

Biblia-TDC19251936

GENESA (FACEREA) SAU ÎNTÂIA CARTE A LUI MOISE

VREMURILE STRĂVECHI DE LA FACEREA LUMII PÂNĂ LA AVRAAM

CAPITOLELE 1-11.9.

1

Facerea lumii.

¹La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.

Ioan 1.1-2;Evr 1.10;Ps 8.3;Ps 33.6;Ps 89.11-12;Ps 102.25;Ps 136.5;Ps 146.6;Isa 44.24;Ier 10.12;Ier 51.15;Zah 12.1;Fapt 14.15;Fapt 17.24;Col 1.16-17;Evr 11.3;Apoc 4.11;Apoc 10.6;

Lumina.

²Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.

Ps 33.6;Isa 40.13-14;

³Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.

Ps 33.9;2Cor 4.6;

⁴Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

⁵Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

Ps 74.16;Ps 104.20;

Cerul.

⁶Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."

Iov 37.18;Ps 136.5;Ier 10.12;Ier 51.15;

⁷Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.

Prov 8.28;Ps 148.4;

⁸Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.

Pământul.

⁹Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!" Și așa a fost.

Iov 26.10;Iov 38.8;Ps 33.7;Ps 95.5;Ps 104.9;Ps 136.6;Prov 8.29;Ier 5.22;2Pet 3.5;

¹⁰Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹¹Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.

Evr 6.7;Luc 6.44;

¹²Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei, și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹³Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

Soarele, luna și stelele.

¹⁴Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;

Deut 4.19;Ps 74.16;Ps 136.7;Ps 74.17;Ps 104.19;

¹⁵și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.

¹⁶Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.

Ps 136.7-9;Ps 148.3-5;Ps 8.3;Iov 38.7;

¹⁷Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul,

¹⁸să stăpânească ziua și noaptea, și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Ier 31.35;

¹⁹Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.

Viețuitoarele mării.

²⁰Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare, și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."

²¹Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.

Gen 6.20; Gen 7.14; Gen 8.19; Ps 104.26;

²²Dumnezeu le-a binecuvântat, și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ".

Gen 8.17;

²³Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.

Viețuitoarele pământului.

²⁴Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământești, după soiul lor." Și așa a fost.

²⁵Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.

²⁶Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ."

Gen 5.1; Gen 9.6; Ps 100.3; Ecl 7.29; Fapt 17.26-29; 1Cor 11.7; Efes 4.24; Col 3.10; Iac 3.9; Gen 9.2; Ps 8.6;

²⁷Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

1Cor 11.7; Gen 5.2; Mal 2.15; Mat 19.4; Marc 10.6;

²⁸Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."

Gen 9.1-7; Lev 26.9; Ps 127.3; Ps 128.3-4;

²⁹Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră."

Gen 9.3; Iov 36.31; Ps 104.14-15; Ps 136.25; Ps 146.7; Fapt 14.17;

³⁰Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului, și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.

Ps 145.15-16; Ps 147.9; Iov 38.41;

³¹Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Ps 104.24; 1Tim 4.4;

2

Ziua de odihnă.

¹Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor.

Ps 33.6;

²În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.

Ex 20.11; Ex 31.17; Deut 5.14; Evr 4.4;

³Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.

Neem 9.14; Isa 58.13;

Facerea omului.

⁴Iată istoria cerurilor și a pământului, când au fost făcute.

Gen 1.1; Ps 90.1-2;

⁵În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un pământ și ceruri, nu era încă pe pământ nici un copăcel de câmp și nici o iarbă de pe câmp nu încolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și nu era nici un om ca să lucreze pământul.

Gen 1.12;Ps 104.14;Iov 38.26-28;Gen 3.23;

⁶Ci un abur se ridica de pe pământ și uda toată fața pământului.

⁷Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

Gen 3.19-23;Ps 103.14;Ecl 12.7;Isa 64.8;1Cor 15.47;Iov 33.4;Fapt 17.25;Gen 7.22;Isa 2.22;1Cor 15.45;

Raiul.

⁸Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.

Gen 13.10;Isa 51.3;Ezec 28.13;Ioel 2.3;Gen 3.24;Gen 4.16;2Împ 19.12;Ezec 27.23;Gen 2.15;

⁹Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului.

Ezec 31.8;Gen 3.22;Prov 3.18;Prov 11.30;Apoc 2.7;Apoc 22.2-14;Gen 2.17;

¹⁰Un râu ieșea din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe.

¹¹Numele celui dintâi este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur.

Gen 25.18;

¹²Aurul din țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion și piatră de onix.

Num 11.7;

¹³Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș.

¹⁴Numele celui de al treilea este Hidechel (Adică: Tigru.): el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul.

Dan 10.4;

¹⁵Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

Gen 2.8;

¹⁶Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

¹⁷dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit."

Gen 2.9;Gen 3.1-17;Gen 3.3-19;Rom 6.23;1Cor 15.56;Iac 1.15;1Ioan 5.16;

Facerea femeii.

¹⁸Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."

Gen 3.12;1Cor 11.9;1Tim 2.13;

¹⁹Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.

Gen 1.20-24;Ps 8.6;Gen 6.20;

²⁰Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar, pentru om, nu s-a găsit nici un ajutor, care să i se potrivească.

²¹Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

Gen 15.12;1Sam 26.12;

²²Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

Prov 18.22;Evr 13.4;

²³Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, (în evreiește "ișa" vine de la un cuvânt care înseamnă bărbat "iș") pentru că a fost luată din om."

Gen 29.14;Jud 9.2;2Sam 5.1;2Sam 19.13;Efes 5.30;1Cor 11.8;

²⁴De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

Gen 31.15;Ps 45.10;Mat 19.5;Marc 10.7;1Cor 6.16;Efes 5.31;

Ispitirea femeii.

²⁵Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le era rușine.

Gen 3.7-11; Ex 32.25; Isa 47.3;

3

¹Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: "Să nu mâncați din toți pomii din grădină?"

Apoc 12.9; Apoc 20.2; Mat 10.16; 2Cor 11.3;

²Femeia a răspuns șarpelui: "Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină."

³Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: "Să nu mâncați din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți."

Gen 2.17;

⁴Atunci șarpele a zis femeii: "Hotărât, că nu veți muri:

Gen 3.13; 2Cor 11.3; 1Tim 2.14;

⁵dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul".

Gen 3.7; Fapt 26.18;

⁶Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

1Tim 2.14; Gen 3.12-17;

Păcatul lui Adam.

⁷Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi (Sau: cingători.) din ele.

Gen 3.5; Gen 2.25;

⁸Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei (Evreiește: vântul.): și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

Iov 38.1; Iov 31.33; Ier 23.24; Amos 9.3;

⁹Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, și i-a zis: "Unde ești?"

¹⁰El a răspuns: "Ți-am auzit glasul în grădină; și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns."

Gen 2.25; Ex 3.6; 1Ioan 3.20;

¹¹Și Domnul Dumnezeu a zis: "Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?"

¹²Omul a răspuns: "Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat."

Gen 2.18; Iov 31.33; Prov 28.13;

¹³Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: "Ce ai făcut?" Femeia a răspuns: "Șarpele m-a amăgit, și am mâncat din pom."

Gen 3.4; 2Cor 11.3; 1Tim 2.14;

¹⁴Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: "Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale să te târăști pe pânțece, și să mănânci țărână.

Isa 65.25; Mic 7.17;

¹⁵Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul."

Mat 3.7; Mat 13.38; Mat 23.33; Ioan 8.44; Fapt 13.10; 1Ioan 3.8; Ps 132.11; Isa 7.14; Mic 5.3; Mat 1.23-25; Luc 1.31-35; Gal 4.4; Rom 16.20; Col 2.15; Evr 1.14; 1Ioan 5.5; Apo 12.7-17; Ps 48.6; Isa 13.8; Isa 21.3; Ioan 16.21; 1Tim 2.15;

¹⁶Femeii i-a zis: "Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine."

Gen 4.7; 1Cor 11.3; 1Cor 14.34; Efes 5.22-24; 1Tim 2.21-22; Tit 2.5; 1Pet 3.1-6; 1Sam 15.13;

¹⁷Omului i-a zis: "Fiindcă ai ascultat de glasul nevastei tale, și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: "Să nu mănânci deloc din el", blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale;

Gen 3.6; Ecl 1.2-3; Isa 24.5-6; Rom 8.20; Iov 5.7; Ecl 2.23; Iov 31.40;

¹⁸spini și pălămidă să-ți dea, și să mănânci iarba de pe câmp.

Ps 104.14; Ecl 1.13; 2Tes 3.10;

¹⁹În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești, și în țărână te vei întoarce."

Gen 2.7;Iov 21.26;Iov 34.15;Ps 104.29;Ecl 3.20;Ecl 12.7;Rom 5.12;Evr 9.27;Gen 3.5;Isa 19.12;Isa 47.12-13;Ier 22.23;

²⁰Adam a pus nevastei sale numele Eva (Adică: Viață.): căci ea a fost mama tuturor celor vii.

²¹Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevastei lui haine de piele, și i-a îmbrăcat cu ele.

²²Domnul Dumnezeu a zis: "Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele și răul. Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el, și să trăiască în veci."

Gen 2.9;Gen 4.2;Gen 9.20;

²³De aceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pământul, din care fusese luat.

Gen 2.8;

²⁴Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsăritul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, care să învâртеască o sabie învâpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.

Ps 104.4;Evr 1.7;Ex 25.18-22;Ezec 28.11-16;

4

Cain și Abel.

¹Adam s-a împreunat cu nevasta sa Eva; ea a rămas însărcinată, și a născut pe Cain. Și a zis: "Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!"

²A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar.

Gen 3.23;Gen 9.20;

³După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare (Sau: o jertfă pentru păcat.) din roadele pământului.

Num 18.12;

⁴Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;

Num 18.17;Prov 3.9;Evr 11.4;

⁵dar spre Cain și spre jertfa lui, n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare, și i s-a posomorât fața.

Gen 31.2;

⁶Și Domnul a zis lui Cain: "Pentru ce te-ai mâniat, și pentru ce ți s-a posomorât fața?"

⁷Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești."

Iac 1.15;

⁸Însă Cain a zis fratelui său Abel: "Haidem să ieșim la câmp." Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel, și l-a omorât.

Mat 23.35;1Ioan 3.12;luda 11;

Pedeapsa lui Cain.

⁹Domnul a zis lui Cain: "Unde este fratele tău Abel?" El a răspuns: "Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?"

Ps 9.12;Ioan 8.44;

¹⁰Și Dumnezeu a zis: "Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.

Evr 12.24;Apoc 6.10;

¹¹Acum blestemat ești tu, izgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!

¹²Când vei lucra pământul, să nu-ți mai dea bogăția lui. Pribeag și fugar să fii pe pământ."

¹³Cain a zis Domnului: "Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.

¹⁴Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu voi trebui să mă ascund de Fața Ta, și să fiu pribeag și fugar pe pământ; și oricine mă va găsi, mă va omorî."

Iov 15.20-24;Ps 51.11;Gen 9.6;Num 35.19-27;

¹⁵Domnul i-a zis: "Nicidecum; ci dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori." Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi, să nu-l omoare.

Ps 79.12;Ezec 9.4-6;

¹⁶Apoi, Cain a ieșit din Fața Domnului, și a locuit în țara Nod (Adică: Fugă.), la răsărit de Eden.

2Împ 13.23;2Împ 24.20;Ier 23.39;Ier 52.3;

Cain și urmașii lui.

¹⁷Cain s-a împreunat cu nevasta sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate, și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.

Ps 49.11;

¹⁸Enoh a fost tatăl lui Irad; Irad a fost tatăl lui Mehuiael; Mehuiael a fost tatăl lui Metușael; și Metușael a fost tatăl lui Lameh.

¹⁹Lameh și-a luat două neveste: numele uneia era Ada, și numele celeilalte era Țila.

²⁰Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi și păzesc vitele.

²¹Numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce cântă cu alăuta și cu cavatul.

Rom 4.11-12;

²²Țila, de partea ei, a născut și ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă și de fier. Sora lui Tubal-Cain era Naama.

²³Lameh a zis nevestelor sale: "Ada și Țila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu! Am omorât un om pentru rana mea, și un tânăr pentru vânătăile mele.

²⁴Cain va fi răzbunat de șapte ori, iar Lameh de șaptezeci de ori câte șapte."

Gen 4.15;

Nașterea lui Set.

²⁵Adam s-a împreunat iarăși cu nevasta sa; ea a născut un fiu, și i-a pus numele Set (Adică: Înlocuit.); "căci", a zis ea, "Dumnezeu mi-a dat o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain."

Gen 5.3;

²⁶Lui Set i s-a născut și lui un fiu, și i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să cheme Numele Domnului.

Gen 5.6; 1Împ 18.24; Ps 116.17; Ioel 2.32; Țef 3.9; 1Cor 1.2;

5

Urmașii lui Adam prin Set până la Noe.

¹Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.

1Cron 1.1; Luca 3.38; Gen 1.26; Efes 4.24; Col 3.10;

²I-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat, și le-a dat numele de "om", în ziua când au fost făcuți.

Gen 1.27;

³La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui, și i-a pus numele Set.

Gen 4.25;

⁴După nașterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice.

1Cro 1.1; Gen 1.28;

⁵Toate zilele pe care le-a trăit Adam, au fost de nouă sute trei zeci de ani; apoi a murit.

Gen 3.19; Evr 9.27;

⁶La vârsta de o sută cinci ani, Set a născut pe Enos.

Gen 4.26;

⁷După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute șapte ani, și a născut fii și fiice.

⁸Toate zilele lui Set au fost de nouă sute doisprezece ani; apoi a murit.

⁹La vârsta de nouăzeci de ani, Enos a născut pe Cainan.

¹⁰După nașterea lui Cainan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani, și a născut fii și fiice.

¹¹Toate zilele lui Enos au fost de nouă sute cinci ani; apoi a murit.

¹²La vârsta de șaptezeci de ani, Cainan a născut pe Mahalaleel.

¹³După nașterea lui Mahalaleel, Cainan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice.

¹⁴Toate zilele lui Cainan au fost de nouă sute zece ani; apoi a murit.

¹⁵La vârsta de șaizeci și cinci de ani, Mahalaleel a născut pe Iared.

¹⁶După nașterea lui Iared, Mahalaleel a mai trăit opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.

¹⁷Toate zilele lui Mahalaleel au fost de opt sute nouăzeci și cinci de ani; apoi a murit.

¹⁸La vârsta de o sută șaizeci și doi de ani, Iared a născut pe Enoh.

Iuda 14-15;

¹⁹După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice.

²⁰Toate zilele lui Iared au fost de nouă sute șaizeci și doi de ani; apoi a murit.

²¹La vârsta de șaizeci și cinci de ani, Enoh a născut pe Metusala.

²²După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a născut fii și fiice.

Gen 6.9; Gen 17.1; Gen 24.40; 2Împ 20.3; Ps 16.8; Ps 116.9; Ps 128.1; Mic 6.8; Mal 2.6;

²³Toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaizeci și cinci de ani.

²⁴Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.

2Împ 2.11; Evr 11.5;

²⁵La vârsta de o sută optzeci și șapte de ani, Metusala a născut pe Lameh.

²⁶După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit șapte sute optzeci și doi de ani; și a născut fii și fiice.

²⁷Toate zilele lui Metusala au fost de nouă sute șaizeci și nouă de ani; apoi a murit.

²⁸La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, Lameh a născut un fiu.

²⁹El i-a pus numele Noe (Adică: mângâiere.), zicând: "Acesta ne va mângâia pentru osteneala și truda mâinilor noastre, care vin din acest pământ, pe care l-a blestemat Domnul."

Gen 3.17; Gen 4.11;

³⁰După nașterea lui Noe, Lameh a mai trăit cinci sute nouă zeci și cinci de ani; și a născut fii și fiice.

³¹Toate zilele lui Lameh au fost de șapte sute șaptezeci și șapte de ani; apoi a murit.

³²Noe, la vârsta de cinci sute de ani, a născut pe Sem, Ham și Iafet.

Gen 6.10; Gen 10.21;

6

Stricăciunea oamenilor.

¹Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului, și li s-au născut fete,

Gen 1.28;

²fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales.

Deut 7.3-4;

³Atunci Domnul a zis: "Duhul Meu nu va rămâne (Sau: Nu se va lupta, sau nu va stăpâni.) pururea în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși (Sau: de aceea.) zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani."

Gal 5.10-17; 1Pet 3.19-20; Ps 78.39;

⁴Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea, și chiar și după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume.

⁵Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.

Gen 8.21; Deut 29.19; Prov 6.18; Mat 15.19;

⁶I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și S-a mâhnit în inima Lui.

Num 23.19;1Sam 15.11-29;2Sam 24.16;Mal 3.6;Iac 1.17;Isa 63.10;Efes 4.30;

⁷Și Domnul a zis: "Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare, și până la păsările cerului; căci îmi pare rău că i-am făcut."

Noe.

⁸Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului.

Gen 19.19;Ex 33.12-17;Luc 1.30;Fapt 7.46;

⁹Iată care sunt urmașii lui Noe. Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu.

Gen 7.1;Ezec 14.14-20;Rom 1.17;Evr 11.7;2Pet 2.5;Gen 5.22;

¹⁰Noe a născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

Gen 5.32;

¹¹Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie.

Gen 7.1;Gen 10.9;Gen 13.13;2Cron 34.27;Luc 1.6;Rom 2.13;Rom 3.19;Ezec 8.17;Ezec 28.16;Hab 2.8-17;

¹²Dumnezeu S-a uitat spre pământ, și iată că pământul era stricat; căci orice faptură își stricase calea pe pământ.

Gen 18.21;Ps 14.2;Ps 33.13-14;Ps 53.2-3;

¹³Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: "Sfârșitul oricărei fapturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul.

Ier 51.13;Ezec 7.2-6;Amos 8.2;1Pet 4.7;Gen 6.17;

¹⁴Fă-ți o corabie din lemn de gofer (chiparos); corabia aceasta s-o împarți în camere, și s-o tencuiești cu smoală pe dinăuntru și pe dinafară.

¹⁵Iată cum s-o faci: corabia să aibă trei sute de coți în lungime, cincizeci de coți în lățime și treizeci de coți în înălțime.

¹⁶Să faci corabiei o fereastră (Sau: acoperiș), sus, lată de un cot; ușa s-o pui în latura corabiei; și să faci un rând de camere jos, altul la mijloc și altul sus.

¹⁷Și, iată că Eu am să fac să vină un potop de ape pe pământ, ca să nimicească orice făptură de sub cer, care are suflare de viață; tot ce este pe pământ va pieri.

Gen 6.13;Gen 7.4-23;2Pet 2.5;

¹⁸Dar cu tine fac un legământ; să intri în corabie, tu și fiii tăi, nevasta ta și nevestele fiilor tăi împreună cu tine.

Gen 7.1-13;1Pet 3.20;2Pet 2.5;

¹⁹Din tot ce trăiește, din orice făptură, să iei în corabie câte două din fiecare soi, ca să le ții vii cu tine: să fie o parte bărbătească și o parte femeiască.

Gen 7.8-16;

²⁰Din păsări după soiul lor, din vite după soiul lor, și din toate târătoarele de pe pământ după soiul lor, să vină la tine înăuntru câte două din fiecare soi, ca să le ții cu viață.

Gen 7.9-15;Gen 2.9;

²¹Și tu, ia-ți din toate bucatele care se mănâncă, și fă-ți merinde din ele, ca să-ți slujească de hrană ție și lor."

²²Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu.

Evr 11.7;Ex 40.16;Gen 7.5-16;

7

Noe intră în corabie.

¹Domnul a zis lui Noe: "Intră în corabie, tu și toată casa ta; căci te-am văzut fără prihană înaintea Mea în neamul acesta de oameni.

Gen 7.13;Mat 24.38;Luc 17.26;Evr 11.7;1Pet 3.20;2Pet 2.5;Gen 6.9;Ps 33.18-19;Prov 10.9-9;2Pet 2.9;

²Ia cu tine câte șapte perechi din toate dobitoacele curate, câte o parte bărbătească și câte o parte femeiască; o pereche din dobitoacele care nu sunt curate, câte o parte bărbătească și câte o parte femeiască;

Gen 7.8;Lev.Cap 11;Lev 10.10;Ezec 44.23;

³și câte șapte perechi de asemenea, din păsările cerului, câte o parte bărbătească și câte o parte femeiască, pentru ca să le ții vie sămânța pe toată fața pământului.

⁴Căci după șapte zile, voi face să ploaie pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți; și voi șterge astfel de pe fața pământului toate făpturile pe care le-am făcut."

Gen 7.12-17;

⁵Noe a făcut tot ce-i poruncise Domnul.

Gen 6.22;

⁶Noe era de șase sute de ani, când a venit potopul pe pământ.

⁷Și Noe a intrat în corabie cu fiii săi, cu nevasta sa și cu nevestele fiilor săi, din pricina apelor potopului.

Gen 7.1;

⁸Din dobitoacele curate și din dobitoacele necurate, din păsări și din tot ce se târăște pe pământ,

⁹au intrat în corabie la Noe, două câte două, câte o parte bărbătească și câte o parte femeiască, așa cum poruncise Dumnezeu lui Noe.

Potopul.

¹⁰După cele șapte zile, au venit apele potopului pe pământ.

¹¹În anul al șasesutelea al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a șaptesprezecea a lunii, în ziua aceea, s-au rupt toate izvoarele Adâncului celui mare și s-au deschis stăvilarele cerurilor.

Gen 8.3;Prov 8.28;Ezec 26.19;Gen 1.7;Gen 8.2;Ps 78.23;

¹²Ploaia a căzut pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

Gen 7.4-17;

¹³În aceeași zi au intrat în corabie: Noe, Sem, Ham și Iafet, fiii lui Noe, nevasta lui Noe și cele trei neveste ale fiilor lui cu ei:

Gen 7.1;Gen 7.7;Gen 6.18;Evr 11.7;1Pet 3.20;2Pet 2.5;

¹⁴ei, și toate fiarele câmpului, după soiul lor, toate vitele după soiul lor, toate târătoarele care se târăsc pe pământ după soiul lor, toate păsările după soiul lor, toate păsărelele, tot ce are aripi.

Gen 7.2-9;

¹⁵Au intrat în corabie la Noe, două câte două, din orice făptură care are suflare de viață.

Gen 6.10;

¹⁶Cele care au intrat, erau câte o parte bărbătească și câte o parte femeiască, din orice făptură, după cum poruncise Dumnezeu lui Noe. Apoi Domnul a închis ușa după el.

Gen 7.2-3;

¹⁷Potopul a fost patruzeci de zile pe pământ. Apele au crescut și au ridicat corabia, și ea s-a înălțat deasupra pământului.

Gen 7.4-12;

¹⁸Apele au ajuns mari și au crescut foarte mult pe pământ, și corabia plutea pe deasupra apelor.

Ps 104.26;

¹⁹Apele au ajuns din ce în ce mai mari și toți munții înalți, care sunt sub cerul întreg, au fost acoperiți.

Ps 104.6;Ier 3.23;

²⁰Cu cincisprezece coți s-au înălțat apele deasupra munților, care au fost acoperiți.

²¹Și a pierit orice făptură care se mișca pe pământ, atât păsările cât și vitele și fiarele, tot ce se târa pe pământ, și toți oamenii.

Gen 7.4;Gen 6.13-17;Iov 22.16;Mat 24.39;Luc 17.27;2Pet 3.6;

²²Tot ce răsufla, tot ce avea suflare de duh de viață în nări, tot ce era pe pământul uscat, a murit.

Gen 2.7;

²³Toate făpturile care erau pe fața pământului au fost nimicite, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului: au fost nimicite de pe pământ. N-a rămas decât Noe și ce era cu el în corabie.

1Pet 3.20;2Pet 1.5;2Pet 3.6;

²⁴Apele au fost mari pe pământ o sută cincizeci de zile.

Gen 8.3-4;Gen 7.11;

Sfârșitul potopului.

¹Dumnezeu Și-a adus aminte de Noe, de toate viețuitoarele și de toate vitele care erau cu el în corabie; și Dumnezeu a făcut să sufle un vânt pe pământ, și apele s-au potolit.

Gen 19.29;Ex 2.24;1Sam 2.19;Ex 14.21;

²Izvoarele Adâncului și stăvilarele cerurilor au fost închise, și ploaia din cer a fost oprită.

Gen 7.11;Iov 38.37;

³Apele au scăzut de pe fața pământului, scurgându-se și împuținându-se, și, după o sută cincizeci de zile, apele s-au micșorat.

Gen 7.24;

⁴În luna a șaptea, în ziua a șaptesprezecea a lunii, corabia s-a oprit pe munții Ararat.

⁵Apele au mers scăzând până în luna a zecea. În luna a zecea, în ziua întâi a lunii, s-au văzut vârful munților.

⁶După patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra corabiei pe care o făcuse.

Gen 6.16;

⁷A dat drumul unui corb, care a ieșit, ducându-se și întorcându-se, până când au secat apele de pe pământ.

⁸A dat drumul și unui porumbel, ca să vadă dacă scăzuseră apele de pe fața pământului.

⁹Dar porumbelul n-a găsit nici un loc ca să-și pună piciorul, și s-a întors la el în corabie, căci erau ape pe toată fața pământului. Noe a întins mâna, l-a luat, și l-a băgat la el în corabie.

¹⁰A mai așteptat alte șapte zile, și iarăși a dat drumul porumbelului din corabie.

¹¹Porumbelul s-a întors la el spre seară; și iată că în ciocul lui era o frunză de măslin ruptă de curând. Noe a cunoscut astfel că apele scăzuseră pe pământ.

¹²A mai așteptat alte șapte zile; și a dat drumul porumbelului. Dar porumbelul nu s-a mai întors la el.

¹³În anul șase sute unu, în luna întâi, în ziua întâi a lunii, apele secaseră pe pământ. Noe a ridicat învelitoarea corabiei: s-a uitat, și iată că fața pământului se uscaseră.

¹⁴În luna a doua, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pământul era uscat de tot.

ieșirea lui Noe din corabie.

¹⁵Atunci Dumnezeu a vorbit lui Noe, și i-a zis:

¹⁶"Ieși din corabie, tu și nevasta ta, fiii tăi și nevestele fiilor tăi cu tine!"

Gen 7.13;

¹⁷Scoate afară împreună cu tine toate viețuitoarele de tot felul care sunt cu tine, atât păsările cât și vitele și toate târătoarele care se târăsc pe pământ: să mișune pe pământ, să crească și să se înmulțească pe pământ."

Gen 7.15; Gen 1.23;

¹⁸Și Noe a ieșit afară cu fiii săi, cu nevasta sa și cu nevestele fiilor săi.

¹⁹Toate dobitoacele, toate târătoarele, toate păsările, tot ce se mișcă pe pământ, după soiurile lor, au ieșit din corabie.

²⁰Noe a zidit un altar Domnului; a luat din toate dobitoacele curate și din toate păsările curate, și a adus arderi de tot pe altar.

Cap 11;

²¹Domnul a mirosit un miros plăcut; și Domnul a zis în inima Lui: "Nu voi mai blestema pământul, din pricina omului, pentru că întocmirile gândurilor din inima omului sunt rele din tinerețea lui; și nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am făcut.

Lev 1.9; Ezech 10.41; 2Cor 2.15; Efes 5.2; Gen 3.17; Gen 6.17; Gen 6.5; Iov 14.4; Iov 15.14; Ps 51.5; Ier 17.9; Mat 15.19; Rom 1.31; Rom 3.23; Gen 9.11-15;

²²Cât va fi pământul, nu va înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!"

Isa 54.9; Ier 33.20-25;

Dumnezeu binecuvântează pe Noe.

¹Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii săi, și le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți pământul.

Gen 9.7-19; Gen 1.28; Gen 10.32;

²S-apuce groaza și frica de voi pe orice dobitoc de pe pământ, pe orice pasăre a cerului, pe tot ce se mișcă pe pământ și pe toți peștii mării: vi le-am dat în mâinile voastre!

Gen 1.58; Osea 2.18;

³Tot ce se mișcă și are viață, să vă slujească de hrană: toate acestea vi le dau, ca și iarba verde.

Deut 12.15; Deut 14.3-11; Fapt 10.12-13; Gen 1.29; Rom 14.14; 1Cor 10.23-26; Col 2.16; 1Tim 4.3-4;

⁴Numai carne cu viața ei, adică sângele ei, să nu mâncați.

Lev 17.10-14; Lev 11.26; Deut 12.23; 1Sam 14.33; Fapt 15.20-19;

⁵Căci voi cere înapoi sângele vieților voastre; îl voi cere înapoi de la orice dobitoc; și voi cere înapoi viața omului din mâna omului, din mâna oricărui om, care este fratele lui.

Ex 21.28; Gen 4.9-10; Ps 9.12; Fapt 17.26;

⁶Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.

Ex 21.12-14; Lev 24.17; Mat 26.52; Apoc 13.10; Gen 1.27;

⁷Iar voi, creșteți și înmulțiți-vă; răspândiți-vă pe pământ, și înmulțiți-vă pe el!"

Gen 9.1-19; Gen 1.28;

Legământul lui Dumnezeu cu Noe.

⁸Dumnezeu a mai vorbit lui Noe și fiilor lui care erau cu el, și a zis:

⁹"Iată, Eu fac un legământ cu voi, și cu sămânța voastră, care va veni după voi;

Gen 6.18; Isa 54.9;

¹⁰cu toate viețuitoarele, care sunt cu voi, atât păsările cât și vitele, și toate fiarele de pe pământ care sunt cu voi; cu toate cele care au ieșit din corabie și cu orice alte dobitoace de pe pământ.

Ps 115.9;

¹¹Fac un legământ cu voi că nici o făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului, și nu va mai veni potop ca să pustiască pământul."

Isa 54.9;

¹²Și Dumnezeu a zis: "Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi, și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci:

Gen 17.11;

¹³curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.

Ex 28.12;

¹⁴Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor;

¹⁵și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup; și apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.

Lev 26.42-45;Ezec 16.60;

¹⁶Curcubeul va fi în nor; și Eu Mă voi uita la el, ca să-Mi aduc aminte de legământul cel veșnic dintre Dumnezeu și toate viețuitoarele de orice trup de pe pământ".

Gen 17.13-19;

¹⁷Și Dumnezeu a zis lui Noe: "Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut între Mine și orice făptură de pe pământ."

Fiii lui Noe.

¹⁸Fiii lui Noe, care au ieșit din corabie, erau: Sem, Ham și Iafet: Ham este tatăl lui Canaan.

Gen 10.6;

¹⁹Aceștia au fost cei trei fii ai lui Noe, și din ei s-au răspândit oameni peste tot pământul.

Gen 5.32;Gen 10.32;1Cron 14;

²⁰Noe a început să fie lucrător de pământ, și a sădit o vie.

Gen 3.12-23;Gen 4.2;Prov 12.11;

²¹A băut vin, s-a îmbătat și s-a dezgolit în mijlocul cortului său.

Prov 20.1;1Cor 10.12;

²²Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său, și a spus celor doi frați ai lui afară.

²³Atunci Sem și Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers de-a-ndăratelea și au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă fețele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor.

Ex 20.12;Gal 6.1;

²⁴Noe s-a trezit din amețeaua vinului, și a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr.

²⁵Și a zis: "Blestemat să fie Canaan! Să fie robul robilor fraților lui!"

Deut 27.16;Ios 9.23;1Împ 9.20-21;

²⁶El a mai zis: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem, Și Canaan să fie robul lui! (Sau: lor.)

Ps 144.15;Evr 11.16;

²⁷Dumnezeu să lărgască locurile stăpânite de Iafet, Iafet să locuiască în corturile lui Sem, Și Canaan să fie robul lor!"

Efes 2.13-14;Efes 3.6;

²⁸Noe a trăit, după potop, trei sute cincizeci de ani.

²⁹Toate zilele lui Noe au fost de nouă sute cincizeci de ani; apoi a murit.

10

Urmașii lui Iafet.

¹Iată spița neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet. După potop li s-au născut fii.

Gen 9.1-19;

²Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras.

1Cro 1.5;

³Fiii lui Gomer: Așchenaz, Rifat și Togarma.

⁴Fiii lui Iavan: Elișa, Tarșiș, Chitim, și Dodanim.

⁵De la ei se trag popoarele din țările neamurilor de pe malul mării, după ținuturile lor, după limba fiecăruia, după familiile lor, după semințiile lor.

Ps 72.10; Ier 2.10; Ier 25.22; Ief 2.11;

Urmașii lui Ham.

⁶Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan. -

1Cro 1.8;

⁷Fiii lui Cuș: Seba, Havila, Sabta, Raema și Sabteca. Fiii lui Raema: Șeba și Dedan.

⁸Cuș a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.

⁹El a fost un viteaz vânător înaintea Domnului; iată de ce se zice: "Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului."

Ier 16.16; Mic 7.2; Gen 6.11;

¹⁰El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad și Calne, în țara Șinear.

Mic 5.6;

¹¹Din țara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah

¹²și Resen între Ninive și Calah; aceasta este cetatea cea mare. -

¹³Mițraim a născut pe Ludimi, Anamimi, Lehabimi, Naftuhimi,

¹⁴Patrusimi, Casluhimi, (din care au ieșit Filistenii) și pe Caftorimi.

1Cron 1.12;

¹⁵Canaan a născut pe Sidon, întâiul lui născut, și pe Het;

¹⁶și pe lebusiți, pe Amoriți, pe Ghirgasiți,

¹⁷pe Heviți, pe Archiți, pe Siniți,

¹⁸pe Arvadiți, pe Țemariți, pe Hamatiți. În urmă, familiile Canaaniților s-au împrăștiat.

¹⁹Hotarele Canaaniților se întindeau de la Sidon, cum mergi spre Gherar, până la Gaza, și cum mergi spre Sodoma, Gomora, Adma și Țeboim, până la Leșa.

Gen 13.12-17; Gen 15.18-21; Num 34.2-12; Ios 12.7-8;

²⁰Aceștia sunt fiii lui Ham, după familiile lor, după limbile lor, după țările lor, după neamurile lor.

Urmașii lui Sem.

²¹Și lui Sem, tatăl tuturor fiilor lui Eber, și fratele cel mai mare al lui Iafet, i s-au născut fii.

²²Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpacșad, Lud și Aram.

1Cro 1.17;

²³Fii lui Aram: Uț, Hul, Gheter și Maș.

²⁴Arpacșad a născut pe Șelah; și Șelah a născut pe Eber.

Gen 11.12;

²⁵Lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg (Adică: Împărțire.), numit așa pentru că pe vremea lui s-a împărțit pământul; iar numele fratelui său era Ioctan.

1Cron 1.19;

²⁶Ioctan a născut pe Almodad, pe Șelef, pe Ațarmavet, pe Ierah,

²⁷pe Adoram, pe Uzal, pe Dicla,

²⁸pe Obal, pe Abimael, pe Seba,

²⁹pe Ofir, pe Havila, și pe Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan.

³⁰Ei au locuit de la Meșa, cum mergi spre Sefar, până la muntele răsăritului.

³¹Aceștia sunt fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, după țările lor, după neamurile lor.

³²Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după spița neamului lor, după neamurile lor. Și din ei au ieșit neamurile care s-au răspândit pe pământ după potop.

Gen 10.1; Gen 9.19;

11

Turnul Babel.

¹Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.

²Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.

³Și au zis unul către altul: "Haidem! să facem cărămizi, și să le ardem bine în foc." Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.

⁴Si au mai zis: "Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului."

Deut 1.28;

⁵Domnul S-a pogorât să vadă cetatea și turnul, pe care-l zideau fiii oamenilor.

Gen 18.21;

⁶Și Domnul a zis: "Iată, ei sunt un singur popor, și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.

Gen 9.19; Fapt 17.26; Gen 11.1; Ps 2.1;

⁷Haidem! să Ne pogorâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora."

Gen 1.26; Ps 2.4; Fapt 2.4-6; Gen 42.23; Deut 28.49; Ier 5.15; 1Cor 14.2-11;

⁸Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.

Luc 1.51; Gen 10.25-32;

⁹De aceea cetatea a fost numită Babel (Adică: Împărțire.), căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.

1Cor 14.23;

STRĂMOȘII POPORULUI ISRAEL

DE LA AVRAAM PÂNĂ LA IOSIF
Geneza 11.10-50. Isaia 51.1,2 Evrei 11.13-16, 39, 40

Urmașii lui Sem.

¹⁰Lațã spița neamului lui Sem. La vârsta de o sută de ani, Sem a născut pe Arpacșad, la doi ani după potop.

Gen 10.22;1Cron 1.17;

¹¹După nașterea lui Arpacșad, Sem a trăit cinci sute de ani; și a născut fii și fiice.

¹²La vârsta de treizeci și cinci de ani, Arpacșad a născut pe Șelah.

Luc 3.36;

¹³După nașterea lui Șelah, Arpacșad a mai trăit patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.

¹⁴La vârsta de treizeci de ani, Șelah a născut pe Eber.

¹⁵După nașterea lui Eber, Șelah a mai trăit patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.

¹⁶La vârsta de treizeci și patru de ani, Eber a născut pe Peleg.

1Cron 1.19;Luc 3.35;

¹⁷După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.

¹⁸La vârsta de treizeci de ani, Peleg a născut pe Reu.

¹⁹După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani; și a născut fii și fiice.

²⁰La vârsta de treizeci și doi de ani, Reu a născut pe Serug.

Luc 3.35;

²¹După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani; și a născut fii și fiice.

²²La vârsta de treizeci de ani, Serug a născut pe Nahor.

²³După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani; și a născut fii și fiice.

²⁴La vârsta de douăzeci și nouă de ani, Nahor a născut pe Terah.

Luc 3.34;

²⁵După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; și a născut fii și fiice.

²⁶La vârsta de șaptezeci de ani, Terah a născut pe Avram, pe Nahor și pe Haran.

Ios 24.2;1Cron 1.26;

Familia lui Terah.

²⁷Iată spița neamului lui Terah. Terah a născut pe Avram, pe Nahor și pe Haran. - Haran a născut pe Lot.

²⁸Și Haran a murit în fața tatălui său Terah, în țara în care se născuse, în Ur în Haldea. -

²⁹Avram și Nahor și-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai, și numele nevestei lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcâi și Iscăi.

Gen 17.15;Gen 20.12;Gen 22.20;

³⁰Sarai era stearpă: n-avea copii deloc.

Gen 16.1-2;Gen 18.11-12;

³¹Terah a luat pe fiul său Avram, și pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, și pe Sarai, nora sa, nevasta fiului său Avram. Au ieșit împreună din Ur din Haldea, ca să meargă în țara Canaan. Au venit până la Haran, și s-au așezat acolo.

Gen 12.1;Neem 9.7;Fapt 7.4;Gen 10.19;

³²Zilele lui Terah au fost de două sute cinci ani; și Terah a murit în Haran.

¹Domnul zisese lui Avram: "Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.

Gen 15.7;Isa 41.2;Fapt 7.3;Evr 11.8;

²Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare.

Gen 17.6;Gen 18.18;Deut 26.5;1Împ 3.8;Gen 24.35;Gen 28.4;Gal 3.14;

³Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.

Gen 27.29;Ex 23.22;Num 24.9;Gen 18.18;Gen 22.18;Gen 26.4;Ps 72.17;Fapt 3.25;Gal 3.8;

⁴Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran.

⁵Avram a luat pe Sarai, nevasta sa, și pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile, pe care le strânseseră și cu toate slugile pe care le câștigaseră în Haran. Au plecat în țara Canaan, și au ajuns în țara Canaan.

Gen 14.14;Gen 11.31;

⁶Avram a străbătut țara până la locul numit Sihem, până la stejarul lui More. Canaanii erau atunci în țară.

Evr 11.9;Deut 11.30;Jud 7.1;Gen 10.18-19;Gen 13.7;

⁷Domnul S-a arătat lui Avram, și i-a zis: "Toată țara aceasta o voi da seminței tale." Și Avram a zidit acolo un altar Domnului, care i Se arătase.

Gen 17.1;Gen 13.15;Gen 17.8;Ps 105.9-11;Gen 13.4;

⁸De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel, și și-a întins cortul, având Betelul la apus și Ai la răsărit. A zidit și acolo un altar Domnului, și a chemat Numele Domnului.

Gen 13.4;

⁹Avram și-a urmat drumul, înaintând mereu spre miazăzi.

Gen 13.3;

Avram în Egipt.

¹⁰A venit însă o foamete în țară; și Avram s-a pogorât în Egipt, ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo; căci era mare foamete în țară.

Gen 26.1;Ps 105.13;Gen 43.1;

¹¹Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: "Iată, știu că ești o femeie frumoasă la față.

Gen 12.14;Gen 26.7;

¹²Când te vor vedea Egiptenii, vor zice: "Aceasta este nevasta lui!" Și pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață.

Gen 20.11;Gen 26.7;

¹³Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina ta, și sufletul meu să trăiască datorită ție."

Gen 20.5-13;Gen 26.7;

¹⁴Când a ajuns Avram în Egipt, Egiptenii au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă.

Gen 39.7;Mat 5.28;

¹⁵Slujbașii cei mai de frunte ai lui Faraon au văzut-o și ei, și au laudat-o la Faraon; și femeia a fost adusă în casa lui Faraon.

Gen 20.2;

¹⁶Pe Avram l-a primit bine din pricina ei; și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.

Gen 20.14;

¹⁷Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe Faraon și casa lui, din pricina nevastei lui Avram Sarai.

Gen 20.18;1Cron 16.2;Ps 105.14;Evr 13.4;

¹⁸Atunci Faraon a chemat pe Avram, și i-a zis: "Ce mi-ai făcut? Pentru ce nu mi-ai spus că este nevasta ta?

Gen 20.9;Gen 26.10;

¹⁹De ce ai zis: "Este sora mea", și am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o, și pleacă!"

²⁰Și Faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevasta sa și tot ce avea.

Prov 21.1;

13

Întoarcerea lui Avram în Canaan. Despărțirea de Lot.

¹Avram s-a suit din Egipt în țara de la miazăzi, el, nevasta sa, și tot ce avea, împreună cu Lot.

Gen 12.9;

²Avram era foarte bogat în vite, în argint, și în aur.

Gen 24.35;Ps 112.3;Prov 10.22;

³Din țara de la miazăzi s-a îndreptat și a mers până la Betel, până la locul unde fusese cortul lui la început, între Betel și Ai,

Gen 12.8-9;

⁴în locul unde era altarul, pe care-l făcuse mai înainte. Și acolo, Avram a chemat Numele Domnului.

Gen 12.7-8;Ps 116.17;

⁵Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi și corturi.

⁶Și ținutul acela nu-i încăpea să locuiască împreună; căci averile lor erau așa de mari, încât nu puteau să locuiască împreună.

Gen 36.7;

⁷S-a iscat o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram și păzitorii vitelor lui Lot. Canaanii și Feresiții locuiau atunci în țară.

Gen 26.20;Gen 12.6;

⁸Avram a zis lui Lot: "Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine, și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați.

1Cor 6.7;

⁹Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga."

Gen 20.15;Gen 34.10;Rom 12.17;Evr 12.14;Iac 3.17;

¹⁰Lot și-a ridicat ochii, și a văzut că toată Câmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, până la Țoar, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului.

Gen 19.17;Deut 34.3;Ps 107.34;Gen 19.24-25;Gen 2.10;Isa 51.3;Gen 14.2-8;Gen 19.22;

¹¹Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului, și a mers spre răsărit. Astfel s-au despărțit ei unul de altul.

¹²Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Câmpie, și și-a întins corturile până la Sodoma.

Gen 19.29;Gen 14.12;Gen 19.1;2Pet 2.7-8;

¹³Oamenii din Sodoma erau răi, și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.

Gen 18.24;Ezec 16.49;2Pet 2.7-8;Gen 6.11;

Făgăduința dată lui Avram

¹⁴Domnul a zis lui Avram, după ce s-a despărțit Lot de el: "Ridică-ți ochii, și, din locul în care ești, privește spre miazănoapte și spre miazăzi, spre răsărit și spre apus;

Gen 13.11;Gen 28.14;

¹⁵căci toată țara pe care o vezi, ți-o da ție și seminței tale în veac.

Gen 12.7;Gen 15.18;Gen 17.8;Gen 24.7;Gen 25.4;Num 34.12;Deut 34.4;Fapt 7.5;2Cron 20.7;Ps 37.22-29;Ps 112.2;

¹⁶Îți voi face sămânța ca pulberea pământului de mare; așa că, dacă poate număra cineva pulberea pământului, și sămânța ta va putea să fie numărată.

Gen 15.5;Gen 22.17;Gen 26.4;Gen 28.14;Gen 32.12;2Ex 32.12;Num 23.10;Deut 1.10;1Împ 4.20;1Cron 7.23;Isa 48.19;Ier 33.22;Rom 4.16-18;Evr 11.12;

¹⁷Scoală-te, străbate țara în lung și în lat; căci ție ți-o voi da".

¹⁸Avram și-a ridicat corturile, și a venit de a locuit lângă stejarii lui Mamre, care sunt lângă Hebron. Și acolo a zidit un altar Domnului.

Gen 14.13;Gen 35.27;Gen 37.14;

14

Avram biruiește pe împărați.

¹Pe vremea lui Amrafel, împăratul Șinearului, lui Arioc, împăratul Elasarului, lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, și lui Tideal, împăratul Goiimului,

Gen 10.10;Gen 11.2;Isa 11.11;

²s-a întâmplat că ei au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, cu Birșa, împăratul Gomorei, cu Șineab, împăratul Admei, cu Șemeeber, împăratul Țeboimului și cu împăratul Belei sau Țoarului.

Deut 29.23;Gen 19.22;

³Aceștia din urmă s-au adunat cu toții în valea Sidim, adică Marea Sărată.

Num 34.12;Deut 3.17;Ios 3.16;Ps 107.34;

⁴Timp de doisprezece ani fuseseră supuși lui Chedorlaomer; și în anul al treisprezecelea s-au răsculat.

Gen 9.26;

⁵Dar, în anul al patrusprezecelea Chedorlaomer și împărații care erau cu el au pornit, și au bătut pe Refaimi la Așterot-Carnaim, pe Zuzimi la Ham, pe Emimi la Șave-Chiriataim,

Gen 15.20;Deut 3.11;Ios 12.4;Ios 13.13;Deut 2.20;Deut 2.10-11;

⁶și pe Horiți în muntele lor Seir, până la stejarul Paran, care este lângă pustie.

Deut 2.12-22;

⁷Apoi s-au întors, au venit la En-Mișpat, sau Cades, și au bătut pe Amaleciți pe tot ținutul lor, ca și pe Amoriți, care locuiau la Hațațon-Tamar.

2Cron 20.2;

⁸Atunci au ieșit împăratul Sodomei, împăratul Gomorei, împăratul Admei, împăratul Țeboimului și împăratul Belei sau Țoarului, și s-au așezat în linie de bătaie împotriva lor, în valea Sidim,

⁹și anume: împotriva lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, împotriva lui Tideal, împăratul Goiimului, împotriva lui Amrafel, împăratul Șinearului și împotriva lui Arioc, împăratul Elasarului: patru împărați împotriva a cinci.

¹⁰Valea Sidim era acoperită cu fântâni de smoală. Împăratul Sodomei și împăratul Gomorei au luat-o la fugă, și au căzut în ele; ceilalți au fugit spre munte.

Gen 11.3;Gen 19.17-30;

¹¹Biruitorii au luat toate bogățiile Sodomei și Gomorei, și toate merindele lor, și au plecat.

Gen 14.16-21;

¹²Au luat și pe Lot, fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma; au luat și averile lui, și au plecat.

Gen 12.5;Gen 13.12;

¹³A venit unul, care scăpase, și a dat de știre lui Avram, Evreul; acesta locuia lângă stejarii lui Mamre, Amoritul, fratele lui Eșcol, și fratele lui Aner, care făcuseră legătură de pace cu Avram.

Gen 13.18;Gen 14.24;

¹⁴Cum a auzit Avram că fratele său fusese luat prins de război, a înarmat trei sute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, născuți în casa lui, și a urmărit pe împărații aceia până la Dan.

Gen 13.8;Gen 15.3;Gen 17.12-27;Ecl 2.7;Deut 34.1;Jud 18.29;

¹⁵Și-a împărțit oamenii în mai multe cete, s-a aruncat asupra lor noaptea, i-a bătut, și i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga Damascului.

Isa 41.2-3;

¹⁶A adus înapoi toate bogățiile; a luat înapoi și pe fratele său Lot, cu averile lui, precum și pe femei, și norodul.

Gen 14.11-12;

Melchisedec binecuvântează pe Avram.

¹⁷După ce s-a întors Avram de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a împăraților care erau împreună cu el, împăratul Sodomei i-a ieșit în întâmpinare în valea Șave, sau Valea Împăratului.

Evr 7.1;Jud 11.34;1Sam 18.6;2Sam 18.18;

¹⁸Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: el era preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt.

Evr 7.1;Ps 110.4;Evr 5.6;Mic 6.6;Fapt 16.17;

¹⁹Melhisedec a binecuvântat pe Avram, și a zis: "Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeul Cel Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului.

Rut 3.10;2Sam 2.5;Gen 14.22;Mat 11.25;

²⁰Binecuvântat să fie Dumnezeul Cel Prea Înalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!" Și Avram i-a dat zeciuială din toate.

Gen 24.27;Evr 7.4;

²¹Împăratul Sodomei a zis lui Avram: "Dă-mi oamenii, și ține bogățiile pentru tine."

²²Avram a răspuns împăratului Sodomei: "Ridic mâna spre Domnul, Dumnezeul Cel Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului,

Ex 6.8;Dan 12.7;Apoc 10.5-6;Gen 14.19;Gen 21.33;

²³și jur că nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici măcar un fir de ață, nici măcar o curea de încălțăminte, ca să un zici: "Am îmbogățit pe Avram." Nimic pentru mine!

Est 9.15-16;

²⁴afară de ce au mâncat flăcăii, și partea oamenilor care au mers cu mine, Aner, Eșcol și Mamre: ei pot să-și ia partea lor!"

Gen 14.13;

15

Sămânța lui Avram.

¹După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie, și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău, și răsplata ta cea foarte mare."

Dan 10.1;Fapt 10.10-11;Gen 26.24;Dan 10.12;Luc 1.13-30;Ps 3.3;Ps 5.12;Ps 84.11;Ps 91.4;Ps 119.114;Ps 16.5;Ps 58.11;Prov 11.18;

²Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc."

Fapt 7.5;

³Și Avram a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu."

Gen 14.14;

⁴Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău."

2Sam 7.12;2Sam 16.11;2Cron 32.21;

⁵Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: "Uită-te spre cer, și numără stelele, dacă poți să le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămânța ta."

Ps 147.4; Ier 33.22; Gen 22.17; Ex 32.13; Deut 1.10; Deut 10.22; 1Cron 27.23; Rom 4.18; Evr 11.12; Gen 13.16;

⁶Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Rom 4.3-22; Gal 3.6; Iac 2.23; Ps 106.31;

Țara făgăduită seminției lui Avram.

⁷Domnul i-a mai zis: "Eu sunt Domnul, care te-am scos din Ur din Haldea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta."

Gen 12.1; Gen 11.28-31; Ps 105.44-42; Rom 4.14;

⁸Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o voi stăpâni?"

Gen 24.13-14; Jud 6.17-37; 1Sam 14.9-10; 2Împ 20.6; Luc 1.18;

⁹Și Domnul i-a zis: "Ia o juncană de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel."

¹⁰Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a despiciat în două, și a pus fiecare bucată una în fața alteia; dar păsările nu le-a despiciat.

Ier 34.18-19; Lev 1.17;

¹¹Păsările răpitoare s-au năpustit peste stârvuri; dar Avram le-a izgonit.

¹²La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Avram; și iată că l-a apucat o groază și un mare întuneric.

Gen 2.21; Iov 4.13;

¹³Și Domnul a zis lui Avram: "Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară, care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani.

Ex 12.40; Ps 105.23; Fapt 7.6; Ex 1.11; Ps 105.25;

¹⁴Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății.

Ex 6.6; Deut 6.22; Ex 12.36; Ps 105.37;

¹⁵Tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită.

Iov 5.26; Fapt 13.36; Gen 25.8;

¹⁶În al patrulea neam, ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea Amoriților nu și-a atins încă vârful."

Ex 12.40; 1Împ 21.26; Dan 8.23; Mat 23.32; 1Tes 2.16;

¹⁷După ce a asfințit soarele, s-a făcut un întuneric adânc; și iată că a ieșit un fum ca dintr-un cuptor, și niște flăcări au trecut printre dobitoacele despicate.

Ier 34.18-19;

¹⁸În ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram, și i-a zis: "Seminței tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat,

Gen 24.7; Gen 12.7; Gen 13.15; Gen 26.4; Ex 23.31; Num 34.3; Deut 1.7; Deut 11.24; Deut 34.4; Ios 1.4; 1Împ 4.21; 2Cron 9.26; Neem 9.8; Ps 105.11; Isa 27.12;

¹⁹și anume; țara Cheniților, a Cheniziților, a Cadmoniților,

²⁰a Hetiților, a Ferezităților, a Refaimiților,

²¹a Amoriților, a Canaaniților, a Ghirgasiților și a Iebusiților."

16

Sarai și Agar.

¹Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteană numită Agar.

Gen 15.2-3; Gen 21.9; Gal 4.24;

²Și Sarai a zis lui Avram: "Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea." Avram a ascultat cele spuse de Sarai.

Gen 30.3; Gen 20.18; Gen 30.2; 1Sam 1.5-6; Gen 30.3-9; Gen 3.17;

³Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe Egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara Canaan.

Gen 12.5;

⁴El a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpâna sa.

2Sam 6.16; Prov 30.21-23;

⁵Și Sarai a zis lui Avram: "Asupra ta să cadă batjocura aceasta, care mi se face! Eu însumi ți-am dat în brațe pe roaba mea; și ea, când a văzut că a rămas însărcinată, m-a privit cu dispreț. Să judece Domnul între mine și tine!"

Gen 31.53;1Sam 24.12;

⁶Avram a răspuns Saraiei: "Iată, roaba ta este în mâna ta; fă-i ce-ți place!" Atunci Sarai s-a purtat rău cu ea; și Agar a fugit de ea.

Prov 15.1;1Pet 3.7;Iov 2.6;Ps 106.41-42;Ier 38.5;Ex 2.15;

Fuga Agarei. - Nașterea lui Ismael.

⁷Îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustie, și anume lângă izvorul care este pe drumul ce duce la Șur.

Gen 25.18;Ex 15.22;

⁸El a zis: "Agar, roaba Saraiei, de unde vii, și unde te duci?" Ea a răspuns: "Fug de stăpâna mea Sarai."

⁹Îngerul Domnului i-a zis: "Întoarce-te la stăpâna ta, și supune-te sub mâna ei."

Tit 2.9;1Pet 2.18;

¹⁰Îngerul Domnului i-a zis: "Îți voi înmulți foarte mult sămânța, și ea va fi atât de multă la număr, că nu va putea fi numărată."

Gen 17.20;Gen 21.18;Gen 25.12;

¹¹Îngerul Domnului i-a zis: "Iată, acum ești însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael (Ismael: din două cuvinte care înseamnă: Dumnezeu aude.); căci Domnul a auzit mâhnirea ta.

Gen 17.19;Mat 1.21;Luc 1.13-31;

¹²El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților lui."

Gen 21.20;Gen 25.18;

¹³Ea a numit Numele Domnului care-i vorbise: "Tu ești Dumnezeu care mă vede (Evreiește: El-Roi.)!" Căci a zis ea: "Cu adevărat, am văzut aici spatele Celui ce m-a văzut!"

Gen 31.42;

¹⁴De aceea fântâna aceea s-a numit "Fântâna Celui viu care mă vede (Evreiește: Lahai-Roi.)"; ea este între Cades și Bared.

Gen 24.62; Gen 25.11; Num 13.26;

¹⁵Agar a născut lui Avram un fiu; și Avram a pus fiului, pe care i l-a născut Agar, numele Ismael.

Gal 4.22; Gen 16.11;

¹⁶Avram era de optzeci și șase de ani, când i-a născut Agar pe Ismael.

17

Numele lui Avram schimbat în Avraam.

¹Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă ani, Domnul i S-a arătat, și i-a zis: "Eu sunt Dumnezeuul Cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea, și fii fără prihană.

Gen 12.1; Gen 28.3; Gen 35.11; Ex 6.3; Deut 10.17; Gen 5.22; Gen 48.15; 1Împ 2.4; 1Împ 8.25; 2Împ 20.3; Gen 6.9; Deut 18.13; Iov 1.1; Mat 5.48;

²Voi face un legământ între Mine și tine, și te voi înmulți nespus de mult".

Gen 12.2; Gen 13.16; Gen 22.17;

³Avram s-a aruncat cu fața la pământ; și Dumnezeu i-a vorbit astfel:

Gen 17.17;

⁴"Iată legământul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor neamuri.

Rom 4.11-16; Gal 3.29;

⁵Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va fi Avraam (Avraam vine din două cuvinte care înseamnă: tată al unei mulțimi.); căci te fac tatăl multor neamuri.

Neem 9.7; Rom 4.17;

⁶Te voi înmulți nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine vor ieși împărați.

Gen 35.11; Gen 17.16; Gen 35.11; Mat 1.6;

⁷Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia, Eu voi fi Dumnezeuul tău și al seminței tale după tine.

Gal 3.17; Gen 26.24; Gen 28.13; Evr 11.16; Rom 9.8;

⁸Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeul lor."

Gen 12.7; Gen 13.15; Ps 105.9-11; Gen 23.4; 28.4 Ex 6.7; Lev 26.12; Deut 4.37; Deut 14.2; Deut 26.18; Deut 29.13;

Tăierea împrejur.

⁹Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să păzești legământul Meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam.

¹⁰Acesta este legământul Meu pe care să-l păziți între Mine și voi, și sămânța ta după tine: tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.

Fapt 7.8;

¹¹Să vă tăiați împrejur în carnea prepuțului vostru: și acesta să fie semnul legământului dintre Mine și voi.

Fapt 7.8; Rom 4.11;

¹²La vârsta de opt zile, orice copil de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur, neam după neam: fie că este rob născut în casă, fie că este cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu face parte din neamul tău.

Lev 12.13; Luc 2.21; Ioan 7.22; Filip 3.5;

¹³Va trebui tăiat împrejur atât robul născut în casă cât și cel cumpărat cu bani; și astfel legământul Meu să fie întărit în carnea voastră ca un legământ veșnic.

¹⁴Un copil de parte bărbătească netăiat împrejur în carnea prepuțului lui, să fie nimicit din mijlocul neamului său: a călcat legământul Meu."

Ex 4.24;

Sarai se numește Sara.

¹⁵Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să nu mai chemi Sarai pe nevasta ta Sarai; ci numele ei să fie Sara.

¹⁶Eu o voi binecuvânta, și îți voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta, și ea va fi mama unor neamuri întregi; chiar împărați de noroade vor ieși din ea."

Gen 18.10; Gen 35.11; Gal 4.31; 1Pet 3.6;

17Avraam s-a aruncat cu fața la pământ și a râs, căci a zis în inima lui: "Să i se mai nască oare un fiu unui bărbat de o sută de ani? Și să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?"

Gen 18.12;Gen 21.6;

18Și Avraam a zis lui Dumnezeu: "Să trăiască Ismael înaintea Ta!"

19Dumnezeu a zis: "Cu adevărat, nevasta ta Sara îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veșnic pentru sămânța lui după el.

Gen 18.10;Gen 21.2;Gal 4.28;

20Dar și cu privire la Ismael te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească, și îl voi înmulți nespus de mult; doisprezece voievozi va naște, și voi face din el un neam mare.

Gen 16.10;Gen 25.12-16;Gen 21.18;

21Dar legământul meu îl voi încheia cu Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul pe vremea aceasta."

Gen 21.2;

22Când a isprăvit de vorbit cu el, Dumnezeu S-a înălțat de la Avraam.

Avraam și casa lui este tăiat împrejur.

23Avraam a luat pe fiul său Ismael, pe toți cei ce se născuseră în casa lui, și pe toți robii cumpărați cu bani, adică pe toți cei de parte bărbătească dintre oamenii din casa lui Avraam, și le-a tăiat împrejur carnea prepuțului, chiar în ziua aceea, după porunca, pe care i-o dăduse Dumnezeu.

24Avraam era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, când a fost tăiat împrejur în carnea prepuțului său.

25Fiul său Ismael era în vârstă de treisprezece ani, când a fost tăiat împrejur în carnea prepuțului său.

26Avraam și fiul său Ismael au fost tăiați împrejur chiar în ziua aceea.

27Și toți oamenii din casa lui: robi născuți în casa lui, sau cumpărați cu bani de la străini, au fost tăiați împrejur împreună cu el.

Gen 18.19;

Isaac este făgăduit încă o dată.

¹Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei.

Gen 13.18; Gen 14.13;

²Avraam a ridicat ochii, și s-a uitat: și iată că trei bărbați stăteau în picioare lângă el. Când i-a văzut, a alergat înaintea lor, de la ușa cortului, și s-a plecat până la pământ.

Evr 13.2; Gen 19.1; 1Pet 4.9;

³Apoi a zis: "Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău.

⁴Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele; și odihniți-vă sub copacul acesta.

Gen 19.2; Gen 43.24;

⁵Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă veți vedea de drum; căci pentru aceasta treceți pe lângă robul vostru." "Fă cum ai zis", i-au răspuns ei.

Jud 6.18; Jud 13.15; Jud 19.5; Ps 104.15; Gen 19.8; Gen 33.10;

⁶Avraam s-a dus repede în cort la Sara, și a zis: "la repede, trei măsuri de făină albă, frământă, și fă turte."

⁷Și Avraam a alergat la vite, a luat un vițel tânăr și bun, și l-a dat unei slugi să-l gătească în grabă.

⁸Apoi a luat unt și lapte, împreună cu vițelul pe care-l gătise, și l-a pus înaintea lor. El însuși a stat lângă ei, sub copac, și le-a slujit până ce au mâncat.

Gen 19.3;

⁹Atunci ei i-au zis: "Unde este nevasta ta Sara?" "Uite-o în cort", a răspuns el.

Gen 24.67;

¹⁰Unul dintre ei a zis: "La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu." Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui.

Gen 18.14; 2Împ 4.16; Gen 17.19-21; Gen 21.2; Rom 9.9;

¹¹Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă; și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor.

Gen 17.17;Rom 4.19;Evr 11.11-19;Gen 31.35;

¹²Sara a râs în sine, zicând: "Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu bărbatul de asemenea este bătrân."

Gen 17.17;Luc 1.18;1Pet 3.6;

¹³Domnul a zis lui Avraam: "Pentru ce a râs Sara, zicând: "Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?"

¹⁴Este oare ceva prea greu pentru Domnul? La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și Sara va avea un fiu."

Ier 32.17;Zah 8.6;Mat 3.9;Mat 19.26;Luc 1.37;Gen 17.21;Gen 18.10;2Împ 4.16;

¹⁵Sara a tăgăduit, și a zis: "N-am râs." Căci i-a fost frică. Dar El a zis: "Ba da, ai râs."

Avraam mijlocește pentru Sodoma.

¹⁶Bărbații aceia s-au sculat să plece, și s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă.

Rom 15.24;3Ioan 6;

¹⁷Atunci Domnul a zis: "Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?..."

Ps 25.14;Amos 3.7;Ioan 15.15;

¹⁸Căci Avraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.

Gen 12.3;Gen 22.18;Fapt 3.25;Gal 3.8;

¹⁹Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit"..."

Deut 4.9-10;Deut 6.7;Ios 24.15;Efes 6.4;

²⁰Și Domnul a zis: "Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit, și păcatul lor într-adevăr este nespus de greu.

Gen 4.14;Gen 19.13;Iac 5.4;

21 De aceea Mă voi pogorî acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști."

Gen 11.5; Ex 3.8; Deut 8.2; Deut 13.3; Ios 22.22; Luc 16.15; 2Cor 11.11;

22 Bărbații aceia s-au depărtat, și au plecat spre Sodoma. Dar Avraam stătea tot înaintea Domnului.

Gen 19.1; Gen 18.1;

23 Avraam s-a apropiat, și a zis: "Vei nimici Tu oare și pe cel bun împreună cu cel rău?"

Evr 10.22; Num 16.22; 2Sam 24.17;

24 Poate că în mijlocul cetății sunt cincizeci de oameni buni: îi vei nimici oare și pe ei, și nu vei ierta locul acela din pricina celor cinci zeci de oameni buni, care sunt în mijlocul ei?

Ier 5.1;

25 Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, așa ca cel bun să aibă aceeași soartă ca cel rău, departe de Tine așa ceva! Departe de Tine! Cel ce judecă tot pământul nu va face oare dreptate?"

Iov 8.20; Isa 3.10-11; Iov 8.3; Iov 34.17; Ps 58.11; Ps 94.2; Rom 3.6;

26 Și Domnul a zis: "Dacă voi găsi în Sodoma cincizeci de oameni buni în mijlocul cetății, voi ierta tot locul acela din pricina lor."

Ier 5.1; Ezec 22.30;

27 Avraam a luat din nou cuvântul, și a zis: "Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului, eu care nu sunt decât praf și cenușă.

Luc 18.1; Gen 3.19; Iov 4.19; Ecl 12.7; 1Cor 15.47-48; 2Cor 5.1;

28 Poate că din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toată cetatea?" Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea patruzeci și cinci de oameni buni."

29 Avraam l-a vorbit mai departe, și a zis: "Poate că se vor găsi în ea numai patruzeci de oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici pentru cei patruzeci."

30 Avraam a zis: "Să nu Te mâni, Doamne, dacă voi mai vorbi. Poate că se vor găsi în ea numai treizeci de oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea treizeci de oameni buni."

³¹Avraam a zis: "Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului. Poate că se vor găsi în ea numai douăzeci de oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, pentru cei douăzeci."

³²Avraam a zis: "Să nu Te mânie, Doamne, dacă voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate că se vor găsi în ea numai zece oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, pentru cei zece oameni buni."

Jud 6.39;Iac 5.16;

³³După ce a isprăvit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. Și Avraam s-a întors la locuința lui.

19

Cei doi îngeri la Sodoma.

¹Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara; și Lot ședea la poarta Sodomei. Când i-a văzut Lot, s-a sculat, le-a ieșit înainte, și s-a plecat până la pământ.

Gen 18.22;Gen 18.1;

²Apoi a zis: "Domnii mei, intrați, vă rog, în casa robului vostru, ca să rămâneți peste noapte în ea și spălați-vă picioarele; mâine vă veți scula de dimineață, și vă veți vedea de drum." "Nu", au răspuns ei, "ci vom petrece noaptea în uliță".

Evr 13.3;Gen 18.4;Luc 24.28;

³Dar Lot a stăruit de ei până au venit și au intrat în casa lui. Le-a pregătit o cină, a pus să coacă azimi și au mâncat.

Gen 18.8;

⁴Dar nu se culcaseră încă, și oamenii din cetate, bărbații din Sodoma, tineri și bătrâni, au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate colțurile.

⁵Au chemat pe Lot, și i-au zis: "Unde sunt oamenii care au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate-i afară la noi, ca să ne împreunăm cu ei."

Isa 3.9;Jud 19.22;Gen 4.1;Rom 1.24-27;Iuda 7;

⁶Lot a ieșit afară la ei la ușă, a încuiat ușa după el,

Jud 19.23;

⁷și a zis: "Fraților, vă rog, nu faceți o asemenea răutate!

⁸Iată că am două fete care nu știu de bărbat; am să vi le aduc afară, și le veți face ce vă va plăcea. Numai, nu faceți nimic acestor oameni, fiindcă au venit sub umbra acoperișului casei mele."

Jud 19.24;Gen 18.5;

⁹Ei au strigat: "Pleacă!" Și au zis: "Omul acesta a venit să locuiască aici ca un străin, și acum vrea să facă pe judecătorul. Ei bine, o să-ți facem mai rău decât lor." Și împingând pe Lot cu sila, s-au apropiat să spargă ușa.

2Pet 2.7-8;Ex 2.14;

¹⁰Dar bărbații aceia au întins mâna, au tras pe Lot înăuntru la ei în casă, și au încuiat ușa.

¹¹Iar pe oamenii care erau la ușa casei i-au lovit cu orbire, de la cel mai mic până la cel mai mare, așa că degeaba se trudeau să găsească ușa.

2Împ 6.18;Fapt 13.11;

Nimicirea Sodomei și Gomorei.

¹²Bărbații aceia au zis lui Lot: "Pe cine mai ai aici? Gineri, fii și fiice, și tot ce ai în cetate: scoate-i din locul acesta.

Gen 7.1;2Pet 2.7-9;

¹³Căci avem să nimicim locul acesta, pentru că a ajuns mare plângere înaintea Domnului împotriva locuitorilor lui. De aceea ne-a trimis Domnul, ca să-l nimicim."

Gen 18.20;1Cron 21.15;

¹⁴Lot a ieșit, și a vorbit cu ginerii săi, care luaseră pe fetele lui: "Sculați-vă", a zis el, "ieșiți din locul acesta; căci Domnul are să nimicească cetatea." Dar ginerii lui credeau că glumește.

Mat 1.18;Num 16.21-45;Ex 9.21;Luc 17.28;Luc 24.11;

¹⁵Când s-a crăpat de ziuă, îngerii au stărui de Lot, zicând: "Scoală-te, ia-ți nevasta și cele două fete, care se află aici, ca să nu pieri și tu în nelegiuirea cetății."

Num 16.24-26;Apoc 18.4;

¹⁶Și fiindcă Lot zăbovea, bărbații aceia l-au apucat de mână, pe el, pe nevasta sa și pe cele două fete ale lui, căci Domnul voia să-l cruțe; l-au scos, și l-au lăsat afară din cetate.

Luc 18.13;Rom 9.15-16;Ps 34.22;

17După ce i-au scos afară, unul din ei a zis: "Scapă-ți viața; să nu te uiți înapoi, și să nu te oprești în vreun loc din Câmpie: scapă la munte, ca să nu pieri."

1Împ 19.3;Gen 19.26;Mat 24.16-18;Luc 9.62;Filip 3.13-14;

18Lot le-a zis: "O! nu, Doamne!

Fapt 10.14;

19lată că am căpătat trecere înaintea Ta, și ai arătat mare îndurare față de mine, păstrându-mi viața; dar nu pot să fug la munte, înainte ca să mă atingă prăpădul, și voi pieri.

20lată, cetatea aceasta este destul de aproape ca să fug în ea, și este mică. O! de aş putea să fug acolo,... este așa de mică... și să scap cu viața!"

21Și El i-a zis: "lată că-ți fac și hatârul acesta, și nu voi nimici cetatea de care vorbești.

lov 42.8-9;Ps 145.19;

22Grăbește-te de fugi în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge acolo." Pentru aceea s-a pus cetății aceleia numele Țoar (Adică: Mic.).

Gen 32.25-26;Ex 32.10;Deut 9.14;Marc 6.5;Gen 13.10;Gen 14.2;

23Răsărea soarele pe pământ, când a intrat Lot în Țoar.

24Atunci Domnul a făcut să ploaie peste Sodoma și peste Gomora pucioasă și foc de la Domnul din cer.

Deut 29.23;Isa 13.19;Ier 20.16;Ier 50.40;Ezec 16.49-50;Osea 11.8;Amos 4.11; Țef 2.9;Luc 17.29;2Pet 2.6;luda 7;

25A nimicit cu desăvârșire cetățile acelea, toată Câmpia și pe toți locuitorii cetăților, și tot ce creștea pe pământ.

Gen 14.3;Ps 107.34;

26Nevasta lui Lot s-a uitat înapoi, și s-a prefăcut într-un stâlp de sare.

Luc 17.32;

27Avraam s-a sculat a doua zi dis-de-diminează, și s-a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului.

Gen 18.22;

28 Și-a îndreptat privirile spre Sodoma și Gomora, și spre toată Câmpia; și iată că a văzut ridicându-se de pe pământ un fum, ca fumul unui cuptor.

Apoc 18.9;

29 Când a nimicit Dumnezeu cetățile Câmpiei, Și-a adus aminte de Avraam; și a scăpat pe Lot din mijlocul prăpădului, prin care a surpat din temelie cetățile unde își așezase Lot locuința.

Gen 8.1; Gen 18.23;

Păcatul fetelor lui Lot.

30 Lot a ieșit din Țoar și a rămas pe munte, cu cele două fete ale lui, căci s-a temut să rămână în Țoar. A locuit într-o peșteră, cu cele două fete ale lui.

Gen 19.17-19;

31 Cea mai mare a zis celei mai tinere: "Tatăl nostru este bătrân; și nu mai este nici un bărbat în ținutul acesta, ca să intre la noi, după obiceiul tuturor țărilor.

Gen 16.2-4; Gen 38.8-9; Deut 25.5;

32 Vino, să punem pe tatăl nostru să bea vin, și să ne culcăm cu el, ca să ne păstrăm sămânța prin tatăl nostru."

Marc 12.19;

33 Au făcut dar pe tatăl lor de a băut vin în noaptea aceea; și cea mai mare s-a dus și s-a culcat cu tatăl ei. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.

34 A doua zi, cea mai mare a zis celei mai tinere: "Iată, eu m-am culcat în noaptea trecută cu tatăl meu; haidem să-i dăm să bea vin și în noaptea aceasta, și du-te de te culcă și tu cu el, ca să ne păstrăm sămânța prin tatăl nostru."

35 Au dat tatălui lor de a băut vin și în noaptea aceea; apoi cea mai tânără s-a dus și s-a culcat cu el. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.

36 Cele două fete ale lui Lot au rămas astfel însărcinate de tatăl lor.

37 Cea mai mare a născut un fiu, căruia i-a pus numele Moab; el este tatăl Moabiților din ziua de azi.

Deut 2.9;

³⁸Cea mai tânără a născut și ea un fiu, căruia i-a pus numele Ben-Ammi: el este tatăl Amoniților din ziua de azi.

Deut 2.19;

20

Avraam în Gherar.

¹Avraam a plecat de acolo în țara de miazăzi, s-a așezat între Cades și Șur, și a locuit ca străin în Gherar.

Gen 18.1;Gen 16.7-14;Gen 26.6;

²Avraam zicea despre Sara, nevasta sa: "Este sora mea!" S-a temut să spună că este nevasta sa, ca să nu-l omoare oamenii din cetate din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarei, a trimis și a luat pe Sara.

Gen 12.13;Gen 26.7;Gen 12.15;

³Atunci Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Abimelec, și i-a zis: "Iată, ai să mori din pricina femeii, pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat."

Ps 105.14;Iov 33.15;Gen 20.7;

⁴Abimelec, care nu se apropiase de ea, a răspuns: "Doamne, vei omorî Tu oare chiar și un neam nevinovat?"

Gen 18.23;Gen 20.18;

⁵Nu mi-a spus el că este sora sa? Și n-a zis ea însăși că el este fratele său? Eu am lucrat cu inimă curată și cu mâini nevinovate."

2Împ 20.3;2Cor 1.12;

⁶Dumnezeu i-a zis în vis: "Știi și Eu că ai lucrat cu inimă curată: de aceea te-am și ferit să păcătuiești împotriva Mea. Iată de ce n-am îngăduit să te atingi de ea.

Gen 31.7;Gen 35.5;Ex 34.24;1Sam 25.26-34;Gen 39.9;Lev 6.2;Ps 51.4;

⁷Acum, dă omului nevasta înapoi; căci el este prooroc, se va ruga pentru tine, și vei trăi. Dar, dacă n-o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, tu și tot ce-i al tău."

1Sam 7.5;2Împ 5.11;Iov 42.8;Iac 5.14-15;1Ioan 5.16;Gen 2.17;Num 16.32-33;

⁸Abimelec s-a sculat dis-de-dimineată, a chemat pe toți slujitorii săi, și le-a spus tot ce se întâmplase. Și oamenii aceia au fost cuprinși de o mare spaimă.

⁹Abimelec a chemat și pe Avraam și i-a zis: "Ce ne-ai făcut? Și cu ce am păcătuit eu împotriva ta, de ai făcut să vină peste mine și peste împărăția mea un păcat atât de mare? Ai făcut față de mine lucruri care nu trebuiau nicidecum făcute."

Gen 26.10; Ex 32.21; Ios 7.25; Gen 34.7;

¹⁰Și Abimelec a zis lui Avraam: "Ce ai văzut de ai făcut lucrul acesta?"

¹¹Avraam a răspuns: "Îmi ziceam că, fără îndoială, nu-i nici o frică de Dumnezeu în țara aceasta, și că au să mă omoare din pricina nevastei mele.

Gen 42.18; Ps 36.1; Prov 16.6; Gen 12.12; Gen 26.7;

¹²Dealtfel este adevărat că este sora mea, fiica tatălui meu; numai că nu-i fiica mamei mele; și a ajuns să-mi fie nevastă.

Gen 11.29;

¹³Când m-a scos Dumnezeu din casa tatălui meu, am zis Sarei: "Iată hatârul pe care ai să mi-l faci: în toate locurile unde vom merge, spune despre mine că sunt fratele tău."

Gen 12.1; Gen 12.9; Gen 12.11; Evr 11.8; Gen 12.13;

¹⁴Abimelec a luat oi și boi, robi și roabe, și le-a dat lui Avraam; și i-a dat înapoi și pe Sara, nevasta sa.

Gen 12.16;

¹⁵Abimelec a zis: "Iată, țara mea este înaintea ta; locuiește unde-ți va plăcea."

Gen 13.9;

¹⁶Și Sarei i-a zis: "Iată, dau fratelui tău o mie de arginți; aceasta să-ți fie o dovadă de cinste, față de toți cei ce sunt cu tine, așa că înaintea tuturor vei fi fără vină."

Gen 20.5; Gen 26.11; Gen 24.65;

¹⁷Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, și Dumnezeu a însănoțat pe Abimelec, pe nevasta și roabele lui, așa că au putut să nască.

Iov 42.9-10;

¹⁸Fiindcă Domnul încuiase pântecul tuturor femeilor din casa lui Abimelec, din pricina Sarei, nevasta lui Avraam.

Gen 12.17;

21

Nașterea lui Isaac.

¹Domnul Și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei, și Domnul a împlinit față de Sara ce făgăduise.

1Sam 2.21; Gen 17.19; Gen 18.10-14; Gal 4.23-28;

²Sara a rămas însărcinată, și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu.

Fapt 7.8; Gal 4.22; Evr 11.11; Gen 17.21;

³Avraam a pus fiului său nou născut, pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.

Gen 17.19;

⁴Avraam a tăiat împrejur pe fiul său Isaac, la vârsta de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu.

Fapt 7.8; Gen 17.10-12;

⁵Avraam era în vârstă de o sută de ani, la nașterea fiului său Isaac.

Gen 17.1-17;

⁶Și Sara a zis: "Dumnezeu m-a făcut de răs: oricine va auzi, va râde de mine."

Ps 126.2; Isa 54.1; Gal 4.27; Luc 1.58;

⁷Și a adăugat: "Cine s-ar fi gândit să spună lui Avraam că Sara va da țăță la copii? Și totuși i-am născut un fiu la bătrânețe!"

Gen 18.11-12;

Izgonirea Agarei în pustie.

⁸Copilul s-a făcut mare, și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac.

⁹Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam Egipteanca Agar.

Gen 16.1; Gen 16.15; Gal 4.29;

¹⁰Și a zis lui Avraam: "Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac."

Gal 4.30; Gen 25.6; Gen 36.6-7;

¹¹Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său.

Gen 17.18;

¹²Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să nu te mâhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale: fă Sarei tot ce-ți cere; căci numai din Isaac va ieși o sămânță, care va purta cu adevărat numele tău.

Rom 9.7-8; Evr 11.18;

¹³Dar și pe fiul roabei tale îl voi face un neam, căci este sămânța ta."

Gen 21.18; Gen 16.10; Gen 17.20;

¹⁴A doua zi, Avraam s-a sculat de dimineață; a luat pâine și un burduf cu apă, pe care l-a dat Agarei și i l-a pus pe umăr; i-a dat și copilul, și i-a dat drumul. Ea a plecat, și a rătăcit prin pustia Beer-Șeba.

Ioan 8.35;

¹⁵Când s-a isprăvit apa din burduf, a aruncat copilul sub un tufiș,

¹⁶și s-a dus de a șezut în fața lui la o mică depărtare de el, ca la o aruncătură de arc; căci zicea ea: "Să nu văd moartea copilului!" A șezut dar în fața lui la o parte, a ridicat glasul, și a început să plângă.

¹⁷Dumnezeu a auzit glasul copilului; și Îngerul lui Dumnezeu a strigat din cer pe Agar, și i-a zis: "Ce ai tu, Agar? Nu te teme, căci Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este.

Ex 3.7;

¹⁸Scoală-te, ia copilul și ține-l de mână; căci voi face din el un neam mare."

Gen 21.13;

¹⁹Și Dumnezeu i-a deschis ochii, și ea a văzut un izvor de apă; s-a dus de a umplut burduful cu apă, și a dat copilului să bea.

Num 22.31; 2Împ 6.17-20; Luc 24.16-31;

²⁰Dumnezeu a fost cu copilul, care a crescut, a locuit în pustie, și a ajuns vânător cu arcul.

Gen 28.15; Gen 39.2-21; Gen 16.12;

²¹A locuit în pustiul Paran, și mama sa i-a luat o nevastă din țara Egiptului.

Gen 24.4;

Legământul lui Avraam cu Abimelec.

²²În vremea aceea, Abimelec, însoțit de Picol, căpetenia oștirii lui, a vorbit astfel lui Avraam: "Dumnezeu este cu tine în tot ce faci.

Gen 20.2; Gen 26.26; Gen 26.28;

²³Jură-mi acum aici, pe Numele lui Dumnezeu, că nu mă vei înșela niciodată, nici pe mine, nici pe copiii mei, nici pe nepoții mei, și că vei avea față de mine și față de țara, în care locuiești ca străin, aceeași bunăvoință pe care o am eu față de tine."

Ios 2.12; 1Sam 24.21;

²⁴Avraam a zis: "Jur!"

²⁵Dar Avraam a băgat vină lui Abimelec pentru o fântână de apă, pe care pusese mâna cu sila robii lui Abimelec.

Gen 26.15-22;

²⁶Abimelec a răspuns: "Nu știu cine a făcut lucrul acesta; nici tu nu mi-ai dat de știre, și nici eu nu aflu decât azi."

²⁷Și Avraam a luat oi și boi, pe care i-a dat lui Abimelec; și au făcut legământ amândoi.

Gen 26.31;

²⁸Avraam a pus de o parte șapte mielusele din turmă.

²⁹Și Abimelec a zis lui Avraam: "Ce sunt aceste șapte mielusele, pe care le-ai pus deoparte?"

Gen 33.8;

³⁰El a răspuns: "Trebuie să primești din mâna mea aceste șapte mielusele, pentru ca să-mi slujească de mărturie că am săpat fântâna aceasta."

Gen 31.48-52;

³¹ **lată de ce locul acela se numește Beer-Şeba (Adică: Fântâna jurământului.); căci acolo şi-au jurat ei credinţă unul altuia.**

Gen 26.33;

³² **Astfel au făcut ei legământ la Beer Şeba. După aceea, Abimelec s-a sculat împreună cu Picol, căpetenia oştirii sale, şi s-au întors în ţara Filistenilor.**

³³ **Avraam a sădit un tamarisc la Beer-Şeba; şi a chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeului celui veşnic.**

Gen 4.26;Deut 33.27;Isa 40.28;Rom 16.26;1Tim 1.17;

³⁴ **Avraam a locuit multă vreme ca străin în ţara Filistenilor.**

22

Jertfirea lui Isaac.

¹ **După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam, şi i-a zis: "Avraame!" "lată-mă", a răspuns el.**

1Cor 10.13;Evr 11.17;Iac 1.12;1Pet 1.7;

² **Dumnezeu i-a zis: "Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubeşti, pe Isaac; du-te în ţara Moria, şi adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ţi-l voi spune."**

Evr 11.17;2Cron 3.1;

³ **Avraam s-a sculat dis-de-dimineată, a pus şaua pe măgar, şi a luat cu el două slugi şi pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot, şi a pornit spre locul, pe care i-l spusese Dumnezeu.**

⁴ **A treia zi, Avraam a ridicat ochii, şi a văzut locul de departe.**

⁵ **Şi Avraam a zis slugilor sale: "Rămâneţi aici cu măgarul; eu şi băiatul, ne vom duce până colo să ne închinăm, şi apoi ne vom întoarce la voi."**

⁶ **Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac, şi a luat în mână focul şi cuţitul. Şi au mers astfel amândoi împreună.**

Ioan 19.17;

⁷ **Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: "Tată!" "Ce este, fiule?" i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: "Iată focul şi lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?"**

⁸"Fiule", a răspuns Avraam, "Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot." Și au mers amândoi împreună înainte.

⁹Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar, și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac, și l-a pus pe altar, deasupra lemnului.

Evr 11.17;Iac 2.21;

¹⁰Apoi Avraam a întins mâna, și a luat cuțitul, ca să junghie pe fiul său.

¹¹Atunci Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri, și a zis: "Avraame! Avraame!" "Iată-mă!" a răspuns el.

¹²Îngerul a zis: "Să nu pui mâna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine."

1Sam 15.22;Mic 6.7-8;Gen 26.5;Iac 2.22;

¹³Avraam a ridicat ochii, și a văzut înapoia lui un berbec, încurcat cu coarnele într-un tufiș; și Avraam s-a dus de a luat berbecul, și l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.

¹⁴Avraam a pus locului aceluia numele: "Domnul va purta de grijă (Evreiește: Jehova iire.). De aceea se zice și azi: "La muntele unde Domnul va purta de grijă."

¹⁵Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam,

¹⁶și a zis: "Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta, și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,

Ps 105.9;Luc 1.73;

¹⁷te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.

Gen 15.5;Ier 33.22;Gen 13.16;Gen 24.60;Mic 1.9;

¹⁸Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!"

Gen 12.3;Gen 18.18;Gen 26.4;Fapt 3.25;Gal 3.8-18;Gen 22.3-10;Gen 26.5;

¹⁹Avraam s-a întors la slugile sale, și s-au sculat și au plecat împreună la Beer-Șeba, căci Avraam locuia la Beer-Șeba.

Gen 21.31;

Spița neamului lui Nahor.

²⁰După aceste lucruri, i s-a spus lui Avraam: "Iată, Milca a născut și ea copii fratelui tău Nahor,

Gen 11.29;

²¹și anume pe Uț, întâiul său născut, pe Buz, fratele său, pe Chemuel, tatăl lui Aram,

Iov 1.1;Iov 32.2;

²²pe Chesed, pe Hazo, pe Pildaș, pe Ildaf și pe Betuel.

²³Betuel a născut pe Rebeca. Aceștia sunt cei opt fii, pe care i-a născut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam.

Gen 24.15;Rom 9.10;

²⁴Țiitoarea lui, numită Reuma, a născut și ea, pe Tebah, Gaham, Tahaș și Maaca.

23

Moartea și îngroparea Sarei.

¹Viața Sarei a fost de o sută douăzeci și șapte de ani: aceștia sunt anii vieții Sarei.

²Sara a murit la Chiriati-Arba, adică Hebron, în țara Canaan; și Avraam a venit să jelească pe Sara și s-o plângă.

Ios 14.15;Jud 1.10;Gen 13.18;Gen 23.19;

³Avraam s-a sculat apoi dinaintea moartei sale, și a vorbit astfel fiilor lui Het:

⁴"Eu sunt străin și venetic printre voi, dați-mi un ogor, ca loc de îngropare la voi, ca să-mi îngrop moarta și s-o ridic dinaintea mea."

Gen 17.8;1Cron 29.15;Ps 105.12;Evr 11.9-13;Fapt 7.5;

⁵Fiii lui Het au răspuns astfel lui Avraam:

6"Ascultă-ne, domnule! Tu ești ca un domnitor al lui Dumnezeu în mijlocul nostru; îngroapă-ți moarta în cel mai bun din mormintele noastre! Nici unul din noi nu te va opri să-ți îngropi moarta în mormântul lui."

Gen 13.2;Gen 14.14:24.35;

7Avraam s-a sculat și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea norodului țării, adică înaintea fiilor lui Het.

8Și le-a vorbit astfel: "Dacă găsiți cu cale să-mi îngrop moarta și s-o iau dinaintea ochilor mei, ascultați-mă, și rugați pentru mine pe Efron, fiul lui Tohar,

9să-mi dea peștera Macpela, care-i a lui, și care este chiar la marginea ogorului lui; să mi-o dea în schimbul prețului ei, ca să-mi slujească drept loc pentru îngropare în mijlocul vostru."

10Efron era și el acolo în mijlocul fiilor lui Het. Și Efron, Hetitul, a răspuns lui Avraam, în auzul fiilor lui Het și în auzul tuturor celor ce treceau pe poarta cetății:

Gen 34.20-24;Rut 4.4;

11"Nu, domnul meu, ascultă-mă! Îți dăruiesc ogorul și-ți dăruiesc și peștera care este în el. Ți le dăruiesc în fața fiilor norodului meu: și îngroapă-ți moarta."

2Sam 24.21-24;

12Avraam s-a aruncat cu fața la pământ înaintea norodului țării.

13Și a vorbit astfel lui Efron, în auzul norodului țării: "Ascultă-mă, te rog! Îți dau prețul ogorului: primește-l de la mine; și-mi voi îngropa moarta în el."

14Și Efron a răspuns astfel lui Avraam:

15"Domnul meu, ascultă-mă! O bucată de pământ de patru sute de sicli de argint, ce este aceasta între mine și tine? Îngroapă-ți dar moarta!"

Ex 30.13;Ezec 45.12;

16Avraam a înțeles pe Efron. Și Avraam a cântărit lui Efron prețul cumpărării despre care vorbise, în fața fiilor lui Het: patru sute de sicli de argint, care mergeau la orice negustor.

Ier 32.9;

¹⁷Ogorul lui Efron din Macpela, care este față în față cu Mamre, ogorul și peștera din el, și toți copacii care se aflau în ogor și în toate hotarele lui de jur împrejur,

Gen 25.9; Gen 49.30-32; Gen 50.13; Fapt 7.16;

¹⁸au fost întărite astfel ca moșie a lui Avraam, în fața fiilor lui Het și a tuturor celor ce treceau pe poarta cetății.

¹⁹După aceea, Avraam a îngropat pe Sara, nevasta sa, în peștera din ogorul Macpela, care este față în față cu Mamre, adică Hebron, în țara Canaan.

²⁰Ogorul și peștera din el au fost întărite astfel lui Avraam ca ogor pentru înmormântare, de către fiii lui Het.

Rut 4.7-10; Ier 32.10-11;

24

Rebeca cerută în căsătorie pentru Isaac.

¹Avraam era bătrân, înaintat în vârstă; și Domnul binecuvântase pe Avraam în orice lucru.

Gen 18.11; Gen 21.5; Gen 13.2; Gen 24.35; Ps 112.3; Prov 10.22;

²Avraam a zis celui mai bătrân rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: "Pune-ți te rog, mâna sub coapsa mea;

Gen 15.2; Gen 24.10; Gen 39.4-6; Gen 47.29; 1Cron 29.24; Plân 5.6;

³și te voi pune să juri, pe Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele Canaanitilor, în mijlocul cărora locuiesc,

Gen 14.22; Deut 6.13; Ios 2.12; Gen 26.35; Gen 27.46; Gen 28.2; Ex 34.16; Deut 7.3;

⁴ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevastă fiului meu Isaac."

Gen 28.2; Gen 12.1;

⁵Robul i-a răspuns: "Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze în țara aceasta; va trebui să duc oare pe fiul tău în țara de unde ai ieșit tu?"

⁶Avraam i-a zis: "Să nu care cumva să duci pe fiul meu acolo!

⁷Domnul, Dumnezeul cerului, care m-a scos din casa tatălui meu și din patria mea, care mi-a vorbit și mi-a jurat, zicând: "Seminței tale voi da țara

aceasta", va trimite pe Îngerul Său înaintea ta; și de acolo vei lua o nevastă fiului meu.

Gen 12.1;Gen 12.7;Gen 13.15;Gen 15.18;Gen 17.8;Ex 32.13;Deut 1.8;Deut 34.4; Fapt 7.5;Ex 23.20-23;Ex 33.2;Evr 1.14;

⁸Dacă femeia nu va vrea să te urmeze, vei fi dezlegat de jurământul acesta, pe care te pun să-l faci. Cu nici un chip să nu duci însă acolo pe fiul meu."

Ios 2.17-20;

⁹Robul și-a pus mâna sub coapsa stăpânului său Avraam, și i-a jurat că are să păzească aceste lucruri.

¹⁰Robul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său, și a plecat, având cu el toate lucrurile de preț ale stăpânului său. S-a sculat, și a plecat în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

Gen 24.2;Gen 27.43;

¹¹A lăsat cămilele să se odihnească, în genunchi, afară din cetate, lângă o fântână. Era seara, pe vremea când ies femeile să scoată apă.

Ex 2.16;1Sam 9.11;

¹²Și a zis: "Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam! Te rog, dă-mi izbândă astăzi, și îndură-Te de stăpânul meu Avraam.

Gen 24.27;Gen 26.24;Gen 28.13;Gen 32.9;Ex 3.6-15;Neem 1.11;Ps 37.5;

¹³Iată, stau lângă izvorul acesta de apă, și fetele oamenilor din cetate vin să scoată apă.

Gen 24.43;Gen 29.9;Ex 2.16;

¹⁴Fă ca fata căreia îi voi zice: "Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau", și care va răspunde: "Bea, și am să dau de băut și cămilelor tale", să fie aceea, pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău Isaac! Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu."

Jud 6.17-37;1Sam 6.7;1Sam 14.10;1Sam 20.7;

¹⁵Nu sfârșise el încă de vorbit, și-a ieșit, cu vadra pe umăr, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milcăi, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam.

Gen 11.29;Gen 22.23;

¹⁶Fata era foarte frumoasă; era fecioară, și nici un bărbat n-avusese legături cu ea. Ea s-a pogorât la izvor, și-a umplut vadra și s-a suit iarăși.

Gen 26.7;

¹⁷Robul a alergat înaintea ei, și a zis: "Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vadra ta."

¹⁸"Bea, domnul meu", a răspuns ea. Și s-a grăbit de a plecat vadra pe mână, și i-a dat să bea.

1Pet 3.8;1Pet 4.9;

¹⁹După ce i-a dat și a băut de s-a săturat, a zis: "Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura."

²⁰A vărsat în grabă vadra în adăpătoare, și a alergat iarăși la fântână ca să scoată apă; și a scos pentru toate cămilele lui.

²¹Omul o privea cu mirare și fără să zică nimic, ca să vadă dacă Domnul a făcut să-i izbutească sau nu călătoria.

Gen 24.12-56;

²²Când s-au săturat cămilele de băut, omul a luat o verigă de aur, de greutatea unei jumătăți de siclu și două brățări, grele de zece sicli de aur.

Ex 32.2-3;Isa 3.19-21;Ezec 16.11-12;1Pet 3.3;

²³Și a zis: "A cui fată ești? Spune-mi, te rog. Este loc pentru noi în casa tatălui tău, ca să rămânem peste noapte?"

²⁴Ea a răspuns: "Eu sunt fata lui Betuel, fiul Milcăi și al lui Nahor."

Gen 22.23;

²⁵Și i-a zis mai departe: "Avem paie și nutreț din belșug, și este și loc de găzduit peste noapte."

²⁶Atunci omul a plecat capul, și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului,

Gen 24.52;Ex 4.31;

²⁷zicând: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care n-a părăsit îndurarea și credincioșia Lui față de stăpânul meu! Domnul m-a îndreptat în casa fraților stăpânului meu."

Ex 18.10;Rut 4.14;1Sam 25.32-39;2Sam 18.28;Luc 1.68;Gen 32.10;Ps 98.3;Gen 24.48;

²⁸Fata a alergat și a istorisit mamei sale acasă cele întâmplate.

²⁹Rebeca avea un frate, numit Laban. Și Laban a alergat afară la omul acela, la izvor.

Gen 29.5;

³⁰Văzuse veriga și brățările în mâinile surorii sale, și auzise pe sora sa Rebeca spunând: "Așa mi-a vorbit omul acela." A venit dar la omul acela, care stătea lângă cămile la izvor,

³¹și a zis: "Vino, binecuvântatul Domnului! Pentru ce stai afară? Am pregătit casa, și am pregătit un loc pentru cămile."

Gen 26.29;Jud 17.2;Rut 3.10;Ps 115.15;

³²Omul a intrat în casă. Laban a pus să descarce cămilele, a dat paie și nutreț cămilor și a adus apă pentru spălat picioarele omului aceluia și ale oamenilor care erau cu el.

Gen 43.24;Jud 19.21;

³³Apoi, i-a dat să mănânce. Dar el a zis: "Nu mănânc până nu voi spune ce am de spus." "Vorbește!" a zis Laban.

Iov 23.12;Ioan 4.34;Efes 6.5-7;

³⁴Atunci el a zis: "Eu sunt robul lui Avraam.

³⁵Domnul a umplut de binecuvântări pe stăpânul meu, care a ajuns la mare propășire. I-a dat oi și boi, argint și aur, robi și roabe, cămile și măgari.

Gen 24.1;Gen 13.2;

³⁶Sara, nevasta stăpânului meu, a născut, la bătrânețe, un fiu stăpânului meu; și lui i-a dat el tot ce are.

Gen 21.2;Gen 21.10;Gen 25.5;

³⁷Stăpânul meu m-a pus să jur, și a zis: "Să nu iei fiului meu o nevastă dintre fetele Canaanitilor, în țara cărora locuiesc;

Gen 24.3;

³⁸ci să te duci în casa tatălui meu și la rudele mele, ca de-acolo să iei nevastă fiului meu."

Gen 24.4;

³⁹Eu am zis stăpânului meu: "Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze."

Gen 24.5;

⁴⁰Și el mi-a răspuns: "Domnul, înaintea căruia umblu, va trimite pe Îngerul Său cu tine, și-ți va da izbândă în călătorie, și vei lua fiului meu o nevastă din rudele și din casa tatălui meu.

Gen 24.7;Gen 17.1;

⁴¹Vei fi dezlegat de jurământul pe care mi-l faci, dacă te vei duce la rudele mele; și dacă nu ți-o vor da, vei fi dezlegat de jurământul pe care mi-l faci."

Gen 24.8;

⁴²Eu am ajuns azi la izvor, și am zis: "Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă binevoiești să-mi dai izbândă în călătoria pe care o fac,

Gen 24.12;

⁴³iată, eu stau la izvorul de apă, și fata care va ieși să scoată apă, și căreia îi voi zice: "Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vadra ta",

Gen 24.13;

⁴⁴și care îmi va răspunde: "Bea tu însuși, și voi da de băut și cămilelor tale", fata aceea să fie nevasta pe care a rânduit-o Domnul pentru fiul stăpânului meu!"

⁴⁵Înainte de a sfârși de vorbit în inima mea, iată că a ieșit Rebeca, cu vadra pe umăr, s-a coborât la izvor, și a scos apă. Eu i-am zis: "Dă-mi să beau, te rog."

Gen 24.15;1Sam 1.13;

⁴⁶Ea s-a grăbit, și-a plecat vadra deasupra umărului, și a zis: "Bea, și voi da de băut și cămilelor tale." Am băut, și a dat de băut și cămilelor mele.

⁴⁷Eu am întrebat-o, și am zis: "A cui fată ești?" Ea a răspuns: "Sunt fata lui Betuel, fiul lui Nahor și al Milcâi." I-am pus veriga în nas, și brațele la mâini.

Ezec 16.11-12;

⁴⁸Apoi am plecat capul, m-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului, și am binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, că m-a călăuzit pe calea cea dreaptă, ca să iau pe fata fratelui stăpânului meu pentru fiul lui.

Gen 24.26;Gen 22.23;

49 Acum, dacă voiți să arătați bunăvoință și credincioșie față de stăpânul meu, spuneți-mi; dacă nu, spuneți-mi iarăși, ca să mă îndrept la dreapta sau la stânga."

Gen 47.29; Ios 2.14;

50 Laban și Betuel, drept răspuns, au zis: "De la Domnul vine lucrul acesta; noi nu-ți mai putem spune nici rău nici bine.

Ps 118.23; Mat 21.42; Marc 12.11; Gen 31.24;

51 Iată, Rebeca este înaintea ta; ia-o și du-te, ca să fie nevasta fiului stăpânului tău, cum a spus Domnul."

Gen 20.15;

52 Când a auzit robul lui Avraam cuvintele lor, s-a aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului.

Gen 24.26;

53 Și robul a scos scule de argint, scule de aur, și îmbrăcăminte, pe care le-a dat Rebecii; a dat de asemenea daruri bogate fratelui său și mamei sale.

Ex 3.22; Ex 11.2; Ex 12.35; 2Cron 21.3; Ezra 1.6;

54 După aceea, au mâncat și au băut, el și oamenii care erau împreună cu el și s-au culcat. Dimineața când s-au sculat, robul a zis: "Lăsați-mă să mă întorc la stăpânul meu."

Gen 24.56-59;

55 Fratele și mama fetei au zis: "Fata să mai rămână câtva timp cu noi, măcar vreo zece zile: pe urmă, poate să plece."

56 El le-a răspuns: "Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec, și să mă duc la stăpânul meu."

57 Atunci ei au răspuns: "Să chemăm pe fată, și s-o întrebăm."

58 Au chemat dar pe Rebeca, și i-au zis: "Vrei să te duci cu omul acesta?" "Da, vreau", a răspuns ea.

59 Și au lăsat pe sora lor Rebeca să plece cu doica ei, cu robul lui Avraam și cu oamenii lui.

Gen 35.8;

⁶⁰Au binecuvântat pe Rebeca, și i-au zis: "O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii, și sămânța ta să stăpânească cetățile vrăjmașilor săi!"

Gen 17.16; Gen 22.17;

⁶¹Rebeca s-a sculat, împreună cu slujnicele ei, au încălecat pe cămile, și au urmat pe omul acela. Robul a luat pe Rebeca, și a plecat.

⁶²Isaac se întorsese de la fântâna "Lahai-Roi", căci locuia în țara de miazăzi.

Gen 16.14; Gen 25.11;

⁶³Într-o seară, când Isaac ieșise să cugete în taină pe câmp, a ridicat ochii, și s-a uitat; și iată că veneau niște cămile.

Ios 1.8; Ps 1.2; Ps 77.12; Ps 119.15; Ps 143.5;

⁶⁴Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac, și s-a dat jos de pe cămilă.

Ios 15.18;

⁶⁵Și a zis robului: "Cine este omul acesta, care vine înaintea noastră pe câmp?" Robul a răspuns: "Este stăpânul meu!" Atunci ea și-a luat marama, și s-a acoperit.

⁶⁶Robul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.

⁶⁷Isaac a dus pe Rebeca în cortul mamei sale Sara; a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, și el a iubit-o. Astfel a fost mângâiat Isaac pentru pierderea mamei sale.

Gen 38.12;

25

Moartea lui Avraam.

¹Avraam a mai luat o nevastă, numită Chetura.

²Ea i-a născut pe Zimran, pe Iocșan, pe Medan, pe Madian, pe Ișbac și Șuah.

1Cron 1.32;

³Iocșan a născut pe Seba și pe Dedan. Fiii lui Dedan au fost Așurimii, Letușimii și Leumimii. -

⁴Fiii lui Madian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia sunt fiii Cheturei.

⁵Avraam a dat lui Isaac toate averile sale.

Gen 24.36;

⁶Dar a dat daruri fiilor țiitoarelor sale; și, pe când era încă în viață, i-a îndepărtat de lângă fiul său Isaac înspre răsărit, în țara Răsăritului.

Gen 21.14;Jud 6.3;

⁷Iată zilele anilor vieții lui Avraam: el a trăit o sută șaptezeci și cinci de ani.

⁸Avraam și-a dat duhul, și a murit, după o bătrânețe fericită, înaintat în vârstă și sătul de zile; și a fost adăugat la poporul său.

Gen 15.15;Gen 49.29;Gen 35.29;Gen 49.33;

⁹Isaac și Ismael, fiii săi, l-au îngropat în peștera Macpela, în ogorul lui Efron, fiul lui Țohar, Hetitul, care este față în față cu Mamre.

Gen 35.29;Gen 50.13;

¹⁰Acesta este ogorul, pe care-l cumpărase Avraam de la fiii lui Het. Acolo au fost îngropați Avraam și nevasta sa Sara.

Gen 23.16;Gen 49.31;

¹¹După moartea lui Avraam, Dumnezeu a binecuvântat pe fiul său Isaac. El locuia lângă fântâna "Lahai-Roi."

Gen 16.14;Gen 24.62;

Urmașii lui Ismael.

¹²Iată spița neamului lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care-l născuse lui Avraam Egipteanca Agar, roaba Sarei.

Gen 16.15;

¹³Iată numele fiilor lui Ismael, după numele lor, după neamurile lor: Nebaiot, întâiul născut al lui Ismael; Chedar, Adbeel, Mibsam,

1Cron 1.29;

¹⁴Mișma, Duma, Masa;

¹⁵Hadad, Tema, Ietur, Nafiș și Chedma.

¹⁶Aceștia sunt fiii lui Ismael; acestea sunt numele lor, după satele și taberele lor. Ei au fost cei doisprezece voievozi, după neamurile lor.

Gen 17.20;

¹⁷Și iată anii vieții lui Ismael: o sută treizeci și șapte de ani. El și-a dat duhul, și a murit, și a fost adăugat la poporul său.

Gen 25.8;

¹⁸Fiii lui au locuit de la Havila până la Șur, care este în fața Egiptului, cum mergi spre Asiria. El s-a așezat în fața tuturor fraților lui.

1Sam 15.7;Gen 16.12;

Esau și Iacov.

¹⁹Iată spița neamului lui Isaac, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac.

Mat 1.2;

²⁰Isaac era în vârstă de patruzeci de ani, când a luat de nevastă pe Rebeca, fata lui Betuel, Arameul din Padan-Aram (Adică: Mesopotamia.), și sora lui Laban, Arameul.

Gen 22.23;Gen 24.29;

²¹Isaac s-a rugat Domnului pentru nevasta sa, căci era stearpă; și Domnul l-a ascultat: nevasta sa Rebeca a rămas însărcinată.

1Cron 5.20;2Cron 33.13;Ezra 8.23;Rom 9.10;

²²Copiii se băteau în pântecul ei; și ea a zis: "Dacă-i așa, pentru ce mai sunt însărcinată?" S-a dus să întrebe pe Domnul.

1Sam 9.9;1Sam 10.22;

²³Și Domnul i-a zis: "Două neamuri sunt în pântecul tău, Și două noroade se vor despărți la ieșirea din pântecul tău. Unul din noroadele acestea va fi mai tare decât celălalt. Și cel mai mare va sluji celui mai mic."

Gen 17.16;Gen 24.60;2Sam 8.14;Gen 27.29;Mal 1.3;Rom 9.12;

²⁴S-au împlinit zilele când avea să nască; și iată că în pântecul ei erau doi gemeni.

²⁵Cel dintâi a ieșit roșu de tot: ca o manta de păr, și de aceea i-au pus numele Esau (Adică: Păros.).

Gen 27.11-23;

²⁶ Apoi a ieșit fratele său, care ținea cu mâna de călcâi pe Esau; și de aceea i-au pus numele Iacov (Adică: Cel ce ține de călcâi.). Isaac era în vârstă de șaizeci de ani, când s-au născut ei.

Osea 12.3; Gen 27.36;

Esau își vinde dreptul de întâi născut.

²⁷ Băieții aceștia s-au făcut mari. Esau a ajuns un vânător îndemânat, un om care își petrecea vremea mai mult pe câmp; dar Iacov era un om liniștit, care stătea acasă în corturi.

Gen 27.3-5; Iov 1.1-8; Iov 2.3; Ps 37.37; Evr 11.9;

²⁸ Isaac iubea pe Esau, pentru că mânca din vânatul lui; Rebeca însă iubea mai mult pe Iacov.

Gen 27.19-31; Gen 27.6;

²⁹ Odată, pe când fierbea Iacov o ciorbă, Esau s-a întors de la câmp, rupt de oboseală.

³⁰ Și Esau a zis lui Iacov: "Dă-mi, te rog, să mănânc din ciorba aceasta roșiatică, fiindcă sunt rupt de oboseală." Pentru aceea s-a dat lui Esau numele Edom (Adică: Roșu.).

³¹ Iacov a zis: "Vinde-mi azi dreptul tău de întâi născut!"

³² Esau a răspuns: "Iată-mă, sunt pe moarte; la ce-mi slujește dreptul acesta de întâi născut?"

³³ Și Iacov a zis: "Jură-mi întâi." Esau i-a jurat, și astfel și-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov.

Evr 12.16;

³⁴ Atunci Iacov a dat lui Esau pâine și ciorbă de linte. El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut.

Ecl 8.15; Isa 22.13; 1Cor 15.32;

¹În țară a venit o foamete, afară de foametea dintâi, care fusese pe vremea lui Avraam. Isaac s-a dus la Abimelec, împăratul Filistenilor, la Gherar.

Gen 12.10; Gen 20.2;

²Domnul i S-a arătat, și i-a zis: "Nu te pogorî în Egipt! Rămâi în țara în care îți voi spune.

Gen 12.1;

³Locuiește ca străin în țara aceasta; Eu voi fi cu tine, și te voi binecuvânta; căci toate ținuturile acestea ți le voi da ție și seminței tale, și voi ține jurământul pe care l-am făcut tatălui tău Avraam."

Gen 20.1; Ps 39.12; Evr 11.9; Gen 28.15; Gen 12.2; Gen 13.15; Gen 15.18; Gen 22.16; Ps 105.9;

⁴Îți voi înmulți sămânța, ca stelele cerului; voi da seminței tale toate ținuturile acestea; și toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, ca răsplată

Gen 15.5; Gen 22.17; Gen 12.3; Gen 22.18;

⁵pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea, și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele, și legile Mele."

Gen 22.16-18;

⁶Astfel Isaac a rămas la Gherar.

⁷Când îi puneau oamenii locului aceuia întrebări cu privire la nevasta lui, el zicea: "Este sora mea." Căci îi era frică să spună că este nevasta sa, ca să nu-l omoare oamenii locului aceuia, fiindcă Rebeca era frumoasă la chip.

Gen 12.13; Gen 20.2-13; Prov 29.25; Gen 24.16;

⁸Fiindcă șederea lui acolo se lungise, s-a întâmplat că Abimelec, împăratul Filistenilor, uitându-se pe fereastră, a văzut pe Isaac jucându-se cu nevasta sa Rebeca.

⁹Abimelec a trimis să cheme pe Isaac, și i-a zis: "Nu mai încape îndoială că e nevasta ta. Cum ai putut zice: "E soru-mea?" Isaac i-a răspuns: "Am zis așa, ca să nu mor din pricina ei."

¹⁰Și Abimelec a zis: "Ce ne-ai făcut? Ce ușor s-ar fi putut ca vreunul din norod să se culce cu nevasta ta, și ne-ai fi făcut vinovați."

Gen 20.9;

¹¹Atunci Abimelec a dat următoarea poruncă întregului norod: "Cine se va atinge de omul acesta sau de nevasta lui, va fi omorât."

Ps 105.15;

Averea lui Isaac și certurile.

¹²Isaac a făcut semănături în țara aceea, și a strâns rod însutit în anul acela; căci Domnul l-a binecuvântat.

Mat 13.8; Marc 4.8; Gen 26.3; Gen 24.1-35; Iov 42.12;

¹³Astfel omul acesta s-a îmbogățit, și a mers îmbogățindu-se din ce în ce mai mult, până ce a ajuns foarte bogat.

Gen 24.35; Ps 112.3; Prov 10.22;

¹⁴Avea cirezi de vite și turme de oi, și un mare număr de robi: de aceea Filistenii îl pizmuiau.

Gen 37.11; Ecl 4.4;

¹⁵Toate fântânile, pe care le săpaseră robii tatălui său, pe vremea tatălui său Avraam, Filistenii le-au astupat și le-au umplut cu țărână.

Gen 21.30;

¹⁶Și Abimelec a zis lui Isaac: "Pleacă de la noi, căci ai ajuns mult mai puternic decât noi."

Ex 1.9;

¹⁷Isaac a plecat de acolo și a tăbărât în valea Gherar, unde s-a așezat cu locuința.

¹⁸Isaac a săpat din nou fântânile de apă, pe care le săpaseră robii tatălui său Avraam, și pe care le astupaseră Filistenii, după moartea lui Avraam; și le-a pus iarăși aceleași nume, pe care le pusese tatăl său.

Gen 21.31;

¹⁹Robii lui Isaac au mai săpat în vale, și au dat acolo peste o fântână cu apă de izvor.

²⁰Păstorii din Gherar s-au certat însă cu păstorii lui Isaac, zicând: "Apa este a noastră." Și a pus fântânii numele Esec (Adică: Ceartă.), pentru că se certaseră cu el.

Gen 21.25;

²¹Apoi au săpat o altă fântână, pentru care iar au făcut gălceavă, de aceea a numit-o Sitna (Adică: Gălceavă.).

²²Pe urmă s-a mutat de acolo, și a săpat o altă fântână, pentru care nu s-au mai certat; și a numit-o Rehobot (Adică: Lărgime.); "căci", a zis el, "Domnul ne-a făcut loc larg, ca să ne putem întinde în țară."

Gen 17.6;Gen 28.3;Gen 41.52;Ex 1.7;

²³De acolo s-a suit la Beer-Șeba.

²⁴Domnul i S-a arătat chiar în noaptea aceea, și i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul tatălui tău Avraam; nu te teme, căci Eu sunt cu tine; te voi binecuvânta, și îți voi înmulți sămânța, din pricina robului Meu Avraam."

Gen 17.7;Gen 24.12;Gen 28.13;Ex 3.6;Fapt 7.32;Gen 15.1;Gen 26.3-4;

²⁵Isaac a zidit acolo un altar, a chemat Numele Domnului, și și-a întins cortul acolo. Robii lui Isaac au săpat acolo o fântână.

Gen 12.7;Gen 13.18;Ps 116.17;

²⁶Abimelec a venit din Gherar la el, cu prietenul său Ahuzat, și cu Picol, căpetenia oștirii lui.

Gen 21.22;

²⁷Isaac le-a zis: "Pentru ce veniți la mine, voi care mă urâți și m-ați izgonit de la voi?"

Jud 11.7;Gen 26.16;

²⁸Ei au răspuns: "Vedem lămurit că Domnul este cu tine. De aceea zicem: "Să fie un jurământ între noi, între noi și tine, și să facem un legământ cu tine!

Gen 21.22-23;

²⁹Anume, jură că nu ne vei face nici un rău, după cum nici noi nu ne-am atins de tine, ci ți-am făcut numai bine, și te-am lăsat să pleci în pace. Tu acum ești binecuvântat de Domnul."

Gen 24.31;Ps 115.15;

³⁰Isaac le-a dat un ospăț, și au mâncat și au băut.

Gen 19.3;

³¹S-au sculat dis-de-dimineată, și s-au legat unul cu altul printr-un jurământ. Isaac i-a lăsat apoi să plece, și ei l-au părăsit în pace.

Gen 21.31;

³²In aceeași zi, niște robi ai lui Isaac au venit să-i vorbească de fântâna pe care o săpau, și i-au zis: "Am dat de apă!"

³³Și el a numit-o Șiba (Adică: Jurământ.). De aceea s-a pus cetății numele Beer-Șeba până în ziua de azi.

Gen 21.31;

Întâia căsătorie a lui Esau.

³⁴La vârsta de patruzeci de ani, Esau a luat de neveste pe Iudita, fata Hetitului Beer, și pe Basmat, fata Hetitului Elon.

Gen 36.2;

³⁵Ele au fost o pricină de mare amărăciune pentru Isaac și Rebeca.

Gen 27.46; Gen 28.1-8;

27

Binecuvântarea lui Esau.

¹Isaac îmbătrânise, și ochii îi slăbiseră, așa că nu mai vedea. Atunci a chemat pe Esau, fiul lui cel mai mare, și i-a zis: "Fiule!" "Iată-mă", i-a răspuns el.

Gen 48.10; 1Sam 3.2;

²Isaac a zis: "Iată am îmbătrânit, și nu știu ziua morții mele.

Prov 27.1; Iac 4.14;

³Acum dar, te rog, ia-ți armele, tolba și arcul, du-te la câmp, și adu-mi vânat.

Gen 25.27-28;

⁴Fă-mi o mâncare, cum îmi place mie, și adu-mi s-o mănânc, ca să te binecuvânteze sufletul meu înainte de a muri."

Gen 27.27; Gen 48.9-15; Gen 49.28; Deut 33.1;

⁵Rebeca a ascultat ce spunea Isaac fiului său Esau. Și Esau s-a dus la câmp, ca să prindă vânatul și să-l aducă.

⁶Apoi Rebeca a zis fiului său Iacov: "Iată, am auzit pe tatăl tău vorbind astfel fratelui tău Esau:

⁷"Adu-mi vânat, și fă-mi o mâncare ca să mănânc; și te voi binecuvânta înaintea Domnului, înainte de moartea mea."

⁸Acum, fiule, ascultă sfatul meu, și fă ce îți poruncesc.

Gen 27.13;

⁹Du-te de ia-mi din turmă doi iezi buni, ca să fac din ei tatălui tău o mâncare gustoasă cum îi place;

Gen 27.4;

¹⁰tu ai s-o duci tatălui tău s-o mănânce, ca să te binecuvânteze înainte de moartea lui."

Gen 27.4;

¹¹Iacov a răspuns mamei sale: "Iată, fratele meu Esau este păros, iar eu n-am păr deloc.

Gen 25.25;

¹²Poate că tatăl meu mă va pipăi, și voi trece drept mincinos înaintea lui, și, în loc de binecuvântare, voi face să vină peste mine blestemul."

Gen 27.22; Gen 9.25; Deut 27.18;

¹³Mama sa i-a zis: "Blestemul acesta, fiule, să cadă peste mine! Ascultă numai sfatul meu, și du-te de adu-mi-i."

Gen 43.9; 1Sam 25.24; 2Sam 14.9; Mat 27.25;

¹⁴Iacov s-a dus de i-a luat, și i-a adus mamei sale, care a făcut o mâncare, cum îi plăcea tatălui său.

Gen 27.4; Gen 27.9;

¹⁵În urmă, Rebeca a luat hainele cele bune ale lui Esau, fiul ei cel mai mare, care se găseau acasă, și le-a pus pe Iacov, fiul ei cel mai tânăr.

Gen 27.27;

¹⁶I-a acoperit cu pielea iezilor mâinile și gâtul, care era fără păr.

¹⁷Și a dat în mâna fiului său Iacov mâncarea gustoasă și pâinea, pe care le pregătise.

¹⁸El a venit la tatăl său, și a zis: "Tată!" "Iată-mă", a zis Isaac. "Cine ești tu, fiule?"

¹⁹Iacov a răspuns tatălui său: "Eu sunt Esau, fiul tău cel mai mare; am făcut ce mi-ai spus. Scoală-te, rogu-te, șezi de mănâncă din vânatul meu, pentru ca să mă binecuvânteze sufletul tău!"

Gen 27.4;

²⁰Isaac a zis fiului său: "Cum, l-ai și găsit, fiule?" Și Iacov a răspuns: "Domnul, Dumnezeul tău, mi l-a scos înainte."

²¹Isaac a zis lui Iacov: "Apropie-te dar, să te pipăi, fiule, ca să știu dacă ești cu adevărat fiul meu Esau, sau nu."

Gen 27.12;

²²Iacov s-a apropiat de tatăl său Isaac, care l-a pipăit, și a zis: "Glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Esau."

²³Nu l-a cunoscut, pentru că mâinile îi erau păroase, ca mâinile fratelui său Esau; și l-a binecuvântat.

Gen 27.16;

²⁴Isaac a zis: "Tu ești deci fiul meu Esau?" Și Iacov a răspuns: "Eu sunt."

²⁵Isaac a zis: "Adu-mi să mănânc din vânatul fiului meu, ca sufletul meu să te binecuvânteze." Iacov i-a adus, și el a mâncat; i-a adus și vin, și a băut.

Gen 27.4;

²⁶Atunci tatăl său Isaac i-a zis: "Apropie-te dar, și sărută-mă, fiule."

²⁷Iacov s-a apropiat, și l-a sărutat. Isaac a simțit mirosul hainelor lui; apoi l-a binecuvântat, și a zis: "Iată, mirosul fiului meu este ca mirosul unui câmp, pe care l-a binecuvântat Domnul.

Osea 14.6;

²⁸Să-ți dea Dumnezeu rouă din cer, Și grăsimea pământului, Grâu și vin din belșug!

Evr 11.20;Deut 33.13-28;2Sam 1.21;Gen 45.18;Deut 33.28;

29 Să-ți fie supuse noroade, Și neamuri să se închine înaintea ta! Să fii stăpânul fraților tăi, Și fiii mamei tale să se închine înaintea ta! Blestemat să fie oricine te va blestema, Și binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta."

Gen 9.25; Gen 25.23; Gen 49.8; Gen 12.3; Num 24.9;

30 Isaac sfârșise de binecuvântat pe Iacov, și abia plecase Iacov de la tatăl său Isaac, când fratele său Esau s-a întors de la vânatoare.

31 A făcut și el o mâncare gustoasă, pe care a adus-o tatălui său. Și a zis tatălui său: "Tată, scoală-te și mănâncă din vânatul fiului tău, pentru ca să mă binecuvânteze sufletul tău!"

Gen 27.4;

32 Tatăl său Isaac i-a zis: "Cine ești tu?" Și el a răspuns: "Eu sunt fiul tău cel mai mare, Esau."

33 Isaac s-a înspăimântat foarte tare, și a zis: "Cine este atunci cel ce a prins vânat, și mi l-a adus? Eu am mâncat din toate, înainte de a veni tu, și l-am binecuvântat. De aceea va rămâne binecuvântat.

Gen 28.3-4; Rom 11.29;

34 Când a auzit Esau cuvintele tatălui său, a scos mari țipete, pline de amărăciune, și a zis tatălui său: "Binecuvântează-mă și pe mine, tată!"

Evr 12.17;

35 Isaac a zis: "Fratele tău a venit cu vicleșug, și ți-a luat binecuvântarea."

36 Esau a zis: "Da, nu degeaba i-au pus numele Iacov; căci m-a înșelat de două ori. Mi-a luat dreptul de întâi născut, și iată-l acum că a venit de mi-a luat și binecuvântarea!" Și a zis: "N-ai păstrat nici o binecuvântare pentru mine?"

Gen 25.26; Gen 25.33;

37 Isaac a răspuns, și a zis lui Esau: "Iată, l-am făcut stăpân peste tine, și i-am dat ca slujitori pe toți frații lui, l-am înzestrat cu grâu și vin din belșug: ce mai pot face oare pentru tine, fiule?"

2Sam 8.14; Gen 27.29; Gen 27.28;

38 Esau a zis tatălui său: "N-ai decât această singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă și pe mine, tată!" Și Esau a ridicat glasul și a plâns.

Evr 12.17;

³⁹Tatăl său Isaac a răspuns, și i-a zis: "Iată! Locuința ta va fi lipsită (Sau: departe.) de grăsimea pământului Și de roua cerului, de sus.

Gen 27.28;Evr 11.20;

⁴⁰Vei trăi din sabia ta, Și vei sluji fratelui tău; Dar când te vei răscula, Vei scutura jugul lui de pe gâtul tău!"

Gen 35.23;2Sam 8.14;Obad 18-20;2Împ 8.20;

Esau urăște pe Iacov.

⁴¹Esau a prins ură pe Iacov, din pricina binecuvântării, cu care-l binecuvântase tatăl său. Și Esau zicea în inima sa: "Zilele de bocet pentru tatăl meu sunt aproape, și apoi am săucid pe fratele meu Iacov."

Gen 37.4-8;Gen 50.3-10;Obad 10;

⁴²Și au spus Rebecii cuvintele lui Esau, fiul ei cel mai mare. Ea a trimis atunci de a chemat pe Iacov, fiul ei cel mai tânăr, și i-a zis: "Iată, fratele tău Esau vrea să se răzbune pe tine, omorându-te.

Ps 64.5;

⁴³Acum, fiule, ascultă sfatul meu: scoală-te, fugi la fratele meu Laban în Haran;

Gen 11.31;

⁴⁴și rămâi la el câțeva vreme, până se va potoli mânia fratelui tău,

⁴⁵până va trece de la tine urgia fratelui tău, și va uita ce i-ai făcut. Atunci voi trimite să te cheme. Pentru ce să fiu lipsită de voi amândoi într-o zi?"

⁴⁶Rebeca a zis lui Isaac: "M-am scârbit de viață, din pricina fetelor lui Het. Dacă Iacov va lua o asemenea nevastă, dintre fetele lui Het, dintre fetele țării acesteia, la ce-mi mai este bună viața?"

Gen 26.35;Gen 28.8;Gen 24.3;

28

Fuga lui Iacov în Mesopotamia.

¹Isaac a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat, și i-a dat porunca aceasta: "Să nu-ți iei nevastă dintre fetele lui Canaan.

Gen 27.33;Gen 24.3;

²Scoală-te, du-te la Padan-Aram, în casa lui Betuel, tatăl mamei tale, și ia-ți de acolo o nevastă, dintre fetele lui Laban, fratele mamei tale.

Osea 12.12; Gen 25.20; Gen 22.23; Gen 24.29;

³Dumnezeul Cel Atotputernic (Evreiește: El-Şadai.) să te binecuvânteze, să te facă să crești și să te înmulțești, ca să ajungi o ceată de noroad!

Gen 17.1-6;

⁴Să-ți dea binecuvântarea lui Avraam, ție și seminței tale cu tine, ca să stăpânești țara în care locuiești ca străin, și pe care a dat-o lui Avraam."

Gen 12.2; Gen 17.8;

⁵Și Isaac a trimis pe Iacov, care s-a dus la Padan-Aram, la Laban, fiul lui Betuel, Arameul, fratele Rebecii, mama lui Iacov și a lui Esau.

Esau mai ia o nevastă.

⁶Esau a văzut că Isaac binecuvântase pe Iacov, și-l trimisese la Padan-Aram, ca să-și ia nevastă de acolo, și că, binecuvântându-l, îi dăduse porunca aceasta: "Să nu-ți iei nevastă dintre fetele lui Canaan."

⁷A văzut că Iacov ascultase de tatăl său și de mama sa, și plecase la Padan-Aram.

⁸Esau a înțeles astfel că fetele lui Canaan nu-i plăceau tatălui său Isaac.

Gen 24.3; Gen 26.35;

⁹Și Esau s-a dus la Ismael. El a mai luat de nevastă, pe lângă nevestele pe care le avea, pe Mahalat, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, și sora lui Nebaiot.

Gen 36.3; Gen 25.13;

Scara cerului.

¹⁰Iacov a plecat din Beer-Şeba, și și-a luat drumul spre Haran.

Osea 12.12; Fapt 7.2;

¹¹A ajuns într-un loc unde a rămas peste noapte, căci asfințise soarele. A luat o piatră de acolo, a pus-o căpătâi, și s-a culcat în locul acela.

¹²Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe scara aceea.

Gen 41.1; Iov 33.15; Ioan 1.51; Evr 1.14;

13 Și Domnul stătea deasupra (Sau: lângă el.) ei, și zicea: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam, și Dumnezeul lui Isaac." Pământul pe care ești culcat, ți-l voi da ție și seminței tale.

Gen 35.1; Gen 48.3; Gen 26.24; Gen 13.15; Gen 35.12;

14 Sămânța ta va fi ca pulberea pământului; te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta.

Gen 13.16; Gen 13.14; Deut 12.20;

15 Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge, și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun."

Gen 12.3; Gen 18.18; Gen 22.18; Gen 26.4; Gen 28.20-21; Gen 26.24; Gen 31.3; Gen 48.16; Ps 121.5-8; Gen 35.6; Deut 31.6-8; Ios 1.5; 1Imp 8.57; Evr 13.5;

16 Iacov s-a trezit din somn, și a zis: "Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n-am știut."

Num 23.19;

17 I-a fost frică, și a zis: "Cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!"

18 Și Iacov s-a sculat dis-de-dimineață, a luat piatra pe care o pusese căpătâi, a pus-o ca stâlp de aducere aminte, și a turnat untdelemn pe vârful ei.

Ex 3.5; Ios 5.15; Gen 31.13-45; Gen 35.14;

19 A dat locului acestuia numele Betel (Adică, tălmăcit: Casa lui Dumnezeu.); dar mai înainte cetatea se chema Luz.

Lev 8.10-12; Num 7.1;

20 Iacov a făcut o juruință, și a zis: "Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine să mănânc și haine să mă îmbrac,

Jud 1.23-26; Osea 4.15; Gen 31.13; Jud 11.30; 2Sam 15.8; Gen 28.15;

21 și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu;

1Tim 6.8; Jud 11.31; 2Sam 19.24-30;

²²piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu, și îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da."

Deut 26.17; 2Sam 15.8; 2Împ 5.17; Gen 35.7-14; Lev 27.30;

29

Iacov la Laban.

¹Iacov a pornit la drum, și s-a dus în țara celor ce locuiesc la Răsărit.

²S-a uitat înainte, și iată că pe câmp era o fântână; și lângă ea erau trei turme de oi, care se odihneau; căci la fântâna aceasta obișnuiau ciobanii să-și adape turmele. Și piatra de pe gura fântânii era mare.

³Toate turmele se strângeau acolo; ciobanii prăvăleau piatra de pe gura fântânii, adăpau turmele, și apoi puneau piatra iarăși la loc pe gura fântânii.

⁴Iacov a zis păstorilor: "Fraților, de unde sunteți?" "Din Haran", au răspuns ei.

⁵El le-a zis: "Cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor?" "Îl cunoaștem", i-au răspuns ei.

⁶El le-a zis: "Este sănătos?" "Sănătos", au răspuns ei. Și tocmai atunci venea Rahela, fata lui, cu oile.

Gen 43.27;

⁷El a zis: "Iată, soarele este încă sus, și-i prea devreme ca să strângeți vitele: adăpați oile, apoi duceți-vă și pășteți-le iarăși."

⁸Ei au răspuns: "Nu putem, până nu se vor strânge toate turmele; atunci se prăvălește piatra de pe gura fântânii, și vom adăpa oile."

⁹Pe când le vorbea el încă, vine Rahela cu oile tatălui său; căci ea le păzea.

Ex 2.16;

¹⁰Când a văzut Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, și turma lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat, a prăvălit piatra de pe gura fântânii, și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.

Ex 2.17;

¹¹Apoi Iacov a sărutat pe Rahela, și a început să plângă tare.

Gen 33.4; Gen 45.14-15;

¹²Iacov a spus Rahelei că este rudă cu tatăl ei, că este fiul Rebecii. Și ea a dat fuga de a spus tatălui său.

Gen 13.8; Gen 14.14-16; Gen 24.28;

¹³Cum a auzit Laban de Iacov, fiul surorii sale, i-a alergat înainte, l-a îmbrățișat, l-a sărutat, și l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui Laban toate cele întâmplate.

Gen 24.29;

¹⁴Și Laban i-a zis: "Cu adevărat, tu ești os din oasele mele, și carne din carnea mea!" Iacov a stat la Laban o lună.

Gen 2.23; Jud 9.2; 2Sam 5.1; 2Sam 19.12-13;

Lea și Rahela.

¹⁵Apoi Laban a zis lui Iacov: "Fiindcă ești rudă cu mine, să-mi slujești oare degeaba? Spune-mi ce simbrie vrei?"

¹⁶Laban însă avea două fete: cea mai mare se numea Lea, și cea mai mică Rahela.

¹⁷Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoasă la statură și mândră la față.

¹⁸Iacov iubea pe Rahela, și a zis: "Îți voi sluji șapte ani pentru Rahela, fata ta cea mai mică."

Gen 31.41; 2Sam 3.14;

¹⁹Și Laban a răspuns: "Mai bine să ți-o dau ție, decât s-o dau altuia. Rămâi la mine!"

²⁰Astfel Iacov a slujit șapte ani pentru Rahela; și anii aceștia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea.

Gen 30.26; Ose 12.12;

²¹În urmă Iacov a zis lui Laban: "Dă-mi nevasta, căci mi s-a împlinit sorocul, ca să intru la ea."

Jud 15.1;

²²Laban a adunat pe toți oamenii locului și a făcut un ospăț.

Jud 14.10; Ioan 2.1-2;

²³Seara, a luat pe fiica sa Lea, și a adus-o la Iacov, care s-a culcat cu ea.

²⁴Și Laban a dat ca roabă fetei sale Lea pe roaba sa Zilpa.

²⁵A doua zi dimineată, iată că era Lea. Atunci Iacov a zis lui Laban: "Ce mi-ai făcut? Nu ți-am slujit oare pentru Rahela? Pentru ce m-ai înșelat?"

²⁶Laban a răspuns: "În locul acesta nu-i obicei să se dea cea mai tânără înaintea celei mai mari.

²⁷Isprăvește săptămâna cu aceasta, și-ți vom da și pe cealaltă pentru slujba, pe care o vei mai face la mine alți șapte ani."

Jud 14.12;

²⁸Iacov a făcut așa, și a isprăvit săptămâna cu Lea; apoi Laban i-a dat de nevastă pe fiica sa Rahela.

²⁹Și Laban a dat ca roabă fetei sale Rahela, pe roaba sa Bilha.

³⁰Iacov a intrat și la Rahela, pe care o iubea mai mult decât pe Lea; și a mai slujit la Laban alți șapte ani.

Gen 29.20;Deut 21.15;Gen 30.26;Gen 31.41;Osea 12.12;

Copiii făcuți lui Iacov de Lea.

³¹Domnul a văzut că Lea nu era iubită; și a făcut-o să aibă copii, pe când Rahela era stearpă.

Ps 127.3;Gen 30.1;

³²Lea a rămas însărcinată, și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Ruben (Vedeți fiu); "căci", a zis ea, "Domnul a văzut mâhnirea mea, și acum bărbatul meu are să mă iubească negreșit."

Ex 3.7;Ex 4.31;Deut 26.7;Ps 25.18;Ps 106.44;

³³A rămas iarăși însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "Domnul a auzit că nu eram iubită, și mi-a dat și pe acesta." De aceea, i-a pus numele Simeon (Ascultare).

³⁴Iar a rămas însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "De data aceasta, bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut trei fii." De aceea i-a pus numele Levi (Alipire).

³⁵A rămas iarăși însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "De data aceasta, voi lăuda pe Domnul." De aceea i-a pus numele Iuda (Lăudat fie Domnul). Și a încetat să mai nască.

Mat 1.2;

30

Copiii lui Iacov.

¹Când a văzut Rahela că nu face copii lui Iacov, a pizmuit pe sora sa, și a zis lui Iacov: "Dă-mi copii, ori mor!"

Gen 29.31; Gen 37.11; Iov 5.2;

²Iacov s-a mâniat pe Rahela, și a zis: "Sunt eu oare în locul lui Dumnezeu, care te-a oprit să ai copii?"

Gen 16.2; 1Sam 1.5; Ps 128.3;

³Ea a zis: "Iată roaba mea Bilha; culcă-te cu ea, ca să nască pe genunchii mei, și să am și eu copii prin ea."

Gen 16.2; Gen 50.23; Iov 3.12; Gen 16.2;

⁴Și i-a dat de nevastă pe roaba ei Bilha; și Iacov s-a culcat cu ea.

Gen 16.3; Gen 35.22;

⁵Bilha a rămas însărcinată, și a născut lui Iacov un fiu.

⁶Rahela a zis: "Mi-a făcut Dumnezeu dreptate, și mi-a auzit glasul, și mi-a dăruit un fiu." De aceea i-a pus numele Dan (A judecat).

Ps 35.24; Ps 43.1; Plân 3.59;

⁷Bilha, roaba Rahelii, a rămas iar însărcinată, și a născut lui Iacov un al doilea fiu.

⁸Rahela a zis: "Am luptat cu Dumnezeu împotriva surorii mele, și am biruit." De aceea i-a pus numele Neftali (Luptele lui Dumnezeu).

Mat 4.13;

⁹Când a văzut Lea că nu mai naște, a luat pe roaba sa Zilpa, și a dat-o lui Iacov de nevastă.

Gen 30.4;

¹⁰Zilpa, roaba Leii, a născut lui Iacov un fiu.

¹¹"Cu noroc!" a zis Lea. De aceea i-a pus numele Gad (Noroc).

¹²Zilpa, roaba Leii, a născut un al doilea fiu lui Iacov.

¹³"Ce fericită sunt!" a zis Lea; "căci femeile mă vor numi fericită." De aceea i-a pus numele Așer (Fericit).

Prov 31.28; Luc 1.48;

¹⁴Ruben a ieșit odată afară, pe vremea seceratului grâului, și a găsit mandragore pe câmp. Le-a adus mamei sale Lea. Atunci Rahela a zis Leii: "Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău."

Gen 25.30;

¹⁵Ea i-a răspuns: "Nu-ți ajunge că mi-ai luat bărbatul, de vrei să iei și mandragorele fiului meu?" Și Rahela a zis: "Ei bine! poate să se culce cu tine în noaptea aceasta, pentru mandragorele fiului tău."

Num 16.9-13;

¹⁶Seara, pe când se întorcea Iacov de la câmp, Lea i-a ieșit înaintea, și a zis: "La mine ai să vii, căci te-am cumpărat cu mandragorele fiului meu." Și în noaptea aceea s-a culcat cu ea.

¹⁷Dumnezeu a ascultat pe Lea, care a rămas însărcinată, și a născut lui Iacov al cincilea fiu.

¹⁸Lea a zis: "M-a răsplătit Dumnezeu, pentru că am dat bărbatului meu pe roaba mea." De aceea i-a pus numele Isahar (Răsplătire).

¹⁹Lea a rămas iarăși însărcinată, și a născut un al șaselea fiu lui Iacov.

²⁰Lea a zis: "Frumos dar mi-a dat Dumnezeu! De data aceasta, bărbatul meu va locui cu mine, căci i-am născut șase fii." De aceea i-a pus numele Zabulon (Locuință).

Mat 4.13;

²¹În urmă, a născut o fată, căreia i-a pus numele Dina (Judecată).

²²Dumnezeu Și-a adus aminte de Rahela, a ascultat-o, și a făcut-o să aibă copii.

Gen 8.1; 1Sam 1.19; Gen 29.31;

²³Ea a rămas însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "Mi-a luat Dumnezeu ocară!"

1Sam 1.6; Isa 4.1; Luc 1.25;

²⁴Și i-a pus numele Iosif (Adăugat), zicând: "Domnul să-mi mai adauge un fiu!"

Gen 35.17;

Îmbogățirea lui Iacov.

²⁵După ce a născut Rahela pe Iosif, Iacov a zis lui Laban: "Lasă-mă să plec, ca să mă duc acasă, în țara mea.

Gen 24.54-56; Gen 18.33; Gen 31.55; Deut 28.11;

²⁶Dă-mi nevestele și copiii, pentru care ți-am slujit, și voi pleca; fiindcă știi ce slujbă ți-am făcut."

Gen 29.20-30;

²⁷Laban i-a zis: "Dacă am căpătat trecere înaintea ta, mai zăbovește; văd bine că Domnul m-a binecuvântat din pricina ta;

Gen 39.3-5; Gen 16.24;

²⁸hotărăște-mi simbria ta, și ți-o voi da."

Gen 29.15;

²⁹Iacov i-a răspuns: "Știi cum ți-am slujit, și cum ți-au propășit vitele cu mine;

Gen 31.6-40; Mat 24.45; Tit 2.10;

³⁰căci puținul pe care-l aveai înainte de venirea mea, a crescut mult, și Domnul te-a binecuvântat ori încotro am mers eu. Acum, când am să muncesc și pentru casa mea?"

1Tim 5.8;

³¹Laban a zis: "Ce să-ți dau?" Și Iacov a răspuns: "Să nu-mi dai nimic. Dacă te învoiești cu ce-ți voi spune, îți voi paște turma și mai departe, și o voi păzi.

³²Azi am să trec prin toată turma ta; am să pun deoparte din oi orice miel sein și peștiș și orice miel negru, și din capre tot ce este peștiș și sein. Aceasta să fie simbria mea.

Gen 31.8;

³³ **Iată cum se va dovedi cinstea mea: de acum încolo, când ai să vii să-mi vezi simbria, tot ce nu va fi sein și peștriț, între capre și negru între miei, și se va găsi la mine, să fie socotit ca furat."**

Ps 37.6;

³⁴ **Laban a zis: "Bine! fie așa cum ai zis."**

³⁵ **În aceeași zi, a pus deoparte țapii bălțați și peștriți, toate caprele seine și peștrițe, toate cele ce aveau alb pe ele, și toți miei care erau negri. Le-a dat în mâinile fiilor săi.**

³⁶ **Apoi a pus o depărtare de trei zile de drum între el și Iacov; și Iacov păștea celelalte oi ale lui Laban.**

³⁷ **Iacov a luat nuiiele verzi de plop, de migdal și de platan; a despuiat de pe ele fâșii de coajă, și a făcut să se vadă albeața care era pe nuiiele.**

Gen 31.9-12;

³⁸ **Apoi a pus nuiielele, pe care le despuiase de coajă în jgheaburi, în adăpători, sub ochii oilor care veneau să bea, ca atunci când vor veni să bea, să zămislească.**

³⁹ **Oile zămisleau uitându-se la nuiiele, și făceau miei bălțați, seini și peștriți.**

⁴⁰ **Iacov despărțea miei aceștia, și abătea fețele oilor din turma lui Laban către cele seine și bălțate. Și-a făcut astfel turme deosebite, pe care nu le-a împreunat cu turma lui Laban.**

⁴¹ **Ori de câte ori se înfierbântau oile cele mai tari, Iacov pune nuiielele în jgheaburi, sub ochii oilor, ca ele să zămislească uitându-se la nuiiele.**

⁴² **Când oile erau slabe, nu pune nuiielele; așa că cele slabe erau pentru Laban, iar cele tari pentru Iacov.**

⁴³ **Omul acela s-a îmbogățit astfel din ce în ce mai mult; a avut multe turme, robi și roabe, cămile și măgari.**

Gen 30.30; Gen 13.2; Gen 24.35; Gen 26.13-14;

31

Plecarea lui Iacov în Canaan.

¹Iacov a auzit vorbele fiilor lui Laban, care ziceau: "Iacov a luat tot ce era al tatălui nostru, și cu averea tatălui nostru și-a agonisit el toată bogăția aceasta."

Ps 49.16;

²Iacov s-a uitat și la fața lui Laban; și iată că ea nu mai era ca înainte.

Gen 4.5;Deut 28.54;

³Atunci Domnul a zis lui Iacov: "Întoarce-te în țara părinților tăi și în locul tău de naștere; și Eu voi fi cu tine."

Gen 28.15-21;Gen 32.9;

⁴Iacov a trimis de a chemat pe Rahela și pe Lea, la câmp la turma lui.

⁵El le-a zis: "După fața tatălui vostru, văd bine că el nu mai este ca înainte; dar Dumnezeu tatălui meu a fost cu mine.

Gen 31.2;Gen 31.3;

⁶Voi înșivă știți că am slujit tatălui vostru cu toată puterea mea.

Gen 31.38-41;Gen 30.29;

⁷Și tatăl vostru m-a înșelat: de zece ori mi-a schimbat simbria; dar Dumnezeu nu i-a îngăduit să mă păgubească.

Gen 31.41;Num 14.22;Neem 4.12;Iov 19.3;Zah 8.23;Gen 20.6;Ps 105.14;

⁸Ci când zicea el: "Mieii pestriți să fie simbria ta", toate oile făceau miei pestriți. Și când zicea: "Mieii bălțați să fie simbria ta", toate oile făceau miei bălțați.

Gen 30.32;

⁹Dumnezeu a luat astfel toată turma tatălui vostru, și mi-a dat-o mie.

Gen 31.1-16;

¹⁰Pe vremea când se înfierbântau oile, eu am ridicat ochii, și am văzut în vis că țapii și berbecii care săreau pe capre și pe oi, erau bălțați, pestriți și seini.

¹¹Și Îngerul lui Dumnezeu mi-a zis în vis: "Iacove!" "Iată-mă", am răspuns eu.

Gen 48.16;

¹²El a zis: "Ridică ochii, și privește: toți țapii și berbecii, care sar pe capre și pe oi, sunt bălțați, pestriți și seini; căci am văzut tot ce ți-a făcut Laban.

Ex 3.7;

¹³Eu sunt Dumnezeu din Betel, unde ai uns un stâlp de aducere aminte, unde Mi-ai făcut o juruință. Acum, scoală-te, ieși din țara aceasta, și întoarce-te în țara ta de naștere."

Gen 28.18-20; Gen 31.3; Gen 32.9;

¹⁴Rahela și Lea au răspuns, și i-au zis: "Mai avem noi oare parte și moștenire în casa tatălui nostru?"

Gen 2.24;

¹⁵Nu suntem noi oare privitye de el ca niște străine, fiindcă ne-a vândut, și ne-a mâncat și banii?"

Gen 29.15-27;

¹⁶Toată bogăția, pe care a luat-o Dumnezeu de la tatăl nostru, este a noastră, și a copiilor noștri. Fă acum tot ce ți-a spus Dumnezeu."

¹⁷Iacov s-a sculat, și a pus pe copiii și nevestele sale călare pe cămile.

¹⁸Și-a luat toată turma și toate averile pe care le avea: turma, pe care o agonisise în Padan-Aram; și a plecat la tatăl său Isaac, în țara Canaan.

¹⁹Pe când Laban se dusesse să-și tundă oile, Rahela a furat idolii tatălui său;

Gen 35.2;

²⁰și Iacov a înșelat pe Laban, Arameul, căci nu l-a înștiințat de fuga sa.

²¹A fugit astfel cu tot ce avea; s-a sculat, a trecut Râul (Eufrat), și s-a îndreptat spre muntele Galaad.

Gen 46.28; 2Împ 12.17; Luc 9.51-53;

Urmărirea lui Iacov de către Laban.

²²A treia zi, au dat de veste lui Laban că Iacov a fugit.

²³Laban a luat cu el pe frații săi, l-a urmărit cale de șapte zile, și l-a ajuns la muntele Galaad.

Gen 13.8;

²⁴Dar Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Laban, Arameul, și i-a zis: "Ferește-te să spui o vorbă rea lui Iacov!"

Gen 20.3; Iov 33.15; Mat 1.20; Gen 24.50;

²⁵Laban a ajuns dar pe Iacov. Iacov își întinsese cortul pe munte; Laban și-a întins și el cortul cu frații lui, pe muntele Galaad.

²⁶Atunci Laban a zis lui Iacov: "Ce-ai făcut? Pentru ce m-ai înșelat, și mi-ai luat fetele ca pe niște roabe luate cu sabia?"

1Sam 30.2;

²⁷Pentru ce ai fugit pe ascuns, m-ai înșelat, și nu mi-ai dat de știre? Te-aș fi lăsat să pleci în mijlocul veseliei și al cântecelor, în sunet de timpane și alăută.

²⁸Nu mi-ai îngăduit nici măcar să-mi sărut nepoții și fetele! Ca un nebun ai lucrat.

Gen 31.55; Rut 1.9-14; 1Împ 19.20; Fapt 20.37; 1Sam 13.13; 2Cron 16.9;

²⁹Mâna mea este destul de tare ca să vă fac rău; dar Dumnezeuul tatălui vostru mi-a zis în noaptea trecută: "Ferește-te să spui o vorbă rea lui Iacov!"

Gen 31.53; Gen 28.13; Gen 31.24;

³⁰Dar acum, odată ce ai plecat, pentru că te topești de dor după casa tatălui tău, de ce mi-ai furat dumnezeii mei?"

Gen 31.19; Jud 18.24;

³¹Drept răspuns, Iacov a zis lui Laban: "Am fugit, fiindcă mi-era frică, gândindu-mă că poate îmi vei lua înapoi fetele tale.

³²Dar să piară acela la care îți vei găsi dumnezeii tăi! În fața fraților noștri, cercetează și vezi ce-i la mine din ale tale, și ia-ți-l." Iacov nu știa că Rahela îi furase.

Gen 44.9;

³³Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leii, în cortul celor două roabe, și n-a găsit nimic. A ieșit din cortul Leii, și a intrat în cortul Rahelii.

³⁴Rahela luase idolii, îi pusese sub samarul cămillei, și șezuse deasupra. Laban a scotocit tot cortul, dar n-a găsit nimic.

³⁵Ea a zis tatălui său: "Domnul meu, să nu te superi dacă nu mă pot scula înaintea ta; căci mi-a venit rânduiala femeilor." A căutat peste tot, dar n-a găsit idoli.

Ex 20.12;Lev 19.32;

³⁶Iacov s-a mâniat, și a certat pe Laban. A luat din nou cuvântul, și i-a zis: "Care este nelegiuirea mea și care este păcatul meu, de mă urmărești cu atâta înverșunare?"

³⁷Mi-ai scormonit toate lucrurile, și ce ai găsit din lucrurile din casa ta? Scoate-le aici înaintea fraților mei și fraților tăi, ca să judece ei între noi amândoi!

³⁸Iată, am stat la tine două zeci de ani; oile și caprele nu ți s-au stârpit, și n-am mâncat berbeci din turma ta.

³⁹Nu ți-am adus acasă vite sfâșiate de fiare: eu însumi te-am despăgubit pentru ele; îmi cereai înapoi ce mi se fura ziua, sau ce mi se fura noaptea.

Ex 22.10;Ex 22.12;

⁴⁰Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea mă prăpădeam de frig, și-mi fugea somnul de pe ochi.

⁴¹Iată, douăzeci de ani am stat în casa ta, ți-am slujit patrusprezece ani pentru cele două fete ale tale, și șase ani pentru turma ta, și de zece ori mi-ai schimbat simbria.

Gen 29.27-28;Gen 31.7;

⁴²Dacă n-aș fi avut cu mine pe Dumnezeuul tatălui meu, pe Dumnezeuul lui Avraam, pe Acela de care se teme Isaac, mi-ai fi dat drumul acum cu mâinile goale. Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și osteneala mâinilor mele, și ieri noapte a rostit judecata."

Ps 124.1-2;Gen 31.53;Isa 8.13;Gen 29.32;Ex 3.7;1Cron 12.17;lud 9;

⁴³Drept răspuns, Laban a zis lui Iacov: "Fiicele acestea sunt fiicele mele, copiii aceștia sunt copiii mei, turma aceasta este turma mea, și tot ce vezi este al meu. Și ce pot face eu azi pentru fiicele mele, sau pentru copiii lor, pe care i-au născut?"

⁴⁴Vino, să facem amândoi un legământ, și legământul acesta să slujească de mărturie între mine și tine!"

Gen 26.28;Ios 24.27;

⁴⁵Iacov a luat o piatră, și a pus-o ca stâlp de aducere aminte.

Gen 28.18;

⁴⁶Iacov a zis fraților săi: "Strângeți pietre." Ei au strâns pietre, și au făcut o movilă; și au mâncat acolo pe movilă.

⁴⁷Laban a numit-o legar-Sahaduta (Movila mărturiei), și Iacov a numit-o Galed (Movila mărturiei).

⁴⁸Laban a zis: "Movila aceasta să slujească azi de mărturie între mine și tine!" De aceea i-au pus numele Galed.

Ios 24.27;

⁴⁹Se mai numește și Mițpa (Veghere), pentru că Laban a zis: "Domnul să vegheze asupra mea și asupra ta, când ne vom pierde din vedere unul pe altul.

Jud 11.29;1Sam 7.5;

⁵⁰Dacă vei asupri pe fetele mele, și dacă vei mai lua și alte neveste afară de fetele mele, ia bine seama că nu un om va fi cu noi, ci Dumnezeu va fi martor între mine și tine."

⁵¹Laban a zis lui Iacov: "Iată movila aceasta, și iată stâlpul acesta, pe care l-am ridicat între mine și tine.

⁵²Movila aceasta să fie martoră și stâlpul acesta să fie martor că nici eu nu voi trece la tine peste movila aceasta, și nici tu nu vei trece la mine peste movila aceasta și peste stâlpul acesta, ca să ne facem rău.

⁵³Dumnezeul lui Avraam și al lui Nahor, Dumnezeul tatălui lor să judece între noi." Iacov a jurat pe Acela de care se temea Isaac.

Gen 16.5;Gen 21.23;Gen 31.42;

⁵⁴Iacov a adus o jertfă pe munte, și a pofțit pe frații lui să mănânce; ei au mâncat, și au rămas toată noaptea pe munte.

⁵⁵Laban s-a sculat dis-de-dimineată, și-a sărutat nepoții și fetele, și i-a binecuvântat. Apoi a plecat și s-a întors la locuința lui.

Gen 28.1;Gen 18.33;Gen 30.25;

¹Iacov și-a văzut de drum; și l-au întâlnit îngerii lui Dumnezeu.

Ps 91.11;Evr 1.14;

²Când i-a văzut, Iacov a zis: "Aceasta este tabăra lui Dumnezeu!" De aceea a pus locului acelaia numele Mahanaim (Tabără îndoită).

Ios 5.14;Ps 103.21;Ps 148.2;Luc 2.13;

³Iacov a trimis înainte niște soli la fratele său Esau, în țara Seir, în ținutul lui Edom.

Gen 33.14-16;Gen 36.6-8;Deut 2.5;Ios 24.4;

⁴El le-a dat porunca următoare: "Iată ce să spuneți domnului meu Esau: "Așa vorbește robul tău Iacov: "Am locuit la Laban, și am rămas la el până acum;

Prov 15.1;

⁵am boi, măgari, oi, robi și roabe, și trimit să dea de știre lucrul acesta domnului meu, ca să capăt trecere înaintea ta."

Gen 30.43;Gen 33.15;

⁶Solii s-au întors înapoi la Iacov, și au zis: "Ne-am dus la fratele tău Esau; și el vine înaintea ta, cu patru sute de oameni."

Gen 33.1;

⁷Iacov s-a înspăimântat foarte mult, și l-a apucat groaza. A împărțit în două tabere oamenii pe care-i avea cu el, oile, boii și cămilele,

Gen 35.3;

⁸și a zis: "Dacă vine Esau împotriva uneia din tabere și o bate, tabăra care va rămâne, va putea să scape."

Rugăciunea lui Iacov.

⁹Iacov a zis: "Dumnezeul tatălui meu Avraam, Dumnezeul tatălui meu Isaac! Tu Doamne, care mi-ai zis: "Întoarce-te în țara ta și în locul tău de naștere, și voi îngriji ca să-ți mergă bine!

Ps 50.15;Gen 28.13;Gen 31.3-13;

¹⁰Eu sunt prea mic pentru toate îndurările și pentru toată credincioșia, pe care ai arătat-o față de robul Tău; căci am trecut Iordanul acesta numai cu toiagul meu, și iată că acum fac două tabere.

Gen 24.27;Iov 8.7;

¹¹Izbăvește-mă, Te rog, din mâna fratelui meu, din mâna lui Esau! Căci mă tem de el, ca să nu vină și să mă lovească, pe mine, pe mame și pe copii.

Ps 59.1-2;Osea 10.14;

¹²Și Tu ai zis: "Eu voi îngriji ca să-ți meargă bine, și-ți voi face sămânța ca nisipul mării, care, de mult ce este, nu se poate număra."

Gen 28.13-15;

Iacov caută să îmblânzească pe Esau.

¹³Iacov a petrecut noaptea în locul acela. A luat din ce mai avea cu el, și a pus de-o parte, ca dar pentru fratele său Esau:

Gen 43.11;Prov 18.16;

¹⁴două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și două zeci de berbeci,

¹⁵treizeci de cămile alăptătoare cu mânjii lor, patruzeci de vaci și zece tauri, douăzeci de măgărițe și zece măgăruși.

¹⁶Le-a dat robilor săi, turmă cu turmă deosebit, și a poruncit robilor săi: "Treceți înaintea mea, și lăsați o depărtare între fiecare turmă."

¹⁷A dat celui dintâi porunca următoare: "Când te va întâlni fratele meu Esau, și te va întreba: "Al cui ești? Unde te duci? Și a cui este turma aceasta dinaintea ta?"

¹⁸să răspunzi: "A robului tău Iacov; ea este un dar, trimis domnului meu Esau; și el însuși vine în urma noastră."

¹⁹A dat aceeași poruncă celui de al doilea, celui de al treilea, și tuturor celor ce mânau turmele: "Așa să vorbiți domnului meu Esau, când îl veți întâlni.

²⁰Să spuneți: "Iată, robul tău Iacov vine și el după noi." Căci își zicea el: "Îl voi potoli cu darul acesta, care merge înaintea mea; în urmă îl voi vedea față în față, și poate că mă va primi cu bunăvoință."

Prov 21.14;

²¹Astfel darul a trecut înainte, iar el a rămas în tabără în noaptea aceea.

²²Tot în noaptea aceea s-a sculat, a luat pe cele două neveste ale lui, pe cele două roabe, și pe cei unsprezece copii ai lui, și a trecut vadul labocului.

Deut 3.16;

²³I-a luat, i-a trecut pârâul, și a trecut tot ce avea.

Lupta lui Iacov: Israel.

²⁴Iacov însă a rămas singur. Atunci un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor.

Osea 12.3-4;Efes 6.12;

²⁵Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el.

Mat 26.41;2Cor 12.7;

²⁶Omul acela a zis: "Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorile." Dar Iacov a răspuns: "Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta."

Luc 24.28;Osea 12.4;

²⁷Omul acela i-a zis: "Cum îți este numele?" "Iacov", a răspuns el.

²⁸Apoi a zis: "Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu); căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni, și ai fost biruitor."

Gen 35.10;2Împ 17.34;Osea 12.3-4;Gen 25.31;Gen 27.33;

²⁹Iacov l-a întrebat: "Spune-mi, Te rog, numele Tău." El a răspuns: "Pentru ce îmi ceri numele?" Și l-a binecuvântat acolo.

Jud 13.18;

³⁰Iacov a pus locului aceluia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu); "căci", a zis el, "am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuși am scăpat cu viață."

Gen 16.13;Ex 24.11;Ex 33.20;Deut 5.24;Jud 6.22;Jud 13.22;Isa 6.5;

³¹Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel. Însă Iacov șchiopăta din coapsă.

³²Iată de ce, până în ziua de azi, Israeliții nu mănâncă vâna de la încheietura coapsei; căci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vână.

Împăcarea lui Iacov cu Esau.

¹Iacov a ridicat ochii, și s-a uitat; și iată că Esau venea cu patru sute de oameni. Atunci a împărțit copiii între Lea, Rahela, și cele două roabe.

Gen 32.6;

²A pus în frunte roabele cu copiii lor, apoi pe Lea cu copiii ei, și la urmă pe Rahela cu Iosif.

³El însuși a trecut înaintea lor; și s-a aruncat cu fața la pământ de șapte ori, până ce s-a apropiat de tot de fratele său.

Gen 18.2; Gen 42.6; Gen 43.26;

⁴Esau a alergat înaintea lui; l-a îmbrățișat, i s-a aruncat pe grumaz, și l-a sărutat. Și au plâns.

⁵Esau, ridicând ochii, a văzut femeile și copiii, și a zis: "Cine sunt aceia?" Și Iacov a răspuns: "Sunt copiii, pe care i-a dat Dumnezeu robului tău."

Gen 48.9; Ps 127.3; Isa 8.18;

⁶Roabele s-au apropiat, cu copiii lor, și s-au aruncat cu fața la pământ;

⁷Lea și copiii ei de asemenea s-au apropiat, și s-au aruncat cu fața la pământ; în urmă s-au apropiat Iosif și Rahela și s-au aruncat cu fața la pământ.

⁸Esau a zis: "Ce ai de gând să faci cu toată tabăra aceea pe care am întâlnit-o?" Și Iacov a răspuns: "Voiesc să capăt trecere cu ea înaintea domnului meu."

Gen 32.16; Gen 32.5;

⁹Esau a zis: "Eu am din belșug, păstrează, frate, ce este al tău."

¹⁰Și Iacov a răspuns: "Nu; te rog, dacă am căpătat trecere înaintea ta, primește darul acesta din mâna mea; căci m-am uitat la fața ta cum se uită cineva la Fața lui Dumnezeu, și tu m-ai primit cu bunăvoință.

Gen 43.3; 2Sam 3.13; 2Sam 14.24-32; Mat 18.10;

¹¹Primește deci darul meu, care ți-a fost adus, fiindcă Dumnezeu m-a umplut de bunătăți, și am de toate." Astfel a stăruit de el, și Esau a primit.

Jud 1.15;1Sam 25.27;1Sam 30.26;2Împ 5.15;2Împ 5.23;

¹²Esau a zis: "Haidem să plecăm și să pornim la drum; eu voi merge înaintea ta."

¹³Iacov i-a răspuns: "Domnul meu vede că copiii sunt micșori, și am oi și vaci fătate; dacă le-am sili la drum o singură zi, toată turma va pieri.

¹⁴Domnul meu s-o ia înaintea robului său; și eu voi veni încet pe urmă, la pas cu turma, care va merge înaintea mea, și la pas cu copiii, până voi ajunge la domnul meu în Seir."

Gen 32.3;

¹⁵Esau a zis: "Vreau să las cu tine măcar o parte din oamenii mei." Și Iacov a răspuns: "Pentru ce aceasta? Mi-ajunge să capăt trecere înaintea ta, domnul meu!"

Gen 34.11;Gen 47.25;Rut 2.13;

¹⁶În aceeași zi, Esau a luat drumul înapoi la Seir.

Iacov se așează la Sihem.

¹⁷Iacov a plecat mai departe la Sucot. Și-a zidit o casă, și a făcut colibe pentru turme. De aceea s-a dat locului acelaia numele Sucot (Colibe).

Ios 13.27;Jud 8.5;Ps 60.6;Ioan 3.23;

¹⁸La întoarcerea lui din Padan-Aram, Iacov a ajuns cu bine în cetatea Sihem, în țara Canaan, și a tăbărât înaintea cetății.

Ios 24.1;Jud 9.1;

¹⁹Partea de ogor, pe care își întinsese cortul, a cumpărat-o de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita (Chesita, o măsură de bani.).

Ios 24.32;Ioan 4.5;

²⁰Și acolo, a ridicat un altar, pe care l-a numit El-Elohe-Israel (Domnul este Dumnezeul lui Israel).

Gen 35.7;

¹Dina, fata pe care o născuse lui Iacov Lea, a ieșit să vadă pe fetele țării.

Gen 30.21;Tit 2.5;

²Ea a fost zărită de Sihem, fiul Hevitului Hamor, domnitorul țării. El a pus mâna pe ea, s-a culcat cu ea și a necinstit-o.

Gen 6.2;Jud 14.1;Gen 20.2;

³S-a lipit cu toată inima de Dina, fata lui Iacov, a iubit fata, și a căutat s-o liniștească.

⁴După aceea Sihem a zis tatălui său Hamor: "Ia-mi de nevastă pe fata aceasta!"

Jud 14.2;

⁵Iacov a aflat că-i necinstise pe fiica sa Dina; și fiindcă fiii săi erau cu vitele la pășune, Iacov a tăcut până la întoarcerea lor.

1Sam 10.27;2Sam 13.22;

⁶Hamor, tatăl lui Sihem, s-a dus la Iacov ca să-i vorbească.

⁷Dar când s-au întors fiii lui Iacov de la pășune, și au auzit lucrul acesta, s-au supărat și s-au mâniat foarte tare; pentru că Sihem săvârșise o mișelie în Israel, culcându-se cu fata lui Iacov: așa ceva n-ar fi trebuit să se facă niciodată.

Gen 49.7;2Sam 13.21;Ios 7.15;Jud 20.6;Deut 23.17;2Sam 13.12;

⁸Hamor le-a vorbit astfel: "Fiul meu Sihem s-a lipit cu toată inima de fata voastră; vă rog, dați-i-o de nevastă,

⁹și încuscriți-vă cu noi; voi dați-ne fetele voastre, și luați pentru voi pe ale noastre.

¹⁰Locuiți cu noi; țara vă stă înaintea, rămâneți în ea, faceți negoț și cumpărați pământuri în ea."

Gen 13.9;Gen 20.15;Gen 42.34;Gen 47.27;

¹¹Sihem a zis tatălui și fraților Dinei: "Să capăt trecere înaintea voastră, și vă voi da ce-mi veți cere.

¹²Cereți-mi o zestre cât de mare și cât de multe daruri, și voi da tot ce-mi veți zice; numai dați-mi fata de nevastă."

Ex 22.16-17;Deut 22.29;1Sam 18.25;

¹³Fiii lui Iacov au răspuns, și au vorbit cu vicleșug lui Sihem și tatălui său Hamor, pentru că Sihem necinstise pe sora lor Dina.

2Sam 13.24;

¹⁴Ei i-au zis: "Este un lucru pe care nu-l putem face să dăm pe sora noastră unui om netăiat împrejur; căci ar fi o ocară pentru noi.

Ios 5.9;

¹⁵Nu ne vom învoi la așa ceva decât dacă vă faceți și voi ca noi, și dacă orice parte bărbătească dintre voi se va tăia împrejur.

¹⁶Atunci vă vom da pe fetele noastre, și vom lua pentru noi pe ale voastre; vom locui cu voi, și vom face împreună un singur norod.

¹⁷Dar dacă nu voiți să ne ascultați și să vă tăiați împrejur, ne vom lua fata și vom pleca."

¹⁸Cuvintele lor au plăcut lui Hamor și lui Sihem, fiul lui Hamor.

¹⁹Tânărul n-a pregetat să facă lucrul acesta, căci iubea pe fata lui Iacov, și era cel mai bine văzut în casa tatălui său.

1Cron 4.9;

²⁰Hamor și fiul lui Sihem s-au dus la poarta cetății, și au vorbit astfel oamenilor din cetatea lor:

²¹"Oamenii aceștia au gânduri de pace față de noi; să rămână dar în țară, și să facă negoț; țara este destul de largă pentru ei. Noi vom lua de neveste pe fetele lor, și le vom da de neveste pe fetele noastre.

²²Dar oamenii aceștia nu vor voi să locuiască împreună cu noi, ca să alcătuim un singur popor, decât dacă orice parte bărbătească dintre noi se va tăia împrejur, după cum și ei înșiși sunt tăiați împrejur.

²³Turmele lor, averile lor și toate vitele lor, vor fi atunci ale noastre. Să primim numai ce cer ei, ca să rămână la noi."

²⁴Toți cei ce treceau pe poarta cetății, au ascultat pe Hamor și pe fiul său Sihem; și toți bărbații au fost tăiați împrejur, toți cei ce treceau pe poarta cetății.

Gen 23.10;

²⁵A treia zi, pe când sufereau ei încă, cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, și-au luat fiecare sabia, s-au năpustit asupra cetății, care se credea în liniște, și au ucis pe toți bărbații.

Gen 49.5-7;

²⁶Au trecut de asemenea prin ascuțișul sabiei pe Hamor și pe fiul său Sihem; au ridicat pe Dina din casa lui Sihem, și au ieșit afară.

²⁷Fiii lui Iacov s-au aruncat asupra celor morți, și au jefuit cetatea, pentru că necinstiseră pe sora lor.

²⁸Le-au luat oile, boii și măgarii, tot ce era în cetate și ce era pe câmp;

²⁹le-au luat ca pradă de război toate bogățiile, copiii și nevestele, și tot ce se găsea în case.

³⁰Atunci Iacov a zis lui Simeon și lui Levi: "Voi m-ați nenorocit, făcându-mă urât locuitorilor țării, Canaanților și Feresiților. N-am sub porunca mea decât un mic număr de oameni; ei se vor strânge împotriva mea, mă vor bate, și voi fi nimic, eu și casa mea."

Ex 5.21;1Sam 13.4;Deut 4.27;Ps 105.12;

³¹Ei au răspuns: "Se cuvenea oare să se poarte cu sora noastră cum se poartă cu o curvă?"

35

Iacov la Betel.

¹Dumnezeu a zis lui Iacov: "Scoală-te, suie-te la Betel, locuiește acolo, și ridică acolo un altar Dumnezeului, care ți S-a arătat când fugai de fratele tău Esau."

Gen 28.19;Gen 28.13;Gen 27.43;

²Iacov a zis casei lui și tuturor celor ce erau cu el: "Scoateți dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, curățiți-vă, și schimbați-vă hainele,

Gen 18.19;Ios 24.15;Gen 31.19-34;Ios 24.2-23;1Sam 7.3;Ex 19.10;

³ca să ne sculăm, și să ne suim la Betel; căci acolo voi ridica un altar Dumnezeului, care m-a ascultat în ziua necazului meu, și care a fost cu mine în călătoria, pe care am făcut-o."

Gen 32.7-24;Gen 28.20;Gen 31.3-42;

⁴Ei au dat lui Iacov toți dumnezeii străini, care erau în mâinile lor, și cerceii pe care-i purtau în urechi. Iacov i-a îngropat în pământ sub stejarul de lângă Sihem.

Osea 2.13; Ios 24.26; Iud 9.6;

⁵Apoi au plecat. Groaza lui Dumnezeu s-a răspândit peste cetățile, care-i înconjurau, așa că locuitorii lor n-au urmărit pe fiii lui Iacov.

Ex 15.16; Ex 23.27; Ex 34.24; Deut 11.25; Ios 2.9; Ios 5.1; 1Sam 14.15; 2Cron 14.14;

⁶Iacov și toți cei ce erau cu el, au ajuns la Luz, adică Betel, în țara Canaan.

Gen 28.19-22;

⁷A zidit acolo un altar, și a numit locul acela: "El-Betel" (Dumnezeul Betelului), căci acolo i se descoperise Dumnezeu, când fugea de fratele său.

Ecl 5.4; Gen 28.13;

⁸Debora, doica Rebecii, a murit; și a fost îngropată mai jos de Betel, sub stejarul căruia i s-a pus numele: "Stejarul jalei."

Gen 24.59;

⁹Dumnezeu S-a arătat iarăși lui Iacov, după întoarcerea lui din Padan-Aram, și l-a binecuvântat.

Osea 12.4;

¹⁰Dumnezeu i-a zis: "Numele tău este Iacov; dar nu te vei mai chema Iacov, ci numele tău va fi Israel." Și i-a pus numele Israel.

Gen 17.5; Gen 32.28;

¹¹Dumnezeu i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic. Crește și înmulțește-te; un neam și o mulțime de neamuri se vor naște din tine, și chiar împărați vor ieși din coapsele tale.

Gen 17.1; Gen 48.3-4; Ex 6.3; Gen 17.5-6.16; Gen 28.3; Gen 48.4;

¹²Ție îți voi da țara pe care am dat-o lui Avraam și lui Isaac, și voi da țara aceasta seminței tale după tine."

Gen 12.7; Gen 13.15; Gen 26.3-4; Gen 28.13;

¹³Dumnezeu S-a înălțat de la el, în locul unde îi vorbise.

Gen 17.22;

¹⁴Și Iacov a ridicat un stâlp de aducere aminte în locul unde îi vorbise Dumnezeu, un stâlp de piatră, pe care a adus o jertfă de băutură, și a turnat untdelemn.

Gen 28.18;

¹⁵Iacov a numit locul unde îi vorbise Dumnezeu, Betel.

Gen 28.19;

Moartea Rahelei.

¹⁶Apoi au plecat din Betel; și mai era o depărtare bunicică până la Efrata, când Rahelei i-au venit durerile nașterii. A avut o naștere grea;

¹⁷și în timpul durerilor nașterii, moașa i-a zis: "Nu te teme, căci mai ai un fiu!"

Gen 30.24;1Sam 4.20;

¹⁸Și pe când își dădea ea sufletul, căci trăgea să moară, i-a pus numele Ben-Oni (Fiul durerii mele): dar tatăl său l-a numit Beniamin (Fiul dreptei).

¹⁹Rahela a murit, și a fost îngropată pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.

Gen 48.7;Rut 1.2;Rut 4.11;Mic 5.2;Mat 2.6;

²⁰Iacov a ridicat un stâlp pe mormântul ei: acesta este stâlpul de pe mormântul Rahelei, care este și azi.

1Sam 10.2;2Sam 18.18;

Fiii lui Iacov.

²¹Israel a plecat mai departe; și și-a întins cortul dincolo de Migdal-Eder.

Mic 4.8;

²²Pe când locuia Israel în ținutul acesta, Ruben s-a dus și s-a culcat cu Bilha, țiiitoarea tatălui său. Și Israel a aflat.

Gen 49.4;1Cron 5.1;2Sam 16.22;2Sam 20.3;

²³Fiii Leii: Ruben, întâiul născut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, și Zabulon. -

Gen 46.8;Ex 1.2;

²⁴Fiii Rahelii: Iosif și Beniamin.

²⁵Fiii Bilhei, roaba Rahelii: Dan și Neftali. -

²⁶Fiii Zilpei, roaba Leii: Gad și Așer. Aceștia sunt fiii lui Iacov, care i s-au născut în Padan-Aram.

Moartea lui Isaac.

²⁷Iacov a ajuns la tatăl său Isaac, la Mamre la Chiriati-Arba, care este tot una cu Hebronul, unde locuiseră ca străini Avraam și Isaac.

Gen 13.18; Gen 23.2-19; Ios 14.15; Ios 15.13;

²⁸Zilele vieții lui Isaac au fost de o sută optzeci de ani.

²⁹Isaac și-a dat duhul și a murit, și a fost adăugat la poporul său, bătrân și sătul de zile. Fiii săi Esau și Iacov l-au îngropat.

Gen 15.15; Gen 25.8; Gen 25.9; Gen 49.31;

36

Esau se așează în Seir.

¹Iată spița neamului lui Esau, adică Edom.

Gen 25.30;

²Esau și-a luat neveste dintre fetele Canaanului pe: Ada, fata Hetitului Elon, pe Oholibama, fata Anei, fata Hevitului Ţibeon,

Gen 26.34; Gen 36.25;

³și pe Basmat, fata lui Ismael, sora lui Nebaiot. -

Gen 28.9;

⁴Ada a născut lui Esau pe Elifaz; Basmat a născut pe Reuel;

⁵și Oholibama a născut pe leuș, laelam și Core. Aceștia sunt fiii lui Esau, care i s-au născut în țara Canaan. -

⁶Esau și-a luat nevestele, fiii și fiicele, toată lumea din casă, turmele, toate vitele, și toată averea pe care și-o agonisise în țara Canaan, și s-a dus într-o altă țară, departe de fratele său Iacov.

⁷Căci bogățiile lor erau prea mari ca să poată locui împreună, și ținutul în care locuiau ca străini nu le mai putea ajunge din pricina turmelor lor.

Gen 13.6-11; Gen 17.8; Gen 28.4;

⁸Esau s-a așezat în muntele Seir. Esau înseamnă Edom.

Gen 32.3; Deut 2.5; Ios 24.4; Gen 36.1;

Urmașii lui Esau.

⁹Iată spița neamului lui Esau, tatăl Edomiților, în muntele Seir.

¹⁰Iată numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, nevasta lui Esau; Reuel, fiul Basmatei, nevasta lui Esau. -

1Cron 1.25;

¹¹Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gaetam și Chenaz.

¹²Și Timna era țiitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau; ea a născut lui Elifaz pe Amalec. Aceștia sunt fiii Adei, nevasta lui Esau.

Ex 17.8-14; Num 24.20; 1Sam 15.2;

¹³Iată fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza. Aceștia sunt fiii Basmatei, nevasta lui Esau. -

¹⁴Iată fiii Oholibamei, fata Anei, fata lui Țibeon, nevasta lui Esau: Ea a născut lui Esau pe leuș, laelam și Core.

¹⁵Iată căpeteniile semințiilor ieșite din fiii lui Esau. - Iată fiii lui Elifaz, întâiul născut al lui Esau: căpetenia Teman, căpetenia Omar, căpetenia Țefo, căpetenia Chenaz,

¹⁶căpetenia Core, căpetenia Gaetam, căpetenia Amalec. Aceștia sunt căpeteniile ieșite din Elifaz, în țara Edom. Aceștia sunt fiii Adei. -

¹⁷Iată fiii lui Reuel, fiul lui Esau: căpetenia Nahat, căpetenia Zerah, căpetenia Șama, căpetenia Miza. Aceștia sunt căpeteniile ieșite din Reuel, în țara Edom. Aceștia sunt fiii Basmatei, nevasta lui Esau.

¹⁸Iată fiii Oholibamei, nevasta lui Esau: căpetenia leuș, căpetenia laelam, căpetenia Core. Aceștia sunt căpeteniile ieșite din Oholibama, fata Anei, nevasta lui Esau.

¹⁹Aceștia sunt fiii lui Esau, și aceștia sunt căpeteniile semințiilor lor. Esau înseamnă Edom.

Urmașii lui Seir.

²⁰ **Iată fiii lui Seir, Horitul, vechii locuitori ai țării: Lotan, Șobal, Țibeon, Ana,**

1Cron 1.38; Gen 14.6; Deut 2.12-22;

²¹ **Dișon, Ețer și Dișan. Aceștia sunt căpeteniile Horiților, fiii lui Seir, în țara Edom. -**

²² **Fiii lui Lotan au fost: Hori și Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna.**

²³ **Iată fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam. -**

²⁴ **Iată fiii lui Țibeon: Aia și Ana. Ana acesta a găsit izvoarele calde în pustie, când păștea măgarii tatălui său Țibeon.**

²⁵ **Iată fiii lui Ana: Dișon și Oholibama, fata lui Ana. -**

²⁶ **Iată fiii lui Dișon: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran. -**

²⁷ **Iată fiii lui Ețer: Bilhan, Zaavan și Acan. -**

²⁸ **Iată fiii lui Dișan: Uț și Aran.**

²⁹ **Iată căpeteniile Horiților: căpetenia Lotan, căpetenia Șobal, căpetenia Țibeon, căpetenia Ana,**

³⁰ **căpetenia Dișon, căpetenia Ețer, căpetenia Dișan. Aceștia sunt căpeteniile Horiților, căpeteniile pe care le-au avut în țara lui Seir.**

Împărații Edomului.

³¹ **Iată împărații care au împărățit în țara Edom, înainte de a împărăți un împărat peste copiii lui Israel. -**

1Cron 1.43;

³² **Bela, fiul lui Beor, a împărățit peste Edom; și numele cetății lui era Dinhaba. -**

³³ **Bela a murit; și în locul lui a împărățit Iobab, fiul lui Zerah din Boțra. -**

³⁴ **Iobab a murit; și în locul lui, a împărățit Hușam, din țara Temaniților. -**

³⁵ **Hușam a murit; și, în locul lui, a împărățit Hadad, fiul lui Bedad. El a bătut pe Madian în câmpia Moabului. Numele cetății lui era Avit.**

³⁶Hadad a murit; și, în locul lui, a împărățit Samla, din Masreca.

³⁷Samla a murit; și, în locul lui, a împărățit Saul, din Rehobot pe Râul.

³⁸Saul a murit; și, în locul lui a împărățit Baal-Hanan, fiul lui Acbor.

³⁹Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a murit; și, în locul lui a împărățit Hadar. Numele cetății lui era Pau; și numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab.

1Cron 1.50;

⁴⁰Iată numele căpeteniilor ieșite din Esau, după semințiile lor, după ținuturile lor, și după numele lor: căpetenia Timna, căpetenia Alva, căpetenia Ietet,

1Cron 1.51;

⁴¹căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon,

⁴²căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibțar,

⁴³căpetenia Magdiel, căpetenia Iram. Aceștia sunt căpeteniile lui Edom, după locuințele lor, în țara, pe care o aveau. Acesta este Esau, tatăl Edomiților.

37

Iosif vândut de frații săi.

¹Iacov a locuit în țara Canaan, unde locuise ca străin tatăl său.

Gen 17.8;Gen 23.4;Gen 28.4;Gen 36.7;Evr 11.9;

²Iată istoria lui Iacov. Iosif, la vârsta de șaptesprezece ani, păștea oile cu frații lui; băiatul acesta era cu fiii Bilhei și cu fiii Zilpei, nevestele tatălui său. Și Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele.

1Sam 2.22-24;

³Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi, pentru că îl născuse la bătrânețe; și i-a făcut o haină pestriță (Sau: O haină lungă cu mâneci.).

Gen 44.20;

⁴Frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe ei toți, și au început să-l urască. Nu puteau să-i spună nici o vorbă prietenească.

Gen 27.41;Gen 49.23;

⁵Iosif a visat un vis, și l-a istorisit fraților săi, care l-au urât și mai mult.

⁶El le-a zis: "Ia ascultați ce vis am visat!"

⁷Noi eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului; și iată că snopul meu s-a ridicat și a stat în picioare; iar snopii voștri l-au înconjurat, și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui."

Gen 42.6-9;Gen 43.26;Gen 44.14;

⁸Frații lui i-au zis: "Doar n-ai să împărățești tu peste noi? Doar n-ai să ne cârmuiești tu pe noi?" Și l-au urât și mai mult, din pricina visurilor lui și din pricina cuvintelor lui.

⁹Iosif a mai visat un alt vis, și l-a istorisit fraților săi. El a zis: "Am mai visat un vis! Soarele, luna, și unsprezece stele se aruncau cu fața la pământ înaintea mea."

Gen 46.29;

¹⁰L-a istorisit tatălui său și fraților săi. Tatăl său l-a muștrat, și i-a zis: "Ce înseamnă visul acesta, pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni, eu, mama ta și frații tăi, să ne aruncăm cu fața la pământ înaintea ta?"

Gen 27.29;

¹¹Frații săi au început să-l pizmuiască; dar tatăl său a ținut minte lucrurile acestea.

Fapt 7.9;Dan 7.28;Luc 2.19-51;

¹²Frații lui Iosif se duseseră la Sihem, ca să pască oile tatălui lor.

¹³Israel a zis lui Iosif: "Frații tăi pască oile la Sihem! Vino, căci vreau să te trimit la ei." "Iată-mă, sunt gata", a răspuns el.

¹⁴Israel i-a zis: "Du-te, rogu-te, și vezi dacă frații tăi sunt sănătoși, și dacă oile sunt bine; și adu-mi vești." L-a trimis astfel din valea Hebronului și Iosif a ajuns la Sihem.

Gen 35.27;

¹⁵Pe când rătăcea pe câmp, l-a întâlnit un om. Omul acela l-a întrebat: "Ce cauți?"

¹⁶"Caut pe frații mei", a răspuns Iosif; "spune-mi, te rog, unde pască ei oile?"

Cânt 1.7;

17Și omul acela a zis: "Au plecat de aici; căci i-am auzit spunând: "Haidem la Dotan." Iosif s-a dus după frații săi, și i-a găsit la Dotan.

2Împ 6.13;

18Ei l-au zărit de departe, și până să se apropie de ei, s-au sfătuit să-l omoare."

1Sam 19.1;Ps 31.13;Ps 37.12-32;Ps 94.21;Mat 27.1;Mat 27.1;Marc 14.1;Ioan 11.53;Fapt 23.12;

19Ei au zis unul către altul: "Iată că vine făuritorul de visuri!

20Veniți acum, să-l omorâm și să-l aruncăm într-una din aceste gropi; vom spune că l-a mâncat o fiară sălbatică, și vom vedea ce se va alege de visurile lui."

Prov 1.11-16;Prov 6.17;Prov 27.4;

21Ruben a auzit lucrul acesta, și l-a scos din mâinile lor. El a zis: "Să nu-i luăm viața!"

Gen 42.22;

22Ruben le-a zis: "Să nu vărsați sânge; ci mai bine aruncați-l în groapa aceasta care este în pustie, și nu puneți mâna pe el." Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor, și să-l aducă înapoi la tatăl său.

23Când a ajuns Iosif la frații săi, aceștia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriță, pe care o avea pe el.

24L-au luat și l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea.

25"Apoi au șezut să mănânce. Ridicându-și ochii, au văzut o ceață de Ismaeliți venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător și smirnă, pe care le duceau în Egipt.

Prov 30.20;Amos 6.6;Gen 37.28;Gen 37.36;Ier 8.22;

26Atunci Iuda a zis fraților săi: "Ce vom câștiga să ucidem pe fratele nostru și să-i ascundem sângele?"

Gen 4.10;Gen 37.20;Iov 16.18;

27Veniți mai bine să-l vindem Ismaeliților, și să nu punem mâna pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră." Și frații lui l-au ascultat.

1Sam 18.17;Gen 42.21;Gen 29.14;

²⁸La trecerea negustorilor madianiți, au tras și au scos pe Iosif afară din groapă, și l-au vândut cu douăzeci de sicli de argint Ismaeliților, care l-au dus în Egipt.

Jud 6.3;Gen 45.4-5;Ps 105.17;Fapt 7.9;Mat 27.9;

Jalea lui Iacov.

²⁹Ruben s-a întors la groapă; și iată că Iosif nu mai era în groapă. El și-a rupt hainele,

lov 1.20;

³⁰s-a întors la frații săi, și a zis: "Băiatul nu mai este! Ce mă voi face eu?"

Gen 42.13-36;Ier 31.15;

³¹Ei au luat atunci haina lui Iosif; și junghiind un țap, i-au muiat haina în sânge.

Gen 37.23;

³²Au trimis tatălui lor haina cea pestriță, punând să-i spună: "Iată ce am găsit! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu."

³³Iacov a cunoscut-o, și a zis: "Este haina fiului meu! O fiară sălbatică l-a mâncat! Da, Iosif a fost făcut bucăți!"

Gen 37.20;Gen 44.28;

³⁴Și și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe coapse, și a jelit multă vreme pe fiul său.

Gen 37.29;2Sam 3.31;

³⁵Toți fiii și toate fiicele lui au venit ca să-l mângâie; dar el nu voia să primească nici o mângâiere, ci zicea: "Plângând mă voi pogori la fiul meu în locuința morților." Și plângea astfel pe fiul său.

2Sam 12.17;Gen 42.38;Gen 44.29-31;

³⁶Madianiții l-au vândut în Egipt lui Potifar, un dregător al lui Faraon, și anume căpetenia străjerilor.

Gen 39.1;

Iuda și Tamar.

¹În vremea aceea, Iuda a părăsit pe frații săi, și a tras la un om din Adulam, numit Hira.

Gen 19.3; 2Împ 4.8;

²Acolo, Iuda a văzut pe fata unui Canaanit, numit Șua; a luat-o de nevastă, și s-a culcat cu ea.

Gen 34.2; 1Cron 2.3;

³Ea a rămas însărcinată, și a născut un fiu, pe care l-a numit Er.

Gen 46.12; Num 26.19;

⁴A rămas iarăși însărcinată, și a mai născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan.

Gen 46.12; Num 26.19;

⁵A mai născut iarăși un fiu, căruia i-a pus numele Șela; Iuda era la Czib, când a născut ea.

Gen 46.12; Num 26.20;

⁶Iuda a luat întâiului său născut Er, o nevastă numită Tamar.

Gen 21.21;

⁷Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului; și Domnul l-a omorât.

Gen 46.12; Num 26.19; 1Cron 2.3;

⁸Atunci Iuda a zis lui Onan: "Du-te la nevasta fratelui tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, și ridică sămânța fratelui tău."

Deut 25.5; Mat 22.24;

⁹Onan, știind că sămânța aceasta n-are să fie a lui, vărsa sămânța pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să nu dea sămânță fratelui său.

Deut 25.6;

¹⁰Ce făcea el n-a plăcut Domnului, care l-a omorât și pe el.

Gen 46.12; Num 26.19;

¹¹Atunci Iuda a zis nurorii sale Tamar: "Rămâi văduvă în casa tatălui tău, până va crește fiul meu Șela." Zicea așa ca să nu moară și Șela ca frații lui. Tamar s-a dus, și a locuit în casa tatălui ei.

Rut 1.13; Lev 22.13;

Păcățuirea lui Iuda cu Tamar.

¹²Au trecut multe zile, și fata lui Șua, nevasta lui Iuda, a murit. După ce au trecut zilele de jale, Iuda s-a suit la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el și prietenul său Hira, Adulamitul.

2Sam 13.39; Ios 15.10-57; Jud 14.1;

¹³Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta, și i-au zis: "Iată că socrul tău se suie la Timna, ca să-și tundă oile."

¹⁴Atunci ea și-a lepădat hainele de văduvă, s-a acoperit cu o maramă, s-a îmbrăcat în alte haine, și a șezut jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna; căci vedea că Șela se făcuse mare, și ea nu-i fusese dată de nevastă.

Prov 7.12; Gen 38.11-26;

¹⁵Iuda a văzut-o, și a luat-o drept curvă, pentru că își acoperise fața.

¹⁶S-a abătut la ea din drum, și a zis: "Lasă-mă să mă culc cu tine!" Căci n-a cunoscut-o că era nora sa. Ea a zis: "Ce-mi dai ca să te culci cu mine?"

¹⁷El a răspuns: "Am să-ți trimit un ied din turma mea." Ea a zis: "Îmi dai un zălog, până îl vei trimite?"

Ezec 16.33; Gen 38.20;

¹⁸El a răspuns: "Ce zălog să-ți dau?" Ea a zis: "Inelul tău, lanțul tău, și toiagul pe care-l ai în mână." El i le-a dat. Apoi s-a culcat cu ea; și ea a rămas însărcinată de la el.

Gen 38.25;

¹⁹Ea s-a sculat, și a plecat; și-a scos mahrama și s-a îmbrăcat iarăși în hainele de văduvă.

Gen 38.14;

²⁰Iuda a trimis iedul prin prietenul său Adulamitul, ca să scoată zălogul din mâinile femeii. Dar acesta n-a găsit-o.

²¹A întrebat pe oamenii locului, și a zis: "Unde este curva aceea, care stătea aici la Enaim, pe drum?" Ei au răspuns: "N-a fost nici o curvă aici."

²²Adulamitul s-a întors la Iuda, și i-a spus: "N-am găsit-o; și chiar oamenii de acolo au zis: "N-a fost nici o curvă aici."

²³Iuda a zis: "Țină ce a luat, numai să nu ne facem de râs. Iată, am trimis iedul acesta, și n-ai găsit-o."

²⁴Cam după trei luni, au venit și au spus lui Iuda: "Tamar, nora ta, a curvit, și a rămas chiar însărcinată în urma curvirii ei." Și Iuda a zis: "Scoateți-o afară ca să fie arsă."

Jud 19.2; Lev 21.9; Deut 22.21;

²⁵După ce au scos-o afară, ea a trimis să spună socrului său: "De la omul acela, ale cui sunt lucrurile acestea, am rămas eu însărcinată; vezi, te rog, al cui este inelul acesta, lanțurile acestea, și toiagul acesta."

Gen 37.32; Gen 38.18;

²⁶Iuda le-a cunoscut, și a zis: "Ea este mai puțin vinovată decât mine, fiindcă n-am dat-o de nevastă fiului meu Șela." Și nu s-a mai împreunat cu ea de atunci.

Gen 37.33; 1Sam 24.17; Gen 38.14; Iov 34.31-32;

²⁷Când i-a venit vremea să nască, iată că în pântecul ei erau doi gemeni.

²⁸Și în timpul nașterii, unul a scos mâna înainte; moașa i-a apucat mâna, și a legat-o cu un fir roșu, zicând: "Acesta a ieșit cel dintâi."

²⁹Dar el a tras mâna înapoi, și a ieșit fratele său. Atunci moașa a zis: "Ce spărtură ai făcut!" De aceea i-a pus numele Pereț (Spărtură).

Gen 46.12; Num 26.20; 1Cron 2.4; Mat 1.3;

³⁰În urmă a ieșit fratele lui, care avea firul roșu la mână; de aceea i-au pus numele Zerah (Cărămiziu).

39

Iosif în Egipt.

¹Iosif a fost dus în Egipt; și Potifar, dregătorul lui Faraon, căpetenia străjerilor, un Egiptean, l-a cumpărat de la Ismaeliții care-l aduseseră acolo.

Gen 37.36; Ps 105.17; Gen 37.28;

²Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, Egipteanul.

Gen 39.21; Gen 21.22; Gen 26.24-28; Gen 28.15; 1Sam 16.18; 1Sam 18.14-28; Fapt 7.9;

³Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el, și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.

Ps 1.3;

⁴Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui, și i-a încredințat tot ce avea.

Gen 18.3; Gen 19.19; Gen 39.21; Gen 24.2;

⁵De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa Egipteanului, din pricina lui Iosif; și binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp.

Gen 30.27;

⁶Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea, și n-avea altă grijă decât să mănânce și să bea. Dar Iosif era frumos la statură, și plăcut la chip.

1Sam 16.12;

Fecioria lui Iosif.

⁷După câțeva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif, și a zis: "Culcă-te cu mine!"

2Sam 13.11;

⁸El n-a voit, și a zis nevastei stăpânului său: "Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteala de nimic din casă, și mi-a dat pe mână tot ce are.

⁹El nu este mai mare decât mine în casa aceasta, și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?"

Prov 6.29-32; Gen 20.6; Lev 6.2; 2Sam 12.13; Ps 51.4;

¹⁰Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce și să se împreune cu ea.

¹¹Într-o zi, când intrase în casă, ca să-și facă lucrul, și când nu era acolo nici unul din oamenii casei,

¹²ea l-a apucat de haină, zicând: "Culcă-te cu mine!" El i-a lăsat haina în mână, și a fugit afară din casă.

Prov 7.13;

¹³Când a văzut ea că-i lăsase haina în mână, și fugise afară,

¹⁴a chemat oamenii din casă, și le-a zis: "Vedeți, ne-a adus un Evreu ca să-și bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat în gura mare.

¹⁵Și, când a văzut că ridic glasul și strig, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară."

¹⁶Și a pus haina lui Iosif lângă ea până s-a întors acasă stăpânul lui.

¹⁷Atunci i-a vorbit astfel: "Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine.

Ex 23.1;Ps 120.3;

¹⁸Și cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lângă mine, și a fugit afară."

¹⁹După ce a auzit cuvintele nevestei sale, care-i zicea: "Iată ce mi-a făcut robul tău", stăpânul lui Iosif s-a mâniat foarte tare.

Prov 6.34-35;

²⁰A luat pe Iosif, și l-a aruncat în temniță în locul unde erau închiși întemnițații împăratului; și astfel Iosif a stat acolo, în temniță.

Ps 105.18;1Pet 2.19;Gen 40.3-15;Gen 41.14;

Iosif în temniță.

²¹Domnul a fost cu Iosif, și și-a întins bunătatea peste el. L-a făcut să capete trecere înaintea mai marelui temniței.

Ex 3.21;Ex 11.3;Ex 12.36;Ps 106.46;Prov 16.7;Dan 1.9;Fapt 7.9-10;

²²Și mai marele temniței a pus sub privegherea lui pe toți întemnițații care erau în temniță. Și nimic nu se făcea acolo decât prin el.

Gen 40.3-4;

²³Mai marele temniței nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mână, pentru că Domnul era cu el. Și Domnul îi dădea izbândă în tot ce făcea.

Gen 39.2-3;

40

losif tâlcuiește visurile în temniță.

¹După câțeva vreme, s-a întâmplat că paharnicul și pitarul împăratului Egiptului au supărat pe stăpânul lor, împăratul Egiptului.

Neem 1.11;

²Faraon s-a mâniat pe cei doi dregători ai săi: pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor.

Prov 16.14;

³Și i-a pus sub pază în casa căpeteniei străjerilor, în temniță, în locul unde fusese închis Iosif.

Gen 39.20-23;

⁴Căpetenia străjerilor i-a pus sub privegherea lui Iosif, care făcea de slujbă lângă ei; și au stat mai multă vreme în temniță.

⁵Paharnicul și pitarul împăratului Egiptului, care erau închiși în temniță, au visat într-o noapte amândoi câte un vis, și anume fiecare câte un vis, care putea să capete o tălmăcire deosebită.

⁶Iosif, când a venit dimineața la ei, s-a uitat la ei; și i-a văzut triști.

⁷Atunci a întrebat pe dregătorii lui Faraon, care erau cu el în temnița stăpânului său, și le-a zis: "Pentru ce aveți o față așa de posomorâtă azi?"

⁸Ei i-au răspuns: "Am visat un vis, și nu este nimeni care să-l tălmăcească." Iosif le-a zis: "Tălmăcirile sunt ale lui Dumnezeu. Istorisiți-mi dar visul vostru."

Gen 41.15; Gen 41.16; Dan 2.11-47;

⁹Mai marele paharnicilor și-a istorisit lui Iosif visul, și i-a zis: "În visul meu, se făcea că înaintea mea era o viță.

¹⁰Vița aceasta avea trei mlădițe. Când a început să dea lăstari, i s-a deschis floarea, și ciorchinele au făcut struguri copti.

¹¹Paharul lui Faraon era în mâna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui Faraon, și am pus paharul în mâna lui Faraon."

¹²Iosif i-a zis: "Iată tălmăcirea visului. Cele trei mlădițe sunt trei zile.

Gen 40.18; Gen 41.12-52; Jud 7.14; Dan 2.36; Dan 4.19; Gen 41.26;

¹³Peste trei zile Faraon te va scoate din temniță, te va pune iarăși în slujba ta, și vei pune iarăși paharul în mâna lui Faraon, cum obișnuiai mai înainte, când erai paharnicul lui.

2Împ 25.27; Ps 3.3; Ier 52.31;

¹⁴Dar adu-ți aminte și de mine, când vei fi fericit, și arată, rogu-te, bunătate față de mine; pune o vorbă bună pentru mine la Faraon, și scoate-mă din casa aceasta.

Luc 23.42; Ios 2.12; 1Sam 20.14-15; 2Sam 9.1; 1Împ 2.7;

¹⁵Căci am fost luat cu sila din țara Evreilor, și chiar aici n-am făcut nimic ca să fiu aruncat în temniță."

Gen 39.20;

¹⁶Mai marele pitarilor, văzând că Iosif dăduse o tălmăcire îmbucurătoare, a zis: "Iată, și în visul meu, se făcea că port trei coșuri cu pâine albă pe capul meu.

¹⁷În coșul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru Faraon: prăjituri coapte în cuptor; și păsările mâncau din coșul care era deasupra de tot pe capul meu."

¹⁸Iosif a răspuns, și a zis: "Iată-i tălmăcirea. Cele trei coșuri sunt trei zile.

Gen 40.12;

¹⁹Peste trei zile, Faraon îți va lua capul, te va spânzura de un lemn, și carnea ți-o vor mânca păsările."

Gen 40.13;

²⁰A treia zi, era ziua nașterii lui Faraon. El a dat un ospăț tuturor slujitorilor săi; și a scos afară din temniță pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor, în fața slujitorilor săi:

Mat 14.6; Marc 6.21; Gen 40.13-19; Mat 25.19;

²¹pe mai marele paharnicilor l-a pus iarăși în slujba lui de paharnic, ca să pună paharul în mâna lui Faraon;

Gen 40.13; Neem 2.1;

²²iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat, după tălmăcirea pe care le-o dăduse Iosif.

Gen 40.19;

²³Mai marele paharnicilor nu s-a mai gândit însă la Iosif. L-a uitat.

Iov 19.14;Ps 31.12;Ecl 9.15-16;Amos 6.6;

41

Iosif tâlcuiește visurile lui Faraon.

¹După doi ani, Faraon a visat un vis. I se părea că stătea lângă râu (Nil).

²Și iată că șapte vaci frumoase la vedere și grase la trup s-au suit din râu, și au început să pască prin mlaștini.

³După ele s-au mai suit din râu alte șapte vaci urâte la vedere și slabe la trup, și s-au așezat lângă ele pe marginea râului.

⁴Vacile urâte la vedere și slabe la trup au mâncat pe cele șapte vaci frumoase la vedere și grase la trup. Și Faraon s-a trezit.

⁵A adormit din nou, și a visat un al doilea vis. Se făcea că șapte spice de grâu grase și frumoase au crescut pe același pai.

⁶Și după ele au răsărit alte șapte spice slabe și arse de vântul de răsărit.

⁷Spicele slabe au înghițit pe cele șapte spice grase și pline. Și Faraon s-a trezit. Iată visul.

⁸Dimineața, Faraon s-a tulburat, și a trimis să cheme pe toți magii și pe toți înțelepții Egiptului. Le-a istorisit visurile lui. Dar nimeni n-a putut să le tălmăcească lui Faraon.

Dan 2.1;Dan 4.5-19;Ex 7.11-22;Isa 29.14;Dan 1.20;Dan 2.2;Dan 4.7;Mat 2.1;

⁹Atunci mai marele paharnicilor a luat cuvântul, și a zis lui Faraon: "Mi-aduc aminte astăzi de greșeala mea.

¹⁰Faraon se mâniase pe slujitorii lui; și mă aruncase în temniță, în casa căpeteniei străjerilor, pe mine și pe mai marele pitarilor.

Gen 40.2-3;Gen 39.20;

¹¹Amândoi am visat câte un vis în aceeași noapte; și anume, fiecare din noi a visat un vis, care a primit o tălmăcire deosebită.

Gen 40.5;

¹²Era acolo cu noi un tânăr Evreu, rob al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visurile noastre, și el ni le-a tălmăcit, și ne-a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia.

Gen 37.36;Gen 40.12;

¹³Lucrurile s-au întâmplat întocmai după tălmăcirea pe care ne-o dăduse el. Pe mine Faraon m-a pus iarăși în slujba mea, iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat."

Gen 40.22;

¹⁴Faraon a trimis să cheme pe Iosif. L-au scos în grabă din temniță. Iosif s-a ras, și-a schimbat hainele, și s-a dus la Faraon.

Ps 105.20;Dan 2.25;1Sam 2.8;Ps 113.7-8;

¹⁵Faraon a zis lui Iosif: "Am visat un vis. Nimeni nu l-a putut tălmăci; și am aflat că tu tălmăcești un vis, îndată după ce l-ai auzit."

Gen 41.12;Ps 25.14;Dan 5.16;

¹⁶Iosif a răspuns lui Faraon: "Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui Faraon!"

Dan 2.30;Fapt 3.12;2Cor 3.5;Gen 40.8;Dan 2.22-28;Dan 2.47;Dan 4.2;

¹⁷Faraon a început să istorisească atunci lui Iosif: "În visul meu, se făcea că stăteam pe malul râului.

Gen 41.1;

¹⁸Și deodată șapte vaci grase la trup și frumoase la chip s-au suit din râu, și au început să pască prin mlaștini.

¹⁹După ele s-au suit alte șapte vaci, slabe, foarte urâte la chip, și sfrijite: n-am mai văzut altele așa de urâte în toată țara Egiptului.

²⁰Vacile cele sfrijite și slabe au mâncat pe cele șapte vaci dintâi, care erau grase.

²¹Le-au înghițit, fără să se poată cunoaște că intraseră în pântecele lor; ba încă înfățișarea lor era tot așa de urâtă ca mai înainte. Și m-am deșteptat.

²²Am mai văzut în vis șapte spice pline și frumoase, care creșteau pe același pai.

²³Și după ele au răsărit șapte spice goale, slabe, arse de vântul de răsărit.

²⁴Spicele slabe au înghițit pe cele șapte spice frumoase. Am spus aceste lucruri magilor, dar nimeni nu mi le-a putut tălmăci."

Gen 41.8;Dan 4.7;

²⁵Iosif a zis lui Faraon: "Ce a visat Faraon înseamnă un singur lucru: Dumnezeu a arătat mai dinainte lui Faraon ce are să facă.

Dan 2.28-45;Apoc 4.1;

²⁶Cele șapte vaci frumoase înseamnă șapte ani; și cele șapte spice frumoase înseamnă șapte ani: este un singur vis.

²⁷Cele șapte vaci sfrijite și urâte, care se suiau după cele dintâi, înseamnă șapte ani; și cele șapte spice goale, arse de vântul de răsărit, vor fi șapte ani de foamete.

2Împ 8.1;

²⁸Astfel, după cum am spus lui Faraon, Dumnezeu a arătat lui Faraon, ce are să facă.

Gen 41.25;

²⁹Iată, vor fi șapte ani de mare belșug în toată țara Egiptului.

Gen 41.47;

³⁰După ei vor veni șapte ani de foamete, așa că se va uita tot belșugul acesta în țara Egiptului, și foametea va topi țara.

Gen 41.54;Gen 47.13;

³¹Foametea aceasta care va urma va fi așa de mare că nu se va mai cunoaște belșugul în țară.

³²Cât privește faptul că Faraon a visat visul de două ori, înseamnă că lucrul este hotărât din partea lui Dumnezeu, și că Dumnezeu se va grăbi să-l aducă la îndeplinire.

Num 23.19;Isa 46.10-11;

³³Acum, Faraon să aleagă un om priceput și înțelept, și să-l pună în fruntea țării Egiptului.

³⁴Faraon să pună prefecti în țară, ca să ridice o cincime din roadele Egiptului în timpul celor șapte ani de belșug.

Prov 6.6-8;

³⁵Să se strângă toate bucatele din acești ani buni care au să vină; să se facă, la îndemâna lui Faraon, grămezi de grâu, provizii în cetăți, și să le păzească.

Gen 41.48;

³⁶Bucatele acestea vor fi provizia țării, pentru cei șapte ani de foamete, care vor veni în țara Egiptului, pentru ca țara să nu fie prăpădită de foamete."

Gen 47.15-19;

Înălțarea lui Iosif.

³⁷Cuvintele acestea au plăcut lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Ps 105.19;Fapt 7.10;

³⁸Și Faraon a zis slujitorilor săi: "Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?"

Num 27.18;Iov 32.8;Prov 2.6;Dan 4.8-18;Dan 5.11-14;Dan 6.3;

³⁹Și Faraon a zis lui Iosif: "Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine.

⁴⁰Te pun mai mare peste casa mea, și tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai scaunul meu de domnie mă va ridica mai presus de tine."

Ps 105.21-22;Fapt 7.10;

⁴¹Faraon a zis lui Iosif: "Uite, îți dau stăpânire peste toată țara Egiptului."

Dan 6.3;

⁴²Faraon și-a scos inelul din deget, și l-a pus în degetul lui Iosif; l-a îmbrăcat cu haine de in subțire, și i-a pus un lanț de aur la gât.

Est 3.10;Est 8.2-8;Est 8.15;Dan 5.7-29;

⁴³L-a suit în carul care venea după al lui, și strigau înaintea lui: "În genunchi!" Astfel i-a dat Faraon stăpânire peste toată țara Egiptului.

Est 6.9;Gen 42.6;Gen 45.8-26;Fapt 7.10;

44Și a mai zis lui Iosif: "Eu sunt Faraon! Dar fără tine nimeni nu va ridica mâna nici piciorul în toată țara Egiptului."

45Faraon a pus lui Iosif numele: Țafnat-Paeneah (Descoperitor de taine), și i-a dat de nevastă pe Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. Și Iosif a pornit să cerceteze țara Egiptului.

46Iosif era în vârstă de treizeci de ani când s-a înfățișat înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului, și a plecat de la Faraon și a străbătut toată țara Egiptului.

1Sam 16.21;1Împ 12.6-8;Dan 1.19;

47În timpul celor șapte ani de rod, pământul a dat bucate din belșug.

48Iosif a strâns toate bucatele din acești șapte ani de belșug în țara Egiptului. A făcut provizii în cetăți, punând în fiecare cetate bucatele de pe câmpul de primprejur.

49Iosif a strâns grâu, ca nisipul mării, atât de mult, că au încetat să-l mai măsoare, pentru că era fără măsură.

Gen 22.17;Jud 7.12;1Sam 13.5;Ps 78.27;

Iosif strânge bucate în Egipt.

50Înaintea anilor de foamete, i s-au născut lui Iosif doi fii, pe care i-a născut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On.

Gen 46.20;Gen 48.5;

51Iosif a pus întâiului născut numele Manase (Uitare); "căci", a zis el, "Dumnezeu m-a făcut să uit toate necazurile mele și toată casa tatălui meu."

52Și celui de al doilea i-a pus numele Efraim (Rodire); "căci", a zis el, "Dumnezeu m-a făcut roditor în țara întristării mele."

Gen 49.22;

53Cei șapte ani de belșug care au fost în țara Egiptului, au trecut.

54Și au început să vină cei șapte ani de foamete, așa cum vestise Iosif. În toată țările era foamete; dar în toată țara Egiptului era pâine.

Ps 105.16;Fapt 7.11;Gen 41.30;

⁵⁵Când a flămânzit, în sfârșit, toată țara Egiptului, poporul a strigat la Faraon să-i dea pâine. Faraon a spus tuturor Egiptenilor: "Duceți-vă la Iosif, și faceți ce vă va spune el."

⁵⁶Foametea bântuia în toată țara. Iosif a deschis toate locurile cu provizii, și a vândut grâu Egiptenilor. Foametea creștea din ce în ce mai mult în țara Egiptului.

Gen 42.6; Gen 47.14-24;

⁵⁷Și din toate țările venea lumea în Egipt, ca să cumpere grâu de la Iosif; căci în toate țările era foamete mare.

Deut 9.28;

42

Frații lui Iosif.

¹Când a auzit Iacov că este grâu în Egipt, a zis fiilor săi: "Pentru ce stați și vă uitați unii la alții?"

Fapt 7.12;

²Și a zis: "Iată, aud că este grâu în Egipt; pogorâți-vă, și cumpărați-ne grâu de acolo, ca să trăim și să nu murim."

Gen 43.8; Ps 118.17; Isa 38.1;

³Zece frați ai lui Iosif s-au pogorât în Egipt, ca să cumpere grâu.

⁴Iacov n-a trimis cu ei pe Beniamin, fratele lui Iosif, de teamă să nu i se întâmple vreo nenorocire.

Gen 42.38;

⁵Fiii lui Israel au venit să cumpere și ei grâu, împreună cu cei ce veneau pentru același lucru; căci în Canaan era foamete.

Fapt 7.11;

Întâia călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt.

⁶Iosif era mai mare în țară; el vindea grâu la tot poporul din țară. Frații lui Iosif au venit, și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.

Gen 41.41; Gen 37.7;

⁷Iosif, cum a văzut pe frații săi, i-a cunoscut; dar s-a făcut că le este străin, le-a vorbit aspru, și le-a zis: "De unde veniți?" Ei au răspuns: "Venim din țara Canaan, ca să cumpărăm merinde."

⁸Iosif a cunoscut pe frații săi, dar ei nu l-au cunoscut.

⁹Iosif și-a adus aminte de visurile, pe care le visase cu privire la ei, și le-a zis: "Voi sunteți iscoade; ați venit numai ca să cercetați locurile slabe ale țării."

Gen 37.5-9;

¹⁰Ei i-au răspuns: "Nu, domnul meu; robii tăi au venit să cumpere hrană.

¹¹Noi toți suntem fiii aceluiași om; suntem oameni de treabă, robii tăi nu sunt iscoade."

¹²Ei le-a zis: "Ba nu; ați venit să cercetați locurile slabe ale țării."

¹³Ei au răspuns: "Noi, robii tăi, suntem doisprezece frați, fii ai aceluiași om, din țara Canaan; și iată, cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru, iar unul nu mai este în viață."

Gen 37.30;Plâng 5.7;Gen 44.20;

¹⁴Iosif le-a zis: "V-am spus că sunteți iscoade.

¹⁵Iată cum veți fi încercați. Pe viața lui Faraon că nu veți ieși de aici până nu va veni fratele vostru cel tânăr!

1Sam 1.26;1Sam 17.55;

¹⁶Trimiteți pe unul din voi să aducă pe fratele vostru; iar voi, rămâneți la opreală. Cuvintele voastre vor fi puse astfel la încercare, și voi știți dacă adevărul este cu voi sau nu; altfel, pe viața lui Faraon că sunteți niște iscoade."

¹⁷Și i-a aruncat pe toți, trei zile în temniță.

¹⁸A treia zi, Iosif le-a zis: "Faceți lucrul acesta, și veți trăi. Eu mă tem de Dumnezeu!

Lev 25.43;Neem 5.15;

¹⁹Dacă sunteți oameni de treabă, să rămână unul din frații voștri închis în temnița voastră; iar ceilalți plecați, luați grâu ca să vă hrăniți familiile,

²⁰și aduceți-mi pe fratele vostru cel tânăr, pentru ca vorbele voastre să fie puse astfel la încercare și să scăpați de moarte." Și așa au făcut.

Gen 42.34; Gen 48.5; Gen 44.23;

²¹Ei au zis atunci unul către altul: "Da; am fost vinovați față de fratele nostru; căci am văzut neliniștea sufletului lui, când ne ruga, și nu l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta."

Iov 36.8-9; Osea 3.15; Prov 21.13; Mat 7.2;

²²Ruben a luat cuvântul, și le-a zis: "Nu vă spuneam eu să nu faceți o astfel de nelegiuire față de băiatul acesta?" Dar n-ați ascultat. Acum iată că ni se cere socoteală pentru sângele lui."

Gen 37.21; Gen 9.5; 1Împ 2.32; 2Cron 24.22; Ps 9.12; Luc 11.50-51;

²³Ei nu știau că Iosif îi înțelegea, căci vorbea cu ei printr-un tălmăci.

²⁴Iosif a plecat la o parte de la ei, ca să plângă. În urmă s-a întors, și le-a vorbit; apoi a luat dintre ei pe Simeon, și a pus să-l lege cu lanțuri în fața lor.

Întoarcerea fraților lui Iosif.

²⁵Iosif a poruncit să li se umple sacii cu grâu, să pună argintul fiecăruia în sacul lui, și să li se dea merinde pentru drum. Și așa s-a făcut.

Mat 5.44; Rom 12.17-21;

²⁶Ei și-au încărcat grâul pe măgari, și au plecat.

²⁷Unul din ei și-a deschis sacul ca să dea nutreț măgarului în locul unde au mas peste noapte. A văzut argintul la gura sacului,

Gen 43.21;

²⁸și a zis fraților săi: "Argintul meu mi s-a dat înapoi, și iată-l în sacul meu." Atunci li s-a tăiat inima; și au zis unul altuia, tremurând: "Ce ne-a făcut Dumnezeu?"

²⁹S-au întors la tatăl lor Iacov, în țara Canaan, și i-au istorisit tot ce li se întâmplase. Ei au zis:

³⁰"Omul acela, care este domnul țării, ne-a vorbit aspru, și ne-a luat drept iscoade.

Gen 42.7;

³¹Noi i-am spus: "Suntem oameni de treabă, nu suntem iscoade.

³²Suntem doisprezece frați, fii ai tatălui nostru; unul nu mai este, și cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru în țara Canaan."

³³Și omul acela, care este domnul țării, ne-a zis: "Iată cum voi cunoaște dacă sunteți oameni de treabă. Lăsați la mine pe unul din frații voștri, luați merinde pentru familiile voastre, plecați,

Gen 42.15; Gen 42.19-20;

³⁴și aduceți-mi pe fratele vostru cel tânăr. Voi ști astfel că nu sunteți iscoade, ci sunteți oameni de treabă; apoi vă voi da înapoi pe fratele vostru, și veți putea să străbateți țara în voie."

Gen 34.10;

³⁵Când și-au golit sacii, iată că legătura cu argintul fiecăruia era în sacul lui. Ei și tatăl lor au văzut legăturile cu argintul, și s-au temut.

Gen 34.21;

³⁶Tatăl lor Iacov le-a zis: "Voi mă lipsiți de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este, și voiți să luați și pe Benjamin. Toate acestea pe mine mă lovesc!"

Gen 43.14;

³⁷Ruben a zis tatălui său: "Să-mi omori pe amândoi fiii mei, dacă nu-ți voi aduce înapoi pe Benjamin; dă-l în mâna mea, și ți-l voi aduce înapoi."

³⁸Iacov a zis: "Fiul meu nu se poate pogori împreună cu voi; căci fratele lui a murit, și el a rămas singur; dacă i s-ar întâmpla vreo nenorocire în călătoria pe care o faceți, cu durere îmi veți pogori perii mei cei albi în locuința morților."

Gen 42.13; Gen 37.33; Gen 44.28; Gen 42.40; Gen 44.29; Gen 37.35; Gen 44.31;

43

A doua călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt.

¹Foametea bântuia greu în țară.

Gen 41.54-57;

²Când au isprăvit de mâncat grâul, pe care-l aduseseră din Egipt, Iacov a zis fiilor săi: "Duceți-vă iarăși, și cumpărați-ne ceva merinde."

³Iuda i-a răspuns: "Omul acela ne-a spus curat: "Să nu-mi mai vedeți fața, dacă fratele vostru nu va fi cu voi."

Gen 42.20; Gen 44.23;

⁴Dacă vrei deci să trimiți pe fratele nostru cu noi, ne vom pogori, și-ți vom cumpăra merinde.

⁵Dar dacă nu vrei să-l trimiți, nu ne vom pogori, căci omul acela ne-a spus: "Să nu-mi mai vedeți fața, dacă fratele vostru nu va fi cu voi!"

⁶Israel a zis atunci: "Pentru ce mi-ați făcut un astfel de rău, și ați spus omului acela că mai aveți un frate?"

⁷Ei au răspuns: "Omul acela ne-a întrebat despre noi și familia noastră, și a zis: "Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate?" Și noi am răspuns la întrebările acestea. Puteam noi să știm că are să zică: "Aduceți pe fratele vostru?"

⁸Iuda a zis tatălui său Israel: "Trimite copilul cu mine, ca să ne sculăm și să plecăm, și vom trăi și nu vom muri, noi, tu și copiii noștri.

⁹Răspund eu pentru el; ai să-l ceri înapoi din mâna mea. Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, și dacă nu-l voi pune înaintea ta, vinovat să fiu față de tine pentru totdeauna.

Gen 44.32; File 18.19;

¹⁰Căci dacă n-am mai fi zăbovit, de două ori ne-am fi întors până acum."

¹¹Israel, tatăl lor, le-a zis: "Fiindcă trebuie, faceți așa. Luați-vă în saci ceva din cele mai bune roade ale țării, ca să duceți un dar omului acela, și anume: puțin leac alinător, și puțină miere, mirodenii, smirnă, fisticuri și migdale.

Gen 32.20; Prov 18.16; Gen 37.25; Ier 8.22;

¹²Luați cu voi argint îndoit, și duceți înapoi argintul, pe care vi-l puseseră la gura sacilor: poate că a fost o greșeală.

Gen 42.25-35;

¹³Luați și pe fratele vostru, sculați-vă și întoarceți-vă la omul acela.

¹⁴Dumnezeul Cel Atotputernic să vă facă să căpătați trecere înaintea omului acela, și să lase să se întoarcă împreună cu voi pe celălalt frate al vostru și pe Beniamin! Iar eu, dacă trebuie să fiu lipsit de copiii mei, lipsit să fiu!"

Est 4.16;

Venirea fraților lui Iosif în Egipt.

¹⁵Au luat darul; au luat cu ei argint îndoit, precum și pe Benjamin; s-au sculat, s-au pogorât în Egipt, și s-au înfățișat înaintea lui Iosif.

¹⁶Cum a văzut Iosif pe Benjamin cu ei, a zis economului său: "Bagă pe oamenii aceștia în casă, taie vite și gătește; căci oamenii aceștia au să mănânce cu mine la amiază."

Gen 24.2;Gen 39.4;Gen 44.1;

¹⁷Omul acela a făcut ce-i poruncise Iosif, și a dus pe oamenii aceia în casa lui Iosif.

¹⁸Ei s-au temut când au văzut că-i bagă în casa lui Iosif, și au zis: "Ne bagă înăuntru din pricina argintului pus în sacii noștri data trecută; vor să se năpustească peste noi, ca să ne ia robi, și să pună mâna pe măgarii noștri."

¹⁹S-au apropiat de economul casei lui Iosif, și au intrat în vorbă cu el la ușa casei;

²⁰și au zis: "Domnule, noi ne-am mai pogorât odată aici, ca să cumpărăm merinde.

Gen 42.3-10;

²¹Apoi, când am ajuns la locul unde trebuia să rămânem peste noapte, ne-am deschis sacii; și iată că argintul fiecăruia era la gura sacului său, argintul nostru, după greutatea lui: și l-am adus înapoi cu noi.

Gen 42.27-35;

²²Am adus și alt argint, ca să cumpărăm merinde. Nu știm cine a pus argintul în sacii noștri."

²³Economul a răspuns: "Fiți pe pace! Nu vă temeți de nimic. Dumnezeuul vostru, Dumnezeuul tatălui vostru, v-a pus pe ascuns o comoară în saci. Argintul vostru a trecut prin mâinile mele." Și le-a adus și pe Simeon.

²⁴Omul acesta i-a băgat în casa lui Iosif; le-a dat apă de și-au spălat picioarele; a dat și nutreț măgarilor lor.

Gen 18.4;Gen 24.32;

²⁵Ei și-au pregătit darul până la venirea lui Iosif, la amiază; căci aflaseră că au să mănânce la el.

²⁶Când a ajuns Iosif acasă, i-au dat darul, pe care i-l aduseseră, și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.

Gen 37.7-10;

²⁷Ei i-a întrebat de sănătate; și a zis: "Bătrânul vostru tată, de care ați vorbit, este sănătos? Mai trăiește?"

Gen 42.11-13;

²⁸Ei au răspuns: "Robul tău, tatăl nostru, este sănătos; trăiește încă". Și s-au plecat și s-au aruncat cu fața la pământ.

Gen 37.7-10;

²⁹Iosif a ridicat ochii; și, aruncând o privire spre fratele său Beniamin, fiul mamei sale, a zis: "Acesta este fratele vostru cel tânăr, despre care mi-ați vorbit?" Și a adăugat: "Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!"

Gen 35.17-18; Gen 42.13;

³⁰Iosif a isprăvit repede, căci i se rupea inima pentru fratele său, și simțea nevoie să plângă; a intrat degrabă într-o odaie, și a plâns acolo.

1Împ 3.26; Gen 42.24;

³¹După ce s-a spălat pe față, a ieșit din odaie; și, silindu-se să se stăpânească, a zis: "Aduceți de mâncare!"

Gen 43.25;

³²Au adus de mâncare lui Iosif deoparte, și fraților lui de o parte; Egiptenilor, care mâncau cu el, le-au adus de asemenea mâncare de o parte; căci Egiptenii nu puteau să mănânce cu Evreii, fiindcă lucrul acesta pentru ei este o urâciune.

Gen 46.34; Ex 8.26;

³³Frații lui Iosif s-au așezat la masă în fața lui: de la întâiul născut, după dreptul lui de întâi născut, și până la cel mai tânăr, așezați după vârstă; și se uitau unii la alții cu mirare.

³⁴Iosif a pus să le dea din bucatele care erau înaintea lui; iar Beniamin a căpătat de cinci ori mai mult decât ceilalți. Și au băut, și s-au înveselit împreună cu el.

Gen 45.22;

Spaima fraților lui Iosif.

¹Iosif a dat următoarea poruncă economului casei lui: "Umple cu merinde sacii oamenilor acestora, cât vor putea să ducă, și pune argintul fiecăruia la gura sacului său.

²Să pui și paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tânăr, împreună cu argintul convenit pentru prețul grâului lui". Economul a făcut cum îi poruncise Iosif.

³Dimineața, cum s-a crăpat de ziuă, au dat drumul oamenilor acestora împreună cu măgarii lor.

⁴Dar abia ieșiseră din cetate, și nu se depărtaseră deloc de ea, când Iosif a zis economului său: "Scoală-te, aleargă după oamenii aceia; și, când îi vei ajunge, să le spui: "Pentru ce ați răsplătit binele cu rău?

⁵De ce ați furat paharul din care bea domnul meu, și de care se slujește pentru ghicit? Rău ați făcut că v-ați purtat astfel."

⁶Economul i-a ajuns, și le-a spus aceste cuvinte.

⁷Ei i-au răspuns: "Domnule, pentru ce vorbești astfel? Să ferească Dumnezeu pe robii tăi să fi săvârșit o asemenea faptă!

⁸Iată, noi ți-am adus din țara Canaanului argintul, pe care l-am găsit la gura sacilor noștri; cum am fi putut să furăm argint sau aur din casa domnului tău?

Gen 43.21;

⁹Să moară acela dintre robii tăi la care se va găsi paharul, și noi înșine să fim robi ai domnului nostru!"

Gen 31.32;

¹⁰El a zis: "Fie după cuvintele voastre! Acela la care se va găsi paharul, să fie robul meu; iar voi veți fi nevinovați."

¹¹Îndată, și-a pogorât fiecare sacul la pământ. Fiecare și-a deschis sacul.

¹²Economul i-a scotocit, începând cu cel mai în vârstă și sfârșind cu cel mai tânăr; și paharul a fost găsit în sacul lui Benjamin.

¹³Ei și-au rupt hainele, și-a încărcat fiecare măgarul, și s-au întors în cetate.

Gen 37.29-34; Num 14.6; 2Sam 1.11;

¹⁴Iuda și frații lui au ajuns la casa lui Iosif, pe când era el încă acolo, și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.

Gen 37.7;

¹⁵Iosif le-a zis: "Ce faptă ați făcut? Nu știți că un om ca mine are putere să ghicească?"

¹⁶Iuda a răspuns: "Ce să mai spunem domnului nostru? Cum să mai vorbim? Cum să ne mai îndreptăm?" Dumnezeu a dat pe față nelegiuirea robilor tăi. Iată-ne robi ai domnului nostru: noi, și acela la care s-a găsit paharul."

Gen 44.9;

¹⁷Dar Iosif a zis: "Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva! Omul la care s-a găsit paharul, va fi robul meu; dar voi, suiți-vă înapoi în pace la tatăl vostru."

Prov 17.15;

Iuda mijlocește pentru Benjamin.

¹⁸Atunci Iuda s-a apropiat de Iosif, și a zis: "Te rog, domnul meu, dă voie robului tău să spună o vorbă domnului meu, și să nu te mâni pe robul tău! Căci tu ești ca Faraon.

Gen 18.30-32; Ex 32.22;

¹⁹Domnul meu a întrebat pe robii săi, zicând: "Mai trăiește tatăl vostru, și mai aveți vreun frate?"

²⁰Noi am răspuns domnului meu: "Avem un tată bătrân, și un frate tânăr, copil făcut la bătrânețea lui; băiatul acesta avea un frate care a murit, și care era de la aceeași mamă; el a rămas singur, și tatăl lui îl iubește."

Gen 37.3;

²¹Tu ai spus robilor tăi: "Aduceți-l la mine ca să-l văd cu ochii mei."

Gen 42.15-20;

²²Noi am răspuns domnului meu: "Băiatul nu poate părăsi pe tatăl său; dacă-l va părăsi, tatăl său are să moară."

²³Tu ai spus robilor tăi: "Dacă nu se va pogori și fratele vostru împreună cu voi, să nu-mi mai vedeți fața."

Gen 43.3-5;

²⁴Când ne-am suit la tatăl meu, robul tău, i-am spus cuvintele domnului meu.

²⁵Tatăl nostru a zis: "Duceți-vă iarăși să ne cumpărați ceva merinde."

Gen 43.2;

²⁶Noi am răspuns: "Nu putem să ne ducem; dar dacă fratele nostru cel tânăr va fi cu noi, ne vom duce; căci nu putem vedea fața omului aceluia, decât dacă fratele nostru cel tânăr va fi cu noi."

²⁷Robul tău, tatăl nostru, ne-a zis: "Voi știți că nevasta mea mi-a născut doi fii.

Gen 46.19;

²⁸Unul a ieșit de la mine, și cred că a fost sfâșiat negreșit de fiare, căci nu l-am mai văzut până astăzi.

Gen 37.33;

²⁹Dacă-mi mai luați și pe acesta, și i se va întâmpla vreo nenorocire, cu durere îmi veți pogorî bătrânețile în locuința morților."

Gen 42.36-38;

³⁰Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul de sufletul căruia este nedezlipit sufletul lui,

1Sam 18.1;

³¹el are să moară, când va vedea că băiatul nu este; și robii tăi vor pogorî cu durere în locuința morților bătrânețile robului tău, tatăl nostru.

³²Căci robul tău s-a pus chezaș pentru copil, și a zis tatălui meu: "Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru totdeauna față de tatăl meu."

Gen 43.9;

³³Îngăduie, dar, te rog, robului tău să rămână în locul băiatului, ca rob al domnului meu; iar băiatul să se suie înapoi cu frații săi.

Ex 32.32;

³⁴Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă băiatul nu este cu mine? Ah! să nu văd mâhnirea tatălui meu!"

Iosif se face cunoscut fraților săi.

¹Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: "Scoateți afară pe toată lumea." Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut cunoscut fraților săi.

²A izbucnit într-un plâns așa de tare că l-au auzit Egiptenii și casa lui Faraon.

³Iosif a zis fraților săi: "Eu sunt Iosif! Mai trăiește tatăl meu?" Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți rămăseseră înaintea lui.

Fapt 7.13;

⁴Iosif a zis fraților săi: "Apropiati-vă de mine." Și ei s-au apropiat. El a zis: "Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt.

Gen 37.28;

⁵Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.

Isa 40.2;2Cor 2.7;Gen 50.20;Ps 105.16-17;2Sam 16.10-11;Fapt 4.27-28;

⁶Iată sunt doi ani de când bântuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu va fi nici arătură, nici seceriș.

⁷Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sămânța vie în țară, și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire.

⁸Așa că nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată al lui Faraon, stăpân peste toată casa lui, și cârmuitorul întregii țări a Egiptului.

Gen 41.43;Jud 17.10;Iov 29.16;

⁹Grăbiți-vă de vă suiți la tatăl meu, și spuneți-i: "Așa a vorbit fiul tău Iosif: "Dumnezeu m-a pus domn peste tot Egiptul; pogoară-te la mine și nu zăbovi!"

¹⁰Vei locui în ținutul Gosen, și vei fi lângă mine, tu, fiii tăi, și fiii fiilor tăi, oile tale și boii tăi, și tot ce este al tău.

Gen 47.1;

¹¹Acolo te voi hrăni, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete; și astfel nu vei pieri, tu, casa ta, și tot ce este al tău.

¹²Voi vedeți cu ochii voștri, și fratele meu Benjamin vede cu ochii lui că eu însumi vă vorbesc.

Gen 42.23;

¹³Istorișiți tatălui meu toată slava pe care o am în Egipt, și tot ce ați văzut; și aduceți aici cât mai curând pe tatăl meu."

Fapt 7.14;

¹⁴El s-a aruncat pe gâtul fratelui său Benjamin, și a plâns; și Benjamin a plâns și el pe gâtul lui.

¹⁵A îmbrățișat de asemenea pe toți frații lui, plângând. După aceea, frații lui au stat de vorbă cu el.

Întoarcerea fiilor lui Iacov la tatăl lor.

¹⁶S-a răspândit vestea în casa lui Faraon că au venit frații lui Iosif; lucrul acesta a plăcut lui Faraon și slujitorilor lui.

¹⁷Faraon a zis lui Iosif: "Spune fraților tăi: "Iată ce să faceți: "Încărcați-vă dobitoacele, și plecați în țara Canaanului;

¹⁸luați pe tatăl vostru și familiile voastre, și veniți la mine. Eu vă voi da ce este mai bun în țara Egiptului, și veți mânca grăsimea țării.

Gen 27.28; Num 18.12-29;

¹⁹Ai poruncă să le spui: "Așa să faceți! Luați-vă din țara Egiptului care pentru pruncii voștri și pentru nevestele voastre; aduceți pe tatăl vostru, și veniți.

²⁰Să nu vă pară rău de ceea ce veți lăsa; căci tot ce este mai bun în țara Egiptului va fi pentru voi."

²¹Fiii lui Israel au făcut așa. Iosif le-a dat care, după porunca lui Faraon; le-a dat și merinde pentru drum.

²²Le-a dat la toți haine de schimb, iar lui Benjamin i-a dat trei sute de sicli de argint și cinci haine de schimb.

Gen 43.34;

²³Tatălui său i-a trimis zece măgari încărcăți cu ce era mai bun în Egipt, și zece măgărițe încărcate cu grâu, pâine și merinde, pentru ca să aibă pe drum.

²⁴Apoi a dat drumul fraților săi, care au plecat; și le-a zis: "Să nu vă certați pe drum."

²⁵Ei au ieșit din Egipt, și au ajuns în țara Canaanului, la tatăl lor Iacov.

²⁶Și i-au spus: "Iosif tot mai trăiește, și chiar el cârmuiește toată țara Egiptului." Dar inima lui Iacov a rămas rece, pentru că nu-i credea.

Iov 29.24;Ps 126.1;Luc 24.11-41;

²⁷Când i-au istorisit însă tot ce le spusese Iosif, și a văzut carele pe care le trimisese Iosif ca să-l ducă, duhul tatălui lor, Iacov, s-a înviorat.

²⁸Și Israel a zis: "Destul! Fiul meu Iosif tot mai trăiește! Vreau să mă duc să-l văd înainte de moarte."

46

Sosirea și așezarea familiei lui Iacov în Egipt.

¹Israel a plecat, cu tot ce avea. A ajuns la Beer-Șeba, și a adus jertfe Dumnezeului tatălui său Isaac.

Gen 21.31-33;Gen 28.10;Gen 26.24-25;Gen 28.13;Gen 31.42;

²Dumnezeu a vorbit lui Israel, într-o vedenie noaptea, și a zis: "Iacove! Iacove!" Israel a răspuns: "Iată-mă!"

Gen 15.1;Iov 33.14-15;

³Și Dumnezeu a zis: "Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău. Nu te teme să te pogori în Egipt, căci acolo te voi face să ajungi un neam mare.

Gen 28.13;Gen 12.2;Deut 26.5;

⁴Eu însumi Mă voi pogori cu tine în Egipt, și Eu însumi te voi scoate iarăși de acolo; iar Iosif îți va închide ochii."

Gen 28.15;Gen 48.21;Gen 15.16;Gen 50.13-25;Ex 3.8;Gen 50.1;

⁵Iacov a părăsit Beer-Șeba; și fiii lui Israel au pus pe tatăl lor Iacov, cu copilașii și nevestele lor, în carele pe care le trimisese Faraon ca să-l ducă.

Fapt 7.15;Gen 45.19-21;

⁶Și-au luat și turmele și averile, pe care le agonisiseră în țara Canaanului. Și Iacov s-a dus în Egipt, cu toată familia lui.

Deut 26.5; Ios 24.4; Ps 105.23; Isa 52.4;

⁷A luat cu el în Egipt pe fiii lui și pe fiii fiilor lui, pe fiicele lui și pe fiicele fiilor lui, și pe toată familia lui.

Copiii lui Israel.

⁸Iată numele fiilor lui Israel, care au venit în Egipt. Iacov și fiii lui. Întâiul născut al lui Iacov: Ruben.

Ex 1.1; Ex 6.14; Num 26.5; 1Cron 5.1;

⁹Fiii lui Ruben: Enoh, Palu, Hețron și Carmi.

¹⁰- Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin și Țohar; și Saul, fiu dintr-o femeie Canaanită.

Ex 6.15; 1Cron 4.24;

¹¹- Fiii lui Levi: Gherșon, Chehat, și Merari. -

1Cron 6.1-16;

¹²Fiii lui Iuda: Er, Onan, Șela, Pereț și Zarah; dar Er și Onan au murit în țara Canaanului. Fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul. -

1Cron 2.3; 1Cron 4.21; Gen 38.3-10; Gen 38.29; 1Cron 2.5;

¹³Fiii lui Isahar: Tola, Puva, Iov și Șimron. -

1Cron 7.1;

¹⁴Fiii lui Zabulon: Seređ, Elon și Iahleel.

¹⁵Aceștia sunt fiii, pe care i-a născut lui Iacov Lea în Padan-Aram, împreună cu fiica sa Dina. Fiii și fiicele lui alcătuiau în totul treizeci și trei de inși.

¹⁶Fiii lui Gad: Țifion, Haggi, Șuni, Ețbon, Eri, Arodi și Areeli. -

Num 26.15;

¹⁷Fiii lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi și Beria; și Serah, sora lor. Și fiii lui Beria: Heber și Malchiel.

1Cron 7.30;

¹⁸Aceștia sunt fiii Zilpei, pe care o dăduse Laban fetei sale Lea; pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. În totul șaisprezece inși.

Gen 30.10; Gen 29.24;

¹⁹Fiii Rahelei, nevasta lui Iacov: Iosif și Beniamin. -

Gen 44.27;

²⁰Lui Iosif i s-au născut, în țara Egiptului: Manase și Efraim, pe care i-a născut Asnat fata lui Poti-Fera, preotul lui On. -

Gen 41.50;

²¹Fiii lui Beniamin; Bela, Becher, Așbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roș, Mupim, Hupim și Ard.

1Cron 7.6; 1Cron 8.1; Num 26.38; Num 26.39;

²²Aceștia sunt fiii Rahelei, pe care i-a născut lui Iacov. În totul patrusprezece inși.

²³Fiii lui Dan: Hușim.

1Cron 7.12;

²⁴Fiii lui Neftali: Iașteel, Guni, Ieșer și Șilem.

1Cron 7.13;

²⁵Aceștia sunt fiii Bilhei, pe care o dăduse Laban fetei sale Rahela; și pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. În totul, șapte inși.

Gen 30.5-7; Gen 29.29;

²⁶Sufletele care au venit cu Iacov în Egipt și care ieșiseră din el, erau în totul șazeci și șase, fără să numărăm nevestele fiilor lui Iacov.

Ex 1.5;

²⁷Și Iosif avea doi fii, care i se născuseră în Egipt. - Toate sufletele din familia lui Iacov, care au venit în Egipt, erau în număr de șazeci.

Deut 10.22; Fapt 7.14;

Primirea lui Iacov de către Iosif.

²⁸Iacov a trimis pe Iuda înainte la Iosif, ca să-i dea de știre să-i iasă înainte în Gosen.

Gen 31.21;

²⁹Și au venit în ținutul Gosen. Iosif și-a pregătit carul și s-a suit ca să se ducă în Gosen, în întâmpinarea tatălui său Israel. Cum l-a văzut, s-a aruncat pe gâtul lui, și a plâns multă vreme pe gâtul lui.

Gen 47.1; Gen 45.14;

³⁰Israel a zis lui Iosif: "Acum pot să mor, fiindcă ți-am văzut fața, și tu tot mai trăiești."

Luc 2.29-30;

³¹Iosif a zis fraților săi și familiei tatălui său: "Mă duc să înștiințez pe Faraon, și să-i spun: "Frații mei și familia tatălui meu, care erau în țara Canaan, au venit la mine.

Gen 47.1;

³²Oamenii aceștia sunt păstori, căci cresc vite; ei și-au adus oile și boii, și tot ce este al lor."

³³Și, când vă va chema Faraon și vă va întreba: "Cu ce vă îndeletniciți?"

Gen 47.2-3;

³⁴voi să răspundeți: "Robii tăi au crescut vite, din tinerețea noastră până acum, atât noi cât și părinții noștri." În felul acesta, veți locui în ținutul Gosen, căci toți păstorii sunt o urâciune pentru Egipteni."

Gen 46.32; Gen 30.35; Gen 34.5; Gen 37.12; Gen 43.32; Ex 8.26;

47

Gosen. Iacov înaintea lui Faraon.

¹Iosif s-a dus să înștiințeze pe Faraon, și i-a spus: "Frații mei și tatăl meu au sosit din țara Canaan, cu oile și boii, și cu tot avutul lor; și sunt în ținutul Gosen."

Gen 46.31; Gen 45.10; Gen 46.28;

²A luat pe cinci din frații lui, și i-a adus înaintea lui Faraon.

Fapt 7.13;

³Faraon a întrebat pe frații lui Iosif: "Cu ce vă îndeletniciți?" Ei au răspuns lui Faraon: "Robii tăi sunt păstori, cum erau și părinții noștri."

Gen 46.33; Gen 46.34;

⁴Și au mai zis lui Faraon: "Noi am venit ca să locuim o vreme aici în țară, pentru că nu mai este pășune pentru oile robilor tăi, și este o mare foamete în țara Canaanului; îngăduie dar robilor tăi să locuiască în ținutul Gosen."

Gen 15.13;Deut 26.5;Gen 43.1;Fapt 7.11;Gen 46.34;

⁵Faraon a zis lui Iosif: "Tatăl tău și frații tăi au venit la tine.

⁶Țara Egiptului este deschisă înaintea ta; așează pe tatăl tău și pe frații tăi în cea mai bună parte a țării. Să locuiască în ținutul Gosen; și dacă găsești printre ei oameni destoinici, pune-i în fruntea turmelor mele."

Gen 20.15;Gen 47.4;

⁷Iosif a adus pe tatăl său Iacov, și l-a înfățișat înaintea lui Faraon. Și Iacov a binecuvântat pe Faraon.

⁸Faraon a întrebat pe Iacov: "Care este numărul zilelor anilor vieții tale?"

⁹Iacov a răspuns lui Faraon: "Zilele anilor călătoriei mele sunt o sută treizeci de ani. Zilele anilor vieții mele au fost puține la număr și rele, și n-au atins zilele anilor vieții părinților mei, în timpul călătoriei lor."

Ps 39.12;Evr 11.9-13;Iov 14.1;Gen 25.7;Gen 35.28;

¹⁰Iacov a binecuvântat iarăși pe Faraon, și a plecat dinaintea lui Faraon.

Gen 47.7;

¹¹Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi, și le-a dat o moșie în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în ținutul lui Ramses, cum poruncise Faraon.

Ex 1.11;Ex 12.37;Gen 47.6;

¹²Iosif a hrănit cu pâine pe tatăl său, pe frații săi, și pe toată familia tatălui său, după numărul copiilor.

Scumpetea în Egipt.

¹³Nu mai era pâine în toată țara, căci foametea era foarte mare; țara Egiptului și țara Canaanului tânjeau, din pricina foametei.

Gen 41.30;Fapt 7.11;

¹⁴Iosif a strâns tot argintul, care se găsea în țara Egiptului și în țara Canaanului, în schimbul grâului, pe care-l cumpărau oamenii, și astfel a făcut ca tot argintul acesta să intre în casa lui Faraon.

Gen 41.56;

¹⁵Când s-a sfârșit argintul din țara Egiptului și din țara Canaanului, toți Egiptenii au venit la Iosif, și au zis: "Dă-ne pâine! Pentru ce să murim în fața ta? Căci argint nu mai avem."

Gen 47.19;

¹⁶Iosif a zis: "Dați vitele voastre, și vă voi da pâine în schimbul vitelor voastre, dacă nu mai aveți argint."

¹⁷Și-au adus vitele la Iosif, și Iosif le-a dat pâine în schimbul cailor, în schimbul turmelor de oi și de boi, și în schimbul măgarilor. Le-a dat astfel pâine în anul acela în schimbul tuturor turmelor lor.

¹⁸După ce a trecut anul acela, au venit la Iosif în anul următor, și i-au zis: "Nu putem să ascundem domnului nostru faptul că argintul s-a sfârșit, și turmele de vite au trecut în stăpânirea domnului nostru; nu mai rămân înaintea domnului nostru decât trupurile și pământurile noastre.

¹⁹Pentru ce să murim sub ochii tăi, noi și pământurile noastre? Cumpără-ne împreună cu pământurile noastre în schimbul pâinii, și vom fi ai domnului nostru, noi și pământurile noastre. Dă-ne sămânță să semănăm, ca să trăim și să nu murim, și să nu ne rămână pământurile pustii."

²⁰Iosif a cumpărat pentru Faraon toate pământurile Egiptului; căci Egiptenii și-au vândut fiecare ogorul, pentru că îi silea foametea. Și țara a ajuns în stăpânirea lui Faraon.

²¹Cât despre popor, l-a mutat în cetăți, de la o margine hotarelor Egiptului până la cealaltă.

²²Numai pământurile preoților nu le-a cumpărat, pentru că era o lege a lui Faraon, dată în folosul preoților, care trăiau din venitul pe care li-l dădea Faraon: de aceea ei nu și-au vândut pământurile.

Ezra 7.24;

²³Iosif a zis poporului: "V-am cumpărat azi cu pământurile voastre, pentru Faraon; iată, vă dau sămânță, ca să puteți semăna pământul.

²⁴La vremea roadelor, veți da a cincea parte lui Faraon; iar celelalte patru părți vă vor rămâne vouă, ca să semănați ogoarele, și să vă hrăniți împreună cu copiii voștri și cu cei ce sunt în casele voastre."

²⁵Ei au zis: "Tu ne-ai scăpat viața! Să căpătăm trecere înaintea domnului nostru, și vom fi robi ai lui Faraon."

Gen 33.15;

²⁶Iosif a făcut din aceasta o lege, care a rămas în picioare până în ziua de azi, și după care, a cincea parte din venitul pământurilor Egiptului este a lui Faraon; numai pământurile preoților nu sunt ale lui Faraon.

Gen 47.22;

Sfârșitul lui Iacov se apropie.

²⁷Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen. Ei s-au înstărit, au crescut și s-au înmulțit foarte mult.

Gen 47.11; Gen 46.3;

²⁸Iacov a trăit șaptesprezece ani în țara Egiptului; și zilele anilor vieții lui Iacov au fost de o sută patruzeci și șapte de ani.

²⁹Când s-a apropiat Israel de clipa morții, a chemat pe fiul său Iosif, și i-a zis: "Dacă am căpătat trecere înaintea ta, pune, rogu-te, mâna sub coapsa mea, și poartă-te cu bunătate și credincioșie față de mine: să nu mă îngropi în Egipt.

Deut 31.14; 1Împ 2.1; Gen 24.2; Gen 24.49; Gen 50.25;

³⁰Ci când mă voi culca lângă părinții mei, să mă scoți afară din Egipt, și să mă îngropi în mormântul lor." Iosif a răspuns: "Voi face după cuvântul tău."

2Sam 19.37; Gen 49.29; Gen 50.5-13;

³¹Iacov a zis: "Jură-mi." Și Iosif i-a jurat. Apoi Israel s-a plecat cu fața pe căpătâiul patului.

Gen 48.2; 1Împ 1.47; Evr 11.21;

48

Iacov înfiază pe fiii lui Iosif.

¹După aceea, au venit și au spus lui Iosif: "Tatăl tău este bolnav." Și Iosif a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și Efraim.

²Au dat de știre lui Iacov, și i-au spus: "Iată că fiul tău Iosif vine la tine." Și Israel și-a adunat puterile, și s-a așezat pe pat.

³Iacov a zis lui Iosif: "Dumnezeul Cel Atotputernic mi s-a arătat la Luz, în țara Canaan, și m-a binecuvântat.

Gen 28.13-19; Gen 35.6;

⁴El mi-a zis: "Te voi face să crești, te voi înmulți, și voi face din tine o ceată de popoare; voi da țara aceasta seminței tale după tine, ca s-o stăpânească pentru totdeauna.

Gen 17.8;

⁵Acum, cei doi fii, care ți s-au născut în țara Egiptului, înainte de venirea mea la tine în Egipt, vor fi ai mei; Efraim și Manase vor fi ai mei, ca și Ruben și Simeon.

Gen 41.50; Gen 46.20; Ios 13.7; Ios 14.4;

⁶Dar copiii, pe care i-ai născut după ei, vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraților lor în partea lor de moștenire.

⁷La întoarcerea mea din Padan, Rahela a murit pe drum lângă mine, în țara Canaan, la o depărtare bunicică de Efrata; și am îngropat-o acolo, pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem."

Gen 35.9-19;

Binecuvântarea celor doi fii ai lui Iosif.

⁸Israel s-a uitat la fiii lui Iosif, și a zis: "Cine sunt aceștia?"

⁹Iosif a răspuns tatălui său: "Sunt fiii mei, pe care mi i-a dat Dumnezeu aici." Israel a zis: "Apropie-i, te rog, de mine, ca să-i binecuvânteț."

Gen 33.5; Gen 27.4;

¹⁰Ochii lui Israel erau îngreuiți de bătrânețe, așa că nu mai putea să vadă. Iosif i-a apropiat de el; și Israel i-a sărutat, și i-a îmbrățișat.

Gen 27.1; Gen 27.27;

¹¹Israel a zis lui Iosif: "Nu credeam că am să-ți mai văd fața, și iată că Dumnezeu m-a făcut să-ți văd și sămânța."

Gen 45.26;

¹²Iosif i-a dat la o parte de lângă genunchii tatălui său, și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea lui.

¹³Apoi Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim cu mâna dreaptă, la stânga lui Israel, și pe Manase cu mâna stângă, la dreapta lui Israel, și i-a adus aproape de el.

14Israel și-a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tânăr, iar mâna stângă a pus-o pe capul lui Manase; înadins și-a încrucișat mâinile astfel, căci Manase era cel dintâi născut.

Gen 48.19;

15A binecuvântat pe Iosif, și a zis: "Dumnezeul, înaintea căruia au umblat părinții mei, Avraam și Isaac, Dumnezeu, care m-a călăuzit de când m-am născut, până în ziua aceasta,

Evr 11.21; Gen 17.1; Gen 24.40;

16Îngerul, care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvânteze pe copiii aceștia! Ei să poarte numele meu și numele părinților mei, Avraam și Isaac, și să se înmulțească foarte mult în mijlocul țării!"

Gen 28.15; Gen 31.11-24; Ps 34.22; Ps 121.7; Amos 9.12; Fapt 15.17;

17Lui Iosif nu i-a venit bine când a văzut că tatăl său își pune mâna dreaptă pe capul lui Efraim; de aceea a apucat mâna tatălui său, ca s-o ia de pe capul lui Efraim, și s-o îndrepte pe al lui Manase.

Gen 48.14;

18Și Iosif a zis tatălui său: "Nu așa, tată, căci acela este cel întâi născut; pune-ți mâna dreaptă pe capul lui."

19Tatăl său n-a vrut, ci a zis: "Știu, fiule, știu; și el va ajunge un popor, și el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decât el; și sămânța lui va ajunge o ceată de neamuri."

Gen 48.14; Num 1.33-35; Num 2.19-21; Deut 33.17; Apoc 7.6-8;

20El i-a binecuvântat în ziua aceea, și a zis: "Numele tău îl vor întrebuița Israelii când vor binecuvânta, zicând: "Dumnezeu să Se poarte cu tine cum S-a purtat cu Efraim și cu Manase!" Și a pus astfel pe Efraim înaintea lui Manase.

Rut 4.11-12;

21Israel a zis lui Iosif: "Iată că în curând am să mor! Dar Dumnezeu va fi cu voi, și vă va aduce înapoi în țara părinților voștri.

Gen 46.4; Gen 50.24;

22Îți dau, mai mult decât fraților tăi, o parte, pe care am luat-o din mâna Amoriților cu sabia mea și cu arcul meu."

Ios 24.32; 1Cron 5.2; Ioan 4.5; Gen 15.16; Gen 34.28; Ios 17.14;

Binecuvântarea dată de Iacov fiilor săi.

¹Iacov a chemat pe fiii săi, și a zis: "Strângeți-vă, și vă voi vesti ce vi se va întâmpla în vremurile care vor veni.

Deut 33.1; Amos 3.7; Deut 4.30; Num 24.14; Isa 2.2; Isa 39.6; Ier 23.20; Dan 2.28-29; Fapt 2.17; Evr 1.2;

²"Strângeți-vă, și ascultați, fii ai lui Iacov! Ascultați pe tatăl vostru Israel!

Ps 34.11;

³Ruben, tu, întâiul meu născut, Puterea mea și pârga tăriei mele, Întâiul în vrednicie, și întâiul în putere,

Gen 29.32; Deut 21.17; Ps 78.51;

⁴Năvalnic ca apele, - tu nu vei mai avea întâietatea! Căci te-ai suit în patul tatălui tău, Mi-ai spurcat patul, suindu-te în el.

1Cron 5.1; Gen 35.22; Deut 27.20; 1Cron 5.1;

⁵Simeon și Levi sunt frați; Săbiile lor sunt niște unelte de silnicie.

Gen 29.33-34; Prov 18.9; Gen 34.25;

⁶Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, Nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci, în mânia lor, au ucis oameni, Și, în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor.

Prov 1.15-16; Ps 26.9; Efes 5.11; Ps 16.9; Ps 30.12; Ps 57.8; Gen 34.26;

⁷Blestemată să fie mânia lor, pentru că a fost prea turbată, Și furia lor, căci a fost prea sălbatică! Îi voi împărți în Iacov, Și-i voi risipi în Israel.

Ios 19.1; Ios 21.5-7; 1Cron 4.24-39;

⁸Iuda, tu vei primi laudele fraților tăi; Mâna ta va apuca de ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina până la pământ înaintea ta.

Gen 29.35; Deut 33.7; Ps 18.40; Gen 27.29; 1Cron 5.2;

⁹Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, Ca o leoaică: cine-l va scula?

Osea 5.14; Apoc 5.5; Num 23.24; Num 24.9;

¹⁰Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, Nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, Până va veni Şilo (Adică: Mesia.), Şi de El vor asculta popoarele.

Num 24.17; Ier 30.21; Zah 10.11; Ps 60.7; Ps 108.8; Num 21.18; Deut 28.57; Isa 11.1; Isa 62.11; Eze 21.27; Dan 9.25; Mat 21.9; Luc 1.32-33; Isa 2.2; Isa 11.10; Isa 42.1-4; Isa 49.6-23; Isa 55.4-5; Isa 60.1-5; Hag 2.7; Luc 2.30-32;

¹¹El îşi leagă măgarul de viţă, Şi de cel mai bun butuc de viţă mînzul măgăriţei lui; Îşi spală haina în vin, Şi mantaua în sângele strugurilor.

2 Împ 18.32;

¹²Are ochii roşii de vin, Şi dinţii albi de lapte.

Prov 23.29;

¹³Zabulon va locui pe ţărmul mărilor, Lângă limanul corăbiilor, Şi hotarul lui se va întinde înspre Sidon.

Deut 33.18-19; Ios 19.10-11;

¹⁴Isahar este un măgar osos, Care se culcă în grajduri.

¹⁵Vede că locul unde se odihneşte este plăcut, Şi că ţinutul lui este măreţ; Îşi pleacă umărul sub povară, Şi se supune birului.

¹⁶Dan va judeca pe poporul său, Ca una din seminţiile lui Israel.

Deut 33.22; Jud 18.1-2;

¹⁷Dan va fi un şarpe pe drum, O năpărcă pe cărare, Muşcând călcâiele calului, Făcând să cadă călăreţul pe spate.

Jud 18.27;

¹⁸În ajutorul Tău, nădăjduiesc, Doamne!

Ps 25.5; Ps 119.166-174; Isa 25.9;

¹⁹Peste Gad vor da iuruş cete înarmate, Dar şi el va da iuruş peste ele şi le va urmări.

Deut 33.20; 1 Cron 5.18;

²⁰Aşer dă o hrană minunată; El va da bucate alese împăraţilor.

Deut 33.24; Ios 19.24;

²¹Neftali este o cerboaică slobodă: Rosteşte cuvinte frumoase.

Deut 33.23;

²²Iosif este vlăstarul unui pom roditor, Vlăstarul unui pom roditor sădit lângă un izvor; Ramurile lui se înalță deasupra zidului.

²³Arcașii l-au ațâțat, au aruncat săgeți, Și l-au urmărit cu ura lor.

Gen 37.4-28;Gen 39.20;Gen 42.21;Ps 118.13;

²⁴Dar arcul lui a rămas tare, Și mâinile lui au fost întărite De mâinile Puternicului lui Iacov: Și a ajuns astfel păstorul, stâncă lui Israel.

Iov 29.20;Ps 37.15;Ps 132.2-5;Gen 45.11;Gen 47.12;Gen 50.21;Ps 80.1;Isa 28.16;

²⁵Aceasta este lucrarea Dumnezeului tatălui tău, care te va ajuta; Aceasta este lucrarea Celui Atotputernic, care te va binecuvânta Cu binecuvântările cerurilor de sus, Cu binecuvântările apelor de jos, Cu binecuvântările țâțelor și ale pântecelui mamei.

Gen 28.13-21;Gen 35.3;Gen 43.23;Gen 17.1;Gen 35.11;Deut 33.13;

²⁶Binecuvântările tatălui tău Întrec binecuvântările părinților mei, și se înalță Până în creștetul dealurilor veșnice: Ele să vină peste capul lui Iosif, Peste creștetul capului domnului fraților săi!

Deut 33.15;Hab 3.6;Deut 33.16;

²⁷Beniamin este un lup care sfâșie; Dimineața, mănâncă prada, Iar seara, împarte prada răpită."

Jud 20.21-25;Ezec 22.25-27;Num 23.24;Est 8.11;Ezec 39.10;Zah 14.1-7;

²⁸Aceștia sunt toți cei ce alcătuiesc cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și acestea sunt lucrurile, pe care li le-a spus tatăl lor, când i-a binecuvântat. I-a binecuvântat, pe fiecare cu o binecuvântare deosebită.

Moartea lui Iacov.

²⁹Apoi le-a dat porunca următoare: "Eu am să fiu adăugat la poporul meu; deci să mă îngropați împreună cu părinții mei, în peștera care este în ogorul Hetitului Efron,

Gen 15.15;Gen 25.8;Gen 47.30;2Sam 19.37;Gen 50.13;

³⁰în peștera din ogorul Macpela, care este față în față cu Mamre, în țara Canaan. Acesta este ogorul, pe care l-a cumpărat Avraam de la Hetitul Efron, ca moșie de înmormântare.

Gen 23.16;

³¹ Acolo au îngropat pe Avraam și pe Sara, nevasta lui; acolo au îngropat pe Isaac și pe Rebeca, nevasta lui; și acolo am îngropat eu pe Lea.

Gen 23.19; Gen 25.9; Gen 35.29;

³² Ogorul și peștera care se află acolo au fost cumpărate de la fiii lui Het."

³³ Când a isprăvit Iacov de dat porunci fiilor săi, și-a tras picioarele în pat, și-a dat duhul, și a fost adăugat la poporul său.

Gen 49.29;

50

Îngroparea lui Iacov.

¹ Iosif s-a aruncat pe fața tatălui său, l-a plâns, și l-a sărutat.

Gen 46.4; 2Împ 13.14;

² A poruncit doctorilor, care erau în slujba lui, să îmbălsămeze pe tatăl său; și doctorii au îmbălsămat pe Israel.

Gen 50.26; 2Cron 16.14; Mat 26.12; Marc 14.8; Marc 16.1; Luc 24.1; Ioan 12.7; Ioan 19.39-40;

³ Patruzeci de zile au trecut astfel și au fost întrebuițate cu îmbălsămarea lui. Și Egiptenii l-au plâns șaptezeci de zile.

Num 20.29; Deut 34.8;

⁴ După ce au trecut zilele de jale, Iosif a vorbit oamenilor din casa lui Faraon, și le-a zis: "Dacă am căpătat trecere înaintea voastră, spuneți, vă rog, lui Faraon, ce vă spun eu.

Est 4.2;

⁵ Tatăl meu m-a pus să jur, zicând: "Iată, în curând eu am să mor! Să mă îngropi în mormântul, pe care mi l-am săpat în țara Canaan." Aș vrea dar să mă sui acolo, ca să îngrop pe tatăl meu; și după aceea mă voi întoarce."

Gen 47.29; 2Cron 11.14; Isa 22.16; Mat 27.60;

⁶ Faraon a răspuns: "Suie-te, și îngroapă pe tatăl tău, după jurământul pe care te-a pus să-l faci."

⁷ Iosif s-a suit, ca să îngroape pe tatăl său. Împreună cu el s-au suit toți slujitorii lui Faraon, bătrânii casei lui, toți bătrânii țării Egiptului,

⁸toată casa lui Iosif, frații săi, și casa tatălui său; n-au lăsat în ținutul Gosen decât pruncii, oile și boii.

⁹Împreună cu Iosif mai erau care și călăreți, așa că alaiul era foarte mare.

¹⁰Când au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, au făcut plângere mare și jalnică; și Iosif a ținut în cinstea tatălui său un bocet de șapte zile.

2Sam 1.17;Fapt 8.2;1Sam 31.13;Iov 2.13;

¹¹Locuitorii țării, Canaanii, au fost martori la bocetul acesta din aria lui Atad, și au zis: "Iată un mare bocet printre Egipteni!" De aceea s-a dat acestei arii numele Abel-Mițraim (Jalea Egiptenilor); ea este dincolo de Iordan.

¹²Astfel au împlinit fiii lui Iacov poruncile tatălui lor.

Gen 49.29-30;Fapt 7.16;

¹³L-au dus în țara Canaan și l-au îngropat în peștera din ogorul Macpela, pe care-l cumpărase Avraam de la Hetitul Efron, ca moșie de înmormântare, și care este față în față cu Mamre.

Gen 23.16;

¹⁴Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, împreună cu frații săi și cu toți cei ce se suiseră cu el, ca să îngroape pe tatăl său.

Bunătatea lui Iosif.

¹⁵Când au văzut frații lui Iosif că tatăl lor a murit, au zis: "Dacă va prinde Iosif ură pe noi, și ne va întoarce tot răul, pe care i l-am făcut?"

Iov 15.21-22;

¹⁶Și au trimis să spună lui Iosif: "Tatăl tău a dat porunca aceasta înainte de moarte:

¹⁷"Așa să vorbiți lui Iosif: "Oh! iartă nelegiuirea fraților tăi și păcatul lor, căci ți-au făcut rău!" Iartă acum păcatul robilor Dumnezeului tatălui tău!" Iosif a plâns când a auzit cuvintele acestea.

Prov 28.13;Gen 49.25;

¹⁸Frații lui au venit și s-au aruncat ei înșiși cu fața la pământ înaintea lui, și i-au zis: "Suntem robii tăi."

Gen 37.7-10;

¹⁹Iosif le-a zis: "Fiți fără teamă; căci sunt eu oare în locul lui Dumnezeu?"

Gen 45.5;Deut 32.35;2Împ 5.7;Iov 34.29;Rom 12.19;Evr 10.30;

²⁰Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viața unui popor în mare număr.

Ps 56.5;Isa 10.7;Gen 45.5-7;Fapt 3.13-15;

²¹Fiți dar fără teamă, căci eu vă voi hrăni, pe voi și pe copiii voștri." Și i-a mângâiat, și le-a îmbărbătat inimile.

Gen 47.12;Mat 5.44;

Moartea lui Iosif.

²²Iosif a locuit în Egipt, el și casa tatălui său; și a trăit o sută zece ani.

²³Iosif a văzut pe fiii lui Efraim până la al treilea neam; și fiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au născut pe genunchii lui.

Iov 42.16;Num 32.39;Gen 30.3;

²⁴Iosif a zis fraților săi: "Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta, și vă va face să vă suiți din țara aceasta în țara, pe care a jurat că o va da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov."

Gen 15.14;Gen 46.4;Gen 48.21;Ex 3.16-17;Evr 11.22;Gen 15.18;Gen 26.3;Gen 35.12;Gen 46.4;

²⁵Iosif a pus pe fiii lui Israel să jure, zicând: "Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici."

Ex 13.19;Ios 24.32;Fapt 7.16;

²⁶Iosif a murit, în vârstă de o sută zece ani. L-au îmbălsămat, și l-au pus într-un sicriu în Egipt.

Gen 50.2;

EXODUL (IEȘIREA) SAU A DOUA CARTE A LUI MOISE

(Psalmul 103. 7. Neemia 9. 9-20.)

POPORUL ISRAEL ÎN EGIPT.

1

Înmulțirea Israeliiților în Egipt.

¹Lată numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui:

Gen 46.2;Ex 6.14;

²Ruben, Simeon, Levi, Iuda,

³Isahar, Zabulon, Beniamin,

⁴Dan, Neftali, Gad și Așer.

⁵Sufletele ieșite din coapsele lui Iacov erau șaptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt.

Gen 46.26-27;Ex 1.20;Deut 10.22;

⁶Iosif a murit, și toți frații lui, și toată vârsta aceea de oameni.

⁷Fiii lui Israel s-au înmulțit, s-au mărit, au crescut și au ajuns foarte puternici. Și s-a umplut țara de ei.

Gen 46.3;Deut 26.5;Ps 105.24;Fapt 7.17;

Suferințele Israeliiților.

⁸Peste Egipt s-a ridicat un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif.

Fapt 7.18;

⁹El a zis poporului său: "Iată că poporul copiilor lui Israel este mai mare și mai puternic decât noi.

Ps 105.24;

¹⁰Veniți să ne arătăm dibaci față de el, ca să nu crească, pentru ca nu cumva, dacă se va întâmpla un război, să se unească și el cu vrăjmașii noștri, să ne bată și să iasă apoi din țară."

Ps 10.2;Ps 83.3-4;Iov 5.13;Ps 105.25;Prov 16.25;Prov 21.30;Fapt 7.19;

¹¹Și au pus peste ei isprăvniciei, ca să-i asuprească prin munci grele. Astfel a zidit el cetățile Pitom și Ramses, ca să slujească de hambare lui Faraon.

Gen 15.13; Ex 3.7; Deut 26.6; Ex 2.11; Ex 5.4-5; Ps 81.6; Gen 47.11;

¹²Dar cu cât îl asupreau mai mult, cu atât se înmulțea și creștea; și s-au scârbit de copiii lui Israel.

¹³Atunci Egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspră robie.

¹⁴Le-au făcut viața amară prin lucrări grele de lut și cărămizi, și prin tot felul de lucrări de pe câmp: în toate muncile acestea pe care-i sileau să le facă, erau fără nici un pic de milă.

Ex 2.23; Ex 6.9; Num 20.15; Fapt 7.19-34; Ps 81.6;

¹⁵Împăratul Egiptului a poruncit moașelor Evreilor, numite una Șifra, și cealaltă Pua,

¹⁶și le-a zis: "Când veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile Evreilor, și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat, să-l omorâți; iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască."

¹⁷Dar moașele s-au temut de Dumnezeu, și n-au făcut ce le poruncise împăratul Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască.

Prov 16.6; Dan 3.16-18; Dan 6.13; Fapt 5.29;

¹⁸Împăratul Egiptului a chemat pe moașe, și le-a zis: "Pentru ce ați făcut lucrul acesta, și ați lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască?"

¹⁹Moașele au răspuns lui Faraon: "Pentru că femeile Evreilor nu sunt ca Egiptencele; ele sunt vânjoase și nasc înainte de venirea moașei."

Ios 2.4; 2Sam 17.19-20;

²⁰Dumnezeu a făcut bine moașelor; și poporul s-a înmulțit și a ajuns foarte mare la număr.

Prov 11.18; Ecl 8.12; Isa 3.10; Evr 6.10;

²¹Pentru că moașele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le-a făcut case.

1Sam 2.35; 2Sam 7.11-29; 1Împ 2.24; 1Împ 11.38; Ps 127.1;

²²Atunci Faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul lui: "Să aruncați în râu pe orice băiat care se va naște, și să lăsați pe toate fetele să trăiască."

Fapt 7.19;

2

Nașterea lui Moise.

¹Un om din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui Levi.

Ex 6.20; Num 26.59; 1Cron 23.14;

²Femeia aceasta a rămas însărcinată, și a născut un fiu. A văzut că este frumos, și l-a ascuns trei luni.

Fapt 7.20; Evr 11.23;

³Ne mai putând să-l ascundă, a luat un sicriaș de papură, pe care l-a uns cu lut și cu smoală; a pus copilul în el, și l-a așezat între trestii, pe malul râului.

⁴Sora copilului pândea la o depărtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întâmple.

Ex 15.20; Num 26.59;

⁵Fata lui Faraon s-a pogorât la râu, să se scalde; și fetele care o însoțeau se plimbau pe marginea râului. Ea a zărit sicriașul în mijlocul trestiilor, și a trimis pe roaba ei să-l ia.

Fapt 7.21;

⁶L-a deschis și a văzut copilul: era un băiețuș care plângea. I-a fost milă de el, și a zis: "Este un copil de al Evreilor!"

⁷Atunci sora copilului a zis fetei lui Faraon: "Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile Evreilor, ca să-ți alăpteze copilul?"

⁸"Du-te", i-a răspuns fata lui Faraon. Și fata s-a dus și a chemat pe mama copilului.

⁹Fata lui Faraon i-a zis: "Ia copilul acesta, alăptează-mi-l, și îți voi plăti." Femeia a luat copilul, și l-a alăptat.

¹⁰Copilul a crescut, și ea l-a adus fetei lui Faraon; și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise (Scos); "căci", a zis ea, "l-am scos din ape."

Fapt 7.21;

Fuga lui Moise în Madian.

¹¹În vremea aceea, Moise, crescând mare, a ieșit pe la frații săi, și a fost martor la muncile lor grele. A văzut pe un Egiptean, care bătea pe un Evreu, unul dintre frații lui.

Fapt 7.23-24;Evr 11.24-26;Ex 1.11;

¹²S-a uitat în toate părțile, și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe Egiptean și l-a ascuns în nisip.

Fapt 7.24;

¹³A ieșit și în ziua următoare; și iată că doi Evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: "Pentru ce lovești pe semenul tău?"

Fapt 7.26;

¹⁴Și omul acela a răspuns: "Cine te-a pus pe tine mai mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine, cum ai omorât pe Egipteanul acela?" Moise s-a temut și a zis: "Nu mai încape îndoială că faptul este cunoscut.

Fapt 7.27-28;

¹⁵Faraon a aflat ce se petrecuse, și căuta să omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon, și a locuit în țara Madian. A șezut lângă o fântână.

Fapt 7.29;Evr 11.27;Gen 24.11;Gen 29.2;

¹⁶Preotul din Madian avea șapte fete. Ele au venit să scoată apă, și au umplut jgheaburile ca să adape turma tatălui lor.

Ex 3.1;Gen 24.11;Gen 29.10;

¹⁷Dar au venit păstorii, și le-au luat la goană. Atunci Moise s-a sculat, le-a ajutat, și le-a adăpat turma.

Gen 29.10;

¹⁸Când s-au întors ele la tatăl lor Reuel, el a zis: "Pentru ce vă întoarceți așa de curând azi?"

Num 10.29;

¹⁹Ele au răspuns: "Un Egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor, și chiar ne-a scos apă, și a adăpat turma."

²⁰Și el a zis fetelor: "Unde este? Pentru ce ați lăsat acolo pe omul acela! Chemați-l să mănânce pâine!"

Gen 31.54;Gen 43.25;

²¹Moise s-a hotărât să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiica sa Sefora.

Ex 4.25;Ex 18.2;

²²Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Gherșom (Sunt străin aici); "căci", a zis el, "locuiesc ca străin într-o țară străină."

Ex 18.3;Fapt 7.29;Evr 11.13-14;

Dumnezeu aude strigătul Israeliților.

²³După multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei, și scoteau strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au suit până la Dumnezeu.

Ex 7.7;Fapt 7.30;Num 20.16;Deut 26.7;Ps 12.5;Gen 18.20;Ex 3.9;Ex 22.23-27;Deut 24.15;lac 5.4;

²⁴Dumnezeu a auzit gemetele lor, și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac, și Iacov.

Ex 6.5;Ex 6.5;Ps 105.8-42;Ps 106.45;Gen 15.14;Gen 46.4;

²⁵Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel, și a luat cunoștință de ei.

Ex 4.31;1Sam 1.11;2Sam 16.12;Luc 1.25;Ex 3.7;

3

Rugul aprins.

¹Moise păștea turma socrului său Ietro, preotul Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustie, și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.

Ex 2.16;Ex 18.5;1Împ 19.8;

²Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.

Deut 33.16;Isa 63.9;Fapt 7.30;

³Moise a zis: "Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, și pentru ce nu se mistuie rugul."

Ps 111.2;Fapt 7.31;

⁴Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, și a zis: "Moise! Moise!" El a răspuns: "Iată-mă!"

Deut 33.16;

⁵Dumnezeu a zis: "Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt."

Ex 19.12; Ios 5.15; Fapt 7.33;

⁶Și a adăugat: "Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov." Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu.

Gen 28.13; Ex 3.15; Ex 4.5; Mat 22.32; Marc 12.26; Luc 20.37; Fapt 7.32; 1Împ 19.13; Isa 6.1-5;

⁷Domnul a zis: "Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile.

Ex 2.23-25; Neem 9.9; Ps 106.44; Fapt 7.34; Ex 1.11; Gen 18.21; Ex 2.25;

⁸M-am pogorât ca să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile, pe care le locuiesc Canaaniții, Hetiții, Amoriții, Fereziții, Heviții și lebusiții.

Gen 11.5-7; Gen 18.21; Gen 50.24; Ex 6.6-8; Ex 12.51; Deut 1.25; Deut 8.7-9; Ex 3.17; Ex 13.5; Ex 33.3; Num 13.27; Deut 26.9-15; Ier 11.5; Ier 32.22; Ezec 20.6; Gen 15.18;

⁹Iată că strigătele Israelitelor au ajuns până la Mine, și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii.

Ex 2.23; Ex 1.11-22;

¹⁰Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel."

Ps 105.26; Mic 6.4;

Trimiterea lui Moise.

¹¹Moise a zis lui Dumnezeu: "Cine sunt eu, ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?"

Ex 6.12; 1Sam 18.18; Isa 6.5-8; Ier 1.6;

¹²Dumnezeu a zis: "Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta."

Gen 31.3;Deut 31.23;Ios 1.5;Rom 8.31;

¹³Moise a zis lui Dumnezeu: "Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel, și le voi spune: "Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi"; și mă vor întreba: "Care este Numele Lui?" ce le voi răspunde?"

¹⁴Dumnezeu a zis lui Moise: "Eu sunt Cel ce sunt." Și a adăugat: "Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: "Cel ce se numește "Eu sunt", m-a trimis la voi."

Ex 6.3;Ioan 8.58;2Cor 1.20;Evr 13.8;Apoc 1.4;

¹⁵Dumnezeu a mai zis lui Moise: "Așa să vorbești copiilor lui Israel: "Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam."

Ps 135.13;Osea 12.5;

¹⁶Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel, și spune-le: "Mi s-a arătat Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: "V-am văzut, și am văzut ce vi se face în Egipt,

Ex 4.29;Gen 50.24;Ex 2.25;Ex 4.31;Luc 1.68;

¹⁷și am zis: "Vă voi scoate din suferința Egiptului, și vă voi duce în țara Canaaniților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Heviților și lebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere."

Gen 15.14-16;Ex 3.8;

¹⁸Ei vor asculta de glasul tău; și te vei duce, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului, și îi veți spune: "Domnul, Dumnezeul Evreilor, s-a întâlnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, Dumnezeului nostru."

Ex 4.31;Ex 5.1-3;

¹⁹Știi că împăratul Egiptului n-are să vă lase să plecați decât silit de o mână puternică.

Num 23.3-16;

²⁰Eu Îmi voi întinde mâna, și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni, pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați."

Ex 5.2;Ex 7.4;Ex 6.6;Ex 7.5;Ex 9.15;Ex 7.3;Ex 11.9;Deut 6.22;Neem 9.10;Ps 105.27;
Ps 135.9;Ier 32.20;Fapt 7.36;Ex 7.13;

²¹Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea Egiptenilor; și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale.

Ex 12.31;

²²Fiecare femeie va cere de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur, și haine, pe care le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jefui astfel pe Egipteni."

Ex 11.3;Ex 12.36;Ps 106.46;Prov 16.7;Ex 11.2;Ex 12.35-36;Iov 27.17;Prov 13.22;Ezec 39.10;

4

Șovăirea lui Moise.

¹Moise a răspuns, și a zis: "Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: "Nu ți s-a arătat Domnul!"

²Domnul i-a zis: "Ce ai în mână?" El a răspuns: "Un toiag."

Ex 4.17-20;

³Domnul a zis: "Aruncă-l la pământ." El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el.

⁴Domnul a zis lui Moise: "Întinde-ți mâna, și apucă-l de coadă." El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

⁵"Iată", a zis Domnul, "ce vei face, ca să creadă că ți s-a arătat Domnul, Dumnezeul părinților lor: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov."

Ex 19.9;Ex 3.15;

⁶Domnul i-a mai zis: "Bagă-ți mâna în sân." El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada.

Num 12.10;2Împ 5.27;

⁷Domnul a zis: "Bagă-ți din nou mâna în sân." El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.

Num 12.13-14;Deut 32.39;2Împ 5.14;Mat 8.3;

⁸"Dacă nu te vor crede", a zis Domnul, "și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.

⁹Dacă nu vor crede nici aceste două semne, și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu, și s-o torni pe pământ; și apa, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ."

Ex 7.19;

¹⁰Moise a zis Domnului: "Ah! Doamne, eu nu sunt un om ori vorbirea ușoară; și cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbești Tu robului Tău; căci vorba și limba mi-este încurcată."

Ex 6.12;Ier 1.6;

¹¹Domnul i-a zis: "Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?"

Ps 94.9;

¹²Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus."

Isa 50.4;Ier 1.9;Mat 10.19;Marc 13.11;Luc 12.11-12;Luc 21.14-15;

¹³Moise a zis: "Ah! Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiți."

Iona 1.3;

¹⁴Atunci Domnul S-a mâniat pe Moise, și a zis: "Nu-i oare acolo fratele tău Aaron, Levitul? Știi că el vorbește ușor. Iată că el însuși vine înaintea ta; și, când te va vedea, se va bucura în inima lui.

Ex 4.27;1Sam 10.2-5;

¹⁵Tu îi vei vorbi, și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut.

Ex 7.1-2;Num 22.38;Num 23.5-16;Deut 18.18;Isa 51.16;Ier 1.9;Deut 5.31;

¹⁶El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.

Ex 7.4;Ex 18.19;

¹⁷Ia în mână toiagul acesta, cu care vei face semnele."

Ex 4.2;

Moise în Egipt.

18 Moise a plecat; și, când s-a întors la socrul său letro, i-a zis: "Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc." letro a zis lui Moise: "Du-te în pace!"

19 Domnul a zis lui Moise, în Madian: "Du-te, întoarce-te în Egipt: căci toți cei ce umblau să-ți ia viața, au murit."

Ex 2.15-23; Mat 2.20;

20 Moise și-a luat nevasta și copiii, i-a pus călare pe măgari, și s-a întors în țara Egiptului. Și-a luat în mână toiagul lui Dumnezeu.

Ex 17.9; Num 20.8-9;

21 Domnul a zis lui Moise: "Plecând ca să te întorci în Egipt, vezi, toate minunile pe care ți le pun în mână, să le faci înaintea lui Faraon. Eu îi voi împietri inima, și nu va lăsa pe popor să plece.

Ex 3.20; Ex 7.3-13; Ex 9.12-35; Ex 10.1; Ex 14.8; Deut 2.30; Ios 11.20; Isa 63.17; Ioan 12.40; Rom 9.18;

22 Tu vei zice lui Faraon: "Așa vorbește Domnul: "Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut.

23 Îți spun: "Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l lași să plece, voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut."

Ex 11.5; Ex 12.29;

24 În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întâlnit Domnul, și a vrut să-l omoare.

Num 22.22; Gen 17.14;

25 Sefora a luat o piatră ascuțită, a tăiat prepuțul fiului său, și l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicând: "Tu ești un soț de sânge pentru mine."

Ios 5.2-3;

26 Și Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: "Soț de sânge!" din pricina tăierii împrejur.

Întâlnirea lui Moise cu Aaron.

27 Domnul a zis lui Aaron: "Du-te înaintea lui Moise în pustie." Aaron a plecat: a întâlnit pe Moise la muntele lui Dumnezeu, și l-a sărutat.

Ex 4.14; Ex 3.1;

²⁸Moise a făcut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimisese, și toate semnele, pe care-i poruncise să le facă.

Ex 4.15-16;Ex 4.8-9;

²⁹Moise și Aaron și-au văzut de drum, și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel.

Ex 3.16;

³⁰Aaron a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise; și Moise a făcut semnele înaintea poporului.

Ex 4.16;

³¹Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferința; și s-au plecat și s-au aruncat cu fața la pământ.

Ex 3.18;Ex 4.8-9;Ex 3.16;Ex 2.25;Ex 3.7;Gen 24.26;Ex 12.27;1Cron 29.20;

5

Moise și Aaron înaintea lui Faraon.

¹Moise și Aaron s-au dus apoi la Faraon, și i-au zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea Mea."

Ex 10.9;

²Faraon a răspuns: "Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui, și să las pe Israel să plece?" Eu nu cunosc pe Domnul, și nu voi lăsa pe Israel să plece."

2Împ 18.35;lov 21.15;Ex 3.19;

³Ei au zis: "Ni S-a arătat Dumnezeul Evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, pentru ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie."

Ex 3.18;

⁴Și împăratul Egiptului le-a zis: "Moise și Aaron, pentru ce abateți poporul de la lucrul lui? Plecați la lucrările voastre."

Ex 1.11;

Mărirea muncilor.

⁵Faraon a zis: "Iată că poporul acesta s-a înmulțit acum în țară, și voi mai voiți să-l faceți să-și înceteze lucrările?"

Ex 1.7-9;

⁶Și chiar în ziua aceea, Faraon a dat următoarea poruncă isprăvniceilor norodului și logofeților:

Ex 1.11;

⁷"Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie.

⁸Totuși să le cereți același număr de cărămizi, pe care le făceau mai înainte; să nu le scădeți nimic din ele, căci sunt niște leneși; de aceea strigă mereu: "Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru."

⁹Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru, și să nu mai umble după năluci."

¹⁰Isprăvniceii poporului și logofeții au venit și au spus poporului: "Așa vorbește Faraon: "Nu vă mai dau paie;

¹¹duceți-vă singuri de vă luați paie de unde veți găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru."

¹²Poporul s-a răspândit în toată țara Egiptului, ca să strângă miriște în loc de paie.

¹³Isprăvniceii îi sileau, zicând: "Isprăviți-vă lucrul, zi de zi, ca și atunci când erau paie!"

¹⁴Au bătut chiar pe logofeții copiilor lui Israel, puși peste ei de isprăvniceii lui Faraon. "Pentru ce", li se zicea, "n-ați isprăvit ieri și azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi, care vă fusese hotărât?"

¹⁵Logofeții copiilor lui Israel s-au dus să se plângă la Faraon, și i-au zis: "Pentru ce te porți așa cu robii tăi?"

¹⁶Robilor tăi nu li se mai dau paie ca mai înainte, și totuși ni se spune: "Faceți cărămizi!" Ba încă, robii tăi sunt și bătuți, ca și când poporul tău ar fi vinovat."

¹⁷Faraon a răspuns: "Sunteți niște leneși și niște trântori! De aceea ziceți: "Haidem să aducem jertfe Domnului!"

¹⁸Acum, duceți-vă îndată de lucrați; nu vi se vor da paie, și veți face același număr de cărămizi."

Cârtirea Israelitelor.

¹⁹Logofetii copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau, când li se zicea: "Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi; ci în fiecare zi să faceți lucrul convenit unei zile."

²⁰Când au ieșit de la Faraon, au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care îi așteptau.

²¹Și le-au zis: "Să vă vadă Domnul, și să judece! Voi ne-ați făcut urâți lui Faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia în mână ca să ne omoare."

Ex 6.9;

²²Moise s-a întors la Domnul, și a zis: "Doamne, pentru ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentru ce m-ai trimis?"

²³De când m-am dus la Faraon ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face și mai rău poporului acestuia; și n-ai izbăvit pe poporul Tău."

6

Izbăvirea făgăduită.

¹Domnul a zis lui Moise: "Vei vedea acum ce voi face lui Faraon: o mână puternică îl va sili să-i lase să plece; da, o mână puternică îl va sili să-i izgonească din țara lui."

Ex 3.19;Ex 11.1;Ex 12.31-39;

²Dumnezeu a mai vorbit lui Moise, și i-a zis: "Eu sunt Domnul.

³Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeul Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca "Domnul."

Gen 17.1;Gen 35.11;Gen 48.3;Ex 3.14;Ps 68.4;Ps 83.18;Ioan 8.58;Apoc 1.4;

⁴De asemenea Mi-am încheiat legământul Meu cu ei, ca să le dau țara Canaan, țara călătoriilor lor sfinte, în care au locuit ca străini.

Gen 15.18;17.4-7Gen 17.8;17.4-7Gen 28.4;

⁵Acum însă am auzit gemetele copiilor lui Israel, pe care-i țin Egiptenii în robie, și Mi-am adus aminte de legământul Meu.

Ex 2.24;

⁶De aceea spune copiilor lui Israel: "Eu sunt Domnul: Eu vă voi izbăvi din muncile cu care vă apasă Egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor, și vă voi scăpa cu braț întins și cu mari judecăți.

Ex 6.2-29;Ex 3.17;Ex 7.4;Deut 26.8;Ps 81.6;Ps 136.11-12;Ex 15.13;Deut 7.8;1Cron 17.21;Neem 1.10;

⁷Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, și veți cunoaște că Eu, Domnul, Dumnezeuul vostru, vă izbăvesc de muncile cu care vă apasă Egiptenii.

Deut 4.20;Deut 7.6;Deut 14.2;Deut 26.18;2Sam 7.24;Gen 17.7-8;Ex 29.46;
Deut 29.13;Apoc 21.7;Ex 5.4-5;Ps 81.6;

⁸Eu vă voi aduce în țara, pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpânire; Eu, Domnul."

Gen 15.18;Gen 26.3;Gen 28.13;Gen 35.12;

⁹Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar deznădejdea și robia aspră în care se aflau, i-au împiedicat să asculte pe Moise.

Ex 5.21;

¹⁰Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹¹"Du-te de vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, să lase pe copiii lui Israel să iasă afară din țara lui."

¹²Moise a răspuns în fața Domnului: "Iată că nici copiii lui Israel nu m-au ascultat: cum are să m-asculte Faraon pe mine, care n-am o vorbire ușoară?"

Ex 6.9;Ex 6.30;Ex 4.10;Ier 1.6;

¹³Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a dat porunci cu privire la copiii lui Israel și cu privire la Faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din țara Egiptului pe copiii lui Israel.

Spița neamului lui Moise și Aaron.

¹⁴Iată căpeteniile familiilor lor. Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. Acestea sunt familiile lui Ruben.

Gen 46.9;1Cron 5.3;

¹⁵Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin și Tohar; și Saul, fiu născut dintr-o femeie Canaanită. Acestea sunt familiile lui Simeon.

Gen 46.10;1Cron 4.24;

¹⁶Îată numele fiilor lui Levi, după spița neamului lor: Gherșon, Chehat și Merari. Anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani.

Gen 46.11;Num 3.17;1Cron 6.1-16;

¹⁷Fiii lui Gherșon: Libni și Șimei, și familiile lor. -

1Cron 6.17;1Cron 23.7;

¹⁸Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel. Anii vieții lui Chehat au fost o sută treizeci și trei de ani. -

Num 26.57;1Cron 6.2-18;

¹⁹Fiii lui Merari: Mahli și Muși. - Acestea sunt familiile lui Levi, după spița neamului lor.

1Cron 6.19;1Cron 23.21;

²⁰Amram a luat de nevastă pe mătușa sa lochebed; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise. Anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte de ani. -

Ex 2.1-2;Num 26.59;

²¹Fiii lui Ițehar: Core, Nefeg și Zicri. -

Num 16.1;1Cron 6.37-38;

²²Fiii lui Uziel: Mișael, Elțafan și Sitri.

Lev 10.4;Num 3.30;

²³Aaron a luat de nevastă pe Elișeba, fata lui Aminadab, sora lui Nahșon; și ea i-a născut pe Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.

Rut 4.19-20;1Cron 2.10;Mat 1.4;Lev 10.1;Num 3.2;Num 26.60;1Cron 6.3;1Cron 24.1;

²⁴Fiii lui Core: Asir, Elcana și Abiasaf. Acestea sunt familiile Coriților.

Num 26.11;

²⁵Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevastă pe una din fetele lui Putiel; și ea i-a născut pe Fineas. Aceștia sunt căpeteniile familiilor Leviților cu familiile lor.

Num 25.7-11;Ios 24.33;

²⁶Aceștia sunt Aaron acela și Moise acela, cărora le-a zis Domnul: "Scoateți din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după oștirile lor."

Ex 6.13;Ex 7.4;Ex 12.17-51;Num 33.1;

²⁷Ei sunt aceia care au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din Egipt pe copiii lui Israel. Aceștia sunt Moise acela și Aaron acela.

Ex 5.1-3;Ex 7.10;Ex 6.13;Ex 32.7;Ex 33.1;Ps 77.20;

²⁸Când a vorbit Domnul lui Moise în țara Egiptului,

²⁹Domnul a zis lui Moise: "Eu sunt Domnul. Spune lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ce-ți spun."

Ex 6.2;Ex 6.11;Ex 7.2;

³⁰Și Moise a răspuns înaintea Domnului: "Iată că eu nu vorbesc ușor: cum are să m-asculte Faraon?"

Ex 6.12;Ex 4.10;

7

Cele zece urgii.

¹Domnul a zis lui Moise: "Iată că te fac Dumnezeu pentru Faraon; și fratele tău Aaron va fi prorocul tău.

Ex 4.16;Ier 1.10;Ex 4.16;

²Tu vei spune tot ce-ți voi porunci Eu, iar fratele tău Aaron va vorbi lui Faraon, ca să lase pe copiii lui Israel să plece din țara lui.

Ex 4.15;

³Eu voi împietri inima lui Faraon, și Îmi voi înmulți semnele și minunile în țara Egiptului.

Ex 4.21;Ex 11.9;Ex 4.7;

⁴Totuși Faraon n-are să v-asculte. Apoi Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului, și voi scoate din țara Egiptului oștile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin mari judecăți.

Ex 10.1;Ex 11.9;Ex 6.6;

⁵Egiptenii vor cunoaște că Eu sunt Domnul, când Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului, și când voi scoate din mijlocul lor pe copiii lui Israel."

Ex 7.17;Ex 8.22;Ex 14.4-18;Ps 9.16;Ex 3.20;

⁶Moise și Aaron au făcut ce le poruncise Domnul: așa au făcut.

Ex 7.2;

⁷Moise era în vârstă de optzeci de ani, iar Aaron de optzeci și trei de ani, când au vorbit lui Faraon.

Deut 29.5;Deut 31.2;Deut 34.7;Fapt 7.23-30;

Moise și Aaron fac minuni.

⁸Domnul a zis lui Moise și lui Aaron:

⁹"Dacă vă va vorbi Faraon, și vă va zice: "Faceți o minune!" să zici lui Aaron: "Ia-ți toiagul, și aruncă-l înaintea lui Faraon. Și toiagul se va preface într-un șarpe."

Isa 7.11;Ioan 2.18;Ioan 6.30;Ex 4.2-17;

¹⁰Moise și Aaron s-au dus la Faraon, și au făcut cum poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe.

Ex 7.9;Ex 4.3;

¹¹Dar Faraon a chemat pe niște înțelepți și pe niște vrăjitori, și vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor.

Gen 41.8;2Tim 3.8;Ex 7.22;Ex 8.7-18;

¹²Toți și-au aruncat toiegele, și s-au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.

¹³Inima lui Faraon s-a împietrit, și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.

Ex 4.21;Ex 7.4;

Cea dintâi urgie: prefacerea apei în sânge.

¹⁴Domnul a zis lui Moise: "Faraon are inima împietrită: nu vrea să lase poporul să plece.

Ex 8.15;Ex 10.1-27;

¹⁵Du-te la Faraon dis-de-dimineată, când are să iasă să se ducă la apă, și să te înfățișezi înaintea lui pe malul râului. Să-ți iei în mână toiagul, care a fost prefăcut în șarpe,

Ex 4.2-3;Ex 7.10;

¹⁶și să zici lui Faraon: "Domnul, Dumnezeul Evreilor, m-a trimis la tine, să-ți spun: "Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie. Dar iată că până acum n-ai ascultat."

Ex 3.18;Ex 3.12-18;Ex 5.1-3;

¹⁷Acum, așa vorbește Domnul: "Iată cum vei cunoaște că Eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea; și ele se vor preface în sânge.

Ex 5.2;Ex 7.5;Ex 4.9;Apoc 16.4-6;

¹⁸Peștii din râu vor pieri, râul se va împuti, așa că le va fi greață Egiptenilor să bea din apa râului."

Ex 7.24;

¹⁹Domnul a zis lui Moise: "Spune lui Aaron: "Ia-ți toiagul, și întinde-ți mâna peste apele Egiptenilor, peste râurile lor, peste pâraurile lor, peste iazurile lor, și peste toate bălțile lor. Ele se vor preface în sânge; și va fi sânge în toată țara Egiptului, atât în vasele de lemn cât și în vasele de piatră."

Ex 8.5-16;Ex 9.22;Ex 10.12-21;Ex 14.21-26;

²⁰Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a lovit apele râului, sub ochii lui Faraon și sub ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s-au prefăcut în sânge.

Ex 17.5;Ps 78.44;Ps 105.29;

²¹Peștii din râu au pierit, râul s-a împutit, așa că Egiptenii nu mai puteau să bea apa râului, și a fost sânge în toată țara Egiptului.

Ex 7.18;

²²Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui Faraon s-a împietrit, și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.

Ex 7.11;Ex 7.3;

²³Faraon s-a întors de la râu, și s-a dus acasă; dar nu și-a pus la inimă aceste lucruri.

²⁴Toți Egiptenii au săpat în împrejurimile râului, ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apa râului.

²⁵Au trecut șapte zile, după ce a lovit Domnul râul.

8

Broaștele.

¹Domnul a zis lui Moise: "Du-te la Faraon, și spune-i: "Așa vorbește Domnul: "Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

Ex 3.12-18;

²Dacă nu vrei să-l lași să plece, am să aduc broaște pe toată întinderea țării tale.

Ex 7.14;Ex 9.2;Apoc 16.13;

³Râul va mișuna de broaște; ele se vor sui, și vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit și în patul tău, în casa slujitorilor tăi și în casele poporului tău, în cuptoarele și în postăvile de frământat pâinea.

Ps 105.30;

⁴Ba încă broaștele se vor sui și pe tine, pe poporul tău, și pe toți slujitorii tăi."

⁵Domnul a zis lui Moise: "Spune lui Aaron: "Întinde-ți mâna cu toiagul peste râuri, peste pâraie și peste iazuri, și scoate broaște din ele peste țara Egiptului!"

Ex 7.19;

⁶Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; și au ieșit broaștele și au acoperit țara Egiptului.

Ps 78.45;Ps 105.30;

⁷Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor: au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului.

Ex 7.11;

⁸Faraon a chemat pe Moise, și pe Aaron, și a zis: "Rugați-vă Domnului, să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și am să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului."

Ex 9.28;Ex 10.17;Num 21.7;1Împ 13.6;Fapt 8.24;

⁹Moise a zis lui Faraon: "Hotărăște-mi, când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaștele de la tine și din casele tale? Nu vor mai rămâne decât în râu."

¹⁰El a răspuns: "Mâine". Și Moise a zis: "Așa va fi, ca să știi că nimeni nu este ca Domnul, Dumnezeul nostru."

Ex 9.14;Deut 33.26;2Sam 7.22;1Cron 17.20;Ps 86.8;Isa 46.9;Ier 10.6-7;

¹¹Broaștele se vor depărta de la tine și din casele tale, de la slujitorii tăi și de la poporul tău; nu vor mai rămâne decât în râu."

¹²Moise și Aaron au ieșit de la Faraon. Și Moise a strigat către Domnul cu privire la broaștele cu care lovise pe Faraon.

Ex 8.30;Ex 9.33;Ex 10.18;Ex 32.11;Iac 5.16-18;

¹³Domnul a făcut cum cerea Moise; și broaștele au pierit în case, în curți și în ogoare.

¹⁴Le-au strâns grămezi, și țara s-a împuțit.

¹⁵Faraon, văzând că are răgaz să răsufle în voie, și-a împietrit inima, și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.

Ecl 8.11;Ex 7.14;

Păduchii.

¹⁶Domnul a zis lui Moise: "Spune lui Aaron: "Întinde-ți toiagul, și lovește țărâna pământului, și se va prefăce în păduchi (Sau: țânțari.), în toată țara Egiptului."

¹⁷Așa au făcut. Aaron și-a întins mâna cu toiagul, și a lovit țărâna pământului; și s-a prefăcut în păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țărâna pământului s-a prefăcut în păduchi, în toată țara Egiptului.

Ps 105.31;

¹⁸Vrăjitorii au căutat să facă și ei păduchi prin vrăjitoriile lor; dar n-au putut. Păduchii erau pe oameni și pe dobitoace.

Ex 7.11;Luc 10.18;2Tim 3.8-9;

¹⁹Și vrăjitorii au zis lui Faraon: "Aici este degetul lui Dumnezeu!" Dar inima lui Faraon s-a împietrit, și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.

1Sam 6.3-9;Ps 8.3;Mat 12.28;Luc 11.20;Ex 8.15;

Musca câinească.

²⁰Domnul a zis lui Moise: "Scoală-te dis-de-diminează, și du-te înaintea lui Faraon, când are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: "Așa vorbește Domnul: "Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

Ex 7.15;Ex 8.1;

²¹Dacă nu vei lăsa pe poporul Meu să plece, am să trimit muște câinești împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, împotriva poporului tău și împotriva caselor tale; casele Egiptenilor vor fi pline de muște, și pământul va fi acoperit de ele.

²²Dar, în ziua aceea voi deosebi ținutul Gosen, unde locuiește poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentru ca să cunoști că Eu, Domnul, sunt în mijlocul ținutului acestuia.

Ex 9.4-26;Ex 10.23;Ex 11.6-7;Ex 12.13;

²³Voi face o deosebire între poporul Meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâine."

²⁴Domnul a făcut așa. A venit un roi de muște câinești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui, și toată țara Egiptului a fost pustiiată de muște câinești.

Ps 78.45;Ps 105.31;

²⁵Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: "Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară."

²⁶Moise a răspuns: "Nu este deloc potrivit să facem așa; căci am aduce Domnului, Dumnezeului nostru, jertfe, care sunt o urâciune pentru Egipteni. Și dacă am aduce, sub ochii lor, jertfe care sunt o urâciune pentru Egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre?"

Gen 43.32;Gen 46.34;Deut 7.25-26;Deut 12.31;

²⁷Vom face mai bine un drum de trei zile în pustie, și acolo vom aduce jertfe Domnului, Dumnezeului nostru, după cum ne va spune."

Ex 3.18;Ex 3.12;

²⁸Faraon a zis: "Vă voi lăsa să plecați, ca să aduceți jertfe Domnului, Dumnezeului vostru, în pustie; numai, să nu vă depărtați prea mult, dacă plecați. Rugați-vă pentru mine."

Ex 8.8; Ex 9.28; 1Împ 13.6;

²⁹Moise a răspuns: "Am să ies de la tine, și am să mă rog Domnului. Mâine, muștele se vor depărta de la Faraon, de la slujitorii lui, și de la poporul lui. Dar, să nu ne mai înșele Faraon, ne vrând să lase pe popor să plece, ca să aducă jertfe Domnului."

Ex 8.15;

³⁰Moise a ieșit de la Faraon, și s-a rugat Domnului.

Ex 8.12;

³¹Domnul a făcut cum cerea Moise; și muștele s-au depărtat de la Faraon, de la slujitorii lui, și de la poporul lui. N-a mai rămas una.

³²Dar Faraon, și de data aceasta, și-a împietrit inima, și n-a lăsat pe popor să plece.

Ex 8.15; Ex 4.21;

9

Ciuma vitelor.

¹Domnul a zis lui Moise: "Du-te la Faraon, și spune-i: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: "Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

Ex 8.1;

²Dacă nu vrei să-l lași să plece, și dacă-l mai oprești,

Ex 8.2;

³iată, mâna Domnului va fi peste turmele tale de pe câmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi; și anume va fi o ciumă foarte mare.

Ex 7.4;

⁴Dar Domnul va face deosebire între turmele lui Israel și turmele Egiptenilor, așa că nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel."

Ex 8.22;

⁵Domnul a hotărât vremea, și a zis: "Mâine, va face Domnul lucrul acesta în țară."

⁶Și Domnul a făcut așa, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au pierit, dar n-a pierit nici o vită din turmele copiilor lui Israel.

Ps 78.50;

⁷Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase: și iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s-a împietrit, și n-a lăsat pe popor să plece.

Ex 7.14;Ex 8.32;

Vărsatul negru.

⁸Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: "Umpleți-vă mâinile cu cenușă din cuptor, și Moise s-o arunce spre cer, sub ochii lui Faraon.

⁹Ea se va preface într-o țărână, care va acoperi toată țara Egiptului; și va da naștere, în toată țara Egiptului, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște beșici fierbinți."

Apoc 16.2;

¹⁰Ei au luat cenușă din cuptor, și s-au înfățișat înaintea lui Faraon; Moise a aruncat-o spre cer, și ea a dat naștere, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște beșici fierbinți.

Deut 28.27;

¹¹Vrăjitorii nu s-au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrăjitori, ca și pe toți Egiptenii."

Ex 8.18;Ex 19.2;2Tim 3.9;

¹²Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul lui Moise.

Ex 4.21;

Piatra și focul.

¹³Domnul a zis lui Moise: "Scoală-te dis-de-dimineată, du-te înaintea lui Faraon, și spune-i: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: "Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

Ex 8.20;

¹⁴Fiindcă, de data aceasta, am să trimit toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, ca să știi că nimeni nu este ca Mine pe tot pământul.

Ex 8.10;

¹⁵Dacă Mi-aș fi întins mâna, și te-aș fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ.

Ex 3.20;

¹⁶Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul.

Rom 9.17;Ex 14.17;Prov 16.4;1Petr 2.9;

¹⁷Dacă te mai ridici împotriva poporului Meu, și dacă nu-l lași să plece,

¹⁸iată, mâine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare, cum n-a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui și până azi.

¹⁹Pune-ți dar la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toți oamenii și toate vitele de pe câmp, care nu vor fi intrat în case; și vor pieri."

²⁰Aceia dintre slujitorii lui Faraon, care s-au temut de Cuvântul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele.

²¹Dar cei ce nu și-au pus la inimă Cuvântul Domnului, și-au lăsat robii și turmele pe câmp.

²²Domnul a zis lui Moise: "Întinde-ți mâna spre cer; și are să bată piatra în toată țara Egiptului pe oameni, pe vite, și pe toată iarba de pe câmp în țara Egiptului!"

Apoc 16.21;

²³Moise și-a întins toiagul spre cer; și Domnul a trimis tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste țara Egiptului.

Ios 10.11;Ps 18.13;Ps 78.47;Ps 105.32;Ps 148.8;Isa 30.30;Ezec 38.22;Apoc 8.7;

²⁴A bătut piatra, și focul se amesteca cu piatra; piatra era așa de mare încât nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului de când este el locuit de oameni.

²⁵Piatra a nimicit, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp, de la oameni până la dobitoace; piatra a nimicit și toată iarba de pe câmp, și a frânt toți copacii de pe câmp.

Ps 105.33;

²⁶Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n-a bătut piatra,

Ex 8.22;Ex 9.4-10.23;Ex 11.7;Ex 12.13;Isa 32.18-19;

²⁷Faraon a trimis să cheme pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: "De data aceasta, am păcătuit; Domnul are dreptate, iar eu și poporul meu suntem vinovați.

Ex 10.16;2Cron 12.6;Ps 129.4;Ps 145.17;Plân 1.18;Dan 9.14;

²⁸Rugați-vă Domnului, ca să nu mai fie tunete și piatră; și vă voi lăsa să plecați, și nu veți mai fi oprți."

Ex 8.8-28;Ex 10.17;Fapt 8.24;

²⁹Moise i-a zis: "Când voi ieși din cetate, voi ridica mâinile spre Domnul, tunetele vor înceta și nu va mai bate piatra, ca să știi că al Domnului este pământul!

1Împ 8.22-38;Ps 143.6;Isa 1.15;Ps 24.1;1Cor 10.26-28;

³⁰Dar știi că tu și slujitorii tăi tot nu vă veți teme de Domnul Dumnezeu."

Isa 26.10;

³¹Inul și orzul se prăpădiseră, pentru că orzul tocmai dăduse în spic, iar inul era în floare;

Rut 1.22;Rut 2.23;

³²grâul și ovăzul nu se stricaseră, pentru că erau târzii.

³³Moise a plecat de la Faraon, și a ieșit afară din cetate; și-a ridicat mâinile spre Domnul, tunetele și piatra au încetat, și n-a mai căzut ploaia pe pământ.

Ex 9.29;Ex 8.12;

³⁴Faraon, văzând că ploaia, piatra și tunetele încetaseră, n-a conținut să păcătuiască și și-a împietrit inima, el și slujitorii lui.

³⁵Lui Faraon i s-a împietrit inima și n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese Domnul prin Moise.

Ex 4.21;

10

Lăcustele.

¹Domnul a zis lui Moise: "Du-te la Faraon, căci i-am împietrit inima lui și a slujitorilor lui, ca să fac semnele Mele în mijlocul lor,

Ex 4.21;Ex 7.14;Ex 7.4;

²și ca să istorisești fiului tău și fiului fiului tău cum M-am purtat cu Egiptenii, și ce semne am făcut în mijlocul lor. Și veți cunoaște că Eu sunt Domnul."

Deut 4.9;Ps 44.1;Ps 71.18;Ps 78.5;Ioel 1.3;

³Moise și Aaron s-au dus la Faraon, și i-au zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: "Până când ai de gând să nu vrei să te smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

1Împ 21.29;2Cron 7.14;2Cron 34.27;Iov 42.6;Ier 13.18;Iac 4.10;1Pet 5.6;

⁴Dacă nu vrei să lași pe poporul Meu să plece, iată, voi trimite mâine niște lăcuste pe toată întinderea țării tale.

Prov 30.27;Apoc 9.3;

⁵Ele vor acoperi fața pământului, de nu se va mai putea vedea pământul; vor mânca ce a mai rămas nevătămat, vor mânca ce v-a lăsat piatra, vor mânca toți copacii, care cresc pe câmpiile voastre,

Ex 9.32;Ioel 1.4;Ioel 2.25;

⁶Îți vor umple casele tale, casele tuturor slujitorilor tăi și casele tuturor Egiptenilor. Părinții tăi și părinții părinților tăi n-au văzut așa ceva de când sunt ei pe pământ până în ziua de azi." Moise a plecat și a ieșit de la Faraon.

Ex 8.3-21;

⁷Slujitorii lui Faraon i-au zis: "Până când are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece, și să slujească Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că pierе Egiptul?"

Ex 23.33;Ios 23.13;1Sam 18.21;Ecl 7.26;1Cor 7.15;

⁸Au întors la Faraon pe Moise și Aaron. "Duceți-vă", le-a zis el, "și slujiți Domnului, Dumnezeului vostru. Care și cine sunt cei ce vor merge?"

⁹Moise a răspuns: "Vom merge cu copiii și cu bătrânii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu oile și boii noștri; căci avem să ținem o sărbătoare în cinstea Domnului."

Ex 5.1;

¹⁰Faraon le-a zis: "Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău ce aveți de gând să faceți!"

¹¹Nu, nu; ci duceți-vă, voi bărbații, și slujiți Domnului, căci așa ați cerut." Și i-au izgonit dinaintea lui Faraon.

¹²Domnul a zis lui Moise: "Întinde-ți mâna peste țara Egiptului, ca să vină lăcustele peste țara Egiptului, și să mănânce toată iarba pământului, tot ce a lăsat piatra."

Ex 7.19;Ex 10.4-5;

¹³Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Domnul a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste țară toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vântul dinspre răsărit adusese lăcustele.

¹⁴Lăcustele au venit peste țara Egiptului, și s-au așezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atât de mare cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste.

Ps 78.46;Ps 105.34;Ioel 2.2;

¹⁵Au acoperit toată fața pământului, de nu se mai vedea pământul; au mâncat toată iarba de pe pământ și tot rodul pomilor, tot ce lăsase piatra; și n-a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe câmp, în toată țara Egiptului.

Ex 10.5;Ps 105.35;

¹⁶Faraon a chemat îndată pe Moise și pe Aaron, și a zis: "Am păcătuț împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, și împotriva voastră.

Ex 9.27;

¹⁷Dar iartă-mi păcatul numai de data aceasta; și rugați pe Domnul, Dumnezeul vostru, să depărteze de la mine și urgia aceasta de moarte!"

Ex 9.28;1Împ 13.6;

¹⁸Moise a ieșit de la Faraon, și s-a rugat Domnului.

Ex 8.30;

¹⁹Domnul a făcut să sufle un vânt foarte puternic dinspre apus, care a luat lăcustele, și le-a aruncat în marea Roșie; n-a rămas o lăcustă pe toată întinderea Egiptului.

Ioel 2.20;

²⁰Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece.

Ex 4.21;Ex 11.10;

Întuneric de trei zile.

²¹Domnul a zis lui Moise: "Întinde-ți mâna spre cer, și va fi întuneric peste țara Egiptului, așa de întuneric de să se poată pipăi."

Ex 9.22;

²²Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întuneric beznă în toată țara Egiptului, timp de trei zile.

Ps 105.28;

²³Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s-a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel, era lumină.

Ex 8.22;

²⁴Faraon a chemat pe Moise, și a zis: "Duceți-vă, și slujiți Domnului! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi."

Ex 10.8;Ex 10.10;

²⁵Moise a răspuns: "Chiar să ne dai tu însuși jertfele și arderile de tot, pe care le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru,

²⁶și turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi, și să nu rămână o unghie din ele; căci din ele vom lua ca să slujim Domnului, Dumnezeului nostru; iar până vom ajunge acolo, nu știm ce vom alege ca să aducem Domnului."

²⁷Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n-a vrut să-i lase să plece.

Ex 10.20;Ex 4.21;Ex 14.4-8;

²⁸Faraon a zis lui Moise: "Ieși de la mine! Să nu cumva să te mai arăți înaintea mea, căci în ziua în care te vei arăta înaintea mea, vei muri."

²⁹"Da!" a răspuns Moise, "nu mă voi mai arăta înaintea ta."

Evr 11.27;

11

Amenințarea cu urgia a zecea.

¹Domnul a zis lui Moise: "Voi mai aduce o urgie asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea, vă va lăsa să plecați de aici. Când vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni de aici.

Ex 12.31-39;

²Vorbește cu poporul, ca atunci fiecare să ceară de la vecinul său și fiecare de la vecina ei, vase de argint și vase de aur."

Ex 3.22;Ex 12.35;

³Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.

Ex 3.21;Ex 12.36;Ps 106.46;2Sam 7.9;Est 9.4;

⁴Moise a zis: "Așa vorbește Domnul: "Pe la miezul nopții, voi trece prin Egipt;

Ex 12.12-29;Amos 5.17;

⁵și toți întâii născuți din țara Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon, care stă pe scaunul lui de domnie, până la întâiul-născut al roabei care stă la râșniță, și până la toți întâii-născuți ai dobitoacelor.

Ex 12.12-29;Amos 4.10;

⁶În toată țara Egiptului vor fi țipete mari, așa cum n-au fost și nu vor mai fi.

Ex 12.30;Amos 5.17;

⁷Dar dintre toți copiii lui Israel, de la oameni până la dobitoace, nici măcar un câine nu va chelălăi cu limba lui, ca să știți ce deosebire face Domnul între Egipteni și Israel.

Ex 8.22;Ios 10.21;

⁸Atunci toți acești slujitori ai tăi se vor pogorî la mine și se vor închina până la pământ înaintea mea, zicând: "Ieși, tu și tot poporul care te urmează!" După aceea, voi ieși. Moise a ieșit de la Faraon, aprins de mânie.

Ex 12.33;

⁹Domnul a zis lui Moise: "Faraon n-are s-asculte de voi, pentru ca să se înmulțească minunile Mele în țara Egiptului."

Ex 3.19;Ex 7.4;Ex 10.1;Ex 7.3;

¹⁰Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece din țara lui.

Ex 10.20-27;Rom 2.5;Rom 9.22;

12

Așezarea Paștelor.

¹Domnul a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului:

²"Luna aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună; ea va fi pentru voi cea dintâi lună a anului.

Ex 13.4;Deut 16.1;

³Vorbiți întregii adunări a lui Israel, și spuneți-i: "În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă.

⁴Dacă sunt prea puțini în casă pentru un miel, să-l ia cu vecinul lui cel mai de aproape, după numărul sufletelor; să faceți socoteala cât poate mânca fiecare din mielul acesta.

⁵Să fie un miel fără cusur, de parte bărbătească, de un an; veți putea să luați un miel sau un ied.

Lev 22.19-21;Mal 1.8-14;Evr 9.14;1Pet 1.19;

⁶Să-l păstrați până în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara (Evreiește: între cele două seri.).

Lev 23.5;Num 9.3;Num 28.16;Deut 16.1-6;

⁷Să ia din sângele lui, și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca.

⁸Carnea s-o mănânce chiar în noaptea aceea, friptă la foc; și anume s-o mănânce cu azimi și cu verdețuri amare.

Ex 34.25;Num 9.11;Deut 16.3;1Cor 5.8;

⁹Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă; ci să fie fript la foc: atât capul, cât și picioarele și măruntaiele.

Deut 16.7;

¹⁰Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața; și, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.

Ex 23.18;Ex 34.25;

¹¹Când îl veți mânca, să aveți mijlocul încins, încălțămintele în picioare, și toiagul în mână; și să-l mâncați în grabă; căci sunt Paștele Domnului.

Deut 16.5;

¹²În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului, și voi lovi pe toți întâi-născuții din țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu, Domnul.

Ex 11.4-5;Amos 5.17;Num 33.4;Ex 6.2;

¹³Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.

¹⁴Și pomenirea acestei zile s-o păstrați, și s-o prăznuiți printr-o sărbătoare în cinstea Domnului; s-o prăznuiți ca o lege veșnică pentru urmașii voștri.

Ex 13.9;Lev 23.4-5;2Împ 23.21;Ex 12.24-43;Ex 13.10;

¹⁵Timp de șapte zile, veți mânca azimi. Din cea dintâi zi veți scoate aluatul din casele voastre: căci oricine va mânca pâine dospită, din ziua întâi până în ziua a șaptea, va fi nimicit din Israel.

Ex 13.6-7;Ex 23.15;Ex 34.18-25;Lev 23.5-6;Num 28.17;Deut 16.3-8;1Cor 5.7;Gen 17.14;Num 9.13;

¹⁶În ziua dintâi veți avea o adunare de sărbătoare sfântă; și în ziua a șaptea, veți avea o adunare de sărbătoare sfântă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; veți putea numai să pregătiți mâncarea fiecărui ins.

Lev 23.7-8;Num 28.18-25;

¹⁷Să țineți sărbătoarea azimilor, căci chiar în ziua aceea voi scoate oștile voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceea ca o lege veșnică pentru urmașii voștri.

Ex 13.3;

18 În luna întâi, din a patrusprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azimi, până în seara zilei a douăzeci și una a lunii.

Lev 23.5; Num 28.16;

19 Timp de șapte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mânca pâine dospită, va fi nimic din adunarea lui Israel, fie străin, fie băștinaș.

Ex 23.15; Ex 34.18; Deut 16.3; 1Cor 5.7-8; Num 9.13;

20 Să nu mâncați pâine dospită; ci, în toate locuințele voastre, să mâncați azimi."

21 Moise a chemat pe toți bătrânii lui Israel, și le-a zis: "Duceți-vă de luați un miel pentru familiile voastre, și junghiați Paștele.

Ex 12.3; Num 9.4; Ios 5.10; 2Împ 23.21; Ezra 6.20; Mat 26.18-19; Marc 14.12-16; Luc 22.7;

22 Să luați apoi un mănunchi de isop, să-l muiăți în sângele din strachină, și să ungeți pragul de sus și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineața.

Evr 11.28; Ex 12.7;

23 Când va trece Domnul ca să lovească Egiptul, și va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă, și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să vă lovească.

Ex 12.12-13; Ezec 9.6; Apoc 7.3; Apoc 9.4; 2Sam 24.16; 1Cor 10.10; Evr 11.28;

24 Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi și pentru copiii voștri în veac.

25 Când veți intra în țara, pe care v-o va da Domnul, după făgăduința Lui, să țineți acest obicei sfânt.

Ex 3.8-17;

26 Și când vă vor întreba copiii voștri: "Ce înseamnă obiceiul acesta?"

Ex 13.8-14; Deut 32.7; Ios 4.6; Ps 78.6;

27 să răspundeți: "Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul, și ne-a scăpat casele noastre." Poporul s-a plecat, și s-a închinat până la pământ.

Ex 12.11; Ex 4.31;

²⁸Și copiii lui Israel au plecat, și au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

Evr 11.28;

Moartea întâilor-născuți.

²⁹La miezul-noptii, Domnul a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâiul-născut al lui Faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul-născut al celui închis în temniță, și până la toți întâii-născuți ai dobitoacelor.

Ex 11.4; Num 8.17; Num 33.4; Ps 78.51; Ps 105.36; Ps 135.8; Ps 136.10; Ex 4.23; Ex 11.5;

³⁰Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți Egiptenii; și au fost mari țipete în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort.

Ex 11.6; Prov 21.13; Amos 5.17; Iac 2.13;

³¹În aceeași noapte Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: "Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-vă să slujiți Domnului, cum ați zis.

Ex 11.1; Ps 105.38; Ex 10.9;

³²Luati-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă, și binecuvântați-mă."

Ex 10.26; Gen 27.34;

³³Egiptenii zoreau poporul, și se grăbeau să-i scoată din țară, căci ziceau: "Altfel, toți vom pieri."

Ex 11.8; Ps 105.38; Gen 20.3;

³⁴Poporul și-a luat plămădeala (coca), înainte de a se dospi. Și-au învelit postăvile cu plămădeala în haine, și le-au pus pe umeri.

³⁵Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise, și au cerut Egiptenilor vase de argint, vase de aur și haine.

Ex 3.22; Ex 11.2;

³⁶Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor, care le-au împlinit cererea. Și astfel au jefuit pe Egipteni.

Ex 3.21; Ex 11.3; Gen 15.14; Ex 3.22; Ps 105.37;

Plecarea din Egipt.

³⁷Copiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucot, în număr de aproape șase sute de mii de oameni care mergeau pe jos, afară de copii.

Num 33.3-5; Gen 47.11; Gen 12.2; Gen 46.3; Ex 38.26; Num 1.46; Num 11.21;

³⁸O mulțime de oameni de tot soiul s-au suit împreună cu ei; aveau și turme însemnate de oi și boi.

³⁹Cu plămădeala, pe care o luaseră din Egipt și care nu se dospise încă, au făcut turte fără aluat; căci fuseseră izgoniți de Egipteni, fără să mai poată zăbovi, și fără să-și ia merinde cu ei.

Ex 6.1; Ex 1.11; Ex 12.33;

⁴⁰Șederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute treizeci de ani.

Gen 15.13; Fapt 7.6; Gal 3.17;

⁴¹Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.

Ex 7.4; Ex 12.51;

⁴²Noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului, pentru că atunci i-a scos din țara Egiptului; noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului de toți copiii lui Israel și de urmașii lor.

Deut 16.6;

Chipul cum să se prăznuiască Paștele.

⁴³Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: "Iată porunca privitoare la Paște: nici un străin să nu mănânce din ele.

Num 9.14;

⁴⁴Să tai împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mănânce din ele.

Gen 17.12-13;

⁴⁵Veneticul și simbriașul să nu mănânce.

Lev 22.10;

⁴⁶Să nu le mănânce decât într-o singură casă; să nu luați deloc carne afară din casă, și să nu zdrobiți nici un os.

Num 9.12; Ioan 19.33-36;

47Toată adunarea lui Israel să facă Paștele.

Ex 12.6; Num 9.13;

48Dacă un străin, care va locui la tine, va vrea să facă Paștele Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, și va fi ca și băștinașul; dar nici un netăiat împrejur să nu mănânce din ele.

Num 9.14;

49Aceeași lege va fi pentru băștinaș ca și pentru străinul, care va locui în mijlocul vostru."

Num 9.14; Num 15.15-16; Gal 3.28;

50Toți copiii lui Israel au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

51Și chiar în ziua aceea, Domnul a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după oștile lor.

Ex 12.41; Ex 6.26;

13

Paștele și întâii născuți.

1Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2"Pune-Mi deoparte ca sfânt pe orice întâi-născut, pe orice întâi născut dintre copiii lui Israel, atât dintre oameni cât și dintre dobitoace: este al Meu."

Ex 13.12-15; Ex 22.29-30; Ex 34.19; Lev 27.26; Num 3.13; Num 8.16-17; Num 18.15; Deut 15.19; Luc 2.23;

3Moise a zis poporului: "Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, când ați ieșit din Egipt, din casa robiei; căci cu mână puternică v-a scos Domnul de acolo. Să nu mâncați pâine dospită.

Ex 12.42; Deut 16.3; Ex 6.1; Ex 12.8;

4Astăzi ieșiți, în luna spicelor (Sau: Abib.).

Ex 23.15; Ex 34.18; Deut 16.1;

⁵Când te va duce Domnul în țara Canaanților, Hetiților, Amoriților, Heviților și lebusiților, pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da, țară unde curge lapte și miere, să ții următoarea slujbă în luna aceasta.

Ex 3.8;Ex 6.8;Ex 12.25-26;

⁶Timp de șapte zile, să mănânci azimi; și în ziua a șaptea, să fie o sărbătoare în cinstea Domnului.

Ex 12.15-16;

⁷În timpul celor șapte zile, să mâncați azimi; să nu se vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea țării tale.

Ex 12.19;

⁸Să spui atunci fiului tău: "Aceasta este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieșit din Egipt."

Ex 13.14;Ex 12.26;

⁹Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentru ca legea Domnului să fie totdeauna în gura ta; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt.

Ex 13.16;Ex 12.14;Num 15.39;Deut 6.8;Deut 11.18;Prov 1.9;Isa 49.16;Ier 22.24;Mat 23.5;

¹⁰Să ții porunca aceasta la vremea hotărâtă, din an în an.

Ex 12.14-24;

¹¹Când te va aduce Domnul în țara Canaanților, cum a jurat ție și părinților tăi, și când ți-o va da,

¹²să închini Domnului pe orice întâi-născut, chiar pe orice întâi-născut din vitele, pe care le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului.

Ex 13.2;Ex 22.29;Ex 34.19;Lev 27.26;Num 8.17;Num 18.15;Deut 15.19;Ezec 44.30;

¹³Să răscumperi cu un miel pe orice întâi-născut al măgăriței; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi de asemenea pe orice întâi-născut de parte bărbătească dintre fiii tăi.

Ex 34.20;Num 18.15-16;Num 3.46-47;Num 18.15-16;

¹⁴Și când te va întreba fiul tău într-o zi: "Ce înseamnă lucrul acesta?" să-i răspunzi: "Prin mâna Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei;

Ex 12.26;Deut 6.20;Ios 4.6-21;Ex 13.3;

¹⁵și, fiindcă Faraon se încăpățâna și nu voia să ne lase să plecăm, Domnul a omorât pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la întâii-născuți ai oamenilor până la întâii-născuți ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi-născut de parte bărbătească, și răscumpăr pe orice întâi-născut dintre fiii mei.

Ex 12.29;

¹⁶Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; căci prin mâna Lui atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt."

Ex 13.9;

Călătoria spre pustie.

¹⁷După ce a lăsat Faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul care dă în țara Filistenilor, măcar că era mai aproape; căci a zis Dumnezeu: "S-ar putea să-i pară rău poporului văzând războiul, și să se întoarcă în Egipt."

Ex 14.11-12;Num 14.1-4;Deut 17.16;

¹⁸Ci Dumnezeu a pus pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie, spre marea Roșie. Copiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului.

Ex 14.2;Num 33.6;

¹⁹Moise a luat cu el oasele lui Iosif; căci Iosif pusese pe fiii lui Israel să jure, zicând: "Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați cu voi oasele mele de aici."

Gen 50.25;Ios 24.32;Fapt 7.16;

²⁰Au plecat din Sucot, și au tăbărât la Etam, la marginea pustiei.

Num 33.6;

²¹Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea.

Ex 14.19-24;Ex 40.38;Num 9.15;Num 10.34;Num 14.14;Deut 1.33;Neem 9.12-19;Ps 78.14;Ps 99.7;Ps 105.39;Isa 4.5;1Cor 10.1;

²²Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții.

Trecerea mării Roșii.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Spune copiilor lui Israel să se întoarcă, și să tăbărăscă înaintea Pihahirotului, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon: în dreptul locului acestuia să tăbărăți, lângă mare.

Ex 13.18; Num 33.7; Ier 44.1;

³Faraon va zice despre copiii lui Israel: "S-au rătăcit prin țară; îi închide pustia."

Ps 71.11;

⁴Eu voi împietri inima lui Faraon, și-i va urmări; dar Faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava Mea, și Egiptenii vor ști că Eu sunt Domnul." Copiii lui Israel au făcut așa.

Ex 4.21; Ex 7.3; Ex 9.16; Ex 14.17-18; Rom 9.17-23; Ex 7.5;

⁵S-a dat de știre împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci inima lui Faraon și inima slujitorilor lui s-a schimbat față de popor. Ei au zis: "Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?"

Ps 105.25;

⁶Faraon și-a pregătit carul de război, și și-a luat oamenii de război cu el.

⁷A luat șase sute de care de luptă cu oameni aleși, și toate carele Egiptului; în toate erau luptători.

Ex 15.4;

⁸Domnul a împietrit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și Faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui Israel ieșiseră gata de luptă.

Ex 14.4; Ex 6.1; Ex 13.9; Num 33.3;

⁹Egiptenii i-au urmărit; și toți caii, carele lui Faraon, călăreții lui și oștirea lui, i-au ajuns tocmai când erau tăbărâți lângă mare lângă Pi-Hahiro, față în față cu Baal-Țefon.

Ex 15.9; Ios 24.6;

¹⁰Faraon se apropia. Copiii lui Israel și-au ridicat ochii, și iată că Egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel s-au înspăimântat foarte tare, și au strigat către Domnul după ajutor.

Ios 24.7;Neem 9.9;Ps 34.17;Ps 107.6;

¹¹Ei au zis lui Moise: "Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt?"

Ps 106.7-8;

¹²Nu-ți spuneam noi în Egipt: "Lasă-ne să slujim ca robi Egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi Egiptenilor decât să murim în pustie?"

Ex 5.21;Ex 6.9;

¹³Moise a răspuns poporului: "Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea, pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe Egiptenii aceștia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată.

2Cron 20.15-17;Isa 41.10-14;

¹⁴Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, stați liniștiți."

Ex 14.25;Deut 1.30;Deut 3.22;Deut 20.4;Ios 10.14-42;Ios 23.3;2Cron 20.29;Neem 4.20;Isa 31.4;Isa 30.15;

¹⁵Domnul a zis lui Moise: "Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.

¹⁶Tu, ridică-ți toiagul, întinde ți mâna spre mare, și despică-o; și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

Ex 14.21-26;Ex 7.19;

¹⁷Eu voi împietri inima Egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Și Faraon și toată oastea lui, carele și călăreții lui, vor face să se arate slava Mea.

Ex 14.8;Ex 7.3;Ex 14.4;

¹⁸Și vor ști Egiptenii că Eu sunt Domnul când Faraon, carele și călăreții lui, vor face să se arate slava Mea."

Ex 14.4;

¹⁹Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul, și a mers înapoia lor, și stâlpul de nor care mergea înaintea lor, și-a schimbat locul, și a stat înapoia lor.

Ex 13.21;Ex 23.20;Ex 32.34;Num 20.16;Isa 63.9;

²⁰El s-a așezat între tabăra Egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta.

Isa 8.14;2Cor 4.3;

²¹Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, și apele s-au despărțit în două.

Ex 14.16;Ps 66.6;Ex 15.8;Ios 3.16;Ios 4.23;Neem 9.11;Ps 74.13;Ps 106.9;Ps 114.3;Isa 63.12;

²²Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor.

Ex 14.29;Ex 15.19;Num 33.8;Ps 66.6;Ps 78.13;Isa 63.16;1Cor 10.1;Evr 11.29;Hab 3.10;

²³Egiptenii i-au urmărit; și toți caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat după ei în mijlocul mării.

²⁴În straja dimineții, Domnul, din stâlpul de foc și de nor, S-a uitat spre tabăra Egiptenilor, și a aruncat învălmășeala în tabăra Egiptenilor.

Ps 77.17;

²⁵A scos roțile carelor și le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: "Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se luptă pentru el împotriva Egiptenilor."

Ex 14.14;

²⁶Domnul a zis lui Moise: "Întinde-ți mâna spre mare; și apele au să se întoarcă peste Egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor."

Ex 14.16;

²⁷Moise și-a întins mâna spre mare. Și înspre dimineață, marea și-a luat iarăși repeziciunea cursului, și la apropierea ei Egiptenii au luat-o la fugă; dar Domnul a năpustit pe Egipteni în mijlocul mării.

Ios 4.18;Ex 15.1-7;

²⁸Apele s-au întors, și au acoperit carele, călăreții și toată oastea lui Faraon, care intraseră în mare după copiii lui Israel; nici unul măcar n-a scăpat.

Hab 3.8-13;Ps 106.11;

²⁹Dar copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor.

Ex 14.22;Ps 77.20;Ps 78.52-53;

³⁰În ziua aceea, Domnul a izbăvit pe Israel din mâna Egiptenilor; și Israel a văzut pe Egipteni morți pe țărmul mării.

Ps 106.8-10;Ps 58.10;Ps 59.10;

³¹Israel a văzut mâna puternică, pe care o îndreptase Domnul împotriva Egiptenilor. Și poporul s-a temut de Domnul, și a crezut în Domnul și în robul Său Moise.

Ex 4.31;Ex 19.9;Ps 106.12;Ioan 2.11;Ioan 11.45;

15

Cântarea de laudă.

¹Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis: "Voi cânta Domnului, căci Și-a arătat slava: A năpustit în mare pe cal și pe călăreț.

Jud 5.1;2Sam 22.1;Ps 106.12;Ex 15.21;

²Domnul este tăria mea și temelul cântărilor mele de laudă: El m-a scăpat. El este Dumnezeul meu: pe El Îl voi lauda; El este Dumnezeul tatălui meu: pe El Îl voi preamări.

Deut 10.21;Ps 18.2;Ps 22.3;Ps 59.17;Ps 62.6;Ps 109.1;Ps 118.14;Ps 140.7;Isa 12.2; Hab 3.18-19;Ex 3.15-16;2Sam 22.47;Ps 99.5;Ps 118.28;Isa 25.1;

³Domnul este un războinic viteaz: Numele Lui este Domnul.

Ps 24.8;Apoc 19.11;Ex 6.3;Ps 83.18;

⁴El a aruncat în mare carele lui Faraon și oastea lui; Luptătorii lui aleși au fost înghițiți în marea Roșie.

Ex 14.28;Ex 14.7;

⁵I-au acoperit valurile, Și s-au pogorât în fundul apelor, ca o piatră.

Ex 14.28;Neem 9.11;

⁶Dreapta Ta, Doamne, și-a făcut vestită tăria; Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași.

Ps 118.15-16;

⁷Prin mărima măreției Tale, Tu trântești la pământ pe vrăjmașii Tăi; Îți dezlănțui mânia, Și ea-i mistuie ca pe o trestie.

Deut 33.26;Ps 59.13;Isa 5.24;Isa 47.14;

⁸La suflarea nărilor Tale, s-au îngrămădit apele, S-au ridicat talazurile ca un zid, Și s-au încheat valurile în mijlocul mării.

Ex 14.21;2Sam 22.16;Iov 4.9;2Tes 2.8;Ps 78.13;Hab 3.10;

⁹Vrăjmașul zicea: "Îi voi urmări, îi voi ajunge, Voi împărți prada de război; Îmi voi răzbuna pe ei, Voi scoate sabia, și-i voi nimici cu mâna mea!"

Jud 5.30;Gen 49.27;Isa 53.12;Luc 11.22;

¹⁰Dar Tu ai suflat cu suflarea Ta: Și marea i-a acoperit; Ca plumbul s-au afundat în adâncimea apelor.

Ex 14.21;Ps 117.18;Ex 15.5;Ex 14.28;

¹¹Cine este ca Tine între dumnezei, Doamne? Cine este ca Tine minunat în sfințenie, Bogat în fapte de laudă, Și făcător de minuni?

2Sam 7.22;1Imp 8.23;Ps 71.19;Ps 86.8;Ps 89.6-8;Ier 10.6;Ier 49.19;Isa 6.3;Ps 77.14;

¹²Tu Ți-ai întins mâna dreaptă: Și i-a înghițit pământul.

Ex 15.6;

¹³Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit, Și ai izbăvit pe poporul acesta; Iar prin puterea Ta îl îndrepti Spre locașul sfințeniei Tale.

Ps 77.15-20;Ps 78.52;Ps 80.1;Ps 106.9;Isa 63.12-13;Ier 2.6;Ps 78.54;

¹⁴Popoarele vor afla lucrul acesta, și se vor cutremura: Apucă groaza pe Filistenii,

Num 14.14;Deut 2.25;Ios 2.9-10;Ps 48.6;

¹⁵Se înspăimântă căpeteniile Edomului, Și un tremur apucă pe războinicii lui Moab; Toți locuitorii Canaanului leșină de la inimă.

Gen 36.40;Deut 2.4;Num 22.3;Hab 3.7;Ios 5.1;

¹⁶Îi va apuca teama și spaima; Iar văzând măreția brațului Tău, Vor sta muți ca o piatră, Până va trece poporul Tău, Doamne! Până va trece Poporul, pe care Ți l-ai răscumpărat.

Deut 2.25;Deut 11.25;Ios 2.9;1Sam 25.37;Ex 19.5;Deut 32.9;2Sam 7.23;Ps 74.2; Isa 43.1-3;Isa 51.10;Ier 31.11;Tit 2.14;1Pet 2.9;2Pet 2.1;

17 Tu îi vei aduce și-i vei așeza pe muntele moștenirii Tale, În locul, pe care Ți l-ai pregătit ca locaș, Doamne, La Templul, pe care mâinile Tale l-au întemeiat, Doamne!

Ps 44.2;Ps 80.8;Ps 78.54;

18 Și Domnul va împărăți în veac și în veci de veci.

Ps 10.16;Ps 29.10;Ps 146.10;Isa 57.15;

19 Căci caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat în mare, Și Domnul a adus peste ei apele mării; Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării."

Ex 14.23;Prov 21.31;Ex 14.28-29;

20 Maria, proorocița, sora lui Aaron, a luat în mână o timpană, și toate femeile au venit după ea, cu timpane și jucând.

Jud 4.4;1Sam 10.5;Num 26.59;1Sam 18.6;Jud 11.34;Jud 21.21;2Sam 6.16;Ps 68.11-25;Ps 149.3;Ps 150.4;

21 Maria răspundea copiilor lui Israel: "Cântați Domnului, căci Și-a arătat slava: A năpustit în mare pe cal și pe călăreț."

1Sam 18.7;Ex 15.1;

Apele de la Mara.

22 Moise a pornit pe Israel de la marea Roșie. Au apucat înspre pustia Șur; și, după trei zile de mers în pustie, n-au găsit apă.

Gen 16.7;Gen 25.18;

23 Au ajuns la Mara; dar n-au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara (Amărăciune).

Num 33.8;

24 Poporul a cârtit împotriva lui Moise, zicând: "Ce avem să bem?"

Ex 16.2;Ex 17.3;

25 Moise a strigat către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la încercare.

Ex 14.10;Ex 17.4;Ps 50.15;2Împ 2.21;2Împ 4.41;Ios 24.25;Ex 16.4;Deut 8.2-16;Jud 2.22;Jud 3.1-4;Ps 66.10;Ps 81.7;

²⁶El a zis: "Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui, și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe Egipteni; căci Eu sunt Domnul, care te vindecă."

Deut 7.12-15; Deut 28.27-60; Ex 23.25; Ps 41.3-4; Ps 103.3; Ps 147.3;

²⁷Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Și au tăbărât acolo, lângă apă.

Num 33.9;

16

Cântirile în Sin. - Prepeșițele și mana. Sabatul.

¹Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; și au ajuns în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ieșirea lor din țara Egiptului.

Num 33.10-11; Ezech 30.15;

²Și toată adunarea copiilor lui Israel a cântit în pustia aceea împotriva lui Moise și Aaron.

Ex 15.24; Ps 106.25; 1Cor 10.10;

³Copiii lui Israel le-au zis: "Cum de n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustia aceasta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta."

Plân 4.9; Num 11.4-5;

⁴Domnul a zis lui Moise: "Iată că voi face să vă ploaie pâine din ceruri. Poporul va ieși afară, și va strânge, cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare, și să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea.

Ps 78.24-25; Ps 105.40; Ioan 6.31-32; 1Cor 10.3; Ex 15.25; Deut 8.2-16;

⁵În ziua a șasea, când vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult decât vor strânge în fiecare zi."

Ex 16.22; Lev 25.21;

⁶Moise și Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: "Astă seară, veți înțelege că Domnul este Acela, care v-a scos din țara Egiptului.

Ex 16.12-13; Ex 6.7; Num 16.28-30;

⁷Și mâine dimineață, veți vedea slava Domnului; pentru că v-a auzit cântirile împotriva Domnului; căci ce suntem noi, ca să cântiți împotriva noastră?"

Ex 16.10;Isa 35.2;Isa 40.5;Ioan 11.4-40;Num 16.11;

⁸Moise a zis: "Domnul vă va da astă seară carne de mâncat, și mâine dimineață vă va da pâine să vă săturați, pentru că a auzit Domnul cântirile, pe care le-ați rostit împotriva Lui; căci ce suntem noi? Cântirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului."

1Sam 8.7;Luc 10.16;Rom 13.2;

⁹Moise a zis lui Aaron: "Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: "Apropiati-vă înaintea Domnului; căci v-a auzit cântirile."

Num 16.16;

¹⁰Și, pe când vorbea Aaron întregii adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustie, și iată că slava Domnului s-a arătat în nor.

Ex 16.7;Ex 13.21;Num 16.19;1Împ 8.10-11;

¹¹Domnul, vorbind lui Moise, a zis:

¹²"Am auzit cântirile copiilor lui Israel. Spune-le: "Între cele două seri aveți să mâncați carne, și dimineața vă veți sătura de pâine; și veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru."

Ex 16.8;Ex 16.6;Ex 16.7;

¹³Seara, au venit niște prepelițe și au acoperit tabăra; și, dimineața, s-a așezat un strat gros de rouă în jurul taberei.

Num 11.31;Ps 78.27-28;Ps 105.40;Num 11.9;

¹⁴Când s-a luat roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mărunț ca niște grăunțe, mărunț ca bobitele de gheață albă pe pământ.

Num 11.7;Deut 8.3;Neem 9.15;Ps 78.24;Ps 105.40;

¹⁵Copiii lui Israel s-au uitat la ea, și au zis unul către altul: "Ce este aceasta?" căci nu știau ce este. Moise le-a zis: "Este pâinea, pe care v-o dă Domnul ca hrană."

Ioan 6.31-58;1Cor 10.3;

¹⁶Iată ce a poruncit Domnul: "Fiecare din voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, și anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui."

Ex 16.36;

¹⁷Israelii au făcut așa; și au strâns unii mai mult, alții mai puțin.

¹⁸În urmă o măsurau cu omerul, și cine strânsese mai mult, n-avea nimic de prisos, iar cine strânsese mai puțin, nu ducea lipsă deloc. Fiecare strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană.

2Cor 8.15;

¹⁹Moise le-a zis: "Nimeni să nu lase ceva din ea până a doua zi dimineață."

²⁰N-au ascultat de Moise, și s-au găsit unii, care au lăsat ceva din ea până dimineața; dar a făcut viermi și s-a împuțit. Moise s-a mâniat pe oamenii aceia.

²¹Astfel, în toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană; și, când venea căldura soarelui, se topea.

²²În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți frunțașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta.

²³Și Moise le-a zis: "Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!"

Gen 2.3;Ex 20.8;Ex 31.15;Ex 35.3;Lev 23.3;

²⁴Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s-a împuțit, și n-a făcut viermi.

Ex 16.20;

²⁵Moise a zis: "Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp.

²⁶Veți strânge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi."

Ex 20.9-10;

²⁷În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n-au găsit.

²⁸Atunci Domnul a zis lui Moise: "Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele?"

2Împ 17.14;Ps 78.10-22;Ps 106.13;

²⁹Vedeți că Domnul v-a dat Sabatul; de aceia vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui, și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește."

³⁰Și poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.

³¹Casa lui Israel a numit hrana aceasta "mană". Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă, și avea un gust de turtă cu miere.

Num 11.7-8;

³²Moise a zis: "Iată ce a poruncit Domnul: "Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustie, după ce v-am scos din țara Egiptului."

³³Și Moise a zis lui Aaron: "Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană (Mana, numită așa pentru că Israelii, când au văzut-o întâia dată, au strigat: "Man hu" - ce este aceasta?), și așează-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri."

Evr 9.4;

³⁴După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l-a pus înaintea chivotului mărturiei, ca să fie păstrat.

Ex 25.16-21; Ex 40.20; Num 17.10; Deut 10.5; 1Împ 8.9;

³⁵Copiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani, până la sosirea lor într-o țară locuită; au mâncat mană până la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.

Num 33.38; Deut 8.2-3; Neem 9.20-21; Ioan 6.31-49; Ios 5.12; Neem 9.15;

³⁶Omerul este a zecea parte dintr-o efă.

17

Refidim. - Stâncă din Horeb.

¹Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin, după călătoriile zilnice, pe care poruncise Domnul să le facă; și au tăbărât la Refidim. Acolo poporul n-a găsit apă de băut.

Ex 16.1; Num 33.12-14;

²Atunci poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: "Dă-ne apă să bem!" Moise le-a răspuns: "Pentru ce căutați ceartă cu mine? Pentru ce ispitiți pe Domnul?"

Num 20.3-4; Deut 6.16; Ps 78.18-41; Isa 7.12; Mat 4.7; 1Cor 10.9;

³Poporul stătea acolo, chinuit de sete, și cârtea împotriva lui Moise. El zicea: "Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii și turmele noastre?"

Ex 16.2;

⁴Moise a strigat către Domnul, și a zis: "Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și au să mă ucidă cu pietre."

Ex 14.15; 1Sam 30.6; Ioan 8.59; Ioan 10.31;

⁵Domnul a zis lui Moise: "Treci înaintea poporului, și ia cu tine vreo câțiva din bătrânii lui Israel; ia-ți în mână și toiagul cu care ai lovit râul, și pornește!"

Ezec 2.6; Ex 7.20; Num 20.8;

⁶Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului; vei lovi stânca, și va țâșni apă din ea, și poporul va bea." Moise a făcut așa, în fața bătrânilor lui Israel.

Num 20.10-11; Ps 78.15-20; Ps 105.41; Ps 114.8; 1Cor 10.4;

⁷El a numit locul acela "Masa și Meriba" (Ispită și ceartă), căci copiii lui Israel se certaseră, și ispitiseră pe Domnul, zicând: "Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?"

Num 20.13; Ps 81.7; Ps 95.8; Evr 3.8;

Înfrângerea lui Amalec.

⁸Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim.

Gen 36.12; Num 24.20; Deut 25.17; 1Sam 15.2;

⁹Atunci Moise a zis lui Iosua: "Alege niște bărbați, și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână."

Fapt 7.45; Evr 4.8; Ex 4.20;

¹⁰Iosua a făcut ce-i spusese Moise, și a ieșit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur s-au suit pe vârful dealului.

¹¹Când își ridica Moise mâna, era mai tare Israel; și când își lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec.

Iac 5.16;

¹²Mâinile lui Moise fiind trude, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi sprijineau mâinile, unul deoparte, iar altul de alta; și mâinile lui au rămas întinse până la asfințitul soarelui.

¹³Și Iosua a biruit pe Amalec și poporul lui, cu tăișul sabiei.

¹⁴Domnul a zis lui Moise: "Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri."

Ex 34.27; Num 24.20; Deut 25.19; 1Sam 15.3-7; 1Sam 30.1-17; 2Sam 8.12; Ezra 9.14;

¹⁵Moise a zidit un altar, și i-a pus numele "Domnul, steagul meu (Evreiește: Jehova-nisi.)."

¹⁶El a zis: "Pentru că și-a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!"

18

Ietro la Moise.

¹Ietro, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce făcuse Dumnezeu pentru Moise și poporul Său Israel; a aflat că Domnul scosese pe Israel din Egipt.

Ex 2.16; Ex 3.1; Ps 44.1; Ps 77.14-15; Ps 78.4; Ps 105.5-43; Ps 106.2-8;

²Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimisă acasă.

³A luat și pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gherșom (Străin), căci Moise zisese: "Locuiesc ca străin într-o țară străină",

Fapt 7.29; Ex 2.22;

⁴Iar celălalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), căci zisese: "Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat, și m-a scăpat de sabia lui Faraon."

⁵Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii și nevasta lui Moise în pustie unde tăbăra el, la muntele lui Dumnezeu.

Ex 3.1-12;

⁶A trimis vorbă lui Moise să-i spună: "Eu, socrul tău Ietro, vin la tine cu nevasta ta și cu cei doi fii ai tăi."

⁷Moise a ieșit înaintea socrului său, s-a aruncat cu fața la pământ, și l-a sărutat. S-au întrebat unul pe altul de sănătate, și au intrat în cortul lui Moise.

Gen 14.17; Gen 18.2; Gen 19.1; 1Împ 2.19; Gen 29.13; Gen 33.4;

⁸Moise a istorisit socrului său tot ce făcuse Domnul împotriva lui Faraon și împotriva Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferințele care veniseră peste ei pe drum, și cum îi izbăvise Domnul din ele.

Ps 78.42; Ps 81.7; Ps 106.10; Ps 107.2;

⁹Ietro s-a bucurat pentru tot binele, pe care-l făcuse Domnul lui Israel, și pentru că-l izbăvise din mâna Egiptenilor.

¹⁰Și Ietro a zis: "Binecuvântat să fie Domnul, care v-a izbăvit din mâna Egiptenilor și din mâna lui Faraon, El, care a izbăvit poporul din mâna Egiptenilor!"

Gen 14.20; 2Sam 18.28; Luc 1.68;

¹¹Cunosc acum că Domnul este mai mare decât toți dumnezeii; căci în lucrul în care s-au purtat cu trufie, El a fost mai presus de ei."

2Cron 2.5; Ps 95.3; Ps 97.9; Ps 135.5; Ex 1.10-22; Ex 5.2-7; Ex 14.8-18; 1Sam 2.3; Neem 9.10-29; Iov 40.11-12; Ps 31.23; Ps 119.21; Luc 1.51;

¹²Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere de tot și o jertfă de mâncare. Aaron și toți bătrânii lui Israel au venit și au luat parte la masă cu socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu.

Deut 12.7; 1Cron 29.22; 1Cor 10.18-21; 1Cor 10.31;

Judecătorii.

¹³A doua zi, Moise s-a așezat să judece poporul; și poporul a stat înaintea lui de dimineața până seara.

¹⁴Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, și a zis: "Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, și tot poporul stă înaintea ta, de dimineața până seara?"

¹⁵Moise a răspuns socrului său: "Poporul vine la mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu.

Lev 24.12; Num 15.34;

¹⁶Când au vreo treabă, vin la mine; eu judec între ei, și fac cunoscut poruncile lui Dumnezeu și legile Lui."

Ex 23.7; Ex 24.14; Deut 17.8; 2Sam 15.3; Iov 31.13; Fapt 18.15; 1Cor 6.1; Lev 24.15; Num 15.35; Num 27.6-etc; Num 36.6-9;

17 Socrul lui Moise i-a zis: "Ce faci tu nu este bine.

18 Te istovești singur, și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine; căci lucrul este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face singur.

Num 11.14-17; Deut 1.9-12;

19 Acum ascultă glasul meu; am să-ți dau un sfat, și Dumnezeu va fi cu tine! Fii talmaciul poporului înaintea lui Dumnezeu, și du pricinile înaintea lui Dumnezeu.

Ex 3.12; Ex 4.16; Ex 20.19; Deut 5.5; Num 27.5;

20 Învață-i poruncile și legile; și arată-le calea, pe care trebuie s-o urmeze și ce trebuie să facă."

Deut 4.1-5; Deut 5.1; Deut 6.1-2; Deut 7.11; Ps 143.8; Deut 1.18;

21 Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cinci zeci și căpetenii peste zece.

Ex 18.25; Deut 1.15-16; Deut 16.18; 2Cron 19.5-10; Fapt 6.3; Gen 42.18; 2Sam 23.3; 2Cron 19.9; Ezec 18.8; Deut 16.19;

22 Ei să judece poporul în tot timpul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici, să le judece ei înșiși. În felul acesta îți vei ușura sarcina, căci o vor purta și ei împreună cu tine.

Ex 18.26; Ex 18.26; Lev 24.11; Num 15.33; Num 27.2; Num 36.1; Deut 1.17; Deut 17.8; Num 11.17;

23 Dacă vei face lucrul acesta, și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui."

Ex 18.18; Gen 18.33; Gen 30.25; Ex 16.29; 2Sam 19.39;

24 Moise a ascultat sfatul socrului său, și a făcut tot ce spusese el.

25 Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul, și i-a pus căpetenii ale poporului, căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.

Deut 1.15; Fapt 6.5;

26 Ei judecau poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile grele, iar toate pricinile mici le judecau ei înșiși.

Ex 18.22;Iov 29.16;

²⁷Apoi Moise a trimis pe socrul său în țara lui.

Num 10.29-30;

19

Pustia și muntele Sinai.

¹În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustia Sinai.

Num 33.15;

²După ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai, și au tăbărât în pustie. Israel a tăbărât acolo, în fața muntelui.

Ex 17.1-8;Ex 3.1-12;

³Moise s-a suit la Dumnezeu. Si Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: "Așa să vorbești casei lui Iacov, și să spui copiilor lui Israel:

Ex 20.21;Fapt 7.38;Ex 3.4;

⁴"Ați văzut ce am făcut Egiptului, și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.

Deut 29.2;Deut 32.11;Isa 63.9;Apoc 12.14;

⁵Acum, dacă veți asculta glasul meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu;

Deut 5.2;Deut 4.20;Deut 7.6;Deut 14.2-21;Deut 26.18;Deut 32.8-9;1Împ 8.53;Ps 135.4;Cânt 8.12;Isa 41.8;Isa 43.1;Ier 10.16;Mal 3.17;Tit 2.14;Ex 9.29;Deut 10.14;Iov 41.11;Ps 24.1;Ps 50.12;1Cor 10.26-28;

⁶Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel."

Deut 33.2-4;1Pet 2.5-9;Apoc 1.6;Apoc 5.10;Apoc 20.6;Lev 20.26;Deut 7.6;Deut 26.19;Deut 28.9;Isa 62.12;1Cor 3.17;1Tes 5.27;

⁷Moise a venit de a chemat pe bătrânii poporului, și le-a pus înaintea toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul.

⁸Tot poporul a răspuns: "Vom face tot ce a zis Domnul!" Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

Ex 24.3-7;Deut 5.27;Deut 26.17;

⁹Și Domnul a zis lui Moise: "Iată, voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi, și să aibă totdeauna încredere în tine." Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

Ex 19.16; Ex 20.21; Ex 24.15-16; Deut 4.11; Ps 18.11-12; Ps 97.2; Mat 17.5; Deut 4.12-36; Ioan 12.29-30; Ex 14.31;

Pregătirea pentru primirea Legii.

¹⁰Și Domnul a zis lui Moise: "Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine, și pune-i să-și spele hainele.

Lev 11.44-45; Evr 10.22; Ex 19.14; Gen 35.2; Lev 15.5;

¹¹Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se va pogorî, în fața întregului popor, pe muntele Sinai.

Ex 19.16-18; Ex 34.35; Deut 33.2;

¹²Să hotărăști poporului anumite margini de jur împrejur, și să spui: "Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea.

Evr 12.20;

¹³Nici o mână să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge, să-l omoare cu pietre, sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoc sau om, nu va trăi." Când va suna trâmbița, ei vor înainta spre munte."

Ex 19.16-19;

¹⁴Moise s-a pogorât de pe munte la popor: a sfințit poporul, și ei și-au spălat hainele.

Ex 19.10;

¹⁵Și a zis poporului: "Fiți gata în trei zile; să nu vă apropiați de vreo femeie."

Ex 19.11; 1Sam 21.4-5; Zah 7.3; 1Cor 7.5;

¹⁶A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere, și un nor gros pe munte; trâmbița răsună cu putere, și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.

Ps 77.18; Evr 12.18-19; Apoc 4.5; Apoc 8.5; Apoc 11.19; Ex 19.9; Ex 40.34; 2Cron 5.14; Apoc 1.10; Apoc 4.1; Evr 12.21;

¹⁷Moise a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, și s-au așezat la poalele muntelui.

Deut 4.10;

¹⁸Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se pogorâse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremura cu putere.

Deut 4.11;Deut 33.2;Jud 5.5;Ps 68.7-8;Isa 6.4;Hab 3.3;Ex 3.2;Ex 24.17;2Cron 7.1-3;Gen 15.17;Ps 144.5;Apoc 15.8;Ps 68.8;Ps 77.18;Ps 114.7;Ier 4.24;Evr 12.26;

¹⁹Trâmbița răsuna tot mai puternic. Moise vorbea, și Dumnezeu îi răspundea cu glas tare.

Ex 19.13;Evr 12.21;Neem 9.13;Ps 81.7;

²⁰Domnul S-a pogorât pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s-a suit sus.

²¹Domnul a zis lui Moise: "Pogoară-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea buzna spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei.

Ex 3.5;1Sam 6.19;

²²Preoții, care se apropie de Domnul, să se sfințească și ei, ca nu cumva să-i lovească Domnul cu moartea."

Lev 10.3;2Sam 6.7-8;

²³Moise a zis Domnului: "Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicând: "Hotărăște anumite margini în jurul muntelui, și sfințește-l."

Ex 19.12;Ios 3.4;

²⁴Domnul i-a zis: "Du-te, pogoară-te, și suie-te apoi iarăși cu Aaron; dar preoții și poporul să nu dea buzna să se suie la Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea."

²⁵Moise s-a pogorât la popor, și i-a spus aceste lucruri.

20

Cele 10 porunci.

¹Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, și a zis:

Deut 5.22;

²"Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

Lev 26.1-13;Deut 5.6;Ps 81.10;Osea 13.4;Ex 13.3;

³Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

Deut 5.7;Deut 6.14;2Împ 17.35;Ier 25.6;Ier 35.15;

⁴Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.

Lev 26.1;Deut 4.16;Deut 5.8;Deut 27.15;Ps 97.7;

⁵Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,

Ex 23.24;Ios 23.7;2Împ 17.35;Isa 44.15-19;Ex 34.14;Deut 4.24;Deut 6.15;Ios 24.19; Nah 1.2;Ex 34.7;Lev 20.5;Lev 26.39-40;Num 14.18-33;1Împ 21.29;Iov 5.4;Iov 21.19; Ps 79.8;Ps 109.14;Isa 14.20-21;Isa 65.6-7;Ier 2.9;Ier 32.18;

⁶și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

Ex 34.7;Deut 7.9;Ps 89.34;Rom 11.28;

⁷Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

Ex 23.1;Lev 19.12;Deut 5.11;Ps 15.4;Mat 5.33;Mic 6.11;

⁸Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

Ex 31.13-14;Lev 19.3-30;Lev 26.2;Deut 5.12;

⁹Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău.

Ex 23.12;Ex 31.15;Ex 34.21;Lev 23.3;Ezec 20.12;Luc 13.14;

¹⁰Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

Gen 2.2-3;Ex 16.26;Ex 31.15;Neem 13.16-19;

¹¹Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Gen 2.2;

¹²Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

Ex 23.26; Lev 19.3; Deut 5.16; Ier 35.7-19; Mat 15.4; Mat 19.19; Marc 7.10; Marc 10.19; Luc 18.20; Efes 6.2;

¹³Să nu ucizi.

Deut 5.17; Mat 5.21; Rom 13.9;

¹⁴Să nu preacurvești.

Deut 5.18; Mat 5.27;

¹⁵Să nu furi.

Lev 19.11; Deut 5.19; Mat 19.18; Rom 13.9; 1 Tes 4.6;

¹⁶Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

Ex 23.1; Deut 5.20; Deut 19.16; Mat 19.18;

¹⁷Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.

Deut 5.21; Mic 2.2; Hab 2.9; Luc 12.15; Fapt 20.33; Rom 7.7; Rom 13.9; Efes 5.3-5; Evr 13.5; Iov 31.9; Prov 6.29; Ier 5.8; Mat 5.28;

Spaima poporului; legea altarului.

¹⁸Tot poporul azea tunetele și sunetul trâmbiței și vedea flăcările muntelui, care fumega. La priveliștea aceasta, poporul tremura, și stătea în depărtare.

Evr 12.18; Apoc 1.10-12; Ex 19.18;

¹⁹Ei au zis lui Moise: "Vorbește-ne tu însuși, și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim."

Deut 5.27; Deut 18.16; Gal 3.19-20; Evr 12.19; Deut 5.25;

²⁰Moise a zis poporului: "Nu vă spăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare, și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți."

1 Sam 12.20; Isa 41.10-13; Gen 22.1; Deut 13.3; Deut 4.10; Deut 6.2; Deut 10.12; Deut 17.13-19; Deut 19.20; Deut 28.58; Prov 3.7; Prov 16.6; Isa 8.13;

²¹Poporul stătea în depărtare; iar Moise s-a apropiat de norul în care era Dumnezeu.

Ex 19.16;Deut 5.5;1Împ 8.12;

22Domnul a zis lui Moise: "Așa să vorbești copiilor lui Israel: "Ați văzut că v-am vorbit din ceruri.

Deut 4.36;Neem 9.13;

23Să nu faceți dumnezei de argint și dumnezei de aur, ca să-i puneți alături de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei.

Ex 32.1-4;1Sam 5.4-5;2Împ 17.33;Ezec 20.39;Ezec 43.8;Dan 5.4-23;Țef 1.5;2Cor 6.14-16;

24Să-Mi ridici un altar de pământ, pe care să-ți aduci arderile-de-tot și jertfele de mulțumire, oile și boii. În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, și te voi binecuvânta.

Lev 1.2;Deut 12.5-21;Deut 14.23;Deut 16.6-11;Deut 26.2;1Împ 8.43;1Împ 9.3;2Cron 6.6;2Cron 7.16;2Cron 12.13;Ezra 6.12;Neem 1.9;Ps 74.7;Ier 7.10-12;Gen 12.2;Deut 7.13;

25Dacă-Mi vei ridica un altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite; căci cum îți vei pune dalta în piatră, o vei pângări.

Deut 27.5;Ios 8.31;

26Să nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca să nu ți se descopere goliciunea înaintea lui."

21

Despre slobozenie și viață.

1"Iată legile, pe care le vei pune înaintea lor.

Ex 24.3-4;Deut 4.14;Deut 6.1;

2Dacă vei cumpăra un rob evreu, să slujească șase ani ca rob; dar în al șaptelea, să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire.

Lev 25.39-41;Deut 15.12;Ier 34.14;

3Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă și nevasta sa împreună cu el.

4Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur.

5Dacă robul va zice: "Eu iubesc pe stăpânul meu, pe nevasta mea și copiii mei, și nu vreau să ies slobod",

Deut 15.16-17;

⁶atunci stăpânul lui să-l ducă înaintea lui Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de stâlpul ușii, și stăpânul lui să-i găurească urechea cu o sulă, și robul să rămână pentru totdeauna în slujba lui.

Ex 12.12; Ex 22.8-28; Ps 40.6;

⁷Dacă un om își va vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum ies robii.

Neem 5.5; Ex 21.2-3;

⁸Dacă nu va plăcea stăpânului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul s-o vândă unor străini, dacă nu-și va ține cuvântul.

⁹Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor.

¹⁰Dacă-i va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintâi din hrană, din îmbrăcăminte, și din dreptul ei de soție.

1Cor 7.5;

¹¹Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși, fără nici o despăgubire, fără să dea bani.

Legi în privința uciderii.

¹²Cine va lovi pe altul cu o lovitură de moarte, să fie pedepsit cu moartea.

Gen 9.6; Lev 24.17; Num 35.30-31; Mat 26.52;

¹³Dacă nu i-a întins lațuri, și dacă Dumnezeu l-a făcut să-i cadă în mână, îți voi hotărî un loc unde va putea să fugă.

Num 35.22; Deut 19.4-5; 1Sam 24.4-18; Num 35.11; Deut 19.3; Ios 20.2;

¹⁴Dar dacă lucrează cineva cu răutate împotriva aproapelui său, folosindu-se de viclenie ca să-l omoare, chiar și de la altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorât.

Num 15.30; Num 35.20; Deut 19.11-12; Evr 10.26; 1Împ 2.28-34; 2Împ 11.15;

Necinstirea părinților.

¹⁵Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.

¹⁶Cine va fura un om, și-l va vinde sau îl va ține în mâinile lui, să fie pedepsit cu moartea.

Deut 24.7; Gen 37.28; Ex 22.4;

¹⁷Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.

Lev 20.9; Prov 20.20; Mat 15.4; Marc 7.10;

Legi privitoare la vătămarea trupului.

¹⁸Dacă se vor certa doi oameni, și unul din ei va lovi pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat,

¹⁹cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celălalt se va scula și se va plimba afară, sprijinit pe un toiag. Numai să-l despăgubească pentru încetarea lucrului lui și să-l îngrijească până la vindecare.

2Sam 3.29;

²⁰Dacă un om va lovi cu bățul pe robul său, fie bărbat fie femeie, și robul moare sub mâna lui, stăpânul să fie pedepsit.

²¹Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpânul să nu fie pedepsit; căci este argintul lui.

Lev 25.45-46;

²²Dacă se ceartă doi oameni, și lovesc pe o femeie însărcinată, și o fac doar să nască înainte de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiți cu o gloabă, pusă de bărbatul femeii, și pe care o vor plăti după hotărârea judecătorilor.

Ex 21.30; Deut 22.18-19;

²³Dar dacă se întâmplă o nenorocire, vei da viață pentru viață,

²⁴ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

Lev 24.20; Deut 19.21; Mat 5.38;

²⁵arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.

²⁶Dacă un om lovește ochiul robului său, fie bărbat fie femeie, și-l face să-și piardă ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui.

²⁷Și dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat fie femeie, ca despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul.

²⁸Dacă un bou va împunge și va omori pe un bărbat sau pe o femeie, bouul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar stăpânul bouului să nu fie pedepsit.

Gen 9.5;

²⁹Dar dacă bouul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpânul fusese înștiințat de lucrul acesta, și nu l-a închis, bouul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, și stăpânul lui să fie pedepsit cu moartea.

³⁰Dacă i se pune stăpânului un preț pentru răscumpărarea vieții lui, va plăti tot ce i se va cere.

Ex 21.22; Num 35.31;

³¹Când bouul va împunge pe un băiat sau pe o fată, i se va face după legea aceasta;

³²dar dacă bouul împunge pe un rob, fie bărbat fie femeie, să se dea trei sicli de argint stăpânului robului, și bouul să fie ucis cu pietre.

Zah 11.12-13; Mat 26.15; Filip 2.7; Ex 21.28;

³³Dacă un om descoperă o groapă, sau dacă un om sapă o groapă și n-o acoperă, și cade în ea un bou sau un măgar,

³⁴stăpânul gropii să plătească stăpânului lor prețul vitei în argint, iar vita moartă să fie a lui.

³⁵Dacă bouul unui om împunge bouul unui alt om, și bouul acesta moare, vor vinde bouul cel viu și prețul lui îl vor împărți; vor împărți și bouul mort.

³⁶Dar dacă se știa că bouul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpânul lui nu l-a închis, stăpânul acesta să dea bou pentru bou, iar bouul cel mort să-l ia el.

22

Legi privitoare la avere.

¹Dacă un om fură un bou sau o oaie, și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru bouul furat și patru oi pentru oaia furată.

2Sam 12.6; Prov 6.31; Luc 19.8;

²Dacă hoțul este prins spărgând, și e lovit și moare, cel ce l-a lovit nu va fi vinovat de omor față de el;

Mat 24.43;Num 35.27;

³dar dacă a rășărit soarele, va fi vinovat de omor față de el. Hoțul trebuie să dea înapoi ce este dator să dea; dacă n-are nimic, să fie vândut rob, ca despăgubire pentru furtul lui;

Ex 21.2;

⁴dacă ceea ce a furat, fie bou, fie măgar, sau oaie, se găsește încă viu în mâinile lui, să dea îndoit înapoi.

Ex 21.16;Ex 22.1-7;Prov 6.31;

⁵Dacă cineva face stricăciune într-un ogor sau într-o vie, și își lasă vita să pască pe ogorul altuia, să dea ca despăgubire cel mai bun rod din ogorul și via lui.

⁶Dacă izbucnește un foc și întâlnește măracini în cale, și arde grâul în snopi sau în picioare, sau câmpul, cel ce a pus foc să fie silit să dea o despăgubire deplină.

⁷Dacă un om dă altuia bani sau unelte spre păstrare, și le fură cineva din casa acestuia din urmă, hoțul trebuie să întoarcă îndoit, dacă va fi găsit.

Ex 22.4;

⁸Dacă hoțul nu se găsește, stăpânul casei să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu, ca să spună că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său.

Ex 21.6;Ex 22.28;

⁹În orice pricină de înșelăciune cu privire la un bou, un măgar, o oaie, o haină, sau un lucru pierdut, despre care se va zice: "Uite-l!" - pricina amândoror părților să meargă până la Dumnezeu; acela, pe care-l va osândi Dumnezeu, trebuie să întoarcă îndoit aproapelui său.

Deut 25.1;2Cron 19.10;

¹⁰Dacă un om dă altuia un măgar, un bou, o oaie, sau un dobitoc, oarecare să i-l păstreze, și dobitocul moare, își strică un mădular, sau e luat cu sila de la el, fără să fi văzut cineva,

¹¹să se facă un jurământ în Numele Domnului între cele două părți; și cel ce a păstrat dobitocul, va mărturisi că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său; stăpânul dobitocului va primi jurământul acesta, și celălalt nu va fi dator să i-l înlocuiască.

Evr 6.16;

¹²Dar dacă dobitocul a fost furat de la el, va fi dator față de stăpânul lui să i-l înlocuiască.

Gen 31.39;

¹³Dacă dobitocul a fost sfâșiat de fiare sălbatice, îl va aduce ca dovadă, și nu va fi dator să-i înlocuiască dobitocul sfâșiat.

¹⁴Dacă un om împrumută altuia o vită, și vita își strică un mădular sau moare în lipsa stăpânului ei, va trebui s-o plătească.

¹⁵Dacă stăpânul e de față, nu i-o va plăti. Dacă vita a fost dată cu chirie, prețul chiriei va fi de ajuns.

Necinstirea unei fete.

¹⁶Dacă un om înșeală pe o fată nelogodită, și se culcă cu ea, îi va plăti zestrea și o va lua de nevastă.

Deut 22.28-29;

¹⁷Dacă tatăl nu vrea să i-o dea, el va plăti în argint prețul zestrei cuvenite fetelor.

Gen 34.12;Deut 22.29;1Sam 18.25;

¹⁸Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască.

Lev 19.26-31;Lev 20.27;Deut 18.10-11;1Sam 28.3-9;

¹⁹Oricine se culcă cu un dobitoc, să fie pedepsit cu moartea.

Lev 18.23;Lev 20.15;

²⁰Cine aduce jertfe altor dumnezei decât Domnului singur, să fie nimicite cu desăvârșire.

Num 25.2-8;Deut 13.1-15;Deut 17.2-5;

Legi privitoare la asuprirea celor săraci.

²¹Să nu chiniești pe străin, și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

Ex 23.9;Lev 19.33;Lev 25.35;Deut 10.19;Ier 7.6;Zah 7.10;Mal 3.5;

²²Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan.

Deut 10.18;Deut 24.17;Deut 27.19;Ps 94.6;Isa 1.17-23;Isa 10.2;Ezec 22.7;Zah 7.10;Iac 1.27;

²³Dacă-i asuprești, și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele;

Deut 15.9;Deut 24.15;Iov 35.9;Luc 18.7;Ex 22.27;Iov 34.28;Ps 18.6;Ps 145.19;Iac 5.4;

²⁴mânia Mea se va aprinde, și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămâne văduve, și copiii voștri vor rămâne orfani.

Iov 31.23;Ps 69.24;Ps 109.9;Plân 5.3;

²⁵Dacă împrumuți bani vreunuia din poporul Meu, săracului care este cu tine, să nu fii față de el ca un cămătar, și să nu ceri camătă de la el.

Lev 25.35-37;Deut 23.19-20;Neem 5.7;Ps 15.5;Ezec 18.8-17;

²⁶Dacă iei zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui;

Deut 24.6-17;Iov 22.6;Iov 24.3-9;Prov 20.16;Prov 22.27;Ezec 18.7-16;Amos 2.8;

²⁷căci este singura lui învelitoare, este haina cu care își învelește trupul: cu ce are să se culce? Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sunt milostiv.

Ex 22.23;Ex 34.6;2Cron 30.9;Ps 86.15;

Întâii născuți.

²⁸Să nu hulești pe Dumnezeu, și să nu blestemi pe mai marele poporului tău.

Ecl 10.20;Fapt 23.5;Iuda 8;

²⁹Să nu pregeți să-Mi aduci pârnga secerișului tău și a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întâiul născut din fiii tăi.

Ex 23.16-19;Prov 3.9;Ex 13.2-12;Ex 34.19;

³⁰Să-Mi dai și întâiul născut al vacii tale și al oii tale; să rămână șapte zile cu mama sa, iar în ziua a opta să Mi-l aduci.

Deut 15.19;Lev 22.27;

³¹Să-Mi fiți niște oameni sfinți. Să nu mâncați carne sfâșiată de fiare pe câmp, ci s-o aruncați la câini.

Ex 19.6;Lev 19.2;Deut 14.21;Lev 22.8;Ezec 4.14;Ezec 44.31;

Legi privitoare la dreptate.

¹Să nu răspândești zvonuri neadevărate. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el.

Ex 23.7; Lev 19.16; Ps 15.3; Ps 101.5; Prov 10.18; 2Sam 19.27 cu 2Sam 16.3; Ex 20.16; Deut 19.16-18; Ps 35.11; Prov 19.5-28; Prov 24.28; 1Împ 21.10-13; Mat 26.59-61; Fapt 6.11-13;

²Să nu te iei după mulțime ca să faci rău; și la judecată să nu mărturisești trecând de partea celor mulți, ca să abați dreptatea.

Gen 7.1; Gen 19.4-7; Ex 32.1-2; Ios 24.15; 1Sam 15.9; 1Împ 19.10; Iov 31.34; Prov 1.10-15; Prov 4.14; Mat 27.24-26; Marc 15.15; Luc 23.23; Fapt 24.27; Fapt 25.9; Ex 23.6-7; Lev 19.15; Deut 1.17; Ps 72.2;

³Să nu pârținești pe sărac la judecată.

⁴Dacă întâlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui rătăcit, să i-l aduci acasă.

Deut 22.1; Iov 31.29; Prov 24.17; Prov 25.21; Mat 5.44; Rom 12.20; 1Tes 5.15;

⁵Dacă vezi măgarul vrăjmașului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-i ajuți să ia povara de pe măgar.

Deut 22.4;

⁶La judecată, să nu te atingi de dreptul săracului.

Ex 23.2; Deut 27.19; Iov 31.13-21; Ecl 5.8; Isa 10.1-2; Ier 5.28; Ier 7.6; Amos 5.12; Mal 3.5;

⁷Ferește-te de o învinuire nedreaptă, și să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept; căci nu voi ierta pe cel vinovat.

Ex 23.1; Lev 19.11; Luc 3.14; Efes 4.25; Deut 27.25; Ps 94.21; Prov 17.15-26; Ier 7.6; Mat 27.4; Ex 34.7; Rom 1.18;

⁸Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși, și sucesc hotărârile celor dreți.

Deut 16.19; 1Sam 8.3; 1Sam 12.3; 2Cron 19.7; Ps 26.10; Prov 15.27; Prov 17.8-23; Prov 29.4; Isa 1.23; Isa 5.23; Isa 33.15; Ezec 22.12; Amos 5.12; Fapt 24.26;

⁹Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

Ex 22.21; Deut 10.19; Deut 24.14-17; Deut 27.19; Ps 94.6; Ezec 22.7; Mal 3.5;

Dragostea de aproapele.

¹⁰Timp de șase ani, să semeni pământul, și să-i strângi rodul.

Lev 25.3-4;

¹¹Dar în al șaptelea, să-i dai răgaz, și să-l lași să se odihnească; din rodul lui să mănânce săracii poporului tău, iar ce va mai rămâne, să mănânce fiarele de pe câmp. Tot așa să faci cu via și măslinii tăi.

¹²Timp de șase zile, să-ți faci lucrarea. Dar în ziua a șaptea să te odihnești, pentru ca boul și măgarul tău să aibă odihnă, pentru ca fiul roabei tale și străinul să aibă răgaz și să răsuflă.

Ex 20.8-9;Deut 5.13;Luc 13.14;

¹³Să păziți tot ce v-am spus, și să nu roștiți numele altor dumnezei: numele lor să nu se audă ieșind din gura voastră.

Deut 4.9;Ios 22.5;Ps 39.1;Efes 5.15;1Tim 4.16;Num 32.38;Deut 12.3;Ios 23.7;Ps 16.4;Osea 2.17;Zah 13.2;

Păzirea sărbătorilor.

¹⁴De trei ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea.

Ex 34.23;Lev 23.4;Deut 16.16;

¹⁵Să ții sărbătoarea azimilor; timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azimi, cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu vii cu mâinile goale înaintea Mea.

Ex 12.15;Ex 13.6;Ex 34.18;Lev 23.6;Deut 16.8;Ex 34.20;Deut 16.16;

¹⁶Să ții sărbătoarea secerișului, a celor dintâi roade din munca ta, din ceea ce vei semăna pe câmp; și să ții sărbătoarea străngerii roadelor, la sfârșitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale.

Ex 34.22;Lev 23.10;Deut 16.13;

¹⁷De trei ori pe an toată partea bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeu.

Ex 34.23;Deut 16.16;

¹⁸Să n-aduci cu pâine dospită sângele jertfei Mele; și grăsimea praznicului Meu să nu rămână toată noaptea până dimineața.

Ex 12.8;Ex 34.25;Lev 2.11;Deut 16.4;

¹⁹Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pârga celor dintâi roade ale pământului. Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.

Ex 22.29;Ex 34.26;Lev 23.10-17;Num 18.12-13;Deut 26.10;Nem 10.35;Cap 34.26;Deut 14.21;

Dumnezeu izgonește pe Cananiți.

²⁰ Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul, pe care l-am pregătit.

Ex 14.19; Ex 32.34; Ex 33.2-14; Num 20.16; Ios 5.13; Ios 6.2; Ps 91.11; Isa 63.9;

²¹ Fii cu ochii în patru înaintea Lui, și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El.

Num 14.11; Ps 78.40-56; Efes 4.30; Evr 3.10-16; Ex 32.34; Num 14.35; Deut 18.19; Ios 24.19; Ier 5.7; Evr 3.11; Ioan 5.16; Isa 9.6; Ier 23.6; Ioan 10.30-38;

²² Dar dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.

Gen 12.3; Deut 30.7; Ier 30.20;

²³ Îngerul Meu va merge înaintea ta, și te va duce la Amoriți, Hetiți, Fereziți, Canaaniți, Heviți și lebusiți, și-i voi nimici.

Ex 23.20; Ex 33.2; Ios 24.8-11;

²⁴ Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor, și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvârșire, și să le dărâmi capiștele.

Ex 20.5; Lev 18.3; Deut 12.30-31; Ex 34.13; Num 33.52; Deut 7.5-25; Deut 12.3;

²⁵ Voi să slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele, și voi depărta boala din mijlocul tău.

Deut 6.13; Deut 10.12-20; Deut 11.13-14; Deut 13.4; Ios 22.5; Ios 24.14-24; 1Sam 7.3; 1Sam 12.20-24; Mat 4.10; Deut 7.13; Deut 28.5-8; Ex 15.26; Deut 7.15;

²⁶ Nu va fi în țara ta nici femeie care să-și lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin.

Deut 7.14; Deut 28.4; Iov 21.10; Mal 3.10-11; Gen 25.8; Gen 35.29; 1Cron 23.1; Iov 5.26; Iov 42.17; Ps 55.23; Ps 90.10;

²⁷ Voi trimite groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fugă pe toate popoarele la care vei ajunge, și voi face ca toți vrăjmașii tăi să dea dosul înaintea ta.

Gen 35.5; Ex 15.14-16; Deut 2.25; Deut 11.25; Ios 2.9-11; 1Sam 14.15; 2Cron 14.14; Deut 7.23;

²⁸ Voi trimite viespile bondărești înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe Heviți, Canaaniți și Hetiți.

Deut 7.20; Ios 24.12;

²⁹Nu-i voi izgoni într-un singur an dinaintea ta, pentru ca țara să n-ajungă o pustie și să nu se înmulțească împotriva ta fiarele de pe câmp.

Deut 7.22;

³⁰Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, până vei crește la număr și vei putea să intri în stăpânirea țării.

³¹Îți voi întinde hotarele de la marea Roșie până la marea Filistenilor, și de la pustie până la Râu (Eufrat). Căci voi da în mâinile voastre pe locuitorii țării, și-i vei izgoni dinaintea ta.

Gen 15.18; Num 34.3; Deut 11.24; Ios 1.4; 1Împ 4.21-24; Ps 72.8; Ios 21.44; Jud 1.4; Jud 11.21;

³²Să nu faci legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor.

Ex 34.12-15; Deut 7.2;

³³Ei să nu locuiască în țara ta, ca să nu te faci să păcătuiești împotriva Mea; căci atunci ai slujii dumnezeilor lor, și aceasta ar fi o cursă pentru tine."

Ex 34.12; Deut 7.16; Deut 12.30; Ios 23.13; Jud 2.3; 1Sam 18.21; Ps 106.36;

24

Moise pe muntele Sinai.

¹Dumnezeu a zis lui Moise: "Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu, și șaptezeci de bătrâni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ.

Ex 28.1; Lev 10.1-2; Ex 1.5; Num 11.16;

²Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el."

Ex 24.13-18;

³Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: "Vom face tot ce a zis Domnul."

Ex 24.7; Ex 19.8; Deut 5.27; Gal 3.19-20;

⁴Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-dimineată, a zidit un altar la poalele muntelui, și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Deut 31.9; Gen 28.18; Gen 31.45;

⁵A trimis pe niște tineri dintre copiii lui Israel, să aducă Domnului arderi-de-tot, și să junghie tauri ca jertfe de mulțumire.

⁶Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar.

Evr 9.18;

⁷A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: "Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul."

Evr 9.19;Ex 24.3;

⁸Moise a luat sângele, și a stropit poporul, zicând: "Iată sângele legământului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte."

Evr 9.20;Evr 13.20;1Pet 1.2;

Vederea lui Dumnezeu.

⁹Moise s-a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci de bătrâni ai lui Israel.

Ex 24.1;

¹⁰Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui.

Gen 32.30;Ex 3.6;Jud 13.22;Isa 6.1-5;Ex 33.20-23;Ioan 1.18;1Tim 6.16;1Ioan 4.12;Ezec 1.26;Ezec 10.1;Apoc 4.3;Mat 17.2;

¹¹Ei nu și-a întins mâna împotriva aleșilor copiilor lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuși au mâncat și au băut.

Ex 19.21;Gen 16.13;Gen 32.30;Ex 24.10;Ex 33.20;Deut 4.33;Jud 13.22;Gen 31.54;Ex 18.12;1Cor 10.18;

Moise se suie iarăși pe munte.

¹²Domnul a zis lui Moise: "Suie-te la Mine pe munte, și rămâi acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile, pe care le-am scris pentru învățătura lor."

Ex 24.2-18;Ex 31.18;Ex 32.15-16;Deut 5.22;

¹³Moise s-a sculat, împreună cu Iosua, care-i slujea: și Moise s-a suit pe muntele lui Dumnezeu.

Ex 32.17;Ex 33.11;Ex 24.2;

¹⁴El a zis bătrânilor: "Așteptați-ne aici, până ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Hur vor rămâne cu voi; dacă va avea cineva vreo neînțelegere, să meargă la ei."

¹⁵Moise s-a suit pe munte, și norul a acoperit muntele.

Ex 19.9-16;Mat 17.5;

¹⁶Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai, și norul l-a acoperit timp de șase zile. În ziua a șaptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului.

Ex 16.10;Num 14.10;

¹⁷Înfățișarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel.

Ex 3.2;Ex 19.18;Deut 4.36;Evr 12.18-29;

¹⁸Moise a intrat în mijlocul norului, și s-a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

Ex 34.28;Deut 9.9;

25

Porunci pentru facerea cortului.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel: Să-Mi aducă un dar; să-l primiți pentru Mine de la orice om care-l va da cu tragere de inimă.

Ex 35.5-21;1Cron 29.3-14;Ezra 2.68;Ezra 3.5;Ezra 7.16;Neem 11.2;2Cor 8.12;2Cor 9.7;

³Iată ce veți primi de la ei ca dar: aur, argint și aramă;

⁴materii vopsite în albastru, purpuriu, cărămiziu, pânză de in subțire și păr de capră;

⁵piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm;

⁶untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare;

Ex 27.20;Ex 30.23;Ex 30.34;

⁷pietre de onix și alte pietre pentru efod (umărar) și pieptar.

Ex 28.4-6;Ex 28.15;

⁸Să-Mi facă un locaş sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.

Ex 36.1-4;Lev 4.6;Lev 10.4;Lev 21.12;Evr 9.1-2;Ex 29.45;1Împ 6.13;2Cor 6.16;Evr 3.6;Apoc 21.3;

⁹Să faceți cortul și toate vasele lui după chipul pe care ți-l voi arăta."

Ex 25.40;

Chivotul și capacul ispășirii.

¹⁰Să facă un chivot de lemn de salcâm; lungimea lui să fie de două coturi și jumătate, lățimea de un cot și jumătate, și înălțimea de un cot și jumătate.

Ex 37.1;Deut 10.3;Evr 9.4;

¹¹Să-l poleiești cu aur curat, să-l poleiești pe dinăuntru și pe din afară, și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.

¹²Să torni pentru el patru verigi de aur, și să le pui la cele patru colțuri ale lui: două verigi deoparte și două verigi de cealaltă parte.

¹³Să faci niște drugi de lemn de salcâm, și să-i poleiești cu aur.

¹⁴Să vâri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca să slujească la ducerea chivotului;

¹⁵drugii vor rămâne în verigile chivotului, și nu vor fi scoși din ele.

1Împ 8.8;

¹⁶Să pui în chivot mărturia, pe care ți-o voi da.

Ex 16.34;Ex 31.18;Deut 10.2-5;Deut 31.26;1Împ 8.9;2Împ 11.12;Evr 9.4;

¹⁷Să faci un capac al ispășirii de aur curat; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate, și lățimea lui de un cot și jumătate.

Ex 37.6;Rom 3.25;Evr 9.5;

¹⁸Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;

¹⁹să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt; să faceți heruvimii aceștia ieșind din capacul ispășirii la cele două capete ale lui.

²⁰Heruvimii să fie cu aripile întinse pe deasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispășirii, și cu fețele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă fața întoarsă spre capacul ispășirii.

1Împ 8.7;1Cron 28.18;Evr 9.5;

²¹Să pui capacul ispășirii pe chivot, și în chivot să pui mărturia, pe care ți-o voi da.

Ex 26.34;Ex 25.16;

²²Acolo Mă voi întâlni cu tine; și de la înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei, îți voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.

Ex 29.42-43;Ex 30.6-36;Lev 16.2;Num 17.4;Num 7.89;1Sam 4.4;2Sam 6.2;
2Împ 19.15;Ps 80.1;Ps 90.1;Isa 37.16;

Masa cu pâinile pentru punerea înaintea.

²³Să faci o masă de lemn de salcâm; lungimea ei să fie de doi coți, lățimea de un cot, și înălțimea de un cot și jumătate.

Ex 37.10;1Împ 7.48;2Cron 4.8;Evr 9.2;

²⁴S-o poleiești cu aur curat, și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.

²⁵Să-i faci împrejur un pervaz de un lat de mână; peste el să pui un chenar de aur de jur împrejur.

²⁶Să faci pentru masă patru verigi de aur, și să pui verigile în cele patru colțuri, care vor fi la cele patru picioare ale ei.

²⁷Verigile să fie lângă pervaz, și în ele se vor vârfi drugii ca să ducă masa.

²⁸Drugii să-i faci din lemn de salcâm, și să-i acoperi cu aur; și ei vor sluji la ducerea mesei.

²⁹Să-i faci farfurii, cățui, potire și cești, ca să slujească la jertfele de băutură: să le faci de aur curat.

Ex 37.16;Num 4.7;

³⁰Să pui pe masă pâinile pentru punerea înaintea, ca să fie necurmat înaintea Mea.

Lev 24.5-6;

Sfeșnicul.

³¹Să faci un sfeșnic de aur curat: sfeșnicul acesta să fie făcut de aur bătut: piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele și florile lui să fie dintr-o bucată.

Ex 37.17; 1Împ 7.49; Zah 4.2; Evr 9.2; Apoc 1.12; Apoc 4.5;

³²Din laturile lui să iasă șase brațe; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte, și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte.

³³Pe un braț să fie trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe celălalt braț trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; tot așa să fie și cele șase brațe care ies din sfeșnic.

³⁴Pe fusul sfeșnicului, să fie patru potirașe în chip de floare cu migdal, cu gămălioarele și florile lor.

³⁵Să fie o gămălioară sub cele două brațe care ies din fusul sfeșnicului, o gămălioară sub alte două brațe, și o gămălioară sub alte două brațe; tot așa să fie și sub cele șase brațe, care ies din sfeșnic.

³⁶Gămălioarele și brațele sfeșnicului să fie dintr-o singură bucată; totul să fie de aur bătut, de aur curat.

³⁷Să faci cele șapte candel, care vor fi puse (Sau: aprinse.) deasupra, așa ca să lumineze în față.

Ex 27.21; Ex 30.8; Lev 24.3-4; 2Cron 13.11; Num 8.2;

³⁸Mucările și cenușarele lui să fie de aur curat.

³⁹Se va întrebuința un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.

⁴⁰Vezi să faci după chipul, care ți s-a arătat pe munte.

Ex 26.30; Num 8.4; 1Cron 28.11-19; Fapt 7.44; Evr 8.5;

26

Cortul.

¹Cortul să-l faci din zece covoare de in subțire răsucit, și din materii vopsite în albastru, purpuriu și cărămiziu; pe el să faci heruvimi lucrați cu măiestrie.

Ex 36.8;

²Lungimea unui covor să fie de două zeci și opt de coți, iar lățimea unui covor să fie de patru coți; toate covoarele să aibă aceeași măsură.

³Cinci din aceste covoare să fie prinse împreună, iar celelalte cinci covoare să fie de asemenea prinse împreună.

⁴La marginea covorului cu care se sfârșește cea dintâi împreunare de covoare, să faci niște chiotori albastre; tot așa să faci și la marginea covorului cu care se sfârșește a doua împreunare de covoare.

⁵La cel dintâi covor să faci cincizeci de chiotori, iar la marginea covorului cu care se sfârșește a doua împreunare de covoare să faci tot cincizeci de chiotori. Chiotorile acestea să se potrivească unele cu altele și să vină față în față.

⁶Apoi să faci cincizeci de copci de aur, și cu copcile acestea să prinzi covoarele unul de altul, așa încât cortul să alcătuiască un întreg.

⁷Să mai faci niște covoare de păr de capră, ca să slujească de acoperiș peste cort; să faci unsprezece covoare de acestea.

Ex 36.14;

⁸Lungimea fiecărui covor să fie de treizeci de coți, și lățimea fiecărui covor să fie de patru coți; toate cele unsprezece covoare să aibă aceeași măsură.

⁹Pe cinci din aceste covoare să le legi împreună deosebit, și pe celelalte șase deosebit, iar pe al șaselea covor să-l îndoiești în fața cortului.

¹⁰Să pui apoi cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfârșește cea dintâi împreunare de covoare, și cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfârșește a doua împreunare de covoare.

¹¹Să faci cincizeci de copci de aramă, și să pui copcile în chiotori. Să împreuni astfel acoperișul cortului, așa încât să alcătuiască un întreg.

¹²Fiindcă va mai trece ceva din covoarele acoperișului cortului, jumătate din ce trece dintr-un covor, să acopere partea dinapoi a cortului;

¹³iar ce mai trece din lungimea celorlalte covoare ale acoperișului cortului, să cadă câte un cot deoparte, și un cot de cealaltă parte, peste cele două laturi ale cortului, așa încât să le acopere.

¹⁴Să mai faci apoi pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roșu, și peste ea o învelitoare de piei de vițel de mare.

Ex 36.19;

¹⁵Apoi să faci niște scânduri pentru cort; scândurile acestea să fie de lemn de salcâm, puse în picioare.

¹⁶Lungimea fiecărei scânduri să fie de zece coți, și lățimea fiecărei scânduri să fie de un cot și jumătate.

¹⁷Fiecare scândură să aibă două urechi unite una cu alta; așa să faci la toate scândurile cortului.

¹⁸Să faci douăzeci de scânduri pentru cort, înspre latura de miazăzi.

¹⁹Sub cele douăzeci de scânduri, să pui patruzeci de picioare de argint, câte două picioare sub fiecare scândură pentru cele două urechi ale ei.

²⁰Pentru a doua latură a cortului, latura de miază noapte, de asemenea să faci douăzeci de scânduri,

²¹împreună cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor: câte două picioare sub fiecare scândură.

²²Pentru fundul cortului, înspre latura de apus, să faci șase scânduri.

²³Să mai faci două scânduri pentru unghiurile din fundul cortului;

²⁴să fie câte două la un loc, începând de jos, și bine legate la vârf cu un cerc; amândouă aceste scânduri, care sunt puse în cele două unghiuri, să fie la fel.

²⁵Vor fi astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.

²⁶Să faci apoi cinci drugi de lemn de salcâm pentru scândurile uneia din părțile cortului,

²⁷cinci drugi pentru scândurile din a doua parte a cortului, și cinci drugi pentru scândurile din partea din fundul cortului dinspre apus.

²⁸Drugul de la mijloc să ajungă de la un capăt la celălalt al scândurilor.

²⁹Să poleiești scândurile cu aur, și verigile în care vor intra drugii, să le faci de aur, iar drugii să-i poleiești tot cu aur.

³⁰Cortul să-l faci după chipul care ți s-a arătat pe munte.

Ex 25.9-40; Ex 27.8; Fapt 7.44; Evr 8.5;

Cele două perdele.

³¹Să faci apoi o perdea albastră, purpurie și cărămizie, și de in subțire răsucit; să fie lucrată cu măiestrie, și să aibă pe ea heruvimi.

Ex 36.35;Lev 16.2;2Cron 3.14;Mat 27.51;Evr 9.3;

³²S-o prinzi de patru stâlpi de salcâm, poleiți cu aur; stâlpii aceștia să aibă niște cârlige de aur, și să stea pe patru picioare de argint.

³³Să atârni perdeaua de copci, și în dosul perdelei să vâri chivotul mărturiei: perdeaua să facă despărțirea între Locul sfânt și Locul prea sfânt.

Ex 25.16;Ex 40.21;Lev 16.2;Evr 9.2-3;

³⁴Să pui capacul ispășirii pe chivotul mărturiei, în Locul prea sfânt.

Ex 25.21;Ex 40.20;Evr 9.5;

³⁵Masa s-o pui dincoace de perdea, și sfeșnicul în fața mesei, în partea dinspre miazăzi a cortului; iar masa s-o pui înspre partea de miază noapte.

Ex 40.22;Evr 9.2;Ex 40.24;

³⁶La intrarea cortului să mai faci o perdea albastră, purpurie și cărămizie, și de in subțire răsucit; aceasta să fie o lucrare de cusătură la gherghef.

Ex 36.37;

³⁷Pentru perdeaua aceasta să faci cinci stâlpi de salcâm și să-i îmbraci cu aur; stâlpii aceștia să aibă cârlige de aur, și să torni pentru ei cinci picioare de aramă.

Ex 36.38;

27

Altarul pentru arderile de tot.

¹Altarul să-l faci din lemn de salcâm; lungimea lui să fie de cinci coți, și lățimea lui de cinci coți. Altarul să fie în patru colțuri, și înălțimea lui să fie de cinci coți.

Ex 38.1;Ezec 43.13;

²În cele patru colțuri, să faci niște coarne care să fie dintr-o bucată cu altarul; și să-l acoperi cu aramă.

Num 16.38;

³Să faci pentru altar oale de scos cenușa, lopeți, ligheane, furculițe și tigăi pentru cărbuni; toate uneltele lui să le faci de aramă.

⁴Să faci altarului un grătar de aramă, în chip de rețea, și să pui patru verigi de aramă la cele patru colțuri ale rețelei.

⁵Grătarul să-l pui sub streășina altarului, începând de jos, așa că grătarul să vină până la jumătatea altarului.

⁶Să faci apoi niște drugi pentru altar, drugi de lemn de salcâm, și să-i acoperi cu aramă.

⁷Să vâri drugii în verigi; și drugii să fie de amândouă părțile altarului, când îl vor purta.

⁸Să-l faci din scânduri și gol pe dinăuntru. Să fie făcut așa cum ți s-a arătat pe munte.

Ex 25.40;Ex 26.30;

Curtea cortului.

⁹Curtea cortului s-o faci astfel. Înspre partea de miazăzi, pentru alcătuirea curții, să fie niște pânze de in subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți pentru această întâie latură,

Ex 38.9;

¹⁰cu douăzeci de stâlpi, care să stea pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură, să fie de argint.

¹¹Înspre partea de miază noapte să fie de asemenea niște pânze, pe o lungime de o sută de coți, cu douăzeci de stâlpi și cu douăzeci de picioare ale lor de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură, să fie de argint.

¹²Înspre partea de apus, să fie pentru lățimea curții niște pânze de cincizeci de coți, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor.

¹³Înspre partea de răsărit, pe lângă cei cincizeci de coți pentru lățimea curții,

¹⁴să mai fie cincisprezece coți de pânză pentru o aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor,

¹⁵și cincisprezece coți de pânză pentru a doua aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

¹⁶Pentru poarta curții cortului, să fie o perdea lată de douăzeci de coți, albastră, purpurie și cărămizie, și de in subțire răsucit, lucrată la gherghef, cu patru stâlpi și cele patru picioare ale lor.

¹⁷Toți stâlpii curții de jur împrejur să aibă bețe de legătură de argint, cârlige de argint, și picioare de aramă.

¹⁸Lungimea curții să fie de o sută de coți, lățimea de cincizeci de coți de fiecare parte, și înălțimea de cinci coți; pânzele să fie de in subțire răsucit, iar picioarele să fie de aramă.

¹⁹Toate uneltele rânduite pentru slujba cortului, toți țărșii lui, și toți țărșii curții, să fie de aramă.

Untdelemnul sfânt.

²⁰Să poruncești copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măline fără drojdii, ca să ardă în candelile necurmat.

Lev 24.2;

²¹Aaron și fiii săi să-l pregătească în cortul întâlnirii, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului mărturiei, pentru ca să ardă de seara până dimineața înaintea Domnului. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii lor, și pe care copiii lui Israel vor trebui s-o țină.

Ex 26.31-33; Ex 30.8; 1Sam 3.3; 2Cron 13.11; Ex 28.43; Ex 29.9-28; Lev 3.17; Lev 16.34; Lev 24.9; Num 18.23; Num 19.21; 1Sam 30.25;

28

Îmbrăcămintea preoțească.

¹Apropie de tine pe fratele tău Aaron și pe fiii săi, și ia-i dintre copiii lui Israel și pune-i deoparte în slujba Mea ca preoți: pe Aaron și pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.

Num 18.7; Evr 5.1-4;

²Fratelui tău Aaron, să-i faci haine sfinte, ca să-i slujească de cinste și podoabă.

Ex 29.5-29; Ex 31.10; Ex 39.1-2; Lev 8.7-30; Num 20.26-28;

³Vorbește cu toți cei destoinici, cărora le-am dat un duh de pricepere, să facă veșmintele lui Aaron, ca să fie sfințit, și să-Mi împlinească slujbă de preot.

Ex 31.6;Ex 36.1;Ex 31.3;Ex 35.30-31;

⁴Iată veșmintele pe care le vor face: un pieptar, un efod, o mantie, o tunică lucrată la gherghef, o mitră și un brâu. Să facă fratelui tău Aaron și fiilor săi, veșminte sfinte, ca să-Mi împlinescă slujba de preot.

Ex 28.15;Ex 28.6;Ex 28.31;Ex 28.39;

⁵Să întrebuițeze aur, materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și subțire.

Efodul și brâu.

⁶Efodul să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit; să fie lucrat cu măiestrie.

Ex 39.2;

⁷Să aibă doi umerari uniți cu el; la cele două capete ale lui, să fie legat de ei.

⁸Brâuul să fie de aceeași lucrătură ca efodul și prins pe el; să fie de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit.

⁹Să iei apoi două pietre de onix, și să sapi pe ele numele fiilor lui Israel:

¹⁰șase din numele lor pe o piatră, și alte șase pe a doua piatră, după șirul nașterilor.

¹¹Pe cele două pietre să sapi numele fiilor lui Israel, cum se face săpătura pe pietre și pe peceți; să le legi într-o ferecătură de aur.

¹²Amândouă aceste pietre să le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de fiii lui Israel; și Aaron le va purta numele înaintea Domnului, pe cei doi umeri ai lui, ca aducere aminte de ei.

Ex 28.29;Ex 39.7;Ios 4.7;Zah 6.14;

¹³Să faci apoi niște ferecături de aur,

¹⁴și două lănțișoare de aur curat, pe care să le împletești în chip de sfori; și lanțurile acestea, împletite astfel, să le pui în ferecături.

Pieptarul.

¹⁵Să faci apoi pieptarul judecății, lucrat cu măiestrie, să-l faci din aceeași lucrătură ca efodul; să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit.

Ex 39.8;

¹⁶Să fie în patru colțuri și îndoit; lungimea lui să fie de o palmă, și lățimea tot de o palmă.

¹⁷În el să țeseși o țesătură de pietre, și anume patru rânduri de pietre: în rândul întâi, un sardonix, un topaz, și un smarald;

Ex 39.10;

¹⁸În al doilea rând, un rubin, un safir, și un diamant;

¹⁹În al treilea rând, un opal, un agat, și un ametist;

²⁰În al patrulea rând, un hrisolit, un onix, și un iaspis. Aceste pietre să fie legate în ferecătura lor de aur.

²¹Să fie douăsprezece, după numele fiilor lui Israel, săpate ca niște peceti, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții. -

²²Pentru pieptar să faci niște lănișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.

²³Să faci pentru pieptar două verigi de aur, și aceste două verigi de aur să le pui la cele două capete ale pieptarului.

²⁴Cele două lanțuri de aur împletite să le prinzi de cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului.

²⁵Iar celelalte două capete ale celor două lanțuri împletite să le prinzi de cele două ferecături, și să le pui peste umerarii efodului, în partea dinainte.

²⁶Să mai faci două verigi de aur, și să le pui la celelalte două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru care este îndreptată spre efod.

²⁷Și să mai faci alte două verigi de aur, pe care să le pui jos la cei doi umerari ai efodului pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se îmbucă efodul cu umerarii, deasupra brâului efodului.

²⁸Pieptarul cu verigile lui, să-l lege de verigile efodului cu o sfoară albastră, pentru ca pieptarul să stea țepăn deasupra brâului efodului, și să nu poată să se miște de pe efod.

²⁹Când va intra Aaron în sfântul locaș, va purta pe inima lui numele fiilor lui Israel, săpate pe pieptarul judecății, ca să păstreze totdeauna aducerea aminte de ei înaintea Domnului. -

Ex 28.12;

³⁰Să pui în pieptarul judecății Urim și Tumim (Adică: lumină și desăvârșire.), care să fie pe inima lui Aaron, când se va înfățișa el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, când se va înfățișa înaintea Domnului.

Lev 8.8; Num 27.21; Deut 33.8; 1Sam 28.6; Ezra 2.63; Neem 7.65;

Mantia albastră.

³¹Mantia de sub efod s-o faci întreagă de materie albastră.

Ex 39.22;

³²La mijloc, să aibă o gură pentru intrarea capului; și gura aceasta să aibă de jur împrejur o tivitură țesută, ca gura unei platoșe, ca să nu se rupă.

³³Pe margine, de jur împrejurul tiviturii, să pui niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărămizie, presărate cu clopoței de aur:

³⁴un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe toată marginea mantiei de jur împrejur.

³⁵Aaron se va îmbrăca cu ea ca să facă slujba; când va intra în locașul sfânt înaintea Domnului, și când va ieși din el, se va auzi sunetul clopoțelilor, așa că el nu va muri.

Tabla de aur, tunica, mitra și brâul.

³⁶Să faci și o tablă de aur curat, și să sapi pe ea, cum se sapă pe o pecete: "Sfințenie Domnului."

Ex 39.30; Zah 14.20;

³⁷S-o legi cu o sfoară albastră de mitră, în partea dinainte a mitrei.

³⁸Ea să fie pe fruntea lui Aaron; și Aaron va purta fărădelegile săvârșite de copiii lui Israel când își aduc toate darurile lor sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentru ca ei să fie plăcuți înaintea Lui.

Ex 28.43; Lev 10.17; Lev 22.9; Num 18.1; Isa 53.11; Ezec 4.4-6; Ioan 1.29; Evr 9.28; 1Pet 2.24; Lev 1.4; Lev 22.27; Lev 23.11; Isa 56.7;

³⁹Tunica s-o faci de in subțire; să faci o mitră de in subțire, și să faci un brâu lucrat la gherghef.

⁴⁰Fiilor lui Aaron să le faci tunici, să le faci brâuri, și să le faci scufii, spre cinste și podoabă.

Ex 28.4; Ex 39.27-41; Ezec 44.17-18;

⁴¹Să îmbraci cu ele pe fratele tău Aaron, și pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi, să-i închini în slujbă, să-i sfințești, și-Mi vor sluji ca preoți.

Ex 29.7;Ex 30.30;Ex 40.15;Lev 10.7;Ex 29.9;Lev 8;Evr 7.28;

⁴²Fă-le izmene de in, ca să-și acopere goliciunea, de la brâu până la glezne.

Ex 39.28;Lev 6.10;Lev 16.4;Ezec 44.18;

⁴³Aaron și fiii lui le vor purta, când vor intra în cortul întâlnirii, sau când se vor apropia de altar, ca să facă slujba în locașul sfânt; astfel ei nu se vor face vinovați, și nu vor muri. Aceasta este o lege veșnică pentru Aaron și pentru urmașii lui după el.

Ex 20.26;Lev 5.1-17;Lev 20.19-20;Lev 22.9;Num 9.13;Num 18.22;Ex 17.21;Lev 17.7;

29

Sfințirea preoților.

¹Iată ce vei face pentru ca să-i sfințești și să-Mi împlinescă slujba de preoți. Ia un vițel și doi berbeci fără cusur.

Lev 8.2;

²Fă, cu făină aleasă de grâu, niște azimi, turte nedospite, frământate cu untdelemn, și plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn.

Lev 2.4;Lev 6.20-22;

³Să le pui într-un coș, și să le aduci împreună cu vițelul și cei doi berbeci.

⁴Să aduci apoi pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului întâlnirii, și să-i speli cu apă.

Ex 40.12;Lev 8.6;Evr 10.22;

⁵Să iei veșmintele; să îmbraci pe Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul și cu pieptarul, și să-l încingi cu brâul efodului.

Ex 28.2;Lev 8.7;Ex 28.8;

⁶Să-i pui mitra pe cap, și pe mitră să pui tabla sfințeniei.

Lev 8.9;

⁷Să iei untdelemnul pentru ungere, să i-l torni pe cap, și să-l ungi.

Ex 28.41;Ex 30.25;Lev 8.12;Lev 10.7;Lev 21.10;Num 35.25;

⁸Să aduci apoi pe fiii lui, și să-i îmbraci cu tunicile.

Lev 8.13;

⁹Să încingi pe Aaron și pe fiii lui cu un brâu, și să pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preoția va fi a lor printr-o lege veșnică. Astfel să închini pe Aaron și pe fiii lui în slujba Mea.

Num 18.7;Ex 28.41;Lev 8.22;Evr 7.28;

¹⁰Să aduci vițelul înaintea cortului întâlnirii, și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul vițelului.

Lev 1.4;Lev 8.14;

¹¹Să junghii vițelul înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii.

¹²Să iei cu degetul tău din sângele vițelului, să pui pe coarnele altarului, iar celălalt sânge să-l verși la picioarele altarului.

Lev 8.15;Ex 27.2;Ex 30.2;

¹³Să iei toată grăsimea care acoperă măruntaiele și prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea care-i acoperă, și să le arzi pe altar.

Lev 3.3;

¹⁴Dar carnea vițelului, pielea și balega lui să le arzi în foc, afară din tabără: aceasta este o jertfă pentru păcat.

Lev 4.11-21;Evr 13.11;

¹⁵Să iei pe unul din cei doi berbeci; și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul berbecului.

Lev 8.18;Lev 1.4-9;

¹⁶Să junghii berbecul; să-i iei sângele, și să-l stropești pe altar de jur împrejur.

¹⁷Apoi să tai berbecul în bucăți, și să-i speli măruntaiele și picioarele, și să le pui lângă celelalte bucăți și lângă capul lui.

¹⁸Berbecul să-l arzi de tot pe altar; aceasta este o ardere-de-tot pentru Domnul, este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Gen 8.21;

19 Să iei apoi pe celălalt berbec; și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul berbecului.

Ex 29.3; Lev 8.22;

20 Să junghii berbecul; să iei din sângele lui, să pui pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe vârful urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mâinii lor drepte și pe degetul cel mare al piciorului lor drept, iar celălalt sânge să-l stropești pe altar de jur împrejur.

21 Să iei din sângele de pe altar și din untdelemnul pentru ungere, și să stropești pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui și veșmintele lor. Astfel vor fi închinați, Aaron și veșmintele lui, fiii și veșmintele lor în slujba Domnului.

Ex 30.25-31; Lev 8.30; Ex 29.1; Evr 9.22;

22 Să iei apoi grăsimea berbecului, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea care-i acoperă și spata dreaptă, căci acesta este un berbec de închinare în slujba Domnului;

23 din coș să iei din azimile, puse înaintea Domnului, o turtă de pâine, o turtă cu untdelemn și o plăcintă.

Lev 8.26;

24 Toate acestea să le pui în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui, și să le legeni într-o parte și într-alta, ca un dar legănat înaintea Domnului.

Lev 7.30;

25 Să le iei apoi din mâinile lor, și să le arzi pe altar, deasupra arderii-de-tot; aceasta este o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, de un miros plăcut Domnului.

Lev 8.28;

26 Să iei și pieptul berbecului care va sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului, și să-l legeni într-o parte și în alta, ca un dar legănat înaintea Domnului: aceasta va fi partea ta.

Lev 8.29; Ps 99.6;

27 Să sfințești pieptul legănat și spata ridicată din berbecul care va sluji la închinarea lui Aaron și a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul legându-l într-o parte și într-alta, spata înfățișând-o înaintea Domnului prin ridicare.

Lev 7.31-34; Num 18.11-18; Deut 18.3;

²⁸Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, printr-o lege veșnică, pe care o vor ține copiii lui Israel; căci este o jertfă adusă prin ridicare; și, în jertfele de mulțumire ale copiilor lui Israel, jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului.

Lev 10.15; Lev 7.34;

²⁹Veșmintele sfinte ale lui Aaron vor fi după el ale fiilor lui, care le vor pune când vor fi unși și când vor fi închinați în slujbă.

Num 20.26-28; Num 18.8; Num 35.25;

³⁰Vor fi purtate timp de șapte zile de acela din fiii lui, care îi va urma în slujba preoției, și care va intra în cortul întâlnirii, ca să facă slujba în sfântul locaș.

Lev 8.35; Lev 9.1-8; Num 20.28;

³¹Să iei apoi berbecul pentru închinarea în slujba Domnului, și să pui să-i fiarbă carnea într-un loc sfânt.

Lev 8.31;

³²Aaron și fiii lui să mănânce, la ușa cortului întâlnirii, carnea berbecului și pâinea din coș.

Mat 12.4;

³³Să mănânce astfel tot ce a slujit la facerea ispășirii, ca să fie închinați în slujbă și sfințiți; nimeni altul să nu mănânce din ele, căci sunt lucruri sfinte.

Lev 10.14-17; Lev 22.10;

³⁴Dacă va rămâne ceva din carnea întrebuințată pentru închinarea în slujbă și din pâine până dimineața, să arzi în foc ce va rămâne; să nu se mănânce, căci este un lucru sfânt.

Lev 8.32;

³⁵Să urmezi, cu privire la Aaron și la fiii lui, toate poruncile, pe care ți le-am dat. În șapte zile să-i închini în slujbă.

Ex 40.12; Lev 8.33-35;

³⁶În fiecare zi să mai aduci un vițel ca jertfă pentru păcat, pentru ispășire; să curățești altarul, făcând ispășirea aceasta, și să-l ungi ca să-l sfințești.

Evr 10.11; Ex 30.26-29; Ex 40.10;

³⁷Timp de șapte zile, să faci ispășire pentru altar, și să-l sfințești; și astfel altarul va fi prea sfânt, și oricine se va atinge de altar, va fi sfințit.

Ex 40.10; Ex 30.29; Mat 23.19;

Jertfa necurmată.

³⁸Iată ce să jertfești pe altar: doi miei de un an, în fiecare zi, necurmat.

Num 28.3; 1Cron 16.40; 2Cron 2.4; 2Cron 13.11; 2Cron 31.3; Ezra 3.3; Dan 9.27; Dan 12.11;

³⁹Un miel să-l jertfești dimineața, iar celălalt miel seara.

2Împ 16.15; Ezec 46.13-15;

⁴⁰Împreună cu cel dintâi miel, să aduci a zecea parte dintr-o efă de floare de făină, frământată într-un sfert de hin (O măsură = cam trei litri.) de untdelemn de măslină fără drojii, și o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.

⁴¹Pe al doilea miel să-l jertfești seara, și să aduci împreună cu el o jertfă de mâncare și o jertfă de băutură ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

1Împ 18.29-36; 2Împ 16.15; Ezra 9.4-5; Ps 141.2; Dan 9.21;

⁴²Aceasta este arderea de tot necurmată, care va fi adusă de urmașii voștri, la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului; acolo Mă voi întâlni cu voi, și îți voi vorbi.

Ex 29.38; Ex 30.8; Num 28.6; Dan 8.11-13; Ex 25.22; Ex 30.6-36; Num 17.4;

⁴³Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel, și locul acela va fi sfințit de slava Mea.

Ex 40.34; 1Împ 8.11; 2Cron 5.14; 2Cron 7.1-3; Ezec 43.5; Hag 2.7-9; Mal 3.1;

⁴⁴Voi sfinți cortul întâlnirii și altarul; voi sfinți pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujba Mea ca preoți.

Lev 21.15; Lev 22.9-16;

⁴⁵Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, și voi fi Dumnezeul lor.

Ex 25.8; Lev 26.12; Zah 2.10; Ioan 14.17-23; 2Cor 6.16; Apoc 21.3;

⁴⁶Ei vor cunoaște că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, care i-am scos din țara Egiptului, ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor.

Ex 20.2;

30

Altarul tămâierii.

¹Să faci apoi un altar pentru arderea tămâiei, și anume să-l faci din lemn de salcâm.

Ex 37.25;Ex 40.5;Ex 30.7-10;Lev 4.7-18;Apoc 8.3;

²Lungimea lui să fie de un cot, iar lățimea tot de un cot; să fie în patru colțuri, și înălțimea lui să fie de doi coți. Coarnele altarului să fie dintr-o bucată cu el.

³Să-i poleiești cu aur curat, atât partea de sus, cât și pereții lui de jur împrejur și coarnele; și să-i faci o cunună de aur de jur împrejur.

⁴Dedesubtul cununii să-i faci două verigi de aur de amândouă laturile, în cele două unghiuri, pentru punerea drugilor, care vor sluji la ducerea lui.

⁵Drugii să-i faci din lemn de salcâm, și să-i poleiești cu aur.

⁶Să așezi altarul în fața perdelei dinăuntru, care este înaintea chivotului mărturiei, în fața capacului ispășirii, care este deasupra mărturiei, și unde Mă voi întâlni cu tine.

Ex 25.21-22;

⁷Aaron va arde pe el tămâie mirositoare; va arde tămâie în fiecare dimineață, când va pregăti candelile;

Ex 30.34;1Sam 2.28;1Cron 23.13;Luc 1.9;Ex 27.21;

⁸va arde și seara când va așeza candelile. Astfel se va arde necurmat din partea voastră tămâie înaintea Domnului din neam în neam.

⁹Să nu aduceți pe altar altfel de tămâie, nici ardere de tot, nici jertfă de mâncare, și să nu turnați pe el nici o jertfă de băutură.

Lev 10.1;

¹⁰Numai odată pe fie care an, Aaron va face ispășire pe coarnele altarului. Ispășirea aceasta o va face odată pe an cu sângele dobitocului adus ca jertfă pentru ispășirea păcatului, printre urmașii voștri. Acesta va fi un lucru prea sfânt înaintea Domnului."

Lev 16.18;Lev 23.27;

Darurile pentru locaş.

¹¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹²"Când vei socoti pe copiii lui Israel și le vei face numărătoarea, fiecare din ei să dea Domnului un dar în bani, pentru răscumpărarea sufletului lui, ca să nu fie loviți de nici o urgie, cu prilejul acestei numărători.

Ex 38.25; Num 1.2-5; Num 26.2; 2Sam 24.2; Num 31.50; Iov 33.24; Iov 36.18; Ps 49.7; Mat 20.28; Marc 10.45; 1Tim 2.6; 1Pet 1.18-19; 2Sam 24.15;

¹³Iată ce vor da toți cei ce vor fi cuprinși în numărătoarea aceasta: o jumătate de siclu, după siclul sfântului locaş, care este de douăzeci de ghere; o jumătate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul.

Mat 17.24; Lev 27.25; Num 3.47; Ezec 45.12; Ex 38.26;

¹⁴Orice om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, va plăti darul ridicat pentru Domnul.

¹⁵Bogatul să nu plătească mai mult, și săracul să nu plătească mai puțin de o jumătate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pentru răscumpărarea sufletelor.

Iov 34.19; Prov 22.2; Efes 6.9; Col 3.25; Ex 30.12;

¹⁶Să ridici de la copiii lui Israel argintul pentru răscumpărare, și să-l întrebuințezi pentru slujba cortului întâlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte înaintea Domnului pentru răscumpărarea sufletelor lor."

Ex 18.25; Num 16.40;

Ligheanul de aramă.

¹⁷Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁸"Să faci un lighean de aramă, cu piciorul lui de aramă, pentru spălat; să-l așezi între cortul întâlnirii și altar, și să torni apă în el,

Ex 38.8; 1Împ 7.38; Ex 40.7-30;

¹⁹ca să-și spele în el Aaron și fiii lui mâinile și picioarele.

Ex 40.31-32; Ps 26.6; Isa 52.11; Ioan 13.10; Evr 10.22;

²⁰Când vor intra în cortul întâlnirii, se vor spăla cu apa aceasta, ca să nu moară; și se vor spăla și când se vor apropia de altar, ca să facă slujba și ca să aducă Domnului jertfe arse de foc.

²¹Își vor spăla mâinile și picioarele ca să nu moară. Aceasta va fi o lege necurmată pentru Aaron, pentru fiii lui și pentru urmașii lor."

Ex 28.43;

Untdelemn sfânt și tămâia.

²²Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²³"Ia din cele mai bune mirodenii, cinci sute de sicli de smirnă foarte curată, jumătate, adică două sute cincizeci de sicli, de scorțișoară mirositoare, două sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare,

Cânt 4.14;Ezec 27.22;Ps 45.8;Prov 7.17;Cânt 4.14;Ier 6.20;

²⁴cinci sute de sicli de casia, după siclul sfântului locaș, și un hin de untdelemn de măsline.

Ps 45.8;Ex 29.40;

²⁵Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfântă, o amestecătură mirositoare, făcută după meșteșugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă.

Ex 37.29;Num 35.25;Ps 89.20;Ps 133.2;

²⁶Cu el să ungi cortul întâlnirii și chivotul mărturiei,

Ex 40.9;Lev 8.10;Num 7.1;

²⁷masa și toate uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămâierii,

²⁸altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu piciorul lui.

²⁹Să sfințești aceste lucruri, și ele vor fi prea sfinte; oricine se va atinge de ele, va fi sfințit.

Ex 29.37;

³⁰Să ungi de asemenea pe Aaron și pe fiii lui, și să-i sfințești, ca să fie în slujba Mea ca preoți.

Ex 29.7;Lev 8.12-30;

³¹Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: "Acesta Îmi va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă, printre urmașii voștri.

³²Să nu se ungă cu el trupul nici unui om, și să nu faceți un alt untdelemn ca el după aceeași întocmire; el este sfânt, și voi să-l priviți ca sfânt.

Ex 30.25-37;

³³Oricine va face un untdelemn ca el, sau va unge cu el pe altul, va fi nimicित din poporul lui."

Ex 30.38;Gen 17.14;Ex 12.15;Lev 7.20-21;

³⁴Domnul a zis lui Moise: "Ia mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan, și tămâie curată, în aceeași măsură.

Ex 25.6;Ex 37.29;

³⁵Cu ele să faci tămâie, o amestecătură mirositoare, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir; să fie sărată, curată și sfântă.

Ex 30.25;

³⁶S-o pisezi mărunț, și s-o pui înaintea mărturiei, în cortul întâlnirii, unde Mă voi întâlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru prea sfânt.

Ex 29.42;Lev 16.2;Ex 30.32;Ex 29.37;Lev 2.3;

³⁷Tămâie ca aceasta, în aceeași întocmire, să nu vă faceți, ci s-o priviți ca sfântă, și păstrată pentru Domnul.

Ex 30.32;

³⁸Oricine va face tămâie ca ea, ca s-o miroase, va fi nimicित din poporul lui."

Ex 30.33;

31

Rânduirea meșterilor.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Să știi că am ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda.

Ex 35.30;Ex 36.1;1Cron 2.20;

³L-am umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere, și știință pentru tot felul de lucrări,

Ex 35.31;1Împ 7.14;

⁴i-am dat putere să nascocască tot felul de lucrări meșteșugite, să lucreze în aur, în argint și în aramă,

⁵să sape în pietre și să le lege, să lucreze în lemn, și să facă tot felul de lucrări.

⁶Și iată că i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan. Am dat pricepere în mintea tuturor celor ce sunt iscusiți, ca să facă tot ce ți-am poruncit:

Ex 35.34;Ex 28.3;Ex 35.10-35;Ex 36.1;

⁷cortul întâlnirii, chivotul mărturiei, capacul ispășirii care va fi deasupra lui, și toate uneltele cortului;

Ex 36.8;Ex 37.1;Ex 37.6;

⁸masa cu uneltele ei, sfeșnicul de aur curat cu toate uneltele lui, altarul tămâierii;

Ex 37.10;Ex 37.17;

⁹altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui;

Ex 38.1;Ex 38.8;

¹⁰veșmintele pentru slujbă, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești;

Ex 39.1-41;Num 4.5;

¹¹untdelemnul pentru ungere, și tămâia mirositoare pentru sfântul locaș. Le vor face după toate poruncile, pe care ți le-am dat."

Ex 30.25-31;Ex 37.29;Ex 30.34;Ex 37.29;

Ținerea Sabatului.

¹²Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹³"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.

Lev 19.3-30;Lev 26.2;Ezec 20.12-20;Ezec 44.24;

¹⁴Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimic din mijlocul poporului său.

Ex 20.8;Deut 5.12;Ezec 20.12;Ex 35.2;Num 15.35;

¹⁵Să lucrezi șase zile; dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea.

Ex 20.9; Gen 2.2; Ex 16.23; Ex 20.10;

¹⁶Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat.

¹⁷Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat."

Ex 31.13; Ezec 20.12-20; Gen 1.31; Gen 2.2;

Tablele legii.

¹⁸Când a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

Ex 24.12; Ex 32.15-16; Ex 34.28-29; Deut 4.13; Deut 5.22; Deut 9.10-11; 2Cor 3.3;

32

Vițelul de aur.

¹Poporul, văzând că Moise zăbovește să se pogoare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron, și i-a zis: "Haide! fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut."

Ex 24.18; Deut 9.9; Fapt 7.40; Ex 13.21;

²Aaron le-a răspuns: "Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine."

Jud 8.24-27;

³Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi, și i-au adus lui Aaron.

⁴El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta, și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: "Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului."

Ex 20.23; Deut 9.16; Jud 17.3-4; 1Împ 12.28; Neem 9.18; Ps 106.19; Isa 46.6; Fapt 7.41; Rom 1.23;

⁵Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui, și a strigat: "Mâine, va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!"

Lev 23.2-4.21-37;2Împ 10.29;2Cron 30.5;

⁶A doua zi, s-au sculat dis-de-dimineată, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut de a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.

1Cor 10.7;

Mânia lui Dumnezeu.

⁷Domnul a zis lui Moise: "Scoală și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat.

Ex 32.1;Ex 33.1;Deut 9.12;Dan 9.24;Gen 6.11-12;Deut 4.16;Deut 32.5;Jud 2.19;Osea 9.9;

⁸Foarte curând s-au abătut de la calea, pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe, și au zis: "Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!"

Ex 20.3-4.23;Deut 9.16;1Împ 12.28;

⁹Domnul a zis lui Moise: "Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat.

Ex 38.3-5;Ex 34.9;Deut 9.6-13;Deut 31.27;2Cron 30.8;Isa 48.4;Fapt 7.51;

¹⁰Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor: și-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare."

Deut 9.14-19;Ex 22.24;Num 14.12;

¹¹Moise s-a rugat Domnului, Dumnezeului său, și a zis: "Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mână tare?"

Deut 9.18-29;Ps 74.1-2;Ps 106.23;

¹²Pentru ce să zică Egiptenii: "Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți, și ca să-i șteargă de pe fața pământului?" Întoarce-Te din iuțeaia mâniei Tale și lasă-Te de răul acesta, pe care vrei să-l faci poporului Tău.

Num 14.13;Deut 9.28;Deut 32.27;Ex 32.14;

¹³Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurându-Te pe Tine însuși: "Voi înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta, de care am vorbit, și ei o vor stăpâni în veac."

Gen 22.16;Evr 6.13;Gen 12.7;Gen 13.15;Gen 15.7-18;Gen 26.4;Gen 28.13;Gen 35.11-12;

¹⁴Și Domnul S-a lăsat de răul, pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.

Deut 32.26;2Sam 24.16;1Cron 21.15;Ps 106.45;Ier 18.8;Ier 26.13-19;Ioel 2.13;Iona 3.10;Iona 4.2;

Mânia lui Moise.

¹⁵Moise s-a întors și s-a pogorât de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mână. Tablele erau scrise pe amândouă părțile, pe o parte și pe alta.

Deut 9.15;

¹⁶Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table.

Ex 31.18;

¹⁷Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, și a zis lui Moise: "În tabără este un strigăt de război!"

¹⁸Moise a răspuns: "Strigătul aceasta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiți; ce aud eu, este glasul unor oameni care cântă!"

¹⁹Și, pe când se apropia de tabără, a văzut vițelul și jocurile. Moise s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mână, și le-a sfărâmat de piciorul muntelui.

Deut 9.16-17;

²⁰A luat vițelul, pe care-l făcuseră ei, și l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenușă, a presărat cenușa pe fața apei, și a dat-o copiilor lui Israel s-o bea.

Deut 9.21;

²¹Moise a zis lui Aaron: "Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?"

Gen 20.9;Gen 26.10;

²²Aaron a răspuns: "Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu singur știi că poporul acesta este pornit la rău.

Ex 14.11;Ex 15.24;Ex 16.2-28;Ex 17.2-4;

²³Ei mi-au zis: "Fă-ne un dumnezeu, care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!"

Ex 32.1;

²⁴Eu le-am zis: "Cine are aur, să-l scoată!" Și mi l-au dat; l-am aruncat în foc, și din el a ieșit vițelul acesta."

Ex 32.4;

Măcelul.

²⁵Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu, spre batjocura vrăjmașilor săi; -

2Cron 28.19;

²⁶s-a așezat la ușa taberei, și a zis: "Cine este pentru Domnul, să vină la mine!" Și toți copiii lui Levi s-au strâns la el.

²⁷El le-a zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra de la o poartă la alta, și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe ruda sa."

Num 25.5;Deut 33.9;

²⁸Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise; și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor.

²⁹Moise a zis: "Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!"

Num 25.11-13;Deut 13.6-11;Deut 33.9-10;1Sam 15.18-22;Prov 21.3;Zah 13.3;Mat 10.37;

Moise se roagă pentru popor.

³⁰A doua zi, Moise a zis poporului: "Ați făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate că voi căpăta iertare pentru păcatul vostru."

1Sam 12.20-23;Luc 15.18;2Sam 16.12;Amos 5.15;Num 25.13;

³¹Moise s-a întors la Domnul, și a zis: "Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur.

Deut 9.18;Ex 20.2;

³²Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă din cartea Ta, pe care ai scris-o!"

Ps 69.28;Rom 9.3;Ps 56.8;Ps 139.16;Dan 12.1;Filip 4.3;Apoc 3.5;Apoc 13.8;Apoc 17.8;Apoc 20.12-15;Apoc 21.27;Apoc 22.19;

³³Domnul a zis lui Moise: "Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea.

Lev 23.30;Exec 18.4;

³⁴Du-te dar, și du poporul unde ți-am spus. Iată, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!"

Ex 33.2;Num 20.16;Deut 32.35;Amos 3.14;Rom 2.5-6;

³⁵Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru că făcuse vițelul făurit de Aaron.

2Sam 12.9;Fapt 7.41;

33

Moise se roagă pentru poporul amărât.

¹Domnul a zis lui Moise: "Du-te, și pornește de aici cu poporul, pe care l-ai scos din țara Egiptului; suie-te în țara, pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: "Seminței tale o voi da!"

Ex 32.7;Gen 12.7;Ex 32.13;

²Voi trimite înaintea ta un înger, și voi izgoni pe Canaaniți, Amoriți, Hetiți, Fereziți, Heviți și lebusiți.

Ex 32.34;Ex 34.11;Deut 7.22;Ios 24.11;

³Suie-te în țara aceasta unde curge lapte și miere. Dar Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc pe drum, căci ești un popor încăpățânat."

Ex 3.8;Ex 33.15-17;Ex 32.9;Ex 34.9;Deut 9.6-13;Ex 23.21;Ex 32.10;Num 16.21-45;

⁴Când a auzit poporul aceste triste cuvinte, toți s-au întristat; și nimeni nu și-a pus podoabele pe el.

Num 14.1-39;Lev 10.6;2Sam 19.24;1Împ 21.27;2Împ 19.1;Ezra 9.3;Est 4.1-4;Iov 1.20;Iov 2.12;Isa 32.11;Ezec 24.17-23;Ezec 26.16;

⁵Și Domnul a zis lui Moise: "Spune copiilor și lui Israel: "Voi sunteți un popor încăpățânat; numai o clipă dacă M-aș sui în mijlocul tău, te-aș prăpădi. Aruncă-ți acum podoabele de pe tine, și voi vedea ce-ți voi face."

Ex 33.3;Num 16.45-46;Deut 8.2;Ps 139.23;

⁶Copiii lui Israel și-au scos de pe ei podoabele, și au plecat de la muntele Horeb.

Moise mergând la cort.

⁷Moise a luat cortul lui și l-a întins afară din tabără, la o depărtare oare care; l-a numit cortul întâlnirii. Și toți cei ce întrebau pe Domnul, se duceau la cortul întâlnirii, care era afară din tabără.

Ex 29.42-43; Deut 4.29; 2Sam 21.1;

⁸Când se ducea Moise la cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său, și urmărea cu ochii pe Moise, până intra el în cort.

Num 16.27;

⁹Și când intra Moise în cort, stâlpul de nor se pogora și se oprea la ușa cortului, și Domnul vorbea cu Moise.

Ex 25.22; Ex 31.18; Ps 99.7;

¹⁰Tot poporul vedea stâlpul de nor oprindu-se la ușa cortului; tot poporul se scula și se arunca cu fața la pământ la ușa cortului lui.

Ex 4.31;

¹¹Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tabără, dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieșea deloc din mijlocul cortului.

Gen 32.30; Num 12.8; Deut 34.10;

Moise cere să vadă slava lui Dumnezeu.

¹²Moise a zis Domnului: "Iată, Tu îmi zici: "Du pe poporul acesta!" Și nu-mi arăți pe cine vei trimite cu mine. Însă, Tu ai zis: "Eu te cunosc pe nume, și ai căpătat trecere înaintea Mea!"

Ex 32.34; Ex 33.17; Gen 18.19; Ps 1.6; Ier 1.5; Ioan 10.14-15; 2Tim 2.19;

¹³Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta. Și gândește-Te că neamul aceasta este poporul Tău!"

Ex 34.9; Ps 25.4; Ps 27.11; Ps 86.11; Ps 119.33; Deut 9.26-29; Ioel 2.17;

¹⁴Domnul a răspuns: "Voi merge Eu însumi cu tine, și îți voi da odihnă."

Ex 13.21; Ex 40.34-38; Isa 63.9; Deut 3.20; Ios 21.44; Ios 22.4; Ios 23.1; Ps 95.11;

¹⁵Moise i-a zis: "Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.

Ex 33.3;Ex 34.9;

¹⁶Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău? Oare nu când vei merge Tu cu noi, și când prin aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele de pe fața pământului?"

Num 14.14;Ex 34.10;Deut 4.7-34;2Sam 7.23;1Împ 8.53;Ps 147.20;

¹⁷Domnul a zis lui Moise: "Voi face și ceea ce-mi ceri acum, căci ai căpătat trecere înaintea Mea, și te cunosc pe nume!"

Gen 19.21;Iac 5.16;Ex 33.16;

¹⁸Moise a zis: "Arată-mi slava Ta!"

Ex 33.20;1Tim 6.16;

¹⁹Domnul a răspuns: "Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea, și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur, și am milă de cine vreau să am milă!"

Ex 34.5-7;Ier 31.14;Rom 9.15-18;

²⁰Domnul a zis: "Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!"

Gen 32.30;Deut 5.24;Jud 6.22;Jud 13.22;Isa 6.5;Apoc 1.16-17;Ex 24.10;

²¹Domnul a zis: "Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă.

²²Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii, și te voi acoperi cu mâna Mea, până voi trece.

Isa 2.21;Ps 91.1-4;

²³Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar Fața Mea nu se poate vedea."

Ex 33.20;Ioan 1.18;

34

Noile table.

¹Domnul a zis lui Moise: "Taie două table de piatră ca cele dintâi, și Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat.

Ex 32.16-19;Deut 10.1;Ex 34.28;Deut 10.2-4;

²Fii gata dis-de-dimineată și suie-te de dimineată pe muntele Sinai; să stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui.

Ex 19.20;Ex 24.12;

³Nimeni să nu se suie cu tine, și nimeni să nu se arate pe tot muntele; și nici boi, nici oi să nu pască pe lângă muntele acesta."

Ex 19.12-21;

⁴Moise a tăiat două table de piatră ca și cele dintâi; s-a sculat dis-de-dimineată, și s-a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; și a luat în mână cele două table de piatră.

⁵Domnul S-a pogorât într-un nor, a stat acolo lângă el, și a rostit Numele Domnului.

Ex 33.19;Num 14.17;

⁶Și Domnul a trecut pe dinaintea lui, și a strigat: "Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie,

Num 14.18;2Cron 30.9;Neem 9.17;Ps 86.15;Ps 103.8;Ps 111.4;Ps 112.4;Ps 116.5;Ps 145.8;Ioel 2.13;Ps 31.19;Rom 2.4;Ps 57.10;Ps 108.4;

⁷care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!"

Ex 20.6;Deut 5.10;Ps 86.15;Ier 32.18;Dan 9.4;Ps 103.3;Ps 30.4;Dan 9.9;Efes 4.32;1Ioan 1.9;Ex 23.7-21;Ios 24.19;Iov 10.14;Mic 6.11;Nah 1.3;

Înnoirea legământului.

⁸Îndată Moise s-a plecat până la pământ și s-a închinat.

Ex 4.31;

⁹El a zis: "Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre, și ia-ne în stăpânirea Ta!"

Ex 33.15-16;Ex 33.3;Deut 32.9;Ps 28.9;Ps 33.12;Ps 78.62;Ps 94.14;Ier 10.16;Zah 2.12;

¹⁰Domnul a răspuns: "Iată, Eu fac un legământ. Voi face, în fața întregului popor, minuni care n-au avut loc în nici o țară și la nici un neam; tot

poporul care este în jurul tău, va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face lucruri înfricoșate.

Deut 5.2;Deut 29.12-14;Deut 4.32;2Sam 7.23;Ps 77.14;Ps 78.12;Ps 147.20;Deut 10.21;Ps 145.6;Isa 64.3;

¹¹La seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe Amoriți, Canaaniți, Hetiți, Fereziți, Heviți și lebusiți.

Deut 5.32;Deut 6.3-25;Deut 12.28-32;Deut 28.1;Ex 33.2;

¹²Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău.

Ex 23.32;Deut 7.2;Jude 2.2;Ex 23.33;

¹³Dimpotrivă să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ idolii.

Ex 23.24;Deut 12.3;Jud 2.2;Deut 7.5;Deut 12.2;Jud 6.25;2Împ 18.4;2Împ 23.14;2Cron 31.1;2Cron 34.3-4;

¹⁴Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.

Ex 20.3-5;Isa 9.6;Isa 57.15;Ex 20.5;

¹⁵Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor, și, aducându-le jertfe, să te poftască și pe tine, și să mănânci din jertfele lor,

Ex 34.12;Deut 31.16;Jud 2.17;Ier 3.9;Ezec 6.9;Num 25.2;1Cor 10.27;Ps 106.28;1Cor 8.4-10;

¹⁶ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi, și astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.

Deut 7.3;1Împ 11.2;Ezra 9.2;Neem 13.25;Num 25.1-2;1Împ 11.4;

¹⁷Să nu-ți faci un dumnezeu turnat.

Ex 32.8;Lev 19.4;

Sărbătorile.

¹⁸"Să ții sărbătoarea azimilor: timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azimi, cum ți-am poruncit, căci în luna spicelor ai ieșit din Egipt.

Ex 12.15;Ex 23.15;Ex 13.4;

¹⁹Orice întâi născut este al Meu, chiar orice întâi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi.

Ex 13.2-12; Ex 22.29; Ezech 44.30; Luc 2.23;

²⁰Să răscumperi cu un miel pe întâiul născut al măgăriței; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frângi gâtul. Să răscumperi pe orice întâi născut al fiilor tăi; și să nu te înfățișezi cu mâinile goale înaintea Mea.

Ex 13.13; Num 18.15; Ex 23.15; Deut 16.16; 1Sam 9.7-8; 2Sam 24.24;

²¹Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești, chiar în vremea aratului și seceratului.

Ex 20.9; Ex 23.12; Ex 35.2; Deut 5.12-13; Luc 13.14;

²²Să ții sărbătoarea săptămânilor, a celor dintâi roade din secerișul grâului, și sărbătoarea străngerii roadelor la sfârșitul anului.

Ex 23.16; Deut 16.10-13;

²³De trei ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

Ex 23.14-17; Deut 16.16;

²⁴Căci voi izgoni neamurile dinaintea ta, și-ți voi întinde hotarele; și nimeni nu-ți va pofti țara, în timpul când te vei sui de trei ori pe an, ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Ex 33.2; Lev 18.24; Deut 7.1; Ps 78.55; Ps 80.8; Deut 12.20; Deut 19.8; Gen 35.5; 2Cron 17.10; Prov 16.7; Fapt 18.10;

²⁵Să n-aduci cu pâine dospită sângele dobitocului jertfit în cinstea Mea; și carnea din jertfa praznicului Paștelor să nu fie ținută în timpul nopții până dimineața.

Ex 23.18; Ex 12.10;

²⁶Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pârga celor dintâi roade ale pământului. Iedul să nu-l fierbi în laptele mamei lui."

Ex 23.19; Deut 26.2-10; Ex 23.19; Deut 14.21;

²⁷Domnul a zis lui Moise: "Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel!"

Ex 34.10; Deut 4.13; Deut 31.9;

²⁸Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine, și n-a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci.

Ex 24.18;Deut 9.9-18;Ex 34.1;Ex 31.18;Ex 32.16;Deut 4.13;Deut 10.2-4;

Slava lui Moise.

²⁹Moise s-a pogorât de pe muntele Sinai, cu cele două table ale mărturiei în mână. Când se pogora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul.

Ex 32.15;Mat 17.2;2Cor 3.7-13;

³⁰Aaron și toți copiii lui Israel s-au uitat la Moise, și iată că pielea feței lui strălucea; și se temeau să se apropie de el.

³¹Moise i-a chemat; Aaron și toți fruntașii adunării s-au întors la el, și el le-a vorbit.

³²După aceea, toți copiii lui Israel s-au apropiat, și el le-a dat toate poruncile, pe care le primise de la Domnul, pe muntele Sinai.

Ex 24.3;

³³Când a încetat să le vorbească, și-a pus o maramă pe față.

2Cor 3.13;

³⁴Când intra Moise înaintea Domnului, ca să-l vorbească, își scotea marama până ce ieșea; iar când ieșea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise.

2Cor 3.16;

³⁵Copiii lui Israel se uitau la fața lui Moise, și vedeau că pielea feței lui strălucea; și Moise își puneă iarăși marama pe față până ce intra ca să vorbească cu Domnul.

35

Sabatul.

¹Moise a strâns toată adunarea copiilor lui Israel, și le-a zis: "Iată lucrurile, pe care a poruncit Domnul să le faceți.

Ex 34.32;

²Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfântă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea, să fie pedepsit cu moartea.

Ex 20.9; Ex 31.14-15; Lev 23.3; Num 15.32; Deut 5.12; Luc 13.14;

³Să n-aprinzi foc, în nici una din locuințele voastre, în ziua Sabatului."

Ex 16.23;

Darurile pentru facerea cortului.

⁴Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, și a zis: "Iată ce a poruncit Domnul.

Ex 25.1-2;

⁵Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. - Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint, și aramă;

Ex 25.2;

⁶materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră;

⁷piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm,

⁸untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare;

Ex 25.6;

⁹pietre de onix și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului.

¹⁰Toți cei iscusiți dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul:

Ex 31.6;

¹¹locașul, cortul și acoperișul lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui;

Ex 26.1;

¹²chivotul și drugii lui, capacul ispășirii și perdeaua dinăuntru pentru acoperirea chivotului;

Ex 25.10.etc;

¹³masa și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

Ex 25.23;Ex 25.30;Lev 24.5-6;

¹⁴sfeșnicul cu uneltele lui, candelarele lui, și untdelemnul pentru sfeșnic;

Ex 25.31;Ex 30.1;

¹⁵altarul pentru tămâie și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare, și perdeaua ușii de afară de la intrarea cortului;

Ex 30.23;Ex 30.34;

¹⁶altarul pentru arderile de tot, grătarul lui de aramă, drugii lui, și toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui,

Ex 27.1;

¹⁷pânzele curții, stâlpii ei, picioarele ei, și perdeaua de la poarta curții;

Ex 27.9;

¹⁸țărșii cortului, țărșii curții, și funiile lor;

¹⁹veșmintele preoțești pentru slujba sfântului locaș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești."

Ex 31.10;Ex 39.1-41;Num 4.5-6,etc;

²⁰Toată adunarea copiilor lui Israel a ieșit dinaintea lui Moise.

²¹Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui, și pentru veșmintele sfinte.

Ex 35.5-29;Ex 25.2;Ex 36.2;1Cron 28.2-9;1Cron 29.9;Ezra 7.27;2Cron 8.12;2Cron 9.7;

²²Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă, și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur, pe care-l închinase Domnului.

²³Toți cei ce aveau ștofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră, piei de berbeci vopsite în roșu, și piei de vițel de mare, le-au adus.

1Cron 29.8;

²⁴Toți cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aramă, au adus prinosul Domnului. Toți cei ce aveau lemn de salcâm bun pentru lucrările rânduite pentru slujbă, l-au adus.

²⁵Toate femeile iscusite au tors cu mâinile lor, și au adus lucrul lor, și anume: tort vopsit în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în subțire.

Ex 28.3; Ex 31.6; Ex 36.1; 2Împ 23.7; Prov 31.19-24;

²⁶Toate femeile cu tragere de inimă și iscusite au tors păr de capră.

²⁷Fruntașii poporului au adus pietre de onix și alte pietre pentru efod și pieptar;

1Cron 29.6; Ezra 2.68;

²⁸mirodenii și untdelemn, pentru sfeșnic, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare.

Ex 30.23;

²⁹Toți copiii lui Israel, bărbați și femei, pe care-i trăgea inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bună voie.

Ex 35.21; 1Cron 29.9;

Chemarea meșterilor.

³⁰Moise a zis copiilor lui Israel: "Să știți că Domnul a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda.

Ex 31.2;

³¹L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere, și știință, pentru tot felul de lucrări.

³²I-a dat putere să născocască planuri, să lucreze în aur, în argint și în aramă,

³³să sape în pietre și să le lege, să lucreze lemnul cu meșteșug, și să facă tot felul de lucrări meșteșugite.

³⁴I-a dat și darul să învețe pe alții, atât lui cât și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan.

Ex 31.6;

³⁵I-a umplut cu pricepere, ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meșteșugită, de lucrat la gherghef și de țesut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în subțire, să facă tot felul de lucrări și născociri de planuri.

Ex 35.31; Ex 31.3-6; 1Împ 7.14; 2Cron 2.14; Isa 28.26;

36

Dărnicia poporului.

¹Bețaleel, Oholiab, și toți bărbații iscusiți în care pusese Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările rânduite pentru slujba sfântului locaș, au făcut totul după cum poruncise Domnul.

Ex 28.3; Ex 31.6; Ex 35.10-35; Ex 25.8;

²Moise a chemat pe Bețaleel, Oholiab, și pe toți bărbații iscusiți în mintea cărora pusese Domnul pricepere, și anume pe toți cei cu tragere de inimă la lucrul acesta ca să-l facă.

Ex 35.21-26; 1Cron 29.5;

³Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele, pe care le aduseseră copiii lui Israel ca să facă lucrările rânduite pentru slujba sfântului locaș. Chiar și după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare dimineață, daruri de bună voie.

Ex 35.27;

⁴Atunci toți bărbații iscusiți, prinși la toate lucrările sfântului locaș, și-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau,

⁵și au venit de au spus lui Moise: "Poporul aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrărilor, pe care a poruncit Domnul să le facem."

2Cor 8.2-3;

⁶Moise a pus să strige în tabără că nimeni, fie bărbat fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru sfântul locaș. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri.

⁷Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările care trebuiau făcute, ba încă mai și trecea.

Clădirea cortului.

⁸Toți bărbații iscusiți și lucrătorii au făcut cortul din zece covoare de in subțire și răsucit din fir albastru, purpuriu și cărămiziu; pe ele au țesut heruvimi lucrați cu măiestrie.

Ex 26.1;

⁹Lungimea unui covor era de douăzeci și opt de coți; iar lățimea unui covor era de patru coți. Toate covoarele aveau aceeași măsură.

¹⁰Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc.

¹¹Au făcut chiotori albastre la marginea covorului cu care se sfârșea cea dintâi împreunare; tot așa au făcut și la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare.

¹²Au făcut cincizeci de chiotori la cel dintâi covor, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare; chioturile acestea erau una în fața alteia.

Ex 26.5;

¹³Au făcut cincizeci de copci de aur, și au prins covoarele unul de altul cu copcile, așa încât cortul alcătuia un întreg.

¹⁴Au făcut niște covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperiș pentru cort: unsprezece covoare de acestea au făcut.

Ex 26.7;

¹⁵Lungimea unui covor era de treizeci de coți, și lățimea unui covor era de patru coți: cele unsprezece covoare aveau aceeași măsură.

¹⁶Au prins împreună deoparte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte șase de altă parte.

¹⁷Au făcut cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfârșea o împreunare de covoare, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare.

¹⁸Au mai făcut și cincizeci de copci de aramă, cu care să se împreune acoperișul cortului, ca să alcătuiască un întreg.

¹⁹Au făcut pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roșu, și o învelitoare de piei de vițel de mare, care trebuia pusă pe deasupra.

Ex 26.14;

²⁰Scândurile pentru cort, le-au făcut din lemn de salcâm, așezate în picioare.

Ex 26.15;

²¹Lungimea unei scânduri era de zece coți, și lățimea unei scânduri era de un cot și jumătate.

²²Fiecare scândură avea două urechi, unite una cu alta; tot așa au făcut la toate scândurile cortului.

²³Au făcut douăzeci de scânduri pentru cort, înspre partea de miază-zi.

²⁴Au pus patruzeci de picioare de argint sub cele douăzeci de scânduri, câte două picioare sub fiecare scândură, pentru cele două urechi ale ei.

²⁵Au făcut apoi douăzeci de scânduri pentru a doua latură a cortului, latura dinspre miazănoapte,

²⁶cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor, câte două picioare sub fiecare scândură.

²⁷Au făcut apoi șase scânduri pentru fundul cortului, înspre apus.

²⁸Au făcut două scânduri pentru cele două unghiuri ale cortului în partea din fund;

²⁹acestea erau făcute din două bucăți, începând de la partea de jos, și bine legate la vârf printr-un cerc; la fel au făcut pentru amândouă scândurile din cele două unghiuri.

³⁰Erau astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.

³¹Au făcut cinci drugi din lemn de salcâm pentru scândurile uneia din laturile cortului,

Ex 26.26;

³²cinci drugi pentru scândurile celei de a doua laturi a cortului, și cinci drugi pentru scândurile laturii cortului din fundul dinspre apus;

³³drugul de la mijloc l-au făcut așa ca să treacă prin mijlocul scândurilor, de la un capăt la celălalt.

³⁴Au poleit scândurile cu aur, și verigile lor de aur le-au făcut așa ca să se poată petrece drugii prin ele; și drugii i-au poleit cu aur.

Cele două perdele.

³⁵Perdeaua dinăuntru au făcut-o de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit; au lucrat-o cu măiestrie; și au făcut heruvimi pe ea.

Ex 26.31;

³⁶Au făcut patru stâlpi de salcâm pentru ea, și i-au poleit cu aur; cârligele lor erau de aur, și au turnat pentru stâlpii aceștia patru picioare de argint.

³⁷Pentru ușa cortului au făcut o perdea de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit; aceasta era o lucrare făcută la gherghef.

Ex 26.36;

³⁸Au făcut cei cinci stâlpi ai ei cu cârligele lor, iar căpătâiele și bețele lor de legătură le-au poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aramă.

37

Facerea chivotului.

¹Apoi Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm; lungimea lui era de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate și înălțimea tot de un cot și jumătate.

Ex 25.10;

²L-a poleit cu aur curat pe dinăuntru și pe din afară, și i-a făcut un chenar de jur împrejur.

³A turnat pentru el patru verigi de aur, pe care le-a pus la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.

⁴A făcut niște drugi de lemn de salcâm, și i-a poleit cu aur.

⁵A vârât drugii în verigile de la cele două laturi ale chivotului, ca să ducă chivotul.

⁶A făcut și capacul ispășirii de aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate, și lățimea de un cot și jumătate.

Ex 25.17;

⁷A făcut doi heruvimi de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;

⁸un heruvim la un capăt, și un heruvim la celălalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispășirii la cele două capete ale lui.

⁹Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispășirii cu aripile lor, și uitându-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu fața întoarsă spre capacul ispășirii.

Facerea mesei.

¹⁰A făcut masa din lemn de salcâm; lungimea ei era de doi coți, lățimea de un cot și înălțimea de un cot și jumătate.

Ex 25.23;

¹¹A poleit-o cu aur curat, și i-a făcut un chenar de jur împrejur.

¹²I-a făcut împrejur un pervaz de un lat de mână, pe care a făcut un chenar de jur împrejur.

¹³A turnat pentru masă patru verigi de aur, și a pus verigile în cele patru colțuri, care erau la cele patru picioare ale ei.

¹⁴Verigile erau lângă pervaz, și în ele erau vârați drugii pentru ducerea mesei.

¹⁵A făcut drugii de lemn de salcâm, și i-a poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei.

¹⁶A făcut apoi uneltele, care trebuiau puse pe masă, farfuriile, cățuile, potirele, și ceștile ei, care slujeau la jertfele de băutură; le-a făcut de aur curat.

Ex 25.29;

Facerea sfeșnicului.

¹⁷A făcut sfeșnicul de aur curat; a făcut sfeșnicul de aur curat, bătut; piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele, și florile lui erau dintr-o bucată cu el.

Ex 25.31;Zah 4;Ap 1.12-20;Ap 4.5;

¹⁸Din amândouă părțile lui ieșeau șase brațe: trei brațe dintr-o latură, și trei brațe din cealaltă latură.

¹⁹Pe un braț erau trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe un alt braț alte trei potirașe în chip de floare de migdal, cu

gămălioarele și florile lor; așa era la toate cele șase brațe, care ieșeau din sfeșnic.

²⁰Pe fusul sfeșnicului erau patru potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor.

²¹Era o gămălioară sub două brațe care ieșeau din sfeșnic, o gămălioară sub alte două brațe, și o gămălioară sub alte două brațe; așa era la toate cele șase brațe care ieșeau din sfeșnic.

²²Gămălioarele și brațele sfeșnicului erau dintr-o bucată cu el, bătut în întregime dintr-o bucată de aur curat.

²³A făcut apoi cele șapte candelale ale lui, mucările și cenușarele lui, toate de aur curat.

²⁴A întrebuițat un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.

Altarul pentru tămâie.

²⁵Apoi a făcut altarul pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui era de un cot, și lățimea de un cot; era în patru muchii, și înălțimea lui era de doi coți. Coarnele erau dintr-o bucată cu el.

Ex 30.1; Ap 8.3-4;

²⁶L-a poleit cu aur curat, atât partea de sus cât și laturile de jur împrejur și coarnele. Și i-a făcut o cunună de jur împrejur.

²⁷Sub cunună a făcut două verigi de aur, pe care le-a pus în cele două unghiuri din cele două laturi, ca să se vâre în ele drugii, care slujeau la ducerea lui.

²⁸A făcut niște drugii din lemn de salcâm, și i-a poleit cu aur.

²⁹A făcut untdelemnul pentru ungerea sfântă, și tămâia mirositoare, curată, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir.

Ex 30.23-34;

¹A făcut altarul pentru arderile de tot din lemn de salcâm; lungimea lui era de cinci coți, și lățimea de cinci coți; era în patru muchii, și înălțimea lui era de trei coți.

Ex 27.1;

²La cele patru colțuri i-a făcut niște coarne dintr-o bucată cu el, și i-a poleit cu aramă.

³A făcut toate uneltele altarului: oalele pentru cenușă, lopețile, ligheanele, furculițele și tigăile pentru cărbuni; toate uneltele acestea le-a făcut de aramă.

⁴A făcut pentru altar un grătar de aramă, ca o rețea, pe care a pus-o sub pervazul altarului, începând de jos, așa că venea până la jumătatea altarului.

⁵A turnat apoi patru verigi, pe care le-a pus în cele patru colțuri ale grătarului de aramă, ca să vâre drugii în ele.

⁶A făcut drugii din lemn de salcâm, și i-a poleit cu aramă.

⁷A vârat drugii în verigile de pe laturile altarului ca să-l ducă. L-a făcut din scânduri, gol pe dinăuntru.

⁸A făcut ligheanul de aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor, care slujeau la ușa cortului întâlnirii.

Ex 30.18;

Facerea curții.

⁹Apoi a făcut curtea. Înspre partea de miazăzi, pentru curte, erau niște pânze de in subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți,

Ex 27.9;

¹⁰cu douăzeci de stâlpi așezați pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.

¹¹Înspre partea de miazănoapte, erau o sută de coți de pânză, cu douăzeci de stâlpi și cu cele douăzeci de picioare de aramă ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.

¹²Înspre partea de sus, erau cinci zeci de coți de pânză, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.

¹³Înspre partea de răsărit, pe cei cincizeci de coți lățime, erau:

¹⁴pentru o aripă, cincisprezece coți de pânză, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor,

¹⁵și pentru a doua aripă, care era în fața ei, de cealaltă parte a porții curții, cincisprezece coți de pânză cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

¹⁶Toate pânzele de jur împrejurul curții erau de in subțire răsucit.

¹⁷Picioarele stâlpilor erau de aramă, cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint, și căpătâiele lor erau poleite cu argint. Toți stâlpii curții erau legați între ei cu bețe de argint.

¹⁸Perdeaua de la poarta curții cortului era o lucrătură făcută la gherghef din fir albastru, purpuriu, cărămiziu, și din in subțire răsucit; avea o lungime de douăzeci de coți, și înălțimea era de cinci coți, ca lățimea pânzelor curții;

¹⁹cei patru stâlpi ai ei și cele patru picioare ale lor erau de aramă; cârligele și bețele lor de legătură erau de argint; iar căpătâiele erau poleite cu argint.

²⁰Toți țăruișii din jurul cortului și curții erau de aramă.

Ex 27.19;

Socoteala Cortului.

²¹Iată socoteala locașului cortului întâlnirii, făcută după porunca lui Moise, prin îngrijirea Leviților, sub cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

Num 1.50-53; Num 9.15; Num 10.11; Num 11.7-8; Num 18.2; 2Cron 24.6; Ex 6.23; Num 4.28-33;

²²Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda, a făcut tot ce poruncise lui Moise Domnul.

Ex 31.2-6;

²³El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan, meșter la săpat în pietre, la cioplit cu meșteșug, și la lucrat pe gherghef în materiile vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, și în in subțire.

²⁴Tot aurul întrebuințat la lucru pentru toate lucrările sfântului locaș, aur ieșit din daruri, se suia la douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de sicli, după ciclul cortului.

Ex 30.13-24; Lev 5.15; Lev 27.3-25; Num 3.47; Num 18.16;

²⁵Argintul celor ieșiți la numărătoare, din adunare, se suia la o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul sfântului locaș:

²⁶Câte o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după siclul sfântului locaș, pentru fiecare om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.

Ex 30.19-15; Num 1.46;

²⁷Din cei o sută de talanți de argint s-au turnat picioarele sfântului locaș și picioarele perdelei dinăuntru, adică o sută de picioare la cei o sută de talanți, câte un talant de picior.

Ex 26.19-32;

²⁸Și cu cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli s-au făcut cârligele și bețele de legătură dintre stâlpi, și le-au poleit căpătâiele.

²⁹Arama dăruită se suia la șaptezeci de talanți și două mii patru sute de sicli.

³⁰Din ea au făcut picioarele de la ușa cortului întâlnirii; altarul de aramă cu grătarul lui, și toate uneltele altarului;

³¹picioarele stâlpilor curții, de jur împrejur, și picioarele stâlpilor de la poarta curții; și toți țărșii din jurul cortului și ai curții.

39

Facerea veșmintelor preoțești.

¹Cu materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cărămiziu, au făcut veșmintele preoților pentru slujba sfântului locaș, și au făcut veșminte sfinte lui Aaron, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 35.23; Ex 31.10; Ex 35.19; Ex 28.4;

²Au făcut efodul de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit.

Ex 28.6;

³Au întins niște plăci de aur, și le-au tăiat în fire subțiri, pe care le-au țesut în materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cărămiziu, și în in subțire; era lucrat cu măiestrie.

⁴I-au făcut niște umerari care se împreunau cu el, așa că la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei.

⁵Brâul era de aceeași lucrătură ca efodul și prins de el; era de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit, cum poruncise lui Moise Domnul.

⁶Au pregătit pietrele de onix, le-au prins în legături de aur și au săpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se sapă pecețile.

Ex 28.9;

⁷Le-au pus pe umerarii efodului, ca pietre de aducere aminte pentru fiii lui Israel, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 28.12;

Facerea pieptarului.

⁸Au făcut apoi pieptarul, lucrat cu măiestrie, din aceeași lucrătură ca efodul: de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit.

Ex 28.15;

⁹Era în patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă, și lățimea de o palmă; era îndoit.

¹⁰Au pus în el patru șiruri de pietre: în șirul întâi era: un sardonix, un topaz și un smarald;

Ex 28.17;

¹¹în al doilea șir: un rubin, un safir și un diamant;

¹²în al treilea șir: un opal, un agat și un ametist;

¹³iar în al patrulea șir: un hrisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur.

¹⁴Erau douăsprezece, după numele fiilor lui Israel; erau săpate ca niște peceți, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții.

¹⁵Pe pieptar au făcut apoi niște lănțișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.

¹⁶Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur, și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului.

¹⁷Apoi cele două lăntișoare împletite, de aur, le-au vârât în cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului;

¹⁸iar celelalte două capete ale celor două lăntișoare le-au agățat de cele două ferecături și le-au pus pe umerarii efodului în partea dinainte. -

¹⁹Au mai făcut două verigi de aur, pe care le-au pus la cele două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru dinspre efod.

²⁰Apoi au făcut alte două verigi de aur, pe care le-au pus la cei doi umerari ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreună efodul cu umerarii, deasupra brâului efodului.

²¹Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile efodului cu o sfoară albastră, așa ca pieptarul să stea țepăn deasupra brâului efodului, și să nu se poată mișca de pe efod, cum poruncise lui Moise Domnul.

Facerea mantiei efodului.

²²Au făcut mantia de sub efod, țesută toată cu meșteșug din materie albastră.

Ex 28.31;

²³La mijlocul mantiei, sus, era o gură ca gura unei platoșe; gura aceasta era tivită de jur împrejur, ca să nu se rupă.

²⁴Pe marginea mantiei au făcut niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărămizie, din fir răsucit;

²⁵au făcut și niște clopoței de aur curat, și clopoțelii i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei:

Ex 28.33;

²⁶venea un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe toată marginea dimprejurul mantiei, pentru slujbă, cum poruncise lui Moise Domnul.

Tunicile și placa de aur.

²⁷Au făcut și tunicile de in subțire țesute cu măiestrie, pentru Aaron și fiii lui;

Ex 28.39-40;

²⁸mitra de in subțire, și scufiile de in subțire care slujeau ca podoabă; izmenele de in subțire răsucit;

Ex 28.4-39;Ezec 44.18;Ex 28.42;

²⁹brâul de in subțire răsucit, lucrat la gherghef, și de culoare albastră, purpurie și cărămizie, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 28.39;

³⁰Au făcut apoi și placa de aur curat, cununa împărătească sfântă, și au săpat pe ea, cum se sapă pe o pecete: "Sfânt Domnului".

Ex 28.36-37;

³¹Au legat-o de mitră sus, cu o sfoară albastră, cum poruncise lui Moise Domnul.

Lucrarea este sfârșită.

³²Astfel au fost isprăvite toate lucrările locașului cortului întâlnirii. Copiii lui Israel au făcut tot ce poruncise lui Moise Domnul: așa au făcut.

Ex 39.42-43;Ex 25.40;

³³Au adus locașul la Moise: cortul și toate uneltele lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui;

³⁴învelitoarea de piei de berbec vopsite în roșu, învelitoarea de piei de vițel de mare, și perdeaua de despărțire;

³⁵chivotul mărturiei și drugii lui, și capacul ispășirii;

³⁶masa cu toate uneltele ei, și pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

³⁷sfeșnicul de aur curat, candelile lui așezate în rând și toate uneltele lui, și untdelemnul pentru sfeșnic;

³⁸altarul de aur, curat, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare, și perdeaua de la ușa cortului;

³⁹altarul de aramă, grătarul lui de aramă, drugii lui și toate uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui;

⁴⁰pânzele curții, stâlpii ei și picioarele lor, perdeaua de la poarta curții, funiile ei, țărșii ei, și toate uneltele pentru slujba locașului cortului întâlnirii;

⁴¹veșmintele pentru slujbă, pentru făcut slujba în Locul sfânt, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron, și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești.

⁴²Copiii lui Israel au făcut toate aceste lucrări după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul.

Ex 35.10;

⁴³Moise a cercetat toate lucrările; și iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră. Și Moise i-a binecuvântat.

Lev 9.22-23; Num 6.23; Ios 22.6; 2Sam 6.18; 1Împ 8.14; 2Cron 30.27;

40

Așezarea și sfințirea cortului.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²În ziua întâi a lunii întâi, să întinzi locașul cortului întâlnirii.

Ex 12.2; Ex 13.4; Ex 40.17; Ex 26.1-30;

³Să pui în el chivotul mărturiei, și înaintea chivotului să atârni perdeaua dinăuntru.

Ex 40.21; Ex 26.33; Num 4.5;

⁴Apoi să aduci masa, și să pui pe ea cele rânduite. După aceea, să aduci sfeșnicul, și să-i așezi candelile.

Ex 40.22; Ex 26.35; Ex 40.23; Ex 25.30; Lev 24.5-6; Ex 40.24-25;

⁵Altarul de aur pentru tămâie să-l așezi înaintea chivotului mărturiei, și să atârni perdeaua la ușa cortului.

Ex 40.26;

⁶Să așezi altarul pentru arderile de tot înaintea ușii locașului cortului întâlnirii.

⁷Ligheanul să-l așezi între cortul întâlnirii și altar, și să pui apă în el.

Ex 40.30; Ex 30.18;

⁸Să așezi curtea de jur împrejur, și să pui perdeaua la poarta curții.

⁹Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi cu el cortul și tot ce cuprinde el, și să-l sfințești, cu toate uneltele lui; și va fi sfânt.

Ex 30.26;

¹⁰Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate uneltele lui, și să sfințești altarul; și altarul va fi prea sfânt.

Ex 29.36-37;

¹¹Să ungi ligheanul cu piciorul lui, și să-l sfințești.

¹²Apoi să aduci pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului întâlnirii, și să-i speli cu apă.

Lev 8.1-13;

¹³Să îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi, și să-l sfințești, ca să-Mi facă slujba de preot.

Ex 28.41;

¹⁴Să chemi și pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunicile,

¹⁵și să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi facă slujba de preoți. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururea dreptul preoției, printre urmașii lor."

Num 25.13;

¹⁶Moise a făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; așa a făcut.

¹⁷În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, cortul era așezat.

Ex 40.1;Num 7.1;

¹⁸Moise a așezat cortul; i-a pus picioarele, a așezat scândurile și verigile, și a ridicat stâlpii.

¹⁹A întins învelitoarea care slujea de acoperiș deasupra cortului, și pe deasupra a pus învelitoarea acoperișului cortului, cum poruncise lui Moise Domnul.

²⁰Apoi a luat mărturia, și a pus-o în chivot; a pus drugii la chivot, și a așezat capacul ispășirii deasupra chivotului.

Ex 25.16;

²¹A adus chivotul în cort; a atârnat perdeaua despărțitoare înaintea lui, și a acoperit astfel chivotul mărturiei, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 26.33;Ex 35.12;

22 A așezat masa în cortul întâlnirii, în partea de miazănoapte a cortului, dincoace de perdeaua dinăuntru;

Ex 26.35;

23 și a pus pe ea pâinile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 40.4;

24 Apoi a așezat sfeșnicul în cortul întâlnirii, în fața mesei, în partea de miazăzi a cortului;

Ex 26.35;

25 și i-a așezat candelarele, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 40.4;Ex 25.37;

26 Apoi a așezat altarul de aur în cortul întâlnirii în fața perdelei dinăuntru;

Ex 40.5;Ex 30.6;

27 a ars pe el tămâie mirositoare, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 30.7;

28 A așezat perdeaua la ușa cortului.

Ex 40.5;Ex 26.36;

29 A așezat altarul pentru arderile de tot la ușa locașului cortului întâlnirii; și a adus pe el arderea de tot și jertfa de mâncare, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 40.6;Ex 29.38;

30 A așezat ligheanul între cortul întâlnirii și altar, și a pus în el apă pentru spălat.

Ex 40.7;Ex 30.18;

31 Moise, Aaron și fiii lui și-au spălat mâinile și picioarele în el;

32 când intrau în cortul întâlnirii și se apropiau de altar, se spălau, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 30.19-20;

³³Apoi a ridicat curtea împrejurul cortului și altarului, și a pus perdeaua la poarta curții. Astfel a isprăvit Moise lucrarea.

Ex 40.8;Ex 27.9-16;

Slava Domnului.

³⁴Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut cortul.

Ex 29.43;Lev 16.2;Num 9.15;1Împ 8.10-11;2Cron 5.13;2Cron 7.2;Isa 6.4;Hag 2.7-9;Apoc 15.8;

³⁵Moise nu putea să intre în cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea cortul.

Lev 16.2;1Împ 8.11;2Cron 5.14;

³⁶Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra cortului.

Num 9.17;Num 10.11;Nem 9.19;

³⁷Și când nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica.

Num 9.19-22;

³⁸Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un foc, înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

Ex 13.21;Num 9.15;

LEVITICUL SAU A TREIA CARTE A LUI MOISE

(Ezechiel 20.11. Deuteronom 33.10)

1

Arderile de tot.

¹Domnul a chemat pe Moise; i-a vorbit din cortul întâlnirii, și a zis:

Ex 19.3;Ex 40.34-35;Num 12.4-5;

²"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Când cineva dintre voi va aduce un dar Domnului, să-l aducă din vite, fie din cireadă fie din turmă.

Lev 22.18-19;

³Dacă darul lui va fi o ardere de tot din cireadă, să-l aducă din partea bărbătească fără cusur; și anume să-l aducă la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului, ca să fie plăcut Domnului.

Ex 12.5; Lev 3.1; Lev 22.20-21; Deut 15.21; Mal 1.14; Efes 5.27; Evr 9.14; 1Pet 1.19;

⁴Să-și pună mâna pe capul dobitocului adus ca ardere de tot, și va fi primit de Domnul, ca să facă ispășire pentru el.

Ex 29.10-15; Ex 29.19; Lev 3.2-13; Lev 4.15; Lev 8.14-22; Lev 16.21; Lev 22.21-27; Isa 56.7; Rom 12.1; Filp 4.18; Lev 4.20-35; Lev 9.7; Lev 16.24; Num 15.25; 2Cron 29.23-24; Rom 5.11;

⁵Să junghie vițelul înaintea Domnului; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sângele, și să-l stropească de jur împrejur pe altarul de la ușa cortului întâlnirii.

Mic 6.6; 2Cron 35.11; Evr 10.11; Lev 3.8; Evr 12.24; 1Pet 1.2;

⁶Să jupoaie vițelul adus ca ardere de tot, și să-l taie în bucăți.

⁷Fiii preotului Aaron să facă foc pe altar și să pună lemne pe foc.

Gen 22.9;

⁸Preoții, fiii lui Aaron, să așeze bucățile, capul și grăsimea, pe lemnele puse pe focul de pe altar.

⁹Să spele cu apă măruntaiele și picioarele; și preotul să le ardă toate pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Gen 8.21; Ezec 20.28-41; 2Cor 2.15; Efes 5.2; Filp 4.18;

¹⁰Dacă darul lui va fi o ardere de tot din turmă, de miei sau capre, să aducă o parte bărbătească fără cusur.

Lev 1.3;

¹¹Să-l junghie în partea de miazănoapte a altarului, înaintea Domnului; și preoții, fiii lui Aaron, să-i stropească sângele pe altar de jur împrejur.

Lev 1.5;

¹²El să-l taie în bucăți; și preotul să le pună, împreună cu capul și grăsimea, pe lemnele din focul de pe altar.

¹³Să spele cu apă măruntaiele și picioarele, și preotul să le aducă pe toate, și să le ardă pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Arderea de tot din păsări.

¹⁴Dacă darul adus de el Domnului va fi o ardere de tot din păsări, să-l aducă din turturele sau din pui de porumbel.

Lev 5.7; Lev 12.8; Luc 2.24;

¹⁵Preotul să aducă pasărea pe altar; să-i despice capul cu unghia, și s-o ardă pe altar, iar sângele să i se scurgă pe un perete al altarului.

¹⁶Să scoată gușa cu penele ei, și s-o arunce lângă altar, spre răsărit, în locul unde se strânge cenușa.

Lev 6.10;

¹⁷Să-i frângă aripile, fără să le dezlipească; și preotul să ardă pasărea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Gen 15.10; Lev 1.9-13;

2

Jertfele de mâncare.

¹Când va aduce cineva Domnului un dar ca jertfă de mâncare, darul lui să fie din floarea făinii: să toarne untdelemn peste ea, și să adauge și tămâie.

Lev 6.14; Lev 9.17; Num 15.4;

²S-o aducă preoților, fiilor lui Aaron; preotul să ia un pumn din această floare a făinii, stropită cu untdelemn, împreună cu toată tămâia, și s-o ardă pe altar ca jertfă de aducere aminte. Acesta este un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.

Lev 2.9; Lev 5.12; Lev 6.15; Lev 24.7; Isa 66.3; Fapt 10.4;

³Ce va rămâne din darul acesta de mâncare, să fie al lui Aaron și al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfânt între jertfele de mâncare, mistuite de foc înaintea Domnului.

Lev 7.9; Lev 10.12-13; Ex 29.37; Num 18.9;

⁴Dacă vei aduce ca jertfă de mâncare un dar din ceea ce se coace în cuptor, să aduci niște turte nedospite, făcute din floare de făină, frământate cu untdelemn, și niște plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn.

Ex 29.2;

⁵Dacă darul tău, adus ca jertfă de mâncare, va fi o turtă coaptă în tigaie, să fie făcută din floarea făinii, nedospită și frământată cu untdelemn.

⁶S-o frânghi în bucăți, și să torni untdelemn pe ea; acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare.

⁷Dacă darul tău adus ca jertfă de mâncare va fi o turtă coaptă pe grătar, să fie făcută din floarea făinii, frământată cu untdelemn.

⁸Darul de mâncare făcut din aceste lucruri să-l aduci Domnului; și anume, să fie dat preotului, care-l va aduce pe altar.

⁹Preotul va lua din darul de mâncare partea care trebuie adusă ca aducere aminte, și o va arde pe altar. Acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare, de un miros plăcut Domnului.

Lev 2.2;Ex 29.18;

¹⁰Ce va rămâne din darul acesta de mâncare, să fie al lui Aaron și al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfânt între darurile mistuite de foc înaintea Domnului.

Lev 2.3;

Totul fără aluat și cu sare.

¹¹Nici unul din darurile, pe care le veți aduce ca jertfă de mâncare înaintea Domnului, să nu fie făcut cu aluat; căci nu trebuie să ardeți nimic cu aluat sau cu miere, ca jertfă de mâncare mistuită de foc înaintea Domnului.

Lev 6.17;Mat 16.12;Marc 8.15;Luc 12.1;1Cor 5.8;Gal 5.9;

¹²Ca jertfă de mâncare din cele dintâi roade, veți putea să le aduceți Domnului; dar ca dar de mâncare de un miros plăcut, să nu fie aduse pe altar.

Ex 22.29;Lev 23.10-11;

¹³Toate darurile tale de mâncare să le sărezi cu sare; să nu lași să lipsească niciodată de pe darurile tale de mâncare sarea, care este semnul legământului Dumnezeuului tău; la toate darurile tale de mâncare să aduci sare.

Marc 9.49; Col 4.6; Num 18.19; Ezec 43.24;

Pârnga.

¹⁴Dacă vei aduce Domnului un dar ca jertfă de mâncare din cele dintâi roade, să aduci ca dar de mâncare din cele dintâi roade ale tale, spice coapte de curând, prăjite la foc și boabe noi pisate.

Lev 23.10-14; 2Împ 4.42;

¹⁵Să torni untdelemn pe ele, și să adaugi și tămâie; acesta este un dar de mâncare.

Lev 2.1;

¹⁶Preotul să ardă ca aducere aminte o parte din boabele pisate și din untdelemn, cu toată tămâia. Acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare, mistuită de foc înaintea Domnului.

Lev 2.2;

3

Jertfele de mulțumire.

¹Când cineva va aduce Domnului un dar ca jertfă de mulțumire: Dacă îl va aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, s-o aducă fără cusur, înaintea Domnului.

Lev 7.11-29; Lev 22.21; Lev 1.3;

²Să pună mâna pe capul dobitocului, să-l junghie la ușa cortului întâlnirii; și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sângele pe altar de jur împrejur.

Ex 29.10; Lev 1.4-5;

³Din această jertfă de mulțumire, să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care ține de măruntaie;

Ex 29.13-22; Lev 4.8-9;

⁴cei doi rărunchi, și grăsimea de pe ei și de pe coapse, și prapurul de pe ficat, pe care-l va dezlipi de lângă rărunchi.

⁵Fiii lui Aaron să le ardă pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc. Aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Ex 29.13; Lev 6.12;

⁶Dacă darul pe care-l aduce ca jertfă de mulțumire Domnului, va fi din turmă, fie parte bărbătească fie parte femeiască, s-o aducă fără cusur.

Lev 3.1;

⁷Dacă va aduce jertfă un miel, să-l aducă înaintea Domnului.

⁸Să-și pună mâna pe capul dobitocului, și să-l junghie înaintea cortului întâlnirii; fiii lui Aaron să-i stropească sângele pe altar de jur împrejur.

⁹Din această jertfă de mulțumire, să aducă o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, și anume: grăsimea, coada întregă, pe care o va desface de la osul spinării, grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care ține de măruntaie,

¹⁰cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va dezlipi de lângă rărunchi.

¹¹Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mâncarea unei jertfe mistuite de foc înaintea Domnului.

Lev 21.6-22; Lev 22.25; Ezech 44.7; Mal 1.7-12;

¹²Dacă darul lui va fi o capră, s-o aducă înaintea Domnului.

Lev 3.1; Lev 3.7;

¹³Să-și pună mâna pe capul vitei, și s-o junghie înaintea cortului întâlnirii; și fiii lui Aaron să-i stropească sângele pe altar de jur împrejur.

¹⁴Apoi din ea, să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care ține de ele,

¹⁵cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va dezlipi de lângă rărunchi.

¹⁶Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mâncarea unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului. Toată grăsimea este a Domnului.

Lev 7.23-25; 1Sam 2.15; 2Cron 7.7;

¹⁷Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile unde veți locui: cu nici un chip să nu mâncați nici grăsime, nici sânge."

Lev 6.18; Lev 7.36; Lev 17.7; Lev 23.14; Lev 3.16; Lev 7.23; Deut 32.14; Neem 8.10; Gen 9.4; Lev 7.26; Lev 17.10-14; Deut 12.16; 1Sam 14.33; Ezech 44.7-15;

4

Jertfele pentru ispășire.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel, și spune: "Când va păcătui cineva fără voie împotriva vreuneia din poruncile Domnului, făcând lucruri care nu trebuie făcute; și anume:

Lev 5.15-17; Num 15.22; 1Sam 14.27; Ps 19.12;

³Dacă a păcătuit preotul care a primit ungerea, și prin aceasta a adus vina asupra poporului, să aducă Domnului un vițel fără cusur, ca jertfă de ispășire pentru păcatul pe care l-a făcut.

Lev 8.12; Lev 9.2;

⁴Să aducă vițelul la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului, să-și pună mâna pe capul vițelului, și să-l junghie înaintea Domnului.

Lev 1.3-4;

⁵Preotul, care a primit ungerea, să ia din sângele vițelului, și să-l aducă în cortul întâlnirii:

Lev 16.14; Num 19.4;

⁶să-și înmoaie degetul în sânge, și să stropească de șapte ori înaintea Domnului, în fața perdelei dinăuntru a sfântului locaș.

⁷Apoi preotul să ungă cu sânge coarnele altarului pentru tămâia mirositoare, care este înaintea Domnului în cortul întâlnirii; iar tot celălalt sânge al vițelului să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la ușa cortului întâlnirii.

Lev 8.15; Lev 9.9; Lev 16.18; Lev 5.9;

⁸Să ia toată grăsimea vițelului adus ca jertfă de ispășire, și anume: grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care ține de ele,

⁹cei doi rărunchi, și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va dezlipi de lângă rărunchi. Preotul să ia aceste părți,

¹⁰cum se iau de la vițelul adus ca jertfă de mulțumire, și să le ardă pe altarul pentru arderile de tot.

Lev 3.3-4.5;

¹¹Dar pielea vițelului, toată carnea lui, cu capul, picioarele, măruntaiele și balega lui,

Ex 29.14; Num 19.5;

¹²adică tot vițelul care a mai rămas, să-l scoată afară din tabără, într-un loc curat, unde se aruncă cenușa, și să-l ardă cu lemne pe foc; să fie ars pe grămada de cenușă.

Lev 6.11; Evr 13.11;

Când toată adunarea a păcătuț.

¹³Dacă toată adunarea lui Israel a păcătuț fără voie și fără să știe, făcând împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri care nu trebuie făcute, și făcându-se astfel vinovată,

Num 15.24; Ios 7.11;

¹⁴și dacă păcatul săvârșit s-a descoperit, adunarea să aducă un vițel ca jertfă de ispășire, și anume să-l aducă înaintea cortului întâlnirii.

Lev 5.2-17;

¹⁵Bătrânii adunării să-și pună mâinile pe capul vițelului înaintea Domnului, și să junghie vițelul înaintea Domnului.

Lev 1.4;

¹⁶Preotul care a primit ungerea, să aducă din sângele vițelului în cortul întâlnirii;

Lev 4.5; Evr 9.12-14;

¹⁷să-și înmoaie degetul în sânge, și să stropească cu el de șapte ori înaintea Domnului, în fața perdelei dinăuntru.

¹⁸Să ungă cu sângele acesta coarnele altarului care este înaintea Domnului în cortul întâlnirii; și să verse tot sângele care a mai rămas la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la ușa cortului întâlnirii.

¹⁹Toată grăsimea vițelului s-o ia și s-o ardă pe altar.

²⁰Cu vițelul acesta să facă întocmai cum a făcut cu vițelul adus ca jertfă de ispășire; să facă la fel. Astfel să facă preotul ispășire pentru ei, și li se va ierta.

Lev 4.3; Num 15.25; Dan 9.24; Rom 5.11; Evr 2.17; Evr 10.10-12; 1Ioan 1.7; 1Ioan 2.2;

²¹Vițelul rămas, să-l scoată apoi afară din tabără, și să-l ardă ca și pe vițelul dintâi. Aceasta este o jertfă de ispășire pentru adunare.

Când păcătuiește o căpetenie.

²²Dacă o căpetenie a păcătuit, făcând fără voie împotriva uneia din poruncile Domnului, Dumnezeului său, lucruri care nu trebuie făcute și s-a făcut astfel vinovat,

Lev 4.2-13;

²³și ajunge să descopere păcatul pe care l-a făcut, să aducă jertfă un țap fără cusur!

Lev 4.14;

²⁴Să-și pună mâna pe capul țapului, și să-l junghie în locul unde se junghie arderile de tot înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă de ispășire.

Lev 4.4;

²⁵Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei de ispășire, să un gă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar celălalt sânge să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot.

Lev 4.30;

²⁶Toată grăsimea s-o ardă pe altar, cum a ars grăsimea de la jertfa de mulțumire. Astfel va face preotul pentru căpetenia aceea ispășirea păcatului lui, și i se va ierta.

Lev 3.5;Lev 4.20;Num 15.28;

²⁷Dacă cineva din poporul de rând a păcătuit fără voie, făcând împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri care nu trebuie făcute și s-a făcut astfel vinovat,

Lev 4.2;Num 15.27;

²⁸și ajunge să descopere păcatul pe care l-a făcut, să aducă jertfă o iadă fără cusur, pentru păcatul pe care l-a făcut.

Lev 4.23;

²⁹Să-și pună mâna pe capul jertfei de ispășire, și s-o junghie în locul unde se junghie arderile de tot.

Lev 4.14-24;

³⁰Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei, să ungă coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celălalt sânge să-l verse la picioarele altarului.

³¹Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea jertfei de mulțumire, și s-o ardă pe altar, și ea va fi de un miros plăcut Domnului. Astfel va face preotul ispășirea pentru omul acesta, și i se va ierta.

Lev 3.14; Lev 3.3; Ex 29.18; Lev 1.9; Lev 4.26;

³²Dacă va aduce ca jertfă de ispășire un miel, să aducă o parte femeiască fără cusur.

Lev 4.28;

³³Să-și pună mâna pe capul jertfei, și s-o junghie ca jertfă de ispășire în locul unde se junghie arderile de tot.

³⁴Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei, să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celălalt sânge să-l verse la picioarele altarului.

³⁵Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea mielului adus ca jertfă de mulțumire, și s-o ardă pe altar, peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a săvârșit, și i se va ierta.

Lev 3.5; Lev 4.26-31;

5

Tot jertfele pentru ispășirea păcatelor.

¹Când cineva, fiind pus sub jurământ ca martor, va păcătui, nespunând ce a văzut sau ce știe, și va cădea astfel sub vină,

1Împ 8.31; Mat 26.63; Lev 5.17; Lev 7.18; Lev 17.16; Lev 19.8; Lev 20.17; Num 9.13;

²sau când cineva, fără să știe, se va atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare sălbatice necurate, fie de hoitul unei vite de casă necurate, fie de hoitul unei târâtoare necurate, și va băga apoi de seamă și se va face astfel vinovat;

Lev 11.24-39; Num 19.11-16; Lev 5.17;

³sau când cineva, fără să ia seama, se va atinge de vreo spurcăciune omenească, de orice spurcăciune care face pe cineva necurat, și va băga de seamă mai târziu, și se va face astfel vinovat;

Lev Cap 12;Lev 13.15;

⁴sau când cineva, vorbind cu ușurință, jură că are să facă ceva rău sau bine, și nebăgând de seamă la început, bagă de seamă mai târziu, și se va face astfel vinovat:

1Sam 25.22;Fapt 23.12;Marc 6.23;

⁵Când cineva, deci, se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-și mărturisească păcatul.

Lev 16.21;Lev 26.40;Num 5.7;Ezra 10.11-12;

⁶Apoi să aducă lui Dumnezeu ca jertfă de vină, pentru păcatul pe care l-a făcut, o parte femeiască din turmă, și anume, o oaie sau o capră, ca jertfă ispășitoare. Și preotul să facă pentru el ispășirea păcatului lui.

⁷Dacă nu va putea să aducă o oaie sau o capră, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui două turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de ispășire, iar celălalt ca ardere de tot.

Lev 12.8;Lev 14.21;Lev 1.14;

⁸Să le aducă preotului, care va jertfi întâi pe cea care are să slujească drept jertfă de ispășire. Preotul să-i frângă cu unghia capul de la grumaz, fără să-l despartă;

Lev 1.15;

⁹să stropească un perete al altarului cu sângele jertfei de ispășire, iar celălalt sânge să-l stoarcă la picioarele altarului: aceasta este o jertfă de ispășire.

Lev 4.7-30.34;

¹⁰Cealaltă pasăre s-o pregătească drept ardere de tot, după rânduielile așezate. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a făcut, și i se va ierta.

Lev 1.14;Lev 4.26;

¹¹Dacă nu poate să aducă nici două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă pentru păcatul lui, ca dar, a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, și anume ca dar de ispășire; să nu pună untdelemn pe ea, și să n-adauge nici tămâie, căci este un dar de ispășire.

Num 5.15;

¹²S-o aducă la preot, și preotul să ia din ea un pumn plin, ca aducere aminte, și s-o ardă pe altar, ca și pe darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului: acesta este un dar de ispășire.

Lev 2.2;Lev 4.35;

¹³Astfel va face preotul pentru omul acela ispășirea păcatului pe care l-a făcut față de unul din aceste lucruri, și i se va ierta. Cealaltă parte care va mai rămâne din darul acesta, să fie a preotului, ca și la darul de mâncare."

Lev 4.26;Lev 2.3;

Jertfele pentru vină.

¹⁴Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁵"Când cineva va face o nelegiuire și va păcătui fără voie față de lucrurile închinare Domnului, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui un berbec fără cusur din turmă, după prețuirea ta, în sicli de argint, după siclul sfântului locaș.

Lev 22.14;Ezra 10.19;Ex 30.13;Lev 27.25;

¹⁶Să mai adauge a cincea parte la prețul lucrului, cu care a înșelat sfântul locaș, și să-l încredințeze preotului. Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta.

Lev 6.5;Lev 22.14;Lev 27.13-31;Num 5.7;Lev 4.26;

¹⁷Când va păcătui cineva făcând, fără să știe, împotriva uneia din poruncile Domnului, lucruri care nu trebuie făcute, și se va face vinovat, purtându-și astfel vina,

Lev 4.2;Lev 5.15;Lev 4.2-27;Ps 19.12;Luc 12.48;Lev 5.1-2;

¹⁸să aducă preotului ca jertfă pentru vină un berbec fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta. Și preotul să facă pentru el ispășirea greșelii pe care a făcut-o fără să știe; și i se va ierta.

Lev 5.15;Lev 5.16;

¹⁹Aceasta este o jertfă pentru vină. Omul acesta se făcuse vinovat față de Domnul."

Ezra 10.3;

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²Când va păcătui cineva și va săvârși o nelegiuire față de Domnul, tăgăduind aproapelui său un lucru încredințat lui, sau dat în păstrarea lui, sau luat cu sila, sau va înșela pe aproapele lui,

Num 5.6; Lev 19.11; Fapt 5.4; Col 3.9; Ex 22.7-10; Prov 24.28; Prov 26.19;

³tăgăduind că a găsit un lucru pierdut, sau făcând un jurământ strâmb cu privire la un lucru oarecare pe care-l face omul și păcătuiește;

Deut 22.1-3; Ex 22.11; Lev 19.12; Ier 7.9; Zah 5.4;

⁴când va păcătui astfel și se va face vinovat, să dea înapoi lucrul luat cu sila sau luat prin înșelăciune, sau încredințat lui, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit,

⁵sau lucru pentru care a făcut un jurământ strâmb - ori care ar fi - să-l dea înapoi întreg, să mai adauge a cincea parte din prețul lui, și să-l dea în mâna stăpânului lui, chiar în ziua când își va aduce jertfa lui pentru vină.

Lev 5.16; Num 5.7; 2Sam 12.6; Luc 19.8;

⁶Iar ca jertfă pentru vină, să aducă Domnului pentru păcatul lui un berbec fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta, și să-l dea preotului.

Lev 5.15;

⁷Și preotul va face pentru el ispășirea înaintea Domnului, și i se va ierta, ori care ar fi greșeala, de care se va fi făcut vinovat."

Lev 4.26;

Legea arderii de tot.

⁸Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁹Dă următoarea poruncă lui Aaron și fiilor săi, și zi: "Iată legea arderii de tot. Arderea de tot să rămână pe vatra altarului toată noaptea până dimineața, și în felul acesta focul să ardă pe altar.

¹⁰Preotul să se îmbrace cu tunica de in, să-și acopere goliciunea cu izmenele, să ia cenușa făcută de focul, care va mistui arderea de tot de pe altar, și s-o verse lângă altar.

Ex 28.39-43; Lev 16.4; Ezech 44.17-18; Lev 1.16;

¹¹Apoi să se dezbrace de veșmintele lui și să se îmbrace cu altele, ca să scoată cenușa afară din tabără, într-un loc curat.

Ezec 44.19; Lev 4.12;

¹²Focul să ardă pe altar și să nu se stingă deloc: în fiecare dimineață, preotul să aprindă lemne pe altar, să așeze arderea de tot pe ele, și să ardă deasupra grăsimea jertfelor de mulțumire.

Lev 3.3-14;

¹³Focul să ardă necurmat pe altar și să nu se stingă deloc.

Legea darului de mâncare.

¹⁴"Iată legea darului adus ca jertfă de mâncare. Fiii lui Aaron s-o aducă înaintea Domnului, înaintea altarului.

Lev 2.1; Num 15.4;

¹⁵Preotul să ia un pumn din floarea făinii și din untdelemn, cu toată tămâia adăugată la darul de mâncare, și s-o ardă pe altar ca aducere aminte de un miros plăcut Domnului.

Lev 2.2-9;

¹⁶Aaron și fiii lui să mănânce ce va mai rămâne din darul de mâncare; s-o mănânce fără aluat, într-un loc sfânt, în curtea cortului întâlnirii.

Lev 2.3; Ezec 44.29; Lev 6.26; Lev 10.12-13; Num 18.10;

¹⁷Să n-o coacă cu aluat. Aceasta este partea pe care le-am dat-o Eu din darurile Mele de mâncare mistuite de foc. Ea este un lucru prea sfânt, ca și jertfa de ispășire și ca și jertfa pentru vină.

Lev 2.11; Num 18.9-10; Ex 29.37; Lev 6.25; Lev 2.3; Lev 7.1;

¹⁸Toată partea bărbătească dintre copiii lui Aaron să mănânce din ea. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, cu privire la darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului: oricine se va atinge de ele va fi sfințit."

Lev 6.29; Num 18.10; Lev 3.17; Ex 29.37; Lev 22.3-7;

Darul de mâncare al preotului.

¹⁹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

20"Iată darul pe care îl vor face Domnului Aaron și fiii lui, în ziua când vor primi ungera: a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, ca dar de mâncare veșnic, jumătate dimineața și jumătate seara.

Ex 29.2; Ex 16.36;

21 Să fie pregătită în tigaie cu untdelemn, și s-o aduci prăjită; s-o aduci coaptă și tăiată în bucăți, ca un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.

22 Preotul dintre fiii lui Aaron, care va fi uns în locul lui, să aducă darul acesta ca jertfă de mâncare. Aceasta este o lege veșnică înaintea Domnului: să fie arsă întregă.

Lev 4.3; Ex 29.25;

23 Orice dar de mâncare al unui preot să fie ars în întregime: să nu se mănânce."

Legea jertfei de ispășire.

24 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

25"Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și zi: "Iată legea jertfei de ispășire. Vita pentru jertfa de ispășire să fie junghiată înaintea Domnului în locul unde se junghie arderea de tot: ea este un lucru prea sfânt.

Lev 4.2; Lev 1.3-11; Lev 4.24-33; Lev 6.17; Lev 21.22;

26 Preotul care va aduce jertfa de ispășire, acela s-o mănânce; și anume să fie mâncată într-un loc sfânt, în curtea cortului întâlnirii.

Lev 10.17-18; Num 18.9-10; Ezec 44.28-29; Lev 6.16;

27 Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfințit. Dacă va sări sânge din ea pe vreun veșmânt, locul stropit cu sânge să fie spălat într-un loc sfânt.

Ex 29.32; Ex 30.29;

28 Vasul de pământ în care se va fierbe, să se spargă; dacă s-a fiert într-un vas de aramă, vasul să fie frecat și spălat cu apă.

Lev 11.33; Lev 15.12;

29 Toată partea bărbătească dintre preoți să mănânce din ea: ea este un lucru prea sfânt.

Lev 6.18; Num 18.10; Lev 6.25;

³⁰Dar să nu se mănânce nici o jertfă de ispășire din al cărei sânge se va aduce în cortul întâlnirii pentru facerea ispășirii în sfântul locaș: ci aceea să fie arsă în foc.

Lev 4.7-21; Lev 10.18; Lev 16.27; Evr 13.11;

7

Legea jertfei pentru vină.

¹Iată legea jertfei pentru vină: ea este un lucru prea sfânt.

Lev Cap 5; Lev 6.1-7; Lev 6.17-25; Lev 21.22;

²În locul unde se junghie arderea de tot, să se junghie și vita care slujește ca jertfă pentru vină. Sângele ei să se stropească pe altar de jur împrejur.

Lev 1.3-11; Lev 4.24-33;

³Să i se aducă toată grăsimea, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele,

Ex 29.13; Lev 3.4-16; Lev 4.8-9;

⁴cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, care va fi dezlipit de lângă rărunchi.

⁵Preotul să le ardă pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă pentru vină.

⁶Toată partea bărbătească dintre preoți să mănânce din ea; și anume s-o mănânce într-un loc sfânt, căci este un lucru prea sfânt.

Lev 6.16-18; Num 18.9-10; Lev 2.3;

⁷Cu jertfa pentru vină este ca și cu jertfa de ispășire; aceeași lege este pentru amândouă aceste jertfe: vita jertfită va fi a preotului care va face ispășirea.

Lev 6.25-26; Lev 14.13;

⁸Preotul care va aduce arderea de tot a cuiva, să aibă pentru el pielea arderii de tot pe care a adus-o.

⁹Orice jertfă de mâncare, coaptă în cuptor, gătită pe grătar sau în tigaie, să fie a preotului care a adus-o.

Lev 2.3-10; Num 18.9; Ezec 44.29;

¹⁰Iar orice jertfă de mâncare, frământată cu untdelemn și uscată, să fie a tuturor fiilor lui Aaron, a unuia ca și a celuilalt.

Legea jertfei de mulțumire.

¹¹Iată legea jertfei de mulțumire, care se va aduce Domnului.

Lev 3.1; Lev 22.18-21;

¹²Dacă cineva o aduce ca jertfă de laudă, să aducă, împreună cu jertfa de mulțumire, niște turte nedospite, frământate cu untdelemn, niște plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn, și niște turte din floarea de făină, prăjite și frământate cu untdelemn.

Lev 2.4; Num 6.15;

¹³Pe lângă aceste turte, să aducă și pâine dospită pentru darul lui de mâncare, împreună cu jertfa lui de laudă și de mulțumire.

Amos 4.5;

¹⁴Din toate acele daruri să aducă Domnului câte o bucată, ca dar ridicat; ea să fie a preotului care stropește sângele jertfei de mulțumire.

Num 18.8-19;

¹⁵Carnea jertfei de laudă și de mulțumire să fie mâncată chiar în ziua în care este adusă; să nu se lase nimic din ea până dimineța.

Lev 22.30;

¹⁶Dacă aduce cineva o jertfă pentru împlinirea unei juruințe, sau ca dar de bună voie, jertfa să fie mâncată chiar în ziua când o va aduce; iar ce va rămâne din ea, să se mănânce a doua zi.

Lev 19.6-8;

¹⁷Ce va mai rămâne din carnea vitei până a treia zi, să fie ars în foc.

¹⁸Dacă s-ar întâmpla să mănânce cineva a treia zi din carnea jertfei lui de mulțumire, jertfa lui nu va fi primită, și nu se va ține în seamă celui ce a adus-o: ci va fi un lucru urâcios, și oricine va mânca din ea își va purta vina.

Num 18.27; Lev 11.10-41; Lev 19.7;

¹⁹Nici carnea care s-a atins de ceva necurat nu trebuie mâncată: ci trebuie arsă în foc. Orice om curat poate să mănânce carne;

²⁰dar acela care, găsindu-se în stare de necurăţenie, va mânca din carnea jertfei de mulţumire, care este a Domnului, să fie nimicित din poporul său.

Lev 15.3; Gen 17.14;

²¹Şi cine se va atinge de ceva necurat, fie de vreo spurcăciune omenească, fie de un dobitoc necurat, fie de o altă spurcăciune, şi va mânca din carnea jertfei de mulţumire care este a Domnului, să fie nimicित din poporul său."

Lev Cap 12; Lev Cap 13; Lev cap 15; Lev 11.24-28; Ezec 4.14; Lev 7.20;

Să nu mănânce grăsimea şi sângele.

²²Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis:

²³"Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune: "Să nu mâncaţi grăsime de bou, de miel sau de capră.

Lev 3.17; Lev 17.15; Deut 14.21; Ezec 4.14; Ezec 44.31;

²⁴Grăsimea unui dobitoc mort sau sfâşiat de fiară va putea să fie întrebuinţată la orice altceva, numai să n-o mâncaţi.

²⁵Căci cine va mânca din grăsimea dobitoacelor din care se aduc Domnului jertfe mistuite de foc, va fi nimicित din poporul său.

²⁶Să nu mâncaţi sânge, nici de pasăre, nici de vită, în toate locurile în care veţi locui.

Gen 9.4; Lev 3.17; Lev 17.10-14;

²⁷Cine va mânca vreun fel de sânge, va fi nimicित din poporul său!"

Darul de mulţumire.

²⁸Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis:

²⁹"Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: "Cine va aduce Domnului jertfa lui de mulţumire, să aducă Domnului darul lui, luat din jertfa lui de mulţumire.

Lev 3.1;

³⁰Să aducă cu mâinile lui ceea ce trebuie mistuit de foc înaintea Domnului; şi anume să aducă grăsimea cu pieptul, pieptul ca să-l legene într-o parte şi într-alta, ca dar legănat înaintea Domnului.

Lev 3.3-14; Ex 29.24-27; Lev 8.27; Lev 9.21; Num 6.20;

³¹Preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor lui.

Lev 3.5-16; Lev 7.34;

³²Din jertfele voastre de mulțumire, să dați preotului și spata dreaptă, aducând-o ca dar luat prin ridicare.

Lev 7.34; Lev 9.21; Num 6.20;

³³Spata aceea dreaptă să fie partea aceuia dintre fiii lui Aaron, care va aduce sângele și grăsimea jertfei de mulțumire.

³⁴Căci Eu iau din jertfele de mulțumire, aduse de copiii lui Israel, pieptul care va fi legănat într-o parte și într-alta, ca dar legănat, și spata, care va fi adusă ca dar luat prin ridicare, și le dau preotului Aaron și fiilor lui, printr-o lege veșnică, pe care o vor păzi totdeauna copiii lui Israel.

Ex 29.28; Lev 10.14-15; Num 18.18-19; Deut 18.3;

³⁵Acesta este dreptul, pe care li-l va da ungera lui Aaron și a fiilor lui asupra jertfelor mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua când vor fi înfățișați ca să fie în slujba Mea ca preoți.

³⁶Iată ce poruncește Domnul să le dea copiii lui Israel din ziua ungerii lor; aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii lor."

Ex 40.13-15; Lev 8.12-30;

³⁷Aceasta este legea arderii de tot, a darului de mâncare, a jertfei de ispășire, a jertfei pentru vină, a închinării în slujba Domnului, și a jertfei de mulțumire.

Lev 6.9; Lev 6.14; Lev Cap 25; Lev 7.1; Ex 29.1; Lev 6.20; Lev 7.11;

³⁸Domnul a dat-o lui Moise pe muntele Sinai, în ziua când a poruncit copiilor lui Israel să-și aducă darurile înaintea Domnului, în pustia Sinai.

Lev 1.2;

8

Sfințirea lui Aaron și a fiilor lui.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²Ia pe Aaron și pe fiii lui împreună cu el, veșmintele, untdelemnul pentru ungere, vițelul pentru jertfa de ispășire, cei doi berbeci și coșul cu azimile,

Ex 29.1-3; Ex 28.2-4; Ex 30.24-25;

³și cheamă toată adunarea la ușa cortului întâlnirii."

⁴Moise a făcut cum îi poruncise Domnul; și adunarea s-a strâns la ușa cortului întâlnirii.

⁵Moise a zis adunării: "Iată ce a poruncit Domnul să se facă."

Ex 29.4;

⁶Moise a adus pe Aaron și pe fiii lui, și i-a spălat cu apă.

Ex 29.4;

⁷A pus tunica pe Aaron, l-a încins cu brâul, l-a îmbrăcat cu mantia, și a pus pe el efodul, pe care l-a strâns cu brâul efodului cu care l-a îmbrăcat.

Ex 29.5; Ex 28.4;

⁸l-a pus pieptarul, și a pus în pieptar Urim și Tumim.

Ex 28.30;

⁹l-a pus mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a așezat placa de aur, cununa împărătească sfântă, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 29.6; Ex 28.37;

¹⁰Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfântul locaș și toate lucrurile, care erau în el, și le-a sfințit.

Ex 36.26-29;

¹¹A stropit cu el altarul de șapte ori, și a uns altarul și toate uneltele lui, și ligheanul cu piciorul lui, ca să le sfințească.

¹²Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron, și l-a uns, ca să-l sfințească.

Ex 29.7; Ex 30.30; Lev 21.10-12; Ps 123.2;

¹³Moise a adus și pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brăurile, și le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 29.8-9;

Vițelul ispășitor și arderea de tot.

¹⁴A apropiat apoi vițelul adus ca jertfă de ispășire; și Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul vițelului adus ca jertfă de ispășire.

Ex 29.10;Ezec 43.19;Lev 4.4;

¹⁵Moise l-a junghiat, a luat sânge, și a uns cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, și a curățit altarul; celălalt sânge l-a turnat la picioarele altarului, și l-a sfințit astfel, făcând ispășire pentru el.

Ex 29.12-36;Lev 4.7;Ezec 43.20-26;Evr 9.22;

¹⁶A luat apoi toată grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea lor, și le-a ars pe altar.

Ex 29.13;Lev 4.8;

¹⁷Iar cealaltă parte care a mai rămas din vițel și anume: pielea, carnea și balega, le-a ars în foc, afară din tabără, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 29.14;Lev 4.11-12;

¹⁸A apropiat apoi berbecul pentru arderea de tot; și Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului.

Ex 29.15;

¹⁹Moise l-a junghiat, și a stropit sângele pe altar de jur împrejur.

²⁰A tăiat berbecul în bucăți, și a ars capul, bucățile și grăsimea.

²¹A spălat cu apă măruntaiele și picioarele, și a ars tot berbecul pe altar: aceasta a fost arderea de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 29.18;

Sfințirea în slujba preoției.

²²A adus apoi celălalt berbec, adică berbecul pentru închinarea în slujba Domnului; și Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului.

Ex 29.19-31;

²³Moise a junghiat berbecul, a luat din sângele lui, și a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept.

²⁴A adus pe fiii lui Aaron, a pus sânge pe marginea urechii lor drepte, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lor cel drept, iar sângele rămas l-a stropit pe altar de jur împrejur.

²⁵A luat grăsimea, coada, toată grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea lor, și spata dreaptă;

Ex 29.22;

²⁶a luat de asemenea din coșul cu azimi, pus înaintea Domnului, o turtă fără aluat, o turtă de pâine făcută cu untdelemn și o plăcintă, și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă.

Ex 29.23;

²⁷Toate aceste lucruri le-a pus în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor săi, și le-a legănat într-o parte și într-alta, ca dar legănat înaintea Domnului.

Ex 29.24;

²⁸Apoi Moise le-a luat din mâinile lor, și le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în slujba Domnului, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Ex 29.25;

²⁹Moise a luat pieptul berbecului de închinare în slujba Domnului și l-a legănat într-o parte și într-alta ca dar legănat înaintea Domnului; aceasta a fost partea lui Moise, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 29.26;

³⁰Moise a luat din untdelemnul pentru ungere și din sângele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor; și a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor împreună cu el.

Ex 29.21;Ex 30.30;Num 3.3;

³¹Moise a zis lui Aaron și fiilor lui: "Fierbeți carnea la ușa cortului întâlnirii; acolo s-o mâncați, împreună cu pâinea care este în coș pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, zicând: "Aaron și fiii lui s-o mănânce."

Ex 29.31-32;

³²Iar partea care va mai rămâne din carne și din pâine, s-o ardeți în foc.

Ex 29.34;

³³Timp de șapte zile, să nu ieșiți deloc din ușa cortului întâlnirii, până se vor împlini zilele pentru închinarea voastră în slujba Domnului; căci șapte zile se vor întrebuița pentru închinarea voastră în slujba Domnului.

Ex 29.30-35; Ezec 43.25-26;

³⁴Ce s-a făcut azi, Domnul a poruncit să se facă și de acum încolo ca ispășire pentru voi.

Evr 7.16;

³⁵Să rămâneți dar șapte zile la ușa cortului întâlnirii, zi și noapte, și să păziți poruncile Domnului, ca să nu muriți; căci așa mi s-a poruncit."

Num 3.7; Num 9.19; Deut 11.1; 1Împ 2.3;

³⁶Aaron și fiii lui au făcut toate cele poruncite de Domnul prin Moise.

9

Jertfele lui Aaron și fiilor lui.

¹În ziua a opta, Moise a chemat pe Aaron și pe fiii lui, și pe bătrânii lui Israel.

Ezec 43.27;

²Și a zis lui Aaron: "Ia un vițel pentru jertfa de ispășire, și un berbec pentru arderea de tot, amândoi fără cusur, și adu-i înaintea Domnului.

Ex 29.1; Lev 4.3; Lev 8.14; Lev 8.18;

³Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: "Luați un țap, pentru jertfa de ispășire, un vițel și un miel de un an și fără cusur, pentru arderea de tot;

Lev 4.23; Ezra 6.17; Ezra 10.19;

⁴un taur și un berbec, pentru jertfa de mulțumire, ca să-i jertfiți înaintea Domnului, și un dar de mâncare, frământat cu untdelemn. Căci azi vi se va arăta Domnul."

Lev 2.4; Lev 9.6-23; Ex 29.43;

⁵Ei au adus înaintea cortului întâlnirii tot ce poruncise Moise; și toată adunarea s-a apropiat, și a stat înaintea Domnului.

⁶Moise a zis: "Să faceți ce a poruncit Domnul; și vi se va arăta slava Domnului."

Lev 9.23;Ex 24.16;

⁷Moise a zis lui Aaron: "Apropie-te de altar; adu-ți jertfa ta de ispășire și arderea ta de tot, și fă ispășire pentru tine și pentru popor; adu și jertfa poporului și fă ispășire pentru el, cum a poruncit Domnul."

Lev 4.3;1Sam 3.14;Evr 5.3;Evr 7.27;Evr 9.7;Lev 4.16-20;Evr 5.1;

⁸Aaron s-a apropiat de altar, și a junghiat vițelul pentru jertfa lui de ispășire.

⁹Fiii lui Aaron i-au adus sângele la el; el și-a muiat degetul în sânge, a uns coarnele altarului, iar celălalt sânge l-a turnat la picioarele altarului.

Lev 8.15;Lev 4.7;

¹⁰A ars pe altar grăsimea, rărunchii, și prapurul ficatului de la vițelul pentru jertfa de ispășire, cum poruncise lui Moise Domnul.

Lev 8.16;Lev 4.8;

¹¹Iar carnea și pielea le-a ars în foc afară din tabără.

Lev 4.11;Lev 8.17;

¹²A junghiat apoi arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sângele la el, și el l-a stropit pe altar de jur împrejur.

Lev 1.5;Lev 8.19;

¹³I-au adus și arderea de tot tăiată în bucăți, cu cap cu tot, și le-a ars pe altar.

Lev 8.20;

¹⁴A spălat măruntaiele și picioarele, și le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot.

Lev 8.21;

¹⁵În urmă, a adus jertfa pentru popor. A luat țapul pentru jertfa de ispășire a poporului, l-a junghiat, și l-a adus jertfă de ispășire, ca și pe cea dintâi jertfă.

Lev 9.3;Isa 53.10;Evr 2.17;Evr 5.3;

¹⁶A adus apoi arderea de tot, și a jertfit-o, după rânduielile așezate.

Lev 1.3-10;

¹⁷A adus și jertfa de mâncare, a umplut un pumn din ea, și a ars-o pe altar, afară de arderea de tot de dimineață.

Lev 9.4; Lev 2.1-2; Ex 29.38;

¹⁸A junghiat apoi taurul și berbecul, ca jertfă de mulțumire pentru popor. Fiii lui Aaron au adus sângele la el, și el a stropit pe altar de jur împrejur.

Lev 3.1;

¹⁹I-au adus apoi grăsimea taurului și a berbecului, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, răunchii, și prapurul ficatului;

²⁰au pus grăsimile acestea deasupra piepturilor, și el a ars grăsimile pe altar.

Lev 3.5-16;

²¹Aaron a legănat într-o parte și într-alta, ca dar legănat înaintea Domnului, piepturile și spata dreaptă, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ex 29.24-26; Lev 7.30-34;

Foc din cer.

²²Aaron și-a ridicat mâinile spre popor, și l-a binecuvântat. Apoi, după ce a adus jertfa de ispășire, arderea de tot și jertfa de mulțumire, s-a pogorât.

Num 6.23; Deut 21.5; Luc 24.50;

²³Moise și Aaron au intrat în cortul întâlnirii. Când au ieșit din el, au binecuvântat poporul. Și slava Domnului s-a arătat întregului popor.

Lev 9.6; Num 14.10; Num 16.19-42;

²⁴Un foc a ieșit dinaintea Domnului, și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimile. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte de bucurie, și s-au aruncat cu fața la pământ.

Gen 4.4; Jud 6.21; 1Împ 18.38; 2Cron 7.1; Ps 20.3; 1Împ 18.39; 2Cron 7.3; Ezra 3.11;

10

Doi fii ai lui Aaron arși.

¹Fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, și au pus tămâie pe foc; și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise.

Lev 16.1; Lev 22.9; Num 3.3-4; Num 26.61; 1Cron 24.2; Lev 16.12; Num 16.18; Ex 30.9;

²Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.

Lev 9.24; Num 16.35; 2Sam 6.7;

³Moise a zis lui Aaron: "Aceasta este ce a spus Domnul, când a zis: "Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine, și voi fi proslăvit în fața întregului popor." Aaron a tăcut.

Ex 19.22; Ex 29.43; Lev 21.6-21; Isa 52.11; Ezec 20.41; Ezec 42.13; Isa 49.3; Ezec 28.22; Ioan 13.31-32; Ioan 14.13; 2Tes 1.10; Ps 39.9;

⁴Și Moise a chemat pe Mișael și Elțafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a zis: "Apropiați-vă, scoateți pe frații voștri din sfântul locaș, și duceți-i afară din tabără."

Ex 6.18-22; Num 3.19-30; Luc 7.12; Fapt 5.6-10; Fapt 8.2;

⁵Ei s-au apropiat, și i-au scos afară din tabără, îmbrăcați în tunicile lor, cum zisese Moise.

⁶Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, fiii lui Aaron: "Să nu vă descoperiți capetele, și să nu vă rupeți hainele, ca nu cumva să muriți, și să Se mânie Domnul împotriva întregii adunări. Lăsați pe frații voștri, pe toată casa lui Israel, să plângă arderea care a venit de la Domnul.

Ex 33.5; Lev 13.45; Lev 21.1-10; Num 6.6-7; Deut 33.9; Ezec 24.16-17; Num 16.22-46; Ios 7.1; Ios 22.18-20; 2Sam 24.1;

⁷Voi să nu ieșiți din ușa cortului întâlnirii, ca să nu muriți; căci untdelemnul ungerii Domnului este peste voi." Ei au făcut cum zisese Moise.

Lev 21.12; Ex 28.41; Lev 8.30;

Părțile cuvenite lui Aaron și fiilor lui.

⁸Domnul a vorbit lui Aaron, și a zis:

⁹"Tu și fiii tăi împreună cu tine, să nu beți vin, nici băutură amețitoare, când veți intra în cortul întâlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii voștri,

Ezec 44.21; Luc 1.15; 1Tim 3.3; Tit 1.7;

¹⁰ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce nu este curat,

Lev 11.47; Lev 20.25; Ier 15.19; Ezec 22.26; Ezec 44.23;

¹¹și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile, pe care li le-a dat Domnul prin Moise."

Deut 24.8;Neem 8.2-13;Ier 18.18;Mal 2.7;

¹²Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, cei doi fii care mai rămăseseră lui Aaron: "Luați partea din darul de mâncare rămasă din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, și mâncați-o fără aluat lângă altar: căci este un lucru prea sfânt.

Ex 29.2;Lev 6.16;Num 18.9-10;Lev 21.22;

¹³S-o mâncați într-un loc sfânt; acesta este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, ca parte din darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului; căci așa mi-a fost poruncit.

Lev 2.3;Lev 6.16;

¹⁴Să mâncați de asemenea într-un loc curat, tu, fiii tăi și fiicele tale împreună cu tine, pieptul care a fost legănat într-o parte și alta, și spata care a fost adusă ca jertfă prin ridicare; căci ele vă sunt date, ca un drept convenit ție și ca un drept convenit fiilor tăi, din jertfele de mulțumire ale copiilor lui Israel.

Ex 29.24-27;Lev 7.31-34;Num 18.11;

¹⁵Împreună cu grăsimile rânduite să fie mistuite de foc, ei vor aduce spata adusă ca jertfă prin ridicare, și pieptul care se leagă într-o parte și alta înaintea Domnului; ele vor fi ale tale și ale fiilor tăi împreună cu tine, printr-o lege veșnică, așa cum a poruncit Domnul."

Lev 7.29-34;

¹⁶Moise a căutat țapul adus ca jertfă de ispășire; și iată că fusese ars. Atunci s-a mâniat pe Eleazar și Itamar, fiii care mai rămăseseră lui Aaron, și a zis:

Lev 9.3-15;

¹⁷"Pentru ce n-ați mâncat jertfa de ispășire într-un loc sfânt? Ea este un lucru prea sfânt; și Domnul v-a dat-o, ca să purtați nelegiuirea adunării, și să faceți ispășire pentru ea înaintea Domnului.

Lev 6.26-29;

¹⁸Iată că sângele jertfei n-a fost dus înăuntrul sfântului locaș; trebuia s-o mâncați în sfântul locaș, cum am poruncit."

Lev 6.30;Lev 6.26;

¹⁹Aaron a răspuns lui Moise: "Iată, ei și-au adus azi jertfa de ispășire și arderea lor de tot înaintea Domnului; și, după cele ce mi s-au întâmplat, dacă aș fi mâncat azi jertfa de ispășire, ar fi fost bine oare înaintea Domnului?"

Lev 9.8-12; Ier 6.20; Ier 14.12; Osea 9.4; Mal 1.10-13;

²⁰Moise a auzit și a fost mulțumit cu aceste cuvinte.

11

Dobitoacele curate și necurate.

¹Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a zis:

²"Vorbiți copiilor lui Israel, și spuneți-le: "Iată dobitoacele pe care le veți mânca dintre toate dobitoacele de pe pământ.

Deut 14.4; Fapt 10.12-14;

³Să mâncați orice dobitoc care are unghia despicată, copita despărțită și rumegă.

⁴Dar să nu mâncați din cele ce rumegă numai, sau care au numai unghia despicată. Astfel, să nu mâncați cămila, care rumegă, dar n-are unghia despicată: s-o priviți ca necurată.

⁵Să nu mâncați iepurele de casă, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviți ca necurat.

⁶Să nu mâncați iepurele, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviți ca necurat.

⁷Să nu mâncați porcul, care are unghia despicată și copita despărțită, dar nu rumegă; să-l priviți ca necurat.

Isa 65.4; Isa 66.3-17;

⁸Să nu mâncați din carnea lor, și să nu vă atingeți de trupurile lor moarte: să le priviți ca necurate.

Isa 52.11; Mat 15.11-20; Marc 7.2-18; Fapt 10.14-15; Fapt 15.29; Rom 14.14-17; 1Cor 8.8; Col 2.16-21; Evr 9.10;

⁹Iată viețuitoarele, pe care să le mâncați dintre toate cele ce sunt în ape. Să mâncați din toate cele ce au aripi (înotătoare) și solzi, și care sunt în ape, fie în mări, fie în râuri.

Deut 14.9;

¹⁰Dar să priviți ca o urâciune pe toate cele ce n-au aripi și solzi, din tot ce mișună în ape și tot ce trăiește în ape, fie în mări, fie în râuri.

Lev 7.18;Deut 14.3;

¹¹Să le priviți ca o urâciune, să nu mâncați din carnea lor, și trupurile lor moarte să le priviți ca o urâciune.

¹²Să priviți ca o urâciune pe toate cele care n-au aripi și solzi în ape.

¹³Iată dintre păsări, cele pe care le veți privi ca o urâciune, și din care să nu mâncați: vulturul, gripsorul și vulturul de mare;

Deut 14.12;

¹⁴șorecarul, șoimul și tot ce este din neamul lui;

¹⁵corbul și toate soiurile lui;

¹⁶struțul, bufnița, pescărelul, coroiul și tot ce ține de neamul lui;

¹⁷huhurezul, heretele și cocostârcul;

¹⁸lebăda, pelicanul și corbul de mare;

¹⁹barza, bătlanul, și ce este din neamul lui, pupăza și liliacul.

²⁰Să priviți ca o urâciune orice târătoare care zboară și umblă pe patru picioare.

²¹Dar, dintre toate târătoarele care zboară și umblă pe patru picioare, să mâncați pe cele ce au fluierul picioarelor dinapoi mai lung, ca să poată sări pe pământ.

²²Iată pe care să le mâncați: lăcusta, lăcusta solam, lăcusta hargol și lăcusta hagab, după soiurile lor.

Mat 3.4;Marc 1.6;

²³Pe toate celelalte târătoare care zboară și care au patru picioare să le priviți ca o urâciune.

²⁴Ele vă vor face necurați: oricine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat până seara,

²⁵și oricine va purta trupurile lor moarte, să-și spele hainele, și va fi necurat până seara.

Lev 14.8; Lev 15.5; Num 19.10-22; Num 31.24;

²⁶Să priviți ca necurat orice dobitoc cu unghia despăcată, dar care n-are copita despărțită și nu rumegă: oricine se va atinge de el va fi necurat.

²⁷Să priviți ca necurate toate acele dobitoace cu patru picioare, care umblă pe labele lor: oricine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat până seara;

²⁸și oricine le va purta trupurile moarte, își va spăla hainele și va fi necurat până seara. Să le priviți ca necurate.

²⁹Iată, din vietățile care se târăsc pe pământ, cele pe care le veți privi ca necurate: cârțița, șoarecele și șopârla, după soiurile lor;

Isa 66.17;

³⁰ariciul, broasca, broasca țestoasă, melcul și cameleonul.

³¹Să le priviți ca necurate dintre toate târătoarele: oricine se va atinge de ele moarte, va fi necurat până seara.

³²Orice lucru pe care va cădea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat, fie vas de lemn, fie haină, fie piele, fie sac, fie orice alt lucru care se întrebuințează la ceva; să fie pus în apă, și va rămâne necurat până seara; după aceea va fi curat.

Lev 15.12;

³³Tot ce se va găsi într-un vas de pământ în care va cădea ceva din aceste trupuri moarte, va fi necurat, și veți sparge vasul.

Lev 6.28; Lev 15.12;

³⁴Orice lucru de mâncare, pe care va cădea ceva din apa aceasta, va fi necurat; și orice băutură care se întrebuințează la băut, oricare ar fi vasul în care se va găsi, va fi necurată.

³⁵Orice lucru, pe care va cădea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat; cuptorul și vatra să se dărâme: vor fi necurate, și le veți privi ca necurate.

³⁶Numai izvoarele și fântânile, care alcătuiesc grămezi de ape, vor rămâne curate; dar cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat.

³⁷Dacă se întâmplă să cadă ceva din trupurile lor moarte pe o sămânță care trebuie semănată, ea va rămâne curată.

³⁸ Dar dacă se pusese apă pe sămânță, și cade pe ea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurată.

³⁹ Dacă moare una din vitele care vă slujesc ca hrană, cine se va atinge de trupul ei mort, va fi necurat până seara;

⁴⁰ cine va mânca din trupul ei mort, își va spăla hainele și va fi necurat până seara; și cine va purta trupul ei mort, își va spăla hainele și va fi necurat până seara.

Lev 17.15; Lev 22.8; Deut 14.21; Ezec 4.14; Ezec 44.31;

⁴¹ Pe orice târâtoare care se târăște pe pământ, s-o priviți ca necurată; să nu se mănânce.

⁴² Din toate târâtoarele care se târăsc pe pământ, din toate cele ce se târăsc pe pânțele, să nu mâncați; nici din toate cele ce umblă pe patru picioare sau pe un mare număr de picioare; ci să le priviți ca o urâciune.

⁴³ Să nu vă faceți urâcioși prin toate aceste târâtoare care se târăsc; să nu vă faceți necurați prin ele, să nu vă spurcați prin ele.

Lev 20.25;

⁴⁴ Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; voi să vă sfințiți, și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt; să nu vă faceți necurați prin toate aceste târâtoare care se târăsc pe pământ.

Ex 19.6; Lev 19.2; Lev 20.7-26; 1Tes 4.7; 1Pet 1.15-16;

⁴⁵ Căci Eu sunt Domnul, care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru, și să fiți sfinți; căci Eu sunt sfânt.

Ex 6.7; Lev 11.44;

⁴⁶ Aceasta este legea privitoare la dobitoacele, păsările, toate viețuitoarele care se mișcă în ape, și toate vietățile care se târăsc pe pământ,

⁴⁷ ca să faceți deosebire între ce este necurat și ce este curat, între dobitocul care se mănâncă și dobitocul care nu se mănâncă."

Lev 10.10;

12

Curățirea femeilor după naștere.

¹ Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Când o femeie va rămâne însărcinată, și va naște un copil de parte bărbătească, să fie necurată șapte zile; să fie necurată ca în vremea sorocului ei.

Lev 15.19;Luc 2.22;Lev 15.19;

3În ziua a opta, copilul să fie tăiat împrejur.

Gen 17.12;Luc 1.59;Luc 2.21;Ioan 7.22-23;

4Femeia să mai rămână încă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sângele ei; să nu se atingă de nici un lucru sfânt, și să nu se ducă la sfântul locaș, până nu se vor împlini zilele curățirii ei.

5Dacă naște o fată, să fie necurată două săptămâni, ca pe vremea când i-a venit sorocul; și să rămână șaiszeci și șase de zile ca să se curățească de sângele ei.

6Când se vor împlini zilele curățirii ei, pentru un fiu sau pentru o fiică, să aducă preotului, la ușa cortului întâlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot, și un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa de ispășire.

Luc 2.22;

7Preotul să le jertfească înaintea Domnului, și să facă ispășire pentru ea; și astfel, ea va fi curățită de curgerea sângelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată.

8Dacă nu poate să aducă un miel, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot, altul pentru jertfa de ispășire. Preotul să facă ispășire pentru ea, și va fi curată."

Lev 5.7;Luc 2.24;Lev 4.26;

13

Lepra de oameni.

1Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

2"Când un om va avea pe pielea trupului o umflătură, o pecingine, sau o pată albă, care va semăna cu o rană de lepră pe pielea trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron, sau la unul din fiii lui, care sunt preoți.

Deut 28.27;Deut 17.8-9;Deut 24.8;Luc 17.14;

3Preotul să cerceteze rana de pe pielea trupului. Dacă părul din rană s-a făcut alb, și dacă rana se arată mai adâncă decât pielea trupului, este o

rană de lepră: preotul care va face cercetarea, să declare pe omul acela necurat.

⁴Dacă pe pielea trupului va fi o pată albă, care nu se arată mai adâncă decât pielea, și dacă părul nu s-a făcut alb, preotul să închidă șapte zile pe cel cu rana.

⁵A șaptea zi preotul să-l cerceteze iarăși. Dacă i se pare că rana a stat pe loc și nu s-a întins pe piele, preotul să-l închidă a doua oară încă șapte zile.

⁶Preotul să-l cerceteze a doua oară în ziua a șaptea. Dacă rana a mai scăzut și nu s-a întins pe piele, preotul va spune că omul acesta este curat: este o pecingine; el să-și spele hainele, și va fi curat.

Lev 11.25; Lev 14.8;

⁷Dar dacă pecinginea s-a întins pe piele, după ce s-a arătat el preotului și după ce acesta l-a declarat curat, să se mai supună încă odată cercetării preotului.

⁸Preotul îl va cerceta. Dacă pecinginea s-a întins pe piele, preotul îl va declara necurat: este lepră.

⁹Când se va arăta o rană de lepră pe un om, să-l aducă la preot.

¹⁰Preotul să-l cerceteze. Și dacă are pe piele o umflătură albă, dacă umflătura aceasta a făcut ca părul să albească, și în umflătură este și o urmă de carne vie,

Num 12.10-12; 2Împ 5.27; 2Cron 26.20;

¹¹atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepră învechită: preotul să-l declare necurat; să nu-l închidă, căci este necurat.

¹²Dacă lepra va face o spuzeală pe piele, și va acoperi toată pielea celui cu rana, din cap până în picioare, pretutindeni pe unde-și va arunca preotul privirile,

¹³preotul să-l cerceteze; și dacă va vedea că lepra a acoperit tot trupul, să declare curat pe cel cu rana: fiindcă s-a făcut toată albă, el este curat.

¹⁴Dar în ziua când se va vedea în el carne vie, va fi necurat;

¹⁵când preotul va vedea carnea vie, să-l declare necurat: carnea vie este necurată, este lepră.

¹⁶Dacă se schimbă carnea vie și se face albă, să se ducă la preot;

¹⁷preotul să-l cerceteze, și dacă rana s-a făcut albă, preotul să declare curat pe cel cu rana: el este curat.

¹⁸Când un om va avea pe pielea trupului său o bubă care a fost tămăduită,

Ex 9.9:

¹⁹și pe locul unde era buba se va arăta o umflătură albă sau o pată de un alb roșiatic, omul acela să se arate preotului.

²⁰Preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adâncă decât pielea, și dacă părul s-a făcut alb, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră, care a dat în bubă.

²¹Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai adâncă decât pielea, și că a mai scăzut, să închidă pe omul acela șapte zile.

²²Dacă s-a întins pata pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră.

²³Dar dacă pata a rămas pe loc și nu s-a întins, este semnul răni uscate unde a fost buba; preotul să-l declare curat.

²⁴Când un om va avea pe pielea trupului o arsură pricinuită de foc, și se va arăta pe urma arsurii o pată albă sau de un alb roșiatic,

²⁵preotul să-l cerceteze. Dacă părul din pată s-a făcut alb, și ea pare mai adâncă decât pielea, este lepră, care a dat în arsură; preotul să declare pe omul acela necurat: este o rană de lepră.

²⁶Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai adâncă decât pielea, și că a mai scăzut, să închidă pe omul acela șapte zile.

²⁷Preotul să-l cerceteze a șaptea zi. Și dacă pata s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră.

²⁸Dar dacă pata a rămas pe loc, nu s-a întins pe piele, și a mai scăzut, este o rană pricinuită de umflătura arsurii; preotul să-l declare curat, căci este semnul răni vindecate a arsurii.

²⁹Când un bărbat sau o femeie va avea o rană pe cap sau la barbă,

³⁰preotul să cerceteze rana. Dacă pare mai adâncă decât pielea și are păr gălbui și subțire, preotul să declare pe omul acela necurat: este râie de cap, este lepră de cap sau de barbă.

³¹Dacă preotul vede că rana râiei nu pare mai adâncă decât pielea, și n-are păr negru, să închidă șapte zile pe cel cu rana de râie la cap.

³²Preotul să cerceteze rana a șaptea zi. Dacă râia nu s-a întins, dacă n-are păr gălbui, și dacă nu pare mai adâncă decât pielea,

³³cel cu râia la cap să se radă, dar să nu radă locul unde este râia; și preotul să-l închidă a doua oară șapte zile.

³⁴Preotul să cerceteze râia a șaptea zi. Dacă râia nu s-a întins pe piele, și nu pare mai adâncă decât pielea, preotul să-l declare curat; el să-și spele hainele, și va fi curat.

³⁵Dar dacă râia s-a întins pe piele, după ce a fost declarat curat,

³⁶preotul să-l cerceteze. Și dacă râia s-a întins pe piele, preotul n-are să mai caute să vadă dacă are păr gălbui: este necurat.

³⁷Dacă i se pare că râia a stat pe loc, și că din ea a crescut păr negru, râia este vindecată: este curat, și preotul să-l declare curat.

³⁸Când un bărbat sau o femeie va avea pete pe pielea trupului, și anume pete albe,

³⁹preotul să-l cerceteze. Dacă pe pielea trupului lui sunt pete de un alb gălbui, acestea nu sunt decât niște pete care au făcut spuzeală pe piele: este curat.

⁴⁰Când unui om îi va cădea părul de pe cap, este pleșuv: este curat.

⁴¹Dacă i-a căzut părul de pe cap numai în partea dinainte, este pleșuv în partea dinainte: este curat.

⁴²Dar dacă în partea pleșuvă dinainte sau dinapoi este o rană de un alb roșiatic, este lepră, care a făcut spuzeală în partea pleșuvă dinainte sau dinapoi.

⁴³Preotul să-l cerceteze. Dacă în partea pleșuvă dinapoi sau dinainte este o umflătură de rană de un alb roșiatic, asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,

⁴⁴este lepros, este necurat: preotul să-l declare necurat; rana lui este pe cap.

⁴⁵Leprosul, atins de această rană, să-și poarte hainele sfâșiate, și să umble cu capul gol; să-și acopere barba, și să strige: "Necurat! Necurat!"

Ezec 24.17-22; Mic 3.7; Plân 4.15;

⁴⁶Câtă vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat. Să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără.

Num 5.2; Num 12.14; 2Împ 7.3; 2Împ 15.5; 2Cron 26.21; Luc 17.12;

Semnele leprei de pe haine.

⁴⁷Când se va arăta o rană de lepră pe o haină, fie haină de lână, fie haină de in,

⁴⁸în urzeală sau în bătătură de in sau de lână, pe o piele sau pe vreun lucru de piele,

⁴⁹și rana va fi verzuie sau roșiatică pe haină sau pe piele, în urzeală sau în bătătură, sau pe vreun lucru de piele, este o rană de lepră, și trebuie arătată preotului.

⁵⁰Preotul să cerceteze rana, și să închidă șapte zile lucrul cu rana.

⁵¹Să cerceteze a șaptea zi rana. Dacă rana s-a întins pe haină, în urzeală sau în bătătură, pe piele sau pe lucrul acela de piele, este o rană de lepră învechită: lucrul acela este necurat.

Lev 14.44;

⁵²Să ardă haina, urzeala sau bătătura de lână sau de in, sau lucrul de piele pe care se găsește rana, căci este o lepră învechită: să fie ars în foc.

⁵³Dar dacă preotul vede că rana nu s-a întins pe haină, pe urzeală sau pe bătătură, sau pe lucrul acela de piele,

⁵⁴să poruncească să se spele partea atinsă de rană, și să-l închidă a doua oară șapte zile.

⁵⁵Preotul să cerceteze rana, după ce se va spăla. Și dacă rana nu și-a schimbat înfățișarea și nu s-a întins, lucrul acela este necurat: să fie ars în foc, căci o parte din față sau din dos a fost roasă.

⁵⁶Dacă preotul vede că rana a mai scăzut, după ce a fost spălată, s-o rupă din haină sau din piele, din urzeală sau din bătătură.

⁵⁷Și dacă se mai ivește pe haină, în urzeală sau în bătătură, sau pe lucrul de piele, înseamnă că este o spuzeală de lepră: lucrul atins de rană să fie ars în foc.

⁵⁸Haina, urzeala sau bătătura, sau vreun lucru de piele, care a fost spălat, și unde a pierit rana, să se mai spele a doua oară, și va fi curat.

⁵⁹Aceasta este legea privitoare la rana leprei, când lovește hainele de lână sau de in, urzeala sau bătătura, sau un lucru oarecare de piele, și după care vor fi declarate curate sau necurate."

14

Curățirea leprei de pe om.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Iată care va fi legea cu privire la cel lepros, în ziua curățirii lui. Să-l aducă înaintea preotului.

Mat 8.2-4; Marc 1.40-44; Luc 5.12-14; Luc 17.14;

³Preotul să iasă afară din tabără, și să cerceteze pe cel lepros. Dacă leprosul este tămăduit de rana leprei,

⁴preotul să poruncească să se ia, pentru cel ce trebuie curățit, două păsări vii și curate, lemn de cedru, cârmâz și isop.

Num 19.6; Evr 9.19; Ps 51.7;

⁵Preotul să poruncească să se junghie una din aceste păsări într-un vas de pământ, în apă curgătoare.

⁶Să ia pasărea cea vie, lemnul de cedru, cârmâzul și isopul, și să le înmoaie, împreună cu pasărea cea vie, în sângele păsării junghiate în apa curgătoare.

⁷Să stropească de șapte ori pe cel ce trebuie curățit de lepră. Apoi să-l declare curat, și să dea drumul păsării celei vii pe câmp.

Evr 9.13; 2Împ 5.10-14;

⁸Cel ce se curăță, trebuie să-și spele hainele, să-și radă tot părul, și să se scalde în apă; și va fi curat. În urmă va putea să intre în tabără, dar să rămână șapte zile afară din cort.

Lev 13.6; Lev 11.25; Num 12.15;

⁹În ziua a șaptea, să-și radă tot părul, capul, barba și sprâncenele: tot părul să și-l radă; să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă, și va fi curat.

¹⁰A opta zi, să ia doi miei fără cusur, și o oaie de un an fără cusur, trei zecimi dintr-o efă de floarea făinii, ca dar de mâncare frământat cu untdelemn, și un log (pahar) de untdelemn.

Mat 8.4; Marc 1.44; Luc 5.14; Lev 2.1; Num 15.4-15;

¹¹Preotul care face curățirea să aducă înaintea Domnului pe omul care se curăță și toate lucrurile acestea, la ușa cortului întâlnirii.

¹²Preotul să ia unul din miei, și să-l aducă jertfă pentru vină, împreună cu logul de untdelemn; să le legene într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca dar legănat.

Lev 5.2-18; Lev 6.6-7; Ex 29.24;

¹³Să junghie mielul în locul unde se junghie jertfele de ispășire și arderile de tot, adică în locul sfânt; căci, la jertfa pentru vină, ca și la jertfa de ispășire, dobitocul pentru jertfă va fi al preotului: el este un lucru prea sfânt.

Ex 29.11; Lev 1.5-11; Lev 4.4-24; Lev 7.7; Lev 2.3; Lev 7.6; Lev 21.22;

¹⁴Preotul să ia din sângele jertfei de ispășire; să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul cel mare de la mâna dreaptă a lui, și pe degetul cel mare de la piciorul drept.

Ex 29.20; Lev 8.23;

¹⁵Preotul să ia untdelemn din log, și să toarne în palma mâinii stângi.

¹⁶Preotul să-și înmoaie degetul mâinii drepte în untdelemnul din palma mâinii stângi, și să stropească din untdelemn de șapte ori cu degetul înaintea Domnului.

¹⁷Din untdelemnul care-i mai rămâne în mână, preotul să pună pe (moalele) marginea urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra sângelui de la jertfa pentru vină.

¹⁸Iar untdelemnul care-i mai rămâne în mână, preotul să-l pună pe capul celui ce se curăță; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

Lev 4.26;

¹⁹Apoi preotul să aducă jertfa de ispășire; și să facă ispășire pentru cel ce se curăță de întinăciunea lui. În urmă să junghie arderea de tot.

Lev 5.1; Lev 12.7;

²⁰Preotul să aducă pe altar arderea de tot și darul de mâncare; și să facă ispășire pentru omul acesta, și va fi curat.

²¹Dacă este sărac și nu poate să aducă toate aceste lucruri, atunci să ia un singur miel, care să fie adus ca jertfă pentru vină, după ce a fost legănat într-o parte și într-alta, ca dar legănat, și să facă ispășire pentru el. Să ia o zecime din floarea făinii, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare, și un log de untdelemn.

Lev 5.7;Lev 12.8;

²²Să ia și două turturele sau doi pui de porumbel, după mijloacele lui, unul ca jertfă de ispășire, celălalt ca ardere de tot.

Lev 12.8;Lev 15.14-15;

²³În ziua a opta, să aducă pentru curățirea lui toate aceste lucruri la preot, la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului.

Lev 14.10-11;

²⁴Preotul să ia mielul pentru jertfa de vină, și logul cu untdelemn; și să le legene într-o parte și într-alta, ca dar legănat, înaintea Domnului.

Lev 14.12;

²⁵Să junghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia din sângele jertfei pentru vină; să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept.

Lev 14.14;

²⁶Preotul să toarne untdelemn în palma mâinii stângi.

²⁷Preotul să stropescă de șapte ori cu degetul de la mâna dreaptă înaintea Domnului din untdelemnul care este în mâna stângă a lui.

²⁸Iar din untdelemnul din mâna lui, preotul să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul cel mare al mâinii drepte, și pe degetul cel mare al piciorului drept, în locul unde a pus din sângele jertfei pentru vină.

²⁹Ce mai rămâne din untdelemn în mână, preotul să-l pună pe capul celui ce se curăță, ca să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

³⁰Apoi să aducă una din turturele sau un pui de porumbel, cum va putea,

Lev 14.22;Lev 15.15;

³¹unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot, împreună cu darul de mâncare; și preotul să facă ispășire înaintea Domnului pentru cel ce se curăță.

³²Aceasta este legea pentru curățirea celui ce are o rană de lepră, și nu poate să aducă tot ce este rânduit pentru curățirea lui."

Lev 14.10;

Curățirea leprei de pe case.

³³Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

³⁴"După ce veți intra în țara Canaanului, pe care v-o dau în stăpânire, dacă voi trimite o rană de lepră pe vreo casă din țara pe care o veți stăpâni,

Gen 17.8; Num 32.22; Deut 7.1; Deut 32.49;

³⁵cel cu casa să se ducă să spună preotului, și să zică: "Mi se pare că este ceva ca o rană în casa mea."

Prov 3.33; Zah 5.4;

³⁶Preotul, înainte de a intra ca să cerceteze rana, să poruncească să se deșarte casa, ca nu cumva tot ce este în ea să se facă necurat. După aceea să între preotul și să cerceteze casa.

³⁷Preotul să cerceteze rana. Dacă vede că pe zidurile casei sunt niște gropișoare verzui sau roșiatice, părând mai adânci decât zidul,

³⁸să iasă din casă, și, când va ajunge la ușă, să pună să încuie casa șapte zile.

³⁹În ziua a șaptea, preotul să se întoarcă în ea. Și dacă va vedea că rana s-a întins pe zidurile casei,

⁴⁰să poruncească să se scoată pietrele atinse de rană, și să le arunce afară din cetate într-un loc necurat.

⁴¹Să pună să răzuiască toată partea dinăuntru a casei, și tencuiala răzuită să se arunce afară din cetate, într-un loc necurat.

⁴²Să ia alte pietre și să le pună în locul celor dintâi; și să se ia altă tencuială ca să se tencuiască din nou casa.

⁴³Dacă rana se va întoarce și va izbucni din nou în casă, după ce au scos pietrele, după ce au răzuit și tencuit din nou casa,

44preotul să se întoarcă în ea. Și dacă vede că rana s-a întins în casă, este o lepră învechită în casă: casa este necurată.

Lev 13.51;Zah 5.4;

45Să dărâme casa, lemnele, și toată tencuiala casei; și să scoată aceste lucruri afară din cetate, într-un loc necurat.

46Cine va intra în casă în tot timpul când era închisă, va fi necurat până seara.

47Cine se va culca în casă, să-și spele hainele. Cine va mânca în casă, de asemenea să-și spele hainele.

48Dacă preotul, care s-a întors în casă, vede că rana nu s-a întins, după ce a fost tencuită din nou casa, să declare casa curată, căci rana este vindecată.

49Pentru curățirea casei să ia două păsări, lemn de cedru, cârmâz și isop.

Lev 14.4;

50Să junghie una din păsări într-un vas de pământ, într-o apă curgătoare.

51Să ia lemnul de cedru, isopul, cârmâzul și pasărea cea vie; să le înmoaie în sângele păsării junghiate și în apa curgătoare, și să stropească de șapte ori casa.

52Să curețe casa cu sângele păsării, cu apa curgătoare, cu pasărea cea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul și cârmâzul.

53Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate, pe câmp. Să facă astfel ispășire pentru casă, și ea va fi curată.

Lev 14.20;

54Aceasta este legea pentru orice rană de lepră și pentru râia de cap,

Lev 13.30;

55pentru lepra de pe haine și de pe case,

Lev 13.47;Lev 14.34;

56pentru umflături, pentru pecingini și pentru pete:

Lev 13.2;

⁵⁷ea arată când un lucru este necurat, și când este curat. Aceasta este legea pentru lepră."

Deut 24.8;Ezec 44.23;

15

Necurățiile bărbatului.

¹Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

²"Vorbiți copiilor lui Israel, și spuneți-le: "Orice om care are o scurgere din trupul lui, prin chiar faptul acesta este necurat.

Lev 22.4;Num 5.2;2Sam 3.29;Mat 9.20;Marc 5.25;Luc 8.43;

³Din pricina scurgerii lui este necurat: fie că trupul lui lasă să se facă scurgerea, fie că o oprește, este necurat.

⁴Orice pat în care se va culca, va fi necurat; și orice lucru pe care va șede, va fi necurat.

⁵Cine se va atinge de patul lui, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

Lev 11.25;Lev 17.15;

⁶Cine va șede pe lucrul pe care a șezut el, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și să fie necurat până seara.

⁷Cine se va atinge de trupul lui, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

⁸Dacă omul acela scuipă pe un om curat, acesta să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

⁹Orice șa pe care va călări el, va fi necurată.

¹⁰Cine se va atinge de vreun lucru care a fost sub el, va fi necurat până seara; și cine va ridica lucrul acela, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

¹¹Cine va fi atins de cel cu scurgerea, și nu-și va spăla mâinile în apă, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

¹²Orice vas de pământ care va fi atins de el, să fie spart, și orice vas de lemn să fie spălat în apă.

Lev 6.28; Lev 11.32-33;

¹³După ce va fi curățit de scurgerea lui, omul acela să numere șapte zile pentru curățirea lui; să-și spele hainele, să-și scalde trupul în apă curgătoare, și va fi curat.

Lev 15.28; Lev 14.8;

¹⁴În ziua a opta, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să se ducă înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să-i dea preotului.

Lev 14.22-23;

¹⁵Preotul să-i aducă, unul ca jertfă de ispășire, și celălalt ca ardere de tot; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui.

Lev 14.30-31; Lev 14.19-31;

¹⁶Omul care va avea o scurgere a seminței în somn să-și scalde tot trupul în apă, și va fi necurat până seara.

Lev 22.4; Deut 23.10;

¹⁷Orice haină și orice piele care vor fi atinse de scurgerea lui, vor fi spălate cu apă, și vor fi necurate până seara.

¹⁸Dacă o femeie s-a culcat cu un astfel de om, să se scalde amândoi în apă, și vor fi necurați până seara.

1Sam 21.4;

Necurăția femeii.

¹⁹Femeia care va avea o scurgere, și anume o scurgere de sânge din trupul ei, să rămână șapte zile în necurăția ei. Oricine se va atinge de ea, va fi necurat până seara.

Lev 12.2;

²⁰Orice pat în care se va culca ea în timpul necurăției ei, va fi necurat; și orice lucru pe care va șede ea, va fi necurat.

²¹Oricine se va atinge de patul ei, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

²²Oricine se va atinge de un lucru pe care a șezut ea, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

²³Dacă este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a șezut ea, cine se va atinge de lucrul acela, va fi necurat până seara.

²⁴Dacă se culcă cineva cu ea, și vine peste el necurăția femeii aceleia, el va fi necurat timp de șapte zile, și orice pat în care se va culca, va fi necurat.

Lev 20.18;

²⁵Femeia care va avea o scurgere de sânge timp de mai multe zile, afară de soroacele ei obișnuite, sau a cărei scurgere va ține mai mult ca de obicei, va fi necurată tot timpul scurgerii ei, ca pe vremea când îi vine sorocul.

Mat 9.20; Marc 5.25; Luc 8.43;

²⁶Orice pat în care se va culca în timpul cât va ține scurgerea aceasta, va fi ca și patul din timpul când ea este la scurgerea de la soroc; și orice lucru pe care va ședea, va fi necurat ca atunci când este ea la scurgerea de la soroc.

²⁷Oricine se va atinge de ele, va fi necurat; să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara.

²⁸După ce va fi curățită de scurgerea ei, să numere șapte zile, și apoi va fi curată.

Lev 15.13;

²⁹A opta zi, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, și să-i ducă preotului, la ușa cortului întâlnirii.

³⁰Preotul să aducă unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea care o făcea necurată.

³¹Așa să depărtați pe copiii lui Israel de necurățiile lor, ca să nu moară din pricina necurățiilor lor, dacă pângăresc cortul Meu, care este în mijlocul lor.

Lev 11.47; Deut 24.8; Ezec 44.23; Num 5.3; Num 19.13-20; Ezec 5.11; Ezec 23.38;

³²Aceasta este legea pentru cel ce are o scurgere sau este întinat printr-o lepădare de sămânță în somn,

Lev 15.2; Lev 15.16;

³³pentru cea care este la curgerea de la soroc, pentru bărbatul sau femeia care are o scurgere, și pentru bărbatul care se culcă cu o femeie necurată."

Lev 15.19; Lev 15.25; Lev 15.24;

Legea pentru sărbătoarea de peste an a ispășirii.

¹Domnul a vorbit lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, morți când s-au înfățișat înaintea Domnului.

Lev 10.1-2;

²Domnul a zis lui Moise: "Vorbește fratelui tău Aaron, și spune-i să nu intre în tot timpul în sfântul locaș, dincolo de perdeaua dinăuntru, înaintea capacului ispășirii, care este pe chivot, ca să nu moară; căci deasupra capacului ispășirii Mă voi arăta în nor.

Ex 30.10; Lev 23.27; Evr 9.7; Evr 10.19; Ex 25.22; Ex 40.34; 1Împ 8.10-12;

³Iată cum să intre Aaron în sfântul locaș. Să ia un vițel pentru jertfa de ispășire și un berbec pentru arderea de tot.

Evr 9.7-25; Lev 4.3;

⁴Să se îmbrace cu tunica sfințită de in, și să-și pună pe trup izmenele de in; să se încingă cu brâul de in, și să-și acopere capul cu mitra de in; acestea sunt veșmintele sfințite, cu care se va îmbrăca el după ce își va spăla trupul în apă.

Ex 28.39-43; Lev 6.10; Ezech 44.17-18; Ex 30.20; Lev 8.6-7;

⁵Să ia, de la adunarea copiilor lui Israel, doi țapi pentru jertfa de ispășire, și un berbec pentru arderea de tot.

Lev 4.14; Num 29.11; 2Cron 92.21; Ezra 6.17; Ezech 45.22-23;

⁶Aaron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire, și să facă ispășire, pentru el și pentru casa lui.

Lev 9.7; Evr 5.2; Evr 7.27-28; Evr 9.7;

⁷Să ia cei doi țapi, și să-i pună înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii.

⁸Aaron să arunce sorți pentru cei doi țapi: un sort pentru Domnul, și un sort pentru Azazel.

⁹Aaron să ia țapul care a ieșit la sorți pentru Domnul, și să-l aducă jertfă de ispășire.

¹⁰Iar țapul care a ieșit la sorți pentru Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustie pentru Azazel.

1Ioan 2.2;

¹¹Aaron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să-și junghie vițelul pentru jertfa lui de ispășire.

¹²Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului, și doi pumni de tămâie mirositoare pisată mărunț; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinăuntru;

Lev 10.1;Num 16.18-46;Apoc 8.5;Ex 30.34;

¹³să pună tămâia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămâie să acopere capacul ispășirii de pe chivotul mărturiei, și astfel nu va muri.

Ex 30.1;Ex 30.7-8;Num 16.7-18;Num 16.46;Apoc 8.3-4;Ex 25.21;

¹⁴Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit; să stropească din sânge de șapte ori cu degetul lui înaintea capacului ispășirii.

Lev 4.5;Evr 9.13-25;Evr 10.4;Lev 4.6;

¹⁵Să junghie țapul adus ca jertfă de ispășire pentru popor, și să-i ducă sângele dincolo de perdeaua dinăuntru. Cu sângele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sângele vițelului, să stropească cu el spre capacul ispășirii și înaintea capacului ispășirii.

Evr 2.17;Evr 5.2;Evr 9.7-28;Lev 16.2;Evr 6.19;Evr 9.3-12;

¹⁶Astfel să facă ispășire pentru sfântul locaș, pentru necurățiile copiilor lui Israel și pentru toate călcările de lege, prin care au păcătuit ei. Să facă la fel pentru cortul întâlnirii, care este cu ei în mijlocul necurățiilor lor.

Ex 29.36;Ezec 45.18;Evr 9.22-23;

¹⁷Să nu fie nimeni în cortul întâlnirii când va intra Aaron să facă ispășirea în sfântul locaș, până va ieși din ei. Să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și pentru toată adunarea lui Israel.

Ex 34.3;Luc 1.10;

¹⁸După ce va ieși, să se ducă la altarul care este înaintea Domnului, și să facă ispășire pentru altar; să ia din sângele vițelului și țapului, și să pună pe coarnele altarului de jur împrejur.

Ex 30.10; Lev 4.7-18; Evr 9.22-23;

¹⁹Să stropească pe altar cu degetul lui de șapte ori din sânge, și astfel să-l curețe și să-l sfințească de necurățiile copiilor lui Israel.

Ezec 43.20;

Țapul pentru Azazel.

²⁰Când va isprăvi de făcut ispășirea pentru sfântul locaș, pentru cortul întâlnirii și pentru altar, să aducă țapul cel viu.

Lev 16.16; Ezec 45.20;

²¹Aaron să-și pună amândouă mâinile pe capul țapului celui viu, și să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel și toate călcările lor de lege cu care au păcătuit ei; să le pună pe capul țapului, apoi să-l izgonească în pustie, printr-un om care va avea însărcinarea aceasta.

Isa 53.6;

²²Țapul acela va duce asupra lui toate fărădelegile lor într-un pământ pustiit; în pustie, să-i dea drumul.

Isa 53.11-12; Ioan 1.29; Evr 9.28; 1Pet 2.24;

²³Aaron să intre în cortul întâlnirii; să-și lepede veșmintele de in, pe care le îmbrăcase la intrarea în sfântul locaș, și să le pună acolo.

Ezec 22.14; Ezec 44.19;

²⁴Să-și spele trupul cu apă într-un loc sfânt, și să-și ia din nou veșmintele. Apoi să iasă afară, să-și aducă arderea lui de tot și arderea de tot a poporului, și să facă ispășire pentru el și pentru popor.

Lev 16.3-5;

²⁵Iar grăsimea jertfei de ispășire s-o ardă pe altar.

Lev 4.10;

²⁶Cel ce va izgoni țapul pentru Azazel, să-și spele hainele, și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăși în tabără.

Lev 15.5;

²⁷Să scoată afară din tabără vițelul ispășitor și țapul ispășitor, al căror sânge a fost dus în sfântul locaș pentru facerea ispășirii, și să le ardă în foc pieile, carnea și balega.

Lev 4.12-21; Lev 6.30; Evr 13.11;

²⁸Cel ce le va arde, să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăși în tabără.

Sărbătoarea ispășirii.

²⁹Aceasta să vă fie o lege veșnică: în luna a șaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele, să nu faceți nici o lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.

Ex 30.10; Lev 23.27; Num 29.7; Isa 58.3-5; Dan 10.3-12;

³⁰Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului.

Ps 51.2; Ier 33.8; Efes 5.26; Evr 9.13-14; Evr 10.1-2; Ioan 1.7-9;

³¹Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, în care să vă smeriți sufletele. Aceasta să fie o lege veșnică.

Lev 23.32;

³²Ispășirea să fie făcută de preotul care a primit ungerea și care a fost închinat în slujba Domnului, ca să urmeze tatălui său în slujba preoției; să se îmbrace cu veșmintele de în, cu veșmintele sfințite.

Lev 4.3-16; Ex 29.29-30; Num 20.26-28; Lev 16.4;

³³Să facă ispășire pentru Locul prea sfânt, să facă ispășire pentru cortul întâlnirii și pentru altar, și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.

Lev 16.6-24;

³⁴Aceasta să fie pentru voi o lege veșnică: odată pe an să se facă ispășire pentru copiii lui Israel, pentru păcatele lor." Aaron a făcut întocmai cum poruncise lui Moise Domnul.

Lev 23.31; Num 29.7; Ex 30.10; Evr 9.7-25;

17

Locul pentru jertfe.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și tuturor copiilor lui Israel, și spune-le: "Iată ce a poruncit Domnul.

³Dacă cineva din casa lui Israel junghie în tabără sau afară din tabără un bou, un miel sau o capră,

Deut 12.5-21;

⁴și nu-l aduce la ușa cortului întâlnirii, ca să-l aducă dar Domnului înaintea cortului Domnului, sângele acesta va fi pus în socoteala omului acela: a vărsat sânge; omul acela va fi nimicित din mijlocul poporului său.

Deut 12.5-14;Gen 17.14;

⁵De aceea copiii lui Israel, în loc să-și junghie jertfele pe câmp, trebuie să le aducă la preot, înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să le aducă Domnului ca jertfe de mulțumire.

Gen 21.33;Gen 22.2;Gen 31.54;Deut 12.2;1Împ 14.23;2Împ 16.4;2Împ 17.10; 2Cron 28.4;Ezec 20.28;Ezec 22.9;

⁶Preotul să le stropescă sângele pe altarul Domnului, la ușa cortului întâlnirii; și să ardă grăsimea, care va fi de un miros plăcut Domnului.

Lev 3.2;Ex 29.18;Lev 3.5-16;Lev 4.31;Num 18.17;

⁷Să nu-și mai aducă jertfele lor la idoli cu care curvesc. Aceasta va fi o lege veșnică pentru ei și pentru urmașii lor.

Deut 32.17;2Cron 11.15;Ps 106.37;1Cor 10.20;Apoc 9.20;Ex 34.15;Lev 20.5;Deut 31.16;Ezec 23.8;

⁸Să le spui dar: Dacă un om din casa lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în mijlocul lor, aduce o ardere de tot sau vreo altă jertfă,

Lev 1.2-3;

⁹și n-o aduce la ușa cortului întâlnirii, ca s-o aducă jertfă Domnului, omul acela să fie nimicित din poporul lui.

Lev 17.4;

Să nu mănânce sânge.

¹⁰Dacă un om din casa lui Israel sau din străinii care locuiesc în mijlocul lor, mănâncă sânge de orice fel, Îmi voi întoarce Fața împotriva celui ce mănâncă sângele, și-l voi nimici din mijlocul poporului său.

Gen 9.4;Lev 3.17;Lev 7.26-27;Lev 19.26;Deut 12.16-23;Deut 15.23;1Sam 14.33;Ezec 44.7; Lev 20.3-6;Lev 26.17;Ier 44.11;Ezec 14.8;Ezec 15.7;

¹¹Căci viața (Sau: sufletul.) trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viața din el face sângele ispășire.

Lev 17.14;Mat 26.28;Marc 14.24;Rom 3.25;Rom 5.9;Efes 1.7;Col 1.14-20;Evr 13.12;1Pet 1.2;1Ioan 1.7;Apoc 1.5;Evr 9.22;

¹²De aceea am zis copiilor lui Israel: "Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge, și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru să nu mănânce sânge.

¹³Dacă vreunul din copiii lui Israel sau din străinii care locuiesc în mijlocul lor vânează o fiară sau o pasăre care se mănâncă, să-i verse sângele și să-l acopere cu țărână.

Lev 7.26;Deut 12.16-24;Deut 15.23;Ezec 24.7;

¹⁴Căci viața oricărui trup stă în sângele lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: "Să nu mâncați sângele nici unui trup; căci viața oricărui trup este sângele lui: oricine va mânca din el, va fi nimic.

Lev 17.11-12;Gen 9.4;Deut 12.23;

¹⁵Oricine, fie băștinaș, fie străin, care va mânca dintr-o fiară moartă sau sfâșiată, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara; apoi va fi curat.

Ex 22.31;Lev 22.8;Deut 14.21;Ezec 4.14;Ezec 44.31;Lev 11.25;Lev 15.5;

¹⁶Dacă nu-și spală hainele, și nu-și scaldă trupul, își va purta fărădelegea lui."

Lev 5.1;Lev 7.18;Lev 19.8;Num 19.20;

18

Oprirea însoțirilor nelegiuite.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Lev 18.4;Ex 6.7;Lev 11.44;Lev 19.4-34;Lev 20.7;Ezec 20.5-20;

³Să nu faceți ce se face în țara Egiptului unde ați locuit, și să nu faceți ce se face în țara Canaanului unde vă duc Eu: să nu vă luați după obiceiurile lor.

Ezec 20.7-8;Ezec 23.8;Ex 23.24;Lev 20.23;Deut 12.4-31;

⁴Să împliniți poruncile Mele, și să țineți legile Mele: să le urmați. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Deut 4.1-2;Deut 6.1;Ezec 20.19;

⁵Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sunt Domnul!

Ezec 20.11-21;Luc 10.28;Rom 10.5;Gal 3.12;

⁶Nici unul din voi să nu se apropie de ruda lui de sânge, ca să-i descopere goliciunea. Eu sunt Domnul.

Ex 6.2-29;Mal 3.6;

⁷Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Ți-este mamă: să nu-i descoperi goliciunea.

Lev 20.11;

⁸Să nu descoperi goliciunea nevestei tatălui tău. Este goliciunea tatălui tău.

Gen 49.4;Lev 20.11;Deut 22.30;Deut 27.20;Ezec 22.10;Amos 2.7;1Cor 5.1;

⁹Să nu descoperi goliciunea surorii tale, fata tatălui tău, sau fata mamei tale, născută în casă sau afară din casă.

Lev 20.17;2Sam 13.12;Ezec 22.11;

¹⁰Să nu descoperi goliciunea fetei fiului tău sau a fetei tale. Căci este goliciunea ta.

¹¹Să nu descoperi goliciunea fetei nevestei tatălui tău, născută din tatăl tău. Ți-este soră.

¹²Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău. Este rudă de aproape cu tatăl tău.

Lev 20.19;

¹³Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale. Este rudă de aproape cu mama ta.

¹⁴Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău. Să nu te apropii de nevasta lui. Ți-este mătușă.

Lev 20.20;Gen 38.18-26;Lev 20.12;Ezec 22.11;

¹⁵Să nu descoperi goliciunea nurorii tale. Este nevasta fiului tău: să nu-i descoperi goliciunea.

¹⁶Să nu descoperi goliciunea nevestei fratelui tău. Este goliciunea fratelui tău.

Lev 20.21;Mat 14.4;Deut 25.5;Mat 22.24;Marc 12.19;

¹⁷Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fetei ei. Să nu iei pe fata fiului ei, nici pe fata fetei ei, ca să le descoperi goliciunea. Îți sunt rude de aproape: este o nelegiuire.

Lev 20.14;

¹⁸Să nu iei pe sora nevestei tale, ca să-i faci în necaz, descoperindu-i goliciunea alături de nevasta ta, cât timp ea este încă în viață.

1Sam 1.6-8;

¹⁹Să nu te apropii de o femeie în timpul necurăției ei, când este la soroc, ca să-i descoperi goliciunea.

Lev 20.18;Ezec 18.6;Ezec 22.10;

²⁰Să nu te împreuni cu nevasta semenului tău, ca să te pângărești cu ea.

Lev 20.10;Ex 20.14;Deut 5.18;Deut 22.22;Prov 6.29-32;Mal 3.5;Mat 5.27;Rom 2.22;1Cor 6.9;Evr 13.4;

²¹Să nu dai pe nici unul din copiii tăi ca să fie adus jertfă lui Moloh, și să nu pângărești Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.

Lev 20.2;2Împ 16.3;2Împ 21.6;2Împ 23.10;Ier 19.5;Ezec 20.31;Ezec 23.37-39;1Împ 11.7-33;Fapt 7.43;Lev 19.12;Lev 20.3;Lev 21.6;Lev 22.2-32;Ezec 36.20;Mal 1.12;

²²Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie. Este o urâciune.

Lev 20.13;Rom 1.27;1Cor 6.9;1Tim 1.10;

²³Să nu te culci cu o vită, ca să te pângărești cu ea. Femeia să nu se apropie de o vită, ca să curvească cu ea. Este o mare mișelie.

Lev 20.15-16;Ex 22.19;Lev 20.12;

²⁴Să nu vă spurcați cu nici unul din aceste lucruri, căci prin toate aceste lucruri s-au spurcat neamurile pe care le voi izgoni dinaintea voastră.

Lev 18.30;Mat 15.18-20;Marc 7.21-23;1Cor 3.17;Lev 20.23;Deut 18.12;

25Țara a fost spurcată prin ele; Eu îi voi pedepsi fărădelegea, și pământul va vărsa din gura lui pe locuitorii lui.

Num 35.34;Ier 2.7;Ier 16.18;Ezec 36.17;Ps 89.32;Isa 26.21;Ier 5.9-29;Ier 9.9;Ier 14.10;Ier 23.2;Osea 2.13;Osea 8.13;Osea 9.9;Lev 18.28;

26Păziți dar legile și poruncile Mele, și nu faceți nici una din aceste spurcăciuni, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.

Lev 18.5-30;Lev 20.22-23;

27Căci toate aceste spurcăciuni le-au făcut oamenii din țara aceasta, care au fost înaintea voastră în ea; și astfel țara a fost pângărită.

28Luați seama ca nu cumva să vă verse și pe voi țara din gura ei, dacă o spurcați, cum a vărsat pe neamurile care erau în ea înaintea voastră.

Lev 20.22;Ier 9.19;Ezec 36.13-17;

29Căci toți cei ce vor face vreuna din aceste spurcăciuni, vor fi nimiciți din mijlocul poporului lor.

30Păziți poruncile Mele, și nu faceți nici unul din obiceiurile urâte care se făceau înaintea voastră, ca să nu vă spurcați cu ele. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru."

Lev 18.3-26;Lev 20.23;Deut 18.9;Lev 18.24;Lev 18.2-4;

19

Felurite legi ca tâlcuire a poruncilor.

1Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2"Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel, și spune-le: Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul, Dumnezeul vostru.

Lev 11.44;Lev 20.7-26;1Pet 1.16;

3Fiecare din voi să cinstească pe mama sa și pe tatăl său, și să păzească Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Ex 20.12;Ex 20.8;Ex 31.13;

4Să nu vă întoarceți spre idoli, și să nu vă faceți dumnezei turnați. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Ex 20.4;Lev 26.1;1Cor 10.14;1Ioan 5.21;Ex 34.17;Deut 27.15;

Porunci privitoare la jertfa de mulțumire.

⁵Când veți aduce Domnului o jertfă de mulțumire, s-o aduceți așa ca să fie primită.

Lev 7.16;

⁶Jertfa să fie mâncată în ziua când o veți jertfi, sau a doua zi; ce va mai rămâne până a treia zi, să se ardă în foc.

⁷Dacă va mânca cineva din ea a treia zi, faptul acesta va fi un lucru urât: jertfa nu va fi primită.

⁸Cine va mânca din ea, își va purta vina păcatului său, căci necinstește ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimic din poporul lui.

⁹Când veți secera holdele țării, să lași nesecerat un colț din câmpul tău, și să nu strângi spicele rămase pe urma secerătorilor.

Lev 23.22;Deut 24.19-21;Rut 2.15-16;

¹⁰Nici să nu culegi strugurii rămași după cules în via ta, și să nu strângi boabele care vor cădea din ei. Să le lași săracului și străinului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

¹¹Să nu furați, și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții.

Ex 20.15;Ex 22.1-12;Deut 5.19;Lev 6.2;Efes 4.25;Col 3.9;

¹²Să nu jurați strâmb pe Numele Meu, căci ai necinști astfel Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.

Ex 20.7;Lev 6.3;Deut 5.11;Mat 5.33;Iac 5.12;Lev 18.21;

¹³Să nu asuprești pe aproapele tău, și să nu storci nimic de la el prin silă. Să nu oprești până a doua zi plata celui tocmit cu ziua.

Marc 10.19;1Tes 4.6;Deut 24.14-15;Mal 3.5;

¹⁴Să nu vorbești de rău pe un surd, și să nu pui înaintea unui orb nimic care să-l poată face să cadă; ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul.

Deut 27.18;Rom 14.13;Lev 19.32;Gen 42.18;Lev 25.17;Ecl 5.7;1Pet 2.17;

¹⁵Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu cauți la fața săracului, și să nu părtinești pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate.

Ex 23.2-3;Deut 1.17;Deut 16.19;Deut 27.19;Ps 82.2;Prov 24.23;Iac 2.9;

16 Să nu umbli cu bârfeli în poporul tău. Să nu te ridici împotriva vieții aproapelui tău. Eu sunt Domnul.

Ex 23.1;Ps 15.3;Ps 50.20;Prov 11.13;Prov 20.19;Ezec 22.9;Ex 23.1-7;1Împ 21.13;Mat 26.60-61;Mat 27.4;

17 Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri pe aproapele tău, dar să nu te încarci cu un păcat din pricina lui.

1Ioan 2.9-11;1Ioan 3.15;Mat 18.15;Luc 17.3;Gal 6.1;Efes 5.11;1Tim 5.20;2Tim 4.2;Tit 1.13;Tit 2.15;

18 Să nu te răzbuni, și să nu ții necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.

2Sam 13.22;Prov 20.22;Rom 12.17-19;Gal 5.20;Efes 4.31;Iac 5.9;1Pet 2.1;Mat 5.43;Mat 22.39;Rom 13.9;Gal 5.14;Iac 2.8;

19 Să păziți legile Mele. Să nu împreuni vite de două soiuri deosebite; să nu semeni în ogorul tău două feluri de semințe; și să nu porți o haină țesută din două feluri de fire.

Deut 22.9-10;Deut 22.11;

20 Când un om se va culca cu o femeie, roabă logodită cu un alt bărbat, și ea n-a fost răscumpărată de tot sau slobodită, să fie pedepsiți amândoi, dar nu pedepsiți cu moartea, pentru că ea nu era slobodă.

21 El să aducă Domnului pentru vina lui, la ușa cortului întâlnirii, un berbec ca jertfă pentru vină.

Lev 5.15;Lev 6.6;

22 Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-a făcut, cu berbecul adus ca jertfă pentru vină; și păcatul pe care l-a făcut, îi va fi iertat.

23 Când veți intra în țară, și veți sădi tot felul de pomi roditori, roadele lor să le priviți ca netăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate împrejur pentru voi; să nu mâncați din ele.

24 În al patrulea an, toate roadele să fie închinat Domnului, spre lauda Lui.

Deut 12.17-18;Prov 3.9;

25 În al cincilea an, să mâncați roadele, ca ele să vi se înmulțească din ce în ce mai mult: Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

26 Să nu mâncați nimic cu sânge. Să nu ghiciți după vârcolaci, nici după nori.

Lev 17.10;Deut 12.23;Deut 18.10-14;1Sam 15.23;2Împ 17.17;2Împ 21.6;2Cron 33.6;Mal 3.5;

27 Să nu vă tăiați rotund colțurile părului, și să nu-ți razi colțurile bărbii.

Lev 21.5;Isa 15.2;Ier 9.26;Ier 48.37;

28 Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru un mort, și să nu vă faceți slove săpate pe voi. Eu sunt Domnul.

Lev 21.5;Deut 14.1;Ier 16.6;Ier 48.37;

29 Să nu-ți necinstești fata, dând-o să fie curvă, pentru ca nu cumva țara să ajungă un loc de curvie, și să se umple de fărădelegi.

Deut 23.17;

30 Să păziți Sabatele Mele, și să cinștiți locașul Meu cel sfânt. Eu sunt Domnul.

Lev 19.3;Lev 26.2;Ecl 5.11;

31 Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Ex 22.18;Lev 20.6-27;Deut 18.10;1Sam 28.7;1Cron 10.13;Isa 8.19;Fapt 16.16;

32 Să te scoli înaintea perilor albi, și să cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul.

Prov 20.29;1Tim 5.1;Lev 19.14;

33 Dacă un străin vine să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu-l asupriți.

Ex 22.21;Ex 23.9;

34 Să vă purtați cu străinul care locuiește între voi ca și cu un băștinaș din mijlocul vostru; să-l iubiți ca pe voi înșivă, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Ex 12.48-49;Deut 10.19;

35 Să nu faceți nedreptate la judecată, nici în măsurile de lungime, nici în greutate, nici în măsurile de încăpere.

Lev 19.15;

36 Să aveți cumpene drepte, greutate drepte, efe (Măsură pentru cereale = cam douăzeci de litri.) drepte, și hine drepte. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, care v-am scos din țara Egiptului.

Deut 25.13-15;Prov 11.1;Prov 16.11;Prov 20.10;

³⁷Să păziți toate legile Mele și toate poruncile Mele, și să le împliniți. Eu sunt Domnul."

Lev 18.4-5;Deut 4.5-6;Deut 5.1;Deut 6.25;

20

Pedepse.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Spune copiilor lui Israel: "Dacă un om dintre copiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în Israel, dă lui Moloh pe unul din copiii lui, omul acela să fie pedepsit cu moartea: poporul din țară să-lucidă cu pietre.

Cap 18;Lev Cap 18;Lev Cap 21;Deut 12.31;Deut 18.10;2Împ 17.17;2Împ 23.10;
2Cron 33.6;Ier 7.31;Ier 32.35;Ezec 20.26-31;

³Și Eu Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acela, și-l voi nimici din mijlocul poporului său, pentru că a dat lui Moloh pe unul din copiii săi, a spurcat locașul Meu cel sfânt, și a necinstit Numele Meu cel sfânt.

Lev 17.10;Ezec 5.11;Ezec 23.38-39;Lev 18.21;

⁴Dacă poporul țării închide ochii față de omul acela, care dă lui Moloh copii de ai săi, și nu-l omoară,

Deut 17.2-5;

⁵Îmi voi întoarce Eu Fața împotriva omului acela și împotriva familiei lui, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui, împreună cu toți cei ce curvesc ca el cu Moloh.

Lev 17.10;Ex 20.5;Lev 17.7;

⁶Dacă cineva se duce la cei ce cheamă pe morți și la ghicitori, ca să curvească după ei, Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acela, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui.

Lev 19.31;

⁷Voi, să vă sfințiți, și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Lev 11.44;Lev 19.2;1Pet 1.16;

⁸Să păziți legile Mele, și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.

Lev 19.37;Ex 31.13;Lev 21.8;Ezec 37.28;

⁹Dacă un om oarecare blestemă pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea; a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa: sângele lui să cadă asupra lui.

Ex 21.17;Deut 27.16;Prov 20.20;Mat 15.4;Lev 20.11-27;2Sam 1.16;

¹⁰Dacă un om preacurvește cu o femeie măritată, dacă preacurvește cu nevasta aproapelui său, omul acela și femeia aceea preacurvari să fie pedepsiți cu moartea.

Lev 18.20;Deut 22.22;Ioan 8.4-5;

¹¹Dacă un om se culcă cu nevasta tatălui său, și descoperă astfel goliciunea tatălui său, omul acela și femeia aceea să fie pedepsiți cu moartea; sângele lor să cadă asupra lor.

Lev 18.8;

¹²Dacă un om se culcă cu nora sa, amândoi să fie pedepsiți cu moartea; au făcut o amestecătură de sânge: sângele lor să cadă asupra lor.

Lev 18.15;Lev 18.23;

¹³Dacă un om se culcă cu un om cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut un lucru scârbos; să fie pedepsiți cu moartea, sângele lor să cadă asupra lor.

Lev 18.22;Deut 23.17;Gen 19.5;Jud 19.22;

¹⁴Dacă un om ia de nevastă pe fată și pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ardă în foc, pe el și pe ele, ca nelegiuirea aceasta să nu fie în mijlocul vostru.

Lev 18.17;Deut 27.23;

¹⁵Dacă un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; și vita s-o omorâți.

Lev 18.23;Deut 27.21;

¹⁶Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să curvească cu ea, să ucizi și pe femeie și pe vită; să fie omorâte: sângele lor să cadă asupra lor.

¹⁷Dacă un om ia pe sora sa, fata tatălui său sau fata mamei lui, dacă îi vede goliciunea ei și ea îi vede pe a lui, este o mișelie; să fie nimiciți sub ochii copiilor poporului lor; el a descoperit goliciunea surorii lui, își va lua pedeapsa pentru păcatul lui.

Lev 18.9;Deut 27.22;Gen 20.12;

¹⁸Dacă un om se culcă cu o femeie care este la sorocul femeilor, și-i descoperă goliciunea, dacă-i descoperă scurgerea, și ea își descoperă scurgerea sângelui ei, amândoi să fie nimiciți din mijlocul poporului lor.

Lev 18.19;Lev 15.24;

¹⁹Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, nici a surorii tatălui tău, căci înseamnă să descoperi pe ruda ta de aproape: amândoi aceștia își vor lua pedeapsa păcatului.

Lev 18.12-13;Lev 18.6;

²⁰Dacă un om se culcă cu mătușa sa, a descoperit goliciunea unchiului său; își vor lua pedeapsa păcatului lor: vor muri fără copii.

Lev 18.14;

²¹Dacă un om ia pe nevasta fratelui său, este o necurăție; a descoperit goliciunea fratelui său: nu vor avea copii.

Lev 18.16;

²²Să păziți toate legile Mele și toate poruncile Mele, și să le împliniți, pentru ca țara în care vă duc să vă așez, să nu vă verse din gura ei.

Lev 18.26;Lev 19.37;Lev 18.25-28;

²³Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe care le voi izgoni dinaintea voastră; căci ele au făcut toate aceste lucruri, și Mi-este scârbă de ele.

Lev 18.3-30;Lev 18.27;Deut 9.5;

²⁴V-am spus: "Voi le veți stăpâni țara; Eu vă voi da-o în stăpânire: este o țară în care curge lapte și miere." Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, care v-am pus de o parte dintre popoare.

Ex 3.17;Ex 6.8;Lev 20.26;Ex 19.5;Ex 33.16;Deut 7.6;Deut 14.2;1Împ 8.53;

²⁵Să faceți deosebire între dobitoacele curate și necurate, între păsările curate și necurate, ca să nu vă spurcați prin dobitoacele, prin păsările, prin toate târâtoarele de pe pământ, pe care v-am învățat să le deosebiți ca necurate.

Lev 11.47;Deut 14.4;Lev 11.43;

²⁶Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus de o parte dintre popoare, ca să fiți ai Mei.

Lev 20.7; Lev 19.2; 1Pet 1.16; Lev 20.24; Tit 2.14;

²⁷Dar dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort, sau se îndeletnicește cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea; să-i uciideți cu pietre: sângele lor să cadă asupra lor."

Ex 22.18; Lev 19.31; Deut 18.10-11; 1Sam 28.7-8; Lev 20.9;

21

Porunci privitoare la preoți.

¹Domnul a zis lui Moise: "Vorbește preoților, fiilor lui Aaron, și spune-le: "Un preot să nu se atingă de un mort din poporul său, ca să nu se facă necurat;

Ezec 44.25;

²afară de rudele lui cele mai de aproape, de mama lui, de tatăl lui, de fiul lui, de fratele lui,

³și de sora sa care-i încă fecioară, stă lângă el și nu este măritată, afară de aceștia, să nu se atingă de nici un alt mort.

⁴Ca unul care este fruntaș în poporul lui, să nu se facă necurat, atingându-se de un mort.

⁵Preoții să nu-și facă un loc pleșuv în cap, pentru un mort, să nu-și radă colțurile bărbii, și să nu-și facă tăieturi în carne.

Lev 19.27-28; Deut 14.1; Ezec 44.20;

⁶Să fie sfinți pentru Dumnezeul lor, și să nu necinstească Numele Dumnezeului lor; căci ei aduc Domnului jertfele mistuite de foc, mâncarea Dumnezeului lor: de aceea să fie sfinți.

Lev 18.21; Lev 19.12;

⁷Să nu-și ia de nevastă o curvă sau o spurcată, nici o femeie lăsată de bărbatul ei, căci ei sunt sfinți pentru Dumnezeul lor.

Ezec 44.22; Deut 24.1-2;

⁸Să-l socotești ca sfânt, căci el aduce mâncarea Dumnezeului tău; el să fie sfânt pentru tine, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul, care vă sfîntesc.

Lev 20.7-8;

⁹Dacă fata unui preot se necinstește curvind, necinstește pe tatăl ei: să fie arsă în foc.

Gen 38.24;

Marele preot.

¹⁰Preotul care este mare preot între frații lui, pe capul căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, și care a fost închinat în slujba Domnului și îmbrăcat în veșminte sfințite, să nu-și descopere capul, și să nu-și sfâșie veșmintele.

Ex 29.29-30; Lev 8.12; Lev 16.32; Num 35.25; Ex 28.2; Lev 16.32; Lev 10.6;

¹¹Să nu se ducă la nici un mort; să nu se facă necurat, și să nu se atingă nici chiar de tatăl său sau de mama sa.

Num 19.14; Lev 21.1-2;

¹²Să nu iasă din sfântul locaș, și să nu necinstească sfântul locaș al Dumnezeului său; căci untdelemnul ungerii Dumnezeului său este o cunună pe el. Eu sunt Domnul.

Lev 10.7; Ex 28.36; Lev 8.9-30;

¹³Femeia pe care o va lua el de nevastă, să fie fecioară.

Lev 21.7; Ezech 44.22;

¹⁴Să nu ia nici o văduvă, nici o femeie despărțită de bărbat, nici o femeie spurcată sau curvă; ci femeia pe care o va lua de nevastă din poporul său, să fie fecioară.

¹⁵Să nu-și necinstească sămânța în poporul lui; căci Eu sunt Domnul, care-l sfințesc."

Lev 21.8;

Însușirile preotului.

¹⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁷"Vorbește lui Aaron, și spune-i: "Nici un om din neamul tău și din urmașii tăi care va avea o meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă mâncarea Dumnezeului lui.

Lev 10.3; Num 16.5; Ps 65.4;

¹⁸Nici un om care va avea o meteahnă trupească nu va putea să se apropie: și anume nici un om orb, șchiop, cu nasul cârn sau cu un mădular mai lung;

Lev 22.23;

¹⁹nici un om cu piciorul frânt sau cu mâna frântă;

²⁰nici un om ghebos sau pipernicit, cu albeață în ochi, care are râie, pecingine sau boșit.

Deut 23.1;

²¹Nici un om din neamul preotului Aaron, care va avea vreo meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă Domnului jertfele mistuite de foc; are o meteahnă trupească: să nu se apropie ca să aducă mâncarea Dumnezeului lui.

Lev 21.6;

²²Din mâncarea Dumnezeului lui, fie lucruri prea sfinte, fie lucruri sfinte, va putea să mănânce.

Lev 2.3-10;Lev 6.17-29;Lev 7.1;Lev 24.9;Num 18.9;Lev 22.10-12;Num 18.19;

²³Dar să nu se ducă la perdeaua dinăuntru, și să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu-Mi necinstească locașurile Mele cele sfinte, căci Eu sunt Domnul, care îi sfințesc."

Lev 21.12;

²⁴Astfel a vorbit Moise lui Aaron și fiilor săi, și tuturor copiilor lui Israel.

22

Când să mănânce din jertfe.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²Vorbește lui Aaron și fiilor lui, ca să se ferească de lucrurile sfinte, care Îmi sunt închinat de copiii lui Israel, și să nu necinstească Numele Meu cel sfânt. Eu sunt Domnul.

Num 6.3;Lev 18.21;Ex 28.38;Num 18.32;Deut 15.19;

³Spune-le: "Orice om dintre urmașii voștri și din neamul vostru, care se va apropia de lucrurile sfinte pe care le închină Domnului copiii lui Israel, și

care va avea pe el o necurăție, omul acela să fie nimic dinaintea Mea. Eu sunt Domnul.

Lev 7.20;

⁴Orice om din neamul lui Aaron, care va avea lepră sau scurgere de sămânță, să nu mănânce din lucrurile sfinte până nu va fi curat. Tot așa și cel ce se va atinge de cineva spurcat prin atingerea de vreun mort, de cel ce va avea o lepădare de sămânță în somn,

Lev 15.2; Lev 14.2; Lev 15.13; Num 19.11-22; Lev 15.16;

⁵cel ce se va atinge de o târâtoare și se va spurca, sau un om atins de vreo necurăție oarecare și care se va fi făcut necurat prin ea.

Lev 11.24-44; Lev 15.7-19;

⁶Cine se va atinge de aceste lucruri, va fi necurat până seara; să nu mănânce din lucrurile sfinte, decât după ce își va scălda trupul în apă;

Lev 15.5; Evr 10.22;

⁷după asfințitul soarelui, va fi curat; și în urmă va mânca din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana lui.

Lev 21.22; Num 18.11-13;

⁸Să nu mănânce dintr-o vită moartă sau sfâșiată, ca să nu se spurce cu ea. Eu sunt Domnul.

Ex 22.31; Lev 17.15; Ezech 44.31;

⁹Să păzească poruncile Mele, ca să nu-și ia pedeapsa pentru păcatul lor și să nu moară, pentru că au necinstit lucrurile sfinte. Eu sunt Domnul, care îi sfințesc.

Ex 28.43; Num 18.22-32;

Cine să nu mănânce din lucrurile sfinte.

¹⁰Nici un străin să nu mănânce din lucrurile sfinte; cel ce locuiește la un preot ca oaspete, și cel tocmit cu ziua, să nu mănânce din lucrurile sfinte.

1Sam 21.6;

¹¹Dar robul cumpărat de preot cu preț de argint, va putea să mănânce, tot așa și cel născut în casa lui; ei să mănânce din hrana lui.

Num 18.11-13;

¹²Fata unui preot, măritată după un străin, să nu mănânce din lucrurile sfinte aduse jertfă prin ridicare.

¹³Dar fata unui preot, care va fi rămas văduvă sau despărțită de bărbat, fără să aibă copii, și care se va întoarce în casa tatălui său, ca atunci când era fată, va putea să mănânce din hrana tatălui ei. Dar nici un străin să nu mănânce din ea.

Gen 38.11;Lev 10.14;Num 18.11-19;

¹⁴Dacă un om mănâncă dintr-un lucru sfânt, fără să bage de seamă, să dea preotului prețul lucrului sfânt, adăugând încă o cincime la el.

Lev 5.15-16;

¹⁵Preoții să nu necinstească lucrurile sfinte aduse de copiii lui Israel, pe care le-au adus ei Domnului ca jertfă prin ridicare;

Num 18.32;

¹⁶ei vor face să apese astfel asupra lor păcatul de care s-ar face vinovați mâncând din lucrurile sfinte: căci Eu sunt Domnul, care îi sfințesc."

Lev 22.9;

Jertfele să fie fără cusur.

¹⁷Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁸"Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și tuturor copiilor lui Israel, și spune-le: "Orice om din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, care va aduce o ardere de tot Domnului, fie pentru împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie,

Lev 1.2-10;Num 15.14;

¹⁹să ia o parte bărbătească fără cusur din boi, miei sau capre, pentru ca jertfa să fie primită.

Lev 1.3;

²⁰Să nu aduceți nici una care să aibă vreun cusur, căci n-ar fi primită.

Deut 15.21;Deut 17.1;Mal 1.8-14;Efes 5.27;Evr 9.14;1Pet 1.19;

²¹Dacă un om aduce Domnului din boi sau din oi o jertfă de mulțumire, fie pentru împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie, vita pentru jertfă să fie fără cusur, ca să fie primită; să n-aibă nici un cusur în ea.

Lev 3.1-6; Lev 7.16; Num 15.3-8; Deut 23.21-23; Ps 61.8; Ps 65.1; Ecl 5.4-5;

22 Să n-aduceți nici una care să fie oarbă, slută, sau ciuntită, care să aibă bube, râie sau pecingine; din acestea să n-aduceți pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului.

Lev 22.20; Mal 1.8; Lev 1.9-13; Lev 3.3-5;

23 Ca dar de bună voie vei putea să jertfești un bou sau un miel cu un mădular prea lung sau prea scurt; dar, ca dar pentru împlinirea unei juruințe, nu va fi primit.

Lev 21.18;

24 Să n-aduceți Domnului un dobitoc cu boașele frânte, stricate, smulse sau tăiate; să nu-l aduceți ca jertfă în țara voastră.

25 Nici să nu luați de la străin vreunul din aceste dobitoace, ca să-l aduceți ca mâncare Dumnezeului vostru; căci sunt sluțite, au metehne: și n-ar fi primite."

Num 15.15-16; Lev 21.6-17; Mal 1.14;

26 Domnul a zis lui Moise:

27 "Vițelul, mielul sau iedul, după naștere, să mai rămână șapte zile cu mama sa, și apoi, de la a opta zi înainte, va fi primit să fie adus Domnului ca jertfă mistuită de foc.

Ex 22.30;

28 Vaca, oaia sau capra, să n-o junghiați ca jertfă în aceeași zi cu fătul lor.

Deut 22.6;

29 Când veți aduce Domnului o jertfă de mulțumire, s-o aduceți așa ca să fie primită.

Lev 7.12; Ps 107.22; Ps 116.17; Amos 4.5;

30 Vita să se mănânce în aceeași zi; să nu lăsați nimic din ea până a doua zi dimineața. Eu sunt Domnul.

Lev 7.15;

31 Să păziți poruncile Mele, și să le împliniți. Eu sunt Domnul.

Lev 19.37; Num 15.40; Deut 4.40;

³²Să nu necinstiți Numele Meu cel sfânt, ca să fiu sfințit în mijlocul copiilor lui Israel. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc,

Lev 18.21;Lev 10.3;Mat 6.9;Luc 11.2;Lev 20.8;

³³și care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeuul vostru. Eu sunt Domnul."

Ex 6.7;Lev 11.45;Lev 19.36;Lev 25.38;Num 15.41;

23

Sărbătorile. Sabatul.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Iată sărbătorile Domnului, pe care le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele:

Lev 23.4-37;Ex 32.5;2Împ 10.20;Ps 81.3;

³Șase zile să lucrați; dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceți nici o lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuințele voastre.

Ex 20.9;Ex 23.12;Ex 31.15;Ex 34.21;Lev 19.3;Deut 5.13;Luc 13.14;

Paștele.

⁴Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți vesti la vremurile lor hotărâte.

Lev 23.2-37;Ex 23.14;

⁵În luna întâia, în a patrusprezecea zi a lunii, între cele două seri, vor fi Paștele Domnului.

Ex 12.6-18;Ex 13.3-10;Ex 23.15;Ex 34.18;Num 9.2-3;Num 28.16-17;Deut 16.1-8;Jos 5.10;

⁶Și în a cinsprezecea zi a lunii acesteia, va fi sărbătoarea azimilor în cinstea Domnului; șapte zile să mâncați azimi.

Ex 12.16;Num 28.18-25;

⁷În ziua întâia, să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă.

⁸Șapte zile să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. În ziua a șaptea să fie o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă."

⁹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁰"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Când veți intra în țara pe care v-o dau, și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop, ca pârgă a secerișului vostru.

Ex 23.16-19; Ex 34.22-26; Num 15.2-18; Num 28.26; Deut 16.9; Ios 3.15; Rom 11.16; 1Cor 15.20; Iac 1.18; Apoc 15.4;

¹¹El să legene snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca să fie primit: preotul să-l legene într-o parte și într-alta, a doua zi după Sabat.

Ex 29.24;

¹²În ziua când veți legăna snopul, să aduceți, ca ardere de tot Domnului, un miel de un an fără cusur;

¹³să adăugați la el două zecimi de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn, ca dar de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului; și să aduceți o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.

Lev 2.14-16;

¹⁴Să nu mâncați nici pâine, nici spice prăjite sau pisate, până în ziua aceasta, când veți aduce un dar de mâncare Dumnezeului vostru. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui.

Rusaliile.

¹⁵De a doua zi după Sabat, din ziua când veți aduce snopul ca să fie legănat într-o parte și într-alta, să numărați șapte săptămâni întregi.

Ex 34.22; Lev 25.8; Deut 16.9;

¹⁶Să numărați cincizeci de zile până în ziua care vine după al șaptelea Sabat; și atunci să aduceți Domnului un nou dar de mâncare.

Fapt 2.1; Num 28.26;

¹⁷Să aduceți din locuințele voastre două pâini, ca să fie legănite într-o parte și într-alta; să fie făcute cu două zecimi de efă din floarea făinii, și coapte cu aluat: acestea sunt cele dintâi roade pentru Domnul.

Ex 23.16-19; Ex 22.29; Ex 34.22-26; Num 15.17-21; Num 28.26; Deut 26.1;

¹⁸Afară de aceste pâini, să aduceți ca ardere de tot Domnului șapte miei de un an fără cusur, un vițel și doi berbeci; să adăugați la ei darul de mâncare și jertfa de băutură obișnuite, ca dar de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului.

¹⁹Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, și doi miei de un an ca jertfă de mulțumire.

Lev 4.23-28; Num 28.30; Lev 3.1;

²⁰Preotul să legene aceste dobitoace într-o parte și într-alta ca dar legănat înaintea Domnului, împreună cu pâinea adusă ca pârgă și cu cei doi miei: ele să fie închinat Domnului, și să fie ale preotului.

Num 18.12; Deut 18.4;

²¹În aceeași zi, să vestiți sărbătoarea, și să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui.

²²Când veți secera semănăturile din țara voastră, să lași nesecerat un colț din câmpul tău, și să nu strângi ce rămâne de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste spice. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru."

Lev 19.9; Deut 24.19;

Anul nou.

²³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²⁴"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trâmbițe, și o adunare sfântă.

Num 29.1; Lev 25.9;

²⁵Atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc."

Ziua ispășirii.

²⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²⁷"În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.

Lev 16.30; Num 29.7;

28 Să nu faceți nici o lucrare în ziua aceea, căci este ziua ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului vostru.

29 Oricine nu se va smeri în ziua aceea, va fi nimic din poporul lui.

Gen 17.14;

30 Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui.

Lev 20.3-6;

31 Să nu faceți nici o lucrare atunci. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui.

32 Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru."

Corturile.

33 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

34 "Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: "În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni, va fi sărbătoarea corturilor, în cinstea Domnului, timp de șapte zile.

Ex 23.16; Num 29.12; Deut 16.13; Ezra 3.4; Neem 8.14; Zah 14.16; Ioan 7.2;

35 În ziua întâi să fie o adunare sfântă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.

36 Timp de șapte zile, să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. A opta zi, să aveți o adunare sfântă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta să fie o adunare de sărbătoare: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.

Num 29.35; Neem 8.18; Ioan 7.37; Deut 16.8; 2Cron 7.9; Neem 8.18; Ioel 1.14; Ioel 2.15;

37 Acestea sunt sărbătorile Domnului, în care veți vesti adunări sfinte, ca să se aducă Domnului jertfe mistuite de foc, arderi de tot, daruri de mâncare, jertfe de vite și jertfe de băutură, fiecare lucru la ziua hotărâtă.

Lev 23.2-4;

38 Afară de aceasta să păziți Sabatele Domnului, și să vă aduceți darurile voastre Domnului, să aduceți toate jertfele făcute pentru împlinirea unei juruințe și toate darurile voastre făcute de bună voie.

Num 29.39;

³⁹În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge roadele țării, să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă, și a opta să fie tot o zi de odihnă.

Ex 23.16;Deut 16.13;

⁴⁰În ziua întâi să luați poame din pomii cei frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoși și de sălcii de râu, și să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, șapte zile.

Neem 8.15;Deut 16.14-15;

⁴¹În fiecare an să prăznuiți sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri. În luna a șaptea s-o prăznuiți.

Num 29.12;Neem 8.18;

⁴²Șapte zile să locuiți în corturi; toți băștinașii din Israel să locuiască în corturi,

Neem 8.14-16;

⁴³pentru ca urmașii voștri să știe că am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru."

Deut 31.13;Ps 78.5-6;

⁴⁴Așa a spus Moise copiilor lui Israel care sunt sărbătorile Domnului.

Lev 23.2;

24

Rânduielei privitoare la sfeșnic.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Poruncește copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măslina tescuite, ca să țină candelilele aprinse neîncetat.

Ex 27.20-21;

³Aaron să-l pregătească dincoace de perdeaua dinăuntru, care este înaintea mărturiei, în cortul întâlnirii, pentru ca să ardă neîncetat de seara până

dimineața în fața Domnului. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri.

⁴Să așeze candelile în sfeșnicul de aur curat, ca să ardă neîncetat înaintea Domnului.

Ex 31.8;Ex 39.37;

⁵Să iei floare de făină, și să faci din ea douăsprezece turte; fiecare turtă să fie făcută din două zecimi de efă.

Ex 25.30;

Pâinile pentru punerea înaintea.

⁶Să le pui în două șiruri, câte șase în fiecare șir, pe masa de aur curat, înaintea Domnului.

1Împ 7.48;2Cron 4.19;2Cron 13.11;Evr 9.2;

⁷Peste fiecare șir să pui tămâie curată, care să fie pe pâine ca aducere aminte, ca un dar de mâncare mistuit de foc înaintea Domnului.

⁸În fiecare zi de Sabat să se pună aceste pâini înaintea Domnului, neîncetat: acesta este un legământ veșnic pe care-l vor ține copiii lui Israel.

Num 4.7;1Cron 9.32;2Cron 2.4;

⁹Pâinile acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor lui, și să le mănânce într-un loc sfânt; căci ele sunt pentru ei un lucru prea sfânt, o parte din darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului. Aceasta este o lege veșnică."

1Sam 21.6;Mat 12.4;Marc 2.26;Luc 6.4;Ex 29.33;Lev 8.31;Lev 21.22;

Pedeapsa împotriva hulitorilor și ucigașilor.

¹⁰Fiul unei femei israelite și al unui bărbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Israel, s-a certat în tabără cu un bărbat israelit.

¹¹Fiul femeii israelite a hulit și a blestemat Numele lui Dumnezeu. L-au adus la Moise. Mama sa se numea Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan.

Lev 24.16;Iov 1.5-22;Iov 2.5-10;Isa 8.21;Ex 18.22-26;

¹²L-au aruncat în temniță, până va spune Moise ce va porunci Domnul.

Num 15.34;Ex 18.15-16;Num 27.5;Num 36.5-6;

¹³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

14" Scoate din tabără pe cel ce a hulit; toți cei ce l-au auzit, să-și pună mâinile pe capul lui, și toată adunarea să-l ucidă cu pietre.

Deut 13.9; Deut 17.7;

15 Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: "Oricine va blestema pe Dumnezeu lui, își va lua pedeapsa pentru păcatul lui.

Lev 5.1; Lev 20.17; Num 9.13;

16 Cine va blestema Numele Domnului, va fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie băștinaș, să moară, pentru că a hulit Numele lui Dumnezeu.

Împ 21.10-13; Ps 74.10-18; Mat 12.31; Marc 3.28; Iac 2.7;

17 Cine va da unui om o lovitură de moarte, să fie pedepsit cu moartea.

Ex 21.12; Num 35.31; Deut 19.11-12;

18 Cine va da unui dobitoc o lovitură de moarte, să-l înlocuiască: viață pentru viață.

Lev 24.21;

19 Dacă cineva rănește pe aproapele lui, să i se facă așa cum a făcut și el:

Ex 21.24; Deut 19.21; Mat 5.38; Mat 7.2;

20 frântură pentru frântură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; să i se facă aceeași rană pe care a făcut-o el aproapelui său.

21 Cine va ucide un dobitoc, să-l înlocuiască; dar cine va ucide un om, să fie pedepsit cu moartea.

Lev 24.18; Ex 21.33; Lev 24.17;

22 Să aveți aceeași lege pentru străin ca și pentru băștinaș; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru."

Ex 12.49; Lev 19.34; Num 15.16;

23 Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe cel ce hulise, și l-au ucis cu pietre. Copiii lui Israel au făcut după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

Lev 24.14;

Anul sabatic.

¹Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Când veți intra în țara pe care v-o dau, pământul să se odihnească, să țină un Sabat în cinstea Domnului.

Ex 23.10; Lev 26.34-35; 2Cron 36.21;

³Șase ani să-ți semeni ogorul, șase ani să-ți tai via, și să strângi roadele.

⁴Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un Sabat ținut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ți semeni ogorul, și să nu-ți tai via.

⁵Să nu seceri ce va ieși din grăunțele căzute de la seceriș, și să nu culegi strugurii din via ta netăiată: acesta să fie un an de odihnă pentru pământ.

2Împ 19.29;

⁶Ceea ce va ieși de la sine din pământ în timpul Sabatului lui, să vă slujească de hrană, ție, robului și roabei tale, celui tocmit de tine cu ziua și străinului care locuiește cu tine,

⁷vitelor tale și fiarelor din țara ta; tot venitul pământului să slujească de hrană.

Anul de veselie. Răscumpărarea averilor și robilor.

⁸Să numeri șapte săptămâni de ani, de șapte ori șapte ani, și zilele acestor șapte săptămâni de ani vor face patruzeci și nouă de ani.

⁹În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în ziua ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră.

Lev 23.24-27;

¹⁰Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui, și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui.

Isa 61.2; Isa 63.4; Ier 34.8-17; Luc 4.18; Lev 25.13; Num 36.4;

¹¹Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie; atunci să nu semănați, să nu secerați ce vor aduce ogoarele de la ele, și să nu culegeți via netăiată.

Lev 25.5;

¹²Căci este anul de veselie: să-l priviți ca ceva sfânt. Să mâncați ce vă vor da ogoarele voastre.

Lev 25.6-7;

¹³În anul acesta de veselie, fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui.

Lev 25.10;Lev 27.24;Num 36.4;

¹⁴Dacă vindeți ceva aproapelui vostru, sau dacă cumpărați ceva de la aproapele vostru, nici unul din voi să nu înșele pe fratele lui.

Lev 25.17;Lev 19.13;1Sam 12.3-4;Mic 2.2;1Cor 6.8;

¹⁵Să cumperi de la aproapele tău, socotind anii de la anul de veselie, și el să-ți vândă socotind anii de rod.

Lev 27.18-23;

¹⁶Cu cât vor fi mai mulți ani, cu atât să ridici prețul; și cu cât vor fi mai puțini ani, cu atât să-l scazi; căci el îți vinde numai numărul secerișurilor.

¹⁷Nici unul din voi să nu înșele deci pe aproapele lui, și să te temi de Dumnezeul tău; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Lev 25.14;Lev 25.43;Lev 19.14-32;

¹⁸Împliniți legile Mele, păziți poruncile Mele și împliniți-le; și veți locui fără frică în țară.

Lev 19.37;Lev 26.5;Deut 12.10;Ps 4.8;Prov 1.33;Ier 23.6;

¹⁹Țara își va da roadele, veți mânca din ele și vă veți sătura, și veți locui fără frică în ea.

Lev 26.5;Ezec 34.25-28;

²⁰Dacă veți zice: "Ce vom mânca în anul al șaptelea, fiindcă nu vom semăna și nu vom strânge roadele?"

Mat 6.25-31;Lev 25.4-5;

²¹Eu vă voi da binecuvântarea Mea în anul al șaselea, și pământul va da roade pentru trei ani.

Ex 16.29;Deut 28.8;

²²Când veți semăna în anul al optulea, veți mânca tot din vechile roade; până la al nouălea an, până la noile roade, veți mânca tot din cele vechi.

2Împ 19.29;Ios 5.11-12;

23Pământurile să nu se vândă de veci; căci țara este a Mea, iar voi sunteți la Mine ca niște străini și venetici.

Deut 32.43;2Cron 7.20;Ps 85.1;Ioel 2.18;Ioel 3.2;1Cron 29.15;Ps 39.12;Ps 119.19;1Pet 2.11;

24De aceea în toată țara pe care o veți stăpâni, să dați dreptul de răscumpărare pentru pământuri.

25Dacă fratele tău sărăcește și vinde o bucată din moșia lui, cel ce are dreptul de răscumpărare, ruda lui cea mai de aproape, să vină și să răscumpere ce a vândut fratele său.

Rut 2.20;Rut 4.4-6;Rut 3.2-12;Ier 32.7-8;

26Dacă un om n-are pe nimeni care să aibă dreptul de răscumpărare, și-i stă în putință lui singur să facă răscumpărarea,

27să socotească anii de la vânzare, să dea înapoi cumpărătorului ce prisosește, și să se întoarcă la moșia lui.

Lev 25.50-52;

28Dacă n-are cu ce să-i dea înapoi, lucrul vândut să rămână în mâinile cumpărătorului până la anul de veselie; la anul de veselie, el să se întoarcă la moșia lui, și cumpărătorul să iasă din ea.

Lev 25.13;

29Dacă un om vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, să aibă drept de răscumpărare până la împlinirea unui an de la vânzare; dreptul lui de răscumpărare să țină un an.

30Dar dacă această casă, așezată într-o cetate înconjurată cu ziduri, nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, ea va rămâne de veci cumpărătorului și urmașilor lui; iar în anul de veselie să nu iasă din ea.

31Casele din sate, care nu sunt înconjurate cu ziduri, să fie privite ca țarini de pământ: ele vor putea fi răscumpărate, și cumpărătorul va ieși din ele în anul de veselie.

32Cât privește cetățile Leviților și casele pe care le vor avea ei în aceste cetăți, Leviții să aibă un drept necurmat de răscumpărare.

Num 35.2;Ios 21.2;

³³Cine va cumpăra de la Leviți o casă, să iasă în anul de veselie din casa vândută lui și din cetatea în care o avea; căci casele din cetățile Leviților sunt averea lor în mijlocul copiilor lui Israel.

Lev 25.28;

³⁴Ogoarele așezate în jurul cetăților Leviților nu se vor putea vinde; căci ei le vor stăpâni de veci.

Fapt 4.36-37;

³⁵Dacă fratele tău sărăcește, și nu mai poate munci lângă tine, să-l sprijinești, fie ca străin, fie ca venetic, ca să trăiască împreună cu tine.

Deut 15.7-8;Ps 37.26;Ps 41.1;Ps 112.5-9;Prov 14.31;Luc 6.35;Fapt 11.29;Rom 12.10;1Ioan 3.17;

³⁶Să nu iei de la el nici dobândă nici camătă: să te temi de Dumnezeuul tău, și fratele tău să trăiască împreună cu tine.

Ex 22.25;Deut 23.19;Neem 5.7;Ps 15.5;Prov 28.8;Ezec 18.8-17;Ezec 22.12;Lev 25.17;Neem 5.9;

³⁷Să nu-i împrumuți banii tăi cu dobândă, și să nu-i împrumuți merindele tale pe camătă.

³⁸Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, care v-am scos din țara Egiptului, ca să vă dau țara Canaanului, ca să fiu Dumnezeuul vostru.

Lev 22.32-33;

³⁹Dacă fratele tău sărăcește lângă tine, și se vinde ție, să nu-l pui să-ți facă muncă de rob.

Ex 21.2;Deut 15.12;1Împ 9.22;2Împ 4.1;Neem 5.5;Ier 34.14;

⁴⁰Ci să fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un venetic; să stea în slujba ta până la anul de veselie.

⁴¹Atunci să iasă de la tine, el și copiii lui care vor fi cu el, și să se întoarcă în familia lui, la moșia părinților lui.

Ex 21.3;Lev 25.28;

⁴²Căci ei sunt slujitorii Mei, pe care i-am scos din țara Egiptului; să nu fie vânduți cum se vând robii.

Lev 25.55;Rom 6.22;1Cor 7.23;

⁴³Să nu-l stăpânești cu asprime, și să te temi de Dumnezeuul tău.

Efes 6.9; Col 4.1; Lev 25.46; Ex 1.13; Lev 25.17; Ex 1.17-21; Deut 25.18; Mal 3.5;

44 Dacă vrei să ai robi și roabe, să-i iei de la neamurile care vă înconjoară; de la ele să cumpărați robi și roabe.

Isa 56.3-6;

45 Veți putea să-i cumpărați și dintre copiii străinilor care vor locui la tine, și din familiile lor, pe care le vor naște în țara voastră; ei vor fi averea voastră.

46 Îi puteți lăsa moștenire copiilor voștri după voi, ca pe o moșie; și puteți să-i țineți astfel robi pe veci. Dar cât despre frații voștri, copiii lui Israel, nici unul din voi să nu stăpânească pe fratele său cu asprime.

Isa 14.2; Lev 25.43;

47 Dacă un străin, sau un venetic se îmbogățește, și fratele tău sărăcește lângă el, și se vinde străinului care locuiește la tine sau vreunuia din familia străinului,

Lev 25.25-35;

48 el să aibă dreptul de răscumpărare, după ce se va fi vândut: unul din frații lui să poată să-l răscumpere.

Neem 5.5;

49 Unchiul lui, sau fiul unchiului lui, sau una din rudele lui de aproape, va putea să-l răscumpere; sau, dacă are mijloace, să se răscumpere singur.

Lev 25.26;

50 Să facă socoteala cu cel ce l-a cumpărat, din anul când s-a vândut până în anul de veselie; și prețul de plătit va atârna de numărul anilor, care vor fi prețuiți ca ai unui om tocmit cu plată.

Iov 7.1; Isa 16.14; Isa 21.16;

51 Dacă mai sunt încă mulți ani până la anul de veselie, își va plăti răscumpărarea după prețul anilor acelora și să-l scadă din prețul cu care a fost cumpărat;

52 dacă mai rămân puțini ani până la anul de veselie, să le facă socoteala, și să-și plătească răscumpărarea după acești ani.

53 Să fie la el ca unul tocmit cu anul; și acela la care va fi, să nu se poarte cu asprime cu el sub ochii tăi.

⁵⁴Iar dacă nu este răscumpărat în nici unul din aceste feluri, să iasă de la el în anul de veselie, el și copiii lui care vor fi împreună cu el.

Lev 25.41;Ex 21.2-3;

⁵⁵Căci copiii lui Israel sunt robii Mei; ei sunt robii Mei, pe care i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Lev 25.42;

26

Binecuvântarea.

¹Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stâlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

Ex 20.4-5;Deut 5.8;Deut 16.22;Deut 27.15;Ps 97.7;

²Să păziți Sabatele Mele, și să cinstiți locașul Meu cel sfânt. Eu sunt Domnul.

Lev 19.30;

³Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,

Deut 11.13-15;Deut 28.1-14;

⁴vă voi trimite ploi la vreme, pământul își va da roadele, și pomii de pe câmp își vor da roadele.

Isa 30.23;Ezec 34.26;Ioel 2.23-24;Ps 67.6;Ps 85.12;Ezec 34.27;Ezec 36.30;Zah 8.12;

⁵Abia veți treiera grâul, și veți începe culesul viei, și culesul viei va ține până la semăntură; veți avea pâine din belșug, veți mânca și vă veți sătura și veți locui fără frică în țara voastră.

Amos 9.13;Lev 25.19;Deut 11.15;Ioel 2.19-26;Lev 25.18;Iov 11.18;Ezec 34.25-28;

⁶Voi da pace în țară, și nimeni nu vă va tulbura somnul; voi face să piară din țară fiarele sălbatice, și sabia nu va trece prin țara voastră.

1Cron 22.9;Ps 29.11;Ps 147.14;Isa 45.7;Hag 2.9;Iov 11.19;Ps 3.5;Ps 4.8;Isa 35.9;Ier 30.10;Ezec 34.25;Osea 2.18;Țef 3.13;2Împ 17.25;Ezec 5.17;Ezec 14.15;Ezec 14.17;

⁷Veți urmări pe vrăjmașii voștri, și ei vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.

⁸Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută din voi vor urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.

Deut 32.30; Ios 23.10;

⁹Eu Mă voi întoarce spre voi, vă voi face să creșteți, vă voi înmulți, și Îmi voi ține legământul Meu cu voi.

Ex 2.25; 2Împ 13.23; Gen 17.6-7; Neem 9.23; Ps 107.38;

¹⁰Veți mânca din roadele cele vechi, și veți scoate afară pe cele vechi, ca să faceți loc celor noi.

Lev 25.22;

¹¹Îmi voi așeza locașul Meu în mijlocul vostru, și sufletul Meu nu vă va urî.

Ex 25.8; Ex 29.45; Ios 22.19; Ps 76.2; Ezec 37.26-28; Apoc 21.3; Lev 20.23; Deut 32.19;

¹²Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeu vostru, și voi veți fi poporul Meu.

2Cor 6.16; Ex 6.7; Ier 7.23; Ier 11.4; Ier 30.22; Ezec 11.20; Ezec 36.28;

¹³Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru, care v-am scos din țara Egiptului, care v-am scos din robie; Eu am rupt legăturile jugului vostru, și v-am făcut să mergeți cu capul ridicat.

Lev 25.38-55; Ier 2.20; Ezec 34.27;

Blestemul.

¹⁴Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,

Deut 28.15; Plân 2.17; Mal 2.2;

¹⁵dacă nesocotiți legile Mele, și dacă sufletul vostru urăște rânduielile Mele, așa încât să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legământul Meu,

Lev 26.43; 2Împ 17.15;

¹⁶iată ce vă voi face atunci. Voi trimite peste voi groaza, lingoarea și frigurile, care vor face să vi se stingă ochii, și să piară viața din voi. Sămânța o veți semăna în zadar, căci o vor mânca vrăjmașii voștri.

Deut 28.65-67; Deut 32.25; Ier 15.8; Deut 28.22; 1Sam 2.33; Deut 28.33-51; Iov 31.8; Ier 5.17; Ier 12.13; Mic 6.15;

¹⁷Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră, și veți fi bătuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar.

Lev 17.10; Deut 28.25; Jud 2.14; Ier 19.7; Ps 106.41; Lev 26.36; Ps 53.5; Prov 28.1;

¹⁸Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

1Sam 2.5; Ps 119.164; Prov 24.16;

¹⁹Voi frânge mândria puterii voastre, voi face ca deasupra voastră cerul să fie de fier, și pământul de aramă.

Isa 25.11; Isa 26.5; Ezec 7.24; Ezec 30.6; Deut 28.23;

²⁰Vi se va istovi puterea fără folos: pământul vostru nu-și va da roadele, și pomii de pe pământ nu-și vor da roadele.

Ps 127.1; Isa 49.4; Deut 11.17; Deut 28.18; Hag 1.10;

²¹Dacă și după aceasta vă veți împotrivi, și nu veți voi să Mă ascultați, vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

²²Voi trimite împotriva voastră fiarele de pe câmp, care vă vor lăsa fără copii, vă vor nimici vitele, și vă vor împruțina; așa că vă vor rămâne drumurile pustii.

Deut 32.24; 2Împ 17.25; Ezec 5.17; Ezec 14.15; Jud 5.6; 2Cron 15.5; Isa 33.8; Plân 1.4; Zah 7.14;

²³Dacă pedepsele acestea nu vă vor îndrepta, și dacă vă veți împotrivi Mie,

Ier 2.30; Ier 5.3; Amos 4.6-12;

²⁴Mă voi împotrivi și Eu vouă, și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

2Sam 22.27; Ps 18.26;

²⁵Voi face să vină împotriva voastră sabie, care va răzbuna călcarea legământului Meu; și când vă veți strânge în cetățile voastre, voi trimite ciuma în mijlocul vostru, și veți fi dați în mâinile vrăjmașului.

Ezec 5.17; Ezec 6.3; Ezec 14.17; Ezec 29.8; Ezec 33.2; Num 14.12; Deut 28.21; Ier 14.12; Ier 24.10; Ier 29.17-18; Amos 4.10;

²⁶Când vă voi trimite lipsă de pâine, zece femei vă vor coace pâine într-un singur cuptor, și vi se va da pâinea cu cântarul; veți mânca, dar nu vă veți sătura.

Ps 105.16;Isa 3.1;Ezec 4.16;Ezec 5.16;Ezec 14.13;Isa 9.20;Mic 6.14;Hag 1.6;

²⁷Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, și dacă vă veți împotrivi Mie,

Lev 26.21-24;

²⁸Mă voi împotrivi și Eu vouă cu mânie, și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

Isa 59.18;Isa 63.3;Isa 66.15;Ier 21.5;Ezec 5.13-15;Ezec 8.18;

²⁹Veți mânca pâină și carnea fiilor voștri, veți mânca pâină și carnea fiicelor voastre.

Deut 28.53;2Împ 6.29;Plân 4.10;Ezec 5.10;

³⁰Vă voi nimici înălțimile pentru jertfă, vă voi dărâma stâlpii închinați soarelui, voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri, și sufletul Meu vă va urî.

2Cron 34.3-7;Isa 27.9;Ezec 6.3-13;2Împ 23.20;2Cron 34.5;Lev 20.23;Ps 78.59;Ps 89.38;Ier 14.19;

³¹Vă voi lăsa cetățile pustii, vă voi pustii locașurile sfinte, și nu voi mai mirosi mirosul plăcut al tămâii voastre.

Neem 2.3;Ier 4.7;Ezec 6.6;Ps 74.7;Plân 1.10;Ezec 9.6;Ezec 21.2;

³²Voi pustii țara, așa că vrăjmașii voștri care o vor locui vor rămâne încremeniți văzând-o.

Ier 9.11;Ier 25.11-18;Deut 28.37;1Împ 9.8;Ier 18.16;Ier 19.8;Ezec 5.15;

³³Vă voi împrăștia printre neamuri, și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustiită, și cetățile voastre vor rămâne pustii.

Deut 4.27;Deut 28.64;Ps 44.11;Ier 9.16;Ezec 12.15;Ezec 20.23;Ezec 22.15;Zah 7.14;

³⁴Atunci țara se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cât va fi pustiită și cât veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara se va odihni, și se va bucura de Sabatele ei.

2Cron 36.21;

³⁵Tot timpul cât va fi pustiită, va avea odihna pe care n-o avusese în anii voștri de Sabat, când o locuiați.

Lev 25.2;

³⁶În inima acelora dintre voi care vor mai rămâne în viață, în țara vrăjmașilor lor, voi băga frica; și îi va urmări până și foșnetul unei frunze suflate de vânt; vor fugi ca de sabie, și vor cădea fără să fie urmăriți.

Ezec 21.7-15; Lev 26.17; Iov 15.21; Prov 28.1;

³⁷Se vor prăvăli unii peste alții ca înaintea sabiei, fără să fie urmăriți. Nu veți putea să stați în picioare în fața vrăjmașilor voștri;

Isa 10.4; Jud 7.22; 1Sam 14.15-16; Ios 7.12-13; Jud 2.14;

³⁸veți pieri printre neamuri, și vă va mânca țara vrăjmașilor voștri.

³⁹Iar pe aceia dintre voi care vor mai rămâne în viață, îi va apuca durerea pentru fărădelegile lor, în țara vrăjmașilor lor; îi va apuca durerea și pentru fărădelegile părinților lor.

Deut 4.27; Deut 28.65; Neem 1.8; Ier 3.25; Ier 29.12-13; Ezec 4.17; Ezec 6.9; Ezec 20.43; Ezec 21.23; Ezec 33.10; Ezec 36.31; Osea 5.15; Zah 10.9;

Primirea din nou.

⁴⁰Își vor mărturisi fărădelegile lor și fărădelegile părinților lor, călcările de lege pe care le-au săvârșit față de Mine, și împotrivirea cu care Mi s-au împotrivit, păcate din pricina cărora

Num 5.7; 1Împ 8.33-47; Neem 9.2; Prov 28.13; Dan 9.3-4; Luc 15.18; 1Ioan 1.9;

⁴¹și Eu M-am împotrivit lor, și i-am adus în țara vrăjmașilor lor. Și atunci inima lor netăiată împrejur se va smeri, și vor plăti datoria fărădelegilor lor.

Ier 6.10; Ier 9.25-26; Ezec 44.7; Fapt 7.51; Rom 2.29; Col 2.11; 1Împ 21.29; 2Cron 12.6-12; 2Cron 32.26; 2Cron 33.12-13;

⁴²Atunci Îmi voi aduce aminte de legământul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de legământul Meu cu Isaac și de legământul Meu cu Avraam, și Îmi voi aduce aminte de țară.

Ex 2.24; Ex 6.5; Ps 106.45; Ezec 16.60; Ps 136.23;

⁴³Țara însă va trebui să fie părăsită de ei, și se va bucura de Sabatele ei în timpul când va rămâne pustie departe de ei; și ei vor plăti datoria fărădelegilor lor, pentru că au nesocotit poruncile Mele, și pentru că sufletul lor a urât legile Mele.

Lev 26.34-35; Lev 26.15;

⁴⁴Dar, și când vor fi în țara vrăjmașilor lor, nu-i voi lepăda de tot, și nu-i voi urî până acolo încât să-i nimicesc de tot, și să rup legământul Meu cu ei; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor.

Deut 4.31;2Împ 13.23;Rom 11.2;

⁴⁵Ci Îmi voi aduce aminte spre binele lor de vechiul legământ, prin care i-am scos din țara Egiptului, în fața neamurilor, ca să fiu Dumnezeul lor. Eu sunt Domnul."

Rom 11.28;Lev 22.33;Lev 25.38;Ps 98.2;Ezec 20.9-22;

⁴⁶Acestea sunt rânduielile, poruncile și legile, pe care le-a statornicit Domnul între El și copiii lui Israel, pe muntele Sinai, prin Moise.

Lev 27.34;Deut 6.1;Deut 12.1;Deut 33.4;Ioan 1.17;Lev 25.1;

27

Juruințele.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:

²"Când se vor face juruințe Domnului, dacă e vorba de oameni, ei să fie ai Domnului, după prețuirea ta.

Num 6.2;Jud 11.30-39;1Sam 1.11-28;

³Iar prețuirea pe care o vei face unui bărbat de la douăzeci până la șazeci de ani, să fie de cincizeci de sicli de argint, după sicliul sfântului locaș:

Ex 30.13;

⁴dacă este femeie, prețuirea să fie de treizeci de sicli.

⁵De la cinci până la douăzeci de ani, prețuirea să fie de douăzeci de sicli pentru un băiat, și de zece sicli pentru o fată.

⁶De la o lună până la cinci ani, prețuirea să fie de cinci sicli de argint pentru un băiat, și de trei sicli de argint pentru o fată.

⁷De la șazeci de ani în sus, prețuirea să fie de cincisprezece sicli pentru un bărbat, și de zece sicli pentru o femeie.

⁸Dacă cel ce a făcut juruința este prea sărac ca să plătească prețuirea aceasta făcută de tine, să-l aducă la preot, să-l prețuiască; și preotul să facă o prețuire potrivit cu mijloacele omului aceluia.

⁹Dacă este vorba de dobitoacele care pot fi aduse ca jertfă Domnului, orice dobitoc care se va da Domnului, va fi ceva sfânt.

¹⁰Să nu-l schimbe, și să nu pună unul rău în locul unuia bun, nici unul bun în locul unuia rău; dacă s-ar întâmpla să se înlocuiască un dobitoc cu altul, și unul și celălalt va fi sfânt.

¹¹Dacă este vorba de dobitoacele necurate, care nu pot fi aduse ca jertfă Domnului, să aducă dobitocul la preot,

¹²care-i va face prețuirea după cum va fi bun sau rău, și va rămâne la prețuirea preotului.

¹³Dacă vrea să-l răscumpere, să mai adauge o cincime la prețuirea lui.

Lev 27.15-19;

Predarea lucrurilor.

¹⁴Dacă cineva își închină Domnului casa, hărăzind-o Domnului ca un dar sfânt, preotul să-i facă prețuirea după cum va fi bună sau rea, și să rămână la prețuirea făcută de preot.

¹⁵Dacă cel ce și-a închinat Domnului casa, vrea s-o răscumpere, să adauge o cincime la prețul prețuirii ei, și va fi a lui.

Lev 27.13;

¹⁶Dacă cineva închină Domnului un ogor din moșia lui, prețuirea ta să fie după câtimea de sămânță pe care o dă, și anume cincizeci de sicli de argint pentru un omer de sămânță de orz.

¹⁷Dacă își închină Domnului ogorul, cu începere chiar din anul de veselie, să rămână la prețuirea ta;

¹⁸dar dacă își închină Domnului ogorul după anul de veselie, atunci preotul să-i socotească prețul după numărul anilor care mai rămân până la anul de veselie, și să-l scadă din prețuirea ta.

Lev 25.15-16;

¹⁹Dacă cel ce și-a închinat Domnului ogorul, vrea să-l răscumpere, atunci să mai adauge o cincime la argintul prețuit de tine, și ogorul să rămână al lui.

Lev 27.13;

²⁰Dacă nu-și răscumpără ogorul, și-l vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat.

²¹Și când va ieși cumpărătorul din el la anul de veselie, ogorul acela să fie închinat Domnului, ca ogor hărăzit Lui; să fie moșia preotului.

Lev 25.10-31; Lev 27.28; Num 18.14; Ezec 44.29;

²²Dacă cineva închină Domnului un ogor cumpărat de el, care nu face parte din moșia lui,

Lev 25.10-25;

²³preotul să-i socotească prețul după cât face prețuirea până la anul de veselie, și omul acela să plătească în aceeași zi prețul hotărât de tine, ca lucru închinat Domnului.

Lev 27.18;

²⁴În anul de veselie, ogorul să se întoarcă la acela de la care fusese cumpărat și din moșia căruia făcea parte.

Lev 25.28;

²⁵Toate prețuirile să se facă în sicli sfântului locaș: siclul are douăzeci de ghere.

Ex 30.13; Num 3.47; Num 18.16; Ezec 45.12;

Ce nu se poate închina.

²⁶Nimeni nu va putea să închine Domnului pe întâiul născut din vita lui, care chiar este al Domnului ca întâi născut; fie bou, fie miel, este al Domnului.

Ex 13.2-12; Ex 22.30; Num 18.17; Deut 15.19;

²⁷Dacă este vorba însă de un dobitoc necurat, să-l răscumpere cu prețul prețuit de tine, mai adăugând încă o cincime; dacă nu este răscumpărat, să fie vândut după prețuirea ta.

Lev 27.11-13;

²⁸Tot ce va dăruia un om Domnului prin făgăduință, din ce are, nu va putea nici să se vândă, nici să se răscumpere: fie om, fie dobitoc, fie un ogor din moșia lui; tot ce va fi dăruit Domnului prin făgăduință, va fi un lucru prea sfânt pentru Domnul.

Lev 27.21; Ios 6.17-19;

²⁹Nici un om închinat Domnului prin făgăduință nu va putea fi răscumpărat, ci va fi omorât.

Num 21.2-3;

Zeciuielele.

³⁰Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.

Gen 28.22; Num 18.21-24; 2Cron 31.5-12; Neem 13.12; Mal 3.8-10;

³¹Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o cincime.

Lev 27.13;

³²Orice zeciuială din cirezi și din turme, din tot ce trece sub toiag, să fie o zeciuială închinată Domnului.

Ier 33.13; Ezec 20.37; Mic 7.14;

³³Să nu se cerceteze dacă dobitocul este bun sau rău, și să nu se schimbe; dacă se înlocuiește un dobitoc cu un altul, și unul și celălalt va fi sfânt, și nu vor putea fi răscumpărați".

Lev 27.10;

³⁴Acestea sunt poruncile, pe care le-a dat lui Moise Domnul pentru copiii lui Israel, pe muntele Sinai.

Lev 26.46;

NUMERI

SAU A PATRA CARTE A LUI MOISE

(Deuteronom 8.15; 32.9-14. Neemia 9.19-21.)

1

Numărătoarea Israelitelor.

¹Domnul a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în cortul întâlnirii, în cea dintâi zi a lunii a doua, în al doilea an după ieșirea lor din țara Egiptului. El a zis:

Ex 19.1; Num 10.11-12; Ex 25.22;

²"Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând pe cap numele tuturor bărbaților,

Ex 30.12;Ex 38.26;Num 26.2-64;1Cron 21.2;

³de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei din Israel care sunt în stare să poarte armele; să le faceți numărătoarea după cetele lor, tu și Aaron.

⁴Să fie cu voi câte un bărbat de fiecare seminție, căpetenie a casei părinților săi.

⁵Iată numele bărbaților care vor fi împreună cu voi. Pentru Ruben: Elițur, fiul lui Ședeur;

⁶pentru Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai;

⁷pentru Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab;

⁸pentru Isahar: Netaneel, fiul lui Țuar;

⁹pentru Zabulon: Eliab, fiul lui Helon;

¹⁰pentru fiii lui Iosif, - pentru Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamliel, fiul lui Pedahtur;

¹¹pentru Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni;

¹²pentru Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai;

¹³pentru Așer: Paguiel, fiul lui Ocran;

¹⁴pentru Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel;

Num 2.14;

¹⁵pentru Neftali: Ahira, fiul lui Enan.

¹⁶Aceștia sunt cei ce au fost aleși de adunare, mai marii semințiilor părinților lor, căpeteniile miilor lui Israel.

Num 7.2;1Cron 27.16;Ex 18.21-25;

¹⁷Moise și Aaron au luat pe bărbații aceștia care fuseseră chemați pe nume,

¹⁸și au strâns toată adunarea, în cea dintâi zi a lunii a doua. I-au trecut în cărțile care cuprindeau spița neamului, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând pe cap numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus.

¹⁹Moise a făcut numărătoarea în pustia Sinai, cum îi poruncise Domnul.

²⁰Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând pe cap numele tuturor bărbaților, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

²¹bărbații din seminția lui Ruben ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute.

²²Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Simeon, după familiile lor, după casele părinților lor; le-au făcut numărătoarea, numărând pe cap numele tuturor bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți cei în stare să poarte armele:

²³bărbații din seminția lui Simeon ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute.

²⁴Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Gad, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

²⁵bărbații din seminția lui Gad ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.

²⁶Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Iuda, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

²⁷bărbații din seminția lui Iuda ieșiți la numărătoare, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute.

²⁸Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Isahar, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

²⁹bărbații din seminția lui Isahar, ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și patru de mii patru sute.

³⁰Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Zabulon, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

³¹bărbații din seminția lui Zabulon ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute.

³²Au trecut în cărțile neamului dintre fiii lui Iosif, pe fiii lui Efraim, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

³³bărbații din seminția lui Efraim ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci de mii cinci sute.

³⁴Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Manase, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

³⁵bărbații din seminția lui Manase ieșiți la numărătoare, au fost treizeci și două de mii două sute.

³⁶Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Beniamin, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

³⁷bărbații din seminția lui Beniamin ieșiți la numărătoare, au fost treizeci și cinci de mii patru sute.

³⁸Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Dan, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

³⁹bărbații din seminția lui Dan ieșiți la numărătoare, au fost șaiszeci și două de mii șapte sute.

⁴⁰Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Așer, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

⁴¹bărbații din seminția lui Așer, ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și una de mii cinci sute.

⁴²Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Neftali, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele bărbaților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

⁴³bărbații din seminția lui Neftali ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și trei de mii patru sute.

⁴⁴Aceștia sunt aceia a căror numărătoare a fost făcută de Moise și Aaron, și de cei doisprezece bărbați, mai mari ai lui Israel; era câte un bărbat pentru fiecare din casele părinților lor.

45 Toți aceia dintre copiii lui Israel ieșiți la numărătoare, după casele părinților lor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți aceia din Israel care erau în stare să poarte armele,

46 toți cei ieșiți la numărătoare, au fost șase sute trei mii cinci sute cinci zeci.

Ex 38.26; Ex 12.37; Num 2.32; Num 26.51;

Deosebirea Leviților.

47 Leviții, după seminția părinților lor, n-au intrat în numărătorea aceasta.

Num 2.33; Num Cap 3; Num Cap 4; Num 26.57; 1Cron 6; 1Cron 21.6;

48 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

49 "Să nu faci numărătorea seminției lui Levi, și să nu-i numeri capetele în mijlocul celorlalți copii ai lui Israel.

Num 2.33; Num 26.62;

50 Dă în grija Leviților cortul întâlnirii, toate uneltele lui și tot ce ține de el. Ei vor duce cortul și toate uneltele lui, vor face slujba în el, și vor tăbări în jurul cortului.

Ex 38.21; Num 3.7-8; Num 4.15-33; Num 3.23-38;

51 Când va porni cortul, Leviții să-l desfacă; și când se va opri cortul, Leviții să-l întindă; iar străinul care se va apropia de el, să fie pedepsit cu moartea.

Num 10.17-21; Num 3.10-38; Num 18.22;

52 Copiii lui Israel să tăbărască fiecare în tabăra lui, fiecare lângă steagul lui, după cetele lor.

Num 2.2-34;

53 Dar Leviții să tăbărască în jurul cortului întâlnirii, pentru ca să nu izbucnească mânia Mea împotriva adunării copiilor lui Israel; și Leviții să aibă paza cortului întâlnirii."

Num 1.50; Lev 10.6; Num 8.19; Num 16.46; Num 18.5; 1Sam 6.19; Num 3.7-8; Num 8.24-26; Num 18.3-5; Num 31.30-47; 1Cron 23.32; 2Cron 13.11;

54 Copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe care le dăduse lui Moise Domnul; așa au făcut.

Așezarea taberelor.

¹Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

²Copiii lui Israel au să tăbărescă fiecare lângă steagul lui, sub semnele casei părinților lui; să tăbărescă în fața și împrejurul cortului întâlnirii.

Num 1.52; Ios 3.4;

³La răsărit, tabăra lui Iuda, cu steagul ei, și cu oștirile sale. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Iuda, Nahșon, fiul lui Aminadab,

Num 10.14; Rut 4.20; 1Cron 2.10; Mat 1.4; Luc 3.32-33;

⁴cu oștirea lui, alcătuită din șaptezeci și patru de mii șase sute de oameni, ieșiți la numărătoare.

⁵Lângă el să tăbărescă seminția lui Isahar, și mai marele fiilor lui Isahar, Netaneel, fiul lui Țuar,

⁶cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și patru de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare;

⁷apoi seminția lui Zabulon, și mai marele fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon,

⁸cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și șapte de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.

⁹Toți cei din tabăra lui Iuda, ieșiți la numărătoare, sunt o sută optzeci și șase de mii patru sute de bărbați, după oștirea lor. Ei să pornească cei dintâi.

Num 10.14;

¹⁰La miazăzi, tabăra lui Ruben, cu steagul ei, și cu oștirile ei. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur,

¹¹cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci și șase de mii cinci sute de bărbați, ieșiți la numărătoare.

¹²Lângă el să tăbărescă seminția lui Simeon și mai marele fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai,

¹³cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și nouă de mii trei sute de oameni, ieșiți la numărătoare;

¹⁴apoi seminția lui Gad, și mai marele fiilor lui Gad, Elisa, fiul lui Deuel,

¹⁵cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci de oameni, ieșiți la numărătoare.

¹⁶Toți cei din tabăra lui Ruben, ieșiți la numărătoare, sunt o sută cincizeci și unu de mii patru sute cincizeci de oameni, după oștirile lor. Ei să pornească în al doilea rând.

Num 10.18;

¹⁷Apoi va porni cortul întâlnirii, împreună cu tabăra Leviților, așezată în mijlocul celorlalte tabere. Pe drum vor ține șirul în care au tăbărât, fiecare la rândul lui, după steagul lui.

Num 10.17-21;

¹⁸La apus, tabăra lui Efraim, cu steagul său, și cu oștirile sale. Acolo să tăbărăscă mai marele fiilor lui Efraim, Elișama, fiul lui Amihud,

¹⁹cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci de mii cinci sute de oameni, ieșiți la numărătoare.

²⁰Lângă el să tăbărăscă seminția lui Manase și mai marele fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedahțur,

²¹cu oștirea lui, alcătuită din treizeci și două de mii două sute de oameni, ieșiți la numărătoare;

²²apoi seminția lui Benjamin și mai marele fiilor lui Benjamin, Abidan, fiul lui Ghideoni,

²³cu oștirea lui, alcătuită din treizeci și cinci de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.

²⁴Toți cei din tabăra lui Efraim, ieșiți la numărătoare, sunt o sută opt mii o sută de oameni, după oștirile lor. Ei să pornească în al treilea rând.

Num 10.22;

²⁵La miez noapte, tabăra lui Dan, cu steagul ei, și cu oștirile ei. Acolo să tăbărăscă mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amișadai,

²⁶cu oștirea lui, alcătuită din șaiszeci și două de mii șapte sute de oameni, ieșiți la numărătoare.

²⁷Lângă el să tăbărască seminția lui Așer și mai marele fiilor lui Așer.
Paguiel, fiul lui Ocran,

²⁸cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci și unu de mii cinci sute de oameni,
ieșiți la numărătoare;

²⁹apoi seminția lui Neftali, și mai marele fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan,

³⁰cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și trei de mii patru sute de oameni,
ieșiți la numărătoare.

³¹Toți cei din tabăra lui Dan, ieșiți la numărătoare, sunt o sută cincizeci și
șapte de mii șase sute de oameni. Ei să pornească cei din urmă, după
steagul lor.

Num 10.25;

³²Aceștia sunt copiii lui Israel ieșiți la numărătoare, după casele părinților
lor. Toți cei ieșiți la numărătoare, și care au alcătuit taberele, după oștirile
lor, au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci.

Ex 38.26;Num 1.46;Num 11.21;

³³Leviții, după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul, n-au intrat la
numărătoare în mijlocul copiilor lui Israel.

Num 1.47;

³⁴Și copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe care le
dăduse lui Moise Domnul. Așa tăbărau ei, după steagurile lor; și astfel
porneau la drum, fiecare după familia lui, după casa părinților lui.

Num 24.2-6;

3

Familia lui Aaron.

¹Iată sămânța lui Aaron și a lui Moise, pe vremea când a vorbit Domnul cu
Moise, pe muntele Sinai.

²Iată numele fiilor lui Aaron: Nadab, întâiul născut, Abihu, Eleazar și Itamar.

Ex 6.23;

³Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, care au primit ungerea preoțească, și
care au fost închinați în slujba preoției.

Ex 28.41;Lev 8;

⁴Nadab și Abihu au murit înaintea Domnului, când au adus înaintea Domnului foc străin, în pustia Sinai; ei n-aveau fii. Eleazar și Itamar au împlinit slujba preoției, în fața tatălui lor Aaron.

Lev 10.1;Num 26.61;1Cron 24.2;

Slujba Leviților.

⁵Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁶"Apropie seminția lui Levi, și pune-o înaintea preotului Aaron, ca să fie în slujba lui.

Num 8.6;Num 18.2;

⁷Ei să aibă grijă de tot ce este dat în paza lui și de tot ce este poruncit întregii adunări, înaintea cortului întâlnirii: să facă slujba cortului.

Num 1.50;Num 8.11-26;

⁸Să aibă grijă de toate uneltele cortului întâlnirii, și de tot ce este poruncit copiilor lui Israel: ei să facă slujba cortului.

Num 8.19;Num 18.6;

⁹Să dai pe Leviți lui Aaron și fiilor lui; ei să-i fie dați lui în totul, din partea copiilor lui Israel.

¹⁰Pe Aaron și pe fiii lui să-i pui să păzească slujba preoției lor; iar străinul care se va apropia, să fie pedepsit cu moartea."

Num 18.7;Num 3.38;Num 1.51;Num 16.40;

¹¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹²"Iată că am luat pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor întâilor născuți, care se nasc întâi dintre copiii lui Israel; și Leviții vor fi ai Mei.

Num 3.41;Num 8.16;Num 18.6;

¹³Căci orice întâi născut este al Meu; în ziua când am lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, Mi-am închinat Mie pe toți întâii născuți din Israel, atât din oameni cât și din dobitoace: ei vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul."

Ex 13.2;Lev 27.26;Num 8.16;Luc 2.23;Ex 13.12-15;Num 8.17;

Famiile Leviților.

¹⁴Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, și a zis:

¹⁵"Fă numărătoarea copiilor lui Levi, după casele părinților lor, după familiile lor; și anume, fă numărătoarea tuturor celor de parte bărbătească, de la vârsta de o lună în sus.

Num 3.39; Num 26.62;

¹⁶Moise le-a făcut numărătoarea, după porunca Domnului, întocmai cum poruncise.

¹⁷Iată care sunt fiii lui Levi, după numele lor: Gherșon, Chehat și Merari. -

Gen 46.11; Ex 6.16; Num 26.57; 1Cron 6.1-16; 1Cron 23.6;

¹⁸Iată numele fiilor lui Gherșon, după familiile lor: Libni și Șimei.

Ex 6.17;

¹⁹Iată fiii lui Chehat, după familiile lor: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel;

Ex 6.18;

²⁰și fiii lui Merari, după familiile lor: Mahli și Muși. Acestea sunt familiile lui Levi, după casele părinților lor.

Ex 6.19;

²¹Din Gherșon se pogoară familia lui Libni și familia lui Șimei, alcătuind familiile Gherșoniților.

²²Cei ieșiți la numărătoare, când au numărat pe toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, au fost șapte mii cinci sute.

²³Famiile Gherșoniților tăbărau înapoia cortului la apus.

²⁴Căpetenia casei părintești a Gherșoniților era Elisaf, fiul lui Lael.

²⁵În ce privește cortul întâlnirii, în grija fiilor lui Gherșon era dat: cortul și acoperișul cortului, învelitoarea acoperișului cortului și perdeaua de la ușa cortului întâlnirii;

Num 4.24-26; Ex 25.9; Ex 26.1; Ex 26.7-14; Ex 26.36;

²⁶apoi pânzele curții și perdeaua de la poarta curții cortului de jur împrejurul cortului și altarului, și toate funiile pentru slujba cortului.

Ex 27.9;Ex 27.16;Ex 35.18;

²⁷Din Chehat se pogoară familia Amramiților, familia Ițehariților, familia Hebroniților și familia Uzieliților, alcătuind familiile Chehatiților.

1Cron 26.23;

²⁸Numărând pe toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, s-au găsit opt mii șase sute de bărbați, însărcinați cu îngrijirea sfântului locaș.

²⁹Famiile fiilor lui Chehat tăbărau în partea de miazăzi a cortului.

³⁰Căpetenia casei părintești a familiilor Chehatiților era Elițafan, fiul lui Uziel.

³¹În grija lor au dat chivotul, masa, sfeșnicul, altarele, uneltele sfântului locaș, cu care își făceau slujba, perdeaua dinăuntru, și tot ce ține de ea.

Num 4.15;Ex 25.10;Ex 25.23;Ex 25.31;Ex 27.1;Ex 30.1;Ex 26.32;

³²Căpetenia căpeteniilor Leviților era Eleazar, fiul preotului Aaron; el avea privegherea asupra celor însărcinați să îngrijească de sfântul locaș.

³³Din Merari se pogoară familia lui Mahli și familia lui Muși, alcătuind familiile Merariților.

³⁴Cei ieșiți la numărătoare, când au numărat pe toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, au fost șase sute de mii două sute.

³⁵Căpetenia casei părintești a familiilor lui Merari era Țuriel, fiul lui Abihail. Ei tăbărau în partea de miazănoapte a cortului.

Num 1.53;

³⁶În paza și grija fiilor lui Merari au dat: scândurile cortului, drugii, stâlpii și picioarele lor, toate uneltele și tot ce ține de ele;

Num 4.31-32;

³⁷apoi stâlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor și funiile lor.

³⁸Moise, Aaron și fiii lui tăbărau înaintea cortului, la răsărit, înaintea cortului întâlnirii, spre răsăritul soarelui; ei aveau să îndeplinească la sfântul locaș, tot ce fusese poruncit copiilor lui Israel; iar străinul care se va apropia, să fie pedepsit cu moartea.

³⁹Toți Leviții a căror numărătoare au făcut-o Moise și Aaron, după porunca Domnului, după familiile lor, toți bărbații, de la vârsta de o lună în sus, au fost douăzeci și două de mii.

Num 26.62;

Răscumpărarea întâilor născuți.

⁴⁰Domnul a zis lui Moise: "Fă numărătoare tuturor întâilor născuți de parte bărbătească dintre copiii lui Israel, de la vârsta de o lună în sus, și numără-i după numele lor.

Num 3.15;

⁴¹Să iei pe Leviți pentru Mine, Domnul, în locul tuturor întâilor născuți din copiii lui Israel, și vitele Leviților în locul tuturor întâilor născuți din vitele copiilor lui Israel!"

Num 3.12-45;

⁴²Moise a făcut numărătoare tuturor întâilor născuți dintre copiii lui Israel, după porunca pe care i-o dăduse Domnul.

⁴³Toți întâii născuți de parte bărbătească, a căror numărătoare au făcut-o, numărându-le numele, de la vârsta de o lună în sus, au fost douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.

⁴⁴Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁴⁵"Ia pe Leviți în locul tuturor întâilor născuți din copiii lui Israel, și vitele Leviților în locul vitelor lor; și Leviții vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul.

Num 3.12-41;

⁴⁶Pentru răscumpărarea celor două sute șaptezeci și trei, care trec peste numărul Leviților, dintre întâii născuți ai copiilor lui Israel,

Ex 13.13; Num 18.15; Num 3.39-43;

⁴⁷să iei câte cinci sicli de cap, după siclul sfântului locaș, care este de douăzeci de ghere.

Lev 27.6; Num 18.16; Ex 30.13; Lev 27.25; Num 18.16; Ezech 45.12;

⁴⁸Să dai argintul acesta lui Aaron și fiilor lui, pentru răscumpărarea celor ce trec peste numărul Leviților."

⁴⁹Moise a luat argintul pentru răscumpărarea celor ce treceau peste numărul celor răscumpărați de Leviți;

⁵⁰a luat argintul întâilor născuți din copiii lui Israel: o mie trei sute șazeci și cinci de sicli, după ciclul sfântului locaș.

Num 3.46-47;

⁵¹Și Moise a dat argintul de răscumpărare lui Aaron și fiilor lui, după porunca Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

Num 3.48;

4

Slujbele Chehatiților.

¹Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

²Numără pe fiii lui Chehat dintre copiii lui Levi, după familiile lor, după casele părinților lor,

³de la vârsta de treizeci de ani în sus, până la vârsta de cincizeci de ani, pe toți cei destoinici să facă vreo slujbă la cortul întâlnirii.

Num 8.24;1Cron 23.3-27;

⁴Iată slujbele fiilor lui Chehat, în cortul întâlnirii: ele privesc Locul prea sfânt.

Num 4.15;Num 4.19;

⁵La pornirea taberei, Aaron și fiii lui să vină să dea jos perdeaua dinăuntru, și să acopere cu ea chivotul mărturiei;

Ex 26.31;Ex 25.10-16;

⁶să pună deasupra ei o învelitoare de piele de vițel de mare, și să întindă pe deasupra un covor făcut în întregime din materie albastră; apoi să pună drugii chivotului.

Ex 25.13;

⁷Să întindă un covor albastru peste masa pâinilor pentru punerea înaintea, și deasupra să pună străchinile, cățuile, ceștile și potirele pentru jertfele de băutură; deasupra să fie și pâinea care se pune necurmat înaintea Domnului;

Ex 25.23-30; Lev 24.6-8;

⁸peste toate aceste lucruri să întindă un covor cărămiziu, și să-l acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să pună drugii mesei.

⁹Să ia un covor albastru, și să acopere sfeșnicul, candelarele lui, mucările lui, cenușarele lui și toate vasele lui pentru untdelemn, care se întrebuințează pentru slujba lui;

Ex 25.31; Ex 25.37-38;

¹⁰să-l pună cu toate uneltele lui într-o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să-l pună pe targă.

¹¹Peste altarul de aur să întindă un covor albastru, și să-l acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să-i pună drugii.

Ex 30.1-3;

¹²Să ia apoi toate uneltele întrebuințate pentru slujbă în sfântul locaș, și să le pună într-un covor albastru, și să le acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să le pună pe targă.

¹³Să ia cenușa din altar, și să întindă peste altar un covor de purpură;

¹⁴să pună deasupra toate uneltele pentru slujba lui, tigăile pentru cărbuni, furculițele, lopetile, ligheanele, toate uneltele altarului, și deasupra să întindă o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să-i pună drugii.

¹⁵După ce Aaron și fiii lui vor isprăvi de acoperit sfântul locaș și toate uneltele sfântului locaș, fiii lui Chehat să vină, la pornirea taberei, ca să le ducă; dar să nu se atingă de lucrurile sfinte, ca să nu moară. Acestea sunt lucrurile pe care au să le ducă fiii lui Chehat din cortul întâlnirii.

Num 7.9; Num 10.21; Deut 31.9; 2Sam 6.13; 1Cron 15.2-15; 2Sam 6.6-7; 1Cron 13.9-10; Num 3.31;

¹⁶Eleazar, fiul preotului Aaron, să aibă sub privegherea lui untdelemnul pentru sfeșnic, tămâia mirositoare, darul de pâine de toate zilele și untdelemnul pentru ungere; să aibă în grija lui tot cortul și tot ce cuprinde el, sfântul locaș și uneltele lui."

Ex 25.6; Lev 24.2; Ex 30.34; Ex 29.40; Ex 30.23;

¹⁷Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

¹⁸"Să nu cumva să puneți neamul familiilor Chehatiților în primejdie să fie nimicit din mijlocul Leviților.

¹⁹ Iată ce să faceți pentru ei, ca să trăiască și să nu moară când se vor apropia de Locul prea sfânt: Aaron și fiii lui să vină, și să pună pe fiecare din ei la slujba și sarcina lui.

Num 4.4;

²⁰ Să nu intre ei să învelească lucrurile sfinte, ca să nu moară."

Ex 19.21; 1Sam 6.19;

Slujbele Gherșoniților.

²¹ Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²² "Numără și pe fiii lui Gherșon, după casele părinților lor, după familiile lor;

²³ și anume, să faci numărătoarea, începând de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sunt în stare să împlinească vreo slujbă în cortul întâlnirii.

Num 4.3;

²⁴ Iată slujbele familiilor Gherșoniților, slujba pe care vor trebui s-o facă și ce vor trebui să ducă.

²⁵ Să ducă covoarele cortului și cortul întâlnirii, învelitoarea lui și învelitoarea de piele de vițel de mare, care se pune deasupra, perdeaua de la ușa cortului întâlnirii;

Num 3.25-26;

²⁶ pânzele curții și perdeaua de la ușa porții curții, de jur împrejurul cortului și altarului, funiile lor și toate uneltele care țin de ele. Și ei să facă toată slujba privitoare la aceste lucruri.

²⁷ În slujbele lor, fiii Gherșoniților să fie sub poruncile lui Aaron și fiilor lui, pentru tot ce vor duce și pentru toată slujba pe care vor trebui s-o facă; în grija lor să dați tot ce au de dus.

²⁸ Acestea sunt slujbele familiilor fiilor Gherșoniților în cortul întâlnirii, și ce au ei de păzit sub cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

Slujbele fiilor lui Merari.

²⁹ Să faci numărătoarea fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor;

³⁰și anume, să faci numărătoarea, începând de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sunt în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii.

Num 4.3;

³¹Iată ce este dat în grija lor și ce au ei de dus, pentru toate slujbele din cortul întâlnirii: scândurile cortului, drugii lui, stâlpii lui, picioarele lui;

Num 3.36-37;Ex 26.15;

³²stâlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor, funiile lor, toate uneltele care țin de ei și tot ce este rânduit pentru slujba lor. Să spuneți pe nume lucrurile care sunt date în grija lor și pe care le au ei de purtat.

Ex 38.21;

³³Acestea sunt slujbele familiilor fiilor lui Merari, toate slujbele pe care au să le facă ei în cortul întâlnirii, sub cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron."

³⁴Moise, Aaron și mai marii adunării au făcut numărătoarea fiilor Chehatiților, după familiile lor și după casele părinților lor,

Num 4.2;

³⁵și anume a tuturor acelor care, de la vârsta de treizeci de ani în sus, până la vârsta de cincizeci de ani, erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii.

³⁶Cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, au fost două mii șapte sute cincizeci.

³⁷Aceștia sunt cei ieșiți la numărătoare din familiile Chehatiților, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întâlnirii; Moise și Aaron le-au făcut numărătoarea, după porunca Domnului dată prin Moise.

³⁸Fiii lui Gherșon ieșiți la numărătoare, după familiile lor și după casele părinților lor,

³⁹de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, și anume toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii,

⁴⁰cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, după casele părinților lor, au fost două mii șase sute treizeci.

⁴¹Aceștia sunt cei ieșiți la numărătoare din familiile fiilor lui Gherson, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întâlnirii; Moise și Aaron le-au făcut numărătorea după porunca Domnului.

Num 4.22;

⁴²Cei ieșiți la numărătoare dintre familiile fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor,

⁴³de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii,

⁴⁴cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, au fost trei mii două sute.

⁴⁵Aceștia sunt cei ieșiți la numărătoare din familiile fiilor lui Merari; Moise și Aaron le-au făcut numărătorea după porunca Domnului dată prin Moise.

Num 4.29;

⁴⁶Toți aceia dintre Leviți a căror numărătoare au făcut-o Moise, Aaron și mairii lui Israel, după familiile lor și după casele părinților lor,

⁴⁷de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cinci zeci de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă și să ducă cortul întâlnirii,

Num 4.3-30;

⁴⁸toți cei ieșiți la numărătoare, au fost opt mii cinci sute optzeci.

⁴⁹Le-au făcut numărătorea după porunca Domnului dată prin Moise, arătând fiecăruia slujba pe care trebuia s-o facă și ce trebuia să ducă; le-au făcut numărătorea după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

Num 4.15-31; Num 4.1-21;

5

Izgonirea celor necurați.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Poruncește copiilor lui Israel să izgonească din tabără pe orice lepros, și pe oricine are o lepădare de sămânță, sau este întinat prin atingerea de un mort.

Lev 13.3-46; Num 12.14; Lev 15.2; Lev 21.1; Num 9.6-10; Num 19.11-13; Num 31.19;

³Fie bărbați fie femei, să-i scoateți afară din tabără; să-i scoateți afară, ca să nu spurce tabăra în mijlocul căreia Îmi am Eu locuința."

Lev 26.11-12;2Cor 6.16;

⁴Copiii lui Israel au făcut așa, și i-au scos afară din tabără; cum poruncise lui Moise Domnul, așa au făcut copiii lui Israel.

Despăgubirea pentru furt.

⁵Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁶"Spune copiilor lui Israel: Când un bărbat sau o femeie va păcătui împotriva aproapelui său, făcând o călcare de lege față de Domnul, și se va face astfel vinovat,

Lev 6.2-3;

⁷să-și mărturisească păcatul, și să dea înapoi în întregime prețul lucrului câștigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceluia față de care s-a făcut vinovat.

Lev 5.5;Lev 26.40;Ios 7.19;Lev 6.5;

⁸Dacă nu este nimeni care să aibă drept să ia înapoi lucrul câștigat prin mijloace necinstite, lucrul acela să se întoarcă la Domnul, la preot, afară de berbecul adus ca jertfă de ispășire cu care se va face ispășire pentru cel vinovat.

Lev 6.6-7;Lev 7.7;

⁹Orice dar ridicat din lucrurile închinare Domnului de copiii lui Israel, să fie al preotului, căruia îi sunt aduse.

Ex 29.28;Lev 6.17-26;Lev 7.6-7.9-14;Num 18.8-19;Deut 18.3-4;Ezec 44.29-30;

¹⁰Lucrurile închinare Domnului vor fi ale preotului: tot ce i se va da preotului, al lui să fie."

Lev 10.13;

Apa de gelozie.

¹¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹²"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Dacă păcătuiește nevasta cuiva față de bărbatul ei, și-i este necredincioasă;

13 dacă altul se culcă cu ea, și lucrul este ascuns de bărbatul ei; dacă ea s-a pângărit în ascuns, fără să fie vreun martor împotriva ei, și fără să fie prinsă asupra faptului; -

Lev 18.20;

14 și dacă bărbatul este apucat de un duh de gelozie și are bănuieli asupra nevastei lui, care s-a pângărit, sau dacă este cuprins de un duh de gelozie și are bănuieli asupra nevastei lui, care nu s-a pângărit; -

15 omul acela să-și aducă nevasta la preot, și, ca dar de mâncare pentru ea, să aducă a zecea parte dintr-o efă de floare de făină de orz; să nu toarne untdelemn pe ea, și să nu pună tămâie pe ea, căci acesta este un dar de mâncare adus pentru gelozie, un dar de descoperire, care descoperă o fărădelege.

1Împ 17.18;Ezec 29.16;

16 Preotul s-o apropie, și s-o pună să stea în picioare înaintea Domnului.

17 Preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ; să ia țărână de pe podeaua cortului și s-o pună în apă.

18 Preotul să pună pe femeie să stea în picioare înaintea Domnului; să descopere capul femeii, și să-i pună în mâini darul de mâncare adus pentru descoperire, darul de mâncare adus pentru gelozie; preotul să aibă în mână apele amare aducătoare de blestem.

19 Preotul să pună pe femeie să jure, și să-i zică: "Dacă nici un om nu s-a culcat cu tine, și dacă, fiind sub puterea bărbatului tău, nu te-ai abătut de la el ca să te pângărești cu altul, să nu-ți faci nici un rău aceste ape amare aducătoare de blestem!

20 Dar dacă, fiind sub puterea bărbatului tău, te-ai abătut de la el și te-ai pângărit, și dacă un alt om decât bărbatul tău s-a culcat cu tine, -

21 și preotul să pună pe femeie să jure cu un jurământ de blestem, și să-i zică: "Domnul să te facă să ajungi de blestem și de urgie în mijlocul poporului tău, făcând să ți se usuce coapsa și să ți se umfle pântecul,

Ios 6.26;1Sam 14.24;Neem 10.29;Ier 29.22;

22 și apele acestea aducătoare de blestem să intre în măruntaiele tale, ca să faci să ți se umfle pântecul și să ți se usuce coapsa!" Și femeia să zică: "Amin! Amin!"

Ps 109.18;Deut 27.15;

²³Preotul să scrie blestemele acestea într-o carte, apoi să le șteargă cu apele cele amare.

²⁴Și să dea femeii să bea apele amare aducătoare de blestem; și apele aducătoare de blestem vor intra în ea și-i vor pricinui amărăciunea.

²⁵Preotul să ia din mâinile femeii darul de mâncare adus pentru gelozie, să legene darul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, și să-l aducă pe altar.

Lev 8.27;

²⁶Apoi preotul să ia un pumn din darul acesta, ca aducere aminte, și să-l ardă pe altar. După aceea, să dea femeii să bea apele.

Lev 2.2-9;

²⁷După ce îi va da să bea apele, dacă ea s-a pângărit și a fost necredincioasă bărbatului ei, apele aducătoare de blestem vor intra în ea, și-i vor pricinui amărăciunea; pântecele i se va umfla, coapsa i se va usca, și femeia aceasta va fi de blestem în mijlocul poporului ei.

Deut 28.37;Ps 83.9-11;Ier 24.9;Ier 29.18-22;Ier 42.18;Zah 8.13;

²⁸Dar dacă femeia nu s-a pângărit și este curată, va rămâne neatinsă, și va avea copii.

²⁹Aceasta este legea asupra geloziei, pentru împrejurarea când o femeie, care este sub puterea bărbatului ei, se abate și se pângărește,

Num 5.19;

³⁰și pentru împrejurarea când un bărbat, apucat de un duh de gelozie, are bănuieli asupra nevastei lui: preotul s-o pună să stea în picioare înaintea Domnului, și să-i facă întocmai după legea aceasta.

³¹Bărbatul va fi scutit de vină, dar femeia aceea își va lua pedeapsa nelegiuirii ei."

Lev 20.17-20;

6

Legea Nazireatului.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Când un bărbat sau o femeie se va despărți de ceilalți, făcând o juruință de nazireat, ca să se închine Domnului,

Lev 27.2;Jud 13.5;Fapt 21.23;Rom 1.1;

3să se ferească de vin și de băutură îmbătătoare; să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din vreo băutură îmbătătoare; să nu bea nici o băutură stoarsă din struguri, și să nu mănânce struguri proaspeți nici uscați.

Amos 2.12;Luc 1.15;

4În tot timpul nazireatului lui, să nu mănânce nimic care vine din viță, de la sâmburi până la pielița strugurelui.

5În tot timpul nazireatului, briciul să nu treacă pe capul lui; până la împlinirea zilelor pentru care s-a închinat Domnului, va fi sfânt; să-și lase părul să crească în voie.

Jud 13.5;Jud 16.17;1Sam 1.11;

6În tot timpul cât s-a făgăduit Domnului prin jurământ, să nu se apropie de un mort;

Lev 21.11;Num 19.11-16;

7să nu se pângărească nici la moartea tatălui său, nici a mamei sale, nici a fratelui său, nici a surorii sale, căci poartă pe cap închinarea Dumnezeului lui.

Lev 21.1-11;Num 9.6;

8În tot timpul nazireatului, să fie închinat Domnului.

9Dacă moare cineva de moarte năpraznică lângă el, și capul lui închinat se face astfel necurat, să-și radă capul în ziua curățirii, și anume să și-l radă a șaptea zi.

Fapt 18.18;Fapt 21.24;

10În ziua a opta, să aducă preotului două turturele sau doi pui de porumbel, la ușa cortului întâlnirii.

Lev 5.7;Lev 14.22;Lev 15.14-29;

11Preotul să jertfească pe unul ca jertfă de ispășire, iar pe celălalt ca ardere de tot, și să facă pentru el ispășirea păcatului lui, făcut cu prilejul mortului. Nazireul să-și sfințească apoi capul chiar în ziua aceea.

¹²Să închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, și să aducă un miel de un an ca jertfă pentru vină; zilele dinainte nu vor fi socotite, pentru că nazireatul lui a fost pângărit.

Lev 5.6;

După isprăvirea nazireatului.

¹³Iată legea nazireului. În ziua când se va împlini vremea nazireatului lui, să fie adus la ușa cortului întâlnirii.

Fapt 21.26;

¹⁴Ca dar, să aducă Domnului: un miel de un an fără cusur, pentru arderea de tot, o oaie de un an și fără cusur pentru jertfa de ispășire, și un berbec fără cusur, pentru jertfa de mulțumire;

Lev 4.2-32; Lev 3.6;

¹⁵un coș cu azimi, turte făcute din floarea făinii, frământată cu untdelemn, și plăcinte fără aluat, stropite cu untdelemn, împreună cu darul de mâncare și jertfa de băutură obișnuite.

Lev 2.4; Ex 29.2; Num 15.5-10;

¹⁶Preotul să aducă aceste lucruri înaintea Domnului și să aducă jertfa lui de ispășire și arderea de tot;

¹⁷să pregătească berbecul ca jertfă de mulțumire Domnului, împreună cu coșul cu azimi, și să pregătească și darul lui de mâncare și jertfa lui de băutură.

¹⁸Nazireul să-și radă, la ușa cortului întâlnirii, capul închinat Domnului; să ia părul capului său închinat Domnului, și să-l pună pe focul care este sub jertfa de mulțumire.

Fapt 21.24;

¹⁹Preotul să ia spata dreaptă fiartă a berbecului, o turtă nedospită din coș, și o plăcintă nedospită; și să le pună în mâinile Nazireului, după ce acesta și-a ras capul închinat Domnului.

1Sam 2.15; Ex 29.23-24;

²⁰Preotul să le legene într-o parte și într-alta înaintea Domnului: acesta este un lucru sfânt, care este al preotului, împreună cu pieptul legănat și spata adusă ca jertfă prin ridicare. Apoi, nazireul va putea să bea vin.

Ex 29.27-28;

²¹Aceasta este legea pentru cel ce a făcut juruința de nazireat: acesta este darul lui, care trebuie adus Domnului pentru nazireatul lui, afară de ce-i vor îngădui mijloacele lui. Să împlinească tot ce este poruncit pentru juruința pe care a făcut-o, după legea nazireatului."

Binecuvântarea.

²²Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²³"Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și spune-le: "Așa să binecuvântați pe copiii lui Israel, și să le ziceți:

Lev 9.22;1Cron 23.13;

²⁴"Domnul să te binecuvânteze, și să te păzească!

Ps 121.7;Ioan 17.11;

²⁵Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine, și să Se îndure de tine!

Ps 31.16;Ps 67.1;Ps 80.3-19;Ps 119.135;Dan 9.17;Gen 43.29;

²⁶Domnul să-Și înalțe Fața peste tine, și să-ți dea pacea!

Ps 4.6;Ioan 14.27;2Tes 3.16;

²⁷Astfel să pună Numele Meu peste copiii lui Israel, și Eu îi voi binecuvânta."

Deut 28.10;2Cron 7.14;Isa 43.7;Dan 9.18-19;Ps 115.12;

7

Darurile căpetenilor semințiilor.

¹Când a isprăvit Moise de așezat cortul, l-a uns și l-a sfințit împreună cu toate uneltele lui, precum și altarul cu toate uneltele lui; le-a uns și le-a sfințit.

Ex 40.18;Lev 8.10-11;

²Atunci mai marii lui Israel, căpeteniile caselor părinților lor, și-au adus darurile lor: aceștia erau mai marii semințiilor, care luaseră parte la numărătoare.

Num 1.4;

³Ei și-au adus ca dar înaintea Domnului: șase care acoperite și doisprezece boi, adică un car la două căpetenii, și un bou de fiecare căpetenie; și le-au adus înaintea cortului.

⁴Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁵"Ia de la ei aceste lucruri, și să le întrebuințezi pentru slujba cortului întâlnirii; să le dai Leviților, fiecăruia după cum cere slujba lui."

⁶Moise a luat carele și boii, și le-a dat Leviților.

⁷A dat două care și patru boi fiilor lui Gherșon, după cum cereau slujbele lor;

Num 4.25;

⁸a dat patru care și opt boi fiilor lui Merari, după cum cereau slujbele lor, sub cărmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

Num 4.31; Num 4.28-33;

⁹Dar n-a dat nici unul fiilor lui Chehat, pentru că, după cum cereau slujbele lor, ei trebuiau să ducă lucrurile sfinte pe umeri.

Num 4.15; Num 4.6-14; 2Sam 6.13;

Darurile pentru târnosirea altarului.

¹⁰Căpeteniile și-au adus darurile pentru târnosirea altarului, în ziua când l-au uns; căpeteniile și-au adus darurile înaintea altarului.

Deut 20.5; 1Împ 8.63; 2Cron 7.5-9; Ezra 6.16; Neem 12.27; Ps 30.1;

¹¹Domnul a zis lui Moise: "Căpeteniile să vină unul câte unul, și anume fiecare în câte o zi deosebită, ca să-și aducă darul pentru târnosirea altarului."

¹²Cel ce și-a adus darul în ziua întâi, a fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din seminția lui Iuda.

Num 2.3;

¹³El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

Ex 30.13; Lev 2.1;

¹⁴o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie,

Ex 30.34;

¹⁵un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

Lev 1.2;

¹⁶un țap, pentru jertfa de ispășire;

Lev 4.23;

¹⁷și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nahșon, fiul lui Aminadab.

Lev 3.1;

¹⁸A doua zi, și-a adus darul Netaneel, fiul lui Țuar, căpetenia lui Isahar.

¹⁹El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

²⁰o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

²¹un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

²²un țap, pentru jertfa de ispășire;

²³și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Netaneel, fiul lui Țuar.

²⁴A treia zi, căpetenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon,

²⁵a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

²⁶o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

²⁷un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

²⁸un țap, pentru jertfa de ispășire;

²⁹și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon.

³⁰A patra zi, căpetenia fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur,

³¹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

³²o cățuie de aur de zece sicli plină cu tămâie;

³³un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

³⁴un țap pentru jertfa de ispășire;

³⁵și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elițur, fiul lui Ședeur.

³⁶A cincea zi, căpetenia fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai,

³⁷a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

³⁸o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

³⁹un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁴⁰un țap, pentru jertfa de ispășire;

⁴¹și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul de mâncare al lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai.

⁴²A șasea zi, căpetenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel,

⁴³a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁴⁴o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

⁴⁵un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁴⁶un țap, pentru jertfa de ispășire;

⁴⁷și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.

⁴⁸A șaptea zi, căpetenia fiilor lui Efraim, Elișama, fiul lui Amihud,

⁴⁹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁵⁰o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

⁵¹un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot:

⁵²un țap, pentru jertfa de ispășire:

⁵³și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elișama, fiul lui Amihud.

⁵⁴A opta zi, căpetenia fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedahtur,

⁵⁵a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁵⁶o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

⁵⁷un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁵⁸un țap pentru jertfa de ispășire;

⁵⁹și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Gamliel, fiul lui Pedahtur.

⁶⁰A noua zi, căpetenia fiilor lui Benjamin, Abidan, fiul lui Ghideoni,

⁶¹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁶²o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

⁶³un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁶⁴un țap, pentru jertfa de ispășire;

⁶⁵și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideoni.

⁶⁶A zecea zi, căpetenia fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amișadai,

⁶⁷a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁶⁸o cățuie de aur, plină cu tămâie;

⁶⁹un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁷⁰un țap, pentru jertfa de ispășire;

⁷¹și pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai.

⁷²A unsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Așer, Paguiel, fiul lui Ocran,

⁷³a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁷⁴o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

⁷⁵un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁷⁶un țap, pentru jertfa de ispășire;

⁷⁷și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paguiel, fiul lui Ocran.

⁷⁸A douăsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan,

⁷⁹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

⁸⁰o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;

⁸¹un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁸²un țap, pentru jertfa de ispășire;

⁸³și, pentru jertfa de mulțumire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan.

⁸⁴Acestea au fost darurile aduse de căpeteniile lui Israel pentru târnosirea altarului, în ziua când l-au uns. Au fost douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece ligheane de argint, douăsprezece cățuii de aur;

⁸⁵fiecare farfurie de argint cântărea o sută treizeci de sicli, și fiecare lighean cântărea șaptezeci de sicli, așa că argintul acestor unelte se ridica în totul la două mii patru sute de sicli, după siclul sfântului locaș.

⁸⁶Au fost douăsprezece cățui de aur pline cu tămâie, câte zece sicli cățuia, după siclul sfântului locaș; aurul cățuiilor se ridica în totul la o sută douăzeci de sicli.

⁸⁷Toate dobitoacele pentru arderea de tot au fost doisprezece viței, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an, cu darurile de mâncare obișnuite, doisprezece țapi, pentru jertfa de ispășire.

⁸⁸Toate dobitoacele pentru jertfa de mulțumire: douăzeci și patru de boi, șaizeci de berbeci, șaizeci de țapi, șaizeci de miei de un an. Acestea au fost darurile aduse pentru târnosirea altarului, după ce l-au uns.

Num 7.1;

⁸⁹Când intra Moise în cortul întâlnirii ca să vorbească cu Domnul, auzea glasul care-i vorbea de pe capacul ispășirii care era așezat pe chivotul mărturiei, între cei doi heruvimi. Și vorbea cu Domnul.

Num 12.8;Ex 33.9-11;Ex 25.22;

8

Așezarea candelelor.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește lui Aaron, și spune-i: Când vei așeza candelarele în sfeșnic, cele șapte candelare vor trebui să lumineze în partea dinainte a sfeșnicului."

Ex 25.37;Ex 40.25;

³Aaron a făcut așa; a așezat candelile în partea dinainte a sfeșnicului, cum poruncise lui Moise Domnul.

⁴Sfeșnicul era de aur bătut; atât piciorul cât și florile lui, erau de aur bătut. Moise făcuse sfeșnicul după chipul, pe care i-l arătase Domnul.

Ex 25.31;Ex 25.18;Ex 25.40;

Închinarea Leviților.

⁵Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁶„Ia pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel, și curăță-i.

⁷Iată cum să-i curățești: Stropește-i cu apă ispășitoare; să lase să treacă briciul peste tot trupul lor, să-și spele hainele, și să se curățească.

Num 19.9-18;Lev 14.8-9;

⁸Să ia apoi un vițel, cu darul de mâncare obișnuit, făcut din floare de făină, frământată cu untdelemn; și să mai iei un alt vițel pentru jertfa de ispășire.

Lev 2.1;

⁹Să apropii pe Leviți înaintea cortului întâlnirii, și să strângi toată adunarea copiilor lui Israel.

Ex 29.4;Ex 40.12;Lev 8.3;

¹⁰Să apropii pe Leviți înaintea Domnului; și copiii lui Israel să-și pună mâinile pe Leviți.

Lev 1.4;

¹¹Aaron să legene pe Leviți într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca un dar legănat din partea copiilor lui Israel; și să fie închinați astfel în slujba Domnului.

¹²Leviții să-și pună mâinile pe capul vițelilor, și să aduci unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot, ca să faci ispășire pentru Leviți.

Ex 29.10;

¹³Să pui pe Leviți în picioare înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, și să-i legeni într-o parte și într-alta, ca un dar legănat Domnului.

¹⁴Așa să desparți pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel; și Leviții vor fi ai Mei.

Num 3.45; Num 16.9;

¹⁵După aceea, Leviții să vină să facă slujba în cortul întâlnirii. Astfel să-i curățești și să-i legeni într-o parte și într-alta, ca un dar legănat.

Num 8.11-13;

¹⁶Căci ei îmi sunt dați cu totul din mijlocul copiilor lui Israel: Eu i-am luat pentru Mine în locul întâilor născuți, din toți întâii născuți ai copiilor lui Israel.

Num 3.12-45;

¹⁷Căci orice întâi născut al copiilor lui Israel este al Meu, atât din oameni cât și din dobitoace; Mie Mi i-am închinat în ziua când am lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului.

¹⁸Și Eu am luat pe Leviți în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel.

¹⁹Am dat pe Leviți în totul lui Aaron și fiilor lui, din mijlocul copiilor lui Israel, ca să facă slujbă pentru copiii lui Israel în cortul întâlnirii, să facă ispășire pentru copiii lui Israel, și astfel copiii lui Israel să nu fie loviți cu nici o urgie, când se vor apropia de sfântul locaș."

Num 3.9; Num 1.53; Num 16.46; Num 18.5; 2Cron 26.16;

²⁰Moise, Aaron și toată adunarea copiilor lui Israel, au făcut cu Leviții tot ce poruncise lui Moise Domnul despre Leviți; așa au făcut copiii lui Israel cu ei.

²¹Leviții s-au curățit, și și-au spălat hainele. Aaron i-a legănat într-o parte și într-alta, ca un dar legănat înaintea Domnului, și a făcut ispășire pentru ei, ca să-i curățească.

Num 8.7; Num 8.11-12;

²²După aceea, Leviții au venit să-și facă slujba în cortul întâlnirii, în fața lui Aaron și a fiilor lui. Întocmai cum poruncise lui Moise Domnul cu privire la Leviți, așa s-a făcut cu ei.

Num 8.15; Num 8.5;

Timpul cât trebuie să slujească Leviții.

²³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

24"Iată legea privitoare la Leviți. De la vârsta de douăzeci și cinci de ani în sus, orice Levit va intra în slujba cortului întâlnirii ca să îndeplinească o slujbă acolo.

Num 4.3;1Cron 23.3-27;

25De la vârsta de cincizeci de ani încolo, să iasă din slujbă, și să nu mai slujească.

26Va putea să ajute pe frații lui în cortul întâlnirii, să păzească ce le este dat în grijă; dar să nu mai facă slujbă. Așa să faci cu Leviții în ce privește slujbele lor."

Num 1.53;

9

Paștele în pustia Sinai.

1Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, în luna întâi a anului al doilea, după ieșirea lor din țara Egiptului. Și a zis:

2"Copiii lui Israel să prăznuiască Paștele la vremea hotărâtă.

Ex 12.1;Lev 23.5;Num 28.16;Deut 16.1-2;

3Să le prăznuiți la vremea hotărâtă, în a patrusprezecea zi a lunii acesteia, seara; să le prăznuiți după toate legile, și după toate poruncile privitoare la ele."

4Moise a vorbit copiilor lui Israel, să prăznuiască Paștele.

5Și au prăznuit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întâi, seara, în pustia Sinai; copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe care le dăduse lui Moise Domnul.

los 5.10;

6S-a întâmplat că niște oameni, fiind necurați din pricină că se atinseseră de un mort, nu puteau prăznui Paștele în ziua aceea. Ei s-au înfățișat în aceeași zi înaintea lui Moise și înaintea lui Aaron.

Num 5.2;Num 19.11-16;Ioan 18.28;Ex 18.15;Ex 18.19;Ex 18.26;Num 27.2;

7Și oamenii aceia au zis lui Moise: "Noi suntem necurați din pricina unui mort; de ce să fim nevoiți să nu ne aducem la vremea hotărâtă darul cuvenit Domnului în mijlocul copiilor lui Israel?"

⁸Moise le-a răspuns: "Așteptați să văd ce vă poruncește Domnul."

Num 27.5;

⁹Și Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁰"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii voștri este necurat din pricina unui mort, sau este într-o călătorie lungă, totuși să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului.

¹¹Și, să le prăznuiască în luna a doua, în ziua a patrusprezecea, seara; să le mănânce cu azimi și ierburi amare.

2Cron 30.2-15;Ex 12.8;

¹²Să nu lase din ele nimic până a doua zi dimineața, și să nu frângă nici un os din ele. Să le prăznuiască după toate poruncile privitoare la Paște.

Ex 12.10;Ex 12.46;Ioan 19.36;Ex 12.43;

¹³Dacă cineva nu este necurat, nici nu este în călătorie, și totuși nu prăznuiește Paștele, sufletul acela să fie nimicit din poporul lui; pentru că n-a adus darul convenit Domnului la vremea hotărâtă, omul acela să-și ia pedeapsa pentru păcatul lui.

Gen 17.14;Ex 12.15;Num 9.7;Num 5.31;

¹⁴Dacă un străin, care locuiește între voi, prăznuiește Paștele Domnului, să se țină de legile și poruncile privitoare la Paște. Aceeași lege să fie între voi, pentru străin ca și pentru băștinaș."

Ex 12.49;

Norul.

¹⁵În ziua când a fost așezat cortul, norul a acoperit locașul cortului întâlnirii; și, de seara până dimineața deasupra cortului era ca înfățișarea unui foc.

Ex 40.34;Neem 9.12-19;Ps 78.14;Ex 13.21;Ex 40.38;

¹⁶Totdeauna era așa: ziua, norul acoperea cortul, iar noaptea avea înfățișarea unui foc.

¹⁷Când se ridica norul de pe cort, porneau și copiii lui Israel; și acolo unde se oprea norul, tăbărau și copiii lui Israel.

Ex 40.36;Num 10.11-34;Ps 80.1;

¹⁸Copiii lui Israel porneau după porunca Domnului și tăbărau după porunca Domnului; tăbărau atâta vreme cât rămânea norul deasupra cortului.

1Cor 10.1;

¹⁹Când norul rămânea mai multă vreme deasupra cortului, copiii lui Israel ascultau de porunca Domnului, și nu porneau.

Num 1.53;Num 3.8;

²⁰Când norul rămânea mai puține zile deasupra cortului, ei tăbărau după porunca Domnului, și porneau după porunca Domnului.

²¹Dacă norul se oprea de seara până dimineața, și se ridica dimineața, atunci porneau și ei. Dacă norul se ridica după o zi și o noapte, atunci porneau și ei.

²²Dacă norul se oprea deasupra cortului două zile, sau o lună, sau un an, copiii lui Israel rămâneau tăbărâți, și nu porneau; și când se ridica, porneau și ei.

Ex 40.36-37;

²³Tăbărau după porunca Domnului, și porneau după porunca Domnului; ascultau de porunca Domnului, de porunca Domnului dată prin Moise.

Num 9.19;

10

Trâmbițele de argint.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Fă-ți două trâmbițe de argint; să le faci de argint bătut. Ele să-ți slujească pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberelor.

Isa 1.13;

³Când se va suna cu ele, toată adunarea să se strângă la tine, la ușa cortului întâlnirii.

Ier 4.5;Ioel 2.15;

⁴Când se va suna numai cu o trâmbiță, să se strângă la tine căpeteniile, mai marii peste miile lui Israel.

Ex 18.21;Num 1.16;Num 7.2;

⁵Când veți suna cu vâlvă, să pornească cei ce tăbărăsc la răsărit;

Num 2.3;

⁶când veți suna a doua oară cu vâlvă, să pornească cei ce tăbărăsc la miază-zi: pentru plecarea lor, să se sune cu vâlvă.

Num 2.10;

⁷Când va fi vorba de strângerea adunării, să sunați, dar să nu sunați cu vâlvă.

Num 10.3;loel 2.1;

⁸Din trâmbițe să sune fiii lui Aaron, preoții. Aceasta să fie o lege veșnică pentru voi și pentru urmașii voștri.

Num 31.6;los 6.4;1Cron 15.24;2Cron 13.12;

⁹Când veți merge la război, în țara voastră, împotriva vrăjmașului care va lupta împotriva voastră, să sunați cu vâlvă din trâmbițe, și Domnul, Dumnezeul vostru, Își va aduce aminte de voi, și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri.

Num 31.6;los 6.5;2Cron 13.14;Jud 2.18;Jud 4.3;Jud 6.9;Jud 10.8-12;1Sam 10.18;Ps 106.42;Gen 8.1;Ps 106.4;

¹⁰În zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre, și la lunile noi ale voastre, să sunați din trâmbițe, când vă veți aduce arderile de tot și jertfele de mulțumire; și ele vor face ca Dumnezeul vostru să-Și aducă aminte de voi. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru."

Num 29.1;Lev 23.24;1Cron 15.24;2Cron 5.12;2Cron 7.6;2Cron 29.26;Ezra 3.10;Neem 12.35;Ps 81.3;Num 10.9;

Plecarea din Sinai.

¹¹În ziua a douăsprezecea a lunii a doua a anului al doilea, s-a ridicat norul de pe cortul întâlnirii.

Num 9.17;

¹²Și copiii lui Israel au pornit din pustia Sinai după taberele lor. Norul s-a oprit în pustia Paran.

Ex 40.36;Num 2.9-31;Ex 19.1;Num 1.1;Num 9.5;Gen 21.21;Num 12.16;Num 13.3-26;Deut 1.1;

¹³Această întâie plecare au făcut-o după porunca Domnului dată prin Moise.

Num 10.5-6;Num 2.34;

¹⁴Întâi a pornit steagul taberei fiilor lui Iuda, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Iuda era mai mare Nahșon, fiul lui Aminadab;

Num 2.3-9; Num 1.7;

¹⁵peste oștirea seminției fiilor lui Isahar era Netaneel, fiul lui Țuar;

¹⁶peste oștirea seminției fiilor lui Zabulon, era Eliab, fiul lui Helon.

¹⁷Când a fost desfăcut cortul, au pornit întâi fiii lui Gherșon și fiii lui Merari, ducând cortul.

Num 1.51; Num 4.24; Num 4.31; Num 7.6-8;

¹⁸Apoi a pornit steagul taberei lui Ruben, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Ruben era mai mare Elișur, fiul lui Ședeur;

Num 2.10-16;

¹⁹peste oștirea seminției fiilor lui Simeon, era Șelumiel, fiul lui Țurișadai;

²⁰peste oștirea seminției fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel.

²¹Apoi au pornit Chehatiții, ducând sfântul locaș; până la venirea lor ceilalți întinseseră cortul.

Num 4.4-15; Num 7.9;

²²Apoi a pornit steagul taberei fiilor lui Efraim, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Efraim era mai mare Elișama, fiul lui Amihud;

Num 2.18-24;

²³peste oștirea seminției fiilor lui Manase era Gamliel, fiul lui Pedaștur;

²⁴peste oștirea seminției fiilor lui Benjamin era Abidan, fiul lui Ghideoni.

²⁵Apoi a pornit steagul taberei fiilor lui Dan, împreună cu oștirile lui: ei erau coada tuturor taberelor. Peste oștirea lui Dan era mai mare Ahiezer, fiul lui Amișadai;

Num 2.25-31; Ios 6.9;

²⁶peste oștirea seminției fiilor lui Așer era Paguiel, fiul lui Ocran;

²⁷peste oștirea seminției fiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.

²⁸Acesta a fost șirul în care au pornit copiii lui Israel, după oștirile lor; așa au plecat.

Num 2.34;

Moise și socrul său.

²⁹Moise a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, Madianitul, socrul lui Moise: "Noi plecăm spre locul despre care Domnul a zis: "Eu vi-l voi da." Vino cu noi, și îți vom face bine, căci Domnul a făgăduit că va face bine lui Israel."

Ex 2.18; Gen 12.7; Jud 1.16; Jud 4.11; Gen 32.12; Ex 3.8; Ex 6.7-8;

³⁰Hobab i-a răspuns: "Nu pot să merg; ci mă voi duce în țara mea și în locul meu de naștere."

³¹Și Moise a zis: "Nu ne părăsi, te rog; fiindcă tu cunoști locurile unde putem să tăbărăm în pustie; deci tu să ne fii călăuză.

Iov 29.15;

³²Și dacă vii cu noi, te vom face să te bucuri de binele, pe care ni-l va face Domnul."

Jud 1.16;

³³Ei au plecat de la muntele Domnului, și au mers trei zile; chivotul legământului Domnului a pornit înaintea lor, și a făcut un drum de trei zile, ca să le caute un loc de odihnă.

Ex 3.1; Deut 1.33; Ios 3.3-6; Ps 132.8; Ier 31.2; Ezec 20.6;

³⁴Norul Domnului era deasupra lor în timpul zilei, când porneau din tabără.

Ex 13.21; Neem 9.12-19;

³⁵Când pornea chivotul, Moise zicea: "Scoală-Te, Doamne, ca să se împrăștie vrăjmașii Tăi, și să fugă dinaintea Feței Tale cei ce Te urăsc!"

³⁶Iar când îl așezau, zicea: "Întoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Israel!"

¹Poporul a cârtit în gura mare împotriva Domnului, zicând că-i merge rău. Când a auzit Domnul, S-a mâniat. S-a aprins între ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberei.

Deut 9.22;Ps 78.21;Lev 10.2;Num 16.35;2Împ 1.12;Ps 106.18;

²Poporul a strigat către Moise. Moise s-a rugat Domnului, și focul s-a stins.

Iac 5.16;

³Locului aceluia i-au pus numele Tabeera (Ardere), pentru că se aprinsese focul Domnului printre ei.

Prepeșițele.

⁴Adunăturii de oameni, care se aflau în mijlocul lui Israel, i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă, și să zică: "Cine ne va da carne să mâncăm?"

Ex 12.38;Ps 78.18;Ps 106.14;1Cor 10.6;

⁵Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt, și care nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praji, de ceapă și de usturoi.

Ex 10.3;

⁶Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd decât mana aceasta."

Num 21.5;

⁷Mana semăna cu grăuntele de coriandru, și la vedere era ca bedeliumul.

Ex 16.14-31;Gen 2.12;

⁸Poporul se risipea și o strângea, o măcina la râșniță, sau o pisa într-o piuă; o fierbea în oală, și făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte făcute cu untdelemn.

Ex 16.31;

⁹Când cădea roua noaptea în tabără, cădea și mana.

Ex 16.13-14;

¹⁰Moise a auzit pe popor plângând, fiecare în familia lui și la ușa cortului lui. Mânia Domnului s-a aprins cu tărie. Moise s-a întristat,

Ps 78.21;

¹¹și a zis Domnului: "Pentru ce măhnești Tu pe robul Tău, și pentru ce n-am căpătat eu trecere înaintea Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg?"

Deut 1.12;

¹²Oare eu am zămislit pe poporul acesta? Oare eu l-am născut, ca să-mi zici: "Poartă-l la sânul tău, cum poartă doica pe copil", până în țara pe care ai jurat părinților lui că i-o vei da?"

Isa 40.11;Isa 49.23;1Tes 2.7;Gen 26.3;Gen 50.24;Ex 13.5;

¹³De unde să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei plâng la mine, zicând: "Dă-ne carne ca să mâncăm!"

Mat 15.33;Marc 8.4;

¹⁴Eu singur nu pot să port pe tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine.

Ex 18.18;

¹⁵Decât să Te porți așa cu mine, mai bine omoară-mă, Te rog, dacă mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să nu-mi mai văd nenorocirea."

1Împ 19.4;Iona 4.3;Țef 3.15;

¹⁶Domnul a zis lui Moise: "Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul întâlnirii, și să se înfățișeze acolo împreună cu tine.

Ex 24.1-9;Deut 16.18;

¹⁷Eu Mă voi pogorî, și îți voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este peste tine, și-l voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului, și să n-o porți tu singur.

Num 11.25;Gen 11.5;Gen 18.21;Ex 19.20;1Sam 10.6;2Împ 2.15;Neem 9.20;Isa 44.3;Ioel 2.28;

¹⁸Să spui poporului: "Sfințiți-vă pentru mâine, și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului, și ați zis: "Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!" Domnul vă va da carne, și veți mânca.

Ex 19.10;Ex 16.7;Num 11.5;Fapt 7.39;

¹⁹Aveți să mâncați carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici două zeci de zile,

²⁰ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nări, și vă veți scârbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru, și pentru că ați plâns înaintea Lui, zicând: "Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?"

Ps 78.29;Ps 106.15;Num 21.5;

²¹Moise a zis: "Șase sute de mii de oameni care merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul căruia sunt eu, și Tu zici: "Le voi da carne, și vor mânca o lună întreagă!"

Gen 12.2;Ex 12.37;Ex 38.26;Num 1.46;

²²Putem tăia oare atâtea oi și atâția boi, ca să ajungă? Sau nu cumva avem să prindem toți peștii mării, ca să le ajungă?"

2Împ 7.2;Mat 15.33;Marc 8.4;Ioan 6.7-9;

²³Domnul a răspuns lui Moise: "Nu cumva s-a scurtat oare mâna Domnului? Vei vedea acum dacă ceea ce ți-am spus se va întâmpla sau nu."

Isa 50.2;Isa 59.1;Num 23.19;Ezec 12.25;Ezec 24.14;

²⁴Moise a ieșit, și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați din bătrânii poporului, și i-a pus în jurul cortului.

Num 11.16;

²⁵Domnul S-a pogorât în nor, și a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el, și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni. Și de îndată ce duhul s-a așezat peste ei, au început să procească; dar după aceea n-au mai prorocit.

Num 11.17;Num 12.5;2Împ 2.15;1Sam 10.5-10;1Sam 19.20-23;Ioel 2.28;Fapt 2.17-18;1Cor 14.1;

²⁶Doi oameni, unul numit Eldad, și altul Medad, rămăseseră în tabără, și duhul s-a așezat și peste ei; căci erau dintre cei scriși, măcar că nu se duseseră la cort. Și au început să procească și ei în tabără.

1Sam 20.26;Ier 36.5;

²⁷Un tânăr a alergat și a dat de știre lui Moise, zicând: "Eldad și Medad prorocesc în tabără."

²⁸Și Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinerețea lui, a luat cuvântul, și a zis: "Domnule Moise, oprește-i."

Marc 9.38;Luc 9.49;Ioan 3.26;

²⁹Moise i-a răspuns: "Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din prooroci, și Domnul să-Și pună Duhul Lui peste ei!"

1Cor 14.5;

³⁰Apoi Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel.

³¹Domnul a făcut să sufle de peste mare un vânt, care a adus prepelițe, și le-a răspândit peste tabără cale cam de o zi într-o parte și cale cam de o zi de cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o înălțime de aproape doi coți de la fața pământului.

Ex 16.13;Ps 78.26-28;Ps 105.40;

³²În tot timpul zilei aceleia și toată noaptea, și toată ziua următoare, poporul s-a sculat și a strâns prepelițe; cel ce strânsese cel mai puțin avea zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberei.

³³Pe când carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare.

Ps 78.30-31;

³⁴Au pus locului aceuia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lăcomiei), pentru că acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă.

³⁵De la Chibrot-Hataava, poporul a plecat la Hațerot, și s-a oprit la Hațerot.

Num 33.17;

12

Lepra Mariei.

¹Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană.

Ex 2.21;

²Și au zis: "Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?" Și Domnul a auzit-o.

Ex 15.20;Mic 6.4;Gen 29.33;Num 11.1;2Împ 19.4;Isa 37.4;Ezec 35.12-13;

³Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.

⁴Deodată Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: "Duceți-vă, căteșitrei la cortul întâlnirii." Și s-au dus căteșitrei.

Ps 76.9;

⁵Domnul S-a pogorât în stâlpul de nor, și a stat la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi.

Num 11.25;Num 16.19;

⁶Și a zis: "Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un prooroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.

Gen 15.1;Gen 46.2;Iov 33.15;Ezec 1.1;Dan 8.2;Dan 10.8-17;Luc 1.11-22; Fapt 10.11-17;Fapt 22.17-18;Gen 31.10-11;1Împ 3.5;Mat 1.20;

⁷Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea.

Ps 105.26;Evr 3.2-5;1Tim 3.15;

⁸Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?"

Ex 33.11;Deut 34.10;1Cor 13.12;Ex 33.19;2Pet 2.10;luda 8;

⁹Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. Și a plecat.

¹⁰Norul s-a depărtat de pe cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; și iată că ea avea lepră.

Deut 24.9;2Împ 5.27;2Împ 15.5;2Cron 26.19-20;

¹¹Atunci Aaron a zis lui Moise: "Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului pe care l-am făcut ca niște nechibzuiți, și de care ne-am făcut vinovați!"

2Sam 19.19;2Sam 24.10;Prov 30.32;

¹²Să nu fie Maria ca un copiii născut mort, a cărui carne este pe jumătate putredă când iese din pântecele mamei lui!"

Ps 88.4;

¹³Moise a strigat către Domnul, zicând: "Dumnezeule, Te rog, vindec-o!"

¹⁴Și Domnul a zis lui Moise: "Dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în obraz, n-ar fi fost ea oare de ocară timp de șapte zile? Să fie închisă deci șapte zile afară din tabără; după aceea, să fie primită în tabără."

Evr 12.9; Lev 13.46; Num 5.2-3;

¹⁵Maria a fost închisă șapte zile afară din tabără. Și poporul n-a pornit, până ce a intrat din nou Maria în tabără.

Deut 24.9; 2Cro 26.20-21;

¹⁶După aceea, poporul a plecat din Hațerot, și a tăbărât în pustia Paran.

Num 11.35; Num 33.18;

13

Cele douăsprezece iscoade trimise în Canaan.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimiți câte un om pentru fiecare din semințiile părinților lor, toți să fie dintre frunțașii lor."

Num 32.8; Deut 1.22;

³Moise i-a trimis din pustia Paran, după porunca Domnului; toți oamenii aceștia erau căpetenii ale copiilor lui Israel.

Num 12.16; Num 32.8; Deut 1.19; Deut 9.23;

⁴Iată numele lor: pentru seminția lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur;

⁵pentru seminția lui Simeon: Șafat, fiul lui Hori;

⁶pentru seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune;

Num 34.19; 1Cron 4.15; Num 13.30; Num 14.6-30; Ios 14.6-14; Jud 1.12;

⁷pentru seminția lui Isahar: Iguai, fiul lui Iosif;

⁸pentru seminția lui Efraim: Hosea, fiul lui Nun;

Num 13.16;

⁹pentru seminția lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu;

¹⁰pentru seminția lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi;

¹¹pentru seminția lui Iosif, seminția lui Manase: Gadi, fiul lui Susi;

¹²pentru seminția lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali;

¹³pentru seminția lui Așer: Setur, fiul lui Micael;

¹⁴pentru seminția lui Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi;

¹⁵pentru seminția lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.

¹⁶Acestea sunt numele bărbaților, pe care i-a trimis Moise să iscodească țara. Lui Hosea, fiul lui Nun, Moise i-a pus numele Iosua.

¹⁷Moise i-a trimis să iscodească țara Canaanului. El le-a zis: "Mergeți de aici spre miazăzi, și apoi să vă suiți pe munte.

Num 13.21; Gen 14.10; Jud 1.9-19;

¹⁸Vedeți țara, vedeți cum este ea, cum este poporul care o locuiește, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr;

¹⁹vedeți cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sunt cetățile în care locuiește: dacă sunt deschise sau întărite;

²⁰cum este pământul: dacă este gras sau sterp, dacă sunt sau nu copaci pe el. Fiți cu inimă, și luați cu voi roade din țară." Era pe vremea când încep să se coacă strugurii.

Neem 9.25; Neem 9.35; Ezech 34.14; Deut 31.6-7; Deut 31.23;

²¹Ei s-au suit, și au iscodit țara, de la pustia Țin până la Rehob, pe drumul care duce la Hamat.

Num 34.3; Ios 15.1; Ios 19.28;

²²S-au suit pe la miazăzi, și au mers până la Hebron, unde se aflau Ahiman, Șeșai și Talmai, copiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înainte de cetatea Țoan din Egipt.

Ios 11.21-22; Ios 15.13-14; Jud 1.10; Num 13.33; Ios 21.11; Ps 78.12; Isa 19.11; Isa 30.4;

²³Au ajuns până la valea Eșcol; acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugur, și l-au dus câte doi cu ajutorul unei prăjini, au luat și rodii și smochine.

Deut 1.24-25;

²⁴Locul acela l-au numit valea Eşcol (Strugure), din pricina strugurelui pe care l-au tăiat de acolo copiii lui Israel.

²⁵S-au întors de la iscodirea ţării după patruzeci de zile împlinite,

²⁶Au plecat şi au ajuns la Moise şi la Aaron, şi la toată adunarea copiilor lui Israel, la Cades, în pustia Paran. Le-au adus ştiri, lor şi întregii adunări, şi le-au arătat roadele ţării.

Num 13.3; Num 20.1-16; Num 32.8; Num 33.36; Deut 1.19; Ios 14.6;

²⁷Iată ce au istorisit lui Moise: "Ne-am dus în ţara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o ţară în care curge lapte şi miere, şi iată-i roadele.

Ex 3.8; Ex 33.3; Deut 1.25;

²⁸Dar poporul care locuieşte în ţara aceasta este puternic, cetăţile sunt întărite şi foarte mari. Ba încă am văzut acolo şi pe fiii lui Anac.

Deut 1.28; Deut 9.1-2; Num 13.33;

²⁹Amaleciţii locuiesc ţinutul de la miază-zi; lebusiţii şi Amoriţii locuiesc muntele; şi Canaaniţii şi Hetiţii locuiesc lângă mare şi de-a lungul Iordanului."

Ex 17.8; Num 14.43; Jud 6.3; 1Sam 14.48; 1Sam 15.3;

³⁰Caleb a potolit poporul, care cârtea împotriva lui Moise. El a zis: "Haidem să ne suim, şi să punem mâna pe ţară, căci vom fi biruitori!"

Num 14.6-24; Ios 14.7;

³¹Dar bărbaţii care fuseseră împreună cu el au zis: "Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi."

Num 32.9; Deut 1.28; Ios 14.8;

³²Şi au înnegrit înaintea copiilor lui Israel ţara pe care o iscodiseră. Ei au zis: "Ţara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o ţară care mănâncă pe locuitorii ei; toţi aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă.

Num 14.36-37; Amos 2.9;

³³Apoi am mai văzut în ea pe uriaşi, pe copiii lui Anac, care se trag din neamul uriaşilor: înaintea noastră şi faţă de ei parcă eram nişte lăcuste."

Deut 1.28; Deut 2.10; Deut 9.2; Isa 40.22; 1Sam 17.42;

Patruzeci de ani în pustie.

¹Toată adunarea a ridicat glasul și a început să țipe. Și poporul a plâns în noaptea aceea.

Num 11.4;

²Toți copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise și Aaron, și toată adunarea le-a zis: "De ce n-om fi murit noi în țara Egiptului, sau de ce n-om fi murit în pustia aceasta?"

Ex 16.2; Ex 17.3; Num 16.41; Ps 106.25; Num 14.28-29;

³Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta, în care vom cădea uciși de sabie, iar nevestele noastre și copilașii noștri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?"

⁴Și au zis unul altuia: "Să ne alegem o căpetenie, și să ne întoarcem în Egipt."

Neem 9.17; Deut 17.16; Fapt 7.39;

⁵Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ, în fața întregii adunări a copiilor lui Israel care era strânsă laolaltă.

Num 16.4-22;

⁶Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele,

Num 14.24-38; Num 13.6-8;

⁷și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: "Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim, este o țară foarte bună, minunată.

Num 13.27; Deut 1.25;

⁸Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta, și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere.

Deut 10.15; 2Sam 15.25-26; 2Sam 22.20; Ps 22.8; Ps 147.10-11; Isa 62.4; Num 13.27;

⁹Numai, nu vă răzvrățiți împotriva Domnului, și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mânca. Ei nu mai au nici un sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!"

Deut 9.7-24; Deut 7.18; Deut 20.3; Num 24.8; Gen 48.21; Ex 33.16; Deut 20.1-4; Deut 31.6-8; Ios 1.5; Jud 1.22; 2Cron 13.12; 2Cron 15.2; 2Cron 20.17; 2Cron 32.8; Ps 46.7-11; Isa 41.10; Amos 5.14; Zah 8.23;

¹⁰Toată adunarea vorbea să-iucidă cu pietre, când slava Domnului s-a arătat peste cortul întâlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel.

Ex 17.4; Ex 16.10; Ex 24.16-17; Ex 40.34; Lev 9.23; Num 16.19-42; Num 20.6;

¹¹Și Domnul a zis lui Moise: "Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui?"

Num 14.23; Deut 9.7-22; Ps 95.8; Evr 3.8-16; Deut 1.32; Deut 9.23; Ps 78.22-42; 106.24; Ioan 12.37; Evr 3.18;

¹²De aceea, îl voi lovi cu ciumă, și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decât el."

Ex 32.10;

¹³Moise a zis Domnului: "Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta.

Ex 32.12; Ps 106.23; Deut 9.26-28; Deut 32.27; Ezech 20.9-14;

¹⁴Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într-un stâlp de nor, și noaptea într-un stâlp de foc.

Ex 15.14; Ios 2.9-10; Ios 5.1; Ex 13.21; Ex 40.38; Num 10.34; Neem 9.12; Ps 78.14; Ps 105.39;

¹⁵Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, care au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice:

¹⁶"Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da: de aceea l-a omorât în pustie!"

Deut 9.28; Ios 7.9;

¹⁷Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus când ai zis:

¹⁸"Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam.

Ex 34.6-7; Ps 103.8; Ps 145.8; Iona 4.2; Ex 20.5; Ex 34.7;

¹⁹Iartă dar fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici."

Ex 34.9;Ps 106.45;Ps 78.38;

²⁰Și Domnul a spus: "Iert cum ai cerut.

Ps 106.23;Iac 5.16;1Ioan 5.14-16;

²¹Dar cât este de adevărat că Eu sunt viu și că slava Domnului va umple tot pământul,

Ps 72.19;

²²atât este de adevărat că toți cei ce au văzut cu ochii lor slava Mea, și minunile pe care le-am făcut în Egipt și în pustie, și totuși M-au ispitit de zece ori acum, și n-au ascultat glasul Meu,

Deut 1.35;Ps 95.11;Ps 106.26;Evr 3.17-18;Gen 31.7;

²³toți aceia nu vor vedea țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da, și anume, toți cei ce M-au nesocotit, n-o vor vedea.

Num 32.11;Ezec 20.15;

²⁴Iar pentru că robul Meu Caleb a fost însuflețit de un alt duh, și a urmat în totul calea Mea, îl voi face să intre în țara în care s-a dus, și urmașii lui o vor stăpâni.

Deut 1.36;Ios 14.6-14;Num 32.12;

²⁵Amaleciții și Canaanii locuiesc valea aceasta: deci mâine, întoarceți-vă, și plecați în pustie, pe calea care duce spre Marea Roșie."

Deut 1.40;

²⁶Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

²⁷"Până când voi lăsa această rea adunare să cârtească împotriva Mea? Am auzit cântirile copiilor lui Israel, care cârteau împotriva Mea.

Num 14.11;Ex 16.28;Mat 17.17;Ex 16.12;

²⁸Spune-le: "Pe viața Mea!" zice Domnul, "că vă voi face întocmai cum ați vorbit în auzul urechilor Mele.

Num 14.23;Num 26.65;Num 32.11;Deut 1.35;Evr 3.17;Num 14.2;

²⁹Trupurile voastre moarte vor cădea în pustia aceasta. Voi toți, a căror numărătoare s-a făcut, numărându-vă de la vârsta de douăzeci de ani în sus, și care ați cântit împotriva Mea,

Num 1.45;Num 26.64;

³⁰nu veți intra în țara pe care jurasem că vă voi da-o s-o locuiți, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

Num 14.38;Num 26.65;Num 32.12;Deut 1.36-38;

³¹Pe copilașii voștri însă, despre care ați zis că vor fi de jaf, îi voi face să intre în ea, ca să cunoască țara pe care ați nesocotit-o voi.

Deut 1.39;Ps 106.24;

³²Iar cât despre voi, trupurile voastre moarte vor cădea în pustie.

1Cor 10.5;Evr 3.17;

³³Și copiii voștri vor rătăci patruzeci de ani în pustie, și vor ispăși astfel păcatele voastre, până ce toate trupurile voastre moarte vor cădea în pustie.

Num 32.13;Ps 107.40;Deut 2.14;Ezec 23.35;

³⁴După cum în patruzeci de zile ați iscodit țara, tot așa, patruzeci de ani veți purta pedeapsa fărădelegilor voastre; adică un an de fiecare zi: și veți ști atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mâna de la voi.

Num 13.25;Ps 95.10;Ezec 4.6;

³⁵Eu, Domnul, am vorbit! În adevăr, așa voi face acestei rele adunări, care s-a unit împotriva Mea; vor fi nimiciți în pustia aceasta și în ea vor muri."

Num 23.19;Num 14.27-29;Num 26.65;1Cor 10.5;

³⁶Bărbații pe care îi trimisese Moise să iscodească țara, și care, la întoarcerea lor, făcuseră ca toată adunarea să cârtească împotriva lui, înnegrind țara;

Num 13.31-32;

³⁷oamenii aceștia, care înnegriseră țara, au murit acolo înaintea Domnului, loviți de o moarte năpraznică.

1Cor 10.10;Evr 3.17;luda 5;

³⁸Numai Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, au rămas cu viață dintre oamenii aceia care se duseseră să iscodească țara.

Num 26.65; Ios 14.6-10;

Neascultarea poporului pedepsit.

³⁹Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; și poporul a fost într-o mare jale.

Ex 33.4;

⁴⁰S-au sculat dis-de-dimineață a doua zi, și s-au suit pe vârful muntelui, zicând: "Iată-ne! suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit."

Deut 1.41;

⁴¹Moise a zis: "Pentru ce călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti.

Num 14.25; 2Cron 24.20;

⁴²Nu vă suiți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri.

Deut 1.42;

⁴³Căci Amaleciții și Canaaniții sunt înaintea voastră, și veți cădea uciși de sabie; odată ce v-ați abătut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi."

2Cron 15.2;

⁴⁴Ei s-au îndărătnicit și s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul legământului și Moise n-au ieșit din mijlocul taberei.

Deut 1.43;

⁴⁵Atunci s-au pogorât Amaleciții și Canaaniții, care locuiau pe muntele acela, i-au bătut, și i-au tăiat în bucăți până la Horma.

Num 14.43; Deut 1.44; Num 21.3; Jud 1.17;

15

Legi asupra jertfelor.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Când veți intra în țara pe care v-o dau ca să vă așezați locuințele în ea,

Num 15.18;Lev 23.10;Deut 7.1;

3și veți aduce Domnului o jertfă mistuită de foc, fie o ardere de tot, fie o jertfă adusă pentru împlinirea unei juruințe sau ca dar de bunăvoie, sau la sărbătorile voastre, ca să faceți din cirezile sau turmele voastre un miros plăcut Domnului, -

Lev 12.3;Lev 7.16;Lev 22.18-21;Lev 23.8-36;Num 28.19-27;Num 29.2-13;Deut 16.10;Gen 8.21;Ex 29.18;

4cel ce își va aduce darul său Domnului să aducă Domnului ca dar de mâncare a zecea parte dintr-o efă de floare de făină frământată într-un sfert de hin de untdelemn;

Lev 2.1;Lev 6.14;Ex 29.40;Lev 23.13;Lev 14.10;Num 28.5;

5iar vin pentru jertfa de băutură la arderea de tot sau la jertfă, să aducă un sfert de hin de fiecare miel.

Num 28.7-14;

6Pentru un berbec, să aduci ca dar de mâncare două zecimi de efă din floarea făinii frământată într-o treime de hin de untdelemn,

Num 28.12-14;

7și să faci o jertfă de băutură de o treime de hin de vin, ca dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.

8Dacă aduci un vițel, fie ca ardere de tot, fie ca jertfă pentru împlinirea unei juruințe, sau ca jertfă de mulțumire Domnului,

Lev 7.11;

9să aduci ca dar de mâncare, împreună cu vițelul, trei zecimi de efă din floarea făinii, frământată într-o jumătate de hin de untdelemn,

Num 28.12-14;

10și să faci o jertfă de băutură de o jumătate de hin de vin: aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

11Așa să se facă pentru fiecare bou, pentru fiecare berbec, pentru fiecare miel sau ied.

12După numărul vitelor, așa să faceți pentru fiecare, după numărul lor.

¹³Așa să facă lucrurile acestea orice băștinaș, când va aduce o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Ex 12.49; Num 9.14; Num 15.29;

¹⁴Dacă un străin care locuiește la voi, sau care se va găsi în viitor în mijlocul vostru, aduce o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, s-o aducă în același fel ca voi.

¹⁵Să fie o singură lege pentru toată adunarea, atât pentru voi cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul vostru; aceasta să fie o lege necurmată printre urmașii voștri: cu străinul să fie ca și cu voi, înaintea Domnului.

¹⁶O singură lege și o singură poruncă să fie atât pentru voi cât și pentru străinul care locuiește printre voi."

Pârnga plămădelii.

¹⁷Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁸"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "Când veți intra în țara în care vă voi duce,

Num 15.2; Deut 26.1;

¹⁹și când veți mânca pâine din țara aceea, să luați întâi un dar ridicat pentru Domnul.

Ios 5.11-12;

²⁰Ca dar ridicat să aduceți o turtă din pârnga plămădelii voastre; s-o aduceți cum aduceți darul care se ia întâi din arie.

Deut 26.2-10; Prov 3.9-10; Lev 2.14; Lev 23.10-16;

²¹Din pârnga plămădelii voastre să luați întâi un dar ridicat pentru Domnul din neam în neam.

Păcatele fără voie.

²²Dacă păcătuiți fără voie, și nu păziți toate poruncile pe care le-a făcut cunoscut lui Moise Domnul,

Lev 4.2;

²³tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise, din ziua când a dat Domnul porunci și mai târziu din neam în neam;

²⁴dacă păcatul a fost făcut fără voie, și fără să știe adunarea, toată adunarea să aducă un vițel ca ardere de tot de un miros plăcut Domnului, împreună cu darul său de mâncare și cu jertfa sa de băutură, după rânduielele așezate; să mai aducă și un țap ca jertfă de ispășire.

Lev 4.13;Num 15.8-10;Lev 4.23;Num 28.15;Ezra 6.17;Ezra 8.35;

²⁵Preotul să facă ispășire pentru toată adunarea copiilor lui Israel și li se va ierta; căci au păcătuit fără voie, și și-au adus darul lor, o jertfă mistuită de foc în cinstea Domnului și o jertfă de ispășire înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-au săvârșit fără voie.

Lev 4.20;

²⁶Se va ierta întregii adunări a copiilor lui Israel, și străinului care locuiește în mijlocul lor, căci tot poporul a păcătuit fără voie.

²⁷Dacă unul singur a păcătuit fără voie, să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat.

Lev 4.27-28;

²⁸Preotul să facă ispășire pentru cel ce a păcătuit fără voie înaintea Domnului; când va face ispășire pentru el, i se va ierta.

Lev 4.35;

²⁹Atât pentru băștinașul dintre copiii lui Israel, cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, să fie aceeași lege, când va păcătui fără voie.

Num 15.15;

³⁰Dar dacă cineva, fie băștinaș fie străin, păcătuiește cu voie, hulește pe Domnul: acela va fi nimic din mijlocul poporului său,

Deut 17.12;Ps 19.13;Evr 10.26;2Pet 2.10;

³¹căci a nesocotit cuvântul Domnului, și a călcat porunca Lui; va fi nimic și își va lua astfel pedeapsa pentru nelegiuirea lui.

2Sam 12.9;Prov 13.13;Lev 5.1;Ezec 18.20;

Pedepsirea omului pentru călcarea Sabatului.

³²Când erau copiii lui Israel în pustie, au găsit pe un om strângând lemne în ziua Sabatului.

Ex 31.14-15;Ex 35.2-3;

³³Cei ce-l găsiseră strângând lemne, l-au adus la Moise, la Aaron și la toată adunarea.

³⁴L-au aruncat în temniță, căci nu se spusese ce trebuiau să-i facă.

Lev 24.12;

³⁵Domnul a zis lui Moise: "Omul acesta să fie pedepsit cu moartea, toată adunarea să-l ucidă cu pietre afară din tabără."

Ex 31.14-15; Lev 24.14; 1Împ 21.13; Fapt 7.58;

³⁶Toată adunarea l-a scos afară din tabără și l-a ucis cu pietre; și a murit, cum poruncise lui Moise Domnul.

Ciucurii de la veșminte.

³⁷Domnul a zis lui Moise:

³⁸"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le să-și facă, din neam în neam, un ciucure la colțurile veșmintelor lor, și să pună un fir albastru peste ciucurile acesta din colțurile veșmintelor.

Deut 22.12; Mat 23.5;

³⁹Când veți avea ciucurile acesta, să vă uitați la el, și să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului, ca să le împliniți și să nu urmați după poftelile inimilor voastre și după poftelile ochilor voștri, ca să vă lăsați târați la curvie.

Deut 29.19; Iov 31.7; Ier 9.14; Ezech 6.9; Ps 73.27; Ps 106.39; Iac 4.4;

⁴⁰Să vă aduceți astfel aminte de poruncile Mele, să le împliniți, și să fiți sfinți pentru Dumnezeuul vostru.

Lev 11.44-45; Rom 12.1; Col 1.22; 1Pet 1.15-16;

⁴¹Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru, care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeuul vostru."

16

Core, Datan și Abiram.

¹Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s-a răsculat împreună cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet, câteșitrei fiii lui Ruben.

Ex 6.21; Num 26.9; Num 27.3; Iuda 11;

²S-au răsculat împotriva lui Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din fruntașii adunării, din cei ce erau chemați la sfat, și care erau oameni cu nume.

Num 26.9;

³Ei s-au adunat împotriva lui Moise și Aaron, și le-au zis: "Destul! căci toată adunarea, toți sunt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor. Pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului?"

Ps 106.16;Ex 19.6;Ex 29.45;Num 14.14;Num 35.34;

⁴Când a auzit Moise lucrul acesta, a căzut cu fața la pământ.

Num 14.5;Num 20.6;

⁵A vorbit lui Core și la toată ceata lui, și a zis: "Mâine, Domnul va arăta cine este al Lui și cine este sfânt, și-l va lăsa să se apropie de El; va lăsa să se apropie de El pe acela pe care-l va alege.

Num 16.3;Lev 21.6-15;Ex 28.1;Num 17.5;1Sam 2.28;Ps 105.26;Num 3.10; Lev 10.3;Lev 21.17-18;Ezec 40.46;Ezec 44.15-16;

⁶Iată ce să faceți. Luați cădelnițe, Core și toată ceata lui.

⁷Mâine, puneți foc în ele, și puneți tămâie pe el înaintea Domnului. Acela pe care-l va alege Domnul, va fi sfânt. Destul, copiii lui Levi."

⁸Moise a zis lui Core: "Ascultați dar, copiii lui Levi!

⁹Prea puțin lucru este oare pentru voi că Dumnezeuul lui Israel v-a ales din adunarea lui Israel, lăsându-vă să vă apropiați de El, ca să fiți întrebuințați la slujba cortului Domnului, și să vă înfățișați înaintea adunării ca să-i slujiți?

1Sam 18.23;Isa 7.13;Num 3.41-45;Num 8.14;Deut 10.8;

¹⁰V-a lăsat să vă apropiați de El, pe tine, și pe toți frații tăi, pe copiii lui Levi, și acum mai voiți și preoția!

¹¹De aceea te aduni tu și ceata ta împotriva Domnului! Căci cine este Aaron, ca să cârțiți împotriva lui?"

Ex 16.8;1Cor 3.5;

¹²Moise a trimis să cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: "Nu ne suim.

¹³N-ajunge că ne-ai scos dintr-o țară, unde curge lapte și miere, ca să ne faci să murim în pustie, de vrei să mai și stăpânești peste noi?

Num 16.9;Ex 2.14;Fapt 7.27-35;

¹⁴Ce bine ne-ai mai dus într-o țară unde curge lapte și miere, și ce bine ne-ai mai dat în stăpânire ogoare și vii! Crezi că poți să iei ochii oamenilor? Nu ne suim!"

Ex 3.8;Lev 20.24;

¹⁵Moise s-a mâniat foarte tare, și a zis Domnului: "Nu căuta la darul lor. Nu le-am luat nici măcar un măgar, și n-am făcut rău nici unuia din ei."

Gen 4.4-5;1Sam 12.3;Fapt 20.33;2Cor 7.2;

¹⁶Moise a zis lui Core: "Tu și toată ceata ta, mâine să fiți înaintea Domnului, tu și ei, împreună cu Aaron.

Num 16.6-7;1Sam 12.3-7;

¹⁷Luați-vă fiecare cădelnița lui, puneți tămâie în ea, și aduceți fiecare înaintea Domnului cădelnița lui: două sute cincizeci de cădelnițe; tu și Aaron, să vă luați și voi fiecare cădelnița lui."

¹⁸Și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, au pus tămâie în foc, și au stat la ușa cortului întâlnirii, împreună cu Moise și Aaron.

¹⁹Și Core a chemat toată adunarea împotriva lui Moise și Aaron, la ușa cortului întâlnirii. Atunci slava Domnului s-a arătat întregii adunări.

Num 16.42;Ex 16.7-10;Lev 9.6-23;Num 14.10;

²⁰Și Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

²¹"Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări, și-i voi topi într-o clipă."

Num 16.45;Gen 19.17-22;Ier 51.6;Fapt 2.40;Apoc 18.4;Num 16.45;Ex 32.10;Ex 33.5;

²²Ei au căzut cu fețele la pământ, și au zis: "Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup! Un singur om a păcătuit, și să Te mânii împotriva întregii adunări?"

Num 16.45;Num 14.5;Num 27.16;Iov 12.10;Ecl 12.7;Isa 57.16;Zah 12.1;Evr 12.9;

²³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²⁴"Vorbește adunării, și spune-i: "Dați-vă la o parte din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram!"

²⁵Moise s-a sculat, și s-a dus la Datan și Abiram; și bătrânii lui Israel au mers după el.

²⁶A vorbit adunării, și a zis: "Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi, și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor, ca să nu pieriți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor."

Gen 19.12-14;Isa 52.11;2Cor 6.17;Apoc 18.4;

²⁷Ei s-au depărtat din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram. Datan și Abiram au ieșit afară, și au stat la ușa corturilor lor, cu nevestele, copiii și pruncii lor.

²⁸Moise a zis: "Iată cum veți cunoaște că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri, și să nu lucrez din capul meu.

Ex 3.12;Deut 18.22;Zah 2.9-11;Zah 4.9;Ioan 5.36;Num 24.13;Ier 23.16;Ezec 13.17;Ioan 5.30;Ioan 6.38;

²⁹Dacă oamenii aceștia vor muri cum mor toți oamenii și dacă vor avea aceeași soartă ca toți oamenii, nu m-a trimis Domnul;

³⁰dar dacă Domnul va face un lucru ne mai auzit, dacă pământul își va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, așa încât se vor pogorî de vii în locuința morților, - atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul."

Iov 31.3;Isa 28.21;Num 16.33;Ps 55.15;

³¹Pe când isprăvea el de spus toate aceste vorbe, pământul de sub ei s-a despicaț în două.

Num 26.10;Num 27.3;Deut 11.6;Ps 106.17;

³²Pământul și-a deschis gura, și i-a înghițit, pe ei și casele lor, împreună cu toți oamenii lui Core și toate averile lor.

Num 16.17;Num 26.11;1Cron 6.22-37;

³³Și s-au pogorât astfel de vii în locuința morților, ei și tot ce aveau; pământul i-a acoperit de tot, și au pierit din mijlocul adunării.

³⁴Tot Israelul, care era în jurul lor, când au țipat ei, a fugit; căci ziceau: "Să fugim ca să nu ne înghită pământul!"

³⁵Un foc a ieșit de la Domnul, și a mistuit pe cei două sute cincizeci de oameni care aduceau tămâia.

Lev 10.2;Num 11.1;Ps 106.18;Num 16.17;

³⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

³⁷"Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, să scoată cădelnițele din foc și să lepede focul din ele, căci sunt sfințite.

Lev 27.28;

³⁸Cu cădelnițele acestor oameni care au păcătuit și au ispășit păcatul cu viața lor, să se facă niște plăci întinse, cu care să se acopere altarul. Fiindcă au fost aduse înaintea Domnului și sunt sfințite, să slujească de aducere aminte copiilor lui Israel.

Prov 20.2; Hab 2.10; Num 17.10; Num 26.10; Ezec 14.8;

³⁹Preotul Eleazar a luat cădelnițele de aramă, pe care le aduseseră cei arși, și a făcut din ele niște plăci pentru acoperirea altarului.

⁴⁰Acesta este un semn de aducere aminte pentru copiii lui Israel, pentru ca nici un străin, care nu este din neamul lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului, și să nu i se întâmple ca lui Core și cetei lui, după cum spusese Domnul prin Moise.

Num 3.10; 2Cron 26.18;

O nouă răzvrătire a poporului.

⁴¹A doua zi, toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, zicând: "Voi ați omorât pe poporul Domnului!"

Num 14.2; Ps 106.25;

⁴²Pe când se strângea adunarea împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, și pe când își îndreptau privirile spre cortul întâlnirii, iată că l-a acoperit norul, și s-a arătat slava Domnului.

Ex 40.34;

⁴³Atunci Moise și Aaron au venit înaintea cortului întâlnirii.

Num 16.19; Num 20.6;

⁴⁴Și Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁴⁵"Dați-vă la o parte din mijlocul acestei adunări, și-i voi topi într-o clipă!" Ei au căzut cu fețele la pământ;

Num 16.21-24; Num 16.22; Num 20.6;

⁴⁶Și Moise a zis lui Aaron: "la cădelnița, pune foc în ea de pe altar, pune tămâie în ea, du-te repede la adunare, și fă ispășire pentru ei; căci a izbucnit mânia Domnului, și a început urgia."

Lev 10.6; Num 1.53; Num 8.19; Num 11.33; Num 18.5; 1Cron 27.24; Ps 106.29;

⁴⁷Aaron a luat cădelnița, cum zisese Moise, și a alergat în mijlocul adunării; și iată că începuse urgia printre popor. El a tămâiat și a făcut ispășire pentru norod.

⁴⁸S-a așezat între cei morți și între cei vii, și urgia a încetat.

⁴⁹Patrusprezece mii șapte sute de inși au murit de urgia aceasta, afară de cei ce muriseră din pricina lui Core.

⁵⁰Aaron s-a întors la Moise, la ușa cortului întâlnirii. Urgia încetase.

17

Toiagul lui Aaron.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel, și ia de la ei un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiege din partea căpeteniilor lor, după casele părinților lor. Să scrii numele fiecăruia pe toiagul lui;

³și să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi; căci va fi câte un toiag de fiecare căpetenie a caselor părinților lor.

⁴Să le pui în cortul întâlnirii, înaintea mărturiei, unde Mă întâlnesc cu voi.

Ex 25.22; Ex 29.42-43; Ex 30.36;

⁵Bărbatul pe care-l voi alege, va fi acela al cărui toiag va înflori, și voi pune capăt dinaintea Mea cântirilor pe care le ridică împotriva voastră copiii lui Israel."

Num 16.5; Num 16.11;

⁶Moise a vorbit copiilor lui Israel; și toate căpeteniile lor i-au dat câte un toiag, fiecare căpetenie câte un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiege. Toiagul lui Aaron era în mijlocul toiegelor lor.

⁷Moise a pus toiegele înaintea Domnului, în cortul mărturiei.

Ex 38.21; Num 18.2; Fapt 7.44;

⁸A doua zi, când a intrat Moise în cortul mărturiei, iată că toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, făcuse muguri, înflorise, și copsese migdale.

⁹Moise a luat dinaintea Domnului toate toiagele, și le-a dus tuturor copiilor lui Israel, ca să le vadă și să-și ia fiecare toiagul lui.

¹⁰Domnul a zis lui Moise: "Pune toiagul lui Aaron înapoi înaintea mărturiei, și să fie păstrat ca un semn pentru cei răzvrățiți, ca să pui astfel capăt înaintea Mea cârtirilor lor, și să nu moară."

Evr 9.4; Num 16.38; Num 17.5;

¹¹Moise a făcut așa; a făcut întocmai după porunca pe care i-o dăduse Domnul.

¹²Copiii lui Israel au zis lui Moise: "Iată că murim, pierim, pierim cu toții!"

¹³Oricine se apropie de cortul Domnului, moare. Va trebui oare să murim cu toții?"

Num 1.51-53; Num 18.4-7;

18

Preoții și Leviții.

¹Domnul a zis lui Aaron: "Tu și fiii tăi, și casa tatălui tău cu tine, să purtați pedeapsa fărădelegilor făcute în sfântul locaș; tu și fiii tăi împreună cu tine, să purtați pedeapsa fărădelegilor făcute în împlinirea slujbei voastre preoțești.

Num 17.13; Ex 28.38;

²Apropie de asemenea de tine, pe frații tăi, seminția lui Levi, seminția tatălui tău, ca să fie legați de tine și să-ți slujească, atunci când tu, și fiii tăi împreună cu tine, veți fi înaintea cortului întâlnirii.

Gen 29.34; Num 3.6-7; Num 3.10;

³Ei să păzească ce le vei porunci tu și cele privitoare la tot cortul; dar să nu se apropie nici de uneltele sfântului locaș, nici de altar, ca să nu muriți, și ei și voi.

Num 3.25-36; Num 16.40; Num 4.15;

⁴Ei să se alipească de tine, și să păzească tot ce privește cortul întâlnirii pentru toată slujba cortului. Nici un străin să nu se apropie de voi.

Num 3.10;

⁵Să păziți cele privitoare la sfântul locaș și altar, ca să nu mai fie mânie împotriva copiilor lui Israel.

Ex 27.21;Ex 30.7;Lev 24.3;Num 8.2;Num 16.46;

⁶Iată că am luat pe frații voștri Leviții, din mijlocul copiilor lui Israel, ca unii care sunt dați Domnului: ei vă sunt încredințați vouă în dar, ca să facă slujba cortului întâlnirii.

Num 3.12-45;Num 3.9;Num 8.19;

⁷Tu, și fiii tăi, împreună cu tine, să păziți slujbele preoției voastre în tot ce privește altarul și tot ce este dincolo de perdeaua dinăuntru: aceasta este slujba pe care o veți face. Vă dau în dar slujba preoției. Străinul care se va apropia, va fi omorât."

Num 18.5;Num 3.10;Evr 9.3-6;

Întreținerea preoților.

⁸Domnul a zis lui Aaron: "Iată, din toate lucrurile pe care Mi le închină copiii lui Israel, îți dau pe cele care Îmi sunt aduse prin ridicare; ți le dau, ție și fiilor tăi, ca drept al ungerii, printr-o lege veșnică.

Lev 6.16-26;Lev 7.6-32;Num 5.9;Ex 29.29;Ex 40.13-15;

⁹Iată ce va fi al tău dintre lucrurile prea sfinte care nu sunt mistuite de foc: toate darurile din jertfele lor de mâncare, toate jertfele lor de ispășire, și toate jertfele pentru vină, pe care Mi le vor aduce; lucrurile acestea prea sfinte să fie ale tale și ale fiilor tăi.

Lev 2.2-3;Lev 10.12-13;Lev 4.27;Lev 6.25-26;Lev 5.1;Lev 7.7;Lev 10.12;Lev 14.13;

¹⁰Să le mâncați într-un loc prea sfânt; orice bărbat să mănânce din ele; să le priviți ca sfinte.

Lev 6.16-29;7.6;

¹¹Iată ce va mai fi al tău: toate darurile pe care le vor aduce copiii lui Israel prin ridicare și legănându-le într-o parte și în alta, ți le dau ție, fiilor tăi și fiicelor tale împreună cu tine, printr-o lege veșnică. Oricine va fi curat în casa ta să mănânce din ele.

Ex 29.27-28;Lev 7.30-34;Lev 10.14;Deut 18.3;Lev 22.2-13;

¹²Îți dau cele dintâi roade pe care le vor aduce Domnului: tot ce va fi mai bun din untdelemn, tot ce va fi mai bun din must și grâu.

Ex 23.19;Deut 18.4;Neem 10.35-36;

¹³Cele dintâi roade ale pământului lor, pe care le vor aduce Domnului, să fie ale tale. Oricine va fi curat în casa ta să mănânce din ele.

Ex 22.29;Ex 22.29;Ex 23.19;Ex 34.26;Lev 2.14;Num 15.19;Deut 26.2;Num 18.11;

¹⁴Tot ce va fi închinat Domnului prin făgăduință în Israel, să fie al tău.

Lev 27.28;

¹⁵Orice întâi născut din orice trup, pe care-l vor aduce Domnului, atât din oameni cât și din dobitoace, să fie al tău. Numai, să lași să se răscumpere întâiul născut al omului, și să lași să se răscumpere și întâiul născut al unui dobitoc necurat.

Ex 13.2:22.29;Lev 27.26;Num 3.13;Ex 13.13;Ex 34.20;

¹⁶Să lași să se răscumpere întâii născuți ai oamenilor, de la vârsta de o lună, după prețuirea ta, cu prețul de cinci sicli de argint, după siclul sfântului locaș, care este de douăzeci de ghere.

Lev 27.6;Num 3.47;Ex 30.13;Lev 27.25;Num 3.47;Ezec 45.12;

¹⁷Dar să nu lași să se răscumpere întâiul născut al vacii, nici întâiul născut al oii, nici întâiul născut al caprei: acestea sunt lucruri sfinte. Sângele lor să-l stropești pe altar, și să le arzi grăsimea: aceasta va fi o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Deut 15.19;Lev 3.2-5;

¹⁸Carnea lor să fie a ta, ca și pieptul care se leagă într-o parte și în alta și ca și spata dreaptă.

Ex 29.26-28;Lev 7.31-34;

¹⁹Îți dau ție, fiilor tăi și fiicelor tale împreună cu tine, printr-o lege veșnică, toate darurile sfinte pe care le vor aduce Domnului copiii lui Israel prin ridicare. Acesta este un legământ de necălcat și pe vecie înaintea Domnului, pentru tine și pentru sămânța ta împreună cu tine."

Num 18.11;Lev 2.13;2Cron 13.5;

Întreținerea Leviților.

²⁰Domnul a zis lui Aaron: "Tu să n-ai nici o moștenire în țara lor, și să n-ai nici o parte de moșie în mijlocul lor. Eu sunt moștenirea și partea ta de moșie, în mijlocul copiilor lui Israel.

Deut 10.9;Deut 12.12;Deut 14.27-29;Deut 18.1-2;Ios 13.14-33;Ios 14.3;Ios 18.7;Ps 16.5;Ezec 44.28;

²¹Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuială în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întâlnirii.

Lev 27.30-32;Num 18.24-26;Neem 10.37;Neem 12.44;Evr 7.5-9;Num 3.7-8;

²²Copiii lui Israel să nu se mai apropie de cortul întâlnirii, ca să nu se facă vinovați de vreun păcat și să moară.

Num 1.51;Lev 22.9;

²³Ci Leviții să facă slujba cortului întâlnirii, și să rămână încărcăți cu fărădelegile lor. Ei să n-aibă nici o moștenire în mijlocul copiilor lui Israel: aceasta să fie o lege veșnică printre urmașii voștri.

Num 3.7;

²⁴Leviților le dau de moștenire zeciuielele pe care le vor aduce copiii lui Israel Domnului prin ridicare; de aceea zic cu privire la ei: "Să n-aibă nici o moștenire în mijlocul copiilor lui Israel."

Num 18.21;Num 18.20;Deut 10.9;Deut 14.27-29;Deut 18.1;

Darul Leviților din ce primesc.

²⁵Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²⁶"Să vorbești Leviților, și să le spui: "Când veți primi de la copiii lui Israel zeciuiala pe care v-o dau din partea lor, ca moștenire a voastră, să luați întâi din ea un dar pentru Domnul, și anume: a zecea parte din zeciuială;

Neem 10.38;

²⁷și darul vostru vi se va socoti ca grâul care se ia întâi din arie și ca mustul care se ia întâi din teasc.

Num 18.30;

²⁸Astfel să luați și voi întâi un dar pentru Domnul, din toate zeciuielele pe care le veți primi de la copiii lui Israel, și să dați preotului Aaron darul pe care-l veți lua întâi din ele pentru Domnul.

²⁹Din toate darurile care vi se vor da, să luați întâi toate darurile pentru Domnul; din tot ce va fi mai bun, să luați întâi partea închinată Domnului.

³⁰Să le spui: "După ce veți lua din ele partea cea mai bună, zeciuiala va fi socotită Leviților ca venitul de la arie și ca venitul de la teasc.

Num 18.27;

³¹Să-l mâncați într-un loc oarecare, voi și casa voastră; căci aceasta este plata voastră pentru slujba pe care o faceți în cortul întâlnirii.

Mat 10.10;Luc 10.7;1Cor 9.13;1Tim 5.18;

³²Nu vă veți face vinovați pentru aceasta de nici un păcat, dacă veți lua din ele pentru Domnul ce este mai bun, nici nu veți pângări darurile sfinte ale copiilor lui Israel, și nu veți muri."

Lev 19.8;Lev 22.16;Lev 22.2-15;

19

Vaca roșie, apa de curățire.

¹Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

²"Iată ce poruncește legea pe care a dat-o Domnul, zicând: "Vorbește copiilor lui Israel să-ți aducă o vacă roșie, fără pată, fără vreun cusur trupesc, și care să nu fi fost pusă la jug.

Deut 21.3;1Sam 6.7;

³S-o dați preotului Eleazar; el s-o scoată din tabără, și să fie junghiată înaintea lui.

Lev 4.12-21;Lev 16.27;Evr 13.11;

⁴Preotul Eleazar să ia cu degetul din sângele vacii, și să stropească de șapte ori înaintea cortului întâlnirii.

Lev 4.6;Lev 16.14-19;Evr 9.13;

⁵Vaca să fie arsă sub ochii lui; să-i ardă pielea, carnea și sângele, împreună cu balega.

Ex 29.14;Lev 4.11-12;

⁶Preotul să ia lemn de cedru, isop și cârmâz, și să le arunce în mijlocul flăcărilor care vor mistui vaca.

Lev 14.4-49;

⁷Preotul să-și spele hainele, și să-și scalde trupul în apă; apoi să intre iarăși în tabără, și să fie necurat până seara.

Lev 11.25;Lev 15.5;

⁸Cel ce va arde vaca, să-și spele hainele în apă, și să-și scalde trupul în apă; și să fie necurat până seara.

⁹Un om curat să strângă cenușa vacii, și s-o pună într-un loc curat afară din tabără; s-o păstreze pentru adunarea copiilor lui Israel, ca să facă apa de curățire. Aceasta este o apă de ispășire.

Evr 9.13; Num 19.13-21; Num 31.23;

¹⁰Cel ce va strânge cenușa vacii, să-și spele hainele, și să fie necurat până seara. Aceasta să fie o lege veșnică atât pentru copiii lui Israel cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor.

¹¹Cine se va atinge de vreun mort, de vreun trup omenesc mort, să fie necurat timp de șapte zile.

Lev 21.1; Num 5.2; Num 9.6-10; Num 31.19; Num 19.16; Plân 4.14; Hag 2.13;

¹²Să se curețe cu apa aceasta a treia zi și a șaptea zi, și va fi curat; dar, dacă nu se curăță a treia zi și a șaptea zi, nu va fi curat.

Num 31.19;

¹³Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om mort, și nu se va curăți, pângărește cortul Domnului; acela să fie nimicit din Israel. Fiindcă nu s-a stropit peste el apa de curățire, este necurat, și necurăția lui este încă peste el.

Lev 15.31; Num 8.7; Num 19.9; Lev 7.20; Lev 22.3;

¹⁴Iată legea când va muri un om într-un cort: oricine va intra în cort, și oricine se va afla în cort, va fi necurat șapte zile.

¹⁵De asemenea, orice vas descoperit, care nu va avea un capac bine strâns pe el, va fi necurat.

Lev 11.32; Num 31.20;

¹⁶Oricine se va atinge, pe câmp, de un om ucis de sabie, sau de un mort, sau de oase omenești, sau de vreun mormânt, va fi necurat timp de șapte zile.

Num 19.11;

¹⁷Pentru cel necurat, să se ia cenușă de la jertfa de ispășire care a fost arsă, și să toarne peste ea apă de izvor într-un vas.

Num 19.9;

¹⁸Un om curat să ia isop, și să-l înmoaie în apă; să stropească apoi cu el cortul, toate uneltele, oamenii care sunt acolo, pe cel ce s-a atins de oase omenești, sau de vreun om ucis, sau de vreun mort, sau de vreun mormânt.

Ps 51.7;

¹⁹Cel curat să stropească pe cel necurat, a treia zi și a șaptea zi, și să-l curețe în ziua a șaptea. Să-și spele hainele, și să se scalde în apă; și seara, va fi curat.

Lev 14.9;

²⁰Un om care va fi necurat, și nu se va curăți, va fi nimicit din mijlocul adunării, căci a spurcat sfântul locaș al Domnului; fiindcă n-a fost stropită peste el apa de curățire, este necurat.

Num 19.13;

²¹Aceasta să fie o lege veșnică pentru ei. Cel ce va stropi pe altul cu apa de curățire, să-și spele hainele, și cel ce se va atinge de apa de curățire, să fie necurat până seara.

²²Orice lucru de care se va atinge cel necurat, va fi necurat; și cine se va atinge de el, să fie necurat până seara."

Hag 2.13;Lev 15.5;

20

Moartea Mariei. Apele de la Meriba. Pedepsirea lui Moise.

¹Toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia Țin în luna întâi. Și poporul s-a oprit la Cades. Acolo a murit și a fost îngropată Maria.

Num 33.36;Ex 15.20;Num 26.59;

²Adunarea n-avea apă. Și s-au răsculat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron.

Ex 11.1;Num 16.19-42;

³Poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: "Ce bine ar fi fost să fi murit noi, când au murit frații noștri înaintea Domnului!

Ex 17.2;Num 14.2;Num 11.1-33;Num 14.37;Num 16.32-49;

⁴Pentru ce ați adus adunarea Domnului în pustia aceasta, ca să murim în ea, noi și vitele noastre?

Ex 17.3;

⁵Pentru ce ne-ați scos din Egipt, și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță, nici rodiu, nici apă de băut?"

⁶Moise și Aaron au plecat de la adunare și s-au dus la ușa cortului întâlnirii. Au căzut cu fața la pământ, și li s-a arătat slava Domnului.

Num 14.5;Num 16.4-45;Num 14.10;

⁷Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

⁸"Ia toiagul, și cheamă adunarea, tu și fratele tău Aaron. Să vorbiți stâncii acesteia în fața lor, și ea va da apă. Să le scoți astfel apă din stâncă, și să adapi adunarea și vitele lor."

Ex 17.5;Neem 9.15;Ps 78.15-16;Ps 105.41:114.8;Isa 43.20;Isa 48.21;

⁹Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul.

Num 17.10;

¹⁰Moise și Aaron au chemat adunarea înaintea stâncii. Și Moise le-a zis: "Ascultați, răzvrătiților! Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?"

Ps 106.33;

¹¹Apoi Moise a ridicat mâna, și a lovit stânca de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa încât a băut și adunarea, și au băut și vitele.

Ex 17.6;Deut 8.15;1Cor 10.4;

¹²Atunci Domnul a zis lui Moise: "Pentru că n-ați crezut în Mine, ca să Mă sfințiți înaintea copiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau."

Num 27.14;Deut 1.37;Deut 3.26;Deut 32.51;Lev 10.3;Ezec 20.41;Ezec 36.23;Ezec 38.16;1Pet 3.15;

¹³Acestea sunt apele Meriba (Ceartă), unde s-au certat copiii lui Israel cu Domnul care a fost sfințit între ei.

Deut 33.8;Ps 95.8;Ps 106.32;

Edomiții și Israeliții.

¹⁴De la Cades, Moise a trimis niște soli la împăratul Edomului, ca să-i spună: "Așa vorbește fratele tău Israel. Tu știi toate suferințele prin care am trecut.

Jud 11.16-17;Deut 2.4;Deut 23.7;Obad 10-12;

¹⁵Părinții noștri s-au pogorât în Egipt, și am locuit acolo multă vreme. Dar Egiptenii ne-au chinuit, pe noi și pe părinții noștri.

Gen 46.6;Fapt 7.15;Ex 12.40;Ex 1.11;Deut 26.6;Fapt 7.19;

¹⁶Am strigat către Domnul, și El ne-a auzit glasul. A trimis un Înger, și ne-a scos din Egipt. Și iată că suntem la Cades, cetate care se află la marginea ținutului tău.

Ex 2.23;Ex 3.7;Ex 3.2;Ex 14.19;Ex 23.20;Ex 33.2;

¹⁷Lasă-ne să trecem prin țara ta; nu vom trece nici prin ogoare, nici prin vii, și nici nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul împărătesc, fără să ne abatem la dreapta sau la stânga, până vom trece de ținutul tău."

Num 21.22;Deut 2.27;

¹⁸Edom i-a răspuns: "Să nu cumva să treci pe la mine, căci altfel îți voi ieși înaintea cu sabia."

¹⁹Copiii lui Israel i-au zis: "Vom merge pe drumul cel mare; și, dacă vom bea din apa ta, eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; nu-ți cer altceva decât să trec cu picioarele!"

Deut 2.6-28;

²⁰El a răspuns: "Să nu cumva să treci!" Și Edom i-a ieșit înaintea cu multă gloată și cu mână tare.

Jud 11.17;

²¹Astfel Edom n-a vrut să lase pe Israel să treacă prin ținutul lui. Și Israel s-a abătut de la el.

Deut 2.27-29;Deut 2.4-8;Jud 11.18;

Moartea lui Aaron. Eleazar.

²²Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat de la Cades, și a ajuns la muntele Hor.

Num 33.37;Num 21.4;

²³Domnul a zis lui Moise și lui Aaron, lângă muntele Hor, la hotarele țării lui Edom:

²⁴Aaron are să fie adăugat la poporul lui; căci nu va intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel, pentru că v-ați împotrivit poruncii Mele, la apele Meriba.

Gen 25.8; Num 27.13; Num 31.2; Deut 32.50; Num 20.12;

²⁵Ia pe Aaron și pe fiul său Eleazar, și suie-i pe muntele Hor.

Num 33.38; Deut 32.50;

²⁶Dezbracă pe Aaron de veșmintele lui, și îmbracă pe fiul său Eleazar cu ele. Acolo va fi adăugat Aaron la poporul lui și va muri."

²⁷Moise a făcut ce-i poruncise Domnul. S-au suit pe muntele Hor, în fața întregii adunări.

²⁸Moise a dezbrăcat pe Aaron de veșmintele lui, și a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. Moise și Eleazar s-au pogorât de pe munte.

Ex 29.29-30; Num 33.38; Deut 10.6; Deut 32.50;

²⁹Toată adunarea a văzut că Aaron murise, și toată casa lui Israel a plâns pe Aaron treizeci de zile.

Deut 34.8;

21

Israeliții în luptă cu Cananiții.

¹Împăratul Aradului, un Canaanit, care locuia la miazăzi, a auzit că Israel vine pe drumul Atarim. El s-a luptat împotriva lui Israel și a luat mai mulți prinși de război.

Num 33.40; Jud 1.16;

²Atunci Israel a făcut Domnului o juruință, și a zis: "Dacă vei da pe poporul acesta în mâinile mele, îi voi nimici cu desăvârșire cetățile."

Gen 28.20; Jud 11.30;

³Domnul a auzit glasul lui Israel, și a dat pe Canaanii în mâinile lui. Israeliții i-au nimicit cu desăvârșire, pe ei și cetățile lor; și locul acela l-au numit Horma (Nimicire deplină).

Șerpii înfocați.

⁴Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească țara Edomului. Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum

Num 20.22; Num 33.41; Jud 11.18;

⁵și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: "Pentru ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie? Căci nu este nici pâine, nici apă, și ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă."

Ps 78.19; Ex 16.3; Ex 17.3; Num 11.6;

⁶Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel.

1Cor 10.9; Deut 8.15;

⁷Poporul a venit la Moise, și a zis: "Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești șerpi." Moise s-a rugat pentru popor.

Ps 78.34; Num 21.5; Ex 8.8-28; 1Sam 12.19; 1Împ 13.6; Fapt 8.24;

⁸Domnul a zis lui Moise: "Fă-ți un șarpe înfocat, și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat, și va privi spre el, va trăi."

⁹Moise a făcut un șarpe de aramă, și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe, și privea spre șarpele de aramă, trăia.

2Împ 18.4; Ioan 3.14-15;

Alte călătorii ale Israelitilor.

¹⁰Copiii lui Israel au plecat, și au tăbărât la Obot.

Num 33.43;

¹¹Au plecat din Obot, și au tăbărât la lie-Abarim, în pustia din fața Moabului, spre răsăritul soarelui.

Num 33.44; Deut 2.13;

¹²De acolo au plecat, și au tăbărât în valea Zered.

¹³De acolo au plecat și au tăbărât dincolo de Arnon, care curge prin pustie, ieșind din ținutul Amoriților; căci Arnonul face hotarul Moabului, între Moab și Amoriți.

Num 22.36;Jud 11.18;

¹⁴De aceea se zice în cartea Războaielor Domnului: "Vaheb în Sufa, Șuvoaiele Arnonului,

¹⁵Și scurgerile șuvoaielor, Care se întind înspre Ar și se ating cu hotarul lui Moab."

Deut 2.18-29;

¹⁶De acolo s-au dus la Beer (Fântână). La această fântână Domnul a zis lui Moise: "Strânge poporul, și le voi da apă."

Jude 9.21;

¹⁷Atunci a cântat Israel cântarea aceasta: "Țâșnește, fântână! Cântați în cinstea ei!

Ex 15.1;Ps 105.2;Ps 106.12;

¹⁸Fântâna, pe care au săpat-o căpeteniile, Pe care au săpat-o mai marii poporului, Cu toiagul de cârmuire, cu toiegele lor!" Din pustia aceasta s-au dus la Matana;

Isa 33.22;

¹⁹din Matana, la Nahaliel; din Nahaliel, la Bamot;

²⁰din Bamot, la valea din câmpia Moabului, în vârful muntelui Pisga, care caută spre pustie.

Num 23.28;

Sihon și Og.

²¹Israel a trimis soli la Sihon, împăratul Amoriților, ca să-i spună:

Deut 2.26-27;Jud 11.19;

²²"Lasă-mă să trec prin țara ta; nu vom intra nici în ogoare, nici în vii, și nu vom bea apă din fântâni; vom ține drumul împărătesc, până vom trece de ținutul tău."

Num 20.17;

²³Sihon n-a îngăduit lui Israel să treacă prin ținutul lui. Sihon a strâns tot poporul, și a ieșit înaintea lui Israel, în pustie. A venit la lahaț, și s-a luptat împotriva lui Israel.

Deut 29.7; Deut 2.32; Jud 11.20;

²⁴Israel l-a bătut cu ascuțișul sabiei și i-a cucerit țara de la Arnon până la laboc, până la hotarul copiilor lui Amon; căci hotarul copiilor lui Amon era întărit.

Deut 2.33; Deut 29.7; Ios 12.1-2; Ios 24.8; Neem 9.22; Ps 135.10-11; Ps 136.19; Amos 2.9;

²⁵Israel a luat toate cetățile acelea, și s-a așezat în toate cetățile Amoriților, în Hesbon și în toate satele de prin împrejurimi.

²⁶Căci Hesbonul era cetatea lui Sihon, împăratul Amoriților. El pornise cu război împotriva împăratului dinaintea lui Moabului, și-i luase toată țara până la Arnon.

²⁷De aceea zic poezii: "Veniți la Hesbon! Să se zidească din nou și să se întărească cetatea lui Sihon.

²⁸Căci a ieșit un foc din Hesbon, O flacăra din cetatea lui Sihon, Și a mistuit pe Ar-Moab, Pe locuitorii înălțimilor Arnonului.

Ier 48.45-46; Deut 2.9-18; Isa 15.1;

²⁹Vai de tine, Moab! Ești pierdut, poporul lui Chemoș! El a făcut pe fiii lui fugari, Și pe fetele lui le-a dat roabe Lui Sihon, împăratul Amoriților.

Jud 11.24; 1Împ 11.7-33; 2Împ 23.13; Ier 48.7-13;

³⁰Noi am aruncat cu săgețile asupra lor: Din Hesbon până la Dibon totul este nimic; Am pustiit până la Nofah, Care se întinde până la Medeba."

Ier 48.18-22; Isa 15.2;

³¹Israel s-a așezat astfel în țara Amoriților.

³²Moise a trimis să iscodească laezerul. Au luat satele care țineau de el, și au izgonit pe Amoriții care erau în ele.

Num 32.1; Ier 48.32;

³³Au schimbat apoi drumul, și s-au suit pe drumul care duce la Basan. Og, împăratul Basanului, le-a ieșit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva lor la Edrei.

Deut 3.1; Deut 29.7; Ios 13.12;

³⁴Domnul a zis lui Moise: "Nu te teme de el; căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul lui, și toată țara lui; să-i faci cum ai făcut lui Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon."

Deut 3.2; Num 21.24; Ps 135.10-11; Ps 136.20;

³⁵Și ei l-au bătut, pe el și pe fiii lui, și tot poporul lui, de n-au lăsat să scape unul măcar, și au pus mâna pe țara lui.

Deut 3.3;

22

Balac trimite după Balaam.

¹Copiii lui Israel au pornit, și au tăbărât în șesurile Moabului, dincolo de Iordan, în fața Ierihonului.

Num 33.48;

²Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ce făcuse Israel Amoriților.

Jud 11.25;

³Și Moab a rămas foarte îngrozit în fața unui popor atât de mare la număr; l-a apucat groaza în fața copiilor lui Israel.

Ex 15.15;

⁴Moab a zis bătrânilor lui Madian: "Mulțimea aceasta are să înghită tot ce este în jurul nostru, cum paște boul verdeța de pe câmp." Balac, fiul lui Țipor, era pe atunci împărat al Moabului.

Num 31.8; Ios 13.21;

⁵El a trimis soli la Balaam, fiul lui Beor, la Petor pe Râu (Eufurat), în țara fiilor poporului său, ca să-l cheme, și să-i spună: "Iată, un popor a ieșit din Egipt; acoperă fața pământului, și s-a așezat în fața mea.

Deut 23.4; Ios 13.22; Ios 24.9; Neem 13.1-2; Mic 6.5; 2Pet 2.15; Iuda 11; Apoc 2.14; Num 23.7; Deut 23.4;

⁶Vino, te rog, să-mi blestemi pe poporul acesta, căci este mai puternic decât mine; poate că așa, îl voi putea bate și-l voi izgoni din țară, căci știu că pe cine binecuvântezi tu este binecuvântat, și pe cine blestemi tu este blestemat."

Num 23.7;

⁷Bătrânii lui Moab și bătrânii lui Madian au plecat, având cu ei daruri pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam, și i-au spus cuvintele lui Balac.

1Sam 9.7-8;

⁸Balaam le-a zis: "Rămâneți aici peste noapte, și vă voi da răspuns, după cum îmi va spune Domnul." Și căpeteniile Moabului au rămas la Balaam.

Num 22.19;

⁹Dumnezeu a venit la Balaam, și a zis: "Cine sunt oamenii aceștia pe care-i ai la tine?"

Gen 20.3;Num 22.20;

¹⁰Balaam a răspuns lui Dumnezeu: "Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, i-a trimis să-mi spună:

¹¹"Iată, un popor a ieșit din Egipt, și acoperă fața pământului; vino dar, și blestemă-l; poate că așa îl voi putea bate, și-l voi izgoni."

¹²Dumnezeu a zis lui Balaam: "Să nu te duci cu ei; și nici să nu blestemi poporul acela, căci este binecuvântat."

Num 23.20;Rom 11.29;

¹³Balaam s-a sculat dimineața, și a zis căpeteniilor lui Balac: "Duceți-vă înapoi în țara voastră, căci Domnul nu vrea să mă lase să merg cu voi."

¹⁴Și mai marii Moabului s-au sculat, s-au întors la Balac, și i-au spus: "Balaam n-a vrut să vină cu noi."

Măgărița lui Balaam vorbește.

¹⁵Balac a trimis din nou mai multe căpetenii mai cu vază decât cele dinainte.

¹⁶Au ajuns la Balaam, și i-au zis: "Așa vorbește Balac, fiul lui Țipor: "Nu mai pune piedici, și vino la mine;

¹⁷căci îți voi da multă cinste, și voi face tot ce-mi vei spune; numai vino, te rog, și blestemă-mi poporul acesta!"

Num 22.6;

¹⁸Balaam, a răspuns și a zis slujitorilor lui Balac: "Să-mi dea Balac chiar și casa lui plină de argint și de aur, și tot n-aș putea să fac nici un lucru, fie mic fie mare, împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului meu.

Num 24.13;1Împ 22.14;2Cron 18.13;

¹⁹Totuși vă rog, rămâneți aici la noapte, și voi vedea ce-mi va mai spune Domnul."

Num 22.8;

²⁰Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții, și i-a zis: "Fiindcă oamenii aceștia au venit să te cheme, scoală-te, și du-te cu ei; dar să faci numai ce-ți voi spune."

Num 22.9;Num 22.35;Num 23.12-26;Num 24.13;

²¹Balaam s-a sculat dimineața, a pus șaua pe măgăriță, și a plecat cu căpeteniile lui Moab.

²²Dumnezeu S-a aprins de mânie, pentru că plecase. Și Îngerul Domnului S-a așezat în drum, ca să i se împotrivescă. Balaam era călare pe măgărița lui, și cei doi slujitori ai lui erau cu el.

Ex 4.24;

²³Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă din teacă în mână, s-a abătut din drum, și a luat-o pe câmp. Balaam și-a bătut măgărița ca s-o aducă la drum.

2Împ 6.17;Dan 10.7;Fapt 22.9;2Pet 2.16;luda 11;

²⁴Îngerul Domnului S-a așezat într-o cărare dintre vii, și de fiecare parte a cărării era câte un zid.

²⁵Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului; s-a strâns spre zid, și a strâns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a bătut-o din nou.

²⁶Îngerul Domnului a trecut mai departe, și S-a așezat într-un loc unde nu era chip să te întorci nici la dreapta nici la stânga.

²⁷Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului, și s-a culcat sub Balaam. Balaam s-a aprins de mânie, și a bătut măgărița cu un băț.

²⁸Domnul a deschis gura măgăriței, și ea a zis lui Balaam: "Ce ți-am făcut, de m-ai bătut de trei ori?"

2Pet 2.16;

²⁹Balaam a răspuns măgăriței: "Pentru că ți-ai bătut joc de mine; dacă aş avea o sabie în mână, te-aş ucide pe loc."

Prov 12.10;

³⁰Măgărița a zis lui Balaam: "Nu sunt eu oare măgărița ta, pe care ai călărit în tot timpul până în ziua de azi? Am eu oare obicei să-ți fac așa?" Și el a răspuns: "Nu."

2Pet 2.16;

³¹Domnul a deschis ochii lui Balaam, și Balaam a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă în mână. Și s-a plecat, și s-a aruncat cu fața la pământ.

Gen 21.19;2Împ 6.17;Luc 24.16-31;Ex 34.8;

³²Îngerul Domnului i-a zis: "Pentru ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Iată, Eu am ieșit ca să-ți stau împotriva, căci drumul pe care mergi, este un drum care duce la pierzare, înaintea Mea.

2Pet 2.14-15;

³³Măgărița M-a văzut, și s-a abătut de trei ori dinaintea Mea; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea Mea, pe tine te-aș fi omorât, iar pe ea aș fi lăsat-o vie."

³⁴Balaam a zis Îngerului Domnului: "Am păcătuit, căci nu știam că te-ai așezat înaintea mea în drum; și acum, dacă nu găsești că e bine ce fac eu, mă voi întoarce."

1Sam 15.24-30;1Sam 26.21;2Sam 12.13;lov 34.31-32;

³⁵Îngerul Domnului a zis lui Balaam: "Du-te cu oamenii aceștia; dar să spui numai cuvintele pe care ți le voi spune Eu." Și Balaam a plecat înainte cu căpeteniile lui Balac.

Num 22.20;

Întâmpirea lui Balaam.

³⁶Balac a auzit că vine Balaam, și i-a ieșit înainte până la cetatea Moabului, care este la hotarul Arnonului, la hotarul cel mai depărtat.

Gen 14.17;Num 21.13;

³⁷Balac a zis lui Balaam: "N-am trimis eu oare la tine să te cheme? Pentru ce n-ai venit la mine? Cum, nu pot eu oare să-ți dau cinste?"

Num 22.17;Num 24.11;

³⁸Balaam a răspuns lui Balac: "Iată că am venit la tine; acum, îmi va fi oare îngăduit să spun ceva? Voi spune cuvintele pe care mi le va pune Dumnezeu în gură."

Num 23.26;Num 24.13;1Împ 22.14;2Cron 18.13;

³⁹Balaam a mers cu Balac, și au ajuns la Chiriat-Huțot.

⁴⁰Balac a jertfit boi și oi, și a trimis din ei lui Balaam și căpeteniilor care erau cu el.

⁴¹Dimineața, Balac a luat pe Balaam, și l-a suit pe Bamot-Baal, de unde Balaam putea să vadă o parte din popor.

Deut 12.2;

23

Balaam binecuvântează.

¹Balaam a zis lui Balac: "Zidește-mi aici șapte altare, și pregătește-mi aici șapte viței și șapte berbeci."

Num 23.29;

²Balac a făcut cum spusese Balaam; și Balac și Balaam au adus câte un vițel și câte un berbec pe fiecare altar.

Num 23.14-30;

³Balaam a zis lui Balac: "Stai lângă arderea ta de tot, și eu mă voi depărta de ea; poate că Domnul îmi va ieși înainte; și ce-mi va descoperi, îți voi spune." Și s-a dus pe un loc înalt.

Num 23.15;Num 24.1;

⁴Dumnezeu a venit înaintea lui Balaam; și Balaam l-a zis: "Am ridicat șapte altare, și pe fiecare altar am adus câte un vițel și câte un berbec."

Num 23.16;

⁵Domnul a pus cuvinte în gura lui Balaam, și a zis: "Întoarce-te la Balac, și așa să-i vorbești."

Num 22.35;Num 23.16;Deut 18.18;Ier 1.9;

⁶Balaam s-a întors la Balac; și iată că Balac stătea lângă arderea lui de tot, el și toate căpeteniile Moabului.

⁷Balaam și-a rostit prorocia, și a zis: "Balac m-a adus din Aram (Mesopotamia). Împăratul Moabului m-a chemat din munții Răsăritului, zicând: "Vino, și blestemă-mi pe Iacov! Vino, și defaimă-mi pe Israel!"

Num 23.18;Num 24.3-23;Iov 27.1;Iov 29.1;Ps 78.2;Ezec 17.2;Mic 2.4;Hab 2.6;Num 22.6-17;

⁸Cum să blestem eu pe cel ce nu-l blestemă Dumnezeu? Cum să defaim eu pe cel ce nu-l defaimă Domnul?

Isa 47.12-13;

⁹Îl văd din vârful stâncilor, Îl privesc de pe înălțimea dealurilor: Este un popor care locuiește deoparte, Și nu face parte dintre neamuri.

Deut 33.28;Ex 33.16;Ezra 9.2;Efes 2.14;

¹⁰Cine poate să numere pulberea lui Iacov, Și să spună numărul unui sfert din Israel? O, de aș muri de moartea celor neprihăniți, Și sfârșitul meu să fie ca al lor!"

Gen 13.16;Gen 22.17;Ps 116.15;

Balaam binecuvântează a doua oară.

¹¹Balac a zis lui Balaam: "Ce mi-ai făcut? Te-am luat să blestemi pe vrăjmașul meu, și iată că tu-l binecuvântezi!"

Num 22.11-17;Num 24.10;

¹²El a răspuns, și a zis: "Nu trebuie oare să spun ce-mi pune Domnul în gură?"

Num 22.38;

¹³Balac i-a zis: "Vino, te rog, cu mine în alt loc, de unde îl poți vedea; căci aici nu vezi decât o parte din el, nu-l vezi întreg. Și de acolo să mi-l blestemi."

¹⁴L-a dus în câmpul Țofim, spre vârful muntelui Pisga; a zidit șapte altare, și a adus câte un vițel și un berbec pe fiecare altar.

Num 23.1-2;

¹⁵Balaam a zis lui Balac: "Stai aici, lângă arderea ta de tot, și eu mă voi duce înaintea lui Dumnezeu."

¹⁶Domnul a venit înaintea lui Balaam; i-a pus cuvinte în gură, și a zis: "Întoarce-te la Balac, și așa să-i vorbești."

Num 22.35;Num 23.5;

¹⁷Balaam s-a întors la el; și iată că Balac stătea lângă arderea lui de tot, cu căpeteniile Moabului. Balac i-a zis: "Ce ți-a spus Domnul?"

¹⁸Balaam și-a rostit prorocia, și a zis: "Scoală-te, Balac, și ascultă! Ia aminte la mine, fiul lui Țipor!"

Jud 3.20;

¹⁹Dumnezeu nu este un om ca să mintă, Nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit oare, nu va împlini?

1Sam 15.29;Mal 3.6;Rom 11.29;Tit 1.2;Iac 1.17;

²⁰Iată că am primit poruncă să binecuvânteț. Da, El a binecuvântat, și eu nu pot întoarce.

Gen 12.2;Gen 22.17;Num 22.12;

²¹El nu vede nici o fărădelege în Iacov, Nu vede nici o răutate în Israel. Domnul, Dumnezeul lui, este cu el, El este Împăratul lui, veselia lui.

Rom 4.7-8;Ex 13.21;Ex 29.45-46;Ex 33.14;

²²Dumnezeu i-a scos din Egipt, Tăria Lui este pentru el ca a bivolului.

Num 24.8;Deut 33.17;Iov 39.10-11;

²³Descântecul nu poate face nimic împotriva lui Iacov, Nici vrăjitoria împotriva lui Israel; Acum se poate spune despre Iacov și Israel: Ce lucruri mari a făcut Dumnezeu!

Ps 31.19;Ps 44.1;

²⁴Da, poporul acesta se scoală ca o leoaică, Și se ridică întocmai ca un leu; Nu se culcă până ce n-a mâncat prada, Și n-a băut sângele celor uciși."

Gen 49.9;Gen 49.27;

Balac procește iarăși bine.

²⁵Balac a zis lui Balaam: "Nu-l blestema, dar măcar nici nu-l binecuvânta!"

²⁶Balaam a răspuns, și a zis lui Balac: "Nu ți-am spus că voi face tot ce va spune Domnul?"

Num 22.38;Num 23.12;1Împ 22.14;

²⁷Balac a zis lui Balaam: "Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate că Dumnezeu va găsi cu cale să-mi blestemi de acolo pe poporul acesta!"

Num 23.13;

²⁸Balac a dus pe Balaam pe vârful muntelui Peor, care este cu fața spre pustie.

Num 21.20;

²⁹Balaam a zis lui Balac: "Zidește-mi aici șapte altare, și pregătește-mi aici șapte viței și șapte berbeci!"

Num 23.1;

³⁰Balac a făcut cum zisese Balaam, și a adus câte un vițel și câte un berbec pe fiecare altar.

24

¹Balaam a văzut că Domnul găsește cu cale să binecuvânteze pe Israel, și n-a mai alergat ca în celelalte rânduri la descântece; ci și-a întors fața spre pustie.

Num 23.3-15;

²Balaam a ridicat ochii, și a văzut pe Israel tăbărât în corturi, după semințiile lui. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit peste el.

Num 2.2; Num 11.25; 1Sam 10.10; 1Sam 19.20-23; 2Cron 15.1;

³Balaam și-a rostit prorocia, și a zis: "Iată ce zice Balaam, fiul lui Beor, Omul cu ochii deschiși,

Num 23.7-18;

⁴Cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, Cel ce cade cu fața la pământ, și ai cărui ochi sunt deschiși:

1Sam 19.24; Ezech 1.28; Dan 8.18; Dan 10.15-16; 2Cor 12.2-4; Apoc 1.10-17;

⁵"Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove! Locuințele tale, Israele!

⁶Ele se întind ca niște văi, Ca niște grădini lângă un râu, Ca niște copaci de aloe pe care i-a sădit Domnul, Ca niște cedri pe lângă ape.

Ps 1.3; Ier 17.8; Ps 104.16;

⁷Apa curge din gălețile lui, Și sămânța lui este udată de ape mari. Împăratul lui se înalță mai presus de Agag, Și împărăția lui ajunge puternică.

Ier 51.13; Apoc 17.1-15; 1Sam 15.9; 2Sam 5.12; 1Cron 14.2;

⁸Dumnezeu l-a scos din Egipt, Tăria lui este ca a bivolului pentru el. El nimicește neamurile care se ridică împotriva lui, Le sfărâmă oasele, și le prăpădește cu săgețile lui.

Num 23.22; Num 14.9; Num 23.24; Ps 2.9; Isa 38.13; Ier 50.17; Ps 45.5; Ier 50.9;

⁹Îndoai genunchii, se culcă întocmai ca un leu, Ca o leoaică: Cine-l va scula? Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta, Și blestemat să fie oricine te va blestema!"

Gen 49.9; Gen 12.3; Gen 27.29;

¹⁰Balac s-a aprins de mânie împotriva lui Balaam; a bătut din mâini, și a zis lui Balaam: "Eu te-am chemat să-mi blestemi vrăjmașii, și iată că de trei ori tu i-ai binecuvântat!

Ezec 21.14-17; Ezec 22.13; Num 23.11; Deut 23.4-5; Ios 24.9-10; Neem 13.2;

¹¹Fugi acum, și du-te acasă! Spusesem că-ți voi da cinste, dar Domnul te-a împiedicat s-o primești."

Num 22.17-37;

¹²Balaam a răspuns lui Balac: "Eh! n-am spus eu oare solilor pe care mi i-ai trimis,

¹³că dacă mi-ar da Balac chiar și casa lui plină cu argint și cu aur, tot n-aș putea să fac de la mine însumi nici bine nici rău împotriva poruncii Domnului, ci voi spune întocmai ce va zice Domnul?"

Num 22.18;

¹⁴Și acum iată că mă duc la poporul meu. Vino, și-ți voi vesti ce va face poporul acesta poporului tău în vremurile care vor urma."

Mic 6.5; Apoc 2.14; Gen 49.1; Dan 2.28; Dan 10.14;

Steaua lui Iacov.

¹⁵Balaam și-a rostit prorocia, și a zis: "Așa zice Balaam, fiul lui Beor, Așa zice omul care are ochii deschiși,

Num 24.3-4;

¹⁶Așa zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, Cel ce cunoaște planurile Celui Prea Înalt, Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, Cel ce cade cu fața la pământ și ai cărui ochi sunt deschiși:

¹⁷Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, Un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului, Și prăpădește pe toți copiii lui Set.

Apoc 1.7;Mat 2.2;Apoc 22.16;Gen 49.10;Ps 110.12;

¹⁸Se face stăpân pe Edom, Se face stăpân pe Seir, vrăjmașii lui. Israel face fapte mari.

2Sam 8.14;Ps 60.8-12;

¹⁹Cel ce se naște din Iacov domnește ca stăpânitor, Și pierde pe cei ce scapă din cetăți."

Gen 49.10;

²⁰Balaam a văzut pe Amalec, și a rostit următoarea prorocie: "Amalec este cel dintâi dintre neamuri, Dar într-o zi va fi nimicit."

²¹Balaam a văzut pe Cheniți, și a rostit următoarea prorocie: "Locuința ta este tare de tot, Și cuibul tău este pus pe stâncă.

²²Dar Cain va fi pustiit, Până ce te va lua prins Asur."

²³Balaam a rostit următoarea prorocie: "Vai! cine va mai putea trăi când va face Dumnezeu acest lucru?"

²⁴Dar niște corăbii vor veni din Chitim, Vor smeri pe Asur, vor smeri pe Eber, Și la urmă vor fi nimicite și ele."

Gen 10.4;Dan 11.30;Gen 10.27-25;

²⁵Balaam s-a sculat, a plecat, și s-a întors acasă. Balac a plecat și el acasă.

Num 31.8;

25

Închinarea la idoli.

¹Israel locuia în Sitim; și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab.

Num 33.49;Ios 2.1;Mic 6.5;Num 31.16;1Cor 10.8;

²Ele au pofțit poporul la jertfele dumnezeilor lor; și poporul a mâncat, și s-a închinat până la pământ înaintea dumnezeilor lor.

Ios 22.17;Ps 106.28;Osea 9.10;Ex 34.15-16;1Cor 10.20;Ex 20.5;

³Israel s-a alipit de Baal-Peor, și Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel.

Ps 106.29;

⁴Domnul a zis lui Moise: "Strânge pe toate căpeteniile poporului, și spânzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca să se întoarcă de la Israel mânia aprinsă a Domnului."

Deut 4.3;Ios 22.17;Num 25.11;Deut 13.17;

⁵Moise a zis judecătorilor lui Israel: "Fiecare din voi săucidă pe aceia dintre ai lui care s-au lipit de Baal-Peor."

Ex 18.21-25;Ex 32.27;Deut 13.6-15;

⁶Și iată că un bărbat dintre copiii lui Israel a venit și a adus la frații lui pe o Madianită, sub ochii lui Moise și sub ochii întregii adunări a copiilor lui Israel, pe când plângeau la ușa cortului întâlnirii.

Ioel 2.17;

⁷La vederea acestui lucru, Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s-a sculat din mijlocul adunării, și a luat o sulită în mână.

Ps 106.30;Ex 6.25;

⁸S-a luat după omul acela din Israel până în cortul lui, i-a străpuns prin pânțele pe amândoi: atât pe bărbatul acela din Israel, cât și pe femeia aceea. Și a încetat astfel urgia care izbucnise printre copiii lui Israel.

Ps 106.30;

⁹Douăzeci și patru de mii au murit loviți de urgia aceea.

Deut 4.3;1Cor 10.8;

¹⁰Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹¹"Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut mânia Mea de la copiii lui Israel, prin râvna pe care a avut-o pentru Mine în mijlocul lor; și n-am nimic, în mânia Mea, pe copiii lui Israel.

Ps 106.30;Ex 20.5;Deut 32.16-21;1Împ 14.22;Ps 78.58;Ezec 16.38;Țef 1.18;Țef 3.8;

¹²De aceea să spui că închei cu el un legământ de pace.

Mal 2.4-5;Mal 3.1;

¹³Acesta va fi pentru el și pentru sămânța lui după el legământul unei preoții veșnice, pentru că a fost plin de râvnă pentru Dumnezeuul lui și a făcut ispășire pentru copiii lui Israel."

1Cron 6.4;Ex 40.15;Fapt 22.3;Rom 10.2;Evr 2.17;

¹⁴Bărbatul acela din Israel, care a fost ucis împreună cu Madianita, se numea Zimri, fiul lui Salu; el era căpetenia unei case părintești a Simeoniților.

¹⁵Femeia care a fost ucisă, se numea Cozbi, fata lui Țur, căpetenia semințiilor ieșite dintr-o casă părintească din Madian.

Num 31.8;Ios 13.21;

Omorârea Madianiților.

¹⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁷"Priviți pe Madianiți ca vrăjmași, și ucideți-i;

Num 31.2;

¹⁸căci și ei vi s-au arătat vrăjmași, amăgindu-vă prin vicleșugurile lor, în fapta lui Peor, și în fapta Cozbiei, fata unei căpetenii a lui Madian, sora lor, ucisă în ziua urgiei care a avut loc cu prilejul faptei lui Peor."

Num 31.16;Apoc 2.14;

26

A doua numărătoare.

¹În urma acestei urgii, Domnul a zis lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron:

²"Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după casele părinților lor, a tuturor celor din Israel care sunt în stare să poarte armele."

Ex 30.12;Ex 38.25-26;Num 1.2;Num 1.3;

³Moise și preotul Eleazar le-au vorbit în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Și au zis:

Num 26.63;Num 22.1;Num 31.12;Num 33.48;Num 35.1;

4" Să se facă numărătoarea, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, cum poruncise lui Moise și copiilor lui Israel Domnul, când au ieșit din țara Egiptului."

Num 1.1;

5 Ruben, întâiul născut al lui Israel. Fiii lui Ruben au fost: Enoh, din care se coboară familia Enohiților; Palu, din care se coboară familia Paluiților;

Gen 46.8; Ex 6.14; 1Cron 5.1;

6 Hețron, din care se coboară familia Hețroniților; Carmi, din care se pogoară familia Carmiților.

7 Acestea sunt familiile Rubeniților: cei ieșiți la numărătoare au fost patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci. -

8 Fiii lui Palu au fost: Eliab.

9 Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan și Abiram. Datan acesta și Abiram acesta au fost din cei ce erau chemați la adunare, și care s-au răsculat împotriva lui Moise și Aaron, în adunarea lui Core, când cu răscoala lor împotriva Domnului.

Num 16.1-2;

10 Pământul și-a deschis gura, și i-a înghițit împreună cu Core, când au murit cei ce se adunaseră, și când a mistuit focul pe cei două sute cinci zeci de oameni: ei au slujit poporului ca pildă.

Num 16.32-35; Num 16.38; 1Cor 10.6; 2Pet 2.6;

11 Fiii lui Core, n-au murit.

Ex 6.24; 1Cron 6.22;

12 Fiii lui Simeon, după familiile lor: din Nemuel se pogoară familia Nemueliților; din lamin, familia laminiților; din Iachin, familia Iachiniților;

Gen 46.10; Ex 6.15; 1Cron 4.24;

13 din Zerah, familia Zerahiților; din Saul, familia Sauliților.

Gen 46.10;

14 Acestea sunt familiile Simeoniților: douăzeci și două de mii două sute.

15 Fiii lui Gad, după familiile lor: din Țefon se pogoară familia Țefoniților; din Haghi, familia Haghiților; din Șuni, familia Șuniților;

Gen 46.16;

¹⁶din Ozni, familia Ozniților; din Eri, familia Eriților;

¹⁷din Arod, familia Arodiților; din Areli, familia Areliților.

Gen 46.16;

¹⁸Acestea sunt familiile fiilor lui Gad, după cei ieșiți la numărătoare: patruzeci de mii cinci sute.

Gen 38.2; Gen 46.12;

¹⁹Fiii lui Iuda: Er și Onan; dar Er și Onan au murit în țara Canaanului.

²⁰Iată fiii lui Iuda, după familiile lor: din Șela se pogoară familia Șelaniților; din Pereț, familia Perețiților; din Zerah, familia Zerahiților.

1Cron 2.3;

²¹Fiii lui Pereț au fost: Hețron, din care se pogoară familia Hețroniților; Hamul, din care se pogoară familia Hamuliților.

²²Acestea sunt familiile lui Iuda, după numărătoarea lor: șaptezeci și șase de mii cinci sute.

²³Fiii lui Isahar, după familiile lor: din Tola se pogoară familia Tolaiților; din Puva, familia Puviților;

Gen 46.13; 1Cron 7.1;

²⁴din Iașub, familia Iașubiților; din Șimron, familia Șimroniților.

²⁵Acestea sunt familiile lui Isahar, după numărătoarea lor: șazeci și patru de mii trei sute.

²⁶Fiii lui Zabulon, după familiile lor: din Sered se pogoară familia Serediților; din Elon, familia Eloniților; din Iahleel, familia Iahleeliților.

Gen 46.14;

²⁷Acestea sunt familiile Zabuloniților, după numărătoarea lor: șazeci de mii cinci sute.

²⁸Fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.

Gen 46.20;

²⁹Fiii lui Manase: din Machir se pogoară familia Machiriților. - Machir a născut pe Galaad. Din Galaad se pogoară familia Galaadiților.

Ios 17.1;1Cron 7.14-15;

³⁰Iată fiii lui Galaad: lezer, din care se pogoară familia lezeriților; Helec, familia Helechiților;

Ios 17.2;Jud 6.11-34;

³¹Asriel, familia Asrieliților; Sihem, familia Sihemiților;

³²Șemida, familia Șemidaiților; Hefer, familia Heferiților.

³³Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, dar a avut fete. Iată numele fetelor lui Țelofhad: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

Num 27.1;Num 36.11;

³⁴Acestea sunt familiile lui Manase, după numărătoarea lor: cincizeci și două de mii șapte sute.

³⁵Iată fiii lui Efraim, după familiile lor: din Șutelah se pogoară familia Șutelașiților; din Becher, familia Becheriților; din Tahan, familia Tahanșiților.

³⁶Iată fiii lui Șutelah: din Eran se pogoară familia Eranșiților.

³⁷Acestea sunt familiile fiilor lui Efraim, după numărătoarea lor: treizeci și două de mii cinci sute. Aceștia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor.

³⁸Fiii lui Benjamin, după familiile lor: din Bela se pogoară familia Belaișiților; din Așbel, familia Așbelișiților; din Ahiram, familia Ahiramișiților;

Gen 46.21;1Cor 7.6;

³⁹din Șufam, familia Șufamișiților; din Hufam, familia Hufamișiților. -

⁴⁰Fiii lui Bela au fost: Ard și Naaman. Din Ard se pogoară familia Ardișiților; din Naaman, familia Naamanișiților.

⁴¹Aceștia sunt fiii lui Benjamin, după familiile lor și după numărătoarea lor: patruzeci și cinci de mii șase sute.

⁴²Iată fiii lui Dan, după familiile lor: din Șuham se pogoară familia Șuhamșiților. Acestea sunt familiile lui Dan, după familiile lor.

Gen 46.23;

⁴³Toate familiile Șuhamiților, după numărătoarea lor: șaizeci și patru de mii patru sute.

⁴⁴Fiii lui Așer, după familiile lor: din Imna se pogoară familia Imniților; din Ișvi, familia Ișviților; din Beria, familia Beriților. -

Gen 46.17;1Cron 7.30;

⁴⁵Din fiii lui Beria se pogoară: din Heber, familia Heberților; din Malchiel, familia Malchielților.

⁴⁶Numele fetei lui Așer era Serah.

⁴⁷Acestea sunt familiile fiilor lui Așer, după numărătoarea lor: cinci zeci și trei de mii patru sute.

⁴⁸Fiii lui Neftali, după familiile lor: din Iașteel se pogoară familia Iașteeliților; din Guni, familia Guniților;

Gen 46.24;1Cron 7.13;

⁴⁹din Ieșer, familia Ieșerților; din Șilem, familia Șilemiților.

⁵⁰Acestea sunt familiile lui Neftali, după familiile lor și după numărătoarea lor: patruzeci și cinci de mii patru sute.

⁵¹Aceștia sunt cei ieșiți la numărătoare dintre copiii lui Israel: șase sute una de mii șapte sute treizeci.

Num 1.46;

⁵²Domnul a vorbit lui Moise, și i-a zis:

⁵³"Țara să se împartă între ei, ca să fie moștenirea lor, după numărul numelor.

Ios 11.23;Ios 14.1;

⁵⁴Celor ce sunt în număr mai mare să le dai o parte mai mare, și celor ce sunt în număr mai mic să le dai o parte mai mică; să se dea fiecăruia partea lui după cei ieșiți la numărătoare.

Num 33.54;

⁵⁵Dar împărțirea țării să se facă prin sorți; s-o ia în stăpânire după numele semințiilor părinților lor.

Num 33.54;Num 34.13;Ios 11.23;Ios 14.2;

⁵⁶Țara să fie împărțită prin sorți între cei ce sunt în mare număr și între cei ce sunt în mic număr.

Numărătoarea Leviților.

⁵⁷Iată Leviții a căror numărătoare s-a făcut după familiile lor: din Gherșon se pogoară familia Gherșoniților; din Chehat, familia Chehatiților; din Merari, familia Merariților. -

Gen 46.11; Ex 6.16-19; 1Cron 6.1-16;

⁵⁸Iată familiile lui Levi: familia Libniților, familia Hebroniților, familia Mahliților, familia Mușiților, familia Coriților. Chehat a născut pe Amram.

⁵⁹Numele nevestei lui Amram era lochebed, fata lui Levi, care i s-a născut lui Levi, în Egipt; ea a născut lui Amram: pe Aaron, pe Moise, și pe Maria, sora lor.

Ex 2.1-2; Ex 6.20;

⁶⁰Lui Aaron i s-au născut: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.

Num 3.2;

⁶¹Nadab și Abihu au murit, când au adus înaintea Domnului foc străin.

Lev 10.1-2; Num 3.4; 1Cron 24.2;

⁶²Cei ieșiți la numărătoare, toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, au fost de douăzeci și trei de mii. Ei n-au fost cuprinși în numărătoare copiilor lui Israel, pentru că nu li s-a dat moștenire în mijlocul copiilor lui Israel.

Num 3.39; Num 1.49; Num 18.20-24; Deut 10.9; Ios 13.14-33; Ios 14.3;

⁶³Aceștia sunt aceia dintre copiii lui Israel a căror numărătoare au făcut-o Moise și preotul Eleazar în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

Num 26.3;

⁶⁴Între ei, nu era nici unul din copiii lui Israel a căror numărătoare o făcuse Moise și preotul Aaron în pustia Sinai.

Num Cap 1; Deut 2.14-15;

⁶⁵Căci Domnul zisese: "Vor muri în pustie, și nu va rămâne nici unul din ei, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun."

Num 14.28-29; 1Cor 10.5-6; Num 14.30;

Legea asupra moștenirilor.

¹Fetele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif, și ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța,

Num 26.33; Num 36.1-11; Ios 17.3;

²s-au apropiat și s-au înfățișat înaintea lui Moise, înaintea preotului Eleazar, înaintea mai marilor și înaintea întregii adunări, la ușa cortului întâlnirii. Ele au zis:

³"Tatăl nostru a murit în pustie; el nu era în mijlocul cetei celor ce s-au răzvrătit împotriva Domnului, în mijlocul cetei lui Core, ci a murit pentru păcatul lui, și n-a avut fii.

Num 14.35; Num 26.64-65; Num 16.1-2;

⁴Pentru ce să se stingă numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentru că n-a avut fii? Dă-ne și nouă deci o moștenire între frații tatălui nostru."

Ios 17.4;

⁵Moise a adus pricina lor înaintea Domnului.

Ex 18.15-19;

⁶Și Domnul a zis lui Moise:

⁷"Fetele lui Țelofhad au dreptate. Să le dai de moștenire o moșie între frații tatălui lor, și să treci asupra lor moștenirea tatălui lor.

Num 36.2;

⁸Iar copiilor lui Israel, să le vorbești și să le spui: "Când un om va muri fără să le lase fii, să treceți moștenirea lui asupra fetei lui.

⁹Dacă n-are nici o fată, moștenirea lui s-o dați fraților lui.

¹⁰Dacă n-are nici frați, moștenirea lui s-o dați fraților tatălui său.

¹¹Și dacă nici tatăl lui n-are frați, moștenirea lui s-o dați rudei celei mai apropiate din familia lui, și ea s-o stăpânească. Aceasta să fie o lege și un drept pentru copiii lui Israel, cum a poruncit lui Moise Domnul."

Num 35.29;

Iosua urmaș lui Moise.

¹²Domnul a zis lui Moise: "Suie-te pe muntele acesta Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel.

Num 33.47;Deut 3.27;Deut 32.49;Deut 34.1;

¹³S-o privești, dar și tu vei fi adăugat la poporul tău, cum a fost adăugat fratele tău Aaron;

Num 20.24-28;Num 31.2;Deut 10.6;

¹⁴pentru că v-ați împotrivit poruncii Mele, în pustia Țin, când cu cearta adunării, și nu M-ați sfințit înaintea lor cu prilejul apelor." (Acestea sunt apele de ceartă, la Cades, în pustia Țin.)

Num 20.12-24;Deut 1.37;Deut 32.51;Ps 106.32;Ex 17.7;

¹⁵Moise a vorbit Domnului, și a zis:

¹⁶"Domnul, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, să rânduiască peste adunare un om

Num 16.22;Evr 12.9;

¹⁷care să iasă înaintea lor, și să intre înaintea lor, care să-i scoată afară și să-i vâre înăuntru, pentru ca adunarea Domnului să nu fie ca niște oi care n-au păstor."

Deut 31.2;1Sam 8.20;1Sam 18.13;2Cron 1.10;1Împ 22.17;Zah 10.2;Mat 9.36;Marc 6.34;

¹⁸Domnul a zis lui Moise: "Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu, și să-ți pui mâna peste el.

Gen 41.38;Jud 3.10;Jud 11.29;1Sam 16.13-18;Deut 34.9;

¹⁹Să-l așezi înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări, și să-i dai porunci sub ochii lor.

Deut 31.7;

²⁰Să-l faci părtaș la dregătoria ta, pentru ca toată adunarea copiilor lui Israel să-l asculte.

Num 11.17-28;1Sam 10.6-9;2Împ 2.15;Ios 1.16-17;

²¹Să se înfățișeze înaintea preotului Eleazar, care să întrebe pentru el judecata lui Urim înaintea Domnului; și Iosua, toți copiii lui Israel, împreună

cu el, și toată adunarea, să iasă după porunca lui Eleazar și să intre după porunca lui.

Ios 9.14; Jud 1.1; Jud 20.18-26; 1Sam 23.9; 1Sam 30.7; Ex 28.30; Ios 9.14; 1Sam 22.10-15;

²²Moise a făcut cum îi poruncise Domnul. A luat pe Iosua, și l-a pus înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări.

²³Și-a pus mâinile peste el, și i-a dat porunci, cum spusese Domnul prin Moise.

Deut 3.28; Deut 31.7;

28

Jertfa zilnică.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Poruncește copiilor lui Israel, și spune-le: "Să aveți grijă să-Mi aduceți la vremea hotărâtă, darul Meu de mâncare, hrana jertfelor Mele mistuite de foc, care Îmi sunt de un plăcut miros."

Lev 3.11; Lev 21.6-8; Mal 1.7-12;

³Să le spui: "Iată jertfa mistuită de foc pe care o veți aduce Domnului: în fiecare zi, câte doi miei de un an fără cusur, ca ardere de tot necurmată.

Ex 29.38;

⁴Să aduci un miel dimineața, și celălalt miel seara;

⁵iar, ca dar de mâncare, să aduci a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, frământată într-un sfert de hin de untdelemn de măslina sfărâmate.

Ex 29.40; Ex 16.36; Num 15.4; Lev 2.1;

⁶Aceasta este arderea de tot necurmată, care a fost adusă la muntele Sinai; o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Ex 29.42; Amos 5.25;

⁷Jertfa de băutură să fie de un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de băutură de vin s-o faci Domnului în locul sfânt.

⁸Al doilea miel să-l aduci seara, ca un dar de mâncare și o jertfă de băutură ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită prin foc, de un miros plăcut Domnului.

Jertfele de Sabat și de lună nouă.

⁹În ziua Sabatului, să aduceți doi miei de un an fără cusur, și ca dar de mâncare, două zecimi de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn, împreună cu jertfa de băutură.

¹⁰Aceasta este arderea de tot pentru fiecare zi de Sabat, afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băutură.

Ezec 46.4;

¹¹La începutul lunilor voastre, să aduceți ca ardere de tot Domnului: doi viței, un berbec, și șapte miei de un an fără cusur;

Num 10.10;1Sam 20.5;1Cron 23.31;2Cron 2.4;Ezra 3.5;Neem 10.33;Isa 1.13-14; Ezec 45.17;Ezec 46.6;Osea 2.11;Col 2.16;

¹²și, ca dar de mâncare pentru fiecare vițel, trei zecimi de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn; ca dar de mâncare pentru berbec, să aduceți două zecimi de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn;

Num 15.4-12;

¹³ca dar de mâncare pentru fiecare miel, să aduceți o zecime de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Num 28.22;Num 15.24;

¹⁴Jertfele de băutură să fie de o jumătate de hin de vin pentru un vițel, a treia parte dintr-un hin pentru un berbec, și un sfert de hin pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru începutul lunii, în fiecare lună, în toate lunile anului.

¹⁵Să se aducă Domnului un țap, ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băutură.

Ex 12.6-18;Lev 23.5;Num 9.3;Deut 16.1;Ezec 45.21;

Jertfele de Paște.

¹⁶În luna întâi, în ziua a patrusprezecea a lunii, vor fi Paștele Domnului.

Lev 23.6;

¹⁷Ziua a cincisprezecea a acestei luni să fie o zi de sărbătoare. Timp de șapte zile să se mănânce azimi.

Ex 12.16;Lev 23.7;

18În ziua dintâi, să fie o adunare sfântă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.

Num 28.31; Lev 22.20; Num 29.8; Deut 15.21;

19Să aduceți ca ardere de tot Domnului o jertfă mistuită de foc: doi viței, un berbec, și șapte miei de un an fără cusur.

Num 28.15;

20Să mai adăugați și darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, trei zecimi de efă pentru un vițel, două zecimi pentru un berbec,

21și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

22Să aduceți un țap ca jertfă de ispășire, ca să facă ispășire pentru voi.

Ex 12.16; Ex 13.6; Lev 23.8;

23Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot de dimineață, care este o ardere de tot necurmată.

24să le aduceți în fiecare zi, timp de șapte zile, ca hrana unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului. Să fie aduse afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băutură.

25În ziua a șaptea să aveți o adunare sfântă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.

Ex 23.16; Ex 34.22; Lev 23.10-15; Deut 16.10; Fapt 2.1;

Jertfele de Rusalii.

26În ziua celor dintâi roade, când veți aduce Domnului un dar de mâncare, la sărbătoarea încheierii săptămânilor (Cincizecimea), să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.

Lev 23.18-19;

27Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: doi viței, un berbec, și șapte miei de un an.

Num 28.19;

28Să mai adăugați darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, câte trei zecimi de fiecare vițel, două zecimi pentru berbec,

29și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

³⁰Să aduceți și un țap, ca să facă ispășire pentru voi.

³¹Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot necurmată și darul ei de mâncare. Mieii să fie fără cusur, și să adăugați și jertfele lor de băutură.

29

Jertfe în ziua trâmbiței.

¹În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Ziua aceasta să fie vestită între voi cu sunet de trâmbiță.

Lev 23.24;

²Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului, un vițel, un berbec, și șapte mieii de un an fără cusur.

³Să mai adăugați și darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbec,

⁴și o zecime pentru fiecare din cei șapte mieii.

⁵Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, ca să facă ispășire pentru voi.

⁶Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot și darul ei de mâncare din fiecare lună, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare, și jertfele de băutură, care se adaugă la ele, după rânduielile așezate. Acestea sunt niște jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului.

Num 28.11;Num 28.3;Num 15.11-12;

Jertfe pentru ziua împăcării.

⁷În ziua a zecea a acestei luni a șaptea, să aveți o adunare sfântă, și să vă smeriți sufletele; atunci să nu faceți nici o lucrare.

Lev 16.29;Lev 23.27;Ps 35.13;Isa 58.5;

⁸Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec, și șapte mieii de un an fără cusur.

Num 28.19;

⁹Să mai adăugați și darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbec,

¹⁰și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

¹¹Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de jertfa de ispășire, afară de arderea de tot necurmată cu darul ei de mâncare, și jertfele de băutură obișnuite.

Lev 16.3-5;

Jertfele pentru sărbătoarea colibelor.

¹²În ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți o adunare sfântă; atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile.

Lev 23.34;Deut 16.13;Ezec 45.25;

¹³Să aduceți ca ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: treisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur.

Ezra 3.4;

¹⁴Să mai adăugați și darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru fiecare din cei treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci,

¹⁵și o zecime pentru fiecare din cei patrusprezece miei.

¹⁶Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa sa de băutură.

¹⁷A doua zi, să aduceți doisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

¹⁸împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rânduierile așezate.

Num 29.3-10;Num 15.12;Num 28.7-14;

¹⁹Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfele de băutură.

²⁰A treia zi, să aduceți unsprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

²¹împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rânduierile așezate.

Num 29.18;

²²Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

²³A patra zi, să aduceți zece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

²⁴împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rânduielile așezate.

²⁵Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

²⁶În ziua a cincea, să aduceți nouă viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

²⁷împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rânduielile așezate.

²⁸Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

²⁹În ziua a șasea, să aduceți opt viței, doi berbeci și patrusprezece miei de un an fără cusur,

³⁰împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rânduielile așezate.

³¹Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfele de băutură.

³²În ziua a șaptea, să aduceți șapte viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

³³împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rânduielile așezate.

³⁴Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfă de băutură.

³⁵În ziua a opta, să aveți o adunare de sărbătoare: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă.

Lev 23.36;

³⁶Să aduceți ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec, și șapte miei de un an fără cusur,

³⁷împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru vițel, berbec și miei, după numărul lor, după rânduielele așezate.

³⁸Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

³⁹Acestea sunt jertfele pe care să le aduceți Domnului la sărbătorile voastre, afară de arderile voastre de tot, de darurile voastre de mâncare și de jertfele voastre de băutură, și de jertfele voastre de mulțumire, ca împlinire a unei juruințe sau ca daruri de bună voie."

Lev 23.2;1Cron 23.31;2Cron 31.3;Ezr 3.5;Neem 10.33;Isa 1.14;Lev 7.11-16;Lev 22.21-23;

⁴⁰Moise a spus copiilor lui Israel tot ce-i poruncise Domnul.

30

Legea asupra juruințelor.

¹Moise a vorbit căpeteniilor semințiilor copiilor lui Israel, și a zis: "Iată ce poruncește Domnul.

Num 1.4-16;Num 7.2;

²Când un om va face o juruință Domnului, sau un jurământ prin care se va lega printr-o făgăduială, să nu-și calce cuvântul, ci să facă potrivit cu tot ce i-a ieșit din gură.

Lev 27.2;Deut 23.21;Jud 11.30-35;Ecl 5.4;Lev 5.4;Mat 14.9;Fapt 23.14;Iov 22.27;Ps 22.25;Ps 50.14;Ps 66.13-14;Ps 116.14-18;Naum 1.15;

Juruința femeilor.

³Când o femeie va face o juruință Domnului și se va lega printr-o făgăduială, în tinerețea ei și în casa tatălui ei,

⁴și tatăl ei va afla de juruința pe care a făcut-o ea și de făgăduiala cu care s-a legat, - dacă nu-i zice nimic în ziua când află de juruința ei, toate juruințele ei vor fi primite, și orice făgăduială cu care s-a legat ea, va fi primită;

⁵dar dacă tatăl ei nu-i dă voie în ziua când ia cunoștință de juruința ei, toate juruințele ei și toate făgăduielele cu care se va fi legat ea, nu vor avea nici o tărie; și Domnul o va ierta, pentru că nu i-a dat voie tatăl ei.

⁶Când se va mărita, după ce a făcut juruințe sau după ce s-a legat printr-un cuvânt ieșit de pe buzele ei,

⁷și bărbatul ei va lua cunoștință de lucrul acesta, și nu-i va zice nimic în ziua când va lua cunoștință de ele, juruințele ei vor rămâne în picioare; și făgăduielile cu care se va fi legat ea vor rămâne în picioare;

⁸dar dacă bărbatul ei nu-i dă voie în ziua când ia cunoștință de juruința ei, el va desființa juruința pe care a făcut-o și cuvântul scăpat de pe buzele ei, cu care s-a legat ea; și Domnul o va ierta.

Gen 3.16;

⁹Juruința unei femei văduve sau despărțite de bărbat, făgăduința cu care se va fi legat ea, va rămâne în picioare pentru ea.

¹⁰Când o femeie, fiind încă în casa bărbatului ei, va face juruințe sau se va lega cu vreun jurământ,

¹¹și bărbatul ei va afla de lucru acesta, - dacă nu-i zice nimic și n-o oprește, toate juruințele ei vor rămâne în picioare, și toate făgăduințele prin care se va fi legat ea, vor rămâne în picioare;

¹²dar dacă bărbatul ei nu le primește în ziua când află de ele, orice juruință și orice făgăduială ieșite de pe buzele ei nu vor avea nici un preț, bărbatul ei nu le-a primit; și Domnul o va ierta.

¹³Bărbatul ei poate întări și bărbatul ei poate desființa orice juruință, orice jurământ cu care se leagă ea ca să-și mânănească sufletul.

¹⁴Și anume, dacă nu-i zice nimic zi de zi, după ce află de lucrul acesta, el întărește astfel toate juruințele și toate făgăduielile cu care s-a legat ea; le întărește pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a aflat de ele.

¹⁵Dar dacă nu le primește, după ce a trecut ziua în care le-a aflat, va fi vinovat de păcatul nevestei lui."

¹⁶Acestea sunt legile pe care le-a dat lui Moise Domnul, ca să aibă putere între un bărbat și nevasta lui, între un tată și fata lui, când ea este în tinerețe și acasă la tatăl ei.

31

Biruința asupra Madianiților.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Răzbună pe copiii lui Israel împotriva Madianiților, apoi vei fi adăugat la poporul tău."

Num 25.17; Num 27.13;

³Moise a vorbit poporului și a zis: "Înarmați dintre voi niște bărbați pentru oștire, și să meargă împotriva Madianului, ca să aducă la îndeplinire răzburarea Domnului împotriva Madianului."

⁴Să trimiteți la oaste câte o mie de oameni de seminție, din toate semințiile lui Israel."

⁵Au luat dintre miile lui Israel câte o mie de oameni de seminție, adică douăsprezece mii de oameni înarmați pentru oaste.

⁶Moise a trimis la oaste pe acești o mie de oameni de seminție, și a trimis cu ei pe fiul preotului Eleazar, Fineas, care ducea uneltele sfinte și trâmbițele răsunătoare.

Num 10.9;

⁷Au înaintat împotriva Madianului, după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul; și au omorât pe toți bărbații.

Deut 20.13; Jud 21.11; 1Sam 27.9; 1Imp 11.15-16; Jud 6.1-33;

⁸Împreună cu toți ceilalți, au omorât și pe împărații Madianului: Evi, Rechem, Ţur, Hur și Reba, cei cinci împărați ai Madianului; au ucis cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor.

los 13.21; los 13.22;

⁹Copiii lui Israel au luat prinse pe femeile Madianiților cu pruncii lor, și le-au jefuit toate vitele, toate turmele și toate bogățiile.

¹⁰Le-au ars toate cetățile pe care le locuiau și toate ocoalele lor.

¹¹Au luat toată prada și toate jafurile de oameni și dobitoace;

Deut 20.14;

¹²și pe cei prinși, prada și jafurile, le-au adus lui Moise, preotului Eleazar, și adunării copiilor lui Israel, care erau tăbărâți în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

¹³Moise, preotul Eleazar, și toți mai marii adunării, le-au ieșit înainte, afară din tabără.

¹⁴Și Moise s-a mâniat pe căpeteniile oștirii, pe căpeteniile peste o mie și pe căpeteniile peste o sută, care se întorceau de la război.

¹⁵El le-a zis: "Cum? Ați lăsat cu viață pe toate femeile?"

Deut 20.14;1Sam 15.3;

¹⁶Iată, ele sunt acelea care, după cuvântul lui Balaam, au târât pe copiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în fapta lui Peor; și atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului.

Num 25.2;Num 24.14;2Pet 2.15;Apoc 2.14;Num 25.9;

¹⁷Acum, dar, omorâți pe orice prunc de parte bărbătească, și omorâți pe orice femeie care a cunoscut pe un bărbat culcându-se cu el;

Jud 21.11;

¹⁸dar lăsați cu viață pentru voi toți pruncii de parte femeiască și pe toate fetele care n-au cunoscut împreunarea cu un bărbat.

Curățirea căpeteniilor și ostașilor.

¹⁹Iar voi, tăbărâți șapte zile afară din tabără; toți aceia dintre voi care au ucis pe cineva, și toți cei ce s-au atins de vreun mort, să se curețe a treia și a șaptea zi, ei și cei prinși de voi.

Num 5.2;Num 19.11;

²⁰Să curățiți de asemenea orice haină, orice lucru de piele, orice lucru de păr de capră și orice unealtă de lemn."

²¹Preotul Eleazar a zis ostașilor, care se duseseră la război: "Iată ce este poruncit prin legea pe care a dat-o lui Moise Domnul.

²²Aurul, argintul, arama, fierul, cositorul și plumbul,

²³orice lucru care poate suferi focul, să-l treceți prin foc ca să se curățească. Dar tot ce nu poate suferi focul, să fie curățit cu apa de curățire; să-l treceți prin apă.

Num 19.9-17;

²⁴Să vă spălați hainele în ziua a șaptea și veți fi curați; apoi, veți putea intra în tabără."

Lev 11.25;

Împărțirea prăzii.

²⁵Domnul a zis lui Moise:

²⁶"Fă, împreună cu preotul Eleazar și cu căpeteniile caselor adunării, socoteala prăzii luate, fie oameni fie dobitoace.

²⁷Împarte prada între luptătorii care s-au dus la oaste și între toată adunarea.

los 22.8;1Sam 30.24;

²⁸Să iei întâi din partea ostașilor care s-au dus la oaste o dare pentru Domnul, și anume: unul din cinci sute, atât din oameni cât și din boi, măgari și oi.

Num 31.30-47;Num 18.26;

²⁹Să le luați din jumătatea convenită lor, și să le dai preotului Eleazar ca un dar ridicat pentru Domnul.

³⁰Și din jumătatea care se cuvine copiilor lui Israel să iei unul din cincizeci, atât din oameni cât și din boi, măgari și oi, din orice dobitoc; și să le dai Leviților, care păzesc cortul Domnului."

Num 31.42-47;Num 3.7-36;Num 18.3-4;Num 18.8-19;

³¹Moise și preotul Eleazar au făcut ce poruncise lui Moise Domnul.

³²Prada de război, rămasă din jaful celor ce făcuseră parte din oaste, era de șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi,

³³șaptezeci și două de mii de boi,

³⁴șaiszeci și una de mii de măgari,

³⁵și treizeci și două de mii de suflete, adică femei care nu cunoscuseră împreunarea cu un bărbat.

³⁶Jumătatea care alcătuia partea celor ce se duseseră la oaste, a fost de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,

³⁷din care șase sute șaptezeci și cinci au fost luați ca dare Domnului;

³⁸treizeci și șase de mii de boi, din care șaptezeci și doi luați ca dare Domnului;

³⁹treizeci de mii cinci sute de măgari, din care șaiszeci și unu luați ca dare Domnului;

⁴⁰și șaisprezece mii de inși, din care treizeci și doi luați ca dare Domnului.

⁴¹Moise a dat preotului Eleazar darea luată ca dar ridicat pentru Domnul, după cum îi poruncise Domnul.

Num 31.30;

⁴²Jumătatea cuvenită copiilor lui Israel, pe care a despărțit-o Moise de a bărbaților care merseseră la oaste,

⁴³și care era partea adunării, a fost de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,

⁴⁴treizeci și șase de mii de boi,

⁴⁵treizeci de mii cinci sute de măgari,

⁴⁶și șaisprezece mii de suflete.

⁴⁷Din această jumătate care se cuvenea copiilor lui Israel, Moise a luat unul din cincizeci, atât din oameni cât și din dobitoace; și le-a dat Leviților, care păzesc cortul Domnului, după cum îi poruncise Domnul.

⁴⁸Căpeteniile oștirii, căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută, s-au apropiat de Moise,

⁴⁹și i-au zis: "Robii tăi au făcut socoteala ostașilor care erau sub poruncile noastre, și nu lipsește nici un om dintre noi.

⁵⁰Noi aducem deci, ca dar Domnului, fiecare ce a găsit ca scule de aur, și anume: lăncișoare, brățări, inele, cercei și salbe, ca să se facă ispășire pentru sufletele noastre înaintea Domnului."

Ex 30.12-16;

⁵¹Moise și preotul Eleazar au primit de la ei toate aceste scule lucrate în aur.

⁵²Tot aurul, pe care l-au adus Domnului căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută, ca dar ridicat, cântărea șaisprezece mii șapte sute cincizeci de sicli.

⁵³Oamenii din oaste au păstrat fiecare pentru sine prada pe care o făcuse.

Deut 20.14;

⁵⁴Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile peste o mie și de la căpeteniile peste o sută, și l-au adus în cortul întâlnirii, ca aducere aminte pentru copiii lui Israel înaintea Domnului.

Ex 30.16;

32

Galaadul dat lui Gad și Ruben.

¹Fiii lui Ruben și fiii lui Gad aveau o mare mulțime de vite, și au văzut că țara lui laezer și țara Galaadului erau un loc bun pentru vite.

Num 21.32;Ios 13.25;2Sam 24.5;

²Atunci fiii lui Gad, și fiii lui Ruben au venit la Moise, la preotul Eleazar și la mai marii adunării, și le-au zis:

³"Atarot, Dibon, laezer, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo și Beon,

Num 32.36;Num 32.38;Num 32.38;

⁴țara aceasta pe care a lovit-o Domnul înaintea adunării lui Israel, este un loc bun pentru vite, și robii tăi au vite."

Num 21.24-34;

⁵Apoi au adăugat: "Dacă am căpătat trecere înaintea ta, să se dea țara aceasta în stăpânirea robilor tăi, și să nu ne treci peste Iordan."

⁶Moise a răspuns fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben: "Frații voștri să meargă oare la război, și voi să rămâneți aici?"

⁷Pentru ce voiți să muiati inima copiilor lui Israel și să-i faceți să nu treacă în țara pe care le-o dă Domnul?

⁸Așa au făcut și părinții voștri când i-am trimis din Cades-Barnea să iscodească țara.

Num 13.3-26;Deut 1.22;

⁹S-au suit până la valea Eșcol, și, după ce au iscodit țara, au muiat inima copiilor lui Israel, și i-au făcut să nu intre în țara pe care le-o dădea Domnul.

Num 13.24-31;Deut 1.24-28;

¹⁰Și Domnul S-a aprins de mânie în ziua aceea, și a jurat zicând:

Num 14.11-21;Deut 1.34;

11"Oamenii aceștia care s-au suit din Egipt, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, nu vor vedea țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci n-au urmat în totul calea Mea,

Num 14.28-29;Deut 1.35;Num 14.24-30;

12afară de Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, care au urmat în totul calea Domnului.

Num 14.24;Deut 1.36;Ios 14.8-9;

13Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel, și i-a făcut să rătăcească în pustie timp de patruzeci de ani, până la stingerea întregului leat de oameni care făcuseră rău înaintea Domnului.

Num 14.33-35;Num 26.64-65;

14Și iată că voi luați locul părinților voștri, ca niște odrasle de oameni păcătoși, ca să faceți pe Domnul să Se aprindă și mai tare de mânie împotriva lui Israel.

Deut 1.34;

15Căci, dacă vă întoarceți de la El, El va lăsa mai departe pe Israel să rătăcească în pustie, și veți aduce pierderea poporului acestuia întreg."

Deut 30.17;Ios 22.16-18;2Cron 7.19;2Cron 15.2;

16Ei s-au apropiat de Moise, și au zis: "Vom face aici ocoale pentru vitele noastre și cetăți pentru pruncii noștri:

17apoi ne vom înarma în grabă și vom merge înaintea copiilor lui Israel, până îi vom duce în locul care le este rânduit; și pruncii noștri vor locui în aceste cetăți întărite, din pricina locuitorilor țării acesteia.

Ios 4.12-13;

18Nu ne vom întoarce în casele noastre mai înainte ca fiecare din copiii lui Israel să fi pus stăpânire pe moștenirea lui,

Ios 22.4;

19și nu vom stăpâni nimic cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pentru că noi ne vom avea moștenirea noastră dincoace de Iordan, la răsărit."

Num 32.33;Ios 12.1;Ios 13.8;

²⁰Moise le-a zis: "Dacă faceți așa, dacă vă înarmați ca să luptați înaintea Domnului,

Deut 3.18; Ios 1.14; Ios 4.12-13;

²¹dacă toți aceia dintre voi care se vor înarma trec Iordanul înaintea Domnului, până ce va izgoni pe vrăjmașii Lui dinaintea Lui,

²²și dacă vă veți întoarce înapoi numai după ce țara va fi supusă înaintea Domnului, - atunci veți fi fără vină înaintea Domnului și înaintea lui Israel, și ținutul acesta va fi moșia voastră înaintea Domnului.

Deut 3.20; Ios 11.23; Ios 18.1; Ios 22.4; Deut 3.12-18; Ios 1.15; Ios 13.8-32; Ios 22.4-9;

²³Dar dacă nu faceți așa, păcătuiți împotriva Domnului, și să știți că păcatul vostru vă va ajunge.

Gen 4.7; Gen 44.16; Isa 59.12;

²⁴Zidiți cetăți pentru pruncii voștri și ocoale pentru vitele voastre, și faceți ce ați spus cu gura voastră."

Num 32.16;

²⁵Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au zis lui Moise: "Robii tăi vor face tot ce poruncește domnul nostru.

²⁶Pruncii noștri, nevestele, turmele noastre și toate vitele noastre, vor rămâne în cetățile Galaadului;

Ios 1.14;

²⁷iar robii tăi, toți înarmați pentru război, vor merge să se lupte înaintea Domnului, cum zice domnul nostru."

Ios 4.12;

²⁸Moise a dat porunci cu privire la ei preotului Eleazar, lui Iosua, fiul lui Nun, și capilor de familie din semințiile copiilor lui Israel.

Ios 1.13;

²⁹El le-a zis: "Dacă fiii lui Gad și fiii lui Ruben trec cu voi Iordanul, înarmați cu toții ca să lupte înaintea Domnului, după ce țara va fi supusă înaintea voastră, să le dați în stăpânire ținutul Galaadului.

³⁰Dar dacă nu vor merge înarmați împreună cu voi, să se așeze în mijlocul vostru în țara Canaanului."

³¹Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au răspuns: "Vom face tot ce a spus robilor tăi Domnul.

³²Vom trece înarmați înaintea Domnului în țara Canaanului; dar noi să ne avem moștenirea noastră dincoace de Iordan."

Luarea în stăpânire a Galaadului.

³³Moise a dat fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben, și la jumătate din seminția lui Manase, fiul lui Iosif, împărăția lui Sihon, împăratul Amoriților, și împărăția lui Og, împăratul Basanului, țara cu cetățile ei, cu ținuturile cetăților țării de jur împrejur.

Deut 3.12-17; Deut 29.8; Ios 12.6; Ios 13.8; Ios 22.4; Num 21.24-35;

³⁴Fiii lui Gad au zidit Dibonul, Atarotul, Aroerul,

Num 33.45-46; Deut 2.36;

³⁵Atrot-Șofan, laezer, logbeha,

Num 32.1-3;

³⁶Bet-Nimra și Bet-Haran, cetăți întărite, și au făcut staule pentru turme.

Num 32.3; Num 32.24;

³⁷Fiii lui Ruben au zidit Hesbonul, Eleale, Chiriataim,

Num 21.27;

³⁸Nebo și Baal-Meon, ale căror nume au fost schimbate, și Sibma, și au pus alte nume cetăților pe care le-au zidit.

Isa 46.1; Num 22.41; Num 32.3; Ex 23.13; Ios 23.7;

³⁹Fiii lui Machir, fiul lui Manase, au mers împotriva Galaadului, și au pus mâna pe el; au izgonit pe Amoriții care erau acolo.

Gen 50.23;

⁴⁰Moise a dat Galaadului lui Machir, fiul lui Manase, care s-a așezat acolo.

Deut 3.12-15; Ios 13.31; Ios 17.1;

⁴¹Iair, fiul lui Manase, a pornit și el, și a luat târgurile, și le-a numit târgurile lui Iair.

Deut 3.14; Ios 13.30; 1Cron 2.21-23; Jud 10.4; 1Împ 4.13;

⁴²Nobah a pornit și el și a luat Chenatul împreună cu cetățile care țineau de el, și l-a numit Nobah, după numele lui.

33

Popasurile Israelitilor.

¹Iată popasurile copiilor lui Israel care au ieșit din țara Egiptului, după oștirile lor, sub povățuirea lui Moise și lui Aaron.

²Moise a scris călătoriile lor din popas în popas, după porunca Domnului. Și iată popasurile lor, după călătoriile lor.

³Au pornit din Ramses în luna întâi, în ziua a cincisprezecea a lunii întâi. A doua zi după Paște, copiii lui Israel au ieșit gata de luptă în fața tuturor Egiptenilor,

Ex 12.37; Ex 12.2; Ex 13.4; Ex 14.8;

⁴În timp ce Egiptenii își îngropau pe toți întâii lor născuți, pe care-i lovise Domnul dintre ei. Căci Domnul făcuse chiar și pe dumnezeii lor să simtă puterea Lui.

Ex 12.29; Ex 12.12; Ex 18.11; Isa 19.1; Apoc 12.8;

⁵Copiii lui Israel au pornit din Ramses și au tăbărât la Sucot.

Ex 12.37;

⁶Au pornit din Sucot, și au tăbărât la Etam, care este la marginea pustiei.

⁷Au pornit din Etam, s-au întors înapoi la Pi-Hahiroth, față în față cu Baal-Ţefon, și au tăbărât înaintea Migdolului.

Ex 14.2-9;

⁸Au pornit dinaintea Pi-Hahirothului, și au trecut prin mijlocul mării înspre pustie; au făcut un drum de trei zile în pustia Etamului, și au tăbărât la Mara.

Ex 14.22; Ex 15.22-23;

⁹Au pornit de la Mara, și au ajuns la Elim; la Elim erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici: acolo au tăbărât.

Ex 15.27;

¹⁰Au pornit din Elim, și au tăbărât lângă marea Roșie.

¹¹Au pornit de la marea Roșie, și au tăbărât în pustia Sin.

Ex 16.1;

¹²Au pornit din pustia Sin, și au tăbărât la Dofca.

¹³Au pornit din Dofca, și au tăbărât la Aluș.

¹⁴Au pornit din Aluș, și au tăbărât la Refidim, unde poporul n-a găsit apă de băut.

Ex 17.1;Ex 19.2;

¹⁵Au pornit din Refidim, și au tăbărât în pustia Sinai.

Ex 16.1;Ex 19.1-2;

De la Sinai la Cades.

¹⁶Au pornit din pustia Sinai, și au tăbărât la Chibrot-Hataava.

Num 11.34;

¹⁷Au pornit de la Chibrot-Hataava, și au tăbărât la Hațerot.

Num 11.35;

¹⁸Au pornit din Hațerot, și au tăbărât la Ritma.

¹⁹Au pornit de la Ritma, și au tăbărât la Rimon-Pereț.

Num 12.16;

²⁰Au pornit din Rimon-Pereț, și au tăbărât la Libna.

²¹Au pornit din Libna, și au tăbărât la Risa.

²²Au pornit din Risa, și au tăbărât la Chehelata.

²³Au pornit din Chehelata, și au tăbărât la muntele Șafer.

²⁴Au pornit de la muntele Șafer, și au tăbărât la Harada.

²⁵Au pornit din Harada, și au tăbărât la Machelot.

²⁶Au pornit din Machelot, și au tăbărât la Tahat.

²⁷Au pornit din Tahat, și au tăbărât la Tarah.

²⁸Au pornit din Tarah, și au tăbărât la Mitca.

²⁹Au pornit din Mitca, și au tăbărât la Hașmona.

³⁰Au pornit din Hașmona, și au tăbărât la Moserot.

³¹Au pornit din Moserot, și au tăbărât la Bene-laacan.

³²Au pornit din Bene-laacan, și au tăbărât la Hor-Ghidgad.

Gen 36.27;Deut 10.6;1Cron 1.42;Deut 10.7;

³³Au pornit din Hor-Ghidgad, și au tăbărât la Iotbata.

³⁴Au pornit din Iotbata, și au tăbărât la Abrona.

³⁵Au pornit din Abrona, și au tăbărât la Ețion-Gheber.

Deut 2.8;1Împ 9.26;1Împ 22.48;

³⁶Au pornit din Ețion-Gheber, și au tăbărât în pustia Țin, adică la Cades.

Num 20.1;Num 27.14;

De la Cades la câmpia Moabului.

³⁷Au pornit din Cades, și au tăbărât la muntele Hor, la marginea țării Edomului.

Num 20.22-23;Num 21.4;

³⁸Preotul Aaron s-a suit pe muntele Hor, după porunca Domnului; și a murit acolo, în al patruzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintâi zi a lunii.

Num 20.25-28;Deut 10.6;Deut 32.50;

³⁹Aaron era în vârstă de o sută douăzeci și trei de ani când a murit pe muntele Hor.

⁴⁰Împăratul Aradului, Canaanitul, care locuia în partea de miazăzi a țării Canaanului, a aflat de sosirea copiilor lui Israel.

Num 21.1;

⁴¹Au pornit de la muntele Hor, și au tăbărât la Țalmona.

Num 21.4;

⁴²Au pornit din Țalmona, și au tăbărât la Punon.

⁴³Au pornit din Punon, și au tăbărât la Obot.

Num 21.10;

⁴⁴Au pornit din Obot, și au tăbărât la lie-Abarim, la hotarul Moabului.

Num 21.11;Num 21.11;

⁴⁵Au pornit din lie-Abarim, și au tăbărât la Dibon-Gad:

Num 32.34;

⁴⁶Au pornit din Dibon-Gad, și au tăbărât la Almon-Diblataim.

Ier 48.22;

⁴⁷Au pornit din Almon-Diblataim, și au tăbărât la munții Abarim, înaintea muntelui Nebo.

Num 21.20;Deut 32.49;

⁴⁸Au pornit de la munții Abarim, și au tăbărât în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

Num 22.1;

⁴⁹Au tăbărât lângă Iordan, de la Bet-Ieșimot până la Abel-Sitim, în câmpia Moabului.

Num 25.1;Ios 2.1;

Cananiții trebuie nimiciți.

⁵⁰Domnul a vorbit lui Moise în câmpia Moabului, lângă Iordan în fața Ierihonului. Și a zis:

⁵¹"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: "După ce veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului,

Deut 7.1-2;Deut 9.1;Ios 3.17;

⁵²să izgoniți dinaintea voastră pe toți locuitorii țării, să le dărâmați toți idolii de piatră, să le nimiciți toate icoanele turnate, și să le nimiciți toate înălțimile pentru jertfe.

Ex 23.24-33;Ex 34.13;Deut 7.2-5;Deut 12.3;Ios 11.12;Jud 2.2;

⁵³Să luați țara în stăpânire, și să vă așezați în ea; căci Eu v-am dat țara aceasta, ca să fie moșia voastră.

⁵⁴Să împărțiți țara prin sorți, după familiile voastre. Celor ce sunt în număr mai mare, să le dați o parte mai mare, și celor ce sunt în număr mai mic, să le dați o parte mai mică. Fiecare să stăpânească ce-i va cădea la sorți; s-o luați în stăpânire, după semințiile părinților voștri.

Num 26.53-55;

⁵⁵Dar dacă nu veți izgoni dinaintea voastră pe locuitorii țării, aceia dintre ei pe care îi veți lăsa, vă vor fi ca niște spini în ochi și ca niște ghimpi în coaste: vă vor fi vrăjmași în țara în care veți merge să vă așezați.

Ios 23.13;Jud 2.3;Ps 106.34-36;Ex 23.33;Ezec 28.24;

⁵⁶Și vă voi face și vouă cum hotărâsem să le fac lor."

34

Hotarele Canaanului.

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

²"Dă porunca aceasta copiilor lui Israel, și spune-le: "Când veți intra în țara Canaanului, țara aceasta va fi moștenirea voastră, țara Canaanului, ale cărei hotare iată-le:

Gen 17.8;Deut 1.7;Ps 78.55;Ps 105.11;Ezec 47.14;

³Hotarul din partea de miazăzi va începe din pustia Țin, lângă Edom. Astfel, hotarul vostru de miazăzi va începe de la marginea mării Sărate, spre răsărit;

Ios 15.1;Ezec 47.13;Gen 14.3;Ios 15.2;

⁴se va întoarce la miazăzi de înălțimea Acrabim, va trece prin Țin, și se va întinde până la miazăzi de Cades-Barnea; va urma mai departe prin Hațar-Adar, și va trece spre Ațmon:

Ios 15.3;Num 13.26;Num 32.8;Ios 15.3-4;

⁵de la Ațmon, se va întoarce până la pârauul Egiptului, și va ieși la mare.

Gen 15.18;Ios 15.4-47;1Împ 8.65;Isa 27.12;

⁶Hotarul vostru dinspre apus va fi Marea cea Mare (Mediterraneană): aceasta va fi hotarul vostru la apus.

⁷lată care va fi hotarul vostru spre miază-noapte: începând de la Marea cea Mare să trageți hotarul până la muntele Hor;

Num 33.37;

⁸de la muntele Hor, să-l trageți prin Hamat, și să ajungă până la Ţedad;

Num 13.21;2Împ 14.25;Ezec 47.15;

⁹să urmeze mai departe prin Zifron, ca să ajungă la Hațar-Enan: acesta să vă fie hotarul înspre miază noapte.

Ezec 47.17;

¹⁰Să vă trageți hotarul spre răsărit de la Hațar-Enan până la Șefam;

¹¹să se pogoare din Șefam spre Ribla, la răsărit de Ain; se va pogori, și se va întinde de-a lungul mării Chineret (Ghenezaret), la răsărit;

2Împ 23.33;Ier 39.5-6;Deut 3.17;Ios 11.2;Ios 19.35;Mat 14.34;Luc 5.1;

¹²se va pogori iarăși spre Iordan, ca să ajungă la marea Sărată. Aceasta va fi țara voastră, cu hotarele ei de jur împrejur."

Num 34.3;

¹³Moise a dat porunca aceasta copiilor lui Israel, și a zis: "Aceasta este țara pe care o veți împărți prin sorți, și pe care a poruncit Domnul s-o dea celor nouă seminții și jumătate.

Num 34.1;Ios 14.1-2;

¹⁴Căci seminția fiilor lui Ruben, după casele lor părintești, și seminția fiilor lui Gad, după casele părinților lor, precum și jumătate din seminția lui Manase și-au luat moștenirea.

Num 32.33;Ios 14.2-3;

¹⁵Aceste două seminții și jumătate și-au luat moștenirea dincoace de Iordan, în fața Ierihonului, înspre răsărit."

Cum și prin cine să se împartă țara.

¹⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁷"Iată numele bărbaților care vor împărți țara între voi: preotul Eleazar, și Iosua, fiul lui Nun.

Ios 14.1;Ios 19.51;

¹⁸Să mai luați câte o căpetenie din fiecare seminție, ca să facă împărțirea țării.

Num 1.4-16;

¹⁹Iată numele bărbaților acestora. Pentru seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune;

²⁰pentru seminția fiilor lui Simeon: Samuel, fiul lui Amihud;

²¹pentru seminția lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon;

²²pentru seminția fiilor lui Dan: căpetenia Buchi, fiul lui Iogli;

²³pentru fiii lui Iosif, - pentru seminția fiilor lui Manase: căpetenia Haniel, fiul lui Efod; -

²⁴și pentru seminția fiilor lui Efraim: căpetenia Chemuel, fiul lui Șiftan;

²⁵pentru seminția fiilor lui Zabulon: căpetenia Elițafan, fiul lui Parnac;

²⁶pentru seminția fiilor lui Isahar: căpetenia Paltiel, fiul lui Azan;

²⁷pentru seminția fiilor lui Așer: căpetenia Ahihud, fiul lui Șelomi;

²⁸pentru seminția fiilor lui Neftali: căpetenia Pedahel, fiul lui Amihud."

²⁹Aceștia sunt aceia cărora le-a poruncit Domnul să împartă țara Canaanului între copiii lui Israel.

35

Cetățile Leviților.

¹Domnul a vorbit lui Moise, în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Și a zis:

²"Poruncește copiilor lui Israel, să dea Leviților, din moștenirea pe care o vor avea, niște cetăți în care să poată locui. Să mai dați Leviților și un loc gol împrejurul acestor cetăți.

Ios 14.3-4; Ios 21.2; Ezech 45.1, etc; Ezech 48.8, etc;

³Cetățile să fie ale lor, ca să locuiască în ele; iar locurile goale să fie pentru vitele lor, pentru averile lor și pentru toate dobitoacele lor.

⁴Locurile goale din jurul cetăților pe care le veți da Leviților, să aibă, începând de la zidul cetății în afară, o mie de coți de jur împrejur.

⁵Să măsurați afară din cetate, două mii de coți în partea de răsărit, două mii de coți în partea de miazăzi, două mii de coți în partea de apus, și două mii de coți în partea de miază noapte, așa încât cetatea să fie la mijloc. Acestea să fie locurile goale din jurul cetăților lor.

⁶Dintre cetățile pe care le veți da Leviților, șase să fie cetăți de scăpare unde va putea să fugă ucigașul, și afară de acestea, să le mai dați alte patruzeci și două de cetăți.

Num 35.13; Deut 4.41; Ios 20.2-8; Ios 21.3-38;

⁷Toate cetățile pe care le veți da Leviților să fie patruzeci și opt de cetăți, împreună cu locurile lor goale.

Ios 21.41;

⁸Cetățile pe care le veți da din moșiile copiilor lui Israel să fie date mai multe de cei ce au mai multe, și mai puține de cei ce au mai puține; fiecare să dea Leviților din cetățile lui după moștenirea pe care o va avea."

Ios 21.3; Num 26.54;

Cetățile de scăpare.

⁹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

¹⁰"Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: "Când veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului,

Deut 19.2; Ios 20.2;

¹¹să vă alegeți niște cetăți care să vă fie cetăți de scăpare, unde să poată scăpa ucigașul care va omorî pe cineva fără voie.

Ex 24.13;

¹²Aceste cetăți să vă slujească drept cetăți de scăpare împotriva răzbnătorului sângelui, pentru ca ucigașul să nu fie omorât înainte de a se înfățișa în fața adunării ca să fie judecat.

Deut 19.6; Ios 20.3-6;

¹³Din cetățile pe care le veți da, șase să vă fie cetăți de scăpare.

Num 35.6;

¹⁴Să dați trei cetăți dincoace de Iordan, și trei cetăți în țara Canaanului: acestea să vă fie cetăți de scăpare.

Deut 4.41; Ios 20.8;

¹⁵Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin și pentru cel ce locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie.

Num 15.16;

¹⁶Dacă un om lovește pe aproapele său cu o unealtă de fier, și acesta moare, este un ucigaș: ucigașul să fie pedepsit cu moartea.

¹⁷Dacă-l lovește cu o piatră pe care o ține în mână, de care poate muri, și moare, este un ucigaș: ucigașul să fie pedepsit cu moartea.

¹⁸Dacă-l lovește cu vreo unealtă de lemn pe care o ține în mână, de care poate muri, și moare, este un ucigaș; ucigașul să fie pedepsit cu moartea.

¹⁹Răzbnătorul sângelui să omoare pe ucigaș; când îl va întâlni, să-l omoare.

Num 35.21;

²⁰Dacă un om împinge pe aproapele său din ură, sau dacă-l pândește și aruncă ceva asupra lui și moare,

Gen 4.8; 2Sam 3.27; 2Sam 20.10; 1Împ 2.31-32; Ex 21.14; Deut 19.11;

²¹sau dacă-l lovește cu mâna din vrăjmășie, și moare, cel ce l-a lovit să fie pedepsit cu moartea; este un ucigaș: răzbnătorul sângelui să omoare pe ucigaș, când îl va întâlni.

Ex 21.13;

²²Dar dacă un om împinge pe aproapele lui fără veste și nu din vrăjmășie, sau dacă aruncă ceva asupra lui fără să-l fi pândit,

²³sau dacă aruncă asupra lui din nebăgare de seamă o piatră care-i poate pricinui moartea, și moare, fără să-l urască și fără să caute să-i facă rău:

²⁴Iată legile după care va judeca adunarea între cel ce l-a lovit și răzbnătorul sângelui.

Num 35.12; Ios 20.6;

²⁵Adunarea va izbăvi pe ucigaș din mâna răzbunătorului sângelui, și-l va face să se întoarcă în cetatea de scăpare unde fugise. Să locuiască acolo până la moartea marelui preot care este uns cu untdelemn sfânt.

Ios 20.6; Ex 29.7; Lev 4.3; Lev 21.10;

²⁶Dacă ucigașul iese din hotarul cetății de scăpare unde fugise,

²⁷și dacă răzbunătorul sângelui îl întâlnește afară din hotarul cetății de scăpare și ucide pe ucigaș, nu va fi vinovat de omor.

²⁸Căci ucigașul trebuia să locuiască în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; și după moartea marelui preot, putea să se întoarcă la moșia lui.

²⁹Iată poruncile de drept pentru voi și pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui.

Num 27.11;

Pedeapsa pentru omor.

³⁰Dacă un om omoară pe cineva, ucigașul să fie omorât, pe mărturia martorilor. Un singur martor nu va fi de ajuns ca să fie osândit cineva la moarte.

Deut 17.6; Deut 19.15; Mat 18.16; 2Cor 13.1; Evr 10.28;

³¹Să nu primiți răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea.

³²Să nu primiți răscumpărare pentru cel ce trebuie să fugă în cetatea lui de scăpare, ca să se întoarcă să locuiască în țară până la moartea preotului.

³³Să nu pângăriți țara unde veți fi, căci sângele celui nevinovat pângărește țara; și ispășirea sângelui vărsat în țară nu se va putea face decât prin sângele celui ce-l va vărsa.

Ps 106.38; Mic 4.11; Gen 9.6;

³⁴Să nu pângăriți deci țara în care veți merge să locuiți, și în mijlocul căreia voi locuiți și Eu, căci Eu sunt Domnul, care locuiește în mijlocul copiilor lui Israel."

Lev 18.25; Deut 24.23; Ex 29.45-46;

Măritarea fiicelor moștenitoare

¹Căpeteniile familiei lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, dintre familiile fiilor lui Iosif, s-au apropiat și au vorbit înaintea lui Moise și înaintea mai marilor peste casele părintești ale copiilor lui Israel.

Num 26.29;

²Ei au zis: "Domnule, ție ți-a poruncit Domnul să dai copiilor lui Israel țara ca moștenire prin sorți. Tu, domnule, ai primit de asemenea poruncă de la Domnul ca moștenirea fratelui nostru Țelofhad, s-o dai fetelor lui.

Num 26.55; Num 33.54; Ios 17.3; Num 27.1-7; Ios 17.3-4;

³Dar dacă ele se mărită după unul din fiii altei seminții a copiilor lui Israel, moștenirea lor va fi ștearsă din moștenirea părinților noștri, și adăugată la a seminției din care vor face parte; și astfel moștenirea care ne-a căzut nouă la sorți se va micșora.

Lev 25.10;

⁴Și când va veni anul de veselie pentru copiii lui Israel, moștenirea lor va rămâne adăugată la a seminției din care vor face parte, și va fi ștearsă astfel din moștenirea seminției părinților noștri."

⁵Moise a poruncit copiilor lui Israel din partea Domnului, și a zis: "Seminția fiilor lui Iosif are dreptate.

Num 27.7;

⁶Iată ce poruncește Domnul cu privire la fetele lui Țelofhad: să se mărite după cine vor vrea, numai să se mărite într-o familie din seminția părinților lor.

Num 36.12;

⁷Nici o moștenire a copiilor lui Israel să nu treacă de la o seminție la alta, ci fiecare din copiii lui Israel să se țină lipit de moștenirea seminției părinților lui.

1Împ 21.3;

⁸Și orice fată, care are o moștenire în semințiile copiilor lui Israel, să se mărite după cineva dintr-o familie din seminția tatălui ei, pentru ca fiecare din copiii lui Israel să-și aibă moștenirea părinților săi.

1Cron 23.22;

⁹Nici o moștenire să nu treacă de la o seminție la alta, ci semințiile copiilor lui Israel să se țină fiecare de moștenirea sa."

¹⁰Fetele lui Țelofhad au făcut întocmai după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

¹¹Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa, fetele lui Țelofhad, s-au măritat după fiii unchilor lor;

Num 27.1;

¹²s-au măritat în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, și moștenirea lor a rămas în seminția familiei tatălui lor.

¹³Acestea sunt poruncile și legile pe care le-a dat Domnul prin Moise copiilor lui Israel, în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

Num 26.3; Num 33.50;

DEUTERONOMUL (A DOUA LEGE) SAU A CINCEA CARTE A LUI MOISE

(Psalmul 119.1, 2. Eclesiastul 12.15.)

ADUCERI AMINTE ȘI ÎNDEMNURI

CAPITOLELE 1-11. DEUTERONOM 8.2, 3.

1

Moise vorbește dincolo de Iordan.

¹Iată cuvintele pe care le-a spus Moise întregului Israel, dincoace de Iordan, în pustie, într-o câmpie, față în față cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Hațerot și Di-Zahab.

Ios 9.1-10; Ios 22.4-7;

²(De la Horeb până la Cades-Barnea, pe drumul care duce la muntele Seir, este o depărtare de unsprezece zile).

Num 13.26; Deut 9.23;

³În al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în ziua întâi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel și le-a spus tot ce-i poruncise Domnul să le spună.

Num 33.38;

⁴Aceasta era după ce a bătut pe Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon, și pe Og, împăratul Basanului, care locuia la Aștarot și la Edrei.

⁵Dincoace de Iordan, în țara Moabului, Moise a început să lămurească legea aceasta și a zis:

⁶Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a vorbit la Horeb, zicând: "Ați locuit destulă vreme în muntele acesta.

Ex 31;Ex 19.1;Num 10.11;

⁷Întoarceți-vă, și plecați; duceți-vă la muntele Amoriților și în toate împrejurimile: în câmpie, pe munte, în vale, în partea de miază-zi, pe țărmul mării, în țara Canaanților și în Liban, până la râul cel mare, râul Eufrat.

⁸Vedeți, v-am pus țara înaintea; intrați și luați în stăpânire țara pe care domnul a jurat părinților voștri, Avraam, Isaac și Iacov, că o va da lor și seminței lor după ei."

Gen 12.7;Gen 15.18;Gen 17.7-8;Gen 26.4;Gen 28.13;

Cum a pus judecători.

⁹În vremea aceea, v-am spus: "Eu nu vă pot purta singur.

¹⁰Domnul, Dumnezeul vostru, v-a înmulțit, și azi sunteți foarte mulți la număr, ca stelele cerului.

Gen 15.5;Deut 10.22;Deut 28.62;

¹¹Domnul, Dumnezeul părinților voștri, să vă mărească de o mie de ori pe atât, și să vă binecuvânteze, după cum a făgăduit!

2Sam 24.3;Gen 15.5;Gen 22.17;Gen 26.4;Ex 32.13;

¹²Cum aş putea să port eu singur pricinile voastre, povara voastră și certurile voastre?

1Împ 3.8-9;

¹³Luați din semințiile voastre niște bărbați înțelepți, pricepuți și cunoscuți, și-i voi pune în fruntea voastră."

Ex 18.21;Num 11.16-17;

¹⁴Voi mi-ați răspuns, și ați zis: "Ceea ce spui tu să facem este un lucru bun."

¹⁵Am luat atunci pe căpeteniile semințiilor voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am pus în fruntea voastră drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci, și căpetenii peste zece, ca dregători în semințiile voastre.

Ex 18.25;

¹⁶Am dat, în același timp, următoarea poruncă judecătorilor voștri: "Să ascultați pe frații voștri, și să judecați după dreptate neînțelegerile fiecăruia cu fratele lui sau cu străinul.

Deut 16.18;Ioan 7.24;Lev 24.22;

¹⁷Să nu căutați la fața oamenilor în judecățile voastre; să ascultați pe cel mic ca și pe cel mare; să nu vă temeți de nimeni, căci Dumnezeu e Cel care face dreptate. Și când veți găsi o pricină prea grea, s-o aduceți înaintea mea, ca s-o aud."

Lev 19.15;Deut 16.19;1Sam 16.7;Prov 24.23;Iac 2.1;2Cron 19.6;Ex 18.22-26;

¹⁸Așa v-am poruncit, în vremea aceea, tot ce aveți de făcut.

De la Horeb la Cades-Barnea.

¹⁹Am plecat din Horeb, și am străbătut toată pustia aceea mare și grozavă pe care ați văzut-o; am luat drumul care duce în muntele Amoriților, cum ne poruncise Domnul, Dumnezeul nostru, și am ajuns la Cades-Barnea.

Num 10.12;Deut 8.15;Ier 2.6;Num 13.26;

²⁰Și eu v-am zis: "Ați ajuns la muntele Amoriților pe care ni-l dă Domnul, Dumnezeul nostru.

²¹Iată că Domnul, Dumnezeul tău, îți pune țara înaintea; suie-te, ia-o în stăpânire, cum ți-a spus Domnul Dumnezeul părinților tăi; nu te teme, și nu te înspăimânta."

Ios 1.9;

²²Voi v-ați apropiat cu toții de mine, și ați zis: "Să trimitem niște oameni înaintea noastră, ca să iscodească țara, și să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea și asupra cetăților în care vom ajunge."

²³Părerea aceasta mi s-a părut bună; și am luat doisprezece oameni dintre voi, câte un om de fiecare seminție.

Num 13.3;

²⁴Ei au plecat, au trecut muntele, și au ajuns până la valea Eșcol, și au iscodit țara.

Num 13.22-24;

²⁵Au luat în mâini din roadele țării și ni le-au adus; ne-au făcut o dare de seamă, și au zis: "Bună țară ne dă Domnul, Dumnezeul nostru."

Num 13.27;

²⁶Dar voi n-ați vrut să vă suiți în ea, și v-ați răzvrătit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru.

Num 14.1-4;Ps 106.24-25;

²⁷Ați cântit în corturile voastre, și ați zis: "Pentru că ne urăște, de aceea ne-a scos Domnul din țara Egiptului, ca să ne dea în mâinile Amoriților și să ne nimicească.

Deut 9.28;

²⁸Unde să ne suim? Frații noștri ne-au muiat inima, zicând: "Poporul acela este un popor mai mare și mai înalt la statură decât noi; cetățile sunt mari și întărite până la cer; ba încă, am văzut acolo și copii de ai lui Anac."

Num 13.28-33;Deut 9.1-2;Num 13.28;

²⁹Eu v-am zis: "Nu vă spăimântați, și nu vă fie frică de ei.

³⁰Domnul, Dumnezeul vostru, care merge înaintea voastră, se va lupta El însuși pentru voi, potrivit cu tot ce a făcut pentru voi sub ochii voștri în Egipt.

Ex 14.14-25;Neem 4.20;

³¹Apoi în pustie, ai văzut că Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat cum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care l-ați făcut până la sosirea voastră în locul acesta."

Ex 19.4;Deut 32.11-12;Isa 46.3-4;Isa 63.9;Osea 11.3;Fapt 13.18;

³²Cu toate acestea, voi n-ați avut încredere în Domnul, Dumnezeul vostru,

Ps 106.24;luda 5;

³³care mergea înaintea voastră pe drum, ca să vă caute un loc de poposire: noaptea într-un foc, ca să vă arate drumul pe care trebuia să mergeți, și ziua într-un nor.

Ex 13.21;Ps 78.14;Num 10.33;Ezec 20.6;

³⁴Domnul a auzit glasul cuvintelor voastre. S-a mâniat, și a jurat, zicând:

Deut 2.14-15;

³⁵"Nici unul din bărbații care fac parte din acest neam rău nu va vedea țara aceea bună pe care am jurat că o voi da părinților voștri,

Num 14.22-23;Ps 95.11;

³⁶afară de Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea, și țara în care a mers, o voi da lui și copiilor lui, pentru că a urmat în totul calea Domnului."

Num 14.24-30;Ios 14.9;Num 14.24;

³⁷Domnul S-a mâniat și pe mine, din pricina voastră, și a zis: "Nici tu nu vei intra în ea.

Num 20.12;Num 27.14;Deut 3.26;Deut 4.21;Deut 34.4;Ps 106.32;

³⁸Iosua, fiul lui Nun, slujitorul tău, va intra în ea; întărește-l, căci el va pune pe Israel în stăpânirea țării aceleia.

Num 14.30;Ex 24.13;Ex 33.11;1Sam 16.22;Num 27.18-19;Deut 31.7-23;

³⁹Și pruncii voștri, despre care ați zis: "Vor fi de jaf!" și fiii voștri, care nu cunosc azi nici binele nici răul, ei vor intra în ea; da, lor le-o voi da, și ei o vor stăpâni.

Num 14.31;Num 14.3;Isa 7.15-16;Rom 9.11;

⁴⁰Dar voi, întoarceți-vă înapoi, și plecați în pustie, înspre marea Roșie."

Num 14.25;

⁴¹Voi ați răspuns, și mi-ați zis: "Am păcătuit împotriva Domnului; ne vom sui și ne vom bate, cum ne-a poruncit Domnul, Dumnezeul nostru." Și v-ați încins fiecare armele, și v-ați încumetat să vă suiți pe munte.

Num 14.40;

⁴²Domnul mi-a zis: "Spune-le: "Nu vă suiți și nu vă luptați, căci Eu nu sunt în mijlocul vostru; nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri."

Num 14.42;

⁴³Eu v-am spus, dar n-ați ascultat; ci v-ați răzvrătit împotriva poruncii Domnului, și v-ați suit semeți pe munte.

Num 14.44-45;

⁴⁴Atunci Amoriții, care locuiesc pe muntele acesta, v-au ieșit înaintea, și v-au urmărit ca albinele; v-au bătut din Seir, până la Horma.

Ps 118.12;

⁴⁵La întoarcerea voastră, ați plâns înaintea Domnului; dar Domnul nu v-a ascultat glasul, și n-a luat aminte la voi.

⁴⁶Și așa ați rămas la Cades, unde ați stat multă vreme.

2

Intrarea în pustie.

¹Ne-am întors, și am plecat în pustie, pe drumul care duce la marea Roșie, cum îmi poruncise Domnul; și am ocolit multă vreme munte Seir.

Num 14.25;Deut 1.40;

²Domnul mi-a zis:

³"Vă ajunge de când ocoliți muntele acesta. Întoarceți-vă spre miazănoapte.

Deut 2.2;

⁴Dă următoarea poruncă poporului: "Acum aveți să treceți prin hotarele fraților voștri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi; dar să vă păziți bine.

Num 20.14;

⁵Să nu vă încăierați cu ei; căci nu vă voi da în țara lor nici măcar o palmă deloc: muntele Seir l-am dat în stăpânire lui Esau.

Gen 36.8;Ios 24.4;

⁶Să cumpărați de la ei cu preț de argint, hrana pe care o veți mânca, și să cumpărați de la ei cu preț de argint, chiar și apa pe care o veți bea.

⁷Căci Domnul, Dumnezeul tău, te-a binecuvântat în tot lucrul mâinilor tale și ți-a cunoscut călătoria în această mare pustie. Iată, de patruzeci de ani de când Domnul Dumnezeul tău este cu tine, și n-ai dus lipsă de nimic."

Deut 8.2-4;

⁸Am trecut pe departe de frații noștri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir, și pe departe de drumul care duce în câmpie, departe de Elat și de Ețion-Gheber; apoi ne-am întors și am apucat spre pustia Moabului.

Jud 11.18;1Împ 9.26;

Pribegirea în pustie.

⁹Domnul mi-a zis: "Nu face război cu Moab, și nu te apuca la luptă cu el; căci nu-ți voi da nimic să stăpânești în țara lui: "Arul l-am dat în stăpânire copiilor lui Lot.

Num 21.28;Gen 19.36-37;

¹⁰(Mai înainte aici locuiau Emimii: un popor mare, mult la număr și de statură înaltă, ca Anachimii.

Gen 14.5;Num 13.22-33;Deut 9.2;

¹¹Ei treceau drept Refaimiți, ca și Anachimii; dar Moabiții îi numeau Emimi.

¹²Seir era locuit altă dată de Horiți; copiii lui Esau i-au izgonit, i-au nimicit dinaintea lor, și s-au așezat în locul lor, cum a făcut Israel în țara pe care o stăpânește și pe care i-a dat-o Domnul.)

Gen 14.6;Gen 36.20;Deut 2.22;

¹³Acum sculați-vă și treceți pârâul Zered." Am trecut pârâul Zered.

Num 21.12;

¹⁴Vremea cât au ținut călătoriile noastre de la Cades-Barnea până la trecerea pârâului Zered a fost de treizeci și opt de ani, până a pierit din mijlocul taberei tot neamul oamenilor de război, cum le jurase Domnul.

Num 13.26;Num 14.33;Num 26.64;Num 14.35;Deut 1.34-35;Ezec 20.15;

¹⁵Mâna Domnului a fost împotriva lor ca să-i nimicească din mijlocul taberei, până ce au pierit.

Ps 78.33;Ps 106.26;

¹⁶După ce au pierit toți bărbații de război, murind în mijlocul poporului,

¹⁷Domnul mi-a vorbit și a zis:

¹⁸"Să treci azi hotarul Moabului, la cetatea Ar,

¹⁹și să te apropii de copiii lui Amon. Să nu faci război cu ei, și să nu te iei la luptă cu ei; căci nu-ți voi da nimic de stăpânit în țara copiilor lui Amon: am dat-o în stăpânire copiilor lui Lot.

Gen 19.38;

²⁰Țara aceasta trecea de asemenea ca o țară a lui Refaim; mai înainte locuiau în ea Refaimiții; și Amoniții îi numeau Zamzumimi:

Gen 14.5;

²¹un popor mare, mult la număr și de statură înaltă, ca Anachimii. Domnul i-a nimicit dinaintea Amoniților, care i-au izgonit și s-au așezat în locul lor.

Deut 2.2;

²²(Așa a făcut Domnul și pentru copiii lui Esau care locuiesc în Seir, când a nimicit pe Horiți dinaintea lor; ei i-au izgonit și s-au așezat în locul lor, până în ziua de azi.

Fapt 36.8; Gen 14.6; Gen 36.20-30; Deut 2.12;

²³De asemenea, Aviții, care locuiau în sate până la Gaza, au fost nimiciți de Caftoriți, ieșiți din Caftor, care s-au așezat în locul lor.)

Ios 13.3; Ier 25.20; Gen 10.14; Amos 9.7;

²⁴Sculați-vă, plecați, și treceți pârâul Arnon. Iată, îți dau în mâini pe Sihon, împăratul Hesbonului, Amoritul, și țara lui. Începe cucerirea, fă război cu el!

Num 21.13-14; Jud 11.18-21;

²⁵De azi încolo voi băga groaza și frica de tine în toate popoarele de sub cer; și, la auzul faimei tale, vor tremura și se vor îngrozi de tine."

Ex 15.14-15; Deut 11.25; Ios 2.9-10;

Cucerirea țării lui Sihon, împăratul Hesbonului.

²⁶Din pustia Chedemot, am trimis soli la Sihon, împăratul Hesbonului, cu vorbe de pace. Am trimis să-i spună:

Deut 20.10;

²⁷"Lasă-mă să trec prin țara ta; voi ține drumul mare, fără să mă abat nici la dreapta nici la stânga.

Num 21.21-22; Jud 11.19;

²⁸Să-mi vinzi pe preț de argint hrana pe care o voi mânca, și să-mi dai cu preț de argint apa de care o voi bea; nu voi face altceva decât să trec cu piciorul, -

Num 20.19;

²⁹lucru pe care mi l-au îngăduit copiii lui Esau care locuiesc în Seir, și Moabiții care locuiesc în Ar - îngăduiește-mi și tu lucrul acesta, până voi trece Iordanul ca să intru în țara pe care ne-o dă Domnul, Dumnezeul nostru."

Num 20.18;Deut 23.3-4;Jud 11.17-18;

³⁰Dar Sihon, împăratul Hesbonului, n-a vrut să ne lase să trecem pe la el; căci Domnul, Dumnezeul tău, i-a făcut duhul neînduplecat, și i-a împietrit inima, ca să-l dea în mâinile tale, cum vezi azi.

Num 21.23;Ios 11.20;Ex 4.21;

³¹Domnul mi-a zis: "Vezi, acum încep să-ți dau pe Sihon și țara lui; începe și tu dar să-i iei în stăpânire țara ca s-o moștenești."

Deut 1.8;

³²Sihon ne-a ieșit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră, la Iahaț.

Num 21.23;

³³Domnul, Dumnezeul nostru, ni l-a dat în mâini, și l-am bătut, pe el, și pe fiii lui, și pe tot poporul lui.

Deut 7.2;Deut 20.16;Num 21.24;Deut 29.7;

³⁴I-am luat atunci toate cetățile, și le-am nimicit cu desăvârșire: bărbați, femei și prunci i-am nimicit cu desăvârșire, și n-am lăsat să scape nici unul măcar.

Deut 7.2-26;

³⁵Numai vitele le-am răpit pentru noi, precum și prada din cetățile pe care le luaserăm.

³⁶De la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, și de la cetatea care este în vale, până la Galaad, n-a fost nici o cetate prea tare pentru noi: Domnul, Dumnezeul nostru, ni le-a dat pe toate în mână.

Deut 3.12;Deut 4.48;Ios 13.9;Ps 44.3;

³⁷Dar de țara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, de toate malurile pârâului laboc, de cetățile de la munte, și de toate locurile pe care te-a oprit Domnul, Dumnezeul tău, să le lovești.

Gen 32.22; Num 21.24; Deut 3.16; Deut 2.5-19;

3

Cucerirea țării lui Og.

¹Ne-am întors, și ne-am suit pe drumul care duce la Basan. Og, împăratul Basanului, ne-a ieșit înaintea, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră la Edrei.

Num 21.33; Deut 29.7; Deut 1.4;

²Domnul mi-a zis: "Nu te teme de el; căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul lui, și țara lui; să te porți cu el cum te-ai purtat cu Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon."

Num 21.34;

³Și Domnul, Dumnezeul nostru, a mai dat în mâinile noastre și pe Og, împăratul Basanului, cu tot poporul lui; l-am bătut și n-am lăsat să scape nici unul din oamenii lui.

Num 21.35;

⁴l-am luat atunci toate cetățile, și n-a fost una care să nu cadă în stăpânirea noastră: șizeci de cetăți, tot ținutul Argob, împărăția lui Og din Basan.

1Împ 4.13;

⁵Toate cetățile acestea erau întărite, cu ziduri înalte, cu porți și zăvoare, afară de cetățile fără ziduri care erau foarte multe la număr.

⁶Lo-am nimicit cu desăvârșire, cum făcusem cu Sihon, împăratul Hesbonului; am nimicit cu desăvârșire toate cetățile împreună cu bărbații, femeile și pruncii.

Deut 2.24; Ps 135.10-12; Ps 136.19-21;

⁷Iar toate vitele și prada din cetăți le-am luat pentru noi.

⁸Astfel în vremea aceea am cucerit de la cei doi împărați ai Amoriților țara de dincoace de Iordan, de la pârâul Arnon până la muntele Hermon,

⁹(Sidoniții zic Hermonului Sirion, și Amoriții îl numesc Senir),

Deut 4.48;Ps 29.6;1Cron 5.23;

¹⁰toate cetățile din câmpie, tot Galaadul și tot Basanul până la Salca și Edrei, cetăți din împărăția lui Og în Basan.

Deut 4.49;Ios 12.5;Ios 13.11;

¹¹(Numai Og, împăratul Basanului, mai rămăsese din neamul Refaimiților. Patul lui, un pat de fier, este la Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă coți, și lățimea de patru coți, după cotul unui om.)

Amos 2.9;Gen 14.5;2Sam 12.26;Ier 49.2;Ezec 21.20;

Împărțirea țării de dincolo de Iordan

¹²Atunci am luat în stăpânire țara aceasta. Am dat Rubeniților și Gadiților ținutul de la Aroer, care este pe pârâul Arnon, și jumătatea muntelui Galaad cu cetățile lui.

Deut 2.36;Ios 12.2;Num 32.33;Ios 12.6;Ios 13.8;

¹³Am dat la jumătate din seminția lui Manase ce mai rămânea din Galaad și toată împărăția lui Og din Basan: tot ținutul Argob, cu tot Basanul, care purta numele de țara Refaimiților.

Ios 13.29;

¹⁴lair, fiul lui Manase, a luat tot ținutul Argob până la hotarul Gheșuriților și Maacatiților, și a pus numele lui târgurilor Basanului, numite și azi târgurile lui lair.

1Cron 2.22;Ios 13.13;2Sam 3.3;2Sam 16.6;Num 32.41;

¹⁵Am dat Galaadul lui Machir.

Num 32.39;

¹⁶Rubeniților și Gadiților le-am dat o parte din Galaad până la pârâul Arnon, al cărui mijloc slujește ca hotar, și până la pârâul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon;

Num 21.24;Ios 12.2;

¹⁷le-am mai dat câmpia, mărginită de Iordan, de la Chineret până la marea câmpiei, Marea Sărată, la picioarele muntelui Pisga spre răsărit.

Num 34.11;Num 34.12;Deut 4.49;Ios 12.3;Gen 14.3;

¹⁸În vremea aceea, v-am dat porunca aceasta: "Domnul, Dumnezeul vostru, vă dă în mână țara aceasta ca s-o stăpâniți. Voi toți, cei buni de luptă, să mergeți înarmați înaintea copiilor lui Israel.

Num 32.20;

¹⁹Numai femeile voastre, pruncii și vitele voastre - știu că aveți multe vite - să rămână în cetățile pe care vi le-am dat,

²⁰până ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și vor lua și ei în stăpânire țara pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru, dincolo de Iordan. După aceea vă veți întoarce fiecare în moștenirea pe care v-am dat-o.

Ios 22.4;

²¹În vremea aceea, am poruncit lui Iosua, și i-am zis: "Ochii tăi au văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, acestor doi împărați: așa va face Domnul tuturor împărățiilor împotriva cărora vei merge.

Num 27.18;

²²Nu te teme de ei; căci Domnul, Dumnezeul vostru, va lupta El însuși pentru voi."

Ex 14.14;Deut 1.30;Deut 20.4;

Moise cere să vadă țara.

²³În vremea aceea, m-am rugat Domnului, și am zis:

2Cor 12.8-9;

²⁴"Stăpâne Doamne! Tu ai început să arăți robului Tău mărirea Ta și mâna Ta cea puternică; căci care este dumnezeul acela, în cer și pe pământ, care să poată face lucrări ca ale Tale și să aibă o putere ca a Ta?

Deut 11.2;Ex 15.11;2Sam 7.22;Ps 71.19;Ps 86.8;Ps 89.6-8;

²⁵Lasă-mă, Te rog, să trec, și să văd țara aceea bună de dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul!"

Ex 3.8;Deut 4.22;

²⁶Dar Domnul S-a mâniat pe mine, din pricina voastră, și nu m-a ascultat. Domnul mi-a zis: "Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta.

Num 20.12;Num 27.14;Deut 1.37;Deut 31.2;Deut 32.51-52;Deut 34.4;Ps 106.32;

²⁷Suie-te pe vârful muntelui Pisga, uită-te spre apus, spre miază noapte, spre miază zi și spre răsărit, și privește-o doar cu ochii; căci nu vei trece Iordanul acesta.

Num 27.12;

²⁸Dă porunci lui Iosua, întărește-l, și îmbărbătează-l; căci el va merge înaintea poporului acestuia și-l va pune în stăpânirea țării pe care o vei vedea."

Num 27.18-23;Deut 1.38;Deut 31.3-7;

²⁹Și am rămas astfel în vale, în dreptul Bet-Peorului.

Deut 4.43;Deut 34.6;

4

Îndemn.

¹Acum, Israele, ascultă legile și poruncile pe care vă învăț să le păziți. Împliniți-le, pentru ca să trăiți, și să intrați în stăpânirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri.

Lev 19.37;Lev 20.8;Lev 22.31;Deut 5.1;Deut 8.1;Ezec 20.11;Rom 10.5;

²Să n-adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu, și să nu scădeți nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu.

Deut 12.32;Ios 1.7;Prov 30.6;Ecl 12.13;Apoc 22.18-19;

³Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul, Dumnezeul tău, a nimic din mijlocul tău pe toți aceia care se duseseră după Baal-Peor.

Num 25.4;Ios 22.17;Ps 106.28-29;

⁴Iar voi, care v-ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți toți vii astăzi.

⁵Iată, v-am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire.

⁶Să le păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: "Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!"

Iov 28.28;Ps 19.7;Ps 111.10;Prov 1.7;

⁷Care este, în adevăr, neamul acela așa de mare încât să fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori Îl chemăm?

2Sam 7.23;Ps 46.1;Ps 145.18;Ps 148.14;Isa 55.6;

⁸Și care este neamul acela așa de mare încât să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată legea aceasta pe care v-o pun astăzi înaintea?

⁹Numai, ia seama asupra ta, și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău, în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe care ți le-au văzut ochii, și să-ți iasă din inimă; fă-le cunoscut copiilor tăi și copiilor copiilor tăi.

Prov 4.23;Prov 3.1-3;Prov 4.21;Gen 18.19;Deut 6.7;Deut 11.19;Ps 78.5-6;Efes 6.4;

¹⁰Adu-ți aminte de ziua când te-ai înfățișat înaintea Domnului, Dumnezeului tău, la Horeb, când Domnul mi-a zis: "Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cât vor trăi pe pământ; și să învețe și pe copiii lor să le păzească."

Ex 19.9-16;Ex 20.18;Evr 12.18-19;

¹¹Voi v-ați apropiat și ați stat la poalele muntelui. Muntele era aprins, și flăcările se ridicau până în inima cerului. Era întuneric, nori și negură deasă.

Ex 19.18;Deut 5.23;

¹²Și Domnul v-a vorbit din mijlocul focului; voi ați auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n-ați văzut nici un chip, ci ați auzit doar un glas.

Deut 5.4-22;Deut 4.33-36;Ex 20.22;1Împ 19.12;

¹³El Și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră.

Deut 9.9-11;Ex 34.28;Ex 24.12;Ex 31.18;

¹⁴În vremea aceea, Domnul mi-a poruncit să vă învăț legi și porunci, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire.

Ex 21.1;Deut Cap 22;Deut Cap 23;

¹⁵Fiindcă n-ați văzut nici un chip în ziua când v-a vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, vegheați cu luare aminte asupra sufletelor voastre,

Isa 40.18;Ios 23.11;

¹⁶ca nu cumva să vă stricați, și să vă faceți un chip cioplit, sau o înfățișare a vreunui idol, sau chipul vreunui om sau chipul vreunei femei,

Ex 32.7; Ex 20.4-5; Deut 4.23; Deut 5.8; Rom 1.23;

¹⁷sau chipul vreunui dobitoc de pe pământ, sau chipul vreunei păsări care zboară în ceruri,

¹⁸sau chipul vreunui dobitoc care se târăște pe pământ, sau chipul vreunui pește care trăiește în apele dedesubtul pământului.

¹⁹Veghează asupra sufletului tău, ca nu cumva, ridicându-ți ochii spre cer, și văzând soarele, luna și stelele, toată oștirea cerurilor, să fii târât să te închini înaintea lor și să le slujești: căci acestea sunt lucruri pe care Domnul, Dumnezeul tău, le-a făcut și le-a împărțit ca să slujească tuturor popoarelor, sub cerul întreg.

Deut 17.3; Iov 31.26-27; Gen 2.1; 2Împ 17.16; 2Împ 21.3; Rom 1.25;

²⁰Dar pe voi, Domnul v-a luat, și v-a scos din cuptorul de fier al Egiptului, ca să-l fiți un popor pus de o parte, cum sunteți azi.

²¹Și Domnul S-a mâniat pe mine, din pricina voastră: și a jurat că eu să nu trec Iordanul, și să nu intru în țara aceea bună pe care ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău.

Num 20.12; Deut 1.37; Deut 3.26;

²²Eu voi muri deci în țara aceasta de aici, nu voi trece Iordanul; dar voi îl veți trece, și veți stăpâni țara aceea bună.

2Pet 1.13-15; Deut 3.27; Deut 3.25;

²³Vegheați asupra voastră, ca să nu dați uitării legământul pe care l-a încheiat cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, și să nu faceți vreun chip cioplit, nici vreo înfățișare oarecare, pe care ți-a oprit Domnul, Dumnezeul tău, s-o faci.

Deut 4.9; Deut 4.16; Ex 20.4-5;

²⁴Căci Domnul, Dumnezeul tău, este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.

Ex 24.17; Deut 9.3; Isa 33.14; Evr 12.29; Ex 20.5; Deut 6.45; Isa 42.8;

Pedeapsa pentru închinarea la idoli.

²⁵Când vei avea copii, și copii din copiii tăi, și vei fi de multă vreme în țară, dacă vă veți strica, dacă vă veți face chipuri cioplite, înfățișări ale vreunui

lucru, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-L mâniați, -

Deut 4.16;2Împ 17.17;

²⁶iau astăzi martor împotriva voastră cerul și pământul, - că veți pieri de o moarte repede din țara pe care o veți lua în stăpânire dincolo de Iordan, și nu veți avea zile multe în ea, căci veți fi nimicivi de tot.

Deut 30.18-19;Isa 1.2;Mic 6.2;

²⁷Domnul vă va împrăști printre popoare, și nu veți rămâne decât un mic număr în mijlocul neamurilor unde vă va duce Domnul.

Lev 26.33;Deut 28.62-64;Neem 1.8;

²⁸Și acolo veți sluji unor dumnezei, care sunt o lucrare făcută de mâini omenești, de lemn și de piatră, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să mănânce, nici să miroase.

Deut 28.64;1Sam 26.19;Ier 16.13;Ps 115.4-5;Ps 135.15-16;Isa 44.9;Isa 46.7;

²⁹Și dacă de acolo vei căuta pe Domnul, Dumnezeul tău, Îl vei găsi dacă-L vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău.

Lev 26.39-40;Deut 30.1-3;2Cron 15.4;Neem 1.9;Isa 55.6-7;Ier 29.12-14;

³⁰Și după ce ți se vor întâmpla toate aceste lucruri în strâmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta glasul Lui;

Gen 49.1;Deut 31.29;Ier 23.20;Osea 3.5;Ioel 2.12;

³¹căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi și nu te va nimici; El nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinții tăi.

2Cron 30.9;Neem 9.31;Ps 116.5;Iona 4.2;

Dumnezeul lui Israel mai presus de orice.

³²Întreabă vremurile străvechi, care au fost înaintea ta, din ziua când a făcut Dumnezeu pe om pe pământ, și cercetează de la o margine a cerului la cealaltă: a fost vreodată vreo întâmplare așa de mare, și s-a auzit vreodată așa ceva?

Iov 8.8;Mat 24.31;

³³A fost vreodată vreun popor care să fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu, și să fi rămas viu?

Ex 24.11;Ex 33.20;Deut 5.24-26;

³⁴A fost vreodată vreun dumnezeu care să fi căutat să ia un neam din mijlocul altui neam, prin încercări, semne, minuni și lupte, cu mână tare și braț întins, și cu minuni înfricoșate, cum a făcut cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, în Egipt și sub ochii voștri?

Deut 7.19;Deut 29.3;Ex 7.3;Ex 13.3;Ex 6.6;Deut 26.8;Deut 34.12;

³⁵Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El.

Deut 32.39;1Sam 2.2;Isa 45.5-22;Marc 12.29-32;

³⁶Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui, ca să te învețe; și, pe pământ, te-a făcut să vezi focul Lui cel mare, și ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului.

Ex 19.9-19;Ex 20.18-22;Ex 24.16;Evr 12.18;

³⁷El a iubit pe părinții tăi, și de aceea a ales sămânța lor după ei; El însuși te-a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare.

Deut 10.15;Ex 13.3-14;

³⁸El a izgonit dinaintea ta neamuri mai mari la număr și mai tari decât tine, ca să te ducă în țara lor, și să ți-o dea în stăpânire, cum vezi azi.

Deut 7.1;Deut 9.1-5;

³⁹Să știi dar în ziua aceasta, și pune-ți în inimă că numai Domnul este Dumnezeu, sus în cer și jos pe pământ, și că nu este alt Dumnezeu afară de El.

Deut 4.35;Ios 2.11;

⁴⁰Păzește dar legile și poruncile Lui, pe care ți le dau azi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, și să ai zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, pe vecie."

Lev 22.31;Deut 5.16;Deut 6.3-18;Deut 12.25-28;Deut 22.7;Efes 6.3;

Cetățile de scăpare de la răsăritul Iordanului.

⁴¹Atunci Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la răsărit,

Num 35.6-14;

⁴²pentru ca să slujească de scăpare ucigaşului care ar fi omorât fără voie pe aproapele lui, fără să-i fi fost vrăjmaş mai dinainte, şi să-şi poată scăpa astfel viaţa, fugind într-una din aceste cetăţi.

Deut 19.4;

⁴³Aceste cetăţi erau: Beţer, în pustie, în câmpie, la Rubeniţi; Ramot, în Galaad, la Gadiţi, şi Golan, în Basan, la Manasiţi.

Ios 20.8;

Cele zece porunci.

⁴⁴Aceasta este legea pe care a dat-o Moise copiilor lui Israel.

⁴⁵Iată învăţăturile, legile şi poruncile pe care le-a dat Moise copiilor lui Israel, după ieşirea lor din Egipt.

⁴⁶Aceasta era dincoace de Iordan, în vale, faţă în faţă cu Bet-Peor, în ţara lui Sihon, împăratul Amoriţilor, care locuia la Hesbon, şi care a fost bătut de Moise şi copiii lui Israel, după ieşirea lor din Egipt.

Deut 3.29; Num 21.24; Deut 1.4;

⁴⁷Ei au pus mâna pe ţara lui şi pe ţara lui Og, împăratul Basanului. Aceşti doi împăraţi ai Amoriţilor erau dincoace de Iordan, la răsărit.

Num 21.35; Deut 3.3-4;

⁴⁸Ţinutul lor se întindea de la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, până la muntele Sionului care este Hermonul,

Deut 2.36; Deut 3.12; Deut 3.9; Ps 133.3;

⁴⁹şi cuprindea toată câmpia de dincoace de Iordan, la răsărit, până la marea câmpiei, sub poalele muntelui Pisga.

Deut 3.17;

5

¹Moise a chemat pe tot Israelul, şi i-a zis: "Ascultă, Israele, legile şi poruncile pe care vi le spun astăzi în auzul vostru. Învăţaţi-le, şi împliniţi-le cu scumpătate.

²Domnul, Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi un legământ la Horeb.

Ex 19.5; Deut 4.23;

³Nu cu părinții noștri a încheiat Domnul legământul acesta, ci cu noi, care suntem toți vii astăzi aici.

Mat 13.17;Evr 8.9;

⁴Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului.

Ex 19.9-19;Ex 20.22;Deut 4.33-36;Deut 34.10;

⁵Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să vă vestesc cuvântul Domnului; căci vă era frică de foc, și nu v-ați suit pe munte. El a zis:

Ex 20.21;Gal 3.19;Ex 19.16;Ex 20.18;Ex 24.2;

⁶Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei.

Ex 20.2;Lev 26.1;Deut 6.4;Ps 81.10;

⁷Să n-ai alți dumnezei afară de Mine.

Ex 20.3;

⁸Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în ape sub pământ.

Ex 20.4;

⁹Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc;

Ex 34.7;

¹⁰și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

Ier 32.18;Dan 9.4;

¹¹Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

Ex 20.7;Lev 19.12;Mat 5.33;

¹²Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău.

Ex 20.8;

¹³Șase zile să lucrezi, și să-ți faci toate treburile.

Ex 23.12;Ex 35.2;Ezec 20.12;

¹⁴Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.

Gen 2.2;Ex 16.29-30;Evr 4.4;

¹⁵Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă.

Deut 15.15;Deut 16.12;Deut 24.18-22;Deut 4.34-37;

¹⁶Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

Ex 20.12;Lev 19.3;Deut 27.16;Efes 6.2-3;Col 3.20;Deut 4.40;

¹⁷Să nu ucizi.

Ex 20.13;Mat 5.21;

¹⁸Să nu preacurvești.

Ex 20.14;Luc 18.20;Iac 2.11;

¹⁹Să nu furi.

Ex 20.15;Rom 13.9;

²⁰Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

Ex 20.16;

²¹Să nu poftesti nevasta aproapelui tău; să nu poftesti casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui tău."

Ex 20.17;Mic 2.2;Hab 2.9;Luc 12.15;Rom 7.7;Rom 13.9;

²²Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului din nori și din negură deasă, și le-a spus la toată

adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a scris pe două table de piatră, și mi le-a dat.

Ex 24.12;Ex 31.18;Deut 4.13;

²³Când ați auzit glasul acela din mijlocul întunericului, și pe când tot muntele era aprins, căpeteniile semințiilor voastre și bătrânii voștri s-au apropiat toți de mine,

Ex 20.18-19;

²⁴și ați zis: "Iată că Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat slava și mărima Lui și noi l-am auzit glasul din mijlocul focului; astăzi, am văzut că Dumnezeu a vorbit unor oameni, și totuși au rămas vii.

Ex 19.19;Deut 4.33;Jud 13.22;

²⁵Și acum pentru ce să murim? Căci acest foc mare ne va mistui; dacă vom auzi și mai departe glasul Domnului, Dumnezeului nostru, vom muri.

Deut 18.16;

²⁶Cine este, în adevăr, omul acela, care să fi auzit vreodată, ca noi, glasul Dumnezeului celui viu vorbind din mijlocul focului, și totuși să fi rămas viu?

Deut 4.33;

²⁷Apropie-te mai bine, tu, și ascultă tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeul nostru; apoi să ne spui tu însuși tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeul nostru, și noi vom asculta, și vom face."

Ex 20.19;Evr 12.19;

²⁸Domnul a auzit cuvintele pe care mi le-ați spus. Și Domnul mi-a zis: "Am auzit cuvintele pe care ți le-a spus poporul acesta: tot ce au zis este bine.

Deut 18.17;

²⁹O! de ar rămâne ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!

Deut 32.29;Ps 81.13;Isa 48.18;Mat 23.37;Luc 19.42;Deut 11.1;Deut 4.40;

³⁰Du-te de spune-le: "Întoarceți-vă în corturile voastre."

³¹Dar tu, rămâi aici cu Mine, și-ți voi spune toate poruncile, legile și rânduielile, pe care să-i înveți să le împlinescă în țara pe care le-o dau în stăpânire."

Gal 3.19;

³²Luați seama dar, să faceți așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă abateți de la cele ce a poruncit El nici la dreapta, nici la stânga.

Deut 17.20;Deut 28.14;Ios 1.7;Ios 23.6;Prov 4.27;

³³Să urmați în totul calea pe care v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru, să umblați, ca să trăiți și să fiți fericiți, și să aveți zile multe în țara pe care o veți lua în stăpânire.

Deut 10.12;Ps 119.6;Ier 7.23;Luc 1.6;Deut 4.40;

6

Ținerea poruncilor Domnului.

¹Iată poruncile, legile și rânduielile pe care a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire;

Deut 4.1;Deut 5.31;Deut 12.1;

²ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău, și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau, și să ai zile multe.

Ex 20.20;Deut 10.12-13;Ps 111.10;Ps 128.1;Ecl 12.13;Deut 4.40;Prov 3.1-2;

³Ascultă-le dar, Israele, și caută să le îplinești, ca să fii fericit și să vă înmulțiți mult, cum ți-a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi, când ți-a făgăduit țara în care curge lapte și miere.

Gen 15.5;Gen 22.17;Ex 3.8;

⁴Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.

Isa 42.8;Marc 12.29-32;Ion 17.3;1Cor 8.4-6;

⁵Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.

Deut 10.12;Mat 22.37;Marc 12.30;Luc 10.27;2Împ 23.25;

⁶Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.

Deut 11.18;Deut 32.46;Ps 37.31;Ps 40.8;Ps 119.11-98;Prov 3.3;Isa 51.7;

⁷Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.

Deut 4.9;Deut 11.19;Ps 78.4-6;Efes 6.4;

⁸Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini, și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi.

Ex 13.9-16;Deut 11.18;Prov 3.3;Prov 6.21;Prov 7.3;

⁹Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.

Deut 11.20;Isa 57.8;

Tâlcuirea poruncii despre dragostea de Dumnezeu.

¹⁰Domnul, Dumnezeul tău, te va face să intri în țara pe care a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, că ți-o va da. Vei stăpâni cetăți mari și bune pe care nu tu le-ai zidit,

Ios 24.13;Ps 105.44;

¹¹case pline de tot felul de bunuri pe care nu tu le-ai umplut, puțuri de apă săpate pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu i-ai sădit. Când vei mânca și te vei sătura,

Deut 8.10;

¹²vezi să nu uiți pe Domnul, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

¹³Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-l slujești, și pe Numele Lui să juri.

Deut 10.12-20;Deut 13.4;Mat 4.10;Luc 4.8;

¹⁴Să nu vă duceți după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor din jurul vostru;

Ps 63.11;Isa 45.23;Isa 65.16;Ier 4.2;Ier 5.7;Ier 12.16;Deut 8.19;Deut 11.28;Ier 25.6;Deut 13.7;

¹⁵căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu gelos în mijlocul tău. Altfel, Domnul, Dumnezeul tău, S-ar aprinde de mânie împotriva ta, și te-ar nimici de pe fața pământului.

Ex 20.5;Deut 4.24;Deut 7.4;Deut 11.17;

¹⁶Să nu ispitiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, cum L-ați ispitit la Masa.

Mat 4.7;Luc 4.12;Ex 17.2-7;Num 20.3-4;Num 21.4-5;1Cor 10.9;

¹⁷Ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, poruncile Lui și legile lui pe care vi le-a dat.

Deut 11.13-22;Ps 119.4;

¹⁸Să faci ce este plăcut și bine înaintea Domnului, ca să fii fericit, și să intri în stăpânirea țării aceleia bune, pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da,

Ex 15.26;Deut 12.28;Deut 13.18;

¹⁹după ce va izgoni pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, cum a spus Domnul.

Num 33.52-53;

²⁰Când fiul tău te va întreba într-o zi: "Ce înseamnă învățăturile acestea, legile acestea și poruncile acestea, pe care vi le-a dat Domnul, Dumnezeul nostru?"

Ex 13.14;

²¹să răspunzi fiului tău: "Noi eram robi ai lui Faraon în Egipt, și Domnul ne-a scos din Egipt cu mâna Lui cea puternică.

Ex 3.19;Ex 13.3;

²²Domnul a făcut, sub ochii noștri, minuni și semne mari și nenorocite împotriva Egiptului, împotriva lui Faraon și împotriva întregii lui case;

Ex 7.8-12;Ps 135.9;

²³și ne-a scos de acolo, ca să ne aducă în țara pe care jurase părinților noștri că ne-o va da.

²⁴Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca să fim totdeauna fericiți, și să ne țină în viață, cum face astăzi.

Deut 6.2;Deut 10.13;Iov 35.7-8;Ier 32.39;Deut 4.1;Deut 8.1;Ps 41.2;Luc 10.28;

²⁵Vom avea parte de îndurarea Lui, dacă vom împlini cu scumpătate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit El."

Lev 18.5;Deut 24.13;Rom 10.3-5;

Nimicirea Cananiților și a idolilor lor.

¹Când Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara în care vei intra și o vei lua în stăpânire, și va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe Hetiți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți, pe Canaaniți, pe Fereziți, pe Heviți și pe lebusiți, șapte neamuri mai mari la număr și mai puternice decât tine;

Deut 31.3;Ps 44.2-3;Gen 15.19;Ex 33.2;Deut 4.38;Deut 9.1;

²când Domnul, Dumnezeul tău, ți le va da în mâini, și le vei bate, să le nimicești cu desăvârșire, să nu închei legământ cu ele, și să n-ai milă de ele.

Deut 7.23;Deut 23.14;Num 33.52;Deut 20.16-17;Ios 6.17;Ios 8.24;Ios 9.24;Ios 10.28-40;Ios 11.11-12;Ex 23.32;Ex 34.12-16;Jud 2.2;Deut 20.10;Ios 2.14;Ios 9.18;Jud 1.24;

³Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor, și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi;

Ios 23.12;1Împ 11.2;Ezra 9.2;

⁴căci ar abate de la Mine pe fiii tăi, și ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră și te-ar nimici îndată.

Deut 6.15;

⁵Dimpotrivă, iată cum să vă purtați cu ele: să le surpați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești, să le tăiați pomii închinați dumnezeilor lor și să ardeți în foc chipurile lor cioplite.

Ex 23.24;Ex 34.13;Deut 12.2-3;

Israel este popor sfânt.

⁶Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.

Ex 19.6;Deut 14.2;Deut 26.19;Ps 50.5;Ier 2.3;Ex 19.5;Amos 3.2;1Pet 2.9;

⁷Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele.

Deut 10.22;

⁸Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mâna Lui

puternică, și v-a izbăvit din casa robiei, din mâna Lui Faraon, împăratul Egiptului.

Deut 10.15; Ex 32.13; Ps 105.8-10; Luc 1.55-73; Ex 13.3-14;

⁹Să știi dar că Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.

Isa 49.7; 1Cor 1.9; 1Cor 10.13; 2Cor 1.18; 1Tes 5.24; 2Tes 3.3; 2Tim 2.13; Evr 11.11; 1Ioan 1.9; Ex 20.6; Deut 5.10; Neem 1.5; Dan 9.4;

¹⁰Dar răsplătește îndată pe cei ce-L urăsc, și-i pierde; nu dă nici o păsuire celui ce-L urăște, ci-i răsplătește îndată.

Isa 59.18; Num 1.2; Deut 32.35;

¹¹De aceea păzește poruncile, legile și rânduielile pe care ți le dau azi, și împlinește-le.

Noi îndemnuri.

¹²Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeul tău, va ține față de tine legământul și îndurarea cu care S-a jurat părinților tăi.

Lev 26.3; Deut 28.1; Ps 105.8-9; Luc 1.55-73;

¹³El te va iubi, te va binecuvânta și te va înmulți; va binecuvânta rodul trupului tău și rodul pământului tău, grâul tău, mustul și untdelemnul tău, rodul cirezilor tale de vite și rodul turmelor tale de oi, în țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da.

Ioan 14.21; Deut 28.4;

¹⁴Vei fi binecuvântat mai mult decât toate popoarele; și la tine nu va fi nici bărbat, nici femeie stearpă, nici vită stearpă în turmele tale.

Ex 23.26;

¹⁵Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimite nici una din acele molime rele din Egipt pe care le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți cei ce te urăsc.

Ex 9.14; Ex 15.26; Deut 28.27-60;

¹⁶Să nimicești toate popoarele pe care ți le va da în mână Domnul, Dumnezeul tău; să n-arunci nici o privire de milă spre ele, și să nu slujești dumnezeilor lor, căci aceasta va fi o cursă pentru tine.

Deut 7.2;Deut 13.8;Deut 19.13-21;Deut 25.12;Ex 23.33;Deut 12.30;Jud 8.27;Ps 106.36;

¹⁷Poate că vei zice în inima ta: "Neamurile acestea sunt mai mari la număr decât mine; cum voi putea să le izgonesc?"

¹⁸Să nu te temi de ele. Adu-ți aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeul tău, lui Faraon și întregului Egipt;

Deut 31.6;Ps 105.5;

¹⁹adu-ți aminte de marile încercări pe care ți le-au văzut ochii, de minunile și semnele, de mâna tare și de brațul întins, cu care te-a scos Domnul, Dumnezeul tău. Așa va face Domnul, Dumnezeul tău, tuturor popoarelor de care te temi.

Deut 4.34;Deut 29.3;

²⁰Domnul, Dumnezeul tău, va trimite chiar și viespii bondărești împotriva lor până la deplina nimicire a celor ce vor scăpa și se vor ascunde de tine.

Ex 23.28;Ios 24.12;

²¹Să nu te înspăimânți de ei; căci Domnul, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, Dumnezeul cel mare și înfricoșat.

Num 11.20;Num 14.9-42;Num 16.3;Ios 3.10;Deut 10.17;Neem 1.5;Neem 4.14;Neem 9.32;

²²Și Domnul, Dumnezeul tău, va izgoni încetul cu încetul aceste neamuri dinaintea ta: nu le vei putea nimici îndată, ca să nu se înmulțească fiarele câmpului împotriva ta.

Ex 23.29-30;

²³Dar Domnul, Dumnezeul tău, le va da în mâna ta; și le va pune cu totul pe fugă, până vor fi nimicite.

²⁴Pe împărații lor îi va da în mâinile tale, și le vei șterge numele de sub ceruri; nici unul din aceste popoare nu va putea să stea împotriva ta, până le vei nimici.

Ios 10.24-42;Ios 12.1;Ex 17.14;Deut 9.14;Deut 25.19;Deut 29.20;Deut 11.25;Ios 1.5;Ios 10.8;Ios 23.9;

²⁵Chipurile cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți în foc. Să nu poțtești și să nu iei pentru tine argintul și aurul de pe ele, ca nu cumva aceste lucruri să ajungă pentru tine o cursă; căci ele sunt o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Deut 7.5;Ex 32.20;Deut 12.3;1Cron 14.12;Ios 7.1-21;Jud 8.27;Deut 17.1;

²⁶Să nu aduci nici un lucru urâcios în casa ta, ca să nu fii nimicit cu desăvârșire, tu și lucrul acela; să-ți fie groază de el "să-ți fie scârbă de el, căci este un lucru blestemat.

Lev 27.28;Deut 13.17;Ios 6.17-18;Ios 7.1;

8

Pământul făgăduit și mulțumirea către Dumnezeu.

¹Să păziți și să împliniți toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să trăiți, să vă înmulțiți, și să intrați în stăpânirea țării pe care a jurat Domnul că o va da părinților voștri.

Deut 4.1;Deut 5.32-33;Deut 6.1-3;

²Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui.

Deut 1.3;Deut 2.7;Deut 29.5;Ps 136.16;Amos 2.10;Ex 16.4;Deut 13.3;2Cron 32.31;Ioan 2.25;

³Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame, și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul.

Ex 16.2-3;Ex 16.12-35;Ps 104.29;Mat 4.4;Luc 4.4;

⁴Haina nu ți s-a învechit pe tine, și nici nu ți s-au umflat picioarele, în timpul acestor patruzeci de ani.

Deut 29.5;Neem 9.21;

⁵Recunoaște dar în inima ta că Domnul, Dumnezeul tău, te mustră cum mustră un om pe copilul lui.

2Sam 7.14;Ps 89.32;Prov 3.12;Evr 12.5-6;Apoc 3.19;

⁶Să păzești poruncile Domnului, Dumnezeului tău, ca să umbli în căile Lui, și să te temi de El.

Deut 5.33;

⁷Căci Domnul, Dumnezeul tău, are să te ducă într-o țară bună, țară cu pâraie de apă, cu izvoare și cu lacuri, care țâșnesc din văi și munți;

Deut 11.10-12;

⁸țară cu grâu, cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii; țară cu măslini și cu miere;

⁹țară unde vei mânca pâine din belșug, unde nu vei duce lipsă de nimic; țară, ale cărei pietre sunt de fier, și din ai cărei munți vei scoate aramă.

Deut 33.25;

¹⁰Când vei mânca și te vei sătura, să binecuvântezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea bună pe care ți-a dat-o.

Deut 6.11-12;

¹¹Vezi să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, până acolo încât să nu păzești poruncile, rânduielele și legile Lui, pe care ți le dau azi.

¹²Când vei mânca și te vei sătura, când vei zidi și vei locui în case frumoase,

Deut 28.47;Deut 32.15;Prov 30.9;Osea 13.6;

¹³când vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se argintul și aurul, și crescându-ți tot ce ai,

¹⁴ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei;

1Cor 4.7;Ps 106.21;

¹⁵care te-a dus în acea pustie mare și grozavă, unde erau șerpi înfocați și scorpioni, în locuri uscate și fără apă, care a făcut să-ți țâșnească apă din stânca cea mai tare,

Isa 63.12-14;Ier 2.6;Num 21.6;Osea 13.5;Num 20.11;Ps 78.15;Ps 114.8;

¹⁶și care ți-a dat să mănânci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce, și să-ți facă bine apoi.

Deut 8.3;Ex 16.15;Ier 24.5-6;Evr 12.11;

¹⁷Vezi să nu zici în inima ta: "Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății."

Deut 9.4;1Cor 4.7;

¹⁸Ci adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi, ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi.

Prov 10.22; Osea 2.8; Deut 7.8-12;

¹⁹Dacă vei uita pe Domnul, Dumnezeul tău, și vei merge după alți dumnezei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, vă spun hotărât azi că veți pieri.

Deut 4.26; Deut 30.18;

²⁰Veți pieri ca și neamurile pe care le-a pierdut Domnul dinaintea voastră, pentru că nu veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.

Dan 9.11-12;

9

Aducerea aminte de răzvrătirile lui Israel.

¹Ascultă, Israele! Astăzi vei trece Iordanul, ca să te faci stăpân pe niște neamuri mai mari și mai puternice decât tine, pe cetăți mari și întărite până la cer,

Deut 11.31; Ios 3.16; Ios 4.19; Deut 4.38; Deut 7.1; Deut 11.23; Deut 1.28;

²pe un popor mare și înalt la statură, pe copiii lui Anac, pe care-i cunoști și despre care ai auzit zicându-se: "Cine va putea să stea împotriva copiilor lui Anac!"

Num 13.22-33;

³Să știi azi că Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuși înaintea ta, ca un foc mistuitor; El îi va nimici, El îi va smeri înaintea ta; și tu îi vei izgoni, îi vei pierde curând, cum ți-a spus Domnul.

Deut 31.3; Ios 3.11; Deut 4.24; Evr 12.29; Deut 7.23; Ex 23.31; Deut 7.24;

⁴Când îi va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, dinaintea ta, să nu zici în inima ta: "Pentru bunătatea mea m-a făcut Domnul să intru în stăpânirea țării acesteia." Căci din pricina răutății neamurilor acelora le izgonește Domnul dinaintea ta.

Deut 8.17; Rom 11.6-20; 1Cor 4.4-7; Gen 15.16; Lev 18.24-25; Deut 18.12;

⁵Nu, nu pentru bunătatea ta, nici pentru curăția inimii tale intri tu în stăpânirea țării lor; ci din pricina răutății acestor neamuri le izgonește Domnul, Dumnezeul tău, dinaintea ta, și ca să împlinească astfel cuvântul prin care Domnul S-a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.

Tit 3.5; Gen 12.7; Gen 13.15; Gen 15.7; Gen 17.8; Gen 26.4; Gen 28.13;

⁶Să știi dar că nu din pricina bunătății tale îți dă Domnul, Dumnezeul tău, acea țară bună ca s-o stăpânești; căci tu ești un popor tare încăpățânat.

Deut 9.13;Ex 32.9;Ex 33.3;Ex 34.9;

⁷Adu-ți aminte, și nu uita cum ai ațâțat mânia Domnului, Dumnezeului tău, în pustie. Din ziua când ai ieșit din țara Egiptului până la sosirea voastră în locul acesta, tot răzvrățiți împotriva Domnului ați fost!

Ex 14.11;Ex 16.2;Ex 17.2;Num 11.4;Num 20.2;Num 25.2;Deut 31.27;

⁸La Horeb, atâta ați ațâțat mânia Domnului, încât Domnul S-a mâniat pe voi și voia să vă nimicească.

Ex 32.4;Ps 106.19;

⁹Când m-am suit pe munte, ca să iau tablele de piatră, tablele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi, am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mănânc pâine și fără să beau apă;

Ex 24.12-15;Ex 24.18;Ex 34.28;

¹⁰și Domnul mi-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu, și cuprinzând toate cuvintele pe care vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua când tot poporul era adunat.

Ex 31.18;Ex 19.17;Ex 20.1;Deut 4.10;Deut 10.4;Deut 18.16;

¹¹După acele patruzeci de zile și patruzeci de nopți Domnul mi-a dat cele două table de piatră, tablele legământului.

¹²Domnul mi-a zis atunci: "Scoală-te și pogoară-te în grabă de aici; căci poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s-a stricat. S-au abătut curând de la calea pe care le-am arătat-o; și-au făcut un chip turnat."

Ex 32.7;Deut 31.29;Jud 2.17;

¹³Domnul mi-a zis: "Eu văd că poporul acesta este un popor tare încăpățânat.

Ex 32.9;Deut 9.6;Deut 10.16;Deut 31.27;2Împ 17.14;

¹⁴Lasă-mă să-i nimicesc și să le șterg numele de sub ceruri; iar pe tine te voi face un neam mai puternic și mai mare la număr decât poporul acesta."

Ex 32.10;Deut 29.20;Ps 9.5;Ps 109.13;Num 14.12;

¹⁵M-am întors și m-am pogorât de pe munte care era tot numai foc, cu cele două table ale legământului în amândouă mâinile mele.

Ex 32.15;Ex 19.18;Deut 4.11;Deut 5.23;

¹⁶M-am uitat, și iată că păcătuiserăți împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, vă făcuserăți un vițel turnat, vă depărtaserăți curând de la calea pe care v-o arătase Domnul.

Ex 32.19;

¹⁷Am apucat atunci cele două table, le-am aruncat din mâinile mele, și le-am sfărâmat sub ochii voștri.

¹⁸M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mănânc și fără să beau apă, din pricina tuturor păcatelor pe care le săvârșiserăți, făcând ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mâniati.

Ex 34.28;Ps 106.23;

¹⁹Căci mă îngrozisem la vederea mâniei și urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastră, până acolo încât voia să vă nimicească. Dar Domnul m-a ascultat și de data aceasta.

Ex 32.10-11;Ex 32.14;Ex 33.17;Deut 10.10;Ps 106.23;

²⁰Domnul de asemenea era foarte mâniat și pe Aaron, așa încât voia să-l piardă, și eu m-am rugat atunci și pentru el.

²¹Am luat vițelul pe care-l făcuserăți, isprava păcatului vostru, l-am ars în foc, l-am sfărâmat până s-a făcut praf, și am aruncat praful acela în pâraul care curgea din munte.

Ex 32.20;Isa 31.7;

²²Apoi la Tabeera, la Masa, și la Chibrot-Hataava, voi iarăși ați ațâțat mânia Domnului.

Num 11.1-5;Ex 17.7;Num 11.4-34;

²³Și când v-a trimis Domnul de la Cades-Barnea, zicând: "Suiți-vă, și luați în stăpânire țara pe care v-o dau!" voi v-ați răzvrătit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru, n-ați avut credință în El, și n-ați ascultat glasul Lui.

Num 13.3;Num 14.1;Ps 106.24-25;

²⁴V-ați tot răzvrătit împotriva Domnului de când vă cunosc.

Deut 31.27;

²⁵M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului: patruzeci de zile și patruzeci de nopți, m-am aruncat cu fața la pământ, pentru că Domnul spusese că vrea să vă nimicească.

Deut 9.18;

²⁶M-am rugat Domnului, și am zis: "Stăpâne Doamne, nu nimici pe poporul Tău, moștenirea Ta, pe care ai răscumpărat-o, în mărimea Ta, pe care ai scos-o din Egipt, prin mâna Ta cea puternică.

Ex 32.11;

²⁷Adu-ți aminte de robii tăi, Avraam, Isaac și Iacov. Nu căuta la îndărătnicia acestui popor, la răutatea lui și la păcatul lui,

²⁸ca nu cumva țara din care ne-ai scos să zică: "Pentru că Domnul n-avea putere să-i ducă în țara pe care le-o făgăduise și pentru că-i ura, de aceea i-a scos ca să-i omoare în pustie."

Ex 32.12; Num 14.16;

²⁹Totuși ei sunt poporul Tău și moștenirea Ta, pe care ai scos-o din Egipt cu mâna Ta cea puternică și cu brațul Tău cel întins."

Deut 4.20; 1Împ 8.51; Neem 1.10; Ps 95.7;

10

Tablele cele noi.

¹În vremea aceea, Domnul mi-a zis: "Taie două table de piatră ca cele dintâi, și suie-te la Mine pe munte; fă și un chivot de lemn.

Ex 34.1-2; Ex 25.10;

²Eu voi scrie pe aceste două table cuvintele care erau scrise pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat, și să le pui în chivot."

Ex 25.16-21;

³Am făcut un chivot de lemn de salcâm, am tăiat două table de piatră ca cele dintâi, și m-am suit pe munte cu cele două table în mână.

Ex 25.5-10; Ex 37.1; Ex 34.4;

⁴Domnul a scris pe table ce fusese scris pe cele dintâi, cele zece porunci care vă fuseseră spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării; și Domnul mi le-a dat.

Ex 34.28;Ex 20.1;Ex 17.19;Deut 9.10;Deut 18.16;

⁵M-am întors apoi și m-am pogorât de pe munte, am pus tablele în chivotul pe care-l făcusem, și ele au rămas acolo, cum îmi poruncise Domnul.

Ex 34.29;Ex 40.20;1Împ 8.9;

⁶Copiii lui Israel au plecat din Beerot-Bene-laacan la Mosera. Acolo a murit Aaron, și a fost îngropat; Eleazar, fiul lui, i-a urmat în slujba preoției.

Num 33.31;Num 20.28;Num 33.38;

⁷Apoi de-acolo au pornit la Gudgoda, și de la Gudgoda la Iotbata, țară unde sunt pâraie de ape.

Num 33.32-33;

⁸În vremea aceea, Domnul a despărțit seminția lui Levi, și i-a poruncit să ducă chivotul legământului Domnului, să stea înaintea Domnului ca să-l slujească, și să binecuvânteze poporul în Numele Lui; lucru pe care l-a făcut până în ziua de azi.

Num 3.6;Num 4.4;Num 8.14;Num 16.9;Num 4.15;Deut 18.5;Lev 9.22;
Num 6.23;Deut 21.5;

⁹De aceea Levi n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu frații lui: Domnul este moștenirea lui, cum i-a spus Domnul, Dumnezeul tău.

Num 18.20-24;Deut 18.1-2;Ezec 44.28;

¹⁰Eu am rămas pe munte, ca și mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Domnul m-a ascultat și de data aceasta; Domnul n-a voit să vă nimicească.

Ex 34.28;Deut 9.18-25;Ex 32.14-34;Ex 33.17;Deut 9.19;

¹¹Domnul mi-a zis: "Scoală-te, du-te, și mergi în fruntea poporului. Să se ducă să ia în stăpânire țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da."

Ex 32.34;Ex 33.1;

Ce cere Dumnezeu.

¹²Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău,

Mic 6.8;Deut 6.13;Deut 5.33;Deut 6.5;Deut 11.13;Deut 30.16-20;Mat 22.37;

13 să păzești poruncile Domnului și legile Lui pe care ți le dau astăzi, ca să fii fericit?

Deut 6.24;

14 Iată, ale Domnului, Dumnezeului tău, sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce cuprinde el.

1Împ 8.27;Ps 115.16;Ps 148.4;Gen 14.19;Ex 19.5;Ps 24.1;

15 Și numai de părinții tăi S-a alipit Domnul ca să-i iubească; și după ei, pe sămânța lor, pe voi v-a ales El dintre toate popoarele, cum vedeți azi.

Deut 4.37;

16 Să vă tăiați dar inima împrejur, și să nu vă mai înțepeniți gâtul.

Lev 26.41;Deut 30.6;Ier 4.4;Rom 2.28-29;Col 2.11;Deut 9.6-13;

17 Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic și înfricoșat, care nu caută la fața oamenilor și nu primește daruri;

Ios 22.22;Ps 136.2;Dan 2.47;Dan 11.36;Apoc 17.14;Apoc 19.16;Deut 7.21;2Cron 19.7;Iov 34.19;Fapt 10.34;Rom 2.11;Gal 2.6;Efes 6.9;Col 3.25;1Pet 1.17;

18 care face dreptate orfanului și văduvei, care iubește pe străin și-i dă hrană și îmbrăcăminte.

Ps 68.5;Ps 146.9;

19 Să iubiți pe străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

Lev 19.33-34;

20 Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-l slujești, să te alipești de El, și pe Numele Lui să juri.

Deut 6.13;Mat 4.10;Luc 4.8;Deut 11.22;Deut 13.4;Ps 63.11;

21 El este slava ta, El este Dumnezeul tău. El a făcut în mijlocul tău aceste lucruri mari și grozave pe care ți le-au văzut ochii.

Ex 15.2;Ps 22.3;Ier 17.14;1Sam 12.24;2Sam 7.23;Ps 106.21-22;

22 Părinții tăi s-au pogorât în Egipt în număr de șaptezeci de inși; acum Domnul, Dumnezeul tău, a făcut din tine o mulțime ca stelele cerului."

Gen 46.27;Ex 1.5;Fapt 7.14;Gen 15.5;Deut 1.10;Deut 28.62;

11

Aducerea aminte de minunile făcute de Dumnezeu cu poporul Său.

¹Să iubești dar pe Domnul, Dumnezeul tău, și să păzești totdeauna învățăturile Lui, legile Lui, rânduielile Lui și poruncile Lui.

Deut 10.12;Deut 30.16-20;Zah 3.7;

²Recunoașteți astăzi - ce n-au putut recunoaște și vedea copiii voștri - pedepsele Domnului, Dumnezeului vostru, mărimea Lui, mâna Lui cea tare și brațul Lui cel întins,

Deut 8.5;Deut 5.24;Deut 7.19;

³semnele Lui și faptele pe care le-a săvârșit în mijlocul Egiptului împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și împotriva întregii lui țări.

Ps 78.12;Ps 135.9;

⁴Recunoașteți ce a făcut El oștirii Egiptului, cailor lui și carelor lui, cum a făcut să vină peste ei apele mării Roșii,

Ex 14.27-28;Ex 15.9-10;Ps 106.11;

⁵când vă urmăreau, și i-a nimicit pentru totdeauna;

⁶ce v-a făcut în pustie, până la venirea voastră în locul acesta; ce a făcut lui Datan și lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul și-a deschis gura și i-a înghițit, cu casele și corturile lor, și cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel.

Num 16.1-31;Num 27.3;Ps 106.17;

⁷Căci ați văzut cu ochii voștri toate lucrurile mari pe care le-a făcut Domnul.

Deut 5.3;Deut 7.19;

⁸Astfel, să păziți toate poruncile pe care vi le dau eu astăzi, ca să puteți pune mâna pe țara în care veți trece ca s-o luați în stăpânire,

Ios 1.6-7;

⁹și să aveți zile multe în țara pe care Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, lor și seminței lor, țară în care curge lapte și miere.

Deut 4.40;Deut 5.16;Prov 10.27;Deut 9.5;Ex 3.8;

¹⁰Căci țara în stăpânirea căreia vei intra, nu este ca țara Egiptului, din care ați ieșit, unde îți aruncaai sămânța în ogoare și le udai cu piciorul ca pe o grădină de zarzavat.

Zah 14.18;

¹¹Țara pe care o veți stăpâni este o țară cu munți și văi, care se adapă din ploaia cerului;

Deut 8.7;

¹²este o țară de care îngrijește Domnul, Dumnezeul tău, și asupra căreia Domnul, Dumnezeul tău, are neîncetat ochii, de la începutul până la sfârșitul anului.

1Împ 9.3;

¹³Dacă veți asculta de poruncile mele pe care vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, și dacă-l veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul vostru,

Deut 11.22;Deut 6.17;Deut 10.12;

¹⁴El va da țărilor voastre ploaie la vreme, ploaie timpurie și ploaie târzie, și-ți vei strânge grâul, mustul și untdelemnul;

Lev 26.4;Deut 28.12;loel 2.23;Iac 5.7;

¹⁵de asemenea va da iarbă în câmpiile tale pentru vite, și vei mânca și te vei sătura.

Ps 104.14;Deut 6.11;loel 2.19;

¹⁶Vedeți să nu vi se amăgească inima, și să vă abateți, ca să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor.

Deut 29.18;Iov 31.27;Deut 8.19;Deut 30.17;

¹⁷Căci atunci Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră; ar închide cerurile, și n-ar mai fi ploaie; pământul nu și-ar mai da roadele, și ați pieri curând din țara aceea bună pe care v-o dă Domnul.

Deut 6.15;1Împ 8.35;2Cron 6.26;2Cron 7.13;Deut 4.26;Deut 8.19-20;
Deut 30.18;Ios 23.13-16;

Îndemn la păzirea poruncilor.

¹⁸Puneți-vă dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre, și să fie ca niște fruntarii între ochii voștri.

Deut 6.6;Deut 32.46;Deut 6.8;

¹⁹Să învățați pe copiii voștri în ele, și să le vorbești despre ele când vei fi acasă, când vei merge în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.

Deut 4.9-10;Deut 6.7;

²⁰Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.

Deut 6.9;

²¹Și atunci zilele voastre și zilele copiilor voștri, în țara pe care Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, vor fi tot atât de multe cât vor fi zilele cerurilor deasupra pământului.

Deut 4.40;Deut 6.2;Prov 3.2;Prov 4.10;Prov 9.11;Ps 72.5;Ps 89.29;

²²Căci dacă veți păzi toate aceste porunci pe care vi le dau, și dacă le veți împlini, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, veți umbla în toate căile Lui și vă veți alipi de El,

Deut 11.13;Deut 6.17;Deut 10.20;Deut 30.20;

²³Domnul va izgoni dinaintea voastră pe toate aceste neamuri, și vă veți face stăpâni pe toate aceste neamuri care sunt mai mari și mai puternice decât voi.

Deut 4.38;Deut 9.5;Deut 9.1;

²⁴Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie până la Liban, și de la râul Eufrat până la marea de apus.

Ios 1.3;Ios 14.9;Gen 15.18;Ex 23.31;Num 34.3;

²⁵Nimeni nu va putea să stea împotriva voastră. Domnul, Dumnezeul vostru, va răspândi, cum v-a spus, frica și groaza de tine peste toată țara în care veți merge.

Deut 7.24;Deut 2.25;Ex 23.27;

Binecuvântarea și blestemul.

²⁶Iată, pun azi înaintea voastră binecuvântarea și blestemul:

Deut 30.1-19;

²⁷binecuvântarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, pe care vi le dau în ziua aceasta;

Deut 28.2;

²⁸blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, și dacă vă veți abate de la calea pe care v-o dau în ziua aceasta, și vă veți duce după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți.

Deut 28.15;

²⁹Și când Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o vei lua în stăpânire, să rostești binecuvântarea pe muntele Garizim, și blestemul pe muntele Ebal.

Deut 27.12-13; Ios 8.33;

³⁰Munții aceștia sunt dincolo de Iordan, înapoia drumului care merge spre apus, în țara Canaanților care locuiesc în câmpie, față în față cu Ghilgal, lângă stejarii More.

Gen 12.6; Jud 7.1;

³¹Căci veți trece Iordanul și veți intra în stăpânirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul vostru, ca s-o stăpâniți, și să locuiți în ea.

Deut 9.1; Ios 1.11;

³²Să păziți și să împliniți toate legile și poruncile pe care vi le dau eu astăzi.

Deut 5.32; Deut 12.32;

REPETAREA LEGILOR ȘI PORUNCILOR

(Capitolele 12-26. Neem 9. 13, 14. Psalmul 119.1-4.)

12

Stârpirea închinării la idoli.

¹Iată legile și poruncile pe care să le păziți și să le împliniți, cât veți trăi, în țara pe care v-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul părinților voștri.

Deut 6.1; Deut 4.10; 1Împ 8.40;

²Să nimiciți toate locurile în care slujesc dumnezeilor lor neamurile pe care le veți izgoni, fie pe munți înalți, fie pe dealuri, și sub orice copac verde.

Ex 34.13; Deut 7.5; 2Împ 16.4; 2Împ 17.10-11; Ier 3.6;

³Să le surpați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești, să le ardeți în foc copacii închinați idolilor lor, să dărâmați chipurile cioplite ale dumnezeilor lor, și să faceți să le piară numele din locurile acelea.

Num 33.52; Jud 2.2;

Locul și chipul adevăratei slujbe dumnezeiești.

⁴Voi să nu faceți așa față de Domnul, Dumnezeul vostru!

Deut 12.31;

⁵Ci să-L căutați la locașul Lui, și să mergeți la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul vostru, din toate semințiile voastre, ca să-Și așeze acolo Numele Lui.

Deut 12.11; Deut 26.2; Ios 9.27; 1Împ 8.29; 2Cron 7.12; Ps 78.68;

⁶Acolo să vă aduceți arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielile voastre, cele dintâi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruințe, darurile de bună voie, și întâii-născuți din cirezile și turmele voastre.

Lev 17.3-4; Deut 12.17; Deut 14.22-33; Deut 15.19-20;

⁷Acolo să mâncați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, și să vă bucurați, împreună cu familiile voastre, de toate bunurile cu care vă va fi binecuvântat Domnul, Dumnezeul vostru.

Deut 14.26; Deut 12.12-18; Lev 23.40; Deut 16.11-15; Deut 26.11; Deut 27.7;

⁸Să nu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place,

Jud 17.6; Jud 21.25;

⁹fiindcă n-ați ajuns încă în locul de odihnă și în moștenirea pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul vostru.

¹⁰Dar veți trece Iordanul, și veți locui în țara pe care v-o va da în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru. El vă va da odihnă, după ce vă va izbăvi de toți vrăjmașii voștri care vă înconjoară, și veți locui fără frică.

Deut 11.31;

¹¹Atunci va fi un loc, pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul vostru, ca să facă să locuiască Numele Lui acolo. Acolo să aduceți tot ce vă poruncesc, arderile voastre de tot, jertfele, zeciuiele, cele dintâi roade, și darurile alese pe care le veți face Domnului pentru împlinirea juruințelor voastre.

Deut 12.5-26;Deut 14.23;Deut 15.20;Deut 16.2;Deut 17.8;Deut 18.6;Deut 23.16;Deut 26.2;Deut 31.11;Ios 18.1;1Împ 8.29;Ps 78.68;

¹²Acolo să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi, fiii voștri și fiicele voastre, robii și roabele voastre, și Levitul care va fi în locurile voastre, căci el n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu voi.

Deut 12.7;Deut 10.9;Deut 14.29;

¹³Vezi să n-aduci arderile tale de tot în toate locurile pe care le vei vedea;

Lev 17.4;

¹⁴ci să-ți aduci arderile de tot în locul pe care-l va alege Domnul în una din semințiile tale, și acolo să faci tot ce-ți poruncesc eu.

Deut 12.11;

¹⁵Totuși, când vei dori, vei putea să junghii vite și să mănânci carne în toate cetățile tale, cât îți va fi dat prin binecuvântarea Domnului, Dumnezeului tău; cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să mănânce din ea, cum se mănâncă din căprioară și din cerb.

Deut 12.21;Deut 12.22;Deut 14.5;Deut 15.22;

¹⁶Numai sângele să nu-l mâncați, ci să-l vărsați pe pământ ca apa.

Gen 9.4;Lev 7.26;Lev 17.10;Deut 15.23;Deut 12.23-24;

¹⁷Nu vei putea să mănânci în cetățile tale zeciuiala din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, nici întâii născuți din cirezile și turmele tale, nici vreunul din darurile aduse de tine pentru împlinirea unei juruințe, nici darurile tale de bună voie, nici cele dintâi roade ale tale.

¹⁸Ci pe acestea să le mănânci înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul care va fi în cetățile tale; și să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău, de toate bunurile pe care le vei avea.

Deut 12.11-12;Deut 14.23;

¹⁹Cât vei trăi în țara ta, vezi să nu cumva să părăsești pe Levit.

Deut 14.27;

²⁰Când Domnul, Dumnezeul tău, îți va lărgi hotarele, cum ți-a făgăduit, și dorința să mănânci carne te va face să zici: "Aș vrea să mănânc carne!" vei putea să mănânci după dorința ta.

Gen 15.18; Gen 28.14; Ex 34.24; Deut 11.14; Deut 19.8;

²¹Dacă locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-Și așeze acolo Numele, este departe de tine, vei putea să tai vite din cireadă și din turmă, cum ți-am poruncit, și vei putea să mănânci din ele în cetățile tale, după dorința ta.

²²Să mănânci din ele cum se mănâncă din căprioară și cerb; cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor mânca și ei amândoi.

Deut 12.15;

²³Numai, vezi să nu cumva să mănânci sângele, căci sângele este viața (sufletul); și să nu mănânci sufletul împreună cu carnea.

Deut 12.16; Gen 9.4; Lev 17.11-14;

²⁴Să nu-l mănânci, ci să-l verși pe pământ ca apa.

²⁵Să nu-l mănânci, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, făcând ce este plăcut înaintea Domnului.

Deut 4.40; Isa 3.10; Ex 15.26; Deut 13.18; 1Împ 11.38;

²⁶Dar lucrurile pe care vei voi să le închini Domnului și darurile pe care le vei aduce pentru împlinirea unei juruințe, să te duci să le aduci în locul pe care-l va alege Domnul.

Num 5.9-10; Num 18.19; 1Sam 1.21-24;

²⁷Să-ți aduci arderile de tot, carnea și sângele, pe altarul Domnului, Dumnezeului tău: în celelalte jertfe ale tale, sângele să fie vărsat pe altarul Domnului, Dumnezeului tău, iar carnea s-o mănânci.

Lev 1.5-13; Lev 17.11;

²⁸Păzește și ascultă toate aceste lucruri pe care ți le poruncesc, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, pe vecie, făcând ce este bine și ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Deut 12.25;

Israelul să nu se ia după Cananiți.

²⁹După ce Domnul, Dumnezeul tău, va nimici toate neamurile pe care le vei izgoni dinaintea ta, după ce le vei izgoni și te vei așeza în țara lor,

Ex 23.23;Deut 19.1;Ios 23.4;

³⁰vezi să nu te lași prins în cursă, călcând pe urmele lor, după ce vor fi nimicite dinaintea ta. Ferește-te să nu cercetezi despre dumnezeii lor și să zici: "Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? Și eu vreau să fac la fel."

Deut 7.16;

³¹Tu să nu faci așa față de Domnul, Dumnezeul tău; căci ele slujeau dumnezeilor lor, făcând toate urâciunile pe care le urăște Domnul, și ele chiar își ardeau în foc fiii și fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor.

Deut 12.4;Lev 18.3-30;2Împ 17.15;Lev 18.21;Lev 20.2;Deut 18.10;Ier 32.35;Ezec 23.37;

³²Voi să păziți și să împliniți toate lucrurile pe care vi le poruncesc eu; să n-adăugați nimic la ele, și să nu scoateți nimic din ele.

Deut 4.2;Deut 13.18;Ios 1.7;Prov 30.6;Apoc 22.18;

13

Pedepsirea proorocilor mincinoși.

¹Dacă se va ridica în mijlocul tău un prooroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune,

Zah 10.2;Mat 24.24;2Tes 2.9;

²și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: "Haidem după alți dumnezei", - dumnezei pe care tu nu-i cunoști, - "și să le slujim"!

Deut 18.22;Ier 28.9;Mat 7.22;

³să n-ascuți cuvintele acelu prooroc sau visător de vise, căci Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

Deut 8.2;Mat 24.24;1Cor 11.19;2Tes 2.11;Apoc 13.14;

⁴Voi să mergeți după Domnul, Dumnezeul vostru, și de El să vă temeți; poruncile Lui să le păziți; de glasul Lui să ascultați; Lui să-I slujiți, și de El să vă alipiți.

2Împ 23.3;2Cron 24.31;Deut 10.20;Deut 30.20;

⁵Proorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răzvrătire împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, care v-a scos din țara Egiptului și v-a izbăvit din casa robiei, și a voit să te abată de la calea în care ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să umbli. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.

Deut 18.20;Ier 14.15;Zah 13.3;Deut 17.7;Deut 22.21-24;1Cor 5.13;

Pedeapsa pentru cel ce ațâță la închinarea la idoli.

⁶Dacă fratele tău, fiul mamei tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau nevasta care se odihnește la sânul tău, sau prietenul tău pe care-l iubești ca pe tine însuși, te ațâță în taină, zicând: "Haidem, și să slujim altor dumnezei!" - dumnezei pe care nici tu, nici părinții tăi nu i-ați cunoscut,

Deut 17.2;Gen 16.5;Deut 28.54;Prov 5.20;Mic 7.5;1Sam 18.1-3;1Sam 20.17;

⁷dintre dumnezeii popoarelor care vă înconjoară, lângă tine sau departe de tine, de la o margine a pământului până la cealaltă -

⁸să nu te învoiești și să nu-l ascuți; să n-arunci spre el o privire de milă, să nu-l cruți, și să nu-l ascunzi.

Prov 1.10;

⁹Ci să-l omori; întâi mâna ta să se ridice asupra lui ca să-l omoare, și apoi mâna întregului popor;

Deut 17.5;Deut 17.7;Fapt 7.58;

¹⁰să-l ucizi cu pietre, și să moară, pentru că a căutat să te abată de la Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

¹¹Să se facă așa, pentru ca tot Israelul să audă și să se teamă, și să nu se mai săvârșească o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău.

Deut 17.13;Deut 19.20;

Pedeapsa pentru o cetate din care ies ațâțători.

¹²Dacă vei auzi spunându-se despre una din cetățile pe care ți le-a dat ca locuință Domnul, Dumnezeul tău:

Ios 22.11;Jud 20.1-2;

13"Niște oameni răi au ieșit din mijlocul tău, și au amăgit pe locuitorii din cetatea lor zicând: "Haidem și să slujim altor dumnezei!" - dumnezei pe care tu nu-i cunoști -

1Ioan 2.19;luda 19;2Împ 17.21;Deut 13.2-6;

14să faci cercetări, să cauți și să întrebi cu de-amănuntul. Dacă este adevărat, dacă lucrul este întemeiat, dacă urâciunea aceasta a fost făcută în mijlocul tău,

15atunci să treci prin ascuțișul sabiei pe locuitorii din cetatea aceea, s-o nimicești cu desăvârșire împreună cu tot ce va fi în ea, și să-i treci chiar și vitele prin ascuțișul sabiei.

Ex 22.20;los 6.17-21;

16Să strângi toată prada în mijlocul pieței, și să arzi de tot cu foc cetatea și toată prada ei, înaintea Domnului, Dumnezeului tău: să rămână pentru totdeauna un morman de dărâmături, și niciodată să nu fie zidită din nou.

los 6.24;los 8.28;Isa 17.1;Isa 25.2;Ier 49.2;

17Nimic din ce va fi blestemat ca să fie nimicit cu desăvârșire, să nu se lipească de mâna te, pentru ca Domnul să Se întoarcă din iușimea mâniei Lui, să Se îndure de tine, să te ierte, și să te înmulțească, după cum a jurat lucrul acesta părinților tăi,

Deut 7.26;los 6.18;los 6.26;Gen 22.17;Gen 26.4-24;Gen 28.14;

18dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, și făcând ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Deut 12.25-32;

14

Oprirea creștăturilor. Dobitoacele curate și necurate.

1Voi sunteți copiii Domnului, Dumnezeului vostru. Să nu vă faceți creștături și să nu vă radeți între ochi pentru un mort.

Rom 8.16;Rom 9.8-26;Gal 3.26;Lev 19.28;Lev 21.5;Ier 16.6;
Ier 41.5;Ier 47.5;1Tes 4.13;

2Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău, și Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.

Lev 20.26; Deut 7.6; Deut 26.18-19;

³Să nu mănânci nici un lucru urâcios.

Ezec 4.14; Fapt 10.13-14;

⁴Iată dobitoacele pe care să le mâncați: boul, oaia și capra;

Lev 11.2;

⁵cerbul, căprioara și bivolul; zimbrul, capra neagră, capra sălbatică și girafa.

⁶Să mâncați din orice dobitoc care are copita despăcată, unghia despărțită în două și rumegă.

⁷Dar să nu mâncați din cele ce rumegă numai, sau care au numai copita despăcată și unghia despărțită în două. Astfel, să nu mâncați cămila, iepurele și iepurele de casă, care rumegă, dar n-au copita despăcată: să le priviți ca necurate.

⁸Să nu mâncați porcul, care are copita despăcată, dar nu rumegă: să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați din carnea lor, și să nu vă atingeți de trupurile lor moarte.

Lev 11.26-27;

⁹Iată dobitoacele din care veți mânca, din toate cele ce sunt în ape: să mâncați din toate cele ce au înotătoare și solzi.

Lev 11.9;

¹⁰Dar să nu mâncați din nici unul din cele ce n-au înotătoare și solzi: să le priviți ca necurate.

¹¹Să mâncați orice pasăre curată.

¹²Dar iată pe acelea pe care nu le puteți mânca: vulturul, gripsorul și vulturul de mare;

Lev 11.13;

¹³șorecarul, șoimul, gaia și tot ce ține de neamul său;

¹⁴corbul și toate soiurile lui;

¹⁵struțul, bufnița, pescărelul, coroiul și ce ține de neamul lui;

¹⁶huhurezul, cocostârcul și lebăda;

¹⁷pelicanul, corbul de mare și heretele,

¹⁸barza, bătlanul și ce ține de neamul lui, pupăza și liliacul.

¹⁹Să priviți ca necurată orice târâtoare care zboară: să nu mâncați din ea.

Lev 11.20; Lev 11.21;

²⁰Să mâncați orice pasăre curată.

²¹Să nu mâncați din nici o mortăciune; s-o dai străinului care va fi în cetățile tale, s-o mănânce, sau s-o vinzi unui străin; căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui.

Lev 17.15; Lev 22.8; Ezec 4.14; Deut 14.2; Ex 23.19; Ex 34.26;

Zeciuielele.

²²Să iei zeciuiala din tot ce-ți va aduce sămânța, din ce-ți va aduce ogorul în fiecare an.

Lev 27.30; Deut 12.6-17; Neem 10.37;

²³Și să mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele acolo, zeciuiala din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, și întâii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi totdeauna de Domnul, Dumnezeul tău.

Deut 12.5-18; Deut 15.19-20;

²⁴Poate când te va binecuvânta Domnul, Dumnezeul tău, drumul va fi prea lung ca să-ți poți duce zeciuiala acolo, din pricina depărtării tale de locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-Și pună acolo Numele Lui.

Deut 12.21;

²⁵Atunci, să-ți prefaci zeciuiala în argint, să strângi argintul acela în mână, și să te duci la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău.

²⁶Acolo, să cumperi cu argintul acela tot ce vei dori: boi, oi, vin și băuturi tari, tot ce-ți va plăcea, să le mănânci înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și să te bucuri tu și familia ta.

Deut 12.7-18; Deut 26.11;

²⁷Să nu părăsești pe Levitul care va fi în cetățile tale, căci n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu tine.

Deut 12.12-19; Num 18.20; Deut 18.1-2;

²⁸După trei ani, să scoți toată zeciuiala din venitul tău din anul al treilea, și s-o pui în cetățile tale.

Deut 26.12; Amos 4.4;

²⁹Atunci să vină Levitul, care n-are nici parte, nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva, care vor fi în cetățile tale, și să mănânce și să se sature, pentru că Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvânteze în toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale.

Deut 26.12; Deut 14.27; Deut 12.12; Deut 15.10; Prov 3.9-10; Mal 3.10;

15

Anul de iertare.

¹La fiecare șapte ani, să dai iertare.

Ex 21.2; Ex 23.10-11; Lev 25.2-4; Deut 31.10; Ier 34.14;

²Și iată cum se va face iertarea. Când se va vesti iertarea în cinstea Domnului, orice creditor care va fi împrumutat pe aproapele său, să-i ierte împrumutul, să nu silească pe aproapele său și pe fratele său să-i plătească datoria.

³Vei putea să silești pe străin să-ți plătească; dar să ierți ce ai la fratele tău.

Deut 23.20;

⁴Totuși, la tine să nu fie nici un sărac, căci Domnul te va binecuvânta în țara pe care ți-o va da de moștenire Domnul, Dumnezeul tău;

Deut 28.8;

⁵numai să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, împlinind cu scumpătate toate aceste porunci pe care ți le dau astăzi.

Deut 28.1;

⁶Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvânta, cum ți-a spus, așa încât vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut de la ele; tu vei stăpâni peste multe neamuri, dar ele nu vor stăpâni peste tine.

Deut 28.12-44; Deut 28.13; Prov 22.7;

⁷Dacă va fi la tine vreun sărac dintre frații tăi, în vreuna din cetățile tale, în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mâna înaintea fratelui tău celui lipsit.

1Ioan 3.17;

⁸Ci să-i deschizi mâna, și să-l împrumuți cu ce-i trebuie ca să facă față nevoilor lui.

Lev 25.25;Mat 5.42;Luc 6.34-35;

⁹Vezi să nu fii așa de rău ca să zici în inima ta: "Ah! se apropie anul al șaptelea, anul iertării!" Vezi să n-ai un ochi fără milă pentru fratele tău cel lipsit și să nu-i dai. Căci atunci el ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat:

Deut 28.54-56;Prov 23.6;Prov 28.22;Mat 20.15;Deut 24.15;Mat 25.41-42;

¹⁰ci să-i dai și să nu dai cu părere de rău în inimă; căci pentru aceasta te va binecuvânta Domnul, Dumnezeul tău, în toate lucrările de care te vei apuca.

2Cor 9.5-7;Deut 14.29;Deut 24.19;Ps 41.1;Prov 22.9;

¹¹Totdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: "Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta."

Mat 26.11;Marc 14.7;Ioan 12.8;

Slobozirea robilor cumpărați.

¹²Dacă unul din frații tăi evrei, bărbat sau femeie, se vinde ție, să-ți slujească șase ani; dar în anul al șaptelea, să-i dai drumul de la tine și să fie slobod.

Ex 21.2;Lev 25.39;Ier 34.14;

¹³Și când îi vei da drumul ca să se ducă slobod de la tine, să nu-i dai drumul cu mâna goală;

¹⁴să-i dai daruri din cireada ta, din aria ta, din teascau tău, din ce vei avea, prin binecuvântarea Domnului, Dumnezeului tău.

Prov 10.22;

¹⁵Să-ți aduci aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat: de aceea îți dau astăzi porunca aceasta.

Deut 5.15;Deut 16.12;

¹⁶Dacă însă robul tău îți va zice: "Nu vreau să ies de la tine", - pentru că te iubește, pe tine și casa ta, și se simte bine la tine, -

Ex 21.5-6;

¹⁷atunci să iei o sulă și să-i găurești urechea de ușă, și să-ți fie rob pentru totdeauna. Tot așa să faci și cu roaba ta.

¹⁸Să nu-ți pară rău când îl vei lăsa să plece slobod de la tine, căci ți-a slujit șase ani, ceea ce face de două oricât simbria unui om tocmit cu plată; și Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvânta în tot ce vei face.

Isa 16.14;Isa 21.16;

Sfințirea întâiului născut din vite.

¹⁹Să închini Domnului, Dumnezeului tău, pe orice întâi născut de parte bărbătească din cireada și turma ta. Să nu muncești cu întâiul născut al vacii tale, să nu tunzi pe întâiul născut al oilor tale.

Ex 13.2;Ex 34.19;Lev 27.26;Num 3.13;

²⁰Să-l mănânci în fiecare an, tu și familia ta înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El.

Deut 12.5-17;Deut 14.23;Deut 16.11-14;

²¹Dacă are vreun cusur, dacă este șchiop sau orb, sau are vreo meteahnă trupească, să nu-l aduci ca jertfă Domnului, Dumnezeului tău.

Lev 22.20;Deut 17.1;

²²Să-l mănânci în cetățile tale: cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să-l mănânce amândoi, cum se mănâncă acum căprioara sau cerbul.

Deut 12.15-22;

²³Numai sângele să nu i-l mănânci, ci să-l verși pe pământ ca apa.

Deut 12.16-23;

16

Paștele.

¹Păzește luna spicelor, și prăznuiește sărbătoarea Paștelor în cinstea Domnului, Dumnezeului tău; căci în luna spicelor te-a scos Domnul, Dumnezeul tău, din Egipt, noaptea.

Ex 12.2;Ex 13.4;Ex 34.18;Ex 12.29-42;

²Să jertfești Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.

Num 28.19;Deut 12.5-26;

³În timpul sărbătorii, să nu mănânci pâine dospită, ci șapte zile să mănânci azimi, pâinea întristării, căci ai ieșit în grabă din țara Egiptului: așa să faci, ca să-ți aduci aminte toată viața ta de ziua când ai ieșit din țara Egiptului.

Ex 12.15-39;Ex 13.3-7;Ex 34.18;

⁴Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile; și nici o parte din vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie păstrată peste noapte până dimineața.

Ex 13.7;Ex 12.10;Ex 34.25;

⁵Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din locurile pe care ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, ca locuință;

⁶ci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-Și așeze Numele în el, acolo să jertfești Paștele, seara, la apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt.

Ex 12.6;

⁷Să fierbi vita tăiată, și s-o mănânci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău. Și dimineața, vei putea să te întorci și să te duci în corturile tale.

Ex 12.8-9;2Cron 35.13;2Împ 23.23;Ioan 2.13-23;Ioan 11.55;

⁸Șase zile, să mănânci azimi, și a șaptea zi să fie o adunare de sărbătoare în cinstea Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea.

Ex 12.16;Ex 13.6;Lev 23.8;

Sărbătoarea săptămânilor.

⁹Să numeri șapte săptămâni; de când vei începe seceratul grâului, să începi să numeri șapte săptămâni.

Ex 23.16;Ex 34.22;Lev 23.15;Num 28.26;Fapt 2.1;

¹⁰Apoi să prăznuiești sărbătoarea săptămânilor, și să aduci daruri de bună voie, după binecuvântarea pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău.

Deut 16.17;

¹¹Să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să locuiască Numele Lui acolo, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, Levitul care va fi în cetățile tale, și străinul, orfanul și văduva care vor fi în mijlocul tău.

Deut 12.7-18;Deut 16.14;

¹²Să-ți aduci aminte că ai fost rob în Egipt, și să păzești și să împlinești legile acestea.

Deut 15.15;

Sărbătoarea corturilor.

¹³Să prăznuiești sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce îți vei strânge roadele din arie și din teasc.

Ex 23.16;Lev 23.34;Num 29.12;

¹⁴Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul, străinul, orfanul și văduva care vor fi în cetățile tale.

Neem 8.9;

¹⁵Să prăznuiești sărbătoarea șapte zile în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul; căci Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvânta în toate roadele tale și în tot lucrul mâinilor tale, și de aceea să fii vesel.

Lev 23.39-40;

¹⁶De trei ori pe an, toți bărbații să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El: la sărbătoarea azimilor, la sărbătoarea săptămânilor, și la sărbătoarea corturilor. Să nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului.

Ex 23.14-17;Ex 34.23;Ex 23.15;Ex 34.20;

¹⁷Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul tău.

Deut 16.10;

Așezarea judecătorilor.

¹⁸Să pui judecători și dregători în toate cetățile pe care ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, după semințiile tale; și ei să judece poporul cu dreptate.

Deut 1.16;1Cron 23.4;1Cron 26.29;2Cron 19.5-8;

¹⁹Să n-atingi nici un drept, să nu cauți la fața oamenilor, și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților și sucesc cuvintele celor drekți.

Ex 23.2-6;Lev 19.15;Deut 1.17;Prov 24.23;Ex 23.8;Prov 17.23;Ecl 7.7;

²⁰Să urmezi cu scumpătate dreptatea, ca să trăiești și să stăpânești țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.

Ezec 18.5-9;

Idolii și stâlpii.

²¹Să nu-ți așezi nici un idol de lemn lângă altarul pe care-l vei ridica Domnului, Dumnezeuul tău.

Ex 34.13;1Împ 14.15;1Împ 16.33;2Împ 17.16;2Împ 21.3;2Cron 33.3;

²²Să nu ridici nici stâlpi idolești, care sunt urâți de Domnul, Dumnezeuul tău.

Lev 26.1;

17

Închinarea la idoli.

¹Să n-aduci jertfă Domnului, Dumnezeuul tău, vreun bou, sau vreun miel care să aibă vreun cusur sau vreo meteahnă trupească; căci ar fi o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeuul tău.

Deut 15.21;Mal 1.8-14;

Pedeapsa pentru închinarea la idoli.

²Se va găsi poate în mijlocul tău, într-una din cetățile pe care ți le dă Domnul, Dumnezeuul tău, un bărbat sau o femeie care să facă ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeuul tău, și care să calce legământul Lui;

Deut 13.6;Ios 7.11-15;Ios 23.16;Jud 2.20;2Împ 18.12;Osea 8.1;

³care să meargă după alți dumnezei ca să le slujească și să se închine înaintea lor, după soare, lună sau toată oștirea cerurilor, așa cum eu n-am poruncit.

Deut 4.19;Iov 31.26;Ier 7.22-31;Ier 19.5;Ier 32.35;

⁴De îndată ce vei lua cunoștință și vei afla lucrul acesta, să faci cercetări amănunțite. Dacă lucrul este adevărat, dacă faptul este întemeiat, dacă urâciunea aceasta a fost săvârșită în Israel,

Deut 13.12-14;

⁵atunci să aduci la porțile cetății tale pe bărbatul sau femeia care va fi vinovat de această faptă rea, și să ucizi cu pietre sau să pedepsești cu moartea pe bărbatul acela sau pe femeia aceea.

Lev 24.14-16;Deut 13.10;Ios 7.25;

⁶Cel vinovat de moarte să fie omorât pe mărturia a doi sau trei martori; să nu fie omorât pe mărturia unui singur martor.

Num 35.30;Deut 19.15;Mat 18.16;Ioan 8.17;2Cor 13.1;1Tim 5.19;Evr 10.28;

⁷Întâi mâna martorilor să se ridice asupra lui ca să-l omoare, și apoi mâna întregului popor. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.

Deut 13.9;Fapt 7.58;Deut 17.12;Deut 13.5;Deut 19.19;

Scaunul de judecată.

⁸Dacă ți se va părea prea greu de judecat o pricină privitoare la un omor, la o neînțelegere, sau la o rănire, și va da prilej la ceartă înăuntrul cetății tale, să te scoli și să te sui la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău.

2Cron 19.10;Hag 2.11;Mal 2.7;Ex 21.13-28;Ex 22.2;Num 35.11-19;
Deut 19.4-11;Deut 12.5;Deut 19.17;Ps 122.5;

⁹Să te duci la preoți, Leviți, și la cel ce va împlini atunci slujba de judecător; să-i întrebi, și ei îți vor spune hotărârea legii.

Ier 18.18;Deut 19.17;Ezec 44.24;

¹⁰Să faci cum îți vor spune ei în locul pe care-l va alege Domnul, și să ai grijă să faci cum te vor învăța ei.

¹¹Să faci după legea pe care te vor învăța și după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abați de la ce-ți vor spune ei, nici la dreapta nici la stânga.

¹²Omul care, din mândrie, nu va asculta de preotul pus acolo ca să slujească Domnului, Dumnezeului tău, sau care nu va asculta de judecător, omul acela să fie pedepsit cu moartea. Să scoți astfel răul din mijlocul lui Israel,

Num 15.30;Ezr 10.8;Osea 4.4;Deut 18.5-7;Deut 13.5;

¹³pentru ca tot poporul să audă și să se teamă, și să nu se mai îngâmfe.

Deut 13.11;Deut 19.20;

Lege pentru împărat.

¹⁴După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, și o vei stăpâni, după ce-ți vei așeza locuința, și vei zice: "Vreau să pun peste mine un împărat, ca toate neamurile care mă înconjoară", -

1Sam 8.5-20;

¹⁵să pui peste tine ca împărat pe acela pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, și anume să iei un împărat din mijlocul fraților tăi; nu vei putea să pui împărat pe un străin, care să nu fie fratele tău.

1Sam 9.15;1Sam 10.24;1Sam 16.12;1Cron 22.10;Ier 30.21;

¹⁶Dar să n-aibă mulți cai, și să nu întoarcă pe popor în Egipt ca să aibă mulți cai; căci Domnul v-a zis: "Să nu vă mai întoarceți pe drumul acela."

1Împ 4.26;1Împ 10.26-28;Ps 20.7;Isa 31.1;Ezec 17.15;Ex 13.17;
Num 14.3-4;Deut 28.68;Osea 11.5;Ier 42.15;

¹⁷Să n-aibă un mare număr de neveste, ca să nu i se abată inima; și să nu strângă mari grămezi de argint și aur.

1Împ 11.3-4;

¹⁸Când se va așeza pe scaunul de domnie al împărăției lui, să scrie pentru el, într-o carte, o copie a acestei legi, pe care s-o ia de la preoții din neamul Leviților.

2Împ 11.12;Deut 31.9-26;2Împ 22.8;

¹⁹Va trebui s-o aibă cu el și s-o citească în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul lui, să păzească și să împlinească toate cuvintele din legea aceasta și toate poruncile acestea,

Ios 1.8;Ps 119.97-98;

²⁰pentru ca inima lui să nu se înalțe mai presus de frații lui, și să nu se abată de la poruncile acestea nici la dreapta nici la stânga, și să aibă astfel multe zile în împărăția lui, el și copiii lui, în mijlocul lui Israel.

Deut 5.32;1Împ 15.5;

Drepturile preoților și Leviților.

¹Preoții, Leviții, și toată seminția lui Levi, să n-aibă nici parte de moșie, nici moștenire în Israel; să se hrănească din jertfele mistuite de foc în cinstea Domnului și din darurile aduse Domnului.

Num 18.20; Num 26.62; Deut 10.9; Num 18.8-9; 1Cor 9.13;

²Să n-aibă moștenire în mijlocul fraților lor: Domnul va fi moștenirea lor, cum le-a spus.

³Iată care va fi dreptul preoților de la popor: cei ce vor aduce o jertfă, fie bou, fie miel, să dea preotului spata, fălcile și pânțele.

Lev 7.30-34;

⁴Să-i dai cele dintâi roade din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, și pârga din lâna oilor tale;

Ex 22.29; Num 18.12-24;

⁵căci pe el l-a ales Domnul, Dumnezeul tău, dintre toate semințiile, ca să facă slujba în Numele Domnului, el și fiii lui, în toate zilele.

Ex 28.1; Num 3.10; Deut 10.8; Deut 17.12;

⁶Când va pleca un Levit din una din cetățile tale, din locul unde locuiește el în Israel, ca să se ducă, după deplina dorință a sufletului său, în locul pe care-l va alege Domnul,

Num 35.2-3; Deut 12.5;

⁷și va face slujbă în Numele Domnului, Dumnezeului tău, ca toți frații lui Leviți care stau înaintea Domnului:

2Cron 31.2;

⁸va primi ca hrană o parte la fel cu a lor, și, pe lângă ea, se va bucura și de veniturile ieșite din vânzarea averii lui părintești.

2Cron 31.4; Neem 12.44-47;

Ghicirea și vrăjitoria.

⁹După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci după urâciunile neamurilor acelorora.

Lev 18.26-30; Deut 12.29-31;

¹⁰Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor,

Lev 18.21;Deut 12.31;Lev 19.26-31;Lev 20.27;Isa 8.19;

¹¹de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți.

Lev 20.27;1Sam 28.7;

¹²Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului; și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, pe aceste neamuri dinaintea ta.

Lev 18.24-25;Deut 9.4;

¹³Tu să te ții în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeul tău.

¹⁴Căci neamurile acelea pe care le vei izgoni, ascultă de cei ce citesc în stele și de ghicitori; dar ție, Domnul, Dumnezeul tău, nu-ți îngăduie lucrul acesta.

Un mare prooroc.

¹⁵Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el!

Deut 18.18;Ioan 1.45;Fapt 3.22;Fapt 7.37;

¹⁶Astfel el va răspunde la cererea pe care ai făcut-o Domnului, Dumnezeului tău, la Horeb, în ziua adunării poporului, când ziceai: "Să nu mai aud glasul Domnului, Dumnezeului meu, și să nu mai văd acest foc mare, ca să nu mor."

Deut 9.10;Ex 20.19;Evr 12.19;

¹⁷Atunci Domnul mi-a zis: "Ce au zis ei, este bine.

Deut 5.28;

¹⁸Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.

Deut 18.15;Ioan 1.45;Fapt 3.22;Fapt 7.37;Isa 51.16;Ioan 17.8;Ioan 4.25;Ioan 8.28;Ioan 12.49-50;

¹⁹Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.

Fapt 3.23;

²⁰Dar proorocul care va avea îndrăzneala să spună în Numele Meu un cuvânt pe care nu-i voi porunci să-l spună, sau care va vorbi în numele altor dumnezei, proorocul acela să fie pedepsit cu moartea."

Deut 13.5;Ier 14.14-15;Zah 13.3;Deut 13.1-2;Ier 2.8;

²¹Poate că vei zice în inima ta: "Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu-l va spune Domnul?"

²²Când ceea ce va spune proorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Proorocul acela l-a spus din îndrăzneală: să n-ai teamă de el.

Ier 28.9;Deut 13.2;Deut 18.20;

19

Cetățile de scăpare.

¹După ce Domnul, Dumnezeul tău, va nimici toate neamurile acelea a căror țară ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, după ce le vei izgoni și vei locui în cetățile și în casele lor,

Deut 12.29;

²să desparți trei cetăți în mijlocul țării pe care ți-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău.

Ex 21.13;Num 35.10-14;Ios 20.2;

³Să faci drumuri, și să împarți în trei părți ținutul țării pe care ți-o va da ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău. Să faci așa, pentru ca orice ucigaș să poată fugi în cetățile acestea.

⁴Legea aceasta să fie pentru ucigașul care va fugi acolo ca să-și scape viața, când va omorî fără voie pe aproapele său, fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte.

Num 35.15;Deut 4.42;

⁵Așa, de pildă, un om se va duce să taie lemne în pădure cu un alt om; ridică securea cu mâna, ca să taie copacul, fierul scapă din coadă, lovește pe tovarășul său, și-l omoară. Atunci el să fugă într-una din cetățile acestea ca să-și scape viața;

⁶pentru ca nu cumva răzbnătorul sângelui, aprins de mânie și urmărind pe ucigaș, să-l ajungă, fiind prea lung drumul, și să lovească de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindcă mai înainte nu fusese vrăjmaș aproapelui său.

Num 35.12;

⁷De aceea îți dau porunca aceasta: Să desparți trei cetăți.

⁸Când Domnul, Dumnezeul tău, îți va lărgi hotarele, cum a jurat părinților tăi, și-ți va da toată țara pe care a făgăduit părinților tăi că ți-o va da,

Gen 15.18;Deut 12.20;

⁹- numai să păzești și să îplinești toate aceste porunci pe care ți le dau astăzi, ca să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să umbli totdeauna pe căile Lui - atunci să mai adaugi trei cetăți la cele trei,

Ios 20.7-8;

¹⁰pentru ca să nu fie vărsat sângele celui nevinovat în mijlocul țării pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău, și astfel să fii vinovat de omor.

¹¹Dar dacă un om fuge într-una din aceste cetăți, după ce a întins lațuri aproapelui său din vrăjmășie împotriva lui, după ce s-a aruncat asupra lui și l-a lovit așa încât i-a pricinuit moartea,

Ex 21.12;Num 35.16-24;Deut 27.24;Prov 28.17;

¹²bătrânii din cetatea lui să trimită să-l prindă și să-l dea în mâinile răzbnătorului sângelui, ca să moară.

¹³Să n-ai milă de el, și să ștergi din Israel sângele celui nevinovat, ca să fii fericit.

Deut 13.8;Deut 25.12;Num 35.33-34;Deut 21.9;

Martorii mincinoși.

¹⁴Să nu muți hotarele aproapelui tău, puse de strămoșii tăi, în moștenirea pe care vei avea-o în țara pe care ți-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău.

Deut 27.17;Iov 24.2;Prov 22.28;Osea 5.10;

¹⁵Un singur martor nu va fi de ajuns împotriva unui om, ca să adeverească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei martori.

Num 35.30;Deut 17.6;Mat 18.16;Ioan 8.17;2Cor 13.1;1Tim 5.19;Evr 10.28;

¹⁶Când un martor mincinos se va ridica împotriva cuiva ca să-l învinuiască de vreo nelegiuire,

Ps 27.12;Ps 35.11;

¹⁷cei doi oameni cu pricina să se înfățișeze înaintea Domnului, înaintea preoților și judecătorilor care vor fi atunci în slujbă.

Deut 17.9;Deut 21.5;

¹⁸Judecătorii să facă cercetări amănunțite. Dacă se va afla că martorul acela este un martor mincinos, și că a făcut o mărturisire mincinoasă împotriva fratelui său,

¹⁹atunci să-i faceți cum avea el de gând să facă fratelui său. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.

Prov 19.5-9;Dan 6.24;Deut 13.5;Deut 17.7;Deut 21.21;Deut 22.21-24;Deut 24.7;

²⁰În felul acesta, ceilalți vor auzi și se vor teme, și nu se va mai face o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău.

Deut 17.13;Deut 21.21;

²¹Să n-ai nici o milă, ci să ceri: viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

Deut 19.13;Ex 21.23-24;Lev 24.20;Mat 5.38;

20

Scutirile de militarie.

¹Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, și vei vedea cai și care, și un popor mai mare la număr decât tine, să nu te temi de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, este cu tine.

Ps 20.7;Isa 31.1;Num 23.21;Deut 31.6-8;2Cron 13.12;2Cron 32.7-8;

²La apropierea luptei, preotul să vină și să vorbească poporului.

³Să le spună: "Ascultă, Israele! Voi astăzi sunteți aproape de luptă împotriva vrăjmașilor voștri. Să nu vi se tulbure inima, fiți fără teamă, nu vă spăimântați, nu vă îngroziți dinaintea lor.

⁴Căci Domnul, Dumnezeul vostru, merge cu voi, ca să bată pe vrăjmașii voștri, ca să vă mântuiască.

Deut 1.30;Deut 3.22;Ios 23.10;

⁵Mai marii oștirii să vorbească apoi poporului și să zică: "Cine a zidit o casă nouă, și nu s-a așezat încă în ea, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă și să se așeze altul în ea.

Neem 12.27;Ps 30-titlu;

⁶Cine a sădit o vie, și n-a mâncat încă din ea, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă și să mănânce altul din ea.

⁷Cine s-a logodit cu o femeie, și n-a luat-o încă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă și s-o ia altul".

Deut 24.5;

⁸Mai marii oștirii să vorbească mai departe poporului, și să spună: "Cine este fricos și slab la inimă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu înmoaie inima fraților lui".

Jud 7.3;

⁹După ce mai marii oștirii vor isprăvi de vorbit poporului, să așeze pe căpeteniile oștirii în fruntea poporului.

Cum să se poarte cu cetățile vrăjmașe.

¹⁰Când te vei apropia de o cetate ca să te bați împotriva ei, s-o îmbii cu pace.

2Sam 20.18-20;

¹¹Dacă primește pacea și-ți deschide porțile, tot poporul care se va afla în ea să-ți dea bir și să-ți fie supus.

¹²Dacă nu primește pacea cu tine și vrea să facă război cu tine, atunci s-o împresori.

¹³Și după ce Domnul, Dumnezeul tău, o va da în mâinile tale, să treci prin ascuțișul sabiei pe toți cei de parte bărbătească.

Num 31.7;

¹⁴Dar să iei pentru tine nevestele, copiii, vitele, și tot ce va mai fi în cetate, toată prada, și să mănânci toată prada vrăjmașilor tăi, pe care ți-i va da în mână Domnul, Dumnezeul tău.

los 8.2;los 22.8;

¹⁵Așa să faci cu toate cetățile care vor fi foarte departe de tine, și care nu fac parte din cetățile neamurilor acestora.

¹⁶Dar în cetățile popoarelor acestora, a căror țară ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău, să nu lași cu viață nimic care suflă.

Num 21.2-35;Num 33.52;Deut 7.1-2;los 11.14;

¹⁷Ci să nimicești cu desăvârșire popoarele acelea, pe Hetiți, pe Amoriți, pe Canaaniți, pe Fereziti, pe Heviți, și lebusiți, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău,

¹⁸ca să nu vă învețe să faceți după toate urâciunile pe care le fac ele pentru dumnezeii lor, și să păcătuiți astfel împotriva Domnului, Dumnezeului vostru.

Deut 7.4;Deut 12.30-31;Deut 18.9;Ex 23.33;

¹⁹Dacă vei împresura multe zile o cetate cu care ești în război, ca s-o cucerești, pomii să nu-i strici, tăindu-i cu securea; să mănânci din ei și să nu-i tai; căci pomul de pe câmp este oare un om ca să fie nimic prin împresurare de tine?

²⁰Numai copacii pe care-i vei ști că nu sunt pomi buni de mâncat, vei putea să-i strici și să-i tai, și vei putea să faci cu ei întărituri împotriva cetății care este în război cu tine, până va cădea.

21

Omorurile ai căror făptuitori sunt necunoscuți.

¹Dacă, în țara pe care ți-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău, se găsește întins în mijlocul unui câmp un om ucis, fără să se știe cine l-a lovit,

²bătrânii și judecătorii tăi să se ducă să măsoare depărtarea de la trupul mort până în cetățile de primprejur.

³Când se va hotărî cetatea cea mai apropiată de trupul mort, bătrânii din cetatea aceea să ia o vițea care să nu fi fost pusă la muncă și care să nu fi tras la jug.

⁴Să ducă vițeaua aceea într-o vale cu apă care nu seacă niciodată și unde nu se ară nici nu se seamănă; și acolo, să taie capul vițelei în vale.

⁵Atunci să se apropie preoții, fiii lui Levi; căci pe ei i-a ales Domnul, Dumnezeul tău, ca să-l slujească și să binecuvânteze în Numele Domnului, și ei trebuie să hotărască în orice ceartă și în orice rănire.

Deut 10.8;1Cron 23.13;Deut 17.8-9;

⁶Toți bătrânii din cetatea aceea cea mai apropiată de trupul mort să-și spele mâinile pe vițeaua căreia i-au tăiat capul în vale.

Ps 19.12;Ps 26.6;Mat 27.24;

⁷Și, luând cuvântul, să zică: "Mâinile noastre n-au vărsat sângele acesta, și ochii noștri nu l-au văzut vărsându-se.

⁸Iartă, Doamne, pe poporul Tău Israel, pe care l-ai răscumpărat; nu pune sângele nevinovat în socoteala poporului Tău Israel." Și sângele acela nu-i va fi pus în socoteală.

Iona 1.14;

⁹Astfel trebuie să curăți din mijlocul tău sângele nevinovat, făcând ce este plăcut înaintea Domnului.

Deut 19.13;

Prinșii în război. Drepturile întâilor născuți.

¹⁰Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, dacă Domnul îi dă în mâinile tale, și vei lua prinși din ei,

¹¹poate că printre cei prinși vei vedea o femeie frumoasă, și vei dori s-o iei de nevastă.

¹²Atunci s-o aduci înăuntrul casei tale. Ea să-și radă capul și să-și taie unghiile,

¹³să-și lepede hainele pe care le purta când a fost prinsă, să locuiască în casa ta, și să plângă pe tatăl și pe mama ei o lună de zile. După aceea, să te duci la ea, să-i fii bărbat, și ea să-ți fie nevastă.

Ps 45.10;

14 Dacă nu-ți va mai place, s-o lași să plece unde va voi, dar nu vei putea s-o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca cu o roabă, pentru că ai înjosit-o.

Gen 34.2; Deut 22.29; Jud 19.24;

15 Dacă un om, care are două neveste, iubește pe una și nu iubește pe cealaltă, și dacă are copii cu ele, din care întâiul născut este de la nevasta pe care n-o iubește,

Gen 29.33;

16 când își va împărți averile între fiii lui, nu va putea face întâi născut pe fiul aceleia pe care o iubește, în locul fiului aceleia pe care n-o iubește, și care este întâiul născut.

1Cron 5.2; 1Cron 26.10; 2Cron 11.19-22;

17 Ci să recunoască de întâi născut pe fiul aceleia pe care n-o iubește, și să-i dea o parte îndoită din averea lui; căci fiul acesta este cel dintâi rod al puterii lui, și lui i se cuvine dreptul de întâi născut.

1Cron 5.1; Gen 49.3; Gen 25.31-33;

Fiii neascultători.

18 Dacă un om are un fiu neascultător și îndărătnic, care n-ascultă nici de glasul tatălui său, nici de glasul mamei lui, și nu-i ascultă nici chiar după ce l-au pedepsit,

19 tatăl și mama să-l ia, și să-l ducă la bătrânii cetății lui și la poarta locului în care locuiește.

20 Să spună bătrânii cetății lui: "Iată, fiul nostru este neascultător și îndărătnic, n-ascultă de glasul nostru, și este lacom și bețiv."

21 Și toți oamenii din cetatea lui să-l ucidă cu pietre, și să moară. Astfel să curăți răul din mijlocul tău, pentru ca tot Israelul s-audă și să se teamă.

Deut 13.5; Deut 19.19-20; Deut 22.21-24; Deut 13.11;

Despre cei spânzurați.

22 Dacă se va omorî un om care a săvârșit o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moartea, și l-ai spânzurat de un lemn,

Deut 19.6; Deut 22.26; Fapt 23.29; Fapt 25.11-25; Fapt 26.31;

²³trupul lui mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeași zi, căci cel spânzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău.

Ios 8.29; Ios 10.26-27; Ioan 19.31; Gal 3.13; Lev 18.25; Num 35.34;

22

Dobitoacele și lucrurile rătăcite.

¹Dacă vezi rătăcindu-se boul sau oaia fratelui tău, să nu le ocolești, ci să le aduci la fratele tău.

Ex 23.4;

²Dacă fratele tău nu locuiește lângă tine, și nu-l cunoști, să iei dobitocul la tine acasă, și să rămână la tine până ce-l cere fratele tău; și atunci să i-l dai.

³Tot așa să faci și cu măgarul lui, tot așa să faci și cu haina lui, și tot așa să faci cu orice lucru pierdut de el și găsit de tine: să nu le ocolești.

⁴Dacă vezi măgarul fratelui tău sau boul lui căzut pe drum, să nu-l ocolești, ci să-i ajuți să-l ridice.

Ex 23.5;

Amestecul semințelor și țesăturilor.

⁵Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

⁶Dacă întâlnești pe drum un cuib de pasăre, într-un copac sau pe pământ, cu pui sau ouă și mama lor șezând peste pui sau peste ouă, să nu iei și pe mama și pe puii ei,

Lev 22.28;

⁷ci să dai drumul mamei și să nu iei decât puii, ca să fii fericit și să ai zile multe.

Deut 4.40;

⁸Când zidești o casă nouă, să-ți faci un pâlmar împrejurul acoperișului, ca să nu aduci vină de sânge asupra casei tale, dacă s-ar întâmpla să cadă cineva de pe ea.

⁹Să nu semeni în via ta două feluri de semințe, ca nu cumva să întinezi și rodul seminței pe care ai semănat-o și rodul viei.

Lev 19.19;

¹⁰Să nu ari cu un bou și un măgar înjugați împreună.

2Cor 6.14-16;

¹¹Să nu porți o haină țesută din felurite fire, din lână și in unite împreună.

Lev 19.19;

¹²Să faci ciucuri la cele patru colțuri ale hainei cu care te vei înveli.

Num 15.38;Mat 23.5;

Pedeapsa pentru curvie.

¹³Dacă un om, care și-a luat o nevastă și s-a împreunat cu ea, o urăște

Gen 29.21;Jud 15.1;

¹⁴apoi, o învinuiește de lucruri nelegiuite și-i scoate nume rău, zicând: "Am luat pe femeia aceasta, m-am apropiat de ea, și n-am găsit-o fecioară", -

¹⁵atunci tatăl și mama fetei să ia semnele fecioriei ei și să le aducă înaintea bătrânilor cetății, la poartă.

¹⁶Tatăl fetei să spună bătrânilor: "Am dat pe fiica mea de nevastă omului acestuia, și el a început s-o urască;

¹⁷acum o învinuiește de lucruri nelegiuite, zicând: "N-am găsit fecioară pe fiica ta." Dar iată semnele fecioriei fetei mele." Și să desfacă haina ei înaintea bătrânilor cetății.

¹⁸Bătrânii cetății să ia atunci pe omul acela și să-l pedepsească;

¹⁹și, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel, să-l osândească la o gloabă de o sută sicli de argint, pe care să-i dea tatălui fetei. Ea să rămână nevasta lui, și el nu va putea s-o gonească toată viața lui.

²⁰Dar dacă faptul este adevărat, dacă fata nu s-a găsit fecioară,

²¹să scoată pe fată la ușa casei tatălui ei; să fie ucisă cu pietre de oamenii din cetate, și să moară, pentru că a săvârșit o mișelie în Israel, curvind în casa tatălui ei. Să curăți astfel răul din mijlocul tău.

Gen 34.7;Jud 20.6-10;2Sam 13.12-13;Deut 13.5;

Pedeapsa pentru preacurvie.

²²Dacă se va găsi un bărbat culcat cu o femeie măritată, să moară amândoi: și bărbatul care s-a culcat cu femeia, și femeia. Să curăți astfel răul din mijlocul lui Israel.

Lev 20.10;Ioan 8.5;

²³Dacă o fată fecioară este logodită, și o întâlnește un om în cetate și se culcă cu ea,

Mat 1.18-19;

²⁴să-i aduceți pe amândoi la poarta cetății, să-i ucideți cu pietre, și să moară amândoi: fata, pentru că n-a țipat în cetate, și omul, pentru că a necinstit pe nevasta aproapelui său. Să curăți astfel răul din mijlocul tău.

Deut 21.14;Deut 22.21-22;

²⁵Dar dacă omul acela întâlnește în câmp pe fata logodită, o apucă cu sila și se culcă cu ea, numai omul care s-a culcat cu ea să fie pedepsit cu moartea.

²⁶Fetei să nu-i faci nimic; ea nu este vinovată de o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moarte, căci e ca și cu un om care se aruncă asupra aproapelui lui și-l omoară.

²⁷Fata logodită, pe care a întâlnit-o omul acela pe câmp, a putut să strige fără să fie cineva să-i sară în ajutor.

²⁸Dacă un om întâlnește o fată fecioară nelogodită, o apucă cu sila și se culcă cu ea, și se întâmplă să fie prinși,

Ex 22.16-17;

²⁹omul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint; și, pentru că a necinstit-o, s-o ia de nevastă, și nu va putea s-o gonească, toată viața lui.

Deut 22.24;

³⁰Nimeni să nu ia pe nevasta tatălui său, și nici să nu ridice învelitoarea tatălui său.

Lev 18.8;Lev 20.11;Deut 27.20;1Cor 5.1;Rut 3.9;Ezec 16.8;

Cei primiți în adunare.

¹Cel scopit sau famenul să nu intre în adunarea Domnului.

²Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului.

³Amonitul și Moabitul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam, pe vecie,

Neem 13.1-2;

⁴pentru că nu v-au ieșit înainte cu pâine și apă, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt, și pentru că au adus, pe preț de argint, împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme.

Deut 2.29; Num 22.5-6;

⁵Dar Domnul, Dumnezeul tău, n-a voit să asculte pe Balaam; și Domnul, Dumnezeul tău, a schimbat blestemul acela în binecuvântare, pentru că tu ești iubit de Domnul, Dumnezeul tău.

⁶Să nu-ți pese nici de propășirea lor, nici de bună starea lor, toată viața ta, pe vecie.

Ezra 9.12;

⁷Să nu urăști pe Edomit, căci este fratele tău; să nu urăști pe Egiptean, căci ai fost străin în țara lui:

Gen 25.24-26; Obad 10.12; Ex 22.21; Ex 23.9; Lev 19.34; Deut 10.19;

⁸fiii care li se vor naște, în al treilea neam, să intre în adunarea Domnului.

Curățenia în tabără.

⁹Când vei ieși cu oastea împotriva vrăjmașilor tăi, ferește-te de orice lucru rău.

¹⁰Dacă va fi la tine cineva care să nu fie curat, în urma vreunei întâmplări din timpul nopții, să iasă din tabără, și să nu intre în tabără;

Lev 15.16;

¹¹spre seară, să se scalde în apă, și după asfințitul soarelui va putea să se întoarcă în tabără.

Lev 15.5;

¹²Să ai un loc afară din tabără, și acolo să ieși afară.

¹³Între uneltele tale să ai o lopată, cu care să sapi și să-ți acoperi murdăriile ieșite din tine, când vei ieși afară.

¹⁴Căci Domnul Dumnezeuul tău, merge în mijlocul taberei tale, ca să te ocrotească și să-ți dea în mână pe vrăjmașii tăi dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfântă, pentru ca Domnul să nu vadă la tine nimic necurat, și să nu Se abată de la tine.

Lev 26.12;

Robii fugiți. Darurile din curvie.

¹⁵Să nu dai înapoi stăpânului său pe un rob care va fugi la tine după ce l-a părăsit.

1Sam 30.15;

¹⁶Să rămână la tine, în mijlocul tău, în locul pe care-l va alege el, într-una din cetățile tale, unde îi va plăcea: să nu-l asuprești.

Ex 22.21;

¹⁷Să nu fie nici o curvă din fetele lui Israel, și să nu fie nici un sodomit din fiii lui Israel.

Lev 19.29;Prov 2.16;Gen 19.5;2Împ 23.7;

¹⁸Să n-aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, câștigul unei curve, nici prețul unui câine, ca împlinire a unei juruințe oarecare; căci și unul și altul sunt o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Împrumuturile cu dobândă.

¹⁹Să nu ceri nici o dobândă de la fratele tău: nici pentru argint, nici pentru merinde, pentru nimic care se împrumută cu dobândă.

Ex 22.25;Lev 25.36-37;Neem 5.2-7;Ps 15.5;Luc 6.34-35;

²⁰De la străin vei putea să iei dobândă, dar de la fratele tău să nu iei, pentru ca Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvânteze în tot ce vei face în țara pe care o vei lua în stăpânire.

Lev 19.34;Deut 15.3;Deut 15.10;

Juruințele. - Strugurii și spicele.

²¹Dacă faci o juruință Domnului, Dumnezeului tău, să nu pregeți s-o împlinești; căci Domnul, Dumnezeul tău, îți va cere socoteala, și te vei face vinovat de un păcat.

Num 30.2;Ecl 5.4-5;

²²22. Dacă te ferești să faci o juruință, nu faci un păcat.

²³Dar să păzești și să împlinești ce-ți va ieși de pe buze, și anume juruințele pe care le vei face de bună voie Domnului, Dumnezeului tău, și pe care le vei rosti cu gura ta.

Num 30.2;Ps 66.13-14;

²⁴Dacă intri în via aproapelui tău, vei putea să mănânci struguri, după plac, până te vei sătura; dar în vas să nu iei.

²⁵Dacă intri în holdele aproapelui tău, vei putea să culegi spice cu mâna, dar secera în holdele aproapelui tău, să n-o pui.

Mat 12.1;Marc 2.23;Luc 6.1;

24

Cartea de despărțire.

¹Când cineva își va lua o nevastă și se va însura cu ea, și s-ar întâmpla ca ea să nu mai aibă trecere înaintea lui, pentru că a descoperit ceva rușinos în ea, să-i scrie o carte de despărțire, și, după ce-i va da-o în mână, să-i dea drumul din casa lui.

Mat 5.31;Mat 19.7;Marc 10.4;

²Ea să iasă de la el, să plece, și va putea să se mărite după un alt bărbat.

³Dacă și acesta din urmă începe s-o urască, îi scrie o carte de despărțire, și după ce i-o dă în mână, îi dă drumul din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă care a luat-o de nevastă, moare,

⁴atunci bărbatul dintâi, care îi dăduse drumul, nu va putea s-o ia iarăși de nevastă, după ce s-a pângărit ea, căci lucrul acesta este o urâciune înaintea Domnului, și să nu faci vinovată de păcat țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău.

Ier 3.1;

Furarea unui om. - Leproșii.

⁵Când un om va fi însurat de curând, să nu se ducă la oaste, și să nu se pună nici o sarcină peste el; să fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, și să înveselească astfel pe nevasta pe care și-a luat-o.

Deut 20.7;Prov 5.18;

⁶Să nu iei zălog cele două pietre de râșniță, nici chiar piatra de râșniță de deasupra; căci ar însemna că iei zălog însăși viața cuiva.

⁷Dacă se va găsi cineva care să fi furat pe vreunul din frații lui, pe vreunul din copiii lui Israel, și să-l fi făcut rob sau să-l fi vândut, hoțul acela să fie pedepsit cu moartea. Să curăți astfel răul din mijlocul tău.

Ex 21.16;Deut 19.19;

⁸la seama bine și păzește-te de rana leprei; și să faceți tot ce vă vor învăța preoții dintre Leviți, să aveți grijă să lucrați după poruncile pe care li le-am dat.

Lev 13.2;Lev 14.2;

⁹Adu-ți aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeul tău, Mariei, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt.

Luc 17.32;1Cor 10.6;Num 12.10;

Simbriașii.

¹⁰Dacă ai vreo datorie la aproapele tău, să nu intri în casa lui ca să-i iei lucrul pus zălog;

¹¹ci să stai afară, și cel pe care l-ai împrumutat să-ți aducă afară lucrul pus zălog.

¹²Dacă omul acela este sărac, să nu te culci cu lucrul luat zălog de la el la tine;

¹³să i-l dai înapoi la apusul soarelui, ca să se culce în haina lui, și să te binecuvânteze; și lucrul acesta îți se va socoti ca un lucru bun înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Ex 22.26;Iov 29.11-13;Iov 31.20;2Cor 9.13;2Tim 1.18;
Deut 6.25;Ps 106.31;Ps 112.9;Dan 4.27;

¹⁴Să nu nedreptățești pe simbriașul sărac și nevoiaș, fie că este unul din frații tăi, fie că este unul din străinii care locuiesc în țara ta, în cetățile tale.

Mal 3.5;

15 Să-i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; căci e sărac, și o dorește mult. Altfel, ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat.

Lev 19.13; Ier 22.13; Iac 5.4; Iac 5.4;

16 Să nu omori pe părinți pentru copii, și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.

2 Împ 14.6; 2 Cron 25.4; Ier 31.29-30; Ezec 18.20;

17 Să nu te atingi de dreptul străinului și al orfanului, și să nu iei zălog haina văduvei.

Ex 22.11-22; Prov 22.22; Isa 1.23; Ier 5.28; Ier 22.3; Ezec 22.29; Zah 7.10; Mal 3.5; Ex 22.26;

18 Să-ți aduci aminte că ai fost rob în Egipt, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat de acolo; de aceea îți dau aceste porunci ca să le îplinești.

Deut 24.22; Deut 16.12;

Drepturile străinului, orfanului și văduvei.

19 Când îți vei secera ogorul, și vei uita un snop pe câmp, să nu te întorci să-l iei: să fie al străinului, al orfanului și al văduvei, pentru ca Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvânteze în tot lucrul mâinilor tale.

Lev 19.9-10; Lev 23.22; Deut 15.10; Ps 41.1; Prov 19.17;

20 Când îți vei scutura măslinii, să nu culegi a două oară roadele rămase pe ramuri: ele să fie ale străinului, ale orfanului și ale văduvei.

21 Când îți vei culege via, să nu culegi a doua oară ciorchinele care rămân pe urma ta: ele să fie ale străinului, ale orfanului și ale văduvei.

22 Adu-ți aminte că ai fost rob în țara Egiptului; de aceea îți dau poruncile acestea, ca să le îplinești.

Deut 24.18;

25

Certurile.

1 Când doi oameni vor avea o ceartă între ei, și se vor înfățișa înaintea judecății ca să fie judecați, celui nevinovat să-i dea drumul, iar pe cel vinovat să-l osândească.

Deut 19.17;Ezec 44.24;Prov 17.15;

²Dacă cel vinovat este osândit să fie bătut, judecătorul să pună să-l întindă la pământ și să-i dea în fața lui un număr de lovituri potrivit cu greutatea vinei lui.

Luc 12.48;Mat 10.17;

³Să nu pună să-i dea mai mult de patruzeci de lovituri, ca nu cumva, dându-i mai multe lovituri decât atât, fratele tău să fie înjosit înaintea ta.

2Cor 11.24;Lev 18.3;

⁴Să nu legi gura bouului, când treieră grâul.

Prov 12.10;1Cor 9.9;1Tim 5.18;

Căsătoria între cumnat și cumnată.

⁵Când frații vor locui împreună, și unul din ei va muri fără să lase copii, nevasta mortului să nu se mărite afară cu un străin, ci cumnatul ei să se ducă la ea, s-o ia de nevastă, și să se însoare cu ea ca cumnat.

Mat 22.24;Marc 12.19;Luc 20.28;

⁶Întâiul născut, pe care-l va naște, să moștenească pe fratele cel mort și să-i poarte numele, pentru ca numele acesta să nu fie șters din Israel.

Gen 38.9;Rut 4.10;

⁷Dacă omul acesta nu vrea să ia pe cumnata sa, ea să se suie la poarta cetății, la bătrâni, și să spună: "Cumnatul meu nu vrea să ridice în Israel numele fratelui său, nu vrea să mă ia de nevastă după dreptul de cumnat."

Rut 4.1-2;

⁸Bătrânii cetății să-l cheme, și să-i vorbească. Dacă el stăruie, și zice: "Nu vreau s-o iau",

Rut 4.6;

⁹atunci cumnata sa să se apropie de el în fața bătrânilor, să-i scoată încălțăminte din picior, și să-l scuipe în față. Și luând cuvântul, să zică: "Așa să se facă omului care nu voiește să ridice casa fratelui său."

Rut 4.7;Rut 4.11;

¹⁰Și casa lui se va numi în Israel "casa celui descălțat".

¹¹Când doi oameni se vor certa unul cu altul, și nevasta unuia se va apropia să scoată pe bărbatul său din mâna celui ce-l lovește, dacă întinde mâna și apucă pe acesta din urmă de părțile rușinoase,

¹²să-i tai mâna: să n-ai nici o milă de ea.

Deut 19.13;

Cântăreala dreapta.

¹³Să n-ai în sacul tău două feluri de greutate, una mare și alta mică.

Lev 19.35-36;Prov 11.1;Ezec 45.10;Mic 6.11;

¹⁴Să n-ai în casă două feluri de efă, una mare și alta mică.

¹⁵Ci să ai o greutate adevărată și dreaptă, să ai o efă adevărată și dreaptă, pentru ca să ai zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

Ex 20.12;

¹⁶Căci oricine face aceste lucruri, oricine săvârșește o nedreptate, este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

Prov 11.1;1Tes 4.6;

Nimicirea Amaleciților.

¹⁷Adu-ți aminte ce ți-a făcut Amalec pe drum, la ieșirea voastră din Egipt:

Ex 17.8;

¹⁸cum te-a întâlnit pe drum, și, fără nici o teamă de Dumnezeu, s-a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se târau la coadă, când erai obosit și sleit de puteri.

Ps 36.1;Prov 16.6;Rom 3.18;

¹⁹Când îți va da Domnul, Dumnezeul tău, odihnă, după ce te va izbăvi de toți vrăjmașii care te înconjoară, în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă ca moștenire și spre stăpânire, să ștergi pomenirea lui Amalec de sub ceruri: să nu uiți lucrul acesta.

1Sam 15.3;Ex 17.14;

¹Când vei intra în țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău, când o vei stăpâni și te vei așeza în ea,

²să iei cele dintâi roade din toate roadele pe care le vei scoate din pământ, în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău, să le pui într-un coș, și să te duci la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să facă să locuiască Numele Lui acolo.

Ex 23.19;Ex 34.26;Num 18.13;Deut 16.10;Prov 3.9;Deut 12.5;

³Să te duci la preotul care va fi în zilele acelea, și să-i spui: "Mărturisesc astăzi înaintea Domnului, Dumnezeului tău, că am intrat în țara pe care Domnul a jurat părinților noștri că ne-o va da."

⁴Preotul să ia coșul din mâna ta, și să-l pună înaintea altarului Domnului, Dumnezeului tău.

⁵Apoi să iei iarăși cuvântul, și să spui înaintea Domnului, Dumnezeului tău: "Tatăl meu era un Arameu pribeag, gata să piară; s-a pogorât în Egipt cu puțini inși, și s-a așezat acolo pentru o vreme. Acolo, a ajuns un neam mare, puternic și mare la număr.

Osea 12.12;Gen 46.1-6;Fapt 7.15;Gen 46.27;Deut 10.22;

⁶Egiptenii ne-au chinuit, ne-au asuprit, și ne-au supus la grea robie.

Ex 1.11;

⁷Noi am strigat către Domnul, Dumnezeul părinților noștri. Domnul ne-a auzit glasul, și a văzut asuprirea, chinurile și necazurile noastre.

Ex 2.23-25;Ex 3.9;Ex 4.31;

⁸Și Domnul ne-a scos din Egipt, cu mână tare și cu braț întins, cu arătări înfricoșătoare, cu semne și minuni.

Ex 12.37-51;Ex 13.3-16;Deut 5.15;Deut 4.34;

⁹El ne-a adus în locul acesta, și ne-a dat țara aceasta, țară în care curge lapte și miere.

Ex 3.8;

¹⁰Acum iată, aduc cele dintâi roade din roadele pământului pe care mi l-ai dat Tu, Doamne!" Să le pui înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și să te închini înaintea Domnului Dumnezeului tău.

¹¹Apoi să te bucuri, cu Levitul și cu străinul care va fi în mijlocul tău, de toate bunurile pe care ți le-a dat Domnul, Dumnezeul tău, ție și casei tale.

Deut 12.7-18;Deut 16.11;

Zeciuielele din anul al treilea.

¹²După ce vei isprăvi de luat toată zeciuiala din roadele tale, în anul al treilea, anul zeciuiei, s-o dai Levitului, străinului, orfanului și văduvei; și ei să mănânce și să se sature, în cetățile tale.

Lev 27.30;Num 18.24;Deut 14.28-29;

¹³Să spui înaintea Domnului, Dumnezeului tău: "Am scos din casa mea ce este sfințit, și l-am dat Levitului, străinului, orfanului și văduvei, după toate poruncile pe care mi le-ai dat Tu; n-am călcat, nici n-am uitat nici una din poruncile Tale.

Ps 119.141-176;

¹⁴N-am mâncat nimic din aceste lucruri în timpul meu de jale, n-am îndepărtat nimic din ele pentru vre-o întrebuițare necurată, și n-am dat nimic din ele cu prilejul unui mort; am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului meu, am lucrat după toate poruncile pe care mi le-ai dat.

Lev 7.20;Lev 21.1-11;Osea 9.4;

¹⁵Privește din locașul Tău cel sfânt, din ceruri, și binecuvântează pe poporul Tău Israel, și țara pe care ne-ai dat-o, cum ai jurat părinților noștri, țara aceasta în care curge lapte și miere."

Isa 63.15;Zah 2.13;

Îndemn la ascultarea de Domnul.

¹⁶Astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți poruncește să împlinești legile și poruncile acestea; să le păzești și să le împlinești din toată inima ta și din tot sufletul tău.

¹⁷Astăzi, tu ai mărturisit înaintea Domnului că El va fi Dumnezeul tău, că vei umbla în căile Lui, vei păzi legile, poruncile și rânduielile Lui, și vei asculta de glasul Lui.

Ex 20.19;

¹⁸Și azi, Domnul ți-a mărturisit că vei fi un popor al Lui, cum ți-a spus, dacă vei păzi toate poruncile Lui,

Ex 6.7;Ex 19.5;Deut 7.6;Deut 14.2;Deut 28.9;

¹⁹și îți va da asupra tuturor neamurilor pe care le-a făcut: întâietate în slavă, în faimă și în măreție, și vei fi un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău, cum ți-a spus."

Deut 4.7-8;Deut 28.1;Ps 148.14;Ex 19.6;Deut 7.6;Deut 28.9;1Pet 2.9;

BINECUVÂNTĂRI ȘI BLESTEMURI

Capitolele 27-30

27

Legea să se scrie și să se citească.

¹Moise și bătrânii lui Israel au dat următoarea poruncă poporului: "Păziți toate poruncile pe care vi le dau astăzi.

²După ce veți trece Iordanul, ca să intrați în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să ridici niște pietre mari, și să le tencuiești cu var.

Ios 4.1;Ios 8.32;

³Să scrii pe pietrele acestea toate cuvintele din legea aceasta, după ce vei trece Iordanul, ca să intri în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, țară în care curge lapte și miere, cum ți-a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi.

⁴După ce veți trece Iordanul, să ridicați pe muntele Ebal pietrele acestea, pe care vă poruncesc azi să le ridicați, și să le tencuiți cu var.

Deut 11.29;Ios 8.30;

⁵Acolo, să zidești un altar Domnului, Dumnezeului tău, un altar de pietre, peste care să nu treacă fierul;

Ex 20.25;Ios 8.31;

⁶din pietre întregi să zidești altarul Domnului, Dumnezeului tău. Să aduci pe altarul acesta ardere de tot Domnului, Dumnezeului tău;

⁷să aduci jertfe de mulțumire, și să mănânci acolo și să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

⁸Să scrii pe aceste pietre toate cuvintele legii acesteia, săpându-le foarte deslușit."

⁹Moise și preoții din neamul Leviților au vorbit întregului Israel, și au zis: "Israele, ia aminte și ascultă! Astăzi, tu te-ai făcut poporul Domnului, Dumnezeului tău.

Deut 26.18;

¹⁰Să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, și să împlinești poruncile și legile Lui pe care îți le dau astăzi."

Binecuvântările de pe muntele Garizim, și blestemele de pe muntele Ebal.

¹¹În aceeași zi, Moise a mai dat următoarea poruncă poporului:

¹²După ce veți trece Iordanul, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Beniamin, să stea pe muntele Garizim, ca să binecuvânteze poporul;

Deut 11.29; Ios 8.33; Jud 9.7;

¹³iar Ruben, Gad, Așer, Zabulon, Dan și Neftali, să stea pe muntele Ebal, ca să rostească blestemul.

Deut 11.29; Ios 8.33;

¹⁴Și Leviții să ia cuvântul, și să spună cu glas tare întregului Israel:

Deut 33.10; Ios 8.33; Dan 9.11;

¹⁵Blestemat să fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, căci este o urâciune înaintea Domnului, un lucru ieșit din mâini de meșter, și care-l va pune într-un loc ascuns!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Ex 20.4-23; Ex 34.17; Lev 19.4; Lev 26.1; Deut 4.16-23; Deut 5.8; Isa 44.9; Osea 13.2; Num 5.22; Ier 11.5; 1Cor 14.16; Ex 20.12; Ex 21.17; Lev 19.3; Deut 21.18;

¹⁶Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Deut 19.14; Prov 22.28;

¹⁷Blestemat să fie cel ce va muta hotarele aproapelui său!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

¹⁸Blestemat să fie cel ce va face pe un orb să rătăcească pe drum!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Lev 19.14;

¹⁹Blestemat să fie cel ce se atinge de dreptul străinului, orfanului și văduvei!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Ex 22.21-22; Deut 10.18; Deut 24.17; Mal 3.5;

20"Blestemat să fie cel ce se va culca cu nevasta tatălui său, căci ridică învelitoarea tatălui său!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Lev 18.8; Lev 20.11; Deut 22.30;

21"Blestemat să fie cel ce se va culca cu vreo vită oarecare!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Lev 18.23; Lev 20.15;

22"Blestemat să fie cel ce se va culca cu sora sa, fiica tatălui său sau fiica mamei sale!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Lev 18.9; Lev 20.17;

23"Blestemat să fie cel ce se va culca cu soacra sa!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Lev 18.17; Lev 20.14;

24"Blestemat să fie cel ce va lovi pe aproapele lui în ascuns!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Ex 20.13; Ex 21.12-14; Lev 24.17; Num 35.31; Deut 19.11;

25"Blestemat să fie cel ce va primi un dar ca să verse sângele celui nevinovat!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Ex 23.7-8; Deut 10.17; Deut 16.19; Ezech 22.12;

26"Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, și cine nu le va face!" - Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Deut 28.15; Ps 119.21; Ier 11.3; Gal 3.10;

28

Binecuvântările.

¹Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ.

Ex 15.26; Lev 26.3; Isa 55.2; Deut 26.19;

²Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău:

Deut 28.15;Zah 1.6;

³Vei fi binecuvântat în cetate, și vei fi binecuvântat la câmp.

Ps 128.1-4;Gen 39.5;

⁴Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate.

Deut 28.11;Gen 22.17;Gen 49.25;Deut 7.13;Ps 107.38;
Ps 127.3;Ps 128.3;Prov 10.22;1Tim 4.8;

⁵Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate.

⁶Vei fi binecuvântat la venirea ta, și vei fi binecuvântat la plecarea ta.

Ps 121.8;

⁷Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.

Lev 26.7-8;2Sam 22.38-41;Ps 89.23;Deut 28.25;

⁸Domnul va face ca binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale și în toate lucrurile pe care vei pune mâna. Te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

Lev 25.21;Deut 15.10;

⁹Vei fi pentru Domnul un popor sfânt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului, Dumnezeului tău, și vei umbla pe căile Lui.

Ex 19.5-6;Deut 7.6;Deut 26.18-19;Deut 29.13;

¹⁰Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului, și se vor teme de tine.

Num 6.27;2Cron 7.14;Isa 63.19;Dan 9.18-19;Deut 11.25;

¹¹Domnul te va copleși cu bunătăți, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da.

Deut 28.4;Deut 30.9;Prov 10.22;

¹²Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.

Lev 26.4;Deut 11.14;Deut 14.29;Deut 15.6;

¹³Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini,

Isa 9.14-15;

¹⁴și nu te vei abate nici la dreapta nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să vă duceți după alți dumnezei și să le slujiți.

Deut 5.32;Deut 11.16;

Blestemurile.

¹⁵Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile Lui și toate legile Lui, pe care ți le dau astăzi, iată toate blestemele care vor veni peste tine și de care vei avea parte.

Lev 26.14;Plân 2.17;Dan 9.11-13;Mal 2.2;Deut 28.2;

¹⁶Vei fi blestemat în cetate, și vei fi blestemat pe câmp.

Deut 28.3;

¹⁷Coșnița și postava ta vor fi blestemate.

¹⁸Rodul trupului tău, rodul pământului tău, fătul vacilor tale și fătul oilor tale, toate vor fi blestemate.

¹⁹Vei fi blestemat la venirea ta, și vei fi blestemat la plecarea ta.

²⁰Domnul va trimite împotriva ta blestemul, tulburarea și amenințarea, în mijlocul tuturor lucrurilor de care te vei ocupa, până vei fi nimic, până vei pieri curând, din pricina răutății faptelor tale, care te-a făcut să Mă părăsești.

Mal 2.2;Zah 14.13;Ps 80.16;Isa 30.17;
Isa 51.20;Isa 66.15;

²¹Domnul va trimite peste tine ciuma, până te va nimici în țara pe care o vei lua în stăpânire.

Lev 26.25;Ier 24.10;

²²Domnul te va lovi cu lingoare, cu friguri, cu obrinteală, cu căldură arzătoare, cu secetă, cu rugină în grâu și cu tăciune, care te vor urmări până vei pieri.

Lev 26.16;Amos 4.9;

23 Cerul deasupra capului tău va fi de aramă, și pământul sub tine va fi de fier.

Lev 26.19;

24 Domnul va trimite țării tale în loc de ploaie praf și pulbere, care va cădea din cer peste tine până vei fi nimic.

25 Domnul te va face să fii bătut de vrăjmașii tăi; pe un drum vei ieși împotriva lor, dar pe șapte drumuri vei fugi dinaintea lor; și vei fi o groază pentru toate împărățiile pământului.

Deut 28.7;Lev 26.17-37;Deut 32.30;Isa 30.17;
Ier 15.4;Ier 24.9;Ezec 23.46;

26 Trupul tău mort va fi hrana tuturor păsărilor cerului și fiarelor pământului; și nu va fi nimeni care să le sperie.

1Sam 17.44-46;Ps 79.2;Ier 7.33;Ier 16.4;Ier 34.20;

27 Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, cu bube rele la șezut, cu râie și cu pecingine, de care nu vei putea să te vindec.

Deut 28.35;Ex 9.9;Ex 15.26;1Sam 5.6;Ps 78.66;

28 Domnul te va lovi cu nebulă, cu orbire, cu rătăcire a minții,

Ier 4.9;

29 și vei bâjbâi pe întuneric ziua în amiaza mare, ca orbul pe întuneric; nu vei avea noroc în treburile tale, și în toate zilele vei fi apăsător, pradat, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor.

Iov 5.14;Isa 59.10;

30 Vei avea logodnică, și altul se va culca cu ea; vei zidi casă, și n-o vei locui; vei sădi vie, și nu vei mânca din ea.

Iov 31.10;Ier 8.10;Iov 31.8;Ier 12.13;Amos 5.11;Mic 6.15;Țef 1.13;Deut 20.6;

31 Boul tău va fi junghiat sub ochii tăi, și nu vei mânca din el; și se va răpi măgarul dinaintea ta, și nu și se va da înapoi; oile tale vor fi date vrăjmașilor tăi, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor.

32 Fiii tăi și fiicele tale vor fi date ca roabe pe mâna altui popor; și se vor topi ochii de dor, uitându-te toată ziua după ei, și mâna ta va fi fără putere.

Ps 119.82;

³³Un popor, pe care nu-l cunoști, va mânca rodul pământului tău și tot venitul lucrului tău, și în toate zilele vei fi apăsat și zdrobit.

Deut 28.51; Lev 26.16; Ier 5.17;

³⁴Privești pe care o vei avea sub ochi te va face să înnebunești.

Deut 28.67;

³⁵Domnul te va lovi cu o bubă rea la genunchi și la coapse, și nu te vei putea vindeca de ea, te va lovi de la talpa piciorului până în creștetul capului.

Deut 28.27;

³⁶Domnul te va duce, pe tine și împăratul pe care-l vei pune peste tine, la un neam pe care nu l-ai cunoscut, nici tu, nici părinții tăi. Și acolo, vei sluji altor dumnezei, de lemn și de piatră.

2Împ 17.4-6; 2Împ 24.12-14; 2Împ 25.7-11; 2Cron 33.11;
2Cron 36.6-20; Deut 4.28; Deut 28.64; Ier 16.13;

³⁷Și vei fi de pomină, de batjocură și de răs, printre toate popoarele la care te va duce Domnul.

1Împ 9.7-8; Ier 24.9; Ier 25.9; Zah 8.13; Ps 44.14;

³⁸Vei semăna multă sămânță pe câmpul tău, și vei strânge puțin; căci o vor mânca toate lăcustele.

Mic 6.15; Hag 1.6; Ioel 1.4;

³⁹Vei sădi vii și le vei lucra, dar vin nu vei bea, ba nici n-o vei culege, căci o vor mânca viermii.

⁴⁰Vei avea măslini, pe toată întinderea țării tale: și nu te vei unge cu untdelemn, căci măslinile vor cădea.

⁴¹Vei naște fii și fiice; dar nu vor fi ai tăi, căci se vor duce în robie.

Plân 1.5;

⁴²Omizile îți vor mânca toți pomii și rodul pământului.

⁴³Străinul care va fi în mijlocul tău se va ridica tot mai sus peste tine, iar tu te vei pogori tot mai jos;

⁴⁴el îți va da cu împrumut, și tu nu-i vei da cu împrumut; el va fi fruntea și tu vei fi coada.

Deut 28.12;Deut 28.13;Plân 1.5;

⁴⁵Toate blestemele acestea vor veni peste tine, te vor urmări și te vor ajunge până vei fi nimicित, pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului tău, pentru că n-ai păzit poruncile Lui și legile Lui, pe care ți le-a dat.

Deut 28.15;

⁴⁶Ele vor fi veșnic ca niște semne și minuni pentru tine și sămânța ta.

Isa 8.18;Ezec 14.8;

⁴⁷Pentru că, în mijlocul belșugului tuturor lucrurilor, n-ai slujit Domnului, Dumnezeului tău, cu bucurie și cu dragă inimă,

Neem 9.35-37;Deut 32.15;

⁴⁸vei sluji în mijlocul foamei, setei, goliciunii și lipsei de toate, vrăjmașilor tăi, pe care-i va trimite Domnul împotriva ta. El îți va pune pe grumaz un jug de fier, până te va nimici.

Ier 28.14;

⁴⁹Domnul va aduce de departe, de la marginile pământului, un neam care va cădea peste tine cu zbor de vultur, un neam a cărui limbă n-o vei înțelege,

Ier 5.15;Ier 6.22-23;Luc 19.43;Ier 48.40;
Ier 49.22;Plân 4.19;Ezec 17.3-12;Osea 8.1;

⁵⁰un neam cu înfățișarea sălbatică, și care nu se va sfii de cel bătrân, nici nu va avea milă de copii.

2Cron 36.17;Isa 47.6;

⁵¹El va mânca rodul turmelor tale și rodul pământului tău, până vei fi nimicित; nu-ți va lăsa nici grâu, nici must, nici untdelemn, nici vițeei de la vaci, nici mieii de la oi, până te va face să pieri.

Deut 28.33;Isa 1.7;Isa 62.8;

⁵²Te va împresura în toate cetățile tale, până îți vor cădea zidurile, aceste ziduri înalte și tari, în care îți pusesei încrederea pe toată întinderea țării tale; te va împresura în toate cetățile tale, în toată țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

2Împ 25.1-4;

⁵³În strâmtorarea și necazul în care te va aduce vrăjmașul tău, vei mânca rodul trupului tău, carnea fiilor și fiicelor tale, pe care ți-i va da Domnul, Dumnezeul tău.

Lev 26.29;2Împ 6.28-29;Ier 19.9;Plân 2.20;Plân 4.10;

⁵⁴Omul cel mai gingaș și cel mai milos dintre voi se va uita rău la fratele său, la nevasta care se odihnește pe sânul lui, la copiii pe care i-a cruțat:

Deut 15.9;Deut 13.6;

⁵⁵nu va da nici unuia din ei din carnea copiilor lui cu care se hrănește, fiindcă nu-i va mai rămâne nimic în mijlocul strâmtorării și necazului în care te va aduce vrăjmașul tău în toate cetățile tale.

⁵⁶Femeia cea mai gingașă și cea mai miloasă dintre voi, care, de gingașă și miloasă ce era, nu știa să calce mai ușor cu piciorul pe pământ, va privi fără milă pe bărbatul care se odihnește la sânul ei, pe fiul și pe fiica ei:

Deut 28.54;

⁵⁷nu le va da nimic din pielița noului născut, pielița ieșită dintre picioarele ei și din copiii pe care-i va naște, căci, ducând lipsă de toate, îi va mânca în ascuns, din pricina strâmtorării și necazului în care te va aduce vrăjmașul tău în cetățile tale.

Gen 49.10;

⁵⁸Dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia, scrise în cartea aceasta, dacă nu te vei teme de acest Nume slăvit și înfricoșat, adică de Domnul, Dumnezeul tău,

Ex 6.3;

⁵⁹Domnul te va lovi în chip minunat, pe tine și sămânța ta, cu răni mari și îndelungate, cu boli grele și necurmăte.

Dan 9.12;

⁶⁰Va aduce peste tine toate bolile Egiptului de care tremurai, și ele se vor lipi de tine.

Deut 7.15;

⁶¹Ba încă, Domnul va aduce peste tine, până vei fi nimic, toate felurile de boli și de răni care nu sunt pomenite în cartea legii acesteia.

⁶²După ce ați fost atât de mulți ca stelele cerului, nu veți mai rămâne decât un mic număr, pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului tău.

Deut 4.27;Deut 10.22;Neem 9.23;

⁶³După cum Domnul Se bucura să vă facă bine și să vă înmulțească, tot așa Domnul Se va bucura să vă piardă și să vă nimicească; și veți fi smulși din țara pe care o vei lua în stăpânire.

Deut 30.9;Ier 32.41;Prov 1.26;Isa 1.24;

⁶⁴Domnul te va împrăștia printre toate neamurile, de la o margine a pământului până la cealaltă: și acolo, vei sluji altor dumnezei pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi, dumnezei de lemn și de piatră.

Lev 26.33;Deut 4.27-28;Neem 1.8;Ier 16.13;Deut 28.36;

⁶⁵Între aceste neamuri, nu vei fi liniștit, și nu vei avea un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Domnul îți va face inima fricoasă, ochii lăncezi, și sufletul îndurerat.

Amos 9.4;Lev 26.36;Lev 26.16;

⁶⁶Viața îți va sta nehotărâtă înaintea ta, vei tremura zi și noapte, nu vei fi sigur de viața ta.

⁶⁷În groaza care-ți va umple inima și în fața lucrurilor pe care ți le vor vedea ochii, dimineața vei zice: "O, de ar veni seara!" și seara vei zice: "O, de ar veni dimineața!"

Iov 7.4;Deut 28.34;

⁶⁸Și Domnul te va întoarce pe corăbii în Egipt, și vei face drumul acesta despre care-ți spuseseam: "Să nu-l mai vezi!" Acolo, vă veți vinde vrăjmașilor voștri, ca robi și roabe: și nu va fi nimeni să vă cumpere."

Osea 8.13;Osea 9.3;Deut 17.16;

29

Înnoirea legământului.

¹Iată cuvintele legământului pe care a poruncit lui Moise Domnul să-l încheie cu copiii lui Israel în țara Moabului, afară de legământul pe care-l încheiase cu ei la Horeb.

Deut 5.2-3;

²Moise a chemat pe tot Israelul și le-a zis: "Ați văzut tot ce a făcut Domnul sub ochii voștri, în țara Egiptului, lui Faraon, tuturor supușilor lui, și întregii lui țări:

Ex 19.4;

³marile încercări pe care ți le-au văzut ochii, minunile și semnele acelea mari

Deut 4.34;Deut 7.19;

⁴Dar Domnul nu v-a dat minte să pricepeți, nici ochi să vedeți, nici urechi să auziți, până în ziua de azi.

Isa 6.9-10;Isa 63.17;Ioan 8.43;
Fapt 28.26-27;Efes 4.18;2Tes 2.11-12;

⁵Totuși El zice: "Eu v-am călăuzit patruzeci de ani în pustie; hainele nu vi s-au învechit pe voi, și încălțăminte nu vi s-a învechit în picior:

Deut 1.3;Deut 8.2;Deut 8.4;

⁶pâine n-ați mâncat, și n-ați băut nici vin, nici băutură tare, ca să cunoașteți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru."

Ex 16.12;Deut 8.3;Ps 78.24-25;

⁷Ați ajuns în locul acesta; Sihon, împăratul Hesbonului, și Og, împăratul Basanului, ne-au ieșit înainte, ca să ne bată, și i-am bătut.

Num 21.23-33;Deut 2.32;Deut 3.1;

⁸Le-am luat țara, și am dat-o în stăpânire Rubeniților, Gadiților și la jumătate din seminția Manasiților.

Num 32.33;Deut 3.12-13;

⁹Să păziți dar cuvintele legământului acestuia, și să le împliniți, ca să izbutiți în tot ce veți face.

Deut 4.6;Ios 1.7;1Împ 2.3;Ios 1.7;

¹⁰Astăzi stați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi toți, căpeteniile semințiilor voastre, bătrânii voștri, mai marii oștirii voastre, toți bărbații din Israel,

¹¹copiii voștri, nevestele voastre, și străinul care este în mijlocul taberei tale, de la cel ce-ți taie lemne, până la cel ce-ți scoate apă.

Ios 9.21-27;

¹²Stai ca să intri în legământ cu Domnul, Dumnezeul tău, în legământul acesta încheiat cu jurământ, și pe care Domnul, Dumnezeul tău, îl încheie cu tine în ziua aceasta,

Neem 10.29;

¹³ca să te faci azi poporul Lui și El să fie Dumnezeul tău, cum ți-a spus, și cum a jurat părinților tăi, Avraam, Isaac și Iacov.

Deut 28.9;Ex 6.7;Gen 17.7;

¹⁴Nu numai cu voi închei legământul acesta încheiat cu jurământ,

Ier 31.31-33;Evr 8.7-8;

¹⁵ci atât cu cei ce sunt aici printre noi, de față în ziua aceasta înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cât și cu cei ce nu sunt aici printre noi în ziua aceasta.

Fapt 2.39;1Cor 7.14;

Binecuvântarea și blestemul înnoite.

¹⁶Știți cum am locuit în țara Egiptului și cum am trecut prin mijlocul neamurilor pe care le-ați străbătut.

¹⁷Ați văzut urâciunile și idolii lor, lemnul și piatra, argintul și aurul, care erau la ele.

¹⁸Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici familie, nici seminție, a căror inimă să se abată azi de la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să se ducă să slujească dumnezeilor neamurilor acelora. Să nu fie printre voi nici o rădăcină care să aducă otravă și pelin.

Deut 11.16;Fapt 8.23;Evr 12.15;

¹⁹Nimeni, după ce a auzit cuvintele legământului acestuia încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui și să zică: "Voi avea pacea, chiar dacă aș urma după pornirile inimii mele, și chiar dacă aș adăuga beția la sete."

Num 15.39;Ecl 11.9;Isa 30.1;

²⁰Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia și gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului acela, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el, și Domnul îi va șterge numele de sub ceruri.

Ezec 14.7-8Ps;Ps 79.5;Ezec 23.25;Deut 9.14;

21 Domnul îl va despărți, spre pieirea lui, din toate semințiile lui Israel, și-i va face după toate blestemele legământului scris în această carte a legii.

Mat 24.51;

22 Vârsta de oameni care va veni, copiii voștri care se vor naște după voi și străinul care va veni dintr-o țară depărtată, - la vederea urgiilor și bolilor cu care va lovi Domnul țara aceasta,

23 la vederea pucioasei, sării, și arderii întregului ținut, unde nu va fi nici sămânță, nici rod, nici o iarbă care să crească, întocmai ca la surparea Sodomei, Gomorei, Admei și Ţeboimului, pe care le-a nimicit Domnul, în mânia și urgia Lui, -

Ps 107.34; Ier 17.6; Țef 2.9; Gen 19.24-25; Ier 20.16;

24 toate neamurile vor zice: "Pentru ce a făcut Domnul astfel țării acesteia? Pentru ce această mânie aprinsă, această mare urgie?"

1Împ 9.8-9; Ier 22.8-9;

25 Și li se va răspunde: "Pentru că au părăsit legământul încheiat cu ei de Domnul, Dumnezeul părinților lor, când i-a scos din țara Egiptului;

26 pentru că s-au dus să slujească altor dumnezei și să se închine înaintea lor, dumnezei pe care ei nu-i cunoșteau și pe care nu li-i dăduse Domnul.

27 De aceea S-a aprins Domnul de mânie împotriva acestei țări, și a adus peste ea toate blestemele scrise în cartea aceasta.

Dan 9.11-14;

28 Domnul i-a smuls din țara lor cu mânie, cu urgie, cu o mare iuțime, și i-a aruncat într-o altă țară, cum se vede azi."

1Împ 14.15; 2Cron 7.20; Ps 52.5; Prov 2.22;

29 Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.

30

Făgăduințe.

1"Când se vor întâmpla toate aceste lucruri, binecuvântarea și blestemul pe care le pun înaintea ta, dacă le vei pune la inimă în mijlocul tuturor neamurilor între care te va risipi Domnul, Dumnezeul tău,

Lev 26.40;Deut Cap 28;Deut 4.29-30;1Împ 8.47-48;

²dacă te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și dacă vei asculta de glasul Lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, potrivit cu tot ce-ți poruncesc azi,

Neem 1.9;Isa 55.7;Plân 3.40;Ioel 2.12-13;

³atunci Domnul, Dumnezeul tău, va aduce înapoi robii tăi și va avea milă de tine, te va strânge iarăși din mijlocul tuturor popoarelor la care te va împrăștia Domnul, Dumnezeul tău.

Ps 106.45;Ps 126.1-4;Ier 29.14;Plân 3.22-32;
Ps 147.2;Ier 32.37;Ezec 34.13;Ezec 36.24;

⁴Chiar dacă ai fi risipit până la cealaltă margine a cerului, chiar și de acolo te va strânge Domnul, Dumnezeul tău, și acolo Se va duce să te caute.

Deut 28.64;Neem 1.9;

⁵Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o stăpâneau părinții tăi, și o vei stăpâni; îți va face bine, și te va înmulți mai mult decât pe părinții tăi.

Deut 10.16;Ier 32.39;Ezec 11.19;Ezec 36.26;

⁶Domnul, Dumnezeul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale, și vei iubi pe Domnul Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești.

⁷Domnul, Dumnezeul tău, va face ca toate aceste blesteme să cadă peste vrăjmașii tăi, peste cei ce te vor urî și te vor prizoni.

⁸Și tu, te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui, și vei împlini toate aceste porunci pe care ți le dau astăzi.

⁹Domnul, Dumnezeul tău, te va umple de bunătați, făcând să propășească tot lucrul mâinilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău; căci Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, cum se bucura de fericirea părinților tăi,

Deut 28.11;Deut 28.63;Ier 32.41;

¹⁰dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind poruncile și rânduielile Lui scrise în cartea aceasta a legii, dacă te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău.

Porunca nu este departe.

¹¹Porunca aceasta pe care ți-o dau eu azi, nu este mai presus de puterile tale, nici departe de tine.

Isa 45.19;

¹²Nu este în cer, ca să zici: "Cine se va sui pentru noi în cer și să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim și s-o împlinim?"

Rom 10.6;

¹³Nu este nici dincolo de mare, ca să zici: "Cine va trece pentru noi dincolo de mare și să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim și s-o împlinim?"

¹⁴Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s-o îplinești.

Alegerea.

¹⁵Iată, îți pun azi înaintea viața și binele, moartea și răul.

Deut 30.1-19;Deut 11.26;

¹⁶Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli pe căile Lui, și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, ca să trăiești și să te înmulțești, și ca Domnul, Dumnezeul tău să te binecuvânteze în țara pe care o vei lua în stăpânire.

¹⁷Dar dacă inima ta se va abate, dacă nu vei asculta, și te vei lăsa amăgit să te închini înaintea altor dumnezei și să le slujești,

¹⁸vă spun astăzi că veți pieri, și nu veți avea zile multe în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.

Deut 4.26;Deut 8.19;

¹⁹Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta,

Deut 4.26;Deut 31.28;Deut 30.15;

²⁰iubind pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând de glasul Lui, și lipindu-te de El: căci de aceasta atârână viața ta și lungimea zilelor tale, și numai așa vei putea locui în țara pe care a jurat Domnul că o va da părinților tăi, lui Avraam, Isaac și Iacov".

Ps 27.1;Ps 66.9;Ioan 11.25;

CELE DIN URMĂ CUVINTE ALE LUI MOISE

(Capitolele 31-34. Ioan 14-17)

31

Iosua.

¹Moise s-a dus și a mai spus următoarele cuvinte întregului Israel:

²"Astăzi", le-a zis el, "eu sunt în vârstă de o sută douăzeci de ani: nu voi mai putea merge în fruntea voastră și Domnul mi-a zis: "Tu să nu treci Iordanul!"

Ex 7.7; Deut 34.7; Num 27.17; 1Împ 3.7; Num 20.12; Num 27.13; Deut 3.27;

³Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuși înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta, și vei pune stăpânire pe ele. Iosua va merge înaintea ta, cum a spus Domnul.

Deut 9.3; Num 27.21; Deut 3.28;

⁴Domnul va face neamurilor acestora cum a făcut lui Sihon și Og, împărații Amoriților și țării lor, pe care i-a nimicit.

Deut 3.21; Num 21.24-33;

⁵Domnul vi le va da în mână, și le veți face după poruncile pe care vi le-am dat.

Deut 7.2;

⁶Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa".

Ios 10.25; 1Cron 22.13; Deut 1.29; Deut 7.18; Deut 20.4; Ios 1.5; Evr 13.5;

⁷Moise a chemat pe Iosua, și i-a zis în fața întregului Israel: "Întărește-te și îmbărbătează-te. Căci tu vei intra cu poporul acesta în țara pe care Domnul a jurat părinților lor că le-o va da, și tu îi vei pune în stăpânirea ei.

Deut 31.23; Deut 1.38; Deut 3.28; Ios 1.6;

⁸Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme, și nu te înspăimânta!"

Ex 13.21-22; Ex 33.14; Deut 9.3; Ios 1.5-9; 1Cron 28.20;

Să citească legea.

⁹Moise a scris legea aceasta, și a încredințat-o preoților, fiii lui Levi, care duceau chivotul legământului Domnului, și tuturor bătrânilor lui Israel.

Deut 31.25; Deut 17.18; Num 4.15; Ios 3.3; 1Cron 15.12-15;

¹⁰Moise le-a dat porunca aceasta: "La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la sărbătoarea corturilor,

Deut 15.1; Lev 23.34;

¹¹când tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor.

Deut 16.16; Ios 8.34-35; 2Împ 23.2; Neem 8.1;

¹²Să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia.

¹³Pentru ca și copiii lor, care n-o vor cunoaște, s-o audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, în tot timpul cât veți trăi în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul."

Deut 11.2; Ps 78.6-7;

¹⁴Domnul a zis lui Moise: "Iată că se apropie clipa când vei muri. Cheamă pe Iosua, și înfățișăți-vă în cortul întâlnirii. Eu voi da poruncile Mele." Moise și Iosua s-au dus și s-au înfățișat în cortul întâlnirii.

Num 27.13; Deut 34.5; Deut 31.23; Num 27.19;

¹⁵Și Domnul S-a arătat în cort, într-un stâlp de nor: și stâlpul de nor s-a oprit la ușa cortului.

Ex 33.9;

¹⁶Domnul a zis lui Moise: "Iată, tu vei adormi împreună cu părinții tăi. Și poporul acesta se va scula și va curvi după dumnezeii străini ai țării în care intră. Pe Mine Mă va părăsi, și va călca legământul Meu, pe care l-am încheiat cu el.

Ex 32.6; Ex 34.15; Jud 2.17; Deut 32.15; Jud 2.12; Jud 10.6-13; Jud 2.20;

17În ziua aceea, Mă voi aprinde de mânie împotriva lui. Îi voi părăsi, și-Mi voi ascunde Fața de ei. El va fi prăpădit, și-l vor ajunge o mulțime de rele și necazuri; și atunci va zice: "Oare nu m-au ajuns aceste rele din pricină că Dumnezeul meu nu este în mijlocul meu?"

2Cron 15.2;Deut 32.20;Ps 104.29;Isa 8.17;Isa 64.7; Ezec 39.23;Num 14.42;Jud 6.13;

18Și Eu îmi voi ascunde Fața în ziua aceea, din pricina tot răului pe care-l va face, întorcându-se spre alți dumnezei.

Deut 31.17;

19Acum, scrieți-vă cântarea aceasta. Învăță pe copiii din Israel s-o cânte, pune-le-o în gură, și cântarea aceasta să-Mi fie martoră împotriva copiilor lui Israel.

Deut 31.26;

20Căci voi duce pe poporul acesta în țara pe care am jurat părinților lui că i-o voi da, țară unde curge lapte și miere; el va mânca, se va sătura și se va îngrășa; apoi se va întoarce la alți dumnezei și le va sluji, iar pe Mine Mă va nesocoti și va călca legământul Meu.

Deut 32.15;Neem 9.25-26;Osea 13.6;Deut 31.16;

21Când va fi lovit atunci cu o mulțime de rele și necazuri, cântarea aceasta, care nu va fi uitată și pe care uitarea n-o va șterge din gura urmașilor, va sta ca martoră împotriva acestui popor. Căci Eu îi cunosc pornirile, care se arată și azi, înainte chiar ca să-l fi dus în țara pe care am jurat că i-o voi da".

Deut 31.17;Osea 5.3;Osea 13.5-6;Amos 5.25-26;

22În ziua aceea, Moise a scris cântarea aceasta, și a învățat pe copiii lui Israel s-o cânte.

23Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, și a zis: "Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da; și Eu însumi voi fi cu tine".

Deut 31.14;Deut 31.7;Ios 1.6;

24După ce a isprăvit Moise în totul de scris într-o carte cuvintele legii acesteia,

25a dat următoarea poruncă Leviților, care duceau chivotul legământului Domnului:

26° "Luați cartea aceasta a legii, și puneți-o lângă chivotul legământului Domnului, Dumnezeului vostru, ca să fie acolo ca martoră împotriva ta.

2Împ 22.8;Deut 31.19;

27 Căci eu îți cunosc duhul tău de răzvrătire și încăpățânarea ta cea mare. Dacă vă răzvrățiți voi împotriva Domnului cât trăiesc eu încă în mijlocul vostru, cu cât mai răzvrățiți veți fi după moartea mea!

Deut 9.24;Deut 32.20;Ex 32.9;Deut 9.6;

28 Strângeți înaintea mea pe toți bătrânii semințiilor voastre și pe căpeteniile oștirii voastre; voi spune cuvintele acestea în fața lor, și voi lua martor împotriva lor cerul și pământul.

Deut 30.19;Deut 32.1;

29 Căci știi că după moartea mea vă veți strica, și vă veți abate de la calea pe care v-am arătat-o; și în cele din urmă vă va ajunge nenorocirea, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului, până acolo încât să-L mâniați prin lucrul mâinilor voastre".

Deut 32.5;Jud 2.19;Osea 9.9;Deut 28.15;Gen 49.1;Deut 4.30;

30 Moise a rostit toate cuvintele cântării acesteia, în fața întregii adunări a lui Israel:

32

Cântarea lui Moise.

1^a "Luați aminte ceruri, și voi vorbi; Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele.

Deut 4.26;Deut 30.19;Deut 31.28;Ps 50.4;Isa 1.2;Ier 2.12;Ier 6.19;

2 Ca ploaia să curgă învățăturile mele, Ca roua să cadă cuvântul meu, Ca ploaia repede pe verdeață, Ca picăturile de ploaie pe iarbă!

Isa 55.10-11;1Cor 3.6-8;Ps 72.6;Mic 5.7;

3 Căci voi vesti Numele Domnului. Dați slavă Dumnezeului nostru!

1Cron 29.11;

4 El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.

2Sam 22.3;2Sam 23.3;Ps 18.2-46;Hab 1.12;2Sam 22.31;
Dan 4.37;Apoc 15.3;Ier 10.10;Iov 34.10;Ps 92.15;

⁵Ei s-au stricat; Netebnicia copiilor Lui, este rușinea lor! Neam îndărătnic și stricat!

Deut 31.29;Mat 17.17;Luc 9.41;Fil 2.15;

⁶Pe Domnul îl răsplățiți astfel! Popor nechibzuit și fără înțelepciune! Nu este El oare Tatăl tău, care te-a făcut, Te-a întocmit, și ți-a dat ființă?

Ps 116.12;Isa 63.16;Ps 74.2;Deut 32.15;Isa 27.11;Isa 44.2;

⁷Adu-ți aminte de zilele din vechime, Socotește anii, vârstă de oameni după vârstă de oameni, Întreabă pe tatăl tău, și te va învăța, Pe bătrânii tăi, și îți vor spune.

Ex 13.14;Ps 44.1;Ps 78.3-4;

⁸Când Cel Prea Înalt a dat o moștenire neamurilor, Când a despărțit pe copiii oamenilor, A pus hotare popoarelor, După numărul copiilor lui Israel,

Zah 9.2;Fapt 17.26;Gen 11.8;

⁹Căci partea Domnului, este poporul Lui, Iacov este partea Lui de moștenire.

Ex 15.16;Ex 19.5;1Sam 10.1;Ps 78.71;

¹⁰El l-a găsit într-un ținut pustiu, Într-o singurătate plină de urlete înfricoșate; L-a înconjurat, l-a îngrijit, Și l-a păzit ca lumina ochiului Lui.

Deut 8.15;Ier 2.6;Osea 13.5;Deut 4.36;Ps 17.8;Prov 7.2;Zah 2.8;

¹¹Ca vulturul care își scutură cuibul, Zboară deasupra puilor, Își întinde aripile, îi ia, Și-i poartă pe penele lui:

Ex 19.4;Deut 1.31;Isa 31.5;Isa 46.4;Isa 63.9;Osea 11.3;

¹²Așa a călăuzit Domnul singur pe poporul Său, Și nu era nici un dumnezeu străin cu El.

¹³L-a suit pe înălțimile țării, Și Israel a mâncat roadele câmpului, l-a dat să sugă miere din stâncă, Untdelemnul care iese din stânca cea mai tare,

Deut 33.29;Isa 58.14;Ezec 36.2;Iov 29.6;Ps 81.16;

¹⁴Untul de la vaci și laptele oilor, Cu grăsimea mieilor, A berbecilor din Basan și a țapilor, Cu grăsimea grâului, Și ai băut vinul, sângele strugurelui.

Ps 81.16;Ps 147.14;Gen 49.11;

¹⁵Israel s-a îngrășat, și a azvârlit din picior; - Te-ai îngrășat, te-ai îngroșat și te-ai lățit! - Și a părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, A nesocotit Stânca mântuirii lui,

Deut 33.5-26;Isa 44.2;1Sam 2.29;Deut 31.20;Neem 9.25;Ps 17.10;Ier 2.7;Ier 5.7-28; Osea 13.6;Deut 31.16;Isa 1.4;Deut 32.6;Isa 51.13;2Sam 22.47;Ps 89.26;Ps 95.1;

¹⁶L-au întărâtat la gelozie prin dumnezei străini, L-au mâniat prin urâciuni;

1Împ 14.22;1Cor 10.22;

¹⁷Au adus jertfe dracilor, unor idoli care nu sunt dumnezei, Unor dumnezei pe care nu-i cunoșteau, Dumnezei noi, veniți de curând, De care nu se temuseră părinții voștri.

Lev 17.7;Ps 106.37;1Cor 10.20;Apoc 9.20;

¹⁸Ai părăsit Stânca cea care te-a născut, Și ai uitat pe Dumnezeul, care te-a întocmit.

Isa 17.10;Ier 2.32;

¹⁹Domnul a văzut lucrul acesta, și S-a mâniat, S-a supărat pe fiii și fiicele Lui.

Jud 2.14;Isa 1.2;

²⁰El a zis: "Îmi voi ascunde Fața de ei, Și voi vedea care le va fi sfârșitul, Căci sunt un neam stricat, Sunt niște copii necredincioși.

Deut 31.17;Isa 30.9;Mat 17.17;

²¹Mi-au întărâtat gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu, M-au mâniat prin idolii lor deșeți; Și Eu îi voi întărâta la gelozie printr-un popor care nu este un popor. Îi voi mânia printr-un neam fără pricepere.

Deut 32.16;Ps 78.58;1Sa 12.21;1Împ 16.13-26;Ps 31.6;Ier 8.19;Ier 10.8;Ier 14.22; Iona 2.8;Fapt 14.15;Osea 1.10;Rom 10.19;

²²Căci focul mâniei Mele s-a aprins, Și va arde până în fundul locuinței morților, Va nimici pământul și roadele lui, Va arde temeliile munților.

Ier 15.14;Ier 17.4;Plân 4.11;

²³Voi îngrămădi toate nenorocirile peste ei, Îmi voi arunca toate săgețile împotriva lor.

Isa 26.15;Ps 7.12-13;Ezec 5.16;

²⁴Vor fi topiți de foame, stinși de friguri, Și de boli cumplite; Voi trimite în ei dinții fiarelor sălbatice Și otrava șerpilor.

Lev 26.22;

²⁵Afară, vor pieri de sabie, Și înăuntru, vor pieri de groază: Și tânărul și fata, Și copilul de țâță ca și bătrânul.

Plân 1.20;Ezec 7.15;2Cor 7.5;

²⁶Voiam să zic: "Îi voi lua cu o suflare", Le voi șterge pomenirea dintre oameni!

Ezec 20.13-23;

²⁷Dar Mă tem de ocările vrăjmașului, Mă tem ca nu cumva vrăjmașii lor să se amăgească, Și să zică: "Mână noastră cea puternică, Și nu Domnul a făcut toate aceste lucruri".

Ps 140.8;

²⁸Ei nu sunt un neam care și-a pierdut bunul simț, Și nu-i pricepere în ei.

Isa 27.11;Ier 4.22;

²⁹Dacă ar fi fost înțelepți, ar înțelege, Și s-ar gândi la ce li se va întâmpla.

Deut 5.29;Ps 81.13;Ps 107.43;Luc 19.42;Isa 47.7;Plân 1.9;

³⁰Cum ar urmări unul singur o mie din ei, Și cum ar pune doi pe fugă zece mii, Dacă nu i-ar fi vândut Stânca, Dacă nu i-ar fi vândut Domnul?

Lev 26.8;Ios 23.10;2Cron 24.24;Isa 30.17;Ps 44.12;Isa 50.1;Isa 52.3;

³¹Căci stânca lor nu este ca Stânca noastră, Vrajașii noștri înșiși sunt judecători în această privință.

1Sam 2.2;1Sam 4.8;Ier 40.3;

³²Ci vița lor este din sadul Sodomei Și din ținutul Gomorei; Strugurii lor sunt struguri otrăviți, Bobițele lor sunt amare;

Isa 1.10;

³³Vinul lor este venin de șerpi, Este otravă cumplită de aspidă.

Ps 58.4;Ps 140.3;Rom 3.13;

³⁴Oare nu este ascuns lucrul acesta la Mine, Pecetluit în comorile Mele?

Iov 14.17;Ier 2.22;Osea 13.12;Rom 2.5;

³⁵A Mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti, Când va începe să le alunece piciorul! Căci ziua nenorocirii lor este aproape, Și ceea ce-i așteaptă nu va zăbovi." -

Ps 94.1;Rom 12.19;Evr 10.30;2Pet 2.3;

³⁶Domnul va judeca pe poporul Său, Dar va avea milă de robii Săi, Văzând că puterea le este sleită, Și că nu mai este nici rob nici slobod.

Ps 135.14;Jud 2.18;Ps 106.45;Ier 31.20;Ioel 2.14;
1Împ 14.10;1Împ 21.21;2Împ 9.8;2Împ 14.26;

³⁷El va zice: "Unde sunt dumnezeii lor, Stânca aceea care le slujea de adăpost,

Jud 10.14;Ier 2.28;

³⁸Dumnezeii aceia care mâncau grăsimea jertfelor lor, Care beau vinul jertfelor lor de băutură? Să se scoale, să vă ajute, Și să vă ocrotească!

³⁹Să știți dar că Eu sunt Dumnezeu, Și că nu este alt dumnezeu afară de Mine; Eu dau viață și Eu omor, Eu rănesc și Eu tămăduiesc, Și nimeni nu poate scoate pe cineva din mâna Mea.

Ps 102.27;Isa 41.4;Isa 48.12;Deut 4.35;Isa 45.5-22;1Sam 2.6;
2Împ 5.7;Iov 5.18;Ps 68.20;Osea 6.1;

⁴⁰Căci Îmi ridic mâna spre cer, Și zic: "Cât este de adevărat că trăiesc în veci,

Gen 14.22;Ex 6.8;Num 14.30;

⁴¹Atât este de adevărat că atunci când voi ascuți fulgerul sabiei Mele, Și voi pune mâna să fac judecată, Mă voi răzbuna împotriva potrivnicilor Mei, Și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc;

Isa 27.1;Isa 34.5;Isa 66.16;Ezec 21.9-20;Isa 1.24;Nah 1.2;

⁴²Sabia Mea le va înghiți carnea, Și-Mi voi îmbăta săgețile de sânge, De sângele celor uciși și prinși, Din capetele frunțașilor vrăjmașului."

Ier 46.10;Iov 13.24;Ier 30.14;Plân 2.5;

⁴³Neamuri, cântați laudele poporului Lui! Căci Domnul răzbună sângele robilor Săi, El Se răzbună împotriva potrivnicilor Săi, Și face ispășire pentru țara Lui, pentru poporul Lui."

Rom 15.10;Apoc 6.10;Apoc 19.2;Deut 32.41;Ps 85.1;

⁴⁴Moise a venit și a rostit toate cuvintele cântării acesteia în fața poporului; Iosua, fiul lui Nun, era cu el.

⁴⁵După ce a isprăvit Moise de rostit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel,

⁴⁶le-a zis: "Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe care vă jur astăzi să le porunciți copiilor voștri, ca să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia.

Deut 6.6;Deut 11.18;Ezec 40.4;

⁴⁷Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.

Deut 30.19;Lev 18.5;Prov 3.2-22;Prov 4.22;Rom 10.5;

Domnul vorbește lui Moise.

⁴⁸În aceeași zi, Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

Num 27.12-13;

⁴⁹"Suie-te pe muntele acesta Abarim, pe muntele Nebo în țara Moabului, în fața Ierihonului; și privește țara Canaanului pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel.

Num 33.47-48;Deut 34.1;

⁵⁰Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui, și vei fi adăugat la poporul tău, după cum Aaron, fratele tău, a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la poporul lui,

Num 20.25-28;Num 33.38;

⁵¹pentru că ați păcătuit împotriva Mea în mijlocul copiilor lui Israel, lângă apele Meriba, la Cades, în pustia Țin, și nu M-ați sfințit în mijlocul copiilor lui Israel.

Num 20.11-13;Num 27.14;Lev 10.3;

⁵²Tu vei vedea doar de departe țara dinaintea ta; dar nu vei intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel."

Num 27.12;Deut 34.4;

Binecuvântarea rostită de Moise.

¹Iată binecuvântarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvântat pe copiii lui Israel, înainte de moartea lui.

Gen 49.28;Ps 90-titlu;

²El a zis: "Domnul a venit din Sinai, Și a răsărit peste ei din Seir, A strălucit din muntele Paran, Și a ieșit din mijlocul zecilor de mii de sfinți, Având în dreapta Lui focul legii.

Ex 19.18-20;Jud 5.4-5;Hab 3.3;Ps 68.17;Dan 7.10;Fapt 7.53;Gal 3.19;Evr 2.2;Apoc 5.11;Apoc 9.16;

³Da, El iubește popoarele; Toți sfinții sunt în mâna Ta. Ei au stat la picioarele Tale, Au primit cuvintele Tale.

Ex 19.5;Deut 7.7-8;Ps 47.4;Osea 11.1;Mal 1.2;Deut 7.6;1Sam 2.9;Ps 50.5;Luc 10.39;Fapt 22.3;Prov 2.1;

⁴Moise ne-a dat legea, Moștenirea adunării lui Iacov.

Ioan 1.17;Ioan 7.19;Ps 119.111;

⁵El era împărat în Israel, Când se adunau căpeteniile poporului Și semințiile lui Israel.

Gen 36.31;Jud 9.2;Jud 17.6;Deut 32.15;

⁶Trăiască Ruben și să nu moară, Și bărbații lui să fie mulți la număr!"

⁷Iată ce a zis despre Iuda: "Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda, Și adu-l la poporul lui. Puternice să-i fie mâinile, Și să-i fii în ajutor împotriva vrăjmașilor lui!"

Gen 49.8;Ps 146.5;

⁸Despre Levi a zis: "Tumim și urim au fost încredințați bărbatului sfânt, Pe care l-ai ispitit la Masa, Și cu care Te-ai certat la apele Meriba."

Ex 28.30;Ex 17.7;Num 20.13;Deut 8.2-16;Ps 81.7;

⁹Levi a zis despre tatăl său și despre mama sa: "Nu i-am văzut!" Și despre frații lui: "Nu vă cunosc!" Iar de copii n-a vrut să mai știe." Căci ei păzesc Cuvântul Tău, Și țin legământul Tău;

Ex 32.26-28;Ier 18.18;Mal 2.5-6;

¹⁰Ei învață pe Iacov poruncile Tale, Și pe Israel legea Ta; Ei pun tămâie sub nările Tale, Și ardere de tot pe altarul Tău.

Lev 10.11;Deut 17.9-11;Deut 24.8;Ezec 44.23-24;Mal 2.7;Ex 30.7-8;Num 16.40;
1Sam 2.28;Lev 1.9-17;Ps 51.19;Ezec 43.27;

¹¹Binecuvântează tăria lui, Doamne! Primește lucrarea mâinilor lui! Frânge șalele potrivnicilor lui, Și vrăjmașii lui să nu se mai scoale!"

2Sam 24.23;Ps 20.3;Ezec 20.40-41;Ezec 43.27;

¹²Despre Beniamin a zis: "El este preaiubitul Domnului, El va locui la adăpost lângă Dânsul. Domnul îl va ocroti totdeauna, Și se va odihni între umerii Lui."

¹³Despre Iosif a zis: "Țara lui va primi de la Domnul, ca semn de binecuvântare, Cel mai bun dar al cerului, roua, Cele mai bune ape care sunt jos,

Gen 49.25;Gen 27.28;

¹⁴Cele mai bune roade ale soarelui, Cele mai bune roade ale fiecărei luni,

¹⁵Cele mai bune roade din munții cei vechi, Cele mai bune roade de pe dealurile cele veșnice,

Gen 49.26;Hab 3.6;

¹⁶Cele mai bune roade ale pământului și din tot ce cuprinde el. Bunăvoința Celui ce S-a arătat în rug Să vină peste capul lui Iosif, Pe creștetul capului domnului fraților lui!

Ex 3.2-4;Fapt 7.30-35;Gen 49.26;

¹⁷El are frumusețea întâiului născut al taurului; Coarnele lui sunt cum sunt coarnele bivolului; Cu ele va împunge pe toate popoarele, Până la marginile pământului: Ele sunt zecile de mii ale lui Efraim, Ele sunt miile lui Manase."

1Cron 5.1;Num 23.22;Ps 92.10;1Împ 22.11;Ps 44.5;Gen 48.19;

¹⁸Despre Zabulon a zis: "Bucură-te, Zabuloane, de alergările tale, Și tu, Isahar, de corturile tale!

Gen 49.13-15;

¹⁹Ei vor chema popoarele pe munte; Acolo, vor aduce jertfe de dreptate, Căci vor suge bogăția mării, Și comorile ascunse în nisip."

Isa 2.3;Ps 4.5;

²⁰Despre Gad a zis: "Binecuvântat să fie cine lărgește pe Gad: Gad se odihnește ca un leu, și sfâșie la brațe și capete."

los 13.10;1Cron 12.8;

21El a ales cea dintâi parte a țării, Căci acolo stă ascunsă moștenirea legiutorului; El a mers cu frunțașii poporului, A adus la îndeplinire dreptatea Domnului, Și poruncile Lui față de Israel."

Num 32.16;los 4.12;

22Despre Dan a zis: "Dan este un pui de leu, Care s-aruncă din Basan."

los 19.47;Jud 18.27;

23Despre Neftali a zis: "Neftali, sătul de bunăvoință, Și copleșit cu binecuvântări de la Domnul, la în stăpânire partea de apus și miazăzi!"

Gen 49.21;los 19.32;

24Despre Așer a zis: "Binecuvântat să fie Așer între copiii lui Israel! Plăcut să fie fraților lui, Și să-și înmoaie piciorul în untdelemn!

Gen 49.20;lov 29.6;

25Zăvoarele tale să fie de fier și de aramă, Și puterea ta să țină cât zilele tale!"

Deut 8.9;

26Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Israel, El trece pe ceruri ca să-ți vină în ajutor, Trece cu măreție pe nori.

Ex 15.11;Ps 86.8;Ier 10.6;Deut 32.15;Ps 68.4-34;Ps 104.3;Hab 3.8;

27Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost, Și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, Și a zis: "Nimicește-l."

Ps 90.1;Deut 9.3-5;

28Israel este fără frică în locuința lui, Izvorul lui lacov este deoparte Într-o țară plină de grâu și de must, Și cerul lui picură roua.

Num 23.9;Ier 23.6;Ier 33.16;Deut 8.7-8;Gen 27.28;Deut 11.11;

29Ferice de tine, Israele! Cine este ca tine, Un popor mântuit de Domnul, Scutul care îți dă ajutor, Și sabia care te face slăvit? Vrăjmașii tăi vor face pe prietenii înaintea ta, Și tu vei călca peste înălțimile lor."

Ps 144.15;2Sam 7.23;Ps 115.9-11;2Sam 22.45;Ps 18.44;
Ps 66.3;Ps 81.15;Deut 32.13;

Moartea lui Moise.

¹Moise s-a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan,

Num 27.12; Num 33.47; Deut 32.49; Deut 3.27; Gen 14.14;

²tot ținutul lui Neftali, țara lui Efraim și Manase, toată țara lui Iuda până la marea de apus,

Deut 11.24;

³partea de miază-zi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea finicilor, până la Țoar.

Jud 1.16; Jud 3.13; 2Cron 28.15;

⁴Domnul i-a zis: "Aceasta este țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: "O voi da seminței tale." Ți-am arătat ca s-o vezi cu ochii tăi; dar nu vei intra în ea."

Gen 12.7; Gen 13.15; Gen 15.18; Gen 26.3; Gen 28.13; Deut 3.27; Deut 32.52;

⁵Moise, robul Domnului, a murit acolo, în țara Moabului, după porunca Domnului.

Deut 32.50; Ios 1.1-2;

⁶Și Domnul l-a îngropat în vale, în țara Moabului, față în față cu Bet-Peor. Nimeni nu i-a cunoscut mormântul până în ziua de azi.

Jud 9;

⁷Moise era în vârstă de o sută douăzeci de ani când a murit; vederea nu-i slăbise, și puterea nu-i trecuse.

Deut 31.2; Gen 27.1; Gen 48.10; Ios 14.10-11;

⁸Copiii lui Israel au plâns pe Moise treizeci de zile, în câmpia Moabului; și zilele acelea de plâns și de jale pentru Moise s-au sfârșit.

Gen 50.3-10; Num 20.29;

⁹Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, căci Moise își pusese mâinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el, și au făcut potrivit cu poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul.

Isa 11.2; Dan 6.3; Num 27.18-23;

¹⁰În Israel nu s-a mai ridicat prooroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față.

Deut 18.15-18; Ex 33.11; Num 12.6-8; Deut 5.4;

¹¹Nici unul nu poate fi pus alături de el, în ce privește toate semnele și minunile pe care a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări,

Deut 4.34; Deut 7.19;

¹²și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe care le-a făcut Moise cu mână tare înaintea întregului Israel.

IOSUA SAU ISUS NAVI

(Psalmul 111.6. 1Timotei 6.12. Evrei 4.1-11.)

CUCERIREA ȚĂRII CANAANULUI.

CAPITOLELE 1-12.

1

Iosua în fruntea poporului.

¹După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise:

Ex 24.13; Deut 1.38;

²"Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel.

Deut 34.5;

³Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise.

Deut 11.24; Ios 14.9;

⁴Ținutul vostru se va întinde de la pustie și Liban până la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara Hetiților, și până la marea cea mare, spre apusul soarelui.

Gen 15.18; Ex 23.31; Num 34.3-12;

⁵Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

Deut 7.24; Ex 3.12; Deut 31.8-23; Ios 1.9-17; Ios 3.7; Ios 6.27; Isa 43.2-5; Deut 31.6-8; Evr 13.5;

⁶Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.

Deut 31.7-23;

⁷Întărește-te numai, și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.

Num 27.23; Deut 31.7; Ios 11.15; Deut 5.32; Deut 28.14;

⁸Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.

Deut 17.18-19; Ps 1.2;

⁹Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: "Întărește-te și îmbărbătează-te? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face."

Deut 31.7-23; Ps 27.1; Ier 1.8;

Poporul făgăduiește ascultare.

¹⁰Iosua a dat căpeteniilor oștirii poporului următoarea poruncă:

¹¹"Treceți prin tabără, și iată ce să porunciți poporului: "Pregătiți-vă merinde, căci peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cuceriți țara, pe care v-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru."

Ios 3.2; Deut 9.1; Deut 11.31;

¹²Iosua a zis Rubeniților, Gadiților și jumătății din seminția lui Manase:

¹³"Aduceți-vă aminte ce v-a poruncit Moise, robul Domnului, când a zis: "Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat odihnă, și v-a dat țara aceasta.

Num 32.20-28; Ios 22.2-4;

¹⁴Nevestele voastre, pruncii voștri și vitele voastre să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise dincoace de Iordan; dar voi toți bărbații voinici, să treceți înarmați înaintea fraților voștri, și să-i ajutați,

¹⁵până ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și până ce vor fi și ei în stăpânirea țării pe care le-o dă Domnul, Dumnezeuul vostru. Apoi să vă întoarceți să stăpâniți țara care este moșia voastră, și pe care v-a dat-o Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui."

Ios 22.4;

¹⁶Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: "Vom face tot ce ne-ai poruncit, și ne vom duce oriunde ne vei trimite.

¹⁷Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul, Dumnezeuul tău, să fie cu tine, cum a fost cu Moise!

Ios 1.5;1Sam 20.13;1Împ 1.37;

¹⁸Orice om care se va răzvrăți împotriva poruncii tale, și care nu va asculta de tot ce-i vei porunci, să fie pedepsit cu moartea! Întărește-te numai, și îmbărbătează-te!"

2

Cele două iscoade la Ierihon.

¹Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: "Duceți-vă de cercetați țara, și mai ales Ierihonul." Cei doi oameni au plecat, și au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, și s-au culcat acolo.

Num 25.1;Evr 11.31;Iac 2.25;Mat 1.5;

²S-a dat de știre împăratului din Ierihon, și i-au spus: "Iată că niște oameni dintre copiii lui Israel au venit aici, astă noapte, ca să iscodească țara."

Ps 127.1;Prov 21.30;

³Împăratul Ierihonului a trimis la Rahav să-i spună: "Scoate afară pe bărbații care au venit la tine, și care au intrat în casa ta; căci au venit să iscodească țara."

⁴Femeia a luat pe cei doi bărbați, și i-a ascuns; și a zis: "Este adevărat că bărbații aceștia au venit la mine, dar nu știam de unde sunt;

2Sam 17.19-20;

⁵și, fiindcă poarta a trebuit să se închidă noaptea, bărbații aceștia au ieșit afară; nu știu unde s-au dus: grăbiți-vă de-i urmăriți, și-i veți ajunge."

⁶Ea îi suise pe acoperiș, și-i ascunsese sub niște mănunchiuri de in, pe care-l întinsese pe acoperiș.

Ex 1.17;2Sam 17.19;

⁷Oamenii aceia i-au urmărit pe drumul care duce la vadul Iordanului, și după ce au ieșit ei, s-a închis poarta.

⁸Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s-a suit la ei pe acoperiș,

⁹și le-a zis: "Știu că Domnul v-a dat țara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi, și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră.

Gen 35.5;Ex 23.27;Deut 2.25;Deut 11.25;

¹⁰Fiindcă am auzit cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secăt înaintea voastră apele mării Roșii, și am auzit ce ați făcut celor doi împărați ai Amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon și Og, pe care i-ați nimicit cu desăvârșire.

Ex 14.21;Ios 4.23;Num 21.24-35;

¹¹De când am auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima, și toți ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ.

Ex 15.14-15;Ios 5.1;Ios 7.5;Isa 13.7;Deut 4.39;

¹²Și acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că veți avea față de casa tatălui meu aceeași bunăvoință pe care am avut-o eu față de voi. Dați-mi un semn de încredințare

1Sam 20.14-17;1Tim 5.8;Ios 2.18;

¹³că veți lăsa cu viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele, și pe toți ai lor, și că ne veți scăpa de la moarte."

¹⁴Bărbații aceia i-au răspuns: "Suntem gata să murim pentru voi, dacă nu ne dați pe față; și când Domnul ne va da țara aceasta, ne vom purta cu tine cu bunăvoință și credincioșie."

Jud 1.24;Mat 5.7;

¹⁵Ea i-a pogorât cu o funie pe fereastră, căci casa în care locuia era lângă zidul cetății.

Fapt 9.25;

¹⁶Și le-a zis: "Duceți-vă spre munte, ca să nu vă întâlnească cei ce vă urmăresc; ascundeți-vă acolo trei zile, până se vor întoarce; după aceea, să vă vedeți de drum."

¹⁷Bărbații aceia i-au zis: "Iată cum vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem."

Ex 20.7;

¹⁸La intrarea noastră în țară, leagă funia aceasta de fir cărămiziu la fereastra prin care ne-ai pogorât, și strânge la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi, și pe toată familia tatălui tău."

los 2.12; los 6.23;

¹⁹Dacă vreunul din ei va ieși pe poarta casei tale, ca să meargă afară pe uliță, sângele lui va cădea asupra capului lui, și noi vom fi nevinovați: dar dacă va pune cineva mâna pe vreunul din cei ce vor fi cu tine în casă, sângele lui va cădea asupra capului nostru."

Mat 27.25;

²⁰Și dacă ne vei da pe față, vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem."

²¹Ea a răspuns: "Fie după cuvintele voastre." Și-a luat rămas bun de la ei, și ei au plecat. Ea a legat funia cărămizie la fereastră."

²²Ei au plecat, și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până s-au întors cei care-i urmăreau. Cei care-i urmăreau i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit."

²³Cei doi oameni s-au întors, s-au pogorât din munte, și au trecut Iordanul. Au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au istorisit tot ce li se întâmplase."

²⁴Ei au zis lui Iosua: "Cu adevărat, Domnul a dat toată țara în mâinile noastre, și toți locuitorii țării tremură înaintea noastră."

Ex 23.31; los 6.2; los 21.44;

3

Trecerea Iordanului.

¹Iosua, sculându-se dis-de-dimineată, a pornit din Sitim cu toți copiii lui Israel. Au ajuns la Iordan; și au rămas acolo peste noapte, înainte de a trece.

Ios 2.1;

²După trei zile, căpeteniile oastei au trecut prin tabără,

Ios 1.10-11;

³și au dat poporului următoarea poruncă: "Când veți vedea chivotul legământului Domnului, Dumnezeului vostru, dus de preoți, care sunt din neamul Leviților, să plecați din locul în care sunteți, și să porniți după el.

Num 10.33;Deut 31.9-25;

⁴Dar între voi și el să fie o depărtare de aproape două mii de coți: să nu vă apropiați de el. El vă va arăta drumul pe care trebuie să-l urmați, căci n-ați mai trecut pe drumul acesta."

Ex 19.12;

⁵Iosua a zis poporului: "Sfintiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru."

Ex 19.10-15;Lev 20.7;Num 11.8;Ios 7.13;1Sam 16.5;Ioel 2.16;

⁶Și Iosua a zis preoților: "Luați chivotul legământului, și treceți înaintea poporului." Ei au luat chivotul legământului, și au pornit înaintea poporului.

Num 4.15;

⁷Domnul a zis lui Iosua: "Astăzi, voi începe să te înalț înaintea întregului Israel, ca să știe că voi fi cu tine cum am fost cu Moise.

Ios 4.14;1Cron 29.25;2Cron 1.1;Ios 1.5;

⁸Să dai următoarea poruncă preoților care duc chivotul legământului: "Când veți ajunge la marginea apelor Iordanului, să vă opriți în Iordan."

Ios 3.3;Ios 3.17;

⁹Iosua a zis copiilor lui Israel: "Apropiați-vă, și ascultați cuvintele Domnului, Dumnezeului vostru."

¹⁰Iosua a zis: "Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeul cel viu este în mijlocul vostru, și că va izgoni dinaintea voastră pe Canaaniți, pe Hetiți, pe Heviți, pe Fereziți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți și pe Iebusiți:

Deut 5.26;1Sam 17.26;2Împ 19.4;Osea 1.10;Mat 16.16;1Tes 1.9;Ex 33.2;Deut 7.1;Ps 44.2;

¹¹Iată, chivotul legământului Domnului întregului pământ va trece înaintea voastră în Iordan.

Ios 3.13;Mic 4.13;Zah 4.14;Zah 6.5;

¹²Acum, luați doisprezece bărbați din semințiile lui Israel, câte un bărbat de fiecare seminție.

Ios 4.2;

¹³Și de îndată ce preoții care duc chivotul Domnului, Dumnezeului întregului pământ, vor pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica în două, și anume ape care se pogoară din sus, se vor opri grămadă."

Ios 3.15-16;Ios 3.11;Ps 78.13;Ps 114.3;

¹⁴Poporul a ieșit din corturi, ca să treacă Iordanul, și preoții care duceau chivotul legământului au pornit înaintea poporului.

Fapt 7.45;

¹⁵Când preoții, care duceau chivotul, au ajuns la Iordan, și când li s-au muiat picioarele în marginea apei, - căci Iordanul se varsă peste toate malurile lui în tot timpul secerișului,

Ios 3.13;1Cron 12.15;Ier 12.5;Ier 49.19;Ios 4.18;Ios 5.10-12;

¹⁶- apele care se pogoară din sus s-au oprit, și s-au înălțat grămadă, la o foarte mare depărtare de lângă cetatea Adam, care este lângă Tartan; iar cele ce se pogorau spre marea câmpiei, care este marea Sărată, s-au scurs de tot. Poporul a trecut în fața Ierihonului.

1Împ 4.12;1Împ 7.46;Deut 3.17;Gen 14.3;Num 34.3;

¹⁷Preoții care duceau chivotul legământului Domnului s-au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, în timp ce tot Israelul trecea pe uscat, până a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul.

Ex 14.29;

4

Pietre de aducere aminte.

¹După ce a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul, Domnul a zis lui Iosua:

Deut 27.2; los 3.17;

2"Ia doisprezece bărbați din popor, câte un bărbat din fiecare seminție.

los 3.12;

3Dă-le porunca următoare: "Luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde s-au oprit preoții, douăsprezece pietre, pe care să le duceți cu voi, și să le puneți în locul unde veți petrece noaptea aceasta."

los 3.13; los 4.19-20;

4Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbați, pe care i-a ales dintre copiii lui Israel, câte un bărbat de fiecare seminție.

5Și le-a zis: "Treceți înaintea chivotului Domnului, Dumnezeului vostru, în mijlocul Iordanului, și fiecare din voi să ia o piatră pe umăr, după numărul semințiilor copiilor lui Israel,

6pentru ca acesta să fie un semn de aducere aminte în mijlocul vostru. Când vor întreba copiii voștri într-o zi: "Ce înseamnă pietrele acestea pentru voi?"

los 4.21; Ex 12.26; Ex 13.14; Deut 6.20; Ps 44.1; Ps 78.3-6;

7să le spuneți: "Apele Iordanului s-au despiciat în două înaintea chivotului legământului Domnului; când a trecut chivotul Iordanul, apele Iordanului s-au despiciat în două, și pietrele acestea să fie totdeauna o aducere aminte pentru copiii lui Israel."

los 3.13-16; Ex 12.14; Num 16.40;

8Copiii lui Israel au făcut așa cum le poruncise Iosua. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum spusese lui Iosua Domnul, după numărul semințiilor copiilor lui Israel, le-au luat cu ei, și le-au pus în locul unde aveau să rămână peste noapte.

9Iosua a ridicat și el douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde se opriseră picioarele preoților care duceau chivotul legământului; și ele au rămas acolo până în ziua de azi.

10Preoții care duceau chivotul au stat în mijlocul Iordanului până la deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua Domnul să spună poporului, potrivit cu tot ce poruncise Moise lui Iosua. Și poporul s-a grăbit să treacă.

11După ce a isprăvit de trecut tot poporul, chivotul Domnului și preoții au trecut înaintea poporului.

¹²Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, și jumătate din seminția lui Manase, au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, cum le spusese Moise.

Num 32.20-28;

¹³Approape patruzeci de mii de bărbați, pregătiți de război, au trecut gata de luptă înaintea Domnului în câmpia Ierihonului.

¹⁴În ziua aceea, Domnul a înălțat pe Iosua înaintea întregului Israel; și s-au temut de el, cum se temuseră de Moise, în toate zilele vieții lui.

Ios 3.7;

¹⁵Domnul a zis lui Iosua:

¹⁶"Poruncește preoților care duc chivotul mărturiei, să iasă din Iordan."

Ex 25.16-22;

¹⁷Și Iosua a poruncit preoților: "Ieșiți din Iordan."

¹⁸Când au ieșit preoții, care duceau chivotul legământului Domnului, din mijlocul Iordanului, și când au călcat cu talpa picioarelor pe uscat, apele Iordanului s-au întors la locul lor, și s-au revărsat ca mai înainte peste toate malurile lui.

Ios 3.15;

¹⁹Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi, și a tăbărât la Ghilgal, la marginea de răsărit a Ierihonului.

Ios 5.9;

²⁰Iosua a ridicat la Ghilgal cele douăsprezece pietre pe care le luaseră din Iordan.

Ios 4.3;

²¹El a zis copiilor lui Israel: "Când vor întreba copiii voștri într-o zi pe părinții lor: "Ce înseamnă pietrele acestea?"

Ios 4.6;

²²să învățați pe copiii voștri, și să le spuneți: "Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat.

Ios 3.17;

²³Căci Domnul, Dumnezeul vostru, a secat înaintea voastră apele Iordanului până ce ați trecut, după cum făcuse Domnul, Dumnezeul vostru, la Marea Roșie, pe care a secat-o înaintea noastră până am trecut,

Ex 14.21;

²⁴pentru ca toate popoarele pământului să știe că mâna Domnului este puternică, și să vă temeți totdeauna de Domnul, Dumnezeul vostru."

1Împ 8.42-43;2Împ 19.19;Ps 106.8;Ex 15.16;1Cron 29.12;Ps 89.13;Ex 14.31;Deut 6.2;Ps 89.7;Ier 10.7;

5

Tăierea împrejur.

¹Când au auzit toți împărații Amoriților de la apusul Iordanului, și toți împărații Canaanților de lângă mare că Domnul secase apele Iordanului înaintea copiilor lui Israel până am trecut, li s-a tăiat inima și au rămas îngroziți înaintea copiilor lui Israel.

Ex 15.14-15;Num 13.29;Ios 2.9-11;Ps 48.6;Ezec 21.7;1Împ 10.5;

²În vremea aceea, Domnul a zis lui Iosua: "Fă-ți niște cuțite de piatră, și taie împrejur pe copiii lui Israel, a doua oară."

Ex 4.25;

³Iosua și-a făcut niște cuțite de piatră și a tăiat împrejur pe copiii lui Israel pe dealul Aralot.

⁴Iată pricina pentru care i-a tăiat Iosua împrejur. Tot poporul ieșit din Egipt, bărbații, toți oamenii de luptă muriseră în pustie, pe drum, după ieșirea lor din Egipt.

Num 14.29;Num 26.64-65;Deut 2.16;

⁵Tot poporul acela ieșit din Egipt era tăiat împrejur; dar tot poporul născut în pustie, pe drum, după ieșirea din Egipt, nu fusese tăiat împrejur.

⁶Căci copiii lui Israel umblaseră patruzeci de ani prin pustie până la nimicirea întregului neam de oameni de război care ieșiseră din Egipt și care nu ascultaseră de glasul Domnului. Domnul le-a jurat că nu-i va lăsa să vadă țara pe care jurase părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere.

Num 14.33;Deut 1.3;Deut 2.7-14;Ps 95.10;Num 14.23;Ps 95.11;Evr 3.11;Ex 3.8;

7În locul lor a ridicat pe copiii lor; și Iosua i-a tăiat împrejur, căci erau netăiați împrejur, pentru că nu-i tăiaseră împrejur pe drum.

Num 14.31;Deut 1.39;

8După ce a isprăvit de tăiat împrejur pe tot poporul, au rămas pe loc în tabără până la vindecare.

Gen 34.25;

Prăznuirea Paștelor. - Mana încetează.

9Domnul a zis lui Iosua: "Astăzi, am ridicat ocara Egiptului de deasupra voastră." Și locului aceluia i-au pus numele Ghilgal (Prăvălire) până în ziua de azi.

Gen 34.14;1Sam 14.6;Lev 18.3;Ios 24.14;Ezec 20.7;Ezec 23.3-8;Ios 4.19;

10Copiii lui Israel au tăbărât la Ghilgal; și au prăznuit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii, spre seară, în câmpia Ierihonului.

Ex 12.6;Num 9.5;

11A doua zi de Paște au mâncat din grâul țării, azimi și boabe prăjite; chiar în ziua aceea au mâncat.

12Mana a încetat a doua zi de Paște, când au mâncat din grâul țării. Copiii lui Israel n-au mai avut mană, ci au mâncat din roadele țării Canaanului în anul acela.

Ex 16.35;

Descoperirea dumnezeiască.

13Pe când Iosua era lângă Ierihon, a ridicat ochii, și s-a uitat. Și iată un om stătea în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă din teacă în mână. Iosua s-a dus spre el, și i-a zis: "Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?"

Gen 18.2;Gen 32.24;Ex 23.23;Zah 1.8;Fapt 1.10;Num 22.23;

14El a răspuns: "Nu, ci Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului, și acum am venit." Iosua s-a aruncat cu fața la pământ, s-a închinat, și i-a zis: "Ce spune Domnul meu robului Său?"

Gen 17.3;

15Și Căpetenia oștirii Domnului a zis lui Iosua: "Scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care stai este sfânt." Și Iosua a făcut așa.

Ex 3.5;Fapt 7.33;

6

Luarea Ierihonului. - Nelegiuirea și pedepsirea lui Acan.

¹Ierihonul era închis și întărit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ieșea din el și nimeni nu intra în el.

²Domnul a zis lui Iosua: "Iată, dau în mâinile tale Ierihonul și pe împăratul lui, pe vitejii lui ostași.

Ios 2.9-24;Ios 8.1;Deut 7.24;

³Înconjurați cetatea, voi toți bărbații de război, dând ocol cetății odată. Așa să faci șase zile.

⁴Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe de corn de berbec; în ziua a șaptea, să înconjurați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe.

Num 10.8;

⁵Când vor suna lung din cornul de berbec, și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetății se va prăbuși, și poporul să se suie, fiecare drept înainte."

⁶Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preoți, și le-a zis: "Luați chivotul legământului, și șapte preoți să poarte cele șapte trâmbițe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului."

⁷Și a zis poporului: "Porniți, înconjurați cetatea, și bărbații înarmați să treacă înaintea chivotului Domnului."

⁸După ce a vorbit Iosua poporului, cei șapte preoți care purtau înaintea Domnului cele șapte trâmbițe de corn de berbec au pornit și au sunat din trâmbițe. Chivotul legământului Domnului mergea în urma lor.

⁹Bărbații înarmați mergeau înaintea preoților, care sunau din trâmbițe, și coada oștirii mergea după chivot; în timpul mersului, preoții sunau din trâmbițe.

Num 10.25;

¹⁰Iosua dăduse porunca aceasta poporului: "Voi să nu strigați, să nu vi se audă glasul, și să nu vă iasă o vorbă din gură, până în ziua când vă voi spune: "Strigați!" Atunci să strigați."

¹¹Chivotului Domnului a înconjurat cetatea, și i-a dat ocol odată; apoi au intrat în tabără, și au rămas în tabără peste noapte.

¹²Iosua s-a sculat cu noaptea-n cap, și preoții au luat chivotul Domnului.

Deut 31.25;

¹³Cei șapte preoți, care purtau cele șapte trâmbițe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului, au pornit și au sunat din trâmbițe. Bărbații înarmați mergeau înaintea lor, și coada oștirii venea după chivotul Domnului; în timpul mersului, preoții sunau din trâmbițe.

¹⁴Au înconjurat cetatea odată, a doua zi; apoi s-au întors în tabără. Au făcut același lucru timp de șase zile.

¹⁵În ziua a șaptea, s-au sculat în zorii zilei, și au înconjurat în același fel cetatea de șapte ori; aceasta a fost singura zi când au înconjurat cetatea de șapte ori.

¹⁶A șaptea oară, pe când preoții sunau din trâmbițe, Iosua a zis poporului: "Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea în mână!"

¹⁷Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ea și tot ce se află în ea; dar să lăsați cu viață pe curva Rahav și pe toți cei ce vor fi cu ea în casă, pentru că a ascuns pe solii pe care-i trimiseserăm noi.

Ios 2.4;

¹⁸Feriți-vă numai de ceea ce va fi dat spre nimicire; căci dacă veți lua ceva din ceea ce va fi dat spre nimicire, veți face ca tabăra lui Israel să fie dată spre nimicire și o veți nenoroci.

Deut 7.26;Deut 13.17;Ios 7.1-12;Ios 7.25;1Împ 18.17-18;Iona 1.12;

¹⁹Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fier, să fie închinat Domnului, și să intre în vistieria Domnului."

²⁰Poporul a scos strigăte, și preoții au sunat din trâmbițe. Când a auzit poporul sunetul trâmbiței, a strigat tare, și zidul s-a prăbușit; poporul s-a suit în cetate, fiecare drept înainte. Au pus mâna pe cetate,

Ios 6.5;Evr 11.30;

²¹și au nimicit-o cu desăvârșire, trecând prin ascuțișul sabiei tot ce era în cetate, bărbați și femei, copii și bătrâni, până la boi, oi și măgari.

Deut 7.2;

²²losua a zis celor doi bărbați care iscodiseră țara: "Intrați în casa curvei, și scoateți din ea pe femeia aceea și pe toți ai ei, cum i-ați jurat."

los 2.14;Evr 11.31;

²³Tinerii, iscoadele, au intrat și au scos pe Rahav, pe tatăl ei, pe mama ei, pe frații ei, și pe toți ai ei; au scos afară pe toți cei din familia ei, și i-au așezat afară din tabăra lui Israel.

los 2.13;

²⁴Cetatea au ars-o împreună cu tot ce se afla în ea; numai argintul, aurul, și toate lucrurile de aramă și de fier le-au pus în vistieria casei Domnului.

los 6.19;

²⁵losua a lăsat cu viață pe curva Rahav, casa tatălui ei, și pe toți ai ei; ea a locuit în mijlocul lui Israel până în ziua de azi, pentru că ascunsese solii, pe care-i trimisese losua să iscodească Ierihonul.

Mat 1.5;

Blestemul lui losua asupra Ierihonului.

²⁶Atunci a jurat losua, și a zis: "Blestemat să fie înaintea Domnului omul care se va scula să zidească din nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu prețul întâiului său născut îi va pune temeliele și cu prețul celui mai tânăr fiu al lui îi va așeza porțile!"

1împ 16.34;

²⁷Domnul a fost cu losua, și i s-a dus vestea în toată țara.

los 1.5;los 9.1-3;

7

Nelegiuirea lui Acan.

¹Copiii lui Israel au păcătuit cu privire la lucrurile date spre nimicire. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire. Și Domnul S-a aprins de mânie împotriva copiilor lui Israel.

los 22.20;

²Iosua a trimis din Ierihon niște bărbați la Ai, care este lângă Bet-Aven, la răsărit de Betel. Și le-a zis: "Suiți-vă, și iscodiți țara." Și oamenii aceia s-au suit, și au iscodit cetatea Ai.

³S-au întors la Iosua, și i-au spus: "Degeaba mai faci să mai meargă tot poporul; două sau trei mii de oameni vor ajunge ca să bați cetatea Ai; nu osteni tot poporul; căci oamenii aceia sunt puțin la număr."

⁴Aproape trei mii de oameni au pornit, dar au luat-o la fugă dinaintea oamenilor din Ai.

Lev 26.17;Deut 28.25;

⁵Oamenii din Ai le-au omorât aproape treizeci și șase de oameni; i-au urmărit de la poartă până la Șebarim, și i-au bătut la vale. Poporul a rămas încremenit și cu inima moale ca apa.

Ios 2.9-11;Lev 26.36;Ps 22.14;

Mâhnirea și rugăciunea lui Iosua.

⁶Iosua și-a sfâșiat hainele, și s-a aruncat cu fața la pământ până seara înaintea chivotului Domnului, el și bătrânii lui Israel, și și-au presărat capul cu țărână.

Gen 37.29-34;1Sam 4.12;2Sam 1.2;2Sam 13.19;Neem 9.1;Iov 2.12;

⁷Iosua a zis: "Ah! Doamne Dumnezeu, pentru ce ai trecut pe poporul acesta Iordanul, ca să ne dai în mâinile Amoriților și să ne prăpădești? De am fi știut să rămânem de cealaltă parte a Iordanului!

Ex 5.22;2Împ 3.10;

⁸Dar Doamne, ce voi zice, după ce Israel a dat dosul înaintea vrăjmașilor lui?

⁹Canaanii și toți locuitorii țării vor afla; ne vor înconjura, și ne vor șterge numele de pe pământ. Și ce vei face Tu Numelui Tău celui mare?"

Ps 83.4;Ex 32.12;Num 14.13;

Descoperirea și pedepsirea lui Acan.

¹⁰Domnul a zis lui Iosua: "Scoală-te! Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta?"

¹¹Israel a păcătuit; au călcat legământul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat și au mințit, și le-au ascuns printre lucrurile lor.

Ios 7.1;Ios 6.17-18;Fapt 5.1-2;

¹²De aceea copiii lui Israel nu pot să țină piept vrăjmașilor lor: vor da dosul în fața vrăjmașilor lor, căci sunt dați spre nimicire; Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciți ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru.

Num 14.45;Jud 2.14;Deut 7.26;Ios 6.18;

¹³Scoală-te, sfințește poporul. Spune-le: "Sfințiți-vă pentru mâine. Căci așa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: "În mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea să ții piept vrăjmașilor tăi, până nu veți scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru.

Ex 19.10;Ios 3.5;

¹⁴Să vă apropiați mâine dimineață după semințiile voastre; și seminția pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe familii, și familia pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe case, și casa pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe bărbați.

Prov 16.33;

¹⁵Cine va fi arătat prin sorți că a luat din ce era dat spre nimicire, va fi ars în foc, el și tot ce este al lui, pentru că a călcat legământul Domnului și a făcut o mișelie în Israel."

1Sam 14.38-39;Ios 7.11;Gen 34.7;Jud 20.6;

¹⁶Iosua s-a sculat dis-de-dimineață, și a apropiat pe Israel, după semințiile lui, și a fost arătată prin sorți seminția lui Iuda.

¹⁷A apropiat familiile lui Iuda, și a fost arătată prin sorți familia lui Zerah. A apropiat familia lui Zerah pe case, și a fost arătată prin sorți casa lui Zabdi.

¹⁸A apropiat casa lui Zabdi pe bărbați, și a fost arătat prin sorți Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda.

1Sam 14.42;

¹⁹Iosua a zis lui Acan: "Fiule, dă slavă Domnului, Dumnezeului lui Israel, mărturisește și spune-mi ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic".

1Sam 6.5;Ier 13.16;Ioan 9.24;Num 5.6-7;2Cron 30.22;Ps 51.3;Dan 9.4;1Sam 14.43;

²⁰Acan a răspuns lui Iosua, și a zis: "Este adevărat că am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lui Israel, și iată ce am făcut.

²¹Am văzut în pradă o manta frumoasă de Șinear, două sute de sicli de argint, și o placă de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am pofțit, și le-

am luat; iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu, și argintul este pus sub ele".

²²Iosua a trimis niște oameni, care au alergat în cort; și iată că lucrurile erau ascunse în cortul lui Acan, și argintul era sub ele.

²³Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus lui Iosua și tuturor copiilor lui Israel, și le-au pus înaintea Domnului.

²⁴Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii și fiicele lui Acan, boii lui, măgarii, oile, cortul lui și tot ce era al lui; și i-au suit în valea Acor.

los 7.26; los 15.7;

²⁵Iosua a zis: "Pentru ce ne-ai nenorocit? Și pe tine te va nenoroci Domnul azi". Și tot Israelul i-a ucis cu pietre. I-au ars în foc, i-au ucis cu pietre,

los 6.18; 1Cron 2.7; Deut 17.5;

²⁶și au ridicat peste Acan un morman mare de pietre, care se vede până în ziua de azi. Și Domnul S-a întors din iuțimea mâniei Lui. Din pricina acestei întâmplări s-a dat până în ziua de azi locului aceluia numele de valea Acor (Tulburare).

los 8.29; 2Sam 18.17; Plân 3.53; Deut 13.17; 2Sam 21.14; los 7.24; Gal 5.12; Isa 65.10; Osea 2.15;

8

Luarea cetății Ai.

¹Domnul a zis lui Iosua: "Nu te teme, și nu te înspăimânta! Ia cu tine pe toți oamenii de război, scoală-te, suie-te împotriva cetății Ai. Iată că îți dau în mâinile tale pe împăratul din Ai și pe poporul lui, cetatea lui și țara lui.

Deut 1.21; Deut 7.18; Deut 31.8; los 1.9; los 6.2;

²Să faci cetății Ai cum ai făcut Ierihonului și împăratului lui: să păstrați pentru voi numai prada de război și vitele. Pune niște oameni la pândă înapoia cetății".

los 6.21; Deut 20.14;

³Iosua s-a sculat cu toți oamenii de război ca să se suie împotriva cetății Ai. A ales treizeci de mii de bărbați viteji, pe care i-a pornit noaptea,

⁴și le-a dat următoarea poruncă: "Ascultați! Să vă puneți la pândă înapoia cetății; să nu vă depărtați mult de cetate, și toți să fiți gata.

Jud 20.29;

⁵Iar eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. Și când vor ieși înaintea noastră, ca întâiași dată, noi o s-o luăm la fugă dinaintea lor.

Jud 20.32;

⁶Ei ne vor urmări până când îi vom trage departe de cetate, căci vor zice: "Fug dinaintea noastră, ca întâiași dată!" Și vom fugi dinaintea lor.

⁷Voi să ieșiți atunci de la pândă și să puneți mâna pe cetate, și Domnul, Dumnezeul vostru, o va da în mâinile voastre.

⁸După ce veți lua cetatea, să-i puneți foc, să faceți cum a zis Domnul: aceasta este porunca pe care v-o dau".

2Sam 13.28;

⁹Iosua i-a pornit, și s-au dus de s-au așezat la pândă între Betel și Ai, la apus de Ai. Iar Iosua a petrecut noaptea aceea în mijlocul poporului.

¹⁰Iosua s-a sculat dis-de-dimineă, a cercetat poporul, și a pornit împotriva cetății Ai, în fruntea poporului, el și bătrânii lui Israel.

¹¹Toți oamenii de război care erau cu el s-au suit și s-au apropiat de cetate; când au ajuns în fața cetății, au tăbărât la miază noapte de Ai, de care erau despărțiți prin vale.

Ios 8.5;

¹²Iosua a luat aproape cinci mii de oameni, și i-a pus la pândă între Betel și Ai, la apus de cetate.

¹³După ce s-a așezat toată tabăra la miază noapte de cetate, și cei de pândă la apus de cetate, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii.

¹⁴Când a văzut împăratul cetății Ai lucrul acesta, oamenii din Ai s-au sculat în grabă dis-de-dimineă, și au ieșit înaintea lui Israel, ca să-l bată. Împăratul s-a îndreptat, cu tot poporul lui, spre un loc hotărât, înspre câmpie, și nu știa că înapoia cetății o mână de oameni stăteau la pândă împotriva lui.

Jud 20.34;Ecl 9.12;

¹⁵Iosua și tot Israelul s-au prefăcut că sunt bătuți, și au fugit pe drumul dinspre pustie.

Jud 20.36;

¹⁶Atunci tot poporul care era în cetate s-a strâns ca să-i urmărească. Au urmărit pe Iosua și au fost trași departe din cetate.

¹⁷N-a rămas nici un om în Ai și în Betel care să nu fi ieșit împotriva lui Israel. Au lăsat cetatea deschisă, și au urmărit pe Israel.

¹⁸Domnul a zis lui Iosua: "Întinde spre Ai sulița pe care o ai în mână, căci am s-o dau în mâna ta!" Și Iosua a întins spre cetate sulița pe care o avea în mână.

¹⁹De îndată ce și-a întins mâna, bărbații, care stăteau la pândă, au ieșit repede din locul unde erau; au pătruns în cetate, au luat-o, și s-au grăbit de i-au pus foc.

²⁰Oamenii din Ai, uitându-se înapoi, au văzut fumul cetății suindu-se spre cer, și n-au mai putut să scape în nici o parte. Poporul care fugea spre pustie s-a întors împotriva celor ce-l urmăreau;

²¹căci Iosua și tot Israelul, văzând cetatea luată de cei ce stăteau la pândă, și fumul cetății suindu-se în sus, s-au întors și au bătut pe oamenii din Ai.

²²Ceilalți de asemenea le-au ieșit înaintea din cetate, și oamenii din Ai au fost înconjurați de Israel din toate părțile. Israel i-a bătut, fără să lase unul cu viață, nici vreun fugar;

Deut 7.2;

²³pe împăratul din Ai, l-au prins viu, și l-au adus la Iosua.

²⁴După ce a isprăvit Israel de ucis pe toți locuitorii din Ai, în câmp și în pustie, unde îi urmăriseră ei, și după ce toți au fost trecuți în totul prin ascuțișul sabiei, tot Israelul s-a întors la Ai și a trecut cetatea prin ascuțișul sabiei.

²⁵În totul au fost douăsprezece mii de inși uciși în ziua aceea, bărbați și femei, toți oameni din Ai.

²⁶Iosua nu și-a tras mâna pe care o ținea întinsă cu sulița, până ce toți locuitorii au fost nimiciți cu desăvârșire.

²⁷Israel a păstrat pentru sine doar vitele și prada din cetatea aceasta, după porunca pe care o dăduse lui Iosua Domnul.

Num 31.22-26; Ios 8.2;

²⁸ Iosua a ars cetatea Ai, și a făcut din ea pentru totdeauna un morman de dărâmături, care se vede până în ziua de azi.

Deut 13.16;

²⁹ A spânzurat de un lemn pe împăratul din Ai, și l-a lăsat pe lemn până seara. La apusul soarelui, Iosua a poruncit să i se pogoare trupul de pe lemn; l-au aruncat la intrarea porții cetății, și au ridicat pe el o mare grămadă de pietre, care este până în ziua de azi.

Ios 10.26;Ps 107.40;Ps 110.5;Deut 21.23;Ios 10.27;Ios 7.26;Ios 10.27;

Altarul de pe muntele Ebal.

³⁰ Atunci Iosua a zidit un altar Domnului, Dumnezeului lui Israel, pe muntele Ebal,

Deut 27.4-5;

³¹ cum poruncise copiilor lui Israel Moise, robul Domnului, și cum este scris în cartea legii lui Moise: era un altar de pietre necioplite, peste care nu trecuse fierul. Pe altarul acesta au adus Domnului arderi de tot, și jertfe de mulțumiri.

Ex 20.25;Deut 27.5-6;Ex 20.24;

³² Și acolo Iosua a scris pe pietre o copie a legii pe care o scrisese Moise înaintea copiilor lui Israel.

Deut 27.2-8;

³³ Tot Israelul, bătrânii, mai marii oastei și judecătorii lui, stăteau de amândouă părțile chivotului, înaintea preoților, din neamul Leviților, care duceau chivotul legământului Domnului; erau de față atât străinii cât și copiii lui Israel, jumătate în dreptul muntelui Garizim, și jumătate în dreptul muntelui Ebal, după porunca pe care o dăduse mai înainte Moise, robul Domnului, ca să binecuvânteze pe poporul lui Israel.

Deut 31.9-25;Deut 31.12;Deut 11.29;Deut 27.12;

³⁴ Iosua a citit apoi toate cuvintele legii, binecuvântările și blestemele, după cum este scris în cartea legii.

Deut 31.11;Neem 8.3;Deut 28.2-45;Deut 29.20-21;Deut 30.19;

³⁵ N-a rămas nimic din tot ce poruncise Moise, pe care să nu-l fi citit Iosua în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor care mergeau în mijlocul lor.

Deut 31.12;Ios 8.33;

9

Împărații țării de unesc.

¹La auzul acestor lucruri, toți împărații care erau dincoace de Iordan, în munte și în vale, și pe toată coasta mării celei mari, până lângă Liban, Hetiții, Amoriții, Canaanii, Fereziții, Heviții și Iebusiții,

Num 34.6;Ex 3.17;Ex 23.23;

²S-au unit împreună într-o înțelegere ca să lupte împotriva lui Iosua și împotriva lui Israel.

Ps 83.3-5;

Viclenia Gabaoniților.

³Locuitorii din Gabaon, de partea lor, când au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai,

Ios 10.2;2Sam 21.1-2;Ios 6.27;

⁴au întrebuințat un vicleșug, și au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat niște saci vechi pe măgarii lor, și niște burdufuri vechi pentru vin, rupte și cârpite,

⁵iar în picioare purtau încălțăminte veche și cârpită, și erau îmbrăcați cu niște haine vechi pe ei; iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată și mucegăise.

⁶S-au dus la Iosua în tabără la Ghilgal, și i-au zis lui și tuturor celor din Israel: "Noi venim dintr-o țară depărtată, acum deci faceți legământ cu noi".

Ios 5.10;

⁷Bărbații lui Israel au răspuns Heviților acestora: "Poate că voi locuiți în mijlocul nostru, cum să facem noi legământ cu voi?"

Ios 11.19;Ex 23.32;Deut 7.2;Deut 20.16;Jud 2.2;

⁸Ei au zis lui Iosua: "Noi suntem robii tăi." Și Iosua le-a zis: "Cine sunteți voi, și de unde veniți?"

Deut 20.11;2Împ 10.5;

⁹Ei i-au răspuns: "Robii tăi vin dintr-o țară foarte depărtată, pentru faima Domnului, Dumnezeului tău; căci am auzit vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt,

Deut 20.15;Ex 15.14;Ios 2.10;

¹⁰și de ce a făcut celor doi împărați ai Amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care era la Aștarot.

Num 21.24-33;

¹¹Și bătrânii noștri și toți locuitorii din țara noastră ne-au zis: "Luați cu voi merinde pentru călătorie, duceți-vă înaintea lor, și spuneți-le: "Noi suntem robii voștri; acum deci faceți legământ cu noi.

¹²Iată pâinea noastră: era caldă când am luat-o ca merinde de acasă, în ziua când am plecat să venim la voi, și acum s-a uscat și s-a mucegăit.

¹³Burdufurile acestea de vin, când le-am umplut, erau noi de tot, și iată-le s-au rupt; hainele și încălțăminta noastră s-au învechit de lungimea prea mare a drumului".

¹⁴Bărbații lui Israel au luat din merindele lor, și n-au întrebat pe Domnul.

Num 27.21;Isa 30.1-2;Jud 1.1;1Sam 22.10;1Sam 23.10-11;1Sam 30.8;2Sam 2.1;2Sam 5.19;

¹⁵Iosua a făcut pace cu ei, și a încheiat un legământ prin care trebuia să-i lase cu viață, și căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta.

Ios 11.19;2Sam 21.2;

¹⁶La trei zile după încheierea acestui legământ, copiii lui Israel au aflat că erau vecini cu ei, și că locuiau în mijlocul lor.

¹⁷Căci copiii lui Israel au plecat, și a treia zi au ajuns la cetățile lor; cetățile lor erau Gabaon, Chefira, Beerot și Chiriat-learim.

Ios 18.25-28;Ezra 2.25;

¹⁸Dar nu i-au bătut, pentru că fruntașii adunării le juraseră pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, că-i vor lăsa cu viață. Și toată adunarea a cârtit împotriva căpeteniilor.

Ps 15.4;Ecl 5.2;

¹⁹Toate căpeteniile au zis întregii adunări: "Le-am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, și acum nu putem să ne atingem de ei.

²⁰Iată ce le vom face: îi vom lăsa cu viață, ca să n-aducem peste noi mânia Domnului, din pricina jurământului pe care li l-am făcut".

2Sam 21.1-6;Ezec 17.13-19;Zah 5.3-4;Mal 3.5;

²¹"Să trăiască", le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebuințați la tăiat lemne și la scos apă pentru toată adunarea, cum le spusese căpeteniile.

Deut 29.11;Ios 9.15;

²²Iosua i-a chemat, și le-a vorbit astfel: "Pentru ce ne-ați înșelat zicând: "Suntem foarte departe de voi", când voi locuiți în mijlocul nostru?"

Ios 9.6-9;Ios 9.16;

²³Acum sunteți blestemați, și nu veți înceta să fiți în robie, să tăiați lemne și să scoateți apă pentru casa Dumnezeului meu".

Gen 9.25;Ios 9.21-27;

²⁴Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: "Robii tăi au auzit de poruncile date de Domnul, Dumnezeul tău, robului Său Moise, ca să vă dea în mână toată țara și să nimicească dinaintea voastră pe toți locuitorii ei; și venirea voastră a băgat mare frică în noi cu privire la viața noastră: iată de ce am lucrat așa.

Ex 23.32;Deut 7.1-2;Ex 15.14;

²⁵Și acum iată-ne în mâinile tale; fă cu noi ce vei crede că este bine și drept să faci".

Gen 16.6;

²⁶Iosua le-a făcut așa cum hotărâse; i-a izbăvit din mâna copiilor lui Israel, care nu i-au omorât;

²⁷dar din ziua aceea i-a pus să taie lemne și să scoată apă pentru adunare, și pentru altarul Domnului în locul pe care l-ar alege Domnul: ceea ce fac până în ziua de azi.

Ios 9.21-23;Deut 12.5;

10

Marea luptă dela Gabaon.

¹Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a aflat că Iosua pusese mâna pe Ai și o nimicise cu desăvârșire, că făcuse cetății Ai și împăratului ei cum

făcuse Ierihonului și împăratului lui, și că locuitorii Gabaonului făcuseră pace cu Israel și erau în mijlocul lor.

Ios 6.21; Ios 8.22-28; Ios 9.15;

²Atunci i-a fost foarte mare frică; fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una din cetățile împărătești, mai mare chiar decât Ai, și toți bărbații ei erau viteji.

Ex 15.14-16; Deut 11.25;

³Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a trimis să spună lui Hoham, împăratul Hebronului, lui Piream, împăratul Iarmutului, lui Iafia, împăratul Lachisului, și lui Debir, împăratul Eglonului:

⁴"Suiți-vă la mine, și ajutați-mă, ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel".

Ios 10.1; Ios 9.15;

⁵Cei cinci împărați ai Amoriților: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului, și împăratul Eglonului, s-au adunat astfel și s-au suit împreună cu toate oștile lor; au venit și au tăbărit lângă Gabaon, și au început să lupte împotriva lui.

Ios 9.2;

⁶Oamenii din Gabaon au trimis să spună lui Iosua, în tabăra din Ghilgal: "Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor; căci toți împărații Amoriților, care locuiesc pe munte, s-au strâns împotriva noastră".

Ios 5.10; Ios 9.6;

⁷Iosua s-a suit din Ghilgal, el și toți oamenii de război cu el, și toți cei viteji.

Ios 8.1;

⁸Domnul a zis lui Iosua: "Nu te teme de ei, căci îi dau în mâinile tale, și nici unul din ei nu va putea să stea împotriva ta".

Ios 11.6; Iud 4.14; Ios 1.5;

⁹Iosua a venit fără veste peste ei, după ce a mers toată noaptea de la Ghilgal.

¹⁰Domnul i-a pus în învălmășeală dinaintea lui Israel; și Israel le-a pricinuit o mare înfrângere la Gabaon, i-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon, și i-a bătut până la Azeca și până la Macheda.

Jud 4.15;1Sam 7.10-12;Ps 18.14;Isa 28.21;Ios 16.3-5;Ios 15.35;

¹¹Pe când fugeau ei dinaintea lui Israel, și se pogorau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari până la Azeca, și au pierit; cei ce au murit de pietrele grindinii au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia de copiii lui Israel.

Ps 18.13-14;Ps 77.17;Isa 30.30;Apoc 16.21;

Soarele și luna se opresc.

¹²Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua când a dat Domnul pe Amoriți în mâinile copiilor lui Israel, și a zis în fața lui Israel: "Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, Și tu, lună, asupra văii Aialonului!"

Isa 28.21;Hab 3.11;Jud 12.12;

¹³Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, Până ce poporul și-a răzbunat pe vrăjmașii lui. Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului? Soarele s-a oprit în mijlocul cerului, și nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întreagă.

2Sam 1.18;

¹⁴N-a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel.

Isa 38.8;Deut 1.30;Ios 10.42;Ios 23.3;

¹⁵Și Iosua și tot Israelul împreună cu el, s-a întors în tabără la Ghigal.

Ios 10.43;

Uciderea celor cinci împărați.

¹⁶Cei cinci împărați au fugit, și s-au ascuns într-o peșteră la Macheda.

¹⁷S-a spus lucrul acesta lui Iosua, zicând: "Cei cinci împărați se află ascunși într-o peșteră la Macheda".

¹⁸Iosua a zis: "Prăvăliți niște pietre mari la intrarea peșterii, și puneți niște oameni să-i păzească.

¹⁹Și voi nu vă opriți, ci urmăriți pe vrăjmașii voștri, și bateți-i pe dinapoi; nu-i lăsați să intre în cetățile lor, căci Domnul, Dumnezeul vostru, i-a dat în mâinile voastre."

²⁰După ce Iosua și copiii lui Israel le-au pricinuit o foarte mare înfrângere, și i-au bătut cu desăvârșire, cei ce au putut scăpa au intrat în cetățile întărite,

21 și tot poporul s-a întors liniștit în tabără la Iosua în Macheda, fără ca cineva să fi crâcnit cu limba lui împotriva copiilor lui Israel.

Ex 11.7;

22 Iosua a zis atunci: "Deschideți intrarea peșterii, scoateți afară din ea pe cei cinci împărați, și aduceți-i la mine."

23 Ei au făcut așa, și au adus la el pe cei cinci împărați, pe care-i scosese din peșteră: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului, și pe împăratul Eglonului.

24 După ce au adus pe acești împărați înaintea lui Iosua, Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel, și a zis căpeteniilor oamenilor de război, care merseseră cu el: "Apropiati-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii împăraților acestora." Ei s-au apropiat, și au pus picioarele pe grumajii lor.

Ps 107.40; Ps 110.5; Ps 149.8-9; Isa 26.5-6; Mal 4.3;

25 Iosua le-a zis: "Nu vă temeți și nu vă spăimântați, ci întăriți-vă și îmbărbătați-vă, căci așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri împotriva cărora vă veți lupta".

Deut 31.6-8; Ios 1.9; Deut 3.21; Deut 7.19;

26 După aceea, Iosua i-a lovit, și i-a omorât; i-a spânzurat de cinci copaci, și au rămas spânzurați de copaci până seara.

Ios 8.29;

27 Pe la apusul soarelui, Iosua a poruncit să-i pogoare din copaci, i-au aruncat în peștera în care se ascunseseră, și au pus la intrarea peșterii niște pietre mari, care au rămas acolo până în ziua de azi.

Deut 21.23; Ios 8.29;

Alte izbânzi ale lui Iosua.

28 Iosua a luat Macheda chiar în ziua aceea, și a trecut-o prin ascuțișul sabiei; a nimicit cu desăvârșire pe împărat, cetatea și pe toți cei ce se aflau în ea; n-a lăsat să scape nici unul, și împăratului din Macheda i-a făcut cum făcuse împăratului Ierihonului.

Ios 6.21;

29 Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Macheda la Libna, și a dat luptă împotriva Libnei.

³⁰Domnul a dat-o și pe ea, împreună cu împăratul ei, în mâinile lui Israel, și a trecut-o prin ascuțișul sabiei, pe ea și pe toți cei ce se găseau în ea; n-a lăsat să scape nici unul, și a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului.

³¹Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Libna în Lachis, a tăbărât înaintea ei, și a început lupta împotriva ei.

³²Domnul a dat cetatea Lachis în mâinile lui Israel, care a luat-o a doua zi, și a trecut-o prin ascuțișul sabiei, pe ea și pe toți cei ce se aflau în ea, cum făcuse cu Libna.

³³Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a suit ca să dea ajutor Lachisului. Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul lui, fără să lase pe cineva să scape.

³⁴Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Lachis la Eglon; au tăbărât înaintea ei, și au început lupta.

³⁵Au luat-o în aceeași zi, și au trecut-o prin ascuțișul sabiei, pe ea și pe toți cei ce se aflau în ea; Iosua a nimicit-o cu desăvârșire chiar în ziua aceea, cum făcuse cu Lachis.

³⁶Iosua, și tot Israelul împreună cu el, s-a suit din Eglon la Hebron, și au început lupta împotriva lui.

Ios 14.13; Ios 15.13; Jud 1.10;

³⁷L-au luat, și l-au trecut prin ascuțișul sabiei, pe el, pe împăratul lui, toate cetățile care țineau de el, și pe toți cei ce se aflau în el; Iosua n-a lăsat pe nici unul să scape, cum făcuse cu Eglonul, și l-a nimicit cu desăvârșire împreună cu toți cei ce se aflau în el.

³⁸Iosua, și tot Israelul împreună cu el, s-a îndreptat împotriva Debirului, și a început lupta împotriva lui.

Ios 15.15; Jud 1.11;

³⁹L-a luat, pe el, pe împăratul lui, și toate cetățile care țineau de el; le-au trecut prin ascuțișul sabiei, și au nimicit cu desăvârșire pe toți cei ce se aflau în ele, fără să lase să scape vreunul; Iosua a făcut Debirului și împăratului lui cum făcuse Hebronului și cum făcuse Libnei și împăratului ei.

⁴⁰Iosua a bătut astfel toată țara, muntele, partea de miazăzi, câmpia și costișele, și a bătut pe toți împărații; n-a lăsat să scape nimeni, și a nimicit cu desăvârșire tot ce avea suflare, cum poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Deut 20.16-17;

⁴¹Iosua i-a bătut de la Cades-Barnea până la Gaza, a bătut toată țara Gosen până la Gabaon.

Gen 10.19;Ios 11.16;

⁴²Iosua a luat în același timp pe toți împărații aceia și țara lor, căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, lupta pentru Israel.

Ios 10.14;

⁴³Și Iosua, și tot Israelul împreună cu el, s-a întors în tabără la Ghilgal.

11

Marea bătălie la apele Merom.

¹Iabin, împăratul Hațorului, auzind de aceste lucruri, a trimis soli la Iobab, împăratul Madonului, la împăratul Șimronului, la împăratul Acșafului,

Ios 10.3;Ios 19.15;

²la împărații care erau la miază noapte de munte, în câmpia de la miazăzi de Chineret, în vale, și pe înălțimile Dorului la apus,

Num 34.11;Ios 17.11;Jud 1.27;1Împ 4.11;

³Canaaniților de la răsărit și de la apus, Amoriților, Hetiților, Fereziților, lebusiților în munte, și Heviților la poalele Hermonului în țara Mițpa.

Jud 3.3;Ios 13.11;Gen 31.49;

⁴Au ieșit, ei și toate oștirile lor împreună cu ei, alcătuind un popor fără număr, ca nisipul care este pe marginea mării, și având cai și care în foarte mare număr.

Gen 22.17;Gen 32.12;Jud 7.12;1Sam 13.5;

⁵Toți împărații aceștia au hotărât un loc de întâlnire, și au venit de au tăbărât împreună la apele Merom, ca să lupte împotriva lui Israel.

⁶Domnul a zis lui Iosua: "Nu te teme de ei, căci mâine, pe vremea aceasta, îi voi da bătuți pe toți înaintea lui Israel. Cailor să le tai vinele picioarelor, iar carele lor să le arzi în foc".

Ios 10.8;2Sam 8.4;

⁷Iosua, cu toți oamenii lui de război, au venit pe neașteptate peste ei la apele Merom, și s-au năpustit în mijlocul lor.

⁸Domnul i-a dat în mâinile lui Israel; ei i-au bătut și i-au urmărit până la Sidonul cel mare, până la Misrefot-Maim, și până în valea Mițpa la răsărit; i-au bătut, fără să lase să scape vreunul.

los 13.6;

⁹Iosua le-a făcut cum îi spusese Domnul: cailor le-a tăiat vinele picioarelor, iar carele lor le-a ars în foc.

los 11.6;

Cuceriri făcute la miază noapte și în cealaltă parte a țării.

¹⁰La întoarcere, și în același timp, Iosua a luat Hațorul, și a trecut prin sabie pe împăratul lui. Hațorul era mai înainte capitala tuturor acestor împărății.

¹¹Au trecut prin ascuțișul sabiei și au nimicit cu desăvârșire pe toți cei ce se găseau în el: n-a rămas nimic din ce avea suflare de viață, și au pus foc Hațorului.

¹²Iosua a luat de asemenea toate cetățile împăraților acelora, și pe toți împărații lor i-a trecut prin ascuțișul sabiei, și i-a nimicit cu desăvârșire, cum poruncise Moise, robul Domnului.

Num 33.52;Deut 7.2;Deut 20.16-17;

¹³Dar Israel n-a ars nici una din cetățile așezate pe dealuri, afară numai de Hațor, care a fost ars de Iosua.

¹⁴Copiii lui Israel au păstrat pentru ei toată prada cetăților acelora și vitele; dar au trecut prin ascuțișul sabiei pe toți oamenii, până i-au nimicit, fără să lase ceva din ce are suflare de viață.

¹⁵Iosua a împlinit poruncile date de Domnul robului Său Moise, și de Moise lui Iosua; n-a lăsat nimic neîmplinit din tot ce poruncise lui Moise Domnul.

Ex 34.11-12;Deut 7.2;los 1.7;

¹⁶Astfel Iosua a luat toată țara aceasta, muntele, toată partea de miazăzi, toată țara Gosen, valea, câmpia, muntele lui Israel și văile lui,

los 12.8;los 10.41;

¹⁷de la muntele cel pleșuv care se înalță spre Seir până la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. A luat pe toți împărații lor, i-a bătut și i-a omorât.

los 12.7;Deut 7.24;los 12.7;

¹⁸Războiul, pe care l-a purtat Iosua împotriva tuturor acestor împărați, a ținut multă vreme.

¹⁹N-a rămas nici o cetate, care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, afară de Heviți, care locuiau în Gabaon; pe toate le-au luat prin luptă.

los 9.3-7;

²⁰Căci Domnul a îngăduit ca popoarele acelea să-și împietrească inima și să lupte împotriva lui Israel, pentru ca Israel să le nimicească cu desăvârșire, fără să aibă milă de ele, și să le nimicească, după cum poruncise lui Moise Domnul.

Deut 2.30;Jud 14.4;1Sam 2.25;1Împ 12.15;Rom 9.18;Deut 20.16-17;

²¹În același timp, Iosua a pornit, și a nimicit pe Anachimi, din muntele Hebronului, din Debir, din Anab, din tot muntele lui Iuda și din tot muntele lui Israel; Iosua i-a nimicit cu desăvârșire, împreună cu cetățile lor.

Num 13.22-33;Deut 1.28;los 15.13-14;

²²N-au rămas deloc Anachimi în țara copiilor lui Israel; n-au rămas decât la Gaza, la Gat și la Asdod.

1Sam 17.4;los 15.46;

²³Iosua a pus stăpânire deci pe toată țara, potrivit cu tot ce spusese lui Moise Domnul. Și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, fiecăruia i-a dat partea lui, după semințiile lor. Apoi țara s-a odihnit de război.

Num 34.2;Num 26.53;los Cap 14;los Cap 15;los Cap 16;los Cap 17;los Cap 18; los Cap 19;los 14.15;los 21.44;los 22.4;los 23.1;

12

Împărații biruiți.

¹Iată împărații pe care i-au bătut copiii lui Israel, și a căror țară au luat-o în stăpânire de cealaltă parte a Iordanului, spre răsăritul soarelui, de la pârâul Arnon până la muntele Hermonului, cu toată câmpia de la răsărit:

Num 21.24;Deut 3.8-9;

²Pe Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon. Stăpânirea lui se întindea de la Aroer, care este pe malul pârâului Arnon, și, de la mijlocul pârâului, peste jumătate din Galaad, până la pârâul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon;

Num 21.24;Deut 2.33-36;Deut 3.6-16;

³de la câmpie până la marea Chineret la răsărit, și până la marea câmpiei, care este marea Sărată, la răsărit, spre Bet-leșimot; și de la miazăzi, sub poalele muntelui Pisga.

Deut 3.17;Ios 13.20;Deut 3.17;Deut 4.49;

⁴Pe Og, împăratul Basanului, singura rămășiță a Refaimiților, care locuiau la Aștarot și la Edrei.

Num 21.35;Deut 3.4-10;Deut 3.11;Ios 13.12;Deut 1.4;

⁵Stăpânirea lui se întindea peste muntele Hermonului, peste Salca, peste tot Basanul, până la hotarul Gheșuriților și Maacatiților, și peste jumătate din Galaad, hotarul lui Sihon, împăratul Hesbonului.

Deut 3.8;Deut 3.10;Ios 13.11;Deut 3.14;

⁶Moise, robul Domnului, și copiii lui Israel, i-au bătut; și Moise, robul Domnului, le-a dat țara lor în stăpânirea Rubeniților, Gadiților, și la jumătate din seminția lui Manase.

Num 21.24-33;Num 32.29-33;Deut 3.11-12;Ios 13.8;

Împărații biruiți dincoace de Iordan.

⁷Iată împărații pe care i-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace de Iordan, la apus, de la Baal-Gad în valea Libanului până la muntele cel pleșuv, care se înalță spre Seir. Iosua a dat țara lor în stăpânire semințiilor lui Israel, fiecareia i-a dat partea ei,

Ios 11.17;Gen 14.6;32.3Deut 2.1-4;Ios 11.23;

⁸în munte, în vale, în câmpie, pe costișe, în pustie, și în partea de miazăzi țara Hetiților, Amoriților, Canaanților, Fereziților, Heviților și Iebusiților.

Ios 10.40;Ios 11.16;Ex 3.8;Ex 23.23;Ios 9.1;

⁹Împăratul Ierihonului, unul; împăratul din Ai, lângă Betel, unul;

Ios 6.2;Ios 8.29;

¹⁰împăratul Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul;

los 10.23;

¹¹împăratul Iarmutului, unul; împăratul din Lachis, unul;

¹²împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului, unul;

los 10.33;

¹³împăratul Debirului, unul; împăratul Ghederului, unul;

los 10.38;

¹⁴împăratul din Horma, unul; împăratul Aradului, unul;

¹⁵împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul;

los 10.29;

¹⁶împăratul din Macheda, unul; împăratul Betelului, unul;

los 10.28; los 8.17; Jud 1.22;

¹⁷împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului, unul;

1împ 4.10;

¹⁸împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului, unul;

¹⁹împăratul Madonului, unul; împăratul Hațorului, unul;

los 11.10;

²⁰împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul Acșafului, unul;

los 11.1; los 19.15;

²¹împăratul Taanacului, unul; împăratul din Meghido, unul;

²²împăratul din Chedeș, unul; împăratul Iocneamului, la Carmel, unul;

los 19.37;

²³împăratul Dorului, pe înălțimile Dorului, unul; împăratul Goimului, lângă Ghilgal, unul;

los 11.2; Gen 14.1-2; Isa 9.1;

²⁴împăratul din Tirța, unul. Peste tot treizeci și unu de împărați.

ÎMPĂRȚIREA ȚĂRII CANAANULUI.

(Capitolele 13-24. Mica 4.4)

13

Țara care mai rămâne de cucerit.

¹Iosua era bătrân, înaintat în vârstă. Domnul i-a zis atunci: "Tu ai îmbătrânit, ai înaintat în vârstă, și țara care-ți mai rămâne de supus este foarte mare.

Ios 14.10; Ios 23.1;

²Iată țara care mai rămâne: toate ținuturile Filistenilor și tot ținutul Gheșuriților,

Jud 3.1; Ios 3.4; Ios 13.13; 2Sam 3.3; 2Sam 13.37-38;

³de la Șihor, care curge înaintea Egiptului, până la hotarul Ecronului la miazănoapte, ținut care trebuie socotit drept Canaanit, și care este stăpânit de cei cinci domnitori ai Filistenilor: cel din Gaza, cel din Asdod, cel din Ascalon, cel din Gat și cel din Ecron, și de Aviți;

Ier 2.18; Jud 3.3; 1Sam 6.4-16; Țef 2.5; Deut 2.23;

⁴începând de la miazăzi, toată țara Canaanților, și Meara, care este a Sidoniților, până la Afec, până la hotarul Amoriților;

Ios 19.30; Jud 1.34;

⁵țara Ghibliților și tot Libanul spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad, la poalele muntelui Hermon, până la intrarea Hamatului;

1Împ 5.18; Ps 83.7; Ezech 27.9; Ios 12.7;

⁶toți locuitorii de pe munte, de la Liban până la Misrefot-Maim, toți Sidoniții. Eu îi voi izgoni dinaintea copiilor lui Israel. Dă numai țara aceasta de moștenire prin sorți lui Israel, cum ți-am poruncit;

Ios 11.8; Ios 23.13; Jud 2.21-28;

⁷și împarte acum țara aceasta ca moștenire între cele nouă seminții și între jumătate din seminția lui Manase".

Ios 14.1-2;

Împărțirea țării dela răsăritul Iordanului.

⁸Rubeniții și Gadiții, cu cealaltă jumătate din seminția lui Manase, și-au primit moștenirea, pe care le-a dat-o Moise de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit, cum le-a dat-o Moise, robul Domnului:

Num 32.33; Deut 3.12-13; Ios 22.4;

⁹de la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, și de la cetatea care este în mijlocul văii, toată câmpia Medeba, până la Dibon;

Ios 13.16; Num 21.30;

¹⁰toate cetățile lui Sihon, împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon, până la hotarul copiilor lui Amon;

Num 21.24-25;

¹¹Galaadul, ținutul Gheșuriților și al Maacatiților, tot muntele Hermonului, și tot Basanul, până la Salca;

Ios 12.5;

¹²toată împărăția lui Og în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, și care era singura rămășiță a Refaimiților. Moise a bătut pe acești împărați, și i-a izgonit.

Deut 3.11; Ios 12.4; Num 21.24-35;

¹³Dar copiii lui Israel n-au izgonit pe Gheșuriți și pe Maacatiți, care au locuit în mijlocul lui Israel până în ziua de azi.

Ios 13.11;

¹⁴Seminția lui Levi a fost singura căreia Moise nu i-a dat parte de moștenire; jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel, aceasta a fost moștenirea lui, cum îi spusese El.

Num 18.20-24; Ios 14.3-4; Ios 13.33;

¹⁵Moise dăduse seminției fiilor lui Ruben o parte de moștenire, după familiile lor.

¹⁶Ei au avut ca ținut al lor: de la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, și cetatea care este în mijlocul văii, toată câmpia de lângă Medeba,

Ios 12.2; Num 21.28; Num 21.30; Ios 13.9;

¹⁷Hesbonul, și toate cetățile lui din câmpie, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,

¹⁸Iahaț, Chedemot, Mefaat,

Num 21.33;

¹⁹Chiriataim, Sibma, Țeret-Hașahar, pe muntele văii,

Num 32.37;Num 32.38;

²⁰Bet-Peor, poalele muntelui Pisga, Bet-leșimot,

Deut 3.17;Ios 12.3;

²¹toate cetățile câmpiei, și toată împărăția lui Sihon, împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon: Moise îl bătuse, pe el și pe domnitorii Madianului, pe Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba, domnitori care se trăgeau din Sihon, și care locuiau în țară.

Deut 3.10;Num 21.24;Num 31.8;

²²Între cei pe care i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor.

Num 22.5;Num 31.8;

²³Hotarul ținutului fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta este moștenirea fiilor lui Ruben, după familiile lor: cetățile și satele lor.

²⁴Moise dăduse seminției lui Gad, fiilor lui Gad, o parte de moștenire, după familiile lor.

²⁵Ținutul lor a fost laezerul, toate cetățile Galaadului, jumătate din țara copiilor lui Amon până la Aroer, față în față cu Raba,

Num 32.35;Num 21.26-29;Deut 2.19;Jud 11.13;2Sam 11.1;2Sam 12.26;

²⁶de la Hesbon până la Ramat-Mițpe și Betonim, de la Mahanaim până la hotarul Debirului,

²⁷și, în vale, Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Țafon, rămășiță din împărăția lui Sihon, împăratul Hesbonului, având ca hotar Iordanul până la marginea mării Chineret, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit.

Num 32.36;Gen 33.17;1Împ 7.46;Num 34.11;

²⁸Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad, după familiile lor: cetățile și satele lor.

²⁹Moise dăduse la jumătate din seminția lui Manase, fiilor lui Manase, o parte de moștenire după familiile lor.

³⁰Ținutul lor a fost: de la Mahanaim, tot Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate târgușoarele lui lair în Basan, șaizeci de cetăți.

Num 32.41;1Cron 2.23;

³¹Jumătate din Galaad, Aștarot și Edrei, cetăți din împărăția lui Og, în Basan, au căzut fiilor lui Machir, fiul lui Manase, adică la jumătate din fiii lui Machir, după familiile lor.

Ios 12.4;Num 32.39-40;

³²Acestea sunt părțile de moștenire pe care le-a dat Moise, când era în câmpia Moabului, de cealaltă parte a Iordanului, în fața Ierihonului, la răsărit.

³³Moise n-a dat nici o moștenire seminției lui Levi; Domnul, Dumnezeul lui Israel, este moștenirea lui, cum îi spusese El.

Ios 13.14;Ios 18.7;Num 18.20;Deut 10.9;Deut 18.1-2;

14

Împărțirea țării de la apus de Iordan.

¹Iată locurile pe care le-au primit copiii lui Israel ca moștenire în țara Canaanului, pe care li le-au împărțit între ei preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel.

Num 34.17-18;

²Împărțirea s-a făcut prin sorți, cum poruncise Domnul prin Moise, pentru cele nouă seminții și jumătate.

Num 26.55;Num 33.54;Num 34.13;

³Căci Moise dăduse o moștenire celor două seminții și jumătate de cealaltă parte a Iordanului; dar Leviților nu le dăduse moștenire printre ei.

Ios 13.8-33;

⁴Fiii lui Iosif, alcătuiau două seminții: Manase și Efraim; și Leviților nu li s-a dat parte în țară, afară de cetățile pentru locuit, cu locurile goale dinprejurul lor pentru turmele și averile lor.

Gen 48.5;1Cron 5.1-2;

⁵Copiii lui Israel au făcut întocmai după poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul, și au împărțit țara.

Num 35.2;Ios 21.2;

Caleb câștigă Hebronul.

⁶Fiii lui Iuda s-au apropiat de Iosua, la Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, i-a zis: "Știi ce a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la mine și cu privire la tine, la Cades-Barnea.

Num 32.12;Ios 15.17;Num 14.24-30;Deut 1.36-38;Num 13.26;

⁷Eram în vârstă de patruzeci de ani când m-a trimis Moise, robul Domnului, din Cades-Barnea, ca să iscodesc țara, și i-am adus știri așa cum îmi spunea inima mea curată.

Num 13.6;Num 14.6;

⁸Frații mei care se suiseră împreună cu mine au tăiat inima poporului, dar eu am urmat în totul calea Domnului, Dumnezeului meu.

Num 13.31-32;Deut 1.28;Num 14.24;Deut 1.36;

⁹Și în ziua aceea Moise a jurat, și a zis: "Țara în care a călcat piciorul tău, va fi moștenirea ta pe vecie, pentru tine și pentru copiii tăi, pentru că ai urmat în totul voia Domnului, Dumnezeului meu".

Num 14.23-24;Deut 1.36;Ios 1.3;Num 13.22;

¹⁰Acum iată că Domnul m-a ținut în viață, cum a spus. Sunt patruzeci și cinci de ani de când vorbea Domnul astfel lui Moise, când umbla Israel prin pustie; și acum iată că azi sunt în vârstă de optzeci și cinci de ani.

Num 14.30;

¹¹Și astăzi, sunt tot așa de tare ca în ziua când m-a trimis Moise; am tot atâta putere cât aveam atunci, fie pentru luptă, fie pentru ca să merg în fruntea voastră.

Deut 34.7;Deut 31.2;

¹²Dă-mi dar muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea; căci ai auzit atunci că acolo sunt Anachimi, și că sunt cetăți mari și întărite. Domnul va fi, poate, cu mine, și-i voi izgoni, cum a spus Domnul".

Num 13.28-33;Ps 18.32-34;Ps 60.12;Rom 8.31;Ios 15.14;Jud 1.20;

¹³Iosua a binecuvântat pe Caleb, fiul lui Iefune, și i-a dat ca moștenire Hebronul.

Ios 22.6; Ios 10.37; Ios 15.13; Jud 1.20; Ios 21.11-12; 1Cron 6.55-56;

¹⁴Astfel Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, a avut de moștenire până în ziua de azi Hebronul, pentru că urmase în totul calea Domnului, Dumnezeului lui Israel.

Ios 21.12; Ios 14.8-9;

¹⁵Hebronul se cheama mai înainte Chiriat-Arba: Arba fusese omul cel mai mare dintre Anachimi. Și țara s-a odihnit de război.

Gen 23.2; Ios 15.13; Ios 11.23;

15

Ținutul seminției lui Iuda.

¹Partea căzută prin sorți seminției fiilor lui Iuda, după familiile lor, se întindea spre hotarul Edomului până la pustia Țin, la miazăzi. Acesta a fost hotarul cel mai de miazăzi.

Num 34.3; Num 33.36;

²Astfel, hotarul lor de miazăzi pornea de la capătul mării Sărate, de la sânul care caută spre miazăzi.

³Ieșea spre miazăzi de suișul Acrabim, trecea prin Țin, și se suia la miazăzi de Cades-Barnea; de acolo trecea înainte prin Hebron, suia spre Adar, și se întorcea la Carcaa;

Num 34.4;

⁴trecea apoi prin Ațmon, mergea până la pârâul Egiptului, și ieșea la mare. Acesta să vă fie hotarul de miazăzi.

Num 34.5;

⁵Hotarul de răsărit era marea Sărată până la îmbucătura Iordanului. Hotarul de miazănoapte pornea de la sânul mării care este la îmbucătura Iordanului.

⁶Suia spre Bet-Hogla, trecea pe la miazănoapte de Bet-Araba, și se ridica până la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben;

Ios 18.19; Ios 18.17;

⁷suia mai departe la Debir, la o depărtare bunicică de valea Acor, și se îndrepta spre miazănoapte înspre Ghilgal, care este în fața suișului Adumim la miazăzi de pârâu. Trecea pe lângă apele En-Şemeş, și mergea până la En-Roguel.

los 7.26;2Sam 17.17;1Împ 1.9;

⁸Suia de-acolo prin valea Ben-Hinom înspre miazăzi de lebus, care este Ierusalimul; apoi se ridica până în vârful muntelui, care este în dreptul văii Hinom la apus, și la capătul văii Refaimiților la miazănoapte.

los 18.16;2Împ 23.10;Ier 19.2-6;los 18.28;Jud 1.21;Jud 19.10;los 18.16;

⁹Din vârful muntelui, hotarul se întindea până la izvorul apelor Neftoah, ieșea la cetățile muntelui Efron, și trecea prin Baala, sau Chiriat-Iearim.

los 18.15;1Cron 13.6;Jud 18.12;

¹⁰Din Baala se întorcea la apus spre muntele Seir, trecea prin partea de miazănoapte a muntelui Iearim, sau Chesalon, se pogora la Bet-Şemeş, și trecea prin Timna.

Gen 38.18;Jud 14.1;

¹¹Apoi ieșea în latura de miazănoapte a Ecronului, se întindea spre Şicron, trecea prin muntele Baala, ajungea până la labneel și ieșea la mare.

los 19.43;

¹²Hotarul de apus era marea cea mare și țărmul ei. Acestea au fost, de jur împrejur, hotarele fiilor lui Iuda, după familiile lor.

los 15.47;Num 34.6-7;

Caleb ia Hebronul și Debirul.

¹³Lui Caleb, fiul lui Iefune, i-au dat o parte în mijlocul fiilor lui Iuda, cum poruncise lui Iosua Domnul; lui i-au dat Chiriat-Arba, adică Hebronul: Arba era tatăl lui Anac.

los 14.13;los 14.15;

¹⁴Caleb a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: Şeşai, Ahiman și Talmai, copiii lui Anac.

Jud 1.10-20;Num 13.22;

¹⁵De acolo s-a suit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriat-Sefer.

los 10.38;Jud 1.11;

¹⁶Caleb a zis: "Celui ce va bate cetatea Chiriat-Sefer și o va lua, îi voi da de nevastă pe fiica mea Acsa."

Jud 1.12;

¹⁷Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a pus mâna pe ea; și Caleb i-a dat de nevastă pe fiica sa Acsa.

Jud 1.13;Jud 3.9;Num 32.12;los 14.6;

¹⁸După ce a intrat ea la Otniel, l-a sfătuit să ceară de la tatăl ei un ogor. Ea s-a pogorât de pe măgarul ei, și Caleb i-a zis: "Ce vrei?"

Jud 1.14;Gen 24.64;1Sam 25.23;

¹⁹Ea a răspuns: "Fă-mi un dar, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi și izvoare de apă." Și el i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.

Gen 33.11;

²⁰Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Iuda, după familiile lor.

Cetățile din ținutul lui Iuda.

²¹Cetățile așezate în ținutul de la miazăzi, la marginea cea mai depărtată a seminției fiilor lui Iuda, spre hotarul Edomului, erau: Cabteel, Eder, Iagur,

²²China, Dimona, Adada,

²³Chedeș, Hațor, Itnan,

²⁴Zif, Telem, Bealot,

²⁵Hațor-Hadata, Cheriote-Hețron, care este Hațor,

²⁶Amam, Șema, Molada,

²⁷Hațar-Gada, Heșmon, Bet-Palet,

²⁸Hațar-Șual, Beer-Șeba, Biziotia,

²⁹Baala, Iim, Ațem,

³⁰Eitolad, Chesil, Horma,

³¹Țiclag, Madmana, Sansana,

1Sam 27.6;

³²Lebaot, Șilhim, Ain, și Rimon. Toate cetățile: douăzeci și nouă, împreună cu satele lor.

³³În câmpie: Eștaol, Țorea, Așna,

Num 13.23;

³⁴Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,

³⁵Iarmut, Adulam, Soco, Azeca,

³⁶Șaaraim, Aditaim, Ghedera, și Ghederotaim; patruzeci de cetăți, și satele lor.

³⁷Țenan, Hadașa, Migdal-Gad,

³⁸Dilean, Mițpe, Iocteel,

2Împ 14.7;

³⁹Lachis, Boțcat, Eglon,

⁴⁰Cabon, Lahmas, Chitliș,

⁴¹Ghederot, Bet-Dagon, Naama, și Macheda; șaisprezece cetăți, și satele lor.

⁴²Libna, Eter, Așan,

⁴³Iiftah, Așna, Nețib,

⁴⁴Cheila, Aczib, și Mareșa; nouă cetăți, și satele lor.

⁴⁵Ecron, cetățile și satele lui;

⁴⁶de la Ecron și la apus, toate cetățile de lângă Asdod, și satele lor,

⁴⁷Asdod, cetățile și satele lui; Gaza, cetățile și satele ei, până la pârâul Egiptului, și la marea cea mare, care slujește ca hotar.

Ios 15.4; Num 34.6;

⁴⁸În munte: Șamir, Iatir, Soco,

⁴⁹Dana, Chiriat-Sana, care este Debirul,

⁵⁰Anab, Eștemo, Anim,

⁵¹Gosen, Holon, și Ghilo, unsprezece cetăți și satele lor.

los 10.41;los 11.16;

⁵²Arab, Duma, Eșean,

⁵³Janum, Bet-Tapuah, Afeca,

⁵⁴Humta, Chiriat-Arba, care este Hebronul, și Țior; nouă cetăți, și satele lor.

los 15.13;los 14.15;

⁵⁵Maon, Carmel, Zif, Iuta,

⁵⁶Izreel, Iocdeam, Zanoah,

⁵⁷Cain, Ghibea, și Timna; zece cetăți și satele lor.

⁵⁸Halhul, Bet-Țur, Ghedor,

⁵⁹Maarat, Bet-Anot, și Eltecon; șase cetăți și satele lor.

⁶⁰Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, și Raba; două cetăți, și satele lor.

los 18.14;

⁶¹În pustie: Bet-Araba, Midin, Secaca,

⁶²Nibșan, Ir-Hamelah, și En-Ghedi; șase cetăți și satele lor.

⁶³Fiii lui Iuda n-au putut izgoni pe lebusiții care locuiau la Ierusalim; și lebusiții au locuit cu fiii lui Iuda la Ierusalim până în ziua de azi.

Jud 1.8-21;2Sam 5.6;Jud 1.21;

16

Ținutul seminței lui Efraim.

¹Partea căzută la sorți fiilor lui Iosif se întindea de la Iordan, lângă Ierihon, spre apele Ierihonului, la răsărit. Hotarul urma pustia care se ridică de la Ierihon la Betel prin munte.

²Mergea mai departe de la Betel la Luz, și trecea spre hotarul Archiților prin Atarot.

los 18.13;Jud 1.26;

³Apoi se pogora la apus spre hotarul lafletitilor, până la hotarul Bet-Horonului de jos și până la Ghezer, ieșind la mare.

los 18.13;2Cron 8.5;1Cron 7.28;1Împ 9.15;

⁴Acolo și-au primit moștenirea fiii lui Iosif: Manase și Efraim.

los 17.14;

⁵Iată hotarele fiilor lui Efraim, după familiile lor. Hotarul moștenirii lor era, la răsărit, Atarot-Adar până la Bet-Horonul de sus.

los 18.13;2Cron 8.5;

⁶Ieșea spre mare la Micmetat în partea de miazănoapte, se întorcea la răsărit până la Taanat-Silo, și trecea înspre răsărit prin Ianoah.

los 17.7;

⁷Din Ianoah pogora la Atarot și la Naarata, atingea Ierihonul, și mergea până la Iordan.

1Cron 7.28;

⁸Din Tapuah mergea spre apus până la pârâul Cana, și ieșea la mare. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Efraim, după familiile lor.

los 17.9;

⁹Fiii lui Efraim aveau și cetăți deosebite în mijlocul moștenirii fiilor lui Manase, toate cu satele lor.

los 17.9;

¹⁰Ei n-au izgonit pe Canaanii care locuiau în Ghezer, și Canaanii au locuit în mijlocul lui Efraim până în ziua de azi, dar au fost puși să plătească un bir.

Jud 1.29;1Împ 9.16;

17

Ținutul căzut jumătății lui Manase.

¹O parte a căzut prin sorți seminției lui Manase, căci el era întâiul născut al lui Iosif. Machir, întâiul născut al lui Manase și tatăl lui Galaad, avusese Galaadul și Basanul, pentru că era un bărbat de război.

Gen 41.51; Gen 46.20; Gen 48.18; Gen 50.23; Num 26.29; Num 32.39-40; 1Cron 7.14; Deut 3.15;

²Au dat prin sorți o parte celorlalți fii ai lui Manase, după familiile lor, fiilor lui Abiezer, fiilor lui Helec, fiilor lui Asriel, fiilor lui Sihem, fiilor lui Hefer, fiilor lui Șemida: aceștia sunt copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor.

Num 26.29-32; 1Cron 7.18; Num 26.31; Num 26.32;

³Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n-a avut fii, dar a avut fiice, ale căror nume sunt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

Num 26.33; Num 27.1; Num 36.2;

⁴Ele s-au înfățișat înaintea preotului Eleazar, înaintea lui Iosua, fiul lui Nun, și înaintea mai marilor, și au zis: "Domnul a poruncit lui Moise să ne dea o moștenire între frații noștri." Și li s-a dat, după porunca Domnului, o moștenire între frații tatălui lor.

Ios 14.1; Num 27.6-7;

⁵Au căzut zece părți lui Manase, afară de țara Galaadului și a Basanului, care este de cealaltă parte a Iordanului.

⁶Căci fetele lui Manase au avut o moștenire între fiii lui, și țara Galaadului a fost pentru ceilalți fii ai lui Manase.

⁷Hotarul lui Manase se întindea de la Așer până la Micmetat, care este la răsărit de Sihem, și ducea la dreapta până la locuitorii din En-Tapuah.

Ios 16.6;

⁸Țara Tapuahului era a fiilor lui Manase, dar Tapuahul de pe hotarul lui Manase era al fiilor lui Efraim.

Ios 16.8;

⁹Hotarul se pogora până la pârâul Cana, la miazăzi de pârâu. Cetățile acestea ale lui Efraim erau în mijlocul cetăților lui Manase. Hotarul lui Manase era pe partea de miazănoapte a pârâului și ieșea la mare.

Ios 16.8; Ios 16.9;

¹⁰Ținutul de la miazăzi era al lui Efraim, cel de la miazănoapte al lui Manase, și marea le slujea ca hotar; la miazănoapte se întâlneau cu Așer și la răsărit cu Isahar.

¹¹Manase stăpânea în Isahar și în Așer: Bet-Șean cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii Dorului cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din Taanac cu satele lui, și locuitorii din Meghido cu satele lui, cele trei înălțimi.

1Cron 7.29;1Sam 31.10;1Împ 4.12;

¹²Fiii lui Manase n-au putut să izgonească pe locuitorii din aceste cetăți, și Canaanii au izbutit astfel să rămână în țara aceasta.

Jud 1.27-28;

¹³Când copiii lui Israel au fost destul de tari, au supus pe Canaanii la un bir, dar nu i-au izgonit.

Ios 16.10;

¹⁴Fiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, și i-au zis: "Pentru ce ne-ai dat de moștenire numai un sorț și numai o parte, când noi suntem un popor mare la număr și Domnul ne-a binecuvântat până acum?"

Ios 16.4;Gen 48.22;Gen 48.19;Num 26.34-37;

¹⁵Iosua le-a zis: "Dacă sunteți un popor mare la număr, suiți-vă în pădure, și tăiați-o, ca să vă faceți loc în țara Fereziților și a Refaimiților, fiindcă muntele lui Efraim este prea strâmt pentru voi."

¹⁶Fiii lui Iosif au zis: "Muntele nu ne va ajunge, și toți Canaanii care locuiesc în vale, cei ce sunt la Bet-Șean și în satele lui, și cei ce sunt în valea lui Izreel au care de fier."

Ios 19.18;1Împ 4.12;Jud 1.19;Jud 4.3;

¹⁷Iosua a zis casei lui Iosif, lui Efraim și lui Manase: "Voi sunteți un popor mare la număr, și puterea voastră este mare, nu veți avea un singur sorț.

¹⁸Ci veți avea muntele, căci veți tăia pădurea, și ieșirile ei vor fi ale voastre, și veți izgoni pe Canaanii, cu toate carele lor de fier și cu toată tăria lor."

Deut 20.1;

18

Măsurarea și împărțirea pământului rămas.

¹Toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Silo, și au așezat acolo cortul întâlnirii. Țara era supusă înaintea lor.

los 19.51; los 21.2; los 22.9; Ier 7.12; Jud 18.31; 1Sam 1.3-24; 1Sam 4.3-4;

²Mai rămâneau șapte seminții ale copiilor lui Israel, care nu-și primiseră încă partea de moștenire.

³Iosua a zis copiilor lui Israel: "Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul părinților voștri?"

Jud 18.9;

⁴Alegeți trei bărbați de fiecare seminție, și-i voi porni. Să se scoale, să străbată țara, să facă un plan în vederea împărțelii, și să se întoarcă la mine.

⁵S-o împartă în șapte părți; Iuda să rămână în hotarele lui la miazăzi, și casa lui Iosif să rămână în hotarele ei la miază noapte.

los 15.1; los 16.1-4;

⁶Voi dar, să faceți un plan al țării împărțite în șapte părți, și să mi-l aduceți aici. Voi arunca sorțul pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului nostru.

los 14.2; los 18.10;

⁷Dar Leviții să n-aibă parte în mijlocul vostru, căci moștenirea lor este preoția Domnului; și Gad, Ruben și jumătate din seminția lui Manase, și-au primit moștenirea, pe care le-a dat-o Moise, robul Domnului, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit."

los 13.33; los 13.8;

⁸Când s-au sculat bărbații și au pornit să facă planul țării, Iosua le-a dat porunca aceasta: "Duceți-vă, străbateți țara, faceți-mi un plan, și întoarceți-vă la mine; apoi eu voi arunca pentru voi sorțul înaintea Domnului, la Silo."

⁹Bărbații aceștia au plecat, au străbătut țara, și au făcut planul după cetăți, într-o carte, împărțind-o în șapte părți, și s-au întors la Iosua în tabăra la Silo.

¹⁰Iosua a aruncat înaintea Domnului sorți pentru ei la Silo, și a împărțit țara între copiii lui Israel, dând fiecăruia partea lui.

Partea lui Benjamin.

¹¹Sorțul a căzut pe seminția fiilor lui Benjamin, după familiile lor, și partea care le-a căzut prin sorți își avea hotarele între fiii lui Iuda și fiii lui Iosif.

¹²Înspre miază-noapte, hotarul lor pornea de la Iordan. Suia pe la miază-noapte de Ierihon, se ridica în munte spre apus, și ieșea în pustia Bet-Aven.

los 16.1;

¹³De acolo trecea prin Luz, la miazăzi de Luz, adică Betel, și se pogora la Atarot-Adar, peste muntele care este la miazăzi de Bet-Horonul de jos.

Gen 28.19; Jud 1.23; los 16.3;

¹⁴Înspre apus, hotarul mergea și se întorcea pe la miazăzi de muntele care este în fața Bet-Horonului; mergea spre miazăzi, și ieșea la Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda. Aceasta era partea de apus.

los 15.9;

¹⁵Partea de miazăzi începea de la capătul Chiriat-Iearimului. Hotarul mergea spre apus până la izvorul apelor Neftoahului.

los 15.9;

¹⁶Se pogora pe la capătul muntelui care este în fața văii Ben-Hinom, în valea Refaimiților, la miazănoapte. Se pogora prin valea Hinom, pe partea de miazăzi a lebusiților, până la En-Roguel.

los 15.8; los 15.7;

¹⁷Se îndrepta spre miază-noapte la En-Şemeş, apoi la Ghelilot, care este în fața suişului Adumim, și se pogora pe la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben.

los 15.6;

¹⁸Trecea pe partea de miazănoapte în fața Arabei, se pogora pe la Araba,

los 15.6;

¹⁹mergea înainte pe partea de miazănoapte de Bet-Hogla, și ieșea la sânul de miazănoapte al mării Sărate, spre îmbucătura Iordanului la miazăzi. Acesta era hotarul de miazăzi.

²⁰Înspre răsărit hotarul îl făcea Iordanul. Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Benjamin, după familiile lor, cu hotarele ei de jur împrejur.

²¹Cetățile seminției fiilor lui Benjamin, după familiile lor, erau: Ierihonul, Bet-Hogla, Emec-Chețiț,

²²Bet-Araba, Ţemaraim, Betel,

²³Avim, Para, Ofra,

²⁴**Chefar-Amonai, Ofni și Gheba; douăsprezece cetăți, și satele lor.**

²⁵**Gabaon, Rama, Beerot,**

²⁶**Mițpe, Chefira, Moța**

²⁷**Rechem, Iirpeel, Tareala,**

²⁸**Țela, Elef, Iebug, adică Ierusalimul, Ghibeat și Chiriat; patrusprezece cetăți, și satele lor. Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor.**

los 15.8;

19

Partea lui Simeon.

¹**A doua parte a căzut prin sorți lui Simeon, seminției fiilor lui Simeon, după familiile lor. Moștenirea lor era în mijlocul moștenirii fiilor lui Iuda.**

los 19.9;

²**Ei au avut în moștenirea lor: Beer-Șeba, Șeba, Molada,**

1Cron 4.28;

³**Hațar-Șual, Bala, Ațem,**

⁴**Eltolad, Betul, Horma,**

⁵**Țiclag, Bet-Marcabot, Hațar-Susa,**

⁶**Bet-Lebaot, și Șaruhen, treisprezece cetăți și satele lor;**

⁷**Ain, Rimon, Eter, și Așan, patru cetăți, și satele lor;**

⁸**și toate satele din împrejurimile acestor cetăți, până la Baalat-Beer, care este Ramatul de miazăzi. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Simeon, după familiile lor.**

⁹**Moștenirea fiilor lui Simeon a fost luată din partea de moștenire a fiilor lui Iuda; căci partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, și de aceea fiii lui Simeon și-au primit pe a lor în mijlocul moștenirii lor.**

los 19.1;

Partea lui Zabulon.

¹⁰A treia parte a căzut prin sorți fiilor lui Zabulon după familiile lor.

¹¹Hotarul moștenirii lor se întindea până la Sarid. La apus se suia spre Mareala, și atingea Dabeșet, apoi pârâul care curge înaintea locneamului.

Gen 49.13; Ios 12.22;

¹²Din Sarid se întorcea spre răsărit, spre răsăritul soarelui, până la hotarul Chislot-Taborului, mergea înainte la Dabrat, și suia la lafia.

¹³De acolo trecea la răsărit prin Ghita-Hefer, prin Ita-Cațin, mergea la Rimon, și se întorcea până la Nea.

¹⁴Se întorcea apoi înspre miazănoapte spre Hanaton, și ieșea la valea Iftah-EI.

¹⁵Cuprindea Catat, Nahalal, Șimron, lideala, Betleem: douăsprezece cetăți, și satele lor.

¹⁶Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Zabulon, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.

Partea lui Isahar.

¹⁷A patra parte a căzut prin sorți lui Isahar, fiilor lui Isahar, după familiile lor.

¹⁸Hotarul lor trecea prin Izreel, Chesulot, Sunem,

¹⁹Hafaraim, Șion, Anaharat,

²⁰Rabit, Chișion, Abeț,

²¹Remet, En-Ganim, En-Hada, și Bet-Pațet;

²²atingea Taborul, Șahațima, Bet-Șemeș, și ieșea la Iordan: șaisprezece cetăți, și satele lor.

²³Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Isahar, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.

Partea lui Așer.

²⁴A cincea parte a căzut prin sorți seminției fiilor lui Așer, după familiile lor.

²⁵Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten, Acșaf,

²⁶Alamelec, Ameid și Mișeal; atingea, spre apus, Carmelul și Șihor-Libnat;

²⁷apoi se întorcea înspre răsărit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon și de valea Iiftah-El la miazănoapte de Bet-Emec și Neiel, și se întindea spre Cabul, la stânga,

²⁸și spre Ebron, Rehob, Hamon și Cana, până la Sidonul cel mare.

Ios 11.8; Jud 1.31;

²⁹Se întorcea apoi spre Rama până la cetatea cea tare a Tirului, și spre Hosa, și ieșea la mare, prin ținutul Aczib.

Gen 38.5; Jud 1.31; Mic 1.14;

³⁰Cuprindea: Uma, Afec și Rehob; douăzeci și două de cetăți, și satele lor.

³¹Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Așer, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.

Partea lui Neftali.

³²A șasea parte a căzut prin sorți fiilor lui Neftali, după familiile lor.

³³Hotarul lor se întindea de la Helef, de la Alon, prin Țaananim, Adami-Necheb și Iabneel, până la Lacum, și ieșea la Iordan.

³⁴Se întorcea spre apus la Aznot-Tabor, și de acolo mergea înainte la Hucoc; se atingea de Zabulon, înspre miazăzi, de Așer înspre apus, și de Iuda; înspre răsărit era Iordanul.

Deut 23.33;

³⁵Cetățile tari erau: Țidim, Țer, Hamat, Racat, Chineret,

³⁶Adama, Rama, Hațor,

³⁷Chedeș, Edrei, En-Hațor,

³⁸Iireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-Șemeș: nouăsprezece cetăți, și satele lor.

³⁹Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Neftali, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.

Partea lui Dan.

⁴⁰A șaptea parte a căzut prin sorți seminției fiilor lui Dan, după familiile lor.

⁴¹Hotarul moștenirii lor era Țorea, Eștaol, Ir-Șemeș,

⁴²Șaalabin, Aialon, Iitla,

Jud 1.35;

⁴³Elon, Timnata, Ecron,

⁴⁴Elteche, Ghibeton, Baalat,

⁴⁵Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon,

⁴⁶Me-larcon și Racon, cu hotarul care este față în față cu Iafu.

⁴⁷Ținutul fiilor lui Dan se întindea și în afară de acestea. Fiii lui Dan s-au suit și s-au luptat împotriva lui Leșem; au pus mâna pe el și l-au trecut prin ascuțișul sabiei; au pus stăpânire pe el, s-au așezat în el și l-au numit Dan, după numele tatălui lor Dan.

Jud 18;Jud 18.29;

⁴⁸Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Dan, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.

Partea lui Iosua.

⁴⁹După ce au isprăvit de împărțit țara, după hotarele ei, copiii lui Israel au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o moștenire în mijlocul lor.

⁵⁰După porunca Domnului, i-au dat cetatea pe care o cerea el: Timnat-Serah, în muntele lui Efraim. El a zidit cetatea din nou, și și-a așezat locuința acolo.

Ios 24.30;

⁵¹Acestea sunt moștenirile pe care le-au împărțit preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel, prin sorți înaintea Domnului, la Silo, la ușa cortului întâlnirii. Astfel au isprăvit ei împărțirea țării.

Num 34.17;Ios 14.1;Ios 18.1-10;

¹Domnul a vorbit lui Iosua, și a zis:

²"Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Hotărâți-vă cum v-am poruncit prin Moise, cetăți de scăpare,

Ex 21.13; Num 35.6-14; Deut 19.2-9;

³unde să poată fugi ucigașul care va omorî pe cineva fără voie, fără să aibă vreun gând să-l omoare; ele să vă fie un loc de scăpare împotriva răzbunătorului sângelui.

⁴Ucigașul să fugă într-una din aceste cetăți, să se oprească la intrarea porții cetății, și să spună întâmplarea lui bătrânilor cetății aceleia; ei să-l primească la ei în cetate, și să-i dea o locuință, ca să locuiască împreună cu ei.

Rut 4.1-2;

⁵Dacă răzbunătorul sângelui îl va urmări, ei să nu dea pe ucigaș în mâinile lui; căci fără să vrea a omorât pe aproapele lui, și fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte.

Num 35.12;

⁶El să rămână în cetatea aceasta până se va înfățișa înaintea adunării ca să fie judecat, până la moartea marelui preot care va fi atunci în slujbă. Atunci, ucigașul să se întoarcă și să intre iarăși în cetatea și în casa lui, în cetatea de unde fugise".

Num 35.12-25;

⁷Ei au pus deoparte Chedeșul, în Galileia, în muntele lui Neftali; Sihemul în muntele lui Efraim; și Chiriati-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda.

Ios 21.32; 1Cron 6.76; Ios 21.21; 2Cron 10.1; Ios 14.15; Ios 21.11-13; Luc 1.39;

⁸Și de cealaltă parte a Iordanului, la răsăritul Ierihonului, a ales Bețerul, în pustie, în câmpie, în seminția lui Ruben; Ramot în Galaad, în seminția lui Gad; și Golan, în Basan, în seminția lui Manase.

Deut 4.43; Ios 21.36; 1Cron 6.78; Ios 21.38; 1Împ 22.33; Ios 21.27;

⁹Acestea au fost cetățile hotărâte pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva fără voie să poată fugi în ele, și să nu moară ucis de mâna răzbunătorului sângelui, înainte de a se înfățișa înaintea adunării.

Num 35.15; Ios 20.6;

Cetățile Leviților.

¹Căpeteniile de familie ale Leviților s-au apropiat de preotul Eleazar, de Iosua, fiul lui Nun, și de căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel.

los 14.1; los 17.4;

²Le-au vorbit la Silo, în țara Canaanului, și au zis: "Domnul a poruncit prin Moise ca să ni se dea cetăți de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre."

los 18.1; Num 35.2;

³Copiii lui Israel au dat atunci Leviților, din moștenirea lor, cetățile următoare și împrejurimile lor, după porunca Domnului.

⁴Au tras la sorți pentru familiile Chehatiților; și Leviții, fiii preotului Aaron, au avut prin sorți treisprezece cetăți din seminția lui Iuda, din seminția lui Simeon și din seminția lui Beniamin;

los 21.8-19; los 24.33;

⁵ceialți fii ai lui Chehat au avut prin sorți zece cetăți ale familiilor din seminția lui Efraim, din seminția lui Dan, și din jumătate din seminția lui Manase.

los 21.20;

⁶Fiii lui Gherșon au avut prin sorți treisprezece cetăți ale familiilor din seminția lui Isahar, din seminția lui Așer, din seminția lui Neftali și din jumătate din seminția lui Manase în Basan.

los 21.27;

⁷Fiii lui Merari, după familiile lor, au avut douăsprezece cetăți din seminția lui Ruben, din seminția lui Gad, și din seminția lui Zabulon.

los 21.34;

⁸Copiii lui Israel au dat Leviților, prin sorți, aceste cetăți și împrejurimile lor, cum poruncise lui Moise Domnul.

los 21.3; Num 35.2;

⁹Au dat din seminția fiilor lui Iuda și din seminția fiilor lui Simeon următoarele cetăți numite pe nume,

¹⁰și care au fost ale fiilor lui Aaron dintre familiile Chehatiților și ale fiilor lui Levi, căci ei au ieșit cei dintâi la sorți.

los 21.4;

¹¹Le-au dat Chiriath-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda, și locul dinprejur: Arba era tatăl lui Anac.

1Cron 6.55; los 15.13-14; los 20.7; Luc 1.39;

¹²Câmpia cetății și satele ei au fost date în stăpânire lui Caleb, fiul lui Iefune.

los 14.14; 1Cron 6.56;

¹³Au dat deci fiilor preotului Aaron: cetatea de scăpare pentru ucigași, Hebronul și împrejurimile lui, Libna și împrejurimile ei,

1Cron 6.57; los 15.54; los 20.7; los 15.42;

¹⁴Iatirul și împrejurimile lui, Eștemoa și împrejurimile ei,

los 15.48; los 15.50;

¹⁵Holonul și împrejurimile lui, Debirul și împrejurimile lui,

1Cron 6.58; los 15.49;

¹⁶Ainul și împrejurimile lui, Iuta și împrejurimile ei, și Bet-Şemeşul și împrejurimile lui: nouă cetăți din aceste două seminții;

1Cron 6.59; los 15.55; los Cap 10;

¹⁷și din seminția lui Beniamin: Gabaonul și împrejurimile lui, Gheba și împrejurimile ei,

los 18.25; los 18.24;

¹⁸Anatot și împrejurimile lui, și Almonul și împrejurimile lui: patru cetăți.

1Cron 6.60;

¹⁹Toate cetățile preoților, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cetăți și împrejurimile lor.

²⁰Leviții din familiile celorlalți fii ai lui Chehat au avut prin sorț cetăți din seminția lui Efraim.

los 21.5;1Cron 6.66;

²¹Le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigași, Sihemul și împrejurimile lui, în muntele lui Efraim, Ghezerul și împrejurimile lui,

los 20.7;

²²Chibțaim și împrejurimile lui, și Bet-Horon și împrejurimile lui, patru cetăți;

²³din seminția lui Dan: Elteche și împrejurimile ei, Ghibeton și împrejurimile lui,

²⁴Aialon și împrejurimile lui, și Gat-Rimon și împrejurimile lui, patru cetăți;

²⁵și din jumătate din seminția lui Manase: Taanac și împrejurimile lui, și Gat-Rimon și împrejurimile lui, două cetăți.

²⁶Toate cetățile erau zece, și împrejurimile lor, pentru familiile celorlalți fii ai lui Chehat.

²⁷Au dat fiilor lui Gherșon, dintre familiile Leviților: din cealaltă jumătate a seminției lui Manase, cetatea de scăpare pentru ucigași Golan din Basan și împrejurimile ei, și Beeștra și împrejurimile ei, două cetăți;

los 21.6;1Cron 6.71;los 20.8;

²⁸din seminția lui Isahar: Chișion și împrejurimile lui, Dabrat și împrejurimile lui,

²⁹Iarmutul și împrejurimile lui și En-Ganim și împrejurimile lui, patru cetăți;

³⁰din seminția lui Așer: Mișeal și împrejurimile lui, Abdonul și împrejurimile lui,

³¹Helcat și împrejurimile lui, și Rehob și împrejurimile lui, patru cetăți;

³²și din seminția lui Neftali: cetatea de scăpare pentru ucigași Chedeș din Galilea și împrejurimile ei, Hamot-Dor și împrejurimile lui, și Cartanul și împrejurimile lui, trei cetăți.

los 20.7;

³³Toate cetățile Gherșoniților, după familiile lor, erau treisprezece cetăți, și împrejurimile lor.

³⁴Celorlalți Leviți, care făceau parte din familiile fiilor lui Merari, le-au dat: din seminția lui Zabulon: Iocneamul și împrejurimile lui, Carta și împrejurimile ei,

los 21.7;1Cron 6.77;

³⁵Dimna și împrejurimile ei, și Nahalal, și împrejurimile lui, patru cetăți;

³⁶din seminția lui Ruben: Bețurul și împrejurimile lui, lahta și împrejurimile ei,

los 20.8;

³⁷Chedemot și împrejurimile lui, și Mefaat și împrejurimile lui, patru cetăți;

³⁸și din seminția lui Gad: cetatea de scăpare pentru ucigași, Ramot din Galaad și împrejurimile lui, Mahanaim și împrejurimile lui,

los 20.8;

³⁹Hesbonul și împrejurimile lui, și laezerul și împrejurimile lui, de toate: patru cetăți.

⁴⁰Toate cetățile care au căzut la sorți fiilor lui Merari, după familiile lor, alcătuind celelalte familii ale Leviților, erau douăsprezece cetăți.

⁴¹Toate cetățile Leviților din mijlocul moșiilor copiilor lui Israel erau patruzeci și opt de cetăți, și împrejurimile lor.

Num 35.7;

⁴²Fiecare din aceste cetăți își avea împrejurimile ei de jur împrejur; așa erau toate cetățile acestea.

Făgăduința împlinită.

⁴³Astfel, Domnul a dat lui Israel toată țara pe care jurase că o va da părinților lor; ei au luat-o în stăpânire și s-au așezat în ea.

Gen 13.15;Gen 15.18;Gen 26.3;Gen 28.4-13;

⁴⁴Domnul le-a dat odihnă de jur împrejur, cum jurase părinților lor; nici unul din vrăjmașii lor nu putuse să le stea împotriva, și Domnul i-a dat pe toți în mâinile lor.

los 11.23;los 22.4;Deut 7.24;

⁴⁵Din toate vorbele bune pe care le spusese casei lui Israel Domnul, nici una n-a rămas neîmplinită: toate s-au împlinit.

los 23.14;

Trimiterea celor două seminții și jumătate acasă.

¹Atunci Iosua a chemat pe Rubeniți, pe Gadiți și jumătatea din seminția lui Manase.

²Și le-a zis: "Voi ați păzit tot ce v-a poruncit Moise, robul Domnului, și ați ascultat de glasul meu în tot ce v-am poruncit.

Num 32.20; Deut 3.18; Ios 1.16-17;

³N-ați părăsit pe frații voștri, de o bună bucată de vreme până în ziua de azi; și ați păzit rânduielele și poruncile Domnului, Dumnezeului vostru.

⁴Acum când Domnul, Dumnezeul vostru, a dat odihnă fraților voștri, cum le spusese, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile voastre, în țara dată în stăpânirea voastră, pe care v-a dat-o Moise, robul Domnului, dincolo de Iordan.

Num 32.33; Deut 29.8; Ios 13.8;

⁵Aveți grijă numai să păziți și să împliniți poruncile și legile pe care vi le-a dat Moise, robul Domnului: să iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, să umblați în toate căile Lui, să țineți poruncile Lui, să vă alipiți de El, și să-l slujiți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru."

Deut 6.6-17; Deut 11.22; Deut 10.12;

⁶Și Iosua i-a binecuvântat și le-a dat drumul; și ei au plecat la corturile lor.

Gen 47.7; Ex 39.43; Ios 14.13; 2Sam 6.18; Luc 24.50;

⁷Moise dăduse unei jumătăți din seminția lui Manase o moștenire în Basan, și Iosua a dat celeilalte jumătăți o moștenire lângă frații lor, dincoace de Iordan, la apus.

Ios 17.5;

⁸Când i-a trimis Iosua la corturile lor, i-a binecuvântat, și le-a zis: "Voi vă întoarceți la corturile voastre cu mari bogății, cu foarte multe turme, și cu o mare mulțime de argint, de aur, de aramă, de fier, și de îmbrăcăminte. Împărțiți cu frații voștri prada luată de la vrăjmașii voștri."

Num 31.27; 1Sam 30.24;

⁹Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, și jumătate din seminția lui Manase, s-au întors acasă, lăsând pe copiii lui Israel la Silo, în țara Canaanului, ca să se ducă în

țara Galaadului, care era moșia lor și unde se așezaseră, cum poruncise lui Moise Domnul.

Num 32.1-26.29;

Ei zidesc un alt altar.

¹⁰Când au ajuns pe malurile Iordanului, care fac parte din țara Canaanului, fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase, au zidit acolo un altar lângă Iordan, un altar a cărui mărime izbea privirile.

¹¹Copiii lui Israel au auzit zicându-se: "Iată că fiii lui Ruben; fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase, au zidit un altar în fața țării Canaanului, pe malurile Iordanului, în părțile copiilor lui Israel."

Deut 13.12;Jud 20.12;

¹²Când au auzit copiii lui Israel lucrul acesta, toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Silo, ca să se suie împotriva lor și să se bată cu ei.

Jud 20.1;

¹³Copiii lui Israel au trimis la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumătatea din seminția lui Manase, în țara Galaadului, pe Fineas, fiul preotului Eleazar,

Deut 13.14;Jud 20.12;Ex 6.25;Num 25.7;

¹⁴și zece căpetenii cu el, câte o căpetenie de fiecare casă părintească pentru fiecare din semințiile lui Israel; toți erau căpetenii de casă părintească între miile lui Israel.

Num 1.4;

¹⁵Ei au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumătate din seminția lui Manase, în țara Galaadului, și le-au vorbit, astfel:

¹⁶"Așa vorbește toată adunarea Domnului: "Ce înseamnă păcatul acesta pe care l-ați săvârșit față de Dumnezeuul lui Israel, și pentru ce vă abateți acum de la Domnul, zidindu-vă un altar ca să vă răzvrățiți azi împotriva Domnului?"

Lev 17.8-9;Deut 12.13-14;

¹⁷Privim oare ca o nimica nelegiuirea lui Peor, a cărui pată n-am ridicat-o până acum de peste noi, cu toată urgia pe care a adus-o ea asupra adunării Domnului?

Num 25.3-4;Deut 4.3;

¹⁸Și voi vă abateți astăzi de la Domnul! Dacă vă răzvrătiți azi împotriva Domnului, mâine El Se va mânia împotriva întregii adunări a lui Israel.

Num 16.22;

¹⁹Dacă priviți ca necurată țara care este moșia voastră, treceți în țara care este moșia Domnului, unde este așezată locuința Domnului, și așezați-vă în mijlocul nostru; dar nu vă răzvrătiți împotriva Domnului, și nu vă despărțiți de noi, zidindu-vă un altar, afară de altarul Domnului, Dumnezeului nostru!

Ios 18.1;

²⁰Acan, fiul lui Zerah, n-a săvârșit oare un păcat cu privire la lucrurile date spre nimicire, și nu s-a aprins de mânie Domnul împotriva întregii adunări a lui Israel? Și el n-a fost singurul care a pierit din pricina nelegiurii lui."

Ios 7.1-5;

Apărarea lor.

²¹Fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase, au răspuns astfel căpeteniilor peste miile lui Israel:

²²"Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, știe, și Israel însuși să știe lucrul acesta! Dacă din răzvrătire și păcătuire împotriva Domnului am făcut lucrul acesta, să nu ne vină în ajutor Domnul în ziua aceasta!

Deut 10.17; 1Împ 8.39; Iov 10.7; Iov 23.10; Ps 44.21; Ps 139.1-2; Ier 12.3; 2Cor 11.11-31;

²³Dacă ne-am zidit un altar ca să ne abatem de la Domnul, ca să aducem pe el arderi de tot și daruri de mâncare, și ca să aducem pe el jertfe de mulțumiri, Domnul să ne ceară socoteală de aceasta!

Deut 18.19; 1Sam 20.16;

²⁴Am făcut lucrul acesta mai degrabă de frică, gândindu-ne că într-o zi s-ar putea ca fiii voștri să zică fiilor noștri: "Ce legătură este între voi și Domnul, Dumnezeul lui Israel?"

²⁵Domnul a pus Iordanul hotar între noi și voi, fii ai lui Ruben și fii ai lui Gad: voi n-aveți parte de Domnul!" - Și fiii voștri ar face astfel ca fiii noștri să nu se mai teamă de Domnul.

²⁶De aceea am zis: "Să ne zidim deci un altar, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe:

²⁷ci ca o mărturie între noi și voi, între urmașii noștri și ai voștri, că voim să slujim Domnului, înaintea Feței Lui, prin arderile noastre de tot și prin jertfele noastre de ispășire și de mulțumiri, ca să nu zică fiii voștri într-o zi fiilor noștri: "Voi n-aveți parte de Domnul!"

Gen 31.48; Ios 24.27; Ios 22.34; Deut 12.5-27;

²⁸Noi am zis: "Dacă mai târziu ne vor vorbi astfel nouă sau urmașilor noștri, vom răspunde: "Priviți chipul altarului Domnului, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe, ci ca mărturie între noi și voi.

²⁹Departate de noi gândul să ne răzvrătim împotriva Domnului și să ne abatem astăzi de la Domnul, zidind un altar pentru arderi de tot, pentru daruri de mâncare și pentru jertfe, afară de altarul Domnului, Dumnezeului nostru, care este înaintea locașului Lui!"

Deut 12.13-14;

³⁰Când au auzit preotul Fineas, și căpeteniile adunării, căpeteniile peste miile lui Israel, care erau cu el, cuvintele pe care le-au rostit fiii lui Ruben, fiii lui Gad și fiii lui Manase, au rămas mulțumiți.

³¹Și Fineas, fiul preotului Eleazar, a zis fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad, și fiilor lui Manase: "Cunoaștem acum că Domnul este în mijlocul nostru, fiindcă n-ați săvârșit păcatul acesta împotriva Domnului; și ați izbăvit astfel pe copiii lui Israel din mâna Domnului".

Lev 26.11-12; 2Cron 15.2;

³²Fineas, fiul preotului Eleazar, și căpeteniile, au părăsit pe fiii lui Ruben și pe fiii lui Gad, și s-au întors din țara Galaadului în țara Canaanului, la copiii lui Israel, cărora le-au făcut o dare de seamă,

³³Copiii lui Israel au rămas mulțumiți; au binecuvântat pe Dumnezeu, și n-au mai vorbit să se suie înarmați ca să pustiască țara pe care o locuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad.

1Cron 29.20; Neem 8.6; Dan 2.19; Luc 2.28;

³⁴Fiii lui Ruben și fiii lui Gad au numit altarul acela Ed (Martor) "căci", au zis ei, "el este martor între noi că Domnul este Dumnezeu".

23

Adunarea lui Israel. Sfaturile lui Iosua.

¹De multă vreme Domnul dăduse odihnă lui Israel, izbăvindu-l de toți vrăjmașii care-l înconjurau. Iosua era bătrân, înaintat în vârstă.

Ios 21.44; Ios 22.4; Ios 13.1;

²Atunci Iosua o chemat pe tot Israelul, pe bătrânii lui, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui, și pe căpeteniile oastei. Și le-a zis: "Eu sunt bătrân, înaintat în vârstă.

Deut 31.28; Ios 24.1; 1Cron 28.1;

³Ați văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor neamurilor aceluia dinaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeul vostru, a luptat pentru voi.

Ex 14.14; Ios 10.14-42;

⁴Vedeți, v-am dat ca moștenire prin sorț, după semințiile voastre, neamurile acestea care au rămas, începând de la Iordan, și toate neamurile pe care le-am nimicit, până la marea cea mare spre apusul soarelui.

Ios 13.2-6; Ios 18.10;

⁵Domnul, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastră și le va alunga dinaintea voastră; și voi le veți stăpâni țara, cum a spus Domnul, Dumnezeul vostru.

Ex 23.30; Ex 33.2; Ex 34.11; Deut 11.23; Ios 13.6; Num 33.53;

⁶Puneți-vă toată puterea ca să păziți și să împliniți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, fără să vă abateți nici la dreapta nici la stânga.

Ios 1.7; Deut 5.32; Deut 28.14;

⁷Să nu vă amestecați cu neamurile acestea care au rămas printre voi; să nu roștiți numele dumnezeilor lor, și să nu-l întrebuițați în jurământ; să nu le slujiți, și să nu vă închinați înaintea lor.

Ex 23.33; Deut 7.2-3; Prov 4.14; Efes 5.11; Ex 23.13;
Ps 16.4; Ier 5.7; Tef 1.5; Num 32.38;

⁸Ci alipiți-vă de Domnul Dumnezeul vostru, cum ați făcut până în ziua aceasta.

Deut 10.20; Deut 11.22; Deut 13.4; Ios 22.5;

⁹Domnul a izgonit dinaintea voastră neamuri mari și puternice; și nimeni până în ziua aceasta, n-a putut să vă stea împotriva.

Deut 11.23; Ios 1.5;

¹⁰Unul singur dintre voi urmărea o mie din ei, căci Domnul, Dumnezeul vostru, lupta pentru voi, cum v-a spus.

Lev 26.8;Deut 32.30;Jud 3.31;Jud 15.15;2Sam 23.8;
Ex 14.14;Ex 23.27;Deut 3.22;

¹¹Vegheați dar cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca să iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru.

Ios 22.5;

¹²Dacă vă veți abate și vă veți alipi de neamurile acestea care au rămas printre voi, dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii, și dacă veți intra în legături cu ele,

Evr 10.38-39;2Pet 2.20-21;Deut 7.3;

¹³să fiți încredințați că Domnul Dumnezeul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastră; ci ele vă vor fi o cursă și un laț, un bici în coaste, și niște spini în ochi, până veți pieri de pe fața acestei țări bune, pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru.

Jud 2.3;Ex 23.33;Num 33.55;Deut 7.16;1Împ 11.4;

¹⁴Iată că astăzi eu mă duc pe calea pe care merge tot ce este pământesc. Recunoașteți dar din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, că nici unul din toate cuvintele bune, rostite asupra voastră de Domnul, Dumnezeul vostru, n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, nici unul n-a rămas neîmplinit.

1Împ 2.2;Evr 9.27;Ios 21.45;Luc 21.33;

¹⁵Și după cum toate cuvintele bune, pe care vi le spusese Domnul, Dumnezeul vostru, s-au împlinit pentru voi, tot așa Domnul va împlini față de voi toate cuvintele rele, până vă va nimici de pe fața acestei țări bune pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru.

Deut 28.63;Lev 26.16;Deut 28.15;

¹⁶Dacă veți călca legământul pe care vi l-a dat Domnul, Dumnezeul vostru, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor, Domnul Se va aprinde de mânie împotriva voastră, și veți pieri degrabă din țara cea bună pe care v-a dat-o El".

¹Iosua a adunat toate semințiile lui Israel la Sihem, și a chemat pe bătrânii lui Israel, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui și pe căpeteniile oastei. Ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu.

Gen 35.4;Ios 23.2;1Sam 10.19;

²Iosua a zis întregului popor: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Părinții voștri Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, locuiau în vechime de cealaltă parte a Râului (Eufrat), și slujeau altor dumnezei.

Gen 11.26-31;Gen 31.53;

³Eu am luat pe tatăl vostru Avraam din cealaltă parte a Râului, și l-am purtat prin toată țara Canaanului; i-am înmulțit sămânța, și i-am dat pe Isaac.

Gen 12.1;Fapt 7.2-3;Gen 21.2-3;Ps 127.3;

⁴Lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau: lui Esau i-am dat în stăpânire muntele Seir, iar Iacov și fiii lui s-au pogorât în Egipt.

Gen 25.24-26;Gen 36.8;Deut 2.5;Gen 46.1-6;Fapt 7.15;

⁵Am trimis pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul cu minunile pe care le-am făcut în mijlocul lui; apoi v-am scos afară din el.

Ex 3.10;Ex 7.8-12;

⁶Am scos pe părinții voștri din Egipt, și ați ajuns la mare. Egiptenii au urmărit pe părinții voștri până la marea Roșie, cu care și călăreți.

Ex 12.37-51;Ex 14.2;Ex 14.9;

⁷Părinții voștri au strigat către Domnul. Și Domnul a pus întuneric între voi și Egipteni, a adus marea înapoi peste ei, și i-a acoperit. Ați văzut cu ochii voștri ce am făcut Egiptenilor. Și ați rămas multă vreme în pustie.

Ex 14.10;Ex 14.20;Ex 14.27-28;Deut 4.34;Deut 29.2;Ios 5.6;

⁸V-am adus în țara Amoriților, care locuiau dincolo de Iordan, și ei au luptat împotriva voastră. I-am dat în mâinile voastre; ați pus stăpânire pe țara lor, și i-am nimicit dinaintea voastră.

Num 21.21-33;Deut 2.32;Deut 3.1;

⁹Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s-a sculat și a pornit la luptă împotriva lui Israel. A chemat pe Balaam, fiul lui Beor, ca să vă blestem.

Jud 11.25;Num 22.5;Deut 23.4;

¹⁰Dar n-am vrut să ascult pe Balaam: el v-a binecuvântat, și v-am izbăvit din mâna lui Balac.

Deut 23.5; Num 23.11-20; Num 24.10;

¹¹Ați trecut Iordanul, și ați ajuns la Ierihon. Locuitorii Ierihonului au luptat împotriva voastră: Amoriții, Fereziții, Canaanii, Hetiții, Ghirgasiții, Heviții și lebusiții. I-am dat în mâinile voastre,

Ios 3.14-17; Ios 4.10-12; Ios 6.1; Ios 10.1; Ios 11.1;

¹²am trimis înaintea voastră viespe bondărească, și i-a izgonit dinaintea voastră, ca pe cei doi împărați ai Amoriților: nu cu sabia, nici cu arcul tău.

¹³V-am dat o țară pe care n-o munciserăți, cetăți pe care nu le zidiserăți, dar pe care le locuiți, vii și măslini pe care nu-i sădiserăți, dar care vă slujesc ca hrană.

Deut 6.10-11; Ios 11.13;

Făgăduințele poporului.

¹⁴Acum, temeți-vă de Domnul, și slujiți-l cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de Râu și în Egipt, și slujiți Domnului.

Deut 10.12; 1Sam 12.24; Gen 17.1; Gen 20.5; Deut 18.13; Ps 119.1; 2Cor 1.12; Efes 6.24; Ios 24.2-23; Lev 17.7; Ezec 20.18; Ezec 20.7-8; Ezec 23.3;

¹⁵Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului".

Rut 1.15; 1Împ 18.21; Ezec 20.39; Ioan 6.67; Ios 24.14; Ex 23.24-33; Ex 34.15; Deut 13.7; Deut 29.18; Jud 6.10; Gen 18.19;

¹⁶Poporul a răspuns, și a zis: "Departați de noi gândul să părăsim pe Domnul, și să slujim altor dumnezei.

¹⁷Căci Domnul este Dumnezeul nostru. El ne-a scos din țara Egiptului, din casa robiei, pe noi și pe părinții noștri; El a făcut înaintea ochilor noștri acele minuni mari, și ne-a păzit în tot timpul drumului pe care l-am urmat și în mijlocul tuturor popoarelor, pe la care am trecut.

¹⁸El a izgonit dinaintea noastră pe toate popoarele, și pe Amoriții care locuiau în țara aceasta. Și noi vom sluji Domnului, căci El este Dumnezeul nostru."

¹⁹Iosua a zis poporului: "Voi nu veți putea să slujiți Domnului, căci este un Dumnezeu sfânt, un Dumnezeu gelos; El nu vă va ierta fărădelegile și păcatele.

Mat 6.24; Lev 19.2; 1Sam 6.20; Ps 99.5-9; Isa 5.16; Ex 20.5; Ex 23.21;

²⁰Când veți părăsi pe Domnul, și veți sluji unor dumnezei străini, El Se va întoarce, și vă va face rău, și vă va nimici, după ce v-a făcut bine".

1Cron 28.9; 2Cron 15.2; Ezra 8.22; Isa 1.28; Isa 65.11-12; Ier 17.13; Ios 23.15; Isa 63.10; Fapt 7.42;

²¹Poporul a zis lui Iosua: "Nu! căci vom sluji Domnului".

²²Iosua a zis poporului: "Voi sunteți martori împotriva voastră înșivă că ați ales pe Domnul, ca să-l slujiți." Ei au răspuns: "Suntem martori!"

Ps 119.173;

²³"Scoateți dar dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, și întoarceți-vă inima spre Domnul, Dumnezeul lui Israel."

Ios 24.14; Gen 35.2; Jud 10.16; 1Sam 7.3;

²⁴Și poporul a zis lui Iosua: "Noi vom sluji Domnului, Dumnezeului nostru, și vom asculta glasul Lui".

²⁵Iosua a făcut în ziua aceea un legământ cu poporul, și i-a dat legi și porunci, la Sihem.

Ex 15.25; 2Împ 11.17; Ios 24.26;

²⁶Iosua a scris aceste lucruri în cartea legii lui Dumnezeu. A luat o piatră mare, și a ridicat-o acolo sub stejarul care era în locul închinat Domnului.

Deut 31.24; Jud 9.6; Gen 28.18; Ios 4.3; Gen 35.4;

²⁷Și Iosua a zis întregului popor: "Iată, piatra aceasta va fi martoră împotriva noastră, căci a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus Domnul, ea va fi martoră împotriva voastră, ca să nu fiți necredincioși Dumnezeului vostru".

Gen 31.48-52; Deut 31.19-26; Ios 22.27-34; Deut 32.1;

²⁸Apoi Iosua a dat drumul poporului, și s-a dus fiecare în moștenirea lui.

Jud 2.6;

Moartea lui Iosua.

²⁹După aceste lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vârstă de o sută zece ani.

Jud 2.8;

³⁰L-au înmormântat în ținutul care-i căzuse la împărțeală, la Timnat-Serah, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaaş.

Ios 19.50;Jud 2.9;

³¹Israel a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care cunoșteau tot ce făcuse Domnul pentru Israel.

Jud 2.7;Deut 11.2;Deut 31.13;

³²Oasele lui Iosif, pe care le aduseseră copiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea țarinei pe care o cumpărase Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita, și care a ajuns moștenirea fiilor lui Iosif.

Gen 50.25;Ex 13.19;Gen 33.19;

³³Eleazar, fiul lui Aaron, a murit, și a fost îngropat la Ghibeat-Fineas, care fusese dat fiului său Fineas, în muntele lui Efraim.

Ex 6.25;Jud 20.28;

JUDECĂTORII

(Psalmul 106.34-36. Faptele Apostolilor 13.20. Ieremia 50.6.)

1

Iuda bate pe Cananiți și Fereziți.

¹După moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat pe Domnul, și au zis: "Cine dintre noi să se suie întâi împotriva Canaaniților, ca să pornească lupta cu ei?"

Num 27.21;Jud 20.18;

²Domnul a răspuns: "Iuda să se suie; iată că am dat țara în mâinile lui."

Gen 49.8;

³Și Iuda a zis fratelui său Simeon: "Suie-te împreună cu mine în țara care mi-a căzut la sorț, și să luptăm împotriva Canaaniților; și voi merge și eu cu tine în țara care ți-a căzut la sorț." Și Simeon s-a dus cu el.

Jud 1.17;

⁴Iuda s-a suit, și Domnul a dat pe Canaaniți și pe Fereziți în mâinile lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec.

1Sam 11.8;

⁵Au găsit pe Adoni-Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui, și au bătut pe Canaaniți și Fereziți.

⁶Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au urmărit și l-au prins, și i-au tăiat degetele cele mari de la mâini și de la picioare.

⁷Adoni-Bezec a zis: "Șaptezeci de împărați, cu degetele cele mari de la mâini și de la picioare tăiate, strângeau mâncare sub masa mea; Dumnezeu îmi răsplătește și mie cum am făcut". L-au dus la Ierusalim și a murit acolo.

Lev 24.19;1Sam 15.33;lac 2.13;

⁸Fiii lui Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului și l-au luat; l-au trecut prin ascuțișul sabiei și au dat foc cetății.

Ios 15.63;

⁹Fiii lui Iuda s-au pogorât apoi, ca să bată pe Canaaniți, care locuiau muntele, ținutul de miazăzi și câmpia.

Ios 10.36;Ios 11.21;Ios 15.13;

¹⁰Iuda a pornit împotriva Canaaniților care locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriati-Arba; și a bătut pe Șeșai, pe Ahiman și Talmai.

Ios 14.15;Ios 15.13-14;

¹¹De acolo a pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriati-Sefer.

Ios 15.15;

¹²Caleb a zis: "Voi da pe fiica mea Acsa de nevastă cui va bate Chiriati-Seferul și-l va lua."

los 15.16-17;

¹³Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb, a pus mâna pe cetate; și Caleb i-a dat de nevastă pe fiica sa Acса.

Jud 3.9;

¹⁴Când a intrat ea la Otniel, l-a îndemnat să ceară un ogor de la tatăl ei. Ea s-a pogorât de pe măgar; și Caleb i-a zis: "Ce vrei?"

los 15.18-19;

¹⁵Ea i-a răspuns: "Dă-mi un dar, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi și izvoare de apă." Și Caleb i-a dat Izvoarele de sus și Izvoarele de jos.

Gen 33.11;

¹⁶Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din cetatea Finicilor, împreună cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miazăzi de Arad, și s-au dus de s-au așezat între popor.

Jud 4.11-17;1Sam 15.6;1Cron 2.55;Ier 35.2;Deut 34.3;Num 21.1;Num 10.32;

¹⁷Iuda a pornit cu fratele său Simeon, și au bătut pe Cananiții care locuiau la Ţefat; au nimicit cetatea cu desăvârșire, și au numit-o Horma (Nimicire).

Jud 1.3;Num 21.3;los 19.4;

¹⁸Iuda a mai pus mâna pe Gaza și pe ținutul ei, pe Ascalon și pe ținutul lui, și pe Ecron și pe ținutul lui.

los 11.22;

¹⁹Domnul a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpânire pe munte, dar n-a putut să izgonească pe locuitorii din câmpie, pentru că aveau care de fier.

Jud 1.2;2Împ 18.7;los 17.16-18;

²⁰Au dat Hebronul lui Caleb cum spusese Moise; și el a izgonit de-acolo pe cei trei fii ai lui Anac."

Num 14.24;Deut 1.36;los 14.9-13;los 15.13-14;

Cruțarea Cananiților.

²¹Fiii lui Benjamin n-au izgonit pe lebusiții care locuiau la Ierusalim; și lebusiții au locuit în Ierusalim cu fiii lui Benjamin până în ziua de azi.

los 15.63;los 18.28;

²²Casa lui Iosif s-a suit și ea împotriva Betelului, și Domnul a fost cu ei.

Jud 1.19;

²³Cei din casa lui Iosif au iscodit Betelul, care mai înainte se chema Luz.

Ios 2.1; Ios 7.2; Jud 18.2; Gen 28.19;

²⁴Străjerii au văzut pe un om ieșind din cetate, și i-au zis: "Arată-ne pe unde putem intra în cetate, și vom avea milă de tine."

Ios 2.12-14;

²⁵El le-a arătat pe unde ar putea să intre în cetate. Și au trecut cetatea prin ascuțișul sabiei; dar pe omul acela l-au lăsat să plece cu toată familia lui.

²⁶Omul acela s-a dus în țara Hetiților; a zidit o cetate, și i-a pus numele Luz, nume pe care l-a purtat până în ziua de azi.

²⁷Manase n-a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-Șean și din satele dimprejurul lui, din Taanac și satele lui, din Dor și satele dimprejurul lui, din Libeam și satele dimprejurul lui, din Meghido și satele dimprejurul lui; așa încât Canaaniții au izbutit să rămână în țara aceasta.

Ios 17.11-13;

²⁸Când Israel a fost destul de tare, a supus pe Canaaniți la un bir, dar nu i-a izgonit.

²⁹Efraim n-a izgonit pe Canaaniții care locuiau la Ghezer, și Canaaniții au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer.

Ios 16.10; 1Împ 9.16;

³⁰Zabulon n-a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol; și Canaaniții au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuși la un bir.

Ios 19.15;

³¹Nici Așer n-a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic și din Rehob;

Ios 19.24-30;

³²Și Așeriții au locuit în mijlocul Canaaniților, locuitorii țării, căci nu i-au izgonit.

Ps 106.34-35;

³³Neftali n-a izgonit pe locuitorii din Bet-Şemeş, nici pe locuitorii din Bet-Anat, şi a locuit în mijlocul Canaaniţilor, locuitorii ţării; dar locuitorii din Bet-Şemeş şi din Bet-Anat au fost supuşi la un bir.

Ios 19.38;Jud 1.32;Jud 1.30;

³⁴Amoriţii au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan, şi nu i-au lăsat să se coboare în câmpie.

³⁵Amoriţii au izbutit să rămână la Har-Heres, la Aialon şi la Şaalbim; dar mâna casei lui Iosif a apăsas asupra lor, şi au fost supuşi la un bir.

Ios 19.42;

³⁶Ţinutul Amoriţilor se întindea de la suişul Acrabim, de la Sela, şi în sus.

Num 34.4;Ios 15.3;

2

Îngerul Domnului mustră.

¹Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim, şi a zis: "Eu v-am scos din Egipt, şi v-am adus în ţara pe care am jurat părinţilor voştri că v-o voi da. Am zis: "Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi;

Jud 2.5;Gen 17.7;

²şi voi să nu încheiaţi legământ cu locuitorii din ţara aceasta, ci să le surpaţi altarele." Dar voi n-aţi ascultat de glasul Meu. Pentru ce aţi făcut lucrul acesta?

Deut 7.2;Deut 12.3;Jud 2.20;Ps 106.34;

³Am zis atunci: "Nu-i voi izgoni dinaintea voastră; ci vă vor sta în coaste, şi dumnezeii lor vă vor fi o cursă."

Ios 23.13;Jud 3.6;Ex 23.33;Ex 34.12;Deut 7.16;Ps 106.36;

⁴După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul şi a plâns.

⁵Au pus locului acela numele Bochim (Cei ce plâng); şi au adus jertfe Domnului acolo.

Poporul slujeşte Domnului în timpul lui Iosua.

⁶Iosua a dat drumul poporului, și copiii lui Israel au plecat fiecare în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpânire.

Ios 22.6; Ios 24.28;

⁷Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari, pe care le făcuse Domnul pentru Israel.

Ios 24.31;

⁸Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vârstă de o sută zece ani.

Ios 24.29;

⁹L-au îngropat în ținutul pe care-l avea de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaaș.

Ios 24.30; Ios 19.50; Ios 24.30;

Judecătorii.

¹⁰Tot neamul acela de oameni a fost adăugat la părinții lui, și s-a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoștea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel.

Ex 5.2; 1Sam 2.12; 1Cron 28.9; Ier 9.3; Ier 22.16; Gal 4.8; 2Tes 1.8; Tit 1.16;

¹¹Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului, și au slujit Baalilor.

¹²Au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, care-i scosese din țara Egiptului, și au mers după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor, și au mâniat pe Domnul.

Deut 31.16; Deut 6.14; Ex 20.5;

¹³Au părăsit pe Domnul, și au slujit lui Baal și Astarteelor.

Jud 3.7; Jud 10.6; Ps 106.36;

¹⁴Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel. El i-a dat în mâinile unor prădători care i-au prădat, i-a vândut în mâinile vrăjmașilor lor de jur împrejur, și nu s-au mai putut împotrivi vrăjmașilor lor.

Jud 3.8; Ps 106.40-42; 2Împ 17.20; Jud 3.8; Jud 4.2; Ps 44.12; Isa 50.1; Lev 26.37; Ios 7.12-13;

¹⁵Oriunde mergeau, mâna Domnului era împotriva lor ca să le facă rău, cum spusese Domnul, și cum le jurase Domnul. Au ajuns astfel într-o mare strâmtorare.

Lev 26;Deut 28;

¹⁶Domnul a ridicat judecători, ca să-i izbăvească din mâna celor ce-i prădau.

Jud 3.9-15;1Sam 12.11;Fapt 13.20;

¹⁷Dar ei n-au ascultat nici de judecătorii lor, căci au curvit cu alți dumnezei și s-au închinat înaintea lor. În curând s-au abătut de la calea pe care o urmaseră părinții lor, și n-au ascultat de poruncile Domnului, ca și ei.

Ex 24.15-16;Lev 17.7;

¹⁸Când le ridica Domnul judecători, Domnul era cu judecătorul, și-i izbăvea din mâna vrăjmașilor lor în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnului I se făcea milă de suspinele scoase de ei împotriva celor ce-i apăseau și-i chinuiau.

Ios 1.5;Gen 6.6;Deut 32.36;Ps 106.44-45;

¹⁹Dar, după moartea judecătorului, se stricau din nou, mai mult decât părinții lor, ducându-se după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor, și stăruiau în această purtare și împietrire.

Jud 3.12;Jud 4.1;Jud 8.33;

²⁰Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel, și a zis: "Fiindcă neamul acesta a călcat legământul Meu pe care-l poruncisem părinților lor, și fiindcă n-au ascultat de glasul Meu,

Jud 2.14;Ios 23.16;

²¹nu voi mai izgoni dinaintea lor nici unul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit.

Ios 23.13;

²²Astfel, prin ele, voi pune pe Israel la încercare, ca să știu dacă vor căuta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au căutat părinții lor."

Deut 8.2-16;Deut 13.3;Jud 3.1-4;

²³Și Domnul a lăsat în pace pe popoarele acelea pe care nu le dăduse în mâinile lui Iosua, și nu S-a grăbit să le izgonească.

3

Slujirea Israeliților la Idoli.

¹Iată neamurile pe care le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului.

Jud 2.21-22;

²El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.

³Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai Filistenilor, toți Canaaniiții, Sidoniții, și Heviții care locuiau în muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea Hamatului.

Ios 13.3;

⁴Neamurile acestea au slujit ca să pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe care le dăduse părinților lor prin Moise.

Jud 2.22;

⁵Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul Canaaniiților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Heviților și lebusiților;

Ps 106.35;

⁶au luat de neveste pe fetele lor, și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor, și au slujit dumnezeilor lor.

Ex 34.16;Deut 7.3;

Otniel.

⁷Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul, și au slujit Baalilor și idolilor.

Jud 2.11;Jud 2.13;Ex 34.13;Deut 16.21;Jud 6.25;

⁸Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel, și i-a vândut în mâinile lui Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei. Și copiii lui Israel au fost supuși opt ani lui Cușan-Rișeataim.

Jud 2.14;Hab 3.7;

⁹Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb.

Jud 3.15;Jud 4.3;Jud 6.7;Jud 10.10;1Sam 12.10;Neem 9.27;Ps 22.5;Ps 106.44;Ps 107.13-19;Jud 2.16;Jud 1.13;

¹⁰Duhul Domnului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel, și a pornit la război. Domnul a dat în mâinile lui pe Cușan-Rișeatim, împăratul Mesopotamiei, și mâna Lui a fost puternică împotriva lui Cușan-Rișeatim.

Num 27.18;Jud 6.34;Jud 11.29;Jud 13.25;Jud 14.6-19;1Sam 11.6;2Cron 15.1;

¹¹Țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

Ehud.

¹²Copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului; și Domnul a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că făcuseră ce nu plăcea Domnului.

Jud 2.19;1Sam 12.9;

¹³Eglon a strâns la el pe fiii lui Amon și pe Amaleciți, și a pornit. A bătut pe Israel, și a luat cetatea Finicilor.

Jud 5.14;Jud 1.16;

¹⁴Și copiii lui Israel au fost supuși optsprezece ani lui Eglon, împăratul Moabului.

Deut 28.48;

¹⁵Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, Beniamitul, care nu se slujea de mâna dreaptă. Copiii lui Israel au trimis prin el un dar lui Eglon, împăratul Moabului.

Jud 3.9;Ps 78.34;

¹⁶Ehud și-a făcut o sabie cu două tăișuri, lungă de un cot, și a încins-o pe sub haine, în partea dreaptă.

¹⁷A dat darul lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras.

¹⁸Când a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor care-l aduseseră.

¹⁹El însuși s-a întors de la pietrăriile de lângă Ghilgal, și a zis: "Împărate, am să-ți spun ceva în taină." Împăratul a zis: "Tăcere!" Și toți cei ce erau lângă el au ieșit afară.

ios 4.20;

²⁰Ehud a început vorba cu el pe când stătea singur în odaia lui de vară, și a zis: "Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine." Eglon s-a sculat de pe scaun.

²¹Atunci Ehud a întins mâna stângă, a scos sabia din partea dreaptă, și i-a împlântat-o în pânze.

²²Chiar și mânerul a intrat după fier, și grăsimea s-a strâns în jurul fierului; căci n-a putut scoate sabia din pânze, ci a lăsat-o în trup așa cum o înfipse.

²³Ehud a ieșit prin tindă, a închis ușile de la odaia de sus după el, și a tras zăvorul.

²⁴După ce a ieșit el, au venit slujitorii împăratului și s-au uitat; și iată că ușile odăii de sus erau închise cu zăvorul. Ei au zis: "Fără îndoială, își acoperă picioarele în odaia de vară."

²⁵Au așteptat multă vreme; și fiindcă el nu deschidea ușile odăii de sus, au luat cheia și au descuiat; și iată că stăpânul lor era mort, întins pe pământ.

²⁶Până să se dumirească ei, Ehud a luat-o la fugă, a trecut de pietrării, și a scăpat în Seira.

²⁷Cum a ajuns, a sunat din trâmbiță în muntele lui Efraim. Copiii lui Israel s-au pogorât cu el din munte, și el s-a pus în fruntea lor.

Jud 5.14;Jud 6.34;1Sam 13.3;Ios 17.15;Jud 7.24;Jud 17.1;Jud 19.1;

²⁸El le-a zis: "Veniți după mine, căci Domnul a dat în mâinile voastre pe vrăjmașii voștri Moabiți." Ei s-au pogorât după el, au pus stăpânire pe vadurile Iordanului, în fața Moabului, și n-au lăsat pe nimeni să treacă.

Jud 7.9-15;1Sam 17.47;Ios 2.7;Jud 12.5;

²⁹Au ucis atunci aproape zece mii de oameni din Moab, toți voinici și viteji, și n-a scăpat unul.

³⁰În ziua aceea Moabul a fost smerit sub mâna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de ani.

Jud 3.11;

Șamgar.

³¹După el, a urmat Șamgar, fiul lui Anat. El a ucis șase sute de oameni dintre Filistenii cu un otig de plug. Și el a fost un izbăvitor al lui Israel.

4

Debora și Barac.

¹Copiii lui Israel iarăși au făcut ce nu place Domnului, după moartea lui Ehud.

Jud 2.19;

²Și Domnul i-a vândut în mâinile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Hațor. Căpetenia oștirii lui era Sisera, și locuia la Haroșet-Goim.

Jud 2.14;Ios 11.1-10;Ios 19.36;1Sam 12.9;Ps 83.9;Jud 4.13-16;

³Copiii lui Israel au strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de care de fier, și de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel.

Jud 1.19;Jud 5.8;Ps 106.42;

⁴Pe vremea aceea judecător în Israel era Debora, proorocița, nevasta lui Lapidot.

⁵Ea ședea sub finicul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim; și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați.

Gen 35.8;

⁶Ea a trimis să cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: "Iată porunca pe care a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Du-te, îndreaptă-te spre muntele Taborului, și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon;

Evr 11.32;Ios 19.37;

⁷voi trage spre tine, la pârâul Chison, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carele și oștile lui, și-l voi da în mâinile tale".

Ex 14.4;Jud 5.21;1Împ 18.40;Ps 83.9-10;

⁸Barac i-a zis: "Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce".

⁹Ea a răspuns: "Voi merge cu tine; dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da pe Sisera în mâinile unei femei". Și Debora s-a sculat, și s-a dus cu Barac la Chedeș.

Jud 2.14;

¹⁰Barac a chemat pe Zabulon și Neftali la Chedeș; zece mii de oameni mergeau în urma lui, și Debora a plecat cu el.

Jud 5.18;Ex 11.8;1Împ 20.10;

¹¹Heber, Chenitul, se despărțise de Cheniți, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, și își întinsese cortul până la stejarul Țaanaim, lângă Chedeș.

Jud 1.16;Num 10.29;Jud 4.6;

¹²Au dat de știre lui Sisera, că Barac, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat spre muntele Taborului.

¹³Și, de la Haroșet-Goim, Sisera și-a strâns spre pârâul Chisonului toate carele: nouă sute de care de fier, și tot poporul care era cu el.

¹⁴Atunci Debora a zis lui Barac: "Scoală-te, căci iată ziua când dă Domnul pe Sisera în mâinile tale. Într-adevăr, Domnul, merge înaintea ta". Și Barac s-a repezit de pe muntele Taborului, cu zece mii de oameni după el.

Deut 9.3;2Sam 5.24;Ps 68.7;Isa 52.12;

¹⁵Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul sabiei, pe Sisera, toate carele lui și toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui, și a fugit pe jos.

Ps 83.9-10;Ios 10.10;

¹⁶Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșet-Goim; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei, fără să fi rămas un singur om.

Sisera este ucis de lael.

¹⁷Sisera a fugit pe jos în cortul laelei, nevasta lui Heber, Chenitul; căci între labin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber, Chenitul, era pace.

¹⁸Iael a ieșit înaintea lui Sisera, și i-a zis: "Intră, domnul meu, intră la mine, și nu te teme". El a intrat la ea în cort, și ea l-a ascuns sub o învelitoare.

¹⁹El i-a zis: "Dă-mi te rog, puțină apă să beau, căci mi-e sete". Ea a deschis burduful cu lapte, i-a dat să bea, și l-a acoperit.

Jud 5.25;

²⁰El i-a mai zis: "Stai la ușa cortului, și dacă vine cineva și te întreabă: "Este cineva aici?" să răspunzi: "Nu".

²¹Iael, nevasta lui Heber, a luat un țărăș de al cortului, a pus mâna pe ciocan, s-a apropiat încet de el, și i-a bătut țărășul în tâmplă, așa că a răspuns adânc în pământ. El adormise adânc și era rupt de oboseală; și a murit.

Jud 5.26;

²²Pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a ieșit înaintea și i-a zis: "Vino, și-ți voi arăta pe omul pe care-l cauți". El a intrat la ea, și iată că Sisera stătea întins, mort, cu țărășul bătut în tâmplă.

²³În ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel.

Ps 18.47;

²⁴Și mâna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, împăratul Canaanului, până ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

5

Cântarea de laudă a Deborei.

¹În ziua aceea, Debora a cântat această cântare, cu Barac, fiul lui Abinoam:

Ex 15.1;Ps 18-titlu;

²"Niște căpetenii s-au pus în fruntea poporului în Israel, Și poporul s-a arătat gata de luptă: Binecuvântați pe Domnul!

2Cron 17.16;

³Ascultați, împărați! Luați aminte, domnitori! Voi cânta, da, voi cânta Domnului, Voi cânta din alăută Domnului, Dumnezeului lui Israel.

Deut 32.1-3;Ps 2.10;

⁴Doamne, când ai ieșit din Seir, Când ai plecat din câmpiile Edomului, Pământul s-a cutremurat, cerurile au picurat, Și norii au turnat ape cu găleata;

Deut 33.2;Ps 68.7;2Sam 22.8;Ps 68.8;Isa 64.3;Hab 3.3-10;

⁵Munții s-au clătinat înaintea Domnului, Sinaiul acela s-a clătinat Domnului, Dumnezeului lui Israel".

Deut 4.11;Ps 97.5;Ex 19.18;

6° Pe vremea lui Şamgar, fiul lui Anat, Pe vremea laelei drumurile erau părăsite, Şi călătorii apucau pe căi strâmbe.

Jud 3.31;Jud 4.17;Lev 26.22;2Cron 15.5;Isa 33.8;Plân 1.4;Plân 4.18;

7° Căpeteniile erau fără putere în Israel, fără putere, Până când m-am sculat eu, Debora, Până când m-am ridicat eu, ca o mamă în Israel.

Isa 49.23;

8° El îşi alesese noi dumnezei: Atunci războiul era la porţi; Dar nu vedeai nici scut, nici suliţă La patruzeci de mii în Israel.

Deut 32.16;Jud 2.12-17;1Sam 13.19-22;Jud 4.3;

9° Inima mea se îndreaptă spre căpeteniile lui Israel, Spre aceia din popor care s-au arătat gata să lupte. Binecuvântaţi pe Domnul!

Jud 5.2;

10° Voi, care călăriţi pe măgăriţe albe, Voi, care şedeţi pe covoare, Şi voi, care umblaţi pe drum, - cântaţi!

Ps 105.2;Ps 145.5;Jud 10.4;Jud 12.14;Ps 107.32;

11° Arcaşii, din mijlocul adăpătoarelor, Să laude cu glasul lor binefacerile Domnului, Binefacerile cârmuirii Sale în Israel. Atunci poporul Domnului s-a pogorât la porţi:

1Sam 12.7;Ps 145.7;

12° Trezeşte-te, trezeşte-te, Debora! Trezeşte-te, trezeşte-te şi zi o cântare! Scoală-te, Barac, Şi adu-ţi robii de război, Fiul lui Abinoam!

Ps 57.8;Ps 68.18;

13° Atunci o rămăşiţă din popor a biruit pe cei puternici, Domnul mi-a dat biruinţa asupra celor viteji.

Ps 49.14;

14° Din Efraim au venit locuitorii lui Amalec. După tine a mers Benjamin în oştirea ta. Din Machir au venit căpeteniile, Şi din Zabulon cârmuitorii.

Jud 3.13;Jud 3.27;Num 32.39-40;

15° Mai marii lui Isahar au fost cu Debora, Şi Isahar a venit după Barac, A fost trimis pe urma lui în vale. La pâraurile lui Ruben, Au fost mari hotărâri!

Jud 4.14;

¹⁶Pentru ce ai rămas în mijlocul staulelor să ascuți behăitul turmelor? La pâraiele lui Ruben mari au fost sfaturile!

Num 32.1;

¹⁷Galaadul de dincolo de Iordan nu și-a părăsit locuința. Pentru ce a stat Dan pe corăbii? Așer a stat pe malul mării, și s-a odihnit în limanurile lui.

Ios 13.25-31; Ios 19.29-31;

¹⁸Zabulon este un popor care a înfruntat moartea, și Neftali la fel, pe înălțimile din câmpie.

Jud 4.10;

¹⁹Împărații au venit, s-au luptat; Atunci au luptat împărații Canaanului, La Tanaac, la apele Meghido; N-au luat nici o pradă, nici argint.

Jud 4.16; Ps 44.12; Jud 5.30;

²⁰Din ceruri se luptau, De pe cărările lor stelele se luptau împotriva lui Sisera,

Ios 10.11; Ps 77.11-18; Jud 4.15;

²¹Pârâul Chison i-a luat, Pârâul din vremurile străvechi, pârâul Chison! Suflete, calcă-n picioare pe viteji!

Jud 4.7;

²²Atunci copitele cailor au răsunat De goana, de goana năbădăioasă a războinicilor lor.

²³Blestemați pe Meroza, a zis Îngerul Domnului, Blestemați, blestemați pe locuitorii lui; Căci n-au venit în ajutorul Domnului, În ajutorul Domnului, printre oamenii viteji".

Jud 21.9-10; Neem 3.5; 1Sam 17.47; 1Sam 18.17; 1Sam 25.28;

²⁴Binecuvântată să fie între femei Iael, Nevasta lui Heber, Chenitul! Binecuvântată să fie ea între femeile care locuiesc în corturi!

Jud 4.17; Luc 1.28;

²⁵El a cerut apă, și ea i-a dat lapte; În pahar împărătesc i-a adus unt.

Jud 4.19;

²⁶Cu o mână a luat țărșușul, Œi cu dreapta ciocanul lucrătorilor, A lovit pe Sisera, i-a despocat capul, l-a sfărâmat Œi străpuns tâmpla.

Jud 4.21;

²⁷El s-a ghemuit: a căzut Œi s-a culcat la picioarele ei; S-a ghemuit Œi a căzut la picioarele ei; Acolo unde s-a ghemuit, acolo a căzut fără viață.

²⁸Pe fereastră, prin zăbrele, Se uită mama lui Sisera, Œi strigă: "Pentru ce zăbovește carul lui să vină? Pentru ce vin carele lui așa de încet?"

²⁹Cele mai înțelepte dintre femeile ei îi răspund, Œi ea își răspunde singură:

³⁰"Negreșit, au găsit pradă! Œi-o împart: O fată, două fete de fiecare om; Pradă de haine vopsite pentru Sisera; Pradă de haine vopsite cusute la gherghef, Două haine vopsite Œi cusute la gherghef, De pus pe grumazul biruitorului!"

Ex 15.9;

³¹Așa să piară toți vrăjmașii Tăi, Doamne! Dar cei ce-L iubesc sunt ca soarele, când se arată în puterea lui". Ţara a avut odihnă patruzeci de ani.

Ps 83.9-10;2Sam 23.4;Ps 19.5;

6

Apăsarea Madianiților.

¹Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; Œi Domnul i-a dat în mâinile lui Madian, timp de șapte ani.

Jud 2.19;Hab 3.7;

²Mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri Œi pe stânci întărite.

1Sam 13.6;Evr 11.38;

³După ce semăna Israel, Madian se suia cu Amalec Œi fiii Răsăritului, Œi porneau împotriva lui.

Jud 3.13;Gen 29.1;Jud 7.12;Jud 8.10;1Împ 4.30;lov 1.3;

⁴Tăbărau în fața lui, nimiceau roadele țării până spre Gaza; Œi nu lăsau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari.

Lev 26.16;Deut 28.30-51;Mic 6.15;

⁵Căci se suiau împreună cu turmele și corturile lor, soseau ca o mulțime de lăcuste, erau fără număr, ei și cămilele lor, și veneau în țară ca s-o pustiască.

Jud 7.12;

⁶Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul.

Jud 3.15;Osea 5.15;

⁷Când copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian,

⁸Domnul a trimis copiilor lui Israel un prooroc. El le-a zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei.

⁹V-am scăpat din mâna Egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă apăsau; i-am izgonit dinaintea voastră, și v-am dat vouă țara lor.

Ps 44.2-3;

¹⁰V-am zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii Amoriților, în a căror țară locuiți. Dar voi n-ați ascultat glasul Meu."

2Împ 17.35-38;Ier 10.2;

Ghedeon.

¹¹Apoi a venit Îngerul Domnului, și S-a așezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâu în teasc, ca să-l ascundă de Madian.

Ios 17.2;Evr 11.32;

¹²Îngerul Domnului i S-a arătat, și i-a zis: "Domnul este cu tine, viteazule!"

Jud 13.3;Luc 1.11-28;Ios 1.5;

¹³Ghedeon l-a zis: "Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisesc părinții noștri când spun: "Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?" Acum Domnul ne părăsește, și ne dă în mâinile lui Madian!"

Ps 89.49;Isa 59.1;Isa 63.15;Ps 44.1;2Cron 15.2;

14 Domnul S-a uitat la el, și a zis: "Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?"

1Sam 12.11;Evr 11.32-34;Ios 1.9;Jud 4.6;

15 Ghedeon I-a zis: "Rogu-te, domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă din Manase, și eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu."

1Sam 9.21;

16 Domnul i-a zis: "Eu voi fi cu tine, și vei bate pe Madian ca pe un singur om".

Ex 3.12;Ios 1.5;

17 Ghedeon I-a zis: "Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn ca să-mi arăți că Tu îmi vorbești.

Ex 4.1-8;Jud 6.36-37;2Împ 20.8;Ps 86.17;Isa 7.11;

18 Nu Te depărta de aici până mă voi întoarce la Tine, să-mi aduc darul, și să-l pun înaintea Ta". Și Domnul a zis: "Voi rămâne până te vei întoarce."

Gen 18.3-5;Jud 13.15;

19 Ghedeon a intrat în casă, a pregătit un ied, și a făcut azimi dintr-o efă de făină. A pus carnea într-un coș și zeama a turnat-o într-o oală, le-a adus sub stejar, și I le-a pus înainte.

Gen 18.6-8;

20 Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: "Ia carnea și azimile, pune-le pe stânca aceasta și varsă zeama". Și el a făcut așa.

Jud 13.19;1Împ 18.33-34;

21 Îngerul Domnului a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână, și a atins carnea și azimile. Atunci, s-a ridicat din stâncă un foc care a mistuit carnea și azimile. Și Îngerul Domnului S-a făcut nevăzut dinaintea lui.

Lev 9.24;1Împ 18.38;2Cron 7.1;

22 Ghedeon, văzând că fusese Îngerul Domnului, a zis: "Vai de mine, Stăpâne Doamne! Am văzut pe Îngerul Domnului față-n față".

Jud 13.21;Gen 16.13;Gen 32.30;Ex 33.20;Jud 13.22;

23 Și Domnul i-a zis: "Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri".

Dan 10.19;

²⁴Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului, și i-a pus numele "Domnul păcii": altarul acesta este și astăzi la Ofra, care era a familiei lui Abiezer.

Jud 8.32;

Dărâmarea altarului lui Baal.

²⁵În aceeași noapte, Domnul a zis lui Ghedeon: "Ia vițelul tatălui tău, și un alt taur de șapte ani. Dărâmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, și taie parul închinat Astartei, care este deasupra.

Ex 34.13;Deut 7.5;

²⁶Să zidești apoi și să întocmești, pe vârful acestei stânci, un altar Domnului, Dumnezeului tău. Să iei taurul al doilea, și să aduci o ardere de tot, cu lemnul din stâlpul idolului pe care-l vei tăia".

²⁷Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui, și a făcut ce spusese Domnul; dar fiindcă se temea de casa tatălui său, și de oamenii din cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua.

²⁸Când s-au sculat oamenii din cetate dis-de-diminează, iată că altarul lui Baal era dărâmat, parul închinat idolului deasupra lui era tăiat; și al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese zidit.

²⁹Ei și-au zis unul altuia: "Cine a făcut lucrul acesta?" Și au întrebat și au făcut cercetări. Li s-a spus: "Ghedeon, fiul lui loas, a făcut lucrul acesta".

³⁰Atunci oamenii din cetate au zis lui loas: "Scoate pe fiul tău, ca să moară, căci a dărâmat altarul lui Baal și a tăiat parul sfânt care era deasupra lui".

³¹Loas a răspuns tuturor celor ce s-au înfățișat înaintea lui: "Oare datoria voastră este să apărați pe Baal? Voi trebuie să-i veniți în ajutor? Oricine va lua apărarea lui Baal, să moară până dimineată. Dacă Baal este un Dumnezeu, să-și apere el pricina, fiindcă i-au dărâmat altarul".

³²În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierubaal (Apere-se Baal), căci au zis: "Apere-se Baal împotriva lui, fiindcă i-a dărâmat altarul".

1Sam 12.11;2Sam 11.21;

³³Tot Madianul, Amalec și fiii Răsăritului, s-au strâns împreună, au trecut Iordanul, și au tăbărât în valea Isreel.

Jud 6.3;Ios 17.16;

³⁴Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului; a sunat din trâmbiță, și Abiezer a fost chemat ca să meargă după el.

Jud 3.10;1Cron 12.18;2Cron 24.20;Num 10.3;Jud 3.27;

³⁵A trimis soli în tot Manase, care de asemenea a fost chemat să meargă după el. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, care s-au suit să le iese înaintea.

Semnul cu lâna.

³⁶Ghedeon a zis lui Dumnezeu: "Dacă vrei să izbăvești pe Israel prin mâna mea, cum ai spus,

³⁷iată, voi pune un val de lâna în arie; dacă numai lâna va fi acoperită de rouă, și tot pământul va rămâne uscat, voi cunoaște că vei izbăvi pe Israel prin mâna mea, cum ai spus".

Ex 4.3-7;

³⁸Și așa s-a întâmplat. În ziua următoare, el s-a sculat dis-de-dimineată, a stors lâna, și a scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu apă.

³⁹Ghedeon a zis lui Dumnezeu: "Să nu Te aprinzi de mânie împotriva mea, și nu voi mai vorbi decât de data aceasta. Aș vrea numai să mai fac o încercare cu lâna: numai lâna să rămână uscată, și tot pământul să se acopere cu rouă".

Gen 18.32;

⁴⁰Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea. Numai lâna a rămas uscată, și tot pământul s-a acoperit cu rouă.

7

Biruința asupra Madianiților.

¹Ierubaal, sau Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s-au sculat dis-de-dimineată, și au tăbărât la izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale.

Jud 6.32;

²Domnul a zis lui Ghedeon: "Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult, pentru ca să dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude împotriva Mea, și să zică: "Mâna mea m-a izbăvit".

Deut 8.17;Isa 10.13;1Cor 1.29;2Cor 4.7;

³Vestește dar lucrul acesta în auzul poporului: "Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de muntele Gaaladului". Douăzeci și două de mii de oameni din popor s-au întors, și au mai rămas zece mii.

Deut 20.8;

⁴Domnul a zis lui Ghedeon: "Poporul este încă prea mult. Pogoară-i la apă, și acolo ți-i voi alege; acela despre care îți voi spune: "Acesta să meargă cu tine", va merge cu tine; și acela despre care îți voi spune: "Acesta să nu meargă cu tine", nu va merge cu tine".

⁵Ghedeon a pogorât poporul la apă, și Domnul a zis lui Ghedeon: "Pe toți cei ce vor lipăi apă cu limba, cum lipăiește câinele, să-i desparți de toți cei ce vor bea apă din genunchi".

⁶Cei ce au lipăit apa, ducând-o la gură cu mâna, au fost în număr de trei sute de oameni; și tot poporul celălalt a îngenuncheat ca să bea.

⁷Și Domnul a zis lui Ghedeon: "Cu cei trei sute de oameni care au lipăit, vă voi mântui, și voi da pe Madian în mâinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă.

1Sam 14.6;

⁸Au luat merindele poporului și trâmbițele lui. Apoi Ghedeon a trimis pe toți bărbații lui Israel, pe fiecare în cortul lui, și a ținut pe cei trei sute de oameni. Tabăra lui Madian era jos în vale.

⁹Domnul a zis lui Ghedeon în timpul nopții: "Scoală-te, și pogoară-te în tabără, căci am dat-o în mâinile tale.

Gen 46.2-3;

¹⁰Dacă ți-e frică să te pogori, pogoară-te cu Pura, slujitorul tău.

¹¹Să asculți ce vor zice, și după aceea ți se vor întări mâinile: pogoară-te dar în tabără." "El s-a pogorât cu Pura, slujitorul lui, până la întâia strajă a taberei.

Jud 7.13-15; Gen 24.14; 1Sam 14.9-10;

¹²Madian, Amalec, și toți fiii Răsăritului, erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste, și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe marginea mării.

Jud 6.5-33; Jud 8.10;

¹³Ghedeon a sosit; și iată că un om istorisea tovarășului său un vis. El zicea: "Am visat un vis: și se făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra lui Madian; a venit de s-a lovit până la cort, și cortul a căzut; l-a răsturnat cu susul în jos, și cortul a fost dărâmat."

¹⁴Tovarășul lui a răspuns, și a zis: "Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mâinile lui pe Madian și toată tabăra."

¹⁵Când a auzit Ghedeon istorisirea visului și tâlcuirea lui, s-a aruncat cu fața la pământ, s-a întors în tabăra lui Israel, și a zis: "Sculați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian."

¹⁶A împărțit în trei cete pe cei trei sute de oameni, și le-a dat tuturor trâmbițe și ulcioare goale, cu niște făclii în ulcioare.

¹⁷El le-a zis: "Să vă uitați la mine, și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu;

¹⁸și când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei ce vor fi cu mine, să sunați și voi din trâmbiță de jur împrejurul taberei, și să ziceți: "Sabia Domnului și a lui Ghedeon!"

¹⁹Ghedeon și cei o sută de oameni care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străjii de la mijlocul nopții, îndată după ce puseseră pe păzitori. Au sunat din trâmbiță, și au spart ulcioarele pe care le aveau în mână.

²⁰Cele trei cete au sunat din trâmbiță și au spart ulcioarele; au apucat făcliile cu mâna stângă și trâmbițele cu mâna dreaptă ca să sune, și au strigat: "Sabia Domnului și a lui Ghedeon!"

²¹Au rămas fiecare la locul lui în jurul taberei, și toată tabăra a început să alerge, să țipe, și să fugă.

Ex 14.13-14; 2Cron 20.17; 2Împ 7.7;

²²Cei trei sute de oameni au sunat iarăși din trâmbiță; și în toată tabăra, Domnul i-a făcut să întoarcă sabia unii împotriva altora. Tabăra a fugit până la Bet-Șita spre Țerera, până la hotarul de la Abel-Mehola lângă Tabat.

Ios 6.4-20; 2Cor 4.7; Ps 83.9; Isa 9.4; 1Sam 14.20; 2Cron 20.23;

²³Bărbații lui Israel s-au strâns, cei din Neftali, din Așer și din tot Manase, și au urmărit pe Madian.

²⁴Ghedeon a trimis soli în tot muntele lui Efraim, ca să spună: "Pogorâți-vă înaintea lui Madian, și tăiați-le trecerea apelor până la Bet-Bara, și Iordan." Toți bărbații lui Efraim s-au strâns, și au pus stăpânire pe trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan."

Jud 3.27; Jud 3.28; Ioan 1.28;

²⁵Au pus mâna pe două căpetenii ale lui Madian: Oreb și Zeeb; au ucis pe Oreb la stânca lui Oreb, și au ucis pe Zeeb la teasca lui Zeeb. Au urmărit pe Madian, și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon de cealaltă parte a Iordanului.

Jud 8.3; Ps 83.11; Isa 10.26; Jud 8.4;

8

Cearța cu bărbații lui Efraim.

¹Bărbații lui Efraim au zis lui Ghedeon: "Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat, când ai plecat să te lupți împotriva lui Madian?" Și au avut o mare ceartă cu el.

Jud 12.1; 2Sam 19.41;

²Ghedeon le-a răspuns: "Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor rămase în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui Abiezer?"

³În mâinile voastre a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: Oreb, și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi?" După ce le-a vorbit astfel, li s-a potolit mânia.

Jud 7.24-25; Filip 2.3; Prov 15.1;

Urmărirea vrăjmașului dincolo.

⁴Ghedeon a ajuns la Iordan, și l-a trecut, el și cei trei sute de oameni care erau cu el, obosiți, dar urmărind mereu pe vrăjmaș.

⁵El a zis celor din Sucot: "Dați, vă rog, câteva pâini poporului care mă însoțește, căci sunt obosiți, și sunt în urmărirea lui Zebah și Ţalmuna, împărații Madianului."

Gen 33.17; Ps 60.6;

⁶Căpeteniile din Sucot au răspuns: "Este oare mâna lui Zebah și Ţalmuna în stăpânirea ta, ca să dăm pâine oștirii tale?"

1Împ 20.11;1Sam 25.11;

⁷Și Ghedeon a zis: "Ei bine! după ce Domnul va da în mâinile noastre pe Zebah și pe Țalmuna, vă voi scărpinga carnea cu spini din pustie și cu măcăci."

Jud 8.16;

⁸De acolo s-a suit la Penuel, și a făcut celor din Penuel aceeași rugămintă. Ei i-au răspuns cum îi răspuseseră cei din Sucot.

Gen 32.30;1Împ 12.25;

⁹Și a zis și celor din Penuel: "Când mă voi întoarce în pace, voi dărâma turnul acesta."

1Împ 22.27;Jud 8.17;

¹⁰Zebah și Țalmuna erau la Carcor împreună cu oștirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toți cei ce mai rămăseseră din toată oștirea fiilor Răsăritului: o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia, fuseseră uciși.

Jud 7.12;

¹¹Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nobah și de logbeha, și a bătut oștirea care se credea la adăpost.

Num 32.35-42;Jud 18.27;1Tes 5.3;

¹²Zebah și Țalmuna au luat fuga; Ghedeon i-a urmărit, a prins pe cei doi împărați ai Madianului: Zebah și Țalmuna, și a pus pe fugă toată oștirea.

Ps 83.11;

¹³Ghedeon, fiul lui loas, s-a întors de la luptă prin suișul Heres.

¹⁴A prins dintre cei din Sucot un tânăr pe care l-a întrebat, și care i-a dat în scris numele căpeteniilor și bătrânilor din Sucot; erau șaptezeci și șapte de bărbați.

¹⁵Apoi a venit la cei din Sucot, și a zis: "Iată pe Zebah și Țalmuna, pentru care m-ați batjocorit, zicând: "Oare mâna lui Zebah și Țalmuna este în stăpânirea ta, ca să dăm pâine oamenilor tăi obosiți?"

Jud 8.6;

¹⁶Și a luat pe bătrânii cetății, și a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustie și cu măcăci.

Jud 8.7;

17 A dărâmat și turnul din Penuel, și a ucis pe oamenii cetății.

Jud 8.9;1Împ 12.25;

18 El a zis lui Zebah și lui Țalmuna: "Cum erau oamenii pe care i-ați ucis la Tabor?" Ei au răspuns: "Erau ca tine, fiecare avea înfățișarea unui fiu de împărat."

Jud 4.6;Ps 89.12;

19 El a zis: "Erau frații mei, fiii mamei mele. Viu este Domnul că, dacă i-ați fi lăsat cu viață, nu v-aș ucide."

20 Și a zis lui leter, întâiul lui născut: "Scoală-te, și ucide-i!" Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că-i era teamă, căci era încă un copil.

21 Zebah și Țalmuna au zis: "Scoală-te tu însuși și ucide-ne! Căci cum e omul așa e și puterea lui." Și Ghedeon s-a sculat, și a ucis pe Zebah și Țalmuna. A luat apoi lunișoarele de la gâtul cămilelor lor.

Ps 83.11;

Moartea lui Ghedeon.

22 Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: "Domnește peste noi, tu, și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian."

23 Ghedeon le-a zis: "Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi."

1Sam 8.7;1Sam 10.19;1Sam 12.12;

24 Ghedeon le-a zis: "Am să vă fac o rugămintă: dați-mi fiecare verigile de nas pe care le-ați luat ca pradă." - Vrăjmașii aveau verigi de aur, căci erau Ismaeliți. -

Gen 25.13;Gen 37.25-28;

25 Ei au zis: "Ți le vom da cu plăcere." Și au întins o manta, pe care a aruncat fiecare verigile pe care le prădase.

26 Greutatea verigilor de aur pe care le-a cerut Ghedeon, a fost de o mie șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare, de cerceii de aur, și hainele de purpură, pe care le purtau împărații Madianului, și afară de lăntișoarele de la gâtul cămilelor lor.

²⁷Ghedeon a făcut din ele un efod, și l-a pus în cetatea lui, la Ofra, unde a ajuns o pricină de curvie pentru tot Israelul; și a fost o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui.

Jud 17.5;Jud 6.24;Ps 106.39;Deut 7.16;

²⁸Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel, și n-a mai ridicat capul. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani, în timpul vieții lui Ghedeon.

Jud 6.31;

²⁹Ierubaal, fiul lui Ioas, s-a întors, și a locuit în casa lui.

³⁰Ghedeon a avut șaptezeci de fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste.

Jud 9.2-5;

³¹Țiitoarea lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec.

Jud 9.1;

³²Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrânețe fericită; și a fost îngropat în mormântul tatălui său Ioas, la Ofra, care era a familiei lui Abiezer.

Gen 25.8;Iov 5.26;Jud 8.27;Jud 6.24;

Israeliții se închină iarăși la idoli.

³³După moartea lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iarăși să curvească cu Baalii și au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.

Jud 2.19;Jud 2.17;Jud 9.4-46;

³⁴Copiii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmașilor care-i înconjura.

Ps 78.11-42;Ps 106.13-21;

³⁵Și n-au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.

Jud 9.16-18;Ecl 9.14-15;

¹Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sihem la frații mamei lui, și iată cum le-a vorbit atât lor cât și la toată familia casei tatălui mamei sale:

Jud 8.31;

²"Spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: "Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fiii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste voi, sau un singur om să stăpânească peste voi?" Și aduceți-vă aminte că eu sunt os din oasele voastre și carne din carnea voastră."

Jud 8.30;Gen 29.14;

³Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s-a plecat spre Abimelec; căci își ziceau: "El este frate cu noi."

Gen 29.15;

⁴I-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâi și neastâmpărați, care au mers după el.

Jud 8.33;Jud 11.3;2Cron 13.7;Prov 12.11;Fapt 17.5;

⁵A venit în casa tatălui său la Ofra, și a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră. N-a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese.

Jud 6.24;2Împ 11.1-2;

⁶Toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s-au strâns laolaltă, și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul sădit în Sihem.

Pilda lui Iotam.

⁷Iotam a aflat despre lucrul acesta. S-a dus și s-a așezat pe vârful muntelui Garizim, și iată ce le-a strigat el cu glas tare: "Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dumnezeu să vă asculte!

Deut 11.29;Deut 27.12;Ios 8.33;Ioan 4.20;

⁸Copacii au plecat să ungă un împărat și să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: "Împărățește peste noi!"

2Împ 14.9;Jud 8.22-23;

⁹Dar măslinul le-a răspuns: "Să-mi părăsesc eu untdelemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu și a oamenilor, ca să mă duc să domnesc peste copaci?"

Ps 104.15;

¹⁰Și copacii au zis smochinului: "Vino, tu, de împărățește peste noi!"

¹¹Dar smochinul le-a răspuns: "Să-mi părăsesc eu dulceața mea și rodul meu cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste copaci?"

¹²Și copacii au zis viței: "Vino, tu, și domnește peste noi."

¹³Dar vița le-a răspuns: "Să-mi părăsesc eu vinul, care înveselește pe Dumnezeu și pe oameni, ca să mă duc să domnesc peste copaci?"

Ps 104.15;

¹⁴Atunci toți copacii au zis spinului: "Vino, tu, și împărățește peste noi."

¹⁵Și spinul a răspuns copacilor: "Dacă în adevăr vreți să mă ungeți ca împărat al vostru, veniți și adăpostiți-vă sub umbra mea; altfel, să iasă un foc din spin, și să mistuie cedrii Libanului."

Isa 30.2; Dan 4.12; Osea 14.7; Jud 9.20; Num 21.28; Ezec 19.14; 2Împ 14.9; Ps 104.16; Isa 2.13; Isa 37.24; Ezec 31.3;

¹⁶Acum, oare cu adevărat și cu toată curăția ați lucrat voi, făcând împărat pe Abimelec? Ați arătat voi bunăvoință față de Ierubaal și de casa lui? V-ați purtat voi oare cu el potrivit cu slujba pe care v-a făcut-o? -

Jud 8.35;

¹⁷Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi; și-a pus viața în primejdie, și v-a izbăvit din mâna lui Madian;

¹⁸și voi v-ați ridicat împotriva casei tatălui meu, i-ați ucis fiii, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră, și ați făcut împărat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru că este fratele vostru. -

Jud 9.5-6;

¹⁹Dacă în adevăr și cu toată curăția v-ați purtat voi astăzi față de Ierubaal și casa lui, bine! Abimelec să fie bucuria voastră, și voi să fiți bucuria lui!

Isa 8.6; Filip 3.3;

²⁰Dacă nu, să iasă un foc din Abimelec, și să mistuie pe locuitorii din Sihem și casa lui Milo; și un foc să iasă din locuitorii Sihemului și din casa lui Milo, și să mistuie pe Abimelec!"

Jud 9.15-57;

²¹ Iotam s-a dat înlături, și a luat-o la fugă; s-a dus la Beer unde a locuit departe de fratele său Abimelec.

2Sam 20.14;

Sfârșitul rușinos al lui Abimelec.

²² Abimelec stăpânise trei ani peste Israel.

²³ Atunci Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec și locuitorii Sihemului și locuitorii Sihemului au fost necredincioși lui Abimelec,

1Sam 16.14; 1Sam 18.9-10; 1Împ 12.15; 1Împ 22.22; 2Cron 10.15; 2Cron 18.19-etc; Isa 19.2-14; Isa 33.1;

²⁴ pentru ca și cruzimea săvârșită cu cei șaptezeci de fii ai lui Ierubaal să-și ia pedeapsa, și sângele lor să cadă asupra fratelui lor Abimelec, care-i ucisese, și asupra locuitorilor Sihemului, care-l ajutaseră să ucidă pe frații săi.

1Împ 2.32; Est 9.25; Ps 7.16; Mat 23.35-36;

²⁵ Locuitorii Sihemului au pus la pândă împotriva lui, pe vârfurile munților, niște oameni, care jefuiau pe toți cei ce treceau pe lângă ei, pe drum. Și lucrul acesta a fost adus la cunoștința lui Abimelec.

²⁶ Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi, și au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el!

²⁷ Au ieșit la câmp, le-au cules viile, le-au călcat strugurii, și au început să se înveselească; au intrat în casa dumnezeului lor, au mâncat și au băut, și au blestemat pe Abimelec.

Jud 9.4;

²⁸ Și Gaal, fiul lui Ebed, zicea: "Cine este Abimelec, și cine este Sihem, ca să slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal, și nu este Zebul, îngrijitorul lui? Slujiți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem; de ce să slujim lui Abimelec?"

1Sam 25.10; 1Împ 12.16; Gen 34.2-6;

²⁹ Oh! dacă aș fi eu stăpânul acestui popor, aș răsturna pe Abimelec". Și despre Abimelec zicea: "Strânge-ți oștirea și ieși!"

2Sam 15.4;

³⁰ Zebul, cârmuitorul cetății, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui Ebed, și s-a aprins de mânie.

³¹A trimis pe ascuns niște soli la Abimelec, ca să-i spună: "Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații lui, au venit la Sihem, și au răsculat cetatea împotriva ta.

³²Acum, pleacă noaptea, tu și poporul care este cu tine, și stai la pândă în câmp.

³³Dimineața, la răsăritul soarelui, să te arunci cu năvală asupra cetății. Și când Gaal și poporul care este cu el vor ieși împotriva ta, să-i faci ce-ți vor îngădui puterile.

³⁴Abimelec și tot poporul care era cu el au plecat noaptea, și s-au pus la pândă lângă Sihem, împărțiți în patru cete.

³⁵Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit, și a stat la intrarea porții cetății. Abimelec și tot poporul care era cu el s-au sculat atunci de la pândă.

³⁶Gaal a zărit poporul, și a zis lui Zebul: "Iată un popor care se pogoară din vârful munților." Zebul i-a răspuns: "Este umbra munților pe care-i iei drept oameni."

³⁷Gaal, luând iarăși cuvântul, a zis: "Este chiar un popor care se pogoară de pe înălțimile țării, și o ceată vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor."

³⁸Zebul i-a răspuns: "Unde îți este acum gura, cu care ziceai: "Cine este Abimelec, ca să-i slujim? Nu este oare acesta poporul pe care-l disprețuiai tu? Mergi acum, și luptă-te cu el!"

Jud 9.28-29;

³⁹Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului, și s-a luptat cu Abimelec.

⁴⁰Urmărit de Abimelec, a luat-o la fugă dinaintea lui, și mulți oameni au căzut morți până la intrarea porții.

⁴¹Abimelec s-a oprit la Aruma. Și Zebul a izgonit pe Gaal și pe frații lui, care n-au putut să rămână la Sihem.

⁴²A doua zi, poporul, a ieșit la câmp. Abimelec, căruia i s-a dat de știre,

⁴³și-a luat ceata, a împărțit-o în trei părți, și s-a pus la pândă în câmp. Văzând că poporul ieșea din cetate, s-a sculat împotriva lor, și i-a bătut.

⁴⁴Abimelec și cetele care erau cu el au pornit înainte și s-au așezat la intrarea porții cetății: două din aceste cete s-au aruncat asupra tuturor celor ce erau în câmp, și i-au bătut.

⁴⁵Abimelec a bătut cetatea toată ziua; a luat-o, și a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a dărâmat cetatea până în temelie, și a presărat sare peste ea.

Jud 9.20; Deut 29.23; 1Împ 12.25; 2Împ 3.25;

⁴⁶La auzul acestui lucru, toți locuitorii turnului Sihemului s-au dus în cetățuia casei dumnezeului Berit.

Jud 8.33;

⁴⁷S-a dat de știre lui Abimelec că toți locuitorii turnului Sihemului s-au strâns acolo.

⁴⁸Atunci Abimelec s-a suit pe muntele Țalmon, el și tot poporul care era cu el. A luat o secure în mână, a tăiat o ramură de copac, a luat-o și a pus-o pe umăr. Apoi a zis poporului care era cu el: "Ați văzut ce am făcut? Grăbiți-vă și faceți și voi ca mine."

Ps 68.14;

⁴⁹Și au tăiat fiecare câte o ramură, și au mers după Abimelec; au așezat ramurile lângă cetățuie, și i-au dat foc ei și celor ce se aflau în ea. Așa au pierit toți oamenii din turnul Sihemului, în număr de aproape o mie, bărbați și femei.

⁵⁰Abimelec a pornit împotriva Tebețului. A împresurat Tebețul, și l-a luat.

⁵¹În mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei, și s-au suit pe acoperișul turnului.

⁵²Abimelec a ajuns până la turn; l-a bătut, și s-a apropiat de ușa turnului ca să-i pună foc.

⁵³Atunci o femeie a aruncat o piatră de râșniță pe capul lui Abimelec, și i-a sfărâmat țeasta capului.

1Sam 11.21;

⁵⁴Îndată el a chemat pe tânărul care-i purta armele, și i-a zis: "Scoate-ți sabia, și omoară-mă, ca să nu se zică de mine: "L-a omorât o femeie." Tânărul l-a străpuns cu sabia, și a murit.

1Sam 31.4;

⁵⁵Când au văzut bărbații lui Israel că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă.

⁵⁶Astfel a făcut Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai lui;

Jud 9.24; Iov 31.3; Ps 94.23; Prov 5.22;

⁵⁷și Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care-l făcuseră. Astfel s-a împlinit față de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

Jud 9.20;

10

Tola și Iair, judecători în Israel.

¹După Abimelec, s-a sculat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, bărbat din Isahar, ca să izbăvească pe Israel; el locuia la Șamir, în muntele lui Efraim.

Jud 2.16;

²Tola a fost judecător în Israel douăzeci și trei de ani; apoi a murit, și a fost îngropat la Șamir.

³După el, s-a sculat Iair, Galaaditul, care a fost judecător în Israel douăzeci și doi de ani.

⁴El avea treizeci de fii, care călăreau pe treizeci de mânji de măgari, și stăpâneau treizeci de cetăți, numite și azi cetățile lui Iair, și așezate în țara Galaadului.

Jud 5.10; Jud 12.14; Deut 3.14;

⁵Și Iair a murit, și a fost îngropat la Camon.

Filistenii și Amoniții apasă pe Israel.

⁶Copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului; au slujit Baalilor și Astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon, și dumnezeilor Filistenilor, și au părăsit pe Domnul, și nu l-au mai slujit.

Jud 2.11; Jud 3.7; Jud 4.1; Jud 6.1; Jud 13.1; Jud 2.13; Jud 2.12; 1Împ 11.33; Ps 106.36;

⁷Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel, și i-a vândut în mâinile Filistenilor și în mâinile fiilor lui Amon.

Jud 2.14; 1Sam 12.9;

⁸Ei au apăsă și au asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, și anume: pe toți copiii lui Israel care erau de cealaltă parte a Iordanului în țara Amoriților în Galaad.

⁹Fiii lui Amon au trecut Iordanul ca să se bată și împotriva lui Iuda, împotriva lui Beniamin și împotriva casei lui Efraim. Și Israel era într-o mare strâmțorare.

¹⁰Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și au zis: "Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeul nostru și am slujit Baalilor."

1Sam 12.10;

¹¹Domnul a zis copiilor lui Israel: "Nu v-am izbăvit Eu de Egipțeni, de Amoriți, de fiii lui Amon, și de Filistenii?"

Ex 14.30; Num 21.21-25; Jud 3.12-13; Jud 3.31;

¹²Și când v-au apăsă Sidoniții, Amalec și Maon, și ați strigat către Mine, nu v-am izbăvit Eu din mâinile lor?

Ps 106.42-43; Jud 5.19; Jud 6.3;

¹³Dar voi M-ați părăsit, și ați slujit altor dumnezei. De aceea nu vă voi mai izbăvi.

Deut 32.15; Ier 2.13;

¹⁴Duceți-vă și chemați pe dumnezeii pe care i-ați ales; ei să vă izbăvească în vremea strâmțorării voastre!"

Deut 32.37-38; 2Împ 3.13; Ier 2.28;

¹⁵Copiii lui Israel au zis Domnului: "Am păcătuit, fă-ne ce-Ți va plăcea. Numai izbăvește-ne astăzi!"

1Sam 3.18; 2Sam 15.26;

¹⁶Și au scos dumnezeii străini din mijlocul lor, și au slujit Domnului. El S-a îndurat de suferințele lui Israel.

2Cron 7.14; 2Cron 15.8; Ier 18.7-8; Ps 106.44-45; Isa 63.8;

¹⁷Fiii lui Amon s-au strâns și au tăbărât în Galaad, și copiii lui Israel s-au strâns și au tăbărât la Mițpa.

Gen 31.49; Jud 11.11-29;

¹⁸Poporul, și căpeteniile Galaadului și-au zis unul altuia: "Cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor lui Amon? El va fi căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului."

Jud 11.8-11;

11

lefta, judecător în Israel.

¹lefta, Galaaditul, era un om viteaz. El era fiul unei curve. Galaad născuse pe lefta.

Evr 11.32;Jud 6.12;2Împ 5.1;

²Nevasta lui Galaad i-a născut fii, care, făcându-se mari, au izgonit pe lefta, și i-au zis: "Tu nu vei avea moștenire în casa tatălui nostru, căci ești fiul unei alte femei."

³Și lefta a fugit de la frații lui, și a locuit în țara Tob. Niște oameni fără căpătâi s-au strâns la lefta, și făceau plimbări cu el.

Jud 9.4;1Sam 22.2;

⁴După câțva timp, fiii lui Amon au pornit cu război împotriva lui Israel.

⁵Și pe când fiii lui Amon făceau război cu Israel, bătrânii Galaadului s-au dus să caute pe lefta din țara Tob.

⁶Ei au zis lui lefta: "Vino de fii căpetenia noastră, și să batem pe fiii lui Amon."

⁷lefta a răspuns bătrânilor Galaadului: "Nu m-ați urât voi, și nu m-ați izgonit voi din casa tatălui meu? Pentru ce veniți la mine acum când sunteți în strâmtorare?"

Gen 26.27;

⁸Bătrânii Galaadului au zis lui lefta: "Ne întoarcem la tine acum, ca să mergi cu noi, să bați pe fiii lui Amon, și să fii căpetenia noastră, căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului."

Jud 10.18;Luc 17.4;Jud 10.18;

⁹lefta a răspuns bătrânilor Galaadului: "Dacă mă aduceți înapoi ca să bat pe fiii lui Amon, și dacă Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare căpetenia voastră?"

¹⁰Bătrânii Galaadului au zis lui lefta: "Domnul să ne audă, și să judece, dacă nu vom face ce spui."

Ier 42.5;

¹¹Și lefta a pornit cu bătrânii Galaadului. Poporul l-a pus în fruntea lui, și l-a așezat căpetenie, și lefta a spus din nou înaintea Domnului, la Mițpa, toate cuvintele pe care le rostise.

Jud 11.8;Jud 10.17;Jud 20.1;1Sam 10.17;1Sam 11.15;

Înfrângerea Amoniților.

¹²lefta a trimis soli împăratului fiilor lui Amon, ca să-i spună: "Ce ai cu mine de vii împotriva mea să faci război împotriva țării mele?"

¹³Împăratul fiilor lui Amon a răspuns solilor lui lefta: "Pentru că Israel, când s-a suit din Egipt, a pus mâna pe țara mea, de la Arnon până la Iaboc și Iordan. Dă-mi-o înapoi acum de bună voie."

Num 21.24-26;Gen 32.22;

¹⁴lefta a trimis iarăși soli împăratului fiilor lui Amon,

¹⁵ca să-i spună: "Așa vorbește lefta. "Israel n-a pus mâna pe țara Moabului, nici pe țara fiilor lui Amon.

Deut 2.9-19;

¹⁶Căci, când s-a suit Israel din Egipt, a mers în pustie până la marea Roșie și a ajuns la Cades.

Num 14.25;Deut 1.40;Ios 5.6;Num 13.26;Num 20.1;Deut 1.46;

¹⁷Atunci Israel a trimis soli împăratului Edomului, ca să-i spună: "Lasă-mă să trec prin țara ta." Dar împăratul Edomului n-a voit. A trimis și la împăratul Moabului, și nici el n-a vrut. Și Israel a rămas la Cades.

Num 20.14;Num 20.18-21;Num 20.1;

¹⁸Apoi a mers prin pustie, a ocolit țara Edomului și țara Moabului, și a venit la răsăritul țării Moabului; au tăbărât dincolo de Arnon, fără să intre pe ținutul Moabului, căci Arnonul era hotarul Moabului.

Num 21.4;Deut 2.1-8;Num 21.11;Num 21.13;Num 22.36;

¹⁹Israel a trimis soli lui Sihon, împăratul Amoriților, împăratul Hesbonului. Și Israel i-a zis: "Lasă-mă să trec prin țara ta până la locul spre care mergem."

Num 21.21;Deut 2.26;Num 21.22;Deut 2.27;

²⁰Dar Sihon n-a avut încredere în Israel, ca să-l lase să treacă pe ținutul lui; și-a strâns tot poporul, a tăbărât la lahat, și a luptat împotriva lui Israel.

Num 21.23;Deut 2.32;

²¹Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâinile lui Israel, care i-a bătut. Israel a pus mâna pe toată țara Amoriților, care erau așezați în țara aceasta.

Num 21.24-25;Deut 2.33-34;

²²Au pus mâna pe tot ținutul Amoriților, de la Arnon până la Iaboc, și de la pustie până la Iordan.

Deut 2.36;

²³Și acum, când Domnul, Dumnezeul lui Israel, a izgonit pe Amoriți dinaintea poporului Său Israel, tu să le stăpânești țara?

²⁴Oare ce-ți dă în stăpânire dumnezeul tău Chemoș, nu vei stăpâni? Și tot ce ne-a dat în stăpânire Domnul, Dumnezeul nostru, înaintea noastră, noi să nu stăpânim!

Num 21.29;1Împ 11.7;Ier 48.7;Deut 9.4-5;Deut 18.12;Ios 3.10;

²⁵Ești tu mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a certat el cu Israel sau a făcut el război împotriva lui?

Num 22.2;Ios 24.9;

²⁶Iată că sunt trei sute de ani de când locuiește Israel la Hesbon și în satele din jurul lui, la Aroer și în satele din jurul lui și în toate cetățile care sunt pe malul Arnonului: pentru ce nu i le-ați luat în tot timpul acesta?

Num 21.25;Deut 2.36;

²⁷Eu nu te-am supărat deloc, și rău te-ai purtat cu mine, făcându-mi război. Domnul să judece lucrul acesta. El să fie astăzi judecător între fiii lui Israel și fiii lui Amon."

Gen 18.25;Gen 16.5;Gen 31.53;1Sam 24.12-15;

²⁸Împăratul fiilor lui Amon n-a ascultat cuvintele pe care a trimis lefta să i le spună.

Fiica lui lefta.

²⁹Duhul Domnului a venit peste Iefta. Iefta a străbătut Galaadul și Manase; a trecut la Mițpe în Galaad; și din Mițpe din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon.

Jud 3.10;

³⁰Iefta a făcut o juruință Domnului, și a zis: "Dacă vei da în mâinile mele pe fiii lui Amon,

Gen 28.20;1Sam 1.11;

³¹oricine va ieși pe porțile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericită de la fiii lui Amon, va fi închinat Domnului, și-l voi aduce ca ardere de tot."

Lev 27.2;1Sam 1.11-28;1Sam 2.18;Ps 66.13;Lev 27.11-12;

³²Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, și Domnul i-a dat în mâinile lui.

³³Le-a pricinuit o foarte mare înfrângere, de la Aroer până spre Minit, loc care cuprindea douăzeci de cetăți, și până la Abel-Cheramim. Și fiii lui Amon au fost smeriți înaintea copiilor lui Israel.

Ezec 27.17;

³⁴Iefta s-a întors acasă la Mițpa. Și iată că fiica sa i-a ieșit înaintea cu timpane și jocuri. Ea era singurul lui copil; n-avea fii și nici altă fată.

Jud 10.17;Jud 11.11;Ex 15.20;1Sam 18.6;Ps 68.25;Ier 31.4;

³⁵Cum a văzut-o, el și-a rupt hainele, și a zis: "Ah! fata mea! adânc mă lovești și mă tulburi! Am făcut o juruință Domnului, și n-o pot întoarce."

Gen 37.29-34;Ecl 5.2;Num 30.2;Ps 15.4;Ecl 5.4-5;

³⁶Ea i-a zis: "Tată, ai făcut o juruință Domnului, fă-mi potrivit cu ceea ce ți-a ieșit din gură, acum când Domnul te-a răzbunat pe vrăjmașii tăi, pe fiii lui Amon."

Num 30.2;2Sam 18.19-31;

³⁷Și ea a zis tatălui său: "Atât îngăduie-mi: lasă-mă slobodă două luni, ca să mă duc să mă pogor în munți, și să-mi plâng fecioria cu tovarășele mele."

³⁸El a răspuns: "Du-te!" Și a lăsat-o slobodă două luni. Ea s-a dus cu tovarășele ei, și și-a plâns fecioria pe munți.

³⁹După cele două luni, s-a întors la tatăl ei, și el a împlinit cu ea juruința pe care o făcuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu bărbat. De atunci s-a făcut în Israel obiceiul

Jud 11.31;1Sam 1.22-24;1Sam 2.18;

⁴⁰că, în toți anii, fetele lui Israel se duc să prăznuiască pe fiica lui lefta, Galaaditul, patru zile pe an.

12

Războiul dintre Efraimiți și Galaadiți.

¹Bărbații lui Efraim s-au strâns, au pornit spre miază noapte, și au zis lui lefta: "Pentru ce te-ai dus să bați pe fiii lui Amon, fără să ne fi chemat și pe noi să mergem cu tine? Vrem să-ți dăm foc casei și să te ardem împreună cu ea."

Jud 8.1;

²lefta le-a răspuns: "Eu și poporul meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; și când v-am chemat, nu m-ați scăpat din mâinile lor.

³Văzând că nu-mi vii în ajutor, mi-am pus viața în joc, și am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i-a dat în mâinile mele. Pentru ce vă suiți dar azi împotriva mea ca să-mi faceți război?"

1Sam 19.5;1Sam 28.21;Iov 13.14;Ps 119.109;

⁴lefta a strâns pe toți bărbații Galaadului, și a început lupta cu Efraim. Bărbații Galaadului au bătut pe Efraim, pentru că Efraimiții ziceau: "Sunteți niște fugari ai lui Efraim! Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui Manase!"

1Sam 25.10;Ps 78.9;

⁵Galaadiții au pus mâna pe vadurile Iordanului dinspre Efraim. Și când unul din fugarii lui Efraim, zicea: "Lasă-mă să trec!" bărbații Galaadului îl întrebau: "Ești Efraimit?" Dacă răspundea: "Nu",

Ios 22.11;Jud 3.28;Jud 7.24;

⁶atunci îi ziceau: "Ei bine, zi Șibolet." Și el zicea: "Șibolet", căci nu putea să-l spună bine. Atunci bărbații Galaadului îl apucau, și-l înjunghiau lângă vadurile Iordanului. Astfel au pierit în vremea aceea patruzeci și două de mii de bărbați din Efraim.

⁷lefta a fost judecător în Israel zece ani; apoi lefta, Galaaditul, a murit, și a fost îngropat într-una din cetățile Galaadului.

Ibțan, Elon, Abdon.

⁸După el, a fost judecător în Israel Ibțan din Betleem.

⁹El a avut treizeci de fii, a măritat treizeci de fete în afară, și a adus pentru fiii lui treizeci de fete de afară. El a fost judecător în Israel șapte ani;

¹⁰apoi Ibțan a murit, și a fost îngropat în Betleem.

¹¹După el a fost judecător în Israel Elon din Zabulon. El a fost judecător în Israel zece ani;

¹²apoi Elon din Zabulon a murit, și a fost îngropat la Aialon, în țara lui Zabulon.

¹³După el, a fost judecător în Israel, Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul.

¹⁴El a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, care călăreau pe șaptezeci de mânji de măgari. El a fost judecător în Israel opt ani;

Jud 5.10;Jud 10.4;

¹⁵apoi Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul, a murit și a fost la îngropat Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele Amaleciților.

Jud 3.13-27;Jud 5.14;

13

Vestirea nașterii lui Samson.

¹Copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mâinile Filistenilor, timp de patruzeci de ani.

Jud 2.11;Jud 3.7;Jud 4.1;Jud 6.1;Jud 10.6;1Sam 12.9;

²Era un om în Țorea, din familia Daniților, care se chema Manoah. Nevasta sa era stearpă, și nu năștea.

Ios 19.41;

³Îngerul Domnului S-a arătat femeii, și i-a zis: "Iată că tu ești stearpă, și n-ai copii; dar vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu.

Jud 6.12;Luc 1.11-31;

⁴Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare, și să nu mănânci nimic necurat.

Jud 13.14; Num 6.2-3; Luc 1.15;

⁵Căci vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mâna Filistenilor."

⁶Femeia s-a dus și a spus bărbatului ei: "Un om al lui Dumnezeu a venit la mine, și avea înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, o înfățișare înfricoșată. Nu l-am întrebat de unde este, și nici nu mi-a spus care-i este numele.

Deut 33.1; 1Sam 2.27; 1Sam 9.6; 1Împ 17.24; Mat 28.3; Luc 9.29; Fapt 6.15; Jud 13.17-18;

⁷Dar mi-a zis: "Tu vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu; și acum să nu bei nici vin nici băutură tare, și să nu mănânci nimic necurat, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul maicii lui, până în ziua morții lui".

Îngerul se arată din nou.

⁸Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: "Doamne, Te rog, să mai vină odată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!"

⁹Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah, și Îngerul lui Dumnezeu a venit iarăși la femeie. Ea ședea într-un ogor, și Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea.

¹⁰Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei, și i-a zis: "Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine, mi s-a arătat iarăși".

¹¹Manoah s-a sculat, a mers după nevasta sa, s-a dus la omul acela, și i-a zis: "Tu ai vorbit femeii acesteia?" El a răspuns: "Eu".

¹²Manoah a zis: "Acum, dacă se va împlini cuvântul Tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil, și ce va fi de făcut?"

¹³Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: "Femeia să se ferească de tot ce i-am spus.

¹⁴Să nu guste nici un rod din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare, și să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit."

Jud 13.4;

¹⁵Manoah a zis Îngerului Domnului: "Îngăduie-mi să Te opresc, și să-Ți pregătesc un ied".

Gen 18.5;Jud 6.18;

¹⁶Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: "Chiar dacă M-ai opri, n-aș mânca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului". Manoah nu știa că este Îngerul Domnului.

¹⁷Și Manoah a zis Îngerului Domnului: "Care-Ți este numele, ca să-Ți aducem slavă, când se va împlini cuvântul Tău?"

¹⁸Îngerul Domnului i-a răspuns: "Pentru ce îmi ceri Numele? El este minunat."

¹⁹Manoah a luat iedul și darul de mâncare, și a adus jertfă Domnului pe stâncă. S-a făcut o minune, în timp ce Manoah și nevasta sa priveau.

Jud 6.19-20;

²⁰Pe când flacăra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah și nevasta sa au căzut cu fața la pământ.

Lev 9.24;1Cron 21.16;Ezec 1.28;Mat 17.6;

²¹Îngerul Domnului nu S-a mai arătat lui Manoah și nevastei lui. Atunci Manoah a înțeles că este Îngerul Domnului,

Jud 6.22;

²²și a zis nevastei sale: "Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu."

Gen 32.30;Ex 33.20;Deut 5.26;Jud 6.22;

²³Nevasta sa i-a răspuns: "Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot și darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea, și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri".

Nașterea lui Samson.

²⁴Femeia a născut un fiu, și i-a pus numele Samson. Copilul a crescut, și Domnul l-a binecuvântat.

Evr 11.32;1Sam 3.19;Luc 1.80;Luc 2.52;

²⁵Și Duhul Domnului a început să-l miște la Mahane-Dan, între Țorea și Eștaol.

14

Lupta lui Samson cu leul.

¹Samson s-a pogorât la Timna, și a văzut acolo o femeie din fetele Filistenilor.

Gen 38.13;Ios 15.10;Gen 34.2;

²Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale, și a zis: "Am văzut la Timna o femeie din fetele Filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă".

Gen 21.21;Gen 34.4;

³Tatăl său și mama sa i-au zis: "Nu este nici o femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la Filistenii, care sunt netăiați împrejur?" Și Samson a zis tatălui său: "Ia-mi-o, căci îmi place."

Gen 24.3-4;Gen 34.14;Ex 34.16;Deut 7.3;

⁴Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea de la Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor. În vremea aceea Filistenii stăpâneau peste Israel.

Ios 11.20;1Împ 12.15;2Împ 6.33;2Cron 10.15;2Cron 22.7;2Cron 25.20;Jud 13.1;Deut 28.48;

⁵Samson s-a pogorât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înaintea un leu tânăr mugind.

⁶Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâșiat pe leu cum se sfâșie un ied. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse.

Jud 3.10;Jud 13.25;1Sam 11.6;

⁷S-a pogorât și a vorbit cu femeia aceea, și ea i-a plăcut.

⁸După câțva timp, s-a dus iarăși la Timna ca s-o ia, și s-a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în trupul leului era un roi de albine și miere.

⁹A luat mierea în mână, și a mâncat-o pe drum; și când a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat, și au mâncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului.

Căsătoria lui Samson și ghicitorile.

¹⁰Tatăl lui Samson s-a pogorât la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci așa făceau tinerii.

¹¹Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăși, care au stat împreună cu el.

¹²Samson le-a zis: "Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele șapte zile ale ospățului, și dacă o veți dezlega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.

1Împ 10.1;Ezec 17.2;Luc 14.7;Gen 29.27;Gen 45.22;2Împ 5.22;

¹³Dar dacă n-o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb". "Ei i-au zis:" "Spune-ne ghicitoarea ta s-o auzim".

¹⁴Și el le-a zis: "Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă, Și din cel tare a ieșit dulceață".

¹⁵Trei zile, n-au putut dezlega ghicitoarea. În ziua a șaptea, au zis nevastei lui Samson: "Înduplecă pe bărbatul tău să ne dezlege ghicitoarea; altfel, te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați adunat aici ca să ne jefuiți, nu-i așa?"

Jud 16.5;Jud 15.6;

¹⁶Nevasta lui Samson plângea lângă el și zicea: "Tu n-ai decât ură pentru mine, și nu mă iubești; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, și nu mi-ai dezlegat-o!" Și el i-a răspuns: "N-am dezlegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele: să ți-o dezleg ție"?

Jud 16.15;

¹⁷Ea a plâns lângă el tot timpul celor șapte zile cât a ținut ospățul; și în ziua a șaptea, i-a dezlegat-o, căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii.

¹⁸Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: "Ce este mai dulce decât mierea, și ce este mai tare decât leul? Și el le-a zis: "Dacă n-ați fi arat cu juncana mea, Nu mi-ați fi dezlegat ghicitoarea".

¹⁹Duhul Domnului a venit peste el, și s-a pogorât la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce dezlegaseră ghicitoarea. Era aprins de mânie, și s-a suit la casa tatălui său.

Jud 3.10;Jud 13.25;

²⁰Nevasta sa a fost dată unuia din tovarășii lui, cu care era prieten el.

15

Stricăciunea făcută holdelor Filistenilor cu vulpile.

¹După câțva timp, pe vremea seceratului grâului, Samson s-a dus să-și vadă nevasta, și i-a dus un ied. El a zis: "Vreau să intru la nevasta mea în odaia ei".

²Dar tatăl nevestei nu i-a îngăduit să intre. "Am crezut că o urăști", a zis el, "și am dat-o tovarășului tău. Nu este sora sa cea tânără mai frumoasă ca ea? Ia-o dar în locul ei."

Jud 14.20;

³Samson le-a zis: "De data aceasta nu voi fi vinovat față de Filistenii, dacă le voi face rău".

⁴Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi, și a luat niște făclii: apoi a legat vulpile coadă de coadă, și a pus câte o făclie între cele două cozi, la mijloc.

⁵A aprins făcliile, a dat drumul vulpilor în grânele Filistenilor, și a aprins astfel atât stogurile de snopi, cât și grâul care era în picioare, ba încă și grădinile de măslini.

⁶Filistenii au zis: "Cine a făcut lucrul acesta?" Li s-a răspuns: "Samson, ginerele Timneanului, pentru că acesta i-a luat nevasta și a dat-o tovarășului lui". Și Filistenii s-au suit, și au ars-o pe ea și pe tatăl ei.

Jud 14.15;

⁷Samson le-a zis: "Așa faceți? Nu voi înceta decât după ce-mi voi răzbuna pe voi".

⁸I-a bătut aspru, pe spate și pe pânțe; apoi s-a pogorât și a locuit în crăpătura stâncii Etam.

Samson ucide o mie de Filistenii.

⁹Atunci Filistenii au pornit, au tăbărât în Iuda, și s-au întins până la Lehi.

Jud 15.19;

¹⁰Bărbații din Iuda au zis: "Pentru ce v-ați suit împotriva noastră?" Ei au răspuns: "Ne-am suit să legăm pe Samson, ca să-i facem așa cum ne-a făcut el nouă".

¹¹Atunci trei mii de bărbați din Iuda s-au pogorât la crăpătura stâncii Etam, și au zis lui Samson: "Nu știi că Filistenii stăpânesc peste noi? Ce ne-ai făcut deci?" El le-a răspuns: "Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie."

¹²Ei i-au zis: "Noi ne-am pogorât să te legăm, ca să te dăm în mâinile Filistenilor." Samson le-a zis: "Jurați-mi că nu mă veți omori".

¹³Ei i-au răspuns: "Nu; vrem numai să te legăm și să te dăm în mâinile lor, dar nu te vom omori." Și l-au legat cu două funii noi, și l-au scos din stâncă.

¹⁴Când a ajuns la Lehi, Filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe care le avea la brațe s-au făcut ca niște fire de in ars în foc, și legăturile i-au căzut de pe mâini.

Jud 3.10; Jud 14.6;

¹⁵El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de oameni.

Lev 26.8; Ios 23.10; Jud 3.31;

¹⁶Și Samson a zis: "Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi; Cu o falcă de măgar, am ucis o mie de oameni".

¹⁷După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mână. Și locul acela s-a numit Ramat-Lehi (Aruncarea falcii).

Samson bea apă din stâncă.

¹⁸Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul, și a zis: "Tu ai îngăduit, prin mâna robului Tău, această mare izbăvire; și acum să mor de sete, și să cad în mâinile celor netăiați împrejur?"

Ps 3.7;

¹⁹Dumnezeu a despiciat crăpătura stâncii din Lehi, și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s-a întremat, și s-a înviorat. De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi.

Gen 45.27; Isa 40.29;

²⁰Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel, pe vremea Filistenilor.

16

Dalila.

¹Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă, și a intrat la ea.

²S-a spus oamenilor din Gaza: "Samson a venit aici". Și l-au înconjurat, și au pândit toată noaptea la poarta cetății. Au stat liniștiți toată noaptea, și au zis: "Când se va lumina de ziuă, îl vom omori".

1Sam 23.26;Ps 118.10-12;Fapt 9.24;

³Samson a rămas culcat până la miezul nopții. Pe la miezul nopții, s-a sculat, și a apucat porțile cetății cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri, și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului.

⁴După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila.

⁵Domnitorii Filistenilor s-au suit la ea, și i-au zis: "Înduplecă-l, și află de unde-i vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint.

Jud 14.15;Prov 2.16-19;Prov 5.3-11;Prov 6.24-26;Prov 7.21-23;

⁶Dalila a zis lui Samson: "Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea mare, și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit".

⁷Samson i-a zis: "Dacă aș fi legat cu șapte funii noi, care să nu fie uscate încă, aș slăbi și aș fi ca orice alt om".

⁸Domnitorii Filistenilor au adus Dalilei șapte funii noi, neuscate încă". Și ea l-a legat cu funiile acestea.

⁹Iar niște oameni stăteau la pândă la ea, într-o odaie. Ea i-a zis: "Filistenii sunt asupra ta Samson"! Și el a rupt funiile, cum se rupe o ață de câlți când se atinge de foc. Și astfel n-au știut de unde-i venea puterea.

¹⁰Dalila a zis lui Samson: "Vezi, ți-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat".

¹¹El i-a zis: "Dacă aș fi legat cu funii noi, care să nu fi fost întrebuințate niciodată, aș slăbi și aș fi ca orice alt om".

¹²Dalila a luat niște funii noi, și i-a legat cu ele. Apoi i-a zis: "Filistenii sunt asupra ta, Samson!" Iar niște oameni stăteau la pândă într-o odaie. Și el a rupt funiile de la brațe ca pe o ață.

¹³Dalila a zis lui Samson: "Până acum ți-ai bătut joc de mine, și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fii legat". El i-a zis: "N-ai decât să împletești cele șapte șuvițe de păr din capul meu în urzeala țesăturii".

¹⁴Și ea le-a pironit cu un cui de lemn în pământ. Apoi i-a zis: "Filistenii sunt asupra ta, Samson!" Și el s-a trezit din somn, și a smuls cuiul de lemn din pământ cu urzeală cu tot.

¹⁵Ea i-a zis: "Cum poți spune: "Te iubesc!" când inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ți-ai bătut joc de mine, și nu mi-ai spus de unde-ți vine puterea ta cea mare."

Jud 14.16;

¹⁶Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s-a umplut de o neliniște de moarte,

¹⁷și-a deschis toată inima față de ea, și i-a zis: "Briciul n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pântecul maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om".

Mic 7.5;Num 6.5;Jud 13.5;

¹⁸Dalila, văzând că își deschisese toată inima față de ea, a trimis să cheme pe domnitorii Filistenilor, și a pus să le spună: "Suiți-vă de data aceasta, căci mi-a deschis toată inima lui". Și domnitorii Filistenilor s-au suit la ea, și au adus argintul în mâini.

¹⁹Ea l-a adormit pe genunchii ei. Și chemând un om, a ras cele șapte șuvițe de pe capul lui Samson, și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea.

Prov 7.26-27;

²⁰Atunci ea a zis: "Filistenii sunt asupra ta, Samson!" Și el s-a trezit din somn, și a zis: "Voi face ca și mai înainte, și mă voi scutura". Nu știa că Domnul Se depărtase de el.

Num 14.9;Num 14.42-43;Ios 7.12;Ios 18.12;Ios 28.15-16;2Cron 15.2;

²¹Filistenii l-au apucat, și i-au scos ochii; l-au pogorât la Gaza, și l-au legat cu niște lanțuri de aramă. El învârtea la râșniță în temniță.

Răzbunarea și moartea lui Samson.

²²Dar părul capului lui a început iarăși să crească, după ce fusese ras.

²³Și domnitorii Filistenilor s-au strâns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și ca să se înveselească. Ei ziceau: "Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru."

²⁴Și când l-a văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicând: "Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustia țara, și ne înmulțea morții."

Dan 5.4;

²⁵În bucuria inimii lor, au zis: "Chemați pe Samson, ca să ne desfăteze!" Au scos pe Samson din temniță, și el a jucat înaintea lor. L-au așezat între stâlpi.

Jud 9.27;

²⁶Și Samson a zis tânărului care-l ținea de mână: "Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa, și să mă reazem de ei."

²⁷Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii Filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson, cum juca.

²⁸Atunci Samson a strigat către Domnul, și a zis: "Doamne, Dumnezeule! Adu-ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să-mi răzbun pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei!"

²⁹Și Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc pe care se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stânga.

³⁰Samson a zis: "Să mor împreună cu Filistenii!" S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.

³¹Frații lui și toată casa tatălui său s-au pogorât, și l-au luat. Când s-au suit înapoi, l-au îngropat între Țorea și Eștaol, în mormântul tatălui său Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani.

Jud 13.25;

¹Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica.

²El a zis mamei sale: "Cei o mie o sută de sicli de argint, care ți s-au luat, și pentru care ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mâinile mele, eu îl luasem." Și mama sa a zis: "Binecuvântat să fie fiul meu de Domnul!"

Gen 14.19;Rut 3.10;

³El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută sicli de argint; și mama sa a zis: "Închin cu mâna mea argintul acesta Domnului, ca să fac cu el fiului meu un chip cioplit și un chip turnat; și astfel ți-l voi da înapoi."

Ex 20.4-23;Lev 19.4;

⁴El a dat argintul înapoi mamei sale. Mama sa a luat două sute sicli de argint, și a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit și un chip turnat. Chipurile au fost aduse în casa lui Mica.

Isa 46.6;

⁵Mica acesta avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod și terafimi, și a sfințit pe unul din fiii lui ca preot.

Jud 8.27;Gen 31.19-30;Osea 3.4;

⁶În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea.

Jud 18.1;Jud 19.1;Jud 21.25;Deut 33.5;Deut 12.8;

⁷Era un tânăr în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era Levit, și locuia pentru o vreme acolo.

⁸Omul acesta a plecat din cetatea Betleemul lui Iuda, să-și caute o locuință potrivită. Urmându-și drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa lui Mica.

Ios 19.15;Jud 19.1;Rut 1.1-2;Mic 5.2;Mat 2.1-6;

⁹Mica i-a zis: "De unde vii?" El i-a răspuns: "Eu sunt Levit, din Betleemul lui Iuda, și merg să-mi caut o locuință potrivită."

¹⁰Mica i-a zis: "Rămâi la mine; tu să-mi fii tată și preot, și eu îți voi da zece sicli de argint pe an, hainele de care vei avea nevoie, și mijloace de trai."

Jud 18.19;Gen 45.8;Iov 29.16;

¹¹Și Levitul a intrat la el. S-a hotărât astfel să rămână la omul acesta, care a privit pe tânăr ca pe unul din fiii lui.

¹²Mica a sfințit pe Levit, și tânărul acesta i-a slujit ca preot și a locuit în casa lui.

Jud 17.5;Jud 18.30;

¹³Și Mica a zis: "Acum, știi că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe Levitul acesta."

18

Fiii lui Dan ridică lucruri pentru slujbă din casa lui Mica.

¹În vremea aceea, nu era împărat în Israel; și seminția Daniților își căuta o moșie ca să se așeze în ea, căci până în ziua aceea nu-i căzuse la sorți nici o moștenire în mijlocul semințiilor lui Israel.

Jud 17.6;Jud 21.25;Ios 19.47;

²Fiii lui Dan au luat dintre ei toți, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe care i-au trimis din Țorea și din Eștaol, să iscodească țara și s-o cerceteze. Ei le-au zis: "Duceți-vă și cercetați țara." Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, și au rămas peste noapte acolo.

Jud 13.25;Num 13.17;Ios 2.1;Jud 17.1;

³Când erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tânărului Levit, s-au apropiat și i-au zis: "Cine te-a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? Și ce ai aici?"

⁴Ei le-a răspuns: "Mica face cutare și cutare lucru pentru mine, îmi dă o simbrie, și eu îi sunt preot."

Jud 17.10;

⁵Ei i-au zis: "Întreabă pe Dumnezeu, ca să știm dacă vom avea noroc în călătoria noastră."

1Împ 22.5;Isa 30.1;Osea 4.12;Jud 17.5;Jud 18.14;

⁶Și preotul le-a răspuns: "Duceți-vă în pace; călătoria pe care o faceți este sub privirea Domnului."

1Împ 22.6;

⁷Cei cinci oameni au plecat, și au ajuns în Lais. Au văzut poporul de acolo trăind la adăpost, în felul Sidoniților, liniștit și fără grijă; în țară nu era nimeni care să le facă cel mai mic neajuns stăpânind peste ei; erau departe de Sidoniți, și n-aveau nici o legătură cu alți oameni.

los 19.47;Jud 18.27-28;

⁸S-au întors la frații lor în Țorea și Eștaol, și frații lor le-au zis: "Ce veste ne aduceți?"

Jud 18.2;

⁹"Haidem", au răspuns ei, "să ne suim împotriva lor; căci am văzut țara, și iată că era foarte bună. Ce! Stați și nu ziceți nimic? Nu fiți leneși și porniți să puneți stăpânire pe țara aceasta.

Num 13.30;los 2.23-24;1Împ 22.3;

¹⁰Când veți intra în ea, veți da peste un popor care stă fără frică. Țara este mare, și Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; este un loc unde nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ."

Jud 18.7-27;Deut 8.9;

¹¹Șase sute de oameni din familia lui Dan au pornit din Țorea și Eștaol, încinși cu armele lor de război.

¹²S-au suit, și au tăbărât la Chiriatic-learim în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriatic-learim, a fost chemat până în ziua de azi Mahane-Dan (Tabăra lui Dan).

los 15.60;Jud 13.25;

¹³Au trecut de acolo în muntele lui Efraim și au ajuns până la casa lui Mica.

Jud 18.2;

¹⁴Atunci cei cinci oameni care se duseseră să iscodească țara Lais, au luat cuvântul și au zis fraților lor: "Știți că în casele acestea este un efod, terafimi, un chip cioplit și un chip turnat? Vedeți acum ce aveți de făcut."

1Sam 14.28;Jud 17.5;

¹⁵Ei s-au abătut pe acolo, au intrat în casa tânărului Levit, în casa lui Mica, și l-au întrebat de sănătate!

¹⁶Cei șase sute de oameni din fiii lui Dan, încinși cu armele lor de război, stăteau la intrarea porții.

Jud 18.11;

¹⁷Și cei cinci oameni care se duseseră să iscodească țara, s-au suit și au intrat în casă; au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, în

timp ce preotul era la intrarea porții cu cei șase sute de oameni, încinși cu armele lor de război.

Jud 18.2-14Jud;

¹⁸Când au intrat în casa lui Mica, și au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, preotul le-a zis: "Ce faceți?"

¹⁹Ei au răspuns: "Taci, pune-ți mâna la gură, și vino cu noi; să ne fii părinte și preot. Mai bine este să fii preot la casa unui singur om, sau să fii preotul unei seminții și unei familii din Israel?"

Iov 21.5;Iov 29.9;Iov 40.4;Prov 30.32;Mic 7.16;Jud 17.10;

²⁰Preotul s-a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii, și chipul cioplit, și s-a unit cu ceata poporului.

²¹Au pornit iarăși la drum și au plecat, punând înaintea lor copiii, vitele și calabalâcurile.

²²După ce se depărtaseră bine de casa lui Mica, oamenii care locuiau în casele vecine cu a lui Mica s-au strâns și au urmărit pe fiii lui Dan.

²³Au strigat după fiii lui Dan, care s-au întors și au zis lui Mica: "Ce ai, și ce înseamnă gloata aceasta de oameni?"

²⁴El a răspuns: "Dumnezeii mei, pe care mi-i făcusem, mi i-ați luat împreună cu preotul și ați plecat: ce-mi mai rămâne? Cum puteți dar să-mi spuneți: "Ce ai?"

²⁵Fiii lui Dan i-au zis: "Să nu-ți auzim glasul; căci altfel niște oameni amărâți se vor arunca asupra voastră, și te vei pierde și pe tine și pe cei din casa ta."

²⁶Și fiii lui Dan și-au văzut mai departe de drum. Mica, văzând că sunt mai tari decât el, s-a întors și a venit acasă.

Cucerirea cetății Lais.

²⁷Au ridicat dar ce făcuse Mica, și au luat pe preotul care era în slujba lui, și s-au năpustit asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în pace; l-au trecut prin ascuțișul sabiei, și au ars cetatea.

Jud 18.7-10;Deut 33.22;Ios 19.47;

²⁸Nimeni n-a izbăvit-o, căci era departe de Sidon, și locuitorii ei n-aveau nici o legătură cu alți oameni: ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob. Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea, și au locuit în ea;

Jud 18.7; Num 13.21; 2Sam 10.6;

²⁹au numit-o Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care se născuse lui Israel; dar cetatea se chema mai înainte Lais.

Ios 19.47; Gen 14.14; Jud 20.1; 1Împ 12.29-30; 1Împ 15.20;

³⁰Au înălțat pentru ei chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, el și fiii lui au fost preoții seminției Daniților, până pe vremea robirii țării.

Jud 13.1; 1Sam 4.2-11; Ps 78.60-61;

³¹Au așezat pentru ei chipul cioplit pe care-l făcuse Mica, în tot timpul cât a fost casa lui Dumnezeu la Silo.

Ios 18.1; Jud 19.18; Jud 21.12;

19

Răutatea oamenilor din Ghibea din Benjamin.

¹Pe vremea când nu era împărat în Israel, un Levit, care locuia la marginea muntelui lui Efraim, și-a luat ca țiiitoare o femeie din Betleemul lui Iuda.

Jud 17.6; Jud 18.1; Jud 21.25;

²Țiiitoarea nu i-a fost credincioasă, și l-a părăsit ca să se ducă în casa tatălui ei în Betleemul lui Iuda, unde a rămas timp de patru luni.

Jud 17.7;

³Bărbatul ei s-a sculat și s-a dus la ea, ca să-i vorbească inimii și s-o aducă înapoi. Avea cu el pe sluga lui și doi măgari. Ea l-a adus în casa tatălui ei; și când l-a văzut tatăl femeii aceleia tinere, l-a primit cu bucurie.

⁴Socrul său, tatăl femeii aceleia tinere, l-a ținut la el trei zile. Au mâncat și au băut, și au rămas noaptea acolo.

⁵A patra zi, s-au sculat dis-de-dimineată, și Levitul se pregătea să plece. Dar tatăl tinerei femei a zis ginerelui său: "Ia o bucată de pâine, ca să prinzi la inimă; și apoi veți pleca."

Gen 18.5;

⁶Și au șezut de au mâncat și au băut amândoi. Apoi tatăl tinerei femei a zis bărbatului: "Hotărăște-te dar să rămâi aici la noapte, și să îți se înveselească inima."

⁷Bărbatul se scula să plece; dar în urma stăruințelor socrului său, a rămas acolo și noaptea aceea.

⁸În ziua a cincea, s-a sculat dis-de-dimineasă să plece. Atunci tatăl tinerei femei a zis: "Întărește-ți mai întâi inima, te rog; și rămâi până ce se va pleca ziua spre seară." Și au mâncat amândoi.

⁹Bărbatul se scula să plece, cu țitoarea și sluga lui; dar socrul său, tatăl tinerei femei, i-a zis: "Iată că ziua a trecut, e târziu, rămâi dar peste noapte aici; iată că ziua se pleacă spre noapte, rămâi aici peste noapte, și să îți se înveselească inima; mâine vă veți scula dis-de-dimineasă ca să porniți la drum, și te vei duce la cortul tău."

¹⁰Bărbatul n-a vrut să mai rămână și în noaptea aceea, ci s-a sculat și a plecat. A ajuns până în fața lebusului, adică Ierusalimul, cu cei doi măgari înșeuăți și cu țitoarea lui.

los 18.28;

¹¹Când s-au apropiat de lebus, ziua se plecaseră mult spre seară. Sluga a zis atunci stăpânului său: "Haidem, să ne îndreptăm spre cetatea aceasta a lebusiților, și să rămânem în ea peste noapte".

los 15.8-63;Jud 1.21;2Sam 5.6;

¹²Stăpânul său i-a răspuns: "Nu putem să intrăm într-o cetate străină, unde nu sunt copii de ai lui Israel, ci să mergem până la Ghibea."

los 18.28;

¹³A mai zis slugii sale: "Haidem, să ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibea sau Rama, și să rămânem acolo peste noapte".

¹⁴Au mers mai departe, și apunea soarele când s-au apropiat de Ghibea, care este a lui Beniamin.

¹⁵S-au îndreptat într-acolo ca să se ducă să rămână peste noapte în Ghibea. Levitul a intrat, și s-a oprit în piața cetății. Nu s-a găsit nimeni care să-i primească în casă să rămână peste noapte.

Mat 25.43;Evr 13.2;

16Și iată că un bătrân se întorcea seara de la munca câmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia pentru o vreme la Ghibea, și oamenii din locul acela erau Beniamiți.

Ps 104.23;

17El a ridicat ochii și a văzut pe călător în piața cetății. Și bătrânul i-a zis: "Încotro mergi, și de unde vii?"

18El i-a răspuns: "Venim din Betleemul lui Iuda și mergem până la marginea muntelui lui Efraim, de unde sunt. Mă dusesem la Betleemul lui Iuda, și acum mă duc la casa Domnului. Dar nu se găsește nimeni să mă primească în casă.

Ios 18.1;Jud 18.31;Jud 20.18;

19Avem însă paie și nutreț pentru măgarii noștri; avem și pâine și vin pentru mine, pentru roaba ta, și pentru băiatul care este cu robii tăi. Nu ducem lipsă de nimic."

20Bătrânul a zis: "Pacea să fie cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea, numai să nu rămâi în piață peste noapte."

Gen 43.23;Jud 6.23;Gen 19.2;

21L-a dus în casa lui, și a dat nutreț măgarilor. Călătorii și-au spălat picioarele; apoi au mâncat și au băut.

Gen 24.32;Gen 43.24;Gen 18.4;Ioan 13.5;

22Pe când se înveseleau ei, iată că oamenii din cetate, niște fii ai lui Belial, oameni stricați, au înconjurat casa, au bătut la poartă, și au zis bătrânului, stăpânul casei: "Scoate pe omul acela care a intrat la tine, ca să ne împreunăm cu el."

Gen 19.4;Jud 20.5;Osea 9.9;Osea 10.9;Deut 13.13;Gen 19.5;Rom 1.26-27;

23Stăpânul casei a ieșit la ei, și le-a zis: "Nu, fraților, vă rog să nu faceți un lucru așa de rău; fiindcă omul acesta a intrat în casa mea, nu săvârșiți mișelia aceasta.

Gen 19.6-7;2Sam 13.12;

24Iată că am o fată fecioară, și omul acesta are o țitoare; vi le voi aduce afară: necinstiți-le, și faceți-le ce vă va plăcea. Dar nu săvârșiți cu omul acesta o faptă așa de nelegiuită".

Gen 19.8;Gen 34.2;Deut 21.14;

²⁵Oamenii aceia n-au vrut să-l asculte. Atunci omul și-a luat țitoarea, și le-a adus-o afară. Ei s-au împreunat cu ea, și și-au bătut joc de ea toată noaptea până dimineața: și i-au dat drumul când se lumina de ziuă.

²⁶Către ziuă, femeia aceasta a venit și a căzut la ușa casei omului la care era bărbatul ei, și a rămas acolo până la ziuă.

²⁷Și dimineața, bărbatul ei s-a sculat, a deschis ușa casei, și a ieșit ca să-și urmeze drumul mai departe. Dar iată că femeia, țitoarea lui, era întinsă la ușa casei, cu mâinile pe prag.

²⁸Ei i-a zis: "Scoală-te, și haidem să mergem!" Ea n-a răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar, și a plecat acasă.

Jud 20.5;

²⁹Când a ajuns acasă, a luat un cuțit, a apucat pe țitoarea lui, și a tăiat-o mădular cu mădular în douăsprezece bucăți, pe care le-a trimis în tot ținutul lui Israel.

Jud 20.6;1Sam 11.7;

³⁰Toți cei ce au văzut lucrul acesta, au zis: "Niciodată nu s-a întâmplat și nu s-a văzut așa ceva, de când s-au suit copiii lui Israel din Egipt până în ziua de azi; luați aminte dar la lucrul aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți!"

Jud 20.7;Prov 13.10;

20

Poporul la Mițpa.

¹Toții copiii lui Israel au ieșit de la Dan până la Beer-Șeba și țara Galaadului, și adunarea s-a strâns ca un singur om înaintea Domnului, la Mițpa.

Deut 13.12;Ios 22.12;Jud 21.5;1Sam 11.7;Jud 18.29;1Sam 3.20;2Sam 3.10;2Sam 24.2; Jud 10.17;Jud 11.11;1Sam 7.5;1Sam 10.17;

²Căpeteniile întregului popor, toate semințiile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de oameni peștri, care scoteau sabia.

Jud 8.10;

³Și fiii lui Beniamin au auzit că se suiseră copiii lui Israel la Mițpa. Copiii lui Israel au zis: "Spuneți cum s-a întâmplat această nelegiuire?"

⁴Atunci Levitul, bărbatul femeii care fusese ucisă, a luat cuvântul, și a zis: "Ajunsesem, împreună cu țitoarea mea, la Ghibea lui Beniamin, ca să rămânem peste noapte acolo.

Jud 19.15;

⁵Locuitorii din Ghibea s-au sculat împotriva mea, și au înconjurat noaptea casa în care eram. Aveau de gând să mă omoare, au siluit pe țitoarea mea, până când a murit.

Jud 19.22;Jud 19.25-26;

⁶Mi-am luat țitoarea, și am tăiat-o în bucăți, pe care le-am trimis în tot ținutul moștenirii lui Israel; căci au săvârșit o nelegiuire și o mișelie în Israel.

Jud 19.29;Ios 7.15;

⁷Iată-vă pe toți, copii ai lui Israel; sfătuiți-vă, și luați o hotărâre aici!"

Jud 19.30;

⁸Tot poporul s-a sculat ca un singur om, și a zis: "Nici unul din noi să nu se ducă în cortul lui, și nimeni să nu se întorcă acasă.

⁹Iată acum ce vom face cetății Ghibea: să mergem împotriva ei după cum vom ieși la sorț.

¹⁰Să luăm din toate semințiile lui Israel zece oameni din o sută, o sută dintr-o mie, și o mie din zece mii; ei să se ducă să caute merinde pentru popor, pentru ca, la întoarcerea lor, să facem cetății Ghibea din Beniamin potrivit cu toată mișelia pe care a făcut-o ea în Israel."

¹¹Astfel toți bărbații lui Israel s-au strâns împotriva cetății, uniți ca un singur om.

¹²Semințiile lui Israel au trimis niște oameni în toate familiile lui Beniamin, ca să-i spună: "Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s-a făcut între voi?"

Deut 13.14;Ios 22.13-16;

¹³Scoateți afară acum pe oamenii aceia stricați din Ghibea, ca să-i omorâm și să curățim răul din mijlocul lui Israel." Dar Beniamiții n-au vrut să asculte glasul fraților lor, copiii lui Israel.

Deut 13.13;Jud 19.22;Deut 17.12;

¹⁴Beniamiții au ieșit din cetățile lor, și s-au strâns la Ghibea, ca să lupte împotriva copiilor lui Israel.

¹⁵Numărul Beniamiților ieșiți în ziua aceea din cetăți fost de douăzeci și șase de mii de oameni, care scoteau sabia, fără să se mai socotească și locuitorii din Ghibea, care alcătuiau șapte sute de oameni aleși.

¹⁶În tot poporul acesta, erau șapte sute de oameni aleși care nu se slujeau de mâna dreaptă; toți aceștia, aruncând o piatră cu praștia, puteau să ochească un fir de păr, și nu dădeau greș.

Jud 3.15;1Cron 12.2;

¹⁷S-a făcut și numărătoarea bărbaților lui Israel, afară de ai lui Benjamin, și s-a găsit patru sute de mii care scoteau sabia, toți bărbații de război.

¹⁸Și copiii lui Israel s-au sculat, s-au suit la Betel, și au întrebat pe Dumnezeu, zicând: "Cine din noi să se suie întâi ca să lupte împotriva fiilor lui Benjamin?" Domnul a răspuns: "Iuda să se suie întâi."

Jud 20.23-26;Num 27.21;Jud 1.1;

Seminția lui Benjamin este aproape nimicită.

¹⁹Copiii lui Israel au pornit dis-de-diminează, și au tăbărât la Ghibea.

²⁰Și bărbații lui Israel au înaintat ca să înceapă lupta împotriva bărbaților lui Benjamin, și s-au așezat în linie de bătaie împotriva lor înaintea cetății Ghibea.

²¹Fiii lui Benjamin au ieșit din Ghibea, și în ziua aceea au culcat la pământ douăzeci și două de mii de oameni din Israel.

Gen 49.27;

²²Poporul, bărbații lui Israel, s-au îmbărbătat, și s-au așezat din nou în linie de bătaie în locul unde se așezaseră în ziua întâi.

²³Și copiii lui Israel s-au suit, și au plâns înaintea Domnului până seara; au întrebat pe Domnul, și au zis: "Să mă mai sui la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin?" Domnul a răspuns: "Suiți-vă împotriva lui."

Jud 20.26-27;

²⁴Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Benjamin, în ziua a doua.

²⁵Și în aceeași zi, Beniamiții le-au ieșit înaintea din Ghibea, și iarăși au culcat la pământ optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, toți în stare să poarte armele.

Jud 20.21;

²⁶Toții copiii lui Israel și tot poporul s-au suit și au venit la Betel; au plâns și au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea până seara, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire înaintea Domnului.

Jud 20.18;

²⁷Și copiii lui Israel au întrebat pe Domnul - acolo se găsea atunci chivotul legământului lui Dumnezeu,

Ios 18.1;1Sam 4.3-4;

²⁸Și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu, - și au zis: "Să mai pornesc la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin, sau să mă las?" Domnul a răspuns: "Suiți-vă, căci mâine îi voi da în mâinile voastre."

Ios 24.33;Deut 10.8;Deut 18.5;

²⁹Atunci Israel a pus niște oameni la pândă în jurul cetății Ghibea.

Ios 3.4;

³⁰Copiii lui Israel s-au suit împotriva fiilor lui Benjamin, a treia zi, și s-au așezat în linie de bătaie înaintea cetății Ghibea, ca și în celelalte dăți.

³¹Și fiii lui Benjamin au ieșit înaintea poporului, și au fost trași departe de cetate. Au început să lovească de moarte în popor, ca și în celelalte dăți, pe drumurile cele mari, care suie: unul la Betel și altul la Ghibea prin câmpie, și au ucis aproape treizeci de bărbați din Israel.

³²Fiii lui Benjamin ziceau: "Iată-i bătuți înaintea noastră ca și mai înainte!" Dar copiii lui Israel ziceau: "Să fugim, și să-i tragem departe de cetate la drumul mare."

³³Toți bărbații lui Israel și-au părăsit locurile, și s-au înșiruit de bătaie la Baal-Tamar; și oamenii lui Israel, care stăteau la pândă, s-au aruncat din locul în care erau, din Maare-Ghibea.

³⁴Zece mii de oameni aleși din tot Israelul au ajuns înaintea cetății Ghibea. Lupta a fost aprigă, și Beniamiții nu-și închipuiau prăpădul prin care aveau să treacă.

los 8.14;Isa 47.11;

³⁵Domnul a bătut pe Beniamin înaintea lui Israel, și copiii lui Israel au ucis în ziua aceea douăzeci și cinci de mii o sută de oameni din Beniamin, toți în stare să poarte armele.

³⁶Fiii lui Beniamin credeau că bărbații lui Israel sunt bătuți, căci aceștia făceau loc Beniamiților și se bizuiau pe oamenii pe care-i puseseră la pândă împotriva cetății Ghibea.

los 8.15;

³⁷Oamenii de la pândă s-au aruncat repede asupra cetății Ghibea, au pornit înainte și au trecut toată cetatea prin ascuțișul sabiei.

los 8.19;

³⁸După un semn asupra căruia se învoiseră cu bărbații lui Israel, cei de la pândă aveau să facă să se înalțe din cetate un fum gros.

³⁹Atunci bărbații lui Israel s-au întors în luptă. Beniamiții le omorâseră aproape treizeci de oameni, și ziceau: "Negreșit, iată-i bătuți înaintea noastră ca în cea dintâi luptă!"

⁴⁰Dar un fum gros începea să se înalțe atunci din cetate. Beniamiții s-au uitat înapoi; și iată că flăcările se ridicau din cetatea întreagă spre cer.

los 8.20;

⁴¹Bărbații lui Israel se întorseseră; și bărbații lui Beniamin s-au înspăimântat, văzând prăpădul care avea să-i ajungă.

⁴²Au dat dosul înaintea bărbaților lui Israel, și au fugit pe calea care duce în pustie., Dar năvălitorii s-au luat după ei, iar pe cei ce ieșiseră din cetate i-au culcat la pământ, căci îi prinseseră la mijloc.

⁴³Au înconjurat pe Beniamin, l-au gonit și l-au zdrobit de îndată ce voia să se odihnească, până în fața cetății Ghibea înspre soare răsare.

⁴⁴Optsprezece mii de bărbați au căzut din Beniamin, toți voinici.

⁴⁵Din cei ce au dat dosul ca să fugă spre pustie la stânca Rimon, bărbații lui Israel au nimicit cinci mii pe drumuri; i-au urmărit până la Ghideom, și au ucis din ei două mii.

los 15.32;

⁴⁶Întreg numărul Beniamiților care au pierit în ziua aceea a fost de douăzeci și cinci de mii de oameni în stare să poarte armele, toți voinici.

⁴⁷Șase sute de oameni erau cei ce dăduseră dosul și fugiseră spre pustie la stâncă Rimon; acolo au rămas patru luni.

Jud 21.13;

⁴⁸Bărbații lui Israel s-au întors la fiii lui Benjamin, și i-au trecut prin ascuțișul sabiei, de la oamenii din cetăți până la dobitoace, și tot ce au găsit. Au pus de asemenea foc tuturor cetăților pe care le-au găsit în cale.

21

Înmulțirea din nou a seminției lui Benjamin.

¹Bărbații lui Israel juraseră la Mițpa, zicând: "Nici unul din noi să nu-și dea fata după un Beniamit".

²Poporul a venit la Betel, și a stat înaintea lui Dumnezeu până seara. Au ridicat glasul, au vărsat multe lacrimi,

³și au zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, pentru ce s-a întâmplat așa ceva în Israel, să lipsească astăzi o seminție întreagă din Israel?"

⁴A doua zi, poporul s-a sculat dis-de-dimineată; au zidit acolo un altar, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire.

2Sam 24.25;

⁵Copiii lui Israel au zis: "Cine dintre toate semințiile lui Israel nu s-a suit la adunare înaintea Domnului?" Căci făcuseră un jurământ mare împotriva oricui nu s-ar sui la Domnul la Mițpa, și ziseseră: "Să fie pedepsit cu moartea."

⁶Copiilor lui Israel le părea rău de fratele lor Benjamin, și ziceau: "Astăzi a fost nimicită o seminție din Israel.

⁷Cum să facem rost de neveste celor ce au rămas cu viață, fiindcă am jurat pe Domnul să nu le dăm fetele noastre de neveste?"

⁸Ei au zis deci: "Este cineva dintre semințiile lui Israel care să nu se fi suit la Domnul la Mițpa?" Și nimeni din labes din Galaad nu venise în tabără, la adunare.

1Sam 11.1;1Sam 31.11;

⁹Au făcut numărătoarea poporului, și nu era acolo nici unul din locuitorii din labes din Galaad.

¹⁰Atunci adunarea a trimis împotriva lor douăsprezece mii de ostași, dându-le porunca aceasta: "Duceți-vă, și treceți prin ascuțișul sabiei pe locuitorii din labes din Galaad, cu femeile și copiii.

¹¹Iată ce să faceți: să nimiciți cu desăvârșire orice bărbat și orice femeie care a cunoscut împreunarea cu bărbat".

Num 31.17;

¹²Au găsit între locuitorii din labes din Galaad patru sute de fete fecioare, care nu se culcaseră cu bărbat, și le-au adus în tabără la Silo, care este în țara Canaanului".

Ios 18.1;

¹³Toată adunarea a trimis soli să vorbească fiilor lui Benjamin care erau la stânca Rimon, și să le vestească pacea.

Jud 20.47;

¹⁴În timpul acela Beniamiții s-au întors și li s-au dat de neveste acelea pe care le lăsaseră cu viață din femeile din labes din Galaad. Dar nu erau destule.

¹⁵Poporului îi părea rău de Benjamin, căci Domnul făcuse o spărtură în semințiile lui Israel.

Jud 21.6;

¹⁶Bătrânii adunării au zis: "Cum să facem rost de neveste pentru cei rămași, căci femeile lui Benjamin au fost nimicite?"

¹⁷Și au zis: "Cei ce au mai rămas din Benjamin, să-și păstreze moștenirea, ca să nu se șteargă o seminție din Israel.

¹⁸Dar noi nu putem să dăm pe fetele noastre după ei, căci copiii lui Israel au jurat, zicând: "Blestemat să fie cine va da o nevestă unui Beniamit!"

Jud 21.1;Jud 11.35;

¹⁹Și au zis: "Iată, în fiecare an este o sărbătoare a Domnului la Silo, care este la miază noapte de Betel, la răsăritul drumului care suie din Betel la Sihem, și la miază-zi de Lebona."

²⁰Apoi au dat următoarea poruncă fiilor lui Beniamin: "Duceți-vă și stați la pândă în vii.

²¹Uitați-vă, și când veți vedea pe fetele din Silo ieșind să joace, să ieșiți din vii, să vă luați fiecare câte o nevastă din fetele din Silo, și să vă duceți în țara lui Beniamin.

Ex 15.20;Jud 11.34;1Sam 18.6;Ier 31.13;

²²Dacă părinții sau frații lor vor veni să se plângă la noi, le vom spune: "Dați-ni-le nouă, căci n-am luat câte o nevastă de fiecare în război. Nu voi li le-ați dat: numai atunci, ați fi vinovați.

²³Fiii lui Beniamin au făcut așa: și-au luat neveste, după numărul lor, dintre jucătoarele pe care le-au răpit; apoi au plecat și s-au întors în moștenirea lor; au zidit iarăși, cetățile, și au locuit acolo.

Jud 20.48;

²⁴Și în același timp copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în seminția lui și în familia lui, și s-a întors fiecare în moștenirea lui.

²⁵Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.

Jud 17.6;Jud 18.1;Jud 19.1;Deut 12.8;Jud 17.6;

RUT

(Ro. 9.25, 26. Fap. 10.35. Ro. 4.7. 1Tim. 5.4, 14. Ps. 113.5-9.)

1

Naomi.

¹Pe vremea judecătorilor, a fost o foamete în țară. Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevasta sa și cu cei doi fii ai lui, să locuiască pentru o vreme în țara Moabului.

Jud 2.16;Gen 12.10;Gen 26.1;2Imp 8.1;Jud 17.8;

²Numele omului aceuia era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi, și cei doi fii ai lui se numeau Mahlon și Chilion: erau Efrațiți, din Betleemul lui Iuda. Ajungând în țara Moabului, și-au așezat locuința acolo.

Gen 35.19;Jud 3.30;

³Elimelec, bărbatul Naomei, a murit, și ea a rămas cu cei doi fii ai ei.

⁴Ei și-au luat neveste Moabite. Una se numea Orpa, și cealaltă Rut, și au locuit acolo aproape zece ani.

⁵Mahlon și Chilion au murit și ei amândoi, și Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei și fără bărbat.

Rut se ține de Naomi.

⁶Apoi s-a sculat, ea și nurorile ei, ca să se întoarcă în țara ei din țara Moabului, căci aflate în țara Moabului că Domnul cercetase pe poporul Său și-i dăduse pâine.

Ex 4.31;Luc 1.68;Ps 132.15;Mat 6.11;

⁷Ea a ieșit din locul în care locuia însoțită de cele două nurori ale ei, și a pornit ca să se întoarcă în țara lui Iuda.

⁸Naomi a zis atunci celor două nurori ale ei: "Duceți-vă și întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei! Domnul să Se îndure de voi, cum v-ați îndurat și voi de cei ce au murit și de mine!

Ios 24.15;2Tim 1.16-18;Rut 1.5;Rut 2.20;

⁹Să vă dea Domnul să găsiți odihnă fiecare în casa unui bărbat!" Și le-a sărutat. Ele au ridicat glasul, și au plâns;

Rut 3.1;

¹⁰și i-au zis: "Nu; noi vom merge cu tine la poporul tău."

¹¹Naomi a zis: "Întoarceți-vă, fiicele mele! Pentru ce să veniți voi cu mine? Mai am eu oare fii în pântecele meu, ca să poată fi bărbații voștri?"

Gen 38.11;Deut 25.5;

¹²Întoarceți-vă, fiicele mele, și duceți-vă! Eu sunt prea bătrână ca să mă mărit din nou. Și chiar dacă aș zice că trag nădejde; chiar dacă în noaptea aceasta aș fi cu un bărbat, și aș naște fii,

¹³ați mai aștepta voi până să se facă mari și ați vrea voi să nu vă măritați din pricina lor? Nu, fiicele mele! Eu sunt mult mai amărâtă decât voi, pentru că mâna Domnului s-a întins împotriva mea."

Jud 2.15;Iov 19.21;Ps 32.4;Ps 38.2;Ps 39.9-10;

¹⁴Și ele au ridicat glasul, și iarăși au plâns. Orpa a sărutat pe soacra sa și a plecat, dar Rut s-a ținut de ea.

Prov 17.17;Prov 18.24;

¹⁵Naomi a zis către Rut: "Iată, cumnata ta s-a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta."

Jud 11.24;Ios 24.15-19;2Împ 2.2;Luc 24.28;

¹⁶Rut a răspuns: "Nu sta de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;

2Împ 2.2-6;Rut 2.11-12;

¹⁷unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!"

1Sam 3.17;1Sam 25.22;2Sam 19.13;2Împ 6.31;

¹⁸Naomi, văzând-o hotărâtă să meargă cu ea, n-a mai stăruit.

Fapt 21.14;

¹⁹Au călătorit împreună până ce au ajuns la Betleem. Și când au intrat în Betleem, toată cetatea s-a pus în mișcare din pricina lor și femeile ziceau: "Naomi (Plăcută) este aceasta?"

Mat 21.10;Isa 23.7;Plân 2.15;

²⁰Ea le-a zis: "Nu-mi mai ziceți Naomi; ziceți-mi Mara (Amărăciune), căci cel Atotputernic m-a umplut de amărăciune.

²¹La plecare eram în belșug, și acum Domnul mă aduce înapoi cu mâinile goale. De ce să-mi mai ziceți Naomi, când Domnul S-a rostit împotriva mea, și Cel Atotputernic m-a întristat?"

Iov 1.21;

²²Astfel s-au întors din țara Moabului Naomi și nora sa Rut, Moabita. Au ajuns la Betleem la începutul seceratului orzurilor.

Ex 9.31-32;Rut 2.23;2Sam 21.9;

¹Naomi avea o rudă după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din familia lui Elimelec, și se numea Boaz.

Rut 3.2-12Rut;

²Rut, Moabita, a zis către Naomi: "Lasă-mă, te rog, să mă duc să strâng spice de pe câmpul aceluia înaintea căruia voi căpăta trecere." Ea i-a răspuns: "Du-te, fiica mea."

Lev 19.9;Deut 24.19;

³Ea s-a dus într-un ogor să strângă spice pe urma secerătorilor. Și s-a întâmplat că ogorul acela era a lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.

⁴Și iată că Boaz a venit din Betleem, și a zis secerătorilor: "Domnul să fie cu voi!" Ei i-au răspuns: "Domnul să te binecuvânteze!"

Ps 129.7-8;Luc 1.28;2Tes 3.16;

⁵Și Boaz a zis slujitorului însărcinat cu privegherea secerătorilor: "A cui este tânăra aceasta?"

⁶Slujitorul însărcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: "Este o tânără Moabită, care s-a întors cu Naomi din țara Moabului.

Rut 1.22;

⁷Ea a zis: "Dă-mi voie să strâng și să culeg spice dintre snopi, rămase pe urma secerătorilor." Și de azi dimineață, de când a venit, a stat în picioare până acum, și nu s-a odihnit decât o clipă în casă".

⁸Boaz a zis către Rut: "Ascultă, fiică, să nu te duci să culegi spice în alt ogor; să nu te depărtezi de aici, și rămâi cu slujnicele mele.

⁹Uită-te unde vor secera pe câmpii, și du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și când îți va fi sete, să te duci la vase, și să bei din ce vor scoate slugile."

¹⁰Atunci ea s-a aruncat cu fața la pământ, și i-a zis: "Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?"

1Sam 25.23;

¹¹Boaz i-a răspuns: "Mi s-a spus tot ce ai făcut pentru soacra ta, de la moartea bărbatului tău, și cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte.

Rut 1.14-17;

12 Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeului lui Israel, sub ale cărui aripi ai venit să te adăpostești!"

1Sam 24.19;Rut 1.16;Ps 17.8;Ps 36.7;Ps 57.1;Ps 63.7;

13 Și ea a zis: "O! să capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m-ai mângâiat, și vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Și totuși eu nu sunt nici măcar ca una din slujnicele tale."

Gen 33.15;1Sam 1.18;1Sam 25.41;

14 La vremea prânzului, Boaz a zis către Rut: "Apropie-te, mănâncă pâine, și înmoaie-ți bucată în oțet." Ea a șezut lângă secerători. I-au dat grăunțe prăjite; a mâncat și s-a săturat și ce a rămas a strâns.

Rut 2.8;

15 Apoi s-a sculat să culeagă spice. Boaz a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: "Lăsați-o să culeagă spice și între snopi, și să n-o oprîți;

16 și chiar voi să-i scoateți din snopi câteva spice; s-o lăsați să culeagă spice, și să n-o înfrunțați."

17 Ea a cules spice de pe câmp până seara, și a bătut ce culesese. A ieșit aproape o efă de orz.

18 A luat-o și a intrat în cetate, și soacra sa a văzut ce culesese. Rut a scos și rămășițele de la prânz și i le-a dat.

Rut 2.14;

19 Soacra sa i-a zis: "Unde ai cules astăzi spice, și unde ai muncit? Binecuvântat să fie cel ce s-a îngrijit de tine!" Și Rut a spus soacrei sale la cine muncise: "Omul la care am muncit azi", a zis ea, "se numește Boaz."

Rut 2.10;Ps 41.1;

20 Naomi a zis nurorii sale: "Să fie binecuvântat de Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit. "Omul acesta este rudă cu noi", i-a mai spus Naomi, "este din cei ce au drept de răscumpărare asupra noastră."

Rut 3.10;2Sam 2.5;Iov 29.13;Prov 17.17;Rut 3.9;Rut 4.6;

21 Rut, Moabita, a adăugat: "El mi-a mai zis:" "Rămâi cu slugile mele, până vor isprăvi de secerat."

²²Și Naomi a zis către nora sa Rut: "Este bine, fiica mea, să ieși cu slujnicele lui, și să nu te întâlnească cineva în alt ogor".

²³Ea s-a ținut dar de slujnicele lui Boaz, ca să culeagă spice, până la sfârșitul seceratului orzurilor și seceratului grâului. Și locuia cu soacra sa.

3

Rut ascultă de sfatul soacrei ei.

¹Soacra sa Naomi i-a zis: "Fiica mea, aș vrea să-ți dau un loc de odihnă, ca să fii fericită.

1Cor 7.36;1Tim 5.8;Rut 1.9;

²Și acum Boaz, cu ale cărui slujnice ai fost, nu este el rudă cu noi? Iată, el are să vânture la noapte orzurile în arie.

Rut 2.8;

³Spală-te și unge-te, apoi îmbracă-te cu hainele tale, și pogoară-te la arie. Să nu te faci cunoscută lui, până va isprăvi de mâncat și de băut.

2Sam 14.2;

⁴Și când se va duce să se culce, înseamnă-ți locul unde se culcă. Apoi du-te, descoperă-i picioarele, și culcă-te. Și el însuși îți va spune ce să faci."

⁵Ea i-a răspuns: "Voi face tot ce ai spus."

⁶Rut s-a pogorât la arie, și a făcut tot ce poruncise soacra sa.

⁷Boaz a mâncat și a băut, și inima-i era veselă. S-a dus și s-a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i-a descoperit picioarele, și s-a culcat.

Jud 19.6-22;2Sam 13.28;Est 1.10;

⁸La miezul nopții, omul s-a speriat; s-a plecat, și iată că o femeie era culcată la picioarele lui.

⁹El a zis: "Cine ești tu?" Ea răspuns: "Eu sunt Rut, slujnica ta; întinde-ți poala hainei peste slujnica ta, căci ai drept de răscumpărare."

Ezec 16.8;Rut 2.20;Rut 3.12;

¹⁰Și el a zis: "Fii binecuvântată de Domnul, fiică! Această faptă de pe urmă mărturisește și mai mult pentru tine decât cea dintâi, că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogați.

Rut 2.20;Rut 1.8;

¹¹Acum, fiică, nu te teme, îți voi face tot ce vei zice, căci toată cetatea știe că ești o femeie cinstită.

Prov 4.12;

¹²Este adevărat că am drept de răscumpărare, dar este o altă rudă mai aproape decât mine.

Rut 3.9;Rut 4.1;

¹³Rămâi în noaptea aceasta aici. Și mâine, dacă vrea să te răscumpere, bine, să te răscumpere; dar dacă nu-i place să te răscumpere, te voi răscumpăra eu, viu este Domnul! Culcă-te aici până dimineață."

Deut 25.5;Rut 4.5;Mat 22.24;Jud 8.19;Ier 4.2;

¹⁴Ea a rămas culcată la picioarele lui până dimineață, și s-a sculat mai înainte de a se putea cunoaște unul pe altul. Boaz a zis: "Să nu știe nimeni că a intrat o femeie în arie!"

Rom 12.17;Rom 14.16;1Cor 10.32;2Cor 8.21;1Tes 5.22;

¹⁵Și a adăugat: "Adu mantaua de pe tine, și ține-o." Ea a ținut-o, și el a măsurat șase măsuri de orz, și le-a pus pe ea. Apoi a intrat în cetate.

¹⁶Rut s-a întors la soacra sa, și Naomi, a zis: "Tu ești, fiica mea?" Rut i-a istorisit tot ce-i făcuse omul acela.

¹⁷Ea a zis: "Mi-a dat aceste șase măsuri de orz, zicând: "Să nu te întorci cu mâinile goale la soacra ta."

¹⁸Și Naomi a zis: "Fii liniștită, fiica mea, până vei ști cum se va isprăvi lucrul acesta, căci omul acesta nu va avea odihnă până nu va sfârși lucrul chiar astăzi."

4

Căsătoria lui Boaz cu Rut.

¹Boaz s-a suit la poarta cetății, și s-a oprit acolo. Și iată că cel ce avea drept de răscumpărare, și despre care vorbise Boaz, trecea. Boaz i-a zis: "Hei, cutare, apropie-te, stai aici." Și el s-a apropiat, și s-a oprit.

Rut 3.12;

²Boaz a luat atunci zece oameni dintre bătrânii cetății, și a zis: "Ședeți aici." Și ei au șezut jos.

1Împ 21.8;Prov 31.23;

³Apoi a zis celui ce avea drept de răscumpărare: "Naomi, întorcându-se din țara Moabului, a vândut bucata de pământ care era a fratelui nostru Elimelec.

⁴Am crezut de datoria mea să te înștiințez despre aceasta, și să-ți spun: "Cumpăr-o, în fața locuitorilor și în fața bătrânilor poporului meu. Dacă vrei s-o răscumperi, răscumpăr-o; dar dacă nu vrei, spune-mi, ca să știu. Căci nu este nimeni înaintea ta care să aibă dreptul de răscumpărare, și după tine eu am dreptul acesta." Și el a răspuns: "O voi răscumpăra."

Ier 32.7-8;Gen 23.18;Lev 25.25;

⁵Boaz a zis: "În ziua în care vei cumpăra țarina din mâna Naomei, o vei cumpăra în același timp și de la Rut, Moabita, nevasta celui mort, ca să ridici numele mortului în moștenirea lui."

Gen 38.8;Deut 25.5-6;Rut 3.13;Mat 22.24;

⁶Și cel ce avea drept de răscumpărare a răspuns: "Nu pot s-o răscumpăr pe socoteala mea, de frică să nu-mi stric moștenirea mea; ia tu dreptul de răscumpărare, căci eu nu pot s-o răscumpăr."

Rut 3.12-13;

⁷Odinioară în Israel, pentru întărirea unei răscumpărări sau unui schimb, omul își scotea încălțăminte și o dădea celui alt: aceasta slujea ca mărturie în Israel.

Deut 25.7-9;

⁸Cel ce avea drept de răscumpărare a zis dar lui Boaz: "Cumpăr-o pe socoteala ta!" Și și-a scos încălțăminte.

⁹Atunci Boaz a zis bătrânilor și întregului popor: "Voi sunteți martori azi că am cumpărat din mâna Naomei tot ce era al lui Elimelec, al lui Chilion și al lui Mahlon,

¹⁰și că mi-am cumpărat de asemenea de nevastă pe Rut, Moabita, nevasta lui Mahlon, ca să ridic numele mortului în moștenirea lui, și pentru ca numele mortului să nu fie șters dintre frații lui și din poarta locului lui. Voi sunteți martori azi despre aceasta!"

Deut 25.6;

¹¹Tot poporul care era la poartă și bătrânii au zis: "Suntem martori! Domnul să facă pe femeia care intră în casa ta ca Rahela și ca Lea, care amândouă au zidit casa lui Israel! Arată-ți puterea în Efrata, și fă-ți un nume în Betleem!

Ps 127.3;Ps 128.3;Deut 25.9;Gen 35.16-19;

¹²Sămânța pe care ți-o va da Domnul, prin această tânără femeie, să-ți facă o casă asemenea casei lui Pereț, care s-a născut lui Iuda din Tamar!"

Gen 38.29;1Cron 2.4;Mat 1.3;1Sam 2.20;

Nașterea lui Obed, strămoșul lui David.

¹³Boaz a luat pe Rut, care i-a fost nevastă, și el a intrat la ea. Domnul a făcut-o să zămislească, și ea a născut un fiu.

Rut 3.11;Gen 29.31;Gen 33.3;

¹⁴Femeile au zis Naomei: "Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un bărbat cu drept de răscumpărare, și al cărui nume va fi lăudat în Israel!

Luc 1.58;Rom 12.15;

¹⁵Copilul acesta îți va înviora sufletul, și va fi sprijinul bătrânețelor tale; căci l-a născut nora ta, care te iubește, și care face pentru tine mai mult decât șapte fii."

1Sam 1.8;

¹⁶Naomi a luat copilul, l-a ținut în brațe, și a văzut de el.

¹⁷Vecinele i-au pus nume, zicând: "Un fiu s-a născut Naomei!" Și l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David.

Luc 1.58-59;

Sămânța lui Pereț.

¹⁸Iată sămânța lui Pereț. Pereț a fost tatăl lui Hețron;

1Cron 2.4;Mat 1.3;

¹⁹Hețron a fost tatăl lui Ram; Ram a fost tatăl lui Aminadab;

²⁰Aminadab a fost tatăl lui Nahșon: Nahșon a fost tatăl lui Salmon;

Num 1.7;Mat 1.4;

²¹Salmon a fost tatăl lui Boaz; Boaz a fost tatăl lui Obed;

²²Obed a fost tatăl lui Isai; și Isai a fost tatăl lui David.

1Cron 2.15;Mat 1.6;

CARTEA ÎNTÂI A LUI SAMUEL SAU ÎNTÂI A ÎMPĂRAȚILOR

(Osea 13.11.)

ELI ȘI SAMUEL, CEI DIN URMĂ DOI JUDECĂTORI ÎN ISRAEL.

CAPITOLELE 1-12. (Psalmul 99.6.)

1

Penina necăjește pe Ana.

¹Era un om din Ramataim-Țofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, Efratit.

1Cron 6.27-34;Rut 1.2;

²El avea două neveste; una se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana n-avea.

³Omul acesta se suia în fiecare an din cetatea sa la Silo, ca să se închine înaintea Domnului oștirilor și să-l aducă jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, preoți ai Domnului.

Ex 23.14;Deut 16.16;Luc 2.41;Ios 18.1;Deut 12.5-7;

⁴În ziua când își aducea Elcana jertfa, dădea părți nevestei sale Penina, tuturor fiilor, și tuturor fiicelor pe care le avea de la ea.

Deut 12.17-18;Deut 16.11;

⁵Dar Anei îi dădea o parte îndoită; căci iubea pe Ana. Dar Domnul o făcuse stearpă.

Gen 30.2;

⁶Potrivnica ei o înțepa dese ori, ca s-o facă să se mânie, pentru că Domnul o făcuse stearpă.

Iov 24.21;

⁷Și în toți anii era așa. Ori de câte ori se suia Ana la casa Domnului, Penina o înțepa la fel. Atunci ea plângea și nu mânca.

⁸Elcana, bărbatul ei, îi zicea: "Ano, pentru ce plângi, și nu mănânci? Pentru ce ți-este întristată inima? Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai mult decât zece fii?"

Rut 4.15;

Rugăciunea Anei.

⁹Ana s-a sculat, după ce au mâncat și au băut ei la Silo. Preotul Eli ședea pe un scaun, lângă unul din ușorii Templului Domnului.

1Sam 3.3;

¹⁰Și Ana se ruga Domnului cu sufletul amărât și plângea!

Iov 7.11;Iov 10.1;

¹¹Ea a făcut o juruință, și a zis: "Doamne, Dumnezeul oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă-Ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui, și brici nu va trece peste capul lui."

Gen 28.20;Num 30.3;Jud 11.30;Gen 29.32;Ex 4.31;2Sam 16.12;Ps 25.18;Gen 8.1;
Gen 30.22;Num 6.5;Jud 13.5;

¹²Fiindcă ea stătea multă vreme în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu băgare de seamă la gura ei.

¹³Ana vorbea în inima ei, și numai buzele și le mișca, dar nu i se auzea glasul. Eli credea că este beată,

¹⁴și i-a zis: "Până când vei fi beată? Du-te de te trezește."

¹⁵Ana a răspuns: "Nu, domnul meu, eu sunt o femeie care suferă în inima ei, și n-am băut nici vin, nici băutură amețitoare; ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului.

Ps 62.8;Ps 142.2;

¹⁶Să nu iei pe roaba ta drept o femeie stricată, căci numai prea multa mea durere și supărare m-a făcut să vorbesc până acum."

Deut 13.13;

¹⁷Eli a luat din nou cuvântul, și a zis: "Du-te în pace, și Dumnezeul lui Israel să asculte rugăciunea pe care l-ai făcut-o!"

Jud 18.6; Marc 5.34; Luc 7.50; Luc 8.48; Ps 20.4-5;

¹⁸Ea a zis: "Să capete roaba ta trecerea înaintea ta!" Și femeia a plecat. A mâncat, și fața ei n-a mai fost aceeași.

Gen 33.15; Rut 2.13; Ecl 9.7;

¹⁹S-au sculat dis-de-diminează, și, după ce s-au închinat până la pământ înaintea Domnului, s-au întors și au venit acasă la Rama. Elcana s-a culcat cu nevasta sa Ana, și Domnul Și-a adus aminte de ea.

Gen 4.1; Gen 30.22;

Nașterea lui Samuel.

²⁰Când i s-au împlinit zilele, Ana a rămas însărcinată, și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), "căci" a zis ea, "de la Domnul l-am cerut."

²¹Bărbatul său Elcana s-a suit apoi cu toată casa lui, să aducă Domnului jertfa de peste an, și să-și îplinească juruița.

1Sam 1.3;

²²Dar Ana nu s-a suit, și a zis bărbatului ei: "Când voi înțărca copilul, îl voi duce, ca să fie pus înaintea Domnului și să rămână acolo pentru totdeauna."

Luc 2.22; 1Sam 1.11-28; 1Sam 2.11-18; 1Sam 3.1; Ex 21.6;

²³Elcana, bărbatul ei, i-a zis: "Fă ce vei crede, așteaptă până-l vei înțărca. Numai îplinească-Și Domnul cuvântul Lui!" Și femeia a rămas acasă, și a dat țâță fiului ei, până l-a înțărcat.

Num 30.7; 2Sam 7.25;

²⁴Când l-a înțărcat, l-a suit cu ea, și a luat trei tauri, o efă de făină, și un burduf cu vin. L-a dus în casa Domnului la Silo: copilul era încă mic de tot.

Deut 12.5-11; Ios 18.1;

²⁵Au junghiat taurii, și au dus copilul la Eli.

Luc 2.22;

²⁶Ana a zis: "Domnul meu, iartă-mă! Cât este de adevărat că sufletul tău trăiește, domnul meu, atât este de adevărat că eu sunt femeia aceea care stăteam aici lângă tine și mă rugam Domnului.

Gen 42.15;2Împ 2.2-6;

²⁷Pentru copilul acesta mă rugam, și Domnul a ascultat rugăciunea pe care l-o făceam.

Mat 7.7;

²⁸De aceea vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului." Și s-au închinat acolo înaintea Domnului.

1Sam 1.11-22;Gen 24.26-52;

2

Cântarea Anei.

¹Ana s-a rugat, și a zis: "Mi se bucură inima în Domnul, Puterea mea a fost înălțată de Domnul; Mi s-a deschis larg gura împotriva vrăjmașilor mei, Căci mă bucur de ajutorul Tău.

Filp 4.6;Luc 1.46;Ps 92.10;Ps 112.9;Ps 9.14;Ps 13.5;Ps 20.5;Ps 35.9;

²Nimeni nu este sfânt ca Domnul; Nu este alt Dumnezeu decât Tine; Nu este stâncă așa ca Dumnezeul nostru.

Ex 15.11;Deut 3.24;Deut 32.4;Ps 86.8;Ps 89.6-8;Deut 4.35;2Sam 22.32;

³Nu mai vorbiți cu atâta îngâmfare, Să nu vă mai iasă din gură cuvinte de mândrie; Căci Domnul este un Dumnezeu care știe totul, Și toate faptele sunt cântărite de El.

Ps 94.4;Mal 3.13;luda 15;

⁴Arcul celor puternici s-a sfărâmat, Și cei slabi sunt încinși cu putere.

Ps 37.15;Ps 37.17;Ps 76.3;

⁵Cei ce erau sătui, se închiriază pentru pâine, Și cei ce erau flămânzi se odihnesc; Chiar cea stearpă naște de șapte ori, Și cea care avea mulți copii stă lăncezită.

Ps 34.10;Luc 1.53;Ps 113.9;Isa 54.1;Ier 15.9;

⁶Domnul omoară și învie, El pogoară în locuința morților și El scoate de acolo.

Deut 32.39;Iov 5.18;Osea 6.1;

⁷Domnul sărăcește și El îmbogățește, El smerește și El înalță

Iov 1.21;Ps 75.7;

⁸El ridică din pulbere pe cel sărac, Ridică din gunoi pe cel lipsit. Ca să-i pună să șadă alături cu cei mari. Și le dă de moștenire un scaun de domnie îmbrăcat cu slavă; Căci ai Domnului sunt stâlpii pământului, Și pe ei a așezat El lumea.

Ps 113.7-8;Dan 4.17;Luc 1.52;Iov 36.7;Iov 38.4-6;Ps 24.2;Ps 102.25;Ps 104.5;Evr 1.3;

⁹El va păzi pașii preaiubiților Lui, Dar cei răi vor fi nimicți în întuneric; Căci omul nu va birui prin putere.

Ps 91.11;Ps 121.3;

¹⁰Vrăjmașii Domnului vor tremura, Din înălțimea cerului El își va arunca tunetul asupra lor; Domnul va judeca marginile pământului. El va da Împăratului Său putere, Și El va înălța tăria Unsului Lui".

Ps 2.9;1Sam 7.10;Ps 18.13;Ps 96.13;Ps 98.9;Ps 89.24;

¹¹Elcana s-a dus acasă, la Rama, și copilul a rămas în slujba Domnului, înaintea preotului Eli.

1Sam 2.18;1Sam 3.1;

Răutatea fiilor lui Eli.

¹²Fiii lui Eli erau niște oameni răi. Nu cunoșteau pe Domnul.

Deut 13.13;Jud 2.10;Ier 22.16;Rom 1.28;

¹³Și iată care era felul de purtare al acestor preoți față de popor. Când aducea cineva o jertfă, venea sluga preotului în clipa când se fierbea carnea. Ținând în mână o furculiță cu trei coarne,

¹⁴o vâră în cazan, în căldare, în tigaie sau în oală; și tot ce apuca cu furculița, lua preotul pentru el. Așa făceau ei tuturor aceloră din Israel care veneau la Silo.

¹⁵Chiar înainte de a arde grăsimea, venea sluga preotului și zicea celui ce aducea jertfa: "Dă pentru preot carnea de fript; el nu va lua de la tine carne fiartă, ci vrea carne crudă".

Lev 3.3-16;

¹⁶Și dacă omul zicea: "După ce se va arde grăsimea, vei lua ce-ți va plăcea", sluga răspundea: "Nu! dă mi acum, căci altfel iau cu sila".

¹⁷Tinerii aceștia se făceau vinovați înaintea Domnului de un foarte mare păcat, pentru că nesocoteau darurile Domnului.

Gen 6.11;Mal 2.8;

Samuel în slujba Domnului.

¹⁸Samuel făcea slujba înaintea Domnului; și copilul acesta era îmbrăcat cu un efod de in.

1Sam 2.11;Ex 28.4;2Sam 6.14;

¹⁹Mama sa îi făcea pe fiecare an o mantie mică, și i-o aducea când se suia cu bărbatul ei ca să aducă jertfa din fiecare an.

1Sam 1.3;

²⁰Eli a binecuvântat pe Elcana și pe nevasta sa, și a zis: "Să dea Domnul să ai copii din femeia aceasta, care să înlocuiască pe acela pe care l-a împrumutat ea Domnului!" Și s-au întors acasă.

Gen 14.19;1Sam 1.28;

²¹Când a cercetat Domnul pe Ana, ea a rămas însărcinată, și a născut trei fii și două fiice. Și tânărul Samuel creștea înaintea Domnului.

Gen 21.1;Jud 13.24;1Sam 2.26;1Sam 3.19;Luc 1.80;Luc 2.40;

²²Eli era foarte bătrân, și a aflat cum se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat și că se culcau cu femeile care slujeau afară la ușa cortului întâlnirii.

Ex 38.8;

Eli își muștră copiii.

²³El le-a zis: "Pentru ce faceți astfel de lucruri? Căci aflu de la tot poporul despre faptele voastre rele.

²⁴Nu, copii, ce aud spunându-se despre voi, nu este bine; voi faceți pe poporul Domnului să păcătuiască.

²⁵Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar dacă păcătuiește împotriva Domnului, cine se va ruga pentru el?" Totuși ei n-au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul voia să-i omoare.

Num 15.30; Ios 11.20; Prov 15.10;

²⁶Tânărul Samuel creștea mereu, și era plăcut Domnului și oamenilor.

1Sam 2.21; Prov 3.4; Luc 2.52; Fapt 2.47; Rom 14.18;

Vestirea pedepsei împotriva casei lui Eli.

²⁷Un om al lui Dumnezeu a venit la Eli, și i-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Nu M-am descoperit Eu casei tatălui tău, când erau în Egipt, în casa lui Faraon?"

1Împ 13.1; Ex 4.14-27;

²⁸Eu l-am ales dintre toate semințiile lui Israel, ca să fie în slujba Mea, în preoție, ca să se suie la altarul Meu, să ardă tămâia, și să poarte efodul înaintea Mea; și am dat casei tatălui tău toate jertfele mistuite de foc și aduse de copiii lui Israel.

Ex 28.1-4; Num 16.5; Num 18.1-7; Lev 2.3-10; Lev 6.16; Lev 7.7-35; Lev 10.14-15; Num 5.9-10; Num 18.8-19;

²⁹Pentru ce călcați voi în picioare jertfele Mele și darurile Mele, care am poruncit să se facă în locașul Meu? Și cum se face că tu cinstești pe fiii tăi mai mult decât pe Mine, ca să vă îngrășați din cele dintâi roade luate din toate darurile poporului Meu Israel?"

Deut 32.15; Deut 12.5-6;

³⁰De aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeul lui Israel: "Spusesem că și casa ta și casa tatălui tău au să umble totdeauna înaintea Mea". Și acum, zice Domnul, departe de Mine lucrul acesta! Căci voi cinsti pe cine Mă cinstește, dar cei ce Mă disprețuiesc, vor fi disprețuiți.

Ex 29.9; Ier 18.9-10; Ps 18.20; Ps 91.14; Mal 2.9;

³¹Iată că vine vremea când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, așa încât nu va mai fi nici un bătrân în casa ta.

1Împ 2.27; Ezech 44.10; 1Sam 4.11-20; 1Sam 14.3; 1Sam 22.18;

³²Vei vedea un potrivnic al tău în locașul Meu, în timp ce Israel va fi copleșit de bunătați de Domnul; și nu va mai fi niciodată nici un bătrân în casa ta.

Zah 8.4;

³³Voi lăsa să rămână la altarul Meu numai unul dintr-ai tăi, ca să ți se topească ochii de durere și să ți se întristeze sufletul; dar toți ceilalți din casa ta vor muri în floarea vârstei.

³⁴Și iată semnul celor ce se vor întâmpla celor doi fii ai tăi Hofni și Fineas: amândoi vor muri într-o zi.

1Împ 13.3;1Sam 4.11;

³⁵Eu Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra după inima Mea și după sufletul Meu; îi voi zidi o casă stătătoare, și va umbla totdeauna înaintea Unsului Meu.

1Împ 2.35;1Cron 29.22;Ezec 44.15;2Sam 7.11-27;1Împ 11.38;Ps 2.2;Ps 18.50;

³⁶Și oricine va mai rămâne din casa ta va veni să se arunce cu fața la pământ înaintea lui, pentru un ban de argint și pentru o bucată de pâine, și va zice: "Pune-mă, te rog, în una din slujbele preoției, ca să am o bucată de pâine să mănânc".

1Împ 2.27;

3

Domnul Se descopere.

¹Tânărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvântul Domnului era rar în vremea aceea, și vedeniile nu erau dese.

1Sam 2.11;Ps 74.9;Amos 8.11;1Sam 3.21;

²Tot pe vremea aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi, și nu mai putea să vadă. El stătea culcat la locul lui,

Gen 27.1;Gen 48.10;1Sam 2.22;1Sam 4.15;

³iar candela lui Dumnezeu nu se stinsese încă; și Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu.

Ex 27.21;Lev 24.3;2Cron 13.11;1Sam 1.9;

⁴Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: "Iată-mă!"

⁵Și a alergat la Eli, și a zis: "Iată-mă, căci m-ai chemat". Eli a răspuns. "Nu te-am chemat; întoarce-te și te culcă". Și s-a dus și s-a culcat.

⁶Domnul a chemat din nou pe Samuel. Și Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli, și a zis: "Iată-mă, căci m-ai chemat." Eli a răspuns: "Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și te culcă".

⁷Samuel nu cunoștea încă pe Domnul, și Cuvântul Domnului nu-i fusese încă descoperit.

Fapt 19.2;

⁸Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru a treia oară. Și Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli, și a zis: "Iată-mă, căci m-ai chemat". Eli a înțeles că Domnul cheamă pe copil,

⁹și a zis lui Samuel: "Du-te, de te culcă; și dacă vei mai fi chemat, să spui: "Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă." Și Samuel s-a dus să se culce la locul lui.

¹⁰Domnul a venit, S-a înfățișat și l-a chemat ca și în celelalte dăți: "Samuele, Samuele!" Și Samuel a răspuns: "Vorbește, căci robul Tău ascultă".

¹¹Atunci Domnul a zis lui Samuel: "Iată că voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi.

2Împ 21.12;Ier 19.3;

¹²În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot ce am rostit împotriva casei lui; voi începe și voi isprăvi.

1Sam 2.30-36;

¹³I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoștință, și prin care fiii lui s-au făcut vrednici de lepădat, fără ca el să-i fi oprit.

1Sam 2.29;Ezec 7.3;Ezec 18.30;1Sam 2.12-22;1Sam 2.23-25;

¹⁴De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu va fi ispășită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mâncare".

Num 15.30-31;Isa 22.14;

¹⁵Samuel a rămas culcat până dimineața, apoi a deschis ușile casei Domnului. Samuel s-a temut să istorisească lui Eli vedenia aceea.

¹⁶Dar Eli a chemat pe Samuel, și a zis: "Samuele, fiule"! El a răspuns: "Iată-mă!"

17Și Eli a zis: "Care este cuvântul pe care ți l-a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu să Se poarte cu tine cu toată asprimea, dacă-mi ascunzi ceva din tot ce ți-a spus!"

Rut 1.17;

18Samuel i-a istorisit tot, fără să-i ascundă nimic. Și Eli a zis: "Domnul este acesta, să facă ce va crede!"

Iov 1.21;Iov 2.10;Ps 39.9;Isa 39.8;

19Samuel creștea, Domnul era cu el, și n-a lăsat să cadă la pământ nici unul din cuvintele sale.

1Sam 2.21;Gen 39.2-23;1Sam 9.6;

20Tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului.

Jud 20.1;

21Domnul nu înceta să Se arate în Silo; căci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvântul Domnului.

1Sam 3.1-4;

4

Israel bătut de Filistenii.

1Chemarea lui Samuel a ajuns la cunoștința întregului Israel. Israel a ieșit înaintea Filistenilor, ca să lupte împotriva lor. Au tăbărât lângă Eben-Ezer, și Filistenii tăbărâseră la Afec.

1Sam 5.1;1Sam 7.12;

2Filistenii s-au așezat în linie de bătaie împotriva lui Israel, și lupta a început. Israel a fost bătut de Filistenii, care au omorât pe câmpul de bătaie aproape patru mii de oameni.

3Poporul s-a întors în tabără, și bătrânii lui Israel au zis: "Pentru ce ne-a lăsat Domnul să fim bătuți astăzi de Filistenii? Haidem să luăm de la Silo chivotul legământului Domnului, ca să vină în mijlocul nostru, și să ne izbăvească din mâna vrăjmașilor noștri.

4Poporul a trimis la Silo, de unde au adus chivotul legământului Domnului oștirilor, care stă între heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, erau acolo, împreună cu chivotul legământului lui Dumnezeu.

2Sam 6.2;Ps 80.1;Ps 99.1;Ex 25.18-22;Num 7.89;

⁵Când a intrat chivotul legământului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s-a cutremurat pământul.

⁶Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de Filistenii, și au zis: "Ce înseamnă strigătele acestea care răsună în tabăra Evreilor"? Și au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără.

⁷Filistenii s-au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu venise în tabără. "Vai de noi!" au zis ei, "căci n-a fost așa ceva până acum.

⁸Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mâna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceștia au lovit pe Egipteni cu tot felul de urgii în pustie.

⁹Întăriți-vă, și fiți oameni, Filistenilor, ca nu cumva să fiți robi Evreilor, cum v-au fost ei robi vouă: fiți oameni și luptați!"

1Cor 16.13;Jud 13.1;

¹⁰Filistenii au început lupta, și Israel a fost bătut. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrângerea a fost foarte mare, și din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pedestri.

1Sam 4.2;Lev 26.17;Deut 28.25;Ps 78.9-62;

¹¹Chivotul lui Dumnezeu a fost luat, și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au murit.

1Sam 2.32;Ps 78.61;1Sam 2.34;Ps 78.64;

¹²Un om din Beniamin a alergat din tabăra de bătaie și a venit la Silo în aceeași zi cu hainele sfâșiate, și cu capul acoperit cu țărână.

2Sam 1.2;Ios 7.6;2Sam 13.19;2Sam 15.32;Neem 9.1;Iov 2.12;

¹³Când a ajuns, Eli, aștepta, stând pe un scaun lângă drum, căci inima îi era neliniștită pentru chivotul lui Dumnezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, și toată cetatea a strigat.

1Sam 1.9;

¹⁴Eli, auzind aceste strigăte, a zis: "Ce înseamnă zarva aceasta?" Și îndată omul a venit și a adus lui Eli vestea aceasta.

¹⁵Și Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani, avea ochii întunecați și nu mai putea să vadă.

1Sam 3.2;

¹⁶ Omul a zis lui Eli: "Vin de pe câmpul de bătaie, și din câmpul de bătaie am fugit astăzi". Eli a zis: "Ce s-a întâmplat, fiule?"

2Sam 1.4;

¹⁷ Cel ce aducea vestea aceasta, ca răspuns, a zis: "Israel a fugit dinaintea Filistenilor, și poporul a suferit o mare înfrângere; și chiar cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, au murit, și chivotul Domnului a fost luat."

¹⁸ Abia a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, și Eli a căzut de pe scaun pe spate, lângă poartă; și-a rupt ceafa și a murit, căci era om bătrân și greu. El fusese judecător în Israel patruzeci de ani.

¹⁹ Nora sa, nevasta lui Fineas, era însărcinată, și sta să nască. Când a auzit vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea socrului ei și despre moartea bărbatului ei, s-a încovoiat și a născut, căci au apucat-o durerile nașterii.

²⁰ Când trăgea să moară, femeile care erau lângă ea i-au zis: "Nu te teme, căci ai născut un fiu!" Dar ea n-a răspuns și n-a luat seama la ce i se spunea.

Gen 35.17;

²¹ A pus copilului numele I-Cabod! (Nu mai e slavă), zicând: "S-a dus slava din Israel!" Spunea lucrul acesta din pricina luării chivotului lui Dumnezeu, și din pricina socrului și bărbatului ei.

1Sam 14.3;Ps 26.8;Ps 78.61;

²² Ea a zis: "S-a dus slava din Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat."

5

Căderea lui Dagon înaintea chivotului.

¹ Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, și l-au dus din Eben-Ezer la Asdod.

1Sam 4.1;1Sam 7.12;

² După ce au pus mâna pe chivotul lui Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon (Zeul pește) și l-au așezat lângă Dagon.

Jud 16.23;

³ A doua zi, Asdodenii, care se sculasera dis-de-dimineată, au găsit pe Dagon întins cu fața la pământ, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, și l-au pus înapoi la locul lui.

Isa 19.1;Isa 46.1-2;Isa 46.7;

⁴Și a doua zi, sculându-se dis-de-dimineață, au găsit pe Dagon întins cu fața la pământ, înaintea chivotului Domnului; capul lui Dagon și cele două mâini ale lui erau tăiate pe prag, și nu-i rămăsese decât trunchiul.

Ier 50.2;Ezec 6.4-6;Mic 1.7;

⁵De aceea, până în ziua de azi, preoții lui Dagon și toți cei ce intră în casa lui Dagon, la Asdod, nu calcă pe prag.

Țef 1.9;

Pedeapsa Filistenilor.

⁶Mâna Domnului a apăsă asupra celor din Asdod, și i-a pustiit; i-a lovit cu bube la șezut, atât în Asdod cât și în ținutul lui.

1Sam 5.7-11;Ex 9.3;Ps 32.4;Fapt 13.11;1Sam 6.5;Deut 28.27;Ps 78.66;

⁷Când au văzut că așa stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: "Chivotul Dumnezeului lui Israel să nu rămână la noi, căci mâna Lui apasă asupra noastră și asupra lui Dagon, dumnezeul nostru."

⁸Și au trimis și au adunat la ei pe toți domnitorii Filistenilor, și au zis: "Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?" Domnitorii au răspuns: "Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel." Și au adus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel."

⁹Dar după ce a fost dus acolo, mâna Domnului a apăsă asupra cetății, și a fost o mare groază; a lovit pe oamenii cetății de la mic până la mare, și au avut o spuzenie de bube la șezut.

Deut 2.15;1Sam 7.13;1Sam 12.15;1Sam 5.11;1Sam 5.6;Ps 78.66;

¹⁰Atunci au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Când a intrat chivotul lui Dumnezeu în Ecron, Ecroniții au strigat: "Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să ne omoare, pe noi și poporul nostru."

¹¹Și au trimis și au strâns pe toți domnitorii Filistenilor, și au zis: "Trimiteți înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; să se întoarcă la locul lui, ca să nu ne omoare, pe noi și poporul nostru." Căci în toată cetatea era o groază de moarte, și mâna lui Dumnezeu apăsa cu putere.

1Sam 5.6-9;

¹²Oamenii care nu mureau, erau loviți cu bube la șezut, și țipetele cetății se înălțau până la cer.

6

Filistenii trimit chivotul înapoi.

¹Chivotul Domnului a fost șapte luni în țara Filistenilor.

²Și Filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, și au zis: "Ce să facem cu chivotul Domnului? Arătați-ne cum trebuie să-l trimitem înapoi la locul lui."

Gen 41.8; Ex 7.11; Dan 2.2; Dan 5.7; Mat 2.4;

³Ei au răspuns: "Dacă trimiteți înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimiteți cu mâna goală, ci aduceți lui Dumnezeu o jertfă pentru vină; atunci vă veți vindeca, și veți ști pentru ce nu s-a îndepărtat mâna Lui de peste voi."

Ex 23.15; Deut 16.16; Lev 5.15-16; 1Sam 6.9;

⁴Filistenii au zis: "Ce jertfă pentru vină să-l aducem?" Ei au răspuns: "Cinci umflături de aur și cinci șoareci de aur, după numărul domnitorilor Filistenilor, căci aceeași urgie a fost peste voi toți și peste domnitorii voștri.

1Sam 6.17-18; Ios 13.3; Jud 3.3;

⁵Faceți niște chipuri după umflăturile voastre și niște chipuri după șoarecii voștri care pustiesc țara, și dați slavă Dumnezeului lui Israel: poate că va înceta să-și apese mâna peste voi, peste dumnezeii voștri, și peste țara voastră.

1Sam 5.6; Ios 7.19; Isa 42.12; Mal 2.2; Ioan 9.24; 1Sam 5.6-11; Ps 39.10; 1Sam 5.3-7;

⁶Pentru ce să vă împietriți inima, cum și-au împietrit inima Egiptenii și Faraon? Nu i-a pedepsit El și n-au lăsat ei atunci pe copiii lui Israel să plece?

Ex 7.13; Ex 8.15; Ex 14.17; Ex 12.31;

⁷Acum, faceți un car nou de tot, și luați două vaci tinere care dau țâță și care n-au tras la jug; înjugați vacile la car, și mânați înapoi acasă vițeii lor care se țin după ele.

2Sam 6.3; Num 19.2;

⁸Să luați chivotul Domnului, și să-l puneți în car; să puneți alături de el, într-o ladă, lucrurile de aur pe care le dați Domnului ca dar pentru vină; apoi să-l trimiteți, și va pleca.

1Sam 6.4-5;

⁹Să-I urmăriți cu privirea; și dacă se va sui pe drumul hotarului său spre Bet-Şemeş, Domnul ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, vom şti că nu mâna Lui ne-a lovit, ci lucrul acesta a venit peste noi din întâmplare."

Ios 15.10;1Sam 6.3;

¹⁰Oamenii au făcut așa. Au luat două vaci care alăptau, le-au înjugat la car, și le-au închis vițeii acasă.

¹¹Au pus în car chivotul Domnului, și lada cu șoarecii de aur și chipurile umflăturilor lor.

¹²Vacile au apucat drept pe drum spre Bet-Şemeş; au ținut mereu același drum, mugind, și nu s-au abătut nici la dreapta nici la stânga. Domnitorii Filistenilor au mers după ele până la hotarul Bet-Şemeşului.

Chivotul la Bet-Semeş.

¹³Locuitorii din Bet-Şemeş secerau grânele în vale: au ridicat ochii, au zărit chivotul, și s-au bucurat când l-au văzut.

¹⁴Carul a ajuns în câmpul lui Iosua din Bet-Şemeş, și s-a oprit acolo. Acolo era o piatră mare. Au despicat lemnele carului, și vacile le-au adus ca ardere de tot Domnului.

¹⁵Leviții au pogorât chivotul Domnului, și lada de lângă el în care se aflau lucrurile de aur, și le-au pus pe toate pe piatra cea mare. Oamenii din Bet-Şemeş au adus Domnului în ziua aceea ardere de tot și jertfe.

¹⁶Cei cinci domnitori ai Filistenilor, după ce au văzut lucrul acesta, s-au întors la Ecron în aceeași zi.

Ios 13.3;

¹⁷Iată umflăturile de aur pe care le-au dat Domnului Filistenii, ca dar pentru vină; una pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron.

1Sam 6.4;

¹⁸Erau și niște șoareci de aur, după numărul tuturor cetăților Filistenilor, care erau ale celor cinci căpetenii, atât cetăți întărite cât și cetăți fără ziduri. Lucrul acesta îl adeverește piatra cea mare pe care au pus chivotul Domnului, și care este și astăzi în câmpul lui Iosua din Bet-Şemeş.

¹⁹Domnul a lovit pe oamenii din Bet-Şemeş, când s-au uitat în chivotul Domnului; a lovit (cincizeci de mii) şaptezeci de oameni din popor. Şi poporul a plâns, pentru că Domnul îl lovisese cu o mare urgie.

Ex 19.21; Num 4.5-20; 2Sam 6.7;

²⁰Oamenii din Bet-Şemeş au zis: "Cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Şi la cine trebuie să se suie chivotul, dacă se depărtează de la noi?"

2Sam 6.9; Mal 3.2;

²¹Au trimis soli la locuitorii din Chiriaticlearim, ca să le spună: "Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; pogorâţi-vă şi suiţi-l la voi."

Ios 18.14; Jud 18.12; 1Cron 13.5-6;

7

Chivotul la Chiriaticlearim.

¹Locuitorii din Chiriaticlearim au venit, şi au suit chivotul Domnului; l-au dus în casa lui Abinadab, pe deal, şi au sfinţit pe fiul său Eleazar ca să păzească chivotul Domnului.

1Sam 6.21; Ps 132.6; 2Sam 6.4;

²Trecuse destulă vreme din ziua când fusese pus chivotul în Chiriaticlearim. Trecuseră douăzeci de ani. Atunci toată casa lui Israel a plâns după Domnul.

³Samuel a zis întregii case a lui Israel: "Dacă din toată inima voastră vă întoarceţi la Domnul, scoateţi din mijlocul vostru dumnezeii străini şi Astarteele, îndreptaţi-vă inima spre Domnul, şi slujiţi-l numai Lui; şi El vă va izbăvi din mâna Filistenilor."

Deut 30.2-10; 1Împ 8.48; Isa 55.7; Osea 6.1; Ioel 2.12; Gen 35.2; Ios 24.14-23; Jud 2.13; 2Cron 30.19; Iov 11.13-14; Deut 6.13; Deut 10.20; Deut 13.4; Mat 4.10; Luc 4.8;

⁴Şi copiii lui Israel au scos din mijlocul lor Baalii şi Astarteele, şi au slujit numai Domnului.

Jud 2.11;

⁵Samuel a zis: "Strângeţi pe tot Israelul la Miţpa, şi eu mă voi ruga Domnului pentru voi."

Jud 20.1; 2Împ 25.23;

⁶Și s-au strâns la Mițpa. Au scos apă și au vărsat-o înaintea Domnului, și au postit în ziua aceea, zicând: "Am păcătuit împotriva Domnului!" Samuel judeca pe copiii lui Israel la Mițpa.

2Sam 14.14;Neem 9.1-2;Dan 9.3-5;Ioel 2.12;Jud 10.10;1Împ 8.47;Ps 106.6;

Israel se căiește.

⁷Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Mițpa, și domnitorii Filistenilor s-au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta copiii lui Israel s-au temut de Filistenii,

⁸și au zis lui Samuel: "Nu înceta să strigi pentru noi către Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne scape din mâna Filistenilor."

Isa 37.4;

⁹Samuel a luat un miel sugar, și l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat către Domnul pentru Israel, și Domnul l-a ascultat.

Ps 99.6;Ier 15.1;

¹⁰Pe când aducea Samuel arderea de tot, Filistenii s-au apropiat ca să bată pe Israel. Domnul a tunat în ziua aceea cu mare vuiet împotriva Filistenilor, și i-a pus pe fugă. Au fost bătuți dinaintea lui Israel.

Ios 10.10;Jud 4.15;Jud 5.20;1Sam 2.10;

¹¹Bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa, au urmărit pe Filistenii, și i-au bătut până sub Bet-car.

¹²Samuel a luat o piatră pe care a pus-o între Mițpa și Șen, și i-a pus numele Eben-Ezer (Piatră de ajutor), zicând: "Până aici Domnul ne-a ajutat."

Gen 28.18;Gen 31.45;Gen 34.14;Ios 4.9;Ios 24.26;

¹³Astfel au fost smeriți Filistenii, și n-au mai venit pe ținutul lui Israel. Mâna Domnului a fost împotriva Filistenilor în tot timpul vieții lui Samuel.

Jud 13.1;1Sam 13.5;

¹⁴Cetățile pe care le luaseră Filistenii de la Israel, s-au întors la Israel, de la Ecron până la Gat, cu ținutul lor; Israel le-a smuls din mâna Filistenilor. Și a fost pace între Israel și Amoriți.

Samuel judecător.

¹⁵Samuel a fost judecător în Israel în tot timpul vieții lui.

1Sam 7.6;1Sam 12.11;Jud 2.16;

¹⁶Ei se ducea în fiecare an de făcea înconjurul Betelului, Ghilgalului și Mițpei, și judeca pe Israel în toate locurile acestea.

¹⁷Apoi se întorcea la Rama, unde era casa lui; și acolo judeca pe Israel. Și a zidit acolo un altar Domnului.

1Sam 8.4;Jud 21.4;

8

Israeliții cer un Împărat.

¹Când a îmbătrânit Samuel, a pus pe fiii săi judecători peste Israel.

Deut 16.18;2Cron 19.5;Jud 10.4;Jud 12.14;Jud 5.10;

²Fiul său întâi născut se numea loel, și al doilea Abia; ei erau judecători la Beer-Șeba.

³Fiii lui Samuel n-au călcat pe urmele lui; ci se dădeau la lăcomie, luau mită și călcau dreptatea.

Ier 22.15-17;Ex 18.21;1Tim 3.3;1Tim 6.10;Deut 16.19;Ps 15.5;

⁴Toți bătrânii lui Israel s-au strâns și au venit la Samuel la Rama.

⁵Ei au zis: "Iată că tu ești bătrân, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile."

1Sam 8.19-20;Deut 17.14;Osea 13.10;Fapt 13.21;

⁶Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: "Dă-ne un împărat ca să ne judece." Și Samuel s-a rugat Domnului.

⁷Domnul a zis lui Samuel: "Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.

Ex 16.8;1Sam 10.19;1Sam 12.17-19;Osea 13.10-11;

⁸Ei se poartă cu tine cum s-au purtat totdeauna, de când i-am scos din Egipt până în ziua de astăzi; M-au părăsit și au slujit altor dumnezei.

⁹Ascultă-le glasul deci; dar înștiințează-i, și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei."

1Sam 8.11;

¹⁰Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat.

¹¹El a zis: "Iată care va fi dreptul împăratului care va domni peste voi. El va lua pe fiii voștri, îi va pune la carele sale și între călăreții lui, ca să alerge înaintea carului lui;

Deut 17.16,etc;1Sam 10.25;1Sam 14.52;

¹²îi va pune căpetenii peste o mie și căpetenii peste cizeci, și-i va întrebuița la aratul pământurilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de război și a uneltelor carelor lui.

¹³Va lua pe fetele voastre să-i facă miresme, de mâncare și pâine.

¹⁴Va lua cea mai bună parte din câmpiile voastre, din viile voastre și din măslinii voștri, și o va da slujitorilor lui.

1Împ 21.7;Ezec 46.18;

¹⁵Va lua zeciuală din rodul semințelor și viilor voastre, și o va da famenilor și slujitorilor lui.

¹⁶Va lua pe robii și roabele voastre, cei mai buni boi și măgari ai voștri, și-i va întrebuița la lucrările lui.

¹⁷Va lua zeciuală din oile voastre, și voi înșivă veți fi slugile lui.

¹⁸Și atunci veți striga împotriva împăratului vostru pe care-l veți alege, dar Domnul nu vă va asculta."

Prov 1.25-28;Isa 1.15;Mic 3.4;

¹⁹Poporul n-a vrut să asculte glasul lui Samuel. "Nu!" au zis ei, "ci să fie un împărat peste noi,

Ier 44.16;

²⁰ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre."

1Sam 8.5;

²¹Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.

²²Și Domnul a zis lui Samuel: "Ascultă-le glasul, și pune un împărat peste ei." Și Samuel a zis bărbăților lui Israel: "Duceți-vă fiecare în cetatea lui."

1Sam 8.7; Osea 13.11;

9

Saul la Samuel.

¹Era un om din Benjamin, numit Chis, fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui Beniamit, un om tare și voinic.

1Sam 14.51; 1Cron 8.33; 1Cron 9.39;

²El avea un fiu cu numele Saul, tânăr și frumos, mai frumos decât oricare din copiii lui Israel. Și-i întrecea pe toți în înălțime de la umăr în sus.

1Sam 10.23;

³Măgărițele lui Chis, tatăl lui Saul, s-au rătăcit; și Chis a zis fiului său Saul: "Ia cu tine o slugă, scoală-te și du-te de caută măgărițele."

⁴Saul a trecut prin muntele lui Efraim, și a străbătut țara Șalișa, fără să le găsească; au trecut prin țara Șaalim, și nu erau acolo; au străbătut țara lui Benjamin, și nu le-au găsit.

2Împ 4.42;

⁵Ajunseseră în țara Țuf, când Saul a zis slugii care îl însoțea: "Haide să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, lăsând măgărițele, să fie îngrijorat de noi."

⁶Sluga i-a zis: "Iată că în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune el, nu se poate să nu se întâmple. Haidem la el dar; poate că ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm."

Deut 33.1; 1Împ 13.1; 1Sam 3.19;

⁷Saul a zis slugii sale: "Dar dacă mergem acolo, ce să aducem omului lui Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci și n-avem nici un dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?"

Jud 6.18; Jud 13.17; 1Împ 14.3; 2Împ 4.42; 2Împ 8.8;

⁸Sluga a luat din nou cuvântul, și a zis lui Saul: "Uite eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, și ne va arăta drumul." -

⁹Odinioară în Israel, când se ducea cineva să întrebe pe Dumnezeu, zicea: "Haidem, să mergem la văzător!" Căci acela care se numește azi prooroc, se numea odinioară văzător. -

Gen 25.22; 2Împ 17.13; 1Cron 26.28; 1Cron 29.29; 2Cron 16.7-10; Isa 30.10; Amos 7.12;

¹⁰Saul a zis slugii: "Ai dreptate; haidem să mergem!" Și s-au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

¹¹Pe când se suiau ei spre cetate, au întâlnit niște fete care ieșiseră să scoată apă; și le-au zis: "Aici este văzătorul?"

Gen 24.11;

¹²Ele le-au răspuns: "Da, iată-l înaintea ta; dar du-te repede, astăzi a venit în cetate, pentru că poporul aduce jertfă pe înălțime.

Gen 31.54; 1Sam 16.2; 1Împ 3.2;

¹³Când veți intra în cetate, îl veți găsi înainte ca să se suie la locul înalt să mănânce; căci poporul nu mănâncă până nu vine el, fiindcă el trebuie să binecuvânteze jertfa; după aceea, mănâncă și cei poftiți. Suiți-vă dar, căci acum îl veți găsi."

¹⁴Și s-au suit în cetate. Tocmai când intrau pe poarta cetății, au fost întâlniți de Samuel, care ieșea să se suie pe înălțime.

¹⁵Dar, cu o zi mai înainte de venirea lui Saul, Domnul înștiințase pe Samuel, și-i zisese:

1Sam 15.1; Fapt 13.21;

¹⁶"Mâine, la ceasul acesta, îți voi trimite un om din țara lui Beniamin, și să-l ungi drept căpetenie a poporului Meu Israel. El va scăpa poporul Meu din mâna Filistenilor; căci am căutat cu îndurare spre poporul Meu, pentru că strigătul lui a ajuns până la Mine."

1Sam 10.1; Ex 2.25; Ex 3.7-9;

¹⁷Când a zărit Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: "Iată omul, despre care ți-am vorbit; el va domni peste poporul Meu."

1Sam 16.12; Osea 13.11;

¹⁸Saul s-a apropiat de Samuel la mijlocul porții, și a zis: "Arată-mi, te rog, unde este casa văzătorului."

¹⁹Samuel a răspuns lui Saul: "Eu sunt văzătorul. Suie-te înaintea mea pe înălțime, și veți mânca astăzi cu mine. Mâine te voi lăsa să pleci, și-ți voi spune tot ce se petrece în inima ta.

²⁰Nu te neliniști de măgărițele pe care le-ai pierdut acum trei zile, căci s-au găsit. Și pentru cine este păstrat tot ce este mai de preț în Israel? Oare nu pentru tine și pentru toată casa tatălui tău?"

1Sam 9.3;1Sam 8.5-19;1Sam 12.13;

²¹Saul a răspuns: "Oare nu sunt eu Beniamit, din una din cele mai mici seminții ale lui Israel? Și familia mea nu este cea mai mică dintre toate familiile din seminția lui Beniamin? Pentru ce dar îmi vorbești astfel?"

1Sam 15.17;Jud 20.46-48;Ps 68.27;Jud 6.15;

²²Samuel a luat pe Saul și pe sluga lui, i-a vârat în odaia de mâncare, le-a dat locul cel dintâi între cei poftiți, care erau aproape treizeci de inși.

²³Samuel a zis bucătarului: "Adu porția pe care ți-am dat-o, când ți-am zis: "Pune-o deoparte."

²⁴Bucătarul a dat spata și ce era pe ea, și a pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: "Iată ce a fost păstrat, pune-o înainte, și mănâncă, fiindcă pentru tine s-a păstrat când am poftit poporul." Astfel Saul a mâncat cu Samuel în ziua aceea.

Lev 7.32-33;Ezec 24.4;

²⁵S-au pogorât apoi de pe înălțime în cetate, și Samuel a stat de vorbă cu Saul pe acoperișul casei.

Deut 22.8;2Sam 11.2;Fapt 10.9;

²⁶Apoi s-au sculat dis-de-diminează; și în revărsatul zorilor, Samuel a chemat pe Saul de pe acoperiș, și a zis: "Scoală-te, și te voi însoți". Saul s-a sculat, și au ieșit amândoi, el și Samuel.

²⁷Când s-au pogorât la marginea cetății, Samuel a zis lui Saul: "Spune slugii tale să treacă înaintea noastră". Și sluga a trecut înainte. "Oprește-te acum", a zis iarși Samuel, "și-ți voi face cunoscut cuvântul lui Dumnezeu".

¹Samuel a luat sticluța cu untdelemn, și a turnat-o pe capul lui Saul. Apoi l-a sărutat, și a zis: "Nu te-a uns Domnul ca să fii căpetenia moștenirii Lui?"

1Sam 9.16;1Sam 16.13;2Împ 9.3-6;
Ps 2.12;Fapt 13.21;Deut 32.9;Ps 78.71;

²Astăzi, după ce mă vei părăsi, vei găsi doi oameni la mormântul Rahelei, în hotarul lui Beniamin la Țelțah. Ei îți vor zice: "Măgărițele pe care te-ai dus să le cauți s-au găsit; și iată că tatăl tău nu se mai gândește la măgărițe, ci este îngrijorat de voi, și zice: "Ce să fac pentru fiul meu?"

Gen 35.19-20;Ios 18.28;

³De acolo vei merge mai departe, și vei ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi întâmpinat de trei oameni suindu-se la Dumnezeu, în Betel, și ducând unul trei iezi, altul trei turte de pâine, iar altul un burduf cu vin.

Gen 28.22;Gen 35.1-7;

⁴Ei te vor întreba de sănătate, și-ți vor da două pâini, pe care le vei lua din mâna lor.

⁵După aceea, vei ajunge la Ghibea Elohim, unde se află garnizoana Filistenilor. Când vei intra în cetate, vei întâlni o ceată de prooroci pogorându-se de pe înălțimea pentru jertfă, cu lăute, timpane, fluieri și cobze înainte, și prorocind.

1Sam 10.10;1Sam 13.3;1Sam 9.12;
Ex 15.20-21;2Împ 3.15;1Cor 14.1;

⁶Duhul Domnului va veni peste tine, vei prooroci cu ei, și vei fi prefăcut într-alt om.

Num 11.25;1Sam 16.13;1Sam 10.10;1Sam 19.23-24;

⁷Când ți se vor împlini semnele acestea, fă ce vei găsi de făcut, căci Dumnezeu este cu tine.

Ex 4.8;Luc 2.12;Jud 6.12;

⁸Apoi să te pogori înaintea mea la Ghilgal; și eu mă voi pogori la tine, ca să aduc arderi de tot și jertfe de mulțumire. Să mă aștepți șapte zile acolo, până voi ajunge eu la tine și-ți voi spune ce ai să faci."

1Sam 11.14-15;1Sam 13.4;1Sam 13.8;

⁹De îndată ce Saul a întors spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă inimă, și toate semnele acestea s-au împlinit în aceeași zi.

¹⁰Când au ajuns la Ghibea, iată că i-a ieșit înaintea o ceată de prooroci. Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, și el a prorocit în mijlocul lor.

1Sam 10.5;1Sam 19.20;1Sam 10.6;

¹¹Toți cei ce-l cunoscuseră mai înainte, au văzut că proceea împreună cu proorocii, și își ziceau unul altuia în popor: "Ce s-a întâmplat cu fiul lui Chis? Oare și Saul este între prooroci?"

¹²Cineva din Ghibea a răspuns: "Și cine este tatăl lor?" De-acolo zicala: "Oare și Saul este între prooroci?" -

1Sam 19.24;Mat 13.54-55;Ioan 7.15;Fapt 4.13;

¹³Când a sfârșit de prorocit, s-a dus pe înălțime.

¹⁴Unchiul lui Saul a zis lui Saul și slugii lui: "Unde v-ați dus?" Saul a răspuns: "Să căutăm măgărițele; dar când am văzut că nu le găsim, ne-am dus la Samuel."

¹⁵Unchiul lui Saul a zis din nou: "Istorisește-mi dar ce v-a spus Samuel."

¹⁶Și Saul a răspuns unchiului său: "Ne-a spus că măgărițele s-au găsit." Și nu i-a spus nimic despre împărăția despre care vorbise Samuel.

Saul este ales împărat prin sorți.

¹⁷Samuel a chemat poporul înaintea Domnului la Mițpa,

Jud 11.11;Jud 20.1;1Sam 11.15;1Sam 7.5-6;

¹⁸și a zis copiilor lui Israel: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Eu am scos din Egipt pe Israel, și v-am izbăvit din mâna Egiptenilor și din mâna tuturor împărățiilor care vă apăsau.

Jud 6.8-9;

¹⁹Și astăzi, voi lepădați pe Dumnezeul vostru, care v-a izbăvit din toate relele și din toate suferințele voastre, și-l ziceți: "Pune un împărat peste noi!" Înfățișați-vă acum înaintea Domnului, după semințiile voastre și după miile voastre."

1Sam 8.7-19;1Sam 12.12;

²⁰Samuel a apropiat toate semințiile lui Israel, și a ieșit la sorți seminția lui Beniamin.

los 7.14-17;Fapt 1.24-26;

²¹A apropiat seminția lui Beniamin pe familii, și a ieșit la sorț familia lui Matri. Apoi a ieșit la sorț Saul, fiul lui Chis. L-au căutat, dar nu l-au găsit.

²²Au întrebat din nou pe Domnul: "A venit oare omul acesta aici?" Și Domnul a zis: "Iată că este ascuns între vase."

1Sam 23.2-11;

²³Au alergat și l-au scos de acolo, și el s-a înfățișat în mijlocul poporului. Îi întrecea pe toți în înălțime, de la umăr în sus.

1Sam 9.2;

²⁴Samuel a zis întregului popor: "Vedeți pe cel pe care l-a ales Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care să fie ca el". Și tot poporul a strigat: "Trăiască împăratul!"

2Sam 21.6;1Împ 1.25-39;2Împ 11.12;

²⁵Samuel a făcut cunoscut poporului dreptul împărăției, și l-a scris într-o carte, pe care a pus-o înaintea Domnului. Apoi a dat drumul întregului popor, trimițând pe fiecare acasă.

Deut 17.14;1Sam 8.11;

²⁶Și Saul s-a dus acasă în Ghibea, însoțit de o parte din ostași a căror inimă o mișcase Dumnezeu.

Jud 20.14;1Sam 11.4;

²⁷S-au găsit însă și oameni răi, care ziceau: "Ce ne poate ajuta acesta?" Și l-au disprețuit, și nu i-au adus nici un dar. Dar Saul s-a făcut că nu-i aude.

1Sam 11.12;Deut 13.13;2Sam 8.2;
1Împ 4.21;1Împ 10.25;2Cron 17.5;Ps 72.10;Mat 2.11;

11

Înfrângerea Amoniților.

¹Nahaș, Amonitul, a venit și a împresurat labesul din Galaad. Toți locuitorii din labes au zis lui Nahaș: "Fă legământ cu noi, și-ți vom fi supuși."

1Sam 12.42;Jud 21.8;Gen 26.28;
Ex 23.32;Iov 41.4;Ezec 17.13;

²Dar Nahaș, Amonitul, le-a răspuns: "Voi face legământ cu voi dacă mă lăsați să vă scot la toți ochiul drept, și să arunc astfel o ocară asupra întregului Israel."

Gen 34.14;1Sam 17.26;

³Bătrânii din labes i-au zis: "Dă-ne un răgaz de șapte zile, ca să trimitem soli în tot ținutul lui Israel; și dacă nu va fi nimeni să ne ajute, ne vom supune ție".

⁴Solii au ajuns la Ghibea, cetatea lui Saul, și au spus aceste lucruri în auzul poporului. Și tot poporul a ridicat glasul, și a plâns.

1Sam 10.26;1Sam 15.34;2Sam 21.6;Jud 2.4;Jud 21.2;

⁵Saul tocmai se întorcea de la câmp, în urma boilor, și a întrebat: "Ce are poporul de plânge?" I-au istorisit ce spusese cei din labes.

⁶Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, și s-a mâniat foarte tare.

Jud 3.10;Jud 6.34;Jud 11.29;Jud 13.25;
Jud 14.6;1Sam 10.10;1Sam 16.13;

⁷A luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți, și le-a trimis prin soli în tot ținutul lui Israel, zicând: "Oricine nu va merge după Saul și Samuel, își va vedea boii tăiați la fel". Groaza Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om.

Jud 19.29;Jud 21.6-10;

⁸Saul le-a făcut numărătoarea la Bezec; copiii lui Israel erau trei sute de mii, și bărbații lui Iuda treizeci de mii.

Jud 1.5;2Sam 24.9;

⁹Ei au zis solilor care veniseră: "Așa să vorbiți locuitorilor labesului din Galaad: Mâine, când va dogori soarele, veți avea ajutor". Solii au dus vestea aceasta celor din labes, care s-au umplut de bucurie,

¹⁰și au zis Amoniților: "Mâine ne vom supune vouă, și ne veți face ce vă va plăcea".

1Sam 11.3;

¹¹A două zi, Saul a împărțit poporul în trei cete. Au pătruns în tabăra Amoniților în straja dimineții, și i-au bătut până la căldura zilei. Cei ce au scăpat, au fost risipiți, și n-au mai rămas doi laolaltă dintre ei.

1Sam 31.11;Jud 7.16;

¹²Poporul a zis lui Samuel: "Cine zicea: "Saul să domnească peste noi? "Dați încoace pe oamenii aceia, ca să-i omorâm."

1Sam 10.27;Luc 19.27;

¹³Dar Saul a zis: "Nimeni nu va fi omorât în ziua aceasta, căci astăzi Domnul a dat o izbăvire lui Israel".

2Sam 19.22;Ex 14.13-30;1Sam 19.5;

¹⁴Și Samuel a zis poporului: "Veniți, și să mergem la Ghilgal, ca să întărim acolo împărăția."

¹⁵Tot poporul s-a dus la Ghilgal, și au pus pe Saul împărat, înaintea Domnului, la Ghilgal. Acolo, au adus jertfe de mulțumire înaintea Domnului; și Saul și toți oamenii lui Israel s-au înveselit foarte mult acolo.

1Sam 10.8;1Sam 10.17;1Sam 10.8;

12

Curăția de inimă a lui Samuel.

¹Samuel a zis întregului Israel: "Iată că v-am ascultat glasul în tot ce mi-ați zis, și am pus un împărat peste voi.

1Sam 8.5-20;1Sam 10.24;1Sam 11.14-15;

²De acum, iată împăratul care va merge înaintea voastră. Cât despre mine, eu sunt bătrân, am albit, așa că fiii mei sunt cu voi; am umblat înaintea voastră, din tinerețe până în ziua de azi.

Num 27.17;1Sam 8.20;1Samue 8.1-5;

³Iată-mă! Mărturișiți împotriva mea, în fața Domnului și în fața unsului Lui: Cui i-am luat boul, sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsăat, și pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii asupra lui? Mărturișiți, și vă voi da înapoi."

1Sam 12.5;1Sam 10.1;1Sam 24.6;2Sam 1.14-16;
Num 16.15;Fapt 20.33;1Tes 2.5;Deut 16.19;

⁴Ei au răspuns: "Nu ne-ai apăsăat, nu ne-ai năpăstuit, și nici n-ai primit nimic din mâna nimănui".

⁵El le-a mai zis: "Domnul este martor împotriva voastră, și unsul Lui este martor, în ziua aceasta, că n-ați găsit nimic în mâinile mele". Și ei au răspuns: "Sunt martori!"

Ioan 18.38;Fapt 23.9;Fapt 24.16-20;Ex 22.4;

Samuel nu mai e judecător.

⁶Atunci Samuel a zis poporului: "Domnul a pus pe Moise și pe Aaron, și a scos pe părinții voștri din Egipt.

Mic 6.4;

⁷Acum, înfățișați-vă, ca să vă judec înaintea Domnului pentru toate binefacerile pe care vi le-a făcut Domnul, vouă și părinților voștri.

Isa 1.18;Isa 5.3-4;Mic 6.2-3;

⁸După ce a venit Iacov în Egipt, părinții voștri au strigat către Domnul, și Domnul a trimis pe Moise și pe Aaron, care au scos pe părinții voștri din Egipt și i-au adus să locuiască în locul acesta.

Gen 46.5-6;Ex 2.23;Ex 3.10;Ex 4.16;

⁹Dar ei au uitat pe Domnul Dumnezeu lor; și El i-a vândut în mâinile lui Sisera, căpetenia oștirii Hațorului, în mâinile Filistenilor, și în mâinile împăratului Moabului, care au început lupta împotriva lor.

Jud 3.7;Jud 4.2;Jud 10.7;Jud 13.1;Jud 3.12;

¹⁰Au strigat iarăși către Domnul, și au zis: "Am păcătuit, căci am părăsit pe Domnul, și am slujit Baalilor și Astarteelor; izbăvește-ne acum din mâna vrăjmașilor noștri, și-Ți vom sluji."

Jud 10.10;Jud 2.13;Jud 10.15-16;

¹¹Și Domnul a trimis pe Ierubaal, și pe Barac și pe Iefta, și pe Samuel, și v-a izbăvit din mâna vrăjmașilor voștri care vă înconjurau, și ați locuit în liniște.

Jud 6.14-32;Jud 11.1;1Sam 7.13;

¹²Apoi, când ați văzut că Nașaș, împăratul fiilor lui Amon, mergea împotriva voastră, mi-ați zis: "Nu!" ci un împărat să domnească peste noi". "Și totuși Domnul, Dumnezeu vostru, era împăratul vostru.

1Sam 11.1;1Sam 8.5-19;Jud 8.23;1Sam 8.7;1Sam 10.19;

¹³Iată dar împăratul pe care l-ați ales, și pe care l-ați cerut; iată că Domnul a pus un împărat peste voi.

1Sam 10.24;1Sam 8.5;1Sam 9.20;Osea 13.11;

¹⁴Dacă vă veți teme de Domnul, dacă-l veți sluji, dacă veți asculta de glasul Lui, și dacă nu vă veți împotrivi cuvântului Domnului, vă veți alipi de Domnul, Dumnezeu vostru, atât voi cât și împăratul care domnește peste voi.

los 24.14;Ps 81.13-14;

¹⁵Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului, și vă veți împotrivi cuvântului Domnului, mâna Domnului va fi împotriva voastră, cum a fost împotriva părinților voștri.

Lev 26.14-etc;Deut 28.15;los 24.20;1Sam 12.9;

¹⁶Acum mai așteptați aici, ca să vedeți minunea pe care o va face Domnul sub ochii voștri.

Ex 14.13-31;

¹⁷Nu suntem noi la seceratul grânelor? Voi striga către Domnul, și va trimite tunete și ploaie. Să știți atunci și să vedeți cât de rău ați făcut înaintea Domnului când ați cerut un împărat pentru voi".

Prov 26.1;los 10.12;1Sam 7.9-10;Iac 5.16-18;1Sam 8.7;

¹⁸Samuel a strigat către Domnul, și Domnul a trimis chiar în ziua aceea tunete și ploaie. Tot poporul a avut o mare frică de Domnul și de Samuel.

Ex 14.31;Ezra 10.9;

¹⁹Și tot poporul a zis lui Samuel: "Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, pentru robii tăi, ca să nu murim; căci la toate păcatele noastre am mai adăugat și pe acela de a cere un împărat pentru noi".

Ex 9.28;Ex 10.17;Iac 5.15;1Ioan 5.16;

²⁰Samuel a zis poporului: "Nu vă temeți! Ați făcut tot răul acesta; dar nu vă abateți de la Domnul, și slujiți Domnului din toată inima voastră.

²¹Nu vă abateți de la El; altfel, ați merge după lucruri de nimic, care n-aduc nici folos nici izbăvire, pentru că sunt lucruri de nimic.

Deut 11.16;Ier 16.19;Hab 2.18;1Cor 8.4;

²²Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui.

1Împ 6.13;Ps 94.14;los 7.9;Ps 106.8;
Ier 14.21;Ezec 20.9-14;Deut 7.7-8;Deut 14.2;Mal 1.2;

²³Departa iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea cea bună și cea dreaptă.

Fapt 12.5;Rom 1.9;Col 1.9;2Tim 1.3;
Ps 34.11;Prov 4.11;1Împ 8.36;2Cron 6.27;Ier 6.16;

²⁴Temeți-vă numai de Domnul, și slujiți-l cu credincioșie din toată inima voastră; căci vedeți ce putere desfășoară El printre voi.

Ecl 12.13;Isa 5.12;Deut 10.21;Ps 126.2-3;

²⁵Dar dacă veți face răul, veți pieri, voi și împăratul vostru".

Ios 24.20;Deut 28.39;

DOMNIA LUI SAUL

(Capitolele 13-31. Osea 13.11.)

13

Războiul cu Filistenii.

¹Saul era în vârstă de treizeci de ani, când a ajuns împărat, și a domnit doi ani peste Israel.

²Saul și-a ales trei mii de bărbați din Israel: două mii erau cu el la Micmaș și pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea lui Beniamin. Pe ceilalți din popor i-a trimis pe fiecare la cortul lui.

1Sam 10.26;

³Ionatan a bătut tabăra Filistenilor care era la Gheba, și Filistenii au auzit lucrul acesta. Saul a pus să sune cu trâmbița prin toată țara, zicând: "Să audă Evreii lucrul acesta!"

1Sam 10.5;

⁴Tot Israelul a auzit zicându-se: "Saul a bătut tabăra Filistenilor, și Israel s-a făcut urât Filistenilor". Și poporul a fost adunat la Saul în Ghilgal.

⁵Filistenii s-au strâns să lupte cu Israel. Aveau o mie de care și șase mii de călăreți; și poporul acesta era fără număr: ca nisipul de pe țărmul mării. Au venit și au tăbărât la Micmaș, la răsărit de Bet-Aven.

⁶Bărbații lui Israel s-au văzut la strâmtoare, căci erau strânși de aproape și s-au ascuns în peșteri, în stufiguri, în stânci, în turnuri și în gropile pentru apă.

Jud 2.6;

⁷Unii Evrei au trecut Iordanul, ca să se ducă în țara lui Gad și Galaad. Saul era tot la Ghilgal, și tot poporul de lângă el tremura.

⁸A așteptat șapte zile, după timpul hotărât de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, și poporul se împrăștia de lângă Saul.

1Sam 10.8;

⁹Atunci Saul a zis: "Aduceți-mi arderea de tot și jertfele de mulțumire." Și a jertfit arderea de tot.

¹⁰Pe când sfârșea de adus arderea de tot, a venit Samuel, și Saul i-a ieșit înaintea să-i ureze de bine.

¹¹Samuel a zis: "Ce-ai făcut?" Saul a răspuns: "Când am văzut că poporul se împrăștie de lângă mine, că nu vii la timpul hotărât, și că Filistenii sunt strânși la Micmaș,

¹²mi-am zis: Filistenii se vor pogorî împotriva mea la Ghilgal, și eu nu m-am rugat Domnului! Atunci am îndrăznit și am adus arderea de tot."

¹³Samuel a zis lui Saul: "Ai lucrat ca un nebun și n-ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul, Dumnezeul tău. Domnul ar fi întărit pe vecie domnia ta peste Israel;

2Cron 16.9;1Sam 15.11;

¹⁴dar acum, domnia ta nu va dăinui. Domnul Și-a ales un om după inima Lui, și Domnul l-a rânduit să fie căpetenia poporului Său, pentru că n-ai păzit ce-ți poruncise Domnul."

1Sam 15.28;Ps 89.20;Fapt 13.22;

¹⁵Apoi Samuel s-a sculat, și s-a suit din Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Saul a făcut numărătoarea poporului care se afla cu el: erau aproape șase sute de oameni.

1Sam 14.2;

¹⁶Saul, fiul său Ionatan, și poporul care se afla cu ei, se așezaseră la Gheba lui Beniamin, și Filistenii tăbărau la Micmaș.

¹⁷Din tabăra Filistenilor au ieșit trei cete ca să pustiască: una a luat drumul spre Ofra, spre țara Șual;

Ios 18.23;

¹⁸alta a luat drumul spre Bet-Horon; și a treia a luat drumul spre hotarul care caută spre valea Țeboim, înspre pustie."

Ios 16.3; Ios 18.13-14; Neem 11.34;

¹⁹În toată țara lui Israel nu se găsea nici un fierar; căci Filistenii ziseră: "Să împiedicăm pe Evrei să-și facă săbii sau sulite."

2Împ 24.14; Ier 24.1;

²⁰Și fiecare om din Israel se pogora la Filistenii ca să-și ascute fierul plugului, coasa, securea și sapa,

²¹când se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne și securea, și ca să facă vârf țepușului cu care mâna boii.

²²Și așa s-a întâmplat că în ziua luptei nu era nici sabie, nici sulită în mâinile întregului popor care era cu Saul și Ionatan: nu avea decât Saul și fiul său Ionatan.

Jud 5.8;

²³O ceată de Filistenii a venit și s-a așezat la trecătoarea Micmașului.

1Sam 14.1-4;

14

Vitejia lui Ionatan.

¹Într-o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tânărului care-i purta armele: "Vino, și să pătrundem până la straja Filistenilor, care este dincolo de locul acesta." Și n-a spus nimic tatălui său.

²Saul stătea la marginea cetății Ghibea, sub rodiul din Migron, și poporul care era cu el era aproape șase sute de oameni.

1Sam 13.15;

³Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta efodul. Poporul nu știa că Ionatan s-a dus.

1Sam 22.9-20; 1Sam 4.21; 1Sam 2.28;

⁴Între trecătorile prin care căuta Ionatan să ajungă la straja Filistenilor, era un pisc de stâncă de o parte și un pisc de stâncă de cealaltă parte; unul purta numele Boțet și celălalt Sene.

1Sam 13.23;

⁵Unul din aceste piscuri este la miazănoapte, față în față cu Micmaș, și celălalt la miazăzi, față în față cu Gheba.

⁶Ionatan a zis tânărului care-i purta armele: "Vino, și să pătrundem până la straja acestor netăiați împrejur. Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci nimic nu împiedică pe Domnul să dea izbăvire printr-un mic număr ca și printr-un mare număr."

Jud 7.4-7;2Cron 14.11;

⁷Cel ce-i ducea armele i-a răspuns: "Fă tot ce ai în inimă, n-asculta decât de simțământul tău, și iată-mă cu tine, gata să te urmez oriunde."

⁸"Ei bine!" a zis Ionatan, "haidem la oamenii aceștia și să ne arătăm lor.

⁹Dacă ne vor zice: "Opriți-vă până vom veni noi la voi!" vom rămâne pe loc, și nu ne vom sui la ei.

¹⁰Dar dacă vor zice: "Suiți-vă la noi!" ne vom sui, căci Domnul îi dă în mâinile noastre. Acesta să ne fie semnul."

Gen 24.14;Jud 7.11;

¹¹S-au arătat amândoi străjii Filistenilor, și Filistenii au zis: "Iată că Evreii ies din găurile în care s-au ascuns."

¹²Și oamenii care erau de strajă au vorbit astfel lui Ionatan și celui ce-i ducea armele: "Suiți-vă la noi, ca să vă arătăm ceva." Ionatan a zis celui ce-i ducea armele: "Suie-te după mine, căci Domnul îi dă în mâinile lui Israel."

¹³Și Ionatan s-a suit ajutându-se cu mâinile și picioarele, și cel ce-i ducea armele a mers după el. Filistenii au căzut înaintea lui Ionatan, și cel ce-i ducea armele arunca moartea în urma lui.

¹⁴În această întâie înfrângere, Ionatan și cel ce-i ducea armele au ucis douăzeci de oameni, pe întindere de aproape o jumătate de pogon de pământ.

¹⁵A intrat groaza în tabără, în țară și în tot poporul; straja și chiar și prădătorii s-au înspăimântat; țara s-a îngrozit. Era groaza lui Dumnezeu.

2Împ 7.7;Iov 18.11;1Sam 13.17;Gen 35.5;

¹⁶Străjerii lui Saul, care erau la Ghibea lui Beniamin, au văzut că mulțimea se împrăștie și fugă în toată părțile.

1Sam 14.20;

¹⁷Atunci Saul a zis a poporului care era cu el: "Numărați, vă rog, și vedeți cine a plecat din mijlocul nostru." Au numărat, și iată că lipsea Ionatan și cel ce-i purta armele.

¹⁸Și Saul a zis lui Ahia: "Adu încă chivotul lui Dumnezeu!" - Căci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. -

¹⁹Pe când vorbea Saul cu preotul zarva în tabăra Filistenilor se făcea tot mai mare; și Saul a zis preotului: "Trage-ți mâna!"

Num 27.21;

²⁰Apoi Saul și tot poporul care era cu el s-au strâns, și au înaintat până la locul luptei; și Filistenii au întors sabia, unii împotriva altora, și învâlmășeala era nespus de mare.

Jud 7.22;2Cron 20.23;

²¹Evreii care erau mai dinainte la Filistenii, și care se suiseră cu ei în tabără de pe unde erau împrăștiați, s-au unit cu Israelii care erau cu Saul și Ionatan.

²²Toți bărbații lui Israel care se ascunseseră în muntele lui Efraim, aflând că Filistenii fugeau, au început să-i urmărească și ei în bătaie.

1Sam 13.6;

²³Domnul a izbăvit pe Israel în ziua aceea, și lupta s-a întins până dincolo de Bet-Aven.

Ex 14.30;Ps 44.6-7;Osea 1.7;1Sam 13.5;

Ionatan în primejdie.

²⁴Ziua aceea a fost obositoare pentru bărbații lui Israel. Saul pusese pe popor să jure, zicând: "Blestemat să fie omul care va mânca pâine până seara, până mă voi răzbuna pe vrăjmașii mei!" Și nimeni nu mâncase.

Ios 6.26;

²⁵Tot poporul ajunsese într-o pădure, unde se găsea miere pe fața pământului.

Deut 9.28;Mat 3.5;Ex 3.8;Num 13.27;Mat 3.4;

²⁶Când a intrat poporul în pădure, a văzut mierea curgând; dar nici unul n-a dus mierea la gură, căci poporul ținea jurământul.

²⁷Ionatan nu știa de jurământul pe care pusese tatăl său pe popor să-l facă; a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână, l-a vârât într-un fagure de miere, și a dus mâna la gură; și ochii i s-au luminat.

²⁸Atunci cineva din popor, vorbindu-i, i-a zis: "Tatăl tău a pus pe popor să jure, zicând: "Blestemat să fie omul care va mânca astăzi!" Și poporul era sleit de puteri.

²⁹Și Ionatan a zis: "Tatăl meu tulbură poporul; vedeți dar cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin din mierea aceasta!

³⁰Negreșit, dacă poporul ar fi mâncat azi din prada pe care a găsit-o la vrăjmașii lui, n-ar fi fost înfrângerea Filistenilor mai mare?"

³¹În ziua aceea au bătut pe Filistenii de la Micmaș până la Aialon. Poporul era foarte obosit,

³²și s-a aruncat asupra prăzii. A luat oi, boi și viței, i-a junghiat pe pământ și i-a mâncat cu sânge cu tot.

Lev 3.17; Lev 7.26; Lev 17.10; Lev 19.26; Deut 12.16-24;

³³Au spus lucrul acesta lui Saul, și i-au zis: "Iată că poporul păcătuiește împotriva Domnului, mâncând cu sânge." Saul a zis: "Voi faceți o nelegiuire; rostogoliți îndată o piatră mare încoace."

³⁴Apoi a adăugat: "Împrăștiați-vă printre popor, și spuneți fiecăruia să-și aducă boul sau oaia, și să-l junghie aici. Apoi să mâncați, și nu păcătuiți împotriva Domnului, mâncând cu sânge." Și peste noapte, fiecare din popor și-a adus boul cu mâna, ca să-l junghie pe piatră.

³⁵Saul a zidit un altar Domnului: acesta a fost cel dintâi altar pe care l-a zidit Domnului.

1Sam 7.17;

³⁶Saul a zis: "Să ne pogorâm în noaptea aceasta după Filistenii, să-i jefuim până la lumina zilei, și să nu lăsăm să rămână unul măcar." Ei au zis: "Fă tot ce vei crede." Atunci preotul a zis: "Să ne apropiem aici de Dumnezeu".

³⁷Și Saul a întrebat pe Dumnezeu: "Să mă pogor după Filistenii? Îi vei da în mâinile lui Israel?" Dar în clipa aceea nu i-a dat nici un răspuns.

1Sam 28.6;

³⁸Saul a zis: "Apropiati-vă aici, toate căpeteniile poporului; căutați și vedeți de cine și cum a fost săvârșit păcatul acesta astăzi.

Ios 7.14;1Sam 10.19;

³⁹Căci viu este Domnul, Izbăvitorul lui Israel: chiar dacă l-ar fi săvârșit fiul meu Ionatan, va muri." Și nimeni din tot poporul nu i-a răspuns.

2Sam 12.15;

⁴⁰Atunci a zis întregului Israel: "Așezați-vă voi deoparte; și eu și fiul meu Ionatan vom sta de cealaltă." Și poporul a zis lui Saul: "Fă ce vei crede."

⁴¹Saul a zis Domnului: "Dumnezeul lui Israel, arată adevărul." Sorțul a căzut pe Ionatan și pe Saul, și poporul a scăpat.

Prov 16.33;Fapt 1.24;Ios 7.16;1Sam Cap 10;1Sam Cap 20-21;

⁴²Saul a zis: "Aruncați sorțul între mine și fiul meu Ionatan." Și sorțul a căzut pe Ionatan.

⁴³Saul a zis lui Ionatan: "Spune-mi ce-ai făcut". Ionatan i-a spus și a zis: "Am gustat puțină miere, cu vârful toiagului pe care-l aveam în mână: iată-mă, voi muri."

Ios 7.19;1Sam 14.27;

⁴⁴Și Saul a zis: "Dumnezeu să Se poarte cu toată asprimea față de mine, dacă nu vei muri, Ionatane!"

Rut 1.17;1Sam 14.39;

⁴⁵Poporul a zis lui Saul: "Ce! Să moară Ionatan, el, care a făcut această mare izbăvire în Israel? Niciodată! Viu este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua aceasta." Astfel poporul a scăpat pe Ionatan de la moarte.

2Sam 14.11;1Împ 1.52;Luc 21.18;

⁴⁶Saul a încetat să mai urmărească pe Filistenii, și Filistenii s-au dus acasă.

Războaiele lui Saul și neamul lui.

⁴⁷După ce a luat Saul domnia peste Israel, a făcut război în toate părțile cu toți vrăjmașii lui: cu Moab, cu copiii lui Amon, cu Edom, cu împărații din Ţoba, și cu Filistenii; și ori încotro se întorcea, era biruitor.

1Sam 11.11;

⁴⁸S-a arătat viteaz, a bătut pe Amalec, și a scăpat pe Israel din mâna celor ce-l jefuiau.

1Sam 15.3-7;

⁴⁹Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Işvi și Malchişua. Cele două fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mical.

1Sam 31.2;1Cron 8.33;

⁵⁰Numele nevestei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaat. Numele căpeteniei oştirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

⁵¹Chis, tatăl lui Saul, și Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel.

1Sam 9.1;

⁵²În tot timpul vieții lui Saul a fost un război înverșunat împotriva Filistenilor; și de îndată ce Saul zărea vreun om tare și voinic, îl lua cu el.

1Sam 8.11;

15

Război cu Amaleciții.

¹Samuel a zis lui Saul: "Pe mine m-a trimis Domnul să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: Ascultă dar ce zice Domnul.

1Sam 9.16;

²Așa vorbește Domnul oştirilor: "Mi-aduc aminte de ceea ce a făcut Amalec lui Israel, când i-a astupat drumul la ieșirea lui din Egipt.

Ex 17.8-14;Num 24.20;Deut 25.17;

³Du-te acum, bate pe Amalec, și nimicește cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-i cruți, și să omori bărbații și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile."

Ios 6.17-21;

⁴Saul a adunat poporul, și l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de oameni pedestri, și zece mii de oameni din Iuda.

⁵Saul a mers până la cetatea lui Amalec, și a pus niște oameni la pândă în vale.

⁶Și a zis Cheniților: "Duceți-vă, plecați și ieșiți din mijlocul lui Amalec, ca să nu vă prăpădesc împreună cu el; căci voi v-ați purtat cu bunăvoință față de

copiii lui Israel, când s-au suit din Egipt". Și Cheniții au plecat din mijlocul lui Amalec.

Num 24.21;Jud 1.16;Jud 4.11;Gen 18.25;
Gen 19.12-14;Apoc 18.4;Ex 18.10-19;Num 10.29-32;

⁷Saul a bătut pe Amalec, de la Havila până la Şur, care este în fața Egiptului.

1Sam 14.48;Gen 2.11;Gen 25.18;Gen 16.7;

⁸A prins viu pe Agag, împăratul lui Amalec, și a nimicit cu desăvârșire tot poporul, trecându-l prin ascuțișul sabiei.

1Împ 20.34;1Sam 30.1;

⁹Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag, și oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase, mieii grași, și tot ce era mai bun; n-a vrut să le nimicească cu desăvârșire și au nimicit numai tot ce era prost și nebăgat în seamă.

1Sam 15.3-15;

Neascultarea lui Saul.

¹⁰Domnul a vorbit lui Samuel, și i-a zis:

¹¹"Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate de la Mine și nu păzește cuvintele Mele". Samuel s-a mâhnit, și toată noaptea a strigat către Domnul.

1Sam 15.25;Gen 6.6-7;2Sam 24.16;Ios 22.16;
1Împ 9.6;1Sam 13.13;1Sam 15.3-9;1Sam 15.35;1Sam 16.1;

¹²S-a sculat dis-de-dimineață, ca să se ducă înaintea lui Saul. Și au venit și i-au spus: "Saul s-a dus la Carmel, și iată că și-a înălțat un semn de biruință, apoi s-a întors, și, trecând mai departe, s-a pogorât la Ghilgal".

Ios 15.55;

¹³Samuel s-a dus la Saul, și Saul i-a zis: "Fii binecuvântat de Domnul! Am păzit cuvântul Domnului".

Gen 14.19;Jud 17.2;Rut 3.10;

¹⁴Samuel a zis: "Ce înseamnă behăitul acesta de oi care ajunge la urechile mele, și mugetul acesta de boi pe care-l aud?"

¹⁵Saul a răspuns: "Le-au adus de la Amaleciți, pentru că poporul a cruțat oile cele mai bune și boii cei mai buni, ca să-i jertfească Domnului, Dumnezeului tău; iar pe celelalte, le-am nimicuit cu desăvârșire".

1Sam 15.9-21; Gen 3.12; Prov 28.13;

¹⁶Samuel a zis lui Saul: "Stai, și-ți voi spune ce mi-a zis Domnul astă noapte". Și Saul i-a zis: "Vorbește".

¹⁷Samuel a zis: "Când erai mic în ochii tăi, n-ai ajuns tu căpetenia semințiilor lui Israel, și nu te-a uns Domnul ca să fii împărat peste Israel?"

1Sam 9.21;

¹⁸Domnul te trimisese, zicând: "Du-te, și nimicește cu desăvârșire pe păcătoșii aceia, pe Amaleciți; războiește-te cu ei până îi vei nimici".

¹⁹Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului? Pentru ce te-ai aruncat asupra prăzii, și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?"

²⁰Saul a răspuns lui Samuel: "Am ascultat glasul Domnului, și m-am dus în calea pe care mă trimitea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, și am nimicuit cu desăvârșire pe Amaleciți;

1Sam 15.13;

²¹dar poporul a luat din pradă oi și boi, ca pângă din ceea ce trebuia nimicuit cu desăvârșire, ca să le jertfească Domnului, Dumnezeului tău, la Ghilgal".

1Sam 15.15;

²²Samuel a zis: "Îi plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.

Ps 50.8-9; Prov 21.3; Isa 1.11-17;
Ier 7.22-23; Mic 6.6-8; Evr 10.6-9; Ecl 5.1; Osea 6.6; Mat 5.24; Mat 9.13; Mat 12.7; Marc 12.33;

²³Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă și El ca împărat".

1Sam 13.14;

²⁴Atunci Saul a zis lui Samuel: "Am păcătuit, căci am călcat porunca Domnului, și n-am ascultat cuvintele tale; mă temeam de popor, și i-am ascultat glasul.

2Sam 12.13; Ex 23.2; Prov 29.25; Isa 51.12-13;

²⁵Acum, te rog, iartă-mi păcatul, întoarce-te cu mine, ca să mă închin până la pământ înaintea Domnului."

²⁶Samuel a zis lui Saul: "Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, și Domnul te leapădă, ca să nu mai fii împărat peste Israel".

1Sam 2.30;

²⁷Și pe când se întorcea Samuel să plece, Saul l-a apucat de pulpana hainei, și s-a rupt.

1Împ 11.30;

²⁸Samuel i-a zis: "Domnul rupe astăzi domnia lui Israel deasupra ta, și o dă altuia mai bun decât tine.

1Sam 28.17-18;1Împ 11.31;

²⁹Cel ce este tărnia lui Israel nu minte și nu Se căiește, căci nu este un om ca să-l pară rău."

Num 23.19;Ezec 24.14;2Tim 2.13;Tit 1.2;

³⁰Saul a zis iarăși: "Am păcătuit! Acum, te rog, cinstește-mă în fața bătrânilor poporului meu, și în fața lui Israel; întoarce-te cu mine, ca să mă închin înaintea Domnului, Dumnezeului tău."

Ioan 5.44;Ioan 12.43;

³¹Samuel s-a întors și a mers după Saul, și Saul s-a închinat înaintea Domnului.

³²Apoi Samuel a zis: "Adu-mi pe Agag, împăratul lui Amalec." Și Agag a înaintat vesel spre el, căci zicea: "Negreșit, a trecut amărăciunea morții!"

³³Samuel a zis: "După cum sabia ta a lăsat femei fără copii, tot așa și mama ta va fi lăsată fără copii între femei." Și Samuel a tăiat pe Agag în bucăți înaintea Domnului, la Ghilgal.

Ex 17.11;Num 14.45;Jud 1.7;

³⁴Samuel a plecat la Rama, și Saul s-a suit acasă la Ghibea lui Saul.

1Sam 11.4;

³⁵Samuel nu s-a mai dus să vadă pe Saul până în ziua morții sale. Dar Samuel plângea pe Saul, pentru că Domnul Se căise că pusese pe Saul împărat peste Israel.

1Sam 19.24;1Sam 15.11;1Sam 16.1;1Sam 15.11;

16

David uns împărat.

¹Domnul a zis lui Samuel: "Când vei înceta să plângi pe Saul, pentru că l-am lepădat, ca să nu mai domnească peste Israel? Uplete-ți cornul cu untdelemn, și du-te; te voi trimite la Isai, Betleemitul, căci pe unul din fiii lui Mi l-am ales ca împărat."

1Sam 15.35;1Sam 15.23;1Sam 9.16;
2Împ 9.1;Ps 78.70;Ps 89.19-20;Fapt 13.22;

²Samuel a zis: "Cum să mă duc? Saul are să afle, și mă va ucide." Și Domnul a zis: "Să iei cu tine un vițel, și să zici: "Vin să aduc o jertfă Domnului."

1Sam 9.12;1Sam 20.29;

³Să poftesti pe Isai la jertfă; Eu îți voi arăta ce trebuie să faci, și Îmi vei unge pe acela pe care-ți voi spune să-l ungi."

Ex 4.15;1Sam 9.16;

⁴Samuel a făcut ce zisese Domnul, și s-a dus la Betleem. Bătrânii cetății au alergat înspăimântați înaintea lui și au zis: "Ce vestește venirea ta: ceva bun?"

1Sam 21.1;1Împ 2.13;2Împ 9.22;

⁵El a răspuns: "Da; vin să aduc o jertfă Domnului. Sfințiți-vă, și veniți cu mine la jertfă." A sfințit și pe Isai cu fiii lui, și i-a poftit la jertfă.

Ex 19.10-14;

⁶Când au intrat ei, Samuel, văzând pe Eliab, și-a zis: "Negreșit, unsul Domnului este aici înaintea Lui."

1Sam 17.13;1Împ 12.26;

⁷Și Domnul a zis lui Samuel: "Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă."

Ps 147.10-11;Isa 55.8;2Cor 10.7;
1Împ 8.39;1Cron 28.9;Ps 7.9;Ier 11.20;Ier 17.10;Ier 20.12;Fapt 1.24;

⁸Isai a chemat pe Abinadab, și l-a trecut pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis: "Nici pe acesta nu l-a ales Domnul."

1Sam 17.13;

⁹Isai a trecut pe Șama; și Samuel a zis: "Nici pe acesta nu l-a ales Domnul."

1Sam 17.13;

¹⁰Și așa a trecut Isai pe cei șapte fii ai lui pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis lui Isai: "Domnul n-a ales pe nici unul din ei."

¹¹Apoi Samuel a zis lui Isai: "Aceștia sunt toți fiii tăi?". Și el a răspuns: "A mai rămas cel mai tânăr, dar paște oile." Atunci Samuel a zis lui Isai: "Trimite să-l aducă, fiindcă nu vom șede la masă până nu va veni aici."

1Sam 17.12;2Sam 7.8;Ps 78.70;

¹²Isai a trimis să-l aducă. Și el era cu păr bălai, cu ochi frumoși și față frumoasă. Domnul a zis lui Samuel: "Scoală-te, și unge-l, căci el este!"

1Sam 17.42;Cânt 5.10;1Sam 9.17;

¹³Samuel a luat cornul cu untdelemn, și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David, începând din ziua aceea și în cele următoare. Samuel s-a sculat, și s-a dus la Rama.

1Sam 10.1;Ps 89.20;Num 27.18;Jud 11.29;
Jud 13.25;Jud 14.6;1Sam 10.6-10;

David cântă din harfă lui Saul.

¹⁴Duhul Domnului S-a depărtat de la Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea de la Domnul.

1Sam 11.6;1Sam 18.12;1Sam 28.15;Jud 16.20;
Ps 51.11;Jud 9.23;1Sam 18.10;1Sam 19.9;

¹⁵Slujitorii lui Saul i-au zis: "Iată că un duh rău de la Dumnezeu te muncește.

¹⁶Poruncească numai domnul nostru! Robii tăi sunt înaintea ta. Ei vor căuta un om care să știe să cânte cu harfa; și, când duhul rău trimis de Dumnezeu, va fi peste tine, el va cânta cu mâna, și vei fi ușurat."

Gen 41.46;1Sam 16.21-22;1Împ 10.8;1Sam 16.23;2Împ 3.15;

¹⁷Saul a răspuns slujitorilor săi: "Găsiți-mi dar un om care să cânte bine, și aduceți-l la mine."

¹⁸Unul din slujitori a luat cuvântul, și a zis: "Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai, Betleemitul, care știe să cânte; el este și un om tare și voinic, un războinic, vorbește bine, este frumos la chip, și Domnul este cu el."

1Sam 17.32-36;1Sam 3.19;1Sam 18.12-14;

¹⁹Saul a trimis niște oameni la Isai, să-i spună: "Trimite-mi pe fiul tău David, care este cu oile."

1Sam 16.11;1Sam 17.15-34;

²⁰Isai a luat un măgar, l-a încărcat cu pâine, cu un burduf cu vin și cu un ied, și a trimis lui Saul aceste lucruri, prin fiul său David.

1Sam 10.27;1Sam 17.18;Gen 43.11;Prov 18.16;

²¹David a ajuns la Saul, și s-a înfățișat înaintea lui; i-a plăcut mult lui Saul, și a fost pus să-i poarte armele.

Gen 41.46;1Împ 10.8;Prov 22.29;

²²Saul a trimis vorbă lui Isai, zicând: "Te rog să lași pe David în slujba mea, căci a căpătat trecere înaintea mea."

²³Și când duhul trimis de Dumnezeu venea peste Saul, David lua harfa și cânta cu mâna lui; Saul răsuflea atunci mai ușor, se simțea ușurat, și duhul cel rău pleca de la el.

1Sam 16.14-16;

17

Războiul cu Filistenii.

¹Filistenii și-au strâns oștile ca să facă război, și s-au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au tăbărât între Soco și Azeca, la Efes-Damim.

1Sam 13.5;Ios 15.35;2Cron 28.18;

²Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și ei; au tăbărât în Valea terebinților, și s-au așezat în linie de bătaie împotriva Filistenilor.

³Filistenii se așezaseră pe un munte deoparte, și Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi despărțea.

⁴Atunci a ieșit un om din tabăra Filistenilor și a înaintat între cele două oștiri. El se numea Goliat, era din Gat, și avea o înălțime de șase coți și o palmă.

2Sam 21.19; Ios 11.22;

⁵Pe cap avea un coif de aramă, și purta niște zale de solzi în greutate de cinci mii de sicli de aramă.

⁶Avea niște turetci de aramă peste fluierile picioarelor, și o pavăză de aramă între umeri.

⁷Coadă suliței lui era ca un sul de țesut, și fierul suliței cântărea șase sute de sicli de fier. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui.

2Sam 21.19;

⁸Filisteanul s-a oprit; și, vorbind oștilor lui Israel așezate în șiruri de bătaie, le-a strigat: "Pentru ce ieșiți să vă așezați în șiruri de bătaie? Nu sunt eu Filistean, și nu sunteți voi slujitorii lui Saul? Alegeți un om care să se pogoare împotriva mea!

1Sam 8.17;

⁹Dacă va putea să se bată cu mine și să mă omoare, noi vom fi robii voștri; dar dacă-l voi birui și-l voi omorî eu, voi ne veți fi robi nouă și ne veți sluji."

1Sam 11.1;

¹⁰Filisteanul a mai zis: "Arunc astăzi o ocară asupra oștirii lui Israel! Dați-mi un om, ca să mă lupt cu el."

1Sam 17.26; 2Sam 21.21;

¹¹Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale Filisteanului, și s-au înspăimântat și au fost cuprinși de o mare frică.

David și Goliat.

¹²Și David era fiul Efratitului acelaia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt fii. Pe vremea lui Saul el era bătrân înaintat în vârstă.

1Sam 17.58; Rut 4.22; 1Sam 16.1-18;
Gen 35.19; 1Sam 16.10-11; 1Cron 2.13-15;

¹³Cei trei fii mai mari ai lui Isai urmaseră pe Saul la război; întâiul născut din cei trei fii ai lui, care porniseră la război, se numea Eliab, al doilea Abinadab, și al treilea Șama.

1Sam 16.6-8.9; 1Cron 2.13;

¹⁴David era cel mai tânăr. Și când cei trei mai mari au urmat pe Saul,

¹⁵David a plecat de la Saul și s-a întors la Betleem ca să pască oile tatălui său.

1Sam 16.19;

¹⁶Filisteanul înainta dimineața și seara, și s-a înfățișat astfel timp de patruzeci de zile.

¹⁷Isai a zis fiului său David: "Ia pentru frații tăi efa aceasta de grâu prăjit și aceste zece pâini, și aleargă în tabără la frații tăi;

¹⁸du și aceste zece cașuri de brânză căpeteniei care este peste mia lor. Să vezi dacă frații tăi sunt bine, și să-mi aduci vești temeinice.

Gen 37.14;

¹⁹Ei sunt cu Saul și cu toți bărbații lui Israel în valea terebinților, în război cu Filistenii."

²⁰David s-a sculat dis-de-dimineață. A lăsat oile în seama unui paznic, și-a luat lucrurile, și a plecat, cum îi poruncise Isai. Când a ajuns în tabără, oștirea pornise să se așeze în șiruri de bătaie și scotea strigăte de război.

²¹Israel și Filistenii s-au așezat în șiruri de bătaie, oștire către oștire.

²²David a dat lucrurile pe care le avea în mâinile celui ce păzea calabalăcurile, și a alergat la șirurile de bătaie. Cum a ajuns, a întrebat pe frații săi de sănătate.

²³Pe când vorbea cu ei, iată că Filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele două oștiri, ieșind afară din șirurile Filistenilor. A rostit aceleași cuvinte ca mai înainte, și David le-a auzit.

1Sam 17.8;

²⁴La vederea acestui om toți cei din Israel au fugit dinaintea lui, și i-a apucat o mare frică.

²⁵Fiecare zicea: "Ați văzut pe omul acesta înaintând? A înaintat ca să arunce ocară asupra lui Israel! Dacă-l va omorî cineva, împăratul îl va umple de bogății, îi va da de nevastă pe fiica sa, și va scuti de dări casa tatălui său în Israel."

Ios 15.16;

²⁶David a zis oamenilor de lângă el: "Ce se va face aceluia care va omorî pe Filisteanul acesta, și va lua ocară deasupra lui Israel? Cine este Filisteanul

acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăscă oștirea Dumnezeului celui viu?"

1Sam 11.2;1Sam 14.6;1Sam 17.10;Deut 5.26;

²⁷Poporul, spunând din nou aceleași lucruri, i-a zis: "Așa și așa se va face aceluia care-l va omorî."

1Sam 17.25;

²⁸Eliab, fratele lui cel mai mare, care-l auzise vorbind cu oamenii aceștia, s-a aprins de mânie împotriva lui David. Și a zis: "Pentru ce te-ai pogorât tu, și cui ai lăsat acele puține oi în pustie? Îți cunosc eu mândria și răutatea inimii. Te-ai pogorât ca să vezi lupta."

Gen 37.4-11;Mat 10.36;

²⁹David a răspuns: "Ce-am făcut oare? Nu pot să vorbesc astfel?"

1Sam 17.17;

³⁰Și s-a întors de la el ca să vorbească cu altul, și i-a pus aceleași întrebări. Poporul i-a răspuns ca și întâiași dată.

1Sam 17.26-27;

³¹Când s-au auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimis să-l caute.

³²David a zis lui Saul: "Nimeni să nu-și piardă nădejdea din pricina Filisteanului acestuia! Robul tău va merge să se bată cu el."

Deut 20.1-3;1Sam 16.18;

³³Saul a zis lui David: "Nu poți să te duci să te bați cu Filisteanul acesta, căci tu ești un copil, și el este un om războinic din tinerețea lui."

Num 13.31;Deut 9.2;

³⁴David a zis lui Saul: "Robul tău păștea oile tatălui său. Și când un leu sau un urs venea să-i ia o oaie din turmă,

³⁵alergam după el, îl loveam, și-i smulgeam oaia din gură. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de falcă, îl loveam, și-l omoram.

³⁶Așa a doborât robul tău leul și ursul; și cu Filisteanul acesta, cu acest netăiat împrejur, va fi ca și cu unul din ei, căci a ocărăț oștirea Dumnezeului celui viu."

³⁷David a mai zis: "Domnul, care m-a izbăvit din gheara leului, și din laba ursului, mă va izbăvi și din mâna acestui Filistean." Și Saul a zis lui David: "Du-te, și Domnul să fie cu tine!"

Ps 18.16-17;Ps 63.7;Ps 77.11;
2Cor 1.10;2Tim 4.17-18;1Sam 20.13;1Cron 22.11-16;

³⁸Saul a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus pe cap un coif de aramă, și l-a îmbrăcat cu o platoșă.

³⁹David a încins sabia lui Saul peste hainele lui, și a vrut să meargă, căci nu încercase însă să meargă cu ele. Apoi a zis lui Saul: "Nu pot să merg cu armătura aceasta, căci nu sunt obișnuit cu ea." Și s-a dezbrăcat de ea.

⁴⁰Și-a luat toiagul în mână, și-a ales din pârâu cinci pietre netede, și le-a pus în traista lui de păstor și în buzunarul hainei. Apoi, cu praștia în mână, a înaintat împotriva Filisteanului.

⁴¹Filisteanul s-a apropiat puțin câte puțin de David, și omul care-i ducea scutul mergea înaintea lui.

⁴²Filisteanul s-a uitat, și când a zărit pe David, a râs de el, căci nu vedea în el decât un copil, cu păr bălai și cu fața frumoasă.

Ps 123.3-4;1Cor 1.27-28;1Sam 16.12;

⁴³Filisteanul a zis lui David: Ce! sunt câine, de vii la mine cu toiege?" Și, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui,

1Sam 24.14;2Sam 3.8;2Sam 9.8;2Sam 16.9;2Împ 8.13;

⁴⁴a adăugat: "Vino la mine, și-ți voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului."

1Împ 20.10-11;

⁴⁵David a zis Filisteanului: "Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o.

2Sam 22.33-35;Ps 124.8;Ps 125.1;2Cor 10.4;Evr 11.33-34;1Sam 17.10;

⁴⁶Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî, și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei Filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și tot pământul va ști că Israel are un Dumnezeu.

Deut 28.26;Ios 4.24;1Împ 8.43;1Împ 18.36;2Împ 19.19;Isa 52.10;

47 Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie nici prin suliță. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mâinile noastre."

Ps 44.6-7; Osea 1.7; Zah 4.6; 2Cron 20.15;

48 Îndată ce Filisteanul a pornit să meargă înaintea lui David, David a alergat pe câmpul de bătaie înaintea Filisteanului.

49 Și-a vârât mâna în traistă, a luat o piatră, și a aruncat-o cu praștia; a lovit pe Filistean în frunte, și piatra a intrat în fruntea Filisteanului, care a căzut cu fața la pământ.

50 Astfel, cu o praștie și cu o piatră, David a fost mai tare decât Filisteanul; l-a trântit la pământ și l-a omorât, fără să aibă sabie în mână.

1Sam 21.9; Jud 3.31; Jud 15.15; 2Sam 23.21;

51 A alergat, s-a oprit lângă Filistean, i-a luat sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorât și i-a tăiat capul. Filistenii, când au văzut că uriașul lor a murit, au luat-o la fugă.

Evr 11.34;

52 Și bărbații lui Israel și Iuda au dat chiote, și au pornit în urmărirea Filistenilor până în vale și până la porțile Ecronului. Filistenii, răniți de moarte, au căzut pe drumul care duce la Șaaraim până la Gat și până la Ecron.

Ios 15.36;

53 Și copiii lui Israel s-au întors de la urmărirea Filistenilor, și le-au jefuit tabăra.

54 David a luat capul Filisteanului și l-a dus la Ierusalim, și a pus armele Filisteanului în cortul său.

55 Când a văzut Saul pe David mergând împotriva Filisteanului, a zis lui Abner, căpetenia oștirii: "Al cui fiu este tânărul acesta, Abner?" Abner a răspuns: "Pe sufletul tău, împărate, că nu știu."

1Sam 16.21-22;

56 "Întrebă dar al cui fiu este tânărul acesta", a zis împăratul.

57 Și când s-a întors David după ce omorâse pe Filistean, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul Filisteanului.

1Sam 17.54;

⁵⁸Saul i-a zis: "Al cui fiu ești, tinere?" Și David a răspuns: "Sunt fiul robului tău Isai, Betleemitul."

1Sam 17.12;

18

Ionatan și David.

¹David sfârșise de vorbit cu Saul. Și de atunci sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el.

Gen 44.30;1Sam 19.2;1Sam 20.17;2Sam 1.26;Deut 13.6;

²În aceeași zi, Saul a oprit pe David, și nu l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său.

1Sam 17.15;

³Ionatan a făcut legământ cu David, pentru că-l iubea ca pe sufletul lui.

⁴A scos mantaua pe care o purta, ca s-o dea lui David; și i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul și încingătoarea lui.

⁵David se ducea și izbutea oriunde-l trimitea Saul; a fost pus de Saul în fruntea oamenilor de război, și era plăcut întregului popor, chiar și slujitorilor lui Saul.

Cântarea de biruință a femeilor.

⁶Pe când veneau ei, la întoarcerea lui David de la omorârea Filisteanului, femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel înaintea împăratului Saul, cântând și jucând, în sunetul timpanelor și alăutelor, și scoțând strigăte de bucurie.

Ex 15.20;Jud 11.34;

⁷Femeile care cântau își răspundeau unele altora, și ziceau: "Saul a bătut miile lui, - iar David zecile lui de mii."

Ex 15.21;1Sam 21.11;1Sam 29.5;

⁸Saul s-a mâniat foarte tare, și nu i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: "Lui David îi dau zece mii și mie-mi dau mii! Nu-i mai lipsește decât împărăția."

Ecl 4.4;1Sam 15.28;

⁹Și din ziua aceea Saul a privit cu ochi răi pe David.

¹⁰A doua zi, duhul cel rău, trimis de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s-a înfuriat în mijlocul casei. David cânta, ca și în celelalte zile, și Saul era cu sulița în mână.

1Sam 16.14;1Sam 19.24;1Împ 18.29;Fapt 16.16;1Sam 19.9;

¹¹Saul a ridicat sulița, zicându-și în sine: "Voi pironi pe David de perete". Dar David s-a ferit de el de două ori.

1Sam 19.10;1Sam 20.33;Prov 27.4;

¹²Saul se temea de David, pentru că Domnul era cu David și Se depărtase de la el.

1Sam 18.15-29;1Sam 16.13-18;1Sam 16.14;1Sam 28.15;

¹³L-a îndepărtat de lângă el, și l-a pus mai mare peste o mie de oameni. David ieșea și intra în fruntea poporului;

1Sam 18.16;Num 27.17;2Sam 5.2;

¹⁴izbutea în tot ce făcea, și Domnul era cu el.

Gen 39.2-23;Ios 6.27;

¹⁵Saul, văzând că izbutea totdeauna, se temea de el;

¹⁶dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ieșea și intra în fruntea lor.

1Sam 18.5;

David, ginerele împăratului.

¹⁷Saul a zis lui David: "Iată, îți voi da de nevastă pe fiica mea cea mai mare Merab: numai să-mi slujești cu vitejie, și să porți războaiele Domnului". Dar Saul își zicea: "Nu vreau să-mi pun mâna mea pe el, ci mâna Filistenilor să fie asupra lui".

1Sam 17.25;Num 32.20-29;1Sam 25.28;1Sam 18.21-25;2Sam 12.9;

¹⁸David a răspuns lui Saul: "Cine sunt eu, și ce este viața mea, ce este familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginerele împăratului?"

1Sam 18.23;1Sam 9.21;2Sam 7.18;

¹⁹Venind vremea când Merab, fata lui Saul, avea să fie dată lui David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel, din Mehola.

2Sam 21.8;Jud 7.22;

²⁰Mical, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, și lucrul i-a plăcut.

1Sam 18.28;

²¹El își zicea: "I-o voi da ca să-i fie o cursă, și să cadă sub mâna Filistenilor". Și Saul a zis lui David pentru a doua oară: "Astăzi îmi vei fi ginere".

Ex 10.7;1Sam 18.17;1Sam 18.26;

²²Saul a dat slujitorilor săi următoarea poruncă: "Vorbiți în taină lui David, și spuneți-i: "Iată că împăratul e binevoitor față de tine, și toți slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împăratului."

²³Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. Și David a răspuns: "Credeți că este ușor să fii ginerele împăratului? Eu sunt un om sărac și de puțină însemnătate."

²⁴Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese David.

²⁵Saul a zis: "Așa să vorbiți lui David: "Împăratul nu cere nici o zestre; ci dorește o sută de prepuțuri de ale Filistenilor, ca să-și răzbune pe vrăjmașii lui." Saul avea de gând să facă pe David să cadă în mâinile Filistenilor.

Gen 34.12;Ex 22.17;1Sam 14.24;1Sam 18.17;

²⁶Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, și David a primit ce i se ceruse, pentru ca să fie ginerele împăratului. Înainte de vremea hotărâtă,

1Sam 18.21;

²⁷David s-a sculat, a plecat cu oamenii lui, și a ucis două sute de oameni dintre Filistenii; le-a adus prepuțurile, și a dat împăratului numărul întreg, ca să fie ginerele împăratului. Atunci Saul i-a dat de nevastă pe fiica sa Mical.

1Sam 18.13;2Sam 3.14;

²⁸Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David; și fiica sa, Mical, iubea pe David.

²⁹Saul s-a temut din ce în ce mai mult de David, și toată viața i-a fost vrăjmaș.

³⁰Domnitorii Filistenilor ieșeau la luptă; și ori de câte ori ieșeau, David avea mai multă izbândă decât toți slujitorii lui Saul, și numele lui a ajuns foarte vestit.

2Sam 11.1;1Sam 18.5;

19

David este prigonit de Saul.

¹Saul a vorbit fiului său Ionatan, și tuturor slujitorilor lui, să omoare pe David.

²Dar Ionatan, fiul lui Saul, care iubea mult pe David, i-a dat de știre, și i-a zis: "Tatăl meu Saul caută să te omoare. Păzește-te dar mâine dimineață, stai într-un loc tănuit, și ascunde-te.

1Sam 18.1;

³Eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul în care vei fi; voi vorbi tatălui mei despre tine, voi vedea ce va zice, și-ți voi spune."

⁴Ionatan a vorbit bine de David tatălui său Saul: "Să nu faci împăratul", a zis el, "un păcat față de robul său David, căci el n-a făcut nici un păcat față de tine. Dimpotrivă, a lucrat pentru binele tău;

Prov 31.8-9;Gen 42.22;Ps 35.12;Ps 109.5;Prov 17.13;Ier 18.20;

⁵și-a pus în joc viața, a ucis pe Filistean, și Domnul a dat o mare izbăvire pentru tot Israelul. Tu ai văzut, și te-ai bucurat. Pentru ce să păcătuiești împotriva unui sânge nevinovat, și să omori fără pricină pe David?"

Jud 9.17;Jud 12.3;1Sam 28.21;Ps 119.109;
1Sam 17.49-50;1Sam 11.13;1Cron 11.14;1Sam 29.32;Mat 27.4;

⁶Saul a ascultat glasul lui Ionatan, și a jurat, zicând: "Viu este Domnul, că David nu va muri!"

⁷Ionatan a chemat pe David, și i-a spus toate cuvintele acestea; apoi l-a adus la Saul; și David a fost înaintea lui ca mai înainte.

1Sam 16.21;1Sam 18.2-13;

David scăpat de Mical.

⁸Războiul urma înainte. David a mers împotriva Filistenilor, și s-a bătut cu ei, le-a pricinuit o mare înfrângere, și au fugit dinaintea lui.

⁹Atunci duhul cel rău, trimis de Domnul, a venit peste Saul, care ședea în casă, cu sulița în mână. David cânta,

1Sam 16.14;1Sam 18.10-11;

¹⁰și Saul a vrut să-l pițonească cu sulița de perete. Dar David s-a ferit de el, și Saul a lovit cu sulița în perete. David a fugit, și a scăpat noaptea.

¹¹Saul a trimis niște oameni acasă la David, ca să-l pândescă și să-l omoare dimineața. Dar Mical, nevasta lui David, i-a dat de știre și i-a zis: "Dacă nu fugi în noaptea aceasta, mâine vei fi omorât."

Ps 59-titlu;

¹²Ea l-a pogorât pe fereastră, și David a plecat și a fugit. Așa a scăpat.

Ios 2.15;Fapt 9.24-25;

¹³În urmă Mical a luat terafimul și l-a pus în pat; i-a pus o piele de capră în jurul capului, și l-a învelit cu o haină.

¹⁴Când a trimis Saul oamenii să ia pe David, ea a zis: "Este bolnav."

¹⁵Saul i-a trimis înapoi să-l vadă, și a zis: "Aduceți-l la mine în patul lui, ca să-l omor."

¹⁶Oamenii aceia s-au întors, și iată că terafimul era în pat, și în jurul capului era o piele de capră.

¹⁷Saul a zis către Mical: "Pentru ce m-ai înșelat în felul acesta, și ai dat drumul vrăjmașului meu, și a scăpat?" Mical a răspuns lui Saul: "El mi-a zis: "Lasă-mă să plec, ori te omor!"

2Sam 2.22;

Fuga lui David la Samuel la Rama.

¹⁸Așa a fugit și a scăpat David. El s-a dus la Samuel la Rama, și i-a istorisit tot ce-i făcuse Saul. Apoi s-a dus cu Samuel și a locuit în Naiot.

¹⁹Au spus lucrul acesta lui Saul și au zis: "Iată că David este în Naiot, lângă Rama."

²⁰Saul a trimis niște oameni să ia pe David. Ei au văzut o adunare de prooroci care proceau, cu Samuel în frunte. Duhul lui Dumnezeu a venit peste trimișii lui Saul, și au început și ei să procească.

Ioan 7.32;1Sam 10.5-6;1Cor 14.3-25;Num 11.25;Ioel 2.28;

²¹Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimis alți oameni, și au prorocit și ei. A mai trimis alții a treia oară, și au prorocit și ei.

²²Atunci Saul s-a dus el însuși la Rama. Ajungând la fântâna cea mare fără apă, care este la Secu, a întrebat: "Unde este Samuel și David?" I s-a răspuns: "Sunt în Naiot, lângă Rama."

²³Și s-a îndreptat spre Naiot, lângă Rama. Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el; și Saul și-a văzut de drum prorocind până la sosirea lui în Naiot, lângă Rama.

1Sam 10.10;

²⁴S-a dezbrăcat de haine și a prorocit și el înaintea lui Samuel; și s-a aruncat dezbrăcat la pământ toată ziua aceea și toată noaptea. De aceea se zice: "Oare și Saul este între prooroci?"

Isa 20.2;Mic 1.8;2Sam 6.14-20;1Sam 10.11;

20

David înștiințat de Ionatan.

¹David a fugit din Naiot, de lângă Rama. S-a dus la Ionatan, și a zis: "Ce-am făcut eu? Care este nelegiuirea mea, care este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea să-mi ia viața?"

²Ionatan i-a răspuns: "Ferească Dumnezeu! Nu vei muri. Tatăl meu nu face nici un lucru, fie mare, fie mic, fără să-mi dea de știre; pentru ce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic."

³David a zis iarăși, jurând: "Tatăl tău știe bine că am căpătat trecere înaintea ta, și va fi zis: "Să nu știe Ionatan, căci s-ar întrista." Dar viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu este decât un pas între mine și moarte".

⁴Ionatan a zis lui David: "Pentru tine voi face tot ce vei vrea."

⁵Și David i-a răspuns: "Iată că mâine este lună nouă, și ar trebui să șed să mănânc cu împăratul; lasă-mă să mă duc, și să mă ascund în câmpii până în seara zilei a treia.

Num 10.10;Num 28.11;1Sam 19.2;

⁶Dacă tatăl tău va băga de seamă lipsa mea, să-i spui: "David m-a rugat să-l las să se ducă până la Betleem în cetatea lui, pentru că acolo se aduce pentru toată familia o jertfă de peste an".

1Sam 16.4;

⁷Și dacă va zice: "Bine!" atunci robul tău n-are nimic de temut; dar dacă-l va apuca mânia, să știi că pieirea mea este lucru hotărât din partea lui.

Deut 1.23;2Sam 17.4;1Sam 25.17;Est 7.7;

⁸Arată-ți dar dragostea pentru robul tău, căci ai făcut cu robul tău un legământ înaintea Domnului. Și dacă este vreo nelegiuire în mine, ia-mi tu viața, de ce să mă mai duci până la tatăl tău?"

Ios 2.14;1Sam 20.16;1Sam 18.3;1Sam 23.18;2Sam 14.32;

⁹Ionatan i-a zis: "Departa de tine gândul să nu-ți dau de știre, dacă voi afla că pieirea ta este lucru hotărât din partea tatălui meu și amenință să te ajungă!"

¹⁰David a zis lui Ionatan: "Cine-mi va da de știre dacă tatăl tău ți-ar răspunde cu asprime?"

¹¹Și Ionatan a zis lui David: "Vino, să ieșim pe câmp." Și au ieșit amândoi pe câmp.

¹²Ionatan a zis lui David: "Iau martor pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel, că voi cerceta de aproape pe tatăl meu mâine sau poimâine; și de va gândi bine de David,

¹³Domnul să Se poarte cu Ionatan cu toată asprimea, dacă nu voi trimite pe nimeni să-ți dea de știre! Dacă tatăl meu va găsi cu cale să-ți facă rău, iarăși îți voi da de știre, și te voi lăsa să pleci, ca să te duci în pace; și Domnul să fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu!

Rut 1.17;Ios 1.5;1Sam 17.37;1Cron 22.11-16;

¹⁴Dacă voi mai trăi, să te porți față de mine cu o bunătate ca a Domnului; și dacă voi muri,

¹⁵să nu îți îndepărtezi niciodată bunătatea față de casă mea, nici chiar când Domnul va nimici pe fiecare din vrăjmașii lui David de pe fața pământului.

2Sam 9.1-7;2Sam 21.7;

¹⁶Căci Ionatan a făcut legământ cu casa lui David! Domnul să se răzbune pe vrăjmașii lui David!"

1Sam 25.22;1Sam 31.2;2Sam 4.7;2Sam 21.8;

¹⁷Ionatan a întărit și mai mult față de David dragostea pe care o avea pentru el, căci îl iubea ca pe sufletul lui.

1Sam 18.1;

¹⁸Ionatan i-a zis: "Mâine este luna nouă; se va băga de seamă lipsa ta, căci locul tău va fi gol.

1Sam 20.5;

¹⁹Să te pogori a treia zi până în fundul locului în care te ascunseseși în ziua când cu întâmplarea aceea, și să rămâi lângă piatra Ezel.

1Sam 19.2;

²⁰Eu voi trage trei săgeți înspre piatra aceasta, ca și când aș lovi la țintă.

²¹Și voi trimite un tânăr, și-i voi zice: "Du-te de găsește săgețile!" Dacă-i voi zice: "Iată că săgețile sunt dincoace de tine, ia-le!" atunci să vii, căci este pace pentru tine, și n-ai să te temi de nimic, viu este Domnul!

Ier 4.2;

²²Dar dacă voi zice tânărului: "Iată că săgețile sunt dincolo de tine!" atunci să pleci, căci Domnul te trimite.

²³Domnul este martor pe vecie pentru cuvântul pe care ni l-am dat unul altuia."

1Sam 20.14-42;

²⁴David s-a ascuns în câmp. A venit luna nouă, și împăratul a luat loc la ospăț ca să mănânce.

²⁵Împăratul a șezut ca de obicei pe scaunul lui lângă perete. Ionatan s-a sculat, și Abner a șezut lângă Saul; dar locul lui David a rămas gol.

²⁶Saul n-a zis nimic în ziua aceea; "căci", zicea el, "s-a întâmplat: el nu este curat, negreșit nu este curat".

Lev 7.21; Lev 15.5;

²⁷A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era tot gol. Și Saul a zis fiului său Ionatan: "Pentru ce n-a venit fiul lui Isai la masă nici ieri nici azi?"

²⁸Ionatan a răspuns lui Saul: "David mi-a cerut voie să se ducă la Betleem.

1Sam 20.6;

²⁹El a zis: "Dă-mi drumul, te rog, căci avem în cetate o jertfă de familie, și fratele meu mi-a spus lucrul acesta; deci dacă am căpătat trecere înaintea ta, dă-mi voie să mă duc în grabă să-mi văd frații. Pentru aceea n-a venit la masa împăratului."

³⁰Atunci Saul s-a aprins de mânie împotriva lui Ionatan, și i-a zis: "Fiu rău și neascultător, nu știu eu că ți-ai luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre rușinea ta și spre rușinea mamei tale?"

³¹Căci câtă vreme va trăi fiul lui Isai pe pământ, nu va fi liniște nici pentru tine, nici pentru împărăția ta. Și acum trimite să-l caute, și să mi-l aducă, fiindcă este vrednic de moarte".

³²Ionatan a răspuns tatălui său Saul, și i-a zis: "Pentru ce să fie omorât? Ce a făcut?"

1Sam 19.5;Mat 27.23;Luc 23.22;

³³Și Saul și-a îndreptat sulița spre el, ca să-l lovească. Ionatan a înțeles că era lucru hotărât din partea tatălui său să omoare pe David.

1Sam 18.11;1Sam 20.7;

³⁴S-a sculat de la masă într-o mânie aprinsă, și n-a luat deloc parte la masă în ziua a doua a lunii noi; căci era mâhnit din pricina lui David, pentru că tatăl său îl ocărăse.

³⁵A doua zi de dimineață, Ionatan s-a dus pe câmp în locul în care se învoise cu David, și era însoțit de un băiețuș.

³⁶El i-a zis: "Dă fuga și găsește săgețile pe care le voi trage". Băiatul a alergat, și Ionatan a tras o săgeată care a trecut dincolo de el.

³⁷Când a ajuns băiatul la locul unde era săgeata pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după el: "Iată că săgeata este dincolo de tine".

³⁸I-a strigat iarăși: "Iute, grăbește-te, nu te opri!" Și băiatul lui Ionatan a strâns săgețile, și s-a întors la stăpânul lui.

³⁹Băiatul nu știa nimic: numai Ionatan și David înțelegeau lucrul acesta.

⁴⁰Ionatan a dat băiatului armele, și i-a zis: "Du-te și du-le în cetate."

⁴¹După plecarea băiatului, David s-a sculat din partea de miazăzi, apoi s-a aruncat cu fața la pământ și s-a închinat de trei ori. Cei doi prieteni s-au îmbrățișat și au plâns împreună. David mai ales se prăpădea plângând.

⁴²Și Ionatan a zis lui David: "Du-te în pace, acum când am jurat amândoi, în Numele Domnului, zicând: "Domnul să fie pe vecie între mine și tine, între sămânța mea și sămânța ta!" David s-a sculat și a plecat, iar Ionatan s-a întors în cetate.

1Sam 1.17;

21

Fuga lui David la Nob.

¹David s-a dus la Nob, la preotul Ahimelec, care a alergat speriat înaintea lui, și i-a zis: "Pentru ce ești singur și nu este nimeni cu tine?"

1Sam 14.3;1Sam 16.4;

²David a răspuns preotului Ahimelec: "Împăratul mi-a dat o poruncă și mi-a zis: "Nimeni să nu știe nimic de pricina pentru care te trimit și de porunca pe care ți-am dat-o." Am hotărât un loc de întâlnire cu oamenii mei.

³Acum ce ai la îndemână? Dă-mi cinci pâini, sau ce se va găsi."

⁴Preotul a răspuns lui David: "N-am pâine obișnuită la îndemână, ci numai pâine sfințită; doar dacă oamenii tăi s-au ferit de împreunarea cu femeii!"

Ex 25.30;Lev 24.5;Mat 12.4;Ex 19.15;Zah 7.3;

⁵David a răspuns preotului: "Ne-am ferit de împreunarea cu femeii de trei zile de când am plecat, și toți oamenii mei sunt curați; de altfel, dacă aceasta este o faptă necurată, va fi sfințită negreșit azi de acela care o va face."

1Tes 4.4;Lev 8.26;

⁶Atunci preotul i-a dat pâinea sfințită, căci nu era acolo altă pâine decât pâinea pentru punerea înaintea, care fusese luată dinaintea Domnului ca să fie înlocuită cu pâine caldă, în clipa când luaseră pe cealaltă.

Mat 12.3-4;Marc 2.25-26;Luc 6.3-4;Lev 24.8-9;

⁷Chiar în ziua aceea, se afla acolo închis înaintea Domnului un om dintre slujitorii lui Saul; era un Edomit, numit Doeg, căpetenia păstorilor lui Saul.

1Sam 22.9;Ps 52-titlu;

⁸David a zis lui Ahimelec: "N-ai la îndemână o suliță sau o sabie? Căci nu mi-am luat cu mine nici sabia nici armele, pentru că porunca împăratului era grabnică."

⁹Preotul a răspuns: "Iată sabia lui Goliat, Filisteanul, pe care l-ai omorât în valea terebinților; este învelită într-un covor, în dosul efodului; dacă vrei s-o iei, ia-o, căci nu este alta aici." Și David a zis: "Nu-i alta ca ea; dă-mi-o."

1Sam 17.2-50;1Sam 31.10;

David fuge la Gat, la împăratul Achiș.

¹⁰David s-a sculat și a fugit chiar în ziua aceea de Saul. A ajuns la Achiș, împăratul Gatului.

¹¹Slujitorii lui Achiș i-au zis: "Nu este acesta David, împăratul țării? Nu este el acela pentru care se cânta, jucând: "Saul și-a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii?"

Ps 56-titlu;1Sam 18.7;1Sam 29.5;

¹²David a pus la inimă aceste cuvinte, și a avut o mare frică de Achiș, împăratul Gatului.

Luc 2.19;

¹³A făcut pe nebunul înaintea lor; făcea năzdrăvăniile înaintea lor, făcea zgârieturi pe ușile porților, și lăsa să-i curgă balele pe barbă.

Ps 34-titlu;

¹⁴Achiș a zis slujitorilor săi: "Vedeți bine că omul acesta și-a pierdut mințile; pentru ce mi-l aduceți?"

¹⁵Oare duc lipsă de nebuni, de-mi aduceți pe acesta și mă faceți martor la năzdrăvăniile lui? Să intre el în casa mea?"

22

David fuge în peștera Adulam și la Mișpe.

¹David a plecat de acolo, și a scăpat în peștera Adulam. Frații lui și toată casa tatălui său au aflat, și s-au pogorât la el.

Ps 57-titlu;2Sam 23.13;

²Toți cei ce se aflau în nevoie, care aveau datorii, sau care era nemulțumiți, s-au strâns la el, și el a ajuns căpetenia lor. Astfel, s-au unit cu el aproape patru sute de oameni.

Jud 11.3;

³De acolo David s-a dus la Mițpe în țara Moabului. El a zis împăratului Moabului: "Dă voie, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină la voi, până voi ști ce va face Dumnezeu cu mine."

⁴Și i-a adus înaintea împăratului Moabului, și au locuit cu el în tot timpul cât a stat David în cetățuie.

⁵Proorocul Gad a zis lui David: "Nu ședea în cetățuie, ci du-te, și intră în țara lui Iuda." Și David a plecat și a ajuns la pădurea Heret.

2Sam 24.11;1Cron 21.9;2Cron 29.25;

Saul ucide preoții din Nob.

⁶Saul a aflat că David și oamenii lui au fost descoperiți. Saul ședea sub tamarisc, la Ghibea, pe înălțime; avea sulita în mână, și toți slujitorii lui stăteau lângă el.

⁷Și Saul a zis slujitorilor săi de lângă el: "Ascultați, Beniamiți! Vă va da fiul lui Isai la toți ogoare și vii? Va face el din voi toți căpetenii peste o mie și căpetenii peste o sută?"

1Sam 8.14;

⁸Dacă nu, de ce v-ați unit toți împotriva mea, și nimeni nu mi-a dat de știre despre legământul fiului meu cu fiul lui Isai? Pentru ce n-a fost nimeni dintre voi pe care să-l doară inima pentru mine, și să mă înștiințeze că fiul meu a răsculat pe robul meu împotriva mea, ca să-mi întindă curse, cum face astăzi?"

1Sam 18.3;1Sam 20.30;

⁹Doeg, Edomitul, care era și el printre slujitorii lui Saul, a răspuns: Eu am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.

1Sam 21.7;Ps 52-titlu;1Sam 22.1-3;1Sam 21.1;1Sam 14.3;

¹⁰Ahimelec a întrebat pe Domnul pentru el, i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, Filisteanul."

Num 27.21;1Sam 21.6-9;

¹¹Împăratul a trimis după Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, și după toată casa tatălui său, după preoții care erau la Nob. Ei au venit toți la împărat.

¹²Saul a zis: "Ascultă, fiul lui Ahitub!" El a răspuns: "Iată-mă, domnul meu!"

¹³Saul i-a zis: "Pentru ce v-ați unit împotriva mea, tu și fiul lui Isai? Pentru ce i-ai dat pâine și o sabie, și ai întreat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea și să-mi întindă curse, cum face astăzi?"

¹⁴Ahimelec a răspuns împăratului: "Care dintre slujitorii tăi poate fi pus alături cu credinciosul David, ginerele împăratului, gata la poruncile lui, și înconjurat cu cinste în casa ta?"

¹⁵Oare de astăzi am început eu să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine așa ceva! Să nu arunce împăratul nici o vină asupra robului său, nici asupra nimănui din casa tatălui meu, căci robul tău nu știe nimic din toate acestea, nici lucru mic nici lucru mare."

¹⁶Împăratul a zis: "Trebuie să mori, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău."

¹⁷Și împăratul a zis alergătorilor care stăteau lângă el: "Întoarceți-vă, și omorâți pe preoții Domnului; căci s-au învoit cu David: au știut bine că fuge, și nu mi-au dat de veste." Dar slujitorii împăratului n-au voit să întindă mâna ca să lovească pe preoții Domnului.

Ex 1.17;

¹⁸Atunci împăratul a zis lui Doeg: "Întoarce-te, și lovește pe preoți." Și Doeg, Edomitul, s-a întors, și a lovit pe preoți; a omorât în ziua aceea optzeci și cinci de oameni, care purtau efodul de in.

1Sam 2.31;

¹⁹Saul a mai trecut prin ascuțișul sabiei cetatea preotească Nob; bărbați și femei, copiii și prunci, boi, măgari și oi: toți au căzut sub ascuțișul sabiei.

1Sam 22.9-11;

²⁰Un fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a scăpat. Numele lui era Abiatar. A fugit la David,

1Sam 23.6;1Sam 2.33;

²¹și i-a spus că Saul a ucis pe preoții Domnului.

²²David a zis lui Abiatar: "M-am gândit chiar în ziua aceea că Doeg, Edomitul, fiind acolo, nu se putea să nu spună lui Saul. Eu sunt pricina morții tuturor sufletelor din casa tatălui tău.

²³Rămâi cu mine, nu te teme de nimic, căci cel ce caută să ia viața mea, caută s-o ia și pe a ta; lângă mine vei fi bine păzit."

1Imp 2.26;

David scapă Cheila.

¹Au venit și au spus lui David: "Iată că Filistenii au început lupta împotriva Cheilei, și au jefuit ariile."

1os 15.44;

²David a întrebat pe Domnul, și a zis: "Să mă duc, și să bat pe Filistenii aceștia?" Și Domnul i-a răspuns: "Du-te, bate pe Filistenii, și izbăvește Cheila."

1Sam 23.4-9;1Sam 30.8;2Sam 5.19-23;

³Dar oamenii lui David i-au zis: "Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi când vom merge la Cheila, împotriva oștilor Filistenilor?"

⁴David a întrebat iarăși pe Domnul. Și Domnul i-a răspuns: "Scoală-te și pogoară-te la Cheila, căci dau pe Filistenii în mâinile tale."

⁵David s-a dus dar cu oamenii lui la Cheila, și s-a bătut împotriva Filistenilor; le-a luat vitele, și le-a pricinuit o mare înfrângere. Astfel a izbăvit David pe locuitorii din Cheila.

⁶Când a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s-a pogorât cu efodul în mână.

1Sam 22.20;

⁷Saul a fost înștiințat de sosirea lui David la Cheila, și a zis: "Dumnezeu îl dă în mâinile mele, căci a venit și s-a închis într-o cetate cu porți și zăvoare."

⁸Și Saul a chemat tot poporul la război ca să se pogoare la Cheila și să împresoare pe David și pe oamenii lui.

⁹David, luând cunoștință de acest plan rău pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: "Adu efodul!"

Num 27.21;1Sam 30.7;

¹⁰Și David a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească cetatea din pricina mea.

1Sam 22.19;

¹¹Mă vor da în mâinile lui locuitorii din Cheila? Se va pogorî Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel binevoiește și descoperă lucrul acesta robului Tău!" Și Domnul a răspuns: "Se va pogorî."

¹²David a mai zis: "Mă vor da locuitorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei, în mâinile lui Saul?" Și Domnul a răspuns: "Te vor da."

¹³Atunci David s-a sculat cu oamenii lui în număr de aproape șase sute de inși; au ieșit din Cheila, și s-au dus unde au putut. Saul, aflând că David a scăpat din Cheila, s-a oprit din mers.

1Sam 22.2;1Sam 25.13;

¹⁴David a locuit în pustie, în locuri întărite, și a rămas pe muntele din pustia Zif. Saul îl căuta mereu, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâinile lui.

Ps 11.1;Ios 15.55;Ps 54.3-4;

David în pustia Zif și Maon.

¹⁵David, văzând că Saul a pornit să-i ia viața, a stat în pustia Zif, în pădure.

¹⁶Atunci Ionatan, fiul lui Saul, s-a sculat și s-a dus la David în pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu,

¹⁷și i-a zis: "Nu te teme de nimic, căci mâna tatălui meu Saul nu te va atinge. Tu vei domni peste Israel, și eu voi fi al doilea după tine; tatăl meu Saul știe și el bine lucrul acesta."

1Sam 24.20;

¹⁸Au făcut iarăși amândoi legământ înaintea Domnului, și David a rămas în pădure, iar Ionatan s-a dus acasă.

1Sam 18.3;1Sam 20.16-42;2Sam 21.7;

¹⁹Zifiții s-au suit la Saul la Ghibea, și au zis: "Nu-i David ascuns între noi în locuri întărite, în pădure, pe dealul Hachila, care este la miazăzi de pustie?"

1Sam 26.1;Ps 54-titlu;

²⁰Pogoară-te dar, împărate, fiindcă aceasta este toată dorința sufletului tău; lasă pe noi dacă e vorba să-l dăm în mâinile împăratului."

Ps 54.3;

²¹Saul a zis: "Domnul să vă binecuvânteze că aveți milă de mine!"

²²Duceți-vă, vă rog, de mai cercetați, ca să știți și să descoperiți în ce loc și-a îndreptat pașii, și cine l-a văzut, căci mi s-a spus că este foarte șiret.

²³Cercetați și vedeți toate locurile unde se ascunde, veniți apoi la mine cu ceva temeinic, și voi porni cu voi. Dacă este în țară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda."

²⁴S-au sculat dar și s-au dus la Zif înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în pustia Maon, și anume în câmpia dinspre miazăzi de pustie.

Ios 15.55; 1Sam 25.2;

²⁵Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea lui David. Despre lucrul acesta s-a dat de veste lui David, care s-a pogorât la stâncă și a rămas în pustia Maon. Saul, când a auzit, a urmărit pe David în pustia Maon.

²⁶Saul mergea pe o parte a muntelui, și David cu oamenii lui pe cealaltă parte a muntelui. David fugea repede ca să scape de Saul. Dar Saul și oamenii lui chiar înconjuraseră pe David și pe ai lui, ca să pună mâna pe ei,

Ps 31.22; Ps 17.9;

²⁷când un sol a venit și a spus lui Saul: "Grăbește-te să vii, căci au năvălit Filistenii în țară."

2Împ 19.9;

²⁸Saul a încetat să urmărească pe David, și s-a întors să iasă înaintea Filistenilor. De aceea locul acela s-a numit Sela-Hamahlecot (Stânca împărțirii).

²⁹De acolo David s-a suit spre locurile întărite din En-Ghedi, și a locuit acolo.

2Cron 20.2;

24

David în peștera En-Ghedi. Saul cruțat de David.

¹Când s-a întors Saul de la urmărirea Filistenilor, au venit și i-au spus: "Iată că David este în pustia En-Ghedi."

1Sam 23.28;

²Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul, și s-a dus să caute pe David și pe oamenii lui până pe stâncile țăpilor sălbatici.

Ps 38.12;

³A ajuns la niște stâne de oi, care erau lângă drum; și acolo era o peșteră, în care a intrat să doarmă. David și oamenii lui erau în fundul peșterii.

Ps 141.6;Jud 3.24;Ps 57-titlu;

⁴Oamenii lui David i-au zis: "Iată ziua în care Domnul îți zice: "Dau pe vrăjmașul tău în mâinile tale; fă-i ce-ți va plăcea." David s-a sculat, și a tăiat încet colțul hainei lui Saul.

1Sam 26.8;

⁵După aceea, inima îi bătea, pentru că tăiase colțul hainei lui Saul.

2Sam 24.10;

⁶Și a zis oamenilor săi: "Să mă ferească Domnul să fac împotriva domnului meu, care este unsul Domnului, o așa faptă ca să pun mâna pe el! Căci el este unsul Domnului."

1Sam 26.11;

⁷Cu aceste cuvinte David a oprit pe oamenii săi, și i-a împiedicat să se arunce asupra lui Saul. Apoi Saul s-a sculat să iasă din peșteră, și și-a văzut înaintea de drum.

Ps 7.4;Mat 5.44;Rom 12.17-19;

⁸După aceea, David s-a sculat și a ieșit din peșteră. El a început să strige atunci după Saul: "Împărate, domnul meu!" Saul s-a suit înapoi, și David s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat.

⁹David a zis lui Saul: "De ce asculți tu de vorbele oamenilor care zic: "David îți vrea răul?"

Ps 141.6;Prov 16.28;Prov 17.9;

¹⁰Vezi acum cu ochii tăi că Domnul te dăduse astăzi în mâinile mele în peșteră. Oamenii mei mă îndemnau să te omor; dar te-am cruțat, și am zis: "Nu voi pune mâna pe domnul meu, căci este unsul Domnului."

¹¹Uite, părintele meu, uite colțul hainei tale în mâna mea. Fiindcă ți-am tăiat colțul hainei, și nu te-am ucis, să știi și să vezi că în purtarea mea nu este nici răutate nici răzvrătire, și că n-am păcătuit împotriva ta. Totuși tu îmi întinzi curse, ca să-mi iei viața.

Ps 7.3;Ps 35.7;1Sam 26.20;

12 Judece Domnul între mine și tine, și Domnul să mă răzbune pe tine; dar eu nu voi pune mâna pe tine.

Gen 16.5; Jud 11.27; 1Sam 26.10; Iov 5.8;

13 Răul de la cei răi vine, zice vechea zicală. De aceea eu nu voi pune mâna pe tine.

14 Împotriva cui a pornit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești tu? Un câine mort, un purice.

1Sam 17.43; 2Sam 9.8; 1Sam 26.21;

15 Domnul va judeca și va hotărî între mine și tine, El va vedea, El îmi va apăra pricina și El îmi va face dreptate, izbăvindu-mă din mâna ta."

1Sam 24.12; 2Cron 24.22; Ps 35.1; Ps 43.1; Ps 119.154; Mic 7.9;

16 Când a sfârșit David de spus aceste vorbe lui Saul, Saul a zis: "Glasul tău este, fiule David?" Și Saul a ridicat glasul și a plâns.

1Sam 26.17;

17 Și a zis lui David: "Tu ești mai bun decât mine; căci tu mi-ai făcut bine, iar eu ți-am făcut rău.

1Sam 26.21; Gen 38.29; Mat 5.44;

18 Tu îți arăți azi bunătatea cu care te porți față de mine, căci Domnul mă dăduse în mâinile tale, și nu m-ai omorât.

1Sam 26.23;

19 Dacă întâlnește cineva pe vrăjmașul lui, îl lasă oare să-și urmeze drumul în liniște? Domnul să-ți răsplătească pentru ce mi-ai făcut în ziua aceasta!

20 Acum iată, știu că tu vei domni, și că împărăția lui Israel va rămâne în mâinile tale.

1Sam 23.17;

21 Jură-mi dar pe Domnul că nu-mi vei nimici sămânța mea după mine, și că nu-mi vei șterge numele din casa tatălui meu."

Gen 21.23; 2Sam 21.6-8;

22 David a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă, iar David și oamenii lui s-au suit în locul întărit.

1Sam 23.29;

25

Asprimea lui Nabal față de David.

¹Samuel a murit. Tot Israelul s-a adunat și l-a plâns, și l-au îngropat în locuința lui la Rama. Atunci David s-a sculat și s-a pogorât în pustia Paran.

1Sam 28.3; Num 20.29; Deut 34.8; Gen 21.21; Ps 120.5;

²În Maon era un om foarte bogat, a cărui avere era în Carmel; avea trei mii de oi și o mie de capre, și se afla la Carmel pentru tunderea oilor lui.

1Sam 23.24; Ios 15.55;

³Numele acestui om era Nabal, și nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecată și frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru și rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb.

⁴David a aflat în pustie că Nabal își tunde oile.

Gen 38.13; 2Sam 13.23;

⁵A trimis la el zece tineri, cărora le-a zis: "Suiți-vă la Carmel, și duceți-vă la Nabal. Întrebați-l de sănătate în numele meu,

⁶și să-i vorbiți așa: "Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău.

1Cron 12.18; Ps 122.7; Luc 10.5;

⁷Și acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărât, și nu li s-a luat nimic în tot timpul cât au fost la Carmel.

1Sam 25.15-21;

⁸Întreabă pe slujitorii tăi, și-ți vor spune. Să capete trecere dar tinerii aceștia înaintea ta, fiindcă venim într-o zi de bucurie. Dă dar, te rog, robilor tăi și fiului tău David, ce te lasă inima."

Neem 8.10; Est 9.19;

⁹Când au ajuns oamenii lui David, au spus lui Nabal toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi au tăcut.

¹⁰Nabal a răspuns slujitorilor lui David: "Cine este David, și cine este fiul lui Isai? Astăzi sunt mulți slujitori care fug de la stăpâni.

Jud 9.28;Ps 73.7-8;Ps 123.3-4;

11Și să-mi iau eu pâinea, apa, și vitele mele, pe care le-am tăiat pentru tunzătorii mei, și să le dau unor oameni care sunt de nu știu unde?"

Jud 8.6;

12Oamenii lui David și-au luat drumul înapoi; s-au întors, și au spus, la sosirea lor, toate aceste cuvinte lui David.

13Atunci David a zis oamenilor săi: "Fiecare din voi să-și încingă sabia"! Și fiecare și-a încins sabia. David și-a încins și el sabia, și aproape patru sute de inși s-au suit după el. Au mai rămas doar două sute la calabalâcuri.

1Sam 30.24;

14Unul din slujitorii lui Nabal a venit și a zis către Abigail, nevasta lui Nabal: "Iată că David a trimis din pustie niște soli să întrebe de sănătate pe stăpânul nostru, și el s-a purtat rău cu ei.

15Și totuși oamenii aceștia au fost foarte buni cu noi; nu ne-au ocărât, și nu ni s-a luat nimic, în tot timpul cât am fost cu ei în câmp.

1Sam 25.7;

16Ne-au fost zid și zi și noapte, în tot timpul cât am fost cu ei, la păscutul turmelor.

Ex 14.22;lov 1.10;

17Să știi acum și vezi ce ai de făcut, căci pierderea stăpânului nostru, și a întregii lui case este hotărâtă, și el este așa de rău încât nimeni nu îndrăznește să-i vorbească.

1Sam 20.7;Deut 13.13;Jud 19.22;

18Abigail a luat îndată două sute de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grâu prăjit, o sută de turte de stafide, și două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari,

Gen 32.13;Prov 18.16;Prov 21.14;

19și a zis slujitorilor săi: "Luați-o înaintea mea, și eu voi veni după voi. N-a spus nimic bărbatului ei Nabal.

Gen 32.16-20;

20Ea a încălecat pe un măgar, a pogorât muntele pe un drum tufos, și iată că David și oamenii lui se pogorau în fața ei, așa că i-a întâlnit. -

21 David zisese: "În zadar am păzit tot ce are omul acesta în pustie, de nu s-a luat nimic din tot ce are, căci mi-a întors rău pentru bine.

Ps 109.5;Prov 17.13;

22 Dumnezeu să pedepsească pe robul său David cu toată asprimea, dacă voi mai lăsa să rămână până la lumina zilei pe cineva de parte bărbătească din tot ce este al lui Nabal!"

Rut 1.17;1Sam 3.17;1Sam 20.13-16;1Sam 25.34;
1Împ 14.10;1Împ 21.21;2Împ 9.8;

23 Când a zărit Abigail pe David, s-a dat jos repede de pe măgar, a căzut cu fața la pământ înaintea lui David, și s-a închinat până la pământ.

Ios 15.18;Jud 1.14;

24 Apoi, aruncându-se la picioarele lui, a zis: "Eu sunt de vină, domnul meu! Îngăduie roabei tale să-ți vorbească la urechi, și ascultă cuvintele roabei tale.

25 Să nu-și pună domnul meu mintea cu omul acela rău, cu Nabal, căci, cum îi este numele, așa este și el; Nabal (Nebun) îi este numele, și este plin de nebunie. Și eu, roaba ta, n-am văzut pe oamenii trimiși de domnul meu.

26 Acum, domnul meu, viu este Domnul și viu este sufletul tău, că Domnul te-a oprit să verși sânge și să te ajuți cu mâna ta. Vrajmașii tăi, cei ce vor răul domnului meu, să fie ca Nabal!

2Împ 2.2;Gen 20.6;1Sam 25.33;Rom 12.19;2Sam 18.32;

27 Primește darul acesta pe care-l aduce roaba ta domnului meu, și să se împartă oamenilor care merg după domnul meu.

Gen 33.11;1Sam 30.26;2Împ 5.15;

28 Iartă, te rog, vina roabei tale, căci Domnul va face domnului meu o casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele Domnului, și niciodată nu va fi răutate în tine.

2Sam 7.11-27;1Împ 9.5;1Cron 17.10-25;1Sam 18.17;1Sam 24.11;

29 Dacă se va ridica cineva care să te urmărească și să vrea să-ți ia viața, sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul celor vii la domnul, Dumnezeul tău, și să arunce cu praștia sufletul vrăjmașilor tăi.

Ier 10.18;

³⁰Când va face Domnul domnului meu tot binele pe care ți l-a făgăduit, și te va pune mai mare peste Israel,

³¹atunci nu va avea domnul meu nici muștrări de cuget și nici nu-l va durea inima că a vărsat sânge degeaba și că s-a răzbunat singur. Și când va face Domnul bine domnului meu, adu-ți aminte de roaba ta."

³²David a zis Abigailei: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis astăzi înaintea mea!

Gen 24.27; Ex 18.10; Ps 41.13; Ps 72.18; Luc 1.68;

³³Binecuvântată să fie judecata ta, și binecuvântată să fii tu, că m-ai oprit în ziua aceasta să vărs sânge, și mi-ai oprit mâna!

1Sam 25.26;

³⁴Dar viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, care m-a oprit să-ți fac rău, că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, n-ar mai fi rămas nimic din ce este al lui Nabal, până la lumina zilei de mâine."

1Sam 25.26; 1Sam 25.22;

³⁵Și David a luat din mâna Abigailei ce-i adusese, și i-a zis: "Suie-te în pace acasă; vezi, că ți-am ascultat glasul, și te-am primit bine."

1Sam 20.42; 2Sam 15.9; 2Împ 5.19;
Luc 7.50; Luc 8.48; Gen 19.21;

David ia pe Abigail.

³⁶Abigail a ajuns la Nabal. Și tocmai el dădea în casa lui un ospăț ca un ospăț împărătesc; inima îi era veselă, și era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, până la lumina zilei.

2Sam 13.23;

³⁷Dar dimineața, după ce trecuse beția lui Nabal, nevasta sa i-a istorisit ce se întâmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte, și s-a făcut ca o piatră.

³⁸Cam după zece zile, Domnul a lovit pe Nabal, și a murit.

³⁹David a aflat că murise Nabal, și a zis: "Binecuvântat să fie Domnul, că mi-a apărât pricina în ocară pe care mi-a făcut-o Nabal, și a împiedicat pe robul său să facă rău! Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să cadă asupra capului lui." David a trimis vorba Abigailei că vrea s-o ia de nevastă.

1Sam 25.32; Prov 22.23; 1Sam 25.26-34; 1Împ 2.44; Ps 7.16;

⁴⁰Slujitorii lui David au ajuns la Abigail la Carmel, și i-au vorbit așa: "David ne-a trimis la tine, ca să te ia de nevastă."

⁴¹Ea s-a sculat, s-a aruncat cu fața la pământ, și a zis: "Iată, roaba ta se socotește ca o roabă, gata să spele picioarele slujitorilor domnului meu."

Rut 2.10-13;Prov 15.33;

⁴²Și îndată Abigail a plecat, călare pe un măgar, și însoțită de cinci fete; a mers după solii lui David, și i-a fost nevastă.

⁴³David luase și pe Ahinoam din Izreel, și amândouă au fost nevestele lui.

1os 15.56;1Sam 27.3;1Sam 30.5;

⁴⁴Și Saul dăduse pe fiica sa Mical, nevasta lui David, lui Palti din Galim, fiul lui Laiș.

2Sam 3.14;Isa 10.30;

26

David în tabăra lui Saul.

¹Zifiții s-au dus la Saul la Ghibea, și au zis: "Iată că David este ascuns pe dealul Hachila, în fața pustiei."

1Sam 23.19;Ps 54-titlu;

²Saul s-a sculat și s-a pogorât în pustia Zif, cu trei mii de oameni aleși din Israel, ca să caute pe David în pustia Zif.

³A tăbărât pe dealul Hachila, în fața pustiei, lângă drum. David era în pustie; și, înțelegând că Saul merge în urmărirea lui în pustie,

⁴a trimis niște iscoade, și a aflat că în adevăr Saul venise.

⁵Atunci David s-a sculat și a venit la locul unde tăbărâse Saul, și a văzut locul unde era culcat Saul, cu Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberei și poporul era tăbărât în jurul lui.

1Sam 14.50;1Sam 17.55;

⁶David a luat cuvântul, și vorbind lui Ahimelec, Hetitul, și lui Abișai, fiul Țeruiei și fratele lui Ioab, a zis: "Cine vrea să se pogoare cu mine în tabără la Saul?" Și Abișai a răspuns: "Eu, mă voi pogori cu tine."

1Cron 2.16;Jud 7.10-11;

⁷David și Abișai s-au dus noaptea la popor. Și iată că Saul era culcat și dormea în cort în mijlocul taberei, și sulița lui era înfiptă în pământ la capul lui. Abner și poporul lui erau culcați în jurul lui.

⁸Abișai a zis lui David: "Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmașul tău în mâinile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu sulița mea, și să-l pironesc dintr-o lovitură în pământ, ca să n-am nevoie să-i mai dau alta."

⁹Dar David a zis lui Abișai: "Nu-l omorî! Căci cine ar putea pune mâna pe unsul Domnului și să rămână nepedepsit?"

1Sam 24.6-7; 2Sam 1.16;

¹⁰Și David a zis: "Viu este Domnul, că numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se va pogori într-un câmp de bătaie și va pieri.

1Sam 25.38; Ps 94.1-23; Luc 18.7; Rom 12.19;
Gen 47.29; Deut 31.14; Iov 7.1; Iov 14.5; Ps 37.13; 1Sam 31.6;

¹¹Să mă ferească Domnul, să pun mâna pe unsul Domnului! la numai sulița de la căpătâiul lui, cu ulciorul cu apă, și să plecăm."

1Sam 24.6-12;

¹²David a luat dar sulița și ulciorul cu apă de la căpătâiul lui Saul, și au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n-a băgat de seamă nimic, și nimeni nu s-a deșteptat, căci Domnul îi cufundase pe toți într-un somn adânc.

Gen 2.21; Gen 15.12;

¹³David a trecut de cealaltă parte, și a ajuns departe pe vârful muntelui, la o mare depărtare de tabără.

¹⁴Și a strigat poporului și lui Abner, fiul lui Ner: "N-auzi tu, Abner?" Abner a răspuns: "Cine ești tu care strigi către împăratul?"

¹⁵Și David a zis lui Abner: "Oare nu ești tu bărbat? Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci n-ai păzit pe împărat, stăpânul tău? Căci cineva din popor a venit să omoare pe împăratul, stăpânul tău.

¹⁶Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sunteți vrednici de moarte, căci n-ați vegheat asupra stăpânului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este sulița împăratului și ulciorul de apă, care erau la căpătâiul lui."

¹⁷Saul a cunoscut glasul lui David, și a zis: "Glasul tău este, fiul meu David?" Și David a răspuns: "Glasul meu, împărate, domnul meu!"

1Sam 24.16;

¹⁸Și a zis: "Pentru ce urmărește domnul meu pe robul său? Ce-am făcut, și cu ce sunt vinovat?"

1Sam 24.9-11;

¹⁹Să binevoiască acum împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său: "Dacă Domnul este Cel ce te ațâță împotriva mea, să primească mirosul unui dar de mâncare de la noi; dar dacă oamenii te ațâță, blestemați să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă izgonesc azi ca să mă dezlipească de moștenirea Domnului, zicându-mi: "Du-te de slujește unor dumnezei străini!"

2Sam 16.11;2Sam 24.1;Deut 4.28;Ps 120.5;2Sam 14.16;2Sam 20.19;

²⁰Oh! să nu-mi cadă sângele pe pământ departe de Fața Domnului! Căci împăratul lui Israel a pornit să mă caute ca pe un purice, cum ar urmări o potârniche în munți."

1Sam 24.14;

²¹Saul a zis: "Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ți voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viața mea a fost scumpă înaintea ta. Am lucrat ca un nebun, și am făcut o mare greșală."

1Sam 15.24;1Sam 24.17;1Sam 18.30;

²²David a răspuns: "Iată sulița împăratului; să vină unul din oamenii tăi s-o ia.

²³Domnul va răsplăti fiecăruia după dreptatea lui și după credințioșia lui: căci Domnul te dăduse azi în mâinile mele, și eu n-am vrut să pun mâna pe unsul Domnului.

Ps 7.8;Ps 18.20;

²⁴Și după cum azi viața ta a avut un mare preț înaintea mea, tot așa și viața mea va avea un mare preț înaintea Domnului, și El mă va izbăvi din orice necaz."

²⁵Saul a zis lui David: "Fii binecuvântat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari și vei birui." David și-a văzut de drum, și Saul s-a întors acasă.

Gen 32.28;

David în țara Filistenilor; șederea lui la Țiclag.

¹David și-a zis în sine: "Voi pieri într-o zi ucis de mâna lui Saul; nu este nimic mai bine pentru mine decât să fug în țara Filistenilor, pentru ca Saul să înceteze să mă mai caute în tot ținutul lui Israel; așa voi scăpa de mâna lui."

²Și David s-a sculat, el și cei șase sute de oameni care erau împreună cu el, și au trecut la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.

1Sam 25.13;1Sam 21.10;

³David și oamenii lui au rămas în Gat la Achiș; își aveau fiecare familia lui, și David își avea cele două neveste: Ahinoam din Izreel și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.

1Sam 25.43;

⁴Saul, când a aflat că David fugise la Gat, a încetat să-l mai caute.

⁵David a zis lui Achiș: "Dacă am căpătat trecere înaintea ta, rogu-te să mi se dea într-una din cetățile țării un loc unde să pot locui; căci pentru ce să locuiesc robul tău cu tine în cetatea împărătească?"

⁶Și chiar în ziua aceea, Achiș i-a dat Țiclagul. De aceea Țiclagul a fost al împăraților lui Iuda până în ziua de azi.

los 15.31;los 19.5;

⁷Timpul cât a locuit David în țara Filistenilor a fost de un an și patru luni.

⁸David și oamenii lui se suiau și năvăleau asupra Gheșuriților, Ghirziților și Amaleciților; căci neamurile acestea locuiau din vremuri vechi în ținutul acela până la Șur și până în țara Egiptului.

los 13.2;los 16.10;Jud 1.29;Ex 16.17;1Sam 15.7-8;Gen 25.18;

⁹David pustia ținutul acesta; nu lăsa cu viață nici bărbat nici femeie, le lua oile, boii, măgarii, cămilele, hainele, și apoi se întorcea și se ducea la Achiș.

¹⁰Achiș zicea: "Unde ați năvălit azi?" Și David răspundea: "Spre miazăzi de Iuda, spre miazăzi de Ierahmeeliți și spre miazăzi de Cheniți."

1Cron 2.9-25;Jud 1.16;

¹¹David nu lăsa cu viață nici bărbat, nici femeie ca să vină la Gat; "căci", se gândea el, ei "ar putea să vorbească împotriva noastră și să zică: "Așa a

făcut David." Și acesta a fost felul lui de purtare în tot timpul cât a locuit în țara Filistenilor.

¹²Achiș se încredea în David, și zicea: "S-a făcut urât poporului său Israel, și va rămâne în slujba mea pe vecie."

28

Războiul cu Filistenii.

¹Pe vremea aceea, Filistenii și-au strâns taberele și au făcut o oștire ca să pornească cu război împotriva lui Israel. Achiș a zis lui David: "Să știi că vei veni cu mine la oștire, tu și oamenii tăi."

1Sam 29.1;

²David a răspuns lui Achiș: "Ei bine, vei vedea ce va face robul tău." Și Achiș a zis lui David: "De aceea te voi pune păzitorul capului meu în tot timpul."

³Samuel murise. - Tot Israelul îl plânse, și-l îngropaseră la Rama în cetatea lui. Saul îndepărtase din țară pe cei ce chemau morții și pe cei ce ghiceau.

1Sam 25.1;1Sam 28.9;Ex 22.18;Lev 19.31;Lev 20.27;Deut 18.10-11;

⁴Filistenii s-au strâns, și au venit de au tăbărât la Sunem: Saul a strâns pe tot Israelul și au tăbărât la Ghilboa.

Ios 19.18;2Împ 4.8;1Sam 31.1;

⁵La vederea taberei Filistenilor, Saul a fost cuprins de frică, și un tremur puternic i-a apucat inima.

Iov 18.11;

⁶Saul a întrebat pe Domnul și Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim, nici prin prooroci.

1Sam 14.37;Prov 1.28;Plân 2.9;Num 12.6;Ex 28.30;Num 27.21;Deut 33.8;

⁷Atunci Saul a zis slujitorilor lui: "Căutați-mi o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s-o întreb." Slujitorii lui i-au zis: "Iată că în En-Dor este o femeie care cheamă morții."

⁸Atunci Saul s-a schimbat, a luat alte haine, și a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: "Spune-mi viitorul chemând un mort, și scoală-mi pe cine-ți voi spune."

Deut 18.11;1Cron 10.13;Isa 8.19;

⁹Femeia i-a răspuns: "Știi ce a făcut Saul, cum a nimicit din țară pe cei ce cheamă morții și pe cei ce ghicesc viitorul: pentru ce dar întinzi o cursă vieții mele, ca să mă omori?"

1Sam 28.3;

¹⁰Saul i-a jurat pe Domnul, și a zis: "Viu este Domnul, că nu ți se va întâmpla nici un rău pentru aceasta."

¹¹Femeia a zis: "Pe cine vrei să-ți scol?" Și el a răspuns: "Scoală-mi pe Samuel."

¹²Când a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt mare, și a zis lui Saul: "Pentru ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!"

¹³Împăratul i-a zis: "Nu te teme de nimic; dar ce vezi?" Femeia a zis lui Saul: "Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ."

¹⁴El i-a zis: "Cum e la chip?" Și ea a răspuns: "Este un bătrân care se scoală, și este învelit cu o mantie." Saul a înțeles că era Samuel, și s-a plecat cu fața la pământ, și s-a închinat.

1Sam 15.27;2Împ 2.8-13;

¹⁵Samuel a zis lui Saul: "Pentru ce m-ai tulburat, chemându-mă?" Saul a răspuns: "Sunt într-o mare strâmtoare: Filistenii îmi fac război, și Dumnezeu S-a depărtat de la mine; nu mi-a răspuns nici prin prooroci, nici prin vise. Și te-am chemat să-mi arăți ce să fac."

Prov 5.11-13;Prov 14.14;1Sam 18.12;1Sam 28.6;

¹⁶Samuel a zis: "Pentru ce mă întrebi pe mine când Domnul S-a depărtat de tine și S-a făcut vrăjmașul tău?"

¹⁷Domnul îți face așa cum îți vestisem din partea Lui; Domnul a rupt împărăția din mâinile tale, și a dat-o altuia, lui David.

1Sam 15.28;

¹⁸N-ai ascultat de glasul Domnului, și n-ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mâniei Lui: de aceea îți face Domnul așa astăzi.

1Sam 15.9;1Împ 20.42;1Cron 10.13;Ier 48.10;

¹⁹Și chiar Domnul va da pe Israel împreună cu tine în mâinile Filistenilor. Măine, tu și fiii tăi, veți fi împreună cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mâinile Filistenilor."

²⁰Îndată Saul a căzut la pământ cât era de lung, și cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o putere, căci nu mâncase toată ziua și toată noaptea.

²¹Femeia a venit la Saul, și, văzându-l foarte înspăimântat, i-a zis: "Iată că roaba ta ți-a ascultat glasul; mi-am pus viața în primejdie, ascultând de cuvintele pe care mi le-ai spus.

Jud 12.3;1Sam 19.5;lov 13.14;

²²Ascultă acum, și tu, glasul roabei tale, și lasă-mă să-ți dau o bucată de pâine, ca să mănânci și să prinzi putere ca să pornești la drum."

²³Dar el n-a vrut, și a zis: "Nu mănânc nimic!" Slujitorii lui și femeia au stăruit de el până i-a ascultat. S-a sculat de la pământ, și a șezut pe pat.

²⁴Femeia avea la ea un vițel gras, pe care l-a tăiat în grabă; a luat făină, a frământat-o, și a copt azimi.

²⁵Le-a pus înaintea lui Saul și înaintea slujitorilor lui, și au mâncat. Apoi s-au sculat și au plecat chiar în noaptea aceea.

29

David e trimis înapoi.

¹Filistenii își strânseseră toate oștile la Afec, și Israel tăbărâse la fântâna lui Izreel.

1Sam 28.1;1Sam 4.1;

²Domnii Filistenilor au înaintat cu sutele și miile lor; și David și oamenii lui mergeau mai la coadă cu Achiș.

1Sam 28.1-2;

³Domnii Filistenilor au zis: "Ce caută Evreii aceștia aici?" Și Achiș a răspuns domnitorilor Filistenilor: "Acesta este David, slujitorul lui Saul, împăratul lui Israel. De mult este cu mine, și n-am găsit nici cel mai mic lucru de care să-l învinuiesc, de la venirea lui și până în ziua de azi."

1Sam 27.7;Dan 6.5;

⁴Dar domnitorii Filistenilor s-au mâniat pe Achiș, și i-au zis: "Trimite înapoi pe omul acesta, ca să se întoarcă în locul unde l-ai așezat; să nu se pogoare cu noi pe câmpul de bătaie, ca să nu ne fie vrăjmaș în timpul luptei. Și cum ar putea să se facă omul acesta plăcut stăpânului său, decât cu capetele oamenilor noștri?"

1Cron 12.19;1Sam 14.21;

⁵Nu este acesta David pentru care cântau jucând: "Saul și-a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii?"

1Sam 18.7;1Sam 21.11;

⁶Achiș a chemat pe David, și i-a zis: "Viu este Domnul că ești un om curat la suflet, și-mi place să te văd mergând și venind cu mine în tabără, căci n-am găsit nimic rău în tine, de la venirea ta la mine până în ziua de azi; dar nu ești pe placul domnitorilor.

2Sam 3.25;2Împ 19.27;1Sam 29.3;

⁷Întoarce-te dar și mergi în pace, ca să nu faci nimic neplăcut înaintea domnitorilor Filistenilor."

⁸David a zis lui Achiș: "Dar ce am făcut, și cei ai găsit în robul tău, de când sunt la tine până în ziua de azi, ca să nu merg să lupt împotriva vrăjmașilor domnului meu, împăratul?"

⁹Achiș a răspuns lui David: "Știu că ești plăcut înaintea mea ca un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii Filistenilor au zis: "Să nu se suie cu noi la luptă."

2Sam 14.17-20;2Sam 19.27;1Sam 29.4;

¹⁰Astfel, scoală-te dis-de-dimineață, tu și slujitorii stăpânului tău, care au venit cu tine; sculați-vă dis-de-dimineață, și plecați de îndată ce se va lumina."

¹¹David și oamenii lui s-au sculat de noapte de tot, ca să plece dimineața, și să se întoarcă în țara Filistenilor. Și Filistenii s-au suit la Izreel.

2Sam 4.4;

30

Întoarcerea lui David la Țiclag.

¹Când a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la Țiclag, Amaleciții năvăliseră în partea de miazăzi și în Țiclag. Ei nimiciseră și arseseră Țiclagul,

1Sam 15.7;1Sam 27.8;

²după ce luaseră prinși pe femei și pe tot cei ce se aflau acolo, mici și mari. Nu omorâseră pe nimeni, dar luaseră totul și plecaseră.

³David și oamenii lui au ajuns în cetate, și iată că era arsă; și nevestele, fiii și fiicele lor, fuseseră luate prinse.

⁴Atunci David și poporul care era cu el au ridicat glasul, și au plâns până n-au mai putut plânge.

⁵Cele două neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseseră luate și ele.

1Sam 25.42-43;2Sam 2.2;

⁶David a fost în mare strâmtorare, căci poporul vorbea să-lucidă cu pietre, pentru că toți erau amărâți în suflet, fiecare din pricina fiilor și fetelor lui. Dar David s-a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul lui.

Ex 17.4;Ps 42.5;Ps 56.3-11;Hab 3.17-18;

⁷El a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: "Adu-mi efodul!" Abiatar a adus efodul la David.

1Sam 23.6-9;

⁸Și David a întrebat pe Domnul: "Să urmăresc oastea aceasta? O voi ajunge?" Domnul i-a răspuns: "Urmărește-o, căci o vei ajunge și vei izbăvi totul."

1Sam 23.2-4;

⁹Și David a pornit, el și cei șase sute de oameni care erau cu el. Au ajuns la pâraul Besor, unde s-au oprit cei ce rămâneau la coadă.

¹⁰David i-a urmărit mai departe, cu patru sute de oameni; dar două sute de oameni s-au oprit, fiind prea obosiți ca să mai treacă pâraul Besor.

1Sam 30.21;

¹¹Pe câmp au dat peste un om Egiptean, pe care l-au adus la David. I-au dat să mănânce pâine și să bea apă,

¹²și i-au mai dat și o legătură de smochine și două legături de stafide. După ce a mâncat, i-au venit iarăși puterile, căci nu mâncase și nu băuse apă de trei zile și trei nopți.

Jud 15.19;1Sam 14.27;

¹³David i-a zis: "Al cui ești, și de unde ești?" El a răspuns: "Sunt un băiat egiptean, în slujba unui Amalecit, și de trei zile stăpânul meu m-a părăsit pentru că eram bolnav.

¹⁴Am năvălit în partea de miazăzi a Cheretiților, pe ținutul lui Iuda și la miazăzi de Caleb, și am ars Țiclagul."

1Sam 30.16; 2Sam 8.18; 1Împ 1.38-44;
Ezec 25.16; Țef 2.5; Ios 14.13; Ios 15.13;

¹⁵David i-a zis: "Vrei să mă duci la oastea aceasta?" Și el a zis: "Jură-mi pe Numele lui Dumnezeu că nu mă vei omorî și nu mă vei da pe mâna stăpânului meu, și te voi pogorî la oastea aceasta."

¹⁶El i-a slujit astfel de călăuză. Și Amaleciții erau risipiți pe tot ținutul, mâncând, bând și jucând, de bucuria prăzii celei mari pe care o luaseră din țara Filistenilor și din țara lui Iuda.

1Tes 5.3;

¹⁷David i-a bătut din zorii zilei până a doua zi seara, și n-a scăpat nici unul din ei, afară de patru sute de tineri, care au încălecat pe cămile și au fugit.

¹⁸David a scăpat astfel tot ce luaseră Amaleciții, și a scăpat și pe cele două neveste ale lui.

¹⁹Nu le-a lipsit nimeni, de la mic până la mare, nici fiu, nici fiică, nici un lucru din pradă, nimic din ce li se luase: David a adus înapoi totul.

1Sam 30.8;

²⁰Și David a luat toate oile și toți boii; și cei ce mânau turma aceasta și mergeau în fruntea ei, ziceau: "Aceasta este prada lui David!"

²¹David a ajuns la cei două sute de oameni care fuseseră prea obosiți ca să mai meargă după el și pe care-i lăsase la pârâul Besor. Ei au ieșit înaintea lui David și înaintea poporului care era cu el. David s-a apropiat de ei, și i-a întrebat de sănătate.

1Sam 30.10;

²²Toți oamenii răi și de nimic dintre cei ce merseseră cu David au luat cuvântul și au zis: "Fiindcă n-au venit cu noi, să nu le dăm nimic din pradă pe care am scăpat-o, ci doar să-și ia fiecare nevasta și copiii, și să plece."

Deut 13.13; Jud 19.22;

²³Dar David a zis: "Să nu faceți așa, fraților, cu ce ne-a dat Domnul; căci El ne-a păzit și a dat în mâinile noastre ceata care venise împotriva noastră.

²⁴Și cine v-ar asculta în privința aceasta? Partea trebuie să fie aceeași atât pentru cel ce s-a pogorât pe câmpul de bătaie cât și pentru cel ce a rămas la calabalâcuri; s-o împartă deopotrivă.

Num 31.27; Ios 22.8;

²⁵Lucrul acesta a rămas de atunci și până în ziua de azi o lege și un obicei în Israel.

²⁶Când s-a întors la Țiclag, David a trimis o parte din pradă bătrânilor lui Iuda, prietenilor săi, spunându-le aceste cuvinte: "Iată darul pe care vi-l fac din prada luată de la vrăjmașii Domnului!"

²⁷A trimis celor din Betel, celor din Ramot de la miază zi, celor din Iatir,

Ios 19.8; Ios 15.48;

²⁸celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din Eștemoa,

Ios 13.16; Ios 15.50;

²⁹celor din Racal, celor din cetățile Ierahmeeliților, celor din cetățile Cheniților,

1Sam 27.10; Jud 1.16;

³⁰celor din Horma, celor din Cor-Așan, celor din Atac,

Jud 1.17;

³¹celor din Hebron, și în toate locurile pe care le străbătuse David cu oamenii lui.

Ios 14.13; 2Sam 2.1;

31

Israeliții biruiți de Filistenii.

¹Filistenii s-au luptat cu Israel, și bărbații lui Israel au luat-o la fugă dinaintea Filistenilor, și au căzut uciși pe muntele Ghilboa.

1Cron 10.1-12; 1Sam 28.4;

²Filistenii au urmărit pe Saul și pe fiii lui, și au ucis pe Ionatan, Abinadab și Malchișua, fiii lui Saul.

1Sam 14.49;1Cron 8.33;

³Saul a fost prins în toiul luptei; arcașii l-au ajuns și l-au rănit greu.

2Sam 1.6;

⁴Saul a zis atunci celui ce-i ducea armele: "Scoate-ți sabia, și străpunge-mă, ca nu cumva acești netăiați împrejur să vină să mă străpungă și să-și bată joc de mine." Cel ce-i ducea armele n-a voit, căci îi era teamă. Și Saul și-a luat sabia, și s-a aruncat în ea.

Jud 9.54;1Sam 14.6;1Sam 17.26;2Sam 1.14;2Sam 1.10;

⁵Cel ce ducea armele lui Saul, văzându-l mort, s-a aruncat și el în sabia lui, și a murit împreună cu el.

⁶Astfel au pierit în același timp și în aceeași zi, Saul și cei trei fii ei lui, cel ce-i purta armele, și toți oamenii lui.

⁷Cei din Israel, care erau dincolo de vale și dincolo de Iordan, văzând că oamenii lui Israel fugeau și că Saul și fiii lui muriseră, și-au părăsit cetățile și au luat-o și ei la fugă. Și Filistenii au venit și s-au așezat în ele.

⁸A doua zi, Filistenii au venit să dezbrace pe cei morți, și au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai lui căzuți pe muntele Ghilboa.

⁹Au tăiat capul lui Saul, și i-au luat armele. Apoi au trimis să dea de veste prin toată țara Filistenilor în casele idolilor lor și în popor.

2Sam 1.20;

¹⁰Au pus armele lui Saul în casa Astarteelor, și i-au atârnat trupul pe zidurile Bet-Șanului.

1Sam 21.9;Jud 2.13;2Sam 21.12;Ios 17.11;Jud 1.27;

¹¹Când au auzit locuitorii labesului din Galaad ce au făcut Filistenii lui Saul,

1Sam 11.3-11;

¹²toți vitejii s-au sculat, au mers toată noaptea și au luat de pe zidurile Bet-Șanului trupul lui Saul și trupurile fiilor lui. Apoi s-au întors la labes, unde le-au ars;

1Sam 11.1-11;2Sam 2.4-7;2Cron 16.14;Ier 34.5;Amos 6.10;

¹³le-au luat oasele, și le-au îngropat sub stejarul din Iabes. Și au postit șapte zile.

2Sam 2.4-5;2Sam 21.12-14;Gen 50.10;

A DOUA CARTE A LUI SAMUEL SAU A DOUA A ÎMPĂRAȚILOR DOMNIA LUI DAVID

(Faptele Apostolilor 13.22.)

1

Știrea morții lui Saul.

¹După moartea lui Saul, David, după ce bătuse pe Amaleciți, se întorsese de două zile la Țiclag.

1Sam 30.17-26;

²A treia zi, a venit un om din tabăra lui Saul, cu hainele sfâșiate și cu capul presărat cu țărână. Când a ajuns în fața lui David, s-a aruncat cu fața la pământ, și s-a închinat.

2Sam 4.10;1Sam 4.12;

³David i-a zis: "De unde vii?" Și el i-a răspuns: "Am scăpat din tabăra lui Israel."

⁴David i-a zis: "Spune-mi ce s-a întâmplat?" Și el a răspuns: "Poporul a fugit de pe câmpul de bătaie, și un mare număr de oameni au căzut și au pierit; chiar și Saul și fiul său Ionatan, au murit."

⁵David a zis tânărului care-i aducea aceste vești: "De unde știi că Saul și fiul său Ionatan au murit?"

⁶Și tânărul care-i aducea aceste vești, a răspuns: "Am venit din întâmplare pe muntele Ghilboa; și Saul sta rezemat în sulita lui, și carele și călăreții erau aproape să-l ajungă.

1Sam 31.1;1Sam 31.2-4;

⁷Întorcându-se, m-a văzut și m-a chemat. Eu am zis: "Iată-mă!"

⁸Și el mi-a zis: "Cine ești?" I-am răspuns: "Eu sunt Amalecit."

⁹Și a zis: "Apropie-te dar, și omoară-mă; căci m-a apucat amețeala, măcar că sunt încă plin de viață."

¹⁰M-am apropiat de el, și l-am omorât, știind bine că n-avea să mai rămână cu viață în urma înfrângerii. Am luat cununa împărătească de pe capul lui și brățara pe care o avea la braț, și le-am adus aici domnului meu."

Jud 9.54;

¹¹David și-a apucat hainele și le-a sfâșiat, și toți oamenii care erau lângă el au făcut același lucru.

2Sam 3.31;2Sam 13.31;

¹²Au jelit, au plâns și au postit până seara, de durere pentru Saul, pentru fiul său Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindcă fuseseră tăiați cu sabia.

¹³David a zis tânărului care-i adusese aceste vești: "De unde ești?" Și el a răspuns: "Sunt fiul unui străin, unui Amalecit."

¹⁴David i-a zis: "Cum nu ți-a fost frică să pui mâna pe unsul Domnului și să-l omori?"

Num 12.8;1Sam 31.4;1Sam 24.6;1Sam 26.9;Ps 105.15;

¹⁵Și David a chemat pe unul din oamenii lui, și a zis: "Apropie-te, și omoară-l!" Omul acela a lovit pe Amalecit, care a murit.

2Sam 4.10-12;

¹⁶Și David i-a zis: "Sângele tău să cadă asupra capului tău, căci gura ta a mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: "Am omorât pe unsul Domnului!"

1Sam 26.9;1Împ 2.32-37;2Sam 1.10;Luc 19.22;

Cântarea de jale a lui David pentru Saul și Ionatan.

¹⁷Iată cântarea de jale pe care a alcătuit-o David pentru Saul și fiul său Ionatan,

¹⁸și pe care a poruncit s-o învețe copiii lui Iuda. Este numită cântarea arcului și se află scrisă în Cartea Dreptului.

Ios 10.13;

19" Fala ta, Israele, zace ucisă pe dealurile tale! Cum au căzut vitejii!

2Sam 1.27;

20 Nu spuneți lucrul acesta în Gat, nu răspândiți vestea aceasta în ulițele Ascalonului, ca să nu se bucure fetele Filistenilor, ca să nu se laude fetelor celor netăiați împrejur.

1Sam 31.9; Mic 1.10; Jud 16.23; Ex 15.20; Jud 11.34; 1Sam 18.6; 1Sam 31.4;

21 Munți din Ghilboa! Nici rouă, nici ploaie să nu cadă pe voi! Să nu fie pe voi nici câmpii care să dea pârgă pentru darurile de mâncare! Căci acolo au fost aruncate scuturile vitejilor, scutul lui Saul, ca și când n-ar fi fost uns cu untdelemn.

1Sam 31.1; Jud 5.23; Iov 3.3-4; Ier 20.14; 1Sam 10.1;

22 De la sângele celor răniți, de la grăsimea celor mai voinici, arcul lui Ionatan nu da înapoi niciodată, și sabia lui Saul nu se învârtea niciodată în vânt.

1Sam 18.4;

23 Saul și Ionatan, care s-au plăcut și s-au iubit în timpul vieții lor, n-au fost despărțiți nici la moarte; erau mai ușori decât vulturii, mai tari decât leii.

Jud 14.18;

24 Fiicele lui Israel! plângeți pe Saul, care vă îmbrăca în stacojiu și alte podoabe, care vă punea găтели de aur pe hainele voastre!

25 Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei! Cum a murit Ionatan pe dealurile tale!

26 Mă doare după tine, frate Ionatane! Tu erai plăcerea mea; dragostea ta pentru mine era minunată: mai presus de dragostea femeiască.

1Sam 18.1-3; 1Sam 19.2; 1Sam 20.17-41; 1Sam 23.16;

27 Cum au căzut vitejii! Cum li s-au pierdut armele!"

2Sam 1.19;

2

David, împărat al lui Iuda la Hebron.

¹După aceea, David a întrebat pe Domnul: "Să mă sui în vreuna din cetățile lui Iuda?" Domnul i-a răspuns: "Suie-te". David a zis: "Unde să mă sui?" Și Domnul a răspuns: "La Hebron".

Jud 1.1;1Sam 23.2-9;1Sam 30.7-8;1Sam 30.31;2Sam 2.11;2Sam 5.1-3;1Împ 2.11;

²David s-a suit acolo, cu cele două neveste ale sale: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.

1Sam 30.5;

³David a luat cu el și pe oamenii care erau la el, pe fiecare cu casa lui; și au locuit în cetățile Hebronului.

1Sam 27.2-3;1Sam 30.1;1Cron 12.1;

⁴Bărbații lui Iuda au venit, și au uns acolo pe David ca împărat peste casa lui Iuda. Au dat de știre lui David că oamenii din Iabesul Galaadului au îngropat pe Saul.

2Sam 2.11;2Sam 5.5;1Sam 31.11-13;

⁵David a trimis niște soli oamenilor din Iabesul Galaadului, să le spună: "Binecuvântați să fiți de Domnul, fiindcă ați arătat astfel bunăvoință față de Saul, stăpânul vostru, și l-ați îngropat!

Rut 2.20;Rut 3.10;Ps 115.15;

⁶Și acum, Domnul să vă arate bunătate și credincioșie! Vă voi face și eu bine, pentru că v-ați purtat astfel.

2Tim 1.16-18;

⁷Să vi se întărească mâinile, și fiți viteji; căci stăpânul vostru Saul a murit, și pe mine m-a uns casa lui Iuda împărat peste ea".

Iș-Boșet, împărat al lui Israel la Mahanaim.

⁸Însă Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a trecut la Mahanaim.

1Sam 14.50;

⁹L-a pus împărat peste Galaad, peste Gheșuriți, peste Izreel, peste Efraim, peste Benjamin, peste tot Israelul.

¹⁰Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de ani, când s-a făcut împărat al lui Israel, și a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda a rămas lipită de David.

¹¹Timpul cât a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de șapte ani și șase luni.

2Sam 5.5; 1Împ 2.11;

Abner ucide pe Asael.

¹²Abner, fiul lui Ner, și oamenii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim ca să meargă asupra Gabaonului.

los 18.25;

¹³Ioab, fiul Țeruiei, și oamenii lui David, au pornit și ei. S-au întâlnit la iazul din Gabaon, și s-au oprit unii dincoace de iaz, și ceilalți dincolo.

Ier 41.12;

¹⁴Abner a zis lui Ioab: "Să se scoale tinerii aceștia, și să se bată înaintea noastră!" Ioab a răspuns: "Să se scoale!"

¹⁵S-au sculat și au înaintat în același număr, doisprezece din Benjamin, pentru Iș-Boșet, fiul lui Saul; și doisprezece inși ai lui David.

¹⁶Fiecare, apucând pe potrivnicul lui de cap, i-a împlântat sabia în coastă, și au căzut toți deodată. Și locul acela de lângă Gabaon, s-a numit Helcat-Hațurim (Locul Săbiilor).

¹⁷În ziua aceea a fost o luptă foarte aprigă, în care Abner și bărbații lui Israel au fost bătuți de oamenii lui David.

¹⁸Acolo se aflau cei trei fii ai Țeruiei: Ioab, Abișai și Asael. Asael era iute de picioare, ca o căprioară de câmp:

1Cron 2.16; 1Cron 12.8; Ps 18.33; Cânt 2.17; Cânt 8.14;

¹⁹el a urmărit pe Abner, fără să se abată la dreapta sau la stânga.

²⁰Abner s-a uitat înapoi, și a zis: "Tu ești Asael?" Și el a răspuns: "Eu".

²¹Abner i-a zis: "Abate-te la dreapta sau la stânga, pune mâna pe unul din tinerii aceștia, și ia-i armele." Dar Asael n-a vrut să se abată dinapoia lui.

²²Abner a zis iarăși lui Asael: "Abate-te dinapoia mea; pentru ce să te lovesc și să te trântesc la pământ? Cum voi ridica apoi fața înaintea fratelui tău Ioab?"

²³Și Asael n-a vrut să se abată. Atunci Abner l-a lovit în pânțele cu capătul de jos al suliței, și sulița a ieșit pe dinapoi. A căzut și a murit pe loc. Toți cei ce ajungeau în locul unde căzuse Asael mort, se opreau,

2Sam 3.27;2Sam 4.6;2Sam 20.10;

²⁴Ioab și Abișai au urmărit pe Abner. Și la asfințitul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care duce în pustia Gabaonului.

²⁵Fiii lui Benjamin s-au adunat în urma lui Abner, au făcut o ceată, și s-au oprit pe vârful unui deal.

²⁶Abner a chemat pe Ioab, și a zis: "Oare mereu are să sfâșie sabia? Nu știi că la sfârșit va fi amar? Până când vei pregeta să spui poporului să nu mai urmărească pe frații lui?"

²⁷Ioab a răspuns: "Viu este Dumnezeu că, dacă n-ai fi vorbit, poporul n-ar fi încetat până mâine dimineață să urmărească pe frații lui."

2Sam 2.14;Prov 17.14;

²⁸Și Ioab a sunat din trâmbiță, și tot poporul s-a oprit; n-au mai urmărit pe Israel și nici nu s-au mai bătut.

²⁹Abner și oamenii lui au mers toată noaptea în câmpie; au trecut Iordanul, au străbătut în întregime Bitronul, și au ajuns la Mahanaim.

³⁰Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner, și a adunat tot poporul: lipseau nouăsprezece inși din oamenii lui David și Asael.

³¹Dar oamenii lui David omorâseră trei sute șizeci de inși din bărbații lui Benjamin și ai lui Abner.

³²Au luat pe Asael, și l-au îngropat în mormântul tatălui său la Betleem. Ioab și oamenii lui au mers toată noaptea, și li s-au revărsat zorile în Hebron.

3

Puterea lui David crește; familia lui.

¹Războiul a ținut mult între casa lui Saul și casa lui David. David era tot mai tare, și casa lui Saul mergea slăbind.

²Lui David i s-au născut fii la Hebron. Întâiul lui născut a fost Amnon, din Ahinoam din Izreel;

1Cron 3.1-4;1Sam 25.43;

³al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheșurului;

1Sam 27.8;2Sam 13.37;

⁴al patrulea, Adonia, fiul Hagitei; al cincilea, Șefatia, fiul Abitalei;

1Împ 1.5;

⁵și al șaselea, Iream, din Egla, nevasta lui David. Aceștia i s-au născut lui David la Hebron.

Abner pentru David.

⁶În timpul războiului dintre casa lui Saul și casa lui David, Abner a ținut cu tărie la casa lui Saul.

⁷Dar Saul avusese o fiitoare, numită Rițpa, fata lui Aia. Și Iș-Boșet a zis lui Abner: "Pentru ce ai intrat la fiitoarea tatălui meu?"

2Sam 21.8-10;2Sam 16.21;

⁸Abner s-a mâniat foarte rău de cuvintele lui Iș-Boșet, și a răspuns: "Oare cap de câine sunt eu, și țin cu Iuda? Eu dau astăzi dovadă de bunăvoință față de casa tatălui tău Saul, față de frații și prietenii lui, nu te-am dat în mâinile lui David, și astăzi îmi bagi vină pentru un păcat făcut cu femeia aceasta?"

Deut 23.18;1Sam 24.14;2Sam 9.8;2Sam 16.9;

⁹Dumnezeu să pedepsească cu toată asprimea pe Abner, dacă nu voi face cum a jurat Domnul lui David,

Rut 1.17;1Împ 19.2;1Sam 15.28;1Sam 16.1-12;1Sam 28.17;1Cron 12.23;

¹⁰când i-a spus că împărăția va fi luată de la casa lui Saul, și că scaunul de domnie al lui David va fi ridicat peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba".

Jud 20.1;2Sam 17.11;1Împ 4.25;

¹¹Iș-Boșet n-a îndrăznit să mai răspundă o vorbă lui Abner, pentru că se temea de el.

¹²Abner a trimis soli la David, să-i spună din partea lui: "A cui este țara? Fă legământ cu mine, și mâna mea te va ajuta să întorci la tine pe tot Israelul".

¹³El a răspuns: "Bine! voi face legământ cu tine, dar îți cer un lucru: să nu mi vezi fața decât dacă-mi vei aduce mai întâi pe Mical, fata lui Saul când vei veni la mine".

Gen 43.3;1Sam 18.20;

¹⁴Și David a trimis soli lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, să-i spună: "Dă-mi pe nevasta mea Mical, cu care m-am logodit pentru o sută de prepuțuri de la Filistenii".

1Sam 18.25-27;

¹⁵Iș-Boșet a trimis s-o ia de la bărbatul ei Paltiel, fiul lui Laiș.

1Sam 25.44;

¹⁶Și bărbatul ei a mers după ea plângând până la Bahurim. Atunci Abner i-a zis: "Pleacă, și întoarce-te!" Și el s-a întors.

2Sam 19.16;

¹⁷Abner a stat de vorbă cu bătrânii lui Israel, și le-a zis: "Odinioară voi doreați să aveți împărat pe David;

¹⁸puneți-l acum, căci Domnul a zis despre el: "Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mâna Filistenilor și din mâna tuturor vrăjmașilor lui."

2Sam 3.9;

¹⁹Abner a vorbit și lui Beniamin, și s-a dus să spună în auzul lui David la Hebron ce hotărâse Israel și toată casa lui Beniamin.

1Cron 12.29;

²⁰A ajuns la David în Hebron, însoțit de douăzeci de oameni; și David a dat un ospăț în cinstea lui Abner și acelor care erau cu el.

²¹Abner a zis lui David: "Mă voi scula, și voi pleca să strâng tot Israelul la domnul meu împăratul, ca să facă legământ cu tine, și să domnești în totul după dorința ta". David a dat drumul lui Abner, care a plecat în pace.

2Sam 3.10,12;1Împ 11.37;

Abner este omorât de loab.

²²Loab și oamenii lui David s-au întors de la urmărirea unei cete, și au adus cu ei o mare pradă. Abner nu mai era la David în Hebron, căci David îi dăduse drumul, și plecase în pace.

²³Când a venit loab cu toată ceata lui, i s-a spus: "Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat, care i-a dat drumul, și s-a dus în pace".

²⁴Loab s-a dus la împărat, și a zis: "Ce ai făcut? Abner a venit la tine; pentru ce i-ai dat drumul și l-ai lăsat să plece?"

²⁵Tu cunoști pe Abner, fiul lui Ner! A venit să te înșele, ca să-ți pândească pașii, și să știe tot ce faci."

1Sam 29.6;Isa 37.28;

²⁶Și loab, după ce a plecat de la David, a trimis pe urmele lui Abner niște soli care l-au adus înapoi de la fântâna fără apă Sira: David nu știa nimic.

²⁷Când s-a întors Abner la Hebron, loab l-a tras deoparte în mijlocul porții, ca să-i vorbească în taină, și l-a lovit acolo în pântece și l-a omorât, ca să răzbune moartea fratelui său Asael.

1Împ 2.5;2Sam 20.9-10;2Sam 4.6;2Sam 2.26;

Plângerea lui David pentru Abner.

²⁸David a aflat apoi, și a zis: "Nevinovat sunt eu și împărăția mea pe vecie, înaintea Domnului, de sângele lui Abner, fiul lui Ner.

²⁹Sângele acesta să cadă asupra lui loab și asupra întregii case a tatălui său! Totdeauna să fie în casa lui loab cineva, atins de o scurgere de sămânță sau de lepră, sau care să se reazeme în cârjă, sau să cadă ucis de sabie, sau să ducă lipsă de pâine!"

1Împ 2.32-33;Lev 15.2;

³⁰Astfel loab și fratele său Abișai, au omorât pe Abner, pentru că omorâse pe fratele lor Asael în lupta de la Gabaon.

2Sam 2.23;

³¹David a zis lui loab și întregului popor care era cu el: "Rupeți-vă hainele, încingeți-vă cu saci, și bociți-vă înaintea lui Abner!" Și împăratul David mergea în urma sicriului.

Ios 7.6;2Sam 1.2-11;Gen 37.34;

³²Au îngropat pe Abner la Hebron. Împăratul a ridicat glasul, și a plâns la mormântul lui Abner, și tot poporul plângea.

³³Împăratul a făcut următoarea cântare de jale pentru Abner, și a zis: "Să moară Abner cum moare un mișel?"

2Sam 13.12-13;

³⁴N-aveai nici mâinile legate, Nici picioarele puse în lanțuri Ai căzut cum cade cineva înaintea celor răi!" Și tot poporul a plâns și mai mult după Abner.

³⁵Tot poporul s-a apropiat de David ca să-l facă să mănânce ceva, cât era încă ziuă; dar David a jurat, zicând: "Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă voi gusta pâine sau altceva înainte de apusul soarelui!"

2Sam 12.17;Ier 16.7;Rut 1.17;2Sam 1.12;

³⁶Lucrul acesta a fost cunoscut și plăcut la tot poporul; toți au găsit că era bine ce făcuse împăratul.

³⁷Tot poporul și tot Israelul au înțeles în ziua aceea că Abner, fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împăratului.

³⁸Împăratul a zis slujitorilor săi: "Nu știți că o căpetenie, un om mare, a căzut astăzi în Israel?"

³⁹Eu sunt încă slab, măcar că am primit ungerea împărătească; și oamenii aceștia, fiii Țeruei, sunt prea puternici pentru mine. Domnul să răsplătească după răutatea lui celui ce a făcut răul!"

2Sam 19.7;2Sam 19.13;1Împ 2.5-34;Ps 28.4;Ps 62.12;2Tim 4.14;

4

Iș-Boșet este ucis.

¹Când a auzit fiul lui Saul că Abner a murit la Hebron, mâinile i-au rămas fără putere, și tot Israelul s-a înspăimântat.

Ezra 4.4;Isa 13.7;Mat 2.3;

²Fiul lui Saul avea doi capi peste cetele de război, dintre care unul se numea Baana iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Benjamin. - Căci Beerot era privit ca făcând parte din Benjamin,

Ios 18.25;

³și Beerotiții fugiseră la Ghitaim, unde au locuit până în ziua de azi.

Neem 11.33;

⁴Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare, și în vârstă de cinci ani, când a venit din Izreel vestea morții lui Saul și a lui Ionatan; doica lui l-a luat și a fugit, și fiindcă se grăbea să fugă, a căzut și a rămas olog; numele lui era Mefiboșet.

2Sam 9.3;1Sam 29.1-11;

⁵Și fiii lui Rimon din Beerot, Recab și Baana, s-au dus în timpul zădufului zilei în casa lui Iș-Boșet, care își făcea somnul de amiază.

⁶Au pătruns până în mijlocul casei, dându-se drept negustori de grâu, și l-au lovit în pânțele; apoi Recab și Baana, fratele său, au scăpat.

2Sam 2.23;

⁷Au intrat în casă, pe când el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorât, și i-au tăiat capul. l-au luat capul, și au mers toată noaptea prin câmpie.

⁸Au adus capul lui Iș-Boșet la David în Hebron, și au zis împăratului: "Iată capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, vrăjmașul tău, care voia să-ți ia viața; Domnul răzbună azi pe împărat, domnul meu, împotriva lui Saul și împotriva neamului lui."

1Sam 19.2-11;1Sam 23.15;1Sam 25.29;

⁹David a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: "Viu este Domnul care m-a izbăvit din orice primejdie,

Gen 48.16;1Împ 1.29;Ps 31.7;

¹⁰că pe cel ce a venit să-mi spună: "Iată, Saul a murit", și care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins și l-am omorât la Țiclag, ca să-l răsplătesc pentru știrea lui;

2Sam 1.2-15;

¹¹și când niște răi au ucis pe un om nevinovat în casa lui și în patul lui, cu cât mai mult îi voi cere sângele din mâinile voastre și vă voi nimici de pe pământ."

Gen 9.5-6;

¹²Și David a poruncit oamenilor lui să-i omoare; le-au tăiat mâinile și picioarele, și i-au spânzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui Iș-Boșet, și l-au îngropat în mormântul lui Abner la Hebron.

2Sam 1.15;2Sam 3.32;

5

David împărat peste tot Israelul.

¹Toate semințiile lui Israel au venit la David, în Hebron, și au zis: "Iată că noi suntem os din oasele tale și carne din carnea ta.

1Cron 11.1;1Cron 12.23;Gen 29.14;

²Chiar odinioară, când Saul era împăratul nostru, tu povățuiai și strângeai pe Israel. Domnul ți-a zis: "Tu vei paște pe poporul Meu Israel, și vei fi căpetenia lui Israel."

1Sam 18.13;1Sam 16.1-12;Ps 78.71;2Sam 7.7;

³Astfel toți bătrânii lui Israel au venit la împărat în Hebron, și împăratul David a făcut legământ cu ei la Hebron, înaintea Domnului. Și au uns pe David împărat peste Israel.

1Cron 11.3;2Împ 11.17;Jud 11.11;1Sam 23.17;

⁴David era în vârstă de treizeci de ani când s-a făcut împărat, și a domnit patruzeci de ani.

⁵La Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni, și la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.

2Sam 2.11;1Cron 3.4;

Cucerirea Ierusalimului.

⁶Împăratul a mers cu oamenii lui asupra Ierusalimului împotriva lebusiților, locuitorii țării. Ei au zis lui David: "Să nu intri aici, căci și orbii și ologii ți se vor împotrivi! prin aceasta voiau să spună că David nu va intra cu nici un chip aici.

Jud 1.21;Ios 15.63;Jud 1.8;Jud 19.11-12;

⁷Dar David a pus mâna pe cetățuia Sionului: aceasta este cetatea lui David.

2Sam 5.9;1Împ 2.10;1Împ 8.1;

⁸David zisese în ziua aceea: "Oricine va bate pe lebusiți, să arunce în canal pe șchiopii și pe orbii aceia care sunt vrăjmașii lui David" - De aceea se zice: "Orbul și șchiopul să nu intre în casa Domnului."

1Cron 11.6-9;

⁹David s-a așezat în cetățuie, pe care a numit-o cetatea lui David. A făcut întărituri de jur împrejur, în afară și înăuntrul lui Milo (Cetățuie).

2Sam 5.7;

¹⁰David ajungea tot mai mare, și Domnul, Dumnezeul oștirilor, era cu el.

Casa lui David.

¹¹Hiram, împăratul Tirului, a trimis soli lui David, și lemn de cedru și tâmplari și cioplitori de piatră, care au zidit o casă lui David.

1Împ 5.2;1Cron 14.1;

¹²David a cunoscut că domnul îl întărea ca împărat al lui Israel, și că-i ridica împărăția din pricina poporului Său Israel.

¹³David și-a mai luat țitoare și neveste din Ierusalim, după ce a venit din Hebron, și i s-au născut iarăși fii și fiice.

Deut 17.17;1Cron 3.9;1Cron 14.3;

¹⁴Iată numele celor ce i s-au născut la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon,

1Cron 3.5;1Cron 14.4;

¹⁵Ibhar, Elișua, Nefeg, Iafia,

¹⁶Elișama, Eliada, și Elifelet.

Biruințele asupra Filistenilor.

¹⁷Filistenii au aflat că David fusese uns împărat peste Israel, și s-au suit toți să-l caute. David, căruia i s-a dat de știre, s-a pogorât în cetățuie.

1Cron 11.16;1Cron 14.8;2Sam 23.14;

¹⁸Filistenii au venit, și s-au răspândit în valea Refaim.

Ios 15.8;Ios 18.16;Isa 17.5;

¹⁹David a întrebat pe Domnul: "Să mă sui împotriva Filistenilor? Îi vei da în mâinile mele?" Și Domnul a zis lui David: "Suie-te, căci voi da pe Filistenii în mâinile tale."

2Sam 2.1;1Sam 23.2-4;1Sam 30.8;

²⁰David a venit la Baal-Perațim, unde i-a bătut. Apoi a zis: "Domnul a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, ca niște ape care se rup." De aceea s-a dat locului acelaia numele Baal-Perațim (Șesul rupturii).

Isa 28.21;

²¹Ei și-au lăsat idolii acolo și David și oamenii lui i-au luat.

Deut 7.5-25;1Cron 14.12;

²²Filistenii s-au suit din nou, și s-au răspândit în valea Refaim.

1Cron 14.13;

²³David a întrebat pe Domnul. Și Domnul a zis: "Să nu te sui; ci ia-i pe la spate, și mergi asupra lor în dreptul duzilor.

2Sam 5.19;

²⁴Când vei auzi un vuiet de pași în vârfurile duzilor, atunci să te grăbești, căci Domnul merge înaintea ta ca să bată oștirea Filistenilor."

2Împ 7.6;Jud 4.14;

²⁵David a făcut cum îi poruncise Domnul, și a bătut pe Filistenii de la Gheba până la Ghezer.

1Cron 14.16;Ios 16.10;

6

Chivotul la Obed-Edom.

¹David a strâns iarăși pe toți aleșii lui Israel, în număr de treizeci de mii de oameni.

²Și David, cu tot poporul care era cu el, a pornit de la Baale-luda, ca să suie de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului oștirilor, care stă între Heruvimi deasupra chivotului.

1Cron 13.5-6;1Sam 4.4;Ps 80.1;

³Au pus chivotul lui Dumnezeu într-un car nou, și l-au ridicat din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza și Ahio, fiul lui Abinadab, cârmuiau carul cel nou.

Num 7.9;1Sam 6.7;

⁴L-au luat dar din casa lui Abinadab de pe deal; Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu, și Ahio mergea înaintea chivotului.

1Sam 7.1;

⁵David și toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu harfe, cu lăute, cu timpane, cu fluieri și cu țimbale.

⁶Când au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mâna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, pentru că erau să-l răstoarne boii.

1Cron 13.9;Num 4.15;

⁷Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Dumnezeu l-a lovit pe loc pentru păcatul lui, și a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu.

1Sam 6.19;

⁸David s-a întristat că Dumnezeu lovise pe Uza cu o astfel de pedeapsă, rupându-l pe loc. Și locul acesta a fost numit până în ziua de azi Pereț-Uza (Ruperea lui Uza).

⁹David s-a temut de Domnul în ziua aceea, și a zis: "Cum să intre chivotul Domnului la mine?"

Ps 119.120;Luc 5.8-9;

¹⁰N-a vrut să aducă chivotul Domnului la el în cetatea lui David, și l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat.

1Cron 13.13;

¹¹Chivotul Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, și Domnul a binecuvântat pe Obed-Edom și toată casa lui.

1Cron 13.14;Gen 30.27;Gen 39.5;

Aducerea chivotului la Ierusalim.

¹²Au venit și au spus împăratului David: "Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu." Atunci David a pornit, și a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei.

1Cron 15.25;

¹³Când cei ce duceau chivotul Domnului au făcut șase pași, au jertfit un bou și un vițel gras.

Num 4.15; Ios 3.3; 1Cron 15.2-15; 1Împ 8.5; 1Cron 15.26;

¹⁴David juca din răspuțeri înaintea Domnului, și era încins cu efodul de in subțire.

Ex 15.20; Ps 30.11; 1Sam 2.18; 1Cron 15.27;

¹⁵Astfel au suit David și toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte de bucurie și în sunet de trâmbițe.

1Cron 15.28;

¹⁶Pe când chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră; și, văzând pe împăratul David sărind și jucând înaintea Domnului, l-a disprețuit în inima ei.

1Cron 15.29;

¹⁷După ce au adus chivotul Domnului, l-au pus la locul lui în mijlocul cortului pe care-l ridicase David pentru chivot; și David a adus înaintea Domnului arderi de tot și jertfe de mulțumire.

1Cron 16.1; 1Cron 15.1; Ps 132.8; 1Împ 8.5-63;

¹⁸Când a isprăvit David de adus arderile de tot și jertfele de mulțumire, a binecuvântat poporul în Numele Domnului oștirilor.

1Împ 8.55; 1Cron 16.2;

¹⁹Apoi a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel, bărbați și femei, fiecăruiă câte o pâine, o bucată de carne și o turtă de stafide. Și tot poporul a plecat, fiecare la casa lui.

1Cron 16.3;

²⁰David s-a întors să-și binecuvânteze casa. Mical, fata lui Saul, i-a ieșit înainte, și a zis: "Cu câtă cinste s-a purtat azi împăratul lui Israel descoperindu-se înaintea slujnicilor supușilor lui, cum s-ar descoperi un om de nimic!"

Ps 30-titlu; 2Sam 6.14-16; 1Sam 19.24; Jud 9.4;

²¹David a răspuns Micalei: "Înaintea Domnului, care m-a ales mai presus de tatăl tău și de toată casa lui, ca să mă pună căpetenie peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Domnului am jucat.

1Sam 13.14; 1Sam 15.28;

²²Vreau să mă arăt și mai de nimic decât de data asta, și să mă înjosesc în ochii mei; totuși voi fi în cinste la slujnicele de care vorbești."

²³Și Mical, fata lui Saul, n-a avut copii până în ziua morții ei.

7

David dorește să zidească o casă lui Dumnezeu.

¹Când a locuit împăratul în casa lui, și când i-a dat odihnă Domnul, după ce l-a izbăvit de toți vrăjmașii care-l înconjurau,

1Cron 17.1;

²a zis proorocului Natan: "Iată! Eu locuiesc într-o casă de cedru, și chivotul lui Dumnezeu locuiește într-un cort."

2Sam 5.11;Gen 7.46;Ex 26.1;Ex 40.21;

³Natan a răspuns împăratului: "Du-te și fă tot ce ai în inimă, căci Domnul este cu tine."

1Împ 8.17-18;1Cron 22.7;1Cron 28.2;

⁴În noaptea următoare, cuvântul Domnului a vorbit lui Natan:

⁵"Du-te și spune robului meu David: "Așa vorbește Domnul: "Oare tu îmi vei zidi o casă ca să locuiesc în ea?"

1Împ 5.3;1Împ 8.19;1Cron 22.8;1Cron 28.3;

⁶Dar Eu n-am locuit într-o casă, din ziua când am scos pe copiii lui Israel din Egipt până în ziua aceasta; ci am călătorit într-un cort drept locuință.

1Împ 8.16;Ex 40.18-34;

⁷Pretutindeni pe unde am mers cu toți copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo vorbă vreuneia din semințiile lui Israel, căreia îi poruncisem să pască pe poporul Meu Israel, zicând: "Pentru ce nu-Mi zidiți o casă de cedru?"

Lev 26.11-12;Deut 23.14;2Sam 5.2;Ps 78.71-72;Mat 2.6;Fapt 20.28;

⁸Acum să spui robului Meu David: "Așa vorbește Domnul oștirilor: "Te-am luat de la pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel;

1Sam 16.11-12;Ps 78.70;

⁹am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pământ;

1Sam 18.14;2Sam 5.10;2Sam 8.6-14;1Sam 31.6;Ps 89.23;Gen 12.2;

¹⁰am dat un loc poporului Meu, lui Israel, și l-am sădit ca să locuiască în el, și să nu mai fie tulburat, ca să nu-l mai apese cei răi ca mai înainte.

Ps 44.2;Ps 80.8;Ier 24.6;Amos 9.15;Ps 89.22;

¹¹și ca pe vremea când pusesem judecători peste poporul Meu Israel. Ți-am dat odihnă izbăvindu-te de toți vrăjmașii tăi. Și Domnul îți vestește că-ți va zidi o casă.

Jud 2.14-16;1Sam 12.9-11;Ps 106.42;2Sam 7.1;Ex 1.21;2Sam 7.27;1Împ 11.38;

¹²Când ți se vor împlini zilele și vei fi culcat cu părinții tăi, Eu îți voi ridica un urmaș după tine, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări împărăția.

1Împ 2.1;Deut 31.16;1Împ 1.21;Fapt 13.36;1Împ 8.20;Ps 132.11;

¹³El va zidi Numelui Meu o casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui.

1Împ 5.5;1Împ 6.12;1Împ 8.19;1Cron 22.10;1Cron 28.6;2Sam 7.16;Ps 89.4-37;

¹⁴Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu. Dacă va face răul, îl voi pedepsi cu o nua omenească și cu lovituri omenești;

Ps 89.26-27;Evr 1.5;Ps 89.30-33;

¹⁵dar harul Meu nu se va depărta de la el, cum l-am depărtat de la Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.

1Sam 15.23-28;1Sam 16.14;1Împ 11.13-34;

¹⁶Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie."

2Sam 7.13;Ps 89.36-37;Ioan 12.34;

Rugăciunea lui David.

¹⁷Natan a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.

¹⁸Și împăratul David s-a dus și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: "Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sunt?"

Gen 32.10;

¹⁹Și încă atât este puțin înaintea Ta, Doamne Dumnezeule! Tu vorbești despre casa robului Tău și în viitor. Și binevoiești să înveți pe un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeule!

2Sam 7.12-13;Isa 55.8;

²⁰Ce Ți-ar putea spune David mai mult? Tu cunoști pe robul Tău, Doamne Dumnezeule!

Gen 18.19;Ps 139.1;

²¹După cuvântul Tău, și după inima Ta, Tu ai făcut toate aceste lucruri mari, ca să le descoperi robului Tău!

²²Ce mare ești Tu, Doamne Dumnezeule! Căci nimeni nu este ca Tine, și nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.

1Cron 16.25;2Cron 2.5;Ps 48.1;Ps 86.10;Ps 96.4;Ps 135.5;Ps 145.3;Ier 10.6;Deut 3.24;Deut 4.35;Deut 32.39;1Sam 2.2;Ps 86.8;Ps 89.6-8;Isa 45.5-22;

²³Este oare pe pământ un singur neam care să fie ca poporul Tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Și facă un Nume și ca să facă pentru el, pentru țara Ta, minuni și semne, izgonind dinaintea poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt, neamuri și pe dumnezeii lor?

Deut 4.7-34;Deut 33.29;Ps 147.20;Deut 9.26;Neem 1.10;

²⁴Tu ai întărit pe poporul Tău Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; și Tu, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui.

Deut 26.18;Ps 48.14;

²⁵Acum, Doamne Dumnezeule, fă să rămână în veci cuvântul pe care l-ai rostit asupra robului Tău și asupra casei lui, și lucrează după cuvântul Tău.

²⁶Slăvit să fie Numele Tău pe vecie, și să se zică: "Domnul oștirilor este Dumnezeul lui Israel". Și casa robului Tău David, să rămână înaintea Ta!"

²⁷Căci Tu însuși, Doamne al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, Te-ai descoperit robului Tău, zicând: "Eu îți voi întemeia o casă!" De aceea a îndrăznit robul Tău să-Ți facă această rugăciune.

²⁸Acum, Doamne Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu, și cuvintele Tale sunt adevăr, și Tu ai vestit harul acesta robului Tău.

Ioan 17.17;

²⁹Binecuvântează dar casa robului Tău, ca să dăinuiască pe vecie înaintea Ta! Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, și, prin binecuvântarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvântată pe vecie".

2Sam 22.51;

8

Biruințele lui David.

¹După aceea, David a bătut pe Filistenii și i-a smerit, și a luat din mâna Filistenilor cârmuirea capitalei lor.

1Cron 18.1;

²A bătut pe Moabiți, și i-a măsurat cu o frânghie, punându-i să se culce la pământ; a măsurat două frânghii ca să-i omoare, și o frânghie plină, ca să-i lase vii. Și Moabiții au fost supuși lui David, și i-au plătit un bir.

Num 24.17;2Sam 8.6-14;Ps 72.10;1Sam 10.27;

³David a bătut pe Hadadezer (Sau: Hadarezer.), fiul lui Rehob, împăratul din Țoba, când s-a dus să-și așeze iarăși stăpânirea peste râul Eufrat.

2Sam 10.6;Ps 60-titlu;Gen 15.18;

⁴David i-a luat o mie șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestri; a tăiat vinele cailor de trăsură și n-a păstrat cai decât pentru o sută de care.

Ios 11.6-9;

⁵Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împăratul din Țoba, și David a ucis douăzeci și două de mii de Sirieni.

1Împ 11.23-25;

⁶David a pus strajă în Siria Damascului. Și Sirienii au fost supuși lui David, și i-au plătit un bir. Domnul ocrotea pe David oriunde se ducea.

2Sam 8.2;2Sam 8.14;2Sam 7.9;

⁷Și David a luat scuturile de aur, pe care le aveau slujitorii lui Hadadezer, și le-a adus la Ierusalim.

1Împ 10.16;

⁸Împăratul David a mai luat multă aramă din Betah și din Berotai, cetățile lui Hadadezer.

⁹Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oștirea lui Hadadezer,

¹⁰și a trimis pe fiul său Ioram la împăratul David, ca să-i ureze de bine, și să-l laude că a pornit lupta împotriva lui Hadadezer și că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur, și vase de aramă.

1Cron 18.10;

¹¹Împăratul David le-a închinat Domnului, cum închinase și argintul și aurul luat de la toate neamurile pe care le biruise,

1Împ 7.51;1Cron 18.11;1Cron 26.26;

¹²din Siria, din Moab, de la fiii lui Amon, de la Filistenii, de la Amalec, și din prada de la Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba.

¹³La întoarcerea de la biruința lui asupra Sirienilor, David și-a făcut iarăși un nume, bătând în Valea Sării optsprezece mii de Edomiți.

1Cron 18.12;Ps 60-titlu;2Împ 14.7;

¹⁴A pus străji în Edom, a pus străji în tot Edomul. Și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David pretutindeni pe unde mergea.

Gen 27.29-40;Num 24.18;2Sam 8.6;

Înalți slujbași ai lui David.

¹⁵David a împărășit peste Israel, și făcea judecată și dreptate la tot poporul lui.

¹⁶Ioab, fiul Țeruiei, era mai mare peste oștire; Iosafat, fiul lui Ahilud, era mai mare peste scriitori;

2Sam 19.13;2Sam 20.23;1Cron 11.6;1Cron 18.15;1Împ 4.3;

¹⁷Țadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; Seraia era logofăt;

1Cron 24.3;

¹⁸Benaia, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretiților și a Peletiților; și fiii lui David erau mari dregători.

1Cron 18.17;1Sam 30.14;

David și Mefiboșet.

¹David a zis: "A mai rămas cineva din casa lui Saul, ca să-i fac bine din pricina lui Ionatan?"

1Sam 18.3;1Sam 20.14-42;Prov 27.10;

²Era un slujitor din casa lui Saul, numit Țiba, pe care l-au adus la David. Împăratul i-a zis: "Tu ești Țiba?" Și el a răspuns: "Robul tău, da!"

2Sam 16.1;2Sam 19.17-29;

³Împăratul a zis: "Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca să mă port cu el cu o bunătate ca bunătatea lui Dumnezeu?" Și Țiba a răspuns împăratului: "Mai este un fiu al lui Ionatan, olog de picioare".

1Sam 20.14;2Sam 4.4;

⁴Împăratul a zis: "Unde este?" Și Țiba a răspuns împăratului: "Este în casa lui Machir fiul lui Amiel, la Lodebar".

2Sam 17.27;

⁵Împăratul David l-a trimis să-l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.

⁶Și Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la pământ, și s-a închinat. David a zis: "Mefiboșet!" Și el a răspuns: "Iată robul tău!"

⁷David i-a zis: "Nu te teme, căci vreau să-ți fac bine din pricina tatălui tău Ionatan. Îți voi da înapoi toate pământurile tatălui tău Saul, și vei mânca totdeauna la masa mea".

2Sam 9.1-3;

⁸El s-a închinat, și a zis: "Cine este robul tău, ca să te uiți la un câine mort ca mine?"

1Sam 24.14;2Sam 16.9;

⁹Împăratul a chemat pe Țiba, slujbașul lui Saul, și i-a zis: "Dau fiului stăpânului tău tot ce era al lui Saul și tot ce avea toată casa lui.

2Sam 16.4;2Sam 19.29;

¹⁰Tu să lucrezi pământurile pentru el, tu, fiii tăi, și robii tăi, și să strângi roadele, ca fiul stăpânului tău să aibă pâine de mâncare; și Mefiboșet, fiul stăpânului tău, va mânca totdeauna la masa mea". Și Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de robi.

2Sam 9.7-13;2Sam 19.28;2Sam 19.17;

¹¹El a zis împăratului: "Robul tău va face tot ce poruncește împăratul, domnul meu, robului său". Și Mefiboșet a mâncat la masa lui David, ca unul din fiii împăratului.

¹²Mefiboșet avea un fiu mic, numit Mica, și toți cei ce locuiau în casa lui Țiba erau robii lui Mefiboșet.

1Cron 8.34;

¹³Mefiboșet locuia la Ierusalim, căci mânca totdeauna la masa împăratului. El era olog de amândouă picioarele.

2Sam 9.7-10;2Sam 9.3;

10

Războiul cu Amoniții.

¹După aceea, împăratul fiilor lui Amon a murit, și în locul lui a domnit fiul său Hanun.

1Cron 19.1;

²David a zis: "Voi arăta bunăvoință lui Hanun, fiul lui Nahaș, cum a arătat și tatăl lui față de mine". Și David a trimis pe slujitorii săi să-l mângâie pentru moartea tatălui său. Când au ajuns slujitorii lui David în țara fiilor lui Amon,

³căpeteniile fiilor lui Amon au zis stăpânului lor Hanun: "Crezi că David îți trimite oameni să te mângâie, ca să cinstească pe tatăl tău? Ori ca să cunoască și să cerceteze cetatea, ca s-o nimicească își trimite el slujitorii la tine?"

⁴Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba pe jumătate, și le-a tăiat hainele pe jumătate până la coapse. Apoi le-a dat drumul.

Isa 20.4;Isa 47.2;

⁵David, înștiințat de lucrul acesta, a trimis niște oameni înaintea lor, căci oamenii aceia erau foarte batjocoriți; și împăratul a spus să le spună: "Rămâneți la Ierihon până vă va crește barba, și pe urmă să vă întoarceți."

⁶Fiii lui Amon, văzând că se făcuseră urâți lui David, au tocmnit douăzeci de mii de pedestri de la Sirienii din Bet-Rehob și de la Sirienii din Țoba, o mie de oameni de la împăratul din Maaca, și douăsprezece mii de oameni de la oamenii din Tob.

Gen 34.30; Ex 5.21; 1Sam 13.4; 2Sam 8.3-5;

⁷La auzul acestei vești, David a trimis împotriva lor pe Ioab și toată oștirea, numai oameni viteji.

2Sam 23.8;

⁸Fiii lui Amon au ieșit, și s-au așezat în șiruri de bătaie la intrarea porții; Sirienii din Țoba și din Rehob, și oamenii din Tob și din Maaca, erau deoparte în câmpie.

2Sam 10.6;

⁹Ioab a văzut că avea să lupte și înainte și înapoi. A ales atunci din toți aleșii lui Israel o ceată, pe care a așezat-o împotriva Sirienilor;

¹⁰și a pus sub porunca fratelui său Abișai ce mai rămăsese din popor, ca să țină piept fiilor lui Amon.

¹¹El a zis: "Dacă Sirienii vor fi mai tari decât mine, să vii în ajutorul meu; și dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât tine, voi veni eu să te ajut.

¹²Fii tare, și să ne arătăm plini de bărbăție pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru; și Domnul să facă ce va crede!"

Deut 31.6; 1Sam 4.9; 1Cor 16.13; 1Sam 3.18;

¹³Ioab cu poporul lui a înaintat la luptă împotriva Sirienilor, și ei au luat-o la fugă dinaintea lui.

¹⁴Și când au văzut fiii lui Amon, că Sirienii o luaseră la fugă, au fugit și ei dinaintea lui Abișai, și au intrat în cetate. Ioab a plecat de la fiii lui Amon, și s-a întors la Ierusalim.

¹⁵Sirienii, văzând că fuseseră bătuti de Israel, și-au strâns puterile.

¹⁶Hadarezer a trimis după Sirienii, care erau de cealaltă parte a Râului; și au venit la Helam, în frunte cu Șobac, căpetenia oștirii lui Hadarezer.

¹⁷Au dat de veste lui David care a strâns tot Israelul, a trecut Iordanul, și a venit la Helam: Sirienii s-au pregătit de au ieșit înaintea lui David, și au început lupta cu el.

¹⁸Dar Sirienii au fugit dinaintea lui Israel. Și David le-a tăiat șapte sute de cai de trăsură și patruzeci de mii de călăreți; a lovit și pe căpetenia oștirii lor Șobac, care a murit pe loc.

1Cron 19.18;

¹⁹Toți împărații supuși lui Hadarezer, văzându-se bătuți de Israel, au făcut pace cu Israel, și i s-au supus. Și Sirienii n-au mai îndrăznit să ajute pe fiii lui Amon.

2Sam 8.6;

11

Păcățuirea lui David cu Bat-Șeba și Urie.

¹În anul următor, pe vremea când porneau împărații la război, David a trimis pe loab, cu slujitorii lui și tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.

1Cron 20.1;

²Într-o după amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se scălda și care era foarte frumoasă la chip.

Deut 22.8; Gen 34.2; Iov 31.1; Mat 5.28;

³David a întrebat cine este femeia aceasta, și i-au spus: "Este Bat-Șeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, Hetitul."

2Sam 23.39;

⁴Și David a trimis niște oameni s-o aducă. Ea a venit la el, și el s-a culcat cu ea. După ce s-a curățit de necurăția ei, ea s-a întors acasă.

Ps 51-titlu; Iac 1.14; Lev 15.19-28; Lev 18.19;

⁵Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorbă lui David, zicând: "Sunt însărcinată."

⁶Atunci David a trimis următoarea poruncă lui loab: "Trimite-mi pe Urie, Hetitul." Și loab a trimis pe Urie la David.

⁷Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui loab, despre starea poporului, și despre mersul războiului.

⁸Apoi David a zis lui Urie: "Pogoară-te acasă, și spală-ți picioarele." Urie a ieșit din casa împărătească, și a fost urmat de un dar din partea împăratului.

Gen 18.4;Gen 19.2;

⁹Dar Urie s-a culcat la poarta casei împărătești, cu toți slujitorii stăpânului său, și nu s-a pogorât acasă la el.

¹⁰Au dat de știre lui David despre aceasta, și i-au spus: "Urie nu s-a pogorât la el casă." Și David a zis lui Urie: "Nu vii tu oare din călătorie? Pentru ce nu te-ai pogorât acasă?"

¹¹Urie a răspuns lui David: "Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu loab și slujitorii domnului meu sunt tăbărâți în câmp, și eu să intru în casă să mănânc și să beau și să mă culc cu nevasta mea! Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta."

2Sam 7.2-6;2Sam 20.6;

¹²David a zis lui Urie: "Mai rămâi și astăzi aici, și mâine îți voi da drumul." Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

¹³David l-a poftit să mănânce și să bea cu el, și l-a îmbătat; și seara. Urie a ieșit și s-a culcat cu slujitorii stăpânului său, dar nu s-a pogorât acasă.

Gen 19.33-35;2Sam 11.9;

¹⁴A doua zi dimineața, David a scris o scrisoare lui loab, și a trimis-o prin Urie.

1Împ 21.8-9;

¹⁵În scrisoarea aceasta scria: "Puneți pe Urie în locul cel mai greu al luptei, și trageți-vă înapoi de la el, ca să fie lovit și să moară."

2Sam 12.9;

¹⁶loab, împresurând cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l știa apărat de ostași viteji.

¹⁷Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s-au bătut împotriva lui loab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.

¹⁸loab a trimis un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.

¹⁹Și a dat solului următoarea poruncă: "Când vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei,

²⁰poate că se va mânia și va zice: "Pentru ce v-ați apropiat de cetate să luptați împotriva ei? Nu știați că se aruncă săgeți din vârful zidului?"

²¹Cine a omorât pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu o femeie, care a aruncat peste el din vârful zidului o piatră de moară, și n-a murit el la Tebeț? Pentru ce v-ați apropiat de zid?" Atunci să-i spui: "A murit și robul tău Urie, Hetitul."

Jud 9.53;Jud 6.32;

²²Solul a plecat; și, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise loab.

²³Solul a zis lui David: "Oamenii aceia au fost mai tari decât noi; făcuseră o ieșire împotriva noastră în câmp, și i-am dat înapoi până la intrarea porții,

²⁴dar arcașii au tras de pe vârful zidului asupra slujitorilor tăi, și mulți din slujitorii împăratului au fost uciși, și a murit și robul tău Urie, Hetitul."

²⁵David a zis solului: "Iată ce să spui lui loab: "Nu te munci pentru întâmplarea aceasta, căci sabia doboară când pe unul, când pe altul; bate cetatea cu putere, dărâm-o. Și tu, îmbărbătează-!'"

²⁶Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul ei murise, și a plâns pe bărbatul ei.

²⁷După ce au trecut zilele de jale, David a trimis s-o ia, și a primit-o în casa lui. Ea i-a fost nevastă, și i-a născut un fiu. Fapta lui David n-a plăcut Domnului.

2Sam 12.9;

12

Dumnezeu mustră pe David prin Natan.

¹Domnul a trimis pe Natan la David. Și Natan a venit la el și i-a zis: "Într-o cetate erau doi oameni, unul bogat și altul sărac.

Ps 51-titlu;2Sam 14.5;1Împ 20.35-41;Isa 5.3;

²Bogatul avea foarte multe oi și foarte mulți boi.

³Săracul n-avea nimic decât o mielușea, pe care o cumpăraseră; o hrănea, și o creștea la el împreună cu copiii lui; ea mânca din aceeași bucată de pâine cu el, bea din același pahar cu el, dormea la sânul lui, și o privea ca pe fata lui.

⁴A venit un călător la omul acela bogat. Și bogatul nu s-a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prânz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului, și a gătit-o pentru omul care venise la el."

⁵David s-a aprins foarte tare de mânie împotriva omului acestuia, și a zis lui Natan: "Viu este Domnul că omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte.

⁶Și să dea înapoi patru miei, pentru că a săvârșit fapta aceasta, și n-a avut milă."

Ex 22.1;Luc 19.8;

⁷Și Natan a zis lui David: "Tu ești omul acesta!" Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Eu te-am uns împărat peste Israel, și te-am scăpat din mâna lui Saul;

1Sam 16.13;

⁸te-am făcut stăpân pe casa stăpânului tău, am pus la sânul tău nevestele stăpânului tău, și ți-am dat casa lui Israel și Iuda. Și dacă ar fi fost puțin atâta, aș mai fi adăugat.

⁹Pentru ce dar au disprețuit tu cuvântul Domnului, făcând ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie, Hetitul; ai luat de nevastă pe nevasta sa, și pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.

1Sam 15.19;Num 15.31;2Sam 11.15-27;

¹⁰Acum niciodată nu se va depărta sabia din casa ta, pentru că M-ai disprețuit, și pentru că ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, Hetitul."

Amos 7.9;

¹¹Așa vorbește Domnul. "Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, și voi lua de sub ochii tăi, pe nevestele tale și le voi da altuia care se va culca cu ele în fața soarelui acestuia.

Deut 28.30;2Sam 16.22;

¹²Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă voi face lucru acesta în fața întregului Israel și în fața soarelui."

2Sam 16.22;

¹³David a zis lui Natan: "Am păcătuit împotriva Domnului!" Și Natan a zis lui David: "Domnul îți iartă păcatul, nu vei muri.

1Sam 15.24;2Sam 24.10;Iov 7.20;Ps 32.5;Ps 51.4;Prov 28.13;2Sam 24.10;Iov 7.21; Ps 32.1;Mic 7.18;Zah 3.4;

¹⁴Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmașii Domnului să-L hulească, săvârșind fapta aceasta, fiul care ți s-a născut, va muri."

Isa 52.5;Ezec 36.20-23;Rom 2.24;

Moartea copilului. - Solomon.

¹⁵Și Natan a plecat acasă. Domnul a lovit copilul pe care-l născuse lui David nevasta lui Uirie, și a fost greu bolnav.

¹⁶David s-a rugat lui Dumnezeu pentru copil, și a postit; și când a venit acasă, toată noaptea a stat culcat pe pământ.

2Sam 13.31;

¹⁷Bătrânii casei au stăruiet de el să se scoale de la pământ; dar n-a voit, și n-a mâncat nimic cu ei.

¹⁸A șaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să-i dea de veste că a murit copilul. Căci ziceau: "Când copilul trăia încă, i-am vorbit, și nu ne-a ascultat: cum să îndrăznim să-i spunem: "A murit copilul?" Are să se întristeze și mai mult."

¹⁹David a băgat de seamă că slujitorii lui vorbeau în șoaptă între ei, și a înțeles că murise copilul. El a zis slujitorilor săi: "A murit copilul?" Și ei au răspuns: "A murit."

²⁰Atunci David s-a sculat de la pământ. S-a spălat, s-a uns, și și-a schimbat hainele; apoi s-a dus în casa Domnului, și s-a închinat. Întorcându-se acasă, a cerut să i se dea să mănânce, și a mâncat.

Rut 3.3;Iov 1.20;

²¹Slujitorii lui i-au zis: "Ce înseamnă ceea ce faci? Când trăia copilul, posteai și plângeai; și acum, când a murit copilul, te scoli și mănânci!"

²²El a răspuns: "Când trăia copilul, posteam și plângeam, căci ziceam: "Cine știe dacă nu Se va îndura Domnul de mine și dacă nu va trăi copilul?"

Isa 38.1-5;Iona 3.9;

²³Acum, când a murit, pentru ce să mai postesc? Pot să-l întorc în viață? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine."

Iov 7.8-10;

²⁴David a mângâiat pe nevasta sa Bat-Şeba, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea. Ea a născut un fiu, pe care l-a numit Solomon, și care a fost iubit de Domnul.

Mat 1.6;1Cron 22.9;

²⁵El l-a încredințat în mâinile proorocului Natan, și Natan i-a pus numele Iedidia (Iubitul Domnului), pentru Domnul.

Luarea Rabei și supunerea Amoniților.

²⁶Ioab, care împresura Raba fiilor lui Amon, a pus mâna pe cetatea împărătească,

1Cron 20.1;Deut 3.11;

²⁷și a trimis soli lui David să-i spună: "Am început lupta împotriva Rabei, și am și pus stăpânire pe cetatea apelor;

²⁸strânge acum cealaltă parte a poporului, tăbărăște împotriva cetății, și ia-o, ca să n-o iau eu și să vină asupra mea cinstea."

²⁹David a strâns tot poporul, și a mers asupra cetății Raba; a bătut-o și a luat-o.

³⁰A luat cununa de pe capul împăratului ei, care cântărea un talant de aur și era împodobită cu pietre scumpe. Au pus-o pe capul lui David, care a luat o foarte mare pradă din cetate.

1Cron 20.2;

³¹A scos pe locuitori, și i-a trecut prin ferestraie, prin grape de fier și securi de fier, și i-a pus în cuptoarele de cărămizi; așa a făcut tuturor cetăților fiilor lui Amon. David s-a întors la Ierusalim cu tot poporul.

13

Amnon curvește cu soră-sa.

¹După aceea, iată ce s-a întâmplat. Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, numită Tamar; și Amnon, fiul lui David, a iubit-o.

2Sam 3.2-3;1Cron 3.9;

²Amnon era atât de chinuit din această pricină, încât a căzut bolnav după sora sa Tamar; căci era fecioară, și-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva.

³Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David. Și Ionadab era un om foarte șiret.

1Sam 16.9;

⁴El i-a zis: "Pentru ce te usuci din zi în zi, tu, fiul împăratului? Nu vrei să-mi spui?" Amnon i-a răspuns: "Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom."

⁵Ionadab i-a zis: "Culcă-te în pat, și fă-te bolnav. Când va veni tatăl tău să te vadă, să-i spui: "Dă voie surorii mele Tamar, să vină să-mi dea să mănânc; să-mi pregătească sub ochii mei o mâncare, ca s-o văd și s-o iau din mâna ei."

⁶Amnon s-a culcat și s-a făcut bolnav. Împăratul a venit să-l vadă, și Amnon a zis împăratului: "Te rog, să vină soru-mea Tamar să facă două turte sub ochii mei și să le mănânc din mâna ei."

Gen 18.6;

⁷David a trimis să spună Tamarei înăuntrul odăilor ei: "Du-te în casa fratelui tău Amnon, și pregătește-i o mâncare."

⁸Tamar s-a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat plămădeală, a frământat-o, a pregătit turte înaintea lui, și le-a copt;

⁹Iuând apoi tigaia, le-a răsturnat înaintea lui." Dar Amnon n-a vrut să mănânce. El a zis: "Scoateți pe toată lumea afară." Și toată lumea a ieșit afară de la el.

Gen 45.1;

¹⁰Atunci Amnon a zis Tamarei: "Adu-mi mâncarea în odaie, și s-o mănânc din mâna ta." Tamar a luat turtele pe care le făcuse, și le-a dus fratelui său Amnon, în odaie.

¹¹Pe când i le dădea ea să le mănânce, el a apucat-o și i-a zis: "Vino, soro, și culcă-te cu mine."

Gen 39.12;

¹²Ea i-a răspuns: "Nu, frate, nu mă necinsti, căci nu se face așa în Israel; nu face mișelia aceasta.

Lev 18.9-11; Lev 20.17; Gen 34.7; Jud 19.23; Jud 20.6;

¹³Unde mă voi duce eu cu rușinea mea? Și tu vei trece drept un mișel în Israel. Acum, vorbește, te rog, împăratului, și nu se va împotrivi să fiu a ta."

Lev 18.9-11;

¹⁴Dar el n-a vrut s-o asculte; a silit-o, a necinstit-o și s-a culcat cu ea.

Deut 22.25;2Sam 12.11;

¹⁵Apoi Amnon a urât-o foarte mult, mai mult decât o iubise. Și i-a zis: "Scoală-te, și du-te!"

¹⁶Ea i-a răspuns: "Nu mai mări răul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă."

¹⁷El n-a vrut s-o asculte și, chemând băiatul care-i slujea, a zis: "Izgonește de la mine pe femeia aceasta, scoate-o afară, și încuie ușa după ea!"

¹⁸Ea avea o rochie pestriță; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele împăratului, câtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară, și a încuiat ușa după ea.

Gen 37.3;Jud 5.30;Ps 45.14;

¹⁹Tamar și-a presărat cenușă pe cap, și și-a sfâșiat haina pestriță; a pus mâna în cap, și a plecat țipând.

Ios 7.6;2Sam 1.2;lov 2.12;Ier 2.37;

²⁰Fratele ei Absalom, i-a zis: "A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta." Și Tamar, nemângâiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom.

²¹Împăratul David a aflat toate aceste lucruri, și s-a mâniat foarte tare.

²²Absalom n-a vorbit nici bine nici rău cu Amnon; dar a început să-l urască, pentru că necinstise pe sora sa Tamar.

Gen 24.50;Gen 31.24;Lev 19.17-18;

Amnon omorât.

²³După doi ani, pe când Absalom avea tunsul oilor la Baal-Hațor, lângă Efraim, a poftit pe toți fiii împăratului.

Gen 38.12-13;1Sam 25.4-36;

²⁴Absalom s-a dus la împărat, și a zis: "Iată, robul tău are tunsul oilor; să vină împăratul și slujitorii lui la robul tău."

²⁵Și împăratul a zis lui Absalom: "Nu, fiule, nu vom veni toți, ca să nu-ți fie greu." Absalom a stăruit de el; dar împăratul n-a vrut să se ducă, și l-a binecuvântat.

²⁶Absalom a zis: "Dă voie măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi." Împăratul i-a răspuns: "Pentru ce să vină el cu tine?"

²⁷În urma stăruințelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon și toți fiii săi.

²⁸Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: "Luați seama când se va înveseli inima lui Amnon de vin, și când vă voi zice: "Loviți pe Amnon!" atunci să-l omorâți; să nu vă temeți de nimic: oare nu vă poruncesc eu? Fiți tari, și arătați-vă oameni de inimă!"

Jud 19.6-22; Rut 3.7; 1Sam 25.36; Est 1.10; Ps 104.15;

²⁹Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Și toți fiii împăratului s-au sculat, au încălecat fiecare pe catârul lui, și au fugit.

³⁰Pe când erau pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom, a ucis pe toții fiii împăratului, și că n-a mai rămas nici unul din ei.

³¹Împăratul s-a sculat, și-a rupt hainele, și s-a culcat pe pământ, și toți slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfâșiate.

2Sam 1.11; 2Sam 12.16;

³²Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a luat cuvântul și a zis: "Să nu creadă domnul meu că toți tinerii, fiii împăratului, au fost uciși, căci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărâri a lui Absalom, din ziua când Amnon a necinstit pe sora sa Tamar.

2Sam 13.3;

³³Să nu se mai muncească dar împăratul, domnul meu, cu gândul că toți fiii împăratului au murit, căci numai Amnon a murit.

2Sam 19.19;

³⁴Absalom a fugit. Și tânărul pus de strajă a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte.

2Sam 13.38;

³⁵Ionadab a zis împăratului: "Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adeverește ce spunea robul tău".

³⁶Pe când isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul, și au plâns; și împăratul și toți slujitorii lui au plâns mult.

³⁷Absalom fugise, și s-a dus la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jelea în fiecare zi pe fiul său.

2Sam 3.3;

³⁸Absalom a stat trei ani la Gheșur, unde se dusesese, după ce fugise.

2Sam 14.23-32;2Sam 15.8;

³⁹Împăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, căci se mângâiase de moartea lui Amnon.

Gen 38.12;

14

Ioab trimite pe o femeie din Tecoa la David.

¹Ioab, fiul Ţeruiei, a băgat de seamă că inima împăratului era aprinsă de dor după Absalom.

2Sam 13.39;

²A trimis să aducă din Tecoa o femeie iscusită, și i-a zis: "Fă-te că plângi, și îmbracă-te în haine de jale; nu te unge cu untdelemn, și fii ca o femeie care de multă vreme plânge după un mort.

2Cron 11.6;Rut 3.3;

³Să te duci astfel la împărat, și să-i vorbești așa și așa." Și Ioab i-a spus ce trebuia să zică.

2Sam 14.19;Ex 4.15;

⁴Femeia aceea din Tecoa s-a dus să vorbească împăratului. A căzut cu fața la pământ, s-a închinat, și a zis: "Împărate, scapă-mă!"

1Sam 20.41;2Sam 1.2;2Împ 6.26-28;

⁵Împăratul i-a zis: "Ce ai?" Ea a răspuns: "Da, sunt văduvă, bărbatul mi-a murit!

2Sam 12.1;

⁶Roaba ta avea doi fii; amândoi s-au certat pe câmp, și n-a fost nimeni să-i despartă; unul a lovit pe celălalt, și l-a omorât.

⁷Și iată că toată familia s-a ridicat împotriva roabei tale, zicând: "Scoate încoace pe ucigașul fratelui său! Vrem să-l omorâm, pentru viața fratelui său pe care l-a ucis; vrem să nimicim chiar și pe moștenitor!" Ei ar stinge astfel și tăciunile care-mi mai rămâne, ca să nu lase bărbatului meu nici nume nici urmaș viu pe fața pământului."

Num 35.19;Deut 19.12;

⁸Împăratul a zis femeii: "Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine."

⁹Femeia din Tecoa a zis împăratului: "Asupra mea, împărate, domnul meu, și asupra casei tatălui meu să cadă pedeapsa; împăratul și scaunul lui de domnie să nu aibă nimic de suferit".

Gen 27.13;1Sam 25.24;Mat 27.25;2Sam 3.28-29;1Împ 2.33;

¹⁰Împăratul a zis: "Dacă va vorbi cineva împotriva ta, să-l aduci la mine, și nu se va mai atinge de tine."

¹¹Ea a zis: "Să-și aducă aminte împăratul de Domnul, Dumnezeul tău, pentru ca răzbunătorul sângelui să nu mărească prăpădul, și să nu mi se nimicească fiul!" Și el a zis: "Viu este Domnul, că un păr din capul fiului tău nu va cădea la pământ!"

Num 35.19;1Sam 14.45;Fapt 27.34;

¹²Femeia a zis: "Dă voie roabei tale să spună o vorbă domnului meu, împăratul." Și el a zis: "Vorbește!"

¹³Femeia a zis: "Pentru ce gândești tu astfel cu privire la poporul lui Dumnezeu, căci nu iese chiar din cuvintele împăratului că împăratul este ca și vinovat când nu cheamă înapoi pe acela pe care l-a gonit?"

Jud 20.2;2Sam 13.37-38;

¹⁴Trebuie negreșit să murim, și vom fi ca niște ape vărsate pe pământ, care nu se mai adună. Dumnezeu nu ia viața, ci dorește ca fugarul să nu rămână izgonit dinaintea Lui.

Iov 34.15;Evr 9.27;Num 35.15-28;

¹⁵Acum, dacă am venit să spun aceste lucruri împăratului, domnului meu, am venit pentru că poporul m-a înspăimântat. Și roaba ta a zis: "Vreau să vorbesc împăratului; poate că împăratul va face ce va zice roaba sa.

¹⁶Da, împăratul va asculta pe roaba sa, ca să scape din mâna celor ce caută să ne nimicească, pe mine și pe fiul meu, din moștenirea lui Dumnezeu."

¹⁷Roaba ta a zis: "Cuvântul domnului meu împăratul să-mi dea odihnă. Căci domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu, gata să audă binele și răul. Și Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine."

2Sam 14.20;2Sam 19.27;

¹⁸Împăratul a răspuns, și a zis femeii: "Nu-mi ascunde ce te voi întreba." Și femeia a zis: "Să vorbească domnul meu împăratul!"

¹⁹Împăratul a zis atunci: "Oare mâna lui loab nu este ea cu tine în toată treaba aceasta?" Și femeia a răspuns: "Viu este sufletul tău, împărate, domnul meu, că nu este cu puțință nici o abatere nici la dreapta nici la stânga de la tot ce a zis domnul meu împăratul. În adevăr, robul tău loab mi-a poruncit, și a pus în gura roabei tale toate aceste cuvinte.

2Sam 14.3;

²⁰Ca să dea o altă înfățișare lucrului, a făcut robul tău loab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atât de înțelept ca și un înger al lui Dumnezeu, ca să cunoască tot ce se petrece pe pământ."

2Sam 14.17;2Sam 19.27;

Absalom este iertat și adus înapoi.

²¹Împăratul a zis lui loab: "Iată, vreau să fac lucrul acesta; du-te dar, de adu înapoi pe tânărul Absalom."

²²loab a căzut cu fața la pământ, s-a închinat, și a binecuvântat pe împăratul. Apoi a zis: "Robul tău cunoaște azi că am căpătat trecere înaintea ta, împărate, domnul meu, fiindcă împăratul lucrează după cuvântul robului său."

²³loab s-a sculat, a plecat în Gheșur, și a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim.

2Sam 13.37;

²⁴Dar împăratul a zis: "Să se ducă în casa lui, și să nu-mi vadă fața." Și Absalom s-a dus în casa lui, și n-a văzut fața împăratului.

Gen 43.3;2Sam 3.13;

²⁵Nu era om în tot Israelul așa de vestit ca Absalom în privința frumuseții lui; din talpa piciorului până în creștetul capului, n-avea nici un cusur.

Isa 1.6;

²⁶Când își tundea capul - și-l tundea în fiecare an, pentru că părul îi era greu - greutatea părului de pe capul lui era de două sute de sicli, după greutatea împăratului.

²⁷Lui Absalom i s-au născut trei fii, și o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip.

2Sam 18.18;

²⁸Absalom a locuit doi ani la Ierusalim, fără să vadă fața împăratului.

2Sam 14.24;

²⁹Apoi a chemat pe Ioab, să-l trimită la împăratul: dar Ioab n-a voit să vină la el. L-a chemat a doua oară; și Ioab tot n-a vrut să vină.

³⁰Absalom a zis atunci slujitorilor lui: "Vedeți, ogorul lui Ioab este lângă al meu; are orz pe el; duceți-vă și puneți-i foc." Și slujitorii lui Absalom au pus foc câmpului.

³¹Ioab s-a sculat și s-a dus la Absalom acasă. Și i-a zis: "Pentru ce au pus slujitorii tăi foc câmpului meu?"

³²Absalom a răspuns lui Ioab: "Iată, ți-am trimis vorbă și ți-am zis: "Vino aici, și te voi trimite la împărat să-i spui: "Pentru ce m-am întors din Gheșur? Ar fi fost mai bine pentru mine să fiu și acum acolo. Doresc acum să văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare."

³³Ioab s-a dus la împărat, și i-a spus lucrul acesta. Și împăratul a chemat pe Absalom, care a venit la el și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea lui. Împăratul a sărutat pe Absalom.

Gen 33.4;Gen 45.15;Luc 15.20;

15

Răscoala lui Absalom.

¹După aceea, Absalom și-a pregătit care și cai, și cinci zeci de oameni care alergau înaintea lui.

2Sam 12.11;1Împ 1.5;

²Se scula dis-de-dimineasă, și stătea la marginea drumului la poartă. Și ori de câte ori avea cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată,

Absalom îl chema și zicea: "Din ce cetate ești?" După ce-i răspundea: "Sunt din cutare seminție a lui Israel",

³Absalom îi zicea: "Iată, pricina ta este bună și dreaptă; dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta."

⁴Absalom zicea: "De m-ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere și o judecată, ar veni la mine, și i-aș face dreptate."

Jud 9.29;

⁵Și când se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mâna, îl apuca, și-l săruta.

⁶Absalom se purta așa cu toți aceia din Israel care se duceau la împărat să ceară dreptate. Și Absalom câștiga inima oamenilor lui Israel.

Rom 16.18;

⁷După trecere de patruzeci (Sau: patru.) de ani, Absalom a zis împăratului: "Dă-mi voie să mă duc la Hebron să împlinesc o juruință pe care am făcut-o Domnului.

⁸Căci robul tău a făcut o juruință, când locuiam la Gheșur în Siria; și am zis: "Dacă mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi da cinste Domnului."

Gen 28.20-21;1Sam 16.2;2Sam 13.38;

⁹Împăratul i-a zis: "Du-te în pace." Absalom s-a sculat, și a plecat la Hebron.

¹⁰Absalom a trimis iscoade în toate semințiile lui Israel, să spună: "Când veți auzi sunetul trâmbiței, să ziceți: "Absalom s-a făcut împărat la Hebron!"

¹¹Două sute de oameni din Ierusalim, care fuseseră poftiți, au însoțit pe Absalom; și l-au însoțit în prostia lor, fără să știe nimic.

1Sam 9.13;1Sam 16.3-5;Gen 20.5;

¹²Pe când aducea Absalom jertfele, a trimis în cetatea Ghilo după Ahitofel, Ghilonitul, sfetnicul lui David. Uneltirea căpăta putere, și poporul se îndrepta în număr tot mai mare de partea lui Absalom.

Ios 15.51;Ps 41.9;Ps 55.12-14;Ps 3.1;

Fuga lui David.

13 Cineva a venit și a dat de știre lui David, și a zis: "Inima oamenilor lui Israel s-a întors spre Absalom."

2Sam 15.6;Jud 9.3;

14 Și David a zis tuturor slujitorilor lui care erau cu el la Ierusalim: "Sculați-vă să fugim, căci nu vom scăpa dinaintea lui Absalom. Grăbiți-vă de plecare; altfel, nu va întârzia să ne ajungă, și va arunca nenorocirea peste noi, și va trece cetatea prin ascuțișul sabiei."

2Sam 19.9;Ps 3-titlu;

15 Slujitorii împăratului i-au zis: "Slujitorii tăi vor face tot ce va voi domnul nostru împăratul."

16 Împăratul a ieșit, și toată casa lui mergea după el; și a lăsat zece țitoare pentru paza casei.

Ps 3-titlu;2Sam 16.21-22;

17 Împăratul a ieșit astfel, și tot poporul îl urma. Și s-au oprit la cea din urmă casă.

18 Toți slujitorii lui, toți Cheretiții și toți Peletiții, au trecut alături de el; și toți Gatiții, în număr de șase sute de oameni, veniți din Gat după el, au trecut înaintea împăratului.

2Sam 8.18;

19 Împăratul a zis lui Itai din Gat: "Pentru ce să vii și tu cu noi? Întoarce-te, și rămâi cu împăratul, căci ești străin, și ai fost luat chiar din țara ta.

2Sam 18.2;

20 De ieri ai venit, și azi să te fac să rătăcești cu noi încoace și încolo, când nici eu însumi nu știu unde mă duc! Întoarce-te, și ia și pe frații tăi cu tine. Domnul să se poarte cu tine cu bunătate și credincioșie!"

1Sam 23.13;

21 Itai a răspuns împăratului, și a zis: "Viu este Domnul și viu este domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, fie ca să moară, fie ca să trăiască, acolo va fi și robul tău."

Rut 1.16-17;Prov 17.17;Prov 18.24;

22 David a zis atunci lui Itai: "Du-te și treci!" Și Itai din Gat a trecut înainte, cu toți oamenii lui și toți copiii care erau cu el.

²³Tot ținutul plângea și scoteau țipete mari, la trecerea întregului popor. Împăratul a trecut apoi și el pâraul Chedron, și tot poporul a apucat pe drumul care duce în pustie.

2Sam 16.2;

²⁴Țadoc era și el acolo, și cu el toți Leviții, ducând chivotul legământului lui Dumnezeu; și au așezat jos chivotul lui Dumnezeu, și Abiatar se suia, în timp ce tot poporul isprăvea de ieșit din cetate.

Num 4.15;

²⁵Împăratul a zis lui Țadoc: "Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi căpăta trecere înaintea Domnului, mă va aduce înapoi și mă va face să văd chivotul și locașul lui.

Ps 43.3;

²⁶Dar dacă va zice: "Nu-mi place de tine", iată-mă, să facă ce va crede cu mine.

Num 14.8;2Sam 22.20;1Împ 10.9;2Cron 9.8;Isa 62.4;1Sam 3.18;

²⁷Împăratul a mai zis preotului Țadoc: "Înțelegi? Întoarce-te în pace în cetate, cu fiul tău Ahimaț, și cu Ionatan, fiul lui Abiatar, cei doi fii ai voștri.

1Sam 9.9;2Sam 17.17;

²⁸Vedeți, voi aștepta în câmpiile pustiei, până ce-mi vor veni vești din partea voastră."

2Sam 17.16;

²⁹Astfel Țadoc și Abiatar au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, și au rămas acolo.

³⁰David a suit dealul măslinilor. Suia plângând și cu capul acoperit, și mergea cu picioarele goale; și toți cei ce erau cu el și-au acoperit și ei capul, și suiau plângând.

2Sam 9.4;Est 6.12;Isa 20.2-4;Ier 14.3-4;Ps 126.6;

³¹Au venit și au spus lui David: "Ahitofel este împreună cu Absalom printre uneltitori." Și David a zis: "Doamne, nimicește sfaturile lui Ahitofel!"

Ps 3.1-2;Ps 55.12;2Sam 16.23;2Sam 17.14-23;

³²Când a ajuns David pe vârf, unde s-a închinat înaintea lui Dumnezeu, iată că Huşai, Architul, a venit înaintea lui, cu haina sfâşiată şi capul acoperit cu ţărână.

2Sam 1.2;

³³David i-a zis: "Dacă vei veni cu mine, îmi vei fi o povară.

2Sam 19.35;

³⁴Dimpotrivă, vei nimici pentru mine sfaturile lui Ahitofel, dacă te vei întoarce în cetate, şi vei zice lui Absalom: "Împărate, eu voi fi robul tău; odinioară am fost robul tatălui tău, dar acum sunt robul tău."

2Sam 16.19;

³⁵Preoţii Ţadoc şi Abiatar nu vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împăratului spune preoţilor Ţadoc şi Abiatar.

2Sam 17.15-16;

³⁶Şi fiindcă ei au acolo la ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaat, fiul lui Ţadoc, şi pe Ionatan, fiul lui Abiatar, prin ei îmi veţi trimite tot ce veţi afla.

2Sam 15.27;

³⁷Huşai, prietenul lui David, s-a întors dar în cetate. Şi Absalom a intrat în Ierusalim.

2Sam 16.16;1Cron 27.33;2Sam 16.15;

16

Ţiba înnegreşte pe Mefiboşet.

¹Când trecuse David puţin de vârf, iată că Ţiba, slujitorul lui Mefiboşet, a venit înaintea lui cu doi măgari înşeuăţi, pe care erau două sute de pâini, o sută de turte de stafide, o sută de roade de vară, şi un burduf cu vin.

2Sam 15.30-32;2Sam 9.2;

²Împăratul a zis lui Ţiba: "Ce vrei să faci cu acestea?" Şi Ţiba a răspuns: "Măgarii sunt pentru casa împăratului, pentru călărie, pâinile şi roadele de vară sunt pentru hrana tinerilor, şi vinul pentru potolirea setei celor ce vor fi obosiţi în pustie.

2Sam 15.23;2Sam 17.29;

³Împăratul a zis: "Unde este fiul stăpânului tău?" Și Țiba a răspuns împăratului: "Iată, a rămas la Ierusalim, căci a zis: "Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăția tatălui meu."

2Sam 19.27;

⁴Împăratul a zis lui Țiba: "Tot ce este al lui Mefiboșet este al tău." Și Țiba a zis: "Mă închin cu plecăciune! Să capăt trecere înaintea ta, împărate, domnul meu!"

Prov 18.13;

Șimei blestemă.

⁵David ajunsese până la Bahurim. Și de acolo a ieșit un om din familia și din casa lui Saul, numit Șimei, fiul lui Ghera. El înainta blestemând,

2Sam 19.16; 1Împ 2.8-44;

⁶și a aruncat cu pietre după David și după toți slujitorii împăratului David, în timp ce tot poporul și toți vitejii stăteau la dreapta și la stânga împăratului.

⁷Șimei vorbea astfel când blestema: "Du-te, du-te, om al sângelui, om rău!"

Deut 13.13;

⁸Domnul face să cadă asupra ta pedeapsa pentru tot sângele casei lui Saul, al cărui scaun de domnie l-ai luat, și Domnul a dat împărăția în mâinile fiului tău Absalom; și iată-te nenorocit, căci ești un om al sângelui!"

Jud 9.24-57; 1Împ 2.32-33; 2Sam 1.16; 2Sam 3.28-29; 2Sam 4.11-12;

⁹Atunci Ahișai, fiul Țeruiei, a zis împăratului: "Pentru ce blestemă acest câine mort pe domnul meu împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul."

1Sam 24.14; 2Sam 9.8; Ex 22.82;

¹⁰Dar împăratul a zis: "Ce aveți voi cu mine, fiii Țeruiei? Dacă blestemă, înseamnă că Domnul i-a zis: "Blestemă pe David!" Cine-i va zice dar: "Pentru ce faci așa?"

2Sam 19.22; 1Pet 2.23; 2Împ 18.25; Plân 3.38; Rom 9.20;

¹¹Și David a zis lui Ahișai și tuturor slujitorilor săi: "Iată că fiul meu, care a ieșit din trupul meu, vrea să-mi ia viața; cu cât mai mult Beniamitul acesta! Lăsați-l să blesteme, căci Domnul i-a zis.

2Sam 12.11; Gen 15.4;

¹²Poate că Domnul se va uita la necazul meu, și-mi va face bine în locul blestemelor de azi."

Rom 8.28;

¹³David și oamenii lui și-au văzut de drum. Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, și mergând, blestema, arunca cu pietre împotriva lui, și vântura praf.

¹⁴Împăratul și tot poporul care era cu el au ajuns la Aiefim, și acolo s-au odihnit.

Hușai la Absalom.

¹⁵Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, intraseră în Ierusalim. Ahitofel era și el cu Absalom.

2Sam 15.37;

¹⁶Când a ajuns Hușai, Architul, prietenul lui David, la Absalom, i-a zis: "Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!"

2Sam 15.37;

¹⁷Și Absalom a zis lui Hușai: "Iată cât de mult îți tu la prietenul tău! Pentru ce nu te-ai dus cu prietenul tău?"

2Sam 19.25;Prov 17.17;

¹⁸Hușai a răspuns lui Absalom: "Pentru că vreau să fiu al aceluia pe care l-a ales Domnul și tot poporul acesta și toți bărbații lui Israel, și cu el vreau să rămân.

¹⁹De altfel, cui îi voi sluji? Nu fiului său? Cum am slujit tatălui tău, așa îți voi sluji și ție."

2Sam 15.34;

Absalom ascultă de Ahitofel.

²⁰Absalom a zis lui Ahitofel: "Sfătuiți-vă împreună; ce avem de făcut?"

²¹Și Ahitofel a zis lui Absalom: "Intră la țiiitoarele pe care le-a lăsat tatăl tău pentru paza casei; astfel, tot Israelul va ști că te-ai făcut urât tatălui tău, și mâinile tuturor celor ce sunt cu tine se vor întări."

2Sam 15.16;2Sam 20.3;Gen 34.30;1Sam 13.4;2Sam 2.7;Zah 8.13;

²²Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiș, și Absalom a intrat la țiiitoarele tatălui său, în fața întregului Israel.

2Sam 12.11-12;

²³Sfatul dat pe vremea aceea de Ahitofel avea tot atâta putere ca și când ar fi întreat chiar pe Dumnezeu. Tot așa era cu toate sfaturile lui Ahitofel, fie pentru David, fie pentru Absalom.

2Sam 15.12;

17

Sfatul lui Ahitofel zădărnicit de Hușai.

¹Ahitofel a zis lui Absalom: "Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni! Mă voi scula, și voi urmări pe David chiar în noaptea aceasta.

²Îl voi lua pe neașteptate, când va fi obosit și va avea mâinile slăbite, îl voi înspăimânta, și tot poporul care este cu el va fugi. Voi lovi numai pe împărat,

Deut 25.18;2Sam 16.14;Zah 13.7;

³și voi aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care-l urmărești va face ca toți să se întoarcă, și tot poporul va fi în pace."

⁴Cuvintele acestea au plăcut lui Absalom și tuturor bătrânilor lui Israel.

⁵Dar Absalom a zis: "Chemați și pe Hușai, Architul, și să auzim și ce va zice el."

⁶Hușai a venit la Absalom, și Absalom i-a zis: "Iată cum a vorbit Ahitofel; trebuie să facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!"

⁷Hușai a răspuns lui Absalom: "De data aceasta, sfatul pe care ți l-a dat Ahitofel nu este bun."

⁸Și Hușai a zis: "Tu cunoști vitejia tatălui tău și a oamenilor lui; sunt înfuriați ca o ursoaică de pe câmp, căreia i s-au răpit puii. Tatăl tău este un om de război, și nu va petrece noaptea cu poporul;

Osea 13.8;

⁹iată, acum, stă ascuns în vreo groapă sau în vreun alt loc. Și dacă, de la început, vor cădea unii sub loviturile lor, se va auzi îndată, și se va zice: "Poporul care urma pe Absalom a fost înfrânt!"

¹⁰Atunci cel mai viteaz, chiar dacă ar fi avut o inimă de leu, se va înspăimânta; căci tot Israelul știe că tatăl tău este un viteaz, și că are niște viteji cu el.

los 2.11;

¹¹Sfatul meu este dar ca tot Israelul să se strângă la tine, de la Dan până la Beer-Șeba, o mulțime ca nisipul de pe marginea mării. Și tu însuși să mergi la luptă.

Jud 20.1; Gen 22.17;

¹²Dacă vom ajunge la el în vreun loc unde l-am găsi, vom cădea peste el cum cade roua pe pământ; și nu va scăpa nici unul, nici el, nici vreunul din oamenii care sunt cu el.

¹³Dacă va fugi într-o cetate, tot Israelul va duce funii la cetatea aceea, și o vom trage în pârâu, până când nu va mai rămâne nici o piatră în ea."

¹⁴Absalom și toți oamenii lui Israel au zis: "Sfatul lui Hușai, Architul, este mai bun decât sfatul lui Ahitofel." Dar Domnul hotărâse să nimicească bunul sfat al lui Ahitofel, ca să aducă nenorocirea peste Absalom.

2Sam 15.31-34;

Moartea lui Ahitofel.

¹⁵Husai a zis preoților Ţadoc și Abiatar: "Ahitofel a dat cutare și cutare sfat lui Absalom și bătrânilor lui Israel, și eu i-am sfătuit cutare și cutare lucru.

2Sam 15.35;

¹⁶Acum trimiteți îndată știre lui David, și spuneți-i: "Nu sta noaptea în câmpiile pustiei, ci du-te mai departe, ca nu cumva împăratul și tot poporul care este cu el să fie în primejdie să piară."

2Sam 15.28;

¹⁷Ionatan și Ahimaaș stăteau lângă fântâna Roguel. Slujnica venea și le aducea știri, iar ei se duceau să dea de veste împăratului David; căci nu îndrăzneau să se arate și să intre în cetate.

2Sam 15.27-36; los 15.7; los 18.16;

¹⁸Dar odată i-a zărit un tânăr, și a spus lui Absalom. Ei au plecat amândoi în grabă, și au ajuns la Bahurim, la casa unui om care avea o fântână în curte, și s-au pogorât în ea.

2Sam 16.5;

¹⁹Femeia a luat o învelitoare, a întins-o peste gura fântânii, și a împrăștiat urluială pe ea, ca să nu dea nimic de bănuț.

los 2.6;

²⁰Slujitorii lui Absalom au intrat în casă la femeia acesta, și au zis: "Unde sunt Ahimaăț și Ionatan?" Femeia le-a răspuns: "Au trecut pârâul". Au căutat, și negăsindu-i, s-au întors la Ierusalim.

Ex 1.19; los 2.4-5;

²¹După plecarea lor, Ahimaăț și Ionatan au ieșit din fântână, și s-au dus să dea de știre împăratului David. Au zis lui David: "Sculați-vă și grăbiți-vă de treceți apa, căci Ahitofel a plănuț cutare și cutare lucru împotriva voastră."

2Sam 17.15-16;

²²David și tot poporul care era cu el s-au sculat și au trecut Iordanul; când se lumina de ziuă, nu rămăsese nici unul care să nu fi trecut Iordanul".

²³Ahitofel, când a văzut că sfatul lui n-a fost urmat, a pus șaua pe măgar, și a plecat acasă în cetatea lui. Și-a pus casa în rânduială, și s-a spânzurat. Când a murit, l-au îngropat în mormântul tatălui său.

2Sam 15.12; Mat 27.5;

David la Mahanaim.

²⁴David ajunsese la Mahanaim, când a trecut Absalom Iordanul, însoțit de toți bărbații lui Israel.

Gen 32.2; los 13.26; 2Sam 2.8;

²⁵Absalom a pus pe Amasa în fruntea oștirii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, Israelitul, care intrase la Abigail, fata lui Nahaș și sora Țeruei, mama lui Ioab.

1Cron 2.17;

²⁶Israel și Absalom au tăbărât în țara Galaadului.

²⁷Când a ajuns David la Mahanaim, Șobi, fiul lui Nahaș, din Raba fiilor lui Amon, Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar, și Barzilai Galaaditul, din Roghelim,

2Sam 10.1; 2Sam 12.29; 2Sam 9.4; 2Sam 19.31-32; 1Împ 2.7;

²⁸au adus paturi, ligheane, vase de pământ, grâu, orz, făină, grâu prăjit, bob, linte, uscături,

²⁹miere, unt, oi, și brânză de vacă. Au adus aceste lucruri lui David și poporului care era cu el, ca să mănânce; căci ziceau: "Poporul acesta trebuie să fi suferit de foame, de oboseală și de sete, în pustie."

2Sam 16.2;

18

Absalom ucis de loab.

¹David a numărat poporul care era cu el, și a pus peste ei căpetenii peste mii și căpetenii peste sute.

²A pus o treime din popor sub porunca lui loab, o treime sub Abișai, fiul Țeruei, fratele lui loab, și o treime sub Itai din Gat. Și împăratul a zis poporului: "Vreau să ies și eu împreună cu voi."

2Sam 15.19;

³Dar poporul a zis: "Să nu ieși! Căci dacă vom lua-o la fugă, luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastră; și când vor cădea jumătate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu ești ca zece mii dintre noi, și acum este mai bine să ne vii în ajutor din cetate."

2Sam 21.17;

⁴Împăratul le-a răspuns: "Voi face ce credeți că este mai bine." Și împăratul a stat lângă poartă, în timp ce tot poporul ieșea cu sutele și miile.

⁵Împăratul a dat următoarea poruncă lui loab, lui Abișai și lui Itai: "Pentru dragostea pe care o aveți față de mine, purtați-vă blând cu tânărul Absalom!" Și tot poporul a auzit porunca împăratului, dată tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom.

2Sam 18.12;

⁶Poporul a ieșit în câmp înaintea lui Israel, și bătălia a avut loc în pădurea lui Efraim.

1os 17.15-18;

⁷Acolo, poporul lui Israel a fost bătut de slujitorii lui David, și a fost o mare înfrângere în ziua aceea, ca douăzeci de mii de oameni.

⁸Lupta s-a întins pe tot ținutul, și pădurea a mâncat mai mult popor în ziua aceea decât a mâncat sabia.

⁹Absalom s-a pomenit în fața oamenilor lui David. Era călare pe un catâr. Catârul a pătruns sub ramurile încâlcite ale unui mare stejar, și capul lui Absalom s-a prins de stejar; a rămas astfel spânzurat între cer și pământ, și catârul care era sub el a trecut înainte.

¹⁰Un om, văzând lucrul acesta, a venit și a spus lui Ioab: "Iată, am văzut pe Absalom spânzurat de un stejar."

¹¹Și Ioab a zis omului care i-a adus știrea aceasta: "L-ai văzut! De ce dar nu l-ai tăiat pe loc? Ți-aș fi dat zece sicli de argint și un brâu."

¹²Dar omul acela a zis lui Ioab: "Chiar dacă aș cântări în mâna mea o mie de sicli de argint, n-aș pune mâna pe fiul împăratului; căci noi am auzit următoarea poruncă pe care ți-a dat-o împăratul ție, lui Abișai și lui Itai: "Luați seama fiecare la tânărul Absalom!"

2Sam 18.5;

¹³Și dacă l-aș fi omorât mișelește, nimic n-ar fi rămas ascuns împăratului, și tu însuși ai fi fost împotriva mea."

¹⁴Ioab a zis: "Nu voi zăbovi atâta cu tine!" Și a luat trei săgeți în mână, și le-a înfipt în inima lui Absalom, care era încă plin de viață în mijlocul stejarului.

¹⁵Zece tineri, care duceau armele lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au lovit și l-au omorât.

¹⁶Ioab a sunat din trâmbiță; și poporul s-a întors, încetând astfel să mai urmărească pe Israel, oprit de Ioab.

¹⁷Au luat pe Absalom, l-au aruncat într-o groapă mare din mijlocul pădurii, și au pus peste el o grămadă foarte mare de pietre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui.

Ios 7.26;

¹⁸Pe când trăia, Absalom își ridicase un stâlp de aducere aminte în valea împăratului. Căci zicea: "N-am fii, prin care să se poată păstra aducerea aminte a numelui meu." Și a pus numele său stâlpului, care și astăzi se numește stâlpul lui Absalom.

Gen 14.17;2Sam 14.27;

Solia lui Cuși.

¹⁹Ahimaat, fiul lui Tadoc, a zis: "Lasă-mă, să dau fuga, și să duc împăratului vestea cea bună că Domnul i-a făcut dreptate, scăpându-l din mâna vrăjmașilor săi."

²⁰Ioab i-a zis: "Nu tu ai să duci veștile azi; le vei duce într-o altă zi, dar nu astăzi; fiindcă fiul împăratului a murit."

²¹Și Ioab a zis lui Cuși: "Du-te și vestește împăratului ce ai văzut." Cuși s-a închinat înaintea lui Ioab, și a dat fuga.

²²Ahimaat, fiul lui Tadoc, a zis iarăși lui Ioab: "Orice s-ar întâmpla, lasă-mă să alerg după Cuși." Și Ioab a zis: "Pentru ce vrei să alergi, fiule? Nu este o solie care-ți va fi de folos."

²³"Orice s-ar întâmpla, vreau să alerg", a zis din nou Ahimaat. Și Ioab i-a zis: "Dă fuga!" Ahimaat a alergat pe drumul care duce în câmpie, și a luat-o înaintea lui Cuși.

²⁴David ședea între cele două porți. Caraula s-a dus pe acoperișul porții spre zid; a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că un om alerga singur singurel.

2 Împ 9.17;

²⁵Caraula a strigat, și a dat de știre împăratului. Împăratul a zis: "Dacă este singur, aduce vești." Și omul acela se apropia din ce în ce mai mult.

²⁶Caraula a văzut un alt om alergând; a strigat la portar: "Iată un om aleargă singur singurel." Împăratul a zis: "Și el aduce vești."

²⁷Caraula a zis: "Alergătura celui dintâi pare că e a lui Ahimaat, fiul lui Tadoc." Și împăratul a zis: "Este un om de bine, și aduce vești bune."

²⁸Ahimaat a strigat, și a zis împăratului: "Este bine de tot!" S-a închinat înaintea împăratului cu fața până la pământ, și a zis: "Bindecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care a dat în mâinile noastre pe cei ce ridicau mâna împotriva domnului nostru împăratul."

²⁹Împăratul a zis: "Tânărul Absalom este bine, sănătos?" Ahimaat a răspuns: "Am văzut o mare învălmășeală, când a trimis Ioab pe slujitorul împăratului și pe mine, slujitorul tău: dar nu știu ce era."

³⁰Și împăratul a zis: "Stai colea la o parte." Și Ahimaat a stat deoparte.

³¹Îndată a sosit Cuși. Și a zis: "Să aflu domnul meu, împăratul, vestea cea bună! Astăzi Domnul ți-a făcut dreptate, scăpându-te din mâna tuturor celor ce se ridicau împotriva ta."

³²Împăratul a zis lui Cuși: "Tânărul Absalom este bine, sănătos?" Cuși a răspuns: "Ca tânărul acesta să fie vrăjmașii domnului meu, împăratul, și toți cei ce se ridică împotriva ta, ca să-ți faci rău!"

³³Atunci împăratul, cutremurându-se, s-a suit în odaia de sus a porții, și a plâns. Pe când mergea, zicea: "Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n-am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!"

2Sam 19.4;

19

Jalea împăratului.

¹Au venit și au spus lui Ioab: "Iată că împăratul plânge și se jalește din pricina lui Absalom."

²Și în ziua aceea, biruința s-a prefăcut în jale pentru tot poporul, căci în ziua aceea, poporul auzea zicându-se: "Împăratul este mâhnit din pricina fiului său."

³În aceeași zi, poporul a intrat în cetate pe furiș, ca niște oameni rușinați că au fugit din luptă.

2Sam 19.32;

⁴Împăratul își acoperise fața, și striga în gura mare: "Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu."

2Sam 15.30;2Sam 18.33;

⁵Ioab a intrat în odaia unde era împăratul, și a zis: "Tu acoperi azi de rușine fața tuturor slujitorilor tăi, care au scăpat azi viața ta, a fiilor tăi și a fetelor tale, a nevestelor tale și a țiitoarelor tale.

⁶Tu iubești pe cei ce te urăsc, și urăști pe cei ce te iubesc, căci arăți azi că pentru tine nu sunt nici căpetenii nici slujitori; și văd acum că, dacă ar trăi Absalom și noi toți am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta ți-ar fi plăcut.

⁷Scoală-te dar, ieși și vorbește după inima slujitorilor tăi! Căci jur pe Domnul că, dacă nu ieși să te arăți, nu va rămâne un om cu tine în noaptea aceasta; și aceasta va fi o nenorocire mai rea pentru tine decât toate nenorocirile care ți s-au întâmplat din tinerețe până acum."

⁸Atunci împăratul s-a sculat, și a șezut la poartă. Au spus tot poporului: "Iată că împăratul stă la poartă." Și tot poporul a venit înaintea împăratului. Însă Israel fugise, fiecare în cortul lui.

Întoarcerea împăratului la Ierusalim.

⁹Și în toate semințiile lui Israel, tot poporul se certa, zicând: "Împăratul ne-a izbăvit din mâna vrăjmașilor noștri, el ne-a scăpat din mâna Filistenilor; și acum a trebuit să fugă din țară dinaintea lui Absalom.

2Sam 15.14;

¹⁰Și Absalom, pe care-l unsesem să domnească peste noi, a murit în bătălie: de ce nu puneți o vorbă pentru întoarcerea împăratului?"

¹¹La rândul său, împăratul David a trimis să spună preoților Ţadoc și Abiatar: "Vorbiți bătrânilor lui Iuda, și spuneți-le: "Pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui?" - Căci ce se spunea în tot Israelul ajunsese până la împărat. -

¹²Voi sunteți frații mei, sunteți os din oasele mele și carne din carnea mea; pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi?

2Sam 5.1;

¹³Și lui Amasa spuneți-i așa: "Nu ești tu oare os din oasele mele și carne din carnea mea? Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna căpetenia oștirii în locul lui Ioab!"

2Sam 17.25;Rut 1.17;

¹⁴David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de parcă ar fi fost un singur om; și au trimis să spună împăratului: "Întoarce-te, tu și toți slujitorii tăi."

Jud 20.1;

¹⁵Împăratul s-a întors, și a ajuns până la Iordan. Și Iuda s-a dus la Ghilgal, ca să iasă înaintea împăratului, și să-l facă să treacă Iordanul.

Ios 5.9;

Bunătatea lui David față de Șimei.

¹⁶Șimei, fiul lui Ghera, Beniamitul, care era din Bahurim, s-a grăbit să se pogoare cu cei din Iuda înaintea împăratului David.

¹⁷Avea cu el o mie de oameni din Benjamin, și pe Ţiba, mai marele casei lui Saul, și pe cei cincisprezece fii și pe cei douăzeci de robi ai lui Ţiba. Au trecut Iordanul în fața împăratului.

2Sam 9.2-10;2Sam 16.1-2;

¹⁸Luntrea, pusă la îndemâna împăratului, tocmai pornise ca să-i treacă și casa dincolo; și în clipa când era să treacă împăratul Iordanul, Șimei, fiul lui Ghera, s-a închinat înaintea lui.

¹⁹Și a zis împăratului: "Să nu țină seamă domnul meu de nelegiuirea mea, să uitate că robul tău l-a ocărât în ziua când împăratul, domnul meu, ieșea din Ierusalim, și să nu țină seamă împăratul de lucrul acesta!"

1Sam 22.15;2Sam 16.5;2Sam 13.33;

²⁰Căci robul tău mărturisește că a păcătuit. Și iată, vin astăzi, cel dintâi din toată casa lui Iosif, înaintea împăratului, domnul meu."

2Sam 16.5;

²¹Atunci Abișai, fiul Țeruiei, a luat cuvântul, și a zis: "Nu trebuie oare să moară Șimei pentru că a blestemat pe unsul Domnului?"

Ex 22.28;

²²Dar David a zis: "Ce am eu cu voi, fiii Țeruiei, și pentru ce vă arătați astăzi potrivnicii mei? Astăzi să se omoare oare vreun om în Israel? Nu știu eu că împărățesc azi peste Israel?"

2Sam 16.10;1Sam 11.13;

²³Și împăratul a zis lui Șimei: "Nu vei muri!" Împăratul i-a jurat că nu-l va omori.

1Împ 2.8-46;

Bunătatea lui David față de Mefiboșet.

²⁴Mefiboșet, fiul lui Saul, s-a pogorât și el înaintea împăratului. Nu-și îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu-și spălase hainele, din ziua când plecase împăratul până în ziua când se întorcea în pace.

2Sam 9.6;

²⁵Când s-a dus înaintea împăratului la Ierusalim, împăratul i-a zis: "Pentru ce n-ai venit cu mine, Mefiboșet?"

2Sam 16.17;

²⁶Și el a răspuns: "Împărate, domnul meu, slujitorul meu m-a înșelat, căci robul tău, care este olog, zisese: "Voi pune șaua pe măgar, voi încăleca pe el, și voi merge cu împăratul."

27 Și el a înnegrit pe robul tău la domnul meu împăratul. Dar domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu. Fă ce vei crede.

2Sam 16.3;2Sam 14.17-20;

28 Căci toți cei din casa tatălui meu au fost niște oameni vrednici de moarte înaintea împăratului domnul meu; și totuși, tu ai pus pe robul tău în rândul celor ce mănâncă la masă cu tine. Ce drept mai pot avea eu, și ce am să cer eu împăratului?"

2Sam 9.7-13;

29 Împăratul i-a zis: "Ce mai vorbești atâta? Am spus: "Tu și Țiba, veți împărți pământurile."

30 Și Mefiboșet a zis împăratului: "Să ia chiar totul, căci împăratul domnul meu se întoarce în pace acasă."

Mulțumirea lui David față de Barzilai.

31 Barzilai, Galaaditul, s-a pogorât din Roghelim, și a trecut Iordanul împreună cu împăratul, ca să-l petreacă până dincolo de Iordan.

1Împ 2.7;

32 Barzilai era foarte bătrân, în vârstă de optzeci de ani. El îngrijise de împărat în timpul șederii lui la Mahanaim, căci era un om foarte bogat.

2Sam 17.27;

33 Împăratul a zis lui Barzilai: "Vino cu mine, și te voi hrăni la mine în Ierusalim."

34 Dar Barzilai a răspuns împăratului: "Câți ani voi mai trăi, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim?"

35 Eu sunt astăzi în vârstă de optzeci de ani. Pot eu să mai cunosc ce este bun și ce este rău? Poate robul tău să mai aibă vreun gust pentru ce mănâncă și bea? Pot eu să mai aud glasul cântăreților și cântărețelor? Și pentru ce să mai fie robul tău o povară pentru domnul meu, împăratul?"

Ps 90.10;

36 Robul tău va merge puțin dincolo de Iordan cu împăratul. Dealtfel, pentru ce mi-ar face împăratul această binefacere?"

³⁷Să se întoarcă robul tău, și să mor în cetatea mea, lângă mormântul tatălui meu și mamei mele! Dar iată că robul tău Chimham va trece cu împăratul, domnul meu; fă ce vei crede pentru el."

1Împ 2.7;Ier 41.17;

³⁸Împăratul a zis: "Chimham să treacă împreună cu mine, și voi face pentru el ce vei vrea; tot ce vei dori de la mine, îți voi da!"

³⁹După ce tot poporul a trecut Iordanul și după ce l-a trecut și împăratul, împăratul a sărutat pe Barzilai, și l-a binecuvântat. Și Barzilai s-a întors acasă.

Gen 31.55;

⁴⁰Împăratul s-a îndreptat spre Ghilgal, însoțit de Chimham. Tot poporul lui Iuda și jumătate din poporul lui Israel petrecuse pe împărat dincolo de Iordan.

⁴¹Dar toți bărbații lui Israel au venit la împărat, și i-au zis: "Pentru ce te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au trecut pe împărat peste Iordan, împreună cu casa lui, și cu toți oamenii lui David?"

2Sam 19.15;

⁴²Toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: "Fiindcă împăratul ne este rudă; și ce ați găsit aici, ca să vă mâniati? Am trăit noi pe cheltuiala împăratului? Ne-a făcut el daruri?"

2Sam 19.12;

⁴³Și bărbații lui Israel au răspuns bărbaților lui Iuda: "Împăratul este de zece ori mai mult al nostru, și chiar la David avem mai mult drept decât voi. Pentru ce ne-ați nesocotit? N-am fost noi cei dintâi care am spus să se întoarcă împăratul nostru?" Și bărbații lui Iuda au vorbit cu mai multă asprime decât bărbații lui Israel.

Jud 8.1;Jud 12.1;

20

Ioab omoară pe Amasa.

¹Acolo era un om de nimic, numit Șeba, fiul lui Bicri, Beniamitul. El a sunat din trâmbiță, și a zis: "Noi n-avem nici o parte cu David, nici o moștenire cu fiul lui Isai! Fiecare la cortul său, Israele!"

2Sam 19.43;1Împ 12.16;2Cron 10.16;

²Și toți bărbații lui Israel s-au depărtat de David, și au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri. Dar bărbații lui Iuda au rămas credincioși împăratului lor, și l-au însoțit de la Iordan până la Ierusalim.

³David a intrat iarăși în casa lui la Ierusalim. Împăratul a luat cele zece țiiitoare pe care le lăsase pentru paza casei, și le-a pus într-o casă sub pază; a îngrijit de ele, dar n-a intrat la ele. Și au fost închise până în ziua morții lor, trăind în văduvie.

2Sam 15.16;2Sam 16.21-22;

⁴Împăratul a zis lui Amasa: "Cheamă-mi peste trei zile pe bărbații lui Iuda; și tu să fii de față aici."

2Sam 19.13;

⁵Amasa a plecat să cheme pe Iuda; dar a zăbovit peste vremea pe care i-o hotărâse împăratul.

⁶David a zis atunci lui Abișai: "Șeba, fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult rău decât Absalom. Ia tu însuți pe slujitorii stăpânului tău, și urmărește-l, ca nu cumva să găsească cetăți întărite, și să se ascundă dinaintea noastră."

2Sam 11.11;1Împ 1.33;

⁷Și Abișai a plecat, urmat de oamenii lui Ioab, de Cheretiți și de Peletiți, și de toți vitejii; au ieșit din Ierusalim, ca să urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

2Sam 8.18;1Împ 1.38;

⁸Când au fost lângă piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de război, cu care era îmbrăcat; ea era legată la coapsă și sta în teacă, și când a înaintat Ioab, sabia a alunecat.

⁹Ioab a zis lui Amasa: "Ești sănătos, frate?" Și cu mâna dreaptă a apucat pe Amasa de barbă să-l sărute.

Mat 26.49;Luc 22.47;

¹⁰Amasa n-a luat seamă la sabia care era în mâna lui Ioab; și Ioab l-a lovit cu ea în pânțele, și i-a vărsat măruntaiele pe pământ, fără să-i mai dea o a doua lovitură. Și Amasa a murit. Ioab și fratele său Abișai au urmărit pe Șeba, fiul lui Bicri.

1Împ 2.5;2Sam 2.23;

11Un bărbat dintre oamenii lui loab a rămas lângă Amasa, și zicea: "Cine vrea pe loab și cine este pentru David? Să urmeze pe loab!"

12Amasa se rostogolea în sânge în mijlocul drumului; și omul acela, văzând că tot poporul se oprește, a tras pe Amasa din drum, pe un câmp, și a aruncat o haină pe el, când a văzut că toți cei ce ajungeau lângă el se opreau.

13După ce a fost luat din drum, fiecare a urmat pe loab, ca să urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

Omorârea lui Șeba.

14loab a străbătut toate semințiile lui Israel înspre Abel-Bet-Maaca, și toți bărbații de seamă s-au strâns și l-au urmat.

2Împ 15.29;2Cron 16.4;

15Au venit și au împresurat pe Șeba în Abel-Bet-Maaca, și au ridicat împotriva cetății un val care atingea întăritura. Tot poporul care era cu loab săpa zidul ca să-l facă să cadă.

2Împ 19.32;

16Atunci o femeie înțeleaptă a început să strige din cetate: "Ascultați, ascultați! Spuneți, vă rog, lui loab: "Apropie-te până aici, căci vreau să-ți vorbesc!"

17El s-a apropiat de ea, și femeia a zis: "Tu ești loab?" El a răspuns: "Eu sunt." Și ea i-a zis: "Ascultă vorbele roabei tale." El i-a răspuns: "Ascult."

18Și ea a zis: "Odinioară era obiceiul să se spună: "Să întrebăm în Abel!" Și totul se isprăvea astfel.

19Eu sunt una din cetățile liniștite și credincioase din Israel; și tu cauți să pierzi o cetate care este o mamă în Israel! Pentru ce ai nimici tu moștenirea Domnului?"

1Sam 26.19;2Sam 21.3;

20loab a răspuns: "Depart, departe de mine gândul să nimicesc sau să dărâm!"

21Nu este așa! Dar un om din muntele Efraim, numit Șeba, fiul lui Bicri, a ridicat mâna împotriva împăratului David; dați-l încoace numai pe el, și mă voi depărta de cetate." Femeia a zis lui loab: "Iată, capul lui îți va fi aruncat peste zid."

²²Și femeia s-a dus și a înduplecat pe tot poporul cu înțelepciunea ei; au tăiat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și l-au aruncat lui Ioab. Ioab a sunat din trâmbiță; s-au împrăștiat de lângă cetate, și fiecare s-a dus în cortul lui. Și Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat.

Ecl 9.14-15;

Dregătorii lui David.

²³Ioab era mai mare peste toată oștirea lui Israel; Benaia, fiul lui Iehoiada, era în fruntea Cheretiților și a Peletiților;

2Sam 8.16-18;

²⁴Adoram era mai mare peste dări; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor (arhivar);

1Împ 4.6; 2Sam 8.16; 1Împ 4.3;

²⁵Șeia era logofăt: Ţadoc și Abiatar erau preoți;

2Sam 8.17; 1Împ 4.4;

²⁶și Ira din Iair era slujbaș de stat al lui David.

2Sam 23.38;

21

Foamete de trei ani.

¹Pe vremea lui David, a fost o foamete care a ținut trei ani. David a întrebat pe Domnul, și Domnul a zis: "Din pricina lui Saul și a casei lui sângeroase, pentru că a ucis pe Gabaoniți este foametea aceasta."

²Împăratul a chemat pe Gabaoniți să le vorbească. - Gabaoniții nu erau dintre copiii lui Israel, ci erau o rămășiță a Amoriților; copiii lui Israel se legaseră față de ei cu un jurământ, și totuși Saul voise să-iucidă, în râvna lui pentru copiii lui Israel și Iuda. -

Ios 9.3-17;

³David a zis Gabaoniților: "Ce pot face eu pentru voi, și cu ce să fac ispășire, ca să binecuvânteți moștenirea Domnului?"

2Sam 20.19;

⁴Gabaoniții i-au răspuns: "Nu voim nici argint nici aur de la Saul și de la casa lui, și nici nu este treaba noastră să omorâm pe cineva din Israel." Și împăratul a zis: "Ce voiți dar să vă fac?"

⁵Ei au răspuns împăratului: "Fiindcă omul acela ne-a slăbit și își pusese de gând să ne nimicească pentru ca să ne facă să pierim din tot ținutul lui Israel,

⁶să ni se dea șapte bărbați din fiii lui, și-i vom spânzura înaintea Domnului, la Ghibea lui Saul, alesul Domnului." Și împăratul a zis: "Vi-i voi da."

1Sam 10.26;1Sam 11.4;1Sam 10.24;

⁷Împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurământul pe care-l făcuseră între ei, înaintea Domnului, David și Ionatan, fiul lui Saul.

1Sam 18.3;1Sam 20.8-42;1Sam 23.18;

⁸Dar împăratul a luat pe cei doi fii, pe care-i născuse lui Saul Rițpa, fata lui Aiia, și anume: Armoni și Mefiboșet, și pe cei cinci fii, pe care-i născuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai;

2Sam 3.7;

⁹i-a dat în mâinile Gabaoniților, care i-au spânzurat pe munte, înaintea Domnului. Toți cei șapte au pierit împreună; au fost omorâți în cele dintâi zile ale seceratului, la începutul seceratului orzurilor.

2Sam 6.17;

¹⁰Rițpa, fata lui Aiia, a luat un sac și l-a întins sub ea peste stâncă, de la începutul seceratului până când a căzut peste ei ploaie din cer; și a oprit păsările cerului să se apropie de ei în timpul zilei, și fiarele câmpului în timpul nopții.

2Sam 21.8;2Sam 3.7;Deut 21.23;

¹¹Au înștiințat pe David despre ce făcuse Rițpa, fata lui Aiia, țiitoarea lui Saul.

¹²Și David s-a dus și a luat oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan, de la locuitorii din labesul Galaadului, care le luaseră din piața Bet-Șan, unde îi spânzuraseră Filistenii când au bătut pe Saul la Ghilboa.

1Sam 31.11-13;1Sam 31.10;

¹³A luat de acolo oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan; și s-au strâns și oasele celor ce fuseseră spânzurați.

¹⁴Au îngropat oasele lui Saul și fiului său Ionatan în țara lui Beniamin, la Țela, în mormântul lui Chis, tatăl lui Saul. Și au făcut tot ce poruncise împăratul. După aceea, Dumnezeu a fost potolit față de țară.

1os 18.28;1os 7.26;2Sam 24.25;

Războiul împotriva Filistenilor.

¹⁵Filistenii au pornit iarăși cu război împotriva lui Israel. David s-a pogorât cu slujitorii lui, și a luptat împotriva Filistenilor. David era obosit.

¹⁶Și Ișbi-Benob, unul din copiii lui Rafa, a voit să omoare pe David; avea o sulită în greutate de trei sute de sicli de aramă, și era încins cu o sabie nouă.

¹⁷Abișai, fiul Țeruiei, a venit în ajutorul lui David, a lovit pe Filistean, și l-a omorât. Atunci oamenii lui David, i-au jurat, zicând: "Să nu mai ieși cu noi la luptă, ca să nu stingi lumina lui Israel".

2Sam 18.3;1Împ 11.36;1Împ 15.4;Ps 132.17;

¹⁸După aceea, a mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hușatitul, a omorât pe Saf, care era unul din copiii lui Rafa.

1Cron 20.4;1Cron 11.29;

¹⁹A mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Și Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, a omorât pe Goliat din Gat, care avea o sulită, al cărei mâner era ca sulul de țesut.

1Cron 20.5;

²⁰A mai fost o bătălie la Gat. Acolo era un om de statură înaltă, care avea șase degete la fiecare mână și la fiecare picior, în totul douăzeci și patru, și care se trăgea tot din Rafa.

1Cron 20.6;

²¹El a batjocorit pe Israel; și Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a omorât.

1Sam 16.9;

²²Acești patru oameni erau copiii lui Rafa născuți la Gat. Au pierit uciși de mâna lui David și de mâna slujitorilor lui.

1Cron 20.8;

22

Cântarea lui David.

¹David a îndreptat către Domnul cuvintele acestei cântări, după ce Domnul l-a izbăvit din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul.

Ex 15.1; Jud 5.1; Ps 18-titlu;

²El a zis: "Domnul este stânca mea, cetățuia mea, Izbăvitorul meu.

Deut 32.4; Ps 18.2; Ps 31.3; Ps 71.3; Ps 91.2; Ps 144.2;

³Dumnezeu este stânca mea, la care găsesc un adăpost, scutul meu și puterea care mă mântuiește, turnul meu cel înalt și scăparea mea. Mântuitorule! Tu mă scapi de silnicie.

Evr 2.13; Gen 15.1; Luc 1.69; Prov 18.10; Ps 9.9; Ps 14.6; Ps 59.16; Ps 71.7; Ier 16.19;

⁴Eu chem pe Domnul cel vrednic de laudă, și sunt izbăvit de vrăjmașii mei.

⁵Căci valurile morții mă înconjuraseră, șuvoaiele nimicirii mă înspăimântaseră;

⁶Iegăturile mormântului mă înconjuraseră, lațurile morții mă prinseseră.

Ps 116.3;

⁷În strâmtoarea mea, am chemat pe Domnul, am chemat pe Dumnezeul meu; din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns la urechile Lui.

Ps 116.4; Ps 120.1; Iona 2.2; Ex 3.7; Ps 34.6-17;

⁸Atunci pământul s-a cutremurat și s-a clătinat, temelile cerului s-au mișcat și s-au zguduit, pentru că El Se mâniase.

Jud 5.4; Ps 77.18; Ps 97.4; Iov 26.11;

⁹Fum se ridica din nările Lui, și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea.

Ps 97.3; Hab 3.5; Evr 12.29;

¹⁰A plecat cerurile, și S-a pogorât: un nor gros era sub picioarele Lui.

Ps 144.5; Isa 64.1; Ex 20.21; 1Împ 8.12; Ps 97.2;

¹¹Călărea pe un heruvim, și zbura, venea pe aripile vântului;

Ps 104.3;

¹²era înconjurat cu întunericul ca și cu un cort, era înconjurat cu grămezi de ape și cu nori întunecoși.

2Sam 22.10;Ps 97.2;

¹³Din strălucirea care era înaintea Lui scânteiau cărbuni de foc.

2Sam 22.9;

¹⁴Domnul a tunat din ceruri, Cel Prea Înalt a făcut să-l răsunе glasul;

Jud 5.20;1Sam 2.10;1Sam 7.10;Ps 29.3;Isa 30.30;

¹⁵a aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a aruncat fulgerul, și i-a pus pe fugă.

Deut 32.23;Ps 7.13;Ps 77.17;Ps 144.6;Hab 3.11;

¹⁶Fundul mării s-a văzut, temeliile lumii au fost descoperite, de mustrarea Domnului, de vuietul suflării nărilor Lui.

Ex 15.8;Ps 106.9;Nah 1.4;Mat 8.26;

¹⁷El și-a întins mâna de sus din înălțime, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari;

Ps 144.7;

¹⁸m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei care erau mai tari decât mine.

2Sam 22.1;

¹⁹Ei mă prinseseră în ziua strâmtorării mele, dar Domnul a fost sprijinitorul meu,

²⁰El m-a scos la loc larg. El m-a mântuit, pentru că mă iubește.

Ps 31.8;Ps 118.5;2Sam 15.26;Ps 22.8;

²¹Domnul mi-a răsplătit după nevinovăția mea, mi-a făcut după curăția mâinilor mele;

2Sam 22.25;1Sam 26.23;1Împ 8.32;Ps 7.8;Ps 24.4;

²²căci am păzit căile Domnului, nu m-am făcut vinovat față de Dumnezeuul meu.

Gen 18.19;Ps 119.3;Ps 128.1;Prov 8.32;

²³Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, și nu m-am depărtat de la legile Lui.

Deut 7.12;Ps 119.30-102;Gen 6.9;17.1Iov 1.1;

²⁴Am fost fără vină înaintea Lui, m-am păzit de fărădelegea mea.

²⁵De aceea Domnul mi-a răsplătit nevinovăția mea, după curăția mea înaintea Lui.

2Sam 22.21;

²⁶Cu cel bun Tu ești bun, cu omul drept Te porți după dreptate,

Mat 5.7;

²⁷cu cel curat ești curat, cu cel îndărătnic Te porți după îndărătnicia lui.

Lev 26.23-28;

²⁸Tu mântuiești pe poporul care se smerește, și cu privirea Ta, cobori pe cei mândri.

Ex 3.7-8;Ps 72.12-13;Iov 40.11-12;Isa 2.11-17;Isa 5.15;Dan 4.37;

²⁹Da, Tu ești lumina mea, Doamne! Domnul luminează întunericul meu.

³⁰Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeuul meu sar peste zid.

³¹Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, cuvântul Domnului este curățit; El este un scut pentru toți cei ce caută adăpost în El.

Deut 32.4;Dan 4.37;Apoc 15.3;Ps 12.6;Ps 119.140;Prov 30.5;

³²Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul? Și cine este o stâncă, afară de Dumnezeuul nostru?

1Sam 2.2;Isa 45.5-6;

³³Dumnezeu este cetățuia mea cea tare, și El mă călăuzește pe calea cea dreaptă.

Ex 15.2;Ps 27.1;Ps 28.7-8;Ps 31.4;Isa 12.2;Evr 13.21;Deut 18.13;Iov 22.3;Ps 101.2-6;Ps 119.1;

³⁴El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, și El mă așează pe locurile mele cele înalte.

2Sam 2.18; Hab 3.19; Deut 32.13; Isa 33.16; Isa 58.14;

³⁵Îmi deprinde mâinile la luptă, și brațele mele întind arcul de aramă.

Ps 144.1;

³⁶Tu îmi dai scutul mântuirii Tale, și ajung mare prin bunătatea Ta.

³⁷Lărgești drumul sub pașii mei, și picioarele mele nu se clatină.

Prov 4.12;

³⁸Urmăresc pe vrăjmașii mei, și-i nimicesc, nu mă întorc până nu-i nimicesc.

³⁹Îi nimicesc, îi zdrobesc, de nu se mai scoală; cad sub picioarele mele.

Mal 4.3;

⁴⁰Tu mă încingi cu putere pentru luptă, răpui sub mine pe potrivnicii mei.

Ps 18.32-39; Ps 44.5;

⁴¹Faci pe vrăjmașii mei să dea dosul înaintea mea, și nimicesc pe cei ce mă urăsc.

Gen 49.8; Ex 23.27; Ios 10.24;

⁴²Se uită în jurul lor, și nu-i cine să-i scape. Strigă către Domnul dar nu le răspunde!

Iov 27.9; Prov 1.28; Isa 1.15; Mic 3.4;

⁴³Îi pisez ca pulberea pământului, îi zdrobesc, îi calc în picioare, ca noroiul de pe ulițe.

2Împ 13.7; Ps 35.5; Dan 2.35; Isa 10.6; Mic 7.10; Zah 10.5;

⁴⁴Mă scapi din neînțelegerile poporului meu; mă păstrezi drept căpetenie a neamurilor; un popor pe care nu-l cunoșteam îmi este supus.

2Sam 3.1; 2Sam 5.1; 2Sam 19.9-14; 2Sam 20.1-22; Deut 28.13; 2Sam 8.1-14; Ps 2.8; Isa 55.5;

⁴⁵Fiii străinului mă lingușesc; mă ascultă la cea dintâi poruncă.

⁴⁶Fiii străinului leșină de la inimă, tremură când ies afară din cetățuie.

Mic 7.17;

⁴⁷Trăiască Domnul, și binecuvântată să fie Stânca mea! Înălțat să fie Dumnezeu, Stânca mântuirii mele,

Ps 89.26;

⁴⁸Dumnezeu, care este răzbunătorul meu, care-mi supune popoarele,

Ps 144.2;

⁴⁹și care mă face să scap de vrăjmașii mei! Tu mă înalți mai presus de potrivnicii mei, mă izbăvești de omul asupritor.

Ps 140.1;

⁵⁰De aceea Te voi lăuda printre neamuri, Doamne! Și voi cânta spre slava Numelui Tău.

Rom 15.9;

⁵¹El dă mari izbăviri împăratului Său, și arată milă unsului Său: lui David, și seminței lui, pentru totdeauna."

Ps 144.10;Ps 89.20;Ps 89.29;

23

Cele din urmă cuvinte ale lui David.

¹Iată cele din urmă cuvinte ale lui David. Cuvântul lui David, fiul lui Isai, cuvântul omului care a fost înălțat sus de tot, cuvântul unsului Dumnezeului lui Iacov, cuvântul cântărețului plăcut al lui Israel.

2Sam 7.8-9;Ps 78.70-71;Ps 89.27;1Sam 16.12-13;Ps 89.20;

²Duhul Domnului vorbește prin mine, și cuvântul Lui este pe limba mea.

2Pet 1.21;

³Dumnezeul lui Israel a vorbit. Stânca lui Israel mi-a zis: "Cel ce împărățește între oameni cu dreptate, cel ce împărățește în frică de Dumnezeu,

Deut 32.4-31;2Sam 22.2-32;Ex 18.21;2Cron 19.7-9;

⁴este ca lumina dimineții, când răsare soarele în dimineața fără nori; ca razele soarelui după ploaie, care fac să încolțească din pământ verdeața.

Jud 5.31;Ps 89.36;Prov 4.18;Osea 6.5;Ps 110.3;

⁵Măcar că nu este așa casa mea înaintea lui Dumnezeu, totuși El a făcut cu mine un legământ veșnic, bine întărit în toate privințele și tare. Nu va face El oare să răsară din el tot ce este spre mântuirea și bucuria mea?

2Sam 7.15-16;Ps 89.29;Isa 55.3;

⁶Dar cei răi sunt toți ca niște spini pe care-i arunci, și nu-i iei cu mâna;

⁷cine se atinge de ei, se înarmează cu un fier sau cu mânerul unei sulii, și-i arde în foc pe loc.

Vitejii lui David.

⁸Iată numele vitejilor care erau în slujba lui David. Ioșeb-Basșebet, Tahchemonitul, unul din fruntașii căpeteniilor. El și-a învățat sulia peste opt sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-o dată.

⁹După el, Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. El era unul din cei trei războinici care au ținut piept împreună cu David împotriva Filistenilor strânși pentru luptă, când bărbații lui Israel se dădeau înapoi pe înălțimi.

1Cron 11.12;1Cron 27.4;

¹⁰El s-a sculat, și a lovit pe Filistenii până ce i-a obosit mâna și a rămas lipită de sabie. Domnul a dat o mare izbăvire în ziua aceea. Poporul s-a întors după Eleazar, numai ca să ia prada.

¹¹După el, Șama, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii se strânseseră la Lehi. Acolo era o bucată de pământ semănată cu linte; și poporul fugea dinaintea Filistenilor.

1Cron 11.27;1Cron 11.13-14;

¹²Șama s-a așezat în mijlocul ogorului, l-a apărat și a bătut pe Filistenii. Și Domnul a dat o mare izbăvire.

¹³Trei dintre cei treizeci de căpetenii s-au pogorât pe vremea seceratului și au venit la David, în peștera Adulam, când o ceată de Filistenii tăbărâse în valea Refaim.

1Cron 11.15;1Sam 22.1;2Sam 5.18;

¹⁴David era atunci în cetățuie, și o strajă a Filistenilor era la Betleem.

1Sam 22.4-5;

¹⁵David a avut o dorință, și a zis: "Cine-mi va da să beau apă din fântâna de la poarta Betleemului?"

¹⁶Atunci cei trei viteji au trecut prin tabăra Filistenilor, și au scos apă din fântâna de la poarta Betleemului. Au adus-o și au dat-o lui David; dar el n-a vrut s-o bea și a vărsat-o înaintea Domnului.

¹⁷El a zis: "Departa de mine, Doamne, gândul să fac lucrul acesta! Să beau sângele oamenilor acestora care s-au dus cu primejdia vieții lor?" Și n-a vrut s-o bea. Iată ce au făcut acești trei viteji.

Lev 17.10;

¹⁸Abişai, fratele lui Ioab, fiul Ţeruiei, era căpetenia celor trei. El și-a învățit sulița peste trei sute de oameni, și i-a omorât, și a fost vestit între cei trei.

1Cron 11.20;

¹⁹Era cel mai cu vază din cei trei, și a fost căpetenia lor; dar n-a fost la înălțimea celor trei dintâi.

²⁰Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabteel, om viteaz și vestit prin faptele lui mari. El a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel din Moab. S-a pogorât în mijlocul unei gropi pentru apă unde a ucis un leu, într-o zi când căzuse zăpadă.

Ios 15.21;Ex 15.15;1Cron 11.22;

²¹A omorât pe un Egiptean groaznic la înfățișare, care avea o suliță în mână; s-a pogorât împotriva lui cu un toiag, a smuls sulița din mâna Egipteanului, și l-a omorât cu ea.

²²Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; și a fost vestit printre cei trei viteji.

²³Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n-a ajuns la înălțimea celor trei dintâi. David l-a primit între sfinții lui de aproape.

2Sam 8.18;2Sam 20.23;

²⁴Asael, fratele lui Ioab, din numărul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem.

2Sam 2.18;

²⁵Șama din Harod. Elica din Harod.

1Cron 11.27;

²⁶Heleț, din Pelet. Ira, fiul lui Icheș, din Tecoa.

²⁷Abiezer din Anatot. Mebunai, din Hușa.

²⁸Ṭalmon, din Ahoah. Maharai, din Netofa.

²⁹Heleb, fiul lui Baana, din Netofa. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Benjamin.

³⁰Benaia, din Piraton. Hidai, din Nahale-Gaaș.

Jud 2.9;

³¹Abi-Albon, din Araba. Azmavet, din Barhum.

³²Eliahba, din Șaalbon. Bene-lașen. Ionatan.

³³Șama, din Harar. Ahiam, fiul lui Șarar, din Arar.

³⁴Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo.

³⁵Hețrai, din Carmel. Paarai, din Arab.

³⁶Igheal, fiul lui Natan, din Ṭoba. Bani, din Gad.

³⁷Ṭelec, Amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui loab, fiul Ṭeruiei.

³⁸Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter.

2Sam 20.26;

³⁹Urie, Hetitul. De toți: treizeci și șapte.

2Sam 11.3-6;

24

Numărătoarea poporului.

¹Domnul S-a aprins de mânie din nou împotriva lui Israel; și a stârnit pe David împotriva lor, zicând: "Du-te și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda".

2Sam 21.1;1Cron 27.23-24;

²Și împăratul a zis lui loab, căpetenia oștirii, care se afla lângă el: "Străbate toate semințiile lui Israel, de la Dan până la Beer-Șeba; să se facă numărătoarea poporului, și să știu la cât se ridică numărul lor."

Jud 20.1; Ier 17.5;

³Ioab a zis împăratului: "Domnul, Dumnezeul tău, să facă poporul de o sută de ori mai mare, și împăratul, domnul meu, să vadă cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea împăratul, domnul meu, să facă lucrul acesta?"

⁴Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab și căpeteniilor oștirii; și Ioab și căpeteniile oștirii au plecat de la împărat, ca să facă numărătoarea poporului Israel.

⁵Au trecut Iordanul, și au tăbărât la Aroer, la dreapta cetății care este în mijlocul văii Gad, și lângă laezer.

Deut 2.36; Ios 13.9-16; Num 22.1-3;

⁶Au venit până la Galaad și în țara lui Tahtim-Hodși. S-au dus până la Danlaan, și în împrejurimile Sidonului.

Ios 19.47; Jud 18.29; Ios 19.28; Jud 18.28;

⁷Au venit până la cetățuia Tir, și în toate cetățile Heviților și ale Canaaniților. Au ieșit spre partea de miazăzi a lui Iuda, la Beer-Șeba.

⁸Au străbătut astfel toată țara, și au ajuns la Ierusalim, după nouă luni și douăzeci de zile.

⁹Ioab a dat împăratului numărul poporului: erau în Israel opt sute de mii de oameni de război care scoteau sabia, și în Iuda cinci sute de mii de oameni.

1Cron 21.5;

Ciuma.

¹⁰David a simțit cum îi bătea inima, după ce făcuse numărătoarea poporului. Și a zis Domnului: "Am săvârșit un mare păcat, făcând lucrul acesta! Acum, Doamne, binevoiește și iartă nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un nebun!"

1Sam 24.5; 2Sam 12.13; 1Sam 13.13;

¹¹A doua zi, când s-a sculat David, cuvântul Domnului a vorbit astfel prorocului Gad, văzătorul lui David:

1Sam 22.5; 1Sam 9.9; 1Cron 29.29;

¹²"Du-te și spune lui David: "Așa vorbește Domnul: "Îți pun înaintea trei nenorociri; alege una din ele, și te voi lovi cu ea."

¹³Gad s-a dus la David, și i-a făcut cunoscut lucrul acesta, zicând: "Vrei șapte ani de foamete în țara ta, sau să fugi trei luni dinaintea vrăjmașilor tăi, care te vor urmări, sau să bântuie ciuma trei zile în țară? Acum alege, și vezi ce trebuie să răspund Celui ce mă trimite."

1Cron 21.13;

¹⁴David a răspuns lui Gad: "Sunt într-o mare strâmtoare! Oh! mai bine să cădem în mâinile Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite; dar să nu cad în mâinile oamenilor!"

Ps 103.8-14;Ps 119.156;Isa 47.6;Zah 1.15;

¹⁵Domnul a trimis ciuma în Israel, de dimineață până la vremea hotărâtă. Și, din Dan până la Beer-Șeba, au murit șaptezeci de mii de oameni din popor.

1Cron 21.14;1Cron 27.24;

¹⁶Pe când îngerul întindea mâna peste Ierusalim ca să-l nimicească, Domnul S-a căit de răul acela, și a zis îngerului care ucidea poporul: "Destul! Trage-ți mâna acum." Îngerul Domnului era lângă aria lui Aravna, lebusitul.

Ex 12.23;1Cron 21.15;Gen 6.6;1Sam 15.11;Ioel 2.13-14;1Cron 21.15;2Sam 24.18;2Cron 3.1;

¹⁷David, văzând pe îngerul care lovea pe popor, a zis Domnului: "Iată că am păcătuit! Eu sunt vinovat: dar oile acestea, ce au făcut? Mâna Ta să se îndrepte dar împotriva mea și împotriva casei tatălui meu!"

1Cron 21.17;

¹⁸În ziua aceea, Gad a venit la David, și i-a zis: "Suie-te și înalță un altar Domnului în aria lui Aravna, lebusitul."

1Cron 21.18;

¹⁹David s-a suit, după cuvântul lui Gad, cum poruncise Domnul.

²⁰Aravna s-a uitat, și a văzut pe împărat și pe slujitorii lui îndreptându-se spre el; și Aravna a ieșit, și s-a închinat înaintea împăratului, cu fața la pământ.

²¹Aravna a zis: "Pentru ce vine domnul meu, împăratul, la slujitorul lui?" Și David a răspuns: "Ca să cumpăr de la tine aria și să zidesc în ea un altar Domnului, pentru ca să înceteze urgia aceasta de peste popor."

Gen 23.8-16;Num 16.48-50;

²²Aravna a zis lui David: "Să ia domnul meu, împăratul, aria, și să aducă în ea jertfele care-i vor plăcea; vezi, boii vor fi pentru arderea de tot, și carele cu uneltele lor vor ține loc de lemne."

1Împ 19.21;

²³Aravna a dat împăratului totul. Și Aravna a zis împăratului: "Domnul, Dumnezeul tău, să te primească!"

Ezec 20.40-41;

²⁴Dar împăratul a zis lui Aravna: "Nu! vreau s-o cumpăr de la tine pe preț de argint, și nu voi aduce Domnului, Dumnezeului meu, arderi de tot, care să nu mă coste nimic." Și David a cumpărat aria și boii cu cinzeci de sicli de argint.

1Cron 21.24-25;

²⁵David a zidit acolo un altar Domnului, și a adus arderi de tot și jertfe de mulțumire. Atunci Domnul a fost potolit față de țară, și a încetat urgia deasupra lui Israel.

2Sam 21.14;2Sam 24.21;

CARTEA ÎNTÂIA A ÎMPĂRAȚILOR (SAU A TREIA A ÎMPĂRAȚILOR în Septuaginta)

(Deut. 32.15-18. Osea 10.1; 4.15.)

DOMNIA LUI SOLOMON.

(Capitolele 1-11. 2Cronici 1-9. 2Samuel 7.12-15. Ps. 89.)

1

Bătrânețea lui David.

¹Împăratul David era bătrân, înaintat în vârstă; îl acopereau cu haine, și nu se putea încălzi.

²Slujitorii lui i-au zis: "Să se caute pentru domnul împăratul o fată fecioară; ea să stea înaintea împăratului, să-l îngrijească, și să se culce la sânul tău; și domnul meu împăratul se va încălzi."

³Au căutat în tot ținutul lui Israel o fată tânără și frumoasă, și au găsit pe Abișag, Sunamita, pe care au adus-o la împărat.

Ios 19.18;

⁴Această fată era foarte frumoasă. Ea a îngrijit pe împărat, și i-a slujit; dar împăratul nu s-a împreunat cu ea.

Adonia vrea să ia scaunul de domnie.

⁵Adonia, fiul Haghitei, s-a sumețit până acolo încât a zis: "Eu voi fi împărat!" Și și-a pregătit care și călăreți, și cincizeci de oameni care alergau înaintea lui.

2Sam 3.4;2Sam 15.1;

⁶Tatăl său nu-l mustrase niciodată în viața lui, zicând: "Pentru ce faci așa?" Adonia, de altfel, era foarte frumos la chip, și se născuse după Absalom.

2Sam 3.3-4;1Cron 3.2;

⁷El a vorbit cu Ioab, fiul Țeruiei, și cu preotul Abiatar: și aceștia au trecut de partea lui.

2Sam 20.25;1Împ 2.22-28;

⁸Dar preotul Țadoc, Benaia, fiul lui Iehoiada, proorocul Natan, Șimei, Rei și vitejii lui David, n-au fost cu Adonia.

1Împ 4.18;2Sam 23.8;

⁹Adonia a tăiat oi, boi și viței grași, lângă piatra lui Zohelet, care este, lângă En-Roguel; și a pofțit pe toți frații lui, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui Iuda din slujba împăratului.

¹⁰Dar n-a pofțit pe proorocul Natan, nici pe Benaia, nici pe viteji, nici pe fratele său Solomon.

Bat-Șeba la David.

¹¹Atunci Natan a zis Bat-Șebai, mama lui Solomon: "N-ai auzit că Adonia, fiul Haghitei, s-a făcut împărat, fără să știe domnul nostru David?"

2Sam 3.4;

¹²Vino dar acum, și-ți voi da un sfat, ca să-ți scapi viața ta și viața fiului tău Solomon.

¹³Du-te, intră la împăratul David, și spune-i: "Împărate, domnul meu, n-ai jurat tu roabei tale, zicând: "Fiul tău Solomon va împărați după mine, și va șede pe scaunul meu de domnie?" "Pentru ce dar împărătește Adonia?"

1Cron 22.9;

¹⁴Și în timp ce tu vei vorbi cu împăratul, eu însumi voi intra după tine, și-ți voi întări cuvintele."

¹⁵Bat-Șeba s-a dus în odaia împăratului. El era foarte bătrân; și Abișag, Sunamita, îi slujea.

¹⁶Bat-Șeba s-a plecat și s-a închinat înaintea împăratului. Și împăratul a zis: "Ce vrei?"

¹⁷Ea i-a răspuns: "Domnul meu, tu ai jurat roabei tale pe Domnul, Dumnezeul tău, zicând: "Solomon, fiul tău, va împărați după mine, și va șede pe scaunul meu de domnie."

1Împ 1.13-30;

¹⁸Și acum iată că Adonia împărătește! Și tu nu știi, împărate, domnul meu!

¹⁹El a junghiat boi, viței grași și oi în mare număr; și a poftit pe toți fiii împăratului, pe preotul Abiatar, și pe loab, căpetenia oștirii, dar pe robul tău Solomon nu l-a poftit.

1Împ 1.7-25;

²⁰Împărate, domnul meu, tot Israelul are ochii îndreptați spre tine, ca să-i faci cunoscut cine va șede pe scaunul de domnie al împăratului, domnului meu, după el.

²¹Și când împăratul, domnul meu, va fi culcat împreună cu părinții săi, se va întâmpla că eu și fiul meu Solomon vom fi priviți ca niște vinovați."

Deut 31.16;1Împ 2.10;

²²Pe când încă vorbea ea cu împăratul, iată că a sosit proorocul Natan.

²³Au dat de știre împăratului, și au zis: "Iată că a venit proorocul Natan!" El a intrat înaintea împăratului, și s-a închinat înaintea împăratului cu fața până la pământ.

²⁴Și Natan a zis: "Împărate, domnul meu, oare tu ai zis: "Adonia va împărați după mine, și va șede pe scaunul meu de domnie?"

²⁵ Căci el s-a pogorât astăzi, a tăiat boi, viței grași și oi, în mare număr; și a poftit pe toții fiii împăratului, pe căpeteniile oștirii, și pe preotul Abiatar. Și ei mănâncă și beau înaintea lui, și zic: "Trăiască împăratul Adonia!"

1Împ 1.19;1Sam 10.24;

²⁶ Dar nu m-a poftit nici pe mine, care sunt robul tău, nici pe preotul Țadoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe robul tău Solomon.

²⁷ Oare din porunca domnului meu, împăratul, are loc lucrul acesta, și fără să fi făcut cunoscut robului tău cine are să se suie pe scaunul de domnie al împăratului, domnului meu, după el?"

²⁸ Împăratul David a răspuns: "Chemați-mi pe Bat-Șeba." Ea a intrat, și s-a înfățișat înaintea împăratului.

²⁹ Și împăratul a jurat, și a zis: "Viu este Domnul, care m-a izbăvit din toate necazurile,

2Sam 4.9;

³⁰ că, așa cum am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, zicând: "Fiul tău Solomon va împărăți după mine, și va ședea pe scaunul meu de domnie în locul meu", - așa voi face azi."

1Împ 1.17;

³¹ Bat-Șeba s-a plecat cu fața la pământ, și s-a închinat înaintea împăratului. Și a zis: "Trăiască pe vecie domnul meu, împăratul David!"

Neem 2.3;Dan 2.4;

Solomon împărat.

³² Împăratul David a zis: "Chemați-mi pe preotul Țadoc, pe proorocul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada." Ei au intrat și s-au înfățișat înaintea împăratului.

³³ Și împăratul le-a zis: "Luați cu voi pe slujitorii stăpânului vostru, puneți pe fiul meu Solomon călare pe catărul meu, și pogorâți-l la Ghihon.

2Sam 20.6;2Cron 32.30;

³⁴ Acolo, preotul Țadoc și proorocul Natan să-l ungă împărat peste Israel. Să sunați din trâmbiță, și să ziceți: "Trăiască împăratul Solomon!"

1Sam 10.1;1Sam 16.3-12;2Sam 2.4;2Sam 5.3;1Împ 19.16;
2Împ 9.3;2Împ 11.12;2Sam 15.10;2Împ 9.13;2Împ 11.14;

³⁵Să vă suiți apoi după el ca să vină să se așeze pe scaunul meu de domnie, și să împărățească în locul meu. Căci porunca mea, este ca el să fie căpetenia lui Israel și Iuda".

³⁶Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului: "Amin! Așa să vrea Domnul, Dumnezeul domnului meu, împăratul:

³⁷Domnul să fie cu Solomon cum a fost cu domnul meu, împăratul, ca să-și înalțe scaunul de domnie mai presus de scaunul de domnie al domnului meu, împăratul David!"

1os 1.5-17; 1Sam 20.13; 1Împ 1.47;

³⁸Atunci preotul Țadoc s-a pogorât împreună cu proorocul Natan, cu Benaia, fiul lui Iehoiada, cu Cheretiții și Peletiții; au pus pe Solomon călare pe catârul împăratului David, și l-au dus la Ghihon.

2Sam 8.18; 2Sam 23.20-23;

³⁹Preotul Țadoc a luat cornul cu untdelemn din cort, și a uns pe Solomon. Au sunat din trâmbiță, și tot poporul a zis: "Trăiască împăratul Solomon!"

Ex 30.23-32; Ps 89.20; 1Cron 29.22; 1Sam 10.24;

⁴⁰Tot poporul s-a suit după el, și poporul cânta din fluier și se desfăta cu mare bucurie; se clătina pământul de strigătele lor.

Adonia aude.

⁴¹Zvonul acesta a ajuns până la Adonia și la toți cei poftiți care erau cu el, tocmai în clipa când sfârșeau de mâncat. Ioaib, auzind sunetul trâmbiței, a zis: "Ce este cu vuietul acesta de care răsună cetatea?"

⁴²Pe când vorbea el încă, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Și Adonia a zis: "Apropie-te, că ești un om viteaz, și aduci vești bune."

2Sam 18.27;

⁴³"Da", a răspuns Ionatan lui Adonia, "domnul nostru împăratul David a făcut împărat pe Solomon.

⁴⁴A trimis cu el pe preotul Țadoc, pe proorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe Cheretiți și Peletiți, și l-au pus călare pe catârul împăratului.

⁴⁵Preotul Țadoc și proorocul Natan l-au uns împărat la Ghihon. De acolo s-au suit înveselindu-se, și cetatea a fost pusă în mișcare: acesta este vuietul pe care l-ați auzit.

⁴⁶Solomon s-a și așezat pe scaunul de domnie al împăratului.

1Cron 29.23;

⁴⁷Și slujitorii împăratului au venit să binecuvânteze pe domnul nostru împăratul David, zicând: "Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai vestit decât numele tău, și el să-și înalțe scaunul de domnie mai presus de scaunul tău de domnie!" Și împăratul s-a închinat pe patul său.

1Împ 1.37;Gen 47.31;

⁴⁸Iată ce a zis și împăratul: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care mi-a dat astăzi un urmaș pe scaunul meu de domnie, și mi-a îngăduit să-l văd!"

1Împ 3.6;Ps 132.11-12;

⁴⁹Toți cei poftiți de Adonia s-au umplut de spaimă; s-au sculat și au plecat care încotro.

⁵⁰Adonia s-a temut de Solomon; s-a sculat și el, a plecat, și s-a apucat de coarnele altarului.

1Împ 2.28;

⁵¹Au venit și au spus lui Solomon: "Iată că Adonia se teme de împăratul Solomon, și s-a apucat de coarnele altarului, zicând: "Să-mi jure împăratul Solomon azi că nu va omorî pe robul său cu sabia!"

⁵²Solomon a zis: "Dacă va fi om cinstit, un păr din cap nu-i va cădea la pământ; dar dacă se va găsi răutate în el, va muri."

1Sam 14.45;2Sam 14.11;Fapt 27.34;

⁵³Și împăratul Solomon a trimis niște oameni, care l-au pogorât de pe altar. El a venit și s-a închinat înaintea împăratului Solomon, și Solomon i-a zis: "Du-te acasă."

2

Învățăturile date lui Solomon la moarte.

¹David se apropia de clipa morții, și a dat îndrumări fiului său Solomon, zicând:

Gen 47.29;Deut 31.14;

²"Eu plec pe calea pe care merge toată lumea. Întărește-te, și fii om!

Ios 23.14;Deut 17.19-20;

³Păzește poruncile Domnului, Dumnezeului tău, umblând în căile Lui, și păzind legile Lui, poruncile Lui, hotărârile Lui și învățăturile Lui, după cum este scris în legea lui Moise, ca să izbutești în tot ce vei face și ori încotro te vei întoarce,

Deut 29.9;Ios 1.7;1Cron 22.12-13;

⁴și pentru ca Domnul să împlinească următoarele cuvinte pe care le-a rostit pentru mine: "Dacă fiii tăi vor lua seama la calea lor, umblând cu credincioșie înaintea Mea, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel."

2Sam 7.25;Ps 132.12;2Împ 20.3;2Sam 7.12-13;1Împ 8.25;

⁵Știi ce mi-a făcut loab, fiul Țeruiei, ce a făcut celor două căpetenii ale oștirii lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter. I-a omorât; a vărsat în timp de pace sânge de război, și a pus sângele de război pe cingătoarea cu care era încins la mijloc și pe încălțăminte din picioare.

2Sam 3.39;2Sam 18.5-14;2Sam 19.5-7;2Sam 3.27;2Sam 20.10;

⁶Fă după înțelepciunea ta, și să nu lași ca perii lui cei albi să se pogoare în pace în locuința morților.

1Împ 2.9;Prov 20.26;

⁷Să te porți cu bunăvoință cu fiii lui Barzilai, Galaaditul, și ei să mănânce la masă cu tine; căci tot așa s-au purtat și ei cu mine, ieșindu-mi înainte, când fugeam de fratele tău Absalom.

2Sam 19.31-38;2Sam 9.7-10;2Sam 19.28;2Sam 17.27;

⁸Iată că ai lângă tine pe Șimei, fiul lui Ghera, Beniamitul, din Bahurim. El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua când mă duceam la Mahanaim. Dar s-a pogorât înaintea mea la Iordan, și i-am jurat pe Domnul, zicând: "Nu te voi omorî cu sabia."

2Sam 16.5;2Sam 19.18;2Sam 19.23;

⁹Acum, tu să nu-l lași nepedepsit; căci ești un om înțelept, și știi cum trebuie să te porți cu el. Să-i pogori perii albi însângeați în locuința morților."

Ex 20.7;Iov 9.28;Gen 42.38;Gen 44.31;

¹⁰David a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David.

1Împ 1.21;Fapt 2.29;Fapt 13.36;2Sam 5.7;

¹¹Vreimea cât a împărățit David peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a împărățit șapte ani, iar la Ierusalim a împărățit treizeci și trei de ani.

2Sam 5.4;1Cron 29.26-27;

¹²Solomon a șezut pe scaunul de domnie al tatălui său David, și împărăția lui s-a întărit foarte mult.

1Cron 29.23;2Cron 1.1;

Solomon omoară pe Adonia.

¹³Adonia, fiul Haghitei, s-a dus la Bat-Șeba, mama lui Solomon. Ea i-a zis: "Vii cu gânduri pașnice?" El a răspuns: "Da."

1Sam 16.4-5;

¹⁴Și a adăugat: "Am să-ți spun o vorbă." Ea a zis: "Vorbește!"

¹⁵Și el a zis: "Știi că împărăția era a mea, și că tot Israelul își îndrepta privirile spre mine ca să fiu împărat. Dar împărăția s-a întors, și a căzut fratelui meu, pentru că Domnul i-a dat-o.

1Împ 1.5;1Cron 22.9-10;1Cron 28.5-7;Prov 21.30;Dan 2.21;

¹⁶Acum îți cer un lucru: nu-ți întoarce fața!" Ea i-a răspuns: "Vorbește!"

¹⁷Și el a zis: "Spune, te rog, împăratului Solomon - căci nu se poate să nu te asculte - să-mi dea de nevastă pe Abișag, Sunamita."

1Împ 1.3-4;

¹⁸Bat-Șeba a zis: "Bine! voi vorbi împăratului pentru tine."

¹⁹Bat-Șeba s-a dus la împăratul Solomon, să-i vorbească pentru Adonia. Împăratul s-a sculat s-o întâmpine, s-a închinat înaintea ei, și a șezut pe scaunul său de domnie. Au pus un scaun pentru mama împăratului, și ea a șezut la dreapta lui.

Ex 20.12;Ps 45.9;

²⁰Apoi a zis: "Am să-ți fac o mică rugămintă: să mă ascuți!" Și împăratul i-a zis: "Cere, mamă, căci te voi asculta."

²¹Ea a zis: "Abișag, Sunamita, să fie dată de nevastă fratelui tău Adonia."

²²Împăratul Solomon a răspuns mamei sale: "Pentru ce ceri numai pe Abișag, Sunamita, pentru Adonia? Cere și împărăția pentru el - căci este fratele meu mai mare decât mine - pentru el, pentru preotul Abiatar, și pentru loab, fiul Țeruei."

1Împ 1.7;

²³Atunci împăratul a jurat pe Domnul, zicând: "Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu-l vor costa viața pe Adonia cuvintele acestea!"

Rut 1.17;

²⁴Acum, viu este Domnul, care m-a întărit și m-a suit pe scaunul de domnie al tatălui meu David, și care mi-a făcut o casă, după făgăduința Lui, că astăzi va muri Adonia!"

2Sam 7.11-13;1Cron 22.10;

²⁵Și împăratul Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care l-a lovit; și Adonia a murit.

Abiatar scos din slujbă.

²⁶Împăratul a zis apoi preotului Abiatar: "Du-te la Anatot la moșiile tale, căci ești vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentru că ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tatălui meu David, și pentru că ai luat parte la toate suferințele tatălui meu.

Ios 21.18;1Sam 23.6;2Sam 15.24-29;1Sam 22.20-23;2Sam 15.24;

²⁷Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de preot al Domnului, ca să împlinescă cuvântul rostit de Domnul asupra casei lui Eli în Silo.

1Sam 2.31-35;

Omorârea lui loab.

²⁸Vestea aceasta a ajuns până la loab, care luase partea lui Adonia, măcar că nu luase partea lui Absalom. Și loab a fugit la cortul Domnului, și s-a apucat de coarnele altarului.

1Împ 1.7;1Împ 1.50;

²⁹Au dat de știre împăratului Solomon că loab a fugit la cortul Domnului, și că este la altar. Și Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicându-i: "Du-te și lovește-l!"

³⁰Benaia a ajuns la cortului Domnului, și a zis lui loab: "Ieși! căci așa poruncește împăratul." Dar el a răspuns: "Nu! vreau să mor aici." Benaia a spus lucrul acesta împăratului, zicând: "Așa a vorbit loab, și așa mi-a răspuns".

³¹Împăratul a zis lui Benaia: "Fă cum a zis, lovește-l, și îngroapă-l; și ia astfel de peste mine și de peste casa tatălui meu sângele pe care l-a vărsat loab fără temei.

Ex 21.14; Num 35.33; Deut 19.13; Deut 21.8-9;

³²Domnul va face ca sângele lui să cadă asupra capului lui, pentru că a lovit pe doi bărbați mai dreți și mai buni decât el, și i-a ucis cu sabia, fără să fi știut tatăl meu David: pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Israel, și pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda.

Jud 9.24-57; Ps 7.16; 2Cron 21.13; 2Sam 3.27; 2Sam 20.10;

³³Sângele lor să cadă peste capul lui loab și peste capul urmașilor lui pentru totdeauna; dar David, sămânța lui, casa lui și scaunul lui de domnie, să aibă parte de pace pe vecie din partea Domnului."

2Sam 3.29; Prov 25.5;

³⁴Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a suit, a lovit pe loab, și l-a omorât. El a fost îngropat în casa lui, în pustie.

³⁵Împăratul a pus în fruntea oștirii pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui loab, iar în locul lui Abiatar a pus pe preotul Ţadoc.

1Împ 2.27; Num 25.11-13; 1Sam 2.35; 1Cron 6.53; 1Cron 24.3;

Omorârea lui Șimei.

³⁶Împăratul a chemat pe Șimei, și i-a zis: "Zidește-ți o casă la Ierusalim: să locuiești în ea, și să nu ieși din ea ca să te duci într-o parte sau alta.

2Sam 16.5; 1Împ 2.8;

³⁷Să știi bine că în ziua când vei ieși și vei trece pârâul Chedron, vei muri. Atunci sângele tău va cădea asupra capului tău.

2Sam 15.23; Lev 20.9; Ios 2.19; 2Sam 1.16;

³⁸Șimei a răspuns împăratului: "Bine! robul tău va face cum spune domnul meu, împăratul." Și Șimei a locuit multă vreme la Ierusalim.

³⁹După trei ani, s-a întâmplat că doi slujitori ai lui Șimei au fugit la Achiș, fiul lui Maaca, împăratul Gatului. Au dat de știre lui Șimei, zicând: "Iată că slujitorii tăi sunt la Gat."

1Sam 27.2;

⁴⁰Șimei s-a sculat, a pus șaua pe măgar, și s-a dus la Gat la Achiș, să-și caute slujitorii. Șimei s-a dus, și și-a adus înapoi slujitorii din Gat.

⁴¹Au dat de veste lui Solomon că Șimei a plecat din Ierusalim la Gat, și că s-a întors.

⁴²Împăratul a chemat pe Șimei, și i-a zis: "Nu te-am pus eu să juri pe Domnul, și nu ți-am spus eu hotărât: "Să știi că vei muri în ziua când vei ieși să te duci într-o parte sau alta?" Și nu mi-ai răspuns tu: "Bine! am înțeles?"

⁴³Pentru ce atunci n-ai ascultat de jurământul Domnului și de porunca pe care ți-o dădusem?"

⁴⁴Și împăratul a zis lui Șimei: "Știi înăuntrul inimii tale tot răul pe care l-ai făcut tatălui meu David; Domnul a întors răutatea ta asupra capului tău.

2Sam 16.5;Ps 7.16;Ezec 17.19;

⁴⁵Dar împăratul Solomon va fi binecuvântat, și scaunul de domnie al lui David va fi întărit pe vecie înaintea Domnului."

Prov 25.5;

⁴⁶Și împăratul a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ieșit și a lovit pe Șimei; și Șimei a murit. Astfel, împărăția s-a întărit în mâinile lui Solomon.

1Împ 2.12;

3

Căsătoria lui Solomon. - Visul lui.

¹Solomon s-a încuscrit cu Faraon, împăratul Egiptului. A luat de nevastă pe fata lui Faraon, și a adus-o în cetatea lui David, până și-a isprăvit de zidit casa lui, casa Domnului, și zidul dimprejurul Ierusalimului.

1Împ 7.8;1Împ 9.24;2Sam 5.7;1Împ 7.1;1Împ Cap 6;1Împ 9.15-19;

²Poporul nu aducea jertfe decât pe înălțimi, căci până pe vremea aceasta nu se zidise încă o casă în Numele Domnului.

Lev 17.3-5;Deut 12.2-5;1Împ 22.43;

³Solomon iubea pe Domnul, și se ținea de obiceiurile tatălui său David. Numai că aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

Deut 6.5;Deut 30.16-20;Ps 31.23;Rom 8.28;1Cor 8.3;1Împ 3.6-14;

⁴Împăratul s-a dus la Gabaon să aducă jertfe acolo, căci era cea mai însemnată înălțime. Solomon a adus o mie de arderi de tot pe altar.

2Cron 1.3;1Cron 16.39;2Cron 1.3;

⁵La Gabaon, Domnul S-a arătat în vis lui Solomon noaptea, și Dumnezeu i-a zis: "Cere ce vrei să-ți dau."

1Împ 9.2;2Cron 1.7;Num 12.6;Mat 1.20;Mat 2.13-19;

⁶Solomon a răspuns: "Tu ai arătat o mare bunăvoință față de robul Tău David, tatăl meu, pentru că umbla înaintea Ta în credincioșie, în dreptate și în curăție de inimă față de Tine; i-ai păstrat această mare bunăvoință, și i-ai dat un fiu, care stă pe scaunul lui de domnie, cum se vede astăzi.

2Cron 1.8-etc;1Împ 2.4;1Împ 9.4;2Împ 20.3;Ps 15.2;1Împ 1.48;

⁷Acum Doamne, Dumnezeul meu, Tu ai pus pe robul Tău să împărătească în locul tatălui meu David; și eu nu sunt decât un tânăr, nu sunt încercat.

1Cron 29.1;Num 27.17;

⁸Robul Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai ales, popor foarte mare, care nu poate fi nici socotit, nici numărat, din pricina mulțimii lui.

Deut 7.6;Gen 13.16;Gen 15.5;

⁹Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr!"

2Cron 1.10;Prov 2.3-9;Iac 1.5;Ps 72.1-2;Evr 5.14;

¹⁰Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului.

¹¹Și Dumnezeu a zis: "Fiindcă lucrul acesta îl ceri, fiindcă nu ceri pentru tine nici viață lungă, nici bogății, nici moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate,

Iac 4.3;

¹²voi face după cuvântul tău. Îți voi da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n-a fost nimeni înaintea ta și nu se va scula nimeni niciodată ca tine.

1Ioan 5.14-15;1Împ 4.29-31;1Împ 5.12;1Împ 10.24;Ecl 1.16;

¹³Mai mult, îți voi da și ce n-ai cerut: bogății și slavă, așa încât în tot timpul vieții tale nu va fi nici un împărat ca tine.

Mat 6.33;Efes 3.20;1Împ 4.21-24;1Împ 10.23-25;Prov 3.16;

¹⁴Și dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl tău, îți voi lungi zilele."

1Împ 15.5;Ps 91.16;Prov 3.2;

¹⁵Solomon s-a deșteptat. Acesta a fost visul. Solomon s-a întors la Ierusalim, și s-a înfățișat înaintea chivotului legământului Domnului. A adus arderi de tot și jertfe de mulțumire, și a dat un ospăț tuturor slujitorilor lui.

Gen 41.7;Gen 40.20;1Împ 8.65;Est 1.3;Dan 5.1;Marc 6.21;

Judecata lui Solomon.

¹⁶Atunci au venit două femei curve la împărat, și s-au înfățișat înaintea lui.

Num 27.2;

¹⁷Una din femeia a zis: "Rogu-mă, domnul meu, eu și femeia aceasta locuim în aceeași casă, și am născut lângă ea în casă.

¹⁸După trei zile, femeia aceasta a născut și ea. Locuim împreună, nici un străin nu era cu noi în casă, nu eram decât noi amândouă.

¹⁹Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentru că se culcase peste el.

²⁰Ea s-a sculat pe la mijlocul nopții, a luat pe fiul meu de lângă mine, pe când dormea roaba ta, și l-a culcat la sânul ei: iar pe fiul ei, care murise, l-a culcat la sânul meu.

²¹Dimineața, m-am sculat să dau țâță copilului; și iată că era mort. M-am uitat cu luare-aminte la el dimineața; și iată că nu era fiul meu, pe care-l născusem."

²²Cealaltă femeie a zis: "Ba nu; fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort." Dar cea dintâi a răspuns: "Ba nicidecum! fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu." Așa au vorbit ele înaintea împăratului.

²³Împăratul a zis: "Una zice: "Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort." Și cealaltă zice: "Ba nicidecum! fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu."

²⁴Apoi a adăugat: "Aduceți-mi o sabie." Au adus o sabie înaintea împăratului.

²⁵Și împăratul a zis: "Tăiați în două copilul cel viu, și dați o jumătate uneia și o jumătate celeilalte."

²⁶Atunci femeia al cărei copil era viu, a simțit că i se rupe inima pentru copil, și a zis împăratului: "Ah! domnul meu, dă-i mai bine ei copilul cel viu, și nu-l omorî!" Dar cealaltă a zis: "Să nu fie nici al meu nici al tău; tăiați-!"

Gen 43.30;Isa 49.15;Ier 31.20;Osea 11.8;

²⁷Și împăratul, luând cuvântul, a zis: "Dați celei dintâi copilul cel viu, și nu-l omorâți. Ea este mama lui."

²⁸Tot Israelul a auzit de hotărârea pe care o rostise împăratul. Și s-au temut de împărat, căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, povățuindu-l în judecățile lui.

1Împ 3.9-12;

4

Slujbașii cei mai înalți ai lui Solomon.

¹Împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul.

²Iată căpeteniile pe care le avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului Țadoc,

³Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, erau logofeți; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor;

2Sam 8.16;2Sam 20.24;

⁴Benala, fiul lui Iehoiada, era peste oștire; Țadoc și Abiatar erau preoți.

1Împ 2.35;1Împ 2.27;

⁵Azaria, fiul lui Natan, era mai mare peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujbaș de stat, cirac al împăratului;

1Împ 4.7;2Sam 8.18;2Sam 20.26;2Sam 15.37;2Sam 16.16;1Cron 27.33;

⁶Ahişar era mai mare peste casa împăratului; şi Adoniram, fiul lui Abda, era mai mare peste dări.

1împ 5.14;

Numele celor doisprezece îngrijitori.

⁷Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. Ei îngrijeau de hrana împăratului şi a casei lui, fiecare timp de o lună din an.

⁸Iată-le numele: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim.

⁹Fiul lui Decher, la Macaş, la Saalbim, la Bet-Şemeş, la Elon şi la Bet-Hanan.

¹⁰Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco şi toată ţara Hefer.

¹¹Fiul lui Abinadab avea tot ţinutul Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui.

¹²Baana, fiul lui Ahilud, avea Taanac şi Meghido, şi tot Bet-Şeanul de lângă Țartan sub Izreel, de la Bet-Şean până la Abel-Mehola, până dincolo de locmeam.

¹³Fiul lui Gheber, la Ramot din Galaad; el avea târgurile lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea şi ţinutul Argob în Basan, şaizeci cetăţi mari cu ziduri şi zăvoare de aramă.

Num 32.41;Deut 3.4;

¹⁴Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim.

¹⁵Ahimaaş, în Neftali. El luase de nevastă pe Basmat, fata lui Solomon.

¹⁶Baana, fiul lui Huşai, în Aşer şi la Bealot.

¹⁷Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar.

¹⁸Şimei, fiul lui Ela, în Beniamin.

¹⁹Gheber, fiul lui Uri, în ţara Galaadului; el avea ţinutul lui Sihon, împăratul Amoriţilor şi al lui Og, împăratul Basanului. Era un singur îngrijitor în ţara aceasta.

Deut 3.8;

Mărirea lui Solomon.

²⁰Iuda și Israel erau în număr foarte mare, ca nisipul de pe țărmul mării. Ei mâncau, beau și se înveseleau.

Gen 22.17;1Împ 3.8;Prov 14.28;Ps 72.3-7;Mic 4.4;

²¹Solomon mai stăpânea și toate împărățiile de la Râu până în țara Filistenilor și până la hotarul Egiptului. Ei îi aduceau daruri, și au fost supuși lui Solomon tot timpul vieții lui.

2Cron 9.26;Ps 72.8;Gen 15.18;Ios 1.4;Ps 68.29;Ps 72.10-11;

²²În fiecare zi Solomon mânca: treizeci de cori de floare de făină, și șizeci de cori de altă făină,

²³zece boi grași, douăzeci de boi de păscut, și o sută de oi, afară de cerbi, căprioare, ciute și păsări îngrășate.

²⁴Stăpânea peste toată țara de dincoace de Râu, de la Tifsah până la Gaza, peste toți împărății de dincoace de Râu. Și avea pace pretutindeni de jur împrejur.

Ps 72.11;1Cron 22.9;

²⁵Iuda și Israel, de la Dan până la Beer-Șeba, au locuit în liniște fiecare sub via lui și sub smochinul lui, în tot timpul lui Solomon.

Ier 23.6;Mic 4.4;Zah 3.10;Jud 20.1;

²⁶Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru caii de la carele lui, și douăsprezece mii de călăreți.

1Împ 10.26;2Cron 1.14;2Cron 9.25;Deut 17.16;

²⁷Îngrijitorii îngrijeau de hrana împăratului Solomon și a tuturor celor ce se apropiau de masa lui, fiecare în luna lui; și nu lăsau să fie vreo lipsă.

1Împ 4.7;

²⁸Aduceau și orz și paie pentru armăsari și fugari, în locul unde se afla împăratul, fiecare după poruncile pe care le primise.

Faima și înțelepciunea lui Solomon.

²⁹Dumnezeu a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare pricepere, și cunoștințe multe ca nisipul de pe țărmul mării.

1Împ 3.12;

³⁰Înțelepciunea lui Solomon întrecea înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și toată înțelepciunea Egiptenilor.

Gen 25.6;Fapt 7.22;

³¹El era mai înțelept decât orice om, mai mult decât Etan, Ezrahitul, mai mult decât Heman, Calcol și Darda, fiii lui Mahol; și faima lui se răspândise printre toate neamurile, dimprejur.

1Împ 3.12;1Cron 15.19;Ps 89-titlu;1Cron 2.6;
1Cron 6.33;1Cron 15.19;Ps 88-titlu;

³²A rostit trei mii de pilde, și a alcătuit o mie cinci cântări.

Prov 1.1;Ecl 12.9;Cânt 1.1;

³³A vorbit despre copaci, de la cedrul din Liban până la isopul care crește pe zid, a vorbit de asemenea despre dobitoace, despre păsări, despre târătoare și despre pești.

³⁴Veneau oameni din toate popoarele să asculte înțelepciunea lui Solomon, din partea tuturor împăraților pământului care auziseră vorbindu-se de înțelepciunea lui.

1Împ 10.1;2Cron 9.1-23;

5

Zidirea Templului.

¹Hiram, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon; căci auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, și el iubise totdeauna pe David.

1Împ 5.10-18;2Cron 2.3;2Sam 5.11;1Cron 14.1;Amos 1.9;

²Solomon a trimis vorbă lui Hiram:

2Cron 2.3;

³"Știi că tatăl meu David n-a putut să zidească o casă Domnului, Dumnezeului lui, din pricina războaielor cu care l-au înconjurat vrăjmașii lui, până ce Domnul i-a pus sub talpa picioarelor lui.

1Cron 22.8;1Cron 28.3;

⁴Acum Domnul, Dumnezeul meu, mi-a dat odihnă din toate părțile; nu mai am nici potrivnic, nici nenorociri!

1Împ 4.24;1Cron 22.9;

⁵Iată că am de gând să zidesc o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu, cum a spus Domnul tatălui meu David, zicând: "Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău, pe scaunul tău de domnie, el va zidi o casă Numelui Meu."

2Cron 2.4;2Sam 7.13;1Cron 17.12;1Cron 22.10;

⁶Poruncește acum să se taie pentru mine cedri din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai tăi, și-ți voi plăti simbria slujitorilor tăi așa cum o vei hotărî tu; căci știi că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne ca Sidonienii."

2Cron 2.8-10;

⁷Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie, și a zis: "Binecuvântat să fie astăzi Domnul, care a dat lui David un fiu înțelept, drept căpetenie a acestui mare popor!"

⁸Și Hiram a trimis răspuns lui Solomon: "Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce vei vrea în ce privește lemnele de cedru și lemnele de chiparos.

⁹Slujitorii mei le vor pogorî din Liban la mare, și le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei arăta: acolo, voi pune să le dezlege, și le vei lua. Ceea ce cer în schimb, este să trimiți merinde casei mele."

2Cron 2.16;Ezra 3.7;Ezec 27.17;Fapt 12.20;

¹⁰Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos cât a voit.

¹¹Și Solomon a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu pentru hrana casei lui și douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram.

2Cron 2.10;

¹²Domnul a dat înțelepciune lui Solomon, cum îi făgăduise. Între Hiram și Solomon a fost pace, și au făcut legământ împreună.

1Împ 3.12;

¹³Împăratul Solomon a luat din tot Israelul oameni de corvoadă, în număr de treizeci de mii.

¹⁴I-a trimis în Liban, câte zece mii pe lună, cu schimbul; o lună erau în Liban, și două luni erau acasă. Adoniram era mai mare peste oamenii de corvoadă.

1Împ 4.6;

¹⁵Solomon mai avea șaptezeci de mii de oameni care purtau poverile și optzeci de mii care tăiau pietrele în munți,

1Împ 9.21;2Cron 2.17-18;

¹⁶afară de căpeteniile, în număr de trei mii trei sute, puse de Solomon peste lucrări și însărcinate cu privegherea lucrătorilor.

¹⁷Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari și mărețe, cioplite pentru temeliile casei.

1Cron 22.2;

¹⁸Lucrătorii lui Solomon, ai lui Hiram, și Ghibliții, le-au cioplit, și au pregătit lemnele și pietrele pentru zidirea casei.

6

Zidirea templului.

¹În al patru sute optzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, Solomon a zidit casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a doua.

2Cron 3.1-2;Fapt 7.47;

²Casa pe care a zidit-o împăratul Solomon Domnului, era lungă de șaizeci de coți, lată de douăzeci, și înaltă de treizeci.

Ezec 41.1;

³Pridvorul dinaintea templului casei avea o lungime de douăzeci de coți, în lățimea casei, și zece coți lărgime în fața casei.

⁴Împăratul a făcut casei ferestre largi înăuntru și strâmte afară.

Ezec 40.16;Ezec 41.16;

⁵A zidit lipite de zidul casei mai multe rânduri de odăi, unul peste altul, de jur împrejur, care înconjurau zidurile casei, Templul și sfântul locaș; și a făcut astfel odăi lăturalnice de jur împrejur.

Ezec 41.6;1Împ 6.16-31;

⁶Catul de jos era lat de cinci coți, cel de la mijloc de șase coți, iar al treilea de șapte coți; căci pe partea de afară a casei a făcut arcade strâmte împrejur ca grinzile să nu fie prinse în zidurile casei.

⁷Când s-a zidit casa, s-au întrebuințat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, așa că nici ciocan, nici secure, nici o unealtă de fier nu s-au auzit în casă în timpul zidirii.

Deut 27.5-6;1Împ 5.18;

⁸Intrarea odăilor din catul de jos era în partea dreaptă a casei; în catul de la mijloc te suiai pe o scară cotită, și tot așa de la catul de mijloc la al treilea.

⁹După ce a isprăvit de zidit casa, Solomon a acoperit-o cu scânduri și cu grinzi de cedru.

1Împ 6.14-38;

¹⁰A făcut de cinci coți de înalte fiecare din caturile dimprejurul întregii case, și le-a legat de casă prin lemne de cedru.

¹¹Domnul a vorbit lui Solomon, și i-a zis:

¹²"Tu zidești casa aceasta! Dacă vei umbla după legile Mele, dacă vei împlini orânduirile Mele, dacă vei păzi și vei urma toate poruncile Mele, voi împlini față de tine făgăduința pe care am făcut-o tatălui tău David,

1Împ 2.4;1Împ 9.4;2Sam 7.13;1Cron 22.10;

¹³voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, și nu voi părăsi pe poporul Meu Israel."

Ex 25.8;Lev 26.11;2Cor 6.16;Apoc 21.3;Deut 31.6;

¹⁴După ce a isprăvit de zidit casa,

1Împ 6.38;

¹⁵Solomon i-a îmbrăcat zidurile pe dinăuntru cu scânduri de cedru, de la pardoseală până la tavan; a îmbrăcat astfel în lemn partea dinăuntru, și a acoperit pardoseala casei cu scânduri de chiparos.

¹⁶A îmbrăcat cu scânduri de cedru cei douăzeci de coți ai fundului casei, de la pardoseală până în creștetul zidurilor, și a păstrat locul acesta ca să facă din el Sfânta Sfințelor, Locul prea sfânt.

Ex 26.33;Lev 16.2;1Împ 8.6;2Cron 3.8;Ezec 45.3;Evr 9.3;

¹⁷Cei patruzeci de coți de dinainte alcătuiau Casa, adică Templul.

¹⁸Lemnul de cedru dinăuntru avea săpături de colocinți, și flori deschise; totul era de cedru, nu se vedea nici o piatră.

¹⁹Solomon a pregătit Locul prea sfânt înăuntru în mijlocul casei, ca să așeze acolo chivotul legământului Domnului.

²⁰Locul prea sfânt avea douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime, și douăzeci de coți înălțime. Solomon l-a căptușit cu aur curat. A făcut înaintea Locului prea sfânt un altar de lemn de cedru, și l-a acoperit cu aur.

²¹Partea dinăuntru a casei a căptușit-o cu aur, și a prins perdeaua dinăuntru în lăntișoare de aur înaintea Locului prea sfânt, pe care l-a acoperit cu aur.

²²A căptușit toată casa cu aur, casa întreagă, și a acoperit cu aur tot altarul care era înaintea Locului prea sfânt.

Ex 30.1-6;

²³În Locul prea sfânt a făcut doi heruvimi de lemn de măslin sălbatic, înalți de zece coți.

Ex 37.7-9;2Cron 3.10-12;

²⁴Fiecare din cele două aripi ale unuia din heruvimi avea cinci coți, ceea ce făcea zece coți de la capătul uneia din aripile lui până la capătul celeilalte.

²⁵Al doilea heruvim avea tot zece coți. Măsura și chipul erau aceleași pentru amândoi heruvimii.

²⁶Înălțimea fiecăruia din cei doi heruvimi era de zece coți.

²⁷Solomon a așezat heruvimii în mijlocul casei, în partea dinăuntru. Aripile lor erau întinse; aripa celui dintâi atingea un zid, și aripa celui de al doilea atingea celălalt zid; iar celelalte aripi ale lor se întâlneau la capete în mijlocul casei.

Ex 25.20;Ex 37.9;2Cron 5.8;

²⁸Solomon a acoperit și heruvimii cu aur.

²⁹Pe toate zidurile casei de jur împrejur, în partea din fund și în față, a pus să sape chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise.

³⁰A acoperit pardoseala casei cu aur, în partea din fund și în față.

³¹La intrarea Locului prea sfânt a făcut două uși din lemn de măslin sălbatic; pragul de sus și ușorii ușilor erau în cinci muchii.

³²Cele două uși erau făcute din lemn de măslin sălbatic. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici, și de flori deschise, și le-a acoperit cu aur, a întins aurul și peste heruvimi și peste finici.

³³A făcut de asemenea pentru poarta Templului, niște ușiori de lemn de măslin sălbatic, în patru muchii,

³⁴și cu două uși de lemn de chiparos; fiecare ușă era făcută din două scânduri despărțite.

Ezec 41.23-25;

³⁵A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise, și le-a acoperit cu aur, pe care l-a întins pe săpătura de chipuri.

³⁶A zidit și curtea dinăuntru din trei rânduri de pietre cioplite și dintr-un rând de grinzi de cedru.

³⁷În anul al patrulea, în luna Ziv, s-au pus temeliele casei Domnului;

1Împ 6.1;

³⁸și în anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lună, casa a fost isprăvită în toate părțile ei și așa cum trebuia să fie. În timp de șapte ani a zidit-o Solomon.

1Împ 6.1;

7

Zidirea casei lui Solomon.

¹Solomon și-a mai zidit și casa lui, și a ținut treisprezece ani până când a isprăvit-o de tot.

1Împ 9.10;2Cron 8.1;

²A zidit mai întâi casa din pădurea Libanului, lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți, și înaltă de treizeci de coți. Se sprijinea pe patru rânduri de stâlpi de cedru, și pe stâlpi erau grinzi de cedru.

³A acoperit cu cedru odăile care erau sprijinite de stâlpi și care erau în număr de patruzeci și cinci, câte cincisprezece de fiecare cat.

⁴Erau trei caturi, și fiecare din ele avea ferestrele față în față.

⁵Toate ușile și toți ușiorii erau din bârne în patru muchii, și la fiecare din cele trei caturi, ușile erau față în față.

⁶A făcut un pridvor de stâlpi, lung de cincizeci de coți și lat de treizeci de coți, și un alt pridvor înaintea cu stâlpi și trepte în față.

⁷A făcut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca, pridvorul judecății; și l-a acoperit cu cedru, de la pardoseală până în tavan.

⁸Casa lui de locuit a fost zidită în același fel, într-o altă curte, în dosul pridvorului. Și a făcut o casă la fel cu pridvorul acesta pentru fata lui Faraon, pe care o luase de nevastă.

1Împ 3.1;2Cron 8.11;

⁹Pentru toate aceste clădiri a întrebuințat pietre minunate, cioplite după măsură, ferestruite cu ferăstrăul, înăuntru și în afară; și aceasta din temelii până la streășină, și afară până la curtea cea mare.

¹⁰Temeliile erau de pietre foarte de preț, și mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți.

¹¹Deasupra erau iarăși pietre foarte de preț, tăiate după măsură, și lemn de cedru.

¹²Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei șiruri de pietre cioplite și un șir de bârne de cedru, ca și curtea dinăuntru a casei Domnului, și ca și pridvorul casei.

Ioan 10.23;Fapt 3.11;

Cei doi stâlpi de aramă.

¹³Împăratul Solomon a trimis și a adus din Tir pe Hiram,

2Cron 4.11;

¹⁴fiul unei văduve din seminția lui Neftali, și al unui tată din Tir, care lucra în aramă. Hiram era plin de înțelepciune, de pricepere și de știință în săvârșirea oricărei lucrări de aramă. El a venit la împăratul Solomon, și i-a făcut toate lucrările.

2Cron 2.14;2Cron 4.16;Ex 31.3;Ex 36.1;

¹⁵A turnat cei doi stâlpi de aramă. Cel dintâi avea optsprezece coți în înălțime, și un fir de doisprezece coți măsura grosimea celui de al doilea.

2Împ 25.17;2Cron 3.15;2Cron 4.12;Ier 52.21;

¹⁶A turnat două acoperișuri de aramă, ca să le pună pe vârfurile stâlpilor; cel dintâi era înalt de cinci coți, și al doilea era înalt de cinci coți.

¹⁷A mai făcut niște împletituri în chip de rețea, niște ciucuri făcuți cu lăntișoare, pentru acoperișurile de pe vârful stâlpilor, șapte pentru acoperișul dintâi, și șapte pentru acoperișul al doilea.

¹⁸A făcut câte două șiruri de rodii împrejurul uneia din rețele, ca să acopere acoperișul de pe vârful unuia din stâlpi; tot așa a făcut și pentru al doilea.

¹⁹Acoperișurile de pe vârful stâlpilor, în pridvor, erau lucrate așa de parcă erau niște crini și aveau patru coți.

²⁰Acoperișurile de pe cei doi stâlpi erau înconjurate de două sute de rodii, sus, lângă umflătura care era peste rețea; de asemenea erau două sute de rodii înșirate în jurul celui de al doilea acoperiș.

2Cron 3.16;2Cron 4.13;Ier 52.23;

²¹A așezat stâlpii în pridvorul Templului; a așezat stâlpul din dreapta, și l-a numit Iachin; apoi a așezat stâlpul din stânga, și l-a numit Boaz.

2Cron 3.17;1Împ 6.3;

²²În vârful stâlpilor era o lucrătură în chip de crini. Astfel s-a isprăvit lucrarea stâlpilor.

Marea de aramă, ligheanele de aramă.

²³A făcut marea turnată din aramă. Avea zece coți de la o margine până la cealaltă, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți.

2Împ 25.13;2Cron 4.2;Ier 52.17;

²⁴Sub buza ei erau săpați niște colociți, câte zece la fiecare cot, de jur împrejurul mării; colociții, așezați pe două rânduri, erau turnați împreună cu ea dintr-o singură bucată.

2Cron 4.3;

²⁵Era așezată pe doisprezece boi, din care trei întorși spre miază noapte, trei întorși spre apus; trei întorși spre miază zi, și trei întorși spre răsărit; marea era deasupra lor, și toată partea dinapoi a trupurilor lor era înăuntru.

2Cron 4.4-5;Ier 52.20;

²⁶Grosimea ei era de un lat de mână; și marginea ei era ca marginea unui potir, făcută ca floarea crinului. Avea o încăpere de două mii de vedre.

2Cron 4.5;

²⁷A mai făcut zece temelii de aramă. Fiecare temelie era lungă de patru coți, lată de patru coți, și înaltă de trei coți.

²⁸Iată cum erau temeliiile acestea. Erau făcute din tăblii, legate la colțuri cu încheieturi.

²⁹Pe tăbliile dintre încheieturi erau niște lei, boi și heruvimi; și pe încheieturi, deasupra și dedesubtul leilor și boilor, erau niște împletituri care atârnav în chip de ciucuri.

³⁰Fiecare temelie avea patru roți de aramă cu osii de aramă; și la cele patru colțuri erau niște polițe turnate, sub lighean, și lângă ciucuri.

³¹Gura temeliei dinăuntru acoperișului până sus era de un cot; gura aceasta era rotundă, ca pentru lucrările de felul acesta, și era lată de un cot și jumătate; avea și săpături. Tăbliile erau în patru muchii, nu rotunde.

³²Cele patru roți erau sub tăblii, și osiile roților erau prinse de temelie; fiecare era înaltă de un cot și jumătate.

³³Roțile erau făcute ca ale unui car. Osiile, obezile, spițele și butucii lor erau toate turnate.

³⁴La cele patru colțuri ale fiecărei temelii erau niște polițe dintr-o bucată cu temelia.

³⁵Partea de sus a temeliei se sfârșea cu un cerc înalt de o jumătate de cot, și își avea proptelele cu tăbliile ei făcute dintr-o bucată cu ea.

³⁶Pe plăcile proptelelor, și pe tăblii, a săpat heruvimi, lei și finici, după locurile goale, și ciucuri de jur împrejur.

³⁷Așa a făcut cele zece temelii; turnătura, măsura și chipul erau la fel pentru toate.

³⁸A mai făcut zece ligheane de aramă. Fiecare lighean avea o încăpere de patruzeci de bați, fiecare lighean avea patru coți, fiecare lighean era pe câte una din cele zece temelii.

2Cron 4.6;

³⁹A pus cinci temelii pe partea dreaptă a casei, și cinci temelii pe partea stângă a casei; iar marea de aramă a pus-o în partea dreaptă a casei la miazăzi răsărit.

⁴⁰Hiram a făcut cenușarele, lopețile și ligheanele. Așa a sfârșit Hiram toată lucrarea pe care i-o dăduse împăratul Solomon s-o facă pentru Casa Domnului:

Sfârșitul lucrării.

⁴¹doi stâlpi cu cele două acoperișuri și cu cununile lor de pe vârful stâlpilor; cele două rețele ca să acopere cele două cununi ale acoperișurilor de pe vârful stâlpilor;

1Împ 7.17-18;

⁴²cele patru sute de rodii pentru cele două rețele, câte două rânduri de rodii de fiecare rețea, ca să acopere cele două cununi ale acoperișurilor de pe vârful stâlpilor;

⁴³cele zece temelii, și cele zece ligheane de pe temelii;

⁴⁴marea, și cei doisprezece boi de sub mare;

⁴⁵cenușarele, lopețile și ligheanele. Toate aceste unelte, pe care le-a dat împăratul Solomon lui Hiram să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită.

Ex 27.3;2Cron 4.16;

⁴⁶Împăratul a pus să le toarne în câmpia Iordanului, într-un pământ humos, între Sucot și Țartan.

2Cron 4.17;Gen 33.17;Ios 3.16;

⁴⁷Solomon a lăsat toate aceste unelte necântărite, căci erau foarte multe, și greutatea aramei nu se putea socoti.

⁴⁸Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa Domnului: altarul de aur; masa de aur, unde se puneau pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

Ex 37.25;Ex 37.10;Ex 25.30;Lev 24.5-8;

⁴⁹sfeșnicile de aur curat, cinci la dreapta și cinci la stânga, înaintea Locului prea sfânt, cu florile, candelile și mucările de aur;

⁵⁰ligheanele, cuțitele, potirele, ceștile și cățuile de aur curat; și țâțânile de aur curat pentru ușa dinăuntru la intrarea în Locul prea sfânt, și pentru ușa casei de la intrarea Templului.

⁵¹Astfel s-a isprăvit toată lucrarea, pe care a făcut-o împăratul Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și uneltele, pe care le hărăzise tatăl său David, și le-a pus în vistierile Casei Domnului.

2Sam 8.11;2Cron 5.1;

8

Mutarea chivotului și cortului.

¹Atunci împăratul Solomon a adunat la el la Ierusalim pe bătrânii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe căpeteniile familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui David, adică Sionul, chivotul legământului Domnului.

2Cron 5.2;2Sam 6.17;2Sam 5.7-9;2Sam 6.12-16;

²Toți bărbații lui Israel s-au strâns la împăratul Solomon, în luna lui Etanim, care este a șaptea lună, în timpul praznicului.

Lev 23.34;2Cron 7.8;

³Când au venit toți bătrânii lui Israel, preoții au ridicat chivotul.

Num 4.15;Deut 31.9;Ios 3.3-6;1Cron 15.14-15;

⁴Au adus chivotul Domnului, cortul întâlnirii, și toate uneltele sfinte, care erau în cort: preoții și Leviții le-au adus.

1Împ 3.4;2Cron 1.3;

⁵Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel chemată la el au stat înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, care n-au putut fi nici numărați, nici socotiți, din pricina mulțimii lor.

2Sam 6.13;

⁶Preoții au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în Locul prea sfânt al casei, în Sfânta Sfintelor, sub aripile heruvimilor.

2Sam 6.17;Ex 26.33-34;1Împ 6.19;1Împ 6.27;

⁷Căci heruvimii aveau aripile întinse peste Locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.

⁸Se dăduse drugilor o așa lungime încât capetele lor se vedeau din Locul sfânt dinaintea Locului prea sfânt, dar nu se vedeau de afară. Ei au fost acolo până în ziua de azi.

Ex 25.14-15;

⁹În chivot nu erau decât cele două table de piatră, pe care le-a pus Moise în el la Horeb, când a făcut Domnul legământ cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din țara Egiptului.

Ex 25.21;Deut 10.2;Deut 10.5;Evr 9.4;
Ex 40.20;Ex 34.27-28;Deut 4.13;1Împ 8.21;

¹⁰În clipa când au ieșit preoții din Locul sfânt, norul a umplut casa Domnului.

Ex 40.34-35;2Cron 5.13-14;2Cron 7.2;

¹¹Preoții n-au putut să rămână acolo să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa Domnului.

Solomon binecuvântează adunarea.

¹²Atunci Solomon a zis: "Domnul a zis că vrea să locuiască în întuneric!

2Cron 6.1;Lev 16.2;Ps 18.11;Ps 97.2;

¹³Eu am zidit o casă care va fi locuința Ta, un loc unde vei locui pe vecie!"

2Sam 7.13;Ps 132.14;

¹⁴Împăratul și-a întors fața, și a binecuvântat pe toată adunarea lui Israel. Toată adunarea lui Israel era în picioare.

2Sam 6.18;

¹⁵Și el a zis: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Lui tatălui meu David, și care împlinește, prin puterea Lui, ce spusese, când a zis:

Luc 1.68;2Sam 7.5-25;

¹⁶"Din ziua când am scos din Egipt pe poporul Meu Israel, n-am ales nici o cetate dintre toate semințiile lui Israel ca să Mi se zidească în ea o casă unde să locuiască Numele Meu, ci am ales pe David să împărățească peste poporul Meu Israel!"

2Sam 7.6;2Cron 6.5;1Împ 8.29;Deut 12.11;
1Sam 16.1;2Sam 7.8;1Cron 28.4;

17Tatăl meu David avea de gând să zidească o casă Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel.

2Sam 7.2;1Cron 17.1;

18Și Domnul a zis tatălui meu David: "Fiindcă ai avut de gând să zidești o casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut acest gând.

2Cron 6.8-9;

19Numai că nu tu vei zidi casa; ci fiul tău ieșit din trupul tău, va zidi casa Numelui Meu."

2Sam 7.5-13;1Împ 5.3-5;

20Domnul a împlinit cuvintele pe care le rostise. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit casa Numelui Domnului, Dumnezeul lui Israel.

1Cron 28.5-6;

21Am rânduit un loc pentru chivot, unde este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu părinții noștri, când i-a scos din țara Egiptului.

1Împ 8.9;Deut 31.26;

Rugăciunea lui Solomon.

22Solomon s-a așezat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel. Și-a întins mâinile spre cer,

2Cron 6.12;Ex 9.33;Ezra 9.5;Isa 1.15;

23și a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, nici sus în ceruri, nici jos pe pământ: Tu ții legământul și îndurarea față de robii Tăi, care umblă înaintea Ta din toată inima lor!

Ex 15.11;2Sam 7.22;Deut 7.9;Neem 1.5;
Dan 9.4;Gen 17.1;1Împ 3.6;2Împ 20.3;

24Astfel, ai ținut cuvântul dat robului tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta, împlinești în ziua aceasta cu puterea Ta.

25Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu David, când ai zis: "Nu vei fi lipsit niciodată înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia seamă la calea lor, și să umble înaintea Mea cum ai umblat tu înaintea Mea.

2Sam 7.12-16;1Împ 2.4;

26 Oh, Dumnezeul lui Israel, împlinească-se făgăduința pe care ai făcut-o robului tău David, tatăl meu!

2Sam 7.25;

27 Dar ce! Va locui oare cu adevărat Dumnezeu pe pământ? Iată că cerurile și cerurile cerurilor nu pot să Te cuprindă: cu cât mai puțin casa aceasta pe care Ți-am zidit-o eu!

2Cron 2.6;Isa 66.1;Ier 23.24;
Fapt 7.49;Fapt 17.24;2Cor 12.2;

28 Totuși, Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea robului Tău și la cererea lui; ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face astăzi robul Tău.

29 Ochii tăi să fie zi și noapte deschiși asupra casei acesteia, asupra locului despre care ai zis: "Acolo va fi Numele Meu!" Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău în locul acesta.

Dan 6.10;

30 Binevoiește și ascultă cererea robului Tău și a poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă-i și iartă-i!

2Cron 20.9;Neem 1.6;

31 Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său și va fi silit să facă un jurământ, și va veni să jure înaintea altarului Tău, în casa aceasta, -

Ex 22.11;

32 ascultă-l din ceruri, lucrează, și fă dreptate robilor Tăi; osândește pe cel vinovat, și întoarce vina purtării lui asupra capului lui; dă dreptate celui nevinovat, și fă-i după nevinovăția lui!

Deut 25.1;

33 Când poporul Tău Israel va fi bătut de vrăjmaș, pentru că a păcătuit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă-ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta, -

Lev 26.17;Deut 28.25;Lev 26.39-40;Neem 1.9;

34 ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel, și întoarce-i în țara pe care ai dat-o părinților lor!

³⁵Când se va închide cerul, și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor făcute de ei împotriva Ta: dacă se vor ruga în locul acesta și vor da slavă Numelui tău, și dacă se vor abate de la păcatele lor, pentru că-i vei pedepsi -

Lev 26.19;Deut 28.23;

³⁶ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău Israel, învață-l calea cea bună pe care trebuie să umble, și să trimiți ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău!

Ps 25.4;Ps 27.11;Ps 94.12;Ps 143.8;1Sam 12.23;

³⁷Când foametea, ciuma, rugina, tăciunele, lăcustele, de un fel sau altul, vor fi în țară, când vrăjmașul va împresura pe poporul Tău în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de orice fel:

Lev 26.16-26;Deut 28.21-52;2Cron 20.9;

³⁸dacă un om, dacă tot poporul Tău Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște mustrea cugetului lui și va întinde mâinile spre casa aceasta, -

³⁹ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; lucrează, și răsplătește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști inima fiecăruia, căci numai Tu cunoști inima tuturor copiilor oamenilor,

1Sam 16.7;1Cron 28.9;Ps 11.4;Ier 17.10;Fapt 1.24;

⁴⁰ca să se teamă de Tine în tot timpul cât vor trăi în țara pe care ai dat-o părinților noștri!

Ps 130.4;

⁴¹Când străinul, care nu este din poporul Tău Israel, va veni dintr-o țară depărtată, pentru Numele Tău,

⁴²căci se va ști că Numele Tău este mare, mâna Ta este tare, și brațul Tău este întins, când va veni să se roage în casa aceasta, -

Deut 3.24;

⁴³ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și dă străinului acela tot ce-Ți va cere, pentru ca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău, să se teamă de Tine, ca și poporul Tău Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste casa aceasta pe care am zidit-o eu!

1Sam 17.46;2Împ 19.19;Ps 67.2;Ps 102.15;

⁴⁴Când poporul Tău va ieși la luptă împotriva vrăjmașului său, urmând calea pe care i-o vei porunci Tu: dacă vor face rugăciuni Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales-o Tu, și spre casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău, -

⁴⁵ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate!

⁴⁶Când vor păcătui împotriva Ta, - căci nu este om care să nu păcătuiască, - și Te vei mânia împotriva lor și-i vei da în mâna vrăjmașului, care-i va duce robi într-o țară vrăjmașă, depărtată sau apropiată:

2Cron 6.36;Prov 20.9;Ecl 7.20;
Iac 3.2;1Ioan 1.8-10;Lev 26.34-44;Deut 28.36-64;

⁴⁷dacă se vor coborî în ei înșiși, în țara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine, și-Ți vor face cereri în țara celor ce-i vor duce în robie, și vor zice: "Am păcătuțit, am săvârșit fărădelegi, am făcut rău!";

Lev 26.40;Neem 1.6;Ps 106.6;Dan 9.5;

⁴⁸dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, în țara vrăjmașilor lor care i-au luat robi, dacă-Ți vor face rugăciuni, cu privirile întoarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o, și spre casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău, -

Ier 29.12-14;Dan 6.10;

⁴⁹ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor: și fă-le dreptate;

⁵⁰iartă poporului Tău păcatele lui și toate fărădelegile făcute împotriva Ta; trezește mila celor ce-i vor ține robi, ca să se îndure de ei,

Ezra 7.6;Ps 106.46;

⁵¹căci sunt poporul Tău și moștenirea Ta, și Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul unui cuptor de fier!

Deut 9.29;Neem 1.10;Deut 4.20;Ier 11.4;

⁵²Ochii Tăi să fie deschiși la cererea robului Tău și la cererea poporului Tău Israel, ca să-i ascuți în tot ce-Ți vor cere!

⁵³Căci Tu i-ai ales din toate celelalte popoare ale pământului, ca să faci din ei moștenirea Ta, cum ai spus prin robul Tău Moise, când ai scos din Egipt pe părinții noștri, Doamne, Dumnezeule!"

Ex 19.5;Deut 9.26-29;Deut 14.2;

⁵⁴Când a isprăvit Solomon de spus Domnului toată rugăciunea aceasta și cererea aceasta, s-a sculat dinaintea altarului Domnului, unde îngenunchease, cu mâinile întinse spre cer.

⁵⁵Și stând în picioare, a binecuvântat cu glas tare toată adunarea lui Israel, zicând:

2Sam 6.18;

⁵⁶"Binecuvântat să fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său Israel, după toate făgăduințele Lui! Din toate bunele cuvinte pe care le rostise prin robul Său Moise, nici unul n-a rămas neîmplinit.

Deut 12.10; Ios 21.45; Ios 23.14;

⁵⁷Domnul, Dumnezeul nostru, să fie cu noi, cum a fost cu părinții noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lase,

Deut 31.6; Ios 1.5;

⁵⁸ci să ne plece inimile spre El, ca să umblăm în toate căile Lui, și să păzim poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, pe care le-a poruncit părinților noștri!

Ps 119.36;

⁵⁹Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, să fie zi și noapte înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și să facă în tot timpul dreptate robului Său și poporului Său Israel,

⁶⁰pentru ca toate popoarele pământului să poată cunoaște că Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El!

Ios 4.24; 1Sam 17.46; 2Împ 19.19; Deut 4.35-39;

⁶¹Inima voastră să fie în totul a Domnului, Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmați legile Lui și să păziți poruncile Lui."

1Împ 11.4; 1Împ 15.3-14; 2Împ 20.3;

Sfințirea templului.

⁶²Împăratul și tot Israelul împreună cu el au adus jertfe înaintea Domnului.

2Cron 7.4;

⁶³Solomon a junghiat douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi pentru jertfa de mulțumire, pe care a adus-o Domnului. Așa a făcut împăratul și toți copiii lui Israel sfințirea Casei Domnului.

⁶⁴În ziua aceea, împăratul a sfințit mijlocul curții, care este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot, darurile de mâncare, și grăsimile jertfelor de mulțumire, pentru că altarul de aramă care este înaintea Domnului era prea mic, ca să cuprindă arderile de tot, darurile de mâncare, și grăsimile jertfelor de mulțumire.

2Cron 7.7;2Cron 4.1;

⁶⁵Solomon a prăznuit atunci sărbătoarea, și tot Israelul a prăznuit împreună cu el. O mare mulțime, venită de la împrejurimile Hamatului până la pârâul Egiptului, s-a strâns înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, timp de șapte zile, și alte șapte zile, adică patrusprezece zile.

1Împ 8.2;Lev 23.34;Num 34.8;Ios 13.5;
Jud 3.3;2Împ 14.25;Gen 15.18;Num 34.5;2Cron 7.8;

⁶⁶În ziua a opta, a dat drumul poporului. Și ei au binecuvântat pe împărat, și s-au dus în corturile lor, veseli și cu inima mulțumită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului Său David, și poporului Său Israel.

2Cron 7.9-10;

9

Dumnezeu se arată a doua oară.

¹Când a isprăvit Solomon de zidit Casa Domnului, casa împăratului și tot ce a găsit cu cale să facă,

2Cron 7.11;1Împ 7.1;2Cron 8.6;

²Domnul S-a arătat a doua oară lui Solomon, cum i Se arătase la Gabaon.

1Împ 3.5;

³Și Domnul i-a zis: "Îți ascult rugăciunea și cererea pe care Mi-ai făcut-o, sfințesc casa aceasta pe care ai zidit-o ca să pui în ea pentru totdeauna Numele Meu, și ochii Mei și inima Mea vor fi acolo pe vecie.

2Împ 20.5;Ps 10.17;1Împ 8.29;Deut 11.12;

⁴Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea, cum a umblat tatăl tău David, cu inimă curată și cu neprihănire, făcând tot ce ți-am poruncit, dacă vei păzi legile și poruncile Mele,

Gen 17.1;1Împ 11.4-38;1Împ 14.8;1Împ 15.5;

⁵voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției tale în Israel, cum am spus tatălui tău David, când am zis: "Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel."

2Sam 7.12-16;1Împ 2.4;1Împ 6.12;
1Cron 22.10;Ps 132.12;

⁶Dar dacă vă veți abate de la Mine, voi și fiii voștri, dacă nu veți păzi poruncile Mele și legile Mele pe care vi le-am dat, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor,

2Sam 7.14;2Cron 7.19-20;Ps 89.30;

⁷voi nimici pe Israel din țara pe care i-am dat-o, voi lepăda de la Mine casa pe care am sfințit-o Numelui Meu, și Israel va ajunge de răs și de pomină printre toate popoarele.

Deut 4.26;2Împ 17.33;2Împ 25.21;
Ier 7.14;Deut 28.37;Ps 44.14;

⁸Și oricât de înaltă este casa aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va rămâne încremenit și va fluiera. Și va zice: "Pentru ce a făcut Domnul așa țării acesteia și casei acesteia?"

2Cron 7.21;Deut 29.24-26;Ier 22.8-9;

⁹Și i se va răspunde: "Pentru că au părăsit pe Domnul, Dumnezeul lor, care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste rele."

Cetățile zidite de Solomon.

¹⁰După douăzeci de ani Solomon zidise cele două case, Casa Domnului și casa împăratului.

1Împ 6.37-38;1Împ 7.1;1Cron 8.1;

¹¹Atunci, fiindcă Hiram, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos, și aur, cât a voit, împăratul Solomon a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileii.

2Cron 8.2;

¹²Hiram a ieșit din Tir, să vadă cetățile pe care i le dădea Solomon. Dar nu i-au plăcut,

¹³și a zis: "Ce cetăți mi-ai dat, frate?" Și le-a numit țara Cabul, nume pe care l-au păstrat până în ziua de azi.

los 19.27;

¹⁴Hiram trimisese împăratului o sută douăzeci de talanți de aur.

¹⁵Iată cum stau lucrurile cu privire la oamenii de corvoadă pe care i-a luat împăratul Solomon pentru zidirea Casei Domnului și a casei sale Milo, și a zidului Ierusalimului, Hațorului, Meghidoului și Ghezerului.

1Împ 5.13;1Împ 9.24;2Sam 5.9;
los 19.36;los 17.11;los 16.10;Jud 1.29;

¹⁶Faraon, împăratul Egiptului, venise și cucerise Ghezerul, îi dăduse foc, și omorâse pe Canaaniții care locuiau în cetate. Apoi îl dăduse de zestre fetei lui, nevasta lui Solomon.

los 16.10;

¹⁷Și Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul de jos,

los 16.3;los 21.22;2Cron 8.5;

¹⁸Baalatul și Tadmorul, în pustia țării,

los 19.44;2Cron 8.4-6;

¹⁹toate cetățile slujindu-i ca magazii și fiind ale lui, cetățile pentru care, cetățile pentru călărime, și tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara peste care împărățea.

1Împ 4.26;1Împ 9.1;

²⁰Iar pe tot poporul care mai rămăsese din Amoriți, Hetiți, Fereziți, Heviți și lebusiți, ne făcând parte din copiii lui Israel,

2Cron 8.7;

²¹pe urmașii lor, care mai rămăseseră după ei în țară și pe care copiii lui Israel nu-i putuseră nimici cu desăvârșire, Solomon i-a luat ca robi de corvoadă, și așa au fost până în ziua de astăzi.

Jud 1.21-29;Jud 3.1;los 15.63;los 17.12;
Jud 1.28;Gen 9.25-26;Ezra 2.55-58;Neem 7.57;Neem 11.3;

²²Dar Solomon n-a întrebuițat ca robi de corvoadă pe copiii lui Israel; căci ei erau oameni de război, slujitorii lui, căpeteniile lui, căpitaniii lui, cârmuitorii carelor și călărimii lui.

Lev 25.39;

²³Căpeteniile puse de Solomon peste lucrări erau în număr de cinci sute cincizeci, însărcinați să privegheze pe lucrători.

2Cron 8.10;

²⁴Fata lui Faraon s-a suit din cetatea lui David în casa ei, pe care i-o zidise Solomon. Atunci a zidit el Milo.

1Împ 3.1;2Cron 8.11;1Împ 7.8;2Sam 5.9;1Împ 11.2;2Cron 32.5;

²⁵Solomon aducea de trei ori pe an arderi de tot și jertfe de mulțumire pe altarul pe care-l zidise Domnului, și ardea tămâie pe cel care era înaintea Domnului. Și a isprăvit astfel casa.

2Cron 8.12-16;

²⁶Împăratul Solomon a mai făcut și corăbii la Ețion-Gheber, lângă Elot, pe țărmurile mării Roșii, în țara Edomului.

2Cron 8.17-18;Num 33.35;Deut 2.8;1Împ 22.48;

²⁷Și Hiram a trimis cu aceste corăbii, la slujitorii lui Solomon, pe înșiși slujitorii lui, marinari care cunoșteau marea.

1Împ 10.11;

²⁸S-au dus la Ofir, și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, pe care i-au adus împăratului Solomon.

lov 22.24;

10

Împărăteasa din Seba la Ierusalim.

¹Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce privește slava Domnului, și a venit să-l încerce prin întrebări grele.

2Cron 9.1;Mat 12.42;Luc 11.31;Jud 14.12;Prov 1.6;

²A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, și cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult, și pietre scumpe. S-a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă.

³Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și n-a fost nimic, pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească.

⁴Împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon, și casa pe care o zidise,

⁵și bucatele de la masa lui, și locuința slujitorilor lui, și slujbele și hainele celor ce-i slujeau, și paharnicii lui, și arderile de tot pe care le aducea în Casa Domnului.

1Cron 26.16;

⁶Uimită, a zis împăratului: "Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!

⁷Dar nu credeam, până n-am venit și n-am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire decât am auzit mergându-ți faima.

⁸Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt necurmat înaintea ta, care aud înțelepciunea ta!

Prov 8.34;

⁹Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care a binevoit să te pună pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru că Domnul iubește pentru totdeauna pe Israel, de aceea te-a pus împărat, ca să judeci și să faci dreptate."

1Împ 5.7;2Sam 8.15;Ps 72.2;Prov 8.15;

¹⁰Ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii, și pietre scumpe. N-au mai venit niciodată în urmă atâtea mirodenii câte a dat împărăteasa din Seba împăratului Solomon.

Ps 72.10-15;

¹¹Corăbiile lui Hiram, care au adus aur din Ofir, au adus din Ofir și foarte mult lemn de santal și pietre scumpe.

1Împ 9.27;

¹²Împăratul a făcut cu lemnul mirositor pălămie pentru Casa Domnului și pentru casa împăratului, și harfe și alăute pentru cântăreți. N-a mai venit de atunci lemn de acesta mirositor, și nu s-a mai văzut până în ziua de azi.

2Cron 9.11;2Cron 9.10;

¹³Împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a cerut, și i-a mai dat și pe deasupra daruri vrednice de un împărat ca Solomon. Apoi ea s-a întors și s-a dus în țara ei, cu slujitorii ei.

Bogățiile lui Solomon.

¹⁴Greutatea aurului care venea lui Solomon pe fiecare an, era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur,

¹⁵afară de ce scotea de la negustorii cei mari și din negoțul cu mărfuri, de la toți împărații Arabiei, și de la dregătorii țării.

2Cron 9.24;Ps 72.10;

¹⁶Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuințat șase sute de sicli de aur,

¹⁷și alte trei sute de scuturi mici de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuințat trei mine de aur; și împăratul le-a pus în casa numită Pădurea Libanului.

1Împ 14.26;1Împ 7.2;

¹⁸Împăratul a făcut un mare scaun de domnie de fildeș, și l-a acoperit cu aur curat.

2Cron 9.17;

¹⁹Scaunul acesta de domnie avea șase trepte, și partea de sus era rotunjită pe dinapoi, de fiecare parte a scaunului erau rezemători: lângă rezemători stăteau doi lei,

²⁰și pe cele șase trepte stăteau doisprezece lei de o parte și de alta. Așa ceva nu s-a făcut pentru nici o împărăție.

²¹Toate paharele împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele din casa pădurii Libanului erau de aur curat. Nimic nu era de argint: pe vremea lui Solomon argintul n-avea nici o trecere.

2Cron 9.20;

²²Căci împăratul avea pe mare corăbii din Tars cu ale lui Hiram; și corăbiile din Tars veneau la fiecare trei ani, aducând aur și argint, fildeș, maimuțe și păuni.

Gen 10.4;2Cron 20.36;

²³Împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și înțelepciune.

1Împ 3.12-13;1Împ 4.30;

24Toată lumea căuta să vadă pe Solomon, ca să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.

25Și fie care își aducea darul lui: lucruri de argint și lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catâri; așa era în fiecare an.

26Solomon a strâns care și călărime; avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile unde își ținea carele și la Ierusalim lângă împărat.

1Împ 4.26;2Cron 1.14;2Cron 9.25;Deut 17.16;

27Împăratul a făcut ca argintul să fie tot așa de obișnuit la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot așa de mulți ca smochinii din Egipt care cresc pe câmpie.

2Cron 1.15;

28Solomon își aducea caii din Egipt; o ceată de negustori de ai împăratului se ducea să-i ia cu grămada pe un preț hotărât:

Deut 17.16;2Cron 1.16;2Cron 9.28;

29un car se aducea din Egipt cu șase sute de sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli. De asemenea aduceau cai cu ei pentru toți împărații Hetiților și pentru împărații Siriei.

Ios 1.4;2Împ 7.6;

11

Femeile străine.

1Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui Faraon; Moabite, Amonite, Edomite, Sidoniene, Hetite,

Neem 13.26;Deut 17.17;

2care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: "Să nu intrați la ele, și nici ele să nu intre la voi; căci v-ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii lor." De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire.

Ex 34.16;Deut 7.3-4;

3A avut de neveste șapte sute de crăieșe împărătești și trei sute de țitoare; și nevestele i-au abătut inima.

⁴Când a îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David.

Deut 17.17;Neem 13.26;1Împ 8.61;1Împ 9.4;

⁵Solomon s-a dus după Astartea, zeița Sidonienilor, și după Milcom, urâciunea Amoniților.

1Împ 11.33;Jud 2.13;2Împ 23.13;

⁶Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, și n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David.

⁷Atunci Solomon a zidit pe muntele din fața Ierusalimului un loc înalt pentru Chemoș, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon.

Num 33.52;2Împ 23.13;Num 21.29;Jud 11.21;

⁸Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine, care aduceau tămâie și jertfe dumnezeilor lor.

⁹Domnul S-a mâniat pe Solomon, pentru că își abătuse inima de la Domnul, Dumnezeul lui Israel, care i Se arătase de două ori.

1Împ 11.2-3;1Împ 3.5;1Împ 9.2;

¹⁰În privința aceasta îi spusese să nu meargă după alți dumnezei; dar Solomon n-a păzit poruncile Domnului.

1Împ 6.12;1Împ 9.6;

¹¹Și Domnul a zis lui Solomon: "Fiindcă ai făcut așa, și n-ai păzit legământul Meu și legile Mele pe care ți le-am dat, voi rupe împărăția de la tine și o voi da slujitorului tău.

1Împ 11.31;Dan 12.15-16;

¹²Numai, nu voi face lucrul acesta în timpul vieții tale, pentru tatăl tău David. Ci din mâna fiului tău o voi rupe.

¹³Nu voi rupe însă toată împărăția; voi lăsa o seminție fiului tău, din pricina robului Meu David, și din pricina Ierusalimului, pe care l-am ales.

2Sam 7.15;Ps 89.33;1Împ 12.20;Deut 12.11;

Vrăjmășia lui Hadad și Rezon.

¹⁴Domnul a ridicat un vrăjmaș lui Solomon: pe Hadad, Edomitul, din neamul împărătesc al Edomului.

1Cron 5.26;

¹⁵Pe vremea când a bătut David Edomul, loab, căpetenia oștirii, suindu-se să îngroape morții, a ucis toată partea bărbătească din Edom;

2Sam 8.14;1Cron 18.12-13;Num 24.19;Deut 20.13;

¹⁶a rămas acolo șase luni cu tot Israelul, până ce a nimicit toată partea bărbătească.

¹⁷Atunci Hadad a fugit cu niște Edomiți, slujitori ai tatălui său, și s-a dus în Egipt. Hadad era încă un băiat pe atunci.

¹⁸Plecând din Madian, s-au dus la Paran, au luat cu ei niște oameni din Paran, și au ajuns în Egipt la Faraon, împăratul Egiptului. Faraon a dat o casă lui Hadad, i-a purtat grijă de mâncare, și i-a dat moșii.

¹⁹Hadad a căpătat trecere înaintea lui Faraon, până acolo încât Faraon i-a dat de nevastă pe sora nevestei lui, sora împărătesei Tahpenes.

²⁰Sora Tahpenei i-a născut pe fiul său Ghenubat. Tahpenes l-a înțarcat în casa lui Faraon; și Ghenubat a fost în casa lui Faraon, în mijlocul copiilor lui Faraon.

²¹Când a auzit Hadad în Egipt că David a adormit cu părinții lui, și că loab, căpetenia oștirii, murise, a zis lui Faraon: "Lasă-mă să mă duc în țara mea."

1Împ 2.10-34;

²²Și Faraon i-a zis: "Ce-ți lipsește la mine, de dorești să te duci în țara ta?" El a răspuns: "Nimic, dar lasă-mă să plec."

²³Dumnezeu a ridicat un alt vrăjmaș lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer (Sau: Hadarezar.), împăratul din Ţoba.

2Sam 8.3;

²⁴El strânsese niște oameni la el, și se făcuse capul cetei, când a măcelărit David oștile stăpânului său. S-au dus la Damasc, și s-au așezat acolo și au domnit la Damasc.

2Sam 8.3;2Sam 10.8-18;

²⁵El a fost un vrăjmaș al lui Israel în tot timpul vieții lui Solomon, în același timp când îi făcea rău Hadad, și ura pe Israel. El a împărățit peste Siria.

Proorocul Ahia vestește lui Ieroboam dezbinarea.

²⁶Și Ieroboam, slujitorul lui Solomon, a ridicat mâna împotriva împăratului. El era fiul lui Nebat, Efratit din Țereda, și avea ca mamă pe o văduvă numită Țerua.

1Împ 12.2;2Cron 13.6;

²⁷Iată cu ce prilej a ridicat el mâna împotriva împăratului. Solomon zidea Milo, și închidea spărturile cetății tatălui său David.

2Sam 20.21;1Împ 9.24;

²⁸Ieroboam era tare și viteaz; și Solomon, văzând pe tânărul acesta la lucru, i-a dat privegherea peste toți oamenii de corvoadă din casa lui Iosif.

²⁹În vremea aceea, Ieroboam, ieșind din Ierusalim, a fost întâlnit pe drum de proorocul Ahia din Silo, îmbrăcat cu o haină nouă. Erau amândoi singuri pe câmp.

1Împ 14.2;

³⁰Ahia a apucat haina nouă pe care o avea pe el, a rupt-o în douăsprezece bucăți,

1Sam 15.27;1Sam 24.5;

³¹și a zis lui Ieroboam: "Ia-ți zece bucăți! Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi rupe împărăția din mâna lui Solomon, și-ți voi da zece seminții.

1Împ 11.11-13;

³²Dar el va avea o seminție, din pricina robului Meu David, și din pricina Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o din toate semințiile lui Israel.

³³Și aceasta, pentru că M-au părăsit, și s-au închinat înaintea Astarteei, zeița Sidonienilor, înaintea lui Chemoș, dumnezeul Moabului, și înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, și pentru că n-au umblat în căile Mele ca să facă ce este drept înaintea Mea, și să păzească legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl lui Solomon.

1Împ 11.5-7;

³⁴Nu voi lua din mâna lui toată împărăția, căci îl voi ține domn în tot timpul vieții lui, pentru robul Meu David, pe care l-am ales, și care a păzit poruncile și legile Mele.

³⁵Dar voi lua împărăția din mâna fiului său, și-ți voi da zece seminții din ea;

1Împ 12.16-17;

³⁶voi lăsa o seminție fiului său, pentru ca robul Meu David să aibă totdeauna o lumină înaintea Mea la Ierusalim, cetatea pe care am ales-o să pun în ea Numele Meu.

1Împ 15.4;2Împ 8.19;Ps 132.17;

³⁷Pe tine te voi lua, și vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul, vei fi împăratul lui Israel.

³⁸Dacă vei asculta de tot ce-ți voi porunci, dacă vei umbla în căile Mele, și dacă vei face ce este drept înaintea Mea, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut robul Meu David, voi fi cu tine, îți voi zidi o casă trainică, așa cum am zidit lui David, și-ți voi da ție pe Israel.

1os 1.5;2Sam 7.11-27;

³⁹Voi smeri prin aceasta sămânța lui David, dar nu pentru totdeauna."

⁴⁰Solomon a căutat să omoare pe Ieroboam. Și Ieroboam s-a sculat, și a fugit în Egipt la Șişac, împăratul Egiptului; a locuit în Egipt până la moartea lui Solomon.

Moartea lui Solomon.

⁴¹Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el, și înțelepciunea lui, nu sunt scrise oare în cartea faptelor lui Solomon?

2Cron 9.29;

⁴²Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul.

2Cron 9.30;

⁴³Apoi Solomon a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea tatălui său David. În locul lui a domnit fiul său Roboam.

2Cron 9.31;Mat 1.7;

ÎMPĂRAȚII LUI IUDA ȘI ÎMPĂRAȚII LUI ISRAEL, DE LA DEZBINAREA ÎMPĂRĂȚIEI

PÂNĂ LA IOSOFAT, ÎMPĂRATUL LUI IUDA, ȘI AHAB, ÎMPĂRATUL LUI ISRAEL.

(Capitolele 12-22. 2Cronici 10-20. Osea 4.15,17; 6.10,11)

12

Dezbinarea împărăției.

¹Roboam s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat.

2Cron 10.1;

²Când a auzit lucrul acesta Ieroboam, fiul lui Nebat, era tot în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon, și în Egipt locuia.

1Împ 11.26;1Împ 11.40;

³Au trimis să-l cheme. Atunci Ieroboam, și toată adunarea lui Israel au venit la Roboam și i-au vorbit așa:

⁴"Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul; acum tu ușurează această aspră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom sluji."

1Sam 8.11-18;1Împ 4.7;

⁵El le-a zis: "Duceți-vă, și întoarceți-vă la mine peste trei zile." Și poporul a plecat.

⁶Împăratul Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care fuseseră pe lângă tatăl său Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: "Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?"

⁷Și iată ce i-au zis ei: "Dacă vei îndatora astăzi pe poporul acesta, dacă le faci ce cer, și dacă le vei răspunde cu vorbe binevoitoare, îți vor sluji pe vecie."

2Cron 10.7;Prov 15.1;

⁸Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii, și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care erau împrejurul lui.

⁹El a zis: "Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia, care-mi vorbește așa: "Ușurează-ne jugul pe care l-a pus peste noi tatăl tău?"

¹⁰Și iată ce i-au zis tinerii care crescuseră cu el: "Să spui așa poporului acestuia care ți-a vorbit astfel: "Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, tu ușurează-ni-l!" Să le vorbești așa: "Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.

¹¹Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane."

¹²Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese împăratul: "Întoarceți-vă la mine peste trei zile!"

¹³Împăratul a răspuns aspru poporului. A lăsat sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii,

¹⁴și le-a vorbit astfel, după sfatul tinerilor: "Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane."

¹⁵Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci lucrul acesta a fost cârmuit de Domnul, în vederea împlinirii cuvântului, pe care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

**¹Împ 12.24;Jud 14.4;2Cron 10.15;
2Cron 22.7;2Cron 25.20;1Împ 11.11-31;**

¹⁶Când a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: "Ce parte avem noi cu David? Noi n-avem moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi-ți de casă, Davide!" Și Israel s-a dus în corturile lui.

¹⁷Copiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda, au fost singurii peste care a domnit Roboam.

¹Împ 11.13-36;

¹⁸Atunci împăratul Roboam a trimis la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, și a murit. Și împăratul Roboam s-a grăbit să se suie într-un car, ca să fugă la Ierusalim.

¹Împ 4.6;1Împ 5.14;

¹⁹Astfel s-a dezlipit Israel de casa lui David până în ziua de azi.

²Împ 17.21;

²⁰Tot Israelul, auzind că Ieroboam s-a întors, au trimis să-l cheme în adunare, și l-au făcut împărat peste tot Israelul. Seminția lui Iuda a fost singura care a mers după casa lui David.

1Împ 11.13-32;

21 Roboam ajungând la Ierusalim, a strâns toată casa lui Iuda și seminția lui Benjamin, o sută optzeci de mii de oameni aleși, buni pentru război, ca să lupte împotriva casei lui Israel și s-o aducă înapoi sub stăpânirea lui Roboam, fiul lui Solomon.

2Cron 11.1;

22 Dar cuvântul lui Dumnezeu a vorbit astfel lui Șemaia, omul lui Dumnezeu:

2Cron 11.2;

23 "Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Benjamin, și celuilalt popor, și spune-le:

24 "Așa vorbește Domnul: "Nu vă suiți, și nu faceți război împotriva fraților voștri, copiii lui Israel! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine s-a întâmplat lucrul acesta." Ei au ascultat de cuvântul Domnului, și s-au întors acasă, după cuvântul Domnului.

1Împ 12.15;

Cei doi viței de aur.

25 Ieroboam a zidit Sihemul pe muntele lui Efraim, și a locuit acolo; apoi a ieșit de acolo, și a zidit Penuel.

Jud 9.45;Jud 8.17;

26 Ieroboam a zis în inima sa: "Împărăția s-ar putea acum să se întoarcă la casa lui David.

27 Dacă poporul acesta se va sui la Ierusalim să aducă jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împăratul lui Iuda, și mă vor omorî și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda."

Deut 12.5-6;

28 După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut doi viței de aur, și a zis poporului: "Destul v-ați suit la Ierusalim; Israele! Iată Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului."

2Împ 10.29;2Împ 17.16;Ex 32.4-8;

29 A așezat unul din acești viței la Betel, iar pe celălalt l-a pus în Dan.

Gen 28.19;Osea 4.15;

³⁰Și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viței până la Dan.

Jud 18.29;1Împ 13.34;2Împ 17.21;

³¹Ieroboam a făcut o casă de înălțimi și a pus preoți luați din tot poporul, care nu făceau parte din fiii lui Levi.

1Împ 13.32;Num 3.10;1Împ 13.33;
2Împ 17.32;2Cron 11.14-15;Ezec 44.7-8;

³²A rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se prăznuia în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vițelilor pe care-i făcuse el. A pus în slujbă la Betel pe preoții înălțimilor ridicate de el.

Lev 23.33-34;Num 29.12;1Împ 8.2-5;Amos 7.13;

³³Și a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lună pe care o alesese după bunul lui plac. A hotărât-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel, și s-a suit la altar să ardă tămâie.

Num 15.39;1Împ 13.1;

13

Un om al lui Dumnezeu vorbește împotriva altarului.

¹Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, trimis de cuvântul Domnului, tocmai pe când stătea Ieroboam la altar să ardă tămâie.

2Împ 23.17;1Împ 12.32-33;

²El a strigat împotriva altarului, după cuvântul Domnului, și a zis: "Altarule! Altarule! Așa vorbește Domnul: "Iată că se va naște un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia; el va junghia pe tine, pe preoții înălțimilor, care ard tămâie pe tine, și pe tine se vor arde oseminte omenești!"

2Împ 23.15-16;

³Și în aceeași zi a dat un semn, zicând: "Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: Altarul se va despica, și cenușa de pe el se va vărsa."

Isa 7.14;Ioan 2.18;1Cor 1.22;

⁴Când a auzit împăratul cuvântul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mâna de pe altar, zicând: "Prindeți-l!" Și mâna, pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s-a uscat, și n-a putut s-o întoarcă înapoi.

⁵Altarul s-a despiciat, și cenușa de pe el s-a vărsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, potrivit cu cuvântul Domnului.

⁶Atunci împăratul a luat cuvântul, și a zis omului lui Dumnezeu: "Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, și cere-l să-mi pot trage mâna înapoi." Omul lui Dumnezeu s-a rugat Domnului și împăratul a putut să-și tragă înapoi mâna, care s-a făcut sănătoasă ca mai înainte.

Ex 8.8;Ex 9.28;Ex 10.17;Num 21.7;Fapt 8.24;Iac 5.16;

⁷Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: "Intră cu mine în casă, să iei ceva de mâncare, și-ți voi da un dar."

1Sam 9.7;2Împ 5.15;

⁸Omul lui Dumnezeu a zis împăratului: jumătate din casa ta să-mi dai, și n-aș intra cu tine. Nu voi mânca pâine, și nu voi bea apă în locul acesta;

Num 22.18;Num 24.13;

⁹căci iată ce poruncă mi-a fost dată; prin cuvântul Domnului: "Să nu mânânci pâine nici să bei apă, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce."

1Cor 5.11;

¹⁰El a plecat pe un alt drum, și nu s-a întors pe drumul pe care venise la Betel.

Omul lui Dumnezeu, omorât de un leu.

¹¹În Betel locuia un prooroc bătrân. Fiii săi au venit și i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum și cuvintele pe care le spusese împăratului. După ce au istorisit tatălui lor toate,

¹²el le-a zis: "Pe ce drum a plecat?" Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.

¹³Și a zis fiilor săi: "Puneți-mi șaua pe măgar." I-au pus șaua pe măgar, și a încălecat pe el.

¹⁴S-a dus după omul lui Dumnezeu, și l-a găsit stând sub un stejar. Și i-a zis: "Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?" El a răspuns: "Eu sunt."

¹⁵Atunci el i-a zis: "Vino cu mine acasă, și să iei ceva să mânânci."

¹⁶Dar el a răspuns: "Nu pot nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mânca pâine și nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta;

1Împ 13.8-9;

¹⁷căci mi s-a spus, prin cuvântul Domnului: "Să nu mănânci pâine nici să nu bei apă acolo, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce."

1Împ 20.35;1Tes 4.15;

¹⁸Și el i-a zis: "Și eu sunt prooroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: "Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă." Îl mințea.

¹⁹Omul lui Dumnezeu s-a întors cu el, și a mâncat pâine și a băut apă în casa lui.

²⁰Pe când stăteau ei la masă, cuvântul Domnului a vorbit proorocului, care-l adusese înapoi.

²¹Și el a strigat omului lui Dumnezeu care venise din Iuda: "Așa vorbește Domnul: "Pentru că n-ai ascultat porunca Domnului, și n-ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul, Dumnezeul tău;

²²pentru că te-ai întors, și ai mâncat pâine și ai băut apă, în locul despre care îți spusese: "Să nu mănânci pâine și să nu bei apă acolo", - trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi."

1Împ 13.9;

²³Și, după ce a mâncat pâine și a băut apă proorocul pe care-l întorsese, i-a pus șaua pe măgar.

²⁴Omul lui Dumnezeu a plecat; și a fost întâlnit pe drum de un leu care l-a omorât. Trupul lui mort era întins pe drum; măgarul a rămas lângă el, și leul stătea și el lângă trup.

1Împ 20.36;

²⁵Și niște oameni care treceau pe acolo, au văzut trupul întins în drum și leul stând lângă trup; și au spus lucrul acesta, la venirea lor în cetatea în care locuia proorocul cel bătrân.

²⁶Când a auzit lucrul acesta proorocul care întorsese de pe drum pe omul lui Dumnezeu, a zis: "Este omul lui Dumnezeu, care n-a ascultat de porunca Domnului, și Domnul l-a dat în ghearele leului care l-a sfâșiat și l-a omorât, după cuvântul pe care i-l spusese Domnul."

²⁷ Apoi, îndreptându-se către fiii săi, a zis: "Puneți-mi șaua pe măgar." Au pus șaua pe măgar,

²⁸ și el a plecat. A găsit trupul întins în drum, și măgarul și leul stând lângă trup. Leul nu mâncase trupul și nu sfâșiase pe măgar.

²⁹ Proorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar, și l-a dus înapoi; și bătrânul prooroc s-a întors în cetate să-l jelească și să-l îngroape.

³⁰ l-a pus trupul în mormânt și l-au jelit, zicând: "Vai, frate!"

Ier 22.18;

³¹ După ce l-a îngropat, a zis fiilor săi: "Când voi muri, să mă îngropați în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; să-mi puneți oasele lângă oasele lui.

2Împ 23.17-18;

³² Căci se va împlini cuvântul pe care l-a strigat el din partea Domnului împotriva, altarului din Betel, și împotriva tuturor capiștelor de înălțimi din cetățile Samariei."

1Împ 13.2; 2Împ 23.16-19; 1Împ 16.24;

Neascultarea lui Ieroboam.

³³ După întâmplarea aceasta, Ieroboam nu s-a abătut de pe calea lui cea rea. A pus iarăși preoți pentru înălțimi, luați din tot poporul: pe oricine dorea, îl sfințea preot al înălțimilor.

1Împ 12.31-32; 2Cron 11.15; 2Cron 13.9;

³⁴ Și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire pentru casa lui Ieroboam, și pentru aceasta a fost nimicită ea și ștearsă de pe fața pământului.

1Împ 12.30; 1Împ 14.10;

14

Nevasta lui Ieroboam la proorocul Ahia.

¹ În vremea aceea, s-a îmbolnăvit Abiia, fiul lui Ieroboam.

² Și Ieroboam a zis nevestei sale: "Scoală-te, te rog, și schimbă-ți hainele, ca să nu se știe că ești nevasta lui Ieroboam, și du-te la Silo. Iată că acolo este Ahia, proorocul; el mi-a spus că voi fi împăratul poporului acestuia.

1Împ 11.31;

³la cu tine zece pâini, turte, și un vas cu miere, și intră la el: el îți va spune ce va fi cu copilul."

1Sam 9.7-8;

⁴Nevasta lui Ieroboam a făcut așa; s-a sculat, s-a dus la Silo, și a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu mai putea să vadă, căci ochii i se întunecaseră de bătrânețe.

1Împ 11.29;

⁵Domnul spusese lui Ahia: "Nevasta lui Ieroboam are să vină să te întrebe de fiul ei, pentru că este bolnav. Să vorbești așa și așa. Ea când va veni, se va da drept alta."

⁶Când a auzit Ahia vuietul pașilor ei, în clipa când intra pe ușă, a zis: "Intră, nevasta lui Ieroboam; pentru ce vrei să te dai drept alta? Sunt însărcinat să-ți vestesc lucruri aspre.

⁷Du-te, și spune lui Ieroboam: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Te-am ridicat din mijlocul poporului, te-am pus căpetenie peste poporul Meu Israel,

2Sam 12.7-8;1Împ 16.2;

⁸am rupt împărăția de la casa lui David, și ți-am dat-o ție, și n-ai fost ca robul Meu David, care a păzit poruncile Mele și a umblat după Mine din toată inima lui, nefăcând decât ce este drept înaintea Mea.

1Împ 11.31;1Împ 11.33-38;1Împ 15.5;

⁹Tu ai făcut mai rău decât toți cei ce au fost înaintea ta: te-ai dus să-ți faci alți dumnezei și chipuri turnate ca să Mă mânie, și M-ai lepădat înapoia ta!

1Împ 12.28;2Cron 11.15;Neem 9.26;Ps 50.17;Ezec 23.35;

¹⁰De aceea, voi trimite nenorocirea peste casa lui Ieroboam, voi nimici pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, și voi mătura casa lui Ieroboam, cum se mătură murdăriile, până va pieri.

1Împ 15.29;1Împ 21.21;2Împ 9.8;Deut 32.36;2Împ 14.36;

¹¹Cel ce va muri în cetate din casa lui Ieroboam, va fi mâncat de câini, și cel ce va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului. Căci Domnul a vorbit.

1Împ 16.4;1Împ 21.24;

¹²Tu, scoală-te și du-te acasă. Și cum îți vor pași picioarele în cetate, copilul va muri.

1Împ 14.17;

¹³Tot Israelul îl va plânge, și-l vor îngropa; căci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi pus într-un mormânt, pentru că este singurul din casa lui Ieroboam în care s-a găsit ceva bun înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel.

2Cron 12.12;2Cron 19.3;

¹⁴Domnul va pune peste Israel un împărat, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Și nu se întâmplă oare chiar acum lucrul acesta?

1Împ 15.27-29;

¹⁵Domnul va lovi pe Israel, și Israel va fi ca trestia clătinată în ape; va smulge pe Israel din această țară bună pe care o dăduse părinților lor, și-i va împrăștia dincolo de Râu, pentru că și-au făcut idoli, mâniind pe Domnul.

2Împ 17.6;Ps 52.5;Ios 23.15-16;2Împ 15.29;Ex 34.13;Deut 12.3-4;

¹⁶Va părăsi pe Israel, din pricina păcatelor pe care le-a făcut Ieroboam și în care a târât și pe Israel."

1Împ 12.30;1Împ 13.34;1Împ 15.30-34;1Împ 16.2;

¹⁷Nevasta lui Ieroboam s-a sculat, și a plecat. A ajuns la Tirța; și cum a atins pragul casei, copilul a murit.

1Împ 16.6-23;Cânt 6.4;1Împ 14.12;

¹⁸L-au îngropat, și tot Israelul l-a plâns, după cuvântul Domnului, pe care-l spusese prin robul Său Ahia, proorocul.

1Împ 14.13;

Moartea lui Ieroboam.

¹⁹Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a făcut război și cum a domnit, sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

2Cron 13.2;

²⁰Ieroboam a împărățit douăzeci și doi de ani; apoi a adormit cu părinții săi. Și în locul lui a împărățit fiul său Nadab.

Domnia lui Roboam.

²¹Roboam, fiul lui Solomon, a împărățit peste Iuda. Avea patruzeci și unu de ani când s-a făcut împărat, și a împărățit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-și pună Numele în ea. Mama sa se chema Naama, Amonita.

2Cron 12.13; 1Împ 11.36; 1Împ 14.31;

²²Iuda a făcut ce este rău înaintea Domnului; și, prin păcatele pe care le-au săvârșit, l-au stârnit gelozia mai mult decât părinții lor.

2Cron 12.1; Deut 32.21; Ps 78.58; 1Cor 10.22;

²³Și-au zidit și ei înălțimi cu stâlpi închinați idolilor și Astartee pe orice deal înalt și sub orice copac verde.

Deut 12.2; Ezech 16.24-25; 2Împ 17.9-10; Isa 57.5;

²⁴Au fost chiar și sodomiți în țară. Au făcut de toate urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

Deut 23.17; 1Împ 15.12; 1Împ 22.46; 2Împ 23.7;

²⁵În al cincilea an al împărăției lui Roboam, Șişac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului.

1Împ 11.40; 2Cron 12.2;

²⁶A luat vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat toate scuturile de aur pe care le făcuse Solomon.

2Cron 12.9-11; 1Împ 10.17;

²⁷Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă, și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, care păzeau intrarea casei împăratului.

²⁸Ori de câte ori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii le purtau; apoi le aduceau iarăși în odaia alergătorilor.

²⁹Celelalte fapte ale lui Roboam, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

2Cron 12.15;

³⁰Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam.

1Împ 12.24; 1Împ 15.6; 2Cron 12.15;

³¹Roboam a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David. Mama sa se numea Naama, Amonita. Și în locul lui a împărățit fiul său Abiam.

2Cron 12.16;1Împ 14.21;2Cron 12.16;

15

Abiam.

¹În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a început să împărățească peste Iuda Abiam.

2Cron 13.1;

²A împărățit trei ani la Ierusalim. Mama sa se chema Maaca, fata lui Abisalom.

2Cron 11.20-22;2Cron 13.2;

³El s-a dedat la toate păcatele pe care le făcuse tatăl său înaintea lui; și inima lui n-a fost întreagă a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David.

1Împ 11.4;Ps 119.80;

⁴Dar din pricina lui David, Domnul Dumnezeu lui i-a dat o lumină la Ierusalim, punând pe fiul lui după el și lăsând Ierusalimul în picioare.

1Împ 11.32-36;2Cron 21.7;

⁵Căci David făcuse ce este plăcut înaintea Domnului, și nu se abătuse de la nici una din poruncile Lui în tot timpul vieții lui, afară de întâmplarea cu Urie, Hetitul.

1Împ 14.8;2Sam 11.4-15;2Sam 12.9;

⁶Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul cât a trăit Roboam.

1Împ 14.30;

⁷Celelalte fapte ale lui Abiam, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Între Abiam și Ieroboam a fost război.

2Cron 13.2-22;

⁸Abiam a adormit cu părinții lui, și l-au îngropat în cetatea lui David. Și în locul lui a domni fiul său Asa.

2Cron 14.1;

Asa.

⁹În al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească peste Iuda Asa.

¹⁰El a domnit patruzeci și unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Maaca, fata lui Abisalom.

¹¹Asa a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, ca tatăl său David.

2Cron 14.2;

¹²A scos din țară pe sodomiți, și a îndepărtat toți idolii pe care-i făcuseră părinții lui.

1Împ 14.24;1Împ 22.46;

¹³Și chiar pe mama sa Maaca n-a mai lăsat-o să fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astarteei. Așa i-a sfărâmat idolul, și l-a ars în pâraul Chedron.

2Cron 15.16;Ex 32.20;

¹⁴Dar înălțimile n-au pierit, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui.

1Împ 22.43;2Cron 15.17-18;1Împ 15.3;

¹⁵El a pus în Casa Domnului lucrurile hărăzite de tatăl său și de el însuși: argint, aur și vase.

Războiul dintre Asa și Baeșa.

¹⁶Între Asa și Baeșa, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.

¹⁷Baeșa, împăratul lui Israel, s-a suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama, ca să împiedice pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să intre.

2Cron 16.1,etc;Ios 18.25;1Împ 12.27;

¹⁸Asa a luat tot argintul și tot aurul care rămăseseră în vistierile Casei Domnului și vistierile casei împăratului, și le-a pus în mâinile slujitorilor lui, pe care i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. Împăratul Asa a trimis să-i spună:

2Cron 16.2;1Împ 11.23-24;

19"Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit un dar în argint și în aur. Du-te, rupe legământul tău cu Baeșa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine."

20Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oștirii lui împotriva cetăților lui Israel, și au pustiit lionul, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chinerotul, și toată țara lui Neftali.

2Împ 15.29;Jud 18.29;2Sam 20.14;

21Când a auzit Baeșa lucrul acesta, a încetat să mai întărească Rama, și s-a întors la Tirța.

22Împăratul Asa a chemat pe tot Iuda, fără să lase la o parte pe cineva, și au ridicat pietrele și lemnul pe care-l întrebuița Baeșa la întărirea Ramei; și împăratul Asa le-a întrebuițat la întărirea Ghebei lui Beniamin și Mițpei.

2Cron 16.6;Ios 21.17;Ios 18.26;

23Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate isprăvile lui și tot ce a făcut, și cetățile pe care le-a zidit, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Totuși, la bătrânețe, a fost bolnav de picioare.

2Cron 16.12;

24Asa a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Iosafat.

2Cron 17.1;Mat 1.8;

Domnia lui Nadab.

25Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel, în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. El a domnit doi ani peste Israel.

26El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea tatălui său, săvârșind păcatele în care târâse tatăl său pe Israel.

1Împ 12.30;1Împ 14.16;

27Baeșa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui, și Baeșa l-a omorât la Ghibeton, care era al Filistenilor, pe când Nadab și tot Israelul impresurau Ghibetonul.

1Împ 14.14;Ios 19.44;Ios 21.23;1Împ 16.15;

28Baeșa l-a omorât în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit el în locul lui.

²⁹ Când s-a făcut împărat, a ucis toată casa lui Ieroboam, n-a lăsat să scape nimeni cu viață, ci a nimicit totul, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin robul său Ahia din Silo,

1Împ 14.10-14;

³⁰ din pricina păcatelor pe care le făcuse Ieroboam și în care târâse și pe Israel, mâniind astfel pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

1Împ 14.16;

³¹ Celelalte fapte ale lui Nadab, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

³² Între Asa și Bașa, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.

1Împ 15.16;

Domnia lui Bașa.

³³ În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste tot Israelul la Tirța, Bașa, fiul lui Ahia. A domnit douăzeci și patru de ani.

³⁴ El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea lui Ieroboam, săvârșind păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel.

1Împ 12.28-29; 1Împ 13.33; 1Împ 14.16;

16

¹ Cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Bașa:

1Împ 16.7; 2Cron 19.2; 2Cron 20.34;

² "Eu te-am ridicat din țărână, și te-am pus mai mare peste poporul Meu Israel; dar pentru că ai umblat pe calea lui Ieroboam, și ai făcut pe poporul Meu Israel să păcătuiască, pentru ca să Mă mâni prin păcatele lor,

1Împ 14.7; 1Împ 15.34;

³ iată că voi mătura pe Bașa și casa lui, și casa ta o voi face ca și casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

1Împ 16.11; 1Împ 14.10; 1Împ 15.29;

⁴ Cine va muri în cetate din casa lui Bașa, va fi mâncat de câini, și cine va muri pe câmp dintr-ai lui, va fi mâncat de păsările cerului."

1Împ 14.11;

⁵Celelalte fapte ale lui Baeşa, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

2Cron 16.1;

⁶Baeşa a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Tirța. Și în locul lui a domnit fiul său Ela.

1Împ 14.17;1Împ 15.21;

⁷Cuvântul Domnului vorbise prin proorocul lehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeşa, și împotriva casei lui, pe deoparte pentru tot răul pe care-l făcuse sub ochii Domnului, mâniindu-L prin lucrul mâinilor lui și ajungând ca și casa lui Ieroboam, iar pe de alta pentru că lovise casa lui Ieroboam.

1Împ 16.1;1Împ 15.17-29;Osea 1.4;

Domnia lui Ela.

⁸În al douăzeci și șaselea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Ela, fiul lui Baeşa. El a domnit peste Israel la Tirța. A domnit doi ani.

⁹Slujitorul său Zimri, care era mai mare peste jumătate din carele lui, a uneltit împotriva lui. Ela era la Tirța, chefuind și îmbătându-se în casa lui Arța, căpetenia casei împăratului la Tirța.

2Împ 9.31;

¹⁰Zimri a intrat, l-a lovit și l-a ucis, în al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Și a domnit el în locul lui.

¹¹Când s-a făcut împărat și a șezut pe scaunul lui de domnie, a omorât toată casa lui Baeşa, n-a lăsat să scape nimeni din ai lui: nici rudă nici prieten.

1Sam 25.22;

¹²Zimri a nimicit toată casa lui Baeşa, după cuvântul pe care-l spusese Domnul împotriva lui Baeşa prin proorocul lehu,

1Împ 16.3;1Împ 16.1;

¹³din pricina tuturor păcatelor pe care le săvârșise Baeşa și fiul său Ela, și în care târâseră și pe Israel, mâniind prin idoli lor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Deut 32.21;1Sam 12.21;Isa 41.29;Iona 2.8;1Cor 8.4;1Cor 10.19;

¹⁴Celelalte fapte ale lui Ela, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

Zimri.

¹⁵În al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Zimri a domnit șapte zile la Tirța. Poporul tăbăra împotriva Ghibetonului care era al Filistenilor.

1Împ 15.27;

¹⁶Și poporul a auzit în tabără vestea aceasta: "Zimri a uneltit, și chiar a ucis pe împărat!" Și în ziua aceea, tot Israelul a pus în tabără ca împărat al lui Israel pe Omri, căpetenia oștirii.

¹⁷Omri, și tot Israelul cu el, au pornit din Ghibeton, și au împresurat Tirța.

¹⁸Zimri, văzând că cetatea este luată, a intrat în cetățuia casei împăratului, și a dat foc casei împăratului peste el. Astfel a murit el,

¹⁹din pricina păcatelor pe care le săvârșise, făcând ce este rău înaintea Domnului, umblând pe calea lui Ieroboam, săvârșind păcatele pe care le făcuse Ieroboam, și făcând și pe Israel să păcătuiască.

1Împ 12.28;1Împ 15.26-34;

²⁰Celelalte fapte ale lui Zimri, și uneltirea pe care a făcut-o el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

²¹Atunci poporul lui Israel s-a dezbinat în două părți; jumătate din popor voia să facă împărat pe Tibni, fiul lui Ghinat, și jumătate era pentru Omri.

²²Cei ce urmau pe Omri au biruit pe cei ce urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, și Omri a domnit.

Domnia lui Omri.

²³În al treizeci și unulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Omri. A domnit doisprezece ani. După ce a domnit șase ani la Tirța,

²⁴a cumpărat de la Șemer muntele Samariei, cu doi talanți de argint; a întărit muntele, și a pus cetății pe care a zidit-o, numele Samaria, după numele lui Șemer, domnul muntelui.

1Împ 13.32;2Împ 17.24;Ioan 4.4;

²⁵Omri a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a lucrat mai rău decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

Mic 6.16;

²⁶A umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și s-a dedat la păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel, mâniind prin idoli lor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

1Împ 16.19;1Împ 16.13;

²⁷Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

²⁸Omri a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria. Și în locul lui a domnit fiul său Ahab.

Ahab și Izabela.

²⁹Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria.

³⁰Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

³¹Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul Sidoniților, și a slujit lui Baal și s-a închinat înaintea lui.

Deut 7.3;Jud 18.7;1Împ 21.25-26;2Împ 10.18;2Împ 17.16;

³²A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit la Samaria,

2Împ 10.21-27;

³³și a făcut un idol Astarteei. Ahab a făcut mai multe rele decât toți împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeul lui Israel.

2Împ 13.6;2Împ 17.10;2Împ 21.3;Ier 17.2;1Împ 16.30;1Împ 21.25;

³⁴Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iarăși Ierihonul; i-a pus temeliiile cu prețul lui Abiram, întâiul lui născut, și i-a pus porțile cu prețul lui Segub, cel mai tânăr fiu al lui, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

Ios 6.26;

Proorocul Ilie.

¹Ilie, Tişbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: "Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceştia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu."

2Împ 3.14; Deut 10.8; Luc 3.25; Iac 4.17;

²Şi cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe:

³"Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit, şi ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului.

⁴Vei bea apă din pârâu, şi am poruncit corbilor să te hrănească acolo."

⁵El a plecat şi a făcut după cuvântul Domnului. S-a dus şi s-a aşezat lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului.

⁶Corbii îi aduceau pâine şi carne dimineaţa, şi pâine şi carne seara, şi bea apă din pârâu.

⁷Dar după câţiva vreme pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în ţară.

Văduva lui Sarepta.

⁸Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:

⁹"Scoală-te, du-te la Sarepta care ţine de Sidon, şi rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească."

Obad 20; Luc 4.26;

¹⁰Ilie s-a sculat, şi s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetăţii, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a chemat-o, şi a zis: "Du-te şi adu-mi, te rog, puţină apă într-un vas, ca să beau."

¹¹Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou, şi a zis: "Adu-mi, te rog, şi o bucată de pâine în mâna ta."

¹²Şi ea a răspuns: "Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală şi puţin untdelemn într-un ulcior. Şi iată, strâng două bucăţi de lemne, apoi mă voi întoarce şi voi pregăti ce am pentru mine şi pentru fiul meu: vom mânca şi apoi vom muri."

¹³Ilie i-a zis: "Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă, și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.

¹⁴Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului."

¹⁵Ea s-a dus, și a făcut după cuvântul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei, și Ilie.

¹⁶Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împuținat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.

Învierea fiului văduvei.

¹⁷După aceea, fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit. Și boala lui a fost atât de cumplită încât n-a mai rămas suflare în el.

¹⁸Femeia a zis atunci lui Ilie: "Ce am eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea, și să-mi omori astfel fiul?"

Luc 5.8;

¹⁹El i-a răspuns: "Dă-mi încoace pe fiul tău." Și l-a luat de la sânul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el, și l-a culcat pe patul lui.

²⁰Apoi a chemat pe Domnul, și a zis: "Doamne, Dumnezeule, oare atât de mult să mâhnești Tu chiar pe văduva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încât să-i omori fiul?"

²¹Și s-a întins de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul, și a zis: "Doamne, Dumnezeule, Te rog, fă să se întoarcă sufletul copilului în el!"

2Împ 4.34-35;

²²Domnul a ascultat glasul lui Ilie, și sufletul copilului s-a întors în el, și a înviat.

²³Ilie a luat copilul, l-a pogorât jos în casă din odaia de sus, și l-a dat mamei sale. Și Ilie a zis: "Iată, fiul tău este viu."

Evr 11.35;

²⁴Și femeia a zis lui Ilie: "Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu, și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!"

18

Ilie înaintea lui Ahab.

¹Au trecut multe zile, și cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: "Du-te, și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului."

Luc 4.25;Iac 5.17;Deut 28.12;

²Și Ilie s-a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab. Era mare foamete în Samaria.

³Și Ahab a trimis să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. - Obadia se temea mult de Domnul.

⁴De aceea când a nimicit Izabela pe proorocii Domnului, Obadia a luat o sută de prooroci, i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră, și i-a hrănit cu pâine și cu apă. -

⁵Ahab a zis lui Obadia: "Haidem prin țară pe la toate izvoarele de apă și pe la toate pâraurile; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viața cailor și catârilor, și să n-avem nevoie să omorâm vitele."

⁶Și-au împărțit țara s-o cutreiere. Ahab a plecat singur pe un drum, și Obadia a plecat singur pe un alt drum.

⁷Pe când era Obadia pe drum, iată că l-a întâlnit Ilie. Obadia, cunoscându-l, a căzut cu fața la pământ, și a zis: "Tu ești, domnul meu Ilie?"

⁸El i-a răspuns: "Eu sunt; du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!"

⁹Și Obadia a zis: "Ce păcat am săvârșit eu, ca să dai pe robul tău în mâinile lui Ahab, ca să mă omoare?"

¹⁰Viu este Domnul, că n-a rămas popor sau împărăție unde să nu fi trimis stăpânul meu să te caute; și când se spunea că nu ești acolo, pune pe împărăția și poporul acela să jure că nu te-a găsit.

¹¹Și acum zici: "Du-te, și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!"

¹²Și apoi, când voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu știu unde. Dacă m-aș duce să dau de știre lui Ahab, și nu te-ar găsi, mă va omorî. Și totuși robul tău se teme de Domnul din tinerețea lui.

2Împ 2.16;Ezec 3.12-14;Mat 4.1;Fapt 8.39;

13Nu s-a spus oare domnului meu ce am făcut când a ucis Izabela pe proorocii Domnului? Cum am ascuns o sută de prooroci ai Domnului, câte cincizeci într-o peșteră și i-am hrănit cu pâine și cu apă?

14Și acum tu zici: "Du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie"! El mă va ucide."

15Dar Ilie a zis: "Viu este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sunt, că astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab."

Ilie și proorocii lui Baal.

16Obadia, ducându-se înaintea lui Ahab, l-a înștiințat despre lucrul acesta. Și Ahab s-a dus înaintea lui Ilie.

17Abia a zărit Ahab pe Ilie, și i-a zis: "Tu ești acela care nenorocеști pe Israel?"

1Împ 21.20;Ios 7.25;Fapt 16.20;

18Ilie a răspuns: "Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu, și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.

2Cron 15.2;

19Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de prooroci ai lui Baal, și pe cei patru sute de prooroci ai Astarteei, care mănâncă la masa Izabelei".

Ios 19.26;1Împ 16.33;

20Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel, și a strâns pe prooroci la muntele Carmel.

1Împ 22.6;

21Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul, și a zis: "Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!" Poporul nu i-a răspuns nimic.

2Împ 17.41;Mat 6.24;Ios 24.15;

22Și Ilie a zis poporului: "Eu singur am rămas din proorocii Domnului, pe când prooroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.

1Împ 19.10-14;1Împ 18.19;

23 Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți, și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și eu voi pregăti celălalt junc, și-l voi pune pe lemne fără să pun foc.

24 Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns, și a zis: "Bine!"

1Împ 18.38;1Cron 21.26;

25 Ilie a zis proorocilor lui Baal: "Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întâi, căci sunteți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să nu puneți foc."

26 Ei au luat juncul pe care li l-au dat, și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineață până la amiază, zicând: "Baale, auzi-ne!" Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.

Ps 115.5;Ier 10.5;1Cor 8.4;1Cor 12.2;

27 La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei, și a zis: "Strigați tare, fiindcă este dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi."

28 Ei au strigat tare, și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulițele, până ce a curs sânge pe ei.

Lev 19.28;Deut 14.1;

29 Când a trecut amiaza, au aiurat, până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.

1Împ 18.26;

30 Ilie a zis atunci întregului popor: "Apropiați-vă de mine"! Tot poporul s-a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.

1Împ 19.10;

31 A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: "Israel îți va fi numele",

Gen 32.28;Gen 35.10;2Împ 17.34;

32 și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămânță.

³³A așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți, și l-a puse pe lemne. Apoi a zis: "Umpleți patru vedre cu apă, și vărsați-le pe arderea de tot și pe lemne." Și au făcut așa.

Lev 1.6-8;Jud 6.20;

³⁴Apoi a zis: "Mai faceți lucrul acesta odată." Și l-au făcut încă odată. Apoi a zis: "Mai faceți-l și a treia oară." Și l-au făcut și a treia oară.

³⁵Apa curgea în jurul altarului, și au umplut cu apă și șanțul.

1Împ 18.32-38;

³⁶În clipa când se aducea jertfa de seară, proorocul Ilie s-a apropiat și a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeul în Israel, că eu sunt slujitorul Tău, și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.

Ex 3.6;1Împ 8.43;2Împ 19.19;Ps 83.18;Num 16.28;

³⁷Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!"

³⁸Atunci a căzut foc de la Domnul, și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a sub și apa care era în șanț.

Lev 9.24;Jud 6.21;1Cron 21.26;2Cron 7.1;

³⁹Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ, și au zis: "Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!"

1Împ 18.24;

⁴⁰"Puneți mâna pe proorocii lui Baal", le-a zis Ilie: "nici unul să nu scape!" Și au pus mâna pe ei. Ilie i-a pogorât la pârâul Chison și i-a junghiat acolo.

2Împ 10.25;Deut 13.5;Deut 18.20;

Ploaia.

⁴¹Apoi Ilie a zis lui Ahab: "Suie-te de mănâncă și bea; căci se aude vuiet de ploaie."

⁴²Ahab s-a suit să mănânce și să bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului, și plecându-se la pământ, s-a așezat cu fața între genunchi,

Iac 5.17-18;

43 Și a zis slujitorului său: "Suie-te și uită-te înspre mare." Slujitorul s-a suit, s-a uitat, și a zis: "Nu este nimic!" Ilie a zis de șapte ori: "Du-te iarăși."

44 A șaptea oară, slujitorul a zis: "Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om." Ilie a zis: "Suie-te, și spune lui Ahab: "Înhamă, și pogoară-te, ca să nu te oprească ploaia."

45 Peste câteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul, și a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car, și a plecat la Izreel.

46 Și mâna Domnului a venit peste Ilie, care și-a încins mijlocul, și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel.

2Împ 4.29;2Împ 9.1;

19

Fuga lui Ilie în pustie.

1 Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie, și cum ucisese cu sabia pe toți proorocii.

1Împ 18.40;

2 Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i spună: "Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei."

Rut 1.17;1Împ 20.10;2Împ 6.31;

3 Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo.

4 El s-a dus în pustie unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienupăr, și dorea să moară, zicând: "Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei."

Num 11.15;Iona 4.3-8;

5 S-a culcat și a adormit sub un ienupăr. Și iată, l-a atins un înger și i-a zis: "Scoală-te și mănâncă."

6 El s-a uitat, și la căpătâiul lui era o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă. A mâncat și a băut, apoi s-a culcat din nou.

7 Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins, și a zis: "Scoală-te și mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine."

⁸El s-a sculat, a mâncat și a băut; și, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.

Ex 34.28;Deut 9.9-18;Mat 4.2;Ex 3.1;

Dumnezeu Se arată.

⁹Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră, și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Ce faci tu aici, Ilie?"

¹⁰El a răspuns: "Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!"

Rom 11.3;Num 25.11-13;Ps 69.9;1Împ 18.4;1Împ 18.22;Rom 11.3;

¹¹Domnul i-a zis: "Ieși, și stai pe munte înaintea Domnului!" Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.

Ex 24.12;Ezec 1.4;Ezec 37.7;

¹²Și după cutremurul de pământ, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.

¹³Când l-a auzit Ilie, și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la gura peșterii. Și un glas i-a vorbit, zicând "Ce faci tu aici, Ilie?"

1Împ 13.9;

¹⁴El a răspuns: "Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața."

1Împ 19.10;

¹⁵Domnul i-a zis: "Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie până la Damasc; și când vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.

2Împ 8.12-13;

¹⁶Să ungi și pe lehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel; și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca prooroc în locul tău.

2Împ 9.1-3;Luc 4.27;

17Și se va întâmpla că pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî lehu; și pe cel ce va scăpa de sabia lui lehu, îl va omorî Elisei.

2Împ 8.12;2Împ 9.14;2Împ 10.6-etc;Osea 6.5;

18Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal, și a căror gură nu l-au sărutat."

Rom 11.4;Osea 13.2;

Elisei, ucenicul lui Ilie.

19Ilie a plecat de acolo, și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, și el era cu a douăsprezecea. Ilie s-a apropiat de el, și și-a aruncat mantaua pe el.

20Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie, și a zis: "Lasă-mă să sărut pe tatăl meu și pe mama mea, și te voi urma." Ilie i-a răspuns: "Du-te, și apoi întoarce-te: dar gândește-te la ce ți-am făcut."

Mat 8.21-22;Luc 9.61-62;

21După ce s-a depărtat de Ilie, s-a întors și a luat o pereche de boi pe care i-a adus jertfă; cu uneltele boilor le-a fiert carnea, și a dat-o oamenilor s-o mănânce. Apoi s-a sculat, a urmat pe Ilie, și a fost în slujba lui.

2Sam 24.22;

20

Biruința lui Ahab.

1Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a strâns toată oștirea: avea cu el treizeci și doi de împărați, cai și care. S-a suit, a împresurat Samaria și a început lupta împotriva ei.

2A trimis în cetate soli la Ahab, împăratul lui Israel, să-i spună: "Așa vorbește Ben-Hadad:

3"Argintul și aurul tău sunt ale mele, nevestele și cei mai frumoși copii ai tăi sunt tot ai mei."

4Împăratul lui Israel a răspuns: "Împărate, domnul meu, fie cum zici! Sunt al tău cu tot ce am."

⁵Solii s-au întors, și au zis: "Așa vorbește Ben-Hadad: "Am trimis să-ți spună: "Să-mi dai argintul și aurul tău, nevestele și copiii tăi.

⁶De aceea, voi trimite mâine, la ceasul acesta, pe slujitorii mei la tine. Ei îți vor scormoni casa ta și casele slujitorilor tăi, vor pune mâna pe tot ce ai mai scump, și vor lua."

⁷Împăratul lui Israel a chemat pe toți bătrânii țării și a zis: "Vedeți bine și înțelegeți că omul acesta ne vrea răul; căci a trimis să-mi ceară nevestele și copiii, argintul și aurul, și n-am zis că nu i le dau!"

⁸Toți bătrânii și tot poporul au zis lui Ahab: "Nu-l asculta și nu te învoi."

⁹Și el a zis solilor lui Ben-Hadad: "Spuneți domnului meu, împăratul: "Voi face tot ce ai trimis să ceri robului tău întâia dată; dar lucrul acesta, nu-l pot face." Solii au plecat și i-au dus răspunsul.

¹⁰Ben-Hadad a trimis să spună lui Ahab: "Să mă pedepsească zeei cu toată asprimea lor, de va ajunge praful Samariei să umple mâna întregului popor care mă urmează!"

1Împ 19.2;

¹¹Și împăratul lui Israel a răspuns: "Cine încinge armele, să nu se laude ca cel ce le pune jos!"

¹²Când a primit Ben-Hadad răspunsul acesta, stătea la băut cu împărații în corturi, și a zis slujitorilor lui: "Pregătiți-vă!" Și ei s-au pregătit de năvală împotriva cetății.

1Împ 20.16;

¹³Dar iată că un prooroc s-a apropiat de Ahab, împăratul lui Israel, și a zis: "Așa vorbește Domnul: "Vezi toată această mulțime mare? O voi da astăzi în mâinile tale, ca să cunoști că Eu sunt Domnul."

1Împ 20.28;

¹⁴Ahab a zis: "Prin cine?" Și el a răspuns: "Așa vorbește Domnul: "Prin slujitorii mai marilor peste ținuturi." Ahab a zis: "Cine va începe lupta?" Și el a răspuns: "Tu".

¹⁵Atunci Ahab a numărat slujitorii mai marilor peste ținuturi, și s-au găsit două sute treizeci și doi; și după ei, a numărat tot poporul, pe toți copiii lui Israel, și erau șapte mii.

¹⁶Au făcut o ieșire pe la miazăzi. Ben-Hadad bea și se îmbăta în corturile lui cu cei treizeci și doi de împărați care-l ajutau.

1Împ 20.12;1Împ 16.9;

¹⁷Slujitorii mai marilor peste ținuturi au ieșit cei dintâi. Ben-Hadad a cercetat, și i-au spus astfel: "Au ieșit niște oameni din Samaria."

¹⁸El a zis: "Dacă ies pentru pace, prindeți-i vii; și chiar dacă ies pentru luptă, prindeți-i vii."

¹⁹Când au ieșit din cetate slujitorii mai marilor peste ținuturi și armata care-i urma,

²⁰a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, și Sirienii au luat-o la fugă. Israel i-a urmărit. Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal, cu niște călăreți.

²¹Împăratul lui Israel a ieșit, a lovit caii și carele, și a pricinuit Sirienilor o mare înfrângere.

A doua biruință asupra lui Ben-Hadab.

²²Atunci proorocul s-a apropiat de împăratul lui Israel, și i-a zis: "Du-te, întărește-te, cercetează și vezi ce ai de făcut; căci, la anul viitor împăratul Siriei se va sui din nou împotriva ta."

2Sam 11.1;

²³Slujitorii împăratului Siriei i-au zis: "Dumnezeul lor este un dumnezeu al munților; de aceea au fost mai tari decât noi. Dar ia să ne luptăm cu ei în câmpie, și se va vedea dacă nu vom fi mai tari decât ei.

²⁴Fă și lucrul acesta: scoate pe fiecare din împărați de la locul lui, și înlocuiește-i cu căpetenii;

²⁵și fă-ți o armată ca aceea pe care ai pierdut-o, cu tot atâția cai și tot atâtea care. Apoi să ne batem cu ei în câmpie, și se va vedea dacă nu vom fi mai tari decât ei." El i-a ascultat, și a făcut așa.

²⁶În anul următor Ben-Hadad a numărat pe Sirieni, și s-a suit la Afec să lupte împotriva lui Israel.

1os 13.4;

²⁷Copiii lui Israel au fost numărați și ei; au primit merinde, și au ieșit în întâmpinarea Sirienilor. Au tăbărât în fața lor, ca două turme mici de capre, pe când Sirienii umpleau țara.

28 Omul lui Dumnezeu s-a apropiat și a zis împăratului lui Israel: "Așa vorbește Domnul: "Pentru că Sirienii au zis: "Domnul este un dumnezeu al munților și nu un dumnezeu al văilor", voi da toată această mare mulțime în mâinile tale, și veți ști că Eu sunt Domnul."

1Împ 20.13;

29 Au stat tăbărâți șapte zile unii în fața altora. În ziua a șaptea au început lupta, și copiii lui Israel au omorât Sirienilor o sută de mii de oameni pedestrași într-o zi.

30 Ceilalți au fugit în cetatea Afec, și a căzut zidul cetății peste douăzeci și șapte de mii de oameni care mai rămăseseră. Ben-Hadad fugise și el în cetate, și umbla din odaie în odaie.

Ahab dă drumul lui Ben-Hadab.

31 Slujitorii lui i-au zis: "Iată, am auzit că împărații casei lui Israel sunt niște împărați miloși; să ne încingem deci coapsele cu saci, să ne punem funii pe capetele noastre, și să ieșim la împăratul lui Israel: poate că te va lăsa cu viață."

Gen 37.34;

32 Și-au pus saci împrejurul coapselor și funii împrejurul capului, s-au dus la împăratul lui Israel, și au zis: "Robul tău Ben-Hadad a zis: "Lasă-mă cu viață!" Ahab a răspuns: "Mai este încă în viață? Este fratele meu!"

33 Oamenii aceștia au luat lucrul acesta ca un semn bun, și s-au grăbit să-l ia pe cuvânt și să zică: "Ben-Hadad este fratele tău!" Și el a zis: "Duceți-vă și aduceți-l!" Ben-Hadad a venit la el, și Ahab l-a suit în carul lui.

34 Ben-Hadad i-a zis: "Îți voi da înapoi cetățile pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău; și-ți vei face ulițe în Damasc, cum făcuse tatăl meu în Samaria." "Și eu", a răspuns Ahab, "îți voi da drumul, făcând un legământ." A făcut legământ cu el, și i-a dat drumul.

1Împ 15.20;

35 Unul din fiii proorocilor a zis tovarășului său, după porunca Domnului: "Lovește-mă, te rog!" Dar omul acela n-a vrut să-l lovească.

2Împ 2.3-15;1Împ 13.17-18;

36 Atunci el i-a zis: "Pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, iată, când vei pleca de la mine, te va omorî un leu. Și când a plecat de la el, l-a întâlnit un leu și l-a omorât.

1Împ 13.24;

³⁷A găsit pe un alt om, și a zis: "Lovește-mă, te rog!" Omul acela l-a lovit, și l-a rănit.

³⁸Proorocul s-a dus și s-a așezat pe drumul împăratului, și s-a legat la ochi.

³⁹Când a trecut împăratul proorocul a strigat, și i-a zis: "Robul tău era în mijlocul luptei; și iată că un om se apropie și-mi aduce pe un alt om, zicând: "Păzește pe omul acesta; dacă va fugi, viața ta va răspunde pentru viața lui, sau vei plăti un talant de argint!"

2Sam 12.1;2Împ 10.24;

⁴⁰Și pe când robul tău făcea câte ceva încoace și încolo, omul s-a făcut nevăzut." Împăratul lui Israel i-a zis: "Aceasta îți este osânda; tu însuși ai rostit-o."

⁴¹Îndată proorocul și-a scos legătura de la ochi, și împăratul lui Israel l-a cunoscut că făcea parte din prooroci.

⁴²El a zis atunci împăratului: "Așa vorbește Domnul: "Pentru că ai lăsat să-ți scape din mâini omul pe care-l sortisem nimicirii, viața ta va răspunde pentru viața lui, și poporul tău pentru poporul lui."

1Împ 22.31-37;

⁴³Împăratul lui Israel s-a dus acasă, trist și mâniș, și a ajuns la Samaria.

1Împ 21.4;

21

Via lui Nabot.

¹După aceste lucruri, iată ce s-a întâmplat. Nabot, din Izreel, avea o vie la Izreel, lângă casa lui Ahab, împăratul Samariei.

²Și Ahab a vorbit astfel lui Nabot: "Dă-mi mie via ta, să fac din ea o grădină de verdețuri, căci este foarte aproape de casa mea. În locul ei îți voi da o vie mai bună, sau dacă-ți vine mai bine, îți voi plăti prețul ei în argint."

1Sam 8.14;

³Dar Nabot a răspuns lui Ahab: "Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei!"

⁴Ahab a intrat în casă, trist și mâniat, din pricina cuvintelor, pe care i le spusese Nabot din Izreel: "Nu-ți voi da moștenirea părinților mei!" Și s-a culcat pe pat, și-a întors fața, și n-a mâncat nimic.

Lev 25.23; Num 36.7; Ezec 46.18;

⁵Nevasta sa Izabela a venit la el, și i-a zis: "Pentru ce îți este tristă inima și nu mănânci?"

⁶El i-a răspuns: "Am vorbit cu Nabot din Izreel, și i-am zis: "Dă-mi via ta pe preț de argint; sau, dacă vrei, îți voi da o altă vie în locul ei." Dar el a zis: "Nu pot să-ți dau via mea!"

⁷Atunci Izabela, nevasta lui, i-a zis: "Oare nu domnești tu acum peste Israel? Scoală-te, ia și mănâncă și fii cu inima veselă, căci eu îți voi da via lui Nabot din Izreel!"

⁸Și ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu pecetea lui Ahab, și le-a trimis bătrânilor și dregătorilor care locuiau cu Nabot în cetatea lui.

⁹Iată ce a scris în aceste scrisori: "Vestiți un post; puneți pe Nabot în fruntea poporului,

¹⁰și puneți-i în față doi oameni de nimic, care să mărturisească astfel împotriva lui: "Tu ai blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!" Apoi scoateți-l afară, împrășcați-l cu pietre, și să moară."

Ex 22.28; Lev 24.15-16; Fapt 6.11; Lev 24.14;

¹¹Oamenii din cetatea lui Nabot, bătrânii și dregătorii care locuiau în cetate, au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.

¹²Au vestit un post, și au pus pe Nabot în fruntea poporului.

Isa 58.4;

¹³Cei doi oameni de nimic au venit și s-au așezat în fața lui; și acești oameni răi au mărturisit așa înaintea poporului, împotriva lui Nabot: "Nabot a blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!" Apoi l-au scos afară din cetate, l-au împrășcat cu pietre, și a murit.

2împ 9.26;

¹⁴Și au trimis să spună Izabelei: "Nabot a fost împrășcat cu pietre, și a murit."

¹⁵Când a auzit Izabela că Nabot fusese împrôșcat cu pietre și că murise, a zis lui Ahab: "Scoală-te și ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel, care n-a vrut să ți-o dea pe preț de argint; căci Nabot nu mai trăiește, a murit."

¹⁶Ahab, auzind că a murit Nabot, s-a sculat să se pogoare la via lui Nabot din Izreel ca s-o ia în stăpânire.

Vestirea pedepsei.

¹⁷Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, Tișbitul, astfel:

Ps 9.12;

¹⁸"Scoală-te și pogoară-te înaintea lui Ahab, împăratul lui Israel la Samaria; iată-l, este în via lui Nabot, unde s-a pogorât s-o ia în stăpânire.

1Împ 13.32;2Cron 22.9;

¹⁹Să-i spui: "Așa vorbește Domnul: "Nu ești tu un ucigaș și un hoț?" Și să-i mai spui: "Așa vorbește Domnul: "Chiar în locul unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău."

1Împ 22.38;

²⁰Ahab a zis lui Ilie: "M-ai găsit, vrăjmașule?" Și el a răspuns: "Te-am găsit, pentru că te-ai vândut ca să faci ce este rău înaintea Domnului."

1Împ 18.17;2Împ 17.17;Rom 7.14;

²¹Iată ce zice Domnul: "Voi aduce nenorocirea peste tine; te voi mătura, voi nimici pe oricine este al lui Ahab, fie rob, fie slobod în Israel,

1Împ 14.10;2Împ 9.8;1Sam 25.22;1Împ 14.10;

²²și voi face casei tale cum am făcut casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baeșa, fiul lui Ahia, pentru că M-ai mâniat și ai făcut pe Israel să păcătuiască."

1Împ 15.29;1Împ 16.3-11;

²³Domnul a vorbit și despre Izabela, și a zis: "Câinii vor mânca pe Izabela lângă întăritura Izreelului.

2Împ 9.36;

²⁴Cine va muri în cetate din casa lui Ahab, va fi mâncat de câini, iar cine va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului."

1Împ 14.11;1Împ 16.4;

²⁵N-a fost nimeni care să se fi vândut pentru ca să facă ce este rău înaintea Domnului, ca Ahab, pe care nevasta sa Izabela îl ațâța la aceasta.

1Împ 16.30;1Împ 16.31;

²⁶El a lucrat în chipul cel mai urâcios, mergând după idoli, cum făceau Amoriții, pe care-i izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

Gen 15.16;2Împ 21.11;

Smerirea lui Ahab.

²⁷După ce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe trup, și a postit: se culca cu sacul acesta, și mergea încet.

Gen 37.34;

²⁸Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, Tișbitul, astfel:

²⁹"Ai văzut cum s-a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru că s-a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vieții lui; ci în timpul vieții fiului său voi aduce nenorocirea casei lui!"

2Împ 9.25;

22

Legământul cu Iosafat.

¹Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și Israel.

²În anul al treilea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a pogorât la împăratul lui Israel.

2Cron 18.2;

³Împăratul lui Israel a zis slujitorilor săi: "Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile împăratului Siriei."

Deut 4.43;

⁴Și a zis lui Iosafat: "Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?" Iosafat a răspuns împăratului lui Israel: "Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi."

2Împ 3.7;

⁵Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: "Întreabă acum, te rog, cuvântul Domnului."

⁶Împăratul lui Israel a strâns pe prooroci, în număr de aproape patru sute, și le-a zis: "Să merg să lupt împotriva Ramotului din Galaad, sau să mă las?" Și ei au răspuns: "Suie-te, și Domnul îl va da în mâinile împăratului."

1Împ 18.19;

⁷Dar Iosafat a zis: "Nu mai este aici nici un prooroc al Domnului, ca să-L putem întreba?"

2Împ 3.11;

⁸Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: "Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi procește nimic bun, nu procește decât rău: este Mica, fiul lui Imla." Și Iosafat a zis: "Să nu vorbească împăratul așa!"

⁹Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător, și a zis: "Trimite și adu îndată pe Mica, fiul lui Imla."

¹⁰Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împărătești, în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți proorocii proceau înaintea lor.

¹¹Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier, și a zis: "Așa vorbește Domnul: "Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni până îi vei nimici."

¹²Și toți proorocii proceau la fel, zicând: "Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului."

¹³Solul care se dusese să cheme pe Mica i-a vorbit așa: "Iată, că proorocii, într-un glas, prorocesc bine împăratului; să fie dar și cuvântul tău ca al fiecăruia din ei! Vesteste-i bine!"

¹⁴Mica a răspuns: "Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi va spune Domnul."

Num 22.38;

¹⁵Când a ajuns la împărat, împăratul i-a zis: "Mica, să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad, sau să ne lăsăm?" El a răspuns: "Suie-te, căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului."

¹⁶Și împăratul i-a zis: "De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?"

17Mica a răspuns: "Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor. Și Domnul zice: "Oamenii aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace."

Mat 9.36;

18Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: "Nu ți-am spus că el nu proorocește nimic bun despre mine, ci proorocește numai rău?"

19Și Mica a zis: "Ascultă dar cuvântul Domnului! Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

Isa 6.1; Dan 7.9; Iov 1.6; Iov 2.1;
Ps 103.20-21; Dan 7.10; Mat 18.10; Evr 1.7-14;

20Și Domnul a zis: "Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?" Și au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

21Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: "Eu îl voi amăgi."

22Domnul i-a zis: "Cum?" "Voi ieși", a răspuns el, "și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui." Domnul a zis: "Îl vei amăgi, și-ți vei ajunge ținta; ieși, și fă așa!"

Jud 9.23; Iov 12.16; Ezech 14.9; 2Tes 2.11;

23Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor proorocilor tăi care sunt de față. Dar Domnul a hotărât lucruri rele împotriva ta."

Ezech 14.9;

24Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a zis: "Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?"

2Cron 18.23;

25Mica a răspuns: "Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi."

26Împăratul lui Israel a zis: "Ia pe Mica, du-l la Amon, mai marele cetății, și la Ioas, fiul împăratului,

²⁷și să le spui: "Așa vorbește împăratul: "Puneți pe omul acesta la închisoare, și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până când mă voi întoarce în pace."

²⁸Și Mica a zis: "Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine." Apoi a mai zis: "Auziți, popoare, toate."

Num 16.29;Deut 18.20-22;

Moartea lui Ahab.

²⁹Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au suit la Ramot din Galaad.

³⁰Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: "Vreau să-mi schimb hainele ca să merg la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale împărătești." Și împăratul lui Israel și-a schimbat hainele, și s-a dus la luptă.

2Cron 35.22;

³¹Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă celor treizeci și două de căpetenii ale carelor lui: "Să nu vă luptați nici cu cei mici nici cu cei mari, ci să vă luptați numai cu împăratul lui Israel."

³²Când au zărit căpeteniile carelor pe Iosafat, au zis: "Negreșit, acesta este împăratul lui Israel." Și s-au apropiat de el să-l lovească. Iosafat a scos un țipăt.

2Cron 18.31;Prov 13.20;

³³Căpeteniile carelor, văzând că nu este împăratul lui Israel, s-au depărtat de el.

³⁴Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare, și a lovit pe împăratul lui Israel la încheietura platoșei. Împăratul a zis cărașului său: "Întoarce, și scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt greu rănit."

³⁵Lupta a fost din ce în ce mai crâncenă în ziua aceea. Împăratul a stat drept în carul lui în fața Sirienilor, și seara a murit. Sângele a curs din rană înăuntrul carului.

³⁶La apusul soarelui, s-a strigat prin toată tabăra: "Să plece fiecare în cetatea lui și să plece fiecare în țara lui,

³⁷căci a murit împăratul." S-au întors la Samaria, și împăratul a fost îngropat la Samaria.

³⁸Când au spălat carul în iazul Samariei, câinii au lins sângele lui Ahab, și curvele s-au scăldat în el, după cuvântul pe care-l spusese Domnul.

1Împ 21.19;

³⁹Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, casa de fildeș pe care a zidit-o, și toate cetățile pe care le-a zidit, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

Amos 3.15;

⁴⁰Ahab a adormit cu părinții săi. Și în locul lui, a domnit fiul său Ahazia.

Iosafat, împăratul lui Iuda.

⁴¹Iosafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda, în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel.

2Cron 20.31;

⁴²Iosafat era de treizeci și cinci de ani când s-a făcut împărat, și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se numea Azuba, fata lui Șilhi.

⁴³El a umblat în toată calea tatălui său Asa, și nu s-a abătut deloc de la ea, făcând ce este plăcut înaintea Domnului. Numai că înălțimile n-au fost îndepărtate: poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

2Cron 17.3;1Împ 14.23;1Împ 15.14;2Împ 12.3;

⁴⁴Iosafat a trăit în pace cu împăratul lui Israel.

2Cron 19.2;2Cor 6.14;

⁴⁵Celelalte fapte ale lui Iosafat, isprăvile și războaiele lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

⁴⁶El a scos din țară pe sodomiții care mai rămăseseră de pe vremea tatălui său Asa.

1Împ 14.24;1Împ 15.12;

⁴⁷În Edom nu era împărat pe atunci: cârmuia un dregător.

Gen 25.23;2Sam 8.14;2Împ 3.9;2Împ 8.20;

⁴⁸Iosafat a făcut corăbii din Tars ca să meargă la Ofir să aducă aur; dar nu s-au dus, căci corăbiile s-au sfărâmat la Ețion-Gheber.

2Cron 20.35;1Împ 10.22;2Cron 20.37;1Împ 9.26;

⁴⁹Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: "Vrei ca slujitorii mei să meargă împreună cu ai tăi pe corăbii?" Dar Iosafat n-a voit.

⁵⁰Iosafat a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi, în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Ioram.

2Cron 21.1;

Domnia lui Ahazia.

⁵¹Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al șaptesprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doi ani peste Israel.

1Împ 22.40;

⁵²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat în calea tatălui său și în calea mamei sale, și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

1Împ 15.26;

⁵³A slujit lui Baal și s-a închinat înaintea lui, și a mâniat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, cum făcuse și tatăl său.

Jud 2.11;1Împ 16.31;

A DOUA CARTEA A ÎMPĂRAȚILOR (SAU A PATRA CARTE A ÎMPĂRAȚILOR în Septuaginta)

(Deut. 29.18-28. 1 Samuel 12.25. Isaia 23.)

ȘIRUL ÎMPĂRAȚILOR LUI IUDA ȘI ÎMPĂRAȚILOR LUI ISRAEL, DE LA IOSAFAT ȘI MOARTEA LUI AHAB PÂNĂ LA NIMICIREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI ISRAEL.

(Capitolele 1-17. 2Cronici 21-28. Ier. 3.6, 7; Osea 7; 10.1-11; 13.1-13.)

¹Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel, după moartea lui Ahab.

2Împ 3.5;2Sam 8.2;

²Ahazia a căzut prin zăbrelele odăii lui de sus în Samaria, și s-a îmbolnăvit. A trimis niște soli, și le-a zis: "Duceți-vă și întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca să știu dacă mă voi vindeca de boala aceasta."

1Sam 5.10;

³Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, Tișbitul: "Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei, și spune-le: "Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?"

⁴De aceea, așa vorbește Domnul: "Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri." Și Ilie a plecat.

⁵Solii s-au întors la Ahazia. Și el le-a zis: "Pentru ce v-ați întors?"

⁶Ei i-au răspuns: "Un om s-a suit înaintea noastră, și ne-a zis: "Întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis, și spuneți-i: "Așa vorbește Domnul: "Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimiteți să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri."

⁷Ahazia le-a zis: "Ce înfățișare avea omul acela care s-a suit înaintea voastră și v-a spus aceste cuvinte?"

⁸Ei au răspuns: "Era un om îmbrăcat cu o manta de păr și încins cu o curea la mijloc." Și Ahazia a zis: "Este Ilie, Tișbitul."

⁹A trimis la el pe o căpetenie de cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta s-a suit la Ilie, care ședea pe vârful muntelui, și i-a zis: "Omule al lui Dumnezeu, împăratul a zis: "Pogoară-te!"

¹⁰Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: "Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!" Și s-a pogorât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.

Luc 9.54;

¹¹Ahazia a trimis din nou la el altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta a luat cuvântul, și a zis lui Ilie: "Omule al lui Dumnezeu, așa a zis împăratul: "Grăbește-te de te pogoară!"

¹²Ilie le-a răspuns: "Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!" Și s-a pogorât foc din cer și l-a mistuit, pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.

¹³Ahazia a trimis din nou o a treia căpetenie peste cincizeci, împreună cu cei cincizeci de oameni ai săi. Această a treia căpetenie peste cincizeci s-a suit; și, la sosire, și-a plecat genunchii înaintea lui Ilie, și i-a zis, rugându-l: "Omule al lui Dumnezeu, te rog, viața mea și viața acestor cincizeci de oameni, slujitorii tăi, să fie scumpă înaintea ta!

1Sam 26.21;Ps 72.14;

¹⁴Iată, s-a pogorât foc din cer și a mistuit pe cele dintâi două căpetenii peste cincizeci și pe cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, viața mea să fie scumpă înaintea ta!"

¹⁵Îngerul Domnului a zis lui Ilie: "Pogoară-te împreună cu el, n-ai nici o frică de el." Ilie s-a sculat și s-a pogorât cu el la împăratul.

¹⁶El i-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Pentru că ai trimis soli să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca și cum n-ar fi în Israel Dumnezeu al cărui cuvânt să-l poți întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri."

¹⁷Ahazia a murit, după cuvântul Domnului, rostit prin Ilie. Și în locul lui, a început să domnească Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; căci n-avea fiu.

¹⁸Celelalte fapte ale lui Ahazia, și ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

2

Înălțarea lui Ilie la cer.

¹Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei.

Gen 5.24;1Împ 19.21;

²Ilie a zis lui Elisei: - Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel." Elisei a răspuns: "Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi." Și s-au pogorât la Betel.

Rut 1.15-16;1Sam 1.26;2Împ 2.4-6;2Împ 4.30;

³Fiii proorocilor, care erau la Betel, au ieșit la Elisei, și i-au zis: "Știi că Domnul răpește astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău?" Și el a răspuns: "Știu și eu, dar tăceți."

1Împ 20.35;2Împ 2.5-15;2Împ 4.1-38;2Împ 9.1;

⁴Ilie i-a zis: - Eliseie, rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon." El a răspuns: "Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!" Și au ajuns la Ierihon.

⁵Fii proorocilor, care erau la Ierihon, s-au apropiat de Elisei, și i-au zis: "Știi că Domnul răpește azi pe stăpânul tău deasupra capului tău?" Și el a răspuns: "Știu și eu; dar tăceți."

⁶Ilie i-a zis: "Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan." El a răspuns: "Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi." Și amândoi și-au văzut de drum.

⁷Cincizeci de inși dintre fiii proorocilor au sosit și s-au oprit la o depărtare oarecare în fața lor, și ei amândoi s-au oprit pe malul Iordanului.

⁸Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul, și a lovit cu ea apele, care s-au despărțit într-o parte și într-alta, și au trecut amândoi pe uscat.

Ex 14.21;Ios 3.16;2Împ 2.14;

⁹După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: "Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine." Elisei a răspuns: "Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!"

¹⁰Ilie a zis: "Greu lucru ceri. Dar dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa ți se va întâmpla; dacă nu, nu ți se va întâmpla așa",

¹¹Pe când mergeau ei vorbind, iată că un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt.

2Împ 6.17;Ps 104.4;

¹²Elisei se uita și striga: "Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!" Și nu l-a mai văzut. Apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două bucăți,

2Împ 13.14;

¹³și a ridicat mantaua, căreia îi dăduse drumul Ilie. Apoi s-a întors, și s-a oprit pe malul Iordanului;

14 a luat mantaua, căreia îi dăduse Ilie drumul, și a lovit apele cu ea, și a zis: "Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie?" Și a lovit apele, care s-au despărțit într-o parte și în alta, și Elisei a trecut.

2Împ 2.8;

Fiii proorocilor trimit să caute pe Ilie.

15 Fiii proorocilor care erau în fața Ierihonului, când l-au văzut, au zis: "Duhul lui Ilie a venit peste Elisei." Și i-au ieșit înaintea, și s-au închinat până la pământ înaintea lui.

2Împ 2.7;

16 Ei i-au zis: "Iată că între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni viteji; vrei să se ducă să caute pe stăpânul tău?" Poate că Duhul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale." El a răspuns: "Nu-i trimiteți."

1Împ 18.12; Ezec 8.3; Fapt 8.39;

17 Dar ei au stărui multă vreme de el. Și el a zis: "Trimiteți-i." Au trimis pe cei cincizeci de oameni, care au căutat pe Ilie trei zile și nu l-au găsit.

18 Când s-au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le-a zis: "Nu v-am spus să nu vă duceți?"

Vindecarea apelor de la Ierihon.

19 Oamenii din cetate au zis lui Elisei: "Iată, așezarea cetății este bună, după cum vede domnul meu; dar apele sunt rele, și țara este stearpă."

20 El a zis: "Aduceți-mi un blid nou și puneți sare în el." Și i-au adus.

21 Apoi s-a dus la izvorul apelor, și a aruncat sare în el, și a zis: "Așa vorbește Domnul: "Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpătură."

Ex 15.25; 2Împ 4.41; 2Împ 6.6; Ioan 9.6;

22 Și apele au fost vindecate până în ziua aceasta, după cuvântul pe care-l rostise Domnul.

Pedepsirea copiilor.

23 De acolo s-a suit la Betel. Și pe când mergea pe drum, niște băiețași au ieșit din cetate, și și-au bătut joc de el. Ei îi ziceau: "Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!"

²⁴El s-a întors să-i privească, și i-a blestemat în Numele Domnului. Atunci au ieșit doi urși din pădure, și au sfâșiat patruzeci și doi din acești copii.

²⁵De acolo s-a dus pe muntele Carmel, de unde s-a întors la Samaria.

3

Ioram, regele lui Israel.

¹Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doisprezece ani.

2Împ 1.17;

²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuși nu ca tatăl său și ca mama sa. A răsturnat stâlpii lui Baal, pe care-i făcuse tatăl său;

1Împ 16.31-32;

³dar s-a dedat la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut de la ele.

1Împ 12.28-32;

⁴Meșă, împăratul Moabului, avea turme mari și plătea împăratului lui Israel un bir de o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu lâna lor.

Isa 16.1;

⁵La moartea lui Ahab, împăratul Moabului s-a răsculat împotriva împăratului lui Israel.

2Împ 1.1;

⁶Împăratul Ioram a ieșit atunci din Samaria, și a numărat pe tot Israelul.

⁷A pornit, și a trimis să spună lui Iosafat, împăratul lui Iuda: "Împăratul Moabului s-a răsculat împotriva mea; vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului?" Iosafat a răspuns: "Voi merge, eu ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi."

1Împ 22.4;

⁸Și a zis: "Pe care drum să ne suim?" Ioram a zis: "Pe drumul care duce în pustia Edomului."

⁹Împăratul lui Israel, împăratul lui Iuda și împăratul Edomului, au plecat; și, după un drum de șapte zile, n-au avut apă pentru oștire și pentru vitele care veneau după ea.

¹⁰Atunci împăratul lui Israel a zis: "Vai! Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea în mâinile Moabului!"

¹¹Dar Iosafat a zis: "Nu este aici nici un prooroc al Domnului, prin care să putem întreba pe Domnul?" Unul din slujitorii împăratului lui Israel a răspuns: "Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie."

1Împ 22.7;

¹²Și Iosafat a zis: "Cuvântul Domnului este cu el." Împăratul lui Israel, Iosafat, și împăratul Edomului s-au pogorât la el.

2Împ 2.25;

¹³Elisei a zis împăratului lui Israel: "Ce am eu a face cu tine? Du-te la proorocii tatălui tău și la proorocii mamei tale." Și împăratul lui Israel i-a zis: "Nu! căci Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea în mâinile Moabului!"

Ezec 14.3;Jud 10.14;Rut 1.15;1Împ 18.19;

¹⁴Elisei a zis: "Viu este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sunt, că, dacă n-aș avea în vedere pe Iosafat, împăratul lui Iuda, pe tine nu te-aș băga deloc în seamă, și nici nu m-aș uita la tine.

1Împ 17.1;2Împ 5.16;

¹⁵Acum aduceți-mi un cântăreț cu harfa." Și pe când cânta cântărețul din harfă, mâna Domnului a fost peste Elisei.

1Sam 10.5;Ezec 1.3;Ezec 3.14-22;Ezec 8.1;

¹⁶Și a zis: "Așa vorbește Domnul: "Faceți gropi în valea aceasta, groapă lângă groapă!"

2Împ 4.3;

¹⁷Căci așa vorbește Domnul: "Nu veți vedea vânt și nu veți vedea ploaie, dar totuși valea aceasta se va umple de apă, și veți bea, voi, turmele voastre și vitele voastre.

¹⁸Dar aceasta este puțin lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab în mâinile voastre;

19 **veți sfărâma toate cetățile întărite și toate cetățile alese, veți tăia toți copacii cei buni, veți astupa toate izvoarele de apă, și veți strica cu pietre toate ogoarele cele mai bune."**

20 **Și dimineața, în clipa când se aducea jertfa, iată că a venit apa de pe drumul Edomului, și s-a umplut țara de apă.**

Ex 29.39-40;

21 **Însă, toți Moabiții, auzind că împărații se suie să lupte împotriva lor, au chemat pe toți cei în vârstă să poarte armele și mai mari chiar, și au stat la hotar.**

22 **S-au sculat dis-de-dimineață, și când a strălucit soarele peste ape, Moabiții au văzut în fața lor apele roșii ca sângele.**

23 **Ei au zis: "Este sânge! Împărații au scos sabia între ei, s-au tăiat unii pe alții; acum, la pradă, Moabiți!"**

24 **Și au mers împotriva taberei lui Israel. Dar Israel s-a sculat, și a bătut pe Moab, care a luat-o la fugă dinaintea lor. Au pătruns în țară, și au bătut pe Moab.**

25 **Au sfărâmat cetățile, au aruncat fiecare pietre, în toate ogoarele cele mai bune și le-au umplut cu pietre au astupat toate izvoarele de apă, și au tăiat toți copacii cei buni; prăștiașii au înconjurat și au bătut Chir-Hareset, din care n-au lăsat decât pietrele.**

Isa 16.7-11;

26 **Împăratul Moabului, văzând că fusese înfrânt în luptă, a luat cu el șapte sute de oameni, care scoteau sabia, să-și croiască drum până la împăratului Edomului; dar n-au putut.**

27 **A luat atunci pe fiul său întâi născut, care trebuia să domnească în locul lui, și l-a adus ca ardere de tot pe zid. Și o mare mânie a cuprins pe Israel, care s-a depărtat de împăratul Moabului, și s-a întors în țară.**

4

Înmulțirea untdelemnului.

1 **O femeie dintre nevestele fiilor proorocilor a strigat lui Elisei: "Robul tău, bărbatul meu, a murit, și știi că robul tău se teme de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei și să-i facă robi."**

1Împ 20.35;Lev 25.39;Mat 18.25;

²Elisei i-a zis: "Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai acasă?" Ea a răspuns: "Roaba ta n-are acasă decât un vas cu untdelemn."

³Și el a zis: "Du-te de cere vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puține."

2Împ 3.16;

⁴Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase, și pune deoparte pe cele pline."

⁵Atunci ea a plecat de la el. A închis ușa după ea și după copiii ei; ei îi apropiau vasele, și ea turna din untdelemn în ele.

⁶Când s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: "Mai dă-mi un vas." Dar el i-a răspuns: "Nu mai este nici un vas." Și n-a mai curs untdelemn.

⁷Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: "Du-te de vinde untdelemnul, și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu și fiii tăi."

Fiul Sunamitei.

⁸Într-o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată. Ea a stăruit de el să primească să mănânce la ea. Și ori de câte ori trecea, se ducea să mănânce la ea.

⁹Ea a zis bărbatului ei: "Iată, știu că omul acesta care trece totdeauna pe la noi, este un om sfânt al lui Dumnezeu."

Ios 19.18;

¹⁰Să facem o mică odaie sus cu ziduri, și să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un sfeșnic, ca să stea acolo când va veni la noi.

¹¹Elisei, întorcându-se la Sunem, s-a dus în odaia de sus și s-a culcat acolo.

¹²El a zis slujitorului său Ghehazi: "Cheamă pe Sunamita aceasta!" Ghehazi a chemat-o, și ea a venit înaintea lui.

¹³Și Elisei a zis lui Ghehazi: "Spune-i: "Iată, pentru noi tu ți-ai făcut toată tulburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie să vorbim pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii?" Ea a răspuns: "Eu locuiesc liniștită în mijlocul poporului meu."

¹⁴Și el a zis: "Ce să fac pentru ea?" Ghehazi a răspuns: "Ea n-are fiu, și bărbatul ei este bătrân."

¹⁵Și el a zis: "Cheam-o!" Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la ușă.

¹⁶Elisei i-a zis: "La anul pe vremea aceasta, vei ține în brațe un fiu." Și ea a zis: "Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu amăgi pe roaba ta!

Gen 18.10-14; 2Împ 4.28;

¹⁷Femeia a rămas însărcinată, și a născut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul următor, cum îi spusese Elisei.

¹⁸Copilul s-a făcut mare. Și într-o zi când se dusesse pe la tatăl său la secerători,

¹⁹a zis tatălui său: "Capul meu! Capul meu!" Tatăl a zis slujitorului său: "Du-l la mama sa!"

²⁰Slujitorul l-a luat și l-a dus la mama sa. Și copilul a stat pe genunchii mamei sale până la amiază, și apoi a murit.

²¹Ea s-a suit, l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după ea, și a ieșit.

²²A chemat pe bărbatul ei, și a zis: "Trimite-mi, te rog, un slujitor și o măgăriță; vreau să mă duc în grabă la omul lui Dumnezeu, și apoi mă voi întoarce."

²³Și el a zis: "Pentru ce vrei să te duci astăzi la el? Doar nu este nici lună nouă, nici Sabat." Ea a răspuns: "Fii pe pace!"

²⁴Apoi a pus șaua pe măgăriță, și a zis slujitorului său: "Mână, și pleacă, să nu oprești pe drum decât când ți-oi spune."

²⁵Ea a plecat deci și s-a dus la omul lui Dumnezeu pe muntele Carmel. Omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe și a zis slujitorului său Ghehazi: "Iată pe Sunamita aceea!

2Împ 2.25;

²⁶Acum, aleargă dar înaintea ei, și spune-i: "Ești bine? Bărbatul tău și copilul sunt bine?" Ea a răspuns: "Bine."

²⁷Și cum a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, i-a îmbrățișat picioarele. Ghehazi s-a apropiat s-o dea înapoi. Dar omul lui Dumnezeu a zis: "Las-o, căci este tare amărâtă, și Domnul mi-a ascuns lucrul acesta, și nu mi l-a făcut cunoscut."

²⁸Atunci ea a zis: "Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N-am zis eu: "Nu mă amăgi?"

2Împ 4.16;

²⁹Și Elisei a zis lui Ghehazi: "Încinge-ți mijlocul, ia toiagul meu în mână, și pleacă. Dacă vei întâlni pe cineva, să nu-l întrebi de sănătate; și dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi. Să pui toiagul meu pe fața copilului."

1Împ 18.46;2Împ 9.1;Luc 10.4;Ex 7.19;Ex 14.16;2Împ 2.8-14;Fapt 19.12;

³⁰Mama copilului a zis: "Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi." Și el s-a sculat și a mers după ea.

2Împ 2.2;

³¹Ghehazi le-o luase înainte, și pusese toiagul pe fața copilului; dar n-a dat nici glas, nici semn de simțire. S-a întors înaintea lui Elisei, i-a spus lucrul acesta, și a zis: "Copilul nu s-a trezit".

Ioan 11.11;

³²Când a ajuns Elisei în casă, iată că murise copilul, culcat în patul lui.

³³Elisei a intrat și a închis ușa după ei amândoi, și s-a rugat Domnului.

2Împ 4.4;Mat 6.6;1Împ 17.20;

³⁴S-a suit, și s-a culcat pe copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mâinile lui pe mâinile lui, și s-a întins peste el. Și trupul copilului s-a încălzit.

1Împ 17.21;Fapt 20.10;

³⁵Elisei a plecat, a mers înapoi și încolo prin casă, apoi s-a suit iarăși și s-a întins peste copil. Și copilul a strănutat de șapte ori, și a deschis ochii.

1Împ 17.21;2Împ 8.1-5;

³⁶Elisei a chemat pe Ghehazi, și a zis: "Cheamă pe Sunamita." Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la Elisei, care a zis: "Ia-ți fiul!"

³⁷Ea s-a dus și s-a aruncat la picioarele lui, și s-a închinat până la pământ. Și și-a luat fiul, și a ieșit afară.

1Împ 17.23;Evr 11.35;

Moartea în oală.

³⁸Elisei s-a întors la Ghilgal, și în țară bântuia o foamete. Pe când fiii proorocilor ședeau înaintea lui, a zis slujitorului său: "Pune oala cea mare, și fierbe o ciorbă pentru fiii proorocilor!"

2Împ 2.1;2Împ 8.1;2Împ 2.3;Luc 10.39;Fapt 22.3;

³⁹Unul din ei a ieșit pe câmp să culeagă verdețuri; a găsit viță sălbatică și a cules din ea curcubețe (Un fel de castraveți.) sălbatică, până și-a umplut haina. Când s-a întors, le-a tăiat în bucăți în oala cu ciorbă, căci nu le cunoștea.

⁴⁰Au dat oamenilor acelora să mănânce. Dar, cum au mâncat din ciorba aceea, au strigat: "Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!" Și n-au putut să mănânce.

Ex 10.17;

⁴¹Elisei a zis: "Luați făină." A aruncat făină în oală, și a zis: "Dă oamenilor acestora să mănânce." Și nu mai era nimic vătămător în oală.

Ex 15.25;2Împ 2.21;Ioan 9.6;

Cele douăzeci de pâini de orz.

⁴²A venit un om din Baal-Șalișa. A adus pâine din cele dintâi roade omului lui Dumnezeu, și anume douăzeci de pâini de orz, și spice noi în sac. Elisei a zis: "Dă oamenilor acestora să mănânce."

1Sam 9.4;1Sam 9.7;1Cor 9.11;Gal 6.6;

⁴³Slujitorul său a răspuns: "Cum pot să dau din ele la o sută de inși?" Dar Elisei a zis: "Dă oamenilor să mănânce; căci așa vorbește Domnul: "Vor mânca, și va mai rămâne."

Luc 9.13;Ioan 6.9;Luc 9.17;Ioan 6.11;

⁴⁴Atunci le-a pus pâinile înainte; și au mâncat și le-a mai și rămas, după cuvântul Domnului.

Mat 14.20;Mat 15.37;Ioan 6.13;

5

Naaman, vindecat de lepră.

¹Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, avea trecere înaintea stăpânului său și mare vază; căci prin el izbăvise Domnul pe Sirieni. Dar omul acesta tare și viteaz era lepros.

Luc 4.27;Ex 11.3;

²Și Sirienii ieșiseră în cete la o luptă, și aduseseră roabă pe o fetiță din țara lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui Naaman.

³Și ea a zis stăpânei sale: "Oh, dacă domnul meu ar fi la proorocul acela din Samaria, proorocul l-ar tămădui de lepra lui!"

⁴Naaman s-a dus și a spus stăpânului său: "Fata aceea din țara lui Israel a vorbit așa și așa."

⁵Și împăratul Siriei a zis: "Du-te la Samaria, și voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel." A plecat, luând cu el zece talanți de argint, șase mii de sicli de aur, și zece haine de schimb.

1Sam 9.8;2Împ 8.8-9;

⁶A dus împăratului lui Israel scrisoarea, care glăsuia așa: "Acum, când vei primi scrisoarea aceasta, vei știi că îți trimit pe slujitorul meu Naaman, ca să-l vindeci de lepra lui."

⁷După ce a citit scrisoarea, împăratul lui Israel și-a rupt hainele, și a zis: "Oare sunt eu Dumnezeu, ca să omor și să învii, de-mi spune să vindec pe un om de lepra lui? Să știți dar și să înțelegeți că el caută prilej de ceartă cu mine."

Gen 30.2;Deut 32.39;1Sam 2.6;

⁸Când a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israel și-a sfâșiat hainele, a trimis să spună împăratului: "Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele? Lasă-l să vină la mine, și va ști că este un prooroc în Israel."

⁹Naaman a venit cu caii și cu carul lui, și s-a oprit la poarta casei lui Elisei.

¹⁰Elisei a trimis să-i spună printr-un sol: "Du-te, și scaldă-te de șapte ori în Iordan; și carnea ți se va face sănătoasă, și vei fi curat."

2Împ 4.41;Ioan 9.7;

¹¹Naaman s-a mâniat, și a plecat, zicând: "Eu credeam că va ieși la mine, se va înfățișa el însuși, va chema Numele Domnului, Dumnezeului lui, își va duce mâna pe locul rănii, și va vindeca lepra.

¹²Nu sunt oare râurile Damascului, Abana și Parpar, mai bune decât toate apele lui Israel? N-aș fi putut oare să mă spăl în ele și să mă fac curat?" Și s-a întors și a plecat plin de mânie.

¹³Dar slujitorii lui s-au apropiat să-i vorbească, și au zis: "Părinte, dacă proorocul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult trebuie să faci ce ți-a spus: "Scaldă-te, și vei fi curat."

¹⁴S-a pogorât atunci și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut iarăși cum este carnea unui copilăș, și s-a curățit.

Iov 33.25; Luc 4.27;

¹⁵Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui, și a zis: "Iată, cunosc acum că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel. Și acum, primește, rogu-te, un dar din partea robului tău."

Dan 2.47; Dan 3.29; Dan 6.26-27; Gen 33.11;

¹⁶Elisei a răspuns: "Viu este Domnul, al cărui slujitor sunt, că nu voi primi." Naaman a stăruit de el să primească, dar el n-a vrut.

2Împ 3.14; Gen 14.23; Mat 10.8; Fapt 8.18-20;

¹⁷Atunci Naaman a zis: "Fiindcă nu vrei să primești tu, îngăduie să se dea robului tău pământ cât pot duce doi catâri; căci robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfă, ci va aduce numai Domnului.

¹⁸Iată totuși ce rog pe Domnul să ierte robului tău: când stăpânul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijinește pe mâna mea, mă închin și eu în casa lui Rimon: să ierte Domnul pe robul tău, când mă voi închina în casa lui Rimon!"

2Împ 7.2-17;

¹⁹Elisei i-a zis "Du-te în pace." După ce a plecat Naaman de la Elisei și a fost la o depărtare bunicică,

Ghehazi lovit cu lepra.

²⁰Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis în sine: "Iată că stăpânul meu a cruțat pe Sirianul acela Naaman, și n-a primit din mâna lui ce adusese. Viu este Domnul că voi alerga după el, și voi căpăta ceva de la el."

²¹Și Ghehazi a alergat după Naaman. Naaman, când l-a văzut alergând după el, s-a dat jos din car ca să-i iasă înainte, și a zis: "Este bine totul?"

²²El a răspuns: "Totul este bine. Stăpânul meu mă trimite să-ți spun: "Iată că au venit la mine doi tineri din muntele lui Efraim, dintre fiii proorocilor; dă-mi pentru ei, te rog, un talant de argint și două haine de schimb."

²³Naaman a zis: "Fă-mi plăcerea și ia doi talanți." A stăruit de el, și a legat doi talanți de argint în doi saci, împreună cu două haine de schimb, și a pus pe doi din slujitorii săi să le ducă înaintea lui Ghehazi.

²⁴Ajungând la deal, Ghehazi le-a luat din mâinile lor, și le-a pus în casă. Apoi a dat drumul oamenilor acelora care au plecat.

²⁵După aceea s-a dus și s-a înfățișat înaintea stăpânului său. Elisei i-a zis: "De unde vii, Ghehazi?" El a răspuns: "Robul tău nu s-a dus nicăieri."

²⁶Dar Elisei i-a zis: "Oare n-a fost duhul meu cu tine, când a lăsat omul acela carul și a venit înaintea ta? Este oare acum vremea de luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, robi și roabe?"

²⁷Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna." Și Ghehazi a ieșit dinaintea lui Elisei plin de lepră, alb ca zăpada.

1Tim 6.10; Ex 4.10; Num 12.10; 2Împ 15.5;

6

Securea unui fiu al proorocilor.

¹Fiii proorocilor au zis lui Elisei: "Iată că locul unde locuim noi cu tine este prea strâmt pentru noi.

2Împ 4.38;

²Haidem până la Iordan; ca să luăm de-acolo fiecare câte o bârnă, și să ne facem acolo un loc de locuit." Elisei a răspuns: "Duceți-vă."

³Și unul din ei a zis: "Fii bun și vino cu slujitorii tăi." El a răspuns: "Voi merge!"

⁴A plecat deci cu ei. Ajungând la Iordan, au tăiat lemne.

⁵Și pe când tăia unul din ei o bârnă, a căzut fierul de la secure în apă. El a strigat: "Ah! domnul meu, era împrumutat!"

⁶Omul lui Dumnezeu a zis: "Unde a căzut?" Și i-a arătat locul. Atunci Elisei a tăiat o bucată de lemn, a aruncat-o în locul acela, și fierul de la secure a plutit pe apă.

2Împ 2.21;

⁷Apoi a zis: "Ridică-I!" Și a întins mâna, și l-a luat.

Orbirea Sirienilor.

⁸Împăratul Siriei era în război cu Israel. Și, într-un sfat pe care l-a ținut cu slujitorii săi, a zis: "Tabăra mea va fi în cutare loc."

⁹Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună împăratului lui Israel: "Ferește-te să treci pe lângă locul acela, căci acolo sunt ascunși Sirienii."

¹⁰Și împăratul lui Israel a trimis niște oameni să stea la pândă spre locul pe care i-l spusese și despre care îl înștiințase omul lui Dumnezeu. Aceasta s-a întâmplat nu odată, nici de două ori.

¹¹Împăratului Siriei i s-a tulburat inima. A chemat pe slujitorii săi, și le-a zis: "Nu voiți să-mi spuneți care din noi este pentru împăratul lui Israel?"

¹²Unul din slujitorii săi a răspuns: "Nimeni, împărate, domnul meu; dar proorocul Elisei, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care le rostești în odaia ta de culcare."

¹³Și împăratul a zis: "Duceți-vă și vedeți unde este, ca să trimit să-l prindă." Au venit și i-au spus: "Iată că este la Dotan."

Gen 37.17;

¹⁴A trimis acolo cai, care și o oaste puternică. Au ajuns noaptea, și au înconjurat cetatea.

¹⁵Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat dis-de-dimineață și a ieșit. Și iată că o oaste înconjura cetatea, cu cai și care. Și slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: "Ah! domnul meu, cum vom face?"

¹⁶El a răspuns: "Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei."

2Cron 32.7;Ps 55.18;Rom 8.31;

¹⁷Elisei s-a rugat, și a zis: "Doamne, deschide-i ochii să vadă." Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.

2Împ 2.11;Ps 34.7;Ps 68.17;Zah 1.8;Zah 6.1-7;

¹⁸Sirienii s-au pogorât la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: "Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire." Și Domnul i-a lovit cu orbire, după cuvântul lui Elisei.

Gen 19.11;

¹⁹Elisei le-a zis: "Nu este aceasta calea, și nu este aceasta cetatea; veniți după mine, și vă voi duce la omul pe care-l căutați." Și i-a dus la Samaria.

²⁰Când au intrat în Samaria, Elisei a zis: "Doamne, deschide ochii oamenilor acestora, să vadă!" Și Domnul le-a deschis ochii, și au văzut că erau în mijlocul Samariei.

²¹Împăratul lui Israel, văzându-i, a zis lui Elisei: "Să-i măcelăresc, să-i măcelăresc, părinte?"

²²"Să nu-i măcelărești", a răspuns Elisei. "Obişnuiești tu oare să măcelărești pe aceia pe care îi iei prinși cu sabia și cu arcul tău? Dă-le pâine și apă, ca să mănânce și să bea; apoi să se ducă la stăpânul lor."

Rom 12.20;

²³Împăratul lui Israel le-a dat un prânz mare, și ei au mâncat și au băut; apoi le-a dat drumul, și au plecat la stăpânul lor. Și oștile Sirienilor nu s-au mai întors pe ținutul lui Israel.

2Împ 5.2;2Împ 6.8-9;

Împresurarea Samariei.

²⁴După aceea, Ben-Haded, împăratul Siriei, strângându-și toată oștirea, s-a suit și a împresurat Samaria.

²⁵În Samaria a fost o mare foamete, și atât de mult au strâmtorat-o încât un cap de măgar prețuia optzeci de sicli de argint, și un sfert de cab de găinaț de porumbel cinci sicli de argint.

²⁶Și pe când trecea împăratul pe zid, o femeie i-a strigat: "Scapă-mă, împărate, domnul meu!"

²⁷El a răspuns: "Dacă nu te scapă Domnul, cu ce să te scap eu? Cu venitul ariei sau al teascului?"

²⁸Și împăratul i-a zis: "Ce ai?" Ea a răspuns: "Femeia aceea mi-a zis: "Dă-mi pe fiul tău să-l mâncăm astăzi, și mâine vom mânca pe fiul meu."

²⁹Noi am fiert pe fiul meu, și l-am mâncat. Și în ziua următoare i-am zis: "Dă pe fiul tău să-l mâncăm." Dar ea a ascuns pe fiul ei."

Lev 26.29;Deut 28.53-57;

³⁰Cum a auzit împăratul cuvintele acestei femei, și-a rupt hainele, când stătea pe zid. Și poporul a văzut că pe dinăuntru avea un sac de păr pe trup.

³¹Împăratul a zis: "Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va rămâne astăzi capul lui Elisei, fiul lui Șafat, pe trupul lui!"

Rut 1.17;1Împ 19.2;

³²Elisei ședea în casă, și bătrânii ședea lângă el. Împăratul a trimis pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă solul, Elisei a zis bătrânilor: "Vedeți că acest fiu de ucigaș trimite pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Când va veni solul, închideți ușa, și opriți-l la ușă; nu se aude oare sunetul pașilor stăpânului său în urma lui?"

Ezec 8.1;Ezec 20.1;Luc 13.32;1Împ 18.4;

³³Pe când le vorbea el încă, solul se și pogorâse la el, și împăratul a zis: "Iată, răul acesta vine de la Domnul; ce mai am de nădăjduit de la Domnul?"

Iov 2.9;

7

Vestirea lui Elisei.

¹Elisei a zis: "Ascultați cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul: "Mâine, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o măsuță de floare de făină cu un siclu și două măsuri de orz cu un siclu."

2Împ 7.18-19;

²Călărețul pe brațul căruia se rezema împăratul a răspuns omului lui Dumnezeu: "Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întâmpla un asemenea lucru?" Și Elisei a zis: "Vei vedea cu ochii tăi: dar tu nu vei mânca din ele."

2Împ 7.17-20;Mal 3.10;

³La intrarea porții erau patru leproși, care au zis unul către altul: "La ce să ședem aici până vom muri?"

Lev 13.46;

⁴Dacă ne vom gândi să intrăm în cetate, în cetate este foamete, și vom muri; și dacă vom sta aici, de asemenea vom muri. Haidem dar să ne

aruncăm în tabăra Sirienilor; dacă ne vor lăsa cu viață, vom trăi, iar dacă ne vor omorî, vom muri."

⁵Au plecat dar în amurg, să se ducă în tabăra Sirienilor. Și când au ajuns la intrarea taberei Sirienilor, iată că nu era nimeni.

⁶Domnul făcuse să se audă în tabăra Sirienilor un vuiet de care și un vuiet de cai, vuietul unei mari oștiri, și își ziseseră unul către altul: "Împăratul lui Israel a tocmit împotriva noastră pe împărații Hetiților și pe împărații Egiptenilor, ca să vină să lupte împotriva noastră."

2Sam 5.24;2Împ 19.7;Iov 15.21;1Împ 10.29;

⁷Și s-au sculat și au luat-o la fugă în amurg. Și-au lăsat corturile, caii și măgarii, tabăra așa cum era și au fugit ca să-și scape viața.

Ps 48.4-6;Prov 28.1;

⁸Leproșii, ajungând la intrarea taberei, au pătruns într-un cort, au mâncat și au băut, au luat din el argint, aur și haine, și s-au dus și le-au ascuns. S-au întors iarăși, au pătruns într-un alt cort și au luat și de acolo lucruri pe care s-au dus și le-au ascuns.

⁹Apoi, și-au zis unul altuia: "Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bună. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta până la lumina zilei de mâine, vom fie pedepsiți. Veniți acum și haidem să dăm de știre casei împăratului."

¹⁰Au plecat, și au chemat pe străjerii de la poarta cetății, și le-au spus așa: "Am intrat în tabăra Sirienilor, și iată că nu este nimeni, nu se aude nici un glas de om; n-am găsit decât cai legați și măgari legați, și corturile așa cum erau."

¹¹Străjerii de la poartă au strigat, și au trimis vestea aceasta înăuntrul casei împăratului.

¹²Împăratul s-a sculat noaptea, și a zis slujitorilor săi: "Vreau să vă spun ce ne fac Sirienii. Fiindcă știu că suntem flămânzi, au părăsit tabăra ca să se ascundă în ogoare, și și-au zis: "Când vor ieși din cetate, îi vom prinde vii, și vom intra în cetate."

¹³Unul din slujitorii împăratului a răspuns: "Să se ia cinci din caii care au mai rămas în cetate, - li se va întâmpla doar cum s-a întâmplat la toată mulțimea lui Israel care a mai rămas, toată mulțimea lui Israel care se istovește, - și să trimitem să vedem ce se petrece."

¹⁴Au luat două care cu caii lor, și împăratul a trimis niște soli pe urmele oștirii Sirienilor, zicând: "Duceți-vă și vedeți."

¹⁵S-au dus după ei până la Iordan; și iată că tot drumul era plin cu haine și lucruri pe care le aruncaseră Sirienii în goana lor. Solii s-au întors, și au spus împăratului.

¹⁶Poporul a ieșit, și a jefuit tabăra Sirienilor. Și s-a vândut o măsură de floare de făină cu un siclu și două măsuri de orz cu un siclu, după cuvântul Domnului.

2Împ 7.1;

¹⁷Împăratul încredințase paza porții în mâna călărețului pe brațul căruia se rezemase atunci. Dar călărețul acesta a fost călcat în picioare de popor la poartă și a murit, după cuvântul pe care-l rostise omul lui Dumnezeu, când se pogorâse împăratul la el.

2Împ 6.32; 2Împ 7.2;

¹⁸Omul lui Dumnezeu spusese atunci împăratului: "Mâine, la ceasul acesta, se vor vinde la poarta Samariei două măsuri de orz cu un siclu și o măsură de floare de făină cu un siclu."

2Împ 7.1;

¹⁹Iar călărețul răspunsese omului lui Dumnezeu: "Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întâmpla un asemenea lucru?" Și Elisei zisese: "Vei vedea cu ochii tăi; dar tu nu vei mânca din ele."

²⁰În adevăr așa i s-a și întâmplat: a fost călcat în picioare la poartă de popor, și a murit.

8

Sunamita e ajutată de Elisei.

¹Elisei a zis femeii pe al cărei fiu îl înviase: "Scoală-te, du-te, tu și casa ta, și locuiește pentru o vreme unde vei putea; căci Domnul va trimite o foamete de șapte ani peste țară, și foametea a și început."

2Împ 4.35; Ps 105.16; Hag 1.11;

²Femeia s-a sculat, și a făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu: a plecat, ea și casa ei, și a locuit șapte ani în țara Filistenilor.

³După șapte ani, femeia s-a întors din țara Filistenilor, și s-a dus să roage pe împărat pentru casa și ogorul ei.

⁴Împăratul stătea de vorbă cu Ghehazi, slujitorul omului lui Dumnezeu, și zicea: "Istorisește-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care le-a făcut Elisei."

2Împ 5.27;

⁵Și pe când istorisea împăratului cum înviase pe un mort, tocmai a venit femeia pe al cărei fiu îl înviase Elisei să roage pe împărat pentru casa și ogorul ei. Ghehazi a zis: "Împărate, domnul meu, iată femeia, și iată fiul ei pe care l-a înviat Elisei."

2Împ 4.35;

⁶Împăratul a întrebat pe femeie, și ea i-a istorisit faptul. Apoi împăratul i-a dat un dregător, căruia i-a zis: "Vezi să se dea înapoi tot ce este al femeii acesteia, cu toate veniturile ogorului, din ziua când a părăsit țara și până acum!"

Hazael, împărat al Siriei.

⁷Elisei s-a întors la Damasc. Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav. Și l-au înștiințat, zicând: "Omul lui Dumnezeu a venit aici!"

⁸Împăratul a zis lui Hazael: "Ia cu tine un dar, și du-te înaintea omului lui Dumnezeu. Întreabă prin el pe Domnul, și zi: "Mă voi tămădui de boala aceasta?"

1Împ 19.15; 1Sam 9.7; 1Împ 14.3; 2Împ 5.5; 2Împ 1.2;

⁹Hazael s-a dus înaintea lui Elisei, luând cu el un dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de cămile încărcate. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui, și a zis: "Fiul tău Ben-Hadad, împăratul Siriei, mă trimite la tine să te întreb: "Mă voi tămădui de boala aceasta?"

¹⁰Elisei i-a răspuns: "Du-te și spune-i: "Te vei tămădui", măcar că Domnul mi-a descoperit că va muri."

2Împ 8.15;

¹¹Omul lui Dumnezeu și-a pironit privirea asupra lui Hazael, și s-a uitat țintă la el multă vreme; apoi a plâns.

Luc 19.41;

¹²Hazael a zis: "Pentru ce plânge domnul meu?" Și Elisei a răspuns: "Pentru că știu răul pe care-l vei face copiilor lui Israel; vei pune foc cetăților întărite ale lor; vei ucide cu sabia pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii lor, și vei spinteca pântecele femeilor însărcinate."

2Împ 10.32;2Împ 12.17;2Împ 13.3-7;Amos 1.3;2Împ 15.16;Osea 13.16;Amos 1.13;

¹³Hazael a zis: "Dar ce este robul tău, câinele acesta, ca să facă lucruri așa de mari?" Și Elisei a zis: "Domnul mi-a descoperit că vei fi împărat al Siriei.

1Sam 17.43;1Împ 19.15;

¹⁴Hazael a plecat de la Elisei, și s-a întors la stăpânul său, care i-a zis: "Ce ți-a spus Elisei?" Și el a răspuns: "Mi-a spus că te vei tămădui!"

¹⁵A doua zi, Hazael a luat o învelitoare, pe care a înmuiat-o în apă, și a întins-o pe fața împăratului, care a murit. Și, în locul lui, a domnit Hazael.

Domnia lui Ioram.

¹⁶În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda.

2Cron 21.3-4;

¹⁷Avea treizeci și doi de ani când s-a făcut împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.

2Cron 21.5;

¹⁸El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului.

2Împ 8.26;

¹⁹Dar Domnul n-a voit să nimicească pe Iuda, din pricina robului Său David, după făgăduința pe care i-o făcuse că-i va da totdeauna o lumină printre fiii săi.

2Sam 7.13;1Împ 11.36;1Împ 15.4;2Cron 21.7;

²⁰Pe vremea sa, Edom s-a răsculat împotriva stăpânirii lui Iuda, și au pus un împărat peste ei.

Gen 27.40;2Cron 21.8-10;1Împ 22.47;

²¹Ioram a trecut la Țair, cu toate carele lui. Sculându-se noaptea, a bătut pe Edomiți, care-l înconjurau, și pe căpeteniile carelor, și poporul a fugit în corturi.

²²Răscoala Edomului împotriva stăpânirii lui Iuda a ținut până în ziua de azi. Libna s-a răsculat tot în același timp.

2Cron 21.10;

23 Celelalte fapte ale lui Ioram, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

24 Ioram a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahazia.

2Cron 22.1;

Ahazia.

25 În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

26 Ahazia avea douăzeci și doi de ani când a ajuns împărat, și a domnit un an la Ierusalim. Mama sa se chema Atalia, fata lui Omri, împăratul lui Israel.

2Cron 22.2;

27 El a umblat în calea casei lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahab, căci era ginerele casei lui Ahab.

2Cron 22.3-4;

28 El a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot din Galaad. Și Sirienii au rănit pe Ioram.

2Cron 22.5;

29 Împăratul Ioram s-a întors să se tămăduiască la Izreel de rănilor pe care i le făcuseră Sirienii la Rama, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, s-a pogorât să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.

2Împ 9.15; 2Împ 9.16; 2Cron 22.6-7;

9

Împărații lui Israel și Iuda uciși de lehur.

1 Proorocul Elisei a chemat pe unul din fiii proorocilor, și i-a zis: "Încinge-ți mijlocul, ia cu tine sticluța aceasta cu untdelemn, și du-te la Ramot în Galaad.

1Împ 20.35; 2Împ 4.29; Ier 1.17; 2Împ 8.28-29;

²Când vei ajunge acolo, să cauți să vezi pe lehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși. Să te duci să-l ridici din mijlocul fraților săi, și să-l aduci într-o odaie deoparte.

2Împ 9.5-11;

³Să iei sticluța cu untdelemn, să-l torni pe capul lui, și să zici: "Așa zice Domnul: "Te ung împărat al lui Israel!" Apoi să deschizi ușa, și să fugi fără să te oprești."

1Împ 19.16;1Împ 19.16;2Cron 22.7;

⁴Tânărul, slujitorul proorocului, a plecat în Ramot din Galaad.

⁵Când a ajuns, căpeteniile oștirii ședeau jos. El a zis: "Căpetenie, am să-ți spun o vorbă." Și lehu a zis: "Căruia dintre noi toți?" El a răspuns: "Ție, căpetenie."

⁶lehu s-a sculat și a intrat în casă, și tânărul i-a turnat untdelemnul pe cap, zicându-i: "Așa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Te ung împărat al lui Israel, al poporului Domnului.

⁷Să nimicești casa stăpânului tău Ahab, și voi răzbuna asupra Izabelei sângele robilor Mei, proorocii, și sângele tuturor slujitorilor Domnului.

1Împ 18.4;1Împ 21.15;

⁸Toată casa lui Ahab va pieri; voi nimici pe oricine ține de Ahab, fie rob, fie slobod în Israel,

1Împ 14.10;1Împ 21.21;1Sam 25.22;Deut 32.36;

⁹și voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Bașa, fiul lui Ahia.

1Împ 14.10;1Împ 15.29;1Împ 21.22;1Împ 16.3-11;

¹⁰Câinii vor mânca pe Izabela în ogorul din Izreel, și nu va fi cine s-o îngroape." Apoi tânărul a deschis ușa, și a fugit.

1Împ 21.23;2Împ 9.35-36;

¹¹Când a ieșit lehu la slujitorii stăpânului său, ei i-au zis: "Toate bune? Pentru ce a venit nebunul acesta la tine?" lehu le-a răspuns: "Voi cunoașteți bine pe omul acesta și ce poate spune."

Ier 29.26;Ioan 10.20;Fapt 26.24;1Cor 4.10;

¹²Dar ei au zis: "Minciună! Spune-ne dar!" Și el a zis: "Mi-a vorbit așa și așa, zicând: "Așa zice Domnul: "Te ung împărat al lui Israel."

¹³Îndată și-au luat fiecare hainele și le-au pus sub lehu pe treptele goale. Apoi au sunat din trâmbiță, și au zis: "lehu este împărat!"

Mat 21.7;

¹⁴Astfel a uneltit lehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, împotriva lui Ioram. - Și Ioram și tot Israelul apărau Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.

¹⁵Dar împăratul Ioram se întorsese să se vindece la Izreel de rănilor pe care i le făcuseră Sirienii, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. - lehu a zis: "Dacă voiți, să nu lăsați pe nimeni să scape din cetate, ca să se ducă să dea de veste la Izreel."

2Împ 8.29;

¹⁶Și lehu s-a suit în carul lui și a plecat la Izreel; căci Ioram era bolnav în pat acolo, și Ahazia, împăratul lui Iuda, se pogorâse să-l vadă.

2Împ 8.29;

¹⁷Caraula pusă pe turnul lui Izreel a văzut ceata lui lehu venind, și a zis: "Văd o ceată de oameni." Ioram a zis: "Ia un călăreț, și trimite-l înaintea lor să întrebe dacă este pace."

¹⁸Călărețul s-a dus înaintea lui lehu, și a zis: "Așa zice împăratul: "Veniți cu pace?" Și lehu a răspuns: "Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea." Caraula a dat de știre, și a zis: "Solul s-a dus până la ei, și nu se mai întoarce."

¹⁹Ioram a trimis un al doilea călăreț, care a ajuns la ei, și a zis: "Așa zice împăratul: "Veniți cu pace?" Și lehu a răspuns: "Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea."

²⁰Caraula a dat de știre, și a zis: "S-a dus până la ei, și nu se întoarce. Și alaiul este ca al lui lehu, fiul lui Nimși, căci mână ca un nebun."

²¹Atunci Ioram a zis: "Înhamă!" Și au pus caii la car. Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare, în carul lui, înaintea lui lehu; și l-au întâlnit în ogrorul lui Nabot din Izreel.

2Cron 22.7;

²²Cum a văzut Ioram pe lehu, a zis: "Pace, lehu?" lehu a răspuns: "Ce, pace! Câtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale Izabela, și mulțimea vrăjitoriilor ei!"

²³Ioram a sucit frânele și a fugit, zicând lui Ahazia: "Vânzare, Ahazia!"

²⁴Dar Iehu a pus mâna pe arc, și a lovit pe Ioram între umeri. Săgeta a ieșit prin inimă, și Ioram a căzut în car.

²⁵Iehu a zis căpeteniei sale Bidcar: "Ia-l și aruncă-l în ogorul lui Nabot din Izreel; căci adu-ți aminte că atunci când stăteam împreună, eu și tu, călare pe cai înapoia tatălui său Ahab, Domnul a rostit împotriva lui hotărârea aceasta:

1Împ 21.29;

²⁶"Am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor lui." zice Domnul, "și-ți voi face la fel chiar în ogorul acesta", zice Domnul!" Ia-l dar, și aruncă-l în ogor, după cuvântul Domnului."

1Împ 21.19;

²⁷Ahazia, împăratul lui Iuda, când a văzut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din grădină. Iehu l-a urmărit, și a zis: "Lovește-l și pe el în car!" Și l-au lovit la suișul Gur, lângă Ibleam. El a fugit la Meghido, și a murit acolo.

2Cron 22.9;

²⁸Slujitorii lui l-au dus într-un car la Ierusalim, și l-au îngropat în mormântul lui, cu părinții lui, în cetatea lui David.

²⁹Ahazia se făcuse împărat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab.

Izabela aruncată de pe fereastră.

³⁰Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, și-a uns sprâncenele, și-a împodobit capul, și se uita pe fereastră.

Ezec 23.40;

³¹Pe când intra Iehu pe poartă, ea a zis: - Pace, noule Zimri, ucigașul stăpânului său?"

1Împ 16.9-20;

³²El a ridicat fața spre fereastră, și a zis: "Cine este pentru mine? Cine?" Și doi sau trei dregători s-au uitat la el, apropiindu-se de fereastră.

³³El a zis: "Aruncați-o jos!" Ei au aruncat-o jos, și i-a țâșnit sângele pe zid și pe cai. Iehu a călcat-o în picioare.

³⁴Apoi a intrat, a mâncat și a băut, și a zis: "Duceți-vă de vedeți pe blestemata aceea, și îngropați-o, căci este fată de împărat."

1împ 16.31;

³⁵S-au dus s-o îngroape; dar n-au găsit din ea decât țeasta capului, picioarele și palmele mâinilor."

³⁶S-au întors și au spus lui lehu, care a zis: "Așa spusese Domnul prin robul său Ilie, Tișbitul: "Câinii vor mânca în ogorul din Izreel carnea Izabelei;

1împ 21.23;

³⁷și hoitul Izabelei va fi ca gunoiul pe fața ogoarelor, în ogorul din Izreel, așa încât nu se va mai putea zice: "Aceasta este Izabela!"

10

lehu, împărat al lui Israel.

¹În Samaria erau șaptezeci de fii ai lui Ahab. lehu a scris scrisori, și le-a trimis la Samaria căpeteniilor din Izreel, bătrânilor, și îngrijitorilor copiilor lui Ahab. În ele zicea:

²"Acum, când veți primi scrisoarea aceasta, - fiindcă aveți cu voi pe fiii stăpânului vostru, carele și caii, o cetate întărită și arme, -

³vedeți care din fiii stăpânului vostru este cel mai bun și mai vrednic, puneți-l pe scaunul de domnie al tatălui său, și luptați pentru casa stăpânului vostru!"

⁴Ei s-au temut foarte mult, și au zis: "Iată că doi împărați n-au putut să-i stea împotriva; cum îi vom sta noi împotriva?"

⁵Și căpetenia casei împărătești, căpetenia cetății, bătrânii, și îngrijitorii copiilor, au trimis să spună lui lehu: "Noi suntem slujitorii tăi, și vom face tot ce ne vei spune; nu vom pune pe nimeni împărat, fă ce vei crede."

⁶lehu le-a scris o a doua scrisoare, în care spunea: "Dacă sunteți ai mei, și dacă ascultați de glasul meu, luați capetele oamenilor acelora, fiii stăpânului vostru, și veniți la mine mâine la ceasul acesta, la Izreel." Și cei șaptezeci de fii ai împăratului erau la mai marii cetății, care-i creșteau.

⁷Când au primit scrisoarea, au luat pe fiii împăratului, și au tăiat pe acești șaptezeci de oameni; apoi le-au pus capetele în coșuri, și le-au trimis lui lehu, la Izreel.

1Împ 21.21;

⁸Solul a venit să-i spună, zicând: "Au adus capetele fiilor împăratului." Și el a zis: "Faceți-le două grămezi la intrarea porții, până dimineață."

⁹Dimineața a ieșit; și venind înaintea întregului popor, a zis: "Voi sunteți fără vină! Eu am uneltit împotriva stăpânului meu și l-am omorât; dar cine a lovit pe toți aceștia?"

2Împ 9.14-24;

¹⁰Să știți dar că nu va cădea nimic la pământ din cuvântul Domnului, din cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva casei lui Ahab; Domnul împlinește ce a spus prin robul Său Ilie."

1Sam 3.19;1Împ 21.19-29;

¹¹Și Iehu a lovit pe toți cei ce mai rămăseseră din casa lui Ahab la Izreel, pe toți mai marii lui, pe prietenii și pe preoții lui, și n-a lăsat să scape nici unul.

¹²Apoi s-a sculat, și a plecat la Samaria. Când a ajuns la coliba de întâlnire a unor ciobani, pe drum,

¹³Iehu a dat peste frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a zis: "Cine sunteți voi?" Ei au răspuns: "Suntem frații lui Ahazia, și ne pogorâm să urăm de bine fiilor împăratului și fiilor împărătesei."

2Împ 8.29;2Cron 22.8;

¹⁴Iehu a zis: "Prindeți-i de vii." Și i-au prins de vii, și i-au tăiat în număr de patruzeci și doi, la fântâna colibei de întâlnire. Iehu n-a lăsat să scape nici unul.

¹⁵Plecând de acolo, a întâlnit pe Ionadab, fiul lui Recab, care venea înaintea lui. L-a întrebat de sănătate, și i-a zis: "Inima ta este tot așa de curată, cum este inima mea față de a ta?" Și Ionadab a răspuns: "Este." "Dacă este", a zis Iehu, "dă-mi mâna." Ionadab i-a dat mâna. Și Iehu l-a suit la el în car,

Ier 35.6,etc;1Cron 2.55;Ezra 10.19;

¹⁶Și a zis: "Vino cu mine, și vei vedea râvna mea pentru Domnul." L-a luat astfel în carul său.

1Împ 19.10;

Familia lui Ahab și proorocii lui Baal nimiciți.

17 Când a ajuns lehu la Samaria, a ucis pe toți cei rămași din Ahab în Samaria, și i-a nimicit cu desăvârșire, după cuvântul pe care-l spusese lui Ilie Domnul.

2Împ 9.8;2Cron 22.8;1Împ 21.21;

18 Apoi a strâns tot poporul, și le-a zis: "Ahab a slujit puțin lui Baal, lehu însă îi va sluji mult.

1Împ 16.31-32;

19 Acum chemați la mine pe toți proorocii lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal: oricine va lipsi va muri." lehu lucra cu viclenie, ca să omoare pe toți slujitorii lui Baal.

1Împ 22.6;

20 El a zis: "Vestiți o sărbătoare în cinstea lui Baal!" Și au vestit-o.

21 A trimis soli în tot Israelul. Și au venit toți slujitorii lui Baal; n-a fost unul care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal așa încât templul lui Baal s-a umplut de la un capăt până la celălalt.

1Împ 16.32;

22 lehu a zis celui ce păzea odaia cu veșmintele: "Scoate veșminte pentru toți slujitorii lui Baal." Și omul acela a scos veșminte pentru ei.

23 Atunci lehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul lui Recab, și a zis slujitorilor lui Baal: "Căutați și vedeți, să nu fie nici un slujitor al Domnului aici, ci să fie numai slujitori de ai lui Baal."

24 Și au intrat să aducă jertfe și arderi de tot. lehu pusese afară optzeci de oameni, și le zisese: "Cine va lăsa să scape vreunul din oamenii pe care-i dau pe mâna voastră, va răspunde de viața lui cu a sa."

1Împ 20.39;

25 Când au isprăvit de adus arderile de tot, lehu a zis alergătorilor și căpeteniilor: "Intrați, și loviți-i: unul să nu iasă." Și i-au lovit cu ascuțișul sabiei. Alergătorii și căpeteniile i-au aruncat acolo, și s-au dus până la odaia din fund a templului lui Baal.

26 Au scos afară stâlpii Astarteei din casa lui Baal, și i-au ars.

1Împ 14.23;

27 Au sfârâmat stâlpul lui Baal, au dărâmat și templul lui Baal, și l-au prefăcut într-o hazna de gunoi, care a rămas în picioare până în ziua de azi.

Ezra 6.11; Dan 2.5; Dan 3.29;

lehu și închinarea la idoli.

28 lehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel,

29 dar nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, n-a părăsit vițeei de aur din Betel și Dan.

1împ 12.28-29;

30 Domnul a zis lui lehu: "Pentru că ai adus bine la îndeplinire ce este plăcut înaintea Mea, și ai făcut casei lui Ahab tot ce era după voia Mea, fiii tăi până la al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel."

2împ 10.35; 2împ 13.1-10; 2împ 14.23; 2împ 15.8-12;

31 Totuși lehu n-a luat seama să umble din toată inima lui în legea Domnului, Dumnezeul lui Israel; și nu s-a abătut de la păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel.

1împ 14.16;

32 Pe vremea aceea, Domnul a început să taie câte o bucată din ținutul lui Israel; și Hazael i-a bătut la toate hotarele lui Israel.

2împ 8.12;

33 De la Iordan, spre soare-răsare, a bătut toată țara Galaadului, pe Gadiți, Rubeniți și Manasiți, de la Aroer, care este pe pârâul Arnon, până la Galaad și Basan.

Amos 1.3;

34 Celelalte fapte ale lui lehu, tot ce a făcut el, și toate isprăvile lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

35 lehu a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioahaz.

36 lehu domnise douăzeci și opt de ani peste Israel la Samaria.

¹Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorât pe toți cei de neam împărătesc.

2Cron 22.10;2Împ 8.26;

²Dar loșeba fata împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când i-au omorât: l-a pus împreună cu doica lui în odaia paturilor. Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei, și n-a fost omorât.

³A stat șase ani ascuns cu loșeba, în Casa Domnului. Și în țară domnea Atalia.

Ioas este uns împărat.

⁴În anul al șaptelea, Iehoiada a trimis și a luat pe sutașii Cheretiților și alergătorilor, și i-a adus la el în Casa Domnului. A făcut legământ cu ei, i-a pus să jure în Casa Domnului, și le-a arătat pe fiul împăratului.

2Cron 23.1;

⁵Apoi le-a poruncit astfel: "Iată ce aveți să faceți. O treime din voi, care intră de slujbă în ziua Sabatului, să facă de strajă la casa împăratului,

1Cron 9.25;

⁶o treime la poarta Sur, și o treime la poarta dinapoia alergătorilor: să păziți bine casa, așa încât să nu lăsați pe nimeni să intre.

⁷Celelalte două cete ale voastre, toți cei ce ies din slujbă în ziua Sabatului, vor păzi Casa Domnului de lângă împărat;

⁸să înconjurați pe împărat din toate părțile, fiecare cu armele în mână, și să omorâți pe oricine va intra în șirurile voastre; să fiți lângă împărat când va ieși și când va intra."

⁹Sutașii au îndeplinit toate poruncile pe care le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau în slujbă și pe cei ce ieșeau din slujbă în ziua Sabatului, și s-au dus la preotul Iehoiada.

2Cron 23.8;

¹⁰Preotul a dat sutașilor sulițele și scuturile care veneau de la împăratul David, și care se aflau în Casa Domnului.

¹¹Alergătorii, fiecare cu armele în mână, au înconjurat pe împărat, așezându-se de la latura dreaptă până la latura stângă a casei, lângă altar și lângă casă.

¹²Preotul a adus înainte pe fiul împăratului, și i-a pus cununa împărătească și mărturia. L-au pus împărat, l-au uns, și bătând din palme, au zis: "Trăiască împăratul!"

1Sam 10.24;

¹³Atalia a auzit vuietul alergătorilor și poporului, și a venit la popor în Casa Domnului.

2Cron 23.12;

¹⁴S-a uitat. Și iată că împăratul stătea pe scaunul împărătesc, după datină. Căpeteniile și trâmbițele erau lângă împărat: tot poporul țării se bucura, și sunau din trâmbițe. Atalia și-a sfâșiat hainele, și a strigat: "Vânzare!" "Vânzare!"

2Împ 23.3;2Cron 34.31;

¹⁵Atunci preotul Iehoiada a dat următoarea poruncă sutașilor, care erau în fruntea oștirii: "Scoateți-o afară din șiruri, și ucideți cu sabia pe oricine va merge după ea." Căci preotul zisese: "Să nu fie omorâtă în Casa Domnului!"

¹⁶I-au făcut loc, și s-a dus la casa împăratului pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorâtă.

¹⁷Iehoiada a făcut un legământ între Domnul, împărat și popor, prin care ei aveau să fie poporul Domnului; a încheiat și un legământ între împărat și popor.

2Cron 23.16;2Sam 5.3;

¹⁸Tot poporul țării a intrat în templul lui Baal, și l-au dărâmat, i-au sfărâmat cu desăvârșire altarele și icoanele, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. Preotul Iehoiada a pus străjeri în Casa Domnului.

2Împ 10.26;Deut 12.3;2Cron 23.17-18,etc;

¹⁹A luat pe sutași, pe Cheretiți și alergători, și pe tot poporul țării, au pogorât pe împărat din Casa Domnului, și au intrat în casa împăratului, pe drumul care duce la poarta alergătorilor. Și Ioas a șezut pe scaunul de domnie al împăraților.

²⁰Tot poporul țării se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorâseră cu sabia în casa împăratului.

Domnia lui Ioas.

²¹Ioas avea șapte ani când a ajuns împărat.

2Cron 24.1;

12

¹Ioas s-a făcut împărat în al șaptelea an al lui lehu, și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Țibia, din Beer-Șeba.

2Cron 24.1;

²Ioas a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, în tot timpul cât a urmat îndrumările preotului lehoiada.

³Numai, că înălțimile n-au încetat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

1Împ 15.14;1Împ 22.43;2Împ 14.4;

⁴Ioas a zis preoților: "Tot argintul închinat și adus în Casa Domnului, argintul ieșit la numărătoare, și anume argintul pentru răscumpărarea oamenilor, după prețuirea făcută, și tot argintul pe care-i spune cuiva inima să-l aducă la Casa Domnului,

2Împ 22.4;Ex 30.13;Ex 35.5;1Cron 29.9;

⁵preoții să-l ia fiecare de la cei pe care-i cunoaște, și să-l întrebuințeze la dregerea casei, oriunde se va găsi ceva de dres."

⁶Dar s-a întâmplat că, în al douăzeci și treilea an al împăratului Ioas, preoții încă nu dreseseră stricăciunile casei.

2Cron 24.5;

⁷Împăratul Ioas a chemat pe preotul lehoiada și pe ceilalți preoți, și le-a zis: "Pentru ce n-ați dres stricăciunile casei?" Acum, să nu mai luați argint de la cunoscuții noștri, ci să-l dați pentru dregerea stricăciunilor casei."

2Cron 24.6;

⁸Preoții s-au învoit să nu mai ia argint de la popor, și să nu mai fie însărcinați cu dregerea stricăciunilor casei.

⁹Atunci preotul lehoiada a luat o ladă, i-a făcut o gaură în capac, și a pus-o lângă altar, la dreapta, în drumul pe unde se intra în Casa Domnului. Preoții care păzeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea în Casa Domnului.

2Cron 24.8;

¹⁰Când vedeau că este mult argint în ladă, se suia logofățul împăratului cu marele preot, și strângeau și numărau argintul care se afla în Casa Domnului.

¹¹Încredințau argintul cântărit în mâinile celor însărcinați cu facerea lucrărilor la Casa Domnului. Și dădeau argintul acesta teslarilor și lucrătorilor care lucrau în Casa Domnului,

¹²zidarilor și cioplitorilor de pietre, pentru cumpărarea lemnelor și pietrelor cioplite, trebuitoare la dregerea stricăciunilor Casei Domnului, și pentru toate cheltuielile privitoare la stricăciunile casei.

¹³Dar, cu argintul care se aducea în Casa Domnului, n-au făcut pentru Casa Domnului nici ligheane de argint, nici mucări, nici potire, nici trâmbițe, nici un vas de aur sau de argint:

2Cron 24.14;

¹⁴ci îl dădeau celor ce făceau lucrarea, ca să-l întrebuințeze pentru dregerea Casei Domnului.

¹⁵Nu se cerea socoteală oamenilor în mâinile cărora dădeau argintul ca să-l împartă lucrătorilor, căci lucrau cinstit.

2Împ 22.7;

¹⁶Argintul jertfelor pentru vină și al jertfelor de ispășire nu era adus în Casa Domnului: ci era pentru preoți.

Lev 5.15-18; Lev 7.7; Num 18.9;

Hazael spre Ierusalim. Ioas omorât.

¹⁷Atunci Hazael, împăratul Siriei, s-a suit și s-a bătut împotriva Gatului, și l-a cucerit. Hazael avea de gând să se suie împotriva Ierusalimului.

2Împ 8.12; 2Cron 24.23;

¹⁸Ioas, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile închinat Domnului, și anume ce fusese închinat Domnului de Iosafat, de Ioram și de Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, ce închinase el însuși, și tot aurul care se găsea în vistieriile Casei Domnului și casei împăratului. Și a trimis totul lui Hazael, împăratul Siriei, care nu s-a suit împotriva Ierusalimului.

1Împ 15.18; 2Împ 18.15-16;

¹⁹Celelalte fapte ale lui Ioas, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁰Slujitorii lui s-au răsculat, au făcut o uneltire și au lovit pe Ioas în casa Milo, care este la pogorâșul de la Sila.

2Împ 14.5;2Cron 24.25;

²¹Ioazacar, fiul lui Șimeat, și Ioazabad, fiul lui Șomer, slujitorii lui, l-au lovit și a murit. Apoi l-au îngropat cu părinții săi, în cetatea lui David. Și, în locul lui a domnit fiul său Amația.

2Cron 24.26;2Cron 24.27;

13

Domnia lui Ioahaz în Israel.

¹În al douăzeci și treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit șaptesprezece ani.

²El a făcut ce este rău înaintea Domnului; a săvârșit aceleași păcate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut de la ele.

³Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel, și i-a dat în mâinile lui Hazael, împăratul Siriei, și în mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cât au trăit împărații aceștia.

Jud 2.14;2Împ 8.12;

⁴Ioahaz s-a rugat Domnului. Domnul l-a ascultat, căci a văzut apăsarea sub care ținea împăratul Siriei pe Israel,

Ps 78.34;Ex 3.7;2Împ 14.26;

⁵și Domnul a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui Israel au scăpat din mâinile Sirienilor, și au locuit în corturile lor ca mai înainte.

2Împ 13.25;2Împ 14.25-27;

⁶Dar nu s-au abătut de la păcatele casei lui Ieroboam, care făcuse pe Israel să păcătuiască; s-au dedat și ei la ele, și chiar idolul Astarteei sta încă în picioare la Samaria.

1Împ 16.33;

⁷Din tot poporul lui loahaz Domnul nu-i lăsase decât cincizeci de călăreți, zece care, și zece mii de pedestrași; căci împăratul Siriei îi prăpădise și-i făcuse ca pulberea pe care o calci în picioare.

Amos 1.3;

⁸Celelalte fapte ale lui loahaz, tot ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

⁹loahaz a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său loas.

loas.

¹⁰În al treizeci și șaptelea an al lui loas, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria loas, fiul lui loahaz. A domnit șaisprezece ani.

¹¹El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și s-a dat la ele ca și el.

¹²Celelalte fapte ale lui loas, tot ce a făcut el, isprăvile lui, și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

2Împ 14.15;2Împ 13.14-25;2Împ 14.9;2Cron 25.17;

¹³loas a adormit cu părinții săi. Și pe scaunul lui de domnie s-a suit Ieroboam. loas a fost îngropat la Samaria cu împărații lui Israel.

Moartea lui Elisei.

¹⁴Elisei s-a îmbolnăvit de o boală de care a murit. loas, împăratul lui Israel, s-a pogorât la el, a plâns pe fața lui, și a zis: "Părinte, părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!"

2Împ 2.12;

¹⁵Elisei i-a zis: "Ia un arc și săgeți." Și a luat un arc și niște săgeți!

¹⁶Apoi Elisei a zis împăratului lui Israel: "Încordează arcul cu mâna ta." Și după ce l-a încordat cu mâna lui, Elisei și-a pus mâinile pe mâinile împăratului,

¹⁷și a zis: "Deschide fereastra dinspre răsărit." Și a deschis-o. Elisei a zis: "Trage." Și a tras. Elisei a zis: "Aceasta este o săgeată de izbăvire din

partea Domnului, o săgeată de izbăvire împotriva Sirienilor: vei bate pe Sirieni la Afec până îi vei nimici."

1Împ 20.26;

¹⁸Elisei a mai zis: "Ia săgeți." Și a luat. Elisei a zis împăratului lui Israel: "Lovește în pământ!" Și a lovit de trei ori; apoi s-a oprit.

¹⁹Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el, și a zis: "Trebuia să lovești de cinci sau șase ori: atunci ai fi bătut pe Sirieni până i-ai fi nimici, acum îi vei bate numai de trei ori."

2Împ 13.25;

²⁰Elisei a murit, și a fost îngropat. În anul următor, au intrat în țară niște cete de Moabiți.

²¹Și, pe când îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete, și au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei, și a înviat și s-a sculat pe picioare.

²²Hazael, împăratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vieții lui Ioahac.

2Împ 8.12;

²³Dar Domnul S-a îndurat de ei, și a avut milă de ei, Și-a întors Fața spre ei din pricina legământului Său cu Avraam, Isaac și Iacov, n-a vrut să-i nimicească, și până acum nu i-a lepădat de la Fața lui.

2Împ 14.27;Ex 2.24-25;Ex 32.13;

²⁴Hazael, împăratul Siriei, a murit, și, în locul lui, a domnit fiul său Ben-Hadad.

²⁵Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile luate de Hazael de la Ioahaz, tatăl său, în timpul războiului. Ioas l-a bătut de trei ori, și a luat înapoi cetățile lui Israel.

2Împ 13.18-19;

14

Amația, împăratul lui Iuda.

¹În al doilea an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a început să domnească Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.

2Împ 13.10;2Cron 25.1;

²Avea douăzeci și cinci de ani când s-a făcut împărat, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan, din Ierusalim.

³El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, totuși, nu ca tatăl său David; ci a lucrat în totul cum lucrase tatăl său Ioaș.

⁴Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

2Împ 12.3;

⁵Când s-a întărit împărăția în mâinile lui, a lovit pe slujitorii săi care ucisese pe tatăl său împăratul.

2Împ 12.20;

⁶Dar n-a omorât pe fiii ucigașilor, căci așa este scris în cartea legii lui Moise, unde Domnul dă următoarea poruncă: "Să nu se omoare părinții pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorât pentru păcatul lui."

Deut 24.16;Ezec 18.4-20;

⁷A bătut zece mii de Edomiți în Valea Sării. Și, în tot timpul războiului, a luat Sela, și a numit-o Iocteel, nume pe care l-a păstrat până în ziua de azi.

2Cron 25.11;2Sam 8.13;Ps 60-titlu;Ios 15.38;

⁸Atunci Amația a trimis niște soli la Ioaș, fiul lui Ioaș, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, să-i spună: "Vino, să ne vedem fața!"

2Cron 25.17;

⁹Și Ioaș, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: "Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: "Dă pe fiica ta de nevastă fiului meu!" Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat spinul în picioare.

Jud 9.8;1Împ 4.33;

¹⁰Ai bătut pe Edomiți, și a început să îți se înalțe inima. Bucură-te mai bine de slava ta, și stai acasă. Pentru ce să stârnești un rău, care ar aduce căderea ta și a lui Iuda?"

Deut 8.14;2Cron 32.25;Ezec 28.2-17;Hab 2.4;

¹¹Dar Amația nu l-a ascultat. Și Ioaș, împăratul lui Israel, s-a suit; și și-au văzut fața, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeșul lui Iuda.

los 19.38;los 21.16;

¹²Iuda a fost bătut de Israel, și a fugit fiecare în cortul său.

¹³Ioas, împăratul lui Israel, a prins la Bet-Şemeş, pe Amaţia, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim, și a făcut o spărtură de patru sute de coţi în zidul Ierusalimului, de la poarta lui Efraim până la poarta unghiului.

Neem 8.16;Neem 12.39;Ier 31.38;Zah 14.10;

¹⁴A luat tot aurul și argintul și toate vasele care se aflau în Casa Domnului și în vistieriile casei împăratului; a luat și ostatici, și s-a întors în Samaria.

1Împ 7.51;

¹⁵Celelalte fapte ale lui Ioas, ce a făcut el, isprăvile lui, și războiul pe care l-a avut cu Amaţia, împăratul lui Iuda, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

2Împ 13.12;

¹⁶Ioas a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ieroboam.

¹⁷Amaţia fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel.

2Cron 26.25;

¹⁸Celelalte fapte ale lui Amaţia, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

¹⁹Împotriva lui s-a făcut o uneltire la Ierusalim. El a fugit la Lachis, dar l-au urmărit și la Lachis, unde l-au omorât.

2Cron 25.25;los 10.31;

²⁰L-au dus pe cai, și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi, în cetatea lui David.

²¹Și tot poporul lui Iuda a luat pe Azaria, în vârstă de șaisprezece ani, și l-a pus împărat în locul tatălui său Amaţia.

2Împ 15.13;2Cron 26.1;

²²Azaria a zidit iarăși Elatul, și l-a adus din nou sub stăpânirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

2Împ 16.6;2Cron 26.2;

Ieroboam al doilea.

²³În al cincisprezecelea an al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel. A domnit patruzeci și unu de ani.

²⁴El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

²⁵A luat înapoi hotărele lui Israel, de la intrarea Hamatului până la marea câmpiei, după cuvântul pe care-l rostise Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin robul Său Iona, proorocul, fiul lui Amitai, din Gat-Hefer.

Num 13.21;Num 34.8;Deut 3.17;Iona 1.1;Mat 12.39-40;Ios 19.13;

²⁶Căci Domnul a văzut că necazul lui Israel ajunsese prea mare, a văzut și strâmtorarea în care se aflau și robii și oamenii slobozi, fără să fie cineva care să vină în ajutorul lui Israel.

2Împ 13.4;Deut 32.36;

²⁷Domnul nu hotărâse să șteargă numele lui Israel, de sub ceruri, și i-a izbăvit prin Ieroboam, fiul lui Ioas.

2Împ 13.5;

²⁸Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el, isprăvile lui la război, și cum a adus iarăși sub stăpânirea lui Israel Damascul și Hamatul, care fuseseră ale lui Iuda, nu sunt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

2Sam 8.6;1Împ 11.24;2Cron 8.3;

²⁹Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Zaharia.

2Împ 15.8;

15

Azaria, împăratul lui Iuda.

¹În al douăzeci și șaptelea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda.

2Împ 14.21;2Cron 26.1-4;2Împ 15.13;2Cron 26.1;

²Avea șaisprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit cinci zeci și doi de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iecolia din Ierusalim.

³El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amația.

⁴Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

2Împ 15.35; 2Împ 12.3; 2Împ 14.4;

⁵Domnul a lovit pe împărat cu lepră și el a fost lepros până în ziua morții, și a locuit într-o casă deosebită. Și Iotam, fiul împăratului, era în fruntea casei și judeca poporul țării.

2Cron 26.19-21; Lev 13.46;

⁶Celelalte fapte ale lui Azaria, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

⁷Azaria a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iotam.

2Cron 26.23;

Zaharia, împăratul lui Israel.

⁸În al treizeci și optulea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Zaharia, fiul lui Ieroboam. A domnit șase luni.

⁹El a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și părinții lui; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

¹⁰Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui, l-a lovit înaintea poporului, și l-a omorât; și, în locul lui, a domnit el.

Amos 7.9;

¹¹Celelalte fapte ale lui Zaharia sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

¹²Astfel s-a împlinit ce spusese lui Iehu Domnul, când zisese: "Fiii tăi până în al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel."

2Împ 10.30;

Șalum, împăratul lui Israel.

¹³Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în al treizeci și nouălea an al lui Ozia, împăratul lui Iuda. A domnit o lună la Samaria.

Mat 1.8-9; 2Împ 15.1;

¹⁴Menahem, fiul lui Gadi, s-a suit din Tirța și a venit la Samaria, a lovit în Samaria pe Șalum, fiul lui Iabeș, și l-a omorât; și, în locul lui, a domnit el.

1Împ 14.15;

¹⁵Celelalte fapte ale lui Șalum, și uneltirea pe care a făcut-o, sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

¹⁶Atunci Menahem a bătut Tifsahul și pe toți cei ce erau în el, cu ținutul lui dinspre Tirța; l-a bătut pentru că nu-și deschisese porțile. Și a spintecat pântecele tuturor femeilor însărcinate.

1Împ 4.24; 2Împ 8.12;

Menahem, împăratul lui Israel.

¹⁷În al treizeci și nouălea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Menahem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria.

¹⁸El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut, cât a trăit, de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

¹⁹Pul, împăratul Asiriei, a venit în țară. Și Menahem a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca să-l ajute să-și întărească domnia.

1Cron 5.26; Isa 9.1; Osea 8.9; 2Împ 14.5;

²⁰Menahem a ridicat argintul acesta de la toți cei cu avere din Israel, ca să-l dea împăratului Asiriei; i-a pus să dea fiecare câte cincizeci de sicli de argint. Împăratul Asiriei s-a întors înapoi, și nu s-a oprit atunci în țară.

²¹Celelalte fapte ale lui Menahem, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

²²Menahem a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Pecahia.

Pecahia, împăratul lui Israel.

²³În al cincizecilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul lui Menahem. A domnit doi ani.

²⁴El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

²⁵Pecah, fiul lui Remalia, slujbașul lui, a uneltit împotriva lui; l-a lovit la Samaria, în palatul casei împăratului, ca și pe Argob și Arie; avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii Galaadiților. A omorât astfel pe Pecahia, și a domnit în locul lui.

²⁶Celelalte fapte ale lui Pecahia, și tot ce a făcut el, sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

Pecah, împăratul lui Israel.

²⁷În al cincizeci și doilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Pecah, fiul lui Remalia. A domnit douăzeci de ani.

Isa 7.1;

²⁸El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

²⁹Pe vremea lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat lionul, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor, Galaad și Galileia, toată țara lui Neftali, și pe locuitori i-a dus în prinsoare în Asiria.

1Cron 5.26;Isa 9.1;1Împ 15.20;

³⁰Osea, fiul lui Ela, a făcut o uneltire împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, l-a lovit și l-a omorât și a domnit el în locul lui, în al douăzecilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia.

2Împ 17.1;Osea 10.3-15;

³¹Celelalte fapte ale lui Pecah, și tot ce a făcut el, sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

Iotam, împăratul lui Iuda.

³²În al doilea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început să domnească Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda.

2Cron 27.1;

³³Avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat, și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ieruşa, fata lui Țadoc.

³⁴El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului; a lucrat întocmai ca tatăl său Ozia.

2Împ 15.3;

³⁵Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi. Iotam a zidit poarta cea mai înaltă a Casei Domnului.

2Împ 15.4;2Cron 27.3;

³⁶Celelalte fapte ale lui Iotam, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

³⁷În vremea aceea, Domnul a început să trimită împotriva lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe Pehah, fiul lui Remalia.

2Împ 16.5;Isa 7.1;2Împ 15.27;

³⁸Iotam a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

16

Ahaz, împăratul lui Iuda.

¹În al șaptesprezecelea an al lui Pehah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.

2Cron 28.1;

²Ahaz avea douăzeci de ani când a ajuns împărat, și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. El n-a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său, cum făcuse tatăl său David.

³Ci a umblat în calea împăraților lui Israel; și chiar a trecut pe fiul său prin foc, după urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

Lev 18.21;2Cron 28.3;Ps 106.37-38;Deut 12.31;

⁴A adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub toți copacii verzi.

Deut 12.2;1Împ 14.23;

⁵Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pehah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n-au putut să-l biruiască.

Isa 7.1;

⁶În același timp, Rețin, împăratul Siriei, a adus iarăși Elatul sub stăpânirea Sirienilor; a izgonit pe Evrei din Elat, și Sirienii au venit la Elat, unde au locuit până în ziua de azi.

2Împ 14.22;

⁷Ahaz a trimis soli lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, să-i spună: "Eu sunt robul tău și fiul tău; suie-te, și izbăvește-mă din mâna împăratului Siriei, și din mâna împăratului lui Israel, care se ridică împotriva mea."

2Împ 15.29;

⁸Și Ahaz a luat argintul și aurul din Casa Domnului și din vistieriile casei împăratului, și l-a trimis ca dar împăratului Asiriei.

2Împ 12.18;2Cron 28.21;

⁹Împăratul Asiriei l-a ascultat. S-a suit împotriva Damascului, l-a luat, a dus pe locuitori în robie la Chir, și a omorât pe Rețin.

Amos 1.5;

¹⁰Împăratul Ahaz s-a dus la Damasc înaintea lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei. Și, văzând altarul din Damasc, împăratul Ahaz a trimis preotului Urie chipul și înfățișarea acestui altar, întocmai cum era făcut.

¹¹Preotul Urie a făcut un altar întocmai după chipul trimis din Damasc de împăratul Ahaz, și preotul Urie l-a făcut mai înainte ca să se întoarcă împăratul Ahaz din Damasc.

¹²La venirea lui din Damasc, împăratul a văzut altarul, s-a apropiat de el, și s-a suit pe el.

2Cron 26.16-19;

¹³A ars pe el arderea de tot și darul de mâncare, a vărsat jertfele de băutură, și a stropit pe altar sângele jertfelor de mulțumire.

¹⁴A îndepărtat dinaintea casei altarul de aramă care era înaintea Domnului, ca să nu fie între noul altar și Casa Domnului; l-a pus lângă noul altar, spre miazănoapte.

2Cron 4.1;

¹⁵Și împăratul Ahaz a dat următoarea poruncă preotului Urie: "Să arzi pe altarul cel mare arderea de tot de dimineață și darul de mâncare de seară, arderea de tot a împăratului și darul lui de mâncare, arderile de tot ale

întregului popor din țară și darurile lor de mâncare, să torni pe el jertfele lor de băutură, și să stropești pe el tot sângele arderilor de tot și tot sângele jertfelor; cât despre altarul de aramă, nu-mi pasă de el."

Ex 29.39-41;

¹⁶Preotul Urie a făcut întocmai cum poruncise împăratul Ahaz.

¹⁷Și împăratul Ahaz a sfărâmat tăbliile de la temelie, și a scos ligheanele de pe ele. A dat jos marea de pe boii de aramă care erau sub ea, și a pus-o pe o pardoseală de piatră.

2Cron 28.24;1Împ 7.27-28;1Împ 7.23-25;

¹⁸De hatârul împăratului Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum și intrarea de afară a împăratului.

¹⁹Celelalte fapte ale lui Ahaz, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁰Ahaz a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

2Cron 28.27;

17

Osea, cel din urmă împărat al lui Israel.

¹În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Osea, fiul lui Ela. A domnit nouă ani.

2Împ 15.30;

²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuși nu ca împărații lui Israel dinaintea lui.

³Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva lui; și Osea i s-a supus, și i-a plătit un bir.

2Împ 18.9;

⁴Dar împăratul Asiriei a descoperit o uneltire la Osea, căci trimisese soli lui So, împăratul Egiptului, și nu mai plătea pe fiecare an birul împăratului Asiriei. Împăratul Asiriei l-a închis și l-a pus în lanțuri într-o temniță.

⁵Și împăratul Asiriei a străbătut toată țara, și s-a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat-o timp de trei ani.

2Împ 18.9;

⁶În al nouălea an al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria, și a dus pe Israel în robie în Asiria, l-a pus să locuiască la Halah și la Habor, lângă râul Gozan, și în cetățile Mezilor.

2Împ 18.10-11; Osea 13.16; Lev 26.32-33; Deut 28.36-64; Deut 29.27-28; 1Cron 5.26;

Robia asiriană.

⁷Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că copiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lor, care-i scosese din țara Egiptului, de sub mâna lui Faraon, împăratul Egiptului, și pentru că s-au închinat la alți dumnezei.

⁸Au urmat obiceiurile neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel, și obiceiurile rânduite de împărații lui Israel.

Lev 18.3; Deut 18.9; 2Împ 16.3;

⁹Copiii lui Israel au făcut pe ascuns împotriva Domnului, Dumnezeului lor, lucruri care nu sunt bune. Și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnurile străjerilor până la cetățile întărite.

2Împ 18.8;

¹⁰Și-au ridicat stâlpi idolești și Astartee pe orice deal și sub orice copac verde.

1Împ 14.23; Isa 57.5; Ex 34.13; Deut 16.21; Mic 5.14; Deut 12.2; 2Împ 16.4;

¹¹Și acolo au ars tămâie pe toate înălțimile, ca și neamurile pe care le izgonise Domnul dinaintea lor, și au făcut lucruri rele, prin care au mâniat pe Domnul.

¹²Au slujit idolilor, despre care Domnul le zisese: "Să nu faceți lucrul acesta!"

Ex 20.3-4; Lev 26.1; Deut 5.7-8; Deut 4.19;

¹³Domnul a înștiințat pe Israel și Iuda prin toți proorocii Lui, prin toți văzătorii, și le-a zis: "Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, și păziți poruncile și rânduielile Mele, urmând în totul legea pe care am dat-o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin robii Mei proorocii."

1Sam 9.9; Ier 18.11; Ier 25.5; Ier 35.15;

¹⁴Dar ei n-au ascultat, și-au întepenit grumazul, ca și părinții lor, care nu crezuseră în Domnul, Dumnezeul lor.

Deut 31.27;Prov 29.1;

¹⁵N-au vrut să știe de legile Lui, de legământul pe care-l făcuse cu părinții lor, și de înștiințările pe care li le dăduse. S-au luat după lucruri de nimic, și ei înșiși n-au fost decât nimic, și după neamurile în mijlocul cărora trăiau, măcar că Domnul le poruncise să nu se ia după ele.

Deut 29.25;Deut 32.21;1Împ 16.13;1Cor 8.4;Ps 115.8;Rom 1.21;Deut 12.30-31;

¹⁶Au părăsit toate poruncile Domnului, Dumnezeul lor, și-au făcut viței turnați, au făcut idoli de ai Astarteei, s-au închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor, și au slujit lui Baal.

Ex 32.8;1Împ 12.28;1Împ 14.15-23;1Împ 15.13;1Împ 16.33;1Împ 16.31;1Împ 22.53;2Împ 11.18;

¹⁷Au trecut prin foc pe fiii și fiicele lor, s-au dedat la ghicire și vrăjitorii, și s-au vândut ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.

Lev 18.21;2Împ 16.3;Ezec 23.37;Deut 18.10;1Împ 21.20;

¹⁸De aceea Domnul S-a mâniat foarte tare împotriva lui Israel, și i-a îndepărtat de la Fața Lui. - N-a rămas decât seminția lui Iuda:

1Împ 11.13-32;

¹⁹și chiar Iuda nu păzise poruncile Domnului Dumnezeului lui, ci se luase după obiceiurile rânduite de Israel. -

Ier 3.8;

²⁰Domnul a lepădat tot neamul lui Israel; i-a smerit, i-a dat în mâinile jefuitorilor, și a sfârșit prin a-i izgoni dinaintea Feței Lui.

2Împ 13.3;2Împ 15.29;

²¹Căci Israel se dezlipise de casa lui David, și făcuseră împărat pe Ieroboam, fiul lui Nebat, care-i abătuse de la Domnul, și făcuse pe Israel să săvârșească un mare păcat.

1Împ 11.11-31;1Împ 12.20-28;

²²Copiii lui Israel se dăduseră la toate păcatele pe care le făcuse Ieroboam; nu s-au abătut de la ele,

²³până ce Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum vestise prin toți slujitorii Săi prooroci. Și Israel a fost dus în robie, departe de țara lui, în Asiria, unde a rămas până în ziua de azi.

1Împ 14.16;2Împ 17.6;

Samaritenii.

²⁴Împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvaim, și i-a așezat în cetățile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus stăpânire pe Samaria, și au locuit în cetățile ei.

Ezra 4.2-10; 2Împ 17.30; 2Împ 18.34;

²⁵Când au început să locuiască aici, nu se temeau de Domnul, și Domnul a trimis împotriva lor niște lei, care-i omorau!

²⁶Atunci au spus împăratului Asiriei: "Neamurile pe care le-ai strămutat și le-ai așezat în cetățile Samariei nu cunosc felul în care să slujească Dumnezeului țării, și El a trimis împotriva lor niște lei care le omoară, pentru că nu cunosc felul în care trebuie să slujească Dumnezeului țării."

²⁷Împăratul Asiriei a dat următoarea poruncă: "Trimiteți pe unul din preoții pe care i-ați luat de acolo în robie; să plece să se așeze acolo, și să le învețe felul în care să slujească Dumnezeului țării."

²⁸Unul din preoții care fuseseră luați robi din Samaria, a venit de s-a așezat la Betel, și le-a învățat cum să se teamă de Domnul.

²⁹Dar neamurile și-au făcut fiecare dumnezeii săi în cetățile pe care le locuiau, și i-au așezat în templele idolești din înălțimile zidite de Samariteni.

³⁰Oamenii din Babilon au făcut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut au făcut pe Nergal, cei din Hamat au făcut pe Așima,

2Împ 17.24;

³¹cei din Ava au făcut pe Nibhaz și Tartac; cei din Sefarvaim își ardeau copiii în foc în cinstea lui Adramelec și Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim.

Ezra 4.9; Lev 18.21; Deut 12.31;

³²Totodată se închinau și Domnului, și și-au făcut preoți ai înălțimilor, luați din tot poporul: preoții aceștia aduceau pentru ei jertfe în templele din înălțimi.

1Împ 12.31;

³³Astfel se închinau Domnului, dar slujeau în același timp și dumnezeilor lor, după obiceiul neamurilor de unde fuseseră mutați.

Țef 1.5;

³⁴Până în ziua de astăzi își urmează ei obiceiurile de la început: nu se închină Domnului, și nu se țin nici de legile și rânduielile lor, nici de legile și poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov, căruia i-a pus numele Israel.

Gen 32.28; Gen 35.10; 1Împ 11.31;

³⁵Domnul făcuse legământ cu ei, și le dăduse porunca aceasta: "Să nu vă temeți de alți dumnezei; să nu vă închinați înaintea lor, să nu le slujiți, și să nu le aduceți jertfe.

Jud 6.10; Ex 20.5;

³⁶Ci să vă temeți de Domnul, care v-a scos din țara Egiptului cu o mare putere și cu brațul întins; înaintea Lui să vă închinați, și Lui să-I aduceți jertfe.

Ex 6.6; Deut 10.20;

³⁷Să păziți și să împliniți totdeauna învățăturile, rânduielile, legea și poruncile, pe care vi le-a scris El, și să nu vă temeți de alți dumnezei.

Deut 5.32;

³⁸Să nu uitați legământul pe care l-am făcut cu voi, și să nu vă temeți de alți dumnezei.

Deut 4.23;

³⁹Ci să vă temeți de Domnul, Dumnezeul vostru; și El vă va izbăvi din mâna tuturor vrăjmașilor voștri."

⁴⁰Ei n-au ascultat, și au urmat obiceiurile lor de la început.

⁴¹Neamurile acestea se temeau de Domnul și slujeau și chipurilor lor cioplite; și copiii lor și copiii copiilor lor fac până în ziua de azi ce au făcut părinții lor.

2Împ 17.32-33;

CEI DIN URMĂ ÎMPĂRAȚI AI LUI IUDA, DE LA EZECHIA PÂNĂ LA NIMICIREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI IUDA.

(Capitolele 18-25. 2Cr. 29-36. Ier. 3.8-10. Am. 2.4, 5. Țefania 3.1-4.)

Ezechia, împăratul lui Iuda.

¹În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, a început să domnească Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda.

2Cron 28.27;2Cron 29.1;Mat 1.9;

²Avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abi, fata lui Zaharia.

2Cron 29.1;

³El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

⁴A îndepărtat înălțimile, a sfărâmat stâlpii idolești, a tăiat Astarteele, și a sfărâmat în bucăți șarpele de aramă, pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră până atunci tămâie înaintea lui: îl numeau Nehuștan.

2Cron 31.1;Num 21.9;

⁵El și-a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Israel; și dintre toți împărații lui Iuda, care au venit după el sau care au fost înainte de el, n-a fost nici unul ca el.

2Împ 19.10;Iov 13.15;Ps 13.5;2Împ 23.25;

⁶El s-a alipit de Domnul, nu s-a abătut de la El, și a păzit poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul.

Deut 10.20;Ios 23.8;

⁷Și Domnul a fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a făcut. El s-a răsculat împotriva împăratului Asiriei, și nu i-a mai fost supus.

2Cron 15.2;1Sam 18.5-14;Ps 60.12;2Împ 16.7;

⁸A bătut pe Filistenii până la Gaza, și le-a pustiit ținutul, de la toate turnurile de pază până la cetățile întărite.

1Cron 4.41;Isa 14.29;2Împ 17.9;

Luarea Samariei de Asirieni.

⁹În al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva Samariei, și a împresurat-o.

2Împ 17.3;

¹⁰După trei ani, a luat-o, în al șaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria.

2Împ 17.6;

¹¹Împăratul Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria, și i-a așezat la Halah și Habor, lângă râul Gozan, și în cetățile Mezilor,

2Împ 17.6;1Cron 5.26;

¹²pentru că n-ascultaseră de glasul Domnului, Dumnezeului lor, și călcaseră legământul Lui; pentru că nici n-ascultaseră, nici nu împliniseră tot ce poruncise Moise, robul Domnului.

2Împ 17.7;Dan 9.6-10;

Năvălirea lui Sanherib.

¹³În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite din Iuda, și a pus stăpânire pe ele.

2Cron 32.1;Isa 36.1;

¹⁴Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună împăratului Asiriei la Lachis: "Am greșit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea, voi purta." Și împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

¹⁵Ezechia a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului și în vistierile casei împăratului.

2Împ 16.8;

¹⁶Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, și a dat împăratului Asiriei, aurul cu care acoperise ușile și ușorii Templului Domnului.

Împresurarea Ierusalimului.

¹⁷Împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris, și pe Rabșache cu o oștire puternică. S-au suit și au ajuns la Ierusalim. Când s-au suit și au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul care duce în ogrorul înălbitorului.

Isa 7.8;

¹⁸Au chemat pe împărat; și Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s-a dus la ei, cu Șebna, logofătul, și cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul.

¹⁹Rabșache le-a zis: "Spuneți lui Ezechia: "Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: "Ce este încrederea aceasta pe care te bizuiești?"

2Cron 32.10;

²⁰Tu ai zis: "Pentru război trebuie chibzuință și putere." Dar acestea sunt doar vorbe în vânt. În cine dar ți-ai pus încrederea de te-ai răsculat împotriva mea?

²¹Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frântă, care înțeapă și străpunge mâna oricui se sprijinește pe ea: așa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei ce se încred în el.

Ezec 29.6-7;

²²Poate că îmi veți spune: "În Domnul, Dumnezeul nostru, ne încredem." Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda și Ierusalimului: "Să vă închinați înaintea altarului acestuia la Ierusalim?"

2Împ 18.4;2Cron 31.1;2Cron 32.12;

²³Acum fă o învoială cu stăpânul meu, împăratul Asiriei: îți voi da două mii de cai, să vedem dacă poți din partea ta să dai atâția călăreți ca să încalce pe ei.

²⁴Și cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici slujitori ai stăpânului meu? Îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți.

²⁵De altfel, oare fără voia Domnului m-am suit eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc? Domnul mi-a zis: "Suie-te împotriva țării acesteia, și nimicește-o."

²⁶Eliachim, fiul, lui Hilchia, Șebna și Ioah, au zis lui Rabșache: "Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid."

²⁷Rabșache le-a răspuns: "Oare stăpânului tău și ție m-a trimis stăpânul meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni care stau pe zid să-și mănânce balega și să-și bea udul cu voi?"

²⁸Atunci Rabșache, înaintând, a strigat cu glas tare în limba iudaică, și a zis: "Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei!"

²⁹Așa vorbește împăratul: "Să nu vă înșele Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească din mâna mea.

2Cron 32.15;

³⁰Să nu vă facă Ezechia să vă încredeți în Domnul, zicând: "Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei."

³¹N-ascultați de Ezechia; căci așa vorbește împăratul Asiriei: "Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mânca din via lui și din smochinul lui, fiecare va bea apă din fântâna lui,

³²până voi veni, și vă voi duce într-o țară ca a voastră, într-o țară cu grâu și cu vin, o țară cu pâine și vii, o țară cu măslini de untdelemn și miere, și veți trăi și nu veți muri. N-ascultați dar de Ezechia, care vă amăgește zicând: "Domnul ne va izbăvi."

Deut 8.7-8;

³³Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mâna împăratului Asiriei?

2Împ 19.12;2Cron 32.14;Isa 10.10-11;

³⁴Unde sunt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, Henei și Ivei? Au izbăvit ei Samaria din mâna mea?

2Împ 19.13;2Împ 17.24;

³⁵Care dintre toți dumnezeii acestor țări și-au izbăvit țara din mâna mea, pentru ca și Domnul să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?"

Dan 3.15;

³⁶Poporul a tăcut, și nu i-a răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: "Să nu-i răspundeți."

³⁷Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia, cu hainele sfâșiate, și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

Isa 33.7;

19

Ierusalimul scăpat.

¹Când a auzit împăratul Ezechia lucrul acesta, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac, și s-a dus în Casa Domnului.

Isa 37.1;

²A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe preoții cei mai bătrâni, acoperiți cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amoț.

Luc 3.4;

³Și i-au zis: "Așa vorbește Ezechia: Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sunt aproape să iasă din pântecele mamei, și nu este putere pentru naștere.

⁴Poate că Domnul, Dumnezeul tău, a auzit toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel viu, și poate că Domnul, Dumnezeul tău, îl va pedepsi pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înălță dar o rugăciune pentru ceilalți care au mai rămas."

2Sam 16.12;2Împ 18.35;Ps 50.21;

⁵Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus dar la Isaia.

⁶Și Isaia le-a zis: "Iată ce să spuneți stăpânului vostru: "Așa vorbește Domnul: "Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.

Isa 37.6;2Împ 18.17;

⁷Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei vești pe care o va primi, să se întoarcă în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui."

2Împ 19.35-37;Ier 51.1;

⁸Rabșache, plecând, a găsit pe împăratul Asiriei luptând împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis.

2Împ 18.14;

⁹Atunci împăratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, împăratul Etiopiei. I s-a spus: "Iată că acela a pornit cu război împotriva ta." Și împăratul Asiriei a trimis soli din nou lui Ezechia, zicând:

1Sam 23.27;

¹⁰"Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: "Să nu te înșele Dumnezeul tău, în care te încrezi, zicând: "Ierusalimul nu va fi dat în mâinile împăratului Asiriei."

2Împ 18.5;

¹¹Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, și cum le-au nimicit; și tu, să fii izbăvit!

¹²Dumnezeii neamurilor pe care le-au nimicit părinții mei, au izbăvit ei pe Gozan, Haran, Rețef, și pe fiii lui Eden din Telasar?

2Împ 18.33;Ezec 27.23;

¹³Unde este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei?"

2Împ 18.34;

¹⁴Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor, și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, și a întins-o înaintea Domnului,

Isa 37.14;

¹⁵căruia i-a făcut următoarea rugăciune: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul.

1Sam 4.4;Ps 80.1;1Împ 18.39;Isa 44.6;Ier 10.10-12;

¹⁶Doamne, pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și privește. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis pe Rabșache să batjocorească pe Dumnezeul cel viu.

Ps 31.2;2Cron 6.40;

¹⁷Da, Doamne, este adevărat că împărații Asiriei, au nimicit neamurile și le-au pustiit țările,

¹⁸și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mâna omului, erau lemn și piatră; și i-au nimicit.

Ps 115.4;Ier 10.3;

¹⁹Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile pământului că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!"

Ps 83.18;

²⁰Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis să spună lui Ezechia: Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel "Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

Isa 37.21;Ps 65.2;

21 Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: "Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și râde de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine.

Plân 2.13; Iov 16.4; Ps 22.7-8; Plân 2.15;

22 Pe cine ai batjocorit și ai ocărât tu? Împotriva cui ai ridicat glasul? Și împotriva cui ți-ai ridicat ochii? Împotriva Sfântului lui Israel!

Ps 71.22; Isa 5.24; Ier 51.5;

23 Prin solii tăi ai batjocorit pe Domnul, și ai zis: "Cu mulțimea carelor mele, am suit vârful munților, coastele Libanului! Voi tăia cei mai înalți cedri ai lui, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de poame;

2Împ 18.17; Ps 20.7;

24 am săpat, și am băut ape străine, și voi seca cu talpa picioarelor mele toate râurile Egiptului.

25 N-ai auzit că Eu de mult am pregătit aceste lucruri, și că le-am hotărât din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se îplinească, și să prefaci cetăți întărite în mormane de dărâmături.

Isa 45.7; Isa 10.5;

26 Locuitorii lor sunt neputincioși, îngroziți și înmărmuriți; au ajuns ca iarba de pe câmp și ca verdeța fragedă, ca iarba de pe acoperișuri și ca grâul care se usucă înainte de a-i da spicul.

Ps 129.6;

27 Dar știi când stai jos, când ieși și când intri, și când ești furios împotriva Mea.

Ps 139.1;

28 Pentru că ești furios împotriva Mea, și pentru că trufia ta a ajuns până la urechile Mele, de aceea voi pune belciugul Meu în nările tale, și zăbala Mea între buzele tale, și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit."

Iov 41.2; Ezec 29.4; Ezec 38.4; Amos 4.2; 2Împ 19.33-37;

29 Acesta să-ți fie semnul: Anul acesta veți mânca ce crește de la sine, și al doilea an ce va răsări din rădăcinile rămase; dar în al treilea an veți semăna, veți secera, veți sădi vii, și veți mânca din rodul lor.

1Sam 2.34; 2Împ 20.8-9; Isa 7.11-14; Luc 2.12;

³⁰Rămășița din casa lui Iuda, ce va mai rămâne, va prinde iarăși rădăcini dedesubt, și deasupra va da rod.

2Cron 32.22-23;

³¹Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei scăpați. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor.

Isa 9.7;

³²De aceea, așa vorbește Domnul asupra împăratului Asiriei: "Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeți în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi, și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.

³³Se va întoarce pe drumul pe care a venit, și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.

³⁴Căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o mântuiesc, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David."

2Împ 20.6; 1Împ 11.12-13;

³⁵În noaptea aceea, a ieșit îngerul Domnului, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și când s-au sculat dimineața, iată că toți erau niște trupuri moarte.

2Cron 32.21; Isa 37.36;

³⁶Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a locuit la Ninive.

Gen 10.11;

³⁷Și, pe când se închina în casa dumnezeului său Nisroc, Adramelec și Sarețer, fiii săi, l-au ucis cu sabia, și au fugit în țara Ararat. Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.

2Cron 32.21; 2Împ 19.7; Ezra 4.2;

20

Boala și însănătoșirea lui Ezechia.

¹În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el, și i-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Rânduiește ce ai de rânduit casei tale, căci vei muri, și nu vei mai trăi."

2Cron 32.24; Isa 38.1;

²Ezechia s-a întors cu fața la perete, și a făcut Domnului următoarea rugăciune:

³"Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Feței Tale cu credincioșie și curăție de inimă, și am făcut ce este bine înaintea Ta!" Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

Neem 13.22; Gen 17.1; 1Împ 3.6;

⁴Isaia, care ieșise, n-ajunsesese încă în curtea din mijloc, când cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:

⁵"Întoarce-te și spune lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: "Ți-am auzit rugăciunea, și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului.

1Sam 9.16; 1Sam 10.1; 2Împ 19.20; Ps 65.2; Ps 39.12; Ps 56.8;

⁶Voi mai adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine și cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei, și voi ocroti cetatea aceasta, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David."

2Împ 19.34;

⁷Isaia a zis: "Luați o turtă de smochine." Au luat-o și au pus-o pe umflătură. Și Ezechia s-a vindecat.

Isa 38.21;

⁸Ezechia zisese lui Isaia: "După care semn voi cunoaște că mă va vindeca Domnul, și că mă voi sui a treia zi la Casa Domnului?"

Jud 6.17-39; Isa 7.11-14; Isa 38.22;

⁹Și Isaia a zis: "Iată, din partea Domnului, semnul după care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvântul pe care l-a rostit: "Cum vrei: să treacă umbra peste zece trepte înainte, sau să dea înapoi cu zece trepte?"

Isa 38.7-8;

¹⁰Ezechia a răspuns: "Nu este mare lucru ca umbra să treacă înainte peste zece trepte; ci mai bine să se dea înapoi cu zece trepte."

¹¹Atunci, Isaia, proorocul, s-a rugat Domnului, și Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din locul în care se pogorâse pe cadranul soarelui lui Ahaz.

Ios 10.12-14; Isa 38.8;

Fudulia lui Ezechia.

¹²În același timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar lui Ezechia, căci auzise de boala lui Ezechia.

Isa 39.1;

¹³Ezechia a ascultat pe soli, și le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump, casa lui cu arme și tot ce se afla în vistieriile lui: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în toate moșiile lui.

2Cron 32.27-31;

¹⁴Proorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia, și i-a zis: "Ce au zis oamenii aceia, și de unde au venit la tine?" Ezechia a răspuns: "Au venit dintr-o țară depărtată, din Babilon."

¹⁵Isaia a mai zis: "Ce au văzut în casa ta?" Ezechia a răspuns: "Au văzut tot ce este în casa mea: n-a fost nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat."

2Împ 20.13;

¹⁶Atunci Isaia a zis lui Ezechia: "Ascultă cuvântul Domnului!"

¹⁷Iată că vor veni vremuri când vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și ce au strâns părinții tăi până în ziua de azi; nu va rămâne nimic, - zice Domnul. -

2Împ 24.13;2Împ 25.13;Ier 27.21-22;Ier 52.17;

¹⁸Și vor lua din fiii tăi, care vor ieși din tine, pe care-i vei naște, și-i vor face fameni slujitori în casa împăratului Babilonului."

2Împ 24.12;2Cron 33.11;

¹⁹Ezechia a răspuns lui Isaia: "Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun." Și a adăugat: "Căci va fi pace și liniște în timpul vieții mele!"

1Sam 3.18;Iov 1.21;Ps 39.9;

²⁰Celelalte fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui, și cum a făcut iazul și canalul de apă, și a adus apele în cetate, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

2Cron 32.32;Neem 3.16;

²¹Ezechia a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

2Cron 32.33;

21

Manase, împăratul lui Iuda.

¹Manase avea doisprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se numea Heftiba.

2Cron 33.1;

²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

2Împ 16.3;

³El a zidit din nou înălțimile, pe care le dărâmasese tatăl său Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un idol al Astarteei, cum făcuse Ahab, împăratul lui Israel, și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit.

2Împ 18.4; 1Împ 16.32; Deut 4.19; Deut 17.3; 2Împ 17.16;

⁴A zidit astfel altare în Casa Domnului, măcar că Domnul spusese: "În Ierusalim Îmi voi pune Numele."

Ier 32.34; 2Sam 7.13; 1Împ 8.29; 1Împ 9.3;

⁵A zidit altare întregii oștiri a cerurilor în cele două curți ale Casei Domnului.

⁶Și-a trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea și vrăjitoria, și a ținut la el oameni care chemau duhurile și ghiceau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.

Lev 18.21; Lev 20.2; 2Împ 16.3; 2Împ 17.17; Lev 19.26-31; Deut 18.10-11; 2Împ 17.17;

⁷A pus idolul Astarteei, pe care-l făcuse, în casa despre care Domnul spusese lui David și fiului său Solomon: "În casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel, vreau să pun pentru totdeauna Numele Meu.

2Sam 7.13; 1Împ 8.29; 1Împ 9.3; 2Împ 23.27; Ps 132.13-14; Ier 32.34;

⁸Nu voi mai muta piciorul lui Israel afară din țara pe care am dat-o părinților lui, numai să aibă grijă să împlinească tot ce le-am poruncit și toată legea pe care le-a dat-o robul Meu Moise."

2Sam 7.10;

⁹Dar ei n-au ascultat; și Manase a fost pricina pentru care s-au rătăcit și au făcut rău mai mult decât neamurile, pe care le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

Prov 29.12;

¹⁰Atunci Domnul a vorbit astfel prin robii Săi proorocii:

¹¹"Pentru că Manase, împăratul lui Iuda, a săvârșit aceste urâciuni, pentru că a făcut mai rău decât tot ce făcuseră înaintea lui Amoriții, și pentru că a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui,

2Împ 23.26-27; 2Împ 24.3-4; Ier 15.4; 1Împ 21.26; 2Împ 21.9;

¹²iată ce zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda nenorociri care vor asurzi urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele.

1Sam 3.11; Ier 19.3;

¹³Voi întinde asupra Ierusalimului frânghia ca asupra Samariei și cumpăna ca asupra casei lui Ahab: și voi curăți Ierusalimul, ca o farfurie, care se curăță, și se răstoarnă cu fața în jos, după ce a fost curățită.

Isa 34.11; Plân 2.8; Amos 7.7-8;

¹⁴Voi părăsi rămășița moștenirii Mele, și-i voi da în mâinile vrăjmașilor lor; și vor ajunge de jaful și prada tuturor vrăjmașilor lor,

¹⁵pentru că au făcut ce este rău înaintea Mea și M-au mâniat din ziua când au ieșit părinții lor din Egipt, până în ziua de azi!"

¹⁶Manase a vărsat de asemenea mult sânge nevinovat, până acolo încât a umplut Ierusalimul de la un capăt la altul, afară de păcatele pe care le-a săvârșit și în care a târât și pe Iuda, făcând ce este rău înaintea Domnului.

2Împ 24.4;

¹⁷Celelalte fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el, și păcatele la care s-a dat, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

2Cron 33.11-19;

¹⁸Manase a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în grădina casei, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Amon.

2Cron 33.20;

Amon, împăratul lui Iuda.

¹⁹Amon avea douăzeci și doi de ani când a ajuns împărat, și a domnit doi ani la Ierusalim. Mama sa se chema Meșulemet, fata lui Haruț, din Iotba.

2Cron 33.23;

²⁰El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său Manase;

2Împ 21.2;

²¹a umblat în toată calea în care umblase tatăl său, a slujit idolilor cărora slujise și tatăl său, și s-a închinat înaintea lor;

²²a părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților săi, și n-a umblat în calea Domnului.

1Împ 11.33;

²³Slujitorii lui Amon au uneltit împotriva lui, și au omorât pe împărat în casa lui.

2Cron 33.25;

²⁴Dar poporul țării a lovit pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul țării a pus împărat, în locul său, pe fiul său Iosia.

²⁵Celelalte fapte ale lui Amon, și ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁶L-au îngropat în mormântul său, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iosia.

22

Iosia, împăratul lui Iuda.

¹Iosia avea opt ani când s-a făcut împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iedida, fata lui Adaia, din Boțcat.

2Cron 34.1; Ios 15.39;

²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, și a umblat în toată calea tatălui său David; nu s-a abătut de la ea nici la dreapta, nici la stânga.

Deut 5.32;

³În anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe Șafan, logofățul, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam. El i-a zis:

2Cron 34.8;

4"Suie-te la marele preot Hilchia, și spune-i să strângă argintul adus în Casa Domnului, pe care l-au primit de la popor cei ce păzesc pragul.

2Împ 12.4;2Împ 12.9;Ps 84.10;

5Să se dea argintul acesta în mâinile meșterilor însărcinați cu lucrarea în Casa Domnului. Și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stricăciunilor Casei Domnului,

2Împ 12.11-14;

6anume: dulgherilor, zidarilor și pietrarilor, pentru cumpărăturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stricăciunilor casei.

7Dar să nu li se ceară socoteala de argintul dat în mâinile lor, căci ei lucrează cinstit."

2Împ 12.15;

Cartea legii găsită.

8Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: "Am găsit cartea legii în Casa Domnului." Și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o.

Deut 31.24;2Cron 34.14;

9Apoi logofătul Șafan s-a dus să dea socoteală împăratului, și a zis: "Slujitorii tăi au strâns argintul care se afla în casă, și l-au dat în mâinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului."

10Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: "Preotul Hilchia mi-a dat o carte." Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

11Când a auzit împăratul cuvintele din cartea legii, și-a sfâșiat hainele.

12Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:

2Cron 34.20;

13"Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit; căci mare este mânia Domnului, care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia, și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea."

Deut 29.27;

¹⁴Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia, s-au dus la proorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce i-au vorbit,

2Cron 34.22;

¹⁵ea le-a zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Spuneți omului care v-a trimis la mine:

¹⁶"Așa vorbește Domnul: "Iată, voi trimite nenorociri asupra locului acestuia și asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele cărții, pe care a citit-o împăratul lui Iuda.

Deut 29.27; Dan 9.11-14;

¹⁷Pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate lucrările mâinilor lor, mânia Mea s-a aprins împotriva locului acestuia, și nu se va stinge."

Deut 29.25-27;

¹⁸Dar să spuneți împăratului lui Iuda, care v-a trimis să întrebați pe Domnul: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cuvintele pe care le-ai auzit:

2Cron 34.26;

¹⁹"Pentru că ți s-a mișcat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului când ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, care vor ajunge de spaimă și de blestem, și pentru că ți-ai sfâșiat hainele, și ai plâns înaintea Mea, și Eu am auzit, - zice Domnul. -

Ps 51.17; Isa 57.15; 1Împ 21.29; Lev 26.31-32; Ier 26.6; Ier 44.22;

²⁰De aceea, iată, te voi adăuga la părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormântul tău, și nu-ți vor vedea ochii toate nenorocirile pe care le voi aduce asupra locului acestuia", Ei au adus împăratului răspunsul acesta.

Ps 37.37; Isa 57.1-2;

23

Nimicirea închinării la idoli.

¹Împăratul Iosia a strâns la el pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.

2Cron 34.29;

²Apoi s-a suit în Casa Domnului, cu toți bărbații lui Iuda și cu toți locuitorii Ierusalimului, preoții, proorocii, și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legământului, pe care o găsiseră în Casa Domnului.

2Împ 22.8;

³Împăratul stătea pe scaunul lui împărătesc, și a făcut legământ înaintea Domnului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul, și să păzească poruncile, învățăturile și legile Lui, din toată inima și din tot sufletul lui, ca să împlinească astfel cuvintele legământului acestuia, scrise în cartea aceasta. Și tot poporul a intrat în legământ.

2Împ 11.14-17;

⁴Împăratul a poruncit marelui preot Hilchia, preoților de al doilea rând, și celor ce păzeau pragul, să scoată din Templul Domnului toate sculele care fuseseră făcute pentru Baal, pentru Astartea, și pentru toată oștirea cerurilor; și le-a ars afară din Ierusalim, în ogoarele Chedronului, și a pus să le ducă cenușa la Betel.

2Împ 21.3-7;

⁵A izgonit pe preoții idolilor, puși de împărații lui Iuda să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui Iuda și în împrejurimile Ierusalimului, și pe cei ce aduceau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, zodiilor și întregii oștiri a cerurilor.

2Împ 21.3;

⁶A scos din Casa Domnului idolul Astarteei, și l-a dus afară din Ierusalim, la pârâul Chedron; l-a ars la pârâul Chedron și l-a prefăcut în cenușă, iar cenușa i-a aruncat-o pe mormintele copiilor poporului.

2Împ 21.7;2Cron 34.4;

⁷A dărâmat casele sodomiților care erau în Casa Domnului, și unde femeile împleteau corturi pentru Astartea.

1Împ 14.24;1Împ 15.12;Ezec 16.16;

⁸A adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda; a pângărit înălțimile unde ardeau preoții tămâie, de la Gheba până la Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile de la porți, cea care era la intrarea porții lui Iosua, căpetenia cetății, și cea care era la stânga porții cetății.

1Împ 15.22;

⁹Totuși, preoții înălțimilor nu se suiau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mâncau azimi în mijlocul fraților lor.

Ezec 44.10-14; 1Sam 2.36;

¹⁰Împăratul a pângărit Tofetul în valea fiilor lui Hinom, ca nimeni să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc în cinstea lui Moloh.

Isa 30.33; Ier 7.31; Ier 19.6-11.12-13; Ios 15.8; Lev 18.21; Deut 18.10; Ezec 23.37-39;

¹¹A îndepărtat de la intrarea casei Domnului caii, pe care împărații lui Iuda îi închinaseră soarelui, lângă odaia dregătorului Netan-Melec, care locuia în mahala; și a ars în foc carele soarelui.

¹²Împăratul a dărâmat altarele de pe acoperișul odăii de sus a lui Ahaz, pe care le făcuseră împărații lui Iuda, și altarele pe care le făcuse Manase în cele două curți ale Casei Domnului; după ce le-a sfărâmat și le-a luat de acolo, le-a aruncat țărâna în pâraul Chedron.

Ier 19.13; Țef 1.5; 2Împ 21.5;

¹³Împăratul a pângărit înălțimile care erau în fața Ierusalimului, pe partea dreaptă a muntelui Pierzării, și pe care le zidise Solomon, împăratul lui Israel, Astarteei, urâciunea Sidonienilor, lui Chemoș, urâciunea Moabului, și lui Milcom, urâciunea fiilor lui Amon.

1Împ 11.7;

¹⁴A sfărâmat stâlpii idolești și a dărâmat Astarteele, și locul lor l-a umplut cu oase omenești.

Ex 23.24; Deut 7.5-25;

¹⁵A dărâmat și altarul de la Betel, și înălțimea făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; a ars înălțimea și a prefăcut-o în țărână, și a ars idolul Astarteei.

1Împ 12.28-33;

Mormântul proorocului din Iuda.

¹⁶Iosia, întorcându-se și văzând mormintele care erau acolo în munte, a trimis să ia oasele din morminte, și le-a ars pe altar și l-a pângărit, după cuvântul Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri.

1Împ 13.2;

¹⁷El a zis: "Ce este mormântul acesta pe care-l văd?" Oamenii din cetate i-au răspuns: "Este mormântul omului lui Dumnezeu, care a venit din Iuda, și a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe care le împlinești tu."

1Împ 13.1-30;

¹⁸Și el a zis: "Lăsați-l; nimeni să nu-i miște oasele!" Astfel, au păstrat oasele lui împreună cu ale proorocului care venise din Samaria.

1Împ 13.31;

¹⁹Iosia a mai înlăturat toate templele idolești ale înălțimilor care se aflau în cetățile Samariei, și pe care le făcuseră împărații lui Israel ca să mânie pe Domnul; a făcut cu ele întocmai cum făcuse în Betel.

2Cron 34.6-7;

²⁰A junghiat pe altare pe toți preoții înălțimilor, care erau acolo, și a ars pe ele oase de oameni. Apoi s-a întors la Ierusalim.

1Împ 13.2;Ex 22.20;1Împ 18.40;2Împ 11.18;2Cron 34.5;

Prăznuirea Paștelor.

²¹Împăratul a dat următoarea poruncă întregului popor: "Prăznuți Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului vostru, cum este scris în această carte a legământului."

2Cron 35.1;Ex 12.3;Lev 23.5;Num 9.2;Deut 16.2;

²²Paște ca acestea nu se prăznuiseră din vremea când judecau judecătorii pe Israel și în tot timpul împăraților lui Israel și împăraților lui Iuda.

2Cron 35.18-19;

²³Ci abia în al optsprezecelea an al împăratului Iosia s-au prăznuit aceste Paște în cinstea Domnului, la Ierusalim.

²⁴Mai mult, Iosia a stârpit pe cei ce chemau duhurile, pe cei ce spuneau viitorul, terafimii, idolii, și toate urâciunile care se vedeau în țara lui Iuda și la Ierusalim, ca să împlinescă astfel cuvintele legii, scrise în cartea pe care o găsisese preotul Hilchia în Casa Domnului.

2Împ 21.6;Lev 19.31;Lev 20.27;Deut 18.11;

²⁵Înainte de Iosia, n-a fost nici un împărat care să se întoarcă la Domnul, ca el, din toată inima, din tot sufletul și din toată puterea lui, întocmai după toată legea lui Moise; și chiar după el, n-a fost nici unul ca el.

2Împ 18.5;

26 **Totuși Domnul nu S-a întors din iuțimea mâniei Lui celei mari, de care era aprins împotriva lui Iuda, din pricina tuturor celor ce făcuse Manase ca să-L mânie.**

2Împ 21.11-12; 2Împ 24.3-4; Ier 15.4;

27 **Și Domnul a zis: "Voi lepăda și pe Iuda dinaintea Mea, cum am lepădat pe Israel, și voi lepăda cetatea aceasta a Ierusalimului, pe care o alesesem, și casa despre care zisesem: "Acolo va fi Numele Meu."**

2Împ 17.18-20; 2Împ 18.11; 2Împ 21.13; 1Împ 8.29; 1Împ 9.3; 2Împ 21.4-7;

28 **Celelalte fapte ale lui Iosia, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?**

29 **Pe vremea sa, Faraon Neco, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva împăratului Asiriei, la râul Eufratului. Împăratul Iosia i-a ieșit înainte; și Faraon l-a omorât la Meghido, cum l-a văzut.**

2Cron 35.20; Zah 12.11; 2Împ 14.8;

30 **Slujitorii lui l-au luat mort într-un car; l-au adus din Meghido la Ierusalim, și l-au îngropat în mormântul său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia: ei l-au uns, și l-au făcut împărat în locul tatălui său.**

2Cron 35.24; 2Cron 36.1;

Ioahaz, împăratul lui Iuda.

31 **Ioahaz avea douăzeci și trei de ani când s-a făcut împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna.**

2Împ 24.18;

32 **El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții lui.**

33 **Faraon Neco l-a pus în lanțuri la Ribla, în țara Hamatului, ca să nu mai domnească la Ierusalim; și a pus asupra țării o gloabă de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.**

2Împ 25.6; Ier 52.27;

34 **Și Faraon Neco a pus împărat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său Iosia, și i-a schimbat numele în Ioiachim. A luat pe Ioahaz, care a mers în Egipt și a murit acolo.**

2Cron 36.4; 2Împ 24.17; Dan 1.7; Mat 1.11; Ier 22.11-12; Ezec 19.3-4;

³⁵Ioachim a dat lui Faraon argintul și aurul; dar a trebuit să pună bir asupra țării ca să scoată argintul acesta, cerut de Faraon; a hotărât partea fiecăruia, și a cerut de la poporul țării argintul și aurul pe care trebuia să-l dea lui Faraon Neco.

2Împ 23.33;

Ioachim, împăratul lui Iuda.

³⁶Ioachim avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Zebuda, fata lui Pedaia, din Ruma.

2Cron 36.5;

³⁷El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții săi.

24

¹Pe vremea sa, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pornit cu război. Ioachim i-a fost supus trei ani; dar s-a răsculat din nou împotriva lui.

2Cron 36.6; Ier 25.1-9; Dan 1.1;

²Atunci Domnul a trimis împotriva lui Ioachim cete de Haldei, cete de Sirieni, cete de Moabiți și cete de Amoniți; le-a trimis împotriva lui Iuda, ca să-l nimicească, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin robii Săi proorocii.

Ier 25.9; Ier 32.28; Ezec 19.8; 2Împ 20.17; 2Împ 21.12-14; 2Împ 23.27;

³Lucrul acesta s-a întâmplat numai după porunca Domnului, care voia să lepede pe Iuda dinaintea Lui, din pricina tuturor păcatelor săvârșite de Manase,

2Împ 21.2-11; 2Împ 23.26;

⁴și din pricina sângelui nevinovat pe care-l vărsase Manase, și de care umpluse Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta Domnul n-a vrut să-l ierte.

2Împ 21.16;

⁵Celelalte fapte ale lui Ioachim, și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

⁶Ioiachim a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin.

2Cron 36.6-8;Ier 22.18-19;Ier 36.30;

⁷Împăratul Egiptului n-a mai ieșit din țara lui, căci împăratul Babilonului luase tot ce era al împăratului Egiptului, de la pârâul Egiptului până la râul Eufratului.

Ier 37.5-7;Ier 46.2;

Ioiachim. - Împresurarea Ierusalimului.

⁸Ioiachin avea optsprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Nehușta, fata lui Elnatan, din Ierusalim.

2Cron 36.9;

⁹El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său.

¹⁰În vremea aceea, slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au suit împotriva Ierusalimului, și cetatea a fost împresurată.

Dan 1.1;

¹¹Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății pe când o împresurau slujitorii lui.

¹²Atunci Ioiachin, împăratul lui Iuda, s-a dus la împăratul Babilonului, cu mama sa, cu slujitorii, căpeteniile și dregătorii lui. Și împăratul Babilonului l-a luat prins, în al optulea an al domniei lui.

Ier 24.1;Ier 29.1-2;Ezec 17.12;Ier 25.1;2Împ 25.27;Ier 52.28;

¹³A luat de acolo toate vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului; și a sfărâmat toate vasele de aur pe care le făcuse Solomon, împăratul lui Israel, în Templul Domnului, cum spusese Domnul.

2Împ 20.17;Isa 39.6;Dan 5.2-3;Ier 20.5;

¹⁴A dus în robie tot Ierusalimul, toate căpeteniile și toți oamenii viteji, în număr de zece mii, cu toți teslarii și fierarii; n-a mai rămas decât poporul sărac al țării.

Ier 24.1;Ier 52.28;1Sam 13.19-22;2Împ 25.12;Ier 40.7;

¹⁵A strămutat pe Ioiachin la Babilon; și a dus robi din Ierusalim la Babilon pe mama împăratului, pe nevestele împăratului și pe dregătorii lui, și pe mai marii țării,

2Cron 36.10;Est 2.6;Ier 22.24;

¹⁶pe toți războinicii, în număr de șapte mii, și pe teslari și fierari, în număr de o mie, toți numai oameni viteji și buni pentru război. Împăratul Babilonului i-a luat robi în Babilon.

Ier 52.28;

¹⁷Și împăratul Babilonului a pus împărat, în locul lui Ioiachim, pe unchiul său Matania, căruia i-a schimbat numele în Zedechia.

Ier 37.1;1Cron 3.15;2Cron 36.10;2Împ 23.34;2Cron 36.4;

Zedechia.

¹⁸Zedechia avea douăzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna.

2Cron 36.11;Ier 37.1;Ier 52.1;2Împ 23.31;

¹⁹El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.

2Cron 36.12;

²⁰Și lucrul acesta s-a întâmplat din pricina mâniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe care voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

2Cron 36.13;Ezec 17.15;

25

¹În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit cu toată oștirea lui împotriva Ierusalimului; a tăbărât înaintea lui, și a ridicat întărituri de jur împrejur.

2Cron 36.17;Ier 34.2;Ier 39.1;Ier 52.4-5;Ezec 24.1;

²Cetatea a fost împresurată până la al unsprezecelea an al împăratului Zedechia.

³În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, și nu era pâine pentru poporul țării.

Ier 39.2;Ier 52.6;

⁴Atunci s-a făcut o spărtură în cetate; și toți oamenii de război au fugit noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de lângă grădina

împăratului, pe când Haldeii înconjurau cetatea. Fugarii au apucat pe drumul care duce în câmpie.

Ier 39.2; Ier 52.7; Ier 39.4-7; Ier 52.7; Ezec 12.12;

⁵Dar oștirea Haldeilor a urmărit pe împărat, și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului, și toată oștirea lui s-a risipit de la el.

⁶Au prins pe împărat, și l-au suit la împăratul Babilonului la Ribla; și s-a rostit o hotărâre împotriva lui.

2Împ 23.33; Ier 52.9;

⁷Fiii lui Zedechia au fost junghiați în fața lui; apoi lui Zedechia i-au scos ochii, l-au legat cu lanțuri de aramă, și l-au dus la Babilon.

Ier 39.7; Ezec 12.13;

***Dărâmarea Ierusalimului și Templului.
Poporul este dus în robie.***

⁸În ziua a șaptea a lunii a cincea, - era în anul al nouăsprezecelea al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, - a venit Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, slujitorul împăratului Babilonului, și a intrat în Ierusalim.

Ier 52.12-14; 2Împ 24.12; 2Împ 25.27; Ier 39.9;

⁹A ars Casa Domnului, casa împăratului, și toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor caselor care aveau vreo însemnătate oarecare.

2Cron 36.19; Ps 79.1; Ier 39.8; Amos 2.5;

¹⁰Toată oștirea Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a dărâmat zidurile dimprejurul Ierusalimului.

Neem 1.3; Ier 52.14;

¹¹Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi pe cei ce mai rămăseseră în cetate din popor, pe cei ce fugiseră la împăratul Babilonului, și pe cealaltă mulțime.

Ier 39.9; Ier 52.15;

¹²Însă căpetenia străjerilor a lăsat ca vieri și lucrători de pământ câțiva din cei mai săraci din țară.

2Împ 24.14; Ier 39.10; Ier 40.7; Ier 52.16;

¹³Haldeii au sfărâmat stâlpii de aramă din Casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, și au dus arama în Babilon.

2Împ 20.17;Ier 27.19-22;Ier 52.17;1Împ 7.15;1Împ 7.27;1Împ 7.23;

¹⁴Au luat cenușarele, lopețile, mucările, ceștile și toate uneltele de aramă cu care se făcea slujba.

Ex 27.3;1Împ 7.45-50;

¹⁵Căpetenia străjerilor a mai luat și tigăile pentru cărbuni și ligheanele, tot ce era de aur și tot ce era de argint.

¹⁶Cei doi stâlpi, marea, și temeliile, pe care le făcuse Solomon pentru Casa Domnului, toate uneltele acestea de aramă aveau o greutate necunoscută.

1Împ 7.47;

¹⁷Înălțimea unui stâlp era de optsprezece coți, și deasupra avea un acoperiș de aramă, a cărui înălțime era de trei coți; împrejurul acoperișului era o împletitură în chip de rețea și rodii, toate de aramă; tot așa avea și al doilea stâlp cu împletitura în chip de rețea.

1Împ 7.15;Ier 52.21;

¹⁸Căpetenia străjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai pragului.

Ier 52.24;1Cron 6.14;Ezra 7.1;Ier 21.1;Ier 29.25;

¹⁹Și din cetate a luat un dregător care avea sub porunca lui pe oamenii de război, cinci oameni care făceau parte din sfetnicii împăratului și care au fost găsiți în cetate, pe logofătul căpeteniei oștirii, însărcinat să scrie la oaste pe poporul țării, și șaizeci de oameni din poporul țării, care se aflau în cetate.

Ier 52.25;

²⁰Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat, și i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla.

²¹Împăratul Babilonului i-a lovit și i-a omorât la Ribla, în țara Hamatului. Astfel a fost dus în robie Iuda, departe de țara lui.

Lev 26.33;Deut 28.36;Deut 28.64;2Împ 23.27;

Ghedalia, dregător; uciderea lui.

22 Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pus pe poporul care mai rămăsese, și pe care-l lăsase în țara lui Iuda, sub porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.

Ier 40.5;

23 Când au auzit toate căpeteniile oștilor, ei și oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus dregător pe Ghedalia, s-au dus la Ghedalia la Mițpa, și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana, fiul lui Careab, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, și Iazania, fiul lui Maacatitul, ei și oamenii lor.

Ier 40.7-9;

24 Ghedalia le-a jurat, lor și oamenilor lor, și le-a zis: "Să nu vă temeți de nimic din partea slujitorilor Haldeilor; rămâneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și veți duce-o bine."

25 Dar în luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din neamul împărătesc, a venit, însoțit de zece oameni, și au lovit de moarte pe Ghedalia, ca și pe Iudeii și Haldeii care erau cu el la Mițpa.

Ier 41.1-2;

26 Atunci tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, și căpeteniile oștilor, s-au sculat și au plecat în Egipt, pentru că le era frică de Haldei.

Ier 43.4-7;

Robia lui Ioiachim ușurată de Evil-Merodac.

27 În al treizeci și șaptelea an al robiei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, în a douăzeci și șaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în cel dintâi an al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și l-a scos din temniță,

Ier 52.31; Gen 40.13-20;

28 i-a vorbit cu bunătate, și a pus scaunul lui de domnie mai presus de scaunul de domnie al împăraților care erau cu el la Babilon.

29 I-a schimbat hainele de temniță, și Ioiachim a mâncat totdeauna la masa lui, în tot timpul vieții lui.

2Sam 9.7;

30 Împăratul i-a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în tot timpul vieții lui.

**CARTEA ÎNTÂI A CRONICILOR
(SAU ÎNTÂIA PARALIPOMENE în Septuaginta)
SPIȚELE NEAMURILOR.**

(Capitolele 1-9. Faptele Apostolilor 17.26.)

1

Cei zece patriarhi de la Adam până la Noe.

¹Adam, Set, Enoș,

Gen 4.25-26; Gen 5.3-6;

²Chenan, Mahalaleel, Iered,

³Enoh, Metușelah, Lemec,

Fiii lui Noe. - Urmașii lui Iafet și Ham.

⁴Noe. Sem, Ham și Iafet.

⁵Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras.

Gen 10.2;

⁶Fiii lui Gomer: Așchenaz, Difat și Togarma. -

⁷Fiii lui Iavan: Elișa, Tarsisa, Chitim și Rodanim.

⁸Fiii lui Ham: Cuș, Mișraim, Put și Canaan. -

Gen 10.6;

⁹Fiii lui Cuș: Saba, Havila, Sabta, Raema și Sabteca. - Fiii lui Raema: Seba și Dedan.

¹⁰Cuș a născut pe Nimrod; el a început să fie puternic pe pământ. -

Gen 10.8;

¹¹Mișraim a născut pe Ludimi, Ananimi, Lehabimi, Naftuhimi,

¹²Patrusimi, Casluhimi, din care au ieșit Filistenii și Caftorimii. -

Deut 2.23;

¹³Canaan a născut pe Sidon, întâiul lui născut, și pe Het,

Gen 10.15;

¹⁴și pe Iebusiți, Amoriți, Ghirgasiți,

¹⁵Heviți, Archiți, Siniți,

¹⁶Arvadiți, Temariți, Hamatiți.

Fiii lui Sem.

¹⁷Fiii lui Sem: Elam, Asur, Arpacșad, Lud și Aram; Uț, Hul, Gheter și Meșec.

-

Gen 10.22; Gen 11.10;

¹⁸Arpacșad a născut pe Șelah; și Șelah a născut pe Eber.

¹⁹Lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că pe vremea lui s-a împărțit pământul, iar numele fratelui său era Ioctan.

²⁰Ioctan a născut pe Almodad, pe Șelef, pe Hațarmavet, pe Ierah,

Gen 10.26;

²¹pe Hadoram, pe Uzal, pe Dicla,

²²pe Ebal, pe Abimael, pe Seba,

²³pe Ofir, pe Havila și pe Iobab. Toți aceștia au fost fiii ai lui Ioctan.

Cei zece patriarhi de la Sem la Avraam.

²⁴Sem, Arpacșad, Șelah,

Gen 11.10; Luc 3.36;

²⁵Eber, Peleg, Rehu,

Gen 11.15;

²⁶Serug, Nahor, Terah,

²⁷Avram, adică Avraam.

Gen 17.5;

Fiii lui Avraam.

²⁸Fiii lui Avraam: Isaac și Ismael.

Gen 21.2-3; Gen 16.11-15;

²⁹Iată sămânța lor: Nebaiot, întâiul născut al lui Ismael, Chedar, Adbeel, Mibsam,

Gen 25.13-16;

³⁰Mișma, Duma, Masa, Hadad, Tema,

³¹Ietur, Nafiș și Chedma. Aceștia sunt fiii lui Ismael.

³²Fiii Cheturei, Țiitoarea lui Avraam. Ea a născut pe Zimran, Iocșan, Medan, Madian, Ișbac și Șuah. - Fiii lui Iocșan: Seba și Dedan. -

Gen 25.1-2;

³³Fiii lui Madian: Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. - Aceștia sunt toți fiii Cheturei.

Fiii lui Isaac și Esau.

³⁴Avraam a născut pe Isaac. - Fiii lui Isaac: Esau și Israel.

Gen 21.2-3; Gen 25.25-26;

³⁵Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel, Ieuș, Iaelam și Core. -

Gen 36.9-10;

³⁶Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, Țefi, Gaetam, Chenaz, Timna, și Amalec. -

³⁷Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza.

³⁸Fiii lui Seir: Lotan, Șobal, Țibeon, Ana, Dișon, Ețer, și Dișan. -

Gen 36.20;

³⁹Fiii lui Lotan: Hori și Homam. Sora lui Lotan: Timna. -

⁴⁰Fiii lui Șobal: Alian, Manahat, Ebal, Șefi și Onam. - Fiii lui Țibeon: Aia și Ana. -

⁴¹Fiul lui Ana: Dișon. Fiii lui Dișon: Hamran, Eșban, Itran și Cheran. -

Gen 36.25;

⁴²Fiii lui Eșter: Bilhan, Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan: Uș și Aran.

Împărații Edomului.

⁴³Iată împărații care au domnit în țara Edomului, înainte ca să fi domnit un împărat peste copiii lui Israel. - Bela, fiul lui Beor; numele cetății lui era Dinhaba. -

Gen 36.31;

⁴⁴Bela a murit; și în locul lui, a domnit Iobab, fiul lui Zerah, din Boțra. -

⁴⁵Iobab a murit; și, în locul lui, a domnit Hușam, din țara Temaniților. -

⁴⁶Hușam a murit; și, în locul lui, a domnit Hadad, fiul lui Bedad. El a bătut pe Madian în câmpia Moabului. Numele cetății lui era Avit. -

⁴⁷Hadad a murit; și, în locul lui, a domnit Samla din Masreca. -

⁴⁸Samla a murit; și, în locul lui, a domnit Saul, din Rehobot pe Râu. -

Gen 36.37;

⁴⁹Saul a murit; și, în locul lui, a domnit Baal-Hanan, fiul lui Acbor. -

⁵⁰Baal-Hanan a murit; și, în locul lui, a domnit Hadad. Numele cetății lui era Pah; și numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab. -

⁵¹Hadad a murit. Căpeteniile Edomului au fost: căpetenia Timna, căpetenia Alia, căpetenia Ietet,

Gen 36.40;

Căpeteniile Edomului.

⁵²căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon,

⁵³căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibțar,

⁵⁴căpetenia Magdiel, căpetenia Iram. Acestea sunt căpeteniile Edomului.

Fiii lui Iacov.

¹Iată fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon,

Gen 29.32; Gen 30.5; Gen 35.18-22; Gen 46.8;

²Dan, Iosif, Beniamin, Neftali, Gad și Așer.

³Fiii lui Iuda: Er, Onan, Șela; acești trei i s-au născut din fata lui Șua, Canaanita. Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului, care l-a omorât.

Gen 38.3; Gen 46.12; Num 26.19; Gen 38.2; Gen 38.7;

⁴Tamar, nora lui Iuda, i-a născut pe Peret și Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost cinci.

Gen 38.29-30; Mat 1.3;

⁵Fiii lui Peret: Hețron și Hamul.

Gen 46.12; Rut 4.18;

⁶Fiii lui Zerah: Zimri, Etan, Heman, Calcol și Dara. De toți: cinci.

1Împ 4.31;

⁷- Fiii lui Carmi au fost: Acar, care a tulburat pe Israel când a săvârșit o fărâdelege cu privire la lucrurile care trebuiau nimicite cu desăvârșire. -

1Cron 4.1; Ios 6.18; Ios 7.1;

⁸Fiul lui Etan: Azaria.

⁹Fiii care s-au născut lui Hețron au fost Ierahmeel, Ram și Chelubai (Caleb).

¹⁰Ram a născut pe Aminadab. Aminadab a născut pe Nahșon, domnul fiilor lui Iuda.

Rut 4.19-20; Mat 1.4; Num 1.7; Num 2.3;

¹¹Nahșon a născut pe Salma. Salma a născut pe Boaz.

¹²Boaz a născut pe Obed. Obed a născut pe Isai.

¹³Isai a născut pe Eliab, întâiul lui născut, pe Abinadab, al doilea, pe Șimea, al treilea,

1Sam 16.6;

¹⁴pe Netaneel, al patrulea, pe Radai, al cincilea,

¹⁵pe Oțem, al șaselea, pe David, al șaptelea.

¹⁶Surorile lor erau: Țeruia și Abigail. Fiii Țeruiei au fost: Abișai, Ioab și Asael, trei.

2Sam 2.18;

¹⁷Abigail a născut pe Amasa; tatăl lui Amasa a fost Ieter, Ismaelitul.

2Sam 17.25;

Fiii lui Caleb.

¹⁸Caleb, fiul lui Hețron, a avut copii cu nevasta sa Azuba, și cu Ieriot. Iată fiii pe care i-a avut cu Azuba: Ieșer, Șobab și Ardon.

¹⁹Azuba a murit; și Caleb a luat pe Efrat, care i-a născut pe Hur.

1Cron 2.50;

²⁰Hur a născut pe Uri, și Uri a născut pe Bețaleel. -

Ex 31.2;

²¹În urmă, Hețron a intrat la fiica lui Machir, tatăl lui Galaad, și avea șaiszeci de ani când a luat-o; ea i-a născut pe Segub.

Num 27.1;

²²Segub a născut pe Iair, care a avut douăzeci și trei de cetăți în țara Galaadului.

²³Gheșuriții și Sirienii le-au luat târgurile lui Iair cu Chenatul și cetățile care țineau de el: șaiszeci de cetăți. Toți aceștia erau fiii lui Machir, tatăl lui Galaad.

Num 32.41; Deut 3.14; Ios 13.30;

²⁴După moartea lui Hețron la Caleb-Efrata, Abia, nevasta lui Hețron, i-a născut pe Așhur, tatăl lui Tecoa.

1Cron 4.5;

²⁵Fiii lui Ierahmeel, întâiul născut al lui Hețron, au fost: Ram, întâiul născut, Buna, Oren și Oțem, născuți din Ahia.

²⁶Ierahmeel a avut o altă nevastă, numită Atara, care a fost mama lui Onam.

-

²⁷Fiii lui Ram, întâiul născut al lui Ierahmeel, au fost: Maaț, Iamin și Echer. -

²⁸Fiii lui Onam au fost: Șamai și Iada. Fiii lui Șamai: Nadab și Abișur.

²⁹Numele nevestei lui Abișur era Abihail, și ea i-a născut pe Ahban și Molid.

³⁰Fiii lui Nadab: Seled și Apaim. Seled a murit fără fii.

³¹Fiul lui Apaim: Ișei. Fiul lui Ișei: Șeșan. Fiul lui Șeșan: Ahlai.

1Cron 2.34-35;

³²Fiii lui Iada, fratele lui Șamai: Ieter și Ionatan. Ieter a murit fără fii.

³³Fiii lui Ionatan: Pelet și Zaza, - Aceștia sunt fiii lui Ierahmeel. -

³⁴Șeșan n-a avut fii, dar a avut fete. Șeșan avea un rob Egiptean numit Iarha.

³⁵Și Șeșan a dat pe fiica sa de nevastă robului său Iarha; ea i-a născut pe Atai.

³⁶Atai a născut pe Natan; Natan a născut pe Zabad;

1Cron 11.41;

³⁷Zabad a născut pe Eflal; Eflal a născut pe Obed;

³⁸Obed a născut pe Iehu; Iehu a născut pe Azaria;

³⁹Azaria a născut pe Haleț; Haleț a născut pe Elasa.

⁴⁰Elasa a născut pe Sismai; Sismai a născut pe Șalum;

⁴¹Șalum a născut pe Iecamia; Iecamia a născut pe Elișama.

⁴²Fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel: Meșă, întâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif, și fiii lui Mareșă, tatăl lui Hebron.

⁴³Fiii lui Hebron: Core, Tapuah, Rechem și Șema.

⁴⁴Șema a născut pe Raham, tatăl lui Iorcheam. Rechem a născut pe Șamai.

⁴⁵Fiul lui Șamai: Maon; și Maon, tatăl lui Bet-Țur.

⁴⁶Efa, țiitoarea lui Caleb, a născut pe Haran, Moța și Gazez. Haran a născut pe Gazez.

⁴⁷Fiii lui Iahdai: Reghem, Iotam, Gheșan, Pelet, Efa și Șaaf.

⁴⁸Maaca, țiitoarea lui Caleb, a născut pe Șeber și Tirhana.

⁴⁹Ea a mai născut pe Șaaf, tatăl lui Madmana, și pe Șeva, tatăl lui Macbena și tatăl lui Ghibea. Fata lui Caleb era Acsa.

Ios 15.17;

⁵⁰Aceștia au fost fiii lui Caleb: Șobal, fiul lui Hur, întâiul născut al Efratei, și tatăl lui Chiriati-learim;

⁵¹Salma, tatăl lui Betleem; Haref, tatăl lui Bet-Gader.

⁵²Fiii lui Șobal, tatăl lui Chiriati-learim, au fost: Haroe, Hați-Hamenuhot.

⁵³Famiile lui Chiriati-learim au fost: Ietriții, Putiții, Șumatiții și Mișraiții; din aceste famii au ieșit Țoreatiții și Eștaoliții.

⁵⁴Fiii lui Salma: Betleem și Netofatiții, Atrot-Bet-loab, Hați-Hamanahti, Țoreiții;

⁵⁵și famiile cărturarilor care locuiau la laebeț, Tireatiții, Șimeatiții și Sucatiții. Aceștia sunt Cheniții, ieșiți din Hamat, tatăl casei lui Recab.

Jud 1.16; Ier 35.2;

3

Familia lui David.

¹Iată fiii lui David, care i s-au născut la Hebron: Întâiul născut, Amnon, cu Ahinoam din Izreel; al doilea, Daniel, cu Abigail din Carmel;

2Sam 3.2; Ios 15.56;

²al treilea: Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheșurului; al patrulea: Adonia, fiul Haghitei,

³al cincilea Șefatia, cu Abital; al șaselea, Itream cu nevasta sa Egla.

2Sam 3.5;

⁴Acești șase i s-au născut la Hebron. El a domnit acolo șapte ani și șase luni, iar la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani.

2Sam 2.11;2Sam 5.5;

⁵Iată cei ce i s-au născut la Ierusalim: Șimea, Șobab, Natan și Solomon, patru, cu Bat-Șua, fata lui Amiel;

2Sam 5.14;1Cron 14.4;2Sam 12.24;

⁶Ibhar, Elișama, Elifelet,

⁷Noga, Nefeg, Iafia,

⁸Elișama, Eliada și Elifelet, nouă.

2Sam 5.14-16;

⁹Aceștia sunt toți fiii lui David, afară de fiii țiitoarelor. Și Tamar era sora lor.

2Sam 13.1;

Urmașii lui Solomon.

¹⁰Fiul lui Solomon: Roboam. Abia, fiul său; Asa, fiul său; Iosafat, fiul său;

1Împ 11.43;1Împ 15.6;

¹¹Ioram, fiul său; Ahazia, fiul său; Ioas, fiul său;

¹²Amația, fiul său; Azaria, fiul său; Iotam, fiul său;

¹³Ahaz, fiul său; Ezechia, fiul său; Manase, fiul său;

¹⁴Amon, fiul său; Iosia, fiul său.

¹⁵Fiii lui Iosia: întâiul născut, Iohanani; al doilea, Ioiachim; al treilea, Zedechia; al patrulea, Șalum.

¹⁶Fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul său; Zedechia, fiul său.

¹⁷Fiii lui Ieconia: Asir, al cărui fiu a fost Șealtiel;

¹⁸Malchiram, Pedaia, Șenațar, Iecamia, Hoșama și Nedabia.

¹⁹Fiii lui Pedaia: Zorobabel și Șimei. Fiii lui Zorobabel: Meșulam și Hanania; Șelomit, sora lor;

²⁰și Hașuba, Ohel, Berechia, Hasadia, lușab-Hesed, cinci.

²¹Fiii lui Hanania: Pelatia și Isaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui Șecania.

²²Fiul lui Șecania: Șemaia. Fiii lui Șemaia: Hatuș, Igheal, Bariah, Nearia și Șafat, șase.

Ezra 8.2;

²³Fiii lui Nearia: Elioenai, Ezechia și Azricam, trei.

²⁴Fiii lui Elioenai: Hodavia, Eliașib, Pelaia, Acub, Iohanen, Delaia și Anani, șapte.

4

Urmașii lui Iuda.

¹Fiii lui Iuda: Peret, Hețron, Carmi, Hur și Șobal.

Gen 38.29; Gen 46.12;

²Reaia, fiul lui Șobal, a născut pe lahat; lahat a născut pe Ahumai și Lahad. Acestea sunt familiile Țoreatiților.

³Iată urmașii tatălui lui Etam: Izreel, Ișma și Idbaș; numele surorii lor era Hațelelponi.

⁴Penuel era tatăl lui Ghedor, și Ezer tatăl lui Hușa. Aceștia sunt fiii lui Hur, întâiul născut al Efratei, tatăl lui Betleem.

1Cron 2.50;

⁵Așhur, tatăl lui Tecoa, a avut două neveste, Helea și Naara.

1Cron 2.24;

⁶Naara i-a născut pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni și pe Ahaștari: aceștia sunt fiii Naarei.

⁷Fiii Heleei: Țeret, Țohar și Etnan.

⁸Coț a născut pe Anub și Hațobeba, și familiile lui Aharhel, fiul lui Harum.

Gen 34.19;

⁹Iaebet era mai cu vază decât frații săi; mama sa i-a pus numele Iaebet (Trist), zicând: "Pentru că l-am născut cu durere."

¹⁰Iaebet a chemat pe Dumnezeuul lui Israel, și a zis: "Dacă mă vei binecuvânta și-mi vei întinde hotarele, dacă mâna Ta va fi cu mine, și dacă mă vei feri de nenorocire, așa încât să nu fiu în suferință!..." Și Dumnezeu i-a dat ce ceruse.

¹¹Chelub, fratele lui Șuha, a născut pe Mechir, care a fost tatăl lui Eșton.

¹²Eșton a născut casa lui Rafa, Paseah și Techina, tatăl cetății lui Nahaș. Aceștia sunt bărbații de la Rea.

¹³Fiii lui Chenaz: Otniel și Seraia. Fiul lui Otniel: Hatat.

Ios 15.17;

¹⁴Meonotai a născut pe Ofra. Seraia a născut pe Ioab, tatăl văii lucrătorilor; căci erau lucrători.

Neem 11.3;

¹⁵Fiii lui Caleb, fiul lui Iefune: Iru, Ela și Naam, și fiii lui Ela, și Chenaz.

¹⁶Fiii lui Iehaleleel: Zif, Zifa, Tiria și Asareel.

¹⁷Fiii lui Ezra: Ieter, Mered, Efer și Ialon. Nevasta lui Mered a născut pe Miriam, pe Șamai, și pe Ișbah, tatăl lui Eștemoa.

¹⁸Nevasta sa, Iudeica, a născut pe Iered, tatăl lui Ghedor, pe Eber, tatăl lui Soco, și pe Iecutiel, tatăl lui Zanoah. Aceștia sunt fiii Bitiei, fata lui Faraon, pe care a luat-o Mered de nevastă.

¹⁹Fiii nevestei lui Hodia, sora lui Naham; tatăl lui Chehila, Garmitul și Eștemoa, Maacatitul.

²⁰Fiii lui Simon: Amnon, Rina, Ben-Hanan și Tilon. Fiii lui Ișei: Zohet și Ben-Zohet.

²¹Fiii lui Șela, fiul lui Iuda: Er, tatăl lui Leca, Laeda, tatăl lui Mareșa, și familiile casei unde se lucrează pânda, din casa lui Așbea,

Gen 38.1-5; Gen 46.12;

²²și Iochim, și oamenii lui Cozeba, și Ioas și Saraf, care au stăpânit asupra Moabului și Iașubi-Lehem. Aceste lucruri sunt vechi.

²³Ei erau olari și locuiau în livezi și în lunci; locuiau acolo lângă împărat și lucrau pentru el.

Urmașii lui Simeon.

²⁴Fiii lui Simeon: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah, Saul.

²⁵Fiul lui Saul: Șalum, Mibsam, fiul său; Mișma, fiul său.

²⁶Fiii lui Mișma: Hamuel, fiul său. Zacur, fiul său; Șimei, fiul său.

²⁷Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice. Frații săi n-au avut mulți fii. Și toate familiile lor nu s-au înmulțit atât cât fiii lui Iuda.

²⁸Ei locuiau la Beer-Șeba, la Molada, la Hațar-Șual,

los 19.2;

²⁹la Bilha, la Ețem, la Tolad,

³⁰La Betuel, la Horma, la Țiclag,

³¹la Bet-Marcabot, la Hațar-Susim, la Bet-Birei și la Șaaraim. Acestea au fost cetățile lor până la domnia lui David,

³²și satele lor. Ei mai aveau și Etam, Ain, Rimon, Tochen și Așan, cinci cetăți;

³³și toate satele din împrejurimile acestor cetăți, până la Baal. Iată locuințele lor și spița neamului lor.

³⁴Meșobab; Iamlec; Ioșă, fiul lui Amația;

³⁵Ioel; Iehu, fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel;

³⁶Elioenai; Iacoba; Ieșohaia; Asaia; Adiel; Iesimiel; Benaia;

³⁷Ziza, fiul lui Șifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul lui Șemaia.

³⁸Aceștia, numiți pe nume, erau domni în familiile lor, și casele lor părintești au crescut mult.

³⁹Ei s-au dus înspre Ghedor până la răsăritul văii, să caute pășune pentru turmele lor.

⁴⁰Au găsit pășune grase și bune, și o țară întinsă, liniștită și pașnică, fiindcă cei ce o locuiau mai înainte se pogorau din Ham.

⁴¹Oamenii aceștia, scriși pe nume, au venit pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda; au sfărâmat corturile lor și pe Maoniți, care se aflau acolo, i-au nimicit cu desăvârșire până în ziua de azi, și s-au așezat în locul lor, căci acolo erau pășune pentru turmele lor.

2Împ 18.8;

⁴²Și dintre fiii lui Simeon s-au dus la muntele Seir, în număr de cinci sute de oameni. Aveau în frunte pe Pelatia, Nearia, Refaia și Uziel, fiii lui Ișei.

⁴³Au bătut rămășița de Amaleciți care scăpase cu viață și s-au așezat acolo până în ziua de azi.

1Sam 15.8;1Sam 30.17;2Sam 8.12;

5

Urmașii lui Ruben.

¹Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel. - Căci el era întâiul născut, dar, pentru că a spurcat patul tatălui său, dreptul lui de întâi născut a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel; totuși Iosif n-a fost scris în spițele de neam ca întâi născut.

Gen 29.32;Gen 49.3;Gen 35.22;Gen 49.4;Gen 48.15-22;

²Iuda a fost în adevăr puternic printre frații săi, și din el a ieșit un domnitor; dar dreptul de întâi născut este al lui Iosif.

Gen 49.8-10;Ps 60.7;Ps 108.8;Mic 5.2;Mat 2.6;

³Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Hețron și Carmi.

Gen 46.9;Ex 6.14;Num 26.5;

⁴Fiii lui Ioele: Șemaia, fiul său; Gog, fiul său; Șimei, fiul său;

⁵Mica, fiul său; Reaia, fiul său; Baal, fiul său;

⁶Beera, fiul său, pe care l-a luat rob Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei; el era domnul Rubeniților. -

⁷Frații lui Beera, după familiile lor, așa cum sunt înscriși în spițele neamului după neamurile lor: cel dintâi, Ieiel; Zaharia;

1Cron 5.17;

⁸Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Şema, fiul lui loel. Bela locuia la Aroer, și până la Nebo și la Baal-Meon;

los 13.15-16;

⁹la răsărit, locuia până la intrarea pustiei, de la râul Euftrat, căci turmele lor erau în mare număr în țara Galaadului.

los 22.9;

¹⁰Pe vremea lui Saul, au făcut război cu Hagareniții, care au căzut în mâinile lor, și au locuit în corturile lor, pe toată partea de răsărit a Galaadului.

Gen 25.12;

Urmașii lui Gad.

¹¹Fiii lui Gad locuiau în fața lor, în țara Basanului, până la Salca.

los 13.11-24;

¹²loel, cel dintâi, Şafam, al doilea, laenai, și Şafat, în Basan.

¹³Frații lor, după casele părinților lor: Micael, Meşulam, Şeba, Iorai, laecan, Zia și Eber, șapte.

¹⁴Iată fiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Micael, fiul lui Ieşişai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz;

¹⁵Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, era căpetenia caselor părinților lor.

¹⁶Ei locuiau în Galaad, în Basan, și în cetățile lor, și în toate împrejurimile Saronului până la marginile lor.

1Cron 27.29;

¹⁷Toți au fost scriși în spițele de neamuri, pe vremea lui Iotam, împăratul lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, împăratul lui Israel.

2Împ 15.5-32;2Împ 14.16-28;

¹⁸Fiii lui Ruben, Gadiții și jumătate din seminția lui Manase, aveau oameni viteji, care purtau scut și sabie, trăgeau cu arcul, și erau deprinși cu războiul, în număr de patruzeci și patru de mii șapte sute șazeci în stare să meargă la oaste.

¹⁹Au făcut război cu Hagareniții, cu Ietur, cu Nafiş și cu Nodab.

Gen 25.15;1Cron 1.31;

²⁰Au primit ajutor împotriva lor, și Hagareniții și toți cei ce erau cu ei au fost dați în mâinile lor. Căci, în timpul luptei, strigaseră către Dumnezeu, care i-a ascultat, pentru că se încrezuseră în El.

1Cron 5.22;Ps 22.4-5;

²¹Și le-au luat turmele, cincizeci de mii de cămile, două sute cincizeci de mii de oi, două mii de măgari, și o sută de mii de inși;

²²căci au fost mulți morți, pentru că lupta venea de la Dumnezeu. Și s-au așezat în locul lor până în vremea când au fost luați în robie.

2Împ 15.29;2Împ 17.6;

Jumătatea seminției lui Manase.

²³Fiii jumătății seminției lui Manase locuiau în țară, de la Basan până la Baal-Hermon și Senir, și pe muntele Hermon; erau mulți la număr.

²⁴Iată căpeteniile caselor părinților lor: Efer, Ișei, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia și Iahdiel, oameni viteji, oameni vestiți, căpeteniile caselor părinților lor.

²⁵Dar au păcătuit împotriva Dumnezeului părinților lor, și au curvit după dumnezeii popoarelor țării, pe care Dumnezeu le nimicise dinaintea lor.

2Împ 17.7;

²⁶Dumnezeul lui Israel a ațâțat duhul lui Pul, împăratul Asiriei, și duhul lui Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei; și Tilgat-Pilneser a luat robi pe Rubeniți, Gadiți și jumătate din seminția lui Manase și i-a dus la Halah, la Habor, la Hara și la râul Gozan, unde au rămas până în ziua de azi.

2Împ 15.19;2Împ 15.29;2Împ 17.6;2Împ 18.11;

6

Urmașii lui Levi.

¹Fiii lui Levi: Gherșom, Chehat și Merari.

Gen 46.11;Ex 6.16;Num 26.57;1Cron 23.6;

²Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel.

³Fiii lui Amram: Aaron și Moise, și Maria. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.

Lev 10.1;

⁴Eleazar a născut pe Fineas; Fineas a născut pe Abişua:

⁵Abişua a născut pe Buchi; Buchi a născut pe Uzi;

⁶Uzi a născut pe Zerahia; Zerahia a născut pe Meraiot;

⁷Meraiot a născut pe Amaria; Amaria a născut pe Ahitub;

⁸Ahitub a născut pe Țadoc; Țadoc a născut pe Ahimaaş:

2Sam 8.17;2Sam 15.27;

⁹Ahimaaş a născut pe Azaria; Azaria a născut pe Iohanen;

¹⁰Iohanen a născut pe Azaria, care a fost preot în casa pe care a zidit-o Solomon la Ierusalim;

2Cron 26.17-18;1Împ 6;2Cron 3;

¹¹Azaria a născut pe Amaria; Amaria a născut pe Ahitub;

Ezra 7.3;

¹²Ahitub a născut pe Țadoc; Țadoc a născut pe Şalum;

¹³Şalum a născut pe Hilchia; Hilchia a născut pe Azaria;

¹⁴Azaria a născut pe Seraia. Seraia a născut pe Iehoşadac.

¹⁵Iehoşadac a plecat și el când a dus Domnul în robie pe Iuda și Ierusalimul prin Nebucadneţar.

2Împ 25.18;

Urmaşii fiilor lui Levi.

¹⁶Fiii lui Levi: Gherşom, Chehat și Merari. -

Ex 6.16;

¹⁷Iată numele fiilor lui Gherşom: Libni și Şimei. -

¹⁸Fiii lui Chehat: Amram, Itehar, Hebron și Uziel.

¹⁹Fiii lui Merari: Mahli și Muşi. - Acestea sunt familiile lui Levi, după părinții lor.

²⁰Din Gherşom: Libni, fiul său; lahat, fiul său; Zima, fiul său;

1Cron 6.42;

²¹Ioah, fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; leatrai, fiul său. -

²²Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul său; Core, fiul său; Asir, fiul său;

²³Elcana, fiul său; Ebiasaf, fiul său; Asir, fiul său;

²⁴Tahat, fiul său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul său; Saul, fiul său.

²⁵Fiii lui Elcana: Amasai și Ahimot;

1Cron 6.35-36;

²⁶Elcana, fiul său; Elcana-Țofai, fiul său; Nahat, fiul său;

²⁷Eliab, fiul său; Ieroham, fiul său; Elcana, fiul său;

²⁸și fiii lui Samuel, întâiul născut: Vaşni și Abia. -

²⁹Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul său; Şimei, fiul său; Uza, fiul său;

³⁰Şimea, fiul său; Haghia, fiul său; Asaia, fiul său.

Leviții cântăreți: Heman, Asaf și Etan.

³¹Iată aceia pe care i-a pus David pentru cârmuirea cântării în Casa Domnului, de când a avut chivotul un loc de odihnă:

1Cron 16.1;

³²ei împlineau slujba de cântăreți înaintea locașului cortului întâlnirii, până când a zidit Solomon Casa Domnului la Ierusalim, și își făceau slujba după rânduiala care le era poruncită.

³³Iată cei ce slujeau cu fiii lor. Dintre fiii Chehatiților: Heman, cântărețul, fiul lui Ioel, fiul lui Samuel,

³⁴fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah,

³⁵fiul lui Țuf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai,

³⁶fiul lui Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țefania,

³⁷fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core,

Ex 6.24;

³⁸fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel. -

³⁹Fratele său Asaf, care stătea la dreapta sa, Asaf, fiul lui Berechia, fiul lui Șimea,

⁴⁰fiul lui Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,

⁴¹fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia,

⁴²fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Șimei,

⁴³fiul lui Iahat, fiul lui Gherșom, fiul lui Levi. -

⁴⁴Fiii lui Merari, frații lor, la stânga; Etan, fiul lui Chiși, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc,

⁴⁵fiul lui Hașabia, fiul lui Amația, fiul lui Hilchia,

⁴⁶fiul lui Amți, fiul lui Bani, fiul lui Șemer,

⁴⁷fiul lui Mahli, fiul lui Muși, fiul lui Merari, fiul lui Levi.

Familia lui Aaron.

⁴⁸Frații lor, Leviții, erau însărcinați cu toată slujba locașului Casei lui Dumnezeu.

⁴⁹Aaron și fiii săi aduceau jertfe pe altarul arderilor de tot și tămâie pe altarul tămâiei, împlineau toate slujbele în Locul prea sfânt, și făceau ispășire pentru Israel, potrivit cu tot ce poruncise Moise, robul lui Dumnezeu.

Lev 1.9;Ex 30.7;

⁵⁰Iată fiii lui Aaron: Eleazar, fiul său; Fineas, fiul său; Abișua, fiul său;

⁵¹Buchi, fiul său; Uzi, fiul său; Zerahia, fiul său;

⁵²Meraiot, fiul său; Amaria, fiul său; Ahitub, fiul său;

⁵³Țadoc, fiul său; Ahimaat, fiul său.

Locurile date Leviților.

⁵⁴Lată locuințele lor, după satele lor, în hotarele care le-au fost însemnate. Fiilor lui Aaron din familia Chehatiților, ieșiți cei dintâi la sort,

los 21;

⁵⁵li s-a dat Hebronul în țara lui Iuda, și locurile lui de pășunat;

los 21.11-12;

⁵⁶dar câmpia cetății și satele ei au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune.

los 14.13; los 15.13;

⁵⁷Fiilor lui Aaron li s-a dat cetatea de scăpare Hebron, Libna, și locurile ei de pășunat, Iatir, Eștemoa cu locurile ei de pășunat,

los 21.13;

⁵⁸Hilen cu locurile lui de pășunat, Debir cu locurile lui de pășunat,

⁵⁹Așan cu locurile lui de pășunat, Bet-Șemeș cu locurile lui de pășunat;

⁶⁰și din seminția lui Beniamin: Gheba cu locurile lui de pășunat, Alemet cu locurile lui de pășunat, Anatot cu locurile lui de pășunat. Toate cetățile lor erau treisprezece cetăți, după familiile lor.

⁶¹Celorlalți fii ai lui Chehat li s-au dat prin sorti zece cetăți din familiile seminției lui Efraim, din seminția lui Dan, și din jumătatea seminției lui Manase.

1Cron 6.66; los 21.5;

⁶²Fiii lui Gherșom, după familiile lor, au căpătat treisprezece cetăți din seminția lui Isahar, din seminția lui Așer, din seminția lui Neftali și din seminția lui Manase în Basan.

⁶³Fiii lui Merari, după familiile lor, au căpătat prin sorti douăsprezece cetăți din seminția lui Ruben, din seminția lui Gad și din seminția lui Zabulon.

los 21.7-34;

⁶⁴Copiii lui Israel au dat astfel Leviților cetățile și locurile lor de pășunat.

⁶⁵Au dat prin sorti, din seminția fiilor lui Iuda, din seminția fiilor lui Simeon și din seminția fiilor lui Beniamin, aceste cetăți, pe care le-au numit pe nume.

⁶⁶Cât pentru celelalte familii ale fiilor lui Chehat, cetățile ținutului lor au fost luate din seminția lui Efraim.

¹Cron 6.61;

⁶⁷Le-au dat cetatea de scăpare Sihem cu locurile lui de pășunat, în muntele lui Efraim, Ghezer cu locurile lui de pășunat,

los 21.21;

⁶⁸Locmeam cu locurile lui de pășunat, Bet-Horon cu locurile lui de pășunat,

los 21.22-35;

⁶⁹Aialon cu locurile lui de pășunat, și Gat-Rimon cu locurile lui de pășunat;

⁷⁰și din jumătatea seminției lui Manase, au dat: Aner cu locurile lui de pășunat, și Bileam cu locurile lui de pășunat, pentru familia celorlalți fii ai lui Chehat.

⁷¹Fiilor lui Gherșom le-au dat: din familia jumătății seminției lui Manase, Golan în Basan cu locurile lui de pășunat, și Aștarot cu locurile lui de pășunat;

⁷²din seminția lui Isahar: Chedeș cu locurile lui de pășunat, Dobrat cu locurile lui de pășunat,

⁷³Ramot cu locurile lui de pășunat, și Anem cu locurile lui de pășunat;

⁷⁴din seminția lui Așer, Mașal cu locurile lui de pășunat, Abdon cu locurile lui de pășunat,

⁷⁵Hucoc cu locurile lui de pășunat și Rehob cu locurile lui de pășunat;

⁷⁶și din seminția lui Neftali: Chedeș din Galilea cu locurile lui de pășunat, Hamon cu locurile lui de pășunat, și Chiriataim cu locurile lui de pășunat.

⁷⁷Celorlalți Leviți, fiilor lui Merari, le-au dat, din seminția lui Zabulon: Rimono cu locurile lui de pășunat, și Taborul cu locurile lui de pășunat,

⁷⁸iar de cealaltă parte a Iordanului, în fața Ierihonului, la răsărit de Iordan: din seminția lui Ruben, Bețer, în pustie, cu locurile lui de pășunat, Iahta cu locurile lui de pășunat,

⁷⁹Chedemot cu locurile lui de pășunat, și Mefaat cu locurile lui de pășunat;

⁸⁰și din seminția lui Gad, Ramot din Galaad cu locurile lui de pășunat, Mahanaim cu locurile lui de pășunat,

⁸¹Hesbonul cu locurile lui de pășunat, și laezer cu locurile lui de pășunat.

7

Urmașii lui Isahar.

¹Fiii lui Isahar: Tola, Pua, Iașub și Șimron, patru.

Gen 46.13; Num 26.23;

²Fiii lui Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam și Samuel, căpeteniile caselor părinților lor, anume ai lui Tola, oameni viteji în neamul lor; pe vremea lui David numărul lor era de douăzeci și două de mii șase sute.

2Sam 24.1-2; 1Cron 27.1;

³Fiul lui Uzi: Izrahia. Fiii lui Izrahia: Micael, Obadia, loel, Ișia, de toți cinci căpetenii;

⁴aveau cu ei, după neamurile lor, după casele părinților lor, treizeci și șase de mii de oameni, ostași înarmați pentru război, căci aveau multe neveste și fii.

⁵Frații lor, după toate familiile lui Isahar, oameni viteji erau de toți optzeci și șapte de mii, scriși în spițele de neam.

Urmașii lui Beniamin.

⁶Fiii lui Beniamin: Bela, Becher și Iediael, trei.

Gen 46.21; Num 26.39; 1Cro 8.1; etc;

⁷Fiii lui Bela: Ețbon, Uzi, Uziel, Ierimot, și Iri, cinci căpetenii ai caselor părinților lor, oamenii viteji, și scriși în spițele de neam în număr de douăzeci și două de mii treizeci și patru. -

⁸Fiii lui Becher: Zemira, Ioaș, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot și Alamet; toți aceștia erau fii ai lui Becher,

⁹și scriși în spițele de neam, după neamurile lor, drept căpetenii ale caselor părinților lor, oameni viteji, în număr de douăzeci de mii două sute. -

¹⁰Fiul lui Iediael: Bilhan. Fiii lui Bilhan: Ieuș, Beniamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarsis și Ahișahar;

¹¹toți aceștia erau fii ai lui Iediael, căpetenii ale caselor părinților lor, oameni viteji, în număr de șaptesprezece mii două sute, în stare să poarte armele și să meargă la război.

¹²Șupim și Hupim, fiii lui Ir; Hușim, fiul lui Aher.

Num 26.39;

Urmașii lui Neftali.

¹³Fiii lui Neftali: Iațiel, Guni, Iețer și Șalum, fiii Bilhei.

Gen 46.24;

Urmașii lui Manase.

¹⁴Fiii lui Manase: Asriel, pe care l-a născut țitoarea sa siriană; ea a născut pe Machir, tatăl lui Galaad.

¹⁵Machir a luat de nevastă pe sora lui Hupim și Șupim. Numele surorii lui era Maaca. Numele celui de al doilea fiu era Țelofhad; și Țelofhad a avut fete.

¹⁶Maaca, nevasta lui Machir, a născut un fiu, și i-a pus numele Pereș; numele fratelui său era Șereș, și fiii săi erau Ulam și Rechem.

¹⁷Fiul lui Ulam: Bedan. Aceștia sunt fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase.

1Sam 12.11;

¹⁸Sora sa Homalechet a născut pe Ișhod, pe Abiezer și pe Mahla.

Num 26.30;

¹⁹Fiii lui Șemida erau: Ahian, Sihem, Lichi și Aniam.

Urmașii lui Efraim.

²⁰Fiii lui Efraim: Șutelah; Bered, fiul său; Tahat, fiul său; Eleada, fiul său; Tahat, fiul său:

Num 26.35;

²¹Zabad, fiul său; Șutelah, fiul său; Ezer și Elead. Oamenii din Gat, născuți în țară, i-au omorât, pentru că se pogorâseră să le ia turmele.

²²Efraim, tatăl lor, s-a jelit multă vreme, și frații săi au venit să-l mângâie.

²³ **Apoi a intrat la nevasta sa, și ea a zămislit și a născut un fiu; el i-a pus numele Beria (În nenorocire), pentru că nenorocirea era în casă.**

²⁴ **A avut ca fiică pe Șeera care a zidit Bet-Horonul de jos și Bet-Horonul de sus și pe Uzen-Șeera.**

²⁵ **Refah, fiul său, și Reșef; Telah, fiul său; Tahan, fiul său.**

²⁶ **Laedan, fiul său; Amihud, fiul său; Elișama, fiul său;**

²⁷ **Nun, fiul său; Iosua, fiul său.**

²⁸ **Ei aveau în stăpânire și ca locuință Betelul cu satele lui; la răsărit: Naaran; la apus: Ghezer cu satele lui, Sihemul cu satele lui, până la Gaza cu satele ei.**

los 16.7;

²⁹ **Fiii lui Manase stăpâneau Bet-Șeanul cu satele lui, Taanacul cu satele lui, Meghidoul cu satele lui, Dorul cu satele lui. În aceste cetăți au locuit fiii lui Iosif, fiul lui Israel.**

los 17.7; los 17.11;

Urmașii lui Așer.

³⁰ **Fiii lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi, și Beria; și Serah, sora lor.**

Gen 46.17; Num 26.44;

³¹ **Fiii lui Beria: Eber și Malchiel.**

³² **Malchiel a fost tatăl lui Birzavit. Și Eber a născut pe Iaflet, pe Șomer și pe Hotam, și pe sora lor Șua. -**

³³ **Fiii lui Iaflet: Pasac, Bimhal, și Așvat. Aceștia sunt fiii lui Iaflet. -**

³⁴ **Fiii lui Șamer: Ahi, Rohega, Huba și Aram. -**

³⁵ **Fiii lui Helem, fratele său: Țofah, Imna, Șeleș și Amal.**

³⁶ **Fiii lui Țofah: Suah, Harnefer, Șual, Beri, Imra,**

³⁷ **Bețer, Hod, Șama, Șilșa, Itran și Beera.**

³⁸ **Fiii lui Ieter: Iefune, Pispa și Ara. -**

³⁹Fiii lui Ula: Arah, Haniel și Riția. -

⁴⁰Toți aceștia erau fiii lui Așer, căpeteniile caselor părinților lor, oameni aleși și viteji, căpeteniile domnilor, scriși în număr de douăzeci și șase de mii de oameni, în stare să poarte armele și să meargă la război.

8

Urmașii lui Benjamin.

¹Benjamin a născut pe Bela, întâiul lui născut, pe Așbel, al doilea, Ahrah, al treilea,

Gen 46.21; Num 26.38; 1Cron 7.6;

²Noha, al patrulea, și Rafa, al cincilea.

³Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud,

⁴Abișua, Naaman, Ahoah,

⁵Ghera. Șefufan și Huram.

⁶Iată fiii lui Ehud, care erau capi de familie între locuitorii din Gheba, și care i-au strămutat la Manahat:

1Cron 2.52;

⁷Naaman, Ahia și Ghera. Ghera, care i-a strămutat, a născut pe Uza și pe Ahihud.

⁸Șaharaim a avut copii în țara Moabului, după ce a îndepărtat pe nevestele sale: Hușim și Baara.

⁹Cu nevasta sa Hodeș a avut pe: Iobab, Țibia, Meșa, Malcam,

¹⁰Ieuț, Șochia și Mirma. Aceștia sunt fiii săi, capii de familie.

¹¹Cu Hușim a avut pe: Abitub și Elpaal.

¹²Fiii lui Elpaal: Eber, Mișeam, și Șemer, care a zidit Ono, Lod și satele lui.

¹³Beria și Șema, care erau capi de familie între locuitorii Aialonului, au pus pe fugă pe locuitorii din Gat.

¹⁴Ahio, Șașac, Ieremot,

¹⁵Zebadia, Arad, Eder,

¹⁶Micael, Işfa şi Ioha erau fiii lui Beria. -

¹⁷Zebadia, Meşulam, Hizchi, Eber,

¹⁸Işmerai, Izlia şi Iobab erau fiii lui Elpaal. -

¹⁹Iachim, Zicri, Zabdi,

²⁰Elienai, Țiltai, Eliel,

²¹Adaia, Beraia şi Şimrat erau fiii lui Şimei.

²²Işpan, Eber, Eliel,

²³Abdon, Zicri, Hanan,

²⁴Hanania, Elam, Antotia,

²⁵Ifdeia şi Penuel erau fiii lui Şaşac. -

²⁶Şamşerai, Şeharia, Atalia,

²⁷Iaareşia, Elia şi Zicri erau fiii lui Ieroham. -

²⁸Aceştia sunt capi de familie, capi după neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim.

Spîta neamului lui Saul.

²⁹Tatăl lui Gabaon locuia la Gabaon, şi numele nevestei lui era Maaca.

1Cron 9.35;

³⁰Abdon era fiul său întâi născut, apoi Țur, Chis, Baal, Nadab,

³¹Ghedor, Ahio, şi Zecher.

³²Miclot a născut pe Şimea. Şi ei locuiau tot la Ierusalim lângă fraţii lor, împreună cu fraţii lor. -

³³Ner a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut pe Ionatan, pe Malchi-Şua, pe Abinadab şi pe Eşbaal.

1Sam 14.51;

³⁴Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica.

2Sam 9.12;

³⁵Fiii lui Mica: Piton, Melec, Taerea și Ahaz.

³⁶Ahaz a născut pe lehoadă; lehoadă a născut pe Alemet, Azmavet și Zimri; Zimri a născut pe Moța;

³⁷Moța a născut pe Binea. Fiul acestuia a fost Rafa; Eleasa a fost fiul acestuia; Ațel a fost fiul acestuia;

1Cron 9.43;

³⁸Ațel a avut șase fii, ale căror nume iată-le: Azricam, Bocru, Ismael, Șearia, Obadia și Hanan. Toți aceștia erau fiii lui Ațel. -

³⁹Fiii fratelui său Eșec: Ulam, întâiul lui născut, leus, al doilea, și Elifelet, al treilea.

⁴⁰Fiii lui Ulam au fost oameni viteji, care trăgeau cu arcul și au avut mulți fii și nepoți, o sută cincizeci. Toți aceștia sunt fiii lui Beniamin.

9

Locuitorii Ierusalimului după întoarcerea din robie.

¹Tot Israelul este scris în spițele de neam și trecut în cartea împăraților lui Israel. Și Iuda a fost luat rob în Babilon, din pricina fărădelegilor lui.

Ezra 2.59;

²Cei dintâi locuitori care au locuit în moșiile lor, în cetățile lor, erau Israelii, preoții, Leviții și Netiniții.

Ezra 2.70;Neem 7.73;Ios 9.27;Ezra 2.43;Ezra 8.20;

³La Ierusalim locuiau fii de ai lui Iuda, fii de ai lui Beniamin, și fii de ai lui Efraim și Manase. -

Neem 11.1;

⁴Fii de ai lui Pereț, fiul lui Iuda: Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani.

⁵Dintre Șiloniți: Asaia, întâiul născut, și fiii săi.

⁶Fii de ai lui Zerah: leuel, și frații săi, șase sute nouăzeci. -

⁷Fii de ai lui Beniamin: Salu, fiul lui Meşulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Asenua;

⁸Ibneia, fiul lui Ieroham; Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; Meşulam, fiul lui Şefatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia;

⁹Şi fraţii lor, după neamurile lor, nouă sute cincizeci şi şase. Toţi oamenii aceştia erau capi de familie în casele părinţilor lor.

Preoţii.

¹⁰Din preoţi: Iedaeia; Iehoiarib; Iachin;

Neem 11.10;

¹¹Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meşulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, mai marele Casei lui Dumnezeu;

¹²Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Paşhur, fiul lui Malchia; Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meşulam, fiul lui Meşilemit, fiul lui Imer;

¹³Şi fraţii lor, căpetenii ale caselor părinţilor lor, o mie şapte sute şaizeci, oameni viteji, puşi în slujba Casei lui Dumnezeu.

Leviţii şi slujbele sfântului locaş.

¹⁴Din Leviţi: Şemaia, fiul lui Haşub, fiul lui Azricam, fiul lui Haşabia, din fiii lui Merari;

¹⁵Bacbacar; Hereş; Galal; Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf;

¹⁶Obadia, fiul lui Şemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia, fiul lui Asa, fiul lui Elcana, care locuia în satele Netofaţilor.

¹⁷Şi uşierii: Şalum, Acub, Talmon, Ahiman, şi fraţii lor; Şalum era căpetenia lor,

¹⁸Şi până în ziua de azi el este la uşa împăratului, la răsărit. Aceştia sunt uşierii taberei fiilor lui Levi.

¹⁹Şalum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, şi fraţii săi din casa tatălui său, Coreiţii, împlineau slujba de păzitori ai pragurilor cortului; părinţii lor păziseră intrarea în tabăra Domnului,

²⁰Şi Fineas, fiul lui Eleazar, fusese odinioară căpetenia lor, şi Domnul era cu el.

Num 31.6;

²¹**Zaharia, fiul lui Meșelemia, era ușier la intrarea cortului întâlnirii.**

²²**De toți erau două sute doisprezece, aleși ca ușieri ai pragurilor, și scriși în spițele de neam, după satele lor. David și văzătorul Samuel îi puseseră în slujba lor.**

1Sam 9.9;1Cron 16.1-2;

²³**Ei și copiii lor păzeau ușile Casei Domnului, adică ale casei cortului.**

²⁴**Erau ușieri în cele patru vânturi: la răsărit, la apus, la miazănoapte și la miazăzi.**

²⁵**Frații lor, care locuiau în satele lor, trebuiau să vină din timp în timp la ei șapte zile.**

2Împ 11.5;

²⁶**Căci aceste patru căpetenii ale ușierilor, acești Leviți, erau totdeauna în slujbă, și mai aveau privegherea asupra odăilor și vistierilor Casei lui Dumnezeu;**

²⁷**petreceau noaptea în jurul Casei lui Dumnezeu, a cărei pază o aveau, și pe care trebuiau s-o deschidă în fiecare dimineață.**

²⁸**Unii din Leviți aveau grijă de uneltele pentru slujbă, pe care le numărau la intrare și le numărau și la ieșire.**

²⁹**Alții îngrijeau de unelte, de toate uneltele sfântului locaș, și de floarea făinii, de vin, de untdelemn, de tămâie și de miresme.**

³⁰**Fii de ai preoților pregăteau tămâia mirositoare.**

Ex 30.23;

³¹**Matitia, unul din Leviți, întâiul născut al lui Șalum Coreitul, avea grijă de turtele coapte în tigaie.**

Lev 2.5;Lev 6.21;

³²**Și unii din frații lor, dintre Chehatiți, erau însărcinați să pregătească pentru fiecare Sabat pâinile pentru punerea înaintea Domnului.**

Lev 24.8;

³³Aceștia sunt cântăreții, capii de familie ai Leviților, care locuiau în odăi, scutiți de alte slujbe, pentru că lucrau zi și noapte.

1Cron 6.31;1Cron 25.1;

³⁴Aceștia sunt capii de familie ai Leviților, capi după neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim.

Locuitorii din Gabaon și casa lui Saul.

³⁵Tatăl lui Gabaon, Ieiel, locuia la Gabaon, și numele nevestei lui era Maaca.

1Cron 8.29;

³⁶Abdon a fost fiul său întâi născut, apoi Țur, Chis, Baal, Ner, Nadab,

³⁷Ghedor, Ahio, Zaharia și Miclot.

³⁸Miclot a născut pe Șimeam. Și ei locuiau tot la Ierusalim lângă frații lor, cu frații lor.

³⁹Ner a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut pe Ionatan, pe Malchi-Șua, pe Abinadab, și pe Eșbaal.

1Cron 8.33;

⁴⁰Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica.

⁴¹Fiii lui Mica: Piton, Melec și Tahrea.

⁴²Ahaz a născut pe Iaera; Iaera a născut pe Alemet, Azmavet și Zimri; Zimri a născut pe Moța;

1Cron 8.35;

⁴³Moța a născut pe Binea. Fiul acestuia a fost Refaia; Eleasa a fost fiul acestuia; Ațel a fost fiul acestuia.

⁴⁴Ațel a avut șase fii, ale căror nume iată-le: Azricam, Bocru, Ismael, Șearia, Obadia și Hanan. Aceștia sunt fiii lui Ațel.

ISTORIA LUI DAVID

(Capitolele 10-29. 2Samuel 23.3-5.)

Moartea lui Saul.

¹Filistenii s-au luptat cu Israel, și oamenii lui Israel au luat-o la fugă înaintea Filistenilor și au căzut morți pe muntele Ghilboa.

1Sam 31.1-2;

²Filistenii au urmărit pe Saul și pe fiii lui, și au ucis pe Ionatan, Abinadab și Malchi-Șua, fiii lui Saul.

³Învălmășeala luptei a prins și pe Saul; arcașii l-au ajuns și l-au rănit.

⁴Saul a zis atunci celui ce-i ducea armele: "Scoate-ți sabia, și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva să vină acești netăiați împrejur să mă batjocorească." Cel ce-i ducea armele n-a voit, căci se temea. Și Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea.

⁵Cel ce ducea armele lui Saul, văzându-l mort, s-a aruncat și el în sabia lui, și a murit.

⁶Astfel a pierit Saul și cei trei fii ai lui, și toată casa lui a pierit în același timp.

⁷Toți bărbații lui Israel, care erau în vale, văzând fuga și văzând că Saul și fiii lui au murit, și-au părăsit cetățile și au fugit și ei. Și Filistenii au venit și s-au așezat acolo.

⁸A doua zi, Filistenii au venit să jefuiască morții, și au găsit pe Saul și pe fiii lui, căzuți pe muntele Ghilboa.

⁹L-au jefuit, și i-au luat capul și armele. Apoi au trimis să dea de știre prin toată țara Filistenilor, idolilor lor și poporului.

¹⁰Au pus armele lui Saul în casa dumnezeului lor, și i-au atârnat țeasta capului în templul lui Dagon.

1Sam 31.10;

¹¹Când au auzit toți locuitorii din labesul din Galaad tot ce au făcut Filistenii lui Saul,

¹²s-au sculat toți oamenii viteji, au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor lui, și le-au dus la labes. Le-au îngropat oasele sub stejar, la labes, și au postit șapte zile.

¹³Saul a murit, pentru că s-a făcut vinovat de fărădelege față de Domnul, al cărui cuvânt nu l-a păzit, și pentru că a întrebat și cerut sfatul celor ce cheamă morții.

1Sam 13.13;1Sam 15.23;1Sam 28.7;

¹⁴N-a întrebat pe Domnul: de aceea Domnul l-a omorât, și împărăția a dat-o lui David, fiul lui Isai.

1Sam 15.28;2Sam 3.9-10;2Sam 5.3;

11

David împărat.

¹Tot Israelul s-a strâns la David la Hebron, zicând: "Iată că noi suntem os din oasele tale și carne din carnea ta.

2Sam 5.1;

²Odinioară, chiar când era Saul împărat, tu duceai și aduceai pe Israel înapoi. Domnul, Dumnezeuul tău, ți-a zis: "Tu vei paște pe poporul Meu Israel și tu vei fi căpetenia poporului Meu Israel."

Ps 78.71;

³Astfel toți bătrânii lui Israel au venit la împărat la Hebron, și David a făcut legământ cu ei la Hebron înaintea Domnului. Au uns pe David împărat peste Israel, după cuvântul Domnului, spus prin Samuel.

2Sam 5.3;1Sam 16.1-13;

⁴David a mers cu tot Israelul asupra Ierusalimului, adică lebus. Acolo erau lebusiții, locuitorii țării.

2Sam 5.6;Jud 1.21;Jud 19.10;

⁵Locuitorii lebusului au zis lui David: "Nu vei intra aici." Dar David a luat cetățuia Sionului: aceasta este cetatea lui David.

⁶David zisese: "Oricine va bate cel dintâi pe lebusiți va fi căpetenie și domn." Ioab, fiul Țeruei, s-a suit cel dintâi, și a ajuns căpetenie.

⁷David s-a așezat în cetățuie; de aceea au numit-o cetatea lui David.

⁸A făcut zid împrejurul cetății, de la Milo de jur împrejur; și Ioab a dres cealaltă parte a cetății.

⁹David ajungea din ce în ce mai mare, și Domnul oștirilor era cu el.

Vitejii lui David.

¹⁰Întă căpeteniile vitejilor care erau în slujba lui David, și care l-au ajutat împreună cu tot Israelul să-și întărească stăpânirea, ca să-l pună împărat, după cuvântul Domnului cu privire la Israel.

2Sam 23.8;1Sam 16.1-12;

¹¹Întă, după numărul lor, vitejii care erau în slujba lui David. Iasobeam, fiul lui Hacmoni, unul din căpitanii de seamă. El și-a învârtit sulița peste trei sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-o singură dată.

¹²După el, Eleazar, fiul lui Dodo, Ahohitul, unul din cei trei războinici.

¹³El era cu David la Pas-Damim, unde se strânseseră Filistenii pentru luptă. Acolo era o bucată de pământ plină cu orz: și poporul fugea dinaintea Filistenilor.

¹⁴S-au așezat în mijlocul ogorului, l-au ocrotit, și au bătut pe Filistenii. Și Domnul a dat o mare izbăvire.

¹⁵Trei din cele treizeci de căpetenii s-au pogorât la David pe stâncă în peștera Adulam, când tabăra Filistenilor era în valea Refaimiților.

2Sam 23.13;1Cron 14.9;

¹⁶David era atunci în cetățuie, și o ceată a Filistenilor era la Betleem.

¹⁷David a avut o dorință, și a zis: "Cine-mi va aduce apă de băut din fântâna de la poarta Betleemului?"

¹⁸Atunci cei trei bărbați au trecut prin tabăra Filistenilor, și au scos apă din fântâna de la poarta Betleemului. Au adus-o și au dat-o lui David; dar David n-a vrut s-o bea, ci a vărsat-o înaintea Domnului.

¹⁹El a zis: "Să mă ferească Dumnezeu meu să fac una ca aceasta! Să beau eu sângele acestor oameni, care s-au dus cu primejdia vieții lor? Căci cu primejdia vieții lor au adus-o." Și n-a voit s-o bea. Întă ce au făcut acești trei viteji.

²⁰Abişai, fratele lui Ioab, era căpetenia celor trei. El și-a învârtit sulița peste trei sute de oameni, și i-a omorât; și i-a mers faima între cei trei.

2Sam 23.18;

²¹El era cel mai cu vază din cei trei din rândul al doilea, și a fost căpetenia lor; dar n-a ajuns pe cei trei dintâi.

2Sam 23.19;

²²Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabteel, om de preț și vestit prin isprăvile lui. El a ucis cei doi lei ai Moabului. S-a pogorât în mijlocul unei gropi pentru apă, unde a ucis un leu, într-o zi când căzuse zăpada.

2Sam 23.20;

²³El a ucis pe un Egiptean, care avea o statură de cinci coți și avea în mână o sulită, ca sulul unui țesător; s-a pogorât împotriva lui cu un toiag, a smuls sulita din mâna Egipteanului, și l-a ucis cu ea.

²⁴Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; și i-a mers faima printre cei trei viteji.

²⁵Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n-a ajuns pe cei trei dintâi. David l-a primit în sfatul celor mai aproape de el.

²⁶Vitejii oștirii: Asael, fratele lui Ioab. Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem.

2Sam 23.24;

²⁷Șamot, din Haror. Heleț, din Palon.

²⁸Ira, fiul lui Icheș, din Tecoa, Abiezer, din Anatot.

²⁹Sibecai, Hușatitul. Ilai, din Ahoah.

³⁰Maharai, din Netofa, Heled, fiul lui Baana, din Netofa.

³¹Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Beniamin. Benaia, din Piraton.

³²Hurai, din Nahale-Gaaș. Abiel, din Araba.

³³Azmavet, din Baharum. Eliahba, din Șaalbon.

³⁴Bene-Hașem, din Ghizon. Ionatan, fiul lui Șaghe, din Harar.

³⁵Ahiam, fiul lui Sacar, din Harar. Elifal, fiul lui Ur.

³⁶Hefer din Mechera. Ahia, din Palon.

³⁷Hețro, din Carmel. Naarai, fiul lui Ezbai.

³⁸Ioel, fratele lui Natan. Mibhar, fiul lui Hagri.

³⁹Telec, Amonitul, Nahrai, din Berot, care ducea armele lui Ioab, fiul Teruiei.

⁴⁰Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter.

⁴¹Urie, Hetitul. Zabad, fiul lui Ahlai.

⁴²Adina, fiul lui Șiza, Rubenitul, căpetenia Rubeniților, și treizeci împreună cu el.

⁴³Hanan, fiul lui Maaca. Iosafat, din Mitni.

⁴⁴Ozia, din Aștarot. Șama și Iehiel, fiii lui Hotam, din Aroer.

⁴⁵Iediael, fiul lui Șimri. Ioha, fratele său, Tițitul.

⁴⁶Eliel, din Mahavim, Ieribai și Ioșavia, fiii lui Elnaam. Itma, Moabitul.

⁴⁷Eliel, Obed și Iaasiel-Mețobaia.

12

Războinicii lui David în timpul lui Saul.

¹Iată cei ce s-au dus la David la Țiclag, pe când se ținea el departe de fața lui Saul, fiul lui Chis. Ei făceau parte din vitejii care i-au dat ajutor în timpul războiului.

1Sam 27.2; 1Sam 27.6;

²Erau arcași, cu mâna dreaptă și cu mâna stângă aruncau pietre, iar cu arcul trăgeau săgeți: erau din Beniamin, din numărul fraților lui Saul.

Jud 20.16;

³Căpetenia Ahiezer și Ioas, fiii lui Șemaa, din Ghibea; Ieziel și Pelet, fiii lui Azmavet; Beraca; Iehu, din Anatot;

⁴Ișmaia, din Gabaon, viteaz între cei treizeci, și căpetenie peste treizeci; Ieremia; Iahaziel; Iohanani; Ioabad, din Ghedera;

⁵Eluzai; Ierimot; Bealia; Șemaria; Șefatia, din Harof;

⁶Elcana, Ișia, Azareel, Ioezer și Iașobeam, Coreiți;

⁷Ioela și Zebadia, fiii lui Ieroham, din Ghedor.

⁸Dintre Gadiți, niște viteji au plecat să se ducă la David în cetățuia din pustie, ostași deprinși la război, înarmați cu scut și cu suliță, ca niște lei, și iuți ca niște căprioare de pe munți.

2Sam 2.18;

⁹Ezer, căpetenia; Obadia, al doilea; Eliab, al treilea;

¹⁰Mișmana, al patrulea; Ieremia, al cincilea;

¹¹Atai, al șaselea; Eliel, al șaptelea;

¹²Iohanen, al optulea; Elzabad, al nouălea;

¹³Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea.

¹⁴Aceștia erau fiii lui Gad, căpetenii ale oștirii; unul singur, cel mai mic, putea să se lupte cu o sută de oameni, și cel mai mare cu o mie.

¹⁵Aceștia au trecut Iordanul în luna întâi, când ieșea din matcă, pe tot cursul lui, și ei sunt aceia care au pus pe fugă pe toți locuitorii din văi, la răsărit și la apus.

Ios 3.15;

¹⁶Și din fiii lui Beniamin și ai lui Iuda au fost unii care s-au dus la David în cetățuie.

¹⁷David le-a ieșit înainte, și le-a vorbit astfel: "Dacă veniți la mine cu gânduri bune, ca să mă ajutați, inima mea se va uni cu voi; dar dacă veniți să mă înșelați, în folosul vrăjmașilor mei, când nu fac nici o silnicie, Dumnezeuul părinților noștri să vadă și să judece!"

¹⁸Amasai, unul din căpitani de seamă, a fost apucat de Duhul, și a zis: "Suntem cu tine, Davide, și cu tine, fiul lui Isai! Pace, pace ție, și pace celor ce te ajută, căci Dumnezeuul tău ți-a ajutat!" Și David i-a primit, și i-a pus între căpeteniile oștirii.

2Sam 17.25;

¹⁹Niște oameni din Manase s-au unit cu David, când a pornit cu război împotriva lui Saul cu Filistenii. Dar n-au fost de ajutor Filistenilor; căci, după ce s-au sfătuit, domnii Filistenilor au trimis înapoi pe David, zicând: "S-ar putea ca el să treacă de partea stăpânului său Saul, și să ne pună astfel în primejdie capetele noastre."

1Sam 29.2;1Sam 29.4;

²⁰Când s-a întors la Țiclag, iată cei ce s-au unit cu el din Manase: Adnah, lozabad, lediael, Micael, lozabad, Elihu și Țiltai, căpetenia miilor lui Manase.

²¹Au dat ajutor lui David împotriva cetei (jefuitorilor Amaleciți), căci toți erau oameni viteji, și au ajuns căpetenii în oștire.

1Sam 30.1-10;

²²Și din zi în zi veneau oameni la David să-l ajute, până ce a avut o tabără mare, ca o tabără a lui Dumnezeu.

Războinicii celor douăsprezece seminții.

²³Iată numărul oamenilor înarmați pentru război, care s-au dus la David în Hebron, ca să treacă asupra lui domnia lui Saul, după porunca Domnului.

2Sam 2.3-4;2Sam 5.1;1Cron 11.1;1Cron 10.14;1Sam 16.1-3;

²⁴Fiii lui Iuda, care purtau scutul și sulița, șase mii opt sute, înarmați pentru război.

²⁵Din fiii lui Simeon, oameni viteji la război, șapte mii o sută.

²⁶Din fiii lui Levi, patru mii șase sute;

²⁷și Iehoiada, mai marele Aaroniților, și cu el trei mii șapte sute;

²⁸și Țadoc, tânăr viteaz, și casa tatălui său, douăzeci și două de căpetenii.

2Sam 8.17;

²⁹Din fiii lui Beniamin, frații lui Saul, trei mii; căci până atunci cea mai mare parte dintre ei rămăseseră credincioși casei lui Saul.

2Sam 2.8-9;

³⁰Din fiii lui Efraim, douăzeci de mii opt sute, oameni viteji, oameni cu faimă, după casele părinților lor.

³¹Din jumătatea seminției lui Manase, optsprezece mii, care au fost numiți pe nume să se ducă să pună împărat pe David.

³²Din fiii lui Isahar, care se pricepeau în înțelegerea vremurilor și știau ce trebuia să facă Israel, două sute de căpetenii, și toți frații lor erau puși sub porunca lor.

Est 1.13;

³³Din Zabulon, cincizeci de mii, în stare să meargă la oștire, înarmați pentru luptă cu toate armele de război, și gata să se lupte cu o inimă hotărâtă.

³⁴Din Neftali, o mie de căpetenii, și cu ei treizeci și șapte de mii, care purtau scutul și sulița.

³⁵Din Daniți, înarmați pentru război, douăzeci și opt de mii șase sute.

³⁶Din Așer, în stare să meargă la oaste, și gata de luptă: patruzeci de mii.

³⁷Și de cealaltă parte a Iordanului, din Rubeniți, din Gaditi, și din jumătatea seminției lui Manase, cu toate armele de război, o sută douăzeci de mii.

³⁸Toți acești bărbați, oameni de război, gata de luptă, au venit la Hebron cu inima neprefăcută, ca să pună pe David împărat peste tot Israelul. Și toți ceilalți din Israel erau tot cu un gând să facă împărat pe David.

³⁹Au stat acolo trei zile cu David, mâncând și bând, căci frații lor le pregătiseră de mâncare.

⁴⁰Și chiar cei ce locuiau lângă ei până la Isahar, la Zabulon și Neftali, aduceau merinde pe măgari, pe cămile, pe catări și pe boi: aluaturi, turte de smochine și de stafide, vin, untdelemn, boi și oi din belșug, căci era bucurie în Israel.

13

Chivotul adus de David în casa lui Obed-Edom.

¹David a ținut sfat cu căpeteniile peste mii și peste sute, cu toți mai marii.

²Și David a zis întregii adunări a lui Israel: "Dacă găsiți cu cale, și dacă lucrul acesta vine de la Domnul, Dumnezeul nostru, să trimitem în toate părțile la frații noștri care au rămas în toate ținuturile lui Israel, și la preoți și Leviți în cetățile și împrejurimile lor, ca să se strângă la noi,

1Sam 31.1;Isa 37.4;

³și să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul."

1Sam 7.1-2;

⁴Toată adunarea a hotărât să facă așa, căci lucrul acesta a părut bun întregului popor.

⁵David a strâns pe tot Israelul, de la Șilhor în Egipt, până la intrarea Hamatului, ca să aducă din Chiriat-learim chivotul lui Dumnezeu.

1Sam 7.5;2Sam 6.1;Ios 13.3;1Sam 6.21;1Sam 7.1;

⁶Și David, împreună cu tot Israelul, s-a suit la Baala, la Chiriat-learim, care este al lui Iuda, ca să ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului care stă între heruvimi.

Ios 15.9-60;1Sam 4.4;2Sam 6.2;

⁷Au pus într-un car nou chivotul lui Dumnezeu, pe care l-au luat din casa lui Abinadab: Uza și Ahio cârmuiau carul.

Num 4.15;1Cron 15.2-13;1Sam 7.1;

⁸David și tot Israelul jucau înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor, cântând și zicând din harfe, din lăute, din tobe, din chimvale și din trâmbițe.

2Sam 6.5;

⁹Când au ajuns la aria lui Chidon, Uza a întins mâna să apuce chivotul, pentru că boii erau să-l răstoarne.

¹⁰Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Domnul l-a lovit, pentru că întinsese mâna pe chivot. Uza a murit acolo înaintea lui Dumnezeu.

Num 4.15;1Cron 15.13-15;Lev 10.2;

¹¹David s-a mâniat că Domnul făcuse o spărtură, lovind pe Uza cu o asemenea pedeapsă. De aceea locul acesta a fost numit până în ziua de azi Pereț-Uza.

¹²David s-a temut de Dumnezeu în ziua aceea, și a zis: "Cum să aduc chivotul lui Dumnezeu la mine?"

¹³David n-a tras chivotul la el în cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat.

¹⁴Chivotul lui Dumnezeu a rămas trei luni la familia lui Obed-Edom, în casa lui. Și Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce era al lui.

2Sam 6.11;Gen 30.27;1Cron 26.5;

¹Hiram, împăratul Tirului, a trimis soli lui David, și lemn de cedru și cioplitori de piatră și tâmplari, să-i zidească o casă.

2Sam 5.11;

²David a cunoscut că Domnul îl întărea ca împărat al lui Israel, și că împărăția lui s-a înălțat foarte mult, din pricina poporului Său Israel.

³David a mai luat neveste și la Ierusalim: și a mai născut fii și fiice.

⁴Iată numele celor ce i s-au născut la Ierusalim; Șamua, Șobab, Natan, Solomon,

1Cron 3.5;

⁵Ibhar, Elișua, Elfelet,

⁶Noga, Nefeg, Iafia,

⁷Elișama, Beeliada și Elifelet.

Biruințele lui David asupra Filistenilor.

⁸Filistenii au auzit că David fusese uns împărat peste tot Israelul, și s-au suit cu toții să-l caute. David a fost înștiințat de acest lucru, și le-a ieșit înainte.

2Sam 5.17;

⁹Filistenii au venit, și s-au răspândit în valea Refaimiților.

1Cron 11.15;

¹⁰David a întrebat pe Dumnezeu, zicând: "Să mă sui împotriva Filistenilor, și îi vei da în mâinile mele?" Și Domnul i-a zis: "Suie-te, și-i voi da în mâinile tale."

¹¹S-au suit la Baal-Perațim, unde David i-a bătut. Apoi a zis: "Dumnezeu a risipit pe vrăjmașii mei prin mâna mea, ca pe niște ape care se scurg. De aceea s-a dat locului acestuia numele Baal-Perațim.

¹²Ei și-au lăsat acolo dumnezeii, care au fost arși în foc, după porunca lui David.

¹³Filistenii s-au răspândit din nou în vale.

2Sam 5.22;

¹⁴David a întrebat iarăși pe Dumnezeu. Și Dumnezeu i-a zis: "Să nu te sui după ei; întoarce-te de la ei, și mergi asupra lor prin fața duzilor.

2Sam 5.23;

¹⁵Când vei auzi un vuiet de pași în vârfurile duzilor, atunci să ieși la luptă, căci Dumnezeu merge înaintea ta, ca să bată oastea Filistenilor."

¹⁶David a făcut cum îi poruncise Dumnezeu, și oastea Filistenilor a fost bătută de la Gabaon până la Ghezer.

2Sam 5.25;

¹⁷Faima lui David s-a răspândit în toată țara, și Domnul l-a făcut de temut pentru toate neamurile.

Ios 6.27;2Cron 26.8;Deut 2.25;Deut 11.25;

15

David aduce Chivotul la Ierusalim.

¹David și-a zidit case în cetatea lui David; a pregătit un loc chivotului lui Dumnezeu, și a ridicat un cort pentru el.

1Cron 16.1;

²Atunci David a zis: "Chivotul lui Dumnezeu nu trebuie purtat decât de Leviți, căci pe ei i-a ales Domnul să ducă chivotul lui Dumnezeu și să-l slujească pe vecie.

Num 4.2-15;Deut 10.8;Deut 31.9;

³Și David a strâns tot Israelul la Ierusalim ca să suie chivotul Domnului la locul pe care i-l pregătise.

1Împ 8.1;1Cron 13.5;

⁴David a strâns pe fiii lui Aaron și pe Leviți:

⁵din fiii lui Chehat: pe căpetenia Uriel și pe frații săi, o sută douăzeci;

⁶din fiii lui Merari: pe căpetenia Asaia și pe frații săi, două sute douăzeci;

⁷din fiii lui Gherșom: pe căpetenia Ioel și pe frații săi, o sută treizeci;

⁸din fiii lui Elițafan: pe căpetenia Semaia și pe frații săi, două sute;

Ex 6.22;

⁹din fiii lui Hebron, pe căpetenia Eliel și pe frații săi, optzeci;

Ex 6.18;

¹⁰din fiii lui Uziel, pe căpetenia Aminadab și pe frații săi, o sută doisprezece.

¹¹David a chemat pe preoții Țadoc și Abiatar, și pe Leviții Uriel, Asaia, Ioel, Șemaia, Eliel și Aminadab.

¹²Și le-a zis: "Voi sunteți capii de familie ai Leviților, sfințiți-vă, voi și frații voștri, și suiți chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel, la locul pe care i l-am pregătit.

¹³Pentru că n-ați fost întâiași dată, de aceea ne-a lovit Domnul Dumnezeul nostru, căci nu l-am căutat după lege."

2Sam 6.3;1Cron 13.7;1Cron 13.10-11;

¹⁴Preoții și Leviții s-au sfințit ca să suie chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel.

¹⁵Fiii Leviților au dus chivotul lui Dumnezeu pe umeri cu niște drugi, cum poruncise Moise, după cuvântul Domnului.

Ex 25.14;Num 4.15;Num 7.9;

¹⁶Și David a zis căpeteniilor Leviților să așeze pe frații lor cântăreți cu instrumente de muzică, cu lăute, harfe și țimbale, și să sune din ele cântări răsunătoare, în semn de bucurie.

¹⁷Leviții au așezat pe Heman, fiul lui Ioel; dintre frații lui, pe Asaf, fiul lui Berechia; și dintre fiii lui Merari, frații lor, pe Etan, fiul lui Cușai;

1Cron 6.33;1Cron 6.39;1Cron 6.44;

¹⁸apoi împreună cu ei pe frații lor de a doua mână: pe Zaharia, Ben, Iaaziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifele și Micneia, și Obed-Edom și Ieiel, ușieri.

¹⁹Cântăreții Heman, Asaf și Etan aveau țimbale de aramă, ca să sune din ele.

²⁰Zaharia, Aziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia și Benaia aveau lăute pe alamot;

Ps 46-titlu;

²¹și Matitia, Elifele, Micneia, Obed-Edom, Ieiel și Azazia, aveau harfe cu opt coarde, ca să sune tare.

²²Chenania, căpetenia muzicii între Leviți, cârmuia muzica, fiindcă era meșter.

²³Berechia și Elcana erau ușierii chivotului.

²⁴Șebania, Iosafat, Netaneel, Amasai, Zaharia, Benaia și Eliezer, preoții, sunau din trâmbițe înaintea chivotului lui Dumnezeu. Obed-Edom și Iehia erau ușierii chivotului.

Num 10.8; Ps 81.3;

²⁵David, bătrânii lui Israel, și căpeteniile miilor au pornit astfel să suie chivotul legământului Domnului de la casa lui Obed-Edom, în mijlocul bucuriei.

2Sam 6.12; 1Împ 8.1;

²⁶Când a ajutat Dumnezeu pe Leviți să ridice chivotul legământului Domnului, au jertfit șapte viței și șapte berbeci.

²⁷David era îmbrăcat cu o manta de in subțire; tot așa erau îmbrăcați toți Leviții, care duceau chivotul, cântăreții, și Chenania, căpetenia muzicii între cântăreți, și David avea pe el un efod de in.

²⁸Tot Israelul a suit chivotul legământului Domnului cu strigăte de bucurie, cu sunete de goarne, de trâmbițe, și de chimvale, și făcând să răsună lăutele și harfele.

1Cron 13.8;

²⁹Pe când intra în cetatea lui David chivotul legământului Domnului, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră, și când a văzut pe împăratul David sărind și jucând, l-a disprețuit în inima ei.

2Sam 6.16;

16

Orânduirile privitoare la slujbă.

¹După ce au adus chivotul lui Dumnezeu, l-au pus în mijlocul cortului pe care-l întinsese David pentru el, și au adus înaintea lui Dumnezeu arderi de tot și jertfe de mulțumiri.

2Sam 6.17-19;

²Când a isprăvit David de adus arderile de tot și jertfele de mulțumiri, a binecuvântat poporul în Numele Domnului.

³Apoi a împărțit tuturor celor din Israel bărbați și femei, fiecăruia câte o pâine, o bucată de carne și o turtă de stafide.

⁴A dat Leviților sarcina să facă slujba înaintea chivotului Domnului, să cheme, să laude și să slăvească pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Ps 38;Ps 70-titlu;

⁵Aceștia erau: Asaf, căpetenia; Zaharia, al doilea după el, leiel, Șemiramot, lehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom și leiel. Ei aveau instrumente de muzică, alăute și harfe, și Asaf suna din țimbale.

⁶Preoții Benaia și Iahaziel sunau mereu din trâmbițe înaintea chivotului legământului lui Dumnezeu.

⁷În ziua aceea David a însărcinat pentru întâiași dată pe Asaf și frații săi să vestească laudele Domnului.

2Sam 23.1;

Cântare de laudă.

⁸Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui: faceți cunoscut printre popoare faptele Lui înalte!

Ps 105.1-15;

⁹Cântați, cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!

¹⁰Făliți-vă cu Numele Lui cel sfânt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!

¹¹Căutați pe Domnul și sprijinul Lui, căutați necurmat Fața Lui!

¹²Aduceți-vă aminte de minunile pe care le-a făcut, de minunile Lui și de judecățile rostite de gura Lui,

¹³voi, sămânța lui Israel, robul Său, copiii lui Iacov, aleșii Lui!

¹⁴Domnul este Dumnezeul nostru; judecățile Lui se împlinesc pe tot pământul.

¹⁵Aduceți-vă aminte totdeauna de legământul Său; de făgăduințele Lui, făcute pentru o mie de neamuri de oameni,

¹⁶de legământul pe care l-a făcut cu Avraam, și de jurământul pe care l-a făcut lui Isaac;

Gen 17.2; Gen 26.3; Gen 28.13; Gen 35.11;

¹⁷El l-a făcut o lege pentru Iacov, un legământ veșnic pentru Israel,

¹⁸zicând: "Îți voi da țara Canaanului, ca moștenire care v-a căzut la împărțea."

¹⁹Ei erau puțini la număr atunci, foarte puțini la număr, și străini în țara aceea.

Gen 34.30;

²⁰Și mergeau de la un neam la altul, și de la o împărăție la un alt popor;

²¹dar El n-a îngăduit nimănui să-i asuprească, și a pedepsit împărați din pricina lor,

Gen 12.17; Gen 20.3; Ex 7.15-18;

²²zicând: "Nu vă atingeți de unșii Mei, și nu faceți nici un rău proorocilor mei!

Ps 105.15;

²³Cântați Domnului, toți locuitorii pământului! Vestiți din zi în zi mântuirea Lui;

Ps 96.1;

²⁴povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!

²⁵Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă, El este de temut mai presus de toți dumnezeii;

²⁶căci toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar Domnul a făcut cerurile.

Lev 19.4;

²⁷Măreția și strălucirea sunt înaintea Feței Lui, tăria și bucuria sunt în locașul Lui.

²⁸Familii de popoare, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste!

²⁹Dați Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte.

³⁰Tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului! Căci lumea este întărită, și nu se clatină.

³¹Să se bucure cerurile, și să se înveselească pământul! Să se spună printre neamuri că Domnul împărățește!

³²Să urle marea cu tot ce este în ea! Câmpia să se înveselească împreună cu tot ce este pe ea!

³³Să chiuie copacii din pădure înaintea Domnului! Căci El vine să judece pământul.

³⁴Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!

Ps 106.1;Ps 107.1;Ps 118.1;Ps 136.1;

³⁵Ziceți: "Mântuiește-ne, Dumnezeul mântuirii, strânge-ne și scoate-ne din mijlocul neamurilor, ca să laudăm Numele Tău cel sfânt, și să ne punem slava în a Te lauda!

Ps 106.47-48;

³⁶Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie! Și tot poporul a zis: "Amin!" și lauda pe Domnul!

1Împ 8.15;Deut 27.15;

³⁷David a lăsat acolo, înaintea chivotului legământului Domnului, pe Asaf și pe frații lui, ca să slujească necurmat înaintea chivotului, împlinindu-și datoria zi de zi.

³⁸A lăsat pe Obed-Edom și pe Hosa cu frații lor, în număr de șaiszeci și opt, pe Obed-Edom, fiul lui Ieditun, și pe Hosa, ca ușieri.

³⁹A pus pe preotul Țadoc și pe preoți, frații săi, înaintea locașului Domnului, pe înălțimea din Gabaon,

1Cron 21.29;2Cron 1.3;1Împ 3.4;

⁴⁰ca să aducă necurmat Domnului arderi de tot, dimineața și seara, pe altarul arderilor de tot, și să împlinească tot ce este scris în legea Domnului, poruncită lui Israel de Domnul.

Ex 29.38;Num 28.3;

⁴¹Cu ei erau Heman și Ieditun, și ceilalți care fuseseră aleși și numiți pe nume ca să laude pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac.

1Cron 16.24;2Cron 5.13;2Cron 7.3;Ezra 3.11;Ier 33.11;

⁴²Cu ei erau Heman și ledutun, care aveau trâmbițe și țimbale pentru cei ce sunau din ele, și instrumente pentru cântări în cinstea lui Dumnezeu. Fiii lui ledutun erau ușieri.

⁴³Tot poporul s-a dus fiecare la casa lui, și David s-a întors să-și binecuvânteze casa.

2Sam 6.19-20;

17

David vrea să zidească templul.

¹Pe când locuia David în casa lui, a zis proorocului Natan: "Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, și chivotul legământului Domnului este într-un cort."

2Sam 7.1;

²Natan a răspuns lui David: "Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine."

³În noaptea următoare, cuvântul Domnului a vorbit lui Natan:

⁴"Du-te și spune robului Meu David: "Așa vorbește Domnul: "Nu tu îmi vei zidi o casă de locuit.

⁵Căci Eu n-am locuit într-o casă din ziua când am scos pe Israel din Egipt până în ziua de azi; ci am mers din cort în cort, și din locaș în locaș.

⁶Pretutindeni pe unde am mers cu tot Israelul, am spus Eu o vorbă vreunui din judecătorii lui Israel, cărora le poruncisem să pască pe poporul Meu, am zis Eu: "Pentru ce nu-Mi zidiți o casă de cedru?"

⁷Acum să spui robului Meu David: "Așa vorbește Domnul oștirilor: "Te-am luat de la pășune, dinapoia oilor, ca să fii căpetenia poporului Meu Israel;

⁸am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut nume ca numele celor mari de pe pământ:

⁹am dat o locuință poporului Meu Israel, și l-am sădit ca să fie statornic acolo și să nu mai fie tulburat, pentru ca cei răi să nu-l mai nimicească așa cum îl nimiceau mai înainte

¹⁰și pe vremea când pusesem judecători peste poporul Meu Israel. Am smerit pe toți vrăjmașii tăi. Și îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă.

¹¹Când ți se vor împlini zilele, și când te vei duce la părinții tăi, voi ridica sămânța ta după tine, și anume pe unul din fiii tăi, și-i voi întări domnia.

¹²El îmi va zidi o casă, și-i voi întări pe vecie scaunul lui de domnie.

¹³Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi fiu; și nu voi îndepărta bunătatea Mea de la el, cum am îndepărtat-o de la cel dinaintea ta.

2Sam 7.14-15;

¹⁴Îl voi așeza pentru totdeauna în Casa Mea, și în împărăția Mea scaunul lui de domnie va fi întărit pe vecie."

Luc 1.33;

Rugăciunea lui David.

¹⁵Natan a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.

¹⁶Și împăratul David s-a dus și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: "Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sunt?"

2Sam 7.18;

¹⁷Și atâta este puțin lucru înaintea ta, Dumnezeule! Tu vorbești și de casa robului Tău pentru vremurile viitoare. Și binevoiești să-Ți îndrepti privirile asupra mea în felul oamenilor, Tu care ești înălțat, Doamne Dumnezeule!

¹⁸Ce ar putea să-Ți mai spună David față de slava dată robului Tău? Tu cunoști pe robul Tău.

¹⁹Doamne, din pricina robului Tău, și după inima Ta, ai făcut aceste lucruri mari, și i le-ai descoperit.

²⁰Doamne! nimeni nu este ca Tine, și nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.

²¹Este oare pe pământ un singur popor, care să fie ca poporul Tău Israel, pe care Dumnezeu a venit să-l răscumpere, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Ți faci un nume și să săvârșești minuni și semne mari, izgonind neamuri dinaintea poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt?

²²Tu ai pus pe poporul Tău Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; și Tu, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui.

²³Acum, Doamne, cuvântul pe care l-ai rostit asupra robului Tău și asupra casei lui să rămână în veac, și fă după cuvântul Tău!

²⁴Să rămână, pentru ca Numele Tău să fie slăvit pe vecie și să se spună: "Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, este un Dumnezeu pentru Israel!" Și casa robului Tău David să fie întărită înaintea Ta!

²⁵Căci Tu însuși, Dumnezeule, ai descoperit robului Tău că îi vei zidi o casă. De aceea a îndrăznit robul Tău să se roage înaintea Ta.

²⁶Acum, Doamne, Tu ești adevăratul Dumnezeu, și Tu ai vestit harul acesta robului Tău.

²⁷Binecuvântează dar casa robului Tău, ca să rămână pe vecie înaintea Ta! Căci ce binecuvântezi Tu, Doamne, este binecuvântat pentru veșnicie!"

18

Biruințele lui David.

¹După aceea, David a bătut pe Filistenii și i-a smerit, și a luat din mâna Filistenilor Gatul și satele lui.

²Sam 8.1;

²A bătut pe Moabiți, și Moabiții au fost supuși lui David și i-au plătit un bir.

³David a bătut pe Hadarezer, împăratul Ţobei, spre Hamat, când s-a dus să-și așeze stăpânirea peste râul Eufratului.

⁴David i-a luat o mie de care, șapte mii de călăreți, și două zeci de mii de pedestrași; a tăiat vinele tuturor cailor de trăsuri, și n-a păstrat decât o sută de care.

⁵Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadarezer, împăratul Ţobei, și David a bătut douăzeci și două de mii de Sirieni.

⁶David a pus o strajă de oști în Siria Damascului. Și Sirienii au fost supuși lui David, și i-au plătit bir. Domnul ocrotea pe David oriunde mergea.

⁷Și David a luat scuturile de aur pe care le aveau slujitorii lui Hadarezer, și le-a adus la Ierusalim.

⁸David a mai luat multă aramă din Tibhat și din Cun, cetățile lui Hadarezer. Solomon a făcut din ea marea de aramă, stâlpii și uneltele de aramă.

¹Imp 7.15-23; ²Cron 4.12-16;

⁹Tohu, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oștirea lui Hadarezer, împăratul Țobei,

¹⁰și a trimis pe fiul său Hadoram la împăratul David să-i ureze de bine, și să-l laude că a luptat împotriva lui Hadarezer și l-a bătut. Căci Tohu era în război cu Hadarezer. A trimis de asemenea tot felul de vase de aur, de argint și de aramă.

¹¹Împăratul David le-a închinat Domnului, împreună cu argintul și aurul pe care-l luase de la toate popoarele, de la Edom, de la Moab, de la fiii lui Amon, de la Filistenii și de la Amalec.

¹²Abișai, fiul Țeruiei, a bătut în Valea Sării optsprezece mii de Edomiți.

2Sam 8.13;

¹³A pus oști de strajă în Edom, și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David ori pe unde mergea.

2Sam 8.14;

Înalții slujbași ai lui David.

¹⁴David a domnit peste tot Israelul, și făcea judecată și dreptate tot poporului său.

¹⁵Ioab, fiul Țeruiei, era mai mare peste oștire; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor;

¹⁶Țadoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; Șavșa era logofăt;

¹⁷Benaia, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretiților și a Peletiților; și fiii lui David erau cei dintâi pe lângă împărat.

2Sam 8.18;

19

Război împotriva Amoniților.

¹După aceea, Nahaș, împăratul fiilor lui Amon, a murit, și în locul lui a domnit fiul său.

2Sam 10.1;

²David a zis: "Voi arăta bunăvoință lui Hanun, fiul lui Nahaș, căci tatăl lui a arătat bunăvoință față de mine." Și David a trimis soli să-l mângâie pentru moartea tatălui său. Când au ajuns slujitorii lui David în țara fiilor lui Amon, la Hanun, ca să-l mângâie,

³căpeteniile fiilor lui Amon au zis lui Hanun: "Crezi că David îți trimite oameni să te mângâie, ca să cinstească pe tatăl tău? - Oare n-au venit slujitorii lui la tine ca să cunoască cetatea și s-o nimicească, și ca să iscodească țara?"

⁴Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, a pus să-i radă, și să le taie hainele pe la mijloc până la brâu. Apoi le-a dat drumul.

⁵David, căruia au venit și i-au dat de știre despre cele întâmplare cu oamenii aceștia, a trimis niște oameni înaintea lor, căci li se făcuse mare rușine; și împăratul a trimis să le spună: "Rămâneți la Ierihon până vă va crește barba, și apoi să vă întoarceți."

⁶Fiii lui Amon au văzut că se făcuseră urâți lui David, și Hanun și fiii lui Amon au trimis o mie de talanți de argint să tocmească în slujba lor care și călăreți de la Sirienii din Mesopotamia și de la Sirienii din Maaca și din Ţoba.

¹Cron 18.5-9;

⁷Au tocmit treizeci și două de mii de care și pe împăratul din Maaca împreună cu poporul lui, care au venit și au tăbărât înaintea Medebai. Fiii lui Amon s-au strâns din cetățile lor, și au mers la luptă.

⁸La auzul acestei vești, David a trimis împotriva lor pe loab și toată oștirea de oameni viteji.

⁹Fiii lui Amon au ieșit, și s-au înșirat în linie de bătaie la intrarea cetății; împărații care veniseră au tăbărât deosebit pe câmp.

¹⁰Loab a văzut că avea de luptat și înainte și înapoi. A ales atunci din toți voinicii de frunte ai lui Israel o ceată, pe care a așezat-o împotriva Sirienilor;

¹¹și a pus sub porunca fratelui său Abișai cealaltă parte a poporului, ca să țină piept fiilor lui Amon.

¹²El a zis: "Dacă Sirienii vor fi mai tari decât mine, să-mi vii tu în ajutor; și dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât tine, îți voi veni eu în ajutor.

¹³Fii tare, și să ne îmbărbătăm pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul să facă ce va crede!"

¹⁴Ioab, cu poporul lui, a înaintat la luptă împotriva Sirienilor, și ei au fugit dinaintea lui.

¹⁵Și când au văzut fiii lui Amon că Sirienii o luaseră la fugă, au fugit și ei dinaintea lui Abișai, fratele lui Ioab, și s-au întors în cetate. Și Ioab s-a întors la Ierusalim.

¹⁶Sirienii, văzând că fuseseră bătuți de Israel, au trimis și au adus pe Sirienii care erau de cealaltă parte a Râului; și Șofah, căpetenia oștirii lui Hadarezer, era în fruntea lor.

¹⁷Au dat de știre lui David, care a strâns pe tot Israelul, a trecut Iordanul, a mers împotriva lor, și s-a pregătit de luptă împotriva lor. David s-a înșiruit în linie de bătaie împotriva Sirienilor. Dar Sirienii, după ce se bătuseră cu el,

¹⁸au fugit dinaintea lui Israel. David le-a ucis oamenii de la șapte mii de care și patruzeci de mii de pedestrași, și a omorât pe Șofah, căpetenia oștirii.

¹⁹Slujitorii lui Hadarezer, văzându-se bătuți de Israel, au făcut pace cu David, și i s-au supus. Și Sirienii n-au vrut să mai ajute pe fiii lui Amon.

20

Cucerirea cetății Raba.

¹În anul următor, pe vremea când porneau împărații la război, Ioab a pornit, în fruntea unei puternice oștiri, să pustiască țara fiilor lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim. Ioab a bătut Raba și a nimic-o.

2Sam 11.1; 2Sam 12.26;

²David a luat cununa de pe capul împăratului ei, și a găsit-o în greutate de un talant de aur: era împodobită cu pietre scumpe. Au pus-o pe capul lui David, care a luat o mare pradă din cetate.

2Sam 12.30-31;

³A scos afară pe locuitori, și i-a tăiat în bucăți cu ferestraie, cu securi, și cu topoare; tot așa a făcut tuturor cetăților fiilor lui Amon. David s-a întors la Ierusalim cu tot poporul.

Biruințele asupra Filistenilor.

⁴După aceea, a avut loc o bătălie la Ghezer cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hușatitul, a ucis pe Sipai, unul din copiii lui Rafa. Și Filistenii au fost smeriți.

2Sam 21.18;1Cron 11.29;

⁵A mai fost o bătălie cu Filistenii. Și Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe fratele lui Goliat, Lahmi din Gat, care avea o sulită al cărei mâner era ca un sul de țesut.

⁶A mai fost o bătălie la Gat. Acolo a fost un om de statură înaltă, care avea șase degete la fiecare mână și la fiecare picior, douăzeci și patru de toate, și care se trăgea și el din Rafa.

2Sam 21.20;

⁷El a batjocorit pe Israel; și Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.

⁸Oamenii aceștia erau dintre copiii lui Rafa la Gat. Ei au pierit uciși de mâna lui David și de mâna slujitorilor lui.

21

Numărătoarea poporului.

¹Satana s-a sculat împotriva lui Israel, și a ațâțat pe David să facă numărătoarea lui Israel.

2Sam 24.1;

²Și David a zis lui Ioab și căpeteniilor poporului: "Duceți-vă, de faceți numărătoarea lui Israel, de la Beer-Șeba, până la Dan, și spuneți-mi ca să știu la cât se ridică numărul poporului."

1Cron 27.23;

³Ioab a răspuns: "Domnul să facă pe poporul Lui încă de o sută de ori pe atâta! Împărate, domnul meu, nu sunt ei toți slujitori ai domnului meu? Dar pentru ce cere domnul meu lucrul acesta? Pentru ce să faci pe Israel să păcătuiască astfel?"

⁴Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab. Și Ioab a plecat, și a străbătut tot Israelul; apoi s-a întors la Ierusalim.

⁵Ioab a dat lui David cartea numărării poporului: în tot Israelul erau o mie de mii și o sută de mii de bărbați în stare să scoată sabia, iar în Iuda erau patru sute șaptezeci de mii de bărbați în stare să scoată sabia.

⁶Între ei n-a numărat și pe Levi și Beniamin, căci porunca împăratului i se părea o urâciune.

1Cron 27.24;

Ciuma.

⁷Porunca aceasta n-a plăcut lui Dumnezeu, care a lovit pe Israel.

⁸Și David a zis lui Dumnezeu: "Am săvârșit un mare păcat făcând lucrul acesta! Acum, iartă fărădelegea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un nebun!"

2Sam 24.10;2Sam 12.13;

⁹Domnul a vorbit astfel lui Gad, văzătorul lui David:

1Sam 9.9;

¹⁰"Du-te și spune lui David: "Așa vorbește Domnul: "Îți pun înaintea trei urgii; alege una din ele, și te voi lovi cu ea."

¹¹Gad s-a dus la David, și i-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Primește:

¹²sau trei ani de foamete, sau trei luni în timpul cărora să fii nimicit de potrivnicii tăi și atins de sabia vrăjmașilor tăi, sau trei zile în timpul cărora sabia Domnului și ciuma să fie în țară și îngerul Domnului să ducă nimicirea în tot ținutul lui Israel. Vezi acum ce trebuie să răspund Celui ce mă trimite."

2Sam 24.13;

¹³David a răspuns lui Gad: "Sunt într-o mare strâmtorare! Să cad în mâinile Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite; dar să nu cad în mâinile oamenilor!"

¹⁴Domnul a trimis ciuma în Israel, și au căzut șaptezeci de mii de oameni din Israel.

¹⁵Dumnezeu a trimis un înger la Ierusalim, ca să-l nimicească; și, pe când îl nimicea, Domnul s-a uitat, și l-a părut rău de răul acesta; și a zis îngerului care nimicea: "Destul! Acum, trage-ți mâna înapoi!" Îngerul Domnului stătea lângă aria lui Ornan, lebusitul.

2Sam 24.16;Gen 6.6;

¹⁶David a ridicat ochii, și a văzut pe îngerul Domnului stând între pământ și cer, și ținând în mână sabia scoasă și întoarsă împotriva Ierusalimului. Atunci David și bătrânii, înveliți cu saci, au căzut cu fața la pământ.

2Cron 3.1;

¹⁷Și David a zis lui Dumnezeu: "Oare n-am poruncit eu numărătoarea poporului? Eu am păcătuit și am făcut răul acesta; dar oile acestea, ce au făcut oare? Doamne, Dumnezeul meu, mâna Ta să fie dar peste mine și peste casa tatălui meu și să nu piardă pe poporul Tău!"

¹⁸Îngerul Domnului a spus lui Gad să vorbească lui David, să se suie să ridice un altar Domnului în aria lui Ornan, lebusitul.

2Cron 3.1;

¹⁹David s-a suit, după cuvântul pe care-l spusese Gad în Numele Domnului.

²⁰Ornan s-a întors și a văzut îngerul, și cei patru fii ai lui s-au ascuns împreună cu el: treiera grâul atunci.

²¹Când a ajuns David la Ornan, Ornan s-a uitat, și a zărit pe David; apoi a ieșit din arie, și s-a închinat înaintea lui David, cu fața la pământ.

²²David a zis lui Ornan: "Dă-mi locul ariei să zidesc în el un altar Domnului; dă-mi-l pe prețul lui în argint, ca să se depărteze urgia deasupra poporului."

²³Ornan a răspuns lui David: "Ia-l, și să facă domnul meu împăratul ce va crede; iată eu dau boii pentru arderea de tot, carele în loc de lemne, și grâul pentru darul de mâncare, toate le dau."

²⁴Dar împăratul David a zis lui Ornan: "Nu! Vreau să-l cumpăr pe prețul lui în argint, căci nu voi da Domnului ce este al tău, și nu voi aduce o ardere de tot care să nu mă coste nimic."

²⁵Și David a dat lui Ornan șase sute de sicli de aur pentru locul ariei.

2Sam 24.24;

²⁶David a zidit acolo un altar Domnului, și a adus ardere de tot și jertfe de mulțumire. A chemat pe Domnul, și Domnul i-a răspuns prin foc, care s-a pogorât din cer pe altarul arderii de tot.

Lev 9.24;2Cron 8.1;2Cron 7.1;

²⁷Atunci Domnul a vorbit îngerului, care și-a vârât iarăși sabia în teacă.

²⁸Pe vremea aceasta, David, văzând că Domnul îl ascultase în aria lui Ornan, lebusitul, aducea jertfe acolo.

²⁹Dar locașul Domnului, făcut de Moise în pustie, și altarul arderilor de tot, erau atunci pe înălțimea Gabaonului.

1Cron 16.39;

³⁰David nu putea să meargă înaintea acestui altar să caute pe Dumnezeu, pentru că îl înspăimântase sabia îngerului Domnului.

1Împ 3.4;1Cron 16.39;2Cron 1.3;

22

¹Și David a zis: "Aici să fie Casa Domnului Dumnezeu, și aici să fie altarul arderilor de tot pentru Israel."

Deut 12.5;2Sam 24.18;1Cron 21.18-19;1Cron 21.26;1Cron 21.28;2Cron 3.1;

Pregătirile lui David pentru zidirea Templului.

²David a strâns pe străinii din țara lui Israel, și a însărcinat pe cioplitorii de piatră să pregătească pietre cioplite pentru zidirea Casei lui Dumnezeu.

1Împ 9.21;

³A pregătit și fier din belșug pentru cuiele de la aripile ușilor și pentru scoabe, aramă atât de multă încât nu puteau s-o numere,

1Cron 22.14;1Împ 7.47;

⁴și lemne de cedru fără număr, căci Sidonienii și Tirienii aduseseră lui David lemne de cedru din belșug.

1Împ 5.6;

⁵David zicea: "Fiul meu Solomon este tânăr și plăpând, și casa care va fi zidită Domnului trebuie să fie de mare faimă și slavă în toate țările; de aceea vreau să-i pregătesc cele de trebuință pentru zidirea ei." Și David a făcut mari pregătiri înainte de moarte.

1Cron 29.1;

Sfaturile date lui Solomon.

⁶David a chemat pe fiul său Solomon, și i-a poruncit să zidească o casă Domnului, Dumnezeul lui Israel.

⁷David a zis lui Solomon: "Fiul meu, aveam de gând să zidesc o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu.

2Sam 7.2;1Împ 8.17;1Cron 17.1;1Cron 28.2;Deut 12.5-11;

⁸Dar cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: "Tu ai vărsat mult sânge, și ai făcut mari războaie; de aceea nu vei zidi o casă Numelui Meu, căci ai vărsat înaintea Mea mult sânge pe pământ.

1Împ 5.3;1Cron 28.3;

⁹Iată că ți se va naște un fiu, care va fi un om al odihnei, și căruia îi voi da odihnă, izbăvindu-l din mâna tuturor vrăjmașilor lui de jur împrejur; căci numele lui va fi Solomon (Pace), și voi aduce peste Israel pacea și liniștea în timpul vieții lui.

1Cron 28.5;1Împ 4.25;1Împ 5.4;

¹⁰El va zidi o casă Numelui Meu. El Îmi va fi fiu, și Eu îi voi fi Tată; și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui în Israel."

2Sam 7.13;1Împ 5.5;1Cron 17.12-13;1Cron 28.6;Evr 1.5;

¹¹Acum, fiule, Domnul să fie cu tine, ca să propășești și să zidești Casa Domnului, Dumnezeului tău, cum a spus El despre tine!

1Cron 22.16;

¹²Numai să-ți dea Domnul înțelepciune și pricepere, și să te facă să domnești peste Israel în păzirea legii Domnului, Dumnezeului tău!

1Împ 3.9-12;Ps 72.1;

¹³Atunci vei propăși, dacă vei căuta să împlinești legile și poruncile pe care le-a dat lui Moise Domnul pentru Israel. Întărește-te și îmbărbătează-te, nu te teme și nu te înspăimânta.

Ios 1.7-8;1Cron 28.7;Deut 31.7-8;Ios 1.6-9;1Cron 28.20;

¹⁴Iată, prin străduințele mele, am pregătit pentru Casa Domnului o sută de mii de talanți de aur, un milion de talanți de argint, și o mulțime de aramă și de fier, care nu se poate cântări, căci este foarte mult; am pregătit de asemenea lemne și pietre, și vei mai adăuga și tu.

1Cron 22.3;

¹⁵Tu ai la tine un mare număr de lucrători, cioplitori de piatră, și tâmplari, și oameni îndemânatici în tot felul de lucrări.

¹⁶Aurul, argintul, arama și fierul sunt fără număr. Scoală-te dar și lucrează, și Domnul să fie cu tine."

1Cron 22.11;

¹⁷David a poruncit tuturor căpeteniilor lui Israel să vină în ajutor fiului său Solomon, zicând:

¹⁸"Domnul, Dumnezeul vostru, nu este oare cu voi, și nu v-a dat El odihnă din toate părțile? Căci a dat în mâinile mele pe locuitorii țării, și țara este supusă înaintea Domnului și înaintea poporului Său.

Deut 12.10;Ios 22.4;2Sam 7.1;1Cron 23.25;

¹⁹Puneți-vă acum inima și sufletul să caute pe Domnul, Dumnezeul vostru; sculați-vă, și zidiți sfântul locaș al Domnului Dumnezeu, ca să aduceți chivotul legământului Domnului și uneltele închinatelor lui Dumnezeu în casa care va fi zidită numelui Domnului."

2Cron 30.3;1Împ 8.6-21;2Cron 5.7;2Cron 6.11;1Cron 22.7;1Împ 5.3;

23

Leviții, numărătoarea și slujbele lor.

¹David, fiind bătrân și sătul de zile, a pus pe fiul său Solomon împărat peste Israel.

1Împ 1.33-39;1Cron 28.5;

²El a strâns pe toate căpeteniile lui Israel, pe preoți și pe Leviți.

³Au făcut numărătoarea Leviților, de la vârsta de treizeci de ani în sus; socotiți pe cap și pe bărbați, s-au găsit în număr de treizeci și opt de mii.

Num 4.3-47;

⁴Și David a zis: "Douăzeci și patru de mii dintre ei să vegheze asupra slujbelor din Casa Domnului, șase mii să fie dregători și judecători,

Deu 16.18;1Cron 26.29;2Cron 19.8;

⁵patru mii să fie portari, și patru mii să fie însărcinați să laude pe Domnul cu instrumentele pe care le-am făcut ca să-L prea mărim."

2Cron 20.25-26;Amos 6.5;

⁶David i-a împărțit în cete după fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.

Ex 6.16; Num 26.57; 1Cron 6.1; 2Cron 8.14; 2Cron 29.25;

⁷Din Gherșoniți: Laedan și Șimei. -

1Cron 26.21;

⁸Fiii lui Laedan: căpetenia Iehiel, Zetam și Ioel, trei.

⁹Fiii lui Șimei: Șelomit, Haziel și Haran, trei. Aceștia erau capii caselor părintești ale familiei lui Laedan. -

¹⁰Fiii lui Șimei: Iahat, Zina, Ieuș și Beria. Aceștia sunt cei patru fii ai lui Șimei.

¹¹Iahat era căpetenia, și Zina al doilea; Ieuș și Beria n-au avut mulți fii, și au alcătuit o singură casă părintească la numărătoare.

¹²Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel, patru. -

Ex 6.18;

¹³Fiii lui Amram: Aaron și Moise. Aaron a fost pus deoparte să fie sfințit ca prea sfânt, el și fiii lui pe vecie, ca să aducă tămâie înaintea Domnului, să-l facă slujba, și să binecuvânteze pe vecie în Numele Lui.

Ex 6.20; Ex 28.1; Evr 5.4; Ex 30.7; Num 16.40; 1Sam 2.28; Deut 21.5; Num 6.23;

¹⁴Dar fiii lui Moise, omul lui Dumnezeu, au fost numărați în seminția lui Levi.

1Cron 26.23-25;

¹⁵Fiii lui Moise: Gherșom și Eliezer.

Ex 2.22; Ex 18.3-4;

¹⁶Fiul lui Gherșom: Șebuel, căpetenia.

1Cron 26.24;

¹⁷Și fiii lui Eliezer au fost: Rehabia, căpetenia; Eliezer n-a avut alt fiu, dar fiii lui Rehabia au fost foarte mulți la număr. -

1Cron 26.25;

¹⁸Fiul lui Ițehar: Șelomit, căpetenia. -

¹⁹Fiii lui Hebron: Ieria, căpetenia; Amaria, al doilea: Iahaziel, al treilea; și Iecameam, al patrulea. -

1Cron 24.23;

²⁰Fiii lui Uziel: Mica, căpetenia; și Ișia, al doilea.

²¹Fiii lui Merari: Mahli și Muși. - Fiii lui Mahli: Eleazar și Chis.

1Cron 24.26;1Cron 24.29;

²²Eleazar a murit fără să aibă fii; dar a avut fete pe care le-au luat de neveste fiii lui Chis, frații lor. -

1Cron 24.23;Num 36.6-8;

²³Fiii lui Muși: Mahli, Eder și Ieremot, trei.

1Cron 24.30;

²⁴Aceștia sunt fiii lui Levi, după casele lor părintești, capii caselor părintești, după numărătoarea făcută numărând numele pe cap. Ei erau întrebuințați în slujba Casei Domnului, de la vârsta de douăzeci de ani în sus.

Num 10.17-21;1Cron 23.27;Num 1.3;Num 4.3;Num 8.24;Ezra 3.8;

²⁵Căci David a zis: "Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat odihnă poporului Său, și va locui pe vecie la Ierusalim;

1Cron 22.18;

²⁶și Leviții nu vor mai avea să poarte cortul și toate uneltele pentru slujba lui."

Num 4.5;

²⁷După cele din urmă porunci ale lui David, numărătoarea fiilor lui Levi s-a făcut de la vârsta de douăzeci de ani în sus.

²⁸Puși lângă fiii lui Aaron pentru slujba Casei Domnului, ei aveau să îngrijească de curți și de odăi, de curățirea tuturor lucrurilor sfinte, de împlinirea slujbei în Casa lui Dumnezeu,

²⁹de pâinile pentru punerea înaintea Domnului, de floarea de făină pentru darurile de mâncare, de plăcintele fără aluat, de turtele coapte în tigaie și de turtele prăjite, de toate măsurile de încăpere și de lungime;

Ex 25.30;Lev 6.20;1Cron 9.29;Lev 2.4;Lev 2.5-7;Lev 19.35;

³⁰ei aveau să stea în fiecare dimineață și în fiecare seară, ca să laude și să mărească pe Domnul,

³¹și să aducă neîncetat înaintea Domnului toate arderile de tot Domnului, în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, după numărul și obiceiurile rânduite.

Num 10.10;Ps 81.3;Lev 23.4;

³²Îngrijeau de cortul întâlnirii, de sfântul locaș și de fiii lui Aaron, frații lor, pentru slujba Casei Domnului.

Num 1.53;Num 3.6-9;

24

Preoții împărțiți în douăzeci și patru de cete.

¹Iată cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.

Lev 10.1-6;Num 26.60;

²Nadab și Abihu au murit înaintea tatălui lor, fără să aibă fii; și Eleazar și Itamar au împlinit slujba de preoți.

Num 3.4;Num 26.61;

³David a împărțit pe fiii lui Aaron, rânduintu-i după slujba pe care o aveau s-o facă; Țadoc făcea parte din urmașii lui Eleazar, și Ahimelec din urmașii lui Itamar.

⁴Printre fiii lui Eleazar s-au găsit mai multe căpetenii decât printre fiii lui Itamar, și i-au împărțit așa că fiii lui Eleazar aveau șaisprezece căpetenii de case părintești, și fiii lui Itamar opt căpetenii de case părintești.

⁵I-au împărțit prin sorț, între unii și alții, căci căpeteniile sfântului locaș și căpeteniile lui Dumnezeu erau din fiii lui Eleazar și din fiii lui Itamar.

⁶Șemaia, fiul lui Netaneel, scriitorul, din seminția lui Levi, i-a scris înaintea împăratului și mai marilor, înaintea preotului Țadoc și Ahimelec, fiul lui Abiatar, și înaintea căpeteniilor caselor părintești ale preoților și Leviților. Au tras la sorți câte o casă părintească pentru Eleazar, și au tras și câte una pentru Itamar.

⁷Cel dintâi sorț a ieșit pentru Iehoiarib; al doilea pentru Iedaia;

⁸al treilea pentru Harim; al patrulea, pentru Seorim;

⁹al cincilea, pentru Malchia; al șaselea, pentru Miiamin;

¹⁰al șaptelea, pentru Hacoț; al optulea, pentru Abia;

Neem 12.4-17; Luc 1.5;

¹¹al nouălea, pentru Iosua; al zecelea, pentru Șecania:

¹²al unsprezecelea, pentru Eliașib; al doisprezecelea, pentru Iachim;

¹³al treisprezecelea, pentru Hupa; al patrusprezecelea, pentru Ieșebeab;

¹⁴al cincisprezecelea, pentru Bilga; al șaisprezecelea, pentru Imer;

¹⁵al șaptesprezecelea, pentru Hezir; al optsprezecelea pentru Hapițet;

¹⁶al nouăsprezecelea, pentru Petahia; al douăzecilea, pentru Ezechiel;

¹⁷al douăzeci și unulea, pentru Iachin; al douăzeci și doilea, pentru Gamul;

¹⁸al douăzeci și treilea, pentru Delaia; al douăzeci și patrulea, pentru Maazia.

¹⁹Acesta era șirul în care aveau să-și facă slujba, ca să intre în Casa Domnului, după rânduiala pusă de Aaron, tatăl lor, potrivit cu poruncile pe care i le dăduse Domnul, Dumnezeul lui Israel.

1Cron 9.25;

Căpeteniile Leviților.

²⁰Iată căpeteniile celorlalți Leviți. - Din fiii lui Amram: Șubael; din fiii lui Șubael: Iehdia;

1Cron 23.16;

²¹din Rehabia, din fiii lui Rehabia: căpetenia Ișia.

1Cron 23.17;

²²Din Ițehariți: Șelomot; din fiii lui Șelomot: Iahat.

1Cron 23.18;

²³Fiii lui Hebron: Ieria, Amaria, al doilea, Iahaziel, al treilea, Iecameam, al patrulea.

1Cron 23.19; 1Cron 26.31;

²⁴Fiul lui Uziel: Mica; din fiii lui Mica: Șamir;

²⁵fratele lui Mica: Ișia; din fiii lui Ișia: Zaharia. -

²⁶Fiii lui Merari: Mahli și Muși, și fiii fiului său Iazia.

²⁷Fiii lui Merari, ai fiului său Iazia: Șoham, Zacur și Ibri.

Ex 6.19; 1Cron 23.21;

²⁸Din Mahli: Eleazar, care n-a avut fii;

1Cron 23.22;

²⁹din Chis, fiii lui Chis: Ierahmeel.

³⁰Fiii lui Muși: Mahli, Eder și Ierimot. Aceștia sunt fiii lui Levi, după casele lor părintești.

1Cron 23.23;

³¹Și ei, ca și frații lor, fiii lui Aaron, au tras la sorț înaintea împăratului David, înaintea lui Țadoc și Ahimelec, și înaintea căpeteniilor caselor părintești ale preoților și Leviților, și anume fiecare cap de casă întocmai ca cel mai mic din frații săi.

25

Cântăreții împărțiți în douăzeci și patru de cete.

¹David și căpeteniile oștirii au pus de o parte pentru slujbă pe aceia din fiii lui Asaf, Heman și Iedutun, care proceau întovărășiți de harfă, de alăută și de chimvale. Și iată numărul celor ce aveau de îndeplinit lucrarea aceasta.

1Cron 6.33-44;

²Din fiii lui Asaf: Zacur, Iosif, Netania și Așareela, fiii lui Asaf, sub cârmuirea lui Asaf, care procea după poruncile împăratului.

³Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia, Țeri, Isaia, Hașabia, Matitia și Șimei, șase, sub cârmuirea tatălui lor Iedutun, care procea cu harfa, ca să laude și să mărească pe Domnul.

⁴Din Heman, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Ioșbecașa, Maloti, Hotir, Mahaziot,

⁵toți fiii ai lui Heman, care era văzătorul împăratului, ca să descopere cuvintele lui Dumnezeu și să înalțe puterea Lui; Dumnezeu dăduse lui Heman patrusprezece fii și trei fete.

⁶Toți aceștia erau sub cârmuirea părinților lor pentru cântarea în Casa Domnului, și aveau chimvale, alăute și harfe pentru slujba Casei lui Dumnezeu. Asaf, ledutun și Heman lucrau sub poruncile împăratului.

⁷Erau în număr de două sute optzeci și opt, cuprinzându-se în acest număr și frații lor deprinși la cântarea Domnului, toți cei ce erau meșteri.

⁸Au tras la sorț pentru slujbele lor, mici și mari, învățători și ucenici.

2Cron 23.13;

⁹Cel dintâi sorț ieșit, a fost din Asaf, pentru Iosif; al doilea, pentru Ghedalia, el, frații și fiii lui, doisprezece;

¹⁰al treilea, Zacur, fiii și frații săi, doisprezece;

¹¹al patrulea, pentru Ițeri, fiii și frații săi, doisprezece;

¹²al cincilea, pentru Netania, fiii săi și frații săi, doisprezece;

¹³al șaselea, Buchia, fiii și frații săi, doisprezece;

¹⁴al șaptelea, pentru Iesareela, fiii și frații săi, doisprezece;

¹⁵al optulea, pentru Isaia, fiii și frații săi, doisprezece;

¹⁶al nouălea, pentru Matania, fiii și frații săi, doisprezece;

¹⁷al zecelea, pentru Șimei, fiii și frații săi, doisprezece;

¹⁸al unsprezecelea, pentru Azareel, fiii și frații săi, doisprezece;

¹⁹al doisprezecelea, pentru Hașabia, fiii și frații săi, doisprezece;

²⁰al treisprezecelea, pentru Șubael, fiii și frații săi, doisprezece;

²¹al patrusprezecelea, pentru Matitia, fiii și frații săi, doisprezece;

²²al cincisprezecelea, pentru Ieremot, fiii și frații săi, doisprezece;

²³al șaisprezecelea, pentru Hanania, fiii și frații săi, doisprezece;

²⁴al șaptesprezecelea, pentru Iosbecașa, fiii și frații săi, doisprezece;

- ²⁵al optsprezecelea, pentru Hanani, fiii și frații săi, doisprezece;
- ²⁶al nouăsprezecelea, pentru Maloti, fiii și frații săi, doisprezece;
- ²⁷al douăzecilea, pentru Eliata, fiii și frații săi, doisprezece;
- ²⁸al douăzeci și unulea, pentru Hotir, fiii și frații săi, doisprezece;
- ²⁹al douăzeci și doilea, pentru Ghidalti, fiii și frații săi, doisprezece;
- ³⁰al douăzeci și treilea, pentru Mahaziot, fiii și frații săi, doisprezece;
- ³¹al douăzeci și patrulea, pentru Romamti-Ezer, fiii și frații săi, doisprezece;

26

Ușierii Templului și visteriei.

- ¹Iată cetele ușierilor. Din Coreiți: Meșelemia, fiul lui Core, dintre fiii lui Asaf.
- ²Fiii lui Meșelemia: Zaharia, întâiul născut, lediael, al doilea, Zebadia, al treilea, latniel, al patrulea.
- ³Elam, al cincilea, Iohanen, al șaselea, Elioenai, al șaptelea.
- ⁴Fiii lui Obed-Edom. Șemaia, întâiul născut, Iozabad, al doilea, Ioah al treilea, Sacar al patrulea, Netaneel, al cincilea,
- ⁵Amiel, al șaselea, Isahar al șaptelea, Peultai al optulea; căci Dumnezeu îl binecuvântase.
- ⁶Fiului său Șemaia i s-au născut fii, care au stăpânit în casa tatălui lor, căci erau oameni viteji;
- ⁷fiii lui Șemaia: Otni, Refael, Obed, Elzabad și frații săi, oameni viteji, Elihu și Semaia.
- ⁸Toți aceștia erau fiii lui Obed-Edom, ei, fiii și frații lor; erau oameni plini de vlagă și de putere pentru slujbă, șazeci și doi de ai lui Obed-Edom.
- ⁹Fiii și frații lui Meșelemia, oameni viteji, erau în număr de optsprezece. -
- ¹⁰Din fiii lui Merari: Hosa, care avea ca fii pe: Șimri, căpetenia, pus căpetenie de tatăl său, măcar că nu era el întâiul născut:

¹¹Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea. Toți fiii și frații lui Hosa erau în număr de treisprezece.

¹²Acestor cete de ușieri, căpeteniilor acestor oameni și fraților lor, a fost încredințată paza pentru slujba Casei Domnului.

¹³Au tras la sorț, pentru fiecare ușă, mici și mari, după casele lor părintești.

¹⁴Sorțul a căzut pe Șelemia pentru partea de răsărit. Au tras la sorț pentru fiul său Zaharia, care era un sfetnic înțelept, și i-a căzut la sorț partea de miază-noapte.

¹⁵Partea de miazăzi a căzut lui Obed-Edom, iar casa magaziiilor a căzut fiilor săi.

¹⁶Partea de apus a căzut lui Șupim și lui Hosa, cu ușa Șalechet, pe drumul care suia sus: o strajă era în fața alteia.

¹⁷La răsărit erau șase Leviți, la miazănoapte, patru pe zi, la miazăzi patru pe zi, și patru la magazii, câte doi în două locuri deosebite;

¹⁸spre mahala, la apus: patru spre drum, doi spre mahala.

¹⁹Acestea sunt cetele ușierilor, dintre fiii Coreiților și dintre fiii lui Merari.

²⁰Unul din Leviți, Ahia, avea grija vistieriilor Casei lui Dumnezeu și vistieriilor lucrurilor sfinte.

1Cron 28.12;Mal 3.10;

²¹Dintre fiii lui Laedan, fiii Gherșoniților ieșiți din Laedan, căpeteniile caselor părintești ale lui Laedan, Gherșonitul, erau: Iehieli,

²²și fiii lui Iehieli, Zetam și fratele său Ioel, care păzeau vistieriile Casei Domnului.

²³Dintre Amramiți, Ițehariți, Hebroniți și Uzieliți,

²⁴era Șebuel, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, care îngrijea de vistierii.

1Cron 23.16;

²⁵Dintre frații lui, ieșiți din Eliezer, al cărui fiu a fost Rehabia, al cărui fiu a fost Isaia, al cărui fiu a fost Ioram, al cărui fiu a fost Zicri, al cărui fiu a fost Șelomit,

1Cron 23.18;

²⁶erau Șelomit și frații săi, care păzeau toate vistieriile lucrurilor sfinte, pe care le închinaseră împăratul David, capii caselor părintești, căpeteniile peste mii și sute, și căpeteniile oștirii: le închinaseră

²⁷din prada luată la război, pentru întreținerea Casei Domnului.

²⁸Tot ce fusese închinat de Samuel, văzătorul, de Saul, fiul lui Chis, de Abner, fiul lui Ner, de Ioab, fiul Teruiei, toate lucrurile închinete erau sub paza lui Șelomit și a fraților săi.

1Sam 9.9;

Orânduirea judecătorilor.

²⁹Dintre Itehariți: Chenania și frații săi erau întrebuințați pentru treburile de afară, ca dregători și judecători în Israel.

1Cron 23.4;

³⁰Dintre Hebroniți: Hașabia și frații săi, oameni viteji, în număr de o mie șapte sute, aveau privegherea asupra lui Israel, dincoace de Iordan, la apus, pentru toate treburile Domnului și pentru slujba împăratului.

³¹În ce privește pe Hebroniți, a căror căpetenie era Ieria, s-au făcut, în al patruzecilea an al domniei lui David, cercetări cu privire la ei, după spițele lor de neam, și după casele lor părintești, și s-au găsit între ei la laezer în Galaad oameni viteji.

1Cron 23.19; Ios 21.39;

³²Frații lui Ieria, oameni viteji, erau în număr de două mii șapte sute capi de case părintești. Împăratul David i-a pus peste Rubeniți, peste Gadiți și peste jumătatea seminției lui Manase, pentru toate treburile lui Dumnezeu și pentru treburile împăratului.

2Cron 19.11;

27

Căpeteniile oștirii.

¹Aceștia sunt copiii lui Israel, după numărul lor, capii caselor părintești, căpeteniile peste mii și peste sute, și slujbași în slujba împăratului pentru tot ce privea șirul cetelor, sosirea și plecarea lor, lună după lună, în toate lunile anului; fiecare ceată era de douăzeci și patru de mii de oameni.

²În fruntea celei dintâi cete, pentru luna întâi, era Iașobeam, fiul lui Zabdiel: și avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

2Sam 23.8;1Cron 11.11;

³El era din fiii lui Pereț, și era capul tuturor căpeteniilor oștirii în luna întâi.

⁴În fruntea cetei din luna a doua era Dodai, Ahohitul; Miclot era unul din capii cetei sale. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

⁵Capul cetei a treia, pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada, capul; și el avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

⁶Acest Benaia era un viteaz dintre cei treizeci și în fruntea celor treizeci. Fiul său Amizadab era una din căpeteniile cetei sale.

2Sam 23.20-23;1Cron 11.22;

⁷Al patrulea, pentru luna a patra, era Asael, fratele lui Ioab; și, după el, fiul său Zebadia. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

2Sam 23.24;1Cron 11.26;

⁸Al cincilea, pentru luna a cincea, era căpetenia Șamehut, Izrahitul. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

⁹Al șaselea, pentru luna a șasea, era Ira, fiul lui Icheș, Tecoitul. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

1Cron 11.28;

¹⁰Al șaptelea, pentru luna a șaptea, era Heleț, Pelonitul, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci de mii de oameni.

1Cron 11.27;

¹¹Al optulea, pentru luna a opta, era Sibecai, Hușatitul, din familia Zerahiților. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

2Sam 21.18;1Cron 11.29;

¹²Al nouălea, pentru luna a noua, era Abiezer, din Anatot, din Beniamiți. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

1Cron 11.28;

¹³Al zecelea, pentru luna a zecea, era Maharai, din Netofa, din familia Zerahiților. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

2Sam 23.28;1Cron 11.30;

¹⁴Al unsprezecelea, pentru luna a unsprezecea, era Benaia, din Piraton, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

1Cron 11.31;

¹⁵Al doisprezecelea, pentru luna a douăsprezecea, era Heldai din Netofa, din familia lui Otniel. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

1Cron 26.30;

Capii semințiilor.

¹⁶Iată capii semințiilor lui Israel. Capul Rubeniților: Eliezer, fiul lui Zicri; al Simeoniților: Șefatia, fiul lui Maaca;

¹⁷al Leviților: Hașabia, fiul lui Chemuel; al familiei lui Aaron: Țadoc;

¹⁸al lui Iuda: Elihu, din frații lui David: al lui Isahar: Omri, fiul lui Micael;

1Sam 16.6;

¹⁹al lui Zabulon: Ișemaia, fiul lui Obadia; al lui Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel;

²⁰al fiilor lui Efraim: Hosea, fiul lui Azazia;

²¹al jumătății seminției lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; al jumătății seminției lui Manase din Galaad: Ido, fiul lui Zaharia; al lui Benjamin: Iaasiel, fiul lui Abner:

²²al lui Dan: Azareel, fiul lui Ieroham. Aceștia sunt capii semințiilor lui Israel.

²³David n-a făcut numărătoarea celor în vârstă de la douăzeci de ani în jos din Israel, căci Domnul făgăduise că va înmulți pe Israel ca stelele cerului.

Gen 15.5;

²⁴Ioab, fiul Țeruiei, începuse numărătoarea, dar n-a isprăvit-o, căci Domnul Se mâniase pe Israel, din pricina acestei numărători, care n-a fost trecută în Cronicile împăratului David.

2Sam 24.15;1Cron 21.7;

Slujitorii și slujbașii curții.

²⁵Azmavet, fiul lui Adiel, era pus peste vistieriile împăratului; Ionatan, fiul lui Ozia, peste merindele din ogoare, cetăți, sate și turnuri;

²⁶Ezri, fiul lui Chelub, peste lucrătorii de la țară, care lucrau pământul;

²⁷Șimei, din Rama, peste vii: Zabdi, din Șefam, peste pivnițele cu vin din vii;

²⁸Baal-Hanan, din Gheder, peste măslini și sicomori în câmpie; loaș, peste magaziiile de untdelemn;

²⁹Șitrai, din Saron, peste boii care pășteau în Saron; Șafat, fiul lui Adlai, peste boii din văi;

³⁰Obil, Ismaelitul, peste cămile; lehdia, din Meronot, peste măgărițe;

³¹Iaziz, Hagarenitul, peste oi. Toți aceștia erau îngrijitori puși peste averile împăratului David.

³²Ionatan, unchiul lui David, era sfetnic, om cu minte și învățat; lehiel, fiul lui Hacmoni, era lângă fiii împăratului;

³³Ahitofel era sfetnicul împăratului; Hușai, Architul, era prietenul împăratului;

2Sam 15.12;2Sam 15.37;2Sam 16.16;

³⁴după Ahitofel au fost sfetnici: Iehoiada, fiul lui Benaia, și Abiatar; Ioab era căpetenia oștirii împăratului.

1Împ 1.7;1Cron 11.6;

28

David înfățișează pe Solomon.

¹David a chemat la Ierusalim toate căpeteniile lui Israel, căpeteniile semințiilor, căpeteniile cetelor din slujba împăratului, căpeteniile peste mii și căpeteniile peste sute, pe cei mai mari peste toate averile și turmele împăratului și ale fiilor săi, pe dregători, pe viteji și pe toți voinicii.

1Cron 27.16;1Cron 27.1-2;1Cron 27.25;1Cron 11.10;

²Împăratul David s-a sculat în picioare și a zis: "Ascultați-mă, fraților și poporul meu! Aveam de gând să zidesc o casă de odihnă pentru chivotul legământului Domnului și pentru așternutul picioarelor Dumnezeului nostru, și mă pregăteam s-o zidesc.

2Sam 7.2;Ps 132.3-5;Ps 99.5;Ps 132.7;

³Dar Dumnezeu mi-a zis: "Să nu zidești o casă Numelui Meu, căci ești un om de război și ai vărsat sânge."

2Sam 7.5-13;1Împ 5.3;1Cron 17.4;1Cron 22.8;

⁴Domnul, Dumnezeul lui Israel, m-a ales din toată casa tatălui meu, pentru ca să fiu împărat al lui Israel pe vecie; căci pe Iuda l-a ales căpetenie, casa tatălui meu a ales-o din casa lui Iuda, și dintre fiii tatălui meu pe mine m-a pus să domnesc peste tot Israelul.

⁵Dintre toți fiii mei - căci Domnul mi-a dat mulți fii - a ales pe fiul meu Solomon, ca să-l pună pe scaunul de domnie al împărăției Domnului, peste Israel.

1Cron 3.1;1Cron 23.1;1Cron 22.9;

⁶El mi-a zis: "Fiul tău Solomon îmi va zidi casa și curțile; căci l-am ales ca fiu al Meu; și-i voi fi Tată.

2Sam 7.13-14;1Cron 22.9-10;2Cron 1.9;

⁷Îi voi întări împărăția pe vecie, dacă se va ține, ca astăzi, de împlinirea poruncilor și rânduielilor Mele."

1Cron 22.13;

⁸Acum, înaintea întregului Israel, înaintea adunării Domnului, și în fața Dumnezeului nostru care vă aude, păziți și puneți-vă la inimă toate poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, ca să stăpâniți această bună țară, și s-o lăsați de moștenire fiilor voștri după voi pe vecie.

⁹Și tu, fiule Solomoane, cunoaște pe Dumnezeul tatălui tău, și slujește-l cu toată inima și cu un suflet binevoitor; căci Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gândurile. Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine; dar dacă-L vei părăsi, te va lepăda și El pe vecie.

Ier 9.24;Osea 4.1;Ioan 17.3;2Împ 20.3;Ps 101.2;1Sam 16.7;1Împ 8.39;1Cron 29.17;Ps 7.9; Ps 13.9;Prov 17.3;Ier 11.20;Ier 17.10;Ier 20.12;Apoc 2.23;2Cron 15.2;

¹⁰Vezi acum că Domnul te-a ales, ca să zidești o casă care să-l slujească de locaș sfânt. Întărește-te și lucrează."

1Cron 28.6;

David dă lui Solomon tot ce strânsese pentru Templu.

¹¹David a dat fiului său Solomon, chipul prispei și clădirilor, odăilor vistieriei, odăilor de sus, odăilor dinăuntru, și al odăii pentru scaunul îndurării.

Ex 25.40;1Cron 28.19;

¹²I-a dat planul a tot ce avea în minte cu privire la curțile Casei Domnului, și toate odăile de jur împrejur pentru vistieriile Casei lui Dumnezeu și vistieriile sfântului locaș,

1Cron 26.20;

¹³și cu privire la cetele preoților și Leviților, la tot ce privea slujba Casei Domnului, și la toate uneltele pentru slujba Casei Domnului.

¹⁴I-a dat chipul uneltelor de aur, cu greutatea celor ce trebuiau să fie de aur pentru toate uneltele fiecărei slujbe; și chipul tuturor uneltelor de argint, cu greutatea lor, pentru toate uneltele fiecărei slujbe.

¹⁵A dat greutatea sfeșnicelor de aur și a candelelor lor de aur cu greutatea fiecărui sfeșnic și a candelelor lui; și greutatea sfeșnicelor de argint, cu greutatea fiecărui sfeșnic și a candelelor lui, după întrebuițarea fiecărui sfeșnic.

¹⁶I-a dat greutatea de aur pentru mesele pâinilor pentru punerea înaintea, pentru fiecare masă; și greutatea de argint pentru mesele de argint.

¹⁷I-a dat chipul furculițelor, ligheanelor și ceștilor de aur curat; chipul potirelor de aur, cu greutatea fiecărui potir, și a potirelor de argint, cu greutatea fiecărui potir;

¹⁸și chipul altarului tămâii în aur curățit, cu greutatea lui. I-a mai dat și chipul carului heruvimilor de aur, care își întind aripile și acoperă chivotul legământului Domnului.

Ex 25.18-22;1Sam 4.4;1Împ 6.23;

¹⁹"Toate acestea", a zis David, "toate lucrările izvodului acestuia, mi le-a făcut cunoscut Domnul, însemnându-le în scris cu mâna Lui."

Ex 25.44;1Cron 28.11-12;

²⁰David a zis fiului său Solomon: "Întărește-te, îmbărbătează-te, și lucrează; nu te teme, și nu te înspăimânta. Căci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, până se va isprăvi toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului.

Deut 31.7-8;Ios 1.6-9;1Cron 22.13;Ios 1.5;

²¹Iată, ai lângă tine cetele preoților și Leviților pentru toată slujba Casei lui Dumnezeu; și iată că ai lângă tine, pentru toată lucrarea, toți oamenii

binevoitori și îndemânatici în tot felul de lucrări, și căpeteniile și tot poporul, supuși la toate poruncile tale."

1Cron Cap 24;1Cron Cap 25;1Cron Cap 26;Ex 35.25-26;Ex 36.1-2;

29

Dărilor bogate pentru zidirea Templului.

¹Împăratul David a zis întregii adunări: "Fiul meu Solomon, singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tânăr și plătând, și lucrarea este însemnată, căci casa aceasta nu este pentru un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu.

1Împ 3.7;1Cron 22.5;Prov 4.3;

²Mi-am întrebuițat toate puterile să pregătesc pentru Casa Dumnezeului meu aur pentru ceea ce trebuie să fie de aur, argint pentru ceea ce trebuie să fie de argint, aramă pentru ceea ce trebuie să fie de aramă, fier pentru ceea ce trebuie să fie de fier, și lemn pentru ceea ce trebuie să fie de lemn, pietre de onix și pietre scumpe de legat, pietre strălucitoare și de felurite culori, tot felul de pietre scumpe, și marmură albă multă.

Isa 54.11-12;Apoc 21.18;

³Mai mult, în dragostea mea pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul și argintul pe care-l am, afară de tot ce am pregătit pentru casa sfântului locaș:

⁴trei mii de talanți de aur, de aur de Ofir, și șapte mii de talanți de argint curățit, pentru îmbrăcarea pereților clădirilor,

1Împ 9.28;

⁵aurul pentru ceea ce trebuie să fie de aur, și argintul pentru ceea ce trebuie să fie de argint, și pentru toate lucrările pe care le vor face lucrătorii. Cine vrea să-și mai aducă de bunăvoie astăzi darurile înaintea Domnului?"

⁶Căpeteniile caselor părintești, căpeteniile semințiilor lui Israel, căpeteniile peste mii și peste sute, și îngrijitorii averii împăratului au adus daruri de bunăvoie.

1Cron 27.1;1Cron 27.25;

⁷Au dat pentru slujba Casei lui Dumnezeu: cinci mii de talanți de aur, zece mii de darici, zece mii de talanți de argint, optsprezece mii de talanți de aramă, și o sută de mii de talanți de fier.

⁸Cei ce aveau pietre scumpe le-au dat pentru vistieria Casei Domnului în mâinile lui Iehiel, Gherșonitul.

1Cron 26.21;

⁹Poporul s-a bucurat de darurile lor de bunăvoie, căci le dădeau cu dragă inimă Domnului; și împăratul David de asemenea s-a bucurat mult.

2Cor 9.7;

Rugăciunea lui David.

**¹⁰David a binecuvântat pe Domnul în fața întregii adunări. El a zis:
"Binecuvântat să fii Tu din veac în veac, Doamne, Dumnezeul părintelui nostru Israel!**

¹¹A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de orice!

Mat 6.13;1Tim 1.17;Apoc 5.13;

¹²De la Tine vine bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta este tăria și puterea, și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile.

Rom 11.36;

¹³Acum, Dumnezeul nostru, Te laudăm, și prea mărim Numele Tău cel slăvit.

¹⁴Căci ce sunt eu, și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bună voie? Totul vine de la Tine, și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.

¹⁵Înaintea Ta noi suntem niște străini și locuitori, ca toți părinții noștri. Zilele noastre pe pământ sunt ca umbra, și fără nici o nădejde.

Ps 39.12;Evr 11.13;1Pet 2.11;Iov 14.2;Ps 90.9;Ps 102.11;Ps 144.4;

¹⁶Doamne, Dumnezeul nostru, din mâna Ta vin toate aceste bogății, pe care le-am pregătit ca să-Ți zidim o casă, Ție, Numelui Tău celui sfânt, și ale Tale sunt toate.

¹⁷Știu, Dumnezeule, că Tu cercetezi inima, și că iubești curăția de inimă; de aceea Ți-am adus toate aceste daruri de bunăvoie în curăția inimii mele, și am văzut acum cu bucurie pe poporul Tău, care se află aici, aducându-Ți de bunăvoie darurile lui.

1Sam 16.7;1Cron 28.9;Prov 11.20;

¹⁸Doamne, Dumnezeul părinților noștri Avraam, Isaac și Israel! Ține totdeauna în inima poporului Tău aceste porniri și aceste gânduri, și întărește-i inima în Tine.

¹⁹Dă fiului meu Solomon o inimă bună, ca să păzească poruncile Tale, învățăturile Tale, și legile Tale, ca să împlinească toate aceste lucruri, și să zidească el casa pentru care am făcut pregătiri."

Ps 72.1;1Cron 29.2;

Ungerea lui Solomon.

²⁰David a zis întregii adunări: "Binecuvântați pe Domnul, Dumnezeul vostru." Și toată adunarea a binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul părinților lor. Ei s-au plecat și s-au închinat înaintea Domnului și înaintea împăratului.

²¹A doua zi după aceasta, au adus ca jertfă și ardere de tot Domnului o mie de viței, o mie de berbeci și o mie de miei, împreună cu jertfele de băutură obișnuite, și alte jertfe în mare număr pentru tot Israelul.

²²Au mâncat și au băut în ziua aceea înaintea Domnului cu mare bucurie, au făcut a doua oară împărat pe Solomon, fiul lui David, l-au uns înaintea Domnului ca domn, și au uns pe Țadoc ca preot.

1Împ 1.35-39;

²³Solomon a șezut pe scaunul de domnie al Domnului, ca împărat în locul tatălui său David. El a propășit, și tot Israelul l-a ascultat.

²⁴Toate căpeteniile și vitejii, și chiar toți fiii împăratului David s-au supus împăratului Solomon.

Ecl 8.2;

²⁵Domnul a înălțat tot mai mult pe Solomon, sub ochii întregului Israel, și i-a făcut domnia mai strălucită decât a fost a oricărui împărat al lui Israel înaintea lui.

1Împ 3.13;2Cron 1.12;Ecl 2.9;

Moartea lui David.

²⁶David, fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul.

²⁷Vremea cât a domnit peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a domnit șapte ani, și la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani.

2Sam 5.4;1Împ 2.11;2Sam 5.5;

²⁸A murit la o bătrânețe fericită, sătul de zile, de bogăție și de slavă. Și în locul lui, a domnit fiul său Solomon.

Gen 25.8;1Cron 23.1;

²⁹Faptele împăratului David, cele dintâi și cele de pe urmă, sunt scrise în cartea lui Samuel văzătorul, și în cartea proorocului Natan și în cartea proorocului Gad,

³⁰împreună cu toată domnia și toate isprăvile lui, precum și ce s-a petrecut pe vremea lui, fie în Israel, fie în toate împărățiile celorlalte țări.

Dan 2.21;

A DOUA CARTEA A CRONICILOR (SAU CARTEA A DOUA PARALIPOMENE în Septuaginta) ISTORIA LUI SOLOMON

(Capitolele 1-9. Faptele Apostolilor 7.47.)

1

Solomon împărat.

¹Solomon, fiul lui David, s-a întărit în domnie; Domnul, Dumnezeuul lui, a fost cu el; și l-a înălțat din ce în ce mai mult.

1Împ 2.46;Gen 39.2;1Cron 29.25;

²Solomon a poruncit întregului Israel, căpeteniilor peste mii și sute, judecătorilor, mai marilor întregului Israel, căpeteniilor caselor părintești;

1Cron 27.1;

³și Solomon s-a dus cu toată adunarea la înălțimea de la Gabaon. Acolo se afla cortul întâlnirii lui Dumnezeu, făcut în pustie de Moise, robul Domnului.

1Împ 3.4;1Cron 16.39;1Cron 21.29;

⁴Dar chivotul lui Dumnezeu fusese mutat de David din Chiriatiarim la locul pe care i-l pregătise, căci îi întinsese un cort la Ierusalim.

2Sam 6.2-17;1Cron 15.1;

⁵Tot acolo se afla, înaintea cortului Domnului, altarul de aramă pe care-l făcuse Bețalel, fiul lui Uri, fiul lui Hur.

Ex 27.1-2; Ex 38.1-2; Ex 31.2;

⁶Solomon și adunarea au căutat pe Domnul. Și acolo, pe altarul de aramă care era înaintea cortului întâlnirii, a adus Solomon Domnului o mie de arderi de tot.

1Împ 3.4;

⁷În timpul nopții, Dumnezeu S-a arătat lui Solomon, și i-a zis: "Cere ce vrei să-ți dau."

1Împ 3.5-6;

⁸Solomon a răspuns lui Dumnezeu: "Tu ai arătat o mare bunăvoință tatălui meu David, și m-ai pus să domnesc în locul lui.

1Cron 28.5;

⁹Acum, Doamne Dumnezeule, împlinescă-se făgăduința Ta, făcută tatălui meu David, fiindcă m-ai pus să domnesc peste un popor mare la număr ca pulberea pământului!

1Împ 3.7-8;

¹⁰Dă-mi dar înțelepciune și pricepere, ca să știu cum să mă port în fruntea acestui popor! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta atât de mare?"

1Împ 3.9; Num 27.17; Deut 31.2;

¹¹Dumnezeu a zis lui Solomon: "Fiindcă dorința aceasta este în inima ta, fiindcă nu ceri nici bogății, nici averi, nici slavă, nici moartea vrăjmașilor tăi, nici chiar o viață lungă, ci ceri pentru tine înțelepciune și pricepere ca să judeci pe poporul Meu, peste care te-am pus să domnești,

1Împ 3.11-13;

¹²Înțelepciunea și priceperea îți sunt date. Îți voi da, pe deasupra, bogății, averi și slavă, cum n-a mai avut niciodată nici un împărat înaintea ta, și cum nici nu va mai avea după tine."

1Cron 29.25; 2Cron 9.22; Ecl 2.9;

Avuția lui Solomon.

¹³Solomon s-a întors la Ierusalim, după ce a părăsit înălțimea de la Gabaon și cortul întâlnirii. Și a domnit peste Israel.

¹⁴Solomon a strâns care și călăreți; avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a așezat în cetățile unde ținea carele și la Ierusalim lângă împărat.

1Împ 4.26;1Împ 10.26;2Cron 9.25;

¹⁵Împăratul a făcut argintul și aurul tot atât de obișnuite la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot atât de obișnuiți ca sicomorii care cresc în câmpie.

1Împ 10.27;2Cron 9.27;lov 22.24;

¹⁶Solomon își aducea caii din Egipt; o ceată de negustori ai împăratului se duceau și-i luau în cete pe un preț hotărât;

1Împ 10.28-29;2Cron 9.28;

¹⁷se duceau și aduceau din Egipt un car cu șase sute de sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli. Tot așa aduceau și pentru toți împărații Hetiților și pentru împărații Siriei.

2

Pregătirile lui Solomon pentru zidirea Templului.

¹Solomon a poruncit să se zidească o casă Numelui Domnului și o casă împărătească pentru el.

1Împ 5.5;

²Solomon a numărat șaptezeci de mii de oameni, ca să ducă sarcinile, optzeci de mii ca să taie pietre pe munte, și trei mii șase sute ca să-i privegheze.

1Împ 5.15;2Cron 2.18;

³Solomon a trimis să spună lui Hiram, împăratul Tirului: "Fă-mi și mie cum ai făcut tatălui meu David, căruia i-ai trimis cedri, ca să-și zidească o casă de locuit.

1Cron 14.1;

⁴Iată, eu înalț o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu, ca să l-o închin Lui, să ard înaintea Lui tămâie mirositoare, să aduc necurmat în ea pâinile pentru punerea înaintea, și să aduc arderile de tot de dimineață și de seară,

în zilele de Sabat, de lună nouă, și de sărbătoare ale Domnului, Dumnezeului nostru, după o lege veșnică pentru Israel.

2Cron 2.1;Ex 30.7;Ex 25.30;Lev 24.8;Num 28.3-11;

⁵Casa pe care o voi zidi trebuie să fie mare, căci Dumnezeul nostru este mai mare decât toți dumnezeii.

Ps 135.5;

⁶Dar cine poate să-l zidească o casă, când cerurile și cerurile cerurilor nu-L pot cuprinde? Și cine sunt eu, ca să-l zidesc o casă, decât doar ca să ard tămâie înaintea Lui?

1Împ 8.27;2Cron 6.18;Isa 66.1;

⁷Trimite-mi dar un om iscusit în lucrarea aurului, argintului, aramei și fierului, a materiilor vopsite în purpură, a materiilor de culoarea cârmăzului și de culoare albastră, și care să cunoască săpătura în lemn, ca să lucreze cu meșterii iscusiți care sunt la mine în Iuda și la Ierusalim și pe care i-a ales tatăl meu David.

1Cron 22.15;

⁸Trimite-mi din Liban și lemn de cedru, de chiparos și de santal; căci știu că slujitorii tăi se pricep să taie lemne din Liban. Iată că slujitorii mei vor fi cu ai tăi.

1Împ 5.6;

⁹Să mi se pregătească lemn din belșug, căci casa pe care o voi zidi, va fi mare și măreață.

¹⁰Slujitorilor tăi care vor tăia, care vor doborî jos lemnele, le voi da douăzeci de mii de cori de grâu treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn."

1Împ 5.11;

¹¹Hiram, împăratul Tirului, a răspuns astfel, printr-o scrisoare, pe care a trimis-o lui Solomon: "Pentru că Domnul iubește pe poporul Său, de aceea te-a pus împărat peste ei."

1Împ 10.9;2Cron 9.8;

¹²Hiram a mai zis: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a făcut cerurile și pământul, că a dat împăratului David un fiu înțelept, priceput și cuminte, care va zidi o casă Domnului și o casă împărătească pentru el!

1Împ 5.7;Gen 1.2;Ps 33.6;Ps 102.25;Ps 124.8;Ps 136.5-6;Fapt 4.24;Fapt 14.15;Apoc 10.6;

¹³Îți trimit dar un om meșter și priceput, pe Hiram-Abi,

¹⁴fiul unei femei dintre fetele lui Dan, și al unui tată Tirian. El este meșter pentru lucrările în aur, în argint, în aramă și în fier, în piatră și în lemn, în materii vopsite, în purpură și în albastru, în materii de vison și cârmâz, și pentru orice fel de săpături și lucruri meșteșugite, care i se dau de făcut. El va lucra cu oamenii tăi iscusiți și cu oamenii iscusiți ai domnului meu David, tatăl tău.

1Împ 7.13-14;

¹⁵Acum, domnul meu să trimită slujitorilor tăi grâul, orzul, untdelemnul și vinul de care a vorbit.

2Cron 2.10;

¹⁶Și noi vom tăia lemne din Liban atât cât vei avea nevoie; și le vom trimite pe mare în plute până la lafo, și de acolo tu le vei sui la Ierusalim."

1Împ 5.8-9;

¹⁷Solomon a numărat pe toți străinii care erau în țara lui Israel, și a căror numărătoare fusese făcută de tatăl său David. S-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute.

2Cron 2.2;1Împ 5.13-16;1Împ 9.20-21;2Cron 8.7-8;1Cron 22.2;

¹⁸Și a luat din ei șaptezeci de mii, ca să poarte sarcinile, optzeci de mii să taie pietre în munte, și trei mii șase sute, ca să privegheze și să îndemne pe popor la lucru.

2Cron 2.2;

3

Zidirea Templului.

¹Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, lebusitul.

1Împ 6.1;Gen 22.2-14;1Cron 21.18;1Cron 22.1;

²A început să zidească în a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui.

³Lată pe ce temelii a zidit Solomon Casa lui Dumnezeu. Lungimea, în coți de măsura cea veche a coților, era de șaizeci de coți, iar lățimea de douăzeci de coți.

1împ 6.2;

⁴Pridvorul dinainte avea douăzeci de coți lungime, cât era de lată casa, și o sută douăzeci de coți înălțime; Solomon l-a acoperit pe dinăuntru cu aur curat.

1împ 6.3;

⁵A îmbrăcat cu lemn de chiparos casa cea mare, a acoperit-o cu aur curat, și a săpat pe ea finici și împletituri de lăntișoare.

1împ 6.17;

⁶A acoperit casa cu pietre scumpe ca podoabă; și aurul era aur din Parvaim.

⁷A acoperit cu aur casa, bârnele, pragurile, pereții și ușile, și a pus să sape heruvimi pe pereți.

⁸A făcut casa Locului prea sfânt. Ea era lungă de douăzeci de coți, cât lărgimea casei, și largă de douăzeci de coți. A acoperit-o cu aur curat, care prețuia șase sute de talanți.

⁹Greutatea aurului pentru cuie se ridica la cincizeci de sicli. A îmbrăcat cu aur și odăile de sus.

¹⁰A făcut în casa Locului prea sfânt doi heruvimi săpați, și i-a acoperit cu aur.

1împ 6.23;

¹¹Aripile heruvimilor aveau o lungime de douăzeci de coți. Aripa celui dintâi, lungă de cinci coți, atingea zidul casei; și cealaltă aripă, lungă tot de cinci coți, atinge aripa celui de al doilea heruvim.

¹²Aripa celui de al doilea heruvim, lungă de cinci coți, atingea zidul casei; și cealaltă aripă, lungă tot de cinci coți, se unea cu aripa celui dintâi heruvim.

¹³Aripile acestor heruvimi, întinse, aveau douăzeci de coți. Ei stăteau în picioare, cu fața întoarsă spre casă.

¹⁴A făcut perdeaua albastră, purpurie și cărămizie, și de in subțire, și a lucrat heruvimi pe ea.

Ex 26.31;Mat 27.51;Evr 9.3;

Cei doi stâlpi de aramă.

¹⁵A făcut înaintea casei doi stâlpi de treizeci și cinci de coți înălțime, cu un cap de cinci coți în vârful lor.

1Împ 7.15-21;Ier 52.21;

¹⁶A făcut niște rețele ca acelea care erau în Locul prea sfânt, și le-a pus pe vârful stâlpilor. Apoi a făcut o sută de rodii pe care le-a pus pe rețele.

1Împ 7.20;

¹⁷A așezat stâlpii în partea dinainte a Templului, unul la dreapta și altul la stânga; a numit pe cel de la dreapta Iachin, și pe cel de la stânga Boaz.

1Împ 7.21;

4

Altarul de aramă, marea, și ligheanele.

¹A făcut un altar de aramă, lung de douăzeci de coți, lat de douăzeci de coți, și înalt de zece coți.

Ex 27.1-2;2Împ 16.14;Ezec 43.13-16;

²A făcut marea turnată. Ea avea zece coți de la o margine la alta, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și un fir de treizeci de coți ar fi înconjurat-o.

1Împ 7.23;

³Sub marginea ei, de jur împrejur, erau niște chipuri de boi, câte zece de fiecare cot, de jur împrejurul mării; boii așezați pe două rânduri, erau turnați dintr-o singură bucată cu ea.

1Împ 7.24-26;

⁴Era așezată pe doisprezece boi, dintre care trei întorși spre miazănoapte, trei întorși spre apus, trei întorși spre miazăzi, și trei întorși spre răsărit; marea era așezată pe ei, și toată partea dinapoi a trupurilor lor era înăuntru.

⁵Grosimea ei era de un lat de mână, și marginea, ca marginea unui pahar, era făcută în felul unei flori de crin. Puteau să încapă în ea trei mii de bați.

1Împ 7.26;

⁶A făcut zece ligheane, și a pus cinci la dreapta și cinci la stânga, ca să slujească la curățiri: în ele se spălau feluritele părți ale arderilor de tot. Marea era pentru spălarea preoților.

1Împ 7.38;

Celelalte lucruri și unelte pentru Templu.

⁷A mai făcut zece sfeșnice de aur, după porunca privitoare la ele, și le-a așezat în Templu, cinci la dreapta și cinci la stânga.

1Împ 7.49; Ex 25.31-40; 1Cron 28.12-19;

⁸A mai făcut zece mese, și le-a așezat în Templu, cinci la dreapta și cinci la stânga. A mai făcut o sută de potire de aur.

1Împ 7.48;

⁹A mai făcut curtea preoților, și curtea cea mare, cu porțile ei, ale căror aripi le-a acoperit cu aramă

1Împ 6.36;

¹⁰A așezat marea în partea dreaptă, la miazăzi-răsărit.

1Împ 7.39;

¹¹Hiram a făcut cenușarele, lopețile și potirele. Astfel a isprăvit Hiram lucrarea pe care i-a dat-o împăratul Solomon s-o facă pentru Casa lui Dumnezeu:

1Împ 7.40;

¹²doi stâlpi, cu cele două capete și acoperișurile lor cu cununi de pe vârful stâlpilor; cele două rețele pentru acoperirea celor două acoperișuri ale capetelor de pe vârful stâlpilor;

1Împ 7.41;

¹³cele patru sute de rodii pentru cele două rețele, câte două șiruri de rodii pentru fiecare rețea, pentru acoperirea celor două acoperișuri cu cununi ale capetelor de pe vârful stâlpilor;

1Împ 7.20;

¹⁴cele zece temelii, și cele zece ligheane de pe temelii;

1Împ 7.27-43;

¹⁵marea, și cei doisprezece boi de sub ea;

¹⁶cenușarele, lopețile și furculițele. Toate aceste unelte, pe care le-a dat împăratul Solomon lui Hiram-Abi să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită.

1Împ 7.14-45;

¹⁷Împăratul a pus să le toarne în câmpia Iordanului, într-un pământ cleios, între Sucot și Ţereda.

1Împ 7.46;

¹⁸Solomon a făcut toate aceste unelte în număr atât de mare, încât nu s-a putut cerceta greutatea aramei.

1Împ 7.47;

¹⁹Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pe care se puneau pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

1Împ 7.48-50; Ex 25.30;

²⁰sfeșnicile și candelarele lor de aur curat, care trebuiau aprinse, după poruncă înaintea Locului prea sfânt,

Ex 27.20-21;

²¹florile, candelarele, și mucările de aur, de aur foarte curat:

Ex 25.31;

²²cuțitele, potirele, ceștile și cătuile de aur curat; și aripile de aur pentru ușa dinăuntru a casei, de la intrarea Locului prea sfânt, și pentru ușa casei de la intrarea Templului.

5

¹Astfel a fost isprăvită toată lucrarea pe care a făcut-o Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și toate uneltele pe care le închinase Domnului tatăl său David, și le-a pus în vistieriile Casei lui Dumnezeu.

1Împ 7.51;

Sfințirea Templului.

²Atunci Solomon a strâns la Ierusalim pe bătrânii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe capii familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui David, adică din Sion, chivotul legământului Domnului.

1Împ 8.1;2Sam 6.12;

³Toți bărbații lui Israel s-au adunat la împărat, pentru sărbătoarea din luna a șaptea.

1Împ 8.2;2Cron 7.8-10;

⁴Când au ajuns toți bătrânii lui Israel, Leviții au ridicat chivotul.

⁵Au adus chivotul, cortul întâlnirii, și toate uneltele sfinte care erau în cort: preoții și Leviții le-au dus.

⁶Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, chemată la el, a stat înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, care nu se pot nici socoti, nici număra, din pricina mulțimii lor.

⁷Preoții au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în sfântul locaș al casei, în Locul prea sfânt, sub aripile heruvimilor.

⁸Heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.

⁹Drugilor li se dăduse o astfel de lungime încât capetele lor se vedeau la o depărtare de chivot dinaintea sfântului locaș, dar nu se vedeau de afară. Chivotul a fost acolo până în ziua de azi.

¹⁰În chivot nu erau decât cele două table, pe care le pusese acolo Moise, în Horeb, când a făcut Domnul legământ cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din Egipt.

Deut 10.2-5;2Cron 6.11;

¹¹În clipa când au ieșit preoții din Locul sfânt, - căci toți preoții de față se sfințiseră fără să mai țină șirul cetelor,

¹²și toți Leviții care erau cântăreți: Asaf, Heman, Iedutun, fiii și frații lor, îmbrăcați în in subțire, stăteau la răsăritul altarului cu chimvale, alăute și harfe, și aveau cu ei o sută douăzeci de preoți care sunau din trâmbițe; -

1Cron 25.1;1Cron 15.24;Ps 136;

¹³și când cei ce sunau din trâmbițe și cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: "Căci este

bun, căci îndurarea Lui ține în veci!" în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor.

1Cron 16.34-41;

¹⁴Preoții n-au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.

Ex 40.35;2Cron 7.2;

6

Binecuvântarea rostită de Solomon.

¹Atunci Solomon a zis: "Domnul a zis că vrea să locuiască în întuneric!

1Împ 8.12;Lev 16.2;

²Și eu am zidit o casă care-Ți va fi locuința, un loc unde vei locui în veci!"

³Împăratul și-a întors fața, și a binecuvântat toată adunarea lui Israel. Și toată adunarea lui Israel stătea în picioare.

⁴Și el a zis: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Sa tatălui meu David, și a împlinit prin puterea Sa ce spusese, când a zis:

⁵"Din ziua când am scos pe poporul Meu din țara Egiptului, n-am ales nici o cetate dintre toate semințiile lui Israel, ca să se zidească acolo o casă în care să locuiască Numele Meu, și n-am ales pe nici un om, care să fie căpetenia poporului Meu Israel.

⁶Ci Ierusalimul l-am ales, pentru ca în el să locuiască Numele Meu, și pe David l-am ales, ca să domnească peste poporul Meu Israel!"

2Cron 12.13;1Cron 28.4;

⁷Tatăl meu David avea de gând să zidească o casă Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel.

2Sam 7.2;1Cron 17.1;1Cron 28.2;

⁸Și Domnul a zis tatălui meu David: "Fiindcă ai avut de gând să zidești o casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut gândul acesta.

⁹Numai că nu tu vei zidi casa; ci fiul tău, ieșit din tine, va zidi Numelui Meu o casă."

¹⁰Domnul a împlinit cuvântul pe care-l spusese. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit o casă Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel.

¹¹Am așezat în ea chivotul, în care este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel."

2Cron 5.10;

Rugăcinea lui Solomon.

¹²Solomon s-a așezat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel, și a întins mâinile.

1Împ 8.22;

¹³Căci Solomon făcuse o treaptă de aramă, și o pusese în mijlocul curții. Ea era lungă de cinci coți, lată de cinci coți, și înaltă de trei coți; a șezut pe ea, s-a așezat în genunchi în fața întregii adunări a lui Israel, și a întins mâinile spre cer.

¹⁴Și a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, în ceruri și pe pământ: Tu ții legământul și îndurarea Ta față de robii Tăi, care umblă înaintea Ta cu toată inima lor!

Ex 15.11;Deut 4.39;Deut 7.9;

¹⁵Astfel, Ți-ai ținut cuvântul dat robului Tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta, îplinești astăzi prin puterea Ta.

1Cron 22.9;

¹⁶Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu David, când ai zis: "Niciodată nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia seama la calea lor și să meargă în legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea."

2Sam 7.12-16;1Împ 2.4;1Împ 6.12;2Cron 7.18;Ps 132.12;

¹⁷Împlinească-se dar, Doamne, Dumnezeul lui Israel, făgăduința pe care ai făcut-o robului Tău David!

¹⁸Dar ce! Să locuiască Dumnezeu cu adevărat împreună cu omul pe pământ? Iată că cerurile, și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde: cu cât mai puțin această casă, pe care am zidit-o eu!

2Cron 2.6;Isa 66.1;Fapt 7.49;

19 Totuși, Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea robului Tău și la cererea lui! Ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău.

20 Ochii Tăi să fie zi și noapte deschiși peste casa aceasta, peste locul despre care ai zis că acolo va fi Numele Tău! Ascultă rugăciunea pe care o face robul Tău în locul acesta!

21 Ascultă cererile robului Tău și ale poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă și iartă!

22 Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său, și se va pune peste el un jurământ ca să-l facă să jure, și dacă va veni să jure înaintea altarului Tău, în casa aceasta, -

23 ascultă-l din ceruri, lucrează, și judecă pe robii Tăi: osândește pe cel vinovat, și fă ca purtarea lui să cadă asupra capului lui; fă dreptate celui nevinovat, și răsplătește-i, după nevinovăția lui!

24 Când poporul tău Israel va fi bătut de vrăjmaș, pentru că a păcătuit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă Ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta, -

25 ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel, și adu-i înapoi în țara pe care ai dat-o lor și părinților lor.

26 Când cerul va fi închis, și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor lor împotriva Ta: dacă se vor ruga în acest loc, și vor da slavă Numelui Tău, și dacă se vor întoarce de la păcatele lor (pentru că-i vei fi pedepsit),

1Împ 17.1;

27 ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău Israel, învață-i calea cea bună în care trebuie să meargă, și trimite ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău!

28 Când vor fi în țară foametea, ciuma, rugina în grâu, și mālura, lăcustele de un soi sau altul, când vrăjmașul va împresura pe poporul Tău, în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de vreun fel:

2Cron 20.9;

29 dacă un om, dacă tot poporul Tău Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște rana și durerea și va întinde mâinile spre casa aceasta, -

³⁰ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; răsplătește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști inima fiecăruia, - căci numai Tu cunoști inima copiilor oamenilor, -

1Cron 28.9;

³¹ca să se teamă de Tine, și să umble în căile Tale tot timpul cât vor trăi în țara, pe care ai dat-o părinților noștri!

³²Când străinul, care nu este din poporul tău Israel, va veni dintr-o țară depărtată, din pricina numelui Tău celui mare, din pricina mâinii Tale celei tari și din pricina brațului Tău întins, când va veni să se roage în casa aceasta, -

Ioan 12.20;Fapt 8.27;

³³ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și dă străinului acela tot ce-Ți va cere, pentru ca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău, să se teamă de Tine, ca poporul Tău Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste casa aceasta, pe care am zidit-o!

³⁴Când va ieși poporul Tău la luptă împotriva vrăjmașilor lui, urmând calea pe care îi vei porunci s-o urmeze: dacă Ți vor face rugăciuni, cu privirile îndreptate spre cetatea aceasta pe care ai ales-o și spre casa pe care am zidit-o în Numele Tău, -

³⁵ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate!

³⁶Când vor păcătui împotriva Ta, - căci nu este om care să nu păcătuiască, - și când vei fi mâniat împotriva lor și-i vei da în mâna vrăjmașului, care-i va duce robi într-o țară depărtată sau apropiată:

Prov 20.9;Ecl 7.20;Iac 3.2;1Ioan 1.8;

³⁷dacă își vor veni în fire în țara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine, și Ți vor face cereri în țara robiei lor, și vor zice: "Am păcătuit, am săvârșit fărădelegi, am făcut rău!"

³⁸dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, în țara robiei lor, unde au fost duși robi, dacă-Ți vor face rugăciuni, cu privirile întoarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am zidit-o Numelui Tău, -

³⁹ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate: iartă poporului Tău păcatele făcute împotriva Ta!

⁴⁰Acum, Dumnezeule, ochii Tăi să fie deschiși, și urechile să-Ți fie cu luare aminte la rugăciunea făcută în locul acesta!

⁴¹Acum, Doamne, Dumnezeule, scoală-Te, vino la locul Tău de odihnă, Tu și chivotul măreției Tale. Preoții Tăi, Doamne Dumnezeule, să fie îmbrăcați cu mântuirea, și preaiubiții Tăi să se bucure de fericire!

Ps 132.8-16;1Cron 28.2;1Neem 9.25;

⁴²Doamne Dumnezeule, nu îndepărta pe unsul Tău, adu-Ți aminte de bunătățile făgăduite robului Tău David!"

Ps 132.1;Isa 55.3;

7

Sfârșitul sfințirii.

¹Când și-a isprăvit Solomon rugăciunea, s-a pogorât foc din cer și a mistuit arderea de tot și jertfele, și slava Domnului a umplut casa.

1Împ 8.54;Lev 9.24;Jud 6.21;1Împ 18.38;

²Preoții nu puteau să intre în Casa Domnului, căci slava Domnului umplea Casa Domnului.

2Cron 5.14;

³Toți copiii lui Israel au văzut pogorându-se focul și slava Domnului peste casă; ei și-au plecat fața la pământ pe pardoseală, s-au închinat, și au lăudat pe Domnul, zicând: "Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!"

⁴Împăratul și tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului.

1Împ 8.62-63;

⁵Împăratul Solomon a junghiat douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au făcut împăratul și tot poporul sfințirea Casei lui Dumnezeu.

⁶Preoții stăteau la locul lor, și tot astfel și Leviții, cu instrumentele făcute în cinstea Domnului de împăratul David, pentru cântarea laudelor Domnului, când i-a însărcinat David să mărească pe Domnul, zicând: "Căci îndurarea lui ține în veac!" Preoții sunau din trâmbițe în fața lor. Și tot Israelul era de față.

1Cron 15.16;2Cron 5.12;

⁷Solomon a sfințit și mijlocul curții, care este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot și grăsimile jertfelor de mulțumire, pentru că altarul de aramă, pe care-l făcuse Solomon, nu putea cuprinde arderile de tot, darurile de mâncare și grăsimile.

1Împ 8.64;

⁸Solomon a prăznuit sărbătoarea în vremea aceea șapte zile, și tot Israelul a prăznuit împreună cu el; venise o mare mulțime de oameni, de la intrarea Hamatului până la pâraul Egiptului.

1Împ 8.65; Ios 13.3;

⁹În ziua a opta, au avut o adunare de sărbătoare; căci sfințirea altarului au făcut-o șapte zile, și sărbătoarea tot șapte zile.

¹⁰În a douăzeci și treia zi a lunii a șaptea, Solomon a trimis înapoi în corturi pe popor, care era vesel și mulțumit de binele pe care-l făcuse Domnul lui David, lui Solomon și poporului Său Israel.

1Împ 8.66;

Dumnezeu Se arată lui Solomon.

¹¹Când a isprăvit Solomon Casa Domnului și casa împăratului, și a izbutit în tot ce-și pusese de gând să facă în Casa Domnului și în casa împăratului,

1Împ 9.1;

¹²Domnul S-a arătat lui Solomon noaptea, și i-a zis: "Îți ascult rugăciunea, și aleg locul acesta drept casa unde va trebui să Mi se aducă jertfe.

¹³Când voi închide cerul, și nu va fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce țara, când voi trimite ciurma în poporul Meu:

2Cron 6.26-28;

¹⁴dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, - îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara.

Iac 4.10; 2Cron 6.27-30;

¹⁵Ochii Mei vor fi deschiși de acum, și urechile Mele vor fi cu luare aminte la rugăciunea făcută în locul acesta.

2Cron 6.40;

¹⁶Acum, aleg și sfințesc casa aceasta, pentru ca Numele Meu să locuiască în ea pe vecie, și voi avea totdeauna ochii și inima Mea acolo.

1Împ 9.3;2Cron 6.6;

¹⁷Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea cum a umblat tatăl tău David, făcând tot ce ți-am poruncit, și dacă vei păzi legile și poruncile Mele,

1Împ 9.4;

¹⁸voi întări scaunul de domnie al împărăției tale, cum am făgăduit tatălui tău David, când am zis: "Niciodată nu vei fi lipsit de un urmaș, care să domnească peste Israel."

2Cron 6.16;

¹⁹Dar dacă vă veți abate, dacă veți părăsi legile și poruncile Mele, pe care vi le-am dat, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor,

Lev 26.14-33;Deut 28.15-37;

²⁰vă voi smulge din țara Mea, pe care v-am dat-o, voi lepăda de la Mine casa aceasta, pe care am închinat-o Numelui Meu, și o voi face de pomină și de batjocură printre toate popoarele.

²¹Și cât de înaltă este casa aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va rămâne încremenit, și va zice: "Pentru ce a făcut Domnul așa țării și casei acesteia?"

Deut 29.24;Ier 22.8-9;

²²Și se va răspunde: "Pentru că au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, pentru că s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit; iată de ce a trimis peste ei toate aceste rele."

8

Cetățile zidite de Solomon.

¹După douăzeci de ani, în timpul cărora Solomon a zidit Casa Domnului și casa lui însuși,

1Împ 9.10;

²a întărit cetățile, pe care i le-a dat Hiram și a așezat în ele pe copiii lui Israel.

³Solomon a mers împotriva Hamatului, la Toba, și a pus stăpânire pe ea.

⁴A întărit Tadmorul în pustie, și toate cetățile care slujeau ca cetăți pentru merinde în Hamat.

1Împ 9.17;

⁵A întărit apoi Bet-Horonul de sus și Bet-Horonul de jos, ca cetăți întărite cu ziduri, porți și zăvoare;

⁶Baalatul, și toate cetățile care slujeau ca cetăți pentru merinde și care țineau de el, toate cetățile pentru care, cetățile pentru călărime, și tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara al cărei stăpân era.

⁷Pe tot poporul care mai rămăsese din Hețiți, din Amoriți, din Fereziți, din Heviți și din lebusiți, care nu făcea parte din Israel,

1Împ 9.20;

⁸pe urmașii lor care rămăseseră după ei în țară și pe care nu-i nimiciseră copiii lui Israel, Solomon i-a ridicat ca oameni de corvoadă, ceea ce au fost până în ziua de azi.

⁹Solomon n-a întrebuințat ca robi pentru lucrările lui, pe nici unul din copiii lui Israel: căci ei erau oameni de război, căpeteniile lui, slujbașii lui, marii carelor și călărimii lui.

¹⁰Căpeteniile puse de împăratul Solomon în fruntea poporului, și însărcinați să privegheze peste el, erau în număr de două sute cincizeci.

1Împ 9.23;

¹¹Solomon a suit pe fata lui Faraon din cetatea lui David în casa pe care i-o zidise; căci a zis: "Nevasta mea să nu locuiască în casa lui David, împăratul lui Israel, pentru că locurile în care a intrat chivotul Domnului sunt sfinte."

1Împ 3.1;1Împ 7.8;1Împ 9.24;

Rânduiala slujbei.

¹²Atunci Solomon a adus arderi de tot Domnului pe altarul Domnului, pe care-l zidise înaintea pridvorului.

¹³Aducea ce era poruncit de Moise pentru fiecare zi, pentru zilele de Sabat, pentru zilele de lună nouă, și pentru sărbători, de trei ori pe an, la sărbătoarea azimilor, la sărbătoarea săptămânilor, și la sărbătoarea corturilor.

Ex 29.38; Num 28.3-26; Num 29.1; Ex 23.14; Deut 16.18;

¹⁴A pus în slujbele lor, așa cum le rânduse tatăl său David, cetele preoților, după slujba lor, pe Leviți după însărcinarea lor, care era să mărească pe Domnul și să facă zi de zi de slujbă în fața preoților, și pe ușieri, împărțiți la fiecare ușă, după cetele lor: căci așa poruncise David, omul lui Dumnezeu.

1Cron 24.1; 1Cron 25.1; 1Cron 9.17; 1Cron 26.1;

¹⁵Nu s-au abătut de la porunca împăratului cu privire la preoți și Leviți, nici cu privire la vreun alt lucru, nici în privința vistierilor.

¹⁶Așa s-a înfăptuit toată lucrarea lui Solomon, din ziua când s-a pus temelia Casei Domnului și până în ziua când a fost isprăvită. Casa Domnului a fost deci isprăvită.

¹⁷Solomon a plecat atunci la Ețion-Gheber și la Elot, pe țărmul mării, în țara Edomului.

1Împ 9.26;

¹⁸Și Hiram i-a trimis, prin slujitorii săi, corăbii și slujitori care cunoșteau marea. Ei s-au dus cu slujitorii lui Solomon la Ofir, și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur, pe care i-au adus împăratului Solomon.

1Împ 9.27; 2Cron 9.10-13;

9

Împărăteasa din Seba.

¹Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, și a venit la Ierusalim ca să-l încerce prin întrebări grele. Ea avea un alai foarte mare, și cămile încărcate cu mirodenii, aur mult de tot și pietre scumpe. S-a dus la Solomon, și i-a spus tot ce avea pe inimă.

1Împ 10.1; Mat 12.42; Luc 11.31;

²Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și n-a fost nimic pe care să nu fi știut Solomon să i-l lămurească.

³Împărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon, și casa pe care o zidise,

⁴și bucatele de la masa lui, și locuința slujitorilor lui, și slujbele și hainele celor ce-i slujeau, și paharnicii lui și hainele lor, și treptele pe care se suia la Casa Domnului. Uimită,

⁵ea a zis împăratului: "Era adevărat deci ce am auzit eu în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!

⁶Nu credeam tot ce se zicea, până n-am venit și am văzut cu ochii mei. Și iată că nu mi s-a istorisit nici jumătate din mărirea și înțelepciunea ta. Tu întreci faima pe care am auzit-o despre tine.

⁷Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt pururea înaintea ta, și care aud înțelepciunea ta!

⁸Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care S-a îndurat de tine, și te-a pus pe scaunul Lui de domnie ca împărat pentru Domnul, Dumnezeul tău! Pentru că Dumnezeul tău iubește pe Israel și vrea să-l facă să rămână în picioare pe vecie, pentru aceea te-a pus împărat peste el, ca să faci judecată și dreptate."

⁹Ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii, și pietre scumpe. N-au mai fost mirodenii ca cele date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba.

¹⁰Slujitorii lui Hiram și slujitorii lui Solomon, care au adus aur din Ofir, au adus și lemn mirositor și pietre scumpe.

2Cron 8.18; 1Împ 10.11;

¹¹Împăratul a făcut cu lemnul mirositor scări pentru Casa Domnului și pentru casa împăratului, și harfe și alăute pentru cântăreți. Nu se mai văzuse așa ceva în țara lui Iuda.

¹²Împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, ce a cerut, mai mult decât adusese ea împăratului. Apoi s-a întors și s-a dus în țara ei, ea și slujitorii ei.

Avuția, înțelepciunea și mărirea lui Solomon.

¹³Greutatea aurului care venea pe fiecare an lui Solomon era de șase sute șazececi și șase de talanți de aur,

¹⁴afară de ce lua de la negustorii cei mari și de la cei mici, de la toți împărații Arabiei și de la dregătorii țării, care aduceau aur și argint lui Solomon.

¹⁵Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuințat șase sute de sicli de aur bătut,

¹⁶și alte trei sute de scuturi de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuințat trei sute de sicli de aur; și împăratul le-a pus în casa pădurii Libanului.

¹⁷Împăratul a făcut un mare scaun de domnie de fildeș, și l-a acoperit cu aur curat.

¹⁸Scaunul acesta de domnie avea șase trepte, și un așternut pentru picioare, de aur, care se ținea de scaunul de domnie; de fiecare parte a scaunului erau rezemători, lângă rezemători erau doi lei,

¹⁹și pe cele șase trepte, de o parte și de alta, erau doisprezece lei. Așa ceva nu s-a făcut pentru nici o împărăție.

²⁰Toate paharele împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele din casa pădurii Libanului erau de aur curat. Nu era nimic de argint: argintului nu i se dădea nici un preț, pe vremea lui Solomon.

²¹Căci împăratul avea corăbii din Tarsis care călătoreau cu slujitorii lui Hiram; și la fiecare trei ani veneau corăbiile din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș, maimuțe și păuni.

²²Împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului prin bogățiile și înțelepciunea lui.

²³Toți împărații pământului căutau să vadă pe Solomon, ca să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.

²⁴Și fiecare din ei își aducea darul lui, lucruri de argint și lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catâri; așa era în fiecare an.

²⁵Solomon avea patru mii de iesle pentru caii de la carele lui, și douăsprezece mii de călăreți pe care i-a așezat în cetățile unde își ținea carele și la Ierusalim lângă împărat.

1Imp 4.26;1Imp 10.26;2Cron 1.14;

²⁶El stăpânea peste toți împărații, de la Râu până la țara Filistenilor și până la hotarul Egiptului.

1Imp 4.21;Gen 15.18;Ps 72.8;

²⁷Împăratul a făcut argintul tot așa de obișnuit la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot atât de mulți ca smochinii sălbatici, care cresc pe câmpie.

1Imp 10.27;2Cron 1.15;

²⁸Din Egipt și din toate țările se aduceau cai pentru Solomon.

1Împ 10.28;2Cron 1.16;

Moartea lui Solomon.

²⁹Celelalte fapte ale lui Solomon, cele dintâi și cele de pe urmă, nu sunt scrise oare în Cartea proorocului Natan, în prorocia lui Ahia din Silo, și în descoperirile proorocului leedo despre Ieroboam, fiul lui Nebat?

1Împ 11.41;1Împ 11.29;2Cron 12.15;2Cron 13.22;

³⁰Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul.

1Împ 11.42-43;

³¹Apoi Solomon a adormit cu părinții lui, și l-au îngropat în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Roboam.

ISTORIA ÎMPĂRĂȚIEI LUI IUDA, DE LA DEZBINARE PÂNĂ LA ROBIE.

(Capitolele 10-36. Ieremia 25.4-11.)

10

Dezbinarea împărăției.

¹Roboam s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat.

1Împ 12.1;

²Când a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul lui Nebat, era în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon; și s-a întors din Egipt.

1Împ 11.40;

³Au trimis să-l cheme. Atunci Ieroboam și tot Israelul au venit la Roboam și i-au vorbit așa:

⁴"Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul: acum ușurează această aspră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom sluji."

⁵El le-a zis: "Întoarceți-vă la mine după trei zile." Și poporul a plecat.

⁶Împăratul Roboam a întrebat pe bătrânii care fuseseră cu tatăl său Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: "Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?"

⁷Și iată ce i-au zis ei: "Dacă vei fi bun cu poporul acesta, dacă-i vei primi bine, și dacă le vei vorbi cu bunăvoință, îți vor sluji pe vecie."

⁸Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii, și a întrebat pe tinerii care crescuseră cu el și care-l înconjurau.

⁹El le-a zis: "Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia care-mi vorbește astfel: "Ușurează jugul pe care l-a pus tatăl tău peste noi?"

¹⁰Și iată ce i-au zis tinerii care crescuseră cu el: "Așa să vorbești poporului acestuia care ți-a vorbit așa: "Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, iar tu ușurează-ni-l!" să le vorbești așa: "Degetul meu cel mic este mai gros decât coapsele tatălui meu.

¹¹Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu îl voi face și mai greu: tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioane."

¹²Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum le spusese împăratul: "Întoarceți-vă la mine peste trei zile."

¹³Împăratul le-a răspuns aspru. Împăratul Roboam a lăsat sfatul bătrânilor,

¹⁴și le-a vorbit așa, după sfatul tinerilor: "Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu îl voi îngreui și mai mult; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioane."

¹⁵Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci așa rânduse Dumnezeu, în vederea împlinirii cuvântului, pe care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

¹Sam 2.25; ¹Împ 12.15-24; ¹Împ 11.29;

¹⁶Când a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: "Ce parte avem noi cu David? Noi n-avem nici o moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum, vezi-ți de casă, Davide!" Și tot Israelul s-a dus în corturile lui.

¹⁷Copiii lui Israel, care locuiau în cetățile lui Iuda, au fost singurii peste care a domnit Roboam.

¹⁸Atunci împăratul Roboam a trimis pe Hadoram, care era mai mare peste dări. Hadoram a fost împrășcat cu pietre de copiii lui Israel, și a murit. Și împăratul Roboam s-a grăbit și s-a suit într-un car, ca să fugă la Ierusalim.

1Împ 12.19;

¹⁹Astfel s-a dezlipit Israel de casa lui David până în ziua de azi.

11

Măsurile luate de Roboam.

¹Roboam, venind la Ierusalim, a strâns casa lui Iuda și a lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni de frunte, buni pentru război, ca să lupte împotriva lui Israel și să-l aducă iarăși sub stăpânirea lui Roboam.

1Împ 12.21;

²Dar cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Șemaia, omul lui Dumnezeu:

2Cron 12.15;

³"Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel din Iuda și din Beniamin. Și spune-le:

⁴"Așa vorbește Domnul: "Să nu vă suiți și să nu faceți război împotriva fraților voștri! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine s-a întâmplat lucrul acesta. "Ei au ascultat de cuvintele Domnului, s-au întors acasă, și nu s-au mai dus împotriva lui Ieroboam.

⁵Roboam a locuit la Ierusalim, și a zidit cetăți întărite în Iuda.

⁶A zidit Betleemul, Etamul, Tecoa,

⁷Bet-Țur, Soco, Adulam,

⁸Gat, Mareșa, Zif,

⁹Adoraim, Lachis, Azeca,

¹⁰Țorea, Aialon și Hebronul, care erau în Iuda și în Beniamin, și a făcut din ele niște cetăți întărite.

¹¹Le-a întărit, a pus în ele căpitani și magazii de bucate, de untdelemn și vin.

¹²A pus în fiecare din aceste cetăți scuturi și sulițe, și le-a făcut foarte tari. Iuda și Beniamin erau ai lui.

¹³Preoții și Leviții, care se aflau în tot Israelul, și-au părăsit locuințele și s-au dus la el;

¹⁴căci Leviții și-au părăsit ținuturile și moșiile și au venit în Iuda și la Ierusalim, pentru că Ieroboam și fiii săi i-au împiedicat să-și împlinescă slujbele ca preoți ai Domnului.

Num 35.2; 2Cron 13.9;

¹⁵Ieroboam a pus preoți pentru înălțimile, pentru țapii și pentru vițeei pe care îi făcuse.

1Împ 12.31; 1Împ 13.33; 1Împ 14.9; Osea 13.2; Lev 17.7; 1Cor 10.20; 1Împ 12.28;

¹⁶Aceia din toate semințiile lui Israel, care aveau pe inimă să caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, au urmat pe Leviți la Ierusalim, ca să jertfească Domnului, Dumnezeului părinților lor.

2Cron 15.9; 2Cron 30.11-18;

¹⁷Ei au dat astfel tărie împărăției lui Iuda, și au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani; căci trei ani au umblat în calea lui David și a lui Solomon.

2Cron 12.1;

Nevestele și copiii lui Roboam.

¹⁸Roboam a luat de nevastă pe Mahalat, fata lui Ierimot, fiul lui David și al Abihailei, fata lui Eliab, fiul lui Isai.

¹⁹Ea i-a născut fii pe: Ieuș, Șemaria și Zaham.

²⁰După ea, a luat pe Maaca, fata lui Absalom. Ea i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Șelomit.

1Împ 15.2; 2Cron 13.2;

²¹Roboam iubea pe Maaca, fata lui Absalom, mai mult decât pe toate nevestele și țiitoarele lui; căci a avut optsprezece neveste și șaiszeci de țiitoare, și a născut douăzeci și opt de fii și șaiszeci de fete.

²²Roboam a dat cel dintâi loc lui Abia, fiul Maachei, și l-a pus căpetenie peste frații lui, căci voia să-l facă împărat.

Deut 21.15-17;

²³El a lucrat cu minte, împrăștiind pe toți fiii săi în toate ținuturile lui Iuda și lui Benjamin, în toate cetățile întărite; le-a dat de mâncare din belșug, și le-a căutat o mulțime de neveste.

12

Năvălirea lui Șişac.

¹Când s-a întărit Roboam în domnie și a căpătat putere, a părăsit legea Domnului, și tot Israelul a părăsit-o împreună cu el.

2Cron 11.17; 1Împ 14.22-24;

²În al cincilea an al domniei lui Roboam, Șişac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului, pentru că păcătuiseră împotriva Domnului.

1Împ 14.24-25;

³Avea o mie două sute de care și șaiszeci de mii de călăreți; și împreună cu el a venit din Egipt un popor fără număr, dintre Libieni, Suchieni și Etiopieni.

2Cron 16.8;

⁴A luat cetățile întărite ale lui Iuda, și a ajuns până la Ierusalim.

⁵Atunci proorocul Șemaia s-a dus la Roboam și la căpeteniile lui Iuda, care se adunaseră în Ierusalim, la apropierea lui Șişac, și le-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Voi M-ați părăsit; vă părăsesc și Eu, și vă dau în mâinile lui Șişac."

2Cron 11.2; 2Cron 15.2;

⁶Căpeteniile lui Israel și împăratul s-au smerit, și au zis: "Domnul este drept!"

Iac 4.10; Ex 9.27;

⁷Și dacă a văzut Domnul că s-au smerit, cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Șemaia: "S-au smerit, nu-i voi nimici, nu voi zăbovi să le vin în ajutor, și mânia Mea nu va veni asupra Ierusalimului prin Șişac;

1Împ 21.28-29;

⁸dar îi vor fi supuși, și vor ști ce înseamnă să-Mi slujească Mie sau să slujească împărățiilor altor țări."

⁹Șișac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului. A luat vistierile Casei Domnului și vistierile casei împăratului, a luat tot. A luat scuturile de aur pe care le făcuse Solomon.

1Împ 14.25-26;1Împ 10.16-17;2Cron 9.15-16;

¹⁰Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă, și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, care păzeau intrarea casei împăratului.

2Sam 8.18;

¹¹Ori de câte ori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii veneau și le purtau înaintea lui; apoi le aduceau iarăși în odaia alergătorilor.

¹²Pentru că Roboam se smerise, Domnul Și-a abătut mânia de la el, și nu l-a nimicit de tot. Și tot mai era ceva bun în Iuda.

¹³Împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim și a domnit. Avea patruzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-Și pună Numele în ea. Mama sa se numea Naama, Amonita.

1Împ 14.21;2Cron 6.6;

¹⁴El a făcut lucruri rele, pentru că nu și-a pus inima să caute pe Domnul.

¹⁵Faptele lui Roboam, cele dintâi și cele de pe urmă, nu sunt scrise oare în cartea proorocului Șemaia, și a proorocului Ido, în cărțile spițelor de neam? Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam.

2Cron 9.29;2Cron 13.22;1Împ 14.30;

¹⁶Roboam a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Abia.

1Împ 14.31;

13

Abia, împăratul lui Iuda.

¹În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, peste Iuda a început să domnească Abia.

1Împ 15.1;

²El a domnit trei ani la Ierusalim. Mama sa se numea Micaia, fata lui Uriel, din Ghibea. Între Abia și Ieroboam a fost război.

2Cron 11.20;

³Abia a început lupta cu o oaste de războinici viteji, patru sute de mii de oameni aleși; și Ieroboam s-a înșiruit de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii de oameni aleși, războinici viteji.

⁴De pe vârful muntelui Temaraim, care face parte din muntele lui Efraim, Abia s-a sculat și a zis: "Ascultă-mă, Ieroboame, și tot Israelul!

Ios 18.22;

⁵Nu trebuie oare să știți că Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe vecie domnia peste Israel lui David și fiilor lui printr-un legământ care nu se poate călca?

⁶Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a sculat și s-a răzvrătit împotriva stăpânului său.

1Împ 11.26;1Împ 12.20;

⁷Niște oameni de nimic, oameni răi, s-au strâns la el și s-au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon. Roboam era tânăr și fricos, și nu putea să li se împotrivescă.

Jud 9.4;

⁸Și acum, voi credeți că puteți ieși biruitori asupra împărăției Domnului, care este în mâinile fiilor lui David; și voi sunteți o mare mulțime și aveți cu voi vițelii de aur pe care vi i-a făcut Ieroboam ca dumnezei.

1Împ 12.28;1Împ 14.9;Osea 8.6;

⁹N-ați îndepărtat voi pe preoții Domnului, pe fiii lui Aaron și pe Leviți, și nu v-ați făcut voi preoți, ca și popoarele celorlalte țări? Oricine venea cu un vițel și șapte berbeci, ca să fie sfințit, se făcea preot al celui ce nu este Dumnezeu.

2Cron 11.14-15;Ex 29.35;

¹⁰Dar cât despre noi, Domnul este Dumnezeul nostru, și noi nu L-am părăsit, preoții din slujba Domnului sunt fiii ai lui Aaron, și Leviții stau și își împlinesc slujbele.

¹¹Noi aducem în fiecare dimineață și în fiecare seară arderi de tot Domnului, ardem tămâie mirositoare, punem pâinile pentru punerea înaintea Domnului pe masa cea curată, și aprindem în fiecare seară sfeșnicul de aur cu candelile lui; căci păzim poruncile Domnului, Dumnezeului nostru. Dar voi L-ați părăsit.

2Cron 2.4; Lev 24.6; Ex 27.20-21; Lev 24.2-3;

¹² Iată că Dumnezeu și preoții Lui sunt cu noi, în fruntea noastră, și avem și trâmbițele răsunătoare ca să sunăm din ele împotriva voastră. Copii ai lui Israel! nu faceți război împotriva Domnului, Dumnezeului părinților voștri, căci nu veți avea nici o izbândă!"

Num 10.8; Fapt 5.39;

¹³ Ieroboam i-a luat pe din apoi, cu ajutorul unor oameni puși la pândă, așa că oștile lui erau în fața lui Iuda, iar cei ce stăteau la pândă erau înapoia lor.

¹⁴ Cei din Iuda, întorcându-se, au avut de luptat înainte și înapoi. Au strigat către Domnul, și preoții au sunat din trâmbițe.

¹⁵ Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război și, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul dinaintea lui Abia și a lui Iuda.

¹⁶ Copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda, și Dumnezeu i-a dat în mâinile lui.

¹⁷ Abia și poporul lui le-au pricinuit o mare înfrângere, și cinci sute de mii de oameni aleși au căzut morți printre cei din Israel.

¹⁸ Copiii lui Israel au fost smeriți în vremea aceea, și copiii lui Iuda au câștigat biruința, pentru că se sprijiniseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor.

1Cron 5.20; Ps 22.5;

¹⁹ Abia a urmărit pe Ieroboam și i-a luat cetăți: Betelul cu satele lui, Ieșana cu satele ei, și Efronul cu satele lui.

Ios 15.9;

²⁰ Ieroboam n-a mai avut putere pe vremea lui Abia, și Domnul l-a lovit, și a murit.

1Sam 25.38; 1Împ 14.20;

²¹ Dar Abia a ajuns puternic; a avut patrusprezece neveste, și a născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fete.

²² Celelalte fapte ale lui Abia, ce a făcut și ce a spus el, sunt scrise în cartea proorocului Ido.

2Cron 12.15;

14

¹Abia a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Asa. Pe vremea lui, țara a avut odihnă zece ani.

Asa, împăratul lui Iuda.

²Asa a făcut ce este bine și plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său.

1Împ 15.8;

³A îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile, a sfărâmat stâlpii idolești și a tăiat Astarteele.

1Împ 15.14;2Cron 15.17;Ex 34.13;1Împ 11.7;

⁴A poruncit lui Iuda să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților săi, și să împlinească legea și poruncile.

⁵A îndepărtat din toate cetățile lui Iuda înălțimile și stâlpii închinați soarelui. Și împărăția a avut pace sub el.

⁶A zidit cetăți întărite în Iuda; căci țara a fost liniștită, și împotriva lui n-a fost război în anii aceia, pentru că Domnul i-a dat odihnă.

⁷El a zis lui Iuda: "Să zidim aceste cetăți, și să le înconjurăm cu ziduri, cu turnuri, cu porți și cu zăvoare; țara este încă a noastră, căci am căutat pe Domnul, Dumnezeul nostru. L-am căutat, și El ne-a dat odihnă din toate părțile." Au zidit dar, și au izbutit.

⁸Asa avea o oștire de trei sute de mii de oameni din Iuda, care purtau scut și sulită, și două sute optzeci de mii din Beniamin, care purtau scut și trăgeau cu arcul, toți oameni viteji.

Asa biruiește pe Etiopieni.

⁹Zerah, Etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o oștire de un milion de oameni și trei sute de care, și a înaintat până la Mareșa.

2Cron 16.8;Ios 15.44;

¹⁰Asa a mers înaintea lui, și s-au înșiruit de bătaie în valea Țefata, lângă Mareșa.

¹¹Asa a chemat pe Domnul, Dumnezeul lui, și a zis: "Doamne, numai Tu poți veni în ajutor celui slab ca și celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeul nostru! Căci pe Tine ne sprijinim, și în Numele Tău am venit

împotriva acestei mulțimi. Doamne, Tu ești Dumnezeul nostru: să nu iasă biruitor omul împotriva Ta!"

Ex 14.10;2Cron 13.14;Ps 22.5;1Sam 14.6;1Sam 17.45;Prov 18.10;

¹²Domnul a lovit pe Etiopieni dinaintea lui Asa și dinaintea lui Iuda, și Etiopienii au luat-o la fugă.

2Cron 13.15;

¹³Asa și poporul care era cu el i-a urmărit până la Gherar, și Etiopienii au căzut fără să-și poată scăpa viața, căci au fost nimicți de Domnul și de oștirea Lui. Asa și poporul lui au făcut o pradă mare;

Gen 10.19;Gen 20.1;

¹⁴au bătut toate cetățile din împrejurimile Gherarului, căci groaza Domnului căzuse peste ele, și au jefuit toate cetățile, a căror pradă era mare.

Gen 35.5;2Cron 17.10;

¹⁵Au lovit și corturile turmelor, și au luat cu ei o mare mulțime de oi și de cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim.

15

Cuvântul lui Dumnezeu către Asa.

¹Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded,

Num 24.2;Jud 3.10;2Cron 30.14;2Cron 24.20;

²și Azaria s-a dus înaintea lui Asa, și i-a zis: "Ascultați-mă, Asa, și tot Iuda și Beniamin! Domnul este cu voi când sunteți cu El; dacă-L căutați, Îl veți găsi; iar dacă-L părăsiți, și El vă va părăsi.

Iac 4.8;2Cron 15.4-15;1Cron 28.9;2Cron 33.12-13;Ier 29.13;Mat 7.7;2Cron 24.20;

³Multă vreme Israel a fost fără Dumnezeul cel adevărat, fără preot care să învețe pe oameni, și fără lege.

Osea 3.4;Lev 10.11;

⁴Dar în mijlocul strâmtorării lor s-au întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel, L-au căutat, și L-au găsit.

Deut 4.29;

⁵În vremurile acelea, nu era liniște pentru cei ce se duceau și veneau, căci erau mari tulburări printre toți locuitorii țării;

Jud 5.6;

⁶un popor se bătea împotriva altui popor, o cetate împotriva altei cetăți, pentru că Dumnezeu le tulbura cu tot felul de strâmtorări:

Mat 24.7;

⁷voi dar, întăriți-vă, și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată."

Râvna lui Asa.

⁸După ce a auzit aceste cuvinte și prorocia lui Oded, prorocul, Asa s-a întărit și a îndepărtat urâciunile din toată țara lui Iuda și Beniamin și din cetățile pe care le luase în muntele lui Efraim, și a înnoit altarul Domnului care era înaintea pridvorului Domnului."

2Cron 13.19;

⁹A strâns pe tot Iuda și Beniamin, și pe cei din Efraim, din Manase și din Simeon, care locuiau printre ei, căci un mare număr dintre oamenii lui Israel au trecut la el când au văzut că Domnul, Dumnezeul lui, era cu el.

2Cron 11.16;

¹⁰S-au adunat la Ierusalim în luna a treia a anului al cincisprezecelea al domniei lui Asa. În ziua aceasta,

¹¹au jertfit Domnului, din prada pe care o aduseseră: șapte sute de boi și șapte mii de oi.

2Cron 14.15;2Cron 14.13;

¹²Au făcut legământ să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, din toată inima și din tot sufletul lor;

2Împ 23.3;2Cron 34.31;Neem 10.29;

¹³și oricine nu căuta pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, trebuia omorât, fie mic fie mare, fie bărbat fie femeie.

Ex 22.20;Deut 13.5-15;

¹⁴Au jurat credință Domnului, cu glas tare, cu strigăte de bucurie, și cu sunet de trâmbițe și de buciume;

¹⁵tot luda s-a bucurat de jurământul acesta, căci juraseră din toată inima lor, căutaseră pe Domnul de bună voia lor, și-L găsiseră. Și Domnul le-a dat odihnă de jur împrejur.

2Cron 15.2;

¹⁶Împăratul Asa n-a lăsat nici chiar pe mama sa Maaca să mai fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astartei. Asa i-a dărâmat idolul, pe care l-a făcut praf, și l-a ars lângă pârâul Chedron.

1Împ 15.13;

¹⁷Dar înălțimile tot n-au fost îndepărtate din Israel, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui.

2Cron 14.3-5;1Împ 15.14;

¹⁸A pus în Casa lui Dumnezeu lucrurile închinat Domnului de tatăl său și de el însuși: argint, aur și vase.

¹⁹N-a fost nici un război până la al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16

Asa face legământ cu împăratul Siriei.

¹În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baeșa, împăratul lui Israel, s-a suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama, ca să nu lase pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să intre.

1Împ 15.17;2Cron 15.9;

²Asa a scos argint și aur din vistieriile Casei Domnului și ale casei împăratului, și a trimis soli la Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. Și a pus să-i spună:

³"Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost unul între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit argint și aur. Du-te, și rupe legământul tău cu Baeșa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine."

⁴Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oștirii sale împotriva cetăților lui Israel, și au bătut lionul, Dan, Abel-Maim, și toate locurile pentru merinde din cetățile lui Neftali.

⁵Când a auzit Baeșa, a încetat să mai întărească Rama, și a pus capăt lucrărilor sale.

⁶Împăratul Asa a pus pe tot Iuda să ridice pietrele și lemnele, pe care le întrebuința Baeșa la întărirea Ramei, și le-a întrebuințat la întărirea Ghebei și Mițpei.

Mustrea lui Asa.

⁷În vremea aceea, Hanani, văzătorul, s-a dus la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a zis: "Pentru că te-ai sprijinit pe împăratul Siriei, și nu te-ai sprijinit pe Domnul, Dumnezeul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mâinile tale.

1Împ 16.1;2Cron 19.2;Isa 31.1;Ier 17.5;

⁸Etiopienii și Libienii nu alcătuiau oare o oaste mare, cu o mulțime de care și călăreți? Și totuși Domnul i-a dat în mâinile tale, pentru că te sprijinisei pe El.

2Cron 14.9;2Cron 12.3;

⁹Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui. Ai lucrat ca un nebun în privința aceasta, căci de acum vei avea războaie."

Iov 34.21;Prov 5.21;Prov 15.3;Ier 16.17;Ier 32.19;Zah 4.10;1Sam 13.13;1Împ 15.32;

¹⁰Asa s-a mâniat pe văzător, și l-a pus la închisoare, pentru că era înfuriat împotriva lui. Tot în același timp Asa a apăsat și pe unii din popor.

2Cron 18.26;Ier 20.2;Mat 14.3;

¹¹Faptele lui Asa, cele dintâi și cele de pe urmă, sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

¹²În al treizeci și nouălea an al domniei sale, Asa s-a îmbolnăvit de picioare așa încât avea mari dureri; chiar în timpul bolii lui, n-a căutat pe Domnul, ci a întrebat pe doctori.

Ier 17.5;

¹³Asa a adormit cu părinții săi, și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui;

1Împ 15.24;

¹⁴l-au îngropat în mormântul pe care și-l săpase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care-l umpluseră cu mirodenii, și mirosoare pregătite după meșteșugul celui ce pregătește mirul, și au ars în cinstea lui foarte multe mirodenii.

17

Iosafat, împăratul lui Iuda.

¹În locul lui a domnit fiul său Iosafat. El s-a întărit împotriva lui Israel:

1Împ 15.24;

²a pus oști în toate cetățile întărite ale lui Iuda, și a rânduit căpetenii în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe care le luase tatăl său Asa.

2Cron 15.8;

³Domnul a fost cu Iosafat, pentru că a umblat în cele dintâi căi ale tatălui său David, și n-a căutat pe Baali;

⁴căci a alergat la Dumnezeul tatălui său, și a urmat poruncile Lui, fără să facă ce făcea Israel.

1Împ 12.28;

⁵Domnul a întărit domnia în mâinile lui Iosafat, căruia tot Iuda îi aducea daruri. Și a avut o mulțime de bogății și slavă.

1Sam 10.27; 1Împ 10.25; 1Împ 10.27; 2Cron 18.1;

⁶Înima lui s-a întărit din ce în ce în căile Domnului, și a îndepărtat din Iuda chiar și înălțimile și idolii.

1Împ 22.43; 2Cron 15.17; 2Cron 19.3; 2Cron 20.33;

⁷În al treilea an al domniei lui, a însărcinat pe căpeteniile sale Ben-Hail, Obadia, Zaharia, Netaneeel și Mica, să se ducă să învețe pe oameni în cetățile lui Iuda.

2Cron 15.3;

⁸A trimis cu ei pe Leviții Șemaia, Netania, Zebadia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia, Leviți, și pe preoții Elișama și Ioram.

⁹Ei au învățat pe oameni în Iuda, având cu ei cartea legii Domnului. Au străbătut toate cetățile lui Iuda, și au învățat pe oameni în mijlocul poporului.

2Cron 35.3; Neem 8.7;

¹⁰Groaza Domnului a apucat toate împărățiile țărilor dimprejurul lui Iuda, și n-au făcut război împotriva lui Iosafat.

Gen 35.5;

¹¹Niște Filistenii au adus lui Iosafat daruri și un bir în argint; și Arabii i-au adus și ei vite, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.

2Sam 8.2;

¹²Iosafat se ridicase la cea mai înaltă treaptă de mărire. A zidit în Iuda cetățui și cetăți pentru merinde.

¹³A strâns merinde în cetățile lui Iuda, și avea la Ierusalim o ceată de oameni viteji ca ostași.

¹⁴Iată numărul lor, după casele părinților lor. Din Iuda, căpetenii peste o mie: Adna, căpetenia, cu trei sute de mii de viteji;

¹⁵după el, Iohanan, căpetenia, cu două sute optzeci de mii de oameni;

¹⁶după el, Amasia, fiul lui Zicri, care se predase de bunăvoie Domnului, cu două sute de mii de viteji.

Jud 5.2-9;

¹⁷Din Beniamin: Eliada, om viteaz, cu două sute de mii de oameni înarmați cu arc și cu scut,

¹⁸și după el, Zozabad, cu o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru război.

¹⁹Aceștia sunt cei ce erau în slujba împăratului, afară de aceia pe care îi pusese împăratul în toate cetățile întărite ale lui Iuda.

2Cron 17.2;

18

Ahab și Iosafat împotriva Sirienilor.

¹Iosafat a avut bogății și slavă din belșug, și s-a încuscrit cu Ahab.

2Cron 17.5; 2Împ 8.18;

²După câțiva ani, s-a pogorât la Ahab în Samaria. Ahab a tăiat pentru el și pentru poporul care era cu el un mare număr de oi și boi, și l-a rugat să se suie la Ramot din Gallad.

1Împ 22.2;

³Ahab, împăratul lui Israel, a zis lui Iosafat, împăratul lui Iuda: "Vrei să vii cu mine la Ramot în Galaad?" Iosafat i-a răspuns: "Eu ca tine, și poporul meu ca poporul tău, vom merge la luptă împotriva lui cu tine."

⁴Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: "Întreabă acum, te rog, cuvântul Domnului."

1Sam 23.2-9;2Sam 2.1;

⁵Împăratul lui Israel a strâns pe prooroci, în număr de patru sute, și le-a zis: "Să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să-mi văd de treabă?" Și ei au răspuns: "Suie-te, și Dumnezeu o va da în mâinile împăratului."

⁶Dar Iosafat a zis: "Nu mai este aici nici un prooroc al Domnului, prin care să-L putem întreba?"

⁷Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: "Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi procește nimic bun, nu procește niciodată decât rău: este Mica, fiul lui Imla." Și Iosafat a zis: "Să nu vorbească așa împăratul!"

⁸Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător, și i-a zis: "Trimite să vină îndată Mica, fiul lui Imla."

⁹Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împărătești; ședeau în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți proorocii proceau înaintea lor.

¹⁰Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier, și a zis: "Așa vorbește Domnul: "Cu aceste coarne, vei bate pe Sirieni până îi vei nimici."

¹¹Și toți proorocii au prorocit la fel, zicând: "Suie-te la Ramot în Galaad, căci vei avea izbândă și Domnul o va da în mâinile împăratului."

¹²Solul care se dusesese să cheme pe Mica, i-a vorbit așa: "Iată, proorocii cu un gând procesc de bine împăratului; cuvântul tău să fie dar ca și cuvântul fiecăruia din ei! Vestește de bine!"

¹³Mica a răspuns: "Viu este Domnul că voi vesti ce va spune Dumnezeul meu."

¹⁴Când a venit la împărat, împăratul i-a zis: "Mica, să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să-mi văd de treabă?" El a răspuns: "Suiți-vă! Căci veți avea izbândă, și vor fi dați în mâinile voastre."

¹⁵Și împăratul i-a zis: "De câte ori va trebui să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?"

¹⁶Mica a răspuns: "Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor; și Domnul a zis: "Oamenii aceștia n-au stăpân, fiecare să se întoarcă în pace acasă!"

¹⁷Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: "Nu ți-am spus eu? El nu-mi procește nimic bun, nu-mi procește decât rău."

¹⁸Și Mica a zis: "Ascultați dar cuvântul Domnului! Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie, și toată oastea cerurilor stând la dreapta și la stânga Lui.

¹⁹Și Domnul a zis: "Cine va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se suie la Ramot în Galaad și să piară acolo?" Au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

²⁰Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: "Eu îl voi amăgi." Domnul i-a zis: "Cum?"

lov 1.6;

²¹"Voi ieși", a răspuns el, "și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui." Domnul a zis: "Îl vei amăgi, și vei izbuti; ieși, și fă așa."

²²Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura proorocilor tăi care sunt de față. Dar Domnul a vorbit rău împotriva ta."

lov 12.16;Isa 19.14;Ezec 14.9;

²³Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a zis: "Pe ce drum a ieșit duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?"

Ier 20.2;Marc 14.65;Fapt 23.2;

²⁴Mica a răspuns: "Vei vedea în ziua când vei umbla, din odaie în odaie, ca să te ascunzi."

²⁵Împăratul lui Israel a zis: "Luați pe Mica, și duceți-l la Amon, căpetenia cetății, și la Ioas, fiul împăratului.

²⁶Și spuneți: "Așa vorbește împăratul: "Băgați pe omul acesta în temniță, și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până mă voi întoarce în pace."

2Cron 16.10;

²⁷Și Mica a zis: "Dacă te vei întoarce în pace, n-a vorbit Domnul prin mine!"
Apoi a mai zis: "Voi, toate popoarele, auziți!"

Moartea lui Ahab.

²⁸Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au suit la Ramot în Galaad.

²⁹Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: "Vreau să-mi schimb hainele ca să mă duc la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale." Și împăratul lui Israel și-a schimbat hainele, și s-au dus la luptă.

³⁰Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă mai marilor peste carele lui: "Să nu vă luptați nici cu cel mic nici cu cel mare, ci să vă luptați numai cu împăratul lui Israel."

³¹Când au zărit mai marii carelor pe Iosafat, au zis: "Este împăratul lui Israel." Și l-au înconjurat ca să lupte cu el. Iosafat a scos un țipăt. Domnul l-a ajutat, și Dumnezeu i-a îndepărtat de la el.

³²Mai marii carelor, văzând că nu era împăratul lui Israel, s-au depărtat de el.

³³Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare, și a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armăturii. Împăratul a zis celui ce-i mâna carul: "Întoarce, și scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt rănit."

³⁴Lupta a fost înverșunată în ziua aceea. Împăratul lui Israel a stat în car, în fața Sirienilor, până seara, și a murit pe la apusul soarelui.

19

Hanani mustră pe Iosafat.

¹Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors în pace acasă la Ierusalim.

²Iehu, fiul proorocului Hanani, i-a ieșit înaintea, și a zis împăratului Iosafat: "Cum de ai ajutat tu pe cel rău, și ai iubit pe cei ce urăsc pe Domnul? Din pricina aceasta este mâniat Domnul pe tine."

1Sam 9.9;Ps 139.21;2Cron 32.25;

³Dar tot se mai găsește și ceva bun în tine, căci ai înlăturat din țară idolii, și ți-ai pus inima să caute pe Dumnezeu."

2Cron 17.4-6;2Cron 12.12;2Cron 30.19;Ezra 7.10;

Măsurile pentru împărțirea dreptății.

⁴Iosafat a rămas la Ierusalim. Apoi a mai făcut o călătorie prin mijlocul poporului, de la Beer-Șeba, până la muntele lui Efraim, și i-a adus înapoi la Domnul, Dumnezeul părinților lor.

⁵A pus judecători în toate cetățile întărite din țara lui Iuda, în fiecare cetate.

⁶Și a zis judecătorilor: "Luați seama la ce veți face, căci nu pentru oameni veți rosti judecăți; ci pentru Domnul, care va fi lângă voi când le veți rosti.

Deut 1.17;Ps 82.1;Ecl 5.8;

⁷Acum, frica Domnului să fie peste voi; vegheați asupra faptelor voastre, căci la Domnul, Dumnezeul nostru, nu este nici o nelegiuire, nici nu se are în vedere fața oamenilor, nici nu se primesc daruri."

Deut 32.4;Rom 9.14;Deut 10.17;Iov 34.19;Fapt 10.34;Rom 2.11;Gal 2.6;Efes 6.9;Col 3.25;1Pet 1.17;

⁸Când s-a întors la Ierusalim, Iosafat a pus și aici, pentru judecățile Domnului și pentru neînțelegeri, Leviți, preoți și căpetenii peste casele părintești ale lui Israel.

Deut 16.18;2Cron 17.8;

⁹Și iată poruncile pe care li le-a dat: "Voi să lucrați în frica Domnului, cu credință și curăție de inimă.

2Sam 23.3;

¹⁰În orice neînțelegere, care vă va fi supusă de frații voștri, care locuiesc în cetățile lor, și anume: cu privire la un omor, la o lege, la o poruncă, la învățături și rânduieli, să-i luminați, ca să nu se facă vinovați față de Domnul, și să nu izbucnească mânia Lui peste voi și peste frații voștri. Așa să lucrați, și nu veți fi vinovați.

Deut 17.8;Num 16.46;Ezec 3.18;

¹¹Și iată că aveți în frunte pe marele preot Amaria, pentru toate treburile Domnului, și pe Zebadia, fiul lui Ismael, căpetenia casei lui Iuda, pentru toate treburile împăratului, și aveți înaintea ca dregători pe Leviți. Întăriți-vă și lucrați, și Domnul să fie cu cel ce va face binele!"

1Cron 26.30;2Cron 15.2;

Biruința lui Iosafat asupra Moabiților și Amoniților.

¹După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon, și cu ei niște Moaniți, au pornit cu război împotriva lui Iosafat.

²Au venit și au dat de știre lui Iosafat, zicând: "O mare mulțime înaintea ta de dincolo de mare, din Siria, și sunt la Hațașon-Tamar, adică En-Ghedi."

Gen 14.7; Ios 15.62;

³În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul, și a vestit un post pentru tot Iuda.

2Cron 19.3; Ezra 8.21; Ier 36.9; Iona 3.5;

⁴Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul, și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul.

⁵Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi.

⁶Și a zis: "Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână țaria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?"

Deut 4.39; Ios 2.11; 1Împ 8.23; Mat 6.9; Ps 47.2-8; Dan 4.17-32; 1Cron 29.12; Ps 62.11; Mat 6.13;

⁷Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău Israel, și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea?

Ps 44.2; Gen 17.7; Ex 6.7; Isa 41.8; Iac 2.23;

⁸Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un locaș sfânt pentru Numele Tău, zicând:

⁹"Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciurma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strâmtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!"

¹⁰Acum, iată, fiii lui Amon, și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la care n-ai îngăduit lui Israel să intre, când venea din țara Egiptului, - căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimicit, -

Deut 2.4-19; Num 20.21;

¹¹iată-i cum ne răsplătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!

Ps 83.12;

¹²O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi, care înaintează împotriva noastră, și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!"

1Sam 3.13;Ps 25.15;Ps 121.1-2;Ps 123.1-2;Ps 141.8;

¹³Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor.

¹⁴Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, Levitul, dintre fiii lui Asaf.

Num 11.25-26;Num 24.2;2Cron 15.1;2Cron 24.20;

¹⁵Și Iahaziel a zis: "Ascultați, tot Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: "Nu vă temeți și nu vă spăimântați dinaintea acestei mari mulțimi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu.

Ex 14.13-14;Deut 1.29-30;Deut 31.6-8;2Cron 32.7;

¹⁶Mâine pogorâți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț, și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiei Ieruel.

¹⁷Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo, și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă spăimântați; mâine, ieșiți-le înainte, și Domnul va fi cu voi!"

Ex 14.13-14;Num 14.9;2Cron 15.2;2Cron 32.8;

¹⁸Iosafat s-a plecat cu fața la pământ, și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului să se închine înaintea Lui.

Ex 4.31;

¹⁹Leviții dintre fiii Chehatiților și dintre fiii Coreiților s-au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

²⁰A doua zi, au pornit dis-de-diminează spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: "Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbuti."

Isa 7.9;

²¹Apoi în învoire cu poporul, a numit niște cântăreți care, îmbrăcați cu podoabe sfinte, și mergând înaintea oștirii, laudau pe Domnul și ziceau: "Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!"

1Cron 16.29;1Cron 16.34;Ps 136.1;1Cron 16.41;2Cron 5.13;2Cron 7.3-6;

²²În clipa când au început cântările și laudele. Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuți.

Jud 7.22;1Sam 14.20;

²³Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvârșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unii pe alții să se nimicească.

²⁴Când a ajuns Iuda pe înălțimea de unde se zărește pustia, s-au uitat înspre mulțime, și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pământ, și nimeni nu scăpase.

²⁵Iosafat și poporul său s-au dus să ia prăzile; au găsit printre trupuri multe bogății și lucruri scumpe, și au luat atât de multe că n-au putut să le ducă pe toate. Trei zile au prădat, căci era multă pradă.

²⁶A patra zi, s-au strâns în valea Beraca (Bindecuvântare), unde au binecuvântat pe Domnul; de aceea au numit locul acesta valea Beraca, nume care i-a rămas până în ziua de azi.

²⁷Toți oamenii din Iuda și din Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli și s-au întors la Ierusalim, căci Domnul îi umpluse de bucurie, izbăvindu-i de vrăjmașii lor.

Neem 12.43;

²⁸Au intrat în Ierusalim și în Casa Domnului, în sunete de alăute, și de harfe și trâmbițe.

²⁹Groaza Domnului a apucat toate împărățiile celorlalte țări, când au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmașilor lui Israel.

2Cron 17.10;

³⁰Și împărăția lui Iosafat a fost liniștită, și Dumnezeuul lui i-a dat pace de jur împrejur.

2Cron 15.15;Iov 34.29;

Sfârșitul domniei lui Iosafat.

³¹Iosafat a domnit peste Iuda. Avea treizeci și cinci de ani când a ajuns împărat, și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Azuba, fata lui Șilhi.

1Împ 22.41;

³²El a mers pe calea tatălui său Asa, și nu s-a abătut deloc, făcând ce este bine înaintea Domnului.

³³Numai că înălțimile n-au fost îndepărtate, și poporul tot n-avea inima strâns lipită de Dumnezeuul părinților săi.

2Cron 17.6;2Cron 12.14;2Cron 19.3;

³⁴Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintâi și cele de pe urmă, sunt scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, care este cuprinsă în cartea împăraților lui Israel.

1Împ 16.1-7;

³⁵După aceea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a unit cu împăratul lui Israel, Ahazia, a cărui purtare era nelegiuită.

1Împ 22.48-49;

³⁶S-a unit cu el ca să zidească niște corăbii, care să meargă la Tarsis, și au făcut corăbii la Ețion-Gheber.

³⁷Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a prorocit împotriva lui Iosafat, și a zis: "Pentru că te-ai unit cu Ahazia, Domnul îți nimicește lucrarea." Și corăbiile au fost sfărâmate, și n-au putut să se ducă la Tarsis.

1Împ 22.48;2Cron 9.21;

21

¹Iosafat a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioram.

1Împ 22.50;

Ioram, împăratul lui Iuda.

²Ioram avea ca frați, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Micael și Șefatia, toți fii ai lui Iosafat, împăratul lui Israel.

³Tatăl lor le dăduse daruri însemnate în argint, în aur și în lucruri scumpe, împreună cu cetăți întărite în Iuda; dar împărăția a lăsat-o lui Ioram, pentru că el era întâiul născut.

⁴Când a luat Ioram în stăpânire împărăția tatălui său, și când s-a întărit, a omorât cu sabia pe toți frații săi și pe vreo câțiva din capii lui Israel.

⁵Ioram avea treizeci și doi de ani când a ajuns împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.

2Împ 8.17;

⁶El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului.

2Cron 22.2;

⁷Dar Domnul n-a voit să piardă casa lui David, din pricina legământului pe care-l făcuse cu David, și din pricina făgăduinței pe care o făcuse că îi va da totdeauna o lumină, lui și fiilor lui.

2Sam 7.12-13; 1Împ 11.36; 2Împ 8.19; Ps 132.11;

⁸Pe vremea sa, Edom s-a răsculat împotriva stăpânirii lui Iuda, și și-a pus un împărat.

2Împ 8.20;

⁹Ioram a pornit cu căpeteniile și cu toate carele sale. Sculându-se noaptea, a bătut pe Edomiți, care-l înconjurau și pe căpeteniile carelor lor.

¹⁰Răscoala lui Edom împotriva stăpânirii lui Iuda a ținut până în ziua de azi. În același timp s-a răsculat și Libna împotriva stăpânirii lui, pentru că părăsise pe Domnul, Dumnezeul părinților săi.

¹¹Ioram a făcut chiar înălțimi în munții lui Iuda. A târât pe locuitorii Ierusalimului la curvie, și a amăgit pe Iuda.

Lev 17.7; Lev 20.5; 2Cron 21.13;

¹²I-a venit o scrisoare de la proorocul Ilie, care zicea: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: "Pentru că n-ai umblat în căile tatălui tău Iosafat, și în căile lui Asa, împăratul lui Iuda,

¹³ci ai umblat în calea împăraților lui Israel; pentru că ai târât la curvie pe Iuda și locuitorii Ierusalimului, cum a făcut casa lui Ahab față de Israel: și

pentru că ai omorât pe frații tăi, care erau mai buni decât tine, și care făceau parte din însăși casa tatălui tău; -

2Cron 21.11;Ex 34.15;Deut 31.16;1Împ 16.31-33;2Împ 9.22;2Cron 21.4;

¹⁴Iată, Domnul va lovi cu o mare urgie pe poporul tău, pe fiii tăi, pe nevestele tale, și tot ce este al tău.

¹⁵Iar pe tine, te va lovi cu o boală grea, cu o boală de măruntaie, care se va îngreua din zi în zi până când îți vor ieși măruntaiele din pricina tăriei bolii."

2Cron 21.18-19;

¹⁶Și Domnul a ațâțat împotriva lui Ioram duhul Filistenilor și al Arabilor, care sunt în vecinătatea Etiopienilor.

¹⁷S-au suit împotriva lui Iuda, au năvălit în el, au jefuit toate bogățiile care se aflau în casa împăratului, și i-au luat fiii și nevestele, așa încât nu i-a mai rămas alt fiu decât Ioahaz, cel mai tânăr dintre fiii săi.

¹⁸După toate acestea, Domnul l-a lovit cu o boală de măruntaie, care era fără leac.

2Cron 21.15;

¹⁹Ea s-a îngreuiat din zi în zi, și pe la sfârșitul anului al doilea i-au ieșit lui Ioram măruntaiele din pricina tăriei bolii. A murit în dureri grele. Și poporul lui n-a ars tămâie în cinstea lui, cum făcuse pentru părinții lui.

2Cron 16.14;

²⁰Avea treizeci și doi de ani când a ajuns împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim. A murit fără să lase părere de rău în urmă, și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormintele împăraților.

22

Ahazia, împăratul lui Iuda.

¹Locuitorii Ierusalimului au pus împărat în locul lui, pe Ahazia, fiul lui cel mai tânăr; căci oastea venită în tabără cu Arabii omorâse pe toți cei mai mari în vârstă. Astfel a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

2Împ 8.24;2Cron 21.17;2Cron 22.6;2Cron 21.17;

²Ahazia avea patruzeci și doi de ani, când a ajuns împărat, și a domnit un an la Ierusalim. Mama sa se chema Atalia, fata lui Omri.

2Împ 8.26;2Cron 21.6;

³El a umblat în căile casei lui Ahab, căci mama sa îi dădea sfaturi nelegiuite.

⁴A făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahab, căci după moartea tatălui său ei îi erau sfetnici, spre pierzarea lui.

⁵Târât de sfatul lor, s-a dus cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot în Galaad. Sirienii au rănit pe Ioram.

2Împ 8.28;

⁶Ioram s-a întors să se vindece la Izreel de rănile, pe care i le făcuseră Sirienii la Rama, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, s-a pogorât să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.

2Împ 9.15;

⁷Prin voia lui Dumnezeu, și spre pierzarea lui a venit Ahazia la Ioram. Când a ajuns, a ieșit cu Ioram să se ducă înaintea lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care-l unse Domnul, ca să piardă casa lui Ahab.

Jud 14.4;1Împ 12.15;2Cron 10.15;2Împ 9.21;2Împ 9.6-7;

⁸Și pe când se răzbuna Iehu împotriva casei lui Ahab, a dat peste capii lui Iuda și peste fiii fraților lui Ahazia, care erau în slujba lui Ahazia, și i-a omorât.

2Împ 10.10-11;2Împ 10.13-14;

⁹A căutat pe Ahazia, și l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu, și l-au omorât. Apoi l-au îngropat, căci ziceau: "Este fiul lui Iosafat, care căuta pe Domnul din toată inima lui." Și n-a mai rămas nimeni din casa lui Ahazia care să fi fost în stare să domnească.

2Împ 9.27;2Cron 17.4;

Atalia, împărăteasa lui Iuda.

¹⁰Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorât tot neamul împărătesc al casei lui Iuda.

2Împ 11.1;

¹¹Dar loșabeat, fata împăratului, a luat pe loas, fiul lui Ahazia, l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când au fost omorâți: și l-a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel l-a ascuns loșabeat, fata împăratului Ioram, nevasta preotului Iehoiada, și sora lui Ahazia, de privirile Ataliei, care nu l-a omorât.

2Împ 11.2;

¹²A stat șase ani ascuns cu ei în Casa lui Dumnezeu. Și în țară domnea Atalia.

23

loas se încununează împărat.

¹În al șaptelea an, Iehoiada s-a îmbărbătat, și a făcut legământ cu căpeteniile peste sute. Aceștia erau: Azaria, fiul lui Ieroham, Ismael, fiul lui Iohanah, Azaria, fiul lui Obed, Maaseia, fiul lui Adaia, și Elișafat, fiul lui Zicri.

2Împ 11.4;

²Au străbătut toată țara lui Iuda, și au strâns pe Leviții din toate cetățile lui Iuda și pe capii de familie din Israel; și au venit la Ierusalim.

³Toată adunarea a făcut legământ cu împăratul în Casa lui Dumnezeu. Și Iehoiada le-a zis: "Iată că fiul împăratului va domni, cum a spus Domnul cu privire la fiii lui David.

2Sam 7.12; 1Împ 2.4; 1Împ 9.5; 2Cron 6.16; 2Cron 7.18; 2Cron 21.7;

⁴Iată ce veți face. A treia parte din voi, care intră de slujbă în ziua Sabatului, preoți și Leviți, să facă paza pragurilor;

1Cron 9.25;

⁵altă treime să stea în casa împăratului, și o treime la poarta Iesod. Tot poporul să fie în curțile Casei Domnului.

⁶Nimeni să nu intre în Casa Domnului, afară de preoții și Leviții de slujbă: ei să intre, căci sunt sfinți. Și tot poporul să facă de strajă cu privire la porunca Domnului.

1Cron 23.28-29;

⁷Leviții să înconjoare pe împărat din toate părțile, fiecare cu armele în mână, și oricine va intra în casă să fie omorât. Voi să fiți pe lângă împărat, când va intra și când va ieși."

⁸Leviții și tot luda au împlinit toate poruncile pe care le dăduse preotul lehoiada. Și-au luat fiecare oamenii lui, pe cei ce intrau în slujbă și pe cei ce ieșeau din slujbă în ziua Sabatului; căci preotul lehoiada nu scutise pe nici una din cete.

1Cron 24;1Cron 25;

⁹Preotul lehoiada a dat sutașilor sulițele și scuturile, mari și mici, care veneau de la împăratul David, și care se aflau în Casa lui Dumnezeu.

¹⁰A așezat tot poporul, fiecare cu arma în mână, de la partea dreaptă până la partea stângă a casei, lângă altar și lângă casă de jur împrejurul împăratului.

¹¹Au adus înainte pe fiul împăratului, i-au pus cununa împărătească și mărturia, și l-au făcut împărat. Și lehoiada și fiii săi l-au uns, și au zis: "Trăiască împăratul."

¹²Atalia a auzit zarva poporului care alerga și marea pe împărat, și a venit la popor în Casa Domnului.

¹³S-a uitat. Și iată că, împăratul stătea pe scaunul său împărătesc la intrare. Căpeteniile și trâmbițele erau lângă împărat; tot poporul țării se bucura, și sunau din trâmbițe, iar cântăreții cu instrumentele de muzică ziceau cântările de laudă. Atalia și-a sfâșiat hainele, și a zis: "Vânzare! Vânzare!"

1Cron 25.8;

¹⁴Atunci preotul lehoiada, scoțând pe sutași, care erau în fruntea oștirii, le-a zis: "Scoateți-o afară din șiruri, și oricine o va urma, să fie ucis." Căci preotul zisese: "N-o omorâți în Casa Domnului."

¹⁵I-au făcut loc, și s-a dus la casa împăratului pe intrarea porții cailor: și au omorât-o acolo.

Neem 3.28;

¹⁶lehoiada a făcut între el, tot poporul și împărat, un legământ prin care aveau să fie poporul Domnului.

¹⁷Tot poporul a intrat în casa lui Baal, și au dărâmat-o; i-au sfărâmat altarele și chipurile, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal.

Deut 13.9;

¹⁸lehoiada a încredințat slujbele Casei Domnului în mâinile preoților, Leviților, pe care-i împărțise David în Casa Domnului, ca să aducă arderi de

tot Domnului, cum este scris în legea lui Moise, în mijlocul bucuriilor și cântărilor, după rânduiala lui David.

1Cron 23.6-31;1Cron 24.1;Num 28.2;

¹⁹A pus uşieri la porţile Casei Domnului, ca să nu intre nimeni spurcat prin ceva.

1Cron 26.1;

²⁰A luat pe sutaşi, pe oamenii cu vază, pe cei ce aveau putere peste popor, și pe tot poporul țării, și a pogorât pe împărat din Casa Domnului. Au intrat în casa împăratului pe poarta de sus, și au pus pe împărat pe scaunul de domnie al împărăției.

2Împ 11.19;

²¹Tot poporul țării se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorâseră cu sabia.

24

Ioas începe să domnească și drege Templul.

¹Ioas avea șapte ani, când a ajuns împărat, și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ţibia, din Beer-Şeba.

2Împ 11.21;2Împ 12.1;

²Ioas a făcut ce este bine înaintea Domnului în tot timpul vieții preotului Iehoiada.

2Cron 26.5;

³Iehoiada a luat pentru Ioas două neveste, și Ioas a născut fii și fiice.

⁴După aceea, Ioas și-a pus de gând să dreagă Casa Domnului.

⁵A strâns pe preoți și pe Leviți, și le-a zis: "Duceți-vă prin cetățile lui Iuda, și strângeți bani din tot Israelul, pe fiecare an, pentru dregerea Casei Dumnezeului vostru. Și grăbiți-vă cu lucrul acesta." Dar Leviții nu s-au grăbit.

2Împ 12.4;

⁶Împăratul a chemat pe marele preot Iehoiada, și i-a zis: "Pentru ce n-ai vegheat ca Leviții să strângă" din Iuda și din Ierusalim darea poruncită de

Moise, robul Domnului, și pusă pe adunarea lui Israel pentru cortul mărturiei?

2Împ 12.7; Ex 30.12-16; Num 1.50; Fapt 7.44;

⁷Căci nelegiuita aceea de Atalia și fiii ei au pustiit Casa lui Dumnezeu, și au întrebuițat în slujba Baalilor toate lucrurile închinat Casei Domnului."

2Cron 21.17; 2Împ 12.4;

⁸Atunci împăratul a poruncit să se facă o ladă, și să se pună afară la poarta Casei Domnului.

2Împ 12.9;

⁹Și s-a dat de veste în Iuda și în Ierusalim ca să se aducă Domnului darea pusă de Moise, robul Domnului, pe Israel în pustie.

2Cron 24.6;

¹⁰Toate căpeteniile și tot poporul s-au bucurat de lucrul acesta, și au adus și au aruncat în ladă tot ce aveau de plătit.

¹¹Când vedeau Leviții că e mult argint în ladă și că era vremea ca s-o dea în mâinile dregătorilor împăratului, venea logofățul împăratului și slujbașul marelui preot și goleau lada. Apoi o luau și o puneau iarăși la loc. Așa făceau în fiecare zi, și au strâns mult argint.

2Împ 12.10;

¹²Împăratul și Iehoiada îl dădeau meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului, care tocmeau cioplitori de piatră și tâmplari, ca să dreagă Casa Domnului, precum și lucrători în fier și aramă, ca să dreagă Casa Domnului.

¹³Lucrătorii s-au apucat de lucru, și au isprăvit ce era de dres; au pus casa lui Dumnezeu iarăși în stare bună și au întărit-o.

¹⁴Când au isprăvit, au adus înaintea împăratului și înaintea lui Iehoiada argintul care mai rămăsese. Și cu el au făcut unelte pentru casa Domnului, unelte pentru slujbă și pentru arderile de tot, pahare și alte scule de aur și de argint. Și, în tot timpul vieții lui Iehoiada, au adus necurmat arderi de tot în Casa Domnului.

2Împ 12.13;

¹⁵Iehoiada a murit bătrân și sătul de zile. La moarte, avea o sută treizeci de ani.

¹⁶L-au îngropat în cetatea lui David la un loc cu împărații, pentru că făcuse bine în Israel, și față de Dumnezeu și față de Casa Lui.

Ioas și închinarea la idoli.

¹⁷După moartea lui Iehoiada, căpeteniile lui Iuda au venit și s-au închinat înaintea împăratului. Atunci împăratul i-a ascultat.

¹⁸Și au părăsit Casa Domnului, Dumnezeului părinților lor, și au slujit Astarteelor și idoliilor. Mânia Domnului a venit asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului, pentru că se făcuseră vinovați în felul acesta.

¹Împ 14.23;Jud 5.8;2Cron 19.2;2Cron 28.13;2Cron 29.8;2Cron 32.25;

¹⁹Domnul a trimis la ei prooroci să-i întoarcă înapoi la El, dar n-au ascultat de înștiințările pe care le-au primit.

2Cron 36.15;Ier 7.25-26;Ier 25.4;

²⁰Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbrăcat cu Duhul lui Dumnezeu. El s-a înfățișat înaintea poporului și i-a zis: "Așa vorbește Dumnezeu: "Pentru ce călcați poruncile Domnului? Nu veți propăși. Pentru că ați părăsit pe Domnul, și El vă va părăsi."

2Cron 15.1;2Cron 20.14;Num 14.41;2Cron 15.2;

²¹Și au uneltit împotriva lui, și l-au ucis cu pietre, din porunca împăratului, în curtea Casei Domnului.

Mat 23.35;Fapt 7.58-59;

²²Împăratul Ioas nu și-a adus aminte de bunăvoința pe care o avusese față de el Iehoiada, tatăl lui Zaharia, și a omorât pe fiul lui. Zaharia a zis când a murit: "Domnul să vadă, și să judece!"

²³După trecerea anului, oastea Sirienilor s-a suit împotriva lui Ioas, și a venit în Iuda și la Ierusalim. Au omorât din popor pe toate căpeteniile poporului, și au trimis împăratului toată prada la Damasc.

2Împ 12.17;

²⁴Oastea Sirienilor a venit cu un mic număr de oameni. Totuși, Domnul a dat în mâinile lor o oaste foarte însemnată, pentru că părăsiseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor. Astfel au pedepsit Sirienii pe Ioas.

Lev 26.8;Deut 32.30;Isa 30.17;Lev 26.25;Deut 28.25;2Cron 22.8;Isa 10.4;

²⁵Când au plecat de la el, după ce-l lăsaseră în mari suferințe, slujitorii lui au uneltit împotriva lui din pricina sângelui fiului preotului lehoiada. L-au omorât în patul lui, și a murit. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraților.

2Împ 12.20;2Cron 24.21;

²⁶Iată pe cei ce au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o femeie Amonită, și Iozabad, fiul Șimritei, o femeie Moabită.

²⁷Cât despre fiii lui, despre marele număr de proorocii făcute cu privire la el, și despre dregerea Casei lui Dumnezeu, toate acestea sunt scrise în istoria din cartea împăraților. În locul lui a domnit fiul său Amația.

2Împ 12.18;2Împ 12.21;

25

Amația, împăratul lui Iuda.

¹Amația a ajuns împărat la vârsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan, din Ierusalim.

2Împ 14.1;

²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dată Lui.

2Împ 14.4;2Cron 25.14;

³Când s-a întărit domnia în mâinile lui, a omorât pe slujitorii care uciseseră pe împăratul, tatăl său.

2Împ 14.5;

⁴Dar n-a omorât pe fiii lor, căci a lucrat potrivit cu ceea ce este scris în Lege, în cartea lui Moise, unde Domnul dă porunca aceasta: "Să nu se omoare părinții pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorât pentru păcatul lui."

Deut 24.16;2Împ 14.6;Ier 31.30;Ezec 18.20;

⁵Amația a strâns pe oamenii din Iuda și i-a pus după casele părintești, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, pentru tot Iuda și Beniamin. Le-a făcut numărătoarea de la vârsta de douăzeci de ani în sus, și a găsit trei sute de mii de oameni aleși, în stare să poarte armele, mânuind sulița și scutul.

Num 1.3;

⁶A mai tocmit cu plată din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanți de argint.

⁷Un om al lui Dumnezeu a venit la el, și a zis: "Împărate, să nu mergă cu tine oastea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim.

⁸Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, să știi că Dumnezeu te va face să cazi înaintea vrăjmașului. Căci Dumnezeu are putere să te ajute și să te facă să cazi."

2Cron 20.6;

⁹Amația a zis omului lui Dumnezeu: "Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe care i-am dat oastei lui Israel?" Omul lui Dumnezeu a răspuns: "Domnul poate să-ți dea mult mai mult decât atât."

Prov 10.22;

¹⁰Atunci Amația a despărțit ceata care-i venise din Efraim, și a poruncit ca oamenii aceștia să se întoarcă acasă. Dar ei s-au mâniat foarte tare pe Iuda, și au plecat acasă cu mare furie.

¹¹Amația s-a îmbărbătat, și și-a dus poporul în Valea Sării, unde a bătut zece mii de oameni din fiii lui Seir.

2Împ 14.7;

¹²Și fiii lui Iuda au prins din ei zece mii de inși vii, pe care i-au dus pe vârful unei stânci, de unde i-au prăvălit în vale așa încât toți au fost zdrobiți.

¹³Însă, oamenii din ceata căreia îi dăduse drumul ca să nu mergă la război cu el, au năvălit în cetățile lui Iuda, de la Samaria până la Bet-Horon, au ucis acolo trei mii de inși, și au luat multe prăzi.

Războiul cu Ioaș.

¹⁴Când s-a întors Amația de la înfrângerea Edomiților, a adus pe dumnezeii fiilor lui Seir, și i-a pus dumnezeii pentru el; s-a închinat înaintea lor, și le-a adus tămâie.

2Cron 28.23;Ex 20.3-5;

¹⁵Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Amația, și a trimis la el pe un prooroc, care i-a zis: "Pentru ce ai căutat pe dumnezeii poporului acestuia, când ei n-au putut să-și izbăvească poporul din mâna ta?"

Ps 96.5;2Cron 25.11;

16Pe când vorbea el, Amația i-a zis: "Oare te-am făcut sfetnic al împăratului? Pleacă! Pentru ce vrei să fii lovit?" Proorocul a plecat, zicând: "Știu acum că Dumnezeu a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai ascultat sfatul meu."

1Sam 2.25;

17După ce s-a sfătuit, Amația, împăratul lui Iuda, a trimis să spună lui Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel: "Vino, să ne vedem față în față!"

2Împ 14.8;

18Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: "Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: "Dă pe fiica ta de nevastă fiului meu!" Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat în picioare spinul.

19Tu te gândești că ai bătut pe Edomiți, și de aceea ți se înalță inima ca să te mândrești. Acum stai mai bine acasă. Pentru ce să stârnești un rău, care ți-ar aduce pieirea ta și a lui Iuda?"

20Dar Amația nu l-a ascultat, fiindcă Dumnezeu hotărâse să-i dea în mâinile vrăjmașului, căci căutaseră pe dumnezeii Edomului.

1Împ 12.15;2Cron 22.7;2Cron 25.14;

21Și Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit: și s-au văzut în față, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Şemeşul lui Iuda.

22Iuda a fost bătut de Israel, și fiecare a fugit în cortul lui.

23Ioas, împăratul lui Israel, a luat la Bet-Şemeş pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz. L-a adus la Ierusalim, și a făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului, de la poarta lui Efraim până la poarta unghiului.

2Cron 21.17;2Cron 22.1-6;

24A luat tot aurul și argintul, și toate vasele, care se aflau în Casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, și vistieriile casei împăratului. A luat și ostatici, și s-a întors la Samaria.

25Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel.

2Împ 14.17;

²⁶Celelalte fapte ale lui Amația, cele dintâi și cele de pe urmă, nu sunt scrise oare în cartea împăraților lui Iuda și Israel?

²⁷De când s-a abătut Amația de la Domnul, s-a făcut împotriva lui o uneltire la Ierusalim, și el a fugit la Lachis. Dar l-au urmărit la Lachis și l-au omorât.

²⁸L-au adus pe cai, și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui Iuda.

26

Domnia lui Ozia.

¹Tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vârstă de șaisprezece ani, și l-a pus împărat în locul tatălui său Amația.

2Împ 14.21-22; 2Împ 15.1;

²Ozia a întărit Elotul și l-a adus iarăși sub stăpânirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

³Ozia avea șaisprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și doi de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iecolia, din Ierusalim.

⁴El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amația.

⁵A căutat pe Dumnezeu în timpul vieții lui Zaharia, care pricepea vedeniile lui Dumnezeu. Și în timpul când a căutat pe Domnul, Dumnezeu l-a făcut să propășească.

2Cron 24.2; Gen 41.15; Dan 1.17; Dan 2.19; Dan 10.1;

⁶A pornit cu război împotriva Filistenilor. A dărâmat zidurile Gatului, zidurile labnei, și zidurile Asdodului, și a zidit cetăți în ținutul Asdodului, și între Filistenii.

⁷Dumnezeu l-a ajutat împotriva Filistenilor, împotriva Arabilor care locuiau la Gur-Baal, și împotriva Maoniților.

2Cron 21.16;

⁸Amoniții aduceau daruri lui Ozia, și faima lui s-a întins până la hotarele Egiptului, căci a ajuns foarte puternic.

2Sam 8.2; 2Cron 17.11;

⁹Ozia a zidit turnuri la Ierusalim pe poarta unghiului, pe poarta văii, și pe unghi, și le-a întărit.

2Împ 14.13;Neem 3.13-32;Zah 14.10;

¹⁰A zidit turnuri în pustie, și a săpat multe fântâni, pentru că avea multe turme în văi și în câmpie, și plugari și vieri în munți și la Carmel, căci îi plăcea lucrarea pământului.

¹¹Ozia avea o oaste de ostași care mergeau la război în cete, socotite după numărătoarea făcută de logofătul leiel și dregătorul Maaseia, și puse sub poruncile lui Hanania, una din căpeteniile împăratului.

¹²Tot numărul capilor caselor părintești, al vitejilor, era de două mii șase sute.

¹³Ei porunceau peste o oaste de trei sute șapte mii cinci sute de ostași, în stare să ajute pe împărat împotriva vrăjmașului.

¹⁴Ozia le-a dat pentru toată oștirea scuturi, sulite, coifuri, platoșe, arcuri și praștii.

¹⁵A făcut la Ierusalim mașini iscodite de un meșter, care aveau să fie așezate pe turnuri și pe unghiuri, ca să arunce săgeți și pietre mari. Faima lui s-a întins până departe, căci a fost ajutat în chip minunat până ce a ajuns foarte puternic.

Semeția lui Ozia.

¹⁶Dar când a ajuns puternic, inima i s-a înălțat și l-a dus la pieire. A păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului său, intrând în Templul Domnului ca să ardă tămâie pe altarul tămâierii.

Deut 32.15;Deut 8.14;2Cron 25.19;2Împ 16.12-13;

¹⁷Preotul Azaria a intrat după el, cu optzeci de preoți ai Domnului, oameni de inimă,

1Cron 6.10;

¹⁸care s-au împotrivit împăratului Ozia, și i-au zis: "N-ai drept, Ozia, să aduci tămâie Domnului! Dreptul acesta îl au preoții, fiii lui Aaron, care au fost sfințiți ca s-o aducă. Ieși din sfântul locaș, căci faci un păcat! Și lucrul acesta nu-ți va face cinste înaintea Domnului Dumnezeu."

Num 16.40;Num 18.7;Ex 30.7-8;

¹⁹Ozia s-a mâniat. În mână avea o cădelniță. Și cum s-a mâniat pe preoți, i-a izbucnit lepra pe frunte, în fața preoților, în Casa Domnului, lângă altarul tămâierii.

Num 12.10; 2Împ 5.27;

²⁰Marele preot Azaria și toți preoții și-au îndreptat privirile spre el, și iată că era plin de lepră pe frunte. L-au scos repede afară, și el însuși s-a grăbit să iasă, pentru că Domnul îl lovise.

Est 6.12;

²¹Împăratul Ozia a fost lepros până în ziua morții, și a locuit într-o casă deosebită ca lepros, căci a fost izgonit din Casa Domnului. Și fiul său Iotam era în fruntea casei împăratului și judeca poporul țării.

2Împ 15.5; Lev 13.46; Num 5.2;

²²Celelalte fapte ale lui Ozia, cele dintâi și cele de pe urmă, au fost scrise de Isaia, fiul lui Amoț, proorocul.

Isa 1.1;

²³Ozia a adormit cu părinții săi. Și l-au îngropat cu părinții săi în ogorul de înmormântare al împăraților, căci ziceau: "Este lepros." În locul lui, a domnit fiul său Iotam.

2Împ 15.7; Isa 6.1;

27

Iotam, împăratul lui Iuda.

¹Iotam avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat, și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ieruşa, fata lui Ţadoc.

2Împ 15.32;

²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Ozia. Numai că n-a intrat în Templul Domnului. Totuși, poporul se strica mereu.

2Împ 15.35;

³Iotam a zidit poarta de sus a Casei Domnului, și a făcut multe clădiri pe zidurile de pe deal.

⁴A zidit cetăți în muntele lui Iuda, și cetățui și turnuri în dumbrăvi.

⁵A fost în război cu împăratul fiilor lui Amon, și i-a biruit. Fiii lui Amon i-au dat în anul acela o sută de talanți de argint, zece mii de cori de grâu, și zece mii de orz; și i-au plătit tot atât pe anul al doilea și al treilea.

⁶Lotam a ajuns puternic, pentru că și-a urmat necurmat căile înaintea Domnului, Dumnezeului său.

⁷Celelalte fapte ale lui Lotam, toate războaiele lui, și tot ce a făcut el, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

⁸El avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim.

⁹Lotam a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahaz.

2Împ 15.38;

28

Ahaz, împăratul lui Iuda.

¹Ahaz avea douăzeci de ani când a ajuns împărat, și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. El n-a făcut ce este bine înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său David.

2Împ 16.2;

²A umblat în căile împăraților lui Israel; și a făcut chiar chipuri turnate pentru Baali,

Ex 34.17; Lev 19.4; Jud 2.11;

³a ars tămâie în valea fiilor lui Hinom, și a trecut pe fiii săi prin foc, după urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

2Împ 23.10; Lev 18.21; 2Împ 16.3; 2Cron 33.6;

⁴Aducea jertfe și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde.

⁵Domnul, Dumnezeul său, l-a dat în mâinile împăratului Siriei. Sirienii l-au bătut și i-au luat un mare număr de prinși de război, pe care i-au dus la Damasc. A fost dat și în mâinile împăratului lui Israel, care i-a pricinuit o mare înfrângere.

⁶Pecah, fiul lui Remalia, a ucis într-o singură zi în Iuda o sută douăzeci de mii de oameni, toți viteji, pentru că părăsiseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor.

2Împ 15.27;

⁷Zicri, un războinic din Efraim, a ucis pe Maaseia, fiul împăratului, pe Azricam, căpetenia casei împărătești, și pe Elcana, care era al doilea după împărat.

⁸Copiii lui Israel au luat dintre frații lor două sute de mii de prinși de război, femei, fii și fiice, și le-au luat multă pradă, pe care au adus-o la Samaria.

2Cron 11.4;

⁹Acolo era un prooroc al Domnului, numit Oded. El a ieșit înaintea oștirii care se întorcea la Samaria, și le-a zis: "În mânia Sa împotriva lui Iuda i-a dat Domnul, Dumnezeul părinților voștri în mâinile voastre, și voi i-ați ucis cu o furie, care s-a ridicat până la ceruri.

Ps 69.26;Isa 10.5;Isa 47.6;Ezec 25.12-15;Ezec 26.2;Obad 10;Zah 1.15;Ezra 9.6;Apoc 18.5;

¹⁰Și credeți acum că veți face din copiii lui Iuda și din Ierusalim robii și roabele voastre? Dar voi nu sunteți vinovați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru?

Lev 25.39-46;

¹¹Ascultați-mă dar, și dați drumul acestor prinși pe care i-ați luat dintre frații voștri; căci mânia aprinsă a Domnului este peste voi!"

Iac 2.13;

¹²Unii dintre capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanah, Berechia, fiul lui Meșilemot, Ezechia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor ce se întorceau de la oștire,

¹³și le-au zis: "Să nu aduceți aici pe acești prinși de război. Căci, după ce că suntem vinovați înaintea Domnului, voi vreți să mai și adăugați la păcatele și la greșelile noastre. Suntem foarte vinovați, și mânia aprinsă a Domnului este peste Israel."

¹⁴Ostașii au lăsat pe prinșii de război și prada înaintea căpeteniilor și înaintea întregii adunări.

¹⁵Și oamenii numiți pe nume pentru aceasta, s-au sculat și au luat pe prinșii de război, au îmbrăcat cu prada pe toți cei ce erau goi, le-au dat haine și încălțăminte, le-au dat să mănânce și să bea, i-au uns, au încălecat pe

măgari pe toți cei osteniți, și i-au adus la Ierihon, cetatea finicilor, la frații lor. Apoi s-au întors la Samaria.

2Cron 28.12; 2Împ 6.22; Prov 25.21-22; Luc 6.27; Rom 12.20; Deut 34.3; Jud 1.16;

Pedepsele asupra lui Ahaz.

¹⁶Pe vremea aceea, împăratul Ahaz a trimis să ceară ajutor de la împărății Asiriei.

2Împ 16.7;

¹⁷Edomiții au venit iarăși, au bătut pe Iuda, și le-au luat prinși de război.

¹⁸Filistenii au năvălit în cetățile din câmpie și din partea de miazăzi a lui Iuda; au luat Bet-Şemeşul, Aialonul, Ghederotul, Soco și satele lui, Timna și satele ei, Ghimzo și satele lui, și s-au așezat acolo.

Ezec 16.27-57;

¹⁹Căci Domnul a smerit pe Iuda, din pricina lui Ahaz, împăratul lui Israel, care avusese o purtare fără frâu în Iuda și păcătuisese împotriva Domnului.

2Cron 21.2; Ex 32.25;

²⁰Tilgat Pilneser, împăratul Asiriei, a venit împotriva lui, s-a purtat cu el cum s-ar purta cu un vrăjmaș, și nu l-a ajutat.

2Împ 15.29; 2Împ 16.7-9;

²¹Căci Ahaz a prădat Casa Domnului, casa împăratului și a mai marilor, ca să facă daruri împăratului Asiriei; dar nu i-a ajutat la nimic.

²²Pe vremea aceea, chiar când era la strâmtoare, a păcătuit și mai mult împotriva Domnului, el, împăratul Ahaz.

²³A adus jertfă dumnezeilor Damascului, care-l bătuseră, și a zis: "Fiindcă dumnezeii împăraților Siriei le vin în ajutor, le voi aduce și eu jertfe, ca să-mi ajute." Dar ei au fost prilejul căderii lui și a întregului Israel.

2Cron 25.14; Ier 44.17-18;

²⁴Ahaz a strâns uneltele din Casa lui Dumnezeu, și a făcut bucăți uneltele din Casa lui Dumnezeu. A închis ușile Casei Domnului, și-a făcut altare în toate colțurile Ierusalimului.

2Cron 29.3-7;

²⁵Și a ridicat înălțimi în fiecare cetate a lui Iuda, ca să aducă tămâie altor dumnezei. Și a mâniat astfel pe Domnul, Dumnezeul părinților săi.

²⁶Celelalte fapte ale lui și toate căile lui, cele dintâi și cele de pe urmă, sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

2Împ 16.19-20;

²⁷Ahaz a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în cetatea Ierusalimului, căci nu l-au pus în mormintele împăraților lui Israel. Și în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

29

Ezechia, împăratul lui Iuda.

¹Ezechia a ajuns împărat la vârsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abia, fata lui Zaharia.

2Împ 18.1;2Cron 26.5;

²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

³În anul întâi al domniei lui, în luna întâi, a deschis ușile Casei Domnului, și le-a dres.

2Cron 28.24;2Cron 29.7;

⁴A adus pe preoți și pe Leviți, pe care i-a strâns în locul deschis dinspre răsărit,

⁵și le-a zis: "Ascultați-mă, Leviților! Acum sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și scoateți afară din sfântul locaș ce este necurat.

1Cron 15.12;2Cron 35.6;

⁶Căci părinții noștri au păcătuit, au făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului nostru. L-au părăsit, și-au abătut privirile de la cortul Domnului, și i-au întors spatele.

Ier 2.27;Ezec 8.16;

⁷Au închis chiar ușile pridvorului și au strâns candelarele, și n-au adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi de tot în sfântul locaș.

2Cron 28.24;

⁸De aceea mânia Domnului a fost peste Iuda și peste Ierusalim, și i-a făcut de groază, de spaimă și de bătaie de joc, cum vedeți cu ochii voștri.

2Cron 24.18; 1Împ 9.8; Ier 18.16; Ier 19.8; Ier 25.9-18; Ier 29.18;

⁹Și din pricina aceasta au căzut părinții noștri uciși de sabie, și fiii noștri, fiicele noastre și nevestele noastre sunt în robie.

2Cron 28.5-17;

¹⁰Am de gând dar să fac legământ cu Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru ca mânia Lui aprinsă să se abată de la noi.

2Cron 15.12;

¹¹Acum, fiilor, nu mai stați nepăsători; căci voi ați fost aleși de Domnul ca să stați în slujbă înaintea Lui, să fiți slujitorii Lui, și să-l aduceți tămâie.

Num 3.6; Num 8.14; Num 18.2-6;

¹²Și Leviții s-au sculat: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria, din fiii Chehatiților; și din fiii Merariților: Chis, fiul lui Abdi, Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșoniți: Ioah, fiul lui Zima, Eden, fiul lui Ioah;

¹³și din fiii lui Elișafan: Șimri și Ieiel; și din fiii lui Asaf: Zaharia și Matania;

¹⁴și din fiii lui Heman: Iehiel și Șimei, și din fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel.

¹⁵Au adunat pe frații lor, și, după ce s-au sfințit, au venit să curățească și Casa Domnului, după porunca împăratului, și după cuvintele Domnului.

2Cron 29.5; 1Cron 23.28;

¹⁶Preoții au intrat înăuntrul Casei Domnului ca s-o curățească; au scos toate necurățiile pe care le-au găsit în Templul Domnului, și le-au pus în curtea Casei Domnului, unde le-au adunat Leviții ca să le ducă afară în pârâul Chedron.

¹⁷Au început aceste curățiri în ziua întâi a lunii întâi; în a opta zi a lunii, au intrat în pridvorul Domnului, și opt zile au curățit Casa Domnului; în a șaisprezecea zi a lunii întâi, isprăviseră.

¹⁸S-au dus apoi la împăratul Ezechia, și au zis: "Am curățit toată Casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, și masa pâinilor pentru punerea înaintea cu toate uneltele ei.

¹⁹Am adus iarăși în bună stare și am curățit toate uneltele, pe care le pângărise împăratul Ahaz în timpul domniei lui, când cu fărădelegile lui: sunt înaintea altarului Domnului."

2Cron 28.24;

Jertfele de ispășire.

²⁰Împăratul Ezechia s-a sculat dis-de-dimineată, a strâns pe mai marii cetății și s-a suit la Casa Domnului.

²¹Au adus șapte viței, șapte berbeci, șapte miei, și șapte țapi, ca jertfă de ispășire pentru împărăție, pentru sfântul locaș, și pentru Iuda. Împăratul a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să le aducă pe altarul Domnului.

Lev 4.3-14;

²²Preoții au junghiat boii, și au strâns sângele, pe care l-au stropit pe altar; au junghiat berbecii, și au stropit sângele pe altar; au junghiat miei, și au stropit sângele pe altar.

Lev 8.14-24;Evr 9.21;

²³Au adus apoi țapii ispășitori înaintea împăratului și înaintea adunării, care și-au pus mâinile peste ei.

Lev 4.15-24;

²⁴Preoții i-au junghiat, și au turnat sângele la piciorul altarului, ca ispășire pentru păcatele întregului Israel; căci pentru tot Israelul poruncise împăratul să se aducă arderea de tot și jertfa de ispășire.

Lev 14.20;

²⁵A pus pe Leviți în Casa Domnului cu chimvale, alăute și harfe, după rânduiala lui David, lui Gad, văzătorul împăratului, și proorocului Natan; căci astfel era porunca Domnului, dată prin proorcii Săi.

1Cron 16.4;1Cron 25.6;1Cron 23.5;1Cron 25.1;2Cron 8.14;2Sam 24.11;2Cron 30.12;

²⁶Leviții au luat loc cu instrumentele lui David, și preoții cu trâmbițele.

1Cron 23.5;Amos 6.5;Num 10.8-10;1Cron 15.24;1Cron 16.6;

²⁷Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; și, în clipa când a început arderea de tot, a început și cântarea Domnului, în sunetul trâmbițelor și instrumentelor lui David, împăratul lui Israel.

2Cron 23.18;

²⁸Toată adunarea s-a închinat, au cântat cântarea, și au sunat din trâmbițe, până s-a isprăvit arderea de tot.

²⁹Și când au isprăvit de adus ardere de tot, împăratul și toți cei ce erau cu el au îngenuncheat și s-au închinat.

2Cron 20.18;

³⁰Apoi împăratul Ezechia și căpeteniile au zis Leviților să laude pe Domnul cu cuvintele lui David și ale proorocului Asaf. L-au lăudat cu bucurie, și s-au plecat și s-au închinat.

³¹Ezechia a luat atunci cuvântul, și a zis: "Acum, după ce v-ați sfințit în slujba Domnului, apropiați-vă, aduceți dobitoacele pentru jertfă, și aduceți jertfe de mulțumire la Casa Domnului. Și adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă, și a adus jertfe de mulțumire; și toți cei pe care-i îndemna inima au adus arderi de tot.

Lev 7.12;

³²Numărul arderilor de tot aduse de adunare a fost de șaptezeci de boi, o sută de berbeci, și două sute de miei; toate aceste vite au fost jertfite ca ardere de tot Domnului.

³³Și au mai închinat Domnului șase sute de boi și trei mii de oi.

³⁴Dar preoții erau în număr mic, și n-au putut să despoaie toate arderile de tot; i-au ajutat frații lor, Leviții, până s-a isprăvit lucrarea, și până s-au sfințit și ceilalți preoți; căci Leviții s-au sfințit mai degrabă decât preoții.

2Cron 35.11;2Cron 30.3;

³⁵De altfel erau foarte multe arderi de tot, cu grăsimile jertfelor de mulțumire, și cu jertfele de băutură ale arderilor de tot. Astfel a fost așezată din nou slujba Casei Domnului.

Lev 3.16;Num 15.5-10;

³⁶Ezechia și tot poporul s-au bucurat că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună, căci lucrul s-a făcut pe neașteptate.

¹Ezechia a trimis soli în tot Israelul și Iuda, și a scris scrisori și lui Efraim și lui Manase, ca să vină la Casa Domnului la Ierusalim să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeul lui Israel.

²Împăratul, căpeteniile lui, și toată adunarea ținuseră sfat la Ierusalim, ca Paștele să fie prăznuite în luna a doua;

Num 9.10-11;

³căci nu puteau fi prăznuite la vremea lor, pentru că preoții nu se sfântiseră în număr destul de mare și poporul nu se adunase la Ierusalim.

Ex 12.6-18;2Cron 29.34;

⁴Lucrul având încuviințarea împăratului și a întregii adunări,

⁵au hotărât să dea de veste în tot Israelul, de la Beer-Șeba până la Dan, ca să vină la Ierusalim să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului lui Israel. Căci de mult nu mai fuseseră prăznuite după cum era scris.

⁶Alergătorii s-au dus cu scrisorile împăratului și căpeteniilor lui în tot Israelul și Iuda. Și, după porunca împăratului, au zis: "Copii ai lui Israel, întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și Israel, ca să Se întoarcă și El la voi, rămasăscă scăpată din mâna împăraților Asiriei.

Ier 4.1;Ioel 2.13;2Împ 15.19-29;

⁷Nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, care au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului părinților lor, și pe care de aceea i-a dat pradă pustiirii, cum vedeți.

Ezec 20.18;2Cron 29.8;

⁸Nu vă înțepeniți grumazul, ca părinții voștri; dați mâna Domnului, veniți la sfântul Lui locaș, pe care l-a sfântit pe vecie, și slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, pentru ca mânia Lui aprinsă să se abată de la voi.

Deut 10.16;2Cron 29.10;

⁹Dacă vă întoarceți la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor găsi milă la cei ce i-au luat robi, și se vor întoarce în țară. Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este milostiv și îndurător, și nu-Și va întoarce Fața de la voi, dacă vă întoarceți la El."

Ps 106.46;Ex 34.6;Isa 55.7;

¹⁰Alergătorii au mers astfel din cetate în cetate prin țara lui Efraim și Manase, până la Zabulon. Dar ei râdeau și își băteau joc de ei.

2Cron 36.16;

¹¹Însă câțiva oameni din Așer, din Manase și Zabulon, s-au smerit și au venit la Ierusalim.

2Cron 11.16;2Cron 30.18-21;

¹²În Iuda, de asemenea, mâna lui Dumnezeu a lucrat și le-a dat o singură inimă ca să-i facă să împlinească porunca împăratului și a căpeteniilor, după cuvântul Domnului.

Filp 2.13;2Cron 29.25;

¹³Un popor în mare număr s-a adunat la Ierusalim să prăznuiască sărbătoarea azimilor în luna a doua: a fost o adunare foarte mare.

¹⁴S-au sculat, și au îndepărtat altarele pe care se jertfea în Ierusalim și pe toate acelea pe care se aducea tămâie, și le-au aruncat în pâraul Chedron.

2Cron 28.24;

¹⁵Au jertfit apoi Paștele în ziua a patrusprezecea a lunii a doua. Preoții și Leviții, plini de rușine, s-au sfințit, și au adus arderi de tot în Casa Domnului.

2Cron 29.34;

¹⁶Ei ședeau în locul lor obișnuit, după Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu, și preoții stropeau sângele, pe care-l luau din mâna Leviților.

¹⁷Fiindcă în adunare erau mulți inși, care nu se sfințiseră, Leviții au junghiat ei jertfele de Paște pentru toți cei ce nu erau curați, ca să le închine Domnului.

2Cron 29.34;

¹⁸Căci o mare parte din popor, mulți din Efraim, Manase, Isahar și Zabulon nu se curățiseră, și au mâncat Paștele nu după cele scrise. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: "Domnul, care este bun, să ierte pe toți

2Cron 30.11;Ex 12.43;

¹⁹cei ce și-au pus inima să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, măcar că n-au făcut sfânta curățire!"

2Cron 19.3;

²⁰Domnul a ascultat pe Ezechia, și a iertat poporul.

²¹Astfel copiii lui Israel, care se aflau la Ierusalim, au prăznuit sărbătoarea azimilor, șapte zile, cu mare bucurie. Și, în fiecare zi, Leviții și preoții laudau pe Domnul cu instrumente care răsunau în cinstea Lui.

Ex 12.15; Ex 13.6;

²²Ezechia a vorbit inimii tuturor Leviților, care arătau o mare pricepere pentru slujba Domnului. Șapte zile au mâncat dobitoacele jertfite, aducând jertfe de mulțumire, și laudând pe Domnul, Dumnezeul părinților lor.

Deut 33.10; 2Cron 17.9; 2Cron 35.3; Ezra 10.11;

²³Toată adunarea a fost de părere să mai prăznuiască alte șapte zile. Și au prăznuit cu bucurie încă șapte zile.

1Împ 8.65;

²⁴Căci Ezechia, împăratul lui Iuda, dăduse adunării o mie de viței și șapte mii de oi, iar căpeteniile i-au dat o mie de viței și zece mii de oi, și mulți preoți se sfințiseră.

2Cron 35.7-8; 2Cron 29.34;

²⁵Și s-a bucurat toată adunarea lui Iuda, și preoții și Leviții, și tot poporul venit din Israel, și străinii veniți din țara lui Israel sau așezați în Iuda.

2Cron 30.11-18;

²⁶A fost mare veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim așa ceva.

²⁷Preoții și Leviții s-au sculat și au binecuvântat poporul. Glasul lor a fost auzit, și rugăciunea lor a ajuns până la ceruri, până la locuința sfântă a Domnului.

Num 6.23;

31

Orânduiri cu privire la slujbe.

¹Când s-au isprăvit toate acestea, toți cei din Israel care erau de față au plecat în cetățile lui Iuda, și au sfărâmat stâlpii idolești, au tăiat Astarteele, și au surpat de tot înălțimile și altarele din tot Iuda și Beniamin și din Efraim și Manase. Apoi toți copiii lui Israel s-au întors în cetățile lor, fiecare la moșia lui.

2Împ 18.4;

²Ezechia a așezat din nou cetele preoților și Leviților, după șirul lor, fiecare după slujbele sale, preoți și Leviți, pentru arderile de tot și jertfele de mulțumire, pentru slujbă, pentru cântări și laude, la porțile taberei Domnului.

1Cron 23.6;1Cron 24.1;1Cron 23.30-31;

³Împăratul a dat o parte din averile lui pentru arderi de tot, pentru arderile de tot de dimineață și de seară, și pentru arderile de tot din zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, cum este scris în legea Domnului.

Num 28;Num 29;

⁴Și a poruncit poporului, locuitorilor Ierusalimului, să dea preoților și Leviților partea cuvenită lor, ca să țină cu scumpătate legea Domnului.

Num 18.8;Neem 13.10;Mal 2.7;

⁵Când a ieșit porunca aceasta, copiii lui Israel au dat din belșug cele dintâi roade de grâu, de must, de untdelemn, de miere, și din toate roadele de pe câmp; au adus din belșug și zeciuiala din toate.

Ex 22.29;Neem 13.12;

⁶Tot odată, copiii lui Israel și Iuda, care locuiau în cetățile lui Iuda, au dat zeciuiala din boi și oi, și zeciuiala din lucrurile sfinte care erau închinare Domnului, Dumnezeului lor, și au făcut mai multe grămezi.

Lev 27.30;Deut 14.28;

⁷Au început să facă grămezile în luna a treia, și au isprăvit în luna a șaptea.

⁸Ezechia și căpeteniile au venit să vadă grămezile, și au binecuvântat pe Domnul și pe poporul Său Israel.

⁹Și Ezechia a întrebat pe preoți și pe Leviți de grămezile acestea.

¹⁰Atunci marele preot Azaria, din casa lui Țadoc, i-a răspuns: "De când au început să se aducă darurile în Casa Domnului, noi am mâncat, ne-am săturat, și a mai rămas mult, căci Domnul a binecuvântat pe poporul Său. Și iată ce mare grămadă a mai rămas!"

Mal 3.10;

¹¹Ezechia a dat poruncă să pregătească niște camere în Casa Domnului; și le-au pregătit.

¹²Au adus în ele cu credincioșie darurile de mâncare, zeciuiala, și lucrurile sfinte. Levitul Conania avea grija lor, și fratele său Șimei era al doilea după el.

Neem 13.13;

¹³Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau întrebuințați sub cârmuirea lui Conania și a fratelui său Șimei, după porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria, căpetenia Casei lui Dumnezeu.

¹⁴Levitul Core, fiul lui Imna, ușier în partea de răsărit, avea grijă de darurile de bună voie aduse lui Dumnezeu, ca să împartă ce era adus Domnului prin ridicare și lucrurile prea sfinte.

¹⁵În cetățile preoțești, Eden, Miniamin, Iosua, Șemaia, Amaria și Șecania erau puși sub cârmuirea lui ca să împartă cu credincioșie fraților lor, mari și mici, partea cuvenită lor, după cetele lor:

Ios 21.9;

¹⁶celor de parte bărbătească înscriși de la vârsta de trei ani în sus; tuturor celor ce intrau zilnic în Casa Domnului ca să-și facă slujba după însărcinările și după cetele lor;

¹⁷preoților înscriși după casele lor părintești, și Leviților de la douăzeci de ani în sus, după slujbele și după cetele lor:

1Cron 23.24-27;

¹⁸la toată adunarea preoților și Leviților înscriși cu toți pruncii lor, cu nevestele lor, cu fiii și fiicele lor, căci erau fără prihană în împărțirea lucrurilor sfinte.

¹⁹Și pentru fiii lui Aaron, preoții, care locuiau la țară în împrejurimile cetăților lor, erau în fiecare cetate oameni numiți anume, ca să împartă părțile cuvenite tuturor celor de parte bărbătească din preoți și tuturor Leviților înscriși.

Lev 25.34; Num 35.2; 2Cron 31.12-15;

²⁰Iată ce a făcut Ezechia în tot Iuda. El a făcut ce este bine, ce este drept, ce este adevărat, înaintea Domnului, Dumnezeului său.

2Împ 20.3;

²¹A lucrat cu toată inima, și a izbutit în tot ce a făcut pentru Casa lui Dumnezeu, pentru lege și pentru porunci, ca să caute pe Dumnezeul său.

Năvălirea lui Sanherib, împăratul Asiriei.

¹După aceste lucruri și după aceste fapte de credincioșie, a venit Sanherib, împăratul Asiriei, care a pătruns în Iuda, și a împresurat cetățile întărite, cu gând să pună mâna pe ele.

2Împ 18.13;Isa 36.1;

²Ezechia, văzând că a venit Sanherib și că are de gând să înceapă lupta împotriva Ierusalimului,

³s-a sfătuit cu căpeteniile sale și cu oamenii lui cei viteji, ca să astupe izvoarele de apă care erau afară din cetate. Și ei au fost de părerea lui.

⁴S-au strâns o mulțime de oameni, și au astupat toate izvoarele și pârâul care curge prin mijlocul ținutului acela. "Pentru ce", ziceau ei, "să găsească împărații Asiriei, la venirea lor, ape din belșug?"

⁵Ezechia s-a îmbărbătat; a zidit din nou zidul care era stricat și l-a ridicat până la turnuri. A mai zidit un alt zid în afară, a întărit Milo în cetatea lui David, și a pregătit o mulțime de arme și de scuturi.

Isa 22.9-10;2Cron 25.23;2Sam 5.9;1Împ 9.24;

⁶A pus căpetenii de război peste popor, și i-a adunat la el pe locul deschis de la poarta cetății. Vorbindu-le inimii, a zis:

⁷"Întăriți-vă și îmbărbătați-vă. Nu vă temeți și nu vă spăimântați înaintea împăratului Asiriei și înaintea întregii mulțimi care este cu el; căci cu noi sunt mai mulți decât cu el.

Deut 31.6;2Cron 20.15;2Împ 6.16;

⁸Cu el este un braț de carne, dar cu noi este Domnul, Dumnezeul nostru, care ne va ajuta și va lupta pentru noi." Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda.

Ier 17.5;1Ioan 4.4;2Cron 13.12;Rom 8.31;

Trimeșii lui Sanherib.

⁹După aceea, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis pe slujitorii săi la Ierusalim, pe când era înaintea Lachisului cu toate puterile lui; i-a trimis la Ezechia, împăratul lui Iuda, și la toți cei din Iuda care erau la Ierusalim, să le spună:

2Împ 18.17;

10" Așa vorbește Sanherib, împăratul Asiriei: "Pe ce se bazează încrederea voastră, de stați împresurați la Ierusalim?"

2Împ 18.19;

11 Oare nu vă amăgește Ezechia, ca să vă dea morții prin foamete și prin sete, când zice: "Domnul, Dumnezeul nostru, ne va scăpa din mâna împăratului Asiriei?"

12 Oare nu Ezechia a îndepărtat înălțimile și altarele Domnului, și a dat porunca aceasta lui Iuda și Ierusalimului: "Să vă închinați numai unui altar, și să aduceți tămâie numai pe el?"

2Împ 18.22;

13 Nu știți ce am făcut noi, eu și părinții mei, tuturor popoarelor celorlalte țări? Dumnezeii neamurilor acestor țări au putut ei să le izbăvească țările din mâna mea?

2Împ 18.33-35;

14 Care dintre toți dumnezeii acestor neamuri pe care le-au nimicit părinții mei, a putut să izbăvească pe poporul lui din mâna mea, pentru ca să vă poată izbăvi Dumnezeul vostru din mâna mea?

15 Să nu vă amăgească Ezechia dar și să nu vă înșele astfel; nu vă încredeți în el! Căci dumnezeul nici unui neam, nici unei împărății n-a putut să izbăvească pe poporul lui din mâna mea și din mâna părinților mei: cu cât mai puțin vă va izbăvi Dumnezeul vostru din mâna mea!"

2Împ 18.29;

16 Slujitorii lui Sanherib au mai vorbit și alte lucruri împotriva Domnului Dumnezeu, și împotriva robului Său Ezechia.

17 Și a trimis o scrisoare batjocoritoare pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel, vorbind astfel împotriva Lui: "După cum dumnezeii neamurilor celorlalte țări n-au putut să izbăvească pe poporul lor din mâna mea, tot așa nici Dumnezeul lui Ezechia nu va izbăvi pe poporul Său din mâna mea.

2Împ 19.9; 2Împ 19.12;

18 Slujitorii lui Sanherib au strigat cu glas tare în limba evreiască, pentru ca să arunce groaza și spaima în poporul din Ierusalim, care era pe zid, și să poată pune astfel stăpânire pe cetate.

2Împ 18.28; 2Împ 18.26-28;

¹⁹Au vorbit despre Dumnezeul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor pământului, care sunt lucrarea mâinilor omenești.

2Împ 19.18;

Nimicirea lui Sanherib.

²⁰Împăratul Ezechia și proorocul Isaia, fiul lui Amoț, au început să se roage pentru lucrul acesta și au strigat către cer.

2Împ 19.15;2Împ 19.2-4;

²¹Atunci Domnul a trimis un înger care a nimicit în tabăra împăratului Asiriei pe toți vitejii, domnitorii și căpeteniile. Și împăratul s-a întors rușinat în țara lui. A intrat în casa dumnezeului său, și cei ce ieșiseră din coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia.

2Împ 19.35;

²²Astfel a scăpat Domnul pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor, și i-a ocrotit împotriva celor ce-i împresurau.

²³Mulți au adus Domnului daruri în Ierusalim, și au adus daruri bogate lui Ezechia, împăratul lui Iuda, care de atunci s-a înălțat în ochii tuturor popoarelor.

2Cron 17.5;2Cron 1.1;

Boala și moartea lui Ezechia.

²⁴În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. El a făcut o rugăciune Domnului. Domnul i-a vorbit, și i-a dat un semn.

2Împ 20.1;Isa 38.1;

²⁵Dar Ezechia n-a răsplătit binefacerea pe care a primit-o, căci i s-a îngâmfat inima. Mânia Domnului a venit peste el, peste Iuda și peste Ierusalim.

Ps 116.12;2Cron 26.16;Habac 2.4;2Cron 24.18;

²⁶Atunci Ezechia s-a smerit din mândria lui, împreună cu locuitorii Ierusalimului, și mânia Domnului n-a venit peste ei în timpul vieții lui Ezechia.

Ier 26.18-19;2Împ 20.19;

²⁷Ezechia a avut multe bogății și multă slavă. Și-a făcut vistierii de argint, de aur, de pietre scumpe, de mirodenii, de scuturi, și de toate lucrurile care se pot dori;

²⁸hambare pentru roadele de grâu, de must și de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite, și staule pentru oi.

²⁹Și-a zidit cetăți, și a avut belșug de boi și de oi; căci Dumnezeu îi dăduse multe avuții.

1Cron 29.12;

³⁰Tot Ezechia a astupat și gura de sus a apelor Ghihon, și le-a adus în jos spre apus de cetatea lui David. Ezechia a izbutit în toate lucrările lui.

Isa 22.9-11;

³¹Însă, când au trimis căpeteniile Babilonului soli la el să întrebe de minunea care avusese loc în țară, Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce, pentru ca să cunoască tot ce era în inima lui.

2Împ 20.12;Isa 39.1;Deut 8.2;

³²Celelalte fapte ale lui Ezechia, și faptele lui evlavioase, sunt scrise în vedenia proorocului Isaia, fiul lui Amoț, în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

Isa 36;Isa 37;Isa 38;Isa 39;2Împ 18;2Împ 19;2Împ 20;

³³Ezechia a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda și locuitorii Ierusalimului i-au dat cinste la moarte. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

2Împ 20.21;Prov 10.7;

33

Manase, împăratul lui Iuda.

¹Manase avea doisprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim.

2Împ 21.1;

²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

Deut 18.9;2Cron 28.3;

³A zidit iarăși înălțimile pe care le dădărase tatăl său Ezechia. A ridicat altare Baalilor, a făcut idoli Astarteei, și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit.

2Împ 18.4;2Cron 30.14;2Cron 31.1;2Cron 32.12;Deut 16.21;Deut 17.3;

⁴A zidit altare în Casa Domnului, măcar că Domnul zisese: "În Ierusalim va fi Numele Meu pe vecie."

Deut 12.11;1Împ 8.29;1Împ 9.3;2Cron 6.6;2Cron 7.16;

⁵A zidit altare întregii oștiri a cerurilor, în cele două curți ale Casei Domnului.

2Cron 4.9;

⁶Și-a trecut fiii prin foc în valea fiilor lui Hinom; umbla cu descântece și vrăjitorii, și ținea la el oameni care chemau duhurile și care-i spuneau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mânie.

Lev 18.21;Deut 18.10;2Împ 23.10;2Cron 28.3;Ezec 23.37-39;Deut 18.10-11;2Împ 21.6;

⁷A pus chipul cioplit al idolului pe care-l făcuse, în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu spusese lui David și fiului său Solomon: "În casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel Îmi voi pune Numele pe vecie.

2Împ 21.7;Ps 132.14;

⁸Nu voi mai strămuta pe Israel din țara pe care am dat-o părinților voștri, numai să caute să împlinească tot ce le-am poruncit, după toată legea, învățăturile și poruncile date prin Moise."

2Sam 7.10;

⁹Dar Manase a fost pricina că Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au rătăcit și au făcut rău mai mult decât neamurile pe care le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

¹⁰Domnul a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei n-au vrut să asculte.

¹¹Atunci Domnul a trimis împotriva lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, care au prins pe Manase și l-au pus în lanțuri. L-au legat cu lanțuri de aramă, și l-au dus la Babilon.

Deut 28.36;lov 36.8;Ps 107.10-11;

¹²Când a fost la strâmtoare, s-a rugat Domnului, Dumnezeului lui, și s-a smerit adânc înaintea Dumnezeului părinților săi.

1Pet 5.6;

¹³I-a făcut rugăciuni; și Domnul, lăsându-Se înduplecat, i-a ascultat cererile, și i-a adus înapoi la Ierusalim în împărăția lui. Și Manase a cunoscut că Domnul este Dumnezeu.

1Cron 5.20;Ezra 8.23;Ps 9.16;Dan 4.25;

¹⁴După aceea, a zidit afară din cetatea lui David, la apus, spre Ghihon în vale, un zid care se întindea până la poarta peștilor și cu care a înconjurat dealul, și l-a făcut foarte înalt. A pus și căpetenii de război în toate cetățile întărite ale lui Iuda.

1Împ 1.33;2Cron 27.3;

¹⁵A înlăturat din Casa Domnului dumnezeii străini și idolul Astarteei, a dărâmat toate altarele pe care le zidise pe muntele Casei Domnului și la Ierusalim, și le-a aruncat afară din cetate.

2Cron 33.3-7;

¹⁶A așezat din nou altarul Domnului, a adus pe el jertfe de mulțumire și de laudă, și a poruncit lui Iuda să slujească Domnului, Dumnezeului lui Israel.

Lev 7.12;

¹⁷Poporul jertfea tot pe înălțimi, dar numai Domnului Dumnezeului său.

2Cron 32.12;

¹⁸Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea lui către Dumnezeu, și cuvintele proorocilor, care i-au vorbit în Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel, sunt scrise în faptele împăraților lui Israel.

1Sam 9.9;

¹⁹Rugăciunea lui și felul în care l-a ascultat Dumnezeu, păcatele și nelegiuirile lui, locurile unde a zidit înălțimi și a înălțat idoli Astarteei și chipuri cioplite, înainte de a se smeri, sunt scrise în cartea lui Hozai.

²⁰Manase a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în casa lui. Și, în locul lui, a domnit fiul său Amon.

2Împ 21.18;

Amon, împăratul lui Iuda.

²¹Amon avea douăzeci și doi de ani când a ajuns împărat, și a domnit doi ani la Ierusalim.

2Împ 21.19;

²²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său Manase. A adus jertfe tuturor chipurilor cioplite pe care le făcuse tatăl său Manase, și le-a slujit.

²³Și nu s-a smerit înaintea Domnului, cum se smerise tatăl său Manase, căci Amon s-a făcut din ce în ce mai vinovat.

2Cron 33.12;

²⁴Slujitorii lui au uneltit împotriva lui, și l-au omorât în casa lui.

2Împ 21.23-24;

²⁵Dar poporul țării a ucis pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon. Și, în locul lui, poporul țării a pus împărat pe fiul său Iosia.

34

Iosia, împăratul lui Iuda.

¹Iosia avea opt ani când a ajuns împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim.

2Împ 22.1;

²El a făcut ce este bine înaintea Domnului și a umblat în căile tatălui său David: nu s-a abătut de la ele nici la dreapta nici la stânga.

³În al optulea an al domniei lui, pe când era încă tânăr, a început să caute pe Dumnezeu tatălui său David. Și în doisprezecelea an, a început să curățească Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de idoli Astarteei, de chipuri cioplite și de chipuri turnate.

2Cron 15.2; 1Împ 13.2; 2Cron 33.17-22;

⁴Au dărâmat înaintea lui altarele Baalilor, și au tăiat stâlpii închinați soarelui, care erau deasupra lor; a sfărâmat idoli Astarteei, chipurile cioplite și chipurile turnate, le-a făcut praf, a presărat praful pe mormintele celor ce le aduseseră jertfe,

Lev 26.30; 2Împ 23.4; 2Împ 23.6;

⁵și a ars oasele preoților pe altarele lor. Astfel a curățit Iuda și Ierusalimul.

1Împ 13.2;

⁶În cetățile lui Manase, lui Efraim, lui Simeon, și chiar lui Neftali, pretutindeni, în mijlocul dărâmăturilor lor,

⁷a dărâmat altarele, a făcut bucăți idolii Astarteei și chipurile cioplite, le-a făcut praf, și a tăiat toți stâlpii închinați soarelui în toată țara lui Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim.

Deut 9.21;

⁸În al optsprezecelea an al domniei lui, după ce a curățit țara și casa, a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, pe Maaseia, căpetenia cetății și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, arhivarul, să dregă casa Domnului, Dumnezeului său.

2Împ 22.3;

⁹S-au dus la marele preot Hilchia, și au dat argintul adus în Casa lui Dumnezeu, pe care-l strânseseră Leviții păzitori ai pragului, de la Manase și Efraim, și de la toată cealaltă parte a lui Israel, și de la tot Iuda și Beniamin și de la locuitorii Ierusalimului.

2Împ 12.4-etc;

¹⁰L-au dat în mâinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului. Aceștia l-au dat lucrătorilor care munceau la dregerea Casei Domnului,

¹¹iar ei l-au dat tâmplarilor și zidarilor, ca să cumpere pietre cioplite și lemne pentru grinzi și pentru căptușitul clădirilor pe care le stricaseră împărații lui Iuda.

¹²Oamenii aceștia au lucrat cinstit în lucrul lor. Erau puși sub privegherea lui Iahat și Obadia, Leviți din fiii lui Merari, și a lui Zaharia și Meșulam, din fiii Chehatișilor. Toți aceia dintre Leviți, care știau să cânte bine,

¹³vegheau asupra lucrărilor și cârmuiau pe toți lucrătorii care aveau de făcut felurite lucrări. Mai erau și alți Leviți, logofeți, dregători și ușieri.

1Cron 23.4-5;

Găsirea cărții Legii.

¹⁴În clipa când au scos argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a găsit cartea Legii Domnului, dată prin Moise.

2Împ 22.8;

¹⁵Atunci Hilchia a luat cuvântul și a zis logofătului Șafan: "Am găsit cartea Legii în Casa Domnului." Și Hilchia a dat lui Șafan cartea.

¹⁶Șafan a adus împăratului cartea. Și când a dat socoteală împăratului, a zis: "Slujitorii tăi au făcut tot ce li s-a poruncit.

¹⁷Au strâns argintul care se afla în Casa Domnului, și l-au dat în mâinile priveghetorilor și lucrătorilor."

¹⁸Logofătul Șafan a mai spus împăratului: "Preotul Hilchia mi-a dat o carte." Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

¹⁹Când a auzit împăratul cuvintele Legii, și-a sfâșiat hainele.

²⁰Și împăratul a dat următoarea poruncă lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:

²¹"Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine și pentru rămășița lui Israel și Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit. Căci mare mânie s-a vărsat peste noi din partea Domnului, pentru că părinții noștri n-au ținut cuvântul Domnului, și n-au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta.

²²Hilchia și cei trimiși de împărat s-au dus la proorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Tochehat, fiul lui Hasra, străjerul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce au spus ce aveau de spus,

²Împ 22.14;

²³ea le-a răspuns: "Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: "Spuneți omului care v-a trimis la mine:

²⁴"Așa vorbește Domnul: "Iată, voi trimite nenorociri peste locul acesta și peste locuitorii lui, și anume toate blestemele scrise în cartea care s-a citit înaintea împăratului lui Iuda.

²⁵Pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate lucrările mâinilor lor, mânia Mea s-a vărsat asupra acestui loc, și nu se va stinge."

²⁶Dar să spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis să întrebați pe Domnul: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel, cu privire la cuvintele pe care le-ai auzit:

²⁷"Pentru că ți s-a înduioșat inima, pentru că te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu, când ai auzit cuvintele rostite de El împotriva acestui loc și

împotriva locuitorilor lui, pentru că te-ai smerit înaintea Mea, pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, și Eu, am auzit, - zice Domnul. -

²⁸ Iată, te voi strânge lângă părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormântul tău și nu vei vedea cu ochii tăi toate nenorocirile pe care le voi trimite peste locul acesta și peste locuitorii lui." Ei au adus împăratului răspunsul acesta.

Înnoirea legământului.

²⁹ Împăratul a strâns pe toți bătrânii din Iuda și din Ierusalim.

2Împ 23.1;

³⁰ Apoi s-a suit la Casa Domnului, cu toți oamenii lui Iuda și cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții și Leviții, și cu tot poporul, de la cel mai mare până la cel mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele cărții legământului, care se găsisse în casa Domnului.

³¹ Împăratul stătea pe scaunul lui împărătesc, și a încheiat legământ înaintea Domnului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul și să păzească poruncile Lui, învățăturile Lui, și legile Lui, din toată inima și din tot sufletul lui, și să împlinească cuvintele legământului, scrise în cartea aceasta.

2Împ 11.14;2Împ 23.3;2Cron 6.13;

³² Și a făcut să intre în legământ toți cei ce se aflau la Ierusalim și în Beniamin. Și locuitorii Ierusalimului au lucrat după legământul lui Dumnezeu, legământul Dumnezeului părinților lor.

³³ Iosia a îndepărtat toate urâciunile din toate țările copiilor lui Israel, și a făcut ca toți cei ce se aflau în Israel să slujească Domnului, Dumnezeului lor. În tot timpul vieții lui, nu s-au abătut de la Domnul, Dumnezeul părinților lor.

1Împ 11.5;Ier 3.10;

35

Prăznuirea Paștelor.

¹ Iosia a prăznuit Paștele în cinstea Domnului la Ierusalim, și au jertfit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întâi.

2Împ 23.21-22;Ex 12.6;Ezra 6.19;

² A pus pe preoți în slujbele lor, și i-a îmbărbătat la slujba Casei Domnului.

³A zis Leviților, care învățau pe tot Israelul și care erau închinați Domnului: "Puneți chivotul sfânt în casa pe care a zidit-o Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel. N-aveți să-l mai purtați pe umeri. Slujiți acum Domnului, Dumnezeului vostru, și poporului Său, Israel.

Deut 33.10;2Cron 30.22;Mal 2.7;2Cron 5.7;1Cron 23.26;

⁴Pregătiți-vă, după casele voastre părintești, după cetele voastre, cum au rânduit prin scris David, împăratul lui Israel, și fiul său Solomon.

1Cron 9.10;1Cron 23.26;2Cron 8.14;

⁵Luați-vă locurile în sfântul locaș, după felurile case părintești ale fraților voștri, fiii poporului, și după înșiruirea caselor părintești ale Leviților.

Ps 134.1;

⁶Jertfiți Paștele, sfințiți-vă, și pregătiți-le pentru frații voștri, întocmai după cuvântul Domnului, rostit prin Moise."

2Cron 29.5-15;2Cron 30.3-15;Ezra 6.20;

⁷Iosia a dat oamenilor poporului, tuturor celor ce se aflau acolo, miei și capre în număr de treizeci de mii, toți pentru Paște, și trei mii de boi. Aceștia au fost luați din averile împăratului.

2Cron 30.24;

⁸Căpeteniile lui au făcut de bună voie un dar poporului, preoților și Leviților. Hilchia, Zaharia și Iehiel, mai marii Casei lui Dumnezeu, au dat preoților, pentru Paște, două mii șase sute de miei și trei sute de boi.

⁹Conania, Șemaia și Netaneel, frații săi, Hașabia, Ieiel și Iozabad, capii Leviților, au dat Leviților, pentru Paște, cinci mii de miei și cinci sute de boi.

¹⁰Astfel s-a întocmit slujba, și preoții și Leviții și-au luat locul, după cetele lor, după porunca împăratului.

Ezra 6.18;

¹¹Au jertfit Paștele. Preoții au stropit sângele pe care-l luau din mâna Leviților, și Leviții au jupuit vitele de piele.

2Cron 29.22;2Cron 29.34;

¹²Au pus deoparte arderile de tot, ca să le dea cetelor caselor părintești ale oamenilor din popor, ca să le aducă Domnului, cum este scris în cartea lui Moise. Tot așa au făcut și cu boii.

Lev 3.3;

¹³Au fiert Paștele la foc, după orânduială, și au fiert lucrurile sfinte în cazane, căldări și tigăi. Și le-au împărțit în grabă la tot poporul.

Ex 12.8-9;Deut 16.7;1Sam 2.13-15;

¹⁴Apoi au pregătit ce era pentru ei și pentru preoți, căci preoții, fiii lui Aaron, au avut treabă până noaptea cu aducerea arderilor de tot și a grăsimilor. De aceia au pregătit Leviții pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron.

¹⁵Cântăreții, fiii lui Asaf, stăteau la locul lor, după rânduiala lui David, lui Asaf, lui Heman, și lui ledutun, văzătorul împăratului. Ușierii de asemenea erau la fiecare ușă. N-au avut nevoie să se abată de la slujba lor, căci frații lor Leviții au pregătit ce era pentru ei.

1Cron 25.1;1Cron 9.17-18;1Cron 26.14;

¹⁶Astfel a fost întocmită în ziua aceea toată slujba Domnului, ca să prăznuiască Paștele și să aducă arderile de tot pe altarul Domnului, după porunca împăratului Iosia.

¹⁷Copiii lui Israel, care se aflau acolo, au prăznuit Paștele în același timp și sărbătoarea azimilor șapte zile.

Ex 12.15;Ex 13.6;2Cron 30.21;

¹⁸Nici o sărbătoare a Paștelor nu mai fusese prăznuită ca aceasta în Israel din zilele proorocului Samuel. Și nici unul din împărații lui Israel nu mai prăznuise Paște ca cele pe care le-au prăznuit Iosia, preoții și Leviții, tot Iuda și Israelul care se aflau acolo, și locuitorii Ierusalimului.

2Împ 23.22-23;

¹⁹În al optsprezecelea an al domniei lui Iosia au fost prăznuite Paștele acestea.

Iosia ucis.

²⁰După toate aceste lucruri, după ce a dres Iosia Casa Domnului, Neco, împăratul Egiptului, s-a suit să lupte împotriva Carchemișului pe Eufrat. Iosia i-a ieșit înaintea.

2Împ 23.29;Ier 46.2;

²¹Și Neco i-a trimis soli să-i spună: "Ce am eu cu tine, împăratul lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi; ci împotriva unei case cu care sunt în război. Și

Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească."

²²Dar Iosia nu s-a întors de la el, ci și-a schimbat hainele, ca să lupte împotriva lui, fără să asculte cuvintele lui Neco, care veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la luptă în valea Meghido.

²³Arcașii au tras asupra împăratului Iosia, și împăratul a zis slujitorilor săi: "Luați-mă, căci sunt greu rănit."

²⁴Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într-un alt car al lui, și l-au adus la Ierusalim. A murit, și a fost îngropat în mormântul părinților săi. Tot Iuda și Ierusalimul au plâns pe Iosia.

2Împ 23.30;Zah 12.11;

²⁵Ieremia a făcut un cântec de jale pentru Iosia. Toți cântăreții și toate cântărețele au vorbit de Iosia în cântecele lor de jale până în ziua de azi, și au ajuns o datină în Israel. Cântările acestea sunt scrise în "Cântecele de jale."

Plân 4.20;Ier 22.20;

²⁶Celelalte fapte ale lui Iosia, și faptele lui evlavioase, făcute așa cum poruncește Legea Domnului,

²⁷cele dintâi și cele de pe urmă fapte ale lui, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36

Domnia lui Ioahaz.

¹Poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-a pus împărat în locul tatălui său la Ierusalim.

2Împ 23.30;

²Ioahaz avea douăzeci și trei de ani când a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim.

³Împăratul Egiptului l-a dat jos de pe scaunul de domnie în Ierusalim, și a pus peste țară un bir de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.

⁴Împăratul Egiptului a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Eliachim, fratele lui Ioahaz, și i-a schimbat numele în Ioiachim. Neco a luat pe fratele său Ioahaz, și l-a dus în Egipt.

Ioachim.

⁵Ioachim avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său.

2Împ 23.36-37;

⁶Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-a suit împotriva lui, și l-a legat cu lanțuri de aramă ca să-l ducă la Babilon.

2Împ 24.1;2Împ 24.6;Ier 22.18-19;Ier 36.30;

⁷Nebucadnețar a dus la Babilon unelte din Casa Domnului, și le-a pus în casa lui în Babilon.

2Împ 24.13;Dan 1.1-2;Dan 5.2;

⁸Celelalte fapte ale lui Ioachim, urâciunile pe care le-a săvârșit, și răul ce se afla în el, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioachin.

Ioachin.

⁹Ioachin avea opt ani când a ajuns împărat, și a domnit trei luni și zece zile la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului.

2Împ 24.8;

¹⁰În anul următor, împăratul Nebucadnețar l-a dus la Babilon împreună cu uneltele scumpe ale Casei Domnului. Și a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Zedechia, fratele lui Ioachin.

2Împ 24.10-17;Dan 1.1-2;Dan 5.2;Ier 37.1;

Zedechia.

¹¹Zedechia avea douăzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim.

2Împ 24.18;Ier 52.1;

¹²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său; și nu s-a smerit înaintea proorocului Ieremia, care-i vorbea din partea Domnului.

¹³S-a răsculat chiar împotriva împăratului Nebucadnețar, care-l pusese să jure pe Numele lui Dumnezeu. Și-a întepenit grumazul și și-a învârtoșat inima, până acolo încât nu s-a întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Ier 52.3;Ezec 17.15-18;2Împ 17.14;

14Toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit și ei fărădelegile, după toate urâciunile neamurilor; și au pângărit Casa Domnului, pe care o sfințise El în Ierusalim.

15Domnul, Dumnezeul părinților lor, a dat din vreme trimișilor Săi însărcinarea să-i înștiințeze, căci voia să cruțe pe poporul Său și locașul Său.

Ier 25.3-4;Ier 35.15;Ier 44.4;

16Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, l-au nesocotit cuvintele, și au râs de proorocii Lui, până când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac.

17Atunci Domnul a făcut să se suie împotriva lor împăratul Haldeilor, și a ucis cu sabia pe tinerii lor în casa locașului lor celui sfânt. N-a cruțat nici pe tânăr, nici pe tânără, nici pe bătrân, nici pe omul gârbov sub povara perilor albi, ci a dat totul în mâna lui.

Deut 28.49;2Împ 25.1;Ezra 9.7;Ps 74.20;Ps 79.2-3;

18Nebucadnețar a dus la Babilon toate uneltele din Casa Domnului, mari și mici, vistieriile Casei Domnului, și vistieriile împăratului și ale căpeteniilor lui.

2Împ 25.13;

19Au ars Casa lui Dumnezeu, au dărâmat zidurile Ierusalimului, au pus foc tuturor caselor lui și au nimicit toate lucrurile scumpe.

2Împ 25.9;Ps 74.6-7;Ps 79.1-7;

20Pe cei ce au scăpat de sabie, Nebucadnețar i-a dus prinși la Babilon. Ei i-au fost supuși, lui și fiilor lui, până la stăpânirea împărăției Perșilor,

2Împ 25.11;Ier 27.7;

21ca să se împlinescă cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia; până ce țara și-a ținut Sabatele ei și s-a odihnit tot timpul cât a fost pustiiță, până la împlinirea celor șaptezeci de ani.

Ier 25.9;Ier 25.11-12;Ier 26.6-7;Ier 29.10;Lev 26.34-43;Dan 9.2;Lev 25.4-5;

Porunca lui Cir.

22În cel dintâi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se împlinescă cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir,

împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris această vestire în toată împărăția lui:

Ezra 1.1;Ier 25.12-13;Ier 29.10;Ier 33.10-11.14;Isa 44.28;

²³"Așa vorbește Cir, împăratul Perșilor: "Domnul, Dumnezeul cerurilor, mi-a dat toate împărățiile pământului, și mi-a poruncit să-l zidesc o casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul, Dumnezeul lui, să fie cu el, și să plece!"

Ezra 41.1-3;

EZRA

(Psalmul 35.2-4.)

1

Porunca lui Cir. - Întoarcerea din robie.

¹În cel dintâi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția lui:

2Cron 36.22-23;Ier 25.12;Ier 29.10;Ezra 5.13-14;

²Așa vorbește Cir, împăratul Perșilor: "Domnul, Dumnezeul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului, și mi-a poruncit să-l zidesc o casă la Ierusalim în Iuda.

Isa 44.28;Isa 45.1-13;

³Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim în Iuda și să zidească acolo Casa Domnului, Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim.

Dan 6.26;

⁴Oriunde locuiesc rămășițe din poporul Domnului, oamenii din locul acela să le dea argint, aur, avere, și vite, pe lângă daruri de bunăvoie pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim!"

⁵Capii de familie din Iuda și Beniamin, preoții și Leviții, și anume toți aceia al căror duh l-a trezit Dumnezeu, s-au sculat să meargă să zidească la Ierusalim Casa Domnului.

Filip 2.13;

⁶Și toți cei din prejurul lor le-au dat lucruri de argint, de aur, avere, vite, și lucruri scumpe, afară de toate darurile de bună voie.

⁷Împăratul Cir a dat înapoi uneltele Casei Domnului, pe care le luase Nebucadnețar din Ierusalim și le pusese în casa dumnezeului său.

Ezra 5.14;Ezra 6.5;2Împ 24.13;2Cron 36.7;

⁸Cir, împăratul Perșilor, le-a scos prin Mitredat, vistiernicul, care le-a dat lui Șeșbațar (Zorobabel), voievodul lui Iuda.

Ezra 5.14;

⁹Iată-le numărul: treizeci de ligheane de aur, o mie de ligheane de argint, douăzeci și nouă de cuțite,

¹⁰treizeci de potire de aur, patru sute zece potire de argint de mâna a doua, și o mie de alte unelte.

¹¹Toate lucrurile de aur și de argint erau în număr de cinci mii patru sute. Șeșbațar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreună cu cei ce s-au întors din robie.

2

Numărul Israelitilor întorși în țara lui Iuda.

¹Iată oamenii din țară, care s-au întors din robie, și anume aceia pe care îi luase Nebucadnețar, împăratul Babilonului, robi la Babilon, și care s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare în cetatea lui.

Neem 7.6;2Împ 24.14-16;2Împ 25.11;2Cron 36.20;

²Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilșan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Numărul bărbaților din poporul lui Israel:

³fiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi;

⁴fiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi;

⁵fiii lui Arah, șapte sute șaptezeci și cinci;

Neem 7.10;

⁶fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua și lui Ioab, două mii opt sute doisprezece;

Neem 7.11;

⁷fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru;

⁸fiii lui Zatu, nouă sute patruzeci și cinci;

⁹fiii lui Zacai, șapte sute șizeci;

¹⁰fiii lui Bani, șase sute patruzeci și doi;

¹¹fiii lui Bebai, șase sute douăzeci și trei;

¹²fiii lui Azgad, o mie două sute douăzeci și doi;

¹³fiii lui Adonicam, șase sute șizeci și șase;

¹⁴fiii lui Bigvai, două mii cincizeci și șase;

¹⁵fiii lui Adin, patru sute cincizeci și patru;

¹⁶fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nouăzeci și opt;

¹⁷fiii lui Bețai; trei sute douăzeci și trei;

¹⁸fiii lui Iora, o sută doisprezece;

¹⁹fiii lui Hașum, două sute douăzeci și trei;

²⁰fiii lui Ghibar, nouăzeci și cinci;

²¹fiii lui Betleem, o sută douăzeci și trei;

²²oamenii din Netofa, cincizeci și șase;

²³oamenii din Anatot, o sută douăzeci și opt;

²⁴fiii lui Azmavet, patruzeci și doi;

²⁵fiii lui Chiriat-Arim, Chefirei și Beerotului, șapte sute patruzeci și trei;

²⁶fiii Ramei și ai Ghebei, șase sute douăzeci și unu;

²⁷oamenii din Micmas, o sută douăzeci și doi;

²⁸oamenii din Betel și Ai, două sute douăzeci și trei;

²⁹fiii lui Nebo, cincizeci și doi;

³⁰fiii lui Magbiș, o sută cincizeci și șase;

³¹fiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru;

Ezra 2.7;

³²fiii lui Harim, trei sute douăzeci;

³³fiii lui Lod, lui Hadid și lui Ono, șapte sute douăzeci și cinci;

³⁴fiii Ierihonului, trei sute patru zeci și cinci;

³⁵fiii lui Senaa, trei mii șase sute treizeci.

³⁶Preoți: fiii lui Iedaeia, din casa lui Iosua, nouă sute șaptezeci și trei;

1Cron 24.7;

³⁷fiii lui Imer, o mie cincizeci și doi;

1Cron 24.14;

³⁸fiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte;

1Cron 9.12;

³⁹fiii lui Harim, o mie șaptesprezece.

1Cron 24.8;

⁴⁰Leviți: fiii lui Iosua și Cadmiel, din fiii lui Hodavia, șaptezeci și patru.

⁴¹Cântăreți: fiii lui Asaf, o sută douăzeci și opt.

⁴²Fiii ușierilor: fiii lui Șalum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Șobai, de toți o sută treizeci și nouă.

⁴³Slujitorii Templului: fiii lui Țiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot,

1Cron 9.2;

⁴⁴fiii lui Cheros, fiii lui Siaha, fiii lui Padon,

⁴⁵fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub,

⁴⁶fiii lui Hagab, fiii lui Şamlai, fiii lui Hanan,

⁴⁷fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia.

⁴⁸fiii lui Reţin, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam.

⁴⁹fiii lui Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai,

⁵⁰fiii lui Asna, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefusim,

⁵¹fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,

⁵²fiii lui Baţlut, fiii lui Mehida, fiii lui Harşa,

⁵³fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,

⁵⁴fiii lui Neţiah, fiii lui Hatifa.

⁵⁵Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Peruda,

1Împ 9.21;

⁵⁶fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel.

⁵⁷fiii lui Şefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Haţebaim, fiii lui Ami.

⁵⁸Toţi slujitorii Templului şi fiii robilor lui Solomon erau trei sute nouăzeci şi doi.

1os 9.21-27;1Cron 9.2;1Împ 9.21;

⁵⁹Iată cei ce au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harşa, din Cherub-Adan, din Imer şi care n-au putut să-şi arate casa lor părintească şi neamul, ca să facă dovada că erau din Israel.

⁶⁰Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, şase sute cincizeci şi doi.

⁶¹Şi dintre fiii preoţilor: fiii lui Habaia, fiii lui Hacoţ, fiii lui Barzilai, care luase de nevastă pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, şi a fost numit cu numele lor.

2Sam 17.27;

⁶²Şi-au căutat însemnarea în cărţile spiţelor de neam, dar n-au găsit-o. De aceea, au fost îndepărtaţi de la preoţie,

⁶³și dregătorul le-a spus să nu mănânce lucruri prea sfinte, până când un preot va întreba pe Urim și Tumim.

Lev 22.2-16;Ex 28.30;Num 27.21;

⁶⁴Toată adunarea era de patruzeci și două de mii trei sute șaiszeci de inși,

Neem 7.66;

⁶⁵afară de robii și roabele lor, în număr de șapte mii trei sute treizeci și șapte. Între ei se aflau două sute de cântăreți și cântărețe.

⁶⁶Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catâri,

⁶⁷patru sute treizeci și cinci de cămile, și șase mii șapte sute douăzeci de măgari.

⁶⁸Unii capi de familie, la venirea lor la Casa Domnului în Ierusalim, au adus daruri de bună voie pentru Casa lui Dumnezeu, ca s-o așeze din nou pe locul unde fusese.

Neem 7.70;

⁶⁹Au dat la vistieria lucrării, după mijloacele lor, șaiszeci și una de mii de darici de aur, cinci mii de mine de argint, și o sută de haine preoțești.

1Cron 26.20;

⁷⁰Preoții și Leviții, oamenii din popor, cântăreții, ușierii și slujitorii Templului s-au așezat în cetățile lor. Tot Israelul a locuit în cetățile lui.

Ezra 6.16-17;Neem 7.73;

3

Altarul arderilor.

¹Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci poporul s-a strâns ca un singur om la Ierusalim.

²Iosua, fiul lui Ioțadac, cu frații săi preoții și Zorobabel, fiul lui Șealtiel, cu frații săi, s-au sculat și au zidit altarul Dumnezeului lui Israel, ca să aducă pe el arderi de tot, după cum este scris în Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

Mat 1.12;Luc 3.27;Deut 12.5;

³Au așezat din nou altarul pe temeliile lui, măcar că au avut să se teamă de popoarele țării, și au adus arderi de tot Domnului, arderile de tot de dimineață și de seară.

Num 28.3-4;

⁴Au prăznuit sărbătoarea corturilor, cum este scris, și au adus zi de zi arderi de tot, după numărul poruncit pentru fiecare zi.

Neem 8.14-17;Zah 14.16-17;Ex 23.16;Num 29.12;

⁵După aceea au adus arderea de tot necurmată, arderile de tot pentru fiecare lună nouă și pentru toate sărbătorile închinare Domnului, afară de cele pe care le aducea fiecare, ca daruri de bună voie Domnului.

Ex 29.38;Num 28.3-26;Num 29.2-8;Num 29.13;

⁶Din cea dintâi zi a lunii a șaptea, au început să aducă Domnului arderi de tot. Însă temeliile Templului Domnului nu erau încă puse.

⁷Au dat argint cioplitorilor de piatră și tâmplarilor, și merinde, băuturi și untdelemn Sidonienilor și Tirienilor, ca să aducă pe mare până la lafo lemne de cedru din Liban, după învoirea dată de Cir, împăratul Perșilor.

1Împ 5.6-9.2;2Cron 2.10;Fapt 12.20;2Cron 2.16;Fapt 9.36;Ezra 6.3;

Punerea temeliilor Templului.

⁸În al doilea an de la venirea lor la Casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua, Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadac, cu ceilalți frați ai lor, preoți și Leviți, și toți cei ce se întorseseră din robie la Ierusalim, s-au pus pe lucru și au însărcinat pe Leviții de la douăzeci de ani în sus să vegheze asupra lucrărilor Casei Domnului.

1Cron 23.24-27;

⁹Și Iosua, cu fiii și frații săi, Cadmiel, cu fiii săi, fiii lui Iuda, fiii lui Henadad, cu fiii și frații lor Leviții, s-au pregătit toți, ca un om, să vegheze asupra celor ce lucrau la casa lui Dumnezeu.

Ezra 2.40;

¹⁰Când au pus lucrătorii temeliile Templului Domnului, au așezat pe preoți în veșminte, cu trâmbițe, și pe Leviți, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca să laude pe Domnul, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel.

1Cron 16.5-42;1Cron 6.31;1Cron 16.4;1Cron 25.1;

¹¹Cântau, mărink și lăudând pe Domnul prin aceste cuvinte: "Căci este bun, căci îndurarea Lui pentru Israel ține în veac!" Și tot poporul scotea mari strigăte de bucurie, lăudând pe Domnul, pentru că puneau temeliile Casei Domnului.

Ex 15.21;2Cron 7.3;Neem 12.24;1Cron 16.34;Ps 136.1-Cron;Ier 33.11;

¹²Dar mulți din preoți și Leviți, și din capii de familii mai în vârstă, care văzuseră casa dintâi, plângeau tare, când se puneau sub ochii lor temeliile casei acesteia. Mulți alții își arătau bucuria prin strigăte,

Hag 2.3;

¹³asa încât nu se putea deosebi glasul strigătelor de bucurie de glasul plânsetelor poporului; căci poporul scotea mari strigăte, al căror sunet se auzea de departe.

4

Amânarea zidirii Templului.

¹Vrăjmașii lui Iuda și Beniamin au auzit că fiii robiei zidesc un Templu Domnului, Dumnezeului lui Israel.

Ezra 4.7-9;

²Au venit la Zorobabel și la capii de familii, și le-au zis: "Să zidim și noi cu voi; căci, și noi chemăm ca și voi pe Dumnezeul vostru, și-l aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici."

2Împ 17.24-33;2Împ 19.37;Ezra 4.10;

³Dar Zorobabel, Iosua, și ceilalți capi ai familiilor lui Israel, le-au răspuns: "Nu se cuvine să zidiți împreună cu noi Casa Dumnezeului nostru; ci noi singuri o vom zidi Domnului, Dumnezeului lui Israel, cum ne-a poruncit împăratul Cir, împăratul Perșilor."

Neem 2.20;Ezra 1.1-3;

⁴Atunci oamenii țării au muiat inima poporului lui Iuda; l-au înfricoșat ca să-l împiedice să zidească,

Ezra 3.3;

⁵și au mituit cu preț de argint pe sftetnici ca să-i zădărnicească lucrarea. Așa a fost tot timpul vieții lui Cir, împăratul Perșilor, până la domnia lui Darius, împăratul Perșilor.

⁶Sub domnia lui Asuerus, la începutul domniei lui, au scris o pâra împotriva locuitorilor din Iuda și din Ierusalim.

⁷Și pe vremea lui Artaxerxe, Bișlam, Mitredat, Tabeel, și ceilalți tovarăși de slujbă ai lor, au scris lui Artaxerxe, împăratul Perșilor. Scrisoarea a fost scrisă cu slove aramaice și tălmăcită în limba aramaică.

⁸Dregătorul Rehum și logofătul Șimșai au scris împăratului Artaxerxe scrisoarea următoare la Ierusalim.

⁹Dregătorul Rehum, logofătul Șimșai, și ceilalți tovarăși de slujbă ai lor, cei din Din, din Arfarsatac, din Tarpel, din Afaras, din Erec, din Babilon, din Susa, din Deha, din Elam,

2 Împ 17.30-31;

¹⁰și celelalte popoare pe care le-a mutat marele și vestitul Osnapar și le-a așezat în cetatea Samariei, și în celelalte locuri de dincoace de Râu, și așa mai departe.

¹¹Iată cuprinsul scrisorii pe care au trimis-o împăratului Artaxerxe: "Robii tăi, oamenii de dincoace de Râu, și așa mai departe..."

¹²Să știe împăratul că Iudeii plecați de la tine și veniți printre noi la Ierusalim zidesc din nou cetatea aceea răzvrătită și rea, îi ridică zidurile și-i dreg temeliiile.

¹³Să știe dar împăratul că, dacă se va zidi cetatea aceasta și i se vor ridica zidurile, nu vor mai plăti nici bir, nici dare, nici drept de trecere, și vistieria împărătească va suferi din pricina aceasta.

Ezra 7.24;

¹⁴Și, fiindcă noi mâncăm sarea curții domnești și nu ne stă bine să vedem pe împărat păgubit, trimitem împăratului aceste știri.

¹⁵Să se facă cercetări în cartea cronicilor părinților tăi; și vei găsi și vei vedea în cartea cronicilor că cetatea aceasta este o cetate răzvrătită, vătămătoare împăraților și ținuturilor, și că s-au dedat la răscoală încă din vremuri străbune. De aceea a fost nimicită cetatea aceasta.

¹⁶Facem cunoscut împăratului că dacă va fi zidită din nou cetatea aceasta, și dacă i se vor ridica zidurile, prin chiar faptul acesta nu vei mai avea stăpânire dincoace de Râu."

¹⁷Iată răspunsul trimis de împărat dregătorului Rehum, logofătului Şimşai, și celorlalți tovarăși ai lui de slujbă, care locuiau la Samaria și în alte locuri de cealaltă parte a Râului. "Sănătate, și așa mai departe.

¹⁸Scrisoarea pe care ne-ați trimis-o a fost citită întocmai înaintea mea.

¹⁹Am dat poruncă să se facă cercetări; și s-a găsit că din vremuri vechi cetatea aceasta s-a răsculat împotriva împăraților, și s-a dedat la răscoală și la răzvrătire.

²⁰Au fost la Ierusalim împărați puternici, stăpâni peste toată țara de dincolo de Râu, și cărora li se plătea bir, dare, și drept de trecere pe drum.

1Împ 4.21;Ps 72.8;Gen 15.18;Ios 1.4;

²¹Ca urmare, porunciți să înceteze lucrările oamenilor acelora, și să nu se mai zidească cetatea aceasta până ce nu vor avea o învoire din partea mea.

²²Vedeți să nu vă abateți de la porunca aceasta, ca să nu crească răul acela spre paguba împăraților."

²³Îndată ce s-a citit cuprinsul scrisorii împăratului Artaxerxe înaintea lui Rehum, înaintea logofătului Şimşai, și înaintea tovarășilor lor de slujbă, s-au dus în grabă la Ierusalim la Iudei, și i-au oprit cu silă și cu putere de la lucrările lor.

²⁴Atunci s-a oprit lucrarea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim, și a fost oprită până în anul al doilea al domniei lui Dariu, împăratul Perșilor.

5

Zidirea Templului începe iarăși.

¹Proorocii: Hagai, proorocul, și Zaharia, fiul lui Ido, au prorocit Iudeilor care erau în Iuda și la Ierusalim, în Numele Dumnezeului lui Israel.

Hag 1.1;Zah 1.1;

²Atunci Zorobabel, fiul lui Şealtiel, și Iosua, fiul lui Ioțadac, s-au sculat și au început zidirea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. Și împreună cu ei erau și proorocii lui Dumnezeu care-i ajutau.

Ezra 3.2;

³În aceeași vreme, Tatnai, dregătorul de dincoace de Râu, Şetar-Boznai, și tovarășii lor de slujbă au venit la ei și le-au vorbit așa: "Cine v-a dat învoire să zidiți casa aceasta și să ridicați zidurile acestea?"

Ezra 5.6;Ezra 6.6;Ezra 5.9;

⁴Ei le-au mai zis: "Care sunt numele oamenilor care zidesc clădirea aceasta?"

Ezra 5.10;

⁵Dar ochiul lui Dumnezeu veghea asupra bătrânilor ludeilor. Și au lăsat să meargă înainte lucrările până la trimiterea unei înștiințări către Dariu, și până la primirea unei scrisori de la el în această privință.

Ezra 7.6-28;Ps 33.18;Ezra 6.6;

⁶Iată cuprinsul scrisorii trimise împăratului Dariu de Tatnai, dregătorul de dincoace de Râu, de Șetar-Boznai, și tovarășii lor din Afarsac, care locuiau dincoace de Râu.

Ezra 4.9;

⁷I-au trimis o scrisoare cu următorul cuprins: "Către împăratul Dariu, sănătate!

⁸Să știe împăratul că ne-am dus în ținuturile lui Iuda, la Casa Dumnezeului celui mare. Ea se zidește din pietre cioplite, și în pereți se pune lemn; lucrul merge repede și izbutește în mâinile lor.

⁹Am întrebat pe bătrâni, și le-am vorbit așa: "Cine v-a dat învoire să zidiți casa aceasta și să ridicați zidurile acestea?"

Ezra 5.3-4;

¹⁰Le-am cerut și numele lor ca să ți le facem cunoscut, și am pus în scris numele oamenilor care sunt în fruntea lor.

¹¹Iată răspunsul pe care ni l-au dat: "Noi suntem slujitorii Dumnezeului cerurilor și al pământului, și zidim din nou casa care fusese zidită acum mulți ani. Un mare împărat al lui Israel o zidise și o isprăvisese.

1Împ 6.1;

¹²Dar, după ce părinții noștri au mâniat pe Dumnezeul cerurilor, El i-a dat în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, Haldeianul, care a nimicit casa aceasta și a luat pe popor rob la Babilon.

2Cron 36.16-17;2Împ 24.2;2Împ 25.8-11;

¹³Totuși, în cel dintâi an al lui Cir, împăratul Babilonului, împăratul Cir a dat poruncă să se zidească din nou această casă a lui Dumnezeu.

Ezra 1.1;

¹⁴Și chiar împăratul Cir a scos din templul din Babilon uneltele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe care le luase Nebucadnețar din Templul de la Ierusalim și le dusese în templul din Babilon, le-a dat în mâna așa zisului Șeșbațar, pe care l-a pus dregător,

Ezra 1.7-8;Ezra 6.5;Hag 1.14;Hag 2.21;

¹⁵și i-a zis: "Ia uneltele acestea, du-te de le pune în Templul din Ierusalim, și să se zidească din nou Casa lui Dumnezeu pe locul unde era."

¹⁶Acest Șeșbațar a venit dar, și a pus temelile Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. De atunci până acum se zidește ea, și nu s-a isprăvit."

Ezra 3.8-10.Ezra;

¹⁷Acum, dacă împăratul găsește cu cale, să se facă cercetări în casa vistierilor împăratului la Babilon, ca să vadă dacă s-a dat din partea împăratului Cir o poruncă pentru zidirea Casei acesteia a lui Dumnezeu la Ierusalim. Apoi, să ne trimită împăratul voința lui asupra acestui lucru.

Ezra 6.1-2;

6

Porunca lui Dariu.

¹Atunci împăratul Dariu a dat poruncă să se facă cercetări în casa scrișorilor unde se puneau vistierile în Babilon.

Ezra 5.17;

²Și s-a găsit la Ahmeta, capitala ținutului Mediei, un sul pe care era scrisă această aducere aminte:

³- "În anul întâi al domniei împăratului Cir, împăratul Cir a dat această poruncă privitoare la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: "Casa să fie zidită iarăși, ca să fie un loc unde să se aducă jertfe, și să aibă temelii tari. Să aibă o înălțime de șaizeci de coți, o lățime de șaizeci de coți,

⁴trei rânduri de pietre cioplite și un rând de lemn nou. Cheltuielile vor fi plătite din casa împăratului.

1Împ 6.36;

⁵Mai mult, uneltele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe care le luase Nebucadnețar din Templul de la Ierusalim și le adusesese la Babilon, să

fie date înapoi, duse în Templul din Ierusalim la locul unde erau, și puse în Casa lui Dumnezeu." -

Ezra 1.7-8;Ezra 5.14;

⁶Acum, Tatnai, dregătorul de dincolo de Râu, Șetar-Boznai, și tovarășii voștri de slujbă din Afarsac, care locuiți dincolo de Râu, depărtați-vă de locul acesta.

Ezra 5.3;

⁷Lăsați să meargă înainte lucrările acestei case a lui Dumnezeu; dregătorul ludeilor și bătrânii ludeilor s-o zidească iarăși pe locul unde era.

⁸Iată porunca pe care o dau cu privire la ce veți avea de făcut față de acești bătrâni ai ludeilor, pentru zidirea acestei Case a lui Dumnezeu: cheltuielile, luate din averile împăratului venite din birurile de dincolo de Râu, să fie plătite îndată oamenilor acestora, ca să nu înceteze lucrul.

⁹Lucrurile trebuincioase pentru arderile de tot ale Dumnezeului cerurilor, viței, berbeci și miei, grâu, sare, vin și untdelemn, să li se dea, la cerere, preoților din Ierusalim, zi de zi, și fără nici o lipsă,

¹⁰ca să aducă jertfe de bun miros Dumnezeului cerurilor, și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor lui.

Ezra 7.23;Ier 29.7;1Tim 2.1-2;

¹¹Și iată porunca pe care o dau cu privire la oricine va călca porunca aceasta: să se scoată din casa lui o bârnă, s-o ridice ca să fie spânzurat pe ea, și casa să i se prefacă într-o grămadă de gunoi.

Dan 2.5;Dan 3.29;

¹²Dumnezeul care a pus să locuiască în locul acela Numele Lui să răstoarne pe orice împărat și pe orice popor, care ar întinde mâna să calce cuvântul meu, ca să nimicească această Casă a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Dariu, am dat porunca aceasta. Să fie împlinită întocmai."

1Împ 9.3;

¹³Tatnai, dregătorul de dincoace de Râu, Șetar-Boznai, și tovarășii lor de slujbă, au împlinit întocmai porunca aceasta pe care le-a trimis-o împăratul Dariu.

¹⁴Și bătrânii ludeilor au zidit cu izbândă, după prorociile proorocului Hagai, și ale lui Zaharia, fiul lui Ido; au zidit și au isprăvit, după porunca

Dumnezeului lui Israel, și după porunca lui Cir, lui Dariu, și lui Artaxerxe, împăratul Perșilor.

Ezra 5.1-2;Ezra 1.1;Ezra 5.13;Ezra 6.3;Ezra 4.24;Ezra 7.1;

¹⁵Casa a fost isprăvită în ziua a treia a lunii Adar, în al șaselea an al domniei împăratului Dariu.

Sfințirea Templului.

¹⁶Copiii lui Israel, preoții și Leviții, și ceilalți fii ai robiei, au făcut cu bucurie sfințirea acestei Case a lui Dumnezeu.

1Împ 8.63;2Cron 7.5;

¹⁷Au adus, pentru sfințirea acestei Case a lui Dumnezeu, o sută de viței, două sute de berbeci, patru sute de miei, și, ca jertfe ispășitoare pentru tot Israelul, doisprezece țapi, după numărul semințiilor lui Israel.

Ezra 8.35;

¹⁸Au pus pe preoți, după cetele lor, și pe Leviți, după împărțirile lor, pentru slujba lui Dumnezeu la Ierusalim, cum este scris în cartea lui Moise.

¹⁹Fiii robiei au prăznuit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întâi.

Ex 12.6;

²⁰Preoții și Leviții se curățiseră cu toții, așa că toți erau curați; au jertfit Paștele pentru toți fiii robiei, pentru frații lor preoții, și pentru ei înșiși.

2Cron 30.15;2Cron 35.11;

²¹Copiii lui Israel, întorși din robie, au mâncat Paștele, împreună cu toți cei ce se depărtaseră de necurăția neamurilor țării și care s-au unit cu ei ca să caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Ezra 9.11;

²²Au prăznuit cu bucurie șapte zile sărbătoarea azimilor, căci Domnul îi înveselise, făcând pe împăratul Asiriei să-i sprijinească în lucrarea Casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

Ex 12.15;Ex 13.6;2Cron 30.21;2Cron 35.17;Prov 21.1;2Împ 23.29;2Cron 33.11;Ezra 1.1;Ezra 6.6;

¹După aceste lucruri, sub domnia lui Artaxerxe, împăratul Perșilor, a venit Ezra, fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia,

Neem 2.1;1Cron 6.14;

²fiul lui Șalum, fiul lui Țadoc, fiul lui Ahitub,

³fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot,

⁴fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi,

⁵fiul lui Abișua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot.

⁶Acest Ezra a venit din Babilon: era un cărturar iscusit în Legea lui Moise, dată de Domnul, Dumnezeul lui Israel. Și, fiindcă mâna Domnului, Dumnezeului său, era peste el, împăratul i-a dat tot ce ceruse.

Ezra 7.11-12;Ezra 7.21;Ezra 7.9;Ezra 8.22-31;

⁷Mulți din copiii lui Israel, din preoți și din Leviți, din cântăreți, din ușieri, și din slujitorii Templului, au venit și ei la Ierusalim, în al șaptelea an al împăratului Artaxerxe.

Ezra 2.43;Ezra 8.20;Ezra 8.1;Ezra 8.15;

⁸Ezra a venit la Ierusalim în a cincea lună a anului al șaptelea al împăratului.

⁹Plecase din Babilon în ziua întâi a lunii întâia, și a ajuns la Ierusalim în ziua întâi a lunii a cincea, mâna bună a Dumnezeului său fiind peste el.

Ezra 7.6;Neem 2.8-18;

¹⁰Căci Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului, și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.

Ps 119.45;Ezra 7.6-25;Deut 33.10;Neem 8.1-8;Mal 2.7;

¹¹Iată cuprinsul scrisorii date de împăratul Artaxerxe preotului și cărturarului Ezra, care învăța poruncile și legile Domnului cu privire la Israel:

¹²Artaxerxe, împăratul împăraților, către Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, și așa mai departe:

Ezec 26.7;Dan 2.37;

13 Am dat poruncă să se lase să plece aceia din poporul lui Israel, din preoții și din Leviții lui, care se află în împărăția mea, și care vor să plece cu tine la Ierusalim.

14 Tu ești trimis de împăratul și de cei șapte sfetnici ai lui să cercetezi în Iuda și Ierusalim, după Legea Dumnezeului tău, care este în mâinile tale,

Est 1.14;

15 și să duci argintul și aurul pe care împăratul și sfetnicii săi l-au dăruit cu dragă inimă Dumnezeului lui Israel, a cărui locuință este la Ierusalim,

2Cron 6.2;Ps 135.21;

16 tot argintul și aurul pe care-l vei găsi în tot ținutul Babilonului, și darurile de bunăvoie făcute de popor și preoți pentru Casa Dumnezeului lor la Ierusalim.

Ezra 8.25;1Cron 29.6-9;

17 Ca urmare, vei avea grijă să cumperi cu argintul acesta viței, berbeci, miei, și ce trebuie pentru darurile de mâncare și jertfele de băutură, și să le aduci pe altarul Casei Dumnezeului vostru la Ierusalim.

Num 15.13;Deut 12.5-11;

18 Cu celălalt argint și aur să faceți ce veți crede de cuviință, tu și frații tăi, potrivit cu voia Dumnezeului vostru.

19 Pune înaintea Dumnezeului din Ierusalim uneltele care-ți vor fi încredințate pentru slujba Casei Dumnezeului tău.

20 Să scoți din casa vistieriilor împăratului ce va trebui pentru celelalte cheltuieli pe care le vei avea de făcut cu privire la Casa Dumnezeului tău.

21 Eu, împăratul Artaxerxe, dau poruncă tuturor vistiernicilor de dincolo de Râu să dea îndată lui Ezra, preot și cărturar iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, tot ce vă va cere,

22 până la o sută de talanți de argint, o sută de cori de grâu, o sută de bați de vin, o sută de bați de untdelemn, și sare câtă va vrea.

23 Tot ce este poruncit de Dumnezeul cerurilor să se facă întocmai pentru Casa Dumnezeului cerurilor, pentru ca să nu vină mânia Lui asupra împărăției, asupra împăratului și asupra fiilor săi.

²⁴Vă facem cunoscut că nu puteți pune nici bir, nici dare, nici vamă de trecere, peste nici unul din preoți, din Leviți, din cântăreți, din ușieri, din slujitorii Templului și din slujitorii acestei Case a lui Dumnezeu.

²⁵Și tu, Ezra, după înțelepciunea lui Dumnezeu pe care o ai, pune judecători și dregători care să facă dreptate la tot poporul de dincolo de Râu, tuturor celor ce cunosc legile Dumnezeului tău; și fă-le cunoscut celor ce nu le cunosc.

Ex 18.21-22; Deut 16.18; Ezra 7.10; 2Cron 17.7; Mal 2.7; Mat 23.2-3;

²⁶Oricine nu va păzi întocmai Legea Dumnezeului tău și legea împăratului, să fie osândit la moarte, la surghiun, la o gloabă sau la temniță."

²⁷Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul părinților noștri, care a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim,

1Cron 29.10; Ezra 6.22;

²⁸și a îndreptat asupra mea bunăvoința împăratului, a sfetnicilor săi, și a tuturor căpeteniilor puternice ale lui! Întărit de mâna Domnului, Dumnezeului meu, care era asupra mea, am strâns pe căpeteniile lui Israel, ca să plece cu mine.

Ezra 9.9; Ezra 5.5; Ezra 7.6-9; Ezra 8.18;

8

Tovarășii lui Ezra.

¹Iată capii de familie și spițele de neam ale celor ce s-au suit cu mine din Babilon, sub domnia împăratului Artaxerxe.

²Din fiii lui Fineas, Gherșom; din fiii lui Itamar, Daniel; din fiii lui David, Hatuș,

1Cron 3.22;

³din fiii lui Șecania; din fiii lui Pareoș, Zaharia, și cu el o sută cincizeci de bărbați înscriși;

Ezra 2.3;

⁴din fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zeraria, și cu el două sute de bărbați;

⁵din fiii lui Șecania, fiul lui Iahaziel, și cu el trei sute de bărbați;

⁶din fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, și cu el cincizeci de bărbați;

⁷din fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei, și cu el șaptezeci de bărbați;

⁸din fiii lui Șefatia, Zebadia, fiul lui Micael, și cu el optzeci de bărbați;

⁹din fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, și cu el două sute optsprezece bărbați;

¹⁰din fiii lui Șelomit, fiul lui Iosifia, și cu el o sută șaizeci de bărbați;

¹¹din fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, și cu el douăzeci și opt de bărbați;

¹²din fiii lui Azgad, Iohanah, fiul lui Hacatan, și cu el o sută zece bărbați;

¹³din fiii lui Adonicam, cei din urmă, ale căror nume iată-le: Elifelet, Ieiel și Șemaia, și cu ei șaizeci de bărbați;

¹⁴din fiii lui Bigvai, Utai și Zabud, și cu ei șaptezeci de bărbați.

¹⁵I-am strâns la râul care curge spre Ahava, și am tăbărât acolo trei zile. Am căutat între popor și preoți, și n-am găsit acolo pe nici unul din fiii lui Levi.

Ezra 7.7;

¹⁶Atunci am trimis să cheme pe căpeteniile Eliezer, Ariel, Șemaia, Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia și Meșulam, și pe învățătorii Ioarib și Elnatan.

¹⁷I-am trimis la căpetenia Ido, care locuia la Casifia, și am pus în gura lor ce trebuiau să spună lui Ido și fraților săi slujitori ai Templului care erau la Casifia, ca să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului nostru.

¹⁸Și, fiindcă mâna cea bună a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus pe Serebia, bărbat cu minte, dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, și cu el pe fiii și frații lui, în număr de optsprezece;

Neem 8.7;Neem 9.4-5;

¹⁹pe Hașabia, și cu el pe Isaia, dintre fiii lui Merari, frații săi și fiii lor, în număr de douăzeci;

²⁰și dintre slujitorii Templului, pe care David și căpeteniile îi puseseră în slujba Leviților, două sute douăzeci de slujitori ai Templului, toți numiți pe nume.

Ezra 2.43;

²¹Acolo, la râul Ahava, am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri, și pentru tot ce era al nostru.

2Cron 20.3; Lev 16.29; Lev 23.29; Isa 58.3-5; Ps 5.8;

²²Mi-era rușine să cer împăratului o oaste de însoțire și călăreți, ca să ne ocrotească împotriva vrăjmașului pe drum, căci spusese împăratului: "Mâna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar puterea și mânia Lui sunt peste toți cei ce-L părăsesc."

1Cor 9.15; Ezra 7.6-28; Ps 33.18-19; Ps 34.15-22; Rom 8.28; Ps 34.16; 2Cron 15.2;

²³Pentru aceasta am postit și am chemat pe Dumnezeul nostru. Și El ne-a ascultat.

1Cron 5.20; 2Cron 33.13; Isa 19.22;

²⁴Am ales douăsprezece căpetenii dintre preoți, pe Șerabia, Hașabia, și zece din frații lor.

²⁵Am cântărit înaintea lor argintul, aurul, și uneltele, date în dar pentru Casa Dumnezeului nostru de împărat, sfetnicii și căpeteniile lui, și de toți cei din Israel care se aflau acolo.

Ezra 7.15-16;

²⁶Am dat în mâinile lor șase sute cincizeci de talași de argint, unelte de argint de o sută de talași, o sută de talași de aur,

²⁷douăzeci de pahare de aur de o mie de darici, și două vase de aramă frumoasă poleită, tot atât de scumpă ca aurul.

²⁸Apoi le-am zis: "Sunteți închinați Domnului. Vasele acestea sunt lucruri sfinte, și argintul și aurul acestea sunt un dar de bună voie făcut Domnului, Dumnezeului părinților voștri.

²⁹Fiți cu ochii în patru, și luați lucrurile acestea sub paza voastră, până le veți cântări înaintea căpeteniilor preoților și înaintarea Leviților, și înaintarea capilor de familie ai lui Israel, la Ierusalim, în cămările Casei Domnului."

³⁰Și preoții și Leviții au luat greutatea argintului, aurului și vaselor, ca să le ducă la Ierusalim, în Casa Dumnezeului nostru.

³¹Am plecat de la râul Ahava, ca să ne ducem la Ierusalim, în a douăsprezecea zi a lunii întâia. Mâna Dumnezeului nostru a fost peste noi, și ne-a păzit de loviturile vrăjmașului și de orice piedică pe drum.

Ezra 7.6-28;

³²Am ajuns la Ierusalim, și ne-am odihnit acolo trei zile.

Neem 2.11;

³³În ziua a patra, am cântărit în Casa Dumnezeului nostru argintul, aurul și vasele, pe care le-am încredințat lui Meremot, fiul lui Urie, preotul. Cu el era Eleazar, fiul lui Fineas, și împreună cu ei Leviții Iozabad, fiul lui Iosua, și Noadia, fiul lui Binui.

Ezra 8.26-30;

³⁴Fiind cercetate toate după număr și greutate, au pus atunci în scris greutatea tuturor.

³⁵Fiii robiei, întorși din robie, au adus, ca ardere de tot Dumnezeului lui Israel, doisprezece viței pentru tot Israelul, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de miei, și doisprezece țapi, ca jertfe ispășitoare, toate ca ardere de tot Domnului.

Ezra 6.17;

³⁶Au dat poruncile împăratului dregătorilor împăratului și cârmuitorilor de dincoace de Râu, care au ajutat pe popor și casa lui Dumnezeu.

Ezra 7.21;

9

Rugăciunea lui Ezra.

¹După ce s-a sfârșit lucrul acesta, căpeteniile s-au apropiat de mine, și au zis: "Poporul lui Israel, preoții și Leviții nu s-au despărțit de popoarele acestor țări, și au făcut urâciunile lor, ale Canaanților, Hetiților, Fereziților, lebusiților, Amoniților, Moabiților, Egiptenilor și Amoriților.

Ezra 6.21;Neem 9.2;Deut 12.30-31;

²Căci și-au luat neveste din fetele lor pentru ei și pentru fiii lor, și au amestecat neamul sfânt cu popoarele țărilor acestora. Și căpeteniile și dregătorii au fost cei dintâi care au săvârșit păcatul acesta."

Ex 34.16;Deut 7.3;Neem 13.23;Ex 19.6;Ex 22.31;Deut 7.6;Deut 14.2;2Cor 6.14;

³Când am auzit lucrul acesta, mi-am sfâșiat hainele și mantaua, mi-am smuls părul din cap și perii din barbă, și am stat jos măhnit.

Iov 1.20;Ps 143.4;

⁴Atunci s-au strâns la mine toți cei ce se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina păcatului fiilor robiei. Și eu, am stat jos mâhnit, până la jertfa de seară.

Ezra 10.3;Isa 66.2;Ex 29.39;

⁵Apoi, în clipa jertfei de seară, m-am sculat din smerirea mea, cu hainele și mantaua sfâșiate, am căzut în genunchi, am întins mâinile spre Domnul, Dumnezeul meu, și am zis:

Ex 9.29-33;

⁶"Dumnezeule, sunt uluit, și mi-e rușine, Dumnezeule, să-mi ridic fața spre Tine. Căci fărădelegile noastre s-au înmulțit deasupra capetelor noastre, și greșelile noastre au ajuns până la ceruri.

Dan 9.7-8;Ps 38.4;2Cron 28.9;Apoc 18.5;

⁷Din zilele părinților noștri, am fost foarte vinovați până în ziua de azi, și din pricina fărădelegilor noastre am fost dați, noi, împărații noștri și preoții noștri, în mâinile împăraților străini, pradă sabiei, robiei, jafului, și rușinii care ne acoperă astăzi fața.

Ps 106.6;Dan 9.5-8;Deut 28.36-64;Neem 9.30;Dan 9.7-8;

⁸Și totuși Domnul, Dumnezeul nostru, S-a îndurat de noi, lăsându-ne câțiva oameni scăpați, și dându-ne un adăpost în locul Lui cel sfânt, ca să ne lumineze ochii și să ne dea puțină răsuflare în mijlocul robiei noastre.

Ps 13.3;Ps 34.5;

⁹Căci suntem robi, dar Dumnezeu nu ne-a părăsit în robia noastră. A îndreptat spre noi bunăvoința împăraților Perșilor și ei ne-au dat o nouă putere de viață, ca să putem zidi Casa Dumnezeului nostru, și să-i dregem dărâmurile, făcându-ne astfel rost de un loc de adăpost în Iuda și la Ierusalim.

Neem 9.36;Ps 136.23;Ezra 7.28;Isa 5.2;

¹⁰Acum, ce să mai zicem noi după aceste lucruri, Dumnezeule? Căci am părăsit poruncile Tale,

¹¹pe care ni le poruncisei prin robii Tăi proorocii, zicând: "Țara în care intrați s-o stăpâniți este o țară întinată de necurățiile popoarelor din aceste ținuturi, de urâciunile cu care au umplut-o, de la un capăt la altul, cu necurățiile lor.

Ezra 6.21;

¹²Să nu dați deci pe fetele voastre după fiii lor, nici să nu luați pe fetele lor de neveste pentru fiii voștri, și să nu vă pese niciodată nici de propășirea lor nici de bună starea lor. În chipul acesta veți ajunge tari, veți mânca cele mai bune roade ale țării, și o veți lăsa pe veci moștenire fiilor voștri."

Ex 23.32;Ex 34.16;Deut 7.3;Deut 23.6;Prov 13.22;Prov 20.7;

¹³După tot ce mi s-a întâmplat din pricina faptelor rele și marilor greșeli pe care le-am făcut, măcar că, Tu, Dumnezeule, nu ne-ai pedepsit după fărădelegile noastre, se cuvine ca, acum, când ne-ai păstrat pe acești oameni scăpați,

Ps 103.10;

¹⁴să începem iarăși să călcăm poruncile Tale, și să ne încuscrim cu aceste popoare urâcioase? N-ar izbucni atunci iarăși mânia Ta împotriva noastră, până acolo încât ne-ar nimici, fără să lase nici rămășiță nici robi izbăviți?

Ioan 5.14;2Pet 2.20-21;Ezra 9.2;Neem 13.23-27;Deut 9.8;

¹⁵Doamne, Dumnezeul lui Israel, Tu ești drept; căci astăzi noi suntem o rămășiță de robi izbăviți. Iată-ne înaintea Ta ca niște vinovați, și din această pricină nu putem sta înaintea Ta."

Neem 9.33;Dan 9.14;Rom 3.19;1Cor 15.17;Ps 130.3;

10

Trimiterea femeilor străine.

¹Pe când sta Ezra, plângând și cu fața la pământ înaintea Casei lui Dumnezeu, și făcea această rugăciune și mărturisire, se strânsese la el o mulțime foarte mare de oameni din Israel, bărbați, femei și copii, și poporul vărsa multe lacrimi.

Dan 9.20;2Cron 20.9;

²Atunci Șecania, fiul lui Iehiel, dintre fiii lui Elam, a luat cuvântul și a zis lui Ezra: "Am păcătuit împotriva Dumnezeului nostru, ducându-ne la femei străine care fac parte din popoarele țării. Dar Israel n-a rămas fără nădejde în această privință.

Neem 13.27;

³Să facem acum un legământ cu Dumnezeul nostru pentru izgonirea tuturor acestor femei și a copiilor lor, după părerea domnului meu și a celor ce se tem de poruncile Dumnezeului nostru. Și facă-se după Lege.

2Cron 34.31;Ezra 9.4;Deut 7.2-3;

⁴Scoală-te, căci treaba aceasta te privește. Noi vom fi cu tine. Îmbărbățează-te și lucrează."

1Cron 28.10;

⁵Ezra s-a sculat, și a pus pe căpeteniile preoților, Leviților și întregului Israel, să jure că vor face ce se spusese. Și ei au jurat.

Neem 5.12;

⁶Apoi Ezra a plecat dinaintea Casei lui Dumnezeu, și s-a dus în odaia lui Iohanah, fiul lui Eliașib. Când a intrat, n-a mâncat pâine și n-a băut apă, pentru că era mâhnit din pricina păcatului fiilor robiei.

Deut 9.18;

⁷S-a dat de veste în Iuda și la Ierusalim că toți fiii robiei trebuie să se adune la Ierusalim,

⁸și că, după părerea căpeteniilor și bătrânilor, oricui nu va veni în trei zile i se vor lua averile, și el însuși va fi izgonit din adunarea fiilor robiei.

⁹Toți bărbații lui Iuda și Beniamin s-au strâns la Ierusalim în trei zile. Era a douăzecea zi a lunii a noua. Tot poporul stătea pe locul deschis dinaintea Casei lui Dumnezeu, tremurând din pricina împrejurării aceleia și de ploaie.

1Sam 12.18;

¹⁰Preotul Ezra s-a sculat și le-a zis: "Ați păcătuit luând femei străine, și ați făcut pe Israel și mai vinovat.

¹¹Mărturisiți-vă acum greșeala înaintea Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și faceți voia Lui! Despărțiți-vă de popoarele țării și de femeile străine."

Ios 7.19;Prov 28.13;Ezra 10.3;

¹²Toată adunarea a răspuns cu glas tare: "Trebuie să facem cum ai zis!

¹³Dar poporul este în mare număr, vremea este ploioasă, și nu poate să rămână afară. De altfel, aceasta nu este treabă de o zi sau două, căci sunt mulți printre noi care au păcătuit în privința aceasta.

¹⁴Să rămână dar toate căpeteniile noastre în locul întregii adunări. Și toți cei din cetățile noastre, care s-au însurat cu femei străine, să vină la timpuri

hotărâte, cu bătrânii și judecătorii din fiecare cetate, până se va abate de la noi mânia aprinsă a Dumnezeului nostru din pricina întâmplării acesteia."

2Cron 30.8;

¹⁵Ionatan, fiul lui Asael, și Iahzia, fiul lui Ticva, ajutați de Meșulam, și de Levitul Șabtai, au fost singurii împotriva acestei păreri,

¹⁶pe care au primit-o fiii robiei. Au ales pe preotul Ezra, și capi de familie după casele lor părintești, toți numiți pe nume, și au stat în ziua întâi a lunii a zecea să cerceteze lucrul acesta.

¹⁷În ziua întâi a lunii întâia, au isprăvit cu toți bărbații care se însuraseră cu femei străine.

¹⁸Între fiii preoților, s-au găsit unii care se însuraseră cu femei străine: dintre fiii lui Iosua, fiul lui Ioțadac, și dintre frații săi: Maaseia, Eliezer, Iarib și Ghedalia, care s-au îndatorat,

¹⁹dând mâna, să-și izgonească nevestele și să aducă un berbec ca jertfă pentru vină;

2Împ 10.15;1Cron 29.24;2Cron 30.8;

²⁰din fiii lui Imer: Hanani și Zebadia;

²¹din fiii lui Harim: Maaseia, Ilie, Șemaia, Iehiel și Ozia;

²²din fiii lui Pașhur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Ioțabad și Eleasa.

²³Dintre Leviți: Ioțabad, Șimei, Chelaia sau Chelita, Petahia, Iuda și Eliezer.

²⁴Dintre cântăreți: Eliașib. Dintre ușieri: Șalum, Telem și Uri.

²⁵Dintre cei din Israel: din fiii lui Pareoș, Ramia, Izia, Malchia, Miamin, Eleazar, Malchia și Benaia;

²⁶din fiii lui Elam: Matania, Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot și Ilie;

²⁷dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Eliașib, Matania, Ieremot, Zabat și Aziza;

²⁸dintre fiii lui Bepai: Iohanen, Hanania, Zabai și Atlai;

²⁹dintre fiii lui Bani: Meșulam, Maluc, Adaia, Iașub, Șeal și Ramot;

³⁰dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Bețaleel, Binui și Manase;

³¹dintre fiii lui Harim: Eliezer, Ișia, Malchia, Șemaia, Simeon,
³²Beniamin, Maluc și Șemaria;
³³dintre fiii lui Hașum: Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase și
Șimei;
³⁴dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram, Uel,
³⁵Benaia, Bedia, Cheluhu,
³⁶Vania, Meremot, Eliașib,
³⁷Matania, Matnai, Iasai,
³⁸Bani, Binui, Șimei,
³⁹Șelemia, Natan, Adaia,
⁴⁰Macnadbai, Șașai, Șarai,
⁴¹Azareel, Șelemia, Șemaria,
⁴²Șalum, Amaria și Iosif;
⁴³dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Iael și Benaia.
⁴⁴Toți aceștia luaseră femei străine, și mulți avuseseră copii cu ele.

NEEMIA

(Isaia 58.12.)

1

Rugăciunea lui Neemia.

¹Istoria lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chișleu, în al douăzecilea an,
pe când eram în capitala Susa,

Neem 10.1:

²a venit Hanani, unul din frații mei, și câțiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre Iudeii scăpați care mai rămăseseră din robie, și despre Ierusalim.

³Ei mi-au răspuns: "Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate, și porțile sunt arse de foc."

Neem 2.17; 2 Împ 25.10;

⁴Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns, și m-am jeli mult timp. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor,

⁵și am zis: "Doamne, Dumnezeule cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!

Dan 9.4; Ex 20.6;

⁶Să ia aminte urechea Ta și ochii să-Ți fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care ți-o face robul Tău acum, zi și noapte, pentru robii Tăi copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcătuit.

1 Împ 8.28-29; 2 Cron 6.40; Dan 9.17-18 Dan;

⁷Te-am supărat, și n-am păzit poruncile Tale, legile și orânduirile, pe care le-ai dat robului Tău Moise.

Ps 106.6; Dan 9.5; Deut 28.15;

⁸Adu-Ți aminte de cuvintele acestea pe care le-ai dat robului Tău Moise să le spună: "Când veți păcătui, vă voi risipi printre popoare;

Lev 26.33; Deut 4.25-27; Deut 28.64;

⁹dar dacă vă veți întoarce la Mine, și dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, atunci, chiar dacă veți fi izgoniți la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo vă voi aduna și vă voi aduce iarăși în locul pe care l-am ales ca să locuiască Numele Meu acolo."

Lev 26.39-etc; Deut 4.29-31; Deut 30.2; Deut 30.4;

¹⁰Ei sunt robii Tăi și poporul Tău, pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare și prin mâna Ta cea tare.

Deut 9.29; Dan 9.15;

¹¹Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tău, și la rugăciunea robilor Tăi, care vor să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi

izbândă robului Tău, și fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!" Pe atunci eram paharnicul împăratului.

Neem 1.6;Isa 26.8;Evr 13.18;Neem 2.1;

2

Neemia la Ierusalim.

¹În luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe, pe când vinul era înaintea lui, am luat vinul și l-am dat împăratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui.

Ezra 7.1;Neem 1.11;

²Împăratul mi-a zis: "Pentru ce ai fața tristă? Totuși nu ești bolnav; nu poate fi decât o întristare a inimii." Atunci m-a apucat o mare frică,

Prov 15.13;

³și am răspuns împăratului: "Trăiască împăratul în veac! Cum să n-am fața tristă, când cetatea în care sunt mormintele părinților mei este nimicită și porțile ei sunt arse de foc?"

1Împ 1.31;Dan 2.4;Dan 5.10;Dan 6.6-21;Neem 1.3;

⁴Și împăratul mi-a zis: "Ce ceri?" Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor,

⁵și am răspuns împăratului: "Dacă găsește cu cale împăratul, și dacă robul tău îi este plăcut, trimite-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, ca s-o zidesc din nou."

⁶Împăratul, lângă care ședea și împărăteasa, mi-a zis atunci: "Cât va ține călătoria ta, și când te vei întoarce?" Împăratul a găsit cu cale să mă lase să plec, și i-am hotărât o vreme.

Neem 5.14;Neem 13.6;

⁷Apoi am zis împăratului: "Dacă găsește împăratul cu cale, să mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de Râu, ca să mă lase să trec și să intru în Iuda,

⁸și o scrisoare pentru Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porțile cetății de lângă casă, pentru zidul cetății, și pentru casa în care voi locui." Împăratul mi-a dat aceste scrisori, căci mâna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine.

Neem 3.7;Ezra 5.5;Ezra 7.6-28;Neem 2.18;

⁹M-am dus la dregătorii de dincolo de Râu, și le-am dat scrisorile împăratului, care pusese să mă însoțească niște mai mari ai oastei și niște călăreți.

¹⁰Sanhalat, Horonitul, și Tobia, slujitorul Amonit, când au auzit lucrul acesta, nu le-a plăcut deloc că venea un om să caute binele copiilor lui Israel.

Neemia îmbărbătează pe popor.

¹¹Am ajuns la Ierusalim, și am rămas acolo trei zile.

Ezra 8.32;

¹²După aceea, m-am sculat noaptea cu câțiva oameni, fără să fi spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeu în inimă să fac pentru Ierusalim. Nu era cu mine nici o altă vită, afară de vita pe care călăream.

¹³Am ieșit noaptea pe poarta văii, și m-am îndreptat spre izvorul balaurului și spre poarta gunoiului, uitându-mă cu băgare de seamă la zidurile dărâmate ale Ierusalimului și la porțile lui arse de foc.

2Cron 26.9;Neem 3.13;Neem 1.3;Neem 2.17;

¹⁴Am trecut pe la poarta izvorului și pe la iazul împăratului, și nu era loc pe unde să treacă vita care era sub mine.

Neem 3.15;

¹⁵M-am suit noaptea pe la pârâu, și m-am uitat iarăși, cu băgare de seamă la zid. Apoi am intrat pe poarta văii, și astfel m-am întors.

2Sam 15.23;Ier 31.40;

¹⁶Dregătorii nu știau unde fusesem, și ce făceam. Până în clipa aceea nu spusese nimic ludeilor, nici preoților, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunui din cei ce vedeau de treburi.

¹⁷Le-am zis atunci: "Vedeți starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat, și porțile sunt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară!"

Neem 1.3;Ps 44.13;Ps 79.4;Ier 24.9;Ezec 5.14-15;Ezec 22.4;

¹⁸Și le-am istorisit cum mâna cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine, și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: "Să ne sculăm, și să zidim!" Și s-au întărit în această hotărâre bună.

Neem 2.8;2Sam 2.7;

¹⁹Sanbalat, Horonitul, Tobia, slujitorul Amonit, și Gheșem, Arabul, fiind înștiințați, și-au bătut joc de noi și ne-au disprețuit. Ei au zis: "Ce faceți voi acolo? Vă răsculați împotriva împăratului?"

Ps 44.13;Ps 79.4;Ps 80.6;Neem 6.6;

²⁰Și eu le-am răspuns: "Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi, n-aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim."

Ezra 4.3;

3

Dregerea zidurilor Ierusalimului.

¹Marele preot Eliașib s-a sculat împreună cu frații săi, preoții, și au zidit poarta oilor. Au sfințit-o, și i-au pus ușile; au sfințit-o de la turnul Mea, până la turnul lui Hananeel.

Neem 12.10;Ioan 5.2;Neem 12.39;Ier 31.38;Zah 14.10;

²Alături de Eliașib au zidit și oamenii din Ierihon; alături de el a zidit și Zacur, fiul lui Imri.

Ezra 2.34;

³Fiii lui Senaa au zidit poarta peștilor. Au acoperit-o cu scânduri, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele.

2Cron 33.14;Neem 12.39;Țef 1.10;Neem 6.1;Neem 7.1;

⁴Alături de ei a lucrat la dregerea zidului Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț; alături de ei a lucrat Meșulam, fiul lui Berechiah, fiul lui Meșezabeel; alături de ei a lucrat Țadoc, fiul lui Baana;

⁵alături de ei au lucrat Tecoiții, ai căror frunțași nu s-au supus în slujba Domnului.

Jud 5.23;

⁶Ioiada, fiul lui Paseah, și Meșulam, fiului lui Besodia, au dres poarta cea veche. Au acoperit-o cu scânduri, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele.

Neem 12.39;

⁷Alături de ei au lucrat Melatia, Gabaonitul, Iadon, Meronotitul, și oamenii din Gabaon și Mițpa, până la scaunul dregătorului de dincoace de râul Eufrat;

Neem 2.8;

⁸Alături de ei a lucrat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre argintari, și alături de el a lucrat Hanania, dintre făcătorii de mir. Au întărit Ierusalimul până la zidul cel lat.

⁹Alături de ei a lucrat Refaia, fiul lui Hur, care era mai mare peste jumătate din ținutul Ierusalimului.

¹⁰Alături de ei a lucrat, în fața casei sale, Iedaia, fiul lui Harumaf, și alături de el a lucrat Hatus, fiul lui Hașabnia.

¹¹O altă parte a zidului și turnul cuptoarelor au fost drese de Malchia, fiul lui Harim, și de Hașub, fiul lui Pahat-Moab.

Neem 12.38;

¹²Alături de ei a lucrat, cu fetele sale, Șalum, fiul lui Haloheș, mai marele peste jumătate din ținutul Ierusalimului.

¹³Hanun și locuitorii Zanoahului au dres poarta văii. Au zidit-o, și i-au pus ușile, încuietoria și zăvoarele. Ei au făcut o mie de coți de zid până la poarta gunoiului.

Neem 2.13;Neem 2.13;

¹⁴Malchia, fiul lui Recab, mai marele peste ținutul Bet-Hacheremului, a dres poarta gunoiului. A zidit-o, și i-a pus ușile, încuietoria și zăvoarele.

¹⁵Șalum, fiul lui Col-Hoze, mai marele peste ținutul Mițpa, a dres poarta izvorului. A zidit-o, a acoperit-o cu scânduri, și i-a pus ușile, încuietoria și zăvoarele. A făcut zidul iazului Siloe lângă grădina împăratului, până la treptele care pogoară din cetatea lui David.

Neem 2.14;Ioan 9.7;

¹⁶După el Neemia, fiul lui Azbuc, mai marele peste jumătate din ținutul Bet-Țurului, a lucrat la dregerea zidului până în fața mormintelor lui David, până la iazul care fusese zidit, și până la casa vitejilor.

2Împ 20.20;Isa 22.11;

¹⁷După el au lucrat Leviții, Rehum, fiul lui Bani, și alături de el a lucrat, pentru ținutul său, Hașabia, mai marele peste jumătate din ținutul Cheila.

¹⁸După el au lucrat frații lor, Bavai, fiul lui Henadad, mai marele peste jumătate din ținutul Cheila;

¹⁹și alături de el Ezer, fiul lui Iosua, mai marele Mițpei, a dres o altă parte a zidului, în fața suișului casei armelor, în unghi.

2Cron 26.9;

²⁰După el Baruc, fiul lui Zabai, a dres cu râvnă o altă parte, de la unghi până la poarta casei marelui preot Eliașib.

²¹După el Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț, a dres o altă parte, de la poarta casei lui Eliașib, până la capătul casei lui Eliașib.

²²După el au lucrat preoții din împrejurimile Ierusalimului.

²³După ei Beniamin și Hașub au lucrat în dreptul casei lor. După ei Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a lucrat lângă casa lui.

²⁴După el Binui, fiul lui Henadad, a dres o altă parte, de la casa lui Azaria până la unghi și până la colț.

Neem 3.19;

²⁵Palal, fiul lui Uzai, a lucrat în fața unghiului și în fața turnului de sus care iese înainte din casa împăratului, lângă curtea temniței. După el a lucrat Pedaia, fiul lui Pareoș.

Ier 32.2;Ier 33.1;Ier 37.21;

²⁶Slujitorii Templului, care locuiesc pe deal, au lucrat până în dreptul porții apelor, la răsărit, și până în dreptul turnului care iese în afară.

Ezra 2.43;Neem 11.21;2Cron 27.3;Neem 8.1-3;Neem 12.37;

²⁷După el Tecoiții au dres o altă parte, în dreptul turnului celui mare, care iese în afară până la zidul dealului.

²⁸Deasupra porții cailor, preoții au lucrat fiecare înaintea casei lui.

2Împ 11.16;2Cron 23.15;Ier 31.40;

²⁹După ei Țadoc, fiul lui Imer, a lucrat înaintea casei lui. După el a lucrat Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porții de la răsărit.

³⁰După el Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun, al șaselea fiu al lui Țalaf, au dres o altă parte a zidului. După ei Meșulam, fiul lui Berechia, a lucrat în fața odăii lui.

³¹După el Malchia, dintre argintari, a lucrat până la casele slujitorilor Templului și negustorilor, în dreptul porții Mifcad, și până la odaia de sus din colț.

³²Argintarii și negustorii au lucrat între odaia de sus din colț și poarta oilor.

4

Lucrările urmează.

¹Când a auzit Sanbalat că zidim iarăși zidul, s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. Și-a bătut joc de ludei,

Neem 2.10-19;

²și a zis înaintea fraților săi și înaintea ostașilor Samariei: "La ce lucrează acești ludei neputincioși? Oare vor fi lăsați să lucreze? Oare vor jertfi? Oare vor isprăvi? Oare vor da ei viață unor pietre înmormântate sub mormane de praf și arse de foc?"

³Tobia, Amonitul, era lângă el, și a zis: "Să zidească numai! Dacă se va sui o vulpe, le va dărâma zidul lor de piatră."

Neem 2.10-19;

⁴"Ascultă, Dumnezeul nostru, cum suntem batjocoriți! Fă să cadă ocările lor asupra capului lor, și dă-i pradă pe un pământ unde să fie robi.

Ps 123.3-4Ps;Prov 3.34;

⁵Nu le ierta fărădelegea, și păcatul lor să nu fie șters dinaintea Ta; căci au necăjit pe cei ce zidesc."

Ps 69.27-28;Ps 109.14-15;Ier 18.23;

⁶Am zidit zidul, care a fost isprăvit pretutindeni până la jumătate din înălțimea lui. Și poporul lucra cu inimă.

⁷Dar Sanbalat, Tobia, Arabii, Amoniții și Asdodiții, s-au supărat foarte tare când au auzit că dregerea zidurilor înainta și că spărturile începeau să se astupe.

Neem 4.1;

⁸S-au unit toți împreună ca să vină împotriva Ierusalimului, și să-i facă stricăciuni.

Ps 83.3-5;

⁹Ne-am rugat Dumnezeului nostru, și am pus o strajă zi și noapte ca să ne apere împotriva loviturilor lor.

Ps 50.15;

¹⁰Însă Iuda zicea: "Puterile celor ce duc poverile slăbesc, și dărâmurile sunt multe; nu vom putea să zidim zidul."

¹¹Și vrăjmașii noștri ziceau: "Nu vor ști și nu vor vedea nimic până vom ajunge în mijlocul lor; îi vom ucide și vom face astfel să înceteze lucrarea."

¹²Și Iudeii, care locuiau lângă ei, au venit de zece ori și ne-au înștiințat despre toate locurile pe unde veneau la noi.

¹³De aceea am pus, în locurile cele mai de jos, dinapoia zidului, și în locurile tari, poporul pe familii, i-am așezat pe toți cu săbiile, sulitele și arcurile lor.

¹⁴M-am uitat, și sculându-mă, am zis mai marilor, dregătorilor și celuilalt popor: "Nu vă temeți de ei! Aduceți-vă aminte de Domnul cel mare și înfricoșat, și luptați pentru frații voștri, pentru fiii voștri și fetele voastre, pentru nevestele voastre, și pentru casele voastre!"

Num 14.9;Deut 1.29;Deut 10.17;2Sam 10.12;

¹⁵Când au auzit vrăjmașii noștri că am fost înștiințați, Dumnezeu le-a nimicit planul, și ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea lui.

Iov 5.12;

¹⁶Din ziua aceea, jumătate din oamenii mei lucrau, iar cealaltă jumătate era înarmată cu sulite, cu scuturi, cu arcuri și cu platoșe. Căpeteniile erau înapoia întregii case a lui Iuda.

¹⁷Cei ce zideau zidul, și cei ce duceau sau încărcau poverile, cu o mână lucrau, iar cu alta țineau arma.

¹⁸Fiecare din ei, când lucra, își avea sabia încinsă la mijloc. Cel ce suna din trâmbiță stătea lângă mine.

¹⁹Am zis mai marilor, dregătorilor, și celuilalt popor: "Lucrarea este mare și întinsă, și noi suntem risipiți pe zid, departe unii de alții.

²⁰La sunetul trâmbiței, să vă strângeți la noi, spre locul de unde o veți auzi. Dumnezeul nostru va lupta pentru noi."

Ex 14.14-25;Deut 1.30;Deut 3.22;Deut 20.4;Ios 23.10;

²¹Așa făceam lucrarea: jumătate din noi stând cu sulita în mână din zorii zilei până la ivirea stelelor.

²²În același timp, am mai zis poporului: "Fiecare să petreacă noaptea în Ierusalim cu slujitorul lui; noaptea să facem de strajă, iar ziua să lucrăm."

²³Și nu ne-am dezbrăcat de haine, nici eu, nici frații mei, nici slujitorii mei, nici oamenii de strajă, care erau sub porunca mea. Fiecare se ducea cu armele la apă.

5

Plângerile poporului.

¹Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s-au ridicat mari plângeri împotriva fraților lor Iudei.

Isa 5.7; Lev 25.35-37; Deut 15.7;

²Unii ziceau: "Noi, fiii noștri și fetele noastre, suntem mulți; să ni se dea grâu ca să mâncăm și să trăim."

³Alții ziceau: "Punem zălog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grâu în timpul foametei."

⁴Alții ziceau: "Am împrumutat argint punând zălog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului."

⁵Și totuși carnea noastră este ca și carnea fraților noștri, copiii noștri sunt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au și fost supuse la robie; suntem fără putere, căci ogoarele și viile noastre sunt ale altora."

Isa 58.7; Ex 21.7; Lev 25.39;

⁶M-am supărat foarte tare când le-am auzit plângerile și cuvintele acestea.

⁷Am hotărât să mustru pe cei mari și pe dregători, și le-am zis: "Ce! voi împrumutați cu camătă fraților voștri?" Și am strâns în jurul meu o mare mulțime,

Ex 22.25; Lev 25.36; Ezec 22.12;

⁸și le-am zis: "Noi am răscumpărat, după puterea noastră, pe frații noștri Iudei, vânduți neamurilor; și voi să vindeți pe frații voștri? Și încă nouă să ne fie vânduți?" Ei au tăcut, neavând ce să răspundă.

Lev 25.48;

⁹Apoi am zis: "Ce faceți voi nu este bine. N-ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocara neamurilor vrăjmașe nouă?"

Lev 25.36;2Sam 12.14;Rom 2.24;1Pet 2.12;

¹⁰Și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grâu. Să le lăsăm dar datoria aceasta!

¹¹Dați-le înapoi astăzi ogoarele, viile, măslinii și casele, și a suta parte din argintul, din grâul, din mustul și din untdelemnul, pe care l-ați cerut de la ei ca dobândă."

¹²Ei au răspuns: "Le vom da înapoi, și nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis." Atunci am chemat pe preoți, înaintea cărora i-am pus să jure că își vor ține cuvântul.

Ezra 10.5;Ier 34.8-9;

¹³Și mi-am scuturat mantaua, zicând: "Așa să scuture Dumnezeu afară din Casa Lui și de averile lui pe orice om care nu-și va ține cuvântul, și așa să fie scuturat omul acela și lăsat cu mâinile goale!" Toată adunarea a zis: "Amin." Și au lăudat pe Domnul. Și poporul s-a ținut de cuvânt.

Mat 10.14;Fapt 13.51;Fapt 18.6;2Împ 23.3;

Neemia ca dregător.

¹⁴Din ziua când m-a pus împăratul dregător peste ei în țara lui Iuda, de la al douăzecilea an până la al treizeci și doilea an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei n-am trăit din veniturile cuvenite dregătorului.

Neem 13.6;1Cor 9.4-15;

¹⁵Înainte de mine, cei dintâi dregători împovărau poporul, și luau de la el pâine și vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar și slujitorii lor apăseau poporul. Eu n-am făcut așa, din frică de Dumnezeu.

2Cor 11.9;2Cor 12.13;Neem 5.9;

¹⁶Ba, mai mult, am lucrat la dregerea zidului acestuia, n-am cumpărat nici un ogor, și toți slujitorii mei erau la lucru.

¹⁷Aveam la masă o sută cincizeci de oameni, Iudei și dregători, afară de cei ce veneau la noi din neamurile dimprejur.

2Sam 9.7;1Împ 18.19;

¹⁸Mi se pregătea în fiecare zi un bou, șase berbeci aleși, și păsări, și la fiecare zece zile se pregătea din belșug tot vinul care era de trebuință. Cu toate acestea, n-am cerut veniturile convenite dregătorului, pentru că lucrările apăsau greu asupra poporului acestuia.

1Împ 4.22;Neem 5.14-15;

¹⁹Adu-Ți aminte de mine, spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta!

6

Noi piedici.

¹Nu pusesem încă ușile porților când Sanbalat, Tobia, Gheșem, Arabul, și ceilalți vrăjmași ai noștri au auzit că zidisem zidul și că n-a mai rămas nici o spărtură.

Neem 3.1-3;Neem 2.10-19;Neem 4.1-7;

²Atunci Sanbalat și Gheșem au trimis să-mi spună: "Vino, și să ne întâlnim în satele din valea Ono. Își puseseră de gând să-mi facă rău.

Prov 26.24-25;1Cron 8.12;Neem 11.35;Ps 37.12-32;

³Le-am trimis soli cu următorul răspuns: "Am o mare lucrare de făcut, și nu pot să mă pogor; cât timp l-aș lăsa ca să vin la voi, lucrul ar înceta."

⁴Mi-au făcut în patru rânduri aceeași cerere, și le-am dat același răspuns.

⁵Sanbalat mi-a trimis solia aceasta a cincea oară prin slujitorul său, care ținea în mână o scrisoare deschisă.

⁶În ea era scris: "Se răspândește zvonul printre popoare, și Gașmu spune că tu și ludeii aveți de gând să vă răsculați, și că în acest scop zidești zidul. Se zice că tu vei ajunge împăratul lor,

Neem 2.19;

⁷și că ai pus chiar prooroci, ca să te numească la Ierusalim împărat al lui Iuda. Și acum lucrurile acestea vor ajunge la cunoștința împăratului. Vino dar, și să ne sfătuim împreună."

⁸Am trimis următorul răspuns lui Sanbalat: "Ce ai spus tu în scrisoare nu este; tu de la tine le născocești!"

⁹Toți oamenii aceștia voiau să ne înfricoșeze, și își ziceau: "Li se va muia inima, și lucrarea nu se va face." Acum, Dumnezeule, întărește-mă!

¹⁰M-am dus la Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel. El se închisese, și a zis: "Haidem împreună în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, și să închidem ușile Templului: căci vin să te omoare, și au să vină noaptea să te omoare."

¹¹Eu am răspuns: "Un om ca mine să fugă? Și care om ca mine ar putea să intre în Templu și să trăiască? Nu voi intra!"

¹²Și am cunoscut că nu Dumnezeu îl trimitea. Ci a prorocit așa pentru mine, fiindcă Sanbalat și Tobia îi dăduseră argint.

Ezec 13.22;

¹³Și câștigându-l astfel, nădărduiam că am să mă tem, și că am să urmez sfaturile lui și să fac un păcat. Ei s-ar fi folosit de această atingere a bunului meu nume, ca să mă umple de ocară.

¹⁴Adu-Ți aminte, Dumnezeule, de Tobia și de Sanbalat, și de faptele lor! Adu-Ți aminte și de Noadia, proorocița, și de ceilalți prooroci care căutau să mă sperie!

Neem 13.29;Ezec 13.17;

¹⁵Zidul a fost isprăvit în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.

¹⁶Când au auzit toți vrăjmașii noștri, s-au temut toate popoarele dimprejurul nostru; s-au smerit foarte mult, și au cunoscut că lucrarea se făcuse prin voia Dumnezeului nostru.

Neem 2.10;Neem 4.1-7;Neem 6.1;Ps 126.2;

¹⁷În vremea aceea erau unii fruntași din Iudea, care trimiteau deseori scrisori lui Tobia și primeau și ei scrisori de la el.

¹⁸Căci mulți din Iuda erau legați cu el prin jurământ, pentru că era ginerele lui Șecania, fiul lui Arah, și fiul său Iohanah luase pe fata lui Meșulam, fiul lui Berechia.

¹⁹Vorbeau bine de el chiar în fața mea, și-i spuneau cuvintele mele. Tobia trimitea scrisori ca să mă înfricoșeze.

Numărul Israelitilor întorși sub Zorobabel.

¹După ce s-a zidit zidul și am pus ușile porților, au fost puși în slujbele lor ușierii, cântăreții și Leviții.

Neem 6.1;

²Am poruncit fratelui meu Hanani, și lui Hanania, căpetenia cetății Ierusalimului, om care întrecea pe mulți prin credințioșia și prin frica lui de Dumnezeu,

Ex 18.21;

³și le-am zis: "Să nu se deschidă porțile Ierusalimului înainte de căldura soarelui, și ușile să fie închise cu încuietorile, în fața voastră. Locuitorii Ierusalimului să facă de strajă, fiecare la locul lui, înaintea casei lui."

⁴Cetatea era încăpătoare și mare, dar popor era puțin în ea, și casele nu erau zidite.

⁵Dumnezeul meu mi-a pus în inimă gândul să adun pe mai mari, pe dregători și poporul, ca să-i număr. Am găsit o carte cu spițele de neam ale celor ce se suiseră întâi din robie, și am văzut scris în ea cele ce urmează.

⁶Iată pe cei din țară care s-au întors din robie, din aceia pe care îi luase robi Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și care s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare în cetatea lui.

Ezra 2.1-etc;

⁷Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul bărbaților din poporul lui Israel:

⁸fiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi;

⁹fiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi;

¹⁰fiii lui Arah, șase sute cincizeci și doi;

¹¹fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece;

¹²fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru;

¹³fiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci;

- ¹⁴fiii lui Zacai, șapte sute șazeci;
- ¹⁵fiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt;
- ¹⁶fiii lui Bebai, șase sute douăzeci și opt;
- ¹⁷fiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și doi;
- ¹⁸fiii lui Adonicam, șase sute șazeci și șapte;
- ¹⁹fiii lui Bigvai, două mii șazeci și șapte;
- ²⁰fiii lui Adin, șase sute cincizeci și cinci;
- ²¹fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nouăzeci și opt;
- ²²fiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt;
- ²³fiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru;
- ²⁴fiii lui Harif, o sută doisprezece;
- ²⁵fiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci;
- ²⁶oamenii din Betleem și din Netofa, o sută optzeci și opt;
- ²⁷oamenii din Anatot, o sută douăzeci și opt;
- ²⁸oamenii din Bet-Azmavet, patruzeci și doi;
- ²⁹oamenii din Chiriat-learim, din Chefira și din Beerot, șapte sute patruzeci și trei;
- ³⁰oamenii din Rama și din Gheba, șase sute douăzeci și unu;
- ³¹oamenii din Micmas, o sută douăzeci și doi;
- ³²oamenii din Betel și din Ai, o sută douăzeci și trei;
- ³³oamenii din celălalt Nebo, cincizeci și doi;
- ³⁴fiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru;

Neem 7.12;

- ³⁵fiii lui Harim, trei sute douăzeci;

³⁶fiii lui Ierihon, trei sute patruzeci și cinci;

³⁷fiii lui Lod, lui Hadid și lui Ono, șapte sute douăzeci și unu;

³⁸fiii lui Senaa, trei mii nouă sute treizeci.

³⁹Preoți: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua, nouă sute șaptezeci și trei;

1Cron 24.7;

⁴⁰fiii lui Imer, o mie cinci zeci și doi;

1Cron 24.14;

⁴¹fiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte;

1Cron 9.12;1Cron 24.9;

⁴²fiii lui Harim, o mie șaptesprezece.

1Cron 24.8;

⁴³Leviți: fiii lui Iosua și lui Cadmiel, din fiii lui Hodva, șaptezeci și patru.

⁴⁴Cântăreți: fiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.

⁴⁵Ușieri: fiii lui Șalum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Șobai, o sută treizeci și opt.

⁴⁶Slujitori ai Templului: fiii lui Țiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot,

⁴⁷fiii lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon,

⁴⁸fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai,

⁴⁹fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar,

⁵⁰fiii lui Reaia, fiii lui Rețin, fiii lui Necoda,

⁵¹fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah,

⁵²fiii lui Besai, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefișim,

⁵³fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,

⁵⁴fiii lui Bațlit, fiii lui Mehida, fiii lui Harșa,

⁵⁵fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,

⁵⁶fiii lui Nețiah, fiii lui Hatifa.

⁵⁷Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida,

⁵⁸fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel,

⁵⁹fiii lui Șefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Hațebaim, fiii lui Amon.

⁶⁰Toți slujitorii Templului și fiii robilor lui Solomon: trei sute nouăzeci și doi.

⁶¹Iată pe cei ce au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub-Adon, și din Imer, și care n-au putut să-și arate casa părintească și neamul, ca dovadă că erau din Israel.

Ezra 2.59;

⁶²Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi.

⁶³Și dintre preoți: fiii lui Hobaia, fiii lui Hacoț, fiii lui Barzilai, care luase de nevastă pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, și a fost numit cu numele lor.

⁶⁴Și-au căutat cartea spițelor neamului lor, dar n-au găsit-o. De aceea au fost dați afară din preoție,

⁶⁵și dregătorul le-a spus să nu mănânce din lucrurile prea sfinte până nu va întreba un preot pe Urim și Tumim.

⁶⁶Adunarea întreagă era de patruzeci și două de mii trei sute șazeci de inși,

⁶⁷afară de robii și roabele lor, în număr de șapte mii trei sute treizeci și șapte. Printre ei se aflau două sute patruzeci și cinci de cântăreți și cântărețe.

⁶⁸Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catâri,

⁶⁹patru sute treizeci și cinci de cămile, și șase mii șapte sute douăzeci de măgari.

⁷⁰Mulți din capii de familie au făcut daruri pentru lucrare. Dregătorul a dat vistieriei o mie de darici de aur, cincizeci de potire, cinci sute treizeci de veșminte preoțești.

Neem 8.9;

⁷¹Capii de familie au dat în vistieria lucrării douăzeci de mii de darici de aur și două mii două sute de mine de argint.

Ezra 2.69;

⁷²Celălalt popor a dat douăzeci de mii de darici de aur, două mii de mine de argint, și șaiszeci și șapte de veșminte preoțești.

⁷³Preoții și Leviții, ușierii, cântăreții, oamenii din popor, slujitorii Templului și tot Israelul s-au așezat în cetățile lor.

Ezra 3.1;

8

Citirea Legii.

¹Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise, dată de Domnul lui Israel.

Ezra 3.1;Neem 3.26;Ezra 7.6;

²Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea.

Lev 23.24;Deut 31.11-12;

³Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază, pe locul deschis dinaintea porții apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s-o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la citirea cărții Legii.

⁴Cărturarul Ezra stătea pe un scaun de lemn, ridicat cu prilejul acesta. Lângă el, la dreapta, stăteau Matitia, Șema, Anaia, Urie, Hilchia și Maaseia, și la stânga: Pedaia, Mișael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam.

⁵Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus decât tot poporul. Și când a deschis-o, tot poporul s-a sculat.

Jud 3.20;

⁶Ezra a binecuvântat pe Domnul, Dumnezeu cel mare, și tot poporul a răspuns ridicând mâinile: "Amin! Amin!" Și s-au plecat și s-au închinat înaintea Domnului, cu fața la pământ.

1Cor 14.16;Plân 3.41;1Tim 2.8;Ex 4.31;Ex 12.27;2Cron 20.18;

⁷Iosua, Bani, Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, și Leviții, lămureau poporul Legea, și fiecare stătea la locul lui.

Lev 10.11;Deut 33.10;2Cron 17.7-9;Mal 2.7;

⁸Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu, și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.

Prăznuirea sărbătorii corturilor.

⁹Dregătorul Neemia, preotul și cărturarul Ezra, și Leviții care învățau pe popor, au zis întregului popor: "Ziua aceasta este închinată Domnului, Dumnezeului vostru; să nu vă bociti și să nu plângeți!" Căci tot poporul plângea când a auzit cuvintele Legii.

Ezra 2.63;Neem 7.65;Neem 10.1;2Cron 35.3;Neem 8.8;Lev 23.24;Num 29.1;Deut 16.14-15;Ecl 3.4;

¹⁰Ei le-au zis: "Duceți-vă de mâncați cărnuri grase și beți băuturi dulci, și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră."

Est 9.19-22;Apoc 11.10;

¹¹Leviții potoleau pe tot poporul, zicând: "Tăceți, căci ziua aceasta este sfântă; nu vă mâhniți!"

¹²Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea. Și au trimis câte o parte și altora, și s-au înveselit mult. Căci înțeleseseră cuvintele care li se tâlcuiseră.

Neem 8.10;Neem 8.7-8;

¹³A doua zi, capii de familie din tot poporul, preoții și Leviții, s-au strâns la cărturarul Ezra, ca să audă tâlcuirea cuvintelor Legii.

¹⁴Și au găsit scris în Lege că Domnul poruncise prin Moise, că fiii lui Israel trebuie să locuiască în corturi, în timpul sărbătorii lunii a șaptea.

Lev 23.34-42;Deut 16.13;

¹⁵Atunci au trimis să răspândească vestea aceasta în toate cetățile lor și la Ierusalim: "Duceți-vă la munte și aduceți ramuri de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt, ramuri de finic, și ramuri de copaci stufoși, ca să faceți corturi, cum este scris."

Lev 23.4;Deut 16.16;Lev 23.40;

¹⁶Atunci poporul s-a dus și a adus ramuri, și au făcut corturi pe acoperișul caselor lor, în curțile lor, în curțile Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea porții apelor și pe locul deschis de la poarta lui Efraim.

Deut 22.8;Neem 12.37;2Împ 14.13;Neem 12.39;

¹⁷Toată adunarea celor ce se întorseseră din robie a făcut corturi și au locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, până în ziua aceasta, nu mai făcuseră copiii lui Israel așa ceva. Și a fost foarte mare veselie.

2Cron 30.21;

¹⁸Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din cea dintâi zi până la cea din urmă. Au prăznuit sărbătoarea șapte zile, și a fost o adunare de sărbătoare în ziua a opta, cum este poruncit.

Deut 31.10-etc;Lev 23.36;Num 29.35;

9

Postul și mărturisirea păcatelor.

¹În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, copiii lui Israel s-au adunat, îmbrăcați în saci și presărați cu țărână, pentru ținerea unui post.

Neem 8.2;Ios 7.6;1Sam 4.12;2Sam 1.2;Iov 2.12;

²Cei ce erau din neamul lui Israel, despărțindu-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit păcatele lor și fărâdelegile părinților lor.

Ezra 10.11;Neem 13.3-30;

³După ce au șezut jos, au citit în cartea Legii Domnului, Dumnezeului lor, a patra parte din zi; și altă a patra parte din zi și-au mărturisit păcatele și s-au închinat înaintea Domnului, Dumnezeului lor.

Neem 8.7-8;

⁴Iosua, Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani s-au suit pe scaunul Leviților și au strigat cu glas tare către Domnul, Dumnezeul lor.

⁵Și Leviții Iosua, Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia, au zis: "Sculați-vă și binecuvântați pe Domnul, Dumnezeul vostru, din veșnicie în veșnicie! "Binecuvântat să fie Numele Tău cel slăvit, care este mai presus de orice binecuvântare și de orice laudă!

1Cron 29.13;

⁶Tu, Doamne, numai Tu, ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor, și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.

2Împ 19.15-19;Ps 86.10;Isa 37.16-20;Gen 1.1;Ex 20.11;
Apoc 14.7;Deut 10.14;1Împ 8.27;Gen 2.1;Ps 36.6;

⁷Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram, l-ai scos din Ur din Haldeia, și i-ai pus numele Avraam.

Gen 11.31-12.1;Gen 17.5;

⁸Tu ai găsit inima lui credincioasă înainta Ta, ai făcut legământ cu el, și ai făgăduit că vei da seminței lui țara Canaaniților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, lebusiților și Ghirgasiților. Și Ți-ai ținut cuvântul, căci ești drept.

Gen 15.6;Gen 12.7;Gen 15.18;Gen 17.7-8;Ios 23.14;

⁹Tu ai văzut necazul părinților noștri în Egipt, și le-ai auzit strigătele la Marea Roșie.

Ex 2.25;Ex 3.7;Ex 14.10;

¹⁰Ai făcut semne și minuni împotriva lui Faraon, împotriva tuturor slujitorilor lui și împotriva întregului popor din țara lui, pentru că știai cu câtă îngâmfare se purtasera față de părinții noștri, și Ți-ai arătat slava Ta cum se vede astăzi.

Ex 7.1-10.29, Cap.7-10;Ex 12.1-12.51, Cap.12;Ex 14.1-14.31, Cap.14;Ex 18.11;Ex 9.16;
Isa 63.12-14;Ier 32.20;Dan 9.15;

¹¹Ai despărțit marea înaintea lor, și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adânc, ca o piatră în fundul apelor, pe cei ce-i urmăreau.

Ex 14.21-28;Ps 78.13;Ex 15.5-10;

¹²I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor, și noaptea printr-un stâlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze.

Ex 13.21;

¹³Te-ai pogorât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor, și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate.

Ex 19.20;Ex 20.1;Ps 19.8-9;Rom 7.12;

¹⁴Le-ai făcut cunoscut Sabatul Tău cel sfânt, și le-ai dat prin robul Tău Moise, porunci, învățături și o lege.

Gen 2.3;Ex 20.8-11;

¹⁵Le-ai dat, de la înălțimea cerurilor, pâine, când le era foame, și ai scos apă din stâncă, atunci când le era sete. Și le-ai spus să intre în stăpânirea țării pe care jurasei că le-o vei da.

Ex 16.14-15;Ioan 6.31;Ex 17.6;Num 20.9-etc;Deut 1.8;

¹⁶Dar părinții noștri s-au îngâmfat și și-au înțepenit grumazul. N-au urmat poruncile Tale,

Neem 9.29;Ps 106.6;Deut 31.27;2Împ 17.14;2Cron 30.8;Ier 19.15;

¹⁷n-au vrut să asculte, și au dat uitării minunile pe care le făcusei pentru ei. Și-au înțepenit grumazul; și, în răzvrătirea lor, și-au pus o căpetenie ca să se întoarcă în robia lor. Dar Tu, Tu ești un Dumnezeu gata să ierți, îndurător și milostiv, încet la mânie și bogat în bunătate. Și nu i-ai părăsit,

Ps 78.11-43;Num 14.4;Ex 34.6;Num 14.18;Ps 86.5-15;Ioel 2.13;

¹⁸nici chiar atunci când și-au făcut un vițel turnat, și au zis: "Iată Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt!" și s-au dedat la mari ocări față de Tine.

Ex 32.4;

¹⁹În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie, și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul, pe care aveau să-l urmeze.

Neem 9.27;Ps 106.45;Ex 13.21-22;Num 14.14;1Cor 10.1;

²⁰Le-ai dat Duhul Tău cel bun, ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta de la gura lor, și le-ai dat apă să-și potolească setea.

Num 11.17;Isa 63.11;Ex 16.15;Ios 5.12;Ex 17.6;

²¹Patruzeci de ani, ai avut grijă să-i hrănești în pustie, și n-au dus lipsă de nimic, hainele nu li s-au învechit, și picioarele nu li s-au umflat.

Deut 2.7;Deut 8.4;Deut 29.5;

²²Le-ai dat în mână împărății și popoare, ale căror ținuturi le-ai împărțit între ei, și au stăpânit țara lui Sihon, împăratul Hesbonului, și țara lui Og, împăratul Basanului.

Num 21.21-etc;

²³Le-ai înmulțit fiii ca stelele cerurilor, și i-ai adus în țara despre care spusesei părinților lor că au s-o ia în stăpânire.

Gen 22.17;

²⁴Și fiii lor au intrat și au luat țara în stăpânire; ai smerit înaintea lor pe locuitorii țării, Canaaniții, și i-ai dat în mâinile lor, împreună cu împărații și popoarele țării, ca să le facă ce le place.

Ios 1.2-etc;Ps 44.2-3;

²⁵Au ajuns stăpâni pe cetăți întărite și pe pământuri roditoare; au stăpânit case pline de tot felul de bunătăți, puțuri săpate, vii, măslini, și pomi roditori din belșug; au mâncat, s-au săturat, s-au îngrășat, și au trăit în desfătări, prin bunătatea Ta cea mare.

Neem 9.35;Num 13.27;Deut 8.7-8;Ezec 20.6;Deut 6.11;Deut 32.15;Osea 3.5;

²⁶Totuși, ei s-au răsculat și s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe proorocii Tăi, care-i rugau fierbinte să se întoarcă la Tine, și s-au dedat la mari ocări față de Tine.

Jud 2.11-12;Ezec 20.21;1Împ 14.9;Ps 50.17;1Împ 18.4;
1Împ 19.10;2Cron 24.20-21;Mat 23.37;Fapt 7.52;

²⁷Atunci i-ai lăsat în mâinile vrăjmașilor lor, care i-au apăsă. Dar, în vremea necazului lor, au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit de la înălțimea cerurilor, și, în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izbăvitori care i-au scăpat din mâinile vrăjmașilor lor.

Jud 2.14;Jud 3.8-etc;Ps 106.41-42;Ps 106.44;Jud 2.18;Jud 3.9;

²⁸Când au avut odihnă, au început iarăși să facă rău, înaintea Ta. Atunci i-ai lăsat în mâinile vrăjmașilor lor, care i-au stăpânit. Dar, din nou au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit de la înălțimea cerurilor, și, în marea Ta îndurare, i-ai izbăvit de mai multe ori.

Jud 3.11-30;Jud 4.1;Jud 5.31;Jud 6.1;Ps 106.43;

²⁹I-ai rugat fierbinte să se întoarcă la Legea Ta; dar ei au stăruit în îngâmfwarea lor, n-au ascultat de poruncile Tale, au păcătuit împotriva orânduirilor Tale, care fac viu pe cel ce le împlinește, Ți-au întors spatele cu îndărătnicie, și-au înțepenit grumazul, și n-au ascultat.

Neem 9.16;Lev 18.5;Ezec 20.11;Rom 10.5;Gal 3.12;

³⁰I-ai îngăduit astfel mulți ani, le-ai dat înștiințări prin Duhul tău, prin prooroci, și tot n-au luat aminte. Atunci i-ai dat în mâinile unor popoare străine.

2Împ 17.13;2Cron 36.15;Ier 7.25;Ier 25.4;
Fapt 7.51;1Pet 1.11;2Pet 1.21;Isa 5.5-42.24;

31 Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit, și nu i-ai părăsit, căci Tu ești un Dumnezeu milostiv și îndurător.

Ier 4.27; Ier 5.10-18; Neem 9.17;

32 Și acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule mare, puternic și înfricoșat, Tu care îți ții legământul Tău de îndurare, nu privi ca puțin lucru toate suferințele prin care am trecut noi, împărații noștri, căpeteniile noastre, preoții noștri, proorocii noștri, părinții noștri și tot poporul Tău, din vremea împăraților Asiriei până în ziua de azi.

Ex 34.6-7; Neem 1.5; 2Împ 17.3;

33 Tu ai fost drept în tot ce ni s-a întâmplat, căci Te-ai arătat credincios, iar noi am făcut rău.

Ps 119.137; Dan 9.14; Ps 106.6; Dan 9.5-8;

34 Împărații noștri, căpeteniile noastre, preoții noștri, și părinții noștri n-au păzit Legea, și n-au dat ascultare nici poruncilor, nici înștiințărilor pe care li le dădeai.

35 Când erau stăpâni, în mijlocul multelor binefaceri pe care li le dădeai, în țara întinsă și roditoare, pe care le-o dădusei, nu Ți-au slujit și nu s-au abătut de la faptele lor rele.

Deut 28.47; Neem 9.25; Neem 9.25;

36 Și astăzi, iată-ne robi! Iată-ne robi pe pământul pe care l-ai dat părinților noștri, pentru ca să se bucure de roadele și de bunurile lui!

Deut 28.48; Ezra 9.9;

37 El își înmulțește roadele pentru împărații cărora ne-ai supus, din pricina păcatelor noastre; ei stăpânesc după plac asupra trupurilor noastre și asupra vitelor noastre, și suntem într-o mare strâmtorare!"

Deut 28.33-51; Deut 28.48;

Înnoirea legământului.

38 Pentru toate acestea, noi am încheiat un legământ, pe care l-am făcut în scris. Și căpeteniile noastre, Leviții noștri și preoții noștri și-au pus pecetea pe el.

2Împ 23.3; 2Cron 29.10; 2Cron 34.31; Ezra 10.3; Neem 10.29; Neem 10.1;

¹Iată pe cei ce și-au pus pecetea: Dregătorul Neemia, fiul lui Hacalia Zedechia,

Neem 8.9;Neem 1.1;

²Seraia, Azaria, Ieremia,

Neem 12.1-21;

³Pașhur, Amaria, Malchia,

⁴Hatuș, Șebania, Maluc,

⁵Harim, Meremot, Obadia,

⁶Daniel, Ghineton, Baruc,

⁷Meșulam, Abia, Miiamin,

⁸Maazia, Bilgai, Șemaia, preoți.

⁹Leviții: Iosua, fiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Cadmiel,

¹⁰și frații lor, Șebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan,

¹¹Mica, Rehob, Hașabia,

¹²Zacur, Șerebia, Șebania,

¹³Hodia, Bani, Beninu.

¹⁴Căpeteniile poporului: Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,

Ezra 2.3;Neem 7.8-etc;

¹⁵Buni, Azgad, Bebai,

¹⁶Adonia, Bigvai, Adin,

¹⁷Ater, Ezechia, Azur,

¹⁸Hodia, Hașum, Bețai,

¹⁹Harif, Anatot, Nebai,

²⁰Magpiaș, Meșulam Hezir,

²¹ Meșezabeel, Țadoc, Iadua,

²² Pelatia, Hanan, Anaia,

²³ Hosea, Hanania, Hașub,

²⁴ Haloheș, Pilha, Șobec,

²⁵ Rehum, Hașabna, Maaseia,

²⁶ Ahia, Hanan, Anan,

²⁷ Maluc, Harim, Baana.

²⁸ Cealaltă parte a poporului, preoții, Leviții, ușierii, cântăreții, slujitorii Templului, și toți cei ce se despărțiseră de popoarele străine, ca să urmeze Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii și fetele lor, toți cei ce aveau cunoștință și pricepere,

Ezra 2.36-43; Ezra 9.1; Ezra 10.11-19; Neem 13.3;

²⁹ s-au unit cu frații lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ și au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească și să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduirile și legile Lui.

Deut 29.12-14; Neem 5.12-13; Ps 119.106; 2Împ 23.3; 2Cron 34.31;

³⁰ Am făgăduit să nu dăm pe fetele noastre după popoarele țării și să nu luăm pe fetele lor de neveste pentru fiii noștri;

Ex 34.16; Deut 7.3; Ezra 9.12-14;

³¹ să nu cumpărăm nimic, în ziua Sabatului, și în zilele de sărbătoare, de la popoarele țării care ar aduce de vânzare în ziua Sabatului mărfuri sau altceva de cumpărat, și să lăsăm nelucrat pământul în anul al șaptelea și să nu cerem plata nici unei datorii.

Ex 20.10; Lev 23.3; Deut 5.12; Neem 13.15; Ex 23.10-11;
Lev 25.4; Deut 15.1-2; Neem 5.12;

Hotărâri pentru întreținerea slujbei.

³² Am luat asupra noastră îndatorirea să dăm a treia parte dintr-un siclu pe an pentru slujba Casei Dumnezeului nostru,

³³ pentru pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pentru darul de mâncare necurmat, pentru arderea de tot necurmată din zilele de Sabat, din zilele de

lună nouă și din zilele de sărbători, pentru lucrurile închinat Domnului, pentru jertfele de ispășire pentru Israel, și pentru tot ce se face în Casa Dumnezeului nostru.

Lev 24.5,etc;2Cron 2.4;Num 28;Num 29;

³⁴Am tras la sorți, preoți, Leviți și popor, pentru lemnele care trebuiau aduse pe fiecare an, ca dar, la Casa Dumnezeului nostru, după casele noastre părintești, la vremuri hotărâte, ca să fie ars pe altarul Domnului, Dumnezeului nostru, cum este scris în Lege.

Neem 13.31;Isa 40.16;Lev 6.12;

³⁵Am hotărât să aducem în fiecare an la Casa Domnului cele dintâi roade ale pământului nostru și cele dintâi roade din toate roadele tuturor pomilor;

Ex 23.19;Ex 34.26;Lev 19.23;Num 18.21;Deut 26.2;

³⁶să aducem la Casa Dumnezeului nostru, preoților care fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor noastre, cum este scris în Lege, pe întâii născuți ai vacilor și oilor noastre;

Ex 13.2-13;Lev 27.27;Num 18.15-16;

³⁷să aducem preoților, în cămările Casei Dumnezeului nostru, cele dintâi roade din plămădeală și darurile noastre de mâncare din roadele tuturor pomilor din must și din untdelemn; și să dăm zeciuială din pământul nostru Leviților, care trebuie s-o ia ei înșiși în toate cetățile așezate pe pământurile pe care le lucrăm.

Lev 23.17;Num 15.19;Num 18.12-etc;Deut 18.4;Deut 26.2;Lev 27.30;Num 18.21-etc;

³⁸Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu Leviții când vor ridica zeciuiala; și Leviții vor aduce zeciuială din zeciuială la Casa Dumnezeului nostru, în cămările casei vistieriei.

Num 18.26;1Cron 9.26;2Cron 31.11;

³⁹Căci copiii lui Israel și fiii lui Levi vor aduce în cămările acestea darurile de grâu, de must și de untdelemn; acolo sunt uneltele sfântului locaș, și acolo stau preoții care fac slujba, ușierii și cântăreții. Astfel ne-am hotărât să nu părăsim Casa Dumnezeului nostru.

Deut 12.6-11;2Cron 31.12;Neem 13.12;Neem 13.10-11;

¹Căpeteniile poporului s-au așezat la Ierusalim. Cealaltă parte a poporului a tras la sorț, pentru ca unul din zece să vină să locuiască la Ierusalim în cetatea sfântă, iar ceilalți să locuiască în cetăți.

Neem 11.18;Mat 4.5;Mat 27.53;

²Poporul a binecuvântat pe toți cei ce au primit de bună voie să locuiască la Ierusalim.

Jud 5.9;

³Iată căpeteniile ținutului care s-au așezat la Ierusalim. În cetățile lui Iuda, fiecare s-a așezat în moșia lui, în cetatea lui Israel, preoții și Leviții, slujitorii Templului, și fiii robilor lui Solomon.

1Cron 9.2-3;Ezra 2.43;Ezra 2.55;

⁴La Ierusalim s-au așezat unii din fiii lui Iuda și din fiii lui Benjamin. - Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalaleel, din fiii lui Pereț,

1Cron 9.3-etc;Gen 38.29;

⁵și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Howe, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Șiloni.

⁶Toți fiii lui Pereț care s-au așezat la Ierusalim, au fost patru sute șizeci și opt de oameni viteji. -

⁷Iată fiii lui Benjamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia,

⁸și după el, Gabai și Salai, nouă sute douăzeci și opt.

⁹Ioel, fiul lui Zieri, era căpetenia lor; și Iuda, fiul lui Senua, era a doua căpetenie a cetății.

¹⁰Din preoți: Iedaia, fiul lui Ioarib, Iachin,

1Cron 9.10-etc;

¹¹Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, domnul Casei lui Dumnezeu,

¹²și frații lor care făceau slujba Casei, opt sute douăzeci și doi; Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia,

¹³și frații săi, capii caselor părintești, două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer,

¹⁴și frații lor, oameni viteji, o sută douăzeci și opt; Zabdiel, fiul lui Ghedolim, era căpetenia lor.

¹⁵Din Leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni,

¹⁶Șabetai și Iozabad, însărcinați cu treburile de afară ale Casei lui Dumnezeu, și făcând parte din căpeteniile Leviților;

1Cron 26.29;

¹⁷Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, căpetenia care cânta lauda la rugăciune, și Bacbuchia, al doilea din frații săi, și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.

¹⁸Toți Leviții din cetatea sfântă erau două sute optzeci și patru.

Neem 11.1;

¹⁹Și ușierii: Acub, Talmon, și frații lor, păzitorii porților, o sută șaptezeci și doi.

²⁰Cealaltă parte din Israel, din preoți, și din Leviți, s-au așezat în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moșia lui.

²¹Slujitorii Templului s-au așezat pe deal, și aveau de căpetenii pe Țiha și Ghișpa.

Neem 3.26;

²²Căpetenia Leviților la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf, cântăreții însărcinați cu slujba Casei lui Dumnezeu;

²³căci era o poruncă a împăratului cu privire la cântăreți, și li se dădea o parte hotărâtă pe fiecare zi.

Ezra 6.8-9;Ezra 7.20-etc;

²⁴Petahia, fiul lui Meșezabeel, din fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era dregătorul împăratului pentru toate treburile poporului.

Gen 38.30;1Cron 18.17;1Cron 23.28;

²⁵Cât despre sate și câmpiile lor, unii din fiii lui Iuda s-au așezat la Chiriat-Arba și în locurile care țin de el, la Dibon și în locurile care țin de el, Iecabteel și în satele care țin de el,

Ios 14.15;

²⁶la Ieșua, la Molada, la Bet-Palet,

²⁷La Hațar-Șual, la Beer-Șeba și în locurile care țin de ea,

²⁸la Țiclag, la Mecona și în locurile care țin de ea,

²⁹la En-Rimon, la Țorea, la Iarmut,

³⁰la Zanoah, la Adulam, și în satele care țin de el, la Lachis și în ținutul lui, la Azeca și în locurile care țin de el. S-au așezat astfel de la Beer-Șeba până la valea lui Hinom.

³¹Fiii lui Beniamin s-au așezat, de la Gheba la Micmaș, la Aia, la Betel și în locurile care țin de el,

³²la Anatot, la Nob, la Hanania,

³³la Hațor, la Rama, la Ghitaim,

³⁴la Hadid, la Țeboim, la Nebalat,

³⁵la Lod, și la Ono, valea lucrătorilor.

1Cron 4.14;

³⁶Au fost unii Leviți care s-au unit cu Beniamin, măcar că făceau parte din cetele lui Iuda.

12

Numărătoarea preoților și Leviților.

¹Iată preoții și Leviții care s-au întors cu Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și cu Iosua: Seraia, Ieremia, Ezra,

Ezra 2.1-2;Neem 10.2-8;

²Amaria, Maluc, Hatuș,

³Șecania, Rehum, Meremot,

⁴Ido, Ghinetoi, Abia,

Luc 1.5;

⁵Miamin, Maadia, Bilga,

⁶Şemaia, Ioiarib, Iedaia,

⁷Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceştia au fost căpeteniile preoţilor şi a fraţilor lor, pe vremea lui Iosua. -

Ezra 3.2; Hag 1.1; Zah 3.1;

⁸Leviţi: Iosua, Binui, Cadmiel, Şerebia, Iuda, Matania, care cârmuia împreună cu fraţii săi cântarea laudelor;

Neem 11.17;

⁹Bacbuchia şi Uni, care îşi împlineau slujbele lângă fraţii lor.

¹⁰Iosua a născut pe Ioiachim, Ioiachim a născut pe Eliaşib, Eliaşib a născut pe Ioiada,

¹¹Ioiada a născut pe Ionatan, şi Ionatan a născut pe Iadua.

¹²Iată, care erau pe vremea lui Ioiachim, preoţii, capi de familii: pentru Seraia, Meraia; pentru Ieremia, Hanania;

¹³pentru Ezra, Meşulam; pentru Amaria, Iohanani;

¹⁴pentru Meluchi, Ionatan, pentru Şebania, Iosif;

¹⁵pentru Harim, Adna; pentru Meraioat, Helcai;

¹⁶pentru Ido, Zaharia, pentru Ghineton, Meşulam;

¹⁷pentru Abia, Zicri; pentru Miniamin şi Moadia, Piltai;

¹⁸pentru Bilga, Şamua; pentru Şemaia, Ionatan;

¹⁹pentru Ioiarib, Matnai; pentru Iedaia, Uzi;

²⁰pentru Salai, Calai; pentru Amoc, Eber;

²¹pentru Hilchia, Haşabia; pentru Iedaia, Netaneel.

²²Pe vremea lui Eliașib, lui Ioiada, lui Iohanen și lui Iadua, Leviții, capi de familie, și preoții, au fost scriși, sub domnia lui Dariu, Persanul.

²³Fiii lui Levi, capi de familie, au fost scriși în cartea Cronicilor până pe vremea lui Iohanen, fiul lui Eliașib.

1Cron 9.14-etc;

²⁴Căpeteniile Leviților, Hașabia, Șerebia, și Iosua, fiul lui Cadmiel, și frații lor împreună cu ei, stând unii în fața altora, erau însărcinați să mărească și să laude pe Domnul, după rânduiala lui David, omul lui Dumnezeu.

Ezra 3.11;1Cron 23;1Cron 25;1Cron 26;

²⁵Matania, Bacbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon și Acub, ușieri, făceau de strajă la cămările de la porți.

²⁶Ei trăiau pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosua, fiul lui Iotadac, și pe vremea lui Neemia, dregătorul, și pe vremea preotului și cărturarului Ezra.

Neem 8.9;Ezra 7.6-11;

Sfințirea zidurilor.

²⁷La sfințirea zidurilor Ierusalimului, au chemat pe Leviți din toate locurile în care locuiau, și i-au adus la Ierusalim, ca să prăznuiască sfințirea și sărbătoarea cu laude și cântări, în sunet de chimvale, alăute și harfe.

Deut 20.5;Ps 30-titlu;1Cron 25.6;2Cron 5.13;2Cron 7.6;

²⁸Fiii cântăreților s-au strâns din împrejurimile Ierusalimului, din satele slujitorilor Templului,

²⁹din Bet-Ghilgal, și din ținutul Ghebei și din Azmavet; căci cântăreții își zidiseră sate împrejurul Ierusalimului.

³⁰Preoții și Leviții s-au curățit, și au curățit și pe popor, porțile și zidul.

³¹Am suit pe zid pe căpeteniile lui Iuda, și am făcut două coruri mari. Cel dintâi a pornit pe partea dreaptă a zidului, spre poarta gunoiului.

Neem 12.38;Neem 2.13;Neem 3.13;

³²În urma acestui cor mergeau Hosea și jumătate din căpeteniile lui Iuda,

³³Azaria, Ezra, Meșulam,

³⁴Iuda, Beniamin, Șemaia, și Ieremia,

³⁵unii din fiii preoților cu trâmbițe, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf,

Num 10.2-8;

³⁶și frații săi, Șemaia, Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel, Iuda și Hanani, cu instrumentele de muzică ale lui David, omul lui Dumnezeu. Cărturarul Ezra era în fruntea lor.

1Cron 28.5;

³⁷La poarta izvorului, s-au suit drept înainte pe treptele cetății lui David pe ridicătura zidului, deasupra casei lui David, până la poarta apelor, spre răsărit.

Neem 2.14;Neem 3.15;Neem 3.15;Neem 3.26;Neem 8.1-16;

³⁸Al doilea cor a pornit spre stânga. În urma lui veneam eu cu cealaltă jumătate din popor, pe zid. Trecând pe deasupra turnului cuptoarelor, au mers până la zidul cel lat;

Neem 12.31;Neem 3.11;Neem 3.8;

³⁹apoi pe deasupra porții lui Efraim, pe deasupra porții celei vechi, pe deasupra porții peștilor, pe deasupra turnului lui Hananeel și pe deasupra turnului Mea, până la poarta oilor. Și s-au oprit la poarta temniței.

2Împ 14.13;Neem 8.16;Neem 3.6;Neem 3.3;Neem 3.1;Neem 3.32;Ier 32.2;

⁴⁰Cele două coruri s-au oprit în Casa lui Dumnezeu; și tot așa și eu și dregătorii care erau cu mine,

⁴¹și preoții Eliachim, Maaseia, Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia, Hanania, cu trâmbițe,

⁴²și Maaseia, Șemaia, Eleazar, Uzi, Iohanah, Malchia, Elam și Ezer. Cântăreții și-au înălțat glasul, cârmuiți de Izrahia.

⁴³În ziua aceea s-au adus multe jertfe, și a fost mare bucurie, căci Dumnezeu dăduse poporului o mare pricină de bucurie. Se bucurau și femeile și copiii, și strigătele de bucurie ale Ierusalimului se auzeau până departe.

2Cron 31.11-12;

Așezarea dregătorilor Templului.

⁴⁴În ziua aceea, s-au rânduit oameni care să privegheze asupra odăilor care slujeau de camere pentru darurile de mâncare, cele dintâi roade și zeciuiele. Ei au fost însărcinați să adune în ele, din ținutul cetăților, părțile hotărâte de Lege preoților și Leviților. Căci Iuda se bucura că preoții și Leviții erau la locul lor,

⁴⁵păzind tot ce privea slujba lui Dumnezeu și a curățirilor. Cântăreții și ușierii își împlineau și ei slujbele, după rânduiala lui David și a fiului său Solomon.

1Cron 25;1Cron 26;

⁴⁶Căci odinioară, pe vremea lui David și lui Asaf, erau căpetenii peste cântăreți și cântări de laudă și de mulțumire în cinstea lui Dumnezeu.

1Cron 25.1;2Cron 29.30;

⁴⁷Tot Israelul a dat pe vremea lui Zorobabel și Neemia, părțile cuvenite cântăreților și ușierilor, zi de zi; au dat Leviților lucrurile sfințite, iar Leviții au dat fiilor lui Aaron lucrurile sfințite cuvenite lor.

Num 18.21-24;Num 18.26;

13

Călcarea de lege a lui Eliașib.

¹În vremea aceea, s-a citit în fața poporului în cartea lui Moise, și s-a găsit scris că Amonitul și Moabitul nu trebuiau să intre niciodată în adunarea lui Dumnezeu,

Deut 31.11-12;2Împ 23.2;Neem 8.3-8;Neem 9.3;Isa 34.16;Deut 23.3-4;

²pentru că nu veniseră înaintea copiilor lui Israel cu pâine și apă, și pentru că tocmiseră împotriva lor cu preț de argint pe Balaam ca să-i blesteme. Dar Dumnezeuul nostru a prefăcut blestemul în binecuvântare.

Num 22.5;Ios 24.9-10;Num 23.11;Num 24.10;Deut 23.5;

³Când au auzit Legea, au deosebit din Israel pe toți străinii.

Neem 9.2;Neem 10.28;

⁴Înainte de aceasta, preotul Eliașib, care era pus peste camerele Casei Dumnezeului nostru, și rudă cu Tobia,

⁵pregătise pentru el o cameră mare, unde puneau mai înainte darurile de mâncare, tămâia, uneltele, zeciuiala din grâu, din must, și din untdelemn,

părțile rânduite pentru Leviți, cântăreți și ușieri, și darurile ridicate pentru preoți.

Neem 12.44; Num 18.21-24;

⁶Eu nu eram la Ierusalim când s-au petrecut toate acestea, căci mă întorsesem la împărat în al treizeci și doilea an al lui Artaxerxe, împăratul Babilonului. La sfârșitul anului am căpătat de la împărat învoire

Neem 5.14;

⁷să mă întorc la Ierusalim, și am văzut răul pe care-l făcuse Eliașib, pregătind o cămară pentru Tobia, în curțile Casei lui Dumnezeu.

Neem 13.1-5;

⁸Mi-a părut foarte rău, și am aruncat afară din cămară toate lucrurile lui Tobia.

⁹Apoi am poruncit să se curățească odăile, și am pus iarăși în ele uneltele Casei lui Dumnezeu, darurile de mâncare și tămâia.

2Cron 29.5-18;

Zeciuielele aduse din nou.

¹⁰Am auzit de asemenea că părțile Leviților nu li se dăduseră, și că Leviții și cântăreții, însărcinați cu slujba, fugiseră fiecare în ținutul lui.

Mal 3.8; Num 35.2;

¹¹Am mustrat pe dregători, și am zis: "Pentru ce a fost părăsită Casa lui Dumnezeu?" Și am strâns pe Leviți și pe cântăreți, și i-am pus iarăși în slujba lor.

Neem 13.17-25; Prov 28.4; Neem 10.39;

¹²Atunci tot Iuda a adus în camere zeciuiala din grâu, din must și din untdelemn.

Neem 10.38-39; Neem 12.44;

¹³Am dat cămările în grija preotului Șelemia, cărturarului Țadoc, și lui Pedaia, unul din Leviți, și le-am adăugat și pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, căci le mergea numele că sunt credincioși. Ei au fost însărcinați să facă împărțirile cuvenite fraților lor.

2Cron 31.12; Neem 12.44; Neem 7.2; 1Cor 4.2;

¹⁴Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, pentru aceste lucruri, și nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu și pentru lucrurile care trebuie păzite în ea!

Neem 13.22-31;Neem 5.19;

Sfințirea Sabatului.

¹⁵Pe vremea aceasta am văzut în Iuda niște oameni călcând la teasc în ziua Sabatului, aducând snopi, încărcând măgarii cu vin, struguri și smochine, și cu tot felul de lucruri, și aducându-le la Ierusalim în ziua Sabatului. Și i-am muștrat chiar în ziua când își vindeau mărfurile.

Ex 20.10;Neem 10.31;Ier 17.21-22;

¹⁶Mai erau și niște Tirieni, așezați în Ierusalim, care aduceau pește și tot felul de mărfuri, și le vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului și în Ierusalim.

¹⁷Am muștrat pe mai marii lui Iuda, și le-am zis: "Ce înseamnă această faptă rea pe care o faceți, pângărind ziua Sabatului?"

Neem 13.11;

¹⁸Oare n-au lucrat așa părinții voștri, și nu din pricina aceasta a trimis Dumnezeul nostru toate aceste nenorociri peste noi și peste cetatea aceasta? Și voi aduceți din nou mânia Lui împotriva lui Israel, pângărind Sabatul!"

Ier 17.21-23;

¹⁹Apoi am poruncit să se închidă porțile Ierusalimului înainte de Sabat, de îndată ce le va ajunge umbra, și să nu se deschidă decât după Sabat. Și am pus câțiva din slujitorii mei la porți, să oprească intrarea sarcinilor de mărfuri în ziua Sabatului.

Lev 23.32;Ier 17.21-22;

²⁰Și așa negustorii și vânzătorii de tot felul de lucruri au petrecut noaptea odată și de două ori afară din Ierusalim.

²¹I-am muștrat, și le-am zis: "Pentru ce stați noaptea înaintea zidului? Dacă veți mai face încă odată lucrul acesta, voi pune mâna pe voi." Din clipa aceea, n-au mai venit în timpul Sabatului.

²²Am poruncit și Leviților să se curățească, și să vină să păzească porțile, ca să sfințească ziua Sabatului. Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, și pentru aceste lucruri, și ocrotește-mă după marea Ta îndurare!

Neem 13.14-31;

Mustrea pentru femeile străine.

²³Tot pe vremea aceea, am văzut pe niște ludei, care își luaseră neveste Asdodiene, Amonite și Moabite.

Ezra 9.2;

²⁴Jumătate din fiii lor vorbeau limba asdodiană, și nu știau să vorbească limba evreiască; nu cunoșteau decât limba cutărui sau cutărui popor.

²⁵I-am muștrat, și i-am blestemat; am lovit pe unii din ei, le-am smuls părul, și i-am pus să jure în Numele lui Dumnezeu, zicând: "Să nu vă dați fetele după fiii lor, și să nu luați fetele lor de neveste nici pentru fiii voștri, nici pentru voi.

Neem 13.11;Prov 28.4;Ezra 10.5;Neem 10.29-30;

²⁶Oare nu în aceasta a păcătuit Solomon, împăratul lui Israel? Nu era alt împărat ca el, în mulțimea popoarelor; el era iubit de Dumnezeu lui, și Dumnezeu îl pusese împărat peste tot Israelul. Totuși, femeile străine l-au târât și pe el în păcat.

1Împ 11.1;1Împ 3.13;2Cron 1.12;2Sam 12.24;1Împ 11.4-etc;

²⁷Și acum trebuie să auzim despre voi că săvârșiți o nelegiuire atât de mare și că păcătuiți împotriva Dumnezeului nostru, luând neveste străine?"

Ezra 10.2;

²⁸Unul din fiii lui Ioiada, fiul marelui preot Eliașib, era ginerele lui Sanbalat, Horonitul. L-am izgonit de la mine.

Neem 12.10-22;

²⁹Adu-Ți aminte de ei, Dumnezeule, căci au spurcat preoția și legământul încheiat de preoți și Leviți.

Neem 6.14;Mal 2.4-12;

³⁰I-am curățit de orice străin, și am pus rânduială în tot ce trebuiau să păzească preoții și Leviții, fiecare în slujba lui,

Neem 10.30;

³¹În ce privea atât darul lemnelor la vremuri hotărâte, cât și cele dintâi roade. Adu-Ți aminte de mine, spre bine, Dumnezeule!

ESTERA

(Psalmul 7.15-17; 37.34; 124. 2Petru 2.9.)

1

Ospățul lui Ahașveroș.

¹Era pe vremea lui Ahașveroș, al acelui Ahașveroș care domnea de la India până în Etiopia peste o sută douăzeci și șapte de ținuturi.

Ezra 4.6;Dan 9.1;Est 8.9;Dan 6.1;

²Împăratul Ahașveroș ședea atunci pe scaunul lui împărătesc la Susa, în capitală.

1Împ 1.46;Neem 1.1;

³În al treilea an al domniei lui, a dat un ospăț tuturor domnitorilor și slujitorilor săi. Căpeteniile oștirii Perșilor și Mezilor, mai marii și capii ținuturilor, s-au strâns înaintea lui.

Gen 40.20;Est 2.18;Marc 6.21;

⁴El le-a arătat bogăția strălucită a împărăției lui și slava minunată a mărimii lui, în multe zile, timp de o sută optzeci de zile.

⁵După ce au trecut aceste zile, împăratul a dat întregului popor care se afla în capitala Susa, de la cel mai mare până la cel mai mic, un ospăț, care a ținut șapte zile, în curtea grădinii casei împărătești.

⁶Covoare albe, verzi și albastre, erau legate cu funii de in subțire și de purpură de niște verigi de argint și de niște stâlpi de marmură. Paturi de aur și de argint stăteau pe o podea de porfir, de marmură, de sifed și de pietre negre.

Est 7.8;Ezec 23.41;Amos 6.4;

⁷Iar de băut turnau în vase de aur, de felurite soiuri. Era belșug de vin împărătesc, mulțumită dărnicii împăratului.

⁸Dar nimeni nu era silit să bea, căci împăratul poruncise tuturor oamenilor din casa lui să facă după voia fiecăruia.

⁹Împărăteasa Vasti a dat și ea un ospăț femeilor, în casa împărătească a împăratului Ahașveroș.

Neascultarea împărătesei Vasti.

¹⁰A șaptea zi, pe când inima împăratului era veselă de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona Bigta, Abagta, Zetar și Carcas, cei șapte fameni care slujeau înaintea împăratului Ahașveroș,

2Sam 13.28; Est 7.9;

¹¹să aducă în fața lui pe împărăteasa Vasti, cu cununa împărătească, pentru ca să arate frumusețea ei popoarelor și mai marilor săi, căci era frumoasă la chip.

¹²Dar împărăteasa Vasti n-a vrut să vină, când a primit prin fameni porunca împăratului. Și împăratul s-a supărat foarte tare, s-a aprins de mânie.

¹³Atunci împăratul a vorbit cu înțelepții care cunoșteau obiceiurile vremii. Căci așa se puneau la cale treburile împăratului: înaintea tuturor celor ce cunoșteau legile și dreptul.

Ier 10.7; Dan 2.12; Mat 2.1; 1Cron 12.32;

¹⁴Avea lângă el pe Carșena, pe Șetar, pe Admata, pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, șapte domnitori ai Persiei și Mediei, care vedeau fața împăratului și care aveau locul întâi în împărăție.

Ezra 7.14; 2Împ 25.19;

¹⁵"Ce trebuie", a zis el, "să se facă împărătesei Vasti, după lege, pentru că n-a împlinit ce i-a poruncit împăratul Ahașveroș prin fameni?"

¹⁶Memucan a răspuns înaintea împăratului și domnitorilor: "Nu numai față de împărat s-a purtat rău împărăteasa Vasti; ci și față de toți domnitorii și toate popoarele care sunt în toate ținuturile împăratului Ahașveroș.

¹⁷Căci fapta împărătesei va ajunge la cunoștința tuturor femeilor, și le va face să-și nesocotească bărbații. Ele vor zice: "Împăratul Ahașveroș a poruncit să i se aducă înainte împărăteasa Vasti, și ea nu s-a dus."

Efes 5.33;

¹⁸Și în ziua aceasta crăiesele Persiei și Mediei, care vor afla de fapta împărătesei, vor vorbi tot așa tuturor căpeteniilor împăratului: de aici va veni mult dispreț și mânie.

¹⁹Dacă împăratul găsește cu cale, să se dea poruncă din partea lui și să se scrie în legile Perșilor și Mezilor, cu arătare că nu trebuie să se calce, o poruncă împărătească, după care Vasti să nu se mai arate înaintea împăratului Ahașveroș. Iar împăratul să dea vrednicia de împărăteasă alteia, mai bună decât ea.

²⁰Porunca împăratului se va vesti astfel în toată împărăția lui, - căci este mare - și toate femeile vor da cinste bărbaților lor, de la mare până la mic."

²¹Părerea aceasta a fost primită de împărat și de domnitori, și împăratul a lucrat după cuvântul lui Memucan.

²²A trimis scrisori tuturor ținuturilor din împărăția lui, fiecărui ținut după scrierea lui, și fiecărui popor după limba lui; ele spuneau că orice bărbat trebuie să fie stăpân în casa lui, și că va vorbi limba poporului său.

Est 8.9;Efes 5.22-24;1Tim 2.12;

2

Estera împărăteasă.

¹După aceste lucruri, când s-a potolit mânia împăratului Ahașveroș, s-a gândit la Vasti, la ce făcuse ea, și la hotărârea luată cu privire la ea.

²Atunci cei ce slujeau împăratului au zis: "Să se caute pentru împărat niște fete, fecioare și frumoase.

³Împăratul să pună în toate ținuturile din împărăția lui dregători însărcinați să strângă pe toate fetele, fecioare și frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, sub privegherea lui Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit.

⁴Și fata care-i va plăcea împăratului, să fie împărăteasă în locul Vastii." Părerea aceasta a fost primită de împărat, și așa a făcut.

⁵În capitala Susa era un ludeu numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chis, bărbat din Benjamin,

⁶care fusese luat din Ierusalim printre robii strămutați împreună cu Ieconia, împăratul lui Iuda, de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

2Imp 24.14-15;2Cron 36.10-20;Ier 24.1;

⁷El creștea pe Hadasa, adică Estera, fata unchiului său; căci ea n-avea nici tată nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet.

Est 2.15;

⁸Când s-a auzit porunca împăratului și hotărârea lui, au fost strânse un mare număr de fete în capitala Susa, sub privegherea lui Hegai. Odată cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor.

Est 2.3;

⁹Fata i-a plăcut, și a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat șapte slujnice alese din casa împăratului, și a pus-o împreună cu slujnicele ei în cea mai bună încăpere din casa femeilor.

Est 2.3-12;

¹⁰Estera nu și-a făcut cunoscut nici poporul, nici nașterea, căci Mardoheu o oprise să vorbească despre aceste lucruri.

Est 2.20;

¹¹Și în fiecare zi Mardoheu se ducea și venea înaintea curții casei femeilor, ca să afle cum îi merge Esterei și ce se face cu ea.

¹²Fiecare fată se ducea la rândul ei la împăratul Ahașveroș, după ce timp de douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grijă să se gătească, ungându-se șase luni cu untdelemn de mirt, și șase luni cu miresme de mirozne femeiești.

¹³Așa se ducea fiecare fată la împărat. Și, când trecea din casa femeilor în casa împăratului, o lăsau să ia cu ea tot ce voia.

¹⁴Se ducea seara; și a doua zi dimineața trecea în a doua casă a femeilor, sub privegherea lui Șaașgaz, famenul împăratului și păzitorul țiitoarelor împăratului. Nu se mai întorcea la împărat, decât când ar fi dorit împăratul și ar fi chemat-o pe nume.

¹⁵Când i-a venit rândul să se ducă la împărat, Estera, fata lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o înfiase, n-a cerut decât ce a fost rânduit de Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor. Estera căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau.

Est 2.7;

¹⁶Estera a fost dusă la împăratul Ahașveroș, în casa împărătească, în luna zecea, adică luna Tebet, în al șaptelea an al domniei lui.

¹⁷Împăratul a iubit pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei, și ea a căpătat trecere și iubire înaintea lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap, și a făcut-o împărăteasă în locul Vastii.

¹⁸Împăratul a dat un mare ospăț tuturor domnitorilor și slujitorilor lui, un ospăț în cinstea Esterei. Cu prilejul acesta a ușurat sarcinile ținuturilor, și a împărțit daruri cu o dărnicie împărătească.

Est 1.3;

Marhodeu descoperă o uneltire împotriva împăratului.

¹⁹A doua oară, când s-au strâns fetele, Mardoheu ședea la poarta împăratului.

Est 2.21;Est 3.2;

²⁰Estera nu-și spusese nici nașterea nici poporul, căci o oprise Mardoheu. Și ea urma acum poruncile lui Mardoheu cu tot atâta scumpătate ca atunci când o creștea el.

Est 2.10;

²¹În același timp, pe când Mardoheu stătea la poarta împăratului, Bigtan și Tereș, doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat biruiți de o supărare și au vrut să întindă mâna împotriva împăratului Ahașveroș.

²²Mardoheu a avut cunoștință de lucrul acesta, și a dat de știre împărătesei Estera, care l-a spus împăratului din partea lui Mardoheu.

Est 6.2;

²³Faptul fiind cercetat și găsit întocmai, cei doi fameni au fost spânzurați de un lemn. Și lucrul acesta a fost scris în cartea Cronicilor în fața împăratului.

Est 6.2;

3

Haman capătă omorârea ludeilor.

¹După aceste lucruri, împăratul Ahașveroș a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul. L-a ridicat în cinste, și a pus scaunul lui mai presus de scaunele tuturor căpeteniilor care erau lângă el.

Num 24.7;1Sam 15.8;

²Toți slujitorii împăratului, care stăteau la poarta împăratului, plecau genunchiul și se închinau înaintea lui Haman, căci așa era porunca împăratului cu privire la el. Dar Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina.

Est 2.19;Est 3.5;Ps 15.4;

³Și slujitorii împăratului, care stăteau la poarta împăratului, au zis lui Mardoheu: "Pentru ce calci porunca împăratului?"

Est 3.2;

⁴Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, și el nu-i asculta, l-au spus lui Haman, ca să vadă dacă Mardoheu are să se țină de hotărârea lui; căci el spusese că este ludeu.

⁵Și Haman a văzut că Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina înaintea lui. S-a umplut de mânie;

Est 3.2;Est 5.9;Dan 3.19;

⁶dar a crezut prea puțin pentru el să pună mâna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, și a voit să nimicească pe poporul lui Mardoheu, pe toți ludeii care se aflau în toată împărăția lui Ahașveroș.

Ps 83.4;

⁷În luna întâi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahașveroș, au aruncat Pur, adică sorțul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna Adar.

Est 9.24;

⁸Atunci Haman a zis împăratului Ahașveroș: "În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.

Ezra 4.13;Fapt 16.20;

⁹Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului."

¹⁰Împăratul și-a scos inelul din deget, și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul ludeilor.

Gen 41.42;Est 8.2-8;

¹¹Și împăratul a zis lui Haman: "Îți dăruiesc și argintul și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi."

¹²Logofeții împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întâi, și au scris în totul cum a poruncit Haman, mai marilor oștirii, dregătorilor fiecărui ținut și căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului Ahașveroș, și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului.

Est 8.9;Est 1.22;Est 8.9;1Împ 21.8;Est 8.8-10;

¹³Scrisorile au fost trimise prin alergători în toate ținuturile împăratului, ca să nimicească, să omoare și să piardă pe toți ludeii, tineri și bătrâni, prunci și femei, și anume într-o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile.

Est 8.10;Est 8.12;Est 8.11;

¹⁴Aceste scrisori cuprindeau porunca împăratului care trebuia vestită în fiecare ținut, și îndemneau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea.

Est 8.13-14;

¹⁵Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului. Porunca a fost vestită și în capitala Susa. Și pe când împăratul și Haman stăteau și beau, cetatea Susa era îngrozită.

Est 8.15;Prov 29.2;

4

Groaza și postul ludeilor.

¹Mardoheu, aflând tot ce se petrecea, și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat cu un sac și s-a presărat cu cenușă. Apoi s-a dus în mijlocul cetății, scoțând cu putere strigăte amare,

2Sam 1.11;Ios 7.6;Ezec 27.30;Gen 27.34;

²și a mers până la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac.

³În fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui, a fost o mare jale printre ludei; posteau, plâneau și se boceau, și mulți se culcau în sac și cenușă.

⁴Slujnicele Esterei și famenii ei au venit și i-au spus lucrul acesta. Și împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace, și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit.

⁵Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din famenii pe care-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta și de unde vine.

⁶Hatac s-a dus la Mardoheu în locul deschis al cetății, înaintea porții împăratului.

⁷Și Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întâmplase, și i-a spus suma de argint pe care făgăduise Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul măcelării ludeilor.

Est 3.9;

⁸I-a dat și cuprinsul poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca s-o arate Esterei și să-i spună totul. Și a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage și să stăruie de el pentru poporul său.

Est 3.14-15;

⁹Hatac a venit și a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.

¹⁰Estera a însărcinat pe Hatac să se ducă să spună lui Mardoheu:

¹¹"Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acele scapă cu viață, căruia îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile."

Dan 2.9;Est 5.1;Est 5.2;Est 8.4;

¹²Când s-au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu,

¹³Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: "Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți ludeii, pentru că ești în casa împăratului.

¹⁴Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru ludei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?"

¹⁵Estera a trimis să spună lui Mardoheu:

16"Du-te, strânge pe toți ludeii care se află în Susa, și postiți pentru mine, fără să mâncați nici să beți, trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; și, dacă va fi să per, voi pieri."

Est 5.1; Gen 43.14;

17Mardoheu a plecat, și a făcut tot ce-i poruncise Estera.

5

Estera merge la împărat.

1A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului, înaintea casei împăratului. Împăratul ședea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în fața ușii casei.

Est 4.16; Est 4.11; Est 6.4;

2Când a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Și împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc, pe care-l ținea în mână. Estera s-a apropiat, și a atins vârful toiagului.

Prov 21.1; Est 4.11; Est 8.4;

3Împăratul i-a zis: "Ce ai tu, împărăteasă Estero, și ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da."

Marc 6.23;

4Estera a răspuns: "Dacă împăratul găsește cu cale, să vină împăratul astăzi cu Haman la ospățul pe care i l-am pregătit."

5Și împăratul a zis: "Duceți-vă îndată și aduceți pe Haman, cum dorește Estera." Împăratul s-a dus cu Haman la ospățul pe care-l pregătise Estera.

6Și pe când beau vin, împăratul a zis Esterei: "Care este cererea ta? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta."

Est 7.2; Est 9.12;

7Estera a răspuns: "Iată ce cer și ce doresc.

8Dacă am căpătat trecere înaintea împăratului, și dacă găsește cu cale, împăratul să-mi îplinească cererea și să-mi facă dorința, să mai vină împăratul cu Haman și la ospățul pe care li-l voi pregăti, și mâine voi da răspuns împăratului după porunca lui."

Planul lui Haman.

⁹Haman a ieșit în ziua aceea, vesel și cu inima mulțumită. Dar, când a văzut, la poarta împăratului, pe Mardoheu care nu se scula nici nu se mișca înaintea lui, s-a umplut de mânie împotriva lui Mardoheu.

Est 3.5;

¹⁰A știut totuși să se stăpânească, și s-a dus acasă. Apoi a trimis să aducă pe prietenii săi și pe nevasta sa Zereș.

2Sam 13.22;

¹¹Haman le-a vorbit despre strălucirea bogățiilor lui, despre numărul fiilor săi, despre tot ce făcuse împăratul ca să-l ridice în vrednicie, și despre locul pe care i-l dăduse mai presus de căpeteniile și slujitorii împăratului.

Est 9.7,etc;Est 3.1;

¹²Și a adăugat: "Eu sunt chiar singurul pe care împărăteasa Estera l-a primit împreună cu împăratul la ospățul pe care l-a făcut, și sunt poftit și pe mâine la ea cu împăratul.

¹³Dar toate acestea n-au nici un preț pentru mine, câtă vreme voi vedea pe Mardoheu, ludeul acela, șezând la poarta împăratului."

¹⁴Nevasta sa Zereș, și toți prietenii lui i-au zis: "Să se pregătească o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți, și mâine dimineață cere împăratului ca Mardoheu să fie spânzurat. Apoi vei merge vesel la ospăț cu împăratul." Părerea aceasta a plăcut lui Haman, și a pus să pregătească spânzurătoarea.

Est 7.9;Est 6.4;Est 7.10;

6

Cinstea dată lui Mardoheu.

¹În noaptea aceea, împăratul n-a putut să doarmă, și a poruncit să-i aducă lângă el cartea aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împăratului,

Est 2.23;

²și s-a găsit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan și Tereș, cei doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, care voiseră să întindă mâna asupra împăratului Ahașveroș.

³Împăratul a zis: "Ce cinste și mărire i s-a făcut lui Mardoheu pentru aceasta?" "Nu i s-a făcut nimic", au răspuns cei ce slujeau împăratului.

⁴Atunci împăratul a zis: "Cine este în curte?" - Haman venise în curtea de afară a casei împăratului, să ceară împăratului să spânzure pe Mardoheu pe lemnul pe care-l pregătise pentru el. -

Est 5.1;Est 5.14;

⁵Slujitorii împăratului i-au răspuns: "Haman este în curte." Și împăratul a zis: "Să intre."

⁶Haman a intrat, și împăratul i-a zis: "Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?" Haman și-a zis în sine: "Pe cine altul decât pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?"

⁷Și Haman a răspuns împăratului: "Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească,

⁸trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, și calul pe care călărește împăratul, și să i se pună cununa împărătească pe cap.

1Împ 1.33;

⁹Să se dea haina și calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății, și să se strige înaintea lui: "Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!"

Gen 41.43;

¹⁰Împăratul i-a zis lui Haman: "Ia îndată haina și calul, cum ai zis, și fă așa ludeului Mardoheu, care stă la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus."

¹¹Și Haman a luat haina și calul, a îmbrăcat pe Mardoheu, l-a plimbat călare pe cal prin locul deschis al cetății, și a strigat înaintea lui: "Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!"

¹²Mardoheu s-a întors la poarta împăratului, și Haman s-a dus în grabă acasă, mâhnit și cu capul acoperit.

2Cron 26.20;2Sam 15.30;Ier 14.3-4;

¹³Haman a istorisit nevastei sale Zereș și tuturor prietenilor săi tot ce i se întâmplase. Și înțelepții lui, și nevasta sa Zereș, i-au zis: "Dacă Mardoheu,

înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul Iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei cădea înaintea lui."

¹⁴Pe când îi vorbeau ei încă, au venit famenii împăratului și au luat îndată pe Haman la ospățul pe care-l pregătise Estera.

Est 5.8;

7

Haman dat de gol.

¹Împăratul și Haman s-au dus la ospăț la împărăteasa Estera.

²În această a doua zi, împăratul a zis iarăși Esterei, pe când bea vin: "Care este cererea ta, împărăteasă Estero? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta."

³Împărăteasa Estera a răspuns: "Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața: iată cererea mea; și scapă pe poporul meu: iată dorința mea!

⁴Căci eu și poporul meu suntem vânduți să fim nimiciți, junghiați și prăpădiți. Măcar dacă am fi vânduți să fim robi și roabe, aș tăcea, dar vrăjmașul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului."

⁵Împăratul Ahașveroș a luat cuvântul, și a zis împărătesei Estera: "Cine și unde este acela care are de gând să facă așa?"

⁶Estera a răspuns: "Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!" Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei.

⁷Și împăratul, în mânia lui, s-a sculat și a părăsit ospățul, și s-a dus în grădina casei împărătești. Haman a rămas să-și ceară viața de la împărăteasa Estera, căci vedea bine că pierderea lui era hotărâtă în mintea împăratului.

⁸Când s-a întors împăratul din grădina casei împărătești în odaia ospățului, a văzut pe Haman că se aruncase spre patul pe care era Estera, și i-a zis: "Cum, să mai și silești pe împărăteasă, la mine, în casa împărătească?" Cum au ieșit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au și acoperit fața lui Haman.

Iov 9.34;

⁹Și Harbona, unul din famenii, a zis în fața împăratului: "Iată, spânzurătoarea pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului,

este ridicată în casa lui Haman, la o înălțime de cincizeci de coți." Împăratul a zis: "Haman să fie spânzurat pe ea!"

Est 1.10; Est 5.14; Ps 7.16; Prov 11.5-6;

¹⁰Și au spânzurat pe Haman pe spânzurătoarea pe care o pregătise el pentru Mardoheu. Și mânia împăratului s-a potolit.

Ps 37.35-36; Dan 6.24;

8

Porunca pentru ludei.

¹În aceeași zi, împăratul Ahașveroș a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmașul ludeilor. Și Mardoheu a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el.

Est 2.7;

²Împăratul și-a scos inelul, pe care-l luase înapoi de la Haman, și l-a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.

Est 3.10;

³Apoi Estera a vorbit din nou înaintea împăratului. S-a aruncat la picioarele lui, a plâns, l-a rugat să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul, și izbânda planurilor lui împotriva ludeilor.

⁴Împăratul a întins toiagul împărătesc de aur Esterei, care s-a ridicat și a stat în picioare înaintea împăratului.

Est 4.11; Est 5.2;

⁵Ea a zis atunci: "Dacă împăratul găsește cu cale și dacă am căpătat trecerea înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului, și dacă eu sunt plăcută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, și scrise de el cu gând să piardă pe ludeii care sunt în toate ținuturile împăratului.

⁶Căci cum aș putea eu să văd nenorocirea, care ar atinge pe poporul meu, și cum aș putea să văd nimicirea neamului meu?"

Neem 2.3; Est 7.4;

⁷Împăratul Ahașveroș a zis împărătesei Estera și ludeului Mardoheu: "Iată, am dat Esterei casa lui Haman, și el a fost spânzurat pe spânzurătoare, pentru că întinsese mâna împotriva ludeilor.

Est 8.1;Prov 13.22;

⁸Scrieți dar în folosul ludeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului, și pecetluiți cu inelul împăratului. Căci o scrisoare scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi desființată."

Est 1.19;Dan 6.8-15;

⁹Logofeții împăratului au fost chemați în vremea aceea, în a douăzeci și treia zi a lunii a treia, adică luna Sivan, și au scris, după tot ce a poruncit Mardoheu, ludeilor, căpeteniilor oștirii, dregătorilor și mai marilor celor o sută douăzeci și șapte de ținuturi așezate de la India la Etiopia, fiecărui ținut după scrierea lui, fiecărui popor după limba lui, și ludeilor după scrierea și limba lor.

Rut 3.12;Rut 1.1;Rut 1.22;Rut 3.12;

¹⁰Au scris în numele împăratului Ahașveroș, și au pecetluit cu inelul împăratului. Au trimis scrisorile prin alergători, călare pe cai și catâri născuți din iepe.

1Împ 21.8;Est 3.12-13;

¹¹Prin aceste scrisori, împăratul dădea voie ludeilor, ori în care cetate ar fi fost, să se adune și să-și apere viața, să nimicească, să omoare și să piardă, împreună cu pruncii și femeile lor, pe toți aceia din fiecare popor și din fiecare ținut care ar lua armele să-i lovească, și să le prade averile.

Est 9.10-15.16;

¹²Aceasta să se facă într-o singură zi, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, și anume în a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar.

Est 3.13;

¹³Aceste scrisori cuprindeau hotărârea care trebuia vestită în fiecare ținut, și dădeau de știre tuturor popoarelor că ludeii stau gata pentru ziua aceea ca să se răzbune pe vrăjmașii lor.

Est 3.14-15;

¹⁴Alergătorii, călare pe cai și pe catâri, au plecat îndată și în toată graba, după porunca împăratului. Hotărârea a fost vestită și în capitala Susa.

¹⁵Mardoheu a ieșit de la împărat, cu o haină împărătească albastră și albă, cu o mare cunună de aur, și cu o mantie de in subțire și de purpură. Cetatea Susa striga și se bucura.

Est 3.15;Prov 29.2;

¹⁶Pentru ludei nu era decât fericire și bucurie, veselie și slavă.

Ps 97.11;

¹⁷În fiecare ținut și în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui, a fost între ludei bucurie și veselie, ospețe și zile de sărbătoare. Și mulți oameni dintre popoarele țării s-au făcut ludei, căci îi apucase frica de ludei.

1Sam 25.8;Est 9.19-22;Ps 18.43;Gen 35.5;Ex 15.16;Deut 2.25;Deut 11.25;Est 9.2;

9

Răzbunarea ludeilor.

¹În luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca și hotărârea împăratului, și când vrăjmașii ludeilor nădăjduseră să stăpânească peste ei, s-a întâmplat tocmai dimpotrivă, că ludeii au stăpânit asupra vrăjmașilor lor.

Est 8.12;Est 3.13;2Sam 22.41;

²Ludeii s-au strâns în cetățile lor, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, ca să pună mâna pe cei ce căutau să-i piardă. Nimeni n-a putut să le stea împotriva, căci frica de ei apucase pe toate popoarele!

Est 8.11;Est 9.16;Ps 71.13-24;Est 8.17;

³Și toți mai marii ținuturilor, căpeteniile oștirii, dregătorii, slujbașii împăratului, au sprijinit pe ludei, din pricina fricii pe care le-o insufla Mardoheu.

⁴Căci Mardoheu era puternic în casa împăratului, și faima lui se răspândea în toate ținuturile, pentru că ajungea din ce în ce mai puternic.

2Sam 3.1;1Cron 11.9;Prov 4.18;

⁵Ludeii au ucis cu lovituri de sabie pe toți vrăjmașii lor, i-au omorât și i-au prăpădit. Au făcut ce au vrut cu vrăjmașii lor.

⁶În capitala Susa, ludeii au ucis și au prăpădit cinci sute de oameni,

⁷și au junghiat pe Parșandata, Dalfon, Aspata,

⁸Porata, Adalia, Aridata,

⁹Parmașta, Arizai, Aridai, și Vaiezata,

¹⁰cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, vrăjmașul Iudeilor. Dar n-au pus mâna pe averile lor.

Est 5.11;Iov 18.19;Iov 27.13-15;Ps 21.10;Est 8.11;

¹¹În ziua aceea, numărul celor ce fuseseră uciși în capitala Susa a ajuns la cunoștința împăratului.

¹²Și împăratul a zis împărătesei Estera: "Iudeii au ucis și au prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împăratului?... Care-ți este cererea? Ea îți va fi împlinită. Ce mai dorești? Vei căpăta."

Est 5.6;Est 7.2;

¹³Estera a răspuns: "Dacă împăratul găsește cu cale, să fie îngăduit Iudeilor care sunt la Susa să facă și mâine după porunca de azi, și să spânzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman."

Est 8.11;2Sam 21.6-9;

¹⁴Și împăratul a poruncit să se facă așa. Porunca a fost adusă la cunoștința poporului din Susa. Au spânzurat pe cei zece fii ai lui Haman.

¹⁵Iudeii care se aflau în Susa s-au strâns din nou în a patrusprezecea zi a lunii Adar, și au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n-au pus mâna pe averile lor.

Est 9.2;Est 8.11;Est 9.10;

¹⁶Ceilalți Iudei din celelalte ținuturi ale împăratului s-au strâns și și-au apărat viața. Au căpătat astfel odihnă, scăpând de vrăjmașii lor, și au ucis șaptezeci și cinci de mii din cei ce le erau vrăjmași. Dar n-au pus mâna pe averile lor.

Est 9.2;Est 8.11;Est 8.11;

Sărbătoarea Purim.

¹⁷Aceste lucruri s-au întâmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar. În ziua a patrusprezecea, Iudeii s-au odihnit, și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

¹⁸Cei ce se aflau la Susa, s-au strâns în ziua a treisprezecea și a patrusprezecea, dar în ziua a cincisprezecea s-au odihnit, și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

Est 9.11-15;

¹⁹De aceea ludeii de la țară, care locuiesc în cetăți fără ziduri, au făcut din ziua a patrusprezecea a lunii Adar o zi de bucurie, de ospăț și de sărbătoare, în care își trimit daruri unii altora.

Deut 16.11-14;Est 8.17;Est 9.22;Neem 8.10-12;

²⁰Mardoheu a scris aceste lucruri, și a trimis scrisori tuturor ludeilor din toate ținuturile împăratului Ahașveroș, de aproape și din depărtare.

²¹Le porunca să prăznuiască în fiecare an ziua a patrusprezecea și a cincisprezecea a lunii Adar,

²²ca zile în care căpătaseră odihnă, scăpând de vrăjmașii lor. Le-a poruncit să prăznuiască luna în care întristarea lor se prefăcuse în bucurie și jalea lor în zi de sărbătoare, și să facă din aceste zile niște zile de ospăț și de bucurie, când să-și trimită daruri de mâncare unii altora și să împartă daruri celor lipsiți.

Ps 30.11;Est 9.19;Neem 8.10;

²³Iudeii s-au îndatorat să facă ceea ce și începuseră să facă și ce le scrisese Mardoheu.

²⁴Căci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul tuturor ludeilor, făcuse planul să-i piardă, și aruncase Pur, adică sorțul, ca să-i omoare și să-i nimicească.

Est 3.6-7;

²⁵Dar Estera, venind înaintea împăratului, împăratul a poruncit în scris să întoarcă asupra capului lui Haman planul cel rău pe care-l făcuse împotriva ludeilor, și să-l spânzure pe lemn, pe el și pe fiii lui.

Est 9.13-14;Est 7.5;Est 7.10;Ps 7.16;

²⁶De aceea zilele acestea s-au numit Purim, de la numirea Pur. Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori, potrivit cu cele ce văzuseră ei înșiși și potrivit cu cele ce li se întâmplaseră,

Est 9.20;

²⁷Iudeii au luat pentru ei, pentru sămânța lor, și pentru toți cei ce se vor lipi de ei, hotărârea și îndatorirea neschimbătoare ca să prăznuiască în fiecare an aceste două zile, în felul rânduit, și la vremea hotărâtă.

Est 8.17;Isa 56.3-6;Zah 2.11;

²⁸Zilele acestea trebuiau să fie pomenite și prăznuite din neam în neam, în fiecare familie, în fiecare ținut și în fiecare cetate. Și zilele acestea Purim nu trebuiau desființate niciodată din mijlocul ludeilor, nici să se șteargă aducerea aminte de ele printre urmașii lor.

²⁹Împărăteasa Estera, fata lui Abihail, și ludeul Mardoheu au scris stăruitor a doua oară pentru ca să întărească scrisoarea privitoare la Purim.

Est 2.15;Est 8.10;Est 9.20;

³⁰Au trimis scrisori tuturor ludeilor, în cele o sută douăzeci și șapte de ținuturi ale împăratului Ahașveroș. Ele cuprindeau cuvinte de pace și de credincioșie,

Est 1.1;

³¹Întărind ținerea acestor zile Purim, la vremea hotărâtă, cum le rânduiseră ludeul Mardoheu și împărăteasa Estera pentru ei, și cum și le rânduiseră și pentru ei înșiși și pentru sămânța lor, cu prilejul postului lor și țițetelor lor.

Est 4.3-16;

³²Porunca Esterei a întărit așezarea acestei sărbători Purim, și lucrul acesta a fost scris în carte.

10

Lauda lui Marhodeu.

¹Împăratul Ahașveroș a pus un bir asupra țării și asupra ostroavelor mării.

Gen 10.5;Ps 72.10;Isa 24.15;

²Toate faptele privitoare la puterea și isprăvile lui, și amănuntele despre mărirea la care a ridicat împăratul pe Mardoheu, nu sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților Mezilor și Perșilor?

Est 8.15;Est 9.14;

³Căci ludeul Mardoheu era cel dintâi după împăratul Ahașveroș. El era cu vază între ludei și iubit de mulțimea fraților săi, căci a căutat binele poporului său și a vorbit pentru fericirea întregului său neam.

Gen 41.40;2Cron 28.7;Neem 2.10;Ps 122.8-9;

IOV

(Psalmul 73. Eclesiast 8.14. Ioan 9.3. Romani 9.20. 1Cor 4.3-5,9.)

1

Propășirea lui Iov.

¹Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu, și se abătea de la rău.

Gen 22.20-21; Ezech 14.14; Iac 5.11; Gen 6.9; Gen 17.1; Iov 2.3; Prov 8.13; Prov 16.6;

²I s-au născut șapte fii și trei fete.

³Avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe, și un foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.

⁴Fiii săi se duceau unii la alții, și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei.

⁵Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-diminează și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: "Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor." Așa avea Iov obicei să facă.

Gen 8.20; Iov 42.8; 1Împ 21.10-13;

Satana cere să se atingă de Iov.

⁶Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.

1Împ 22.19; Iov 38.7; Iov 2.1;

⁷Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

Iov 2.2; Mat 12.43; 1Pet 5.8;

⁸Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău."

Iov 2.3; Iov 1.1;

⁹Și Satana a răspuns Domnului: "Oare degeaba se teme lov de Dumnezeu?

¹⁰Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui, și turmele lui acoperă țara.

Ps 34.7;Isa 5.2;Ps 128.1-2;Prov 10.22;

¹¹Dar ia întinde-Ți mâna, și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

lov 2.5;lov 19.21;Isa 8.21;Mal 3.13-14;

¹²Domnul a zis Satanei: "Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna." Și Satana a plecat dinaintea Domnului.

Răbdarea lui lov.

¹³Într-o zi, pe când fiii și fiicele lui lov mâncau și beau vin în casa fratelui lor celui întâi-născut,

Ecl 9.12;

¹⁴a venit la lov un sol, care a zis: "Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei.

¹⁵Și s-au aruncat niște Sabeeni asupra lor, i-au luat, și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

¹⁶Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Focul lui Dumnezeu a căzut din cer, și a aprins oile și pe slujitorii tăi, și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

¹⁷Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Niște Haldeeni, înșirați în trei cete, s-au aruncat asupra cămilelor, le-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

¹⁸Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi-născut.

lov 1.4;lov 1.13;

¹⁹Și deodată, a venit un vânt mare de dincolo de pustie, și a izbit în cele patru colțuri ale casei: Casa s-a prăbușit peste tineri, și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre."

²⁰Atunci lov s-a sculat, și-a sfâșiat mantaua, și și-a tuns capul. Apoi, aruncându-se la pământ, s-a închinat,

Gen 37.29;Ezra 9.3;1Pet 5.6;

²¹și a zis: "Gol am ieșit din pântecul mamei mele, și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat, și Domnul a luat, - binecuvântat fie Numele Domnului!"

Ps 49.17;Ecl 5.15;1Tim 6.7;Ecl 5.19;Iac 1.17;Mat 20.15;Efes 5.20;1Tes 5.18;

²²În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc, și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu.

Iov 2.10;

2

Satana învinuiește pe Iov.

¹Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului.

Iov 1.6;

²Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

Iov 1.7;

³Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu, și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină."

Iov 1.1-8;Iov 27.5-6;Iov 9.17;

⁴Și Satana a răspuns Domnului: "Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.

⁵Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

Iov 1.11;Iov 19.20;

⁶Domnul a zis Satanei: "Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața."

Iov 1.12;

⁷Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.

Isa 1.6;

⁸Și Iov a luat un ciob să se scarpine, și a șezut pe cenușă.

2Sam 13.19; Iov 42.6; Ezech 27.30; Mat 11.21;

⁹Nevasta sa i-a zis: "Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu, și mori!"

Iov 21.15; Iov 2.3;

¹⁰Dar Iov i-a răspuns: "Vorbești ca o femeie nebună. Ce! primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?" În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

Iov 1.21; Rom 12.12; Iac 5.10-11; Iov 1.22;

Cei trei prieteni vin la Iov.

¹¹Trei prieteni ai lui Iov, Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama, au aflat de toate nenorocirile care-l loviseră. S-au sfătuit și au plecat de acasă să se ducă să-i plângă de milă și să-l mângâie.

Prov 17.17; Gen 36.11; Ier 49.7; Gen 25.2; Iov 42.11; Rom 12.15;

¹²Ridicându-și ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. Și au ridicat glasul și au plâns. Și-au sfâșiat mantalele, și au aruncat cu țărână în văzduh deasupra capetelor lor.

Neem 9.1; Plân 2.10; Ezech 27.30;

¹³Și au șezut pe pământ lângă el șapte zile și șapte nopți, fără să-i spună o vorbă, căci vedeau cât de mare îi este durerea.

Gen 50.10;

3

Plângerea lui Iov.

¹După aceea, Iov a deschis gura și a blestemat ziua în care s-a născut.

²A luat cuvântul și a zis:

³"Blestemată să fie ziua în care m-am născut, și noaptea care a zis: "S-a zămislit un copil de parte bărbătească!"

Iov 10.18-19; Ier 15.10; Ier 20.14;

⁴Prefacă-se în întuneric ziua aceea, să nu se îngrijească Dumnezeu de ea din cer, și să nu mai strălucească lumina peste ea!

⁵S-o cuprindă întunericul și umbra morții, nori groși să vină peste ea, și neguri de peste zi s-o înspăimânte!

lov 10.21-22;lov 16.16;lov 28.3;Ps 23.4;Ps 44.19;Ps 107.10-14;Ier 13.16;Amos 5.8;

⁶Noaptea aceea! S-o acopere întunericul, să piară din an, să nu mai fie numărată între luni!

⁷Da, stearpă să fie noaptea aceea, ducă-se veselia din ea!

⁸Blestemată să fie de cei ce blestemă zilele, de cei ce știu să întărate Leviatanul (Sau: crocodil.);

Ier 9.17-18;

⁹să se întunece stelele din amurgul ei, în zadar să aștepte lumina, și să nu mai vadă genele zorilor zilei!

¹⁰Căci n-a închis pântecul care m-a zămislit, nici n-a ascuns suferința dinaintea ochilor mei.

¹¹De ce n-am murit în pântecul mamei mele? De ce nu mi-am dat sufletul la ieșirea din pântecul ei?

lov 10.18;

¹²De ce am găsit genunchi care să mă primească? Și țâțe care să-mi dea lapte?

Gen 30.3;Isa 66.12;

¹³Acum aș fi culcat, aș fi liniștit, aș dormi și m-aș odihni

¹⁴cu împărații și cei mari de pe pământ, care și-au zidit falnice morminte,

lov 15.28;

¹⁵cu domnitorii care aveau aur, și și-au umplut casele cu argint.

¹⁶Sau n-aș mai fi în viață, aș fi ca o stârpitură îngropată, ca niște copii care n-au văzut lumina!

Ps 58.8;

¹⁷Acolo nu te mai necăjesc cei răi, acolo se odihnesc cei sleiți de puteri.

¹⁸Acolo cei puși în lanțuri sunt lăsați toți în pace, nu mai aud glasul asupritorului;

Iov 39.7;

¹⁹cel mai mic și cel mare sunt tot una acolo, și robul scapă de stăpânul său.

²⁰Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă, și viață celor amărâți la suflet,

Ier 20.18;1Sam 1.10;2Împ 4.27;Prov 31.6;

²¹care așteaptă moartea și nu vine; măcar că o doresc mai mult decât o comoară,

Apoc 9.6;Prov 2.4;

²²care n-ar mai putea de bucurie și de veselie, dacă ar găsi mormântul? -

²³Pentru ce, zic, dă El lumină omului care nu știe încotro să meargă, pe care îl îngrădește Dumnezeu din toate părțile?

Iov 19.8;Plân 3.7;

²⁴Suspinele îmi sunt hrana de toate zilele, și jalea mi se varsă ca apa.

²⁵De ce mă tem, aceea mi se întâmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte!

²⁶N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și necazul dă peste mine."

4

Cuvântarea lui Elifaz către Iov.

¹Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:

²"Dacă vom îndrăzni să-ți vorbim, te vei supăra? Dar cine ar putea să tacă?

³De multe ori tu ai învățat pe alții, și ai întărit mâinile slăbite.

Isa 35.3;

⁴Cuvintele tale au ridicat pe cei ce se clătinau, și ai întărit genunchii care se îndoiau.

Isa 35.3;

⁵Și acum, când este vorba de tine, ești slab! Acum, când ești atins tu, te tulburi! Nu este frica ta de Dumnezeu sprijinul tău?

Iov 1.1;

⁶Nădejdea ta, nu-i neprihănirea ta?

Prov 3.26;

⁷Adu-ți aminte, te rog: care nevinovat a pierit? Care oameni neprihăniți au fost nimicți?

Ps 37.25;

⁸După câte am văzut eu, numai cei ce ară fărădelegea și seamănă nelegiuirea îi seceră roadele!

Ps 7.17; Prov 22.8; Osea 10.13; Gal 6.7-8;

⁹Aceia pier prin suflarea lui Dumnezeu, nimicți de vântul mâniei Lui.

¹⁰Mugetul leilor încetează, dinții puilor de lei sunt zdrobiți!

Ps 58.6;

¹¹Leul bătrân piere din lipsă de pradă, și puii leoaicei se risipesc.

Ps 34.10;

Toți oamenii sunt vinovați.

¹²Un cuvânt s-a furișat până la mine, și urechea mea i-a prins sunetele ușoare.

¹³În clipa când vedeniile de noapte frământă gândul, când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc,

Iov 33.15;

¹⁴m-a apucat groaza și spaima, și toate oasele mi-au tremurat.

Hab 3.16;

¹⁵Un duh a trecut pe lângă mine... Tot părul mi s-a zbârlit ca ariciul...

¹⁶Un chip cu o înfățișare necunoscută era înaintea ochilor mei. Și am auzit un glas care șoptea încetșor:

17"Fi-va omul fără vină înaintea lui Dumnezeu? Fi-va el curat înaintea Celui ce l-a făcut?

lov 9.2;

18Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în slujitorii Săi, dacă găsește El greșeli chiar la îngerii Săi,

lov 15.15;lov 25.5;2Pet 2.4;

19cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, care își trag obârșia din țărână, și pot fi zdrobiți ca un vierme!

lov 15.16;2Cor 4.7;2Cor 5.1;

20De dimineață până seara sunt zdrobiți, pier pentru totdeauna, și nimeni nu ține seama de ei.

Ps 90.5-6;

21Li se taie firul vieții: mor, și tot n-au căpătat înțelepciunea!

Ps 39.11;Ps 49.14;lov 36.12;

5

Nelegiuitul piere.

1Strigă acum! Cine îți va răspunde? Căruia dintre sfinți îi vei vorbi?

2Nebunul piere ucis de mânia lui, prostul moare ucis de aprinderea lui.

3Am văzut pe un nebun prinzând rădăcină; apoi deodată i-am blestemat locuința.

Ps 37.35-36;Ier 12.2-3;

4Fiii lui n-au noroc, sunt călcați în picioare la poartă, și nimeni nu i scapă!

Ps 119.155;Ps 127.5;Ps 109.12;

5Secerișul lui este mâncat de cei flămânzi, care vin să-l ia chiar și din spini, și averile lui sunt înghițite de oameni însetați.

lov 18.9;

6Nenorocirea nu răsare din țărână, și suferința nu încolțește din pământ.

⁷Omul se naște ca să sufere, după cum scânteia se naște ca să zboare.

Gen 3.17-19;1Cor 10.13;

Ajutorul este la Dumnezeu.

⁸Eu aș alerga la Dumnezeu, lui Dumnezeu i-aș spune necazul meu.

⁹El face lucruri mari și nepătrunse, minuni fără număr.

Iov 9.10;Iov 37.5;Ps 40.5;Ps 72.18;Ps 145.3;Rom 11.33;

¹⁰El varsă ploaia pe pământ, și trimite apă pe câmpii.

Iov 28.26;Ps 65.9-10;Ps 147.8;Ier 5.24;Ier 10.13;Ier 51.16;Fapt 14.17;

¹¹El înalță pe cei smeriți, și izbăvește pe cei necăjiți.

1Sam 2.7;Ps 113.7;

¹²El nimicește planurile oamenilor vicleni, și mâinile lor nu pot să le împlinească.

Neem 4.15;Ps 33.10;Isa 8.10;

¹³El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor, și planurile oamenilor înșelători sunt răsturnate:

Ps 9.15;1Cor 3.19;

¹⁴dau peste întuneric în mijlocul zilei, bâjbâie ziua în amiaza mare ca noaptea.

Deut 28.29;Isa 59.10;Amos 8.9;

¹⁵Astfel, Dumnezeu ocrotește pe cel slab împotriva amenințărilor lor, și-l scapă din mâna celor puternici.

Ps 35.10;1Sam 2.9;

¹⁶Așa încât nădejdea sprijinește pe cel nenorocit, iar fărădelegea își închide gura.

Ps 107.42;

La adăpostul lui Dumnezeu.

¹⁷Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic.

Ps 94.12;Prov 3.11-12;Evr 12.5;Iac 1.12;Apoc 3.19;

¹⁸El face rana, și tot El o leagă; El rănește, și mâna Lui tămăduiește.

Deut 32.39;1Sam 2.6;Isa 30.26;Osea 6.1;

¹⁹De șase ori te va izbăvi din necaz, și de șapte ori nu te va atinge răul.

Ps 34.19;Ps 91.3;Prov 24.16;1Cor 10.13;Ps 91.10;

²⁰El te va scăpa de moarte în vreme de foamete, și de loviturile sabiei în vreme de război.

Ps 33.19;Ps 37.19;

²¹Vei fi la adăpost de biciul limbii, vei fi fără teamă când va veni pustiirea.

Ps 31.20;

²²Vei râde de pustiire ca și de foamete, și nu vei avea să te temi de fiarele pământului.

Isa 11.9;Isa 35.9;Isa 65.25;Ezec 34.25;

²³Căci vei face legământ până și cu pietrele câmpului, și fiarele pământului vor fi în pace cu tine.

Ps 91.12;Osea 2.18;

²⁴Vei avea fericire în cortul tău, îți vei găsi turmele întregi,

²⁵îți vei vedea sămânța crescându-ți, și odraslele înmulțindu-se ca iarba de pe câmp.

Ps 112.2;Ps 72.16;

²⁶Vei intra în mormânt la bătrânețe, ca snopul strâns la vremea lui.

Prov 9.11;Prov 10.27;

²⁷Iată ce am cercetat, și așa este! Ascultă, că sunt spre folosul tău!"

Ps 111.2;

6

Răspunsul lui Iov.

¹Iov a luat cuvântul și a zis:

2"Oh! de ar fi cu putință să mi se cântărească durerea, și să mi se pună toate nenorocirile în cumpănă,

3ar fi mai grele decât nisipul mării: de aceea îmi merg cuvintele până la nebunie!

Prov 27.3;

4Căci săgețile Celui Atotputernic m-au străpuns, sufletul meu le sugere otrava, și groază Domnului bagă fiori în mine!

Ps 38.2;Ps 88.15-16;

5Zbiară măgarul sălbatic când are verdeață? Mugește boul când are de mâncare?

6Poți mânca ce-i fără gust și fără sare? Are vreun gust albușul unui ou?

7Orice lucru de care aș vrea să nu m-ating, acela-i hrana mea, fie cât de grețoasă ea!

8O, de mi s-ar asculta dorința, și de mi-ar împlini Dumnezeu nădejdea!

9De ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească, întindă-Și mâna și să mă prăpădească!

1împ 19.4;

10Îmi va rămâne măcar această mângâiere, această bucurie în durerile cu care mă copleșește: că niciodată n-am călcat poruncile Celui Sfânt.

Fapt 20.20;Lev 19.2;Isa 57.15;Osea 11.9;

11La ce să mai nădăjduiesc când nu mai pot? La ce să mai aștept, când sfârșitul se știe?

12Tăria mea oare este o tărie de piatră? Trupul meu e de aramă?

13Nu sunt eu lipsit de ajutor, și n-a fugit mântuirea de mine?

lov se tânguiește.

14Cel ce suferă are drept la mila prietenului, chiar dacă părăsește frica de Cel Atotputernic.

Prov 17.17;

15Frații mei s-au arătat înșelători ca un pârau, ca albia pâraielor care trec.

Ps 38.11;Ps 41.9;Ier 15.18;

¹⁶Un sloi le tulbură cursul, zăpada se îngrămădește pe ele;

¹⁷vine arșița vremii și seacă, vine căldura soarelui, și li se usucă albia.

¹⁸Cete de călători se abat din drumul lor, se cufundă în pustie, și pier.

¹⁹Cetele celor din Tema se uită țintă la ele, călătorii din Seba sunt plini de nădejde când le văd.

Gen 25.15;1Împ 10.1;Ps 72.10;Ezec 27.22-23;

²⁰Dar rămân înșelați în nădejdea lor, rămân uimiți când ajung la ele.

Ier 14.3;

²¹Așa sunteți și voi acum pentru mine. Voi îmi vedeți necazul, și vă îngroziți!

²²V-am zis eu oare: "Dați-mi ceva, cheltuiți din averile voastre pentru mine,

²³scăpați-mă din mâna vrăjmașului, răscumpărați-mă din mâna celor răi?"

²⁴Învățați-mă, și voi tăcea; faceți-mă să înțeleg în ce am păcătuit.

²⁵O cât de înduplecătoare sunt cuvintele adevărului! Dar ce dovedesc muștrările voastre?

²⁶Vreți să mă muștrați pentru tot ce am zis, și să nu vedeți decât vânt în cuvintele unui deznădăjduit?

²⁷Voi năpăstuiți pe orfan, prizoniți pe prietenul vostru.

Ps 57.6;

²⁸Uitați-vă la mine, vă rog! Doar nu voi minți în față!

²⁹Întoarceți-vă, nu fiți nedrepti; întoarceți-vă, și mărturisiți că sunt nevinovat!

Iov 17.10;

³⁰Este vreo nelegiuire pe limba mea, și nu deosebește gura mea ce este rău?

lov deznădăjduit.

¹Soarta omului pe pământ este ca a unui ostaș, și zilele lui sunt ca ale unui muncitor cu ziua.

lov 14.5-14;Ps 39.4;

²Cum suspină robul după umbră, cum își așteaptă muncitorul plata,

³așa am eu parte de luni de durere, și partea mea sunt nopți de suferință.

lov 29.2;

⁴Mă culc, și zic: "Când mă voi scula? Când se va sfârși noaptea?" Și mă satur de frământări până în revărsatul zorilor.

Deut 28.67;lov 17.12;

⁵Trupul mi se acoperă cu viermi și cu o coajă pământoasă, pielea-mi crapă și se desface.

Isa 14.11;

⁶Zilele mele zboară mai iuți decât suveica țesătorului, se duc și nu mai am nici o nădejde!

lov 9.25;lov 16.22;lov 17.11;Ps 90.6;Ps 102.11;Ps 103.15;Ps 144.4;Isa 38.12;Isa 40.6;Iac 4.14;

⁷Adu-Ți aminte, Dumnezeule, că viața mea este doar o suflare! Ochii mei nu vor mai vedea fericirea.

Ps 78.39;Ps 89.47;

⁸Ochiul, care mă privește, nu mă va mai privi; ochiul tău mă va căuta, și nu voi mai fi.

lov 20.9;

⁹Cum se risipește norul și trece, așa nu se va mai ridica cel ce se pogoară în Locuința morților!

2Sam 12.23;

¹⁰Nu se va mai întoarce în casa lui, și nu-și va mai cunoaște locul în care locuia.

lov 8.18;lov 20.9;Ps 103.16;

¹¹De aceea nu-mi voi ține gura, ci voi vorbi în neliniștea inimii mele, mă voi tângui în amărăciunea sufletului meu.

Ps 39.1-9;Ps 40.9;1Sam 1.10;Iov 10.1;

¹²Oare o mare sunt eu, sau un balaur de mare, de-ai pus strajă în jurul meu?

¹³Când zic: "Patul mă va ușura, culcușul îmi va alina durerile",

Iov 9.27;

¹⁴atunci mă înspăimânți prin visuri, mă îngrozești prin vedenii.

¹⁵Ah! aș vrea mai bine gătuirea, mai bine moartea decât aceste oase!

¹⁶Le disprețuiesc!... nu voi trăi în veci... Lasă-mă, căci doar o suflare mi-i viața!

Iov 10.1;Iov 10.20;Iov 14.6;Ps 39.13;Ps 62.9;

¹⁷Ce este omul, ca să-Ți pese atât de mult de el, ca să iei seama la el,

Ps 8.4;Ps 144.3;Evr 2.6;

¹⁸să-l cercetezi în toate diminețile, și să-l încerci în toate clipele?

¹⁹Când vei înceta odată să mă privești? Când îmi vei da răgaz să-mi înghit scuipatul?

²⁰Dacă am păcătuit, ce pot să-Ți fac, Păzitorul oamenilor? Pentru ce m-ai pus țintă săgeților Tale, de am ajuns o povară chiar pentru mine însumi?

Ps 36.6;Iov 16.12;Ps 21.12;Plân 3.12;

²¹Pentru ce nu-mi ierți păcatul, și pentru ce nu-mi uiți fărădelegea? Căci voi adormi în țărână, și când mă vei căuta, nu voi mai fi!"

8

Cuvântarea lui Bildad.

¹Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

²"Până când vrei să vorbești astfel, și până când vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic?

³Oare va răsturna Dumnezeu dreptul? Sau va răsturna Cel Atotputernic dreptatea?

Gen 18.25;Deut 32.4;2Cron 19.7;Iov 34.17;Dan 9.14;Rom 3.5;

⁴Dacă fiii tăi au păcătuit împotriva Lui, i-a dat pe mâna păcatului.

Iov 1.5-18;

⁵Dar tu, dacă alergi la Dumnezeu, dacă rogi pe Cel Atotputernic,

Iov 5.8;Iov 11.13;Iov 22.23-etc;

⁶dacă ești curat și fără prihană, atunci negreșit, El va veghea asupra ta, și va da înapoi fericirea locuinței tale nevinovate.

⁷Vechea ta propășire va fi mică față de cea de mai târziu.

Învățămintele din pățania celor dinainte.

⁸Întreabă pe cei din neamurile trecute, și ia aminte la pățania părinților lor. -

Deut 4.32;Deut 32.7;Iov 15.18;

⁹Căci noi suntem de ieri, și nu știm nimic, zilele noastre pe pământ nu sunt decât o umbră. -

Gen 47.9;1Cron 29.18;Iov 7.6;Ps 39.5;Ps 102.11;Ps 144.4;

¹⁰Ei te vor învăța, îți vor vorbi, și vor scoate din inima lor aceste cuvinte:

¹¹"Crește papura fără baltă? Crește trestia fără umezeală?

¹²Fiind încă verde și fără să se taie, ea se usucă mai repede decât toate ierburile.

Ps 129.6;Ier 17.6;

¹³Așa se întâmplă tuturor celor ce uită pe Dumnezeu, și nădejdea celui nelegiuit va pieri.

Iov 11.20;Iov 18.14;Iov 27.8;Ps 112.10;Prov 10.28;

¹⁴Încrederea lui este zdrobită, și sprijinul lui este o pânză de păianjen.

¹⁵Se bizuie pe casa lui, dar nu este tare; se prinde de ea, dar nu ține.

Iov 27.18;

¹⁶Cum dă soarele, înverzește, își întinde ramurile peste grădina sa,

¹⁷își împletește rădăcinile printre pietre, pătrunde până în ziduri.

¹⁸Dar dacă-l smulgi din locul în care stă, locul acesta se leapădă de el și zice: "Nu știu să te fi cunoscut vreodată!"

lov 7.10;lov 20.9;Ps 37.36;

¹⁹Iată, așa sunt desfătările pe care i le aduc căile vieții lui; apoi din același pământ răsar alții după el.

Ps 113.7;

²⁰Nu, Dumnezeu nu leapădă pe omul fără prihană, și nu ocrotește pe cei răi.

²¹Ba încă, El îți umple gura cu strigăte de bucurie, și buzele cu cântări de veselie.

²²Vrăjmașii tăi vor fi acoperiți de rușine, iar cortul celor răi va pieri."

Ps 35.26;Ps 109.29;

9

Răspunsul lui lov.

¹lov a luat cuvântul și a zis:

²"Știu bine că este așa. Și cum ar putea omul să-și scoată dreptate înaintea lui Dumnezeu?

Ps 143.2;Rom 3.20;

³Dacă ar voi să se certe cu El, din o mie de lucruri n-ar putea să răspundă la unul singur.

⁴A Lui este înțelepciunea, și atotputernicia: cine l s-ar putea împotrivi fără să fie pedepsit?

lov 36.5;

⁵El mută deodată munții, și-i răstoarnă în mânia Sa.

⁶Zguduie pământul din temelia lui, de i se clatină stâlpii.

Isa 2.19-21;Hag 2.6-21;Evr 12.26;lov 26.11;

⁷Poruncește soarelui, și soarele nu mai răsare; și ține stelele sub pecetea Lui.

⁸Numai El întinde cerurile, și umblă pe înălțimile mării.

Gen 1.6;Ps 104.2-3;

⁹El a făcut Ursul mare, luceafărul de seară și Ralițele, și stelele din ținuturile de miazăzi.

Gen 1.16;lov 38.31;Amos 5.8;

¹⁰El face lucruri mari și nepătrunse, minuni fără număr.

lov 5.9;Ps 71.15;

¹¹Iată, El trece pe lângă mine, și nu-L văd, se duce și nu-L zăresc.

lov 23.8-9;lov 35.14;

¹²Dacă apucă El, cine-L va opri? Cine-l va zice: "Ce faci?"

Isa 45.9;Ier 18.6;Rom 9.20;

¹³Dumnezeu nu-Și întoarce mânia; sub El se pleacă toți sprijinatorii mândriei.

lov 26.12;Isa 30.7;

¹⁴Și eu, cum să-l răspund? Ce cuvinte să aleg?

¹⁵Chiar dacă aș avea dreptate, nu l-aș răspunde. Nu pot decât să mă rog judecătorului.

lov 10.15;

¹⁶Și chiar dacă m-ar asculta, când Îl chem, tot n-aș putea crede că mi-a ascultat glasul;

¹⁷El, care mă izbește ca într-o furtună, care îmi înmulțește fără pricină rănilor,

lov 2.3;lov 34.6;

¹⁸care nu mă lasă să răsuflu, mă satură de amărăciune.

¹⁹Să alerg la putere? El este atotputernic. La dreptate? Cine mă va apăra?

²⁰Oricâtă dreptate aş avea, gura mea mă va osândi; şi oricât de nevinovat aş fi, El mă va arăta ca vinovat.

²¹Nevinovat! Sunt; dar nu țin la viață, îmi disprețuiesc viața.

²²Ce-mi pasă la urma urmei? Căci, îndrăznesc s-o spun: El nimicește pe cel nevinovat ca și pe cel vinovat.

Ecl 9.2-3;Ezec 21.3;

²³Și dacă biciul ar pricinui măcar îndată moartea!... Dar El râde de încercările celui nevinovat.

²⁴Pământul este dat pe mâinile celui nelegiuit; El acoperă ochii judecătorilor; de nu El, apoi cine altul?

2Sam 15.30;2Sam 19.4;Ier 14.4;

²⁵Zilele mele aleargă mai iuți decât un alergător; fug fără să fi văzut fericirea;

Iov 7.6-7;

²⁶trec ca și corăbiile cele iuți, ca vulturul care se repede asupra prăzii.

Hab 1.8;

²⁷Dacă zic: "Vreau să-mi uit suferințele, să-mi las întristarea, și să fiu voios",

Iov 7.13;

²⁸sunt îngrozit de toate durerile mele. Știu că nu mă vei scoate nevinovat.

Ps 119.120;Ex 20.7;

²⁹Și dacă voi fi judecat vinovat, pentru ce să mă mai trudesc degeaba?

³⁰Chiar dacă m-aș spăla cu zăpadă, chiar dacă mi-aș curăți mâinile cu leșie,

Ier 2.22;

³¹Tu tot m-ai cufunda în mocirlă, de s-ar scârbi până și hainele de mine!

³²Căci El nu este un om ca mine, ca să-l pot răspunde, și să mergem împreună la judecată.

Ecl 6.10;Isa 45.9;Ier 49.19;Rom 9.20;

³³Nici nu este vreun mijlocitor între noi, care să-și pună mâna peste noi amândoi.

Iov 9.19;1Sam 2.25;

³⁴Să-Și tragă însă varga deasupra mea, și să nu mă mai tulbure spaima Lui.

Iov 13.20-22;Iov 33.7;Ps 39.10;

³⁵Atunci voi vorbi și nu mă voi teme de El. Altfel, nu sunt stăpân pe mine.

10

¹M-am dezgustat de viață! Voi da drum slobod plângerii mele, voi vorbi în amărăciunea sufletului meu.

1Împ 19.4;Iov 7.16;Iona 4.3-8;Iov 7.11;

²Eu zic lui Dumnezeu: "Nu mă osândi! Arată-mi pentru ce Te cerți cu mine!

³Îți place să chinuiești, să disprețuiești făptura mâinilor Tale, în timp ce faci să-Ți strălucească bunăvoința peste sfatul celor răi?

⁴Oare ai ochi de carne, sau vezi cum vede un om?

1Sam 16.7;

⁵Zilele Tale sunt ca zilele omului, și anii Tăi ca anii lui,

⁶ca să cercetezi fărădelegea mea și să cauți păcatul meu,

⁷când știi bine că nu sunt vinovat, și că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta?

Ps 139.1-2;

⁸Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, ele m-au întocmit în întregime... Și Tu să mă nimicești!

Ps 119.73;

⁹Adu-Ți aminte că Tu m-ai lucrat ca lutul; și vrei din nou să mă prefaci în țărână?

Gen 2.7;Gen 3.19;Isa 64.8;

¹⁰Nu m-ai muls ca laptele? Nu m-ai închegat ca brânza?

Ps 139.14-16.Nu;

¹¹M-ai îmbrăcat cu piele și carne, m-ai țesut cu oase și vine;

¹²mi-ai dat bunăvoința Ta și viața, m-ai păstrat cu suflarea prin îngrijirile și paza Ta.

¹³Iată totuși ce ascundeai în inima Ta, iată, știu acum, ce aveai de gând:

¹⁴că, dacă păcătuiesc, să mă pândești, și să nu-mi ierți fărădelegea.

Ps 139.1;

¹⁵Dacă sunt vinovat, vai de mine! Dacă sunt nevinovat, nu îndrăznesc să-mi ridic capul, sătul de rușine și cufundat în ticăloșia mea.

Isa 3.11;lov 9.12-21;Ps 25.18;

¹⁶Și dacă îndrăznesc să-l ridic, mă urmărești ca un leu, mă lovești cu lucruri de mirat,

Isa 38.13;Plân 3.10;

¹⁷Îmi pui înaintea noi martori împotriva, Îți crește mânia împotriva mea, și mă năpădești cu o droaie de nenorociri.

¹⁸Pentru ce m-ai scos din pântecul mamei mele? O, de aș fi murit, și ochiul să nu mă fi văzut!

lov 3.11;

¹⁹Aș fi ca și cum n-aș fi fost, și din pântecul mamei mele aș fi trecut în mormânt!

²⁰Nu sunt zilele mele destul de puține? Să mă lase dar, să plece de la mine, și să răsuflu puțin,

lov 7.6-16;lov 8.9;Ps 39.5;Ps 39.13;lov 7.16-19;

²¹înainte de a mă duce, ca să nu mă mai întorc,

²²în țara întunericii și a umbrei morții, în țara negurii adânci, unde domnește umbra morții și neorânduiala, și unde lumina este ca întunericul!"

Ps 88.12;Ps 23.4;

Cuvântarea lui Țofar.

¹Țofar din Naama a luat cuvântul și a zis:

²"Să rămână această năvală de cuvinte fără răspuns, și să creadă limbutul că are dreptate?"

³Vor face vorbele tale deșarte pe oameni să tacă? Și-ți vei bate joc de alții, fără să te faci cineva de rușine?"

⁴Tu zici: "Felul meu de a vedea este drept, și sunt curat în ochii Tăi." -

lov 6.10;lov 10.7;

⁵A! de ar vrea Dumnezeu să vorbească, de Și-ar deschide buzele să-ți răspundă,

⁶și de ți-ar descoperi tainele înțelepciunii Lui, ale înțelepciunii Lui nemărginite, ai vedea atunci că nu-ți răsplătește totuși după fărădelegea ta.

Ezra 9.13;

⁷Poți spune tu că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic?"

Ecl 3.11;Rom 11.33;

⁸Cât cerurile-i de înaltă: ce poți face? Mai adâncă decât Locuința morților: ce poți ști?"

⁹Întinderea ei este mai lungă decât pământul, și mai lată decât marea.

¹⁰Dacă apucă, dacă închide și cheamă El la judecată, cine-L poate opri?"

lov 9.12;lov 12.14;Apoc 3.7;

¹¹Căci El cunoaște pe făcătorii de rele, vede ușor pe vinovați.

Ps 10.11-14;Ps 35.22;Ps 94.11;

¹²Omul dimpotrivă, are minte de nebun, și s-a născut ca mânzul unui măgar sălbatic!

Ps 73.22;Ps 92.6;Ecl 3.18;Rom 1.22;

¹³Tu, îndreaptă-ți inima spre Dumnezeu, întinde-ți mâinile spre El.

lov 5.8;lov 22.21;1Sam 7.3;Ps 78.8;Ps 88.9;Ps 143.6;

¹⁴Depărtează-te de fărădelege, și nu lăsa nedreptatea să locuiască în cortul tău.

Ps 101.3;

¹⁵Și atunci, îți vei ridica fruntea fără teamă, vei fi tare și fără frică;

Gen 4.5-6; Iov 22.26; Ps 119.6; Ioan 3.21;

¹⁶Îți vei uita suferințele, și-ți vei aduce aminte de ele ca de niște ape care s-au scurs.

Isa 65.16;

¹⁷Zilele tale vor străluci mai tare decât soarele la amiază, întunericul tău va fi ca lumina dimineții.

Ps 37.6; Ps 112.4; Isa 58.8-10;

¹⁸Vei fi plin de încredere, și nădejdea nu-ți va fi zadarnică. Te vei uita în jurul tău, și vei vedea că te poți odihni liniștit.

Lev 26.5-6; Ps 3.5; Ps 4.8; Prov 3.24;

¹⁹Te vei culca și nimeni nu te va tulbura, și mulți vor umbla după bunăvoința ta.

²⁰Dar ochii celor răi se vor topi; ei n-au loc de scăpare: moartea, iată nădejdea lor!"

Lev 26.16; Deut 28.65; Iov 8.14; Iov 18.14; Prov 11.7;

12

Răspunsul lui Iov.

¹Iov a luat cuvântul și a zis:

²"S-ar putea zice, în adevăr, că neamul omenesc sunteți voi, și că odată cu voi va muri și înțelepciunea!

³Am și eu minte ca voi, nu sunt mai prejos decât voi. Și cine nu știe lucrurile pe care le spuneți voi?

Iov 13.2;

⁴Eu sunt de batjocura prietenilor mei, când cer ajutorul lui Dumnezeu: dreptul, nevinovatul, de batjocură!

lov 16.10;lov 17.2-6;lov 21.3;lov 30.1;Ps 91.15;

⁵Dispreț în nenorocire! - iată zicerea celor fericiți: dă brânci cui alunecă cu piciorul!

⁶Jefuitorilor li se lasă corturile în pace, celor ce mânie pe Dumnezeu le merge bine, măcar că Dumnezeul lor este în pumn.

lov 21.7;Ps 37.1-35;Ps 73.11-12;Ps 92.7;Ier 12.1;Mal 3.15;

⁷Întreabă dobitoacele, și te vor învăța, păsările cerului, și îți vor spune;

⁸vorbește pământului, și te va învăța; și peștii mării îți vor povesti.

⁹Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?

¹⁰El ține în mână sufletul a tot ce trăiește, suflarea oricărui trup omenesc.

Num 16.22;Dan 5.23;Fapt 17.28;

¹¹Nu deosebește urechea cuvintele, cum gustă cerul gurii mâncărurile?

lov 34.3;

¹²La bătrâni se găsește înțelepciunea, și într-o viață lungă e priceperea.

lov 32.7;

¹³La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea; sfatul și priceperea ale Lui sunt.

lov 9.4;lov 36.5;

¹⁴Ce dăruiește El, nu va fi zidit din nou; pe cine-l închide El, nimeni nu-l va scăpa.

lov 11.10;Isa 22.22;Apoc 3.7;

¹⁵El oprește apele și totul se usucă; El le dă drumul, și pustiesc pământul.

1Împ 8.35;1Împ 17.1;Gen 7.11-etc;

¹⁶El are puterea și înțelepciunea; El stăpânește pe cel ce se rătăcește sau rătăcește pe alții.

lov 12.13;

¹⁷El ia robi pe sfetnici, și tulbură mintea judecătorilor.

2Sam 15.31;2Sam 17.14-23;Isa 19.12;Isa 29.14;1Cor 1.19;

¹⁸El dezleagă legătura împăraților, și le pune o frânghie în jurul coapselor.

¹⁹El ia robi pe preoți; El răstoarnă pe cei puternici.

²⁰El taie vorba celor meșteri la vorbă; El ia mintea celor bătrâni.

lov 32.9;Isa 3.1-3;

²¹El varsă disprețul asupra celor mari; El dezleagă brâul celor tari.

Ps 107.40;Dan 2.21;

²²El descoperă ce este ascuns în întuneric, El aduce la lumină umbra morții.

Dan 2.22;Mat 10.26;1Cor 4.5;

²³El face pe neamuri să crească, și El le nimicește; El le întinde până departe, și El le aduce înapoi în hotarele lor.

Ps 107.38;Isa 9.3;Isa 26.15;

²⁴El ia mintea căpeteniilor poporului, El îi face să rățăcească în pustiri fără drum,

Ps 107.4-40;

²⁵unde bâjbâie prin întuneric, și nu văd deslușit; El îi face să se clatine ca niște oameni beți.

Deut 28.29;lov 5.14;Ps 107.27;

13

¹Iată, ochiul meu a văzut toate acestea, urechea mea a auzit și a luat seama.

²Ce știți voi, știu și eu, nu sunt mai prejos decât voi.

lov 12.3;

³Dar vreau să vorbesc acum Celui Atotputernic, vreau să-mi apăr pricina înaintea lui Dumnezeu.

lov 23.3;lov 31.35;

⁴Căci voi sunteți niște făuritori de minciuni, sunteți cu toții niște doctori de nimic.

Iov 6.21; Iov 16.2;

⁵O, de ați fi tăcut, ce înțelepciune ați fi arătat!

Prov 17.28;

⁶Acum, ascultați, vă rog, apărarea mea, și luați aminte la răspunsul buzelor mele!

⁷Vreți să vorbiți lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu? Și să spuneți minciuni, ca să-L apărați?

⁸Vreți să țineți cu El și să faceți pe apărătorii lui Dumnezeu?

⁹Dacă vă va cerceta El, va găsi bine oare? Sau vreți să-L înșelați cum înșelați pe un om?

¹⁰Nu, nu; ci El vă va osândi, dacă în ascuns nu lucrați decât părtinindu-L pe El.

¹¹Nu vă înfricoșează măreția Lui? Și nu cade groaza Lui peste voi?

¹²Părerile voastre sunt păreri de cenușă, întăriturile voastre sunt întărituri de lut.

¹³Tăceți, lăsați-mă, vreau să vorbesc! Întâmplă-mi-se ce mi s-ar întâmpla.

¹⁴Îmi voi lua carnea în dinți, și îmi voi pune viața în joc.

Iov 18.4; 1Sam 28.21; Ps 119.109;

¹⁵Da, mă va ucide: n-am nimic de nădăjduit; dar îmi voi apăra purtarea în fața Lui.

Ps 23.4; Prov 14.32; Iov 27.5;

¹⁶Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea Lui.

¹⁷Ascultați, ascultați cuvintele mele, luați aminte la cele ce voi spune.

¹⁸Iată-mă sunt gata să-mi apăr pricina, căci știu că am dreptate.

¹⁹Are cineva ceva de spus împotriva mea? Atunci tac, și vreau să mor.

Iov 33.6; Isa 50.8;

²⁰Numai două lucruri fă-mi, și nu mă voi ascunde de Fața Ta:

lov 9.34;lov 33.7;

21Trage-Ți mâna de pe mine, și nu mă mai tulbura cu groaza Ta.

Ps 39.10;

22Apoi cheamă-mă și-Ți voi răspunde; sau lasă-mă să vorbesc eu, și răspunde-mi Tu!

23Câte fărădelegi și păcate am făcut? Arată-mi călcările de lege și păcatele mele.

24Pentru ce Ți ascunzi Fața, și mă iei drept vrăjmaș?

Deut 32.20;Ps 13.1;Ps 44.24;Ps 88.14;Isa 8.17;Deut 32.42;Rut 1.21;lov 16.9;lov 19.11;lov 33.10;Plân 2.5;

25Vrei să lovești o frunză suflată de vânt? Vrei să urmărești un pai uscat?

Isa 42.3;

26Pentru ce să mă lovești cu suferințe amare, și să mă pedepsești pentru greșeli din tinerețe?

lov 20.11;Ps 25.7;

27Pentru ce să-mi pui picioarele în butuci, să-mi pândești toate mișcările, să pui hotar pașilor mei,

lov 33.11;

28când trupul meu cade în putrezire ca o haină mâncată de molii?

14

1Omul născut din femeie, are viața scurtă, dar plină de necazuri.

lov 5.7;Ecl 2.23;

2Se naște și e tăiat ca o floare; fuge și piere ca o umbră.

lov 8.9;Ps 90.5-9;Ps 102.11;Ps 103.15;Ps 144.4;Isa 40.6;lac 1.10-11;lac 4.14;1Pet 1.24;

3Și asupra lui ai Tu ochiul deschis! Și pe mine mă tragi la judecată cu Tine!

Ps 144.3;Ps 143.2;

4Cum ar putea să iasă dintr-o ființă necurată un om curat? Nu poate să iasă nici unul.

Gen 5.3;Ps 51.5;Ioan 3.6;Rom 5.12;Efes 2.3;

⁵Dacă zilele lui sunt hotărâte, dacă i-ai numărat lunile, dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece,

lov 7.1;

⁶Întoarce-Ți măcar privirile de la el, și dă-i răgaz, să aibă măcar bucuria pe care o are simbriașul la sfârșitul zilei.

lov 7.16-19;lov 10.20;Ps 39.13;lov 7.1;

⁷Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat, odrăslește din nou, și iar dă lăstari.

lov 14.14;

⁸Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi pier trunchiul în țărână,

⁹înverzește iarăși de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.

¹⁰Dar omul când moare, rămâne întins; omul, când își dă sufletul, unde mai este?

¹¹Cum pier apele din lacuri, și cum seacă și se usucă râurile,

¹²așa se culcă și omul și nu se mai scoală; cât vor fi cerurile, nu se mai deșteaptă, și nu se mai scoală din somnul lui.

Ps 102.26;Isa 51.6;Isa 65.17;Isa 66.22;Fapt 3.21;Rom 8.20;2Pet 3.7-11;Apoc 20.11;Apoc 21.1;

¹³Ah! de m-ai ascunde în locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia, și de mi-ai rându o vreme când Ți vei aduce iarăși aminte de mine!

¹⁴Dacă omul odată mort ar putea să mai învie, aș mai trage nădejde în tot timpul suferințelor mele, până mi se va schimba starea în care mă găsesc.

lov 13.15;lov 14.7;

¹⁵Atunci m-ai chema, și Ți-aș răspunde, și Ți-ar fi dor de făptura mâinilor Tale.

lov 13.22;

¹⁶Dar astăzi îmi numeri pașii, ai ochiul asupra păcatelor mele;

lov 10.6-14;lov 13.27;lov 31.4;lov 34.21;Ps 56.8;Ps 139.1-3;Prov 5.21;Ier 32.19;

¹⁷călcările mele de lege sunt pecetluite într-un mănunchi, și născocești fărădelegi în sarcina mea.

Deut 32.34; Osea 13.12;

¹⁸Cum se prăbușește muntele și piere, cum piere stânca din locul ei,

¹⁹cum este mâncată piatra de ape, și cum este luat pământul de râu: așa nimicești Tu nădejdea omului.

²⁰Îl urmărești într-una, și se duce; îi schimonosești fața, și apoi îi dai drumul.

²¹De ajung fiii lui la cinste, el nu știe nimic; de sunt înjosiți, habar n-are.

Ecl 9.5; Isa 63.16;

²²Numai pentru el simte durere în trupul lui, numai pentru el simte întristare în sufletul lui."

15

A doua cuvântare a lui Elifaz.

¹Elifaz din Teman a luat cuvântul, și a zis:

²"Se cade să dea înțeleptul ca răspuns înțelepciune deșartă? Sau să-și umfle pieptul cu vânt de răsărit?

³Să se apere prin cuvinte care n-ajută la nimic, și prin cuvântări care nu slujesc la nimic?

⁴Tu nimicești chiar și frica de Dumnezeu, nimicești orice simțire de evlavie față de Dumnezeu.

⁵Nelegiuirea ta îți cârmuiește gura, și împrumuți vorbirea oamenilor vicleni.

⁶Nu eu, ci gura ta te osândește, buzele tale mărturisesc împotriva ta.

Luc 19.22;

⁷Tu ești omul care s-a născut întâi? Te-ai născut tu înaintea dealurilor?

Ps 90.2; Prov 8.25;

⁸Ai fost tu la sfaturile lui Dumnezeu; și ai sorbit din ele înțelepciune pentru tine?

Rom 11.34;1Cor 2.11;

⁹Ce știi tu și să nu știm și noi? Ce cunoștință ai tu pe care să n-o avem și noi?

lov 13.2;

¹⁰Între noi sunt peri albi, bătrâni, oameni mai înziliți decât tatăl tău.

lov 32.6-7;

¹¹Puțin lucru sunt mângâierile lui Dumnezeu pentru tine, și cuvintele care-ți vorbesc atât de blând?...

¹²Încotro te trage inima, și ce înseamnă această privire țintă a ochilor tăi?

¹³Ce! Împotriva lui Dumnezeu îți îndrepti tu mânia, și-ți ies din gură cuvinte ca acestea?

¹⁴"Ce este omul, ca să fie curat? Și poate cel născut din femeie să fie fără prihană?

1Împ 8.46;1Cron 6.36;lov 14.4;Ps 14.3;Prov 20.9;Ecl 7.20;1Ioan 1.8-10;

¹⁵Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi, dacă nici cerurile nu sunt curate înaintea Lui,

lov 4.18;lov 25.5;

¹⁶cu cât mai puțin ființa urâcioasă și stricată - omul, care bea nelegiuirea ca apa!

lov 4.19;Ps 14.3;Ps 53.3;lov 34.7;Prov 19.28;

¹⁷Vreau să te învăț, ascultă-mă! Voi istorisi ce am văzut,

¹⁸ce au arătat înțelepții, ce au descoperit ei, auzind de la părinții lor,

lov 8.8;

¹⁹căroră singuri li se dăduse țara, și printre care nici un străin nu venise încă.

loel 3.17;

²⁰"Omul cel rău își duce în neliniște toate zilele vieții, toți anii de care are parte cel nelegiuit.

Ps 90.12;

21Țipete de spaimă răsună la urechile lui: În mijlocul fericirii lui, pustiitorul se va arunca asupra lui.

1Tes 5.3;

22El nu trage nădejde să scape de întuneric, vede sabia care-l amenință;

23aleargă încioace și încolo să caute pâine, știe că-l așteaptă ziua întunericului.

Ps 59.15;Ps 109.10;Iov 18.12;

24Necazul și neliniștea îl înspăimântă, și se aruncă asupra lui ca un împărat gata de luptă.

25Căci a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu, s-a împotrivit Celui Atotputernic,

26și a avut îndrăzneala să se năpustească asupra Lui cu partea cea mai tare a scuturilor lui.

27Avea fața acoperită cu grăsime, coapsele încărcate cu osânză,

28și locuia în cetăți nimicite, în case părăsite, sortite să fie dărâmate.

29Nu se va mai îmbogăți, averea nu-i va crește, și avuția nu se va mai întinde pe pământ.

30Nu va putea ieși din întuneric, flacăra îi va arde mlădițele, și Dumnezeu îl va pierde cu suflarea gurii Lui.

Iov 4.9;

31Dacă se încrede în rău, se înșeală, căci răul îi va fi răsplata.

Isa 59.4;

32Ea va veni înainte de capătul zilelor lui, și ramura lui nu va mai înverzi.

Iov 22.16;Ps 55.23;

33Va fi ca o viță despuiată de roadele ei încă verzi, ca un măslin ale cărui flori au căzut.

34Căci casa celui nelegiuit va ajunge stearpă, și cortul omului stricat îl va mânca focul.

35El zămislește răul și naște răul: în sânul lui coace roade care-l înșeală."

16

Răspunsul lui Iov.

¹Iov a luat cuvântul și a zis:

²"Astfel de lucruri am auzit eu des; voi toți sunteți niște mângâietori supărăcioși.

Iov 13.4;

³Când se vor sfârși aceste vorbe în vânt? Și pentru ce atâta supărare în răspunsurile tale?

⁴Ca voi așa vorbi eu, de ați fi în locul meu? V-aș copleși cu vorbe, așa da din cap la voi,

Ps 22.7;Ps 109.25;Plân 2.12;

⁵v-aș mângâia cu gura, și aș mișca din buze ca să vă ușurez durerea?

⁶Dacă vorbesc, durerea nu mi s-alină, iar dacă tac, cu ce se micșorează?

⁷Dar acum, vai! El m-a stors de puteri... Mi-ai pustiit toată casa!

⁸M-ai apucat, ca pe un vinovat; dovadă slăbiciunea mea, care se ridică și mă învinuiește în față.

⁹Mă sfâșie și mă urmărește în mânia Lui, scrâșnește din dinți împotriva mea, mă lovește și mă străpunge cu privirea Lui.

Iov 10.16-17;Iov 13.24;

¹⁰Ei deschid gura să mă mănânce, mă ocărăsc și mă bat peste obraji, se înverșunează cu toții după mine.

Ps 22.13;Plân 3.30;Mic 5.1;Ps 35.15;

¹¹Dumnezeu mă lasă la bunul plac al celor nelegiuiți, și mă aruncă în mâinile celor răi.

Iov 1.15-17;

¹²Eram liniștit, și m-a scuturat, m-a apucat de ceafă și m-a zdrobit, a tras asupra mea ca într-o țintă.

Iov 7.20;

¹³Săgețile Lui mă înconjură din toate părțile; îmi străpunge răunchii fără milă, îmi varsă fierea pe pământ,

¹⁴mă frânge bucăți, bucăți, se aruncă asupra mea ca un războinic.

¹⁵Mi-am cusut un sac pe piele, și mi-am prăvălit capul în țărână.

Iov 30.19;Ps 7.5;

¹⁶Plânsul mi-a înroșit fața; și umbra morții este pe pleoapele mele.

¹⁷Totuși n-am făcut nici o nelegiuire, și rugăciunea mea totdeauna a fost curată.

¹⁸Pământule, nu-mi acoperi sângele, și vaietele mele să n-aibă margine!

Iov 27.9;Ps 66.18-19;

¹⁹Chiar acum, martorul meu este în cer, apărătorul meu este în locurile înalte.

Rom 1.9;

²⁰Prietenii mei râd de mine, dar eu mă rog lui Dumnezeu cu lacrimi,

²¹să facă dreptate omului înaintea lui Dumnezeu, și fiului omului împotriva prietenilor lui.

Iov 31.35;Ecl 6.10;Isa 45.9;Rom 9.20;

²²Căci numărul anilor mei se apropie de sfârșit, și mă voi duce pe o cărare de unde nu mă voi mai întoarce.

Ecl 12.5;

17

¹Mi se pierde suflarea, mi se sting zilele, mă așteaptă mormântul.

Ps 88.3-4;

²Sunt înconjurat de batjocoritori, și ochiul meu trebuie să privească spre ocările lor.

1Sam 1.6-7;

³Pune-Te singur zălog pentru mine înaintea Ta; altfel, cine ar putea răspunde pentru mine?

Prov 6.1;Prov 17.18;Prov 22.26;

⁴Căci le-ai încuiat inima în fața priceperii. De aceea nici nu-i vei lăsa să biruie.

⁵Cine dă pe prieteni să fie prădați, copiilor aceluia li se vor topi ochii.

⁶M-a făcut de basmul oamenilor, și ca unul pe care-l scuipi în față!

lov 30.9;

⁷Ochiul mi se întunecă de durere; toate mădularele mele sunt ca o umbră.

Ps 6.7;Ps 31.9;

⁸Oamenii fără prihană sunt înmărmuriți de aceasta, și cel nevinovat se răscoală împotriva celui nelegiuit.

⁹Cel fără prihană rămâne totuși tare pe calea lui, cel cu mâinile curate se întărește tot mai mult.

Ps 24.4;

¹⁰Dar voi toți, întoarceți-vă, veniți iarăși cu cuvântările voastre, și vă voi arăta că între voi nici unul nu e înțelept.

lov 6.29;

¹¹Ce! mi s-au dus zilele, mi s-au nimicit planurile, planurile acelea făcute cu atâta iubire în inima mea...

lov 7.6;lov 9.25;

¹²Și ei mai spun că noaptea este zi, că se apropie lumina, când întunericul a și venit!

¹³Când Locuința morților o aștept ca locuință, când în întuneric îmi voi înălța culcușul;

¹⁴când strig gropii: "Tu ești tatăl meu!" Și viermilor: "Voi sunteți mama și sora mea!"

¹⁵Unde mai este atunci nădejdea mea? Și cine mai poate vedea nădejdea mea?

¹⁶Ea se va pogori cu mine la porțile locuinței morților, când vom merge împreună (Nădejdea mea și eu.) să ne odihnim în țărână."

lov 18.13;lov 3.17-19;

18

A doua cuvântare a lui Bildad.

¹Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

²"Când vei pune capăt acestor cuvântări? Vino-ți în minte și apoi vom vorbi.

³Pentru ce ne socoți atât de dobitoci? Pentru ce ne privești ca pe niște vite?

Ps 73.22;

⁴Oare pentru tine, care te sfâșii în mânia ta, s-ajungă pustiu pământul, și să se strămute stâncile din locul lor?

lov 13.14;

⁵Da, lumina celui rău se va stinge, și flacăra din focul lui, nu va mai străluci.

Prov 13.9;Prov 20.20;Prov 24.20;

⁶Se va întuneca lumina în cortul lui, și se va stinge candela deasupra lui.

lov 21.17;Ps 18.28;

⁷Pașii lui cei puternici se vor strâmta; și, cu toate opintirile lui, va cădea.

lov 5.13;

⁸Căci calcă cu picioarele pe laț, și umblă prin ochiuri de rețea;

lov 22.10;Ps 9.15;Ps 35.8;

⁹este prins în cursă de călcâi, și lațul pune stăpânire pe el;

lov 5.5;

¹⁰capcana în care se prinde este ascunsă în pământ, și prinzătoarea îi stă pe cărare.

¹¹De jur împrejur îl apucă spaima, și-l urmărește pas cu pas.

lov 15.21;lov 20.25;ler 6.25;ler 20.3;ler 46.5;ler 49.29;

¹²Foamea îi mănâncă puterile, nenorocirea este alături de el.

lov 15.23;

¹³Mădularele îi sunt mistuite unul după altul, mădularele îi sunt mâncate de întâiul născut al morții.

¹⁴Este smuls din cortul lui unde se credea la adăpost, și este târât spre împăratul spaimelor.

lov 8.14;lov 11.20;Ps 112.10;Prov 10.28;

¹⁵Nimeni din ai lui nu locuiește în cortul lui, pucioasă este presărată pe locuința lui.

¹⁶Jos, i se usucă rădăcinile; sus îi sunt ramurile tăiate.

lov 29.19;Isa 5.24;Amos 2.9;Mal 4.1;

¹⁷Îi pierde pomenirea de pe pământ, numele lui nu mai este pe uliță.

Ps 34.16;Ps 109.13;Prov 2.22;Prov 10.7;

¹⁸Este împins din lumină în întuneric, și este izgonit din lume.

¹⁹Nu lasă nici moștenitori, nici sămânță în poporul său, nici o rămășiță vie în locurile în care locuia.

Isa 14.22;ler 22.30;

²⁰Neamurile care vor veni se vor uimi de prăpădirea lui, și neamul de acum va fi cuprins de groază.

Ps 37.13;

²¹Aceasta este soarta celui rău, aceasta este soarta celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu."

ler 9.3;ler 10.25;1Tes 4.5;2Tes 1.8;Tit 1.16;

19

Răspunsul lui Iov.

¹Iov a luat cuvântul și a zis:

2" Până când îmi veți întrista sufletul, și mă veți zdrobi cu cuvântările voastre?

3Iată că de zece ori m-ați batjocorit; nu vă este rușine să vă purtați așa?

Gen 31.7; Lev 26.26;

4Dacă am păcătuit cu adevărat, numai eu sunt răspunzător de aceasta.

5Credeți că mă puteți lua de sus? Credeți că mi-ați dovedit că sunt vinovat?

Ps 38.16;

6Atunci să știți că Dumnezeu mă urmărește, și mă învelește cu lațul Lui.

7Iată, țip de silnicie, și nimeni nu răspunde; cer dreptate, și dreptate nu este!

8Mi-a tăiat orice ieșire, și nu pot trece; a răspândit întuneric pe cărările mele.

Iov 3.23; Ps 88.8;

9M-a despuiat de slava mea, mi-a luat cununa de pe cap,

Ps 89.44;

10m-a zdrobit din toate părțile, și pier; mi-a smuls nădejdea ca pe un copac.

11S-a aprins de mânie împotriva mea, S-a purtat cu mine ca și cu un vrăjmaș.

Iov 13.24; Plân 2.5;

12Oștile Lui au pornit deodată înainte, și-au croit drum până la mine, și au tăbărât în jurul cortului meu.

Iov 30.12;

13A depărtat pe frații mei de la mine, și prietenii mei s-au înstrăinat de mine.

Ps 31.11; Ps 38.11; Ps 69.8; Ps 88.18;

14Rudele mele m-au părăsit, și cei mai de aproape ai mei m-au uitat.

15Casnicii mei și slugile mele mă privesc ca pe un străin, în ochii lor sunt un necunoscut.

¹⁶Chem pe robul meu, și nu răspunde; îl rog cu gura mea, și degeaba.

¹⁷Suflarea mea a ajuns nesuferită nevestei mele, și duhoarea mea a ajuns nesuferită fiilor mamei mele.

¹⁸Până și copiii mă disprețuiesc: dacă mă scol, ei mă ocărăsc.

2împ 2.23;

¹⁹Aceia în care mă încredeam mă urăsc, aceia pe care îi iubeam s-au întors împotriva mea.

Ps 41.9;Ps 55.13-20;

²⁰Oasele mi se țin de piele și de carne; nu mi-a mai rămas decât pielea de pe dinți.

lov 30.30;Ps 102.5;Plân 4.8;

²¹Fie-vă milă, fie-vă milă de mine, prietenii mei! Căci mâna lui Dumnezeu m-a lovit.

lov 1.11;Ps 38.2;

²²De ce mă urmăriți ca Dumnezeu? Și nu vă mai săturați de carnea mea?

Ps 69.26;

²³Oh! aș vrea ca vorbele mele să fie scrise, să fie scrise într-o carte;

²⁴aș vrea să fie săpate cu un priboi de fier și cu plumb în stâncă pe vecie...

²⁵Dar știi că Răscumpărătorul (Evreiește: Goel.) meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

²⁶Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Ps 17.15;1Cor 13.12;1Ioan 3.2;

²⁷Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.

²⁸Atunci veți zice: "Pentru ce-l urmăream noi?" Căci dreptatea pricinii mele va fi cunoscută.

lov 19.22;

²⁹Temeți-vă de sabie: căci pedepsele date cu sabia sunt grozave! Și să știți că este o judecată."

Ps 58.10-11;

20

A doua cuvântarea a lui Țofar.

¹Țofar din Naama a luat cuvântul și a zis:

²"Gândurile mele mă silesc să răspund, și frământarea mea nu-mi dă pace.

³Am auzit muștrări care mă umplu de rușine, și din adâncul minții mele duhul mă face să răspund.

⁴Nu știi tu că, de mult de tot, de când a fost așezat omul pe pământ,

⁵biruința celor răi a fost scurtă, și bucuria nelegiuitului numai de o clipă?

Ps 37.35-36;

⁶Chiar dacă s-ar înălța până la ceruri, și capul i-ar ajunge până la nori,

Isa 14.13-14;Obad 3-4;

⁷va pieri pentru totdeauna, ca murdăria lui, și cei ce-l vedeau vor zice: "Unde este?"

Ps 83.10;

⁸Va zbura ca un vis, și nu-l vor mai găsi; va pieri ca o vedenie de noapte.

Ps 73.20;Ps 90.5;

⁹Ochiul care-l privea nu-l va mai privi, locul în care locuia nu-l va mai zări.

lov 7.8-10;lov 8.18;Ps 37.36;Ps 103.16;

¹⁰Peste fiii lui vor năvăli cei săraci, și mâinile lui vor da înapoi ce a răpit cu sila.

lov 20.18;

¹¹Oasele lui, pline de vлага tinereții, își vor avea culcușul cu el în țărână.

lov 13.26;Ps 25.7;lov 21.26;

¹²Dulce era răul în gura lui, îl ascundea sub limbă,

¹³îl mesteca într-una și nu-l lăsa, îl ținea în cerul gurii:

¹⁴dar hrana lui se va preface în măruntaiele lui, va ajunge în trupul lui o otravă de aspidă.

¹⁵Bogățiile înghițite le va vărsa, Dumnezeu le va scoate din pânțele lui.

¹⁶Otravă de aspidă a sub, și de aceea, limba năpârcii îl va ucide.

¹⁷Nu-și va mai plimba privirile peste pârâurile și râurile de miere și de lapte,

Ps 36.9; Ier 17.6;

¹⁸va da înapoi ce a câștigat, și nu va mai trage folos din câștig; va da înapoi tot ce a luat, și nu se va mai bucura de el,

Iov 20.10-15;

¹⁹căci a asuprit pe săraci, și i-a lăsat să piară, a dărâmat case și nu le-a zidit la loc.

²⁰Lăcomia lui n-a cunoscut margini; dar nu va scăpa ce are mai scump.

Ecl 5.13-14;

²¹Nimic nu scapă de lăcomia lui, dar bună starea lui nu va ține.

²²În mijlocul belșugului va fi în nevoie; mâna tuturor ticăloșilor se va ridica asupra lui.

²³Și iată, ca să-i umple pânțele, Dumnezeu va trimite peste el focul mâniei Lui, și-l va sătura cu o ploaie de săgeți.

Num 11.33; Ps 78.30-31;

²⁴Dacă va scăpa de armele de fier, îl va străpunge arcul de aramă.

Isa 24.18; Ier 48.43; Amos 5.19;

²⁵Își smulge din trup săgeata, care scânteie la ieșirea din fierea lui, și îl apucă spaima morții.

Iov 16.13; Iov 18.11;

²⁶Toate nenorocirile sunt păstrate pentru comorile lui; va fi mistuit de un foc pe care nu-l va aprinde omul, și ce va mai rămâne în cortul lui va fi ars de foc.

Ps 21.9;

²⁷Cerurile îi vor dezveli fărădelegea, și pământul se va ridica împotriva lui.

²⁸Veniturile casei lui se vor pierde, vor pieri în ziua mâniei lui Dumnezeu.

²⁹Aceasta este soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău, aceasta este moștenirea pe care i-o hotărăște Dumnezeu."

lov 27.13;lov 31.2-3;

21

Răspunsul lui Iov.

¹Iov a luat cuvântul și a zis:

²"Ascultați, ascultați cuvintele mele, dați-mi măcar această mângâiere.

³Lăsați-mă să vorbesc, vă rog; și, după ce voi vorbi, veți putea să vă bateți joc.

lov 16.10;lov 17.2;

⁴Oare împotriva unui om se îndreaptă plângerea mea? Și pentru ce n-aș fi nerăbdător?

⁵Priviți-mă, mirați-vă, și puneți mâna la gură.

Jud 18.19;lov 29.9;lov 40.4;Ps 39.9;

⁶Când mă gândesc, mă înspăimânt, și un tremur îmi apucă tot trupul:

⁷Pentru ce trăiesc cei răi? Pentru ce îi vezi îmbătrânind și sporind în putere?

lov 12.6;Ps 17.10-14;Ps 73.3-12;Ier 12.1;Hab 1.16;

⁸Sămânța lor se întărește cu ei și în fața lor, odraslele lor propășesc sub ochii lor.

⁹În casele lor domnește pacea, fără umbră de frică; nuiua lui Dumnezeu nu vine să-i lovească.

Ps 73.5;

¹⁰Taurii lor sunt plini de vlagă și prăsitori, juncanele lor zămislesc și nu leapădă.

Ex 23.26;

¹¹Își lasă copiii să se împrăștie ca niște oi, și copiii se zbenguie în jurul lor.

¹²Cântă cu sunet de tobă și de harfă, se desfată cu sunete de caval.

¹³Își petrec zilele în fericire, și se pogoară într-o clipă în locuința morților.

lov 36.11;

¹⁴Și totuși ziceau lui Dumnezeu: "Pleacă de la noi. Nu voim să cunoaștem căile Tale.

lov 22.17;

¹⁵Ce este Cel Atotputernic, ca să-l slujim? Ce vom câștiga dacă-l vom înălța rugăciuni?

Ex 5.2;lov 34.9;lov 35.3;Mal 3.14;

¹⁶Ce! nu sunt ei în stăpânirea fericirii? - Departe de mine sfatul celor răi! -

lov 22.18;Ps 1.1;Prov 1.10;

¹⁷dar de multe ori se întâmplă să li se stingă candela, să vină sărăcia peste ei, să le dea și lor Dumnezeu partea lor de dureri în mânia Lui,

lov 18.6;lov 12.46;

¹⁸să fie ca paiul luat de vânt, ca pleava luată de vârtej?

Ps 1.4;Ps 35.5;Isa 17.13;Isa 29.5;Osea 13.3;

¹⁹Veți zice că pentru fiii Săi păstrează Dumnezeu pedeapsa. Dar pe el, pe nelegiuit, ar trebui să-l pedepsească Dumnezeu, ca să simtă;

Ex 20.5;

²⁰el ar trebui să-și vadă nimicirea, el ar trebui să bea mânia Celui Atotputernic.

Ps 75.8;Isa 51.17;Ier 25.15;Apoc 14.10;Apoc 19.15;

²¹Căci, ce-i pasă lui ce va fi de casa lui după el, când numărul lunilor i s-a împlinit?

²²Oare pe Dumnezeu Îl vom învăța minte, pe El, care cârmuiește duhurile cerești?

Isa 40.13;Isa 45.9;Rom 11.34;1Cor 2.16;

²³Unul moare în mijlocul propășirii, păcii și fericirii,

²⁴cu coapsele încărcate de grăsime, și măduva oaselor plină de suc.

²⁵Altul moare, cu amărăciunea în suflet, fără să se fi bucurat de vreo fericire,

²⁶și amândoi adorm în țărână, amândoi sunt mâncați de viermi.

Iov 20.11;Ecl 9.2;

²⁷Știu eu bine care sunt gândurile voastre, ce judecați nedrepte roștiți asupra mea.

²⁸Voi ziceți: "Unde este casa apăsătorului? Unde este cortul în care locuiau nelegiuții?"

Iov 20.7;

²⁹Dar ce! n-ați întrebat pe călători, și nu știți ce istorisesc ei?

³⁰Cum în ziua nenorocirii, cel rău este cruțat, și în ziua mâniei, el scapă.

Prov 16.4;2Pet 2.9;

³¹Cine îl muștră în față pentru purtarea lui? Cine îi răsplătește tot ce a făcut?

Gal 2.11;

³²Este dus la groapă, și i se pune o strajă la mormânt.

³³Bulgării din vale îi sunt mai ușori, căci toți oamenii merg după el, și o mulțime îi merge înainte.

Evr 9.27;

³⁴Pentru ce dar îmi dați mângâieri deșarte? Ce mai rămâne din răspunsurile voastre decât viclenie?"

A treia cuvântare a lui Elifaz.

¹Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:

²"Poate un om să aducă vreun folos lui Dumnezeu? Nu; ci înțeleptul nu-și folosește decât lui.

Iov 35.7; Ps 16.2; Luc 17.10;

³Dacă ești fără prihană, are Cel Atotputernic vreun folos? Și dacă trăiești fără vină, ce va câștiga El?

⁴Pentru evlavia ta te pedepsește El oare, și intră la judecată cu tine?

⁵Nu-i mare răutatea ta? Și fărădelegile tale fără număr?

⁶Luai fără pricină zăloage de la frații tăi, lasai fără haine pe cei goi.

Ex 22.26-27; Deut 24.10; Iov 24.3-9; Ezec 18.12;

⁷Nu dădeai apă omului însetat, nu voiai să dai pâine omului flămând.

Iov 31.17; Deut 15.7; Isa 58.7; Ezec 18.7-16; Mat 25.42;

⁸Țara era a ta, fiindcă erai mai tare, te așezai în ea, fiindcă erai cu vază.

⁹Dădeai afară pe văduve cu mâinile goale, și brațele orfanilor le frângeai.

Iov 31.21; Isa 10.2; Ezec 22.7;

¹⁰Pentru aceea ești înconjurat de curse, și te-a apucat groaza dintr-o dată.

Iov 18.8-10; Iov 19.6;

¹¹Nu vezi dar acest întuneric, aceste ape multe care te năpădesc?

Ps 69.1-2; Ps 124.4; Plân 3.54;

¹²Nu este Dumnezeu sus în ceruri? Privește vârful stelelor, ce înalt este!

¹³Și tu zici: "Ce știe Dumnezeu? Poate să judece El prin întunericul de nori?"

Ps 10.11; Ps 59.7; Ps 73.11; Ps 94.7;

¹⁴Îl înfășoară norii, nu vede nimic, bolta cerească abia dacă o străbate!"

Ps 139.11-12;

¹⁵Ce! vrei s-apuci pe calea străveche, pe care au urmat-o cei nelegiuți,

¹⁶care au fost luați înainte de vreme, și au ținut cât ține un pârâu care se scurge?

lov 15.32;Ps 55.23;Ps 102.24;Ecl 7.17;

¹⁷Ei ziceau lui Dumnezeu: "Pleacă de la noi! Ce ne poate face Cel Atotputernic?"

lov 21.14;Ps 4.6;

¹⁸Și totuși Dumnezeu le umpluse casele de bunătați. - Departe de mine sfatul celor răi! -

lov 21.16;

¹⁹Cei fără prihană vor fi martori ai căderii lor și se vor bucura, cel nevinovat va râde de ei

Ps 58.10;Ps 107.42;

²⁰și va zice: "Iată pe potrivnicii noștri nimicivi! Iată-le bogățiile arse de foc!"

²¹Împrietenește-te dar cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire.

Isa 27.5;

²²Primește învățatură din gura Lui, și pune-ți la inimă cuvintele Lui.

Ps 119.11;

²³Vei fi așezat iarăși la locul tău, dacă te vei întoarce la Cel Atotputernic, dacă depărtezi fărădelegea din cortul tău.

lov 8.5-6;lov 11.13-14;

²⁴Aruncă dar aurul în țărână, aruncă aurul din Ofir în prundul pâraielor!

2Cron 1.15;

²⁵Și atunci Cel Atotputernic va fi aurul tău, argintul tău, bogăția ta.

²⁶Atunci Cel Atotputernic va fi desfătarea ta, și îți vei ridica fața spre Dumnezeu.

lov 27.10;Isa 58.14;lov 11.15;

²⁷Îl vei ruga, și te va asculta, și îți vei putea împlini juruințele.

Ps 50.14-15;Isa 58.9;

²⁸Pe ce vei pune mâna îți va izbuti, pe cărările tale va străluci lumina.

²⁹Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: Dumnezeu ajută pe cel cu ochii plecați.

Prov 29.23;Iac 4.6;1Pet 5.5;

³⁰El va izbăvi chiar și pe cel vinovat, care își va datora scăparea curăției mâinilor tale."

23

Răspunsul lui lov.

¹lov a luat cuvântul și a zis:

²"Și acum plângerea mea este tot o răzvrătire. Dar suferința îmi înăbușe suspinele.

³Oh! dacă aș ști unde să-L găsec, dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie,

lov 13.3;lov 16.21;

⁴mi-aș apăra pricina înaintea Lui, mi-aș umple gura cu dovezi.

⁵Aș ști ce poate să răspundă, aș vedea ce are să-mi spună.

⁶Și-ar întrebuița El toată puterea ca să lupte împotriva mea? Nu; ci m-ar asculta negreșit.

Isa 27.4-8;Isa 57.16;

⁷Doar un om fără prihană ar vorbi cu El, și aș fi iertat pentru totdeauna de Judecătorul meu.

⁸Dar, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo; dacă mă duc la apus, nu-L găsec:

lov 9.11;

⁹dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea; dacă se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi.

¹⁰Dar El știe ce cale am urmat; și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.

Ps 139.1-3;Ps 17.3;Ps 66.10;Iac 1.12;

¹¹Piciorul meu s-a ținut de pașii Lui; am ținut calea Lui, și nu m-am abătut de la ea.

Ps 44.18;

¹²N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui.

Ioan 4.32-34;

¹³Dar hotărârea Lui este luată, cine i se va împotrivi? Ce-l dorește sufletul, aceea face.

Iov 9.12-13;Iov 12.14;Rom 9.19;Ps 115.3;

¹⁴El Își va împlini dar planurile față de mine, și va mai face și multe altele.

1Tes 3.3;

¹⁵De aceea tremur înaintea Lui, și când mă gândesc la lucrul acesta, mă tem de El.

¹⁶Dumnezeu mi-a tăiat inima, Cel Atotputernic m-a umplut de groază.

Ps 22.14;

¹⁷Căci nu întunericul durerii mele mă nimicește, nici negura în care sunt înfășurat.

24

¹Pentru ce nu păzește Cel Atotputernic vremurile de judecată, și de ce nu văd cei ce-L cunosc zilele Lui de pedeapsă?

Fapt 1.7;

²Sunt unii care mută hotarele, fură turmele, și le pasc;

Deut 19.14;Deut 27.17;Prov 22.28;Prov 23.10;Osea 5.10;

³iau măgarul orfanului, iau zălog vaca văduvei;

Deut 24.6;Deut 24.10;Deut 24.12;Deut 24.17;Iov 22.6;

⁴Îmbrâncesc din drum pe cei lipsiți, silesc pe toți nenorociții din țară să se ascundă.

Prov 28.28;

⁵Și aceștia, ca măgarii sălbatici din pustie, ies dimineața la lucru să caute hrană, și în pustie trebuie să caute pâinea pentru copiii lor.

⁶Taie nutrețul care a mai rămas pe câmp, culeg ciorchinele rămase pe urma culegătorilor în via celui nelegiuit.

⁷Îi apucă noaptea în umezeală, fără îmbrăcăminte, fără învelitoare împotriva frigului.

Ex 22.26-27;Deut 24.12-13;Iov 22.6;

⁸Îi pătrunde ploaia munților, și, neavând alt adăpost, se ghemuiesc lângă stânci.

Plân 4.5;

⁹Aceia smulg pe orfan de la țâță, iau zălog tot ce are săracul.

¹⁰Și săracii umblă goi de tot, fără îmbrăcăminte, strâng snopii și-s flămânzi;

¹¹În grădinile nelegiuitului ei fac untdelemn, calcă teascul, și le este sete;

¹²În cetăți se aud vaietele celor ce mor, sufletul celor răniți strigă... Și Dumnezeu nu ia seama la aceste mișelii!

¹³Alții sunt vrăjmași ai luminii, nu cunosc căile ei, nu umblă pe cărările ei.

¹⁴Ucigașul se scoală în revărsatul zorilor, ucide pe cel sărac și lipsit, și noaptea fură.

Ps 10.8;

¹⁵Ochiul preacurvarului pândește amurgul: "Nimeni nu mă va vedea", zice el, și își pune o maramă pe față.

Prov 7.9;Ps 10.11;

¹⁶Noaptea sparg casele, ziua stau închiși; se tem de lumină.

Ioan 3.20;

¹⁷Pentru ei, dimineața este umbra morții, și când o văd, simt toate spaimetele morții.

¹⁸Dar nelegiuitul alunecă ușor pe fața apelor, pe pământ n-are decât o parte blestemată, și niciodată n-apucă pe drumul celor vii!

¹⁹Cum sorb seceta și căldura apele zăpezii, așa înghite locuința morților pe cei ce păcătuiesc.

²⁰Pânțele mamei îl uită, viermii se ospătează cu el, nimeni nu-și mai aduce aminte de el! Nelegiuitul este sfârâmat ca un copac,

Prov 10.7;

²¹el, care pradă pe femeia stearpă și fără copii, el care nu face nici un bine văduvei!...

²²Și totuși, Dumnezeu prin puterea Lui lungeste zilele celor silnici, și iată-i în picioare când nu mai trăgeau nădejde de viață;

²³El le dă liniște și încredere, are privirile îndreptate spre căile lor.

Ps 11.4;Prov 15.3;

²⁴S-au ridicat; și într-o clipă nu mai sunt, cad, mor ca toți oamenii, sunt tăiați ca spicele coapte.

²⁵Nu este așa? Cine mă va dovedi de minciună, cine-mi va nimici cuvintele mele?"

25

A treia cuvântare a lui Bildad.

¹Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

²"Puterea și groaza sunt ale lui Dumnezeu; El face să împărătească pacea în ținuturile Lui înalte.

³Cine ar putea să-l numere oștile? Și peste cine nu răsare lumina Lui?

Iac 1.17;

⁴Cum ar putea omul să fie fără vină înaintea lui Dumnezeu? Cum ar putea cel născut din femeie să fie curat?

Iov 4.17,etc;Iov 15.14,etc;Ps 130.3;Ps 143.2;

⁵Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare, și stelele nu sunt curate înaintea Lui;

⁶cu cât mai puțin omul, care nu este decât un vierme, fiul omului, care nu este decât un viermișor!"

Ps 22.6;

26

Răspunsul lui Iov.

¹Iov a luat cuvântul și a zis:

²"Cât de bine știi tu să vii în ajutorul slăbiciunii! Cum dai tu ajutor brațului fără putere!

³Ce bune sfaturi dai tu celui fără pricepere! Ce belșug de înțelepciune dai tu la iveală!

⁴Către cine se îndreaptă cuvintele tale? Și al cui duh vorbește prin tine?

⁵Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele sub ape și sub locuitorii lor;

⁶Înaintea Lui locuința morților este goală, adâncul n-are acoperiș.

Ps 139.8-11;Prov 15.11;Evr 4.13;

⁷El întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzură pământul pe nimic.

Iov 9.8;Ps 24.2;Ps 104.2-etc;

⁸Leagă apele în norii Săi, și norii nu se sparg sub greutatea lor.

Prov 30.4;

⁹Acoperă fața scaunului Său de domnie, și Își întinde norul peste el.

¹⁰A tras o boltă pe fața apelor, ca hotar între lumină și întuneric.

Iov 38.8;Ps 33.7;Ps 104.9;Prov 8.29;Ier 5.22;

¹¹Stâlpii cerului se clatină, și se înspăimântă la amenințarea Lui.

¹²Prin puterea Lui tulbură marea, prin priceperea Lui îi sfărâmă furia.

Ex 14.21;Ps 74.13;Isa 51.15;Ier 31.35;

¹³Suflarea Lui înseninează cerul, mâna Lui străpunge șarpele fugar.

Ps 33.6;Isa 27.1;

¹⁴Și acestea sunt doar marginile căilor Sale, și numai adierea lor ușoară ajunge până la noi! Dar tunetul lucrărilor Lui puternice cine-l va auzi?"

27

Cel din urmă răspuns al lui Iov.

¹Iov a luat din nou cuvântul, a vorbit în pilde, și a zis:

²"Viu este Dumnezeu, care nu-mi dă dreptate! Viu este Cel Atotputernic, care îmi amărăște viața,

Iov 34.5;

³că atâta vreme cât voi avea suflet, și suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele,

⁴buzele mele nu vor rosti nimic nedrept, limba mea nu va spune nimic neadevărat.

⁵Departe de mine gândul să vă dau dreptate! Până la cea din urmă suflare îmi voi apăra nevinovăția.

Iov 2.9;Iov 13.15;

⁶Țin să-mi scot dreptatea, și nu voi slăbi; inima nu mă mustră pentru nici una din zilele mele.

Iov 2.3;Fapt 24.16;

⁷Vrăjmașul meu să fie ca cel rău, și potrivnicul meu ca cel nelegiuit!

⁸Ce nădejde-i mai rămâne celui nelegiuit; când îi taie Dumnezeu firul vieții, când îi ia sufletul?

Mat 16.26;Luc 12.20;

⁹Îi ascultă Dumnezeu strigătele, când vine strâmtoarea peste el?

Iov 35.12;Ps 18.41;Ps 109.7;Prov 1.28;Prov 28.9;Isa 1.15;Ier 14.12;Ezec 8.18;Mic 3.4;Ioan 9.31;Iac 4.3;

¹⁰Este Cel Atotputernic desfătarea lui? Înalță el în tot timpul rugăciuni lui Dumnezeu?

lov 22.26-27;

¹¹Vă voi învăța căile lui Dumnezeu, nu vă voi ascunde planurile Celui Atotputernic.

¹²Dar voi le cunoașteți, și sunteți de același gând; pentru ce dar vorbiți așa de prostește?

¹³Iată soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău, moștenirea pe care o hotărăște Cel Atotputernic celui nelegiuit.

lov 20.29;

¹⁴Dacă are mulți fii, îi are pentru sabie, și odraslele lui duc lipsă de pâine.

Deut 28.41;Est 9.10;Osea 9.13;

¹⁵Cei ce scapă din ai lui, sunt îngropați de ciumă, și văduvele lor nu-i plâng.

Ps 78.64;

¹⁶Dacă strânge argint ca țărâna, dacă îngrămădește haine ca noroiul, -

¹⁷el le strânge, dar cel fără vină se îmbracă în ele, și de argintul lui omul fără prihană are parte.

Prov 28.8;Ecl 2.26;

¹⁸Casa lui este ca aceea pe care o zidește molia, ca o colibă pe care și-o face un străjer.

Isa 1.8;Plân 2.6;

¹⁹Se culcă bogat, și moare despuiat; deschide ochii, și totul a pierit.

²⁰Îl apucă groaza ca niște ape; și noaptea, îl ia vârtejul.

lov 18.11;

²¹Vântul de răsărit îl ia, și se duce; îl smulge cu putere din locuința lui.

²²Dumnezeu aruncă fără milă săgeți împotriva lui, și cel rău ar vrea să fugă să scape de ele.

²³Oamenii bat din palme la căderea lui, și-l fluieră la plecarea din locul lui.

¹Argintul are o mină de unde se scoate, și aurul are un loc de unde este scos ca să fie curățit.

²Fierul se scoate din pământ, și piatra se topește ca să dea arama.

³Omul pune capăt întunericului (Cu ajutorul felinarului, de care se slujesc minerii), cercetează, până în ținuturile cele mai adânci, pietrele ascunse în negura și în umbra morții.

⁴Sapă o fântână departe de locurile locuite; picioarele nu-i mai sunt de ajutor, stă atârnat și se clatină, departe de locuințele omenești (Zugrăvirea lucrătorilor atârnați de funii.).

⁵Pământul, de unde iese pâinea, este răscolit înăuntrul lui ca de foc,

⁶pietrele lui cuprind safir, și în el se găsește pulbere de aur.

⁷Pasărea de pradă nu-i cunoaște cărarea. Ochiul vulturului n-a zărit-o,

⁸cele mai trufașe dobitoace n-au călcat pe ea, și leul n-a trecut niciodată pe ea.

⁹Omul își pune mâna pe stânca de cremene, și răstoarnă munții din rădăcină.

¹⁰Sapă șanțuri în stânci, și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele.

¹¹Oprește curgerea apelor, și scoate la lumină ce este ascuns.

¹²Dar înțelepciunea unde se găsește? Unde este locuința priceperii?

lov 28.20;Ecl 7.24;

¹³Omul nu-i cunoaște prețul, ea nu se găsește în pământul celor vii.

Prov 3.15;

¹⁴Adâncul zice: "Nu este în mine", și marea zice: "Nu este la mine.";

lov 28.22;Rom 11.33-34;

¹⁵Ea nu se dă în schimbul aurului curat, nu se cumpără cântărindu-se cu argint;

Prov 3.13-15;Prov 8.10-19;Prov 16.16;

¹⁶nu se cântărește pe aurul din Ofir, nici pe onixul cel scump, nici pe safir.

¹⁷Nu se poate asemăna cu aurul, nici cu diamantul, nu se poate schimba cu un vas de aur ales.

¹⁸Mărgeanul și cristalul nu sunt nimic pe lângă ea: înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele.

¹⁹Topazul din Etiopia nu este ca ea, și aurul curat nu se cumpănește cu ea.

²⁰De unde vine atunci înțelepciunea? Unde este locuința priceperii?

lov 28.12;

²¹Este ascunsă de ochii tuturor celor vii, este ascunsă de păsările cerului.

²²Adâncul și moartea zic: "Noi am auzit vorbindu-se de ea."

lov 28.14;

²³Dumnezeu îi știe drumul, El îi cunoaște locuința.

²⁴Căci El vede până la marginile pământului, zărește totul sub ceruri.

Prov 15.3;

²⁵Când a rânduit greutatea vântului, și când a hotărât măsura apelor,

Ps 135.7;

²⁶când a dat legi ploii, și când a însemnat drumul fulgerului și tunetului,

lov 38.25;

²⁷atunci a văzut înțelepciunea și a arătat-o, i-a pus temeliile și a pus-o la încercare.

²⁸Apoi a zis omului: "Iată, frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea; depărtarea de rău, este pricepere."

Deut 4.6;Ps 111.10;Prov 1.7;Prov 9.10;Ecl 12.13;

29

lov mai înainte.

¹lov a luat din nou cuvântul în pilde, și a zis:

²"Oh! cum nu pot să fiu ca în lunile trecute, ca în zilele când mă păzea Dumnezeu,

lov 7.3;

³când candela Lui strălucea deasupra capului meu, și Lumina lui mă călăuzea în întuneric!

lov 18.6;

⁴Cum nu sunt ca în zilele puterii mele, când Dumnezeu veghea ca un prieten peste cortul meu,

Ps 25.14;

⁵când Cel Atotputernic încă era cu mine, și când copiii mei stăteau în jurul meu;

⁶când mi se scaldau pașii în smântână, și stânca vărsa lângă mine pâraie de untdelemn!

Gen 49.11;Deut 32.13;Deut 33.24;lov 20.17;Ps 81.16;

⁷Dacă ieșeam să mă duc la poarta cetății, și dacă îmi pregăteam un scaun în piață,

⁸tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea, bătrânii se sculau și stăteau în picioare.

⁹Mai marii își opreau cuvântările, și își puneau mâna la gură.

lov 21.5;

¹⁰Glasul căpeteniilor tăcea, și li se lipea limba de cerul gurii.

Ps 137.6;

¹¹Urechea care mă auzea, mă numea fericit, ochiul care mă vedea mă lăuda.

¹²Căci scăpam pe săracul care cerea ajutor, și pe orfanul lipsit de sprijin.

Ps 72.12;Prov 21.13;Prov 24.11;

¹³Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie inima văduvei.

¹⁴Mă îmbrăcam cu dreptatea și-i slujeam de îmbrăcămintă, neprihănirea îmi era manta și turban.

Deut 24.13;Ps 132.9;Isa 59.17;Isa 61.10;Efes 6.14;1Tes 5.8;

¹⁵Orbului îi eram ochi, și șchiopului picior.

Num 10.31;

¹⁶Celor nenorociți le eram tată, și cercetam pricina celui necunoscut.

Prov 29.7;

¹⁷Rupeam falca celui nedrept, și-i smulgeam prada din dinți.

Ps 58.6;Prov 30.14;

¹⁸Atunci ziceam: "În cuibul meu voi muri, zilele mele vor fi multe ca nisipul.

Ps 30.6;

¹⁹Apa va pătrunde în rădăcinile mele, roua va sta toată noaptea peste ramurile mele.

Ps 1.3;Ier 17.8;Iov 18.16;

²⁰Slava mea va înverzi neîncetat, și arcul îmi va întineri în mână."

Gen 49.24;

²¹Oamenii mă ascultau și așteptau, tăceau înaintea sfaturilor mele.

²²După cuvântările mele, nici unul nu răspundea, și cuvântul meu era pentru toți o rouă binefăcătoare.

²³Mă așteptau ca pe ploaie, căscau gura ca după ploaia de primăvară.

Zah 10.1;

²⁴Când li se muia inima, le zâmbeam. și nu puteau izgoni seninătatea de pe fruntea mea.

²⁵Îmi plăcea să mă duc la ei, și mă așezam în fruntea lor; eram ca un împărat în mijlocul unei oștiri, ca un mângâietor lângă niște întristați.

30

¹Și acum!... Am ajuns de râsul celor mai tineri decât mine, pe ai căror părinți nu-i socoteam vrednici să-i pun printre câinii turmei mele.

²Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mâinilor lor, când ei nu erau în stare să ajungă la bătrânețe?

³Sfrijiiți de sărăcie și foame, fug în locuri uscate, de multă vreme părăsite și pustii.

⁴Smulg ierburile sălbatice de lângă copăcei, și n-au ca pâine decât rădăcina de bucsau.

⁵Sunt izgoniți din mijlocul oamenilor, strigă lumea după ei ca după niște hoți.

⁶Locuiesc în văi îngrozitoare, în peșterile pământului și în stânci.

⁷Urlă printre stușiuri, și se adună sub măracini.

⁸Ființe mârșave și disprețuite, - sunt izgoniți din țară.

⁹Și acum, astfel de oameni mă pun în cântecele lor, am ajuns de batjocura lor.

lov 17.6;Ps 35.15;Ps 69.12;Plân 3.14-63;

¹⁰Mă urăsc, mă ocolesc, mă scuiș în față.

Num 12.14;Deut 25.9;Isa 50.6;Mat 26.67;Mat 27.30;

¹¹Nu se mai sfiiesc și mă înjosesc, nu mai au nici un frâu înaintea mea.

¹²Ticăloșii aceștia se scoală la dreapta mea, și îmi împing picioarele, și își croiesc cărări împotriva mea ca să mă piardă.

lov 19.12;

¹³Îmi nimicesc cărarea și lucrează ca să mă prăpădească, ei, căroro nimeni nu le-ar veni în ajutor.

¹⁴Ca printr-o largă spărtură străbat spre mine, se năpustesc sub pocnetul dărâmaturilor.

¹⁵Mă apucă groaza. Slava îmi este spulberată ca de vânt, ca un nor a trecut fericirea mea.

¹⁶Și acum, mi se topește sufletul în mine, și m-au apucat zilele suferinței.

Ps 42.4;

¹⁷Noaptea mă pătrunde și-mi smulge oasele, durerea care mă roade nu încetează.

¹⁸De tăria suferinței haina își pierde fața, mi se lipește de trup ca o cămașă.

¹⁹Dumnezeu m-a aruncat în noroi, și am ajuns ca țărâna și cenușa.

²⁰Strig către Tine, și nu-mi răspunzi; stau în picioare, și nu mă vezi.

²¹Ești fără milă împotriva mea, lupți împotriva mea cu tăria mâinii Tale.

²²Mă ridici, îmi dai drumul pe vânt, și mă nimicești cu suflarea furtunii.

²³Căci știi că mă duci la moarte, în locul unde se întâlnesc toți cei vii.

²⁴Dar cel ce se prăbușește nu-și întinde mâinile? Cel în nenorocire nu cere ajutor?

²⁵Nu plângeam eu pe cel amărât? N-avea inima mea milă de cel lipsit?

Ps 35.13-14; Rom 12.15;

²⁶Mă așteptam la fericire, și când colo, nenorocirea a venit peste mine; trăgeam nădejde de lumină, și când colo, a venit întunericul.

Ier 8.15;

²⁷Îmi fierb măruntaiele fără încetare, m-au apucat zilele de durere.

²⁸Umblu înnegrit, dar nu de soare. Mă scol în plină adunare, și strig ajutor.

Ps 38.6; Ps 42.9; Ps 43.2;

²⁹Am ajuns frate cu șacalii, tovarăș cu struții.

Ps 102.6; Mic 1.8;

³⁰Pielea mi se înnegrește și cade, iar oasele îmi ard și se usucă.

Ps 119.83; Plân 4.8; Plân 5.10; Ps 102.3;

³¹Harfa mea s-a prefăcut în instrument de jale, și cavatul meu scoate sunete plângătoare.

31

¹Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra unei fecioare.

Mat 5.28;

²Dar ce soartă mi-a păstrat Dumnezeu de sus? Ce moștenire mi-a trimis Cel Atotputernic din ceruri?

Iov 20.29; Iov 27.13;

³Pieirea nu-i oare pentru cel rău, și nenorocirea pentru cei ce fac fărădelege?

⁴N-a cunoscut Dumnezeu căile mele? Nu mi-a numărat El toți pașii mei?

2Cron 16.9;Iov 34.21;Prov 5.21;Prov 15.3;Ier 32.19;

⁵Dacă am umblat cu minciuna, de mi-a alergat piciorul după înșelăciune:

⁶să mă cântărească Dumnezeu în cumpăna celor fără prihană, și-mi va vedea neprihănirea!

⁷De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă, de mi-a urmat inima ochii, de s-a lipit vreo întinăciune de mâinile mele,

Num 15.39;Ecl 11.9;Ezec 6.9;Mat 5.29;

⁸atunci eu să seamăn și altul să secere, și odraslele mele să fie deșezădăcinate!

Lev 26.16;Deut 28.30-etc;

⁹Dacă mi-a fost amăgită inima de vreo femeie, dacă am pândit la ușa aproapei mele,

¹⁰atunci nevasta mea să macine pentru altul, și s-o necinstească alții!

2Sam 12.11;Ier 8.10;

¹¹Căci aceasta ar fi fost o nelegiuire, o fărădelege vrednică să fie pedepsită de judecători,

Gen 38.24;Lev 20.10;Deut 22.22;Iov 31.28;

¹²un foc care mistuie până la nimicire, și care mi-ar fi prăpădit toată bogăția.

¹³De aş fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei mele, când se certau cu mine,

¹⁴ce aş putea să fac, când se ridică Dumnezeu? Ce aş putea răspunde când pedepsește El?

Ps 44.21;

¹⁵Cel ce m-a făcut pe mine în pântecele mamei mele, nu l-a făcut și pe el? Oare nu ne-a întocmit același Dumnezeu în pântecele mamei?

Iov 34.19;Prov 14.31;Prov 22.2;Mal 2.10;

¹⁶Dacă n-am dat săracilor ce-mi cereau, dacă am făcut să se topească de plâns ochii văduvei,

¹⁷dacă mi-am mâncat singur pâinea, fără ca orfanul să-și fi avut și el partea lui din ea,

¹⁸eu, care din tinerețe l-am crescut ca un tată, eu, care de la naștere am sprijinit pe văduvă;

¹⁹dacă am văzut pe cel nenorocit ducând lipsă de haine, pe cel lipsit neavând învelitoare,

²⁰fără ca inima lui să mă fi binecuvântat, fără să fi fost încălzit de lâna mieilor mei;

Deut 24.13;

²¹dacă am ridicat mâna împotriva orfanului, pentru că mă simțeam sprijinit de judecători;

lov 22.9;

²²atunci, să mi se dezlipească umărul de la încheietură, să-mi cadă brațul și să se sfărâme!

²³Căci mă temeam de pedeapsa lui Dumnezeu, și nu puteam lucra astfel din pricina măreției Lui.

Isa 13.6;Ioel 1.15;

²⁴Dacă mi-am pus încrederea în aur, dacă am zis aurului: "Tu ești nădejdea mea";

Marc 10.24;1Tim 6.17;

²⁵dacă m-am îngâmfat de mărimea averilor mele, de mulțimea bogățiilor pe care le dobândisem;

Ps 62.10;Prov 11.28;

²⁶dacă am privit soarele când strălucea, luna când înainta măreață,

Deut 4.19;Deut 11.16;Deut 17.3;Ezec 8.16;

²⁷și dacă mi s-a lăsat amăgită inima în taină, dacă le-am aruncat sărutări (Sărutări, în semn de închinare.), ducându-mi mâna la gură:

²⁸și aceasta este tot o fărădelege care trebuie pedepsită de judecători, căci m-aș fi lepădat de Dumnezeu cel de sus!

Iov 31.11;

²⁹Dacă m-am bucurat de nenorocirea vrăjmașului meu, dacă am sărit de bucurie când l-a atins nenorocirea,

Prov 17.5;

³⁰eu, care n-am dat voie limbii mele să păcătuiască, să-i ceară moartea cu blestem;

Mat 5.44;Rom 12.14;

³¹dacă nu ziceau oamenii din cortul meu: "Unde este cel ce nu s-a săturat din carnea lui?"

³²Dacă petrecea străinul noaptea afară, dacă nu mi-aș fi deschis ușa să intre călătorul;

Gen 19.2-3;Jud 19.20-21;Rom 12.13;Evr 13.2;1Pet 4.9;

³³dacă mi-am ascuns fărădelegile, ca oamenii (Ca oamenii sau ca Adam.), și mi-am închis nelegiuirile în sân,

Gen 3.8-12;Prov 28.13;Osea 6.7;

³⁴pentru că mă temeam de mulțime, pentru că mă temeam de disprețul familiilor, ținându-mă deoparte și necutezând să-mi trec pragul...

Ex 23.2;

³⁵Oh! de aș găsi pe cineva să m-asculte! Iată apărarea mea, iscălită de mine: să-mi răspundă Cel Atotputernic! Cine-mi va da plângerea iscălită de potrivnicul meu?

Iov 33.6;Iov 13.22;

³⁶Ca să-i port scrisoarea pe umăr, s-o leg de fruntea mea ca o cunună;

³⁷să-i dau socoteală de toți pașii mei, să mă apropii de el ca un domn.

³⁸Dacă pământul meu strigă împotriva mea, și dacă brazdele lui varsă lacrimi;

³⁹dacă i-am mâncat roada fără s-o fi plătit, și dacă am întristat sufletul vechilor lui stăpâni:

Iac 5.4; 1Împ 21.19;

**⁴⁰atunci să crească spini din el în loc de grâu, și neghină în loc de orz!"
Sfârșitul cuvintelor lui Iov.**

Gen 3.18;

32

Cuvântarea lui Elihu.

¹Acești trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pentru că el se socotea fără vină.

Iov 33.9;

²Atunci s-a aprins de mânie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. El s-a aprins de mânie împotriva lui Iov, pentru că zicea că este fără vină înaintea lui Dumnezeu.

Gen 22.21;

³Și s-a aprins de mânie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu găseau nimic de răspuns și totuși osândeau pe Iov.

⁴Fiindcă ei erau mai în vârstă decât el, Elihu așteptase până în clipa aceasta, ca să vorbească lui Iov.

⁵Dar, văzând că nu mai era nici un răspuns în gura acestor trei oameni, Elihu s-a aprins de mânie.

⁶Și Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvântul, și a zis: "Eu sunt tânăr, și voi sunteți bătrâni: de aceea m-am temut, și m-am ferit să vă arăt gândul meu.

Iov 15.10;

⁷Eu îmi ziceam: "Să vorbească bătrânețea, marele număr de ani să învețe pe alții înțelepciunea."

⁸Dar, de fapt, în om, duhul, suflarea Celui Atotputernic, dă priceperea.

1Împ 3.12; 1Împ 4.29; Iov 35.11; Iov 38.36; Prov 2.6; Ecl 2.26; Dan 1.17; Dan 2.21; Mat 11.25; Iac 1.5;

⁹Nu vârsta aduce înțelepciunea, nu bătrânețea te face în stare să judeci.

1Cor 1.26;

¹⁰Iată de ce zic: "Ascultați-mă! Îmi voi spune și eu părerea.

¹¹Am așteptat sfârșitul cuvântărilor voastre, v-am urmărit dovezile, cercetarea pe care ați făcut-o cuvintelor lui Iov.

¹²V-am dat toată luarea aminte; și iată că, nici unul din voi nu l-a încredințat, nici unul nu i-a răsturnat cuvintele.

¹³Să nu ziceți însă: "În el noi am găsit înțelepciunea; numai Dumnezeu îl poate înfunda, nu un om!"

Ier 9.23; 1Cor 1.29;

¹⁴Mie nu mi-a vorbit de-a dreptul: de aceea eu îi voi răspunde cu totul altfel decât voi.

¹⁵Ei se tem, nu mai răspund! Li s-a tăiat cuvântul!

¹⁶Am așteptat până și-au sfârșit cuvântările, până s-au oprit și n-au știut ce să mai răspundă.

¹⁷Vreau să răspund și eu la rândul meu, vreau să spun și eu ce gândesc.

¹⁸Căci sunt plin de cuvinte, îmi dă ghes duhul înăuntrul meu;

¹⁹Înăuntrul meu este ca un vin care n-are pe unde să iasă, ca niște burdufuri noi, gata să pleznească.

²⁰Voi vorbi deci, ca să răsuflu în voie, îmi voi deschide buzele și voi răspunde.

²¹Nu voi căuta la înfățișare, nu voi linguși pe nimeni;

Lev 19.15; Deut 1.17; Deut 16.19; Prov 24.23; Mat 22.16;

²²căci nu știu să lingușesc: altfel, într-o clipită m-ar lua Ziditorul meu.

33

¹Acum dar, Iov, ascultă cuvântările mele, ia aminte la toate cuvintele mele!

²Iată, deschid gura, și mi se mișcă limba în cerul gurii.

³Cu curăție de inimă voi vorbi, buzele mele vor spune adevărul curat:

⁴Duhul lui Dumnezeu m-a făcut, și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.

Gen 2.7;

⁵Dacă poți, răspunde-mi, apără-ți pricina, fii gata!

⁶Înaintea lui Dumnezeu eu sunt semenul tău, și eu ca și tine am fost făcut din noroi.

lov 9.34-35;lov 13.20-21;lov 31.35;

⁷Astfel frica de mine nu te va tulbura, și greutatea mea nu te va copleși.

lov 9.34;lov 13.21;

⁸Dar tu ai spus în auzul meu, și am auzit sunetul cuvintelor tale:

⁹"Sunt curat, sunt fără păcat, sunt fără prihană, nu este fărădelege în mine.

lov 9.17;lov 10.7;lov 11.4;lov 16.17;lov 23.10-11;lov 27.5;lov 29.14;lov 31.1;

¹⁰Și Dumnezeu caută pricină de ură împotriva mea, mă socotește vrăjmaș al Lui;

lov 13.24;lov 16.9;lov 19.11;

¹¹îmi pune picioarele în butuci, îmi pândește toate mișcările."

lov 13.27;lov 14.16;lov 31.4;

¹²Îți voi răspunde că aici n-ai dreptate, căci Dumnezeu este mai mare decât omul.

¹³Vrei dar să te cerți cu El, pentru că nu dă socoteală fiecăruia de faptele Lui?

Isa 45.9;

¹⁴Dumnezeu vorbește însă, când într-un fel, când într-altul. dar omul nu ia seama.

lov 40.5;Ps 62.11;

¹⁵El vorbește prin visuri, prin vedenii de noapte, când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc, când dorm în patul lor.

Num 12.6;lov 4.13;

¹⁶Atunci El le dă înștiințări, și le întipărește învățăturile Lui,

lov 36.10-15;

¹⁷ca să abată pe om de la rău, și să-l ferească de mândrie,

¹⁸ca să-i păzească sufletul de groapă și viața de loviturile sabiei.

¹⁹Și prin durere este muștrat omul în culcușul lui, când o luptă necurmată îi frământă oasele.

²⁰Atunci îi este greață de pâine, chiar și de bucatele cele mai alese.

Ps 107.18;

²¹Carnea i se prăpădește și piere, oasele care nu i se vedeau rămân goale;

²²sufletul i se apropie de groapă, și viața de vestitorii morții.

²³Dar dacă se găsește un înger mijlocitor pentru el, unul din miile acelea, care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze,

²⁴Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului: "Izbăvește-l, ca să nu se pogoare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare pentru el!"

²⁵Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereții lui.

²⁶Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-l vadă Fața cu bucurie, și-i dă înapoi nevinovăția.

²⁷Atunci el cântă înaintea oamenilor, și zice: "Am păcătuit, am călcat dreptatea, și n-am fost pedepsit după faptele mele;

2Sam 12.13;Prov 28.13;Luc 15.21;1Ioan 1.9;Rom 6.21;

²⁸Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul ca să nu intre în groapă, și viața mea vede lumina!"

Isa 38.17;

²⁹Iată, acestea le face Dumnezeu, de două ori, de trei ori, omului,

³⁰ca să-l ridice din groapă, ca să-l lumineze cu lumina celor vii.

lov 33.28;Ps 56.13;

³¹Ia aminte, lov, și ascultă-mă! Taci, și voi vorbi!

³²Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi! Vorbește, căci aș vrea să-ți dau dreptate.

³³Dacă n-ai nimic de zis, ascultă-mă! Taci, și te voi învăța înțelepciunea."

Ps 34.11;

34

¹Elihu a luat din nou cuvântul, și a zis:

²"Ascultați, înțelepților, cuvintele mele! Luați aminte la mine, pricepuților!

³Căci urechea deosebește cuvintele, cum gustă cerul gurii bucatele."

lov 6.30;lov 12.11;

⁴Să alegem ce este drept, să vedem între noi ce este bun.

⁵lov a zis: "Sunt nevinovat Și Dumnezeu nu vrea să-mi dea dreptate;

lov 33.9;lov 27.2;

⁶am dreptate și trec drept mincinos; rana mea este jalnică, și sunt fără păcat."

⁷Este vreun om ca lov, care să bea batjocura ca apa,

lov 15.16;

⁸care să umble în tovărășia celor ce fac rău, care să meargă mână în mână cu cei nelegiuiți?

⁹Căci el a zis: "Nu-i folosește nimic omului să-și pună plăcerea în Dumnezeu."

lov 9.22-30;lov 35.3;Mal 3.14;

¹⁰Ascultați-mă dar, oameni pricepuți! Departe de Dumnezeu nedreptatea, departe de Cel Atotputernic fărădelegea!

Gen 18.25;Deut 32.4;2Cron 19.7;lov 8.3;lov 36.23;Ps 92.15;Rom 9.14;

¹¹El dă omului după faptele lui, răsplătește fiecăruia după căile lui.

Ps 62.12;Prov 24.12;Ier 32.19;Ezec 33.20;Mat 16.27;Rom 2.6;2Cor 5.10;1Pet 1.17;Apoc 22.12;

¹²Nu, negreșit, Dumnezeu nu săvârșește fărădelegea; Cel Atotputernic nu calcă dreptatea.

lov 8.3;

13 Cine L-a însărcinat să cârmuiască pământul? Cine l-a dat lumea în grija Lui?

14 Dacă nu s-ar gândi decât la El, dacă Și-ar lua înapoi duhul și suflarea,

Ps 104.29;

15 tot ce este carne ar pieri deodată, și omul s-ar întoarce în țărână.

Gen 3.19;Ecl 12.7;

16 Dacă ai pricepere, ascultă lucrul acesta, ia aminte la glasul cuvintelor mele!

17 Oare ar putea să domnească un vrăjmaș al dreptății? Și vei osândi tu pe Cel drept, pe Cel puternic,

Gen 18.25;2Sam 23.3;

18 care strigă către împărați: "Netrebnicilor!" Și către domnitori: "Nelegiuitorilor!"

Ex 22.28;

19 Care nu caută la fața celor mari, și nu face deosebire între bogat și sărac, pentru că toți sunt lucrarea mâinilor Lui?

Deut 10.17;2Cron 19.7;Fapt 10.34;Rom 2.11;Gal 2.6;Efes 6.9;Col 3.25;1Pet 1.17;Iov 31.15;

20 Într-o clipă, ei își pierd viața. La miezul nopții, un popor se clatină și piere. Cel puternic piere, fără amestecul mâinii vreunui om.

Ex 12.29-30;

21 Căci Dumnezeu vede purtarea tuturor, privește pașii fiecăruia.

2Cron 16.9;Iov 31.4;Ps 34.15;Prov 5.21;Prov 15.3;Ier 16.17;Ier 32.19;

22 Nu este nici întuneric, nici umbră a morții, unde să se poată ascunde cei ce fac fărădelegea.

Ps 139.12;Amos 9.2-3;Evr 4.13;

23 Dumnezeu n-are nevoie să privească multă vreme, ca să tragă pe un om la judecată înaintea Lui.

24 El zdrobește pe cei mari fără cercetare, și pune pe alții în locul lor.

Dan 2.21;

²⁵ Căci El cunoaște faptele lor: noaptea îi răstoarnă, sunt zdrobiți.

²⁶ Îi lovește ca pe niște nelegiuți, în fața tuturor.

²⁷ Abătându-se de la El, și părăsind toate căile Lui,

²⁸ ei au făcut să se înalțe la Dumnezeu strigătul săracului. I-au îndreptat luarea aminte la strigătul celui nenorocit.

Ex 22.23; Iov 35.9; Iac 5.4;

²⁹ Dacă dă El pace, cine poate s-o tulbure? Dacă își ascunde El Fața, cine poate să-L vadă? La fel se poartă fie cu un popor, fie cu un om,

³⁰ pentru ca nelegiuitul să nu mai stăpânească și să nu mai fie o cursă pentru popor.

1Împ 12.28-30; 2Împ 21.9;

³¹ Căci a zis el vreodată lui Dumnezeu: "Am fost pedepsit, nu voi mai păcătui;

Dan 9.7-14;

³² arată-mi ce nu văd; dacă am făcut nedreptăți, nu voi mai face?"

³³ Oare după părerea ta va face Dumnezeu dreptate? Tu lepezi, tu alegi, și nu eu; Spune dar ce știi!

³⁴ Oamenii cu pricepere vor fi de părerea mea, înțeleptul care m-ascultă va gândi ca mine:

³⁵ "Iov vorbește fără pricepere, și cuvântările lui sunt lipsite de judecată.

Iov 35.16;

³⁶ Să fie încercat dar mai departe, fiindcă răspunde ca cei răi!

³⁷ Căci adaugă la greșelile lui păcate noi; bate din palme în mijlocul nostru, își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu."

35

¹ Elihu a luat din nou cuvântul, și a zis:

² "Îți închipui că ai dreptate, și crezi că te îndreptățești înaintea lui Dumnezeu,

³când zici: "La ce-mi folosește, ce câștig am că nu păcătuiesc?"

lov 21.15;lov 34.9;

⁴Îți voi răspunde și la aceasta, ție, și prietenilor tăi totodată.

lov 34.8;

⁵Uită-te spre ceruri, și privește! Vezi norii, cât de sus sunt față de tine?

lov 22.12;

⁶Dacă păcătuiești, ce rău îți faci Lui? Și când păcatele ți se înmulțesc, ce-l faci Lui?

Prov 8.36;Ier 7.19;

⁷Dacă ești drept, ce-l dai Lui? Ce primește El din mâna ta?

lov 22.2-3;Ps 16.2;Prov 9.12;Rom 11.35;

⁸Răutatea ta nu poate vătăma decât semenului tău, dreptatea ta nu folosește decât fiului omului.

⁹Oamenii strigă împotriva mulțimii apăsătorilor, se plâng de silnicia multora;

Ex 2.23;lov 34.28;

¹⁰dar nici unul nu zice: "Unde este Dumnezeu, Făcătorul meu, care ne insuflă cântări de veselie noaptea,

Isa 51.13;Ps 42.8;Ps 77.6;Ps 149.5;Fapt 16.25;

¹¹care ne învață mai mult decât pe dobitoacele pământului, și ne dă mai multă pricepere decât păsărilor cerului?"

Ps 94.12;

¹²Să tot strige ei atunci, căci Dumnezeu nu răspunde, din pricina mândriei celor răi.

Prov 1.28;

¹³Degeaba strigă, căci Dumnezeu n-ascultă, Cel Atotputernic nu ia aminte.

lov 27.9;Prov 15.29;Isa 1.15;Ier 11.11;

¹⁴Măcar că zici că nu-L vezi, totuși pricina ta este înaintea Lui: așteaptă-L!

lov 9.11;Ps 37.5-6;

¹⁵Dar, pentru că mânia Lui nu pedepsește încă, nu înseamnă că puțin Îi pasă de nelegiuire.

Ps 89.32;

¹⁶Așa că lov își deschide gura degeaba, și spune o mulțime de vorbe fără rost."

lov 34.35-37;lov 38.2;

36

¹Elihu a urmat și a zis:

²"Așteaptă puțin, și voi urma, căci mai am încă de vorbit pentru Dumnezeu.

³Îmi voi lua temeurile de departe, și voi dovedi dreptatea Ziditorului meu.

⁴Fii încredințat, cuvântările mele nu sunt minciuni, ci ai a face cu un om cu simțăminte curate.

⁵Dumnezeu este puternic, dar nu leapădă pe nimeni; și este puternic prin tăria priceperii Lui.

lov 9.4;lov 12.13-16;lov 37.23;Ps 99.4;

⁶El nu lasă pe cel rău să trăiască, și face dreptate celui nenorocit.

⁷Nu-Și întoarce ochii de asupra celor fără prihană, și-i pune pe scaunul de domnie cu împărații, îi așează pentru totdeauna ca să domnească.

Ps 33.18;Ps 34.15;Ps 113.8;

⁸Se întâmplă să cadă în lanțuri, și să fie prinși în legăturile nenorocirii?

Ps 107.10;

⁹Le pune înaintea faptele lor, fărădelegile lor, mândria lor.

¹⁰Îi înștiințează ca să se îndrepte, îi îndeamnă să se întorcă de la nelegiuire.

lov. 33.16-23;

¹¹Dacă ascultă și se supun, își sfârșesc zilele în fericire, și anii în bucurie.

Iov 21.13;Isa 1.19-20;

¹²Dacă n-ascultă, pier uciși de sabie, mor în orbirea lor.

¹³Nelegiuții se mânie, nu strigă către Dumnezeu când îi înlănțuie;

Rom 2.5;

¹⁴Își pierd viața în tinerețe, mor ca cei desfrânați.

Iov 15.32;Iov 22.16;Ps 55.23;

¹⁵Dar Dumnezeu scapă pe cel nenorocit prin nenorocirea lui, și prin suferință îl înștiințează.

¹⁶Și pe tine te va scoate din strâmtoare, ca să te pună la loc larg, în slobozenie deplină, și masa ta va fi încărcată cu bucate gustoase.

Ps 18.19;Ps 31.8;Ps 118.5;Ps 23.5;Ps 36.8;

¹⁷Dar dacă-ți aperi pricina ca un nelegiuit, pedeapsa este nedezlipită de pricina ta.

¹⁸Supărarea să nu te împingă la batjocură, și mărimea prețului răscumpărării să nu te ducă în rătăcire!

Ps 49.7;

¹⁹Oare ar ajunge strigătele tale să te scoată din necaz, și chiar toate puterile pe care le-ai putea desfășura?

Prov 11.4;

²⁰Nu suspina după noapte, care ia popoarele din locul lor.

²¹Ferește-te să faci rău, căci suferința te îndeamnă la rău.

Ps 66.18;Evr 11.25;

²²Dumnezeu este mare în puterea Lui; cine ar putea să învețe pe alții ca El?

Isa 40.13-14;Rom 11.34;1Cor 2.16;

²³Cine Îi cere socoteală de căile Lui, și cine îndrăznește să-I spună: "Faci rău?"

Iov 34.13;Iov 34.10;

²⁴Nu uita să lauzi faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!

Ps 92.5; Apoc 15.3;

²⁵Orice om le privește, fiecare muritor le vede de departe.

²⁶Iată ce mare e Dumnezeu! Dar noi nu-L putem pricepe, numărul anilor Lui nimeni nu l-a pătruns.

1Cor 13.12; Ps 90.2; Ps 102.24-27; Evr 1.12;

²⁷Căci El trage la El picăturile de apă, le preface în abur și dă ploaia,

Ps 147.8;

²⁸pe care norii o strecoară, și o picură peste mulțimea oamenilor.

Prov 3.20;

²⁹Și cine poate pricepe ruperea norului, și bubuitul cortului Său?

³⁰Iată, El își întinde lumina în jurul Lui, și acoperă adâncimile mării.

Iov 37.3;

³¹Prin aceste mijloace, El judecă popoarele, și dă belșug de hrană.

Iov 37.13; Iov 38.23; Ps 136.25; Fapt 14.17;

³²la fulgerul în mână, și-l aruncă asupra potrivnicilor Lui.

³³Dă de veste că e de față printr-un bubuit, și până și turmele îi simt apropierea.

1Împ 18.41-45;

37

¹La auzul acestor lucruri îmi tremură inima de tot, și sare din locul ei.

²Ascultați, ascultați trăznetul tunetului Său, bubuitul care iese din gura Lui!

³Îl rostogolește pe toată întinderea cerurilor, și fulgerul Lui luminează până la marginile pământului.

⁴Apoi se aude un bubuit, tună cu glasul Lui măreț; și nu mai oprește fulgerul, de îndată ce răsună glasul Lui.

Ps 29.3; Ps 68.33;

⁵Dumnezeu tună cu glasul Lui în chip minunat; face lucruri mari pe care noi nu le înțelegem.

lov 5.9;lov 9.10;lov 36.26;Apoc 15.3;

⁶El zice zăpezii: "Cazi pe pământ!" Zice același lucru ploii, chiar și celor mai puternice ploi.

Ps 147.16-17;

⁷Pecetluiește mâna tuturor oamenilor, pentru ca toți să se recunoască de făpturi ale Lui.

Ps 109.27;

⁸Fiara sălbatică se trage într-o peșteră, și se culcă în vizuina ei.

Ps 104.22;

⁹Vijelia vine de la miazăzi, și frigul, din vânturile de la miazănoapte.

¹⁰Dumnezeu, prin suflarea Lui, face gheața, și micșorează locul apelor mari.

lov 38.29-30;Ps 147.17-18;

¹¹Încarcă norii cu aburi, și-i risipește scânteietori;

¹²mișcarea lor se îndreaptă după planurile Lui, pentru împlinirea a tot ce le poruncește El pe fața pământului locuit.

Ps 148.8;

¹³Îi face să pară ca o nuia cu care lovește pământul, sau ca un semn al dragostei Lui.

Ex 9.18-23;1Sam 12.18-19;Ezra 10.9;lov 36.31;lov 38.26-27;2Sam 21.10;1Împ 18.45;

¹⁴lov, ia aminte la aceste lucruri! Privește liniștit minunile lui Dumnezeu!

Ps 111.2;

¹⁵Știi cum cârmuiește Dumnezeu norii, și cum face să strălucească din ei fulgerul Său?

¹⁶Înțelegi tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărei știință este desăvârșită?

lov 36.29;lov 36.4;

17 Știi pentru ce ți se încălzesc veșmintele, când se odihnește pământul de vântul de miazăzi?

18 Poți tu să întinzi cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată?

Gen 1.6;Isa 44.24;

19 Arată-ne ce trebuie să-l spunem. Căci suntem prea neștiutori ca să-l putem vorbi.

20 Cine-l va da de veste că îi voi vorbi? Dar care este omul care-și dorește pierderea?

21 Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vânt și-l va curăți;

22 de la miază-noapte ne vine aurora, și ce înfricoșată este măreția care înconjoară pe Dumnezeu!

23 Pe Cel Atotputernic nu-L putem ajunge, căci este mare în tărie, dar dreptul și dreptatea deplină El nu le frânge.

1Tim 6.16;Iov 36.5;

24 De aceea oamenii trebuie să se teamă de El; El nu-și îndreaptă privirile spre cei ce se cred înțelepți."

Mat 10.28;Mat 11.25;1Cor 1.26;

38

Răspunsul Domnului.

1 Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis:

Ex 19.16-18;1Împ 19.11;Ezec 1.4;Nah 1.3;

2 "Cine este cel ce îmi întunecă planurile, prin cuvântări fără pricepere?

Iov 34.35;Iov 42.3;1Tim 1.7;

3 Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.

Iov 40.7;

4 Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

Ps 104.5;Prov 8.29;Prov 30.4;

⁵Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

⁶Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

⁷atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?

lov 1.6;

⁸Cine a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pântecul mamei ei?

Gen 1.9;Ps 33.7;Ps 104.9;Prov 8.29;Ier 5.22;

⁹Când i-am făcut haina din nori, și scutece din întuneric;

¹⁰când i-am pus hotar, și când i-am pus zăvoare și porți;

lov 26.10;

¹¹când am zis: "Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să îți se oprească mândria valurilor tale?"

Ps 89.9;Ps 93.4;

¹²De când ești, ai poruncit tu dimineții? Ai arătat zorilor locul lor,

Ps 74.16;Ps 148.5;

¹³ca să apuce capetele pământului, și să scuture pe cei răi de pe el?

Ps 104.35;

¹⁴Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?

¹⁵Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina lor, și brațul care se ridică să fie zdrobit?

lov 18.5;Ps 10.15;

¹⁶Ai pătruns tu până la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?

Ps 77.19;

¹⁷Ți s-au deschis porțile morții? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?

Ps 9.13;

¹⁸Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.

¹⁹Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința?

²⁰Poți să le urmărești până la hotarul lor, și să cunoști cărările locuinței lor?

²¹Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!

²²Ai ajuns tu până la cămările zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinii,

Ps 135.7;

²³pe care le păstrez pentru vremurile de strâmtoare, pentru zilele de război și deătălie?

Ex 9.18; Ios 10.11; Isa 30.30; Eze 13.11-13; Apoc 16.21;

²⁴Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se împrăștie vântul de răsărit pe pământ?

²⁵Cine a deschis un loc de scurgere ploii, și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,

Iov 28.26;

²⁶pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni;

²⁷pentru ca să adape locurile pustii și uscate, și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?

Ps 107.35;

²⁸Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă?

Ps 147.8; Ier 14.28;

²⁹Din al cui sân iese gheața, și cine naște promoroaca cerului,

Ps 147.16;

³⁰ca apele să se îngroașe ca o piatră, și fața adâncului să se întărească?

Iov 37.10;

³¹Poți să înnozi tu legăturile Găinușei, sau să dezlegi frânghiile Orionului?

Iov 9.9; Amos 5.8;

³²Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului, și tu cârmuiești Ursul mare cu puii lui?

³³Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?

Ier 31.35;

³⁴Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape?

³⁵Poți tu să arunci fulgerele, ca să plece? Îți zic ele: "Iată-ne?"

³⁶Cine a pus înțelepciunea în negura norilor, sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?

Iov 32.8; Ps 51.6; Ecl 2.26;

³⁷Cine poate să numere norii cu înțelepciune, și să verse burdufurile cerurilor,

³⁸pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pământ să se lipească împreună?

³⁹Tu izgonești prada pentru leoaică, și tu potolești foamea puilor de lei,

Ps 104.21; Ps 145.15;

⁴⁰când stau ghemuiți în vizuina lor, când stau la pândă în culcușul lor?

⁴¹Cine pregătește corbului hrana, când puii lui strigă spre Dumnezeu, când umblă rătăciți și flămânzi?

Ps 147.9; Mat 6.26;

39

¹Știi tu când își fac caprele sălbatice puii? Vezi tu pe cerboaiice când fată?

Ps 29.9;

²Numeri tu lunile în care sunt însărcinate, și cunoști tu vremea când nasc?

³Ele se pleacă, fată puii, și scapă iute de durerile lor.

⁴Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod, pleacă, și nu se mai întorc la ele.

⁵Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic, izbăvindu-l de orice legătură?

⁶I-am dat ca locuință pustiul, și pământul sărac ca locaș.

⁷El râde de zarva cetăților, și n-aude strigătele stăpânului, care-l mână.

Iov 24.5;Ier 2.14;Osea 8.9;

⁸Străbate munții ca să-și găsească hrana, și umblă după tot ce este verde.

⁹Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta? Și stă el noaptea la ieslea ta?

Num 23.22;Deut 33.11;

¹⁰Îl poți lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă? Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?

¹¹Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare? Și-i lași tu grija lucrărilor tale?

¹²Te lași tu pe el, pentru căratul roadelor tale, ca să le strângă în aria ta?

¹³Aripa struțului bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penișul berzei.

¹⁴Dar struțoaica își încredințează pământului ouăle, și le lasă să se încălzească în nisip.

¹⁵Ea uită că piciorul le poate strivi, că o fiară de câmp le poate călca în picioare.

¹⁶Este aspră cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei. Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum!

Plân 4.3;

¹⁷Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune, și nu i-a făcut parte de pricepere.

Iov 35.11;

¹⁸Când se scoală și pornește, râde de cal și de călărețul lui.

¹⁹Tu dai putere calului, și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?

²⁰Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nechezatul lui puternic răspândește groaza.

²¹Scurmă pământul, și, mândru de puterea lui, se aruncă asupra celor înarmați;

Ier 8.6;

²²Își bate joc de frică, nu se teme, și nu se dă înapoi dinaintea sabiei.

²³Zângănește tolba cu săgeți pe el, sulița și lancea strălucesc,

²⁴fierbe de aprindere, mănâncă pământul, n-are astâmpăr când răsună trâmbița.

²⁵La sunetul trâmbiței parcă zice: "Înainte!" De departe miroase bătălia, glasul ca de tunet ai căpeteniilor și strigătele de luptă.

²⁶Oare prin priceperea ta își ia uliul zborul, și își întinde aripile spre miazăzi?

²⁷Oare din porunca ta se înalță vulturul, și își așează cuibul pe înălțimi?

Ier 49.16;Obad 4;

²⁸El locuiește în stânci, acolo își are locuința, pe vârful zimțat al stâncilor și pe vârful munților.

²⁹De acolo descoperă el prada, și își cufundă privirile în depărtare după ea.

³⁰Puii lui îi beau sângele; și acolo unde sunt hoituri, acolo-i și vulturul.

Mat 24.38;Luc 17.37;

40

¹Domnul, a vorbit lui Iov, și a zis:

²"Ești încredințat acum tu, care vorbești împotriva Celui Atotputernic? Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?"

Iov 33.13;

³Iov a răspuns Domnului, și a zis:

⁴"Iată, eu sunt prea mic; ce să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură.

Ezra 9.6;Iov 42.6;Ps 51.4;

⁵Am vorbit odată, și nu voi mai răspunde; de două ori, și nu voi mai adăuga nimic."

⁶Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis:

Iov 38.1;

⁷Încinge-ți mijlocul ca un viteaz; ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.

Iov 38.3;Iov 42.4;

⁸Vrei să nimicești până și dreptatea Mea? Și să Mă osândești, ca să-ți scoți dreptatea?

Ps 51.4;Rom 3.4;

⁹Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu, și un glas de tunet ca al Lui?

Iov 37.4;Ps 29.3-4;

¹⁰Împodobește-te cu măreție și mărimă, îmbracă-te cu strălucire și cu slavă!

Ps 93.1;Ps 104.1;

¹¹Varsă-ți valurile mâniei tale, și doboară cu o privire pe cei trufași!

¹²Smerește cu o privire pe cei trufași, zdrobește pe loc pe cei răi,

Isa 2.12;Dan 4.37;

¹³ascunde-i pe toți împreună în țărână, învelește-le fața în întuneric!

¹⁴Și atunci voi aduce și Eu lauda puterii drepte tale.

¹⁵Uită-te la hipopotamul, căruia i-am dat viață ca și ție! El mănâncă iarbă ca boul.

¹⁶Uită-te ce tărie are în coapse, și ce putere are în mușchii pântecelui său!

¹⁷Își îndoiaie coada tare ca un cedru, și vinele coapselor lui sunt întreșute.

¹⁸Oasele lui sunt ca niște țevi de aramă, mădularele lui sunt ca niște drugi de fier.

¹⁹El este cea mai mare dintre lucrările lui Dumnezeu. Cel ce l-a făcut l-a înzestrat cu o suliță (Adică dinți mari ca să se apere.).

²⁰El își găsește hrana în munți, unde se joacă toate fiarele câmpului.

Ps 104.14;

²¹Se culcă sub lotus, în mijlocul trestiiilor și mlaștinilor.

²²Desișul lotusului îl acoperă cu umbra lui, sălciile pârâului îl înconjoară.

²³Dacă se întâmplă ca râul să iasă din matcă, el nu fuge: chiar de s-ar năpusti Iordanul în gâtlejul lui, el ar rămâne liniștit.

²⁴Crezi că-l poți prinde lovindu-l în față? Sau crezi că-i vei putea străpunge nasul cu ajutorul lațurilor?

41

¹Poți tu să prinzi Leviatanul cu undița? Sau să-i legi limba cu o funie?

Ps 104.26; Isa 27.1;

²Îi vei putea petrece papura prin nări? Sau să-i străpungi cu un cârlig falca?

³Îți va face el multe rugăminți? Îți va vorbi el cu un glas dulce?

⁴Va face el un legământ cu tine. ca să-ți fie rob pe vecie?

⁵Te vei juca tu cu el ca și cu o pasăre? Îl vei lega tu, ca să-ți înveselești fetele?

⁶Fac pescarii negoț cu el? Îl împart ei între negustori?

⁷Îi vei acoperi pielea cu țepușe, și capul cu cângi?

⁸Ridică-ți numai mâna împotriva lui, și nu-ți va mai veni gust să-l lovești.

⁹Iată că ești înșelat în așteptarea ta de a-l prinde: numai să-l vezi, și cazii la pământ!

¹⁰Nimeni nu este atât de îndrăzneț ca să-l întărate. Cine Mi s-ar împotrivi în față?

¹¹Cui sunt dator, ca să-i plătesc? Sub cer totul este al Meu.

Isa 37.29; Rom 11.35;

¹²Vreau să mai vorbesc iarăși de mădularele lui, și de tăria lui, și de frumusețea întocmirii lui.

¹³Cine-i va putea ridica veșmântul? Cine va putea pătrunde între fălcile lui?

- ¹⁴Cine va putea deschide porțile gurii lui? Șirurile dinților lui cât sunt de înspăimântătoare!**
- ¹⁵Scuturile (Solzii) lui mărețe și puternice, sunt unite împreună ca printr-o pecete;**
- ¹⁶se țin unul de altul, și nici aerul n-ar putea trece printre ele.**
- ¹⁷Sunt ca niște frați care se îmbrățișează, se apucă, și rămân nedespărțiți.**
- ¹⁸Strănuturile lui fac să strălucească lumina; ochii lui sunt ca geana zorilor.**
- ¹⁹Din gura lui țâșnesc flăcări, scapără scânteii de foc din ea.**
- ²⁰Din nările lui iese fum, ca dintr-un vas care fierbe, ca dintr-o căldare fierbinte.**
- ²¹Suflarea lui aprinde cărbunii, și gura lui aruncă flăcări.**
- ²²Tăria lui stă în grumaz, și înaintea lui sare groaza.**
- ²³Părțile lui cele cărnose se țin împreună, ca turnate pe el, neclintite.**
- ²⁴Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra de moară care stă dedesubt.**
- ²⁵Când se scoală el, tremură vitejii, și spaima îi pune pe fugă.**
- ²⁶Degeaba este lovit cu sabia; căci sulița, săgeata și pavăza nu folosesc la nimic.**
- ²⁷Pentru el fierul este ca paiul, arama, ca lemnul putred.**
- ²⁸Săgeata nu-l pune pe fugă, pietrele din praștie sunt ca pleava pentru el.**
- ²⁹Nu vede în ghioagă decât un fir de pai, și râde la șuieratul săgeților.**
- ³⁰Sub pânțele lui sunt țepi ascuțiți: ai zice că este o grapă întinsă peste noroi.**
- ³¹Face să clocotească fundul mării ca un cazan, și-l clatină ca pe un vas plin cu mir.**
- ³²În urmă el lasă o cărare luminoasă; și adâncul pare ca pletele unui bătrân.**
- ³³Pe pământ nimic nu-i este stăpân; este făcut, ca să nu se teamă de nimic.**

³⁴Privește cu dispreț tot ce este înălțat, este împăratul celor mai mândre dobitoace."

Ex 19.6;Deut 10.14;Ps 24.1;Ps 50.12;1Cor 10.26-28;

42

Smerirea și căința lui Iov.

¹Iov a răspuns Domnului, și a zis:

²"Știu că Tu poți totul, și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale". -

Gen 18.14;Mat 19.26;Marc 10.27;Marc 14.36;Luc 18.27;

³"Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?" - "Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep." -

Iov 38.2;Ps 40.5;Ps 131.1;Ps 139.6;

⁴"Ascultă-Mă, și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța." -

Iov 38.3;Iov 40.7;

⁵"Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.

⁶De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă."

Ezra 9.6;Iov 40.4;

⁷După ce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui Iov, a zis lui Elifaz din Teman: "Mânia Mea S-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-ați vorbit așa de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.

⁸Luați acum șapte viței și șapte berbeci, duceți-vă la robul Meu Iov, și aduceți o ardere de tot pentru voi. Robul Meu Iov să se roage pentru voi, și numai în vederea lui nu vă voi face după nebunia voastră; căci n-ați vorbit așa de drept despre Mine, cum a vorbit robul Meu Iov."

Num 23.1;Mat 5.24;Gen 20.17;Iac 5.15-16;1Ioan 5.16;

⁹Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama s-au dus și au făcut cum le spusese Domnul. Și Domnul a ascultat rugăciunea lui Iov.

¹⁰Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese.

Ps 14.7;Ps 126.1;Isa 40.2;

¹¹Frații, surorile, și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă, și au mâncat cu el în casă. L-au plâns și l-au mângâiat pentru toate nenorocirile, pe care le trimisese Domnul peste el, și fiecare i-a dat un chesita și un inel de aur.

Iov 19.13;

¹²În cei din urmă ani ai săi, Iov a primit de la Domnul mai multe binecuvântări decât primise în cei dintâi. A avut patruzeci de mii de oi, șase mii de cămile, o mie de perechi de boi, și o mie de măgărițe.

Iov 8.7;Iac 5.11;Iov 1.3;

¹³A avut șapte fii și trei fete;

Iov 1.2;

¹⁴celei dintâi i-a pus numele Lemima, celei de a doua Cheția, și celei de a treia Cheren-Hapuc.

¹⁵În toată țara nu erau femei așa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o parte de moștenire printre frații lor.

¹⁶Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani, și a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi până la al patrulea neam.

Iov 5.26;Prov 3.16;

¹⁷Și Iov a murit bătrân și sătul de zile.

Gen 25.8;

PSALMII

CARTEA ÎNTÂIA Psalmii 1-41

1

¹Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!

Prov 4.14-15;Ps 26.4;Ier 15.17;

²Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!

Ps 119.35-92; Ios 1.8; Ps 119.1-97;

³El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.

Ier 17.8; Ezec 47.12; Gen 39.3-23; Ps 128.2; Isa 3.10;

⁴Nu tot așa este cu cei răi: ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul.

Iov 21.18; Ps 35.5; Isa 17.13; Isa 29.5; Osea 13.3;

⁵De aceea cei răi nu pot ține capul sus în judecății, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți.

⁶Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.

Ps 37.18; Nah 1.7; Ioan 10.14; 2Tim 2.19;

2

¹Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?

Ps 46.6; Fapt 4.25-26;

²Împărații pământului se răscoală, și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând:

Ps 45.7; Ioan 1.41;

³"Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!" -

Ier 5.5; Luc 19.14;

⁴Cel ce stă în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.

Ps 11.4; Ps 37.13; Ps 59.8; Prov 1.26;

⁵Apoi, în mânia Lui, le vorbește, și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând:

⁶"Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt."

2Sam 5.7;

7"Eu voi vesti hotărârea Lui", - zice Unsul - "Domnul Mi-a zis: "Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.

Fapt 13.33;Evr 1.5;Evr 5.5;

8Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!

Ps 22.27;Ps 72.8;Ps 89.27;Dan 7.13-14;Ioan 17.4-5;Ioan 19.15;

9Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar."

Ps 89.23;Apoc 2.27;Apoc 12.5;

10Acum dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, judecătorii pământului!

11Slujiți Domnului cu frică, și bucurați-vă, tremurând.

Evr 12.28;Filip 2.12;

12Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți câți se încred în El!

Gen 41.40;1Sam 10.1;Ioan 5.23;Apoc 6.16-17;Ps 34.8;Ps 84.12;Prov 16.20;Isa 30.18;Ier 17.7;Rom 9.33;Rom 10.11;1Pet 2.6;

3

*Un psalm al lui David,
făcut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului său Absalom.*

1Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei! Ce mulțime se scoală împotriva mea!

2Sam 15;2Sam 16;2Sam 17;2Sam 18;

2Cât de mulți zic despre mine: "Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!" -

2Sam 16.8;Ps 71.11;

3Dar, Tu, Doamne, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea, și Tu îmi înalți capul!

Gen 15.1;Ps 28.8;Ps 119.114;Ps 27.6;

4Eu strig cu glasul meu către Domnul, și El îmi răspunde din muntele Lui cel sfânt.

Ps 34.4;Ps 2.6;Ps 43.3;Ps 99.9;

⁵Mă culc, adorm, și mă deștept iarăși, căci Domnul este sprijinul meu.

Lev 26.6;Ps 4.8;Prov 3.24;

⁶Nu mă tem de zecile de mii de popoare, care mă împresoară din toate părțile.

Ps 27.3;

⁷Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă, Dumnezeule! Căci Tu bați peste obraz pe toți vrăjmașii mei, și zdrobești dinții celor răi.

lov 16.10;lov 29.17;Ps 58.6;Plân 3.30;

⁸La Domnul este scăparea: binecuvântarea Ta să fie peste poporul Tău.

Prov 21.31;Isa 43.11;Ier 3.23;Osea 13.4;Iona 2.9;Apoc 7.10;Apoc 19.1;

4

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm al lui David.*

¹Răspunde-mi, când strig, Dumnezeul neprihănirii mele: scoate-mă la loc larg, când sunt la strâmtoare! Ai milă, de mine, ascultă-mi rugăciunea!

²Fiii oamenilor, până când va fi batjocorită slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea, și veți umbla după minciuni? (Oprire.)

³Să știți că Domnul Și-a ales un om pe care-l iubește: Domnul aude când strig către El.

2Tim 2.19;2Pet 2.9;

⁴Cutremurați-vă, și nu păcătuiți! Spuneți lucrul acesta în inimile voastre când stați în pat: apoi tăceți.

Efes 4.26;Ps 77.6;2Cor 13.5;

⁵Aduceți jertfe neprihănite, și încredeți-vă în Domnul.

Deut 33.10;Ps 50.14;Ps 51.19;2Sam 15.12;Ps 37.3;Ps 62.8;

⁶Mulți zic: "Cine ne va arăta fericirea?" Eu însă zic: "Fă să răsară peste noi lumina Feței Tale, Doamne!"

Num 6.26;Ps 80.3-19;Ps 119.135;

⁷Tu-mi dai mai multă bucurie în inima mea, decât au ei când li se înmulțește rodul grâului și al vinului.

Isa 9.3;

⁸Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea.

Iov 11.18-19;Ps 3.5;Lev 25.18-19;Lev 26.5;Deut 12.10;

5

***Către mai marele cântăreților.
De cântat cu flautele.
Un psalm al lui David.***

¹Pleacă-Ți urechea la cuvintele mele, Doamne! Ascultă suspinele mele!

²Ia aminte la strigătele mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine mă rog!

Ps 3.4;Ps 65.2;

³Doamne, auzi-mi glasul, dimineața! Dimineața eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine, și aștept.

Ps 30.5;Ps 88.13;Ps 130.6;

⁴Căci Tu nu ești un Dumnezeu căruia să-l placă răul; cel rău nu poate locui lângă Tine.

⁵Nebunii nu pot să stea în preajma ochilor Tăi; Tu urăști pe cei ce fac fărădelegea,

Hab 1.13;

⁶și pierzi pe cei mincinoși; Domnul urăște pe oamenii care varsă sânge și înșeală.

Apoc 21.8;Ps 55.23;

⁷Dar eu, prin îndurarea Ta cea mare, pot să intru în casa Ta, și să mă închin cu frică în Templul Tău cel sfânt.

1Împ 8.29-30;

1Împ 8.35;

1Împ 8.38;Ps 28.2;Ps 132.7;Ps 138.2;

**⁸Doamne, călăuzește-mă pe calea plăcută Ție, din pricina vrăjmașilor mei!
Netezește calea Ta sub pașii mei.**

Ps 25.5;Ps 25.4;Ps 27.11;

**⁹Căci nu este nimic adevărat în gura lor; inima le este plină de răutate,
gâtlejul le este un mormânt deschis, și pe limbă au vorbe lingușitoare.**

Luc 11.44;Rom 3.13;Ps 62.4;

**¹⁰Lovește-i ca pe niște vinovați, Dumnezeule! Fă-i să cadă prin înseși
sfaturile lor. Prăbușește-i în mijlocul păcatelor lor fără număr! Căci se
răzvrătesc împotriva Ta.**

2Sam 15.31;2Sam 17.14-23;

**¹¹Atunci toți cei ce se încred în Tine, se vor bucura, se vor înveseli
totdeauna, căci Tu îi vei ocroti. Tu vei fi bucuria celor ce iubesc Numele
Tău.**

Isa 65.13;

**¹²Căci Tu binecuvântezi pe cel neprihănit, Doamne, și-l înconjuri cu
bunăvoința Ta, cum l-ai înconjura cu un scut.**

Ps 115.13;

6

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe instrumente cu coarde.
Pe harfa cu opt coarde.
Un psalm al lui David.*

¹Doamne, nu mă pedepsi cu mânia Ta, și nu mă muștra cu urgia Ta.

Ps 38.1;Ier 10.24;Ier 46.28;

**²Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc! Vindecă-mă, Doamne, căci îmi
tremură oasele.**

Ps 41.4;Osea 6.1;

**³Sufletul mi-i îngrozit de tot; și Tu, Doamne, până când vei zăbovi să Te
înduri de mine?**

Ps 90.13;

⁴Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul! Mântuiește-mă, pentru îndurarea Ta!

⁵Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine; și cine Te va lăuda în locuința morților?

Ps 30.9;Ps 88.11;Ps 115.17;Ps 118.17;Isa 38.18;

⁶Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul, și-mi scald patul în lacrimi.

⁷Mi s-a sub fața de întristare, și a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.

Iov 17.7;Ps 31.9;Ps 38.10;Ps 88.9;Plân 5.17;

⁸Depărtați-vă de la mine, toți cei ce faceți răul! Căci Domnul a auzit glasul plângerii mele!

Ps 119.115;Mat 7.23;Mat 25.41;Luc 13.37;Ps 3.4;

⁹Domnul îmi ascultă cererile, și Domnul îmi primește rugăciunea!

¹⁰Toți vrăjmașii mei vor fi acoperiți de rușine, și cuprinși de spaimă; într-o clipă vor da înapoi, acoperiți de rușine.

7

*O cântare de jale a lui David.
Cântată Domnului din pricina cuvintelor Beniamitului Cuș.*

¹Doamne, Dumnezeule, în Tine îmi caut scăparea! Scapă-mă de toți prigonitorii mei și izbăvește-mă,

Ps 31.15;

²ca să nu mă sfâșie ca un leu, care înghite fără să sară cineva în ajutor.

Isa 38.13;Ps 50.22;

³Doamne, Dumnezeule, dacă am făcut un astfel de rău, dacă este fărădelege pe mâinile mele,

2Sam 16.7-8;1Sam 24.11;

⁴dacă am răsplătit cu rău pe cel ce trăia în pace cu mine, și n-am izbăvit pe cel ce mă asuprea fără temei,

1Sam 24.7;1Sam 26.9;

⁵atunci: să mă urmărească vrăjmașul și să m-ajungă, să-mi calce viața la pământ, și slava mea în pulbere să mi-o arunce! (Oprire).

⁶Scoală-Te, Doamne, cu mânia Ta! Scoală-Te împotriva urgiei potrivnicilor mei, trezește-Te ca să-mi ajuți, și rânduiește o judecată!

Ps 94.2;Ps 44.23;

⁷Să Te înconjure adunarea popoarelor, și șezi mai sus decât ea, la înălțime!

⁸Domnul judecă popoarele: fă-mi dreptate Doamne, după neprihănirea și nevinovăția mea!

Ps 18.20;Ps 35.24;

⁹Ah! pune odată capăt răutății celor răi, și întărește pe cel neprihănit, Tu, care cercetezi inimile și răunchii, Dumnezeule drepte!

1Sam 16.7;1Cron 28.9;Ps 139.1;Ier 11.20;Ier 17.10;Ier 20.12;Apoc 2.23;

¹⁰Scutul meu este în Dumnezeu, care mântuiește pe cei cu inima curată.

Ps 125.4;

¹¹Dumnezeu este un judecător drept, un Dumnezeu care Se mânie în orice vreme.

¹²Dacă cel rău nu se întoarce la Dumnezeu, Dumnezeu își ascute sabia, Își încordează arcul, și-l ochește,

Deut 32.41;

¹³îndreptă asupra lui săgeți omorâtoare și-i aruncă săgeți arzătoare!

Deut 32.23-42;Ps 64.7;

¹⁴Iată că cel rău pregătește răul, zămislește fărădelegea, și naște înșelăciunea:

Iov 15.35;Isa 33.11;Isa 59.4;Iac 1.15;

¹⁵face o groapă, o sapă, și tot el cade în groapa pe care a făcut-o.

Est 7.10;Iov 4.8;Ps 9.15;Ps 10.2;Ps 35.8;Ps 94.23;Ps 141.10;Prov 5.22;
Prov 26.27;Ecl 10.8;

¹⁶Fărădelegea pe care a urzit-o, se întoarce asupra capului lui, și silnicia pe care a făcut-o, se pogoară înapoi pe țeasta capului lui.

1Împ 2.32;Est 9.25;

17Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui, și voi cânta Numele Domnului, Numele Celui Prea Înalt.

8

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe Ghitit.
Un psalm al lui David.*

1Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! Slava Ta se înalță mai presus de ceruri.

Ps 148.13;Ps 113.4;

2Din gura copiilor și a celor ce sug la țâță, Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva potrivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare.

Mat 11.25;Mat 21.16;1Cor 1.27;Ps 44.14;

3Când privesc cerurile - lucrarea mâinilor Tale - luna și stelele pe care le-ai făcut,

Ps 111.12;

4îmi zic: "Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?"

Iov 7.17;Ps 144.3;Evr 2.6;

5L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste.

6l-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui:

Gen 1.26-28;1Cor 15.27;Evr 2.8;

7oile și boii laolaltă, fiarele câmpului,

8păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.

9Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

Ps 8.1;

*Către mai marele cântăreților.
Se cântă ca și "Mori pentru fiul".
Un psalm al lui David.*

¹Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, voi istorisi toate minunile Lui.

**²Voi face din Tine bucuria și veselia mea, voi cânta Numele tău,
Dumnezeule Prea Înalte,**

Ps 5.11;Ps 56.2;Ps 83.18;

³pentru că vrăjmașii mei dau înapoi, se clatină, și pier dinaintea Ta.

**⁴căci Tu îmi sprijinești dreptatea și pricina mea, și stai pe scaunul Tău de
domnie ca un judecător drept.**

**⁵Tu pedepsești neamurile, nimicești pe cel rău, le ștergi numele pentru
totdeauna și pe vecie.**

Deut 9.14;Prov 10.7;

**⁶S-au dus vrăjmașii! N-au rămas din ei decât niște dărâmături veșnice!
Niște cetăți dărâmate de Tine! Li s-a șters pomenirea!**

**⁷Ei s-au dus, dar Domnul împărătește în veac, și Și-a pregătit scaunul de
domnie pentru judecată.**

Ps 102.12-26;Evr 1.11;

⁸El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire.

Ps 96.13;Ps 98.9;

⁹Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.

Ps 32.7;Ps 37.39;Ps 46.1;Ps 91.2;

**¹⁰Cei ce cunosc Numele Tău, se încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei
ce Te caută, Doamne!**

Ps 91.14;

**¹¹Cântați Domnului, care împărătește în Sion, vestiți printre popoare
isprăvile Lui!**

Ps 107.22;

¹²Căci El răzbună sângele vărsat, și Își aduce aminte de cei nenorociți, nu uită strigătele lor.

Gen 9.5;

¹³Ai milă de mine, Doamne! Vezi ticăloșia în care mă aduc vrăjmașii mei, și ridică-mă din porțile morții,

¹⁴ca să vestesc toate laudele Tale, în porțile fiicei Sionului, și să mă bucur de mântuirea Ta.

Ps 13.5;Ps 20.5;Ps 35.9;

¹⁵Neamurile cad în groapa pe care au făcut-o, și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.

Ps 7.15-16;Ps 35.8;Ps 57.6;Ps 94.23;Prov 5.22;Prov 22.8;Prov 26.27;

¹⁶Domnul Se arată, face dreptate, și prinde pe cel rău în lucrul mâinilor lui. (Joc de instrumente. Oprire.)

Ex 7.5;Ex 14.4-31;Ps 19.14;Ps 92.3;

¹⁷Cei răi se întorc la locuința morților: toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

Iov 8.13;Ps 50.22;

¹⁸Căci cel nenorocit nu este uitat pe vecie, nădejdea celor sărmani nu piere pe vecie.

Ps 9.12;Ps 12.5;Prov 23.18;Prov 24.14;

¹⁹Scoală-Te, Doamne, ca să nu biruie omul; neamurile să fie judecate înaintea Ta!

²⁰Aruncă groaza în ei, Doamne, ca să știe popoarele că nu sunt decât oameni! (Oprire.)

10

¹Pentru ce stai așa de departe, Doamne? Pentru ce Te ascunzi la vreme de necaz?

²Cel rău, în mândria lui, urmărește pe cei nenorociți, și ei cad jertfă curselor urzite de el.

Ps 7.16;Ps 9.15-16;Prov 5.22;

³Căci cel rău se făleşte cu pofta lui, iar răpitorul batjocoreşte și nesocoteşte pe Domnul.

Ps 94.4;Prov 28.4;Rom 1.32;

⁴Cel rău zice cu trufie: "Nu pedepsește Domnul! Nu este Dumnezeu!" Iată toate gândurile lui.

Ps 14.2;Ps 14.1;Ps 53.1;

⁵Treburile îi merg bine în orice vreme; judecățile Tale sunt prea înalte pentru el, ca să le poată vedea, și suflă cu dispreț împotriva tuturor potrivnicilor lui.

Prov 24.7;Isa 26.11;Ps 12.5;

⁶El zice în inima lui: "Nu mă clatin, în veci sunt scutit de nenorocire!"

Ps 30.6;Ecl 8.11;Isa 56.12;Apoc 18.7;

⁷Gura îi este plină de blesteme, de înșelătorii și de vicleșuguri; și sub limbă are răutate și fărădelege.

Rom 3.14;Iov 20.12;Ps 12.2;

⁸Stă la pândă lângă sate, și ucide pe cel nevinovat în locuri dosnice: ochii lui pândesc pe cel nenorocit.

Hab 3.14;Ps 17.11;

⁹Stă la pândă în ascunzătoarea lui, ca leul în vizuină: stă la pândă să prindă pe cel nenorocit. Îl prinde, și-l trage în lațul lui:

Ps 17.12;Mic 7.2;

¹⁰se îndoiaie, se pleacă, și-i cad săracii în gheare!

¹¹El zice în inima lui: "Dumnezeu uită! Își ascunde Fața și în veac nu va vedea!"

Iov 22.13;Ps 73.11;Ps 94.7;Ezec 8.12;Ezec 9.9;

¹²Scoală-Te, Doamne, Dumnezeule, ridică mâna! Nu uita pe cei nenorociți!

Mic 5.9;

¹³Pentru ce să hulească cel rău pe Dumnezeu? Pentru ce să zică în inima lui că Tu nu pedepsești?

¹⁴Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința, ca să iei în mână pricina lor. În nădejdea Ta se lasă cel nenorocit, și Tu vii în ajutor orfanului.

2Tim 1.12; 1Pet 4.19; Ps 68.5; Osea 14.3;

¹⁵Zdrobește brațul celui rău, pedepsește-i fărădelegile, ca să piară din ochii Tăi!

Ps 37.17;

¹⁶Domnul este Împărat în veci de veci; neamurile sunt nimicite din țara Lui.

Ps 29.10; Ps 145.13; Ps 146.10; Ier 10.10; Plân 5.19; Dan 4.34; Dan 6.26; 1Tim 1.17;

¹⁷Tu auzi rugăciunile celor ce suferă, Doamne! Le întărești inima, îți pleci urechea spre ei,

1Cron 29.18;

¹⁸ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit, și ca să nu mai insufle groaza omul cel luat din pământ.

Ps 82.3; Isa 11.4;

11

Către mai marele cântăreților. Făcut de David.

¹La Domnul găsesc scăpare! Cum puteți să-mi spuneți: "Fugi în munții voștri, ca o pasăre?"

Ps 56.11; 1Sam 26.19-20;

²Căci iată că cei răi încordează arcul, își potrivesc săgeata pe coardă, ca să tragă pe ascuns celor cu inima curată.

Ps 64.3-4; Ps 21.12;

³Și când se surpă temeliile, ce ar putea să mai facă cel neprihănit?

Ps 82.5;

⁴Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

Hab 2.20; Ps 2.4; Isa 66.1; Mat 5.34; Mat 23.22; Fapt 7.49; Apoc 4.2; Ps 33.13; Ps 34.15-16; Ps 66.7;

⁵Domnul cearcă pe cel neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe cel ce iubește silnicia.

Gen 22.1;Isac 1.12;

⁶Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul de care au ei parte.

Gen 19.24;Ezec 38.22;Gen 43.34;1Sam 1.4;1Sam 9.23;Ps 75.8;

⁷Căci Domnul este drept, iubește dreptatea, și cei neprihăniți privesc Fața Lui.

Ps 45.7;Ps 146.8;Iov 36.7;Ps 33.18;Ps 34.15;1Pet 3.12;

12

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe harfa cu opt coarde.
Un psalm al lui David.*

¹Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor.

Isa 57.1;Mic 7.2;

²Oamenii își spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri lingușitoare, vorbesc cu inimă prefăcută.

Ps 10.7;Ps 28.3;Ps 62.4;Ier 9.8;Rom 16.18;

³Nimicească Domnul toate buzele lingușitoare, limba care vorbește cu trufie,

1Sam 2.3;Ps 17.10;Dan 7.8-25;

⁴pe cei ce zic: "Suntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sunt cu noi: cine ar putea să fie stăpân peste noi?"

⁵"Pentru că cei nenorociți sunt asupriți și pentru că săracii gem, acum", zice Domnul, "Mă scol, și aduc mântuire celor obijduiți."

Ex 3.7-8;Isa 33.10;Ps 10.5;

⁶Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ, și curățit de șapte ori. -

2Sam 22.31;Ps 18.30;Ps 19.8;Ps 119.140;Prov 30.5;

⁷Tu, Doamne, îi vei păzi, și-i vei apăra de neamul acesta pe vecie.

⁸Pretutindeni mișună cei răi, când domnește ticăloșia printre fiii oamenilor.

13

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

¹Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat? Până când Îți vei ascunde Fața de mine?

Deut 31.17; Iov 13.24; Ps 44.24; Ps 88.14; Ps 89.46; Isa 59.2;

²Până când voi avea sufletul plin de griji, și inima plină de necazuri în fiecare zi? Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?

³Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții,

Ezra 9.8; Ier 51.39;

⁴ca să nu zică vrăjmașul meu: "L-am biruit!" Și să nu se bucure potrivnicii mei, când mă clatin.

Ps 25.2; Ps 35.19; Ps 38.16;

⁵Eu am încredere în bunătatea Ta, sunt cu inima veselă, din pricina mântuirii Tale:

Ps 33.21;

⁶cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!

Ps 116.7; Ps 119.17;

14

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

¹Nebunul zice în inima lui: "Nu este Dumnezeu!" S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este nici unul care să facă binele.

Ps 10.4; Ps 53.1; Gen 6.11-12; Rom 3.10;

²Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu.

Ps 33.13;Ps 102.19;

³Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.

Rom 3.10-12;

⁴Și-au pierdut mintea toți cei ce săvârșesc fărădelegea, de mănâncă pe poporul Meu, cum mănâncă pâinea, și nu cheamă pe Domnul?

Ier 10.25;Amos 8.4;Mic 3.3;Ps 79.6;Isa 64.7;

⁵Ei vor tremura de spaimă, când Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit.

⁶Râdeți voi de nădejdea celui nenorocit... dar scăparea lui este Domnul.

Ps 9.9;Ps 142.5;

⁷O! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!... Când va întoarce Domnul înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli, și Israel se va bucura.

Iov 42.10;Ps 126.1;

15

Un psalm al lui David.

¹Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?

Ps 24.3;Ps 2.6;Ps 3.4;

²- Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu, și spune adevărul din inimă.

Isa 33.15;Zah 8.16;Efes 4.25;

³Acela nu clevetește cu limba lui, nu face rău semenului său, și nu aruncă ocară asupra aproapelui său.

Lev 19.16;Ps 34.13;Ex 23.1;

⁴El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe cei ce se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui.

Est 3.2;Jud 11.35;

⁵El nu-și dă banii cu dobândă, și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa, nu se clatină niciodată.

Ex 22.25; Lev 25.36; Deut 23.19; Ezec 18.8; Ezec 22.12; Ex 23.8; Deut 16.19; Ps 16.8; 2Pet 1.10;

16

O cântare a lui David.

¹Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine mă încred.

Ps 25.20;

²Eu zic Domnului: "Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!"

Iov 22.2-3; Iov 35.7-8; Ps 50.9; Rom 11.35;

³Sfinții, care sunt în țară, oamenii evlavioși, sunt toată plăcerea mea.

⁴Idolii se înmulțesc, oamenii aleargă după dumnezei străini, dar eu n-aduc jertfele lor de sânge, și nu pun numele lor pe buzele mele.

Ex 23.13; Ios 23.7; Osea 2.16-17;

⁵Domnul este partea mea de moștenire și paharul meu, Tu îmi îndrepti sorțul meu.

Deut 32.9; Ps 73.26; Ps 119.57; Ps 142.5; Ier 10.16; Plân 3.24; Ps 11.6;

⁶O moștenire plăcută mi-a căzut la sorț, o frumoasă moșie mi-a fost dată.

⁷Eu binecuvântez pe Domnul, care mă sfătuiește, căci până și noaptea îmi dă îndemnuri inima.

Ps 17.3;

⁸Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

Fapt 2.25; Ps 73.23; Ps 110.5; Ps 121.5; Ps 15.5;

⁹De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se înveselește, și trupul mi se odihnește în liniște.

Ps 30.12; Ps 57.8;

¹⁰Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.

Ps 49.15;Fapt 2.27-31;Fapt 13.35;Lev 19.28;Num 6.6;

¹¹Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse, și desfătări veșnice în dreapta Ta.

Mat 7.14;Ps 17.15;Ps 21.6;Mat 5.8;1Cor 13.12;1Ioan 3.2;Ps 36.8;

17

O rugăciune a lui David.

¹Doamne, ascultă-mi pricina nevinovată, ia aminte la strigătele mele, pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute!

²Să se arate dreptatea mea înaintea Ta, și să privească ochii Tăi neprihănirea mea!

³Dacă îmi vei încerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic: căci ce-mi iese din gură, aceea și gândesc.

Ps 16.7;Iov 23.10;Ps 26.2;Ps 66.10;Ps 139.2;Zah 13.9;Mal 3.2-3;1Pet 1.7;

⁴Cât privește legăturile cu oamenii, eu, după cuvântul buzelor Tale, mă feresc de calea celor asupritori;

⁵pașii mei stau neclintiți pe cărările Tale, și nu mi se clatină picioarele.

Ps 119.133;

⁶Strig către Tine, căci m-ascuți, Dumnezeule! Pleacă-Ți urechea spre mine, ascultă cuvântul meu!

Ps 116.2;

⁷Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost, și-i izbăvești de potrivnicii lor, prin dreapta Ta!

Ps 31.21;

⁸Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale,

Deut 32.10;Zah 2.8;Rut 2.12;Ps 36.7;Ps 57.1;Ps 61.4;Ps 63.7;Ps 91.1-4;Mat 23.37;

⁹de cei răi, care mă prigonesc, de vrăjmașii mei de moarte, care mă împresoară.

¹⁰Ei își închid inima, au cuvintele semețe în gură.

Deut 32.15;Iov 15.27;Ps 73.7;Ps 119.70;1Sam 2.3;Ps 31.18;

¹¹Se țin de pașii mei, mă înconjoară chiar, mă pândesc ca să mă trântescă la pământ.

1Sam 23.26;Ps 10.8-10;

¹²Parcă ar fi un leu lacom după pradă, un pui de leu, care stă la pândă în culcușul lui.

¹³Scoală-te, Doamne, ieși înaintea vrăjmașului, doboară-! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta!

Isa 10.5;

¹⁴Scapă-mă de oameni, cu mâna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, care își au partea lor în viața aceasta, și cărora le umpli pântecul cu bunătățile Tale. Copiii lor sunt sătui și prisosul lor îl lasă pruncilor lor.

Ps 73.12;Luc 16.25;Iac 5.5;

¹⁵Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea Fața Ta: cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău.

1Ioan 3.2;Ps 4.6-7;Ps 16.11;Ps 65.4;

18

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David, robul Domnului.
El a spus Domnului cuvintele cântării acesteia,
când l-a scăpat Domnul din mâna tuturor dușmanilor săi
și din mâna lui Saul.
El a zis:*

¹Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!

Ps 144.1;

²Doamne, Tu ești stânca mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeuule, Tu ești stânca mea, în care mă ascund, scutul meu, tăria care mă scapă, și întăritura mea!

Evr 2.13;

³Eu strig: "Lăudat să fie Domnul!" și sunt izbăvit de vrăjmașii mei.

Ps 76.4;

⁴Mă înconjuraseră legăturile morții, și mă îngroziseră râurile pieirii;

Ps 116.3;

⁵mă înfășuraseră legăturile mormântului, și mă prinseseră lațurile morții.

⁶Dar, în strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul, și am strigat către Dumnezeuul meu: din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui.

⁷Atunci s-a zguduit pământul și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat, și s-au clătinat, pentru că El se mâniase.

Fapt 4.31;

⁸Din nările Lui se ridica fum, și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea.

⁹A plecat cerurile, și S-a pogorât: un nor gros era sub picioarele Lui.

Ps 144.5;

¹⁰Călărea pe un heruvim, și zbura, venea plutind pe aripile vântului.

Ps 99.1;Ps 104.3;

¹¹Întunericul Și-l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri.

Ps 97.2;

¹²Din strălucirea, care se răsfârgea înaintea Lui, ieșeau nori, care aruncau grindină și cărbuni de foc.

Ps 97.3;

¹³Domnul a tunat în ceruri, Cel Prea Înalt a făcut să-l răsune glasul, cu grindină și cărbuni de foc.

Ps 29.3;

¹⁴A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăznetului și i-a pus pe fugă.

Ios 10.10;Ps 144.6;Isa 30.30;

¹⁵Atunci s-a văzut albia apelor, și s-au descoperit temeliile lumii, la mustrea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale.

Ex 15.8;Ps 106.9;

¹⁶El Și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari;

Ps 144.7;

¹⁷m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, care erau mai tari decât mine.

¹⁸Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strâmtorării mele; dar Domnul a fost sprijinul meu.

¹⁹El m-a scos la loc larg, și m-a scăpat, pentru că mă iubește.

Ps 31.8;Ps 118.5;

²⁰Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele:

1Sam 24.19;

²¹căci am păzit căile Domnului, și n-am păcătuit împotriva Dumnezeului meu.

²²Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, și nu m-am depărtat de la legile Lui.

²³Am fost fără vină față de El, și m-am păzit de fărădelegea mea.

²⁴De aceea, Domnul mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

1Sam 26.23;

²⁵Cu cel bun Tu Te arăți bun, cu omul neprihănit Te arăți neprihănit;

Împ 8.32;

²⁶cu cel curat Te arăți curat, și cu cel stricat Te porți după stricăciunea lui.

Lev 26.23-28;Prov 3.34;

²⁷Tu mântuiești pe poporul care se smerește, și smerești privirile trufașe.

Ps 101;Prov 6.17;

²⁸Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul, Dumnezeul meu, îmi luminează întunericul meu.

Iov 18.6;

29 Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste un zid întărit.

30 Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, Cuvântul Domnului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El.

Deut 32.4; Dan 4.37; Apoc 15.3; Ps 12.6; Ps 119.140; Prov 30.5; Ps 17.7;

31 Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul, și cine este o stâncă, afară de Dumnezeul nostru?

Deut 32.31-39; 1Sam 2.2; Ps 86.8; Isa 45.5;

32 Dumnezeu mă încinge cu putere, și mă povățuiește pe calea cea dreaptă.

Ps 91.2;

33 El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, și mă așează pe înălțimile mele (Cetățuile de pe munți.).

2Sam 2.18; Hab 3.19; Deut 32.13; Deut 33.29;

34 El îmi deprinde mâinile la luptă, așa că brațele mele întind arcul de aramă.

Ps 144.1;

35 Tu îmi dai scutul mântuirii Tale, dreapta Ta mă sprijinește, și îndurarea Ta mă face mare.

36 Tu lărgești drumul sub pașii mei, și nu-mi alunecă gleznele.

Prov 4.12;

37 Urmăresc pe vrăjmașii mei, îi ajung, și nu mă întorc până nu-i nimicesc.

38 Îi zdrobesc, de nu pot să se mai ridice: ei cad sub picioarele mele.

39 Tu mă încingi cu putere pentru luptă, și răpui pe potrivnicii mei sub picioarele mele.

40 Tu faci pe vrăjmașii mei să dea dosul înaintea mea, și eu nimicesc pe cei ce mă urăsc.

41 Ei strigă, dar n-are cine să-i scape! Strigă către Domnul, dar nu le răspunde!

Iov 27.9; Iov 35.12; Prov 1.28; Isa 1.15; Ier 11.11; Ier 14.12; Ezech 8.18; Mic 3.4; Zah 7.13;

42Îi pisez ca praful, pe care-l ia vântul, îi calc în picioare ca noroiul de pe ulițe.

Zah 10.5;

43Tu mă scapi din neînțelegerile poporului; mă pui în fruntea neamurilor; un popor, pe care nu-l cunoșteam, îmi este supus.

2Sam 2.9-10;2Sam 3.1;2Sam 8;Isa 52.15;Isa 55.5;

44El ascultă de mine la cea dintâi poruncă, fiii străinului mă lingușesc.

Deut 33.29;Ps 66.3;Ps 81.15;Mic 7.17;

45Fiilor străinului li se înmoaie inima de mine, și ies tremurând din cetățuile lor.

46Trăiască Domnul, și binecuvântată să fie Stânca mea! Mărit să fie Dumnezeul mântuirii mele,

47Dumnezeu, răzbunătorul meu, care îmi supune popoarele,

Ps 47.3;

48și mă izbăvește de vrăjmașii mei! Tu mă înalți mai presus de potrivnicii mei, mă scapi de omul asupritor.

Ps 59.1;

49De aceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, voi cânta spre slava Numelui Tău.

Rom 15.9;

50El dă mari izbăviri împăratului Său, și dă îndurare unsului Său: lui David, și seminței lui, pe vecie.

Ps 144.10;2Sam 7.13;

19

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

1Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.

Gen 1.6;Isa 40.22;Rom 1.19-20;

²O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.

³Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:

⁴dar răsunetul lor străbate tot pământul, și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri El a întins un cort soarelui.

Rom 10.18;

⁵Și soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz:

Ecl 1.5;

⁶răsare la un capăt al cerurilor, și își isprăvește drumul la celălalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.

⁷Legea Domnului este desăvârșită, și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.

Ps 111.7;

⁸Orânduirile Domnului sunt fără prihană, și înveselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii.

Ps 12.6;Ps 13.3;

⁹Frica de Domnul este curată, și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.

¹⁰Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri.

Ps 119.72-127;Prov 8.10-19;Ps 119.103;

¹¹Robul Tău primește și el învățătura de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.

Prov 29.18;

¹²Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!

Ps 40.12;Lev 4.2;Ps 90.8;

¹³Păzește de asemenea pe robul Tău de mândrie, ca să nu stăpânească ea peste mine! Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.

Gen 20.6;1Sam 25.32-39;Ps 119.133;Rom 6.12-14;

**¹⁴Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele, și cugetele inimii mele,
Doamne, Stânca mea și izbăvitorul meu!**

Ps 51.15;Isa 43.14;Isa 44.6;Isa 47.4;1Tes 1.10;

20

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

**¹Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele
Dumnezeului lui Iacov,**

Prov 18.10;

²să-ți trimită ajutor din locașul Său cel Sfânt, și să te sprijinească din Sion!

1Împ 6.16;2Cron 20.8;Ps 73.17;

**³Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mâncare, și să primească
arderile tale de tot! (Oprire.)**

⁴Să-ți dea ce-ți dorește inima, și să-ți împlinească toate planurile tale!

Ps 21.2;

**⁵Atunci noi ne vom bucura de biruința ta, și vom flutura steagul în Numele
Dumnezeului nostru. Domnul să-ți asculte toate dorințele tale!**

Ps 9.14;Ex 17.15;Ps 60.4;

**⁶Știu de acum că Domnul scapă pe unsul Său, și-i va răspunde din ceruri,
din locașul Lui cel Sfânt, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui.**

Ps 2.2;

**⁷Unii se bizuiesc pe carele lor, alții pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele
Domnului, Dumnezeului nostru.**

Ps 33.16-17;Prov 21.31;Isa 31.1;2Cron 32.8;

⁸Ei se îndoiaie și cad; dar noi ne ridicăm și rămânem în picioare.

⁹Scapă, Doamne, pe împăratul, și ascultă-ne când Te chemăm!

21

***Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.***

¹Doamne, împăratul se bucură de ocrotirea puternică, pe care i-o dai Tu. Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău!

²I-ai dat ce-i dorea inima, și n-ai lăsat neîmplinit ce-i cereau buzele.

Ps 20.5-6;Ps 20.4-5;

³Căci i-ai ieșit înaintea cu binecuvântări de fericire, și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat.

2Sam 12.30;1Cron 20.2;

⁴Îți cerea viața, și i-ai dat-o: o viață lungă pentru totdeauna și pe vecie.

Ps 61.5-6;2Sam 7.19;Ps 91.16;

⁵Mare este slava lui în urma ajutorului Tău. Tu pui peste el strălucirea și măreția.

⁶Îl faci pe vecie o pricină de binecuvântări, și-l umpli de bucurie înaintea Feței Tale.

Ps 16.11;Ps 45.7;Fapt 2.28;

⁷Căci împăratul se încrede în Domnul; și bunătatea Celui Prea Înalt îl face să nu se clatine.

Ps 16.8;

⁸Mâna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc,

1Sam 31.3;

⁹și-i vei face ca un cuptor aprins, în ziua când te vei arăta; Domnul îi va nimici în mânia Lui, și-i va mânca focul.

Mal 4.1;Ps 56.1-2;Ps 18.8;Isa 26.11;

¹⁰Le vei șterge sămânța de pe pământ, și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor.

1Împ 13.34;Iov 18.16-19;Ps 37.28;Ps 109.13;Isa 14.20;

¹¹Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbuti.

Ps 2.1;

¹²Căci îi vei face să dea dosul, și vei trage cu arcul tău asupra lor.

¹³Scoală-te, Doamne, cu puterea Ta, și vom cânta și vom lăuda puterea Ta.

22

*Către mai marele cântăreților.
Se cântă ca "cerboaica zorilor".
Un psalm al lui David.*

¹Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit, și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără s-ascuți plângerile mele?

Mat 27.46; Marc 15.34; Evr 5.7;

²Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi: strig și noaptea, și tot n-am odihnă.

³Totuși Tu ești Cel Sfânt, și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

Deut 10.21;

⁴În Tine se încredeau părinții noștri: se încredeau, și-i izbăveai.

⁵Strigau către Tine, și erau scăpați; se încredeau în Tine, și nu rămâneau de rușine.

Ps 25.2-3; Ps 31.1; Ps 71.1; Isa 49.23; Rom 9.33;

⁶Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor.

Iov 25.6; Isa 41.14; Isa 53.3;

⁷Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:

Mat 27.39; Marc 15.29; Luc 23.35; Iov 16.4; Ps 109.25;

⁸"S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!" -

Mat 27.43; Ps 91.14;

⁹Da, Tu m-ai scos din pântecul mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țâțele mamei mele;

Ps 71.6;

¹⁰de când eram la sânul mamei, am fost sub paza Ta, din pântecel mamei ai fost Dumnezeuul meu.

Isa 46.3;Isa 49.1;

¹¹Nu Te depărta de mine, căci s-apropie necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor.

¹²O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.

Deut 32.14;Ps 68.30;Ezec 39.18;Amos 4.1;

¹³Își deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfâșie și răcnește.

Iov 16.10;Ps 35.21;Plân 2.16;Plân 3.46;

¹⁴Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara, și se topește înăuntrul meu.

Dan 5.6;Ios 7.5;Iov 23.16;

¹⁵Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipește limba de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.

Prov 17.22;Iov 29.10;Plân 4.4;Ioan 19.28;

¹⁶Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele:

Apoc 22.15;Mat 27.35;Marc 15.24;Luc 23.33;Ioan 19.23;Ioan 19.37;Ioan 20.25;

¹⁷toate oasele aș putea să mi le număr. Ei, însă, pândesc și mă privesc;

Luc 23.27-35;

¹⁸Își împart hainele mele între ei, și trag la sorț pentru cămașa mea.

Luc 23.34;Ioan 19.23-24;

¹⁹Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino degrabă în ajutorul meu!

Ps 22.11;Ps 10.1;

²⁰Scapă-mi sufletul de sabie, și viața din ghearele câinilor!

Ps 22.16;Ps 35.17;

²¹Scapă-mă din gura leului, și scoate-mă din coarnele bivolului!

2Tim 4.17;Isa 34.7;Fapt 4.27;

²²Voi vesti Numele Tău fraților mei, și Te voi lăuda în mijlocul adunării.

Ps 40.9;Evr 2.12;Ioan 20.17;Rom 8.29;

**²³Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L! Voi toți, sămânța lui Iacov, slăviți-L!
Cutremurați-vă înaintea Lui, voi toți, sămânța lui Israel!**

Ps 135.19-20;

²⁴Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit, și nu-Și ascunde Fața de el, ci îl ascultă când strigă către El.

Evr 5.7;

²⁵În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: și-mi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de Tine.

Ps 35.18;Ps 40.9-10;Ps 111.1;Ps 66.13;Ps 116.14;Ecl 5.4;

²⁶Cei săraci vor mânca și se vor sătura, cei ce caută pe Domnul, Îl vor lăuda: veselă să vă fie inima pe vecie!

Lev 7.11-16;Ps 69.32;Isa 65.13;Ioan 6.51;

²⁷Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.

Ps 2.8;Ps 72.11;Ps 86.9;Ps 98.3;Isa 49.6;Ps 96.7;

²⁸Căci a Domnului este împărăția: El stăpânește peste neamuri.

Ps 47.8;Obad 21;Zah 14.9;Mat 6.13;

²⁹Toți cei puternici de pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se pogoară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața.

Ps 45.12;Isa 26.19;Filp 2.10;

³⁰O sămânță de oameni li va sluji; și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei.

Ps 87.6;Ps 78.6;Ps 86.9;Ps 102.18;

³¹Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște.

Isa 60.3;Rom 3.21-22;

23

O cântare a lui David.

¹Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

Isa 40.11;Ier 23.4;Ezec 34.11-23;Ioan 10.11;1Pet 2.25;Apoc 7.17;Filp 4.19;

²El mă paște în pășuni verzi, și mă duce la ape de odihnă;

Ezec 34.14;Apoc 7.17;

³Îmi înviorează sufletul, și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.

Ps 5.8;Ps 31.3;Prov 8.20;

⁴Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie.

Iov 3.5;Iov 10.21-22;Iov 24.17;Ps 44.19;Ps 3.6;Ps 27.1;Ps 118.6;Isa 43.2;

⁵Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.

Ps 104.15;Ps 92.10;

⁶Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.

24

Un psalm al lui David.

¹Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!

Ex 9.29;Ex 19.5;Deut 10.14;Iov 41.11;Ps 50.12;1Cor 10.26-28;

²Căci El l-a întemeiat pe mări, și l-a întărit pe râuri.

Gen 1.9;Iov 38.6;Ps 104.5;Ps 136.6;2Pet 3.5;

³Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt? -

Ps 15.1;

⁴Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele.

Isa 33.15-16; Iov 17.9; 1Tim 2.8; Mat 5.8; Ps 15.4;

⁵Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeuul mântuirii lui.

⁶Iată partea de moștenire a celor ce-L cheamă, a celor ce caută Fața Ta, Dumnezeuul lui Iacov. -

Ps 27.8; Ps 105.4;

⁷Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să între Împăratul slavei! -

Isa 26.2; Ps 97.6; Hag 2.7; Mal 3.1; 1Cor 2.8;

⁸"Cine este acest Împărat al slavei?" - Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte.

⁹Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți veșnice, ca să între Împăratul slavei! -

¹⁰"Cine este acest Împărat al slavei?" - Domnul oștirilor: El este Împăratul slavei! - (Oprire).

25

Un psalm al lui David.

¹La Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

Ps 86.4; Ps 143.8; Plân 3.41;

²În Tine, Dumnezeule, mă încred: să nu fiu dat de rușine, ca să nu se bucure vrăjmașii mei de mine!

Ps 22.5; Ps 31.1; Ps 34.8; Isa 28.16; Isa 49.23; Rom 10.11; Ps 13.4;

³Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi dați de rușine: ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără temei.

⁴Arată-mi, Doamne, căile Tale, și învață-mă cărările Tale.

Ex 33.13; Ps 5.8; Ps 27.11; Ps 86.11; Ps 119; Ps 143.8-10;

⁵Povățuiește-mă în adevărul Tău, și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea!

⁶Adu-Ți aminte, Doamne, de îndurarea și bunătatea Ta; căci sunt veșnice.

Ps 103.17;Ps 106.1;Ps 107.1;Isa 63.15;Ier 33.11;

⁷Nu-Ți aduce aminte de greșelile din tinerețea mea, nici de fărădelegile mele; ci adu-Ți aminte de mine, după îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne!

Iov 13.26;Iov 20.11;Ier 3.25;Ps 51.1;

⁸Domnul este bun și drept: de aceea arată El păcătoșilor calea.

⁹El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa.

¹⁰Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie, pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui.

¹¹Pentru Numele Tău, Doamne, iartă-mi fărădelegea, căci mare este!

Ps 31.3;Ps 79.9;Ps 109.21;Ps 143.11;Rom 5.20;

¹²Cine este omul, care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arată calea pe care trebuie s-o aleagă.

Ps 37.23;

¹³El va locui în fericire, și sămânța lui va stăpâni țara.

Prov 19.23;Ps 37.11-29;

¹⁴Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legământul făcut cu El le dă învățătură.

Prov 3.32;Ioan 7.17;Ioan 15.15;

¹⁵Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, căci El îmi va scoate picioarele din laț.

Ps 141.8;

¹⁶Privește-mă și ai milă de mine, căci sunt părăsit și nenorocit.

Ps 69.16;Ps 86.16;

¹⁷Neliniștea inimii mele crește: scoate-mă din necazul meu!

¹⁸Uită-Te la ticăloșia și truda mea, și iartă-mi toate păcatele mele.

2Sam 16.12;

¹⁹Vezi cât de mulți sunt vrăjmașii mei, și cu ce ură mare mă urmăresc.

²⁰Păzește-mi sufletul, și scapă-mă! Nu mă lăsa să fiu dat de rușine când mă încred în Tine!

Ps 25.2;

²¹Să mă ocrotească nevinovăția și neprihănirea, când îmi pun nădejdea în Tine!

²²Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Ps 130.8;

26

Un psalm al lui David.

¹Fă-mi dreptate, Doamne, căci umblu în nevinovăție, și mă încred în Domnul, fără șovăire.

Ps 7.8;Ps 26.11;2Împ 20.3;Prov 20.7;Ps 28.7;Ps 31.14;Prov 29.25;

²Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, trece-mi prin cuptorul de foc rărunchii și inima!

Ps 7.9;Ps 17.3;Ps 66.10;Ps 139.23;Zah 13.9;

³Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei, și umblu în adevărul Tău.

2Împ 20.3;

⁴Nu șed împreună cu oamenii mincinoși, și nu merg împreună cu oamenii vicleni.

Ps 1.1;Ier 15.17;

⁵Urăsc adunarea celor ce fac răul, și nu stau împreună cu cei răi.

Ps 31.6;Ps 139.21-22;Ps 1.1;

⁶Îmi spăl mâinile în nevinovăție, și așa înconjur altarul Tău, Doamne,

Ex 30.19-20;Ps 73.13;1Tim 2.8;

⁷ca să izbucnesc în mulțumiri, și să istorisesc toate minunile Tale.

⁸Doamne, eu iubesc locașul Casei Tale, și locul în care locuiește slava Ta.

Ps 27.4;

⁹Nu-mi lua sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața cu oamenii care varsă sânge,

1Sam 25.29;Ps 28.3;

¹⁰ale căror mâini sunt nelegiuite, și a căror dreaptă este plină de mită!

Ex 23.8;Deut 16.19;1Sam 8.3;Isa 33.15;

¹¹Eu umblu în neprihănire; izbăvește-mă, și ai milă de mine!

Ps 26.1;

¹²Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă: voi binecuvânta pe Domnul în adunări.

Ps 40.2;Ps 27.11;Ps 22.22;Ps 107.32;Ps 111.1;

27

Un psalm al lui David.

¹Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică?

Ps 84.11;Isa 60.19-20;Mic 7.8;Ex 15.2;Ps 62.2-6;Ps 118.14-21;Isa 12.2;

²Când înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei - prigonitorii și vrăjmașii mei - se clatină și cad.

Ps 14.4;

³Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aş fi.

Ps 3.6;

⁴Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aş vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului, și să mă minunez de Templul Lui.

Ps 26.8;Ps 65.4;Luc 2.37;Ps 90.17;

⁵Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui, și mă va înălța pe o stâncă.

Ps 31.20;Ps 83.3;Ps 91.1;Isa 4.6;Ps 40.2;

⁶Iată că mi se și înălță capul peste vrăjmașii mei, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lăuda pe Domnul.

Ps 3.3;

⁷Ascultă-mi, Doamne, glasul când Te chem: ai milă de mine și ascultă-mă!

⁸Inima îmi zice din partea Ta: "Caută Fața Mea!" Și Fața Ta, Doamne, o caut!

Ps 24.6;Ps 105.4;

⁹Nu-mi ascunde Fața Ta, nu îndepărta cu mânie pe robul Tău! Tu ești ajutorul meu, nu mă lăsa, nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele!

Ps 69.17;Ps 143.7;

¹⁰Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește.

Isa 49.15;

¹¹Învăță-mă, Doamne, calea Ta, și povățuiește-mă pe cărarea cea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei.

Ps 25.4;Ps 86.11;Ps 119;

¹²Nu mă lăsa la bunul plac al potrivnicilor mei! Căci împotriva mea se ridică niște martori mincinoși, și niște oameni, care nu suflă decât asupra.

Ps 35.25;1Sam 22.9;2Sam 16.7-8;Ps 35.11;Fapt 9.1;

¹³O! dacă n-aș fi încredințat că voi vedea bunătatea Domnului pe pământul celor vii!...

Ps 56.13;Ps 116.9;Ps 142.5;Ier 11.19;Ezec 26.20;

¹⁴Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima, și nădăjduiește în Domnul!

Ps 31.24;Ps 62.1-5;Ps 130.5;Isa 25.9;Hab 2.3;

¹Doamne, către Tine strig. Stânca mea! Nu rămâne surd la glasul meu, ca nu cumva, dacă Te vei depărta fără să-mi răspunzi, să ajung ca cei ce se pogoară în groapă.

Ps 83.1;Ps 88.4;Ps 143.7;

²Ascultă glasul rugăciunilor mele, când strig către Tine, și când îmi ridic mâinile spre locașul Tău cel Sfânt.

1Împ 6.22-23;1Împ 8.28-29;Ps 5.7;Ps 138.2;

³Nu mă lua de pe pământ împreună cu cei răi și cu oamenii nelegiuiți, care vorbesc de pace aproapelui lor și, când colo, au răutate în inimă.

Ps 26.9;Ps 12.2;Ps 55.21;Ps 62.4;Ier 9.8;

⁴Răsplătește-le după lucrările lor și după răutatea faptelor lor, răsplătește-le după lucrarea mâinilor lor! Dă-le plata care li se cuvine!

2Tim 4.14;Apoc 18.6;

⁵Căci ei nu iau aminte la lucrările Domnului, la lucrarea mâinilor Lui. Să-i doboare și să nu-i mai scoale!

Iov 34.27;Isa 5.12;

⁶Binecuvântat să fie Domnul, căci ascultă glasul rugăciunilor mele.

⁷Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima, și sunt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima, și-L laud prin cântările mele.

Ps 18.2;Ps 13.5;Ps 22.4;

⁸Domnul este tăria poporului Său, El este Stânca izbăvitoare a unsului Său.

Ps 20.6;

⁹Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvântează moștenirea Ta! Fii păstorul și sprijinitorul lor în veci.

Deut 9.29;1Împ 8.51-53;Ezra 1.4;

29

Un psalm al lui David.

¹Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste.

1Cron 16.28-29;Ps 96.7-9;

²Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!

2Cron 20.21;

³Glasul Domnului răsună pe ape, Dumnezeuul slavei face să bubuie tunetul: Domnul este pe ape mari.

lov 37.4-5;

⁴Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreț.

⁵Glasul Domnului sfărâmă cedrii; Domnul sfărâmă cedrii Libanului;

Isa 2.13;

⁶îi face să sară ca niște viței, și Libanul și Sirionul sar ca niște pui de bivoli.

Ps 114.4;Deut 3.9;

⁷Glasul Domnului face să țâșnească flăcări de foc,

⁸glasul Domnului face să se cutremure pustia; Domnul face să tremure pustia Cades.

Num 13.26;

⁹Glasul Domnului face pe cerboaiice să nască; El despoaie pădurile; în locașul Lui totul strigă: "Slavă!"

lov 39.1-3;

¹⁰Domnul stătea pe scaunul Lui de domnie când cu potopul, și Domnul împărățește în veci pe scaunul Lui de domnie.

Gen 6.17;lov 38.8-25;Ps 10.16;

¹¹Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvântează pe poporul Său cu pace.

Ps 28.8;

30

*Un psalm.
O cântare pentru sfințirea Casei Domnului,
făcută de David.*

¹Te înalț, Doamne, căci m-ai ridicat, și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

Ps 28.9;Ps 25.2;Ps 35.19-24;

²Doamne, Dumnezeule, eu am strigat către Tine, și Tu m-ai vindecat.

Ps 6.2;Ps 103.3;

³Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din locuința morților, Tu m-ai adus la viață din mijlocul celor ce se pogoară în groapă.

Ps 86.13;Ps 28.1;

⁴Cântați Domnului, voi cei iubiți de El, măriți prin laudele voastre Numele Lui cel Sfânt!

1Cron 16.4;Ps 97.12;

⁵Căci mânia Lui ține numai o clipă, dar îndurarea Lui ține toată viața: seara vine plânsul, iar dimineața veselie.

Ps 103.9;Isa 26.20;Isa 54.7-8;2Cor 4.17;Ps 63.3;Ps 126.5;

⁶Când îmi mergea bine, ziceam: "Nu mă voi clătina niciodată!"

Iov 29.18;

⁷Doamne, prin bunăvoința Ta mă așezasei pe un munte tare... dar Ți-ai ascuns Fața, și m-am tulburat.

Ps 104.29;

⁸Doamne, eu am strigat către tine, și m-am rugat Domnului, zicând:

⁹"Ce vei câștiga dacă-mi verși sângele, și mă pogori în groapă? Poate să Te laude țărâna? Poate ea să vestească credințioșia Ta?

Ps 6.5;Ps 88.11;Ps 115.17;Ps 118.17;Isa 38.18;

¹⁰Ascultă, Doamne, ai milă de mine! Doamne, ajută-mă!" -

¹¹Și mi-ai prefăcut tânguiri în veselie, mi-ai dezlegat sacul de jale, și m-ai încins cu bucurie,

2Sam 6.14;Isa 61.3;Ier 31.4;

¹²pentru ca inima mea să-Ți cânte, și să nu stea mută. Doamne, Dumnezeule, eu pururea Te voi lăuda!

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

¹Doamne, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată. Izbăvește-mă, în dreptatea Ta!

Ps 22.5;Ps 25.2;Ps 71.1;Isa 49.23;Ps 143.1;

²Pleacă-Ți urechea spre mine, grăbește de-mi ajută! Fii pentru mine o stâncă ocrotitoare, o cetățuie unde să-mi găsesc scăparea!

Ps 71.2;

³Căci Tu ești Stâncă mea, Cetățuia mea, și, pentru Numele Tău, mă vei povățui și mă vei călăuzi.

Ps 18.2;Ps 23.3;Ps 25.11;

⁴Scoate-mă din lațul, pe care mi l-au întins vrăjmașii. Căci Tu ești Ocrotitorul meu!

⁵În mâinile Tale îmi încredințez duhul: Tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeule adevărate!

Luc 23.46;Fapt 7.59;

⁶Eu urăsc pe cei ce se lipesc de idoli deșerți, și mă încred în Domnul.

Iona 2.8;

⁷Fă-mă să mă înveselesc și să mă bucur de îndurarea Ta, căci vezi ticăloșia mea, știi neliniștea sufletului meu,

Ioan 10.27;

⁸și nu mă vei da în mâinile vrăjmașului, ci îmi vei pune picioarele la loc larg.

Deut 32.30;1Sam 17.46;1Sam 24.18;Ps 4.1;Ps 18.19;

⁹Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în strâmtorare: fața, sufletul, și trupul mi s-au topit de întristare;

Ps 6.7;

¹⁰mi se sfârșește viața în durere, și anii în suspine. Mi s-au sleit puterile din pricina fărădelegii mele, și-mi putrezesc oasele!

Ps 32.3;Ps 102.3;

¹¹Din pricina potrivnicilor mei, am ajuns de ocară, de mare ocară pentru vecinii mei, și de groază pentru prietenii mei; cei ce mă văd pe uliță, fug de mine.

Ps 41.8;Isa 53.4;Iov 19.13;Ps 38.11;Ps 88.8-18;Ps 64.8;

¹²Sunt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas sfărâmat.

Ps 88.4-5;

¹³Aud vorbele rele ale multora, văd spaima care domnește împrejur, când se sfătuiesc ei împreună împotriva mea, și uneltesc să-mi ia viața.

Ier 20.10;Ier 6.25;Ier 20.3;Plân 2.22;Mat 27.1;

¹⁴Dar eu mă încred în Tine, Doamne, și zic: "Tu ești Dumnezeul meu!"

¹⁵Soarta mea este în mâna Ta; scapă-mă de vrăjmașii și de prigonitorii mei!

¹⁶Fă să lumineze Fața Ta peste robul Tău, scapă-mă, prin îndurarea Ta!

Num 6.25-26;Ps 4.6;Ps 67.1;

¹⁷Doamne, să nu rămân de rușine când Te chem. Ci să rămână de rușine cei răi, și ei să se pogoare muți în locuința morților!

Ps 25.2;1Sam 2.9;Ps 115.17;

¹⁸Să amuțească buzele mincinoase, care vorbesc cu îndrăzneală, cu trufie și dispreț împotriva celui neprihănit!

Ps 12.3;1Sam 2.3;Ps 94.4;Iuda 15;

¹⁹O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine, și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor!

Isa 64.4;1Cor 2.9;

²⁰Tu îi ascunzi, la adăpostul Feței Tale, de cei ce-i prigonesc, îi ocrotești în cortul Tău de limbile care-i clevetesc.

Ps 27.5;Ps 32.7;Iov 5.21;

²¹Binecuvântat să fie Domnul, căci Și-a arătat în chip minunat îndurarea față de mine: parc-aș fi fost într-o cetate întărită.

Ps 17.7;1Sam 23.7;

22În pornirea mea nehibzuită, ziceam: "Sunt izgonit dinaintea Ta!" Dar Tu ai auzit glasul rugăciunilor mele, când am strigat spre Tine.

1Sam 23.26;Ps 116.11;Isa 38.11-12;Plân 3.54;Iona 2.4;

23Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește aspru pe cei mândri.

Ps 34.9;

24Fiți tari, și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăduiți în Domnul!

Ps 27.14;

32

*Un psalm al lui David.
O cântare.*

1Ferice de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit!

Ps 85.2;Rom 4.6-8;

2Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!

2Cor 5.19;Ioan 1.47;

3Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte.

4Căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vлага cum se usucă pământul de seceta verii.

1Sam 5.6-11;Iov 33.7;Ps 38.2;

5Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!" Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

Prov 28.13;Isa 65.24;Luc 15.18-21-etc;1Ioan 1.9;

6De aceea orice om evlavios să se roage Ție la vreme potrivită! Și chiar de s-ar vărsa ape mari, pe el nu-l vor atinge deloc.

1Tim 1.16;Isa 55.6;Ioan 7.34;

7Tu ești ocrotirea mea, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjură cu cântări de izbăvire.

Ps 9.9;Ps 27.5;Ps 31.20;Ps 119.114;Ex 15.1;Jud 5.1;2Sam 22.1;

⁸"Eu - zice Domnul - te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta."

⁹Nu fiți ca un cal sau ca un catâr fără pricepere, pe care-i strunești cu un frâu și o zăbală cu care-i legi, ca să nu se apropie de tine. -

Prov 26.3;Iac 3.3;Iov 35.11;

¹⁰De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul, este înconjurat cu îndurarea Lui.

Prov 13.21;Rom 2.9;Ps 34.8;Ps 84.12;Prov 16.20;Ier 17.7;

¹¹Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul și înveseliți-vă! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu inima fără prihană!

Ps 64.10;Ps 68.3;

33

¹Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul! Oamenilor fără prihană le stă bine cântarea de laudă.

Ps 32.11;Ps 97.12;Ps 147.1;

²Lăudați pe Domnul cu harfa, lăudați-L cu alăuta cu zece coarde.

Ps 92.3;Ps 144.9;

³Cântați-I o cântare nouă! Faceți să răsunе coardele și glasurile voastre!

Ps 96.1;Ps 98.1;Ps 144.9;Ps 149.1;Isa 42.10;Apoc 5.9;

⁴Căci Cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie.

⁵El iubește dreptatea și neprihănirea; bunătatea Domnului umple pământul.

Ps 11.7;Ps 45.7;Ps 119.64;

⁶Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii lui.

Gen 1.6-7;Evr 11.3;2Pet 3.5;Iov 26.13;Gen 2.1;

⁷El îngrămădește apele mării într-un morman, și pune adâncurile în cămări.

Gen 1.9;Iov 26.10;Iov 38.8;

⁸Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui!

⁹Căci el zice, și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.

Gen 1.3;Ps 148.5;

¹⁰Domnul răstoarnă sfaturile Neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor.

Isa 8.10;Isa 19.3;

¹¹Dar sfaturile Domnului dănuiesc pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam.

Iov 23.13;Prov 19.21;Isa 46.10;

¹²Ferice de poporul, al cărui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul, pe care Și-l alege El de moștenire!

Ps 65.4;Ps 144.15;Ex 19.5;Deut 7.6;

¹³Domnul privește din înălțimea cerurilor, și vede pe toți fiii oamenilor.

2Cron 16.9;Iov 28.24;Ps 11.4;Ps 14.2;Prov 15.3;

¹⁴Din locașul locuinței Lui, El privește pe toți locuitorii pământului.

¹⁵El le întocmește inima la toți, și ia aminte la toate faptele lor.

Iov 34.21;Ier 32.19;

¹⁶Nu mărimea oștirii scapă pe împărat, nu mărimea puterii izbăvește pe viteaz;

Ps 44.6;

¹⁷calul nu poate da chezășia biruinței, și toată vlaga lui nu dă izbăvirea.

Ps 20.7;Ps 147.10;Prov 21.31;

¹⁸Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui,

Iov 36.7;Ps 34.15;1Pet 3.12;Ps 147.11;

¹⁹ca să le scape sufletul de la moarte, și să-i țină cu viață în mijlocul foametei.

Iov 5.20;Ps 37.19;

²⁰Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul; El este Ajutorul și Scutul nostru.

Ps 62.1-5;Ps 130.6;Ps 115.9-11;

²¹Da, inima noastră își găsește bucuria în El, căci avem încredere în Numele Lui cel Sfânt.

Ps 13.5;Zah 10.7;Ioan 16.22;

²²Doamne, fie îndurarea Ta peste noi, după cum o nădăjduim noi de la Tine!

34

*Un psalm alcătuit de David,
când a făcut pe nebunul în fața lui Abimelec,
și a plecat izgonit de el.*

¹Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.

Efes 5.20;1Tes 5.18;2Tes 1.3;2Tes 2.13;

²Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure.

Ier 9.24;1Cor 1.31;2Cor 10.17;Ps 119.74;Ps 142.7;

³Înălțați pe Domnul, împreună cu mine. Să laudăm cu toții Numele Lui! -

Ps 69.30;Luc 1.46;

⁴Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele.

Mat 7.7;Luc 11.9;

⁵Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu îți se umple fața de rușine.

⁶Când strigă un nenorocit, Domnul aude, și-l scapă din toate necazurile lui.

Ps 3.4;Ps 34.17-19;2Sam 22.1;

⁷Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.

Dan 6.22;Evr 1.14;Gen 32.1-2;2Împ 6.17;Zah 9.8;

⁸Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!

1Pet 2.3;Ps 2.12;

⁹Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!

Ps 31.23;

¹⁰Puii de leu duc lipsă, și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un bine.

Iov 4.10-11;Ps 84.11;

¹¹Veniți, fiilor, și ascultați-mă, căci vă voi învăța frica Domnului.

Ps 32.8;

¹²Cine este omul, care dorește viața, și vrea să aibă parte de zile fericite?

1Pet 3.10-11;

¹³Ferește-ți limba de rău, și buzele de cuvinte înșelătoare!

1Pet 2.22;

¹⁴Depărtează-te de rău, și fă binele; caută pacea, și aleargă după ea!

Ps 37.27;Isa 1.16-17;Rom 12.18;Evr 12.14;

¹⁵Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană, și urechile Lui iau aminte la strigătele lor.

Iov 36.7;Ps 33.18;1Pet 3.12;Ps 34.6;Ps 34.17;

¹⁶Domnul Își întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ.

Lev 17.10;Ier 44.11;Amos 9.4;Prov 10.7;

¹⁷Când strigă cei fără prihană, Domnul aude, și-i scapă din toate necazurile lor.

Ps 34.6-19;Ps 145.19-20;

¹⁸Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă, și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.

Ps 145.18;Ps 51.17;Isa 57.15;Isa 61.1;Isa 66.2;

¹⁹De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea.

Prov 24.16;2Tim 3.11-12;Ps 34.6-17;

²⁰Toate oasele i le păzește, ca nici unul din ele să nu i se sfărâme.

Ioan 19.36;

²¹Pe cel rău îl omoară nenorocirea, dar vrăjmașii celui fără prihană sunt pedepsiți.

Ps 94.23;

²²Domnul scapă sufletul robilor Săi, și nici unul din cei ce se încred în El, nu este osândit.

2Sam 4.9;1Împ 1.29;Ps 11.2-3;Ps 103.4;Plân 3.58;

35

Un psalm al lui David.

¹Apără-mă Tu, Doamne, de potrivnicii mei, luptă Tu cu cei ce se luptă cu mine!

Ps 43.1;Ps 119.154;Plân 3.58;Ex 14.25;

²Ia pavăza și scutul, și scoală-Te să-mi ajuți.

Isa 42.13;

³Învârte sulița și săgeata împotriva prigonitorilor mei! zi sufletului meu: "Eu sunt mântuirea ta!"

⁴Rușinați și înfrunțați să fie cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească cei ce-mi gândesc pieirea!

Ps 35.26;Ps 40.14-15;Ps 70.2-3;Ps 129.5;

⁵Să fie ca pleava luată de vânt, și să-i gonească îngerul Domnului!

Iov 21.18;Ps 1.4;Ps 83.13;Isa 29.5;Osea 13.3;

⁶Drumul să le fie întunecos și alunecos, și să-i urmărească îngerul Domnului!

Ps 73.18;Ier 23.12;

⁷Căci mi-au întins lațul lor, fără pricină, pe o groapă, pe care au săpat-o, fără temei, ca să-mi ia viața;

Ps 9.15;

⁸să-i ajungă prăpădul pe neașteptate, să fie prinși în lațul, pe care l-au întins, să cadă în el și să piară!

1Tes 5.3;Ps 7.15-16;Ps 57.6;Ps 141.9-10;Prov 5.22;

⁹Și atunci mi se va bucura sufletul în Domnul: se va înveseli de mântuirea Lui.

Ps 13.5;

¹⁰Toate oasele mele vor zice: "Doamne, cine poate, ca Tine, să scape pe cel nenorocit de unul mai tare decât el, pe cel nenorocit și sărac de cel ce-l jefuiește?"

Ps 51.8;Ex 15.11;Ps 71.19;

¹¹Niște martori mincinoși se ridică, și mă întreabă de ceea ce nu știu.

Ps 27.12;

¹²Îmi întorc rău pentru bine: mi-au lăsat sufletul pustiu.

Ps 38.20;Ps 109.3-5;Ier 18.20;Ioan 10.32;

¹³Și eu, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul cu post, și mă rugam cu capul plecat la sân.

Iov 30.25;Ps 69.10-11;Mat 10.13;Luca 10.6;

¹⁴Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru un frate; cu capul plecat, ca de jalea unei mame.

¹⁵Dar când mă clatin eu, ei se bucură și se strâng; se strâng fără știrea mea, ca să mă batjocorească, și mă sfâșie neîncetat.

Iov 30.1-12;Iov 16.9;

¹⁶Scrâșnesc din dinți împotriva mea, împreună cu cei nelegiuți, cu secăturile batjocoritoare.

Iov 16.9;Ps 37.12;Plân 2.16;

¹⁷Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor, scapă-mi viața din ghearele acestor pui de lei!

Hab 1.13;Ps 22.20;

¹⁸Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare, și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr.

Ps 22.25-31;Ps 40.9-10;Ps 111.1;

¹⁹Să nu se bucure de mine cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmași, nici să nu-și facă semne cu ochiul, cei ce mă urăsc fără temei!

Ps 13.4;Ps 25.2;Ps 38.16;Ps 69.4;Ps 109.3;Ps 119.161;Plân 3.52;Ioan 15.25;
Iov 15.12;Prov 6.13;Prov 10.10;

²⁰Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară.

²¹Își deschid gura larg împotriva mea, și zic: "Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită!"

Ps 22.13;Ps 40.15;Ps 54.7;Ps 70.3;

²²Doamne, Tu vezi: Nu tăcea! Nu Te depărta de mine, Doamne!

Ex 3.7;Fapt 7.34;Ps 28.1;Ps 83.1;Ps 10.1;Ps 22.11-19;Ps 38.21;Ps 71.12;

²³Trezește-Te, și scoală-Te să-mi faci dreptate! Dumnezeu și Doamne, apără-mi pricina!

Ps 44.23;Ps 80.2;

²⁴Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, ca să nu se bucure ei de mine!

Ps 26.1;2Tes 1.6;Ps 35.19;

²⁵Să nu zică în inima lor: "Aha! iată ce doream!" Să nu zică "L-am înghițit!"

Ps 27.12;Ps 70.3;Ps 140.8;Plân 2.16;

²⁶Ci să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură de nenorocirea mea! Să se îmbrace cu rușine și ocară, cei ce se ridică împotriva mea!

Ps 35.4;Ps 40.14;Ps 109.29;Ps 132.18;Ps 38.16;

²⁷Să se bucure și să se înveselească, cei ce găsesc plăcere în nevinovăția mea, și să zică neîncetat: "Mărit să fie Domnul, care vrea pacea robului Său!"

Rom 12.15;1Cor 12.26;Ps 70.4;Ps 149.4;

²⁸Și atunci limba mea va lăuda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta.

Ps 50.15;Ps 51.14;Ps 71.24;

36

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David, robul Domnului.*

¹Nelegiuirea celui rău zice inimii mele: "Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui."

Rom 3.18;

²Căci se măgulește singur în ochii lui, ca să-și desăvârșească fărădelegea, ca să-și potolească ura.

Deut 29.19;Ps 10.3;Ps 49.18;

³Cuvintele gurii lui sunt mincinoase și înșelătoare; nu mai vrea să lucreze cu înțelepciune și să facă binele.

Ps 12.2;Ier 4.22;

⁴În așternutul lui se gândește la răutate, stă pe o cale care nu este bună, și nu urăște răul.

Prov 4.16;Mica 2.1;Isa 65.2;

⁵Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până la ceruri, și credincioșia Ta până la nori.

Ps 57.10;Ps 108.4;

⁶Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu, și judecățile Tale sunt ca Adâncul cel mare. Doamne, Tu sprijinești pe oameni și pe dobitoace!

Iov 11.8;Ps 77.19;Rom 11.33;Iov 7.20;Ps 145.9;1Tim 4.10;

⁷Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost.

Ps 31.19;Rut 2.12;Ps 17.8;Ps 91.4;

⁸Se satură de belșugul Casei Tale, și-i adapi din șuvoiul desfătărilor Tale.

Ps 65.4;Iov 20.17;Apoc 22.1;Ps 16.11;

⁹Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina.

Ier 2.13; Ioan 4.10-14; 1Pet 2.9;

¹⁰Întinde-Ți și mai departe bunătatea peste cei ce Te cunosc, și dreptatea peste cei cu inima neprihănită!

Ier 22.16; Ps 7.10; Ps 94.15; Ps 97.11;

¹¹Să nu m-ajungă piciorul celui mândru, și să nu mă pună pe fugă mâna celor răi.

¹²Cei ce fac fărădelegea au și început să cadă; sunt răsturnați, și nu pot să se mai scoale.

Ps 1.5;

37

Un psalm al lui David.

¹Nu te mânia pe cei răi, și nu te uita cu jind la cei ce fac răul;

Ps 37.7; Ps 73.3; Prov 23.17; Prov 24.1-19;

²căci sunt cosiți iute ca iarba, și se vestejesc ca verdeța.

Ps 90.5-6;

³Încrede-te în Domnul, și fă binele; locuiește în țară, și umblă în credincioșie.

⁴Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima.

Isa 58.14;

⁵Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra,

Ps 55.22; Prov 16.8; Mat 6.25; Luc 12.22; 1Pet 5.7;

⁶El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază.

Iov 11.17; Mica 7.9;

⁷Taci înaintea Domnului, și nădăjduiește în El. Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul, care își vede împlinirea planurilor lui rele.

Ps 62.1;Isa 30.15;Plân 3.26;Ps 37.1;Ps 37.8;Ier 12.1;

⁸Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.

Ps 73.3;Efes 4.26;

⁹Fiindcă cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni țara.

Iov 27.13-14;Ps 37.11-29;Isa 57.13;

¹⁰Încă puțină vreme, și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era, și nu va mai fi.

Evr 10.36-37;Iov 7.10;Iov 20.9;

¹¹Cei blânzi moștenesc țara, și au belșug de pace.

Mat 5.5;

¹²Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit, și scrâșnește din dinți împotriva lui.

Ps 35.16;

¹³Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua.

Ps 2.4;1Sam 26.10;

¹⁴Cei răi trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sărac, ca să junghie pe cei cu inima neprihănită.

¹⁵Dar sabia lor intră în însăși inima lor, și li se sfărâmă arcurile.

Mica 5.6;

¹⁶Mai mult face puținul celui neprihănit, decât belșugul multor răi.

Prov 15.16;Prov 16.8;1Tim 6.6;

¹⁷Căci brațele celui rău vor fi zdrobite, dar Domnul sprijinește pe cei neprihăniți.

Iov 38.15;Ps 10.15;Ezec 30.21;

¹⁸Domnul cunoaște zilele oamenilor cinstiți; și moștenirea lor ține pe vecie.

Ps 1.6;Isa 60.21;

¹⁹Ei nu rămân de rușine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete.

Iov 5.20;Ps 33.19;

²⁰Dar cei răi pier, și vrăjmașii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășune: pier, pier ca fumul.

Ps 102.3;

²¹Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi; dar cel neprihănit este milos, și dă.

Ps 112.5-9;

²²Căci cei binecuvântați de Domnul stăpânesc țara, dar cei blestemați de El sunt nimiciți.

Prov 3.33;Ps 37.9;

²³Domnul întărește pașii omului, când îi place calea lui;

1Sam 2.9;Prov 16.9;

²⁴dacă se întâmplă să cadă, nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână.

Ps 34.19-20;Ps 40.2;Ps 91.12;Prov 24.16;Mica 7.8;2Cor 4.9;

²⁵Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.

Iov 15.23;Ps 59.15;Ps 109.10;

²⁶Ci el totdeauna este milos, și dă cu împrumut; și urmașii lui sunt binecuvântați.

Deut 15.8-10;Ps 112.5-9;

²⁷Depărtează-te de rău, fă binele, și vei dăinui pe vecie.

Ps 34.14;Isa 1.16-17;

²⁸Căci Domnul iubește dreptatea, și nu părăsește pe credincioșii Lui. Totdeauna ei sunt sub paza Lui, dar sămânța celor răi este nimicită.

Ps 11.7;Ps 21.10;Prov 2.22;Isa 14.20;

²⁹Cei neprihăniți vor stăpâni țara, și vor locui în ea pe vecie.

Ps 2.21;

³⁰Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea, și limba lui trâmbițează dreptatea.

Mat 12.35;

³¹Legea Dumnezeului său este în inima lui; și nu i se clatină pașii.

Deut 6.6;Ps 40.8;Ps 119.98;Isa 51.7;

³²Cel rău pândește pe cel neprihănit, și caută să-l omoare.

Ps 10.8;

³³Dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui, și nu-l osândește când vine la judecată.

2Pet 2.9;Ps 109.31;

³⁴Nădăduiește în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara: vei vedea pe cei răi nimiciți.

Ps 37.9;Ps 27.14;Prov 20.22;Ps 52.5-6;Ps 91.8;

³⁵Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde.

Iov 5.3;

³⁶Dar când am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.

Iov 20.5;

³⁷Uită-te bine la cel fără prihană, și privește pe cel fără vicleșug; căci omul de pace are parte de moștenitori.

Isa 32.17;Isa 57.2;

³⁸Dar cei răzvrățiți sunt nimiciți cu toții, sămânța celor răi este prăpădită.

Ps 1.4;Ps 52.5;

³⁹Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului.

Ps 3.8;Ps 9.9;

⁴⁰Domnul îi ajută și-i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și-i scapă, pentru că se încred în El.

38

*Un psalm al lui David.
Spre aducere aminte.*

¹Doamne, nu mă muștra în mânia Ta, și nu mă pedepsi în urgia Ta.

Ps 6.1;

²Căci săgețile Tale s-au înfipt în mine, și mâna Ta apasă asupra mea.

Iov 6.4;Ps 32.4;

³N-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea, din pricina mâniei Tale; nu mai este nici o vlagă în oasele mele, în urma păcatului meu.

Ps 6.2;

⁴Căci fărădelegile mele se ridică deasupra capului meu; ca o povară grea, sunt prea grele pentru mine.

Ezra 9.6;Ps 40.12;Mat 11.28;

⁵Rănilile mele miros greu și sunt pline de coptură, în urma nebuniei mele.

⁶Sunt gârbovit, peste măsură de istovit; toată ziua umblu plin de întristare.

Ps 35.14;Iov 30.28;Ps 42.9;Ps 43.2;

⁷Căci o durere arzătoare îmi mistuie măruntaiele, și n-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea.

Iov 7.5;Ps 38.3;

⁸Sunt fără putere, zdrobit cu desăvârșire; tulburarea inimii mele mă face să gem.

Iov 3.24;Ps 22.1;Isa 59.11;

⁹Doamne, toate dorințele mele sunt înaintea Ta, și suspinele mele nu-Ți sunt ascunse.

¹⁰Inima îmi bate cu tărie, puterea mă părăsește, și lumina ochilor mei nu mai este cu mine.

Ps 6.7;Ps 88.9;

11 Prietenii și cunoscuții mei se depărtează de rana mea, și rudele mele stau de o parte.

Ps 31.11; Luc 10.31-32; Luc 23.49;

12 Cei ce vor să-mi ia viața își întind cursele; cei ce-mi caută nenorocirea, spun răutăți, și toată ziua urzesc la înșelătorii.

2Sam 17.1-3; 2Sam 16.7-8; Ps 35.20;

13 Iar eu sunt ca un surd, n-aud; sunt ca un mut, care nu deschide gura.

2Sam 16.10; Ps 39.2-9;

14 Sunt ca un om, care n-aude, și în gura căruia nu este nici un răspuns.

15 Doamne, în Tine nădăjduiesc; Tu vei răspunde, Doamne, Dumnezeule!

2Sam 16.12; Ps 39.7;

16 Căci zic: "Nu îngădui să se bucure vrăjmașii mei de mine, și să se fudulească împotriva mea, când mi se clatină piciorul!"

Ps 13.4; Ps 35.26; Deut 32.35;

17 Căci sunt aproape să cad, și durerea mea este totdeauna înaintea mea.

18 Îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu.

Ps 32.5; Prov 28.13; 2Cor 7.9-10;

19 Dar vrăjmașii mei sunt plini de viață și plini de putere; cei ce mă urăsc fără temei, sunt mulți la număr.

Ps 35.19;

20 Ei îmi întorc rău pentru bine, îmi sunt potrivnici, pentru că eu urmăresc binele.

Ps 35.12; 1Pet 3.13; Ioan 3.12;

21 Nu mă părăsi, Doamne! Dumnezeule, nu Te depărta de mine!

Ps 35.22;

22 Vino degrabă în ajutorul meu, Doamne, Mântuirea mea!

Ps 27.1; Ps 62.2-6; Isa 12.2;

***Către mai marele cântăreților:
Către Iedutun.
Un psalm al lui David.***

¹Ziceam: "Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frâu gurii, cât va sta cel rău înaintea mea."

1Împ 2.4;2Împ 10.31;Ps 141.3;lac 3.2;Col 4.5;

²Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că eram nenorocit; și totuși durerea mea nu era mai puțin mare.

Ps 38.13;

³Îmi ardea inima în mine, un foc lăuntric mă mistuia; și atunci mi-a venit cuvântul pe limbă, și am zis:

Ier 20.9;

⁴"Doamne, spune-mi care este sfârșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cât de trecător sunt."

Ps 90.12;Ps 119.84;

⁵Iată că zilele mele sunt cât un lat de mână, și viața mea este ca o nimica înaintea Ta. Da, orice om este doar o suflare, oricât de bine s-ar ține. -

Ps 90.4;Ps 39.11;Ps 62.9;Ps 144.4;

⁶Da, omul umblă ca o umbră, se frământă degeaba, strânge la comori, și nu știe cine le va lua.

1Cor 7.31;lac 4.14;lov 27.17;Ecl 2.18-21;Ecl 2.26;Ecl 5.14;Luc 12.20-21;

⁷Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu? În Tine îmi este nădejdea

Ps 38.15;

⁸Izbăvește-mă de toate fărădelegile mele! Nu mă face de ocară celui nebun!

Ps 44.13;Ps 79.4;

⁹Stau mut, nu deschid gura, căci Tu lucrezi.

Lev 10.3;lov 40.4-5;Ps 38.13;2Sam 16.10;lov 2.10;

¹⁰Abate-Ți loviturile de la mine! Îmi iese sufletul sub loviturile mâinii Tale.

Iov 9.34;Iov 13.21;

¹¹Tu pedepsești pe om, și-l lovești pentru fărădelegea lui: îi prăpădești, ca molia, ce are el mai scump. Da, orice om este doar o suflare.

Iov 4.19;Iov 13.28;Isa 50.9;Osea 5.12;Ps 39.5;

¹²Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și pleacă-Ți urechea la strigătele mele! Nu tăcea în fața lacrimilor mele! Căci sunt un străin înaintea Ta, un pribeag, ca toți părinții mei.

Lev 25.23;1Cron 29.15;Ps 119.19;2Cor 5.6;Evr 11.13;1Pet 1.11;1Pet 2.11;Gen 47.9;

¹³Abate-Ți privirea de la mine, și lasă-mă să răsuflu, până nu mă duc și să nu mai fiu!

Iov 10.20-21;Iov 14.5-6;Iov 14.10-12;

40

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

¹Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele.

Ps 27.14;Ps 37.7;

²M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă, și mi-a întărit pașii.

Ps 69.2-14;Ps 27.5;Ps 37.23;

³Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeu nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut, și s-au încrezut în Domnul.

Ps 33.3;Ps 52.6;

⁴Ferice de omul, care își pune încrederea în Domnul, și care nu se îndreaptă spre cei trufași și mincinoși!

Ps 34.8;Ier 17.7;Ps 101.3-7;Ps 125.5;

⁵Doamne, Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.

Ex 15.11;Iov 5.9;Iov 9.10;Ps 71.15;Ps 92.5;Ps 139.6-17;Isa 55.8;

⁶Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertfă de ispășire.

1Sam 15.22;Ps 50.8;Ps 51.16;Isa 1.11;Isa 66.3;Osea 6.6;Mat 9.13;Mat 12.7;Evr 10.5;

⁷Atunci am zis: "Iată-mă că vin! - în sulul cărții este scris despre mine -

Luc 24.44;

⁸vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.

Ps 119.16-92;Ioan 4.34;Rom 7.22;Ps 37.31;Ier 31.33;2Cor 3.3;

⁹Vestesc îndurarea Ta, în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele. Tu știi lucrul acesta, Doamne!

Ps 22.22-25;Ps 35.18;Ps 119.13;Ps 139.2;

¹⁰Nu țin în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adevărul tău și mântuirea Ta, și nu ascund bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare.

Fapt 20.20-27;

¹¹Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndurările tale; ci bunătatea și credincioșia Ta mă vor păzi totdeauna.

Ps 43.3;Ps 57.3;Ps 61.7;

¹²Căci rele fără număr mă împresoară, m-au ajuns pedepsele pentru nelegiuirile mele; și nu le mai pot suferi vederea. Sunt mai multe decât perii capului meu, și mi se înmoaie inima.

Ps 38.4;Ps 73.26;

¹³Izbăvește-mă, Doamne! Vino, Doamne, degrabă în ajutorul meu.

Ps 70.1;

¹⁴Să fie rușinați și înfrunțați, toți cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească de rușine cei ce-mi doresc pierzarea!

Ps 35.4-26;Ps 70.2-3;Ps 71.13;

¹⁵Să rămână înlemniiți de rușinea lor, cei ce-mi zic: "Ha! Ha!"

Ps 70.3;Ps 73.19;

¹⁶Să se bucure și să se înveselească în Tine toți cei ce Te caută! Cei ce iubesc mântuirea Ta să zică fără încetare: "Mărit să fie Domnul!"

Ps 70.4;Ps 35.27;

¹⁷Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul Se gândește la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu: nu zăbovi, Dumnezeule!

Ps 70.5;1Pet 5.7;

41

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

¹Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește;

Prov 14.21;

²Domnul îl păzește și-l ține în viață. El este fericit pe pământ, și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașilor lui.

Ps 27.12;

³Domnul îl sprijinește, când este pe patul de suferință: îi ușurezi durerile în toate bolile lui.

⁴Eu zic: "Doamne, ai milă de mine! Vindecă-mi sufletul! Căci am păcătuit împotriva Ta."

2Cron 30.20;Ps 6.2;Ps 147.3;

⁵Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: "Când va muri? Când îi va pieri numele?"

⁶Dacă vine cineva să mă vadă, vorbește neadevăruri, strânge temeuri ca să mă vorbească de rău; și când pleacă, mă vorbește de rău pe afară.

Ps 12.2;Prov 26.24-26;

⁷Toți vrăjmașii mei șoptesc între ei împotriva mea, și cred că nenorocirea mea îmi va aduce pieirea.

⁸"Este atins rău de tot, - zic ei - iată-l culcat, n-are să se mai scoale!"

⁹Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea.

2Sam 15.12;Iov 19.19;Ps 55.12-20;Ier 20.10;Obad 7;Ioan 13.18;

¹⁰Dar Tu, Doamne, ai milă de mine și ridică-mă, ca să le răsplătesc cum li se cuvine.

¹¹Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, dacă nu mă va birui vrăjmașul meu.

¹²Tu m-ai sprijinit, din pricina neprihănirii mele, și m-ai așezat pe vecie înaintea Ta.

lov 36.7;Ps 34.15;

¹³Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie! Amin! Amin!

Ps 106.48;

CARTEA A DOUA
Psalmii 42-72

42

*Către mai marele cântăreților.
Cântarea fiilor lui Core.*

¹Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!

²Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu; când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?

Ps 63.1;Ps 84.2;Ioan 7.37;1Tes 1.9;

³Cu lacrimi mă hrănesc zi și noapte, când mi se zice fără încetare: "Unde este Dumnezeul tău?"

Ps 80.5;Ps 102.9;Ps 42.10;Ps 79.10;Ps 115.2;

⁴Mi-aduc aminte, și-mi vărs tot focul inimii în mine, când mă gândesc cum mergeam înconjurat de mulțime, și cum înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strigătelor de bucurie și mulțumire ale unei mulțimi în sărbătoare.

lov 30.16;Ps 62.8;Isa 30.29;

⁵Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.

Ps 42.11;Ps 43.5;Plân 3.24;

⁶Îmi este mâhnit sufletul în mine, Dumnezeule; de aceea la Tine mă gândesc, din țara Iordanului, din Hermon, și din muntele Mițear.

⁷Un val cheamă un alt val, la vuietul căderii apelor Tale; toate talazurile și valurile Tale trec peste mine.

Ier 4.20;Ezec 7.26;Ps 88.7;Iona 2.3;

⁸Ziua, Domnul îmi dădea îndurarea Lui, iar noaptea, cântam laudele Lui, și înălțam o rugăciune Dumnezeului vieții mele.

Lev 25.21;Deut 28.8;Ps 133.3;Iov 35.10;Ps 32.7;Ps 63.6;Ps 149.5;

⁹De aceea, zic lui Dumnezeu, Stânca mea: "Pentru ce mă uiți? Pentru ce trebuie să umblu plin de întristare, sub apăsarea vrăjmașului?"

Ps 38.6;Ps 43.2;

¹⁰Parcă mi se sfărâmă oasele cu sabia când mă batjocoresc vrăjmașii mei, și-mi zic neîncetat: "Unde este Dumnezeul tău?"

Ps 42.3;Ioel 2.17;Mic 7.10;

¹¹Pentru ce te mârșești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădărduește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lauda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.

Ps 42.5;Ps 43.5;

43

¹Fă-mi dreptate, Dumnezeule, apără-mi pricina împotriva unui neam nemilos! Izbăvește-mă de oamenii plini de viclesug și de fărădelege!

Ps 26.1;Ps 35.24;Ps 35.1;

²Tu ești Dumnezeul, care mă ocrotește: pentru ce mă lepezi? Pentru ce trebuie să umblu plin de întristare, sub apăsarea vrăjmașului?

Ps 28.7;Ps 42.9;

³Trimite lumina și credincioșia Ta, ca să mă călăuzească, și să mă ducă la muntele Tău cel sfânt și la locașurile Tale!

Ps 40.11;Ps 57.3;Ps 3.4;

⁴Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu, la altarul lui Dumnezeu, care este bucuria și veselia mea, și Te voi lăuda cu harfa, Dumnezeule, Dumnezeul meu!

⁵Pentru ce te mârnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda: El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.

Ps 42.5-11;

44

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al fiilor lui Core.
O cântare.*

¹Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, și părinții noștri ne-au povestit lucrările, pe care le-ai făcut pe vremea lor, în zilele de odinioară.

Ex 12.26-27;Ps 78.3;

²Cu mâna Ta, ai izgonit neamuri, ca să-i sădești pe ei, ai lovit popoare, ca să-i întinzi pe ei.

Ex 15.17;Deut 7.1;Ps 78.55;Ps 80.8;

³Căci nu prin sabia lor au pus mâna pe țară, nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta Ta, brațul Tău, lumina Feței Tale, pentru că îi iubeai.

Deut 8.17;Ios 24.12;Deut 4.37;Deut 7.7-8;

⁴Dumnezeule, Tu ești Împăratul meu: poruncește izbăvirea lui Iacov!

Ps 74.12;

⁵Cu Tine doborâm pe vrăjmașii noștri, cu Numele Tău zdrobim pe potrivnicii noștri.

Dan 8.4;

⁶Căci nu în arcul meu mă încred, nu sabia mea mă va scăpa;

Ps 33.16;Osea 1.7;

⁷ci Tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri, și dai de rușine pe cei ce ne urăsc.

Ps 40.14;

⁸Noi, în fiecare zi, ne lăudăm cu Dumnezeu, și pururea slăvim Numele Tău. - (Oprire).

Ps 34.2;Ier 9.24;Rom 2.17;

⁹Dar Tu ne lepezi, ne acoperi de rușine, nu mai ieși cu oștirile noastre;

Ps 60.10;Ps 74.1;Ps 88.14;Ps 89.38;Ps 108.11;

¹⁰ne faci să dăm dosul înaintea vrăjmașului, și cei ce ne urăsc, ridică prăzi luate de la noi.

Lev 26.17;Deut 28.25;Ios 7.8-12;

¹¹Ne dai ca pe niște oi de mâncat, și ne risipești printre neamuri.

Rom 8.36;Deut 4.27;Deut 28.64;Ps 60.1;

¹²Vinzi pe poporul Tău pe nimic, și nu-l socotești de mare preț.

Isa 52.3-4;Ier 15.13;

¹³Ne faci de ocară vecinilor noștri, de batjocura și de râsul celor ce ne înconjoară.

Deut 1.28-37;Ps 79.4;Ps 80.6;

¹⁴Ne faci de pomină printre neamuri, și pricină de clătinare din cap printre popoare.

Ier 24.9;2Împ 19.21;Iov 16.4;Ps 22.7;

¹⁵Ocara mea este totdeauna înaintea mea, și rușinea îmi acoperă fața,

¹⁶la glasul celui ce mă batjocorește și mă ocărăște, la vederea vrăjmașului și răzbunătorului.

Ps 8.2;

¹⁷Toate acestea ni se întâmplă, fără ca noi să Te fi uitat, fără să fi călcat legământul Tău:

Dan 9.13;

¹⁸da, inima nu ni s-a abătut, pașii nu ni s-au depărtat de pe cărarea Ta,

Iov 23.11;Ps 119.51-157;

¹⁹ca să ne zdrobești în locuința șacalilor, și să ne acoperi cu umbra morții.

Isa 34.13;Isa 35.7;Ps 23.4;

²⁰Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru, și ne-am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,

Iov 11.13;Ps 68.31;

²¹n-ar ști Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoaște tainele inimii?

Iov 31.14;Ps 139.1;Ier 17.10;

²²Dar din pricina Ta suntem junghiați în toate zilele, suntem priviți ca niște oi sortite pentru măcelărie.

Rom 8.36;

²³Trezește-Te! Pentru ce dormi, Doamne? Trezește-Te! Nu ne lepăda pe vecie!

Ps 7.6;Ps 35.23;Ps 59.4-5;Ps 78.65;Ps 44.9;

²⁴Pentru ce îți ascunzi Fața? Pentru ce uiți de nenorocirea și apăsarea noastră?

Iov 13.24;Ps 13.1;Ps 88.14;

²⁵Căci sufletul ne este doborât în țărână de mâhnire, trupul nostru este lipit de pământ.

Ps 119.25;

²⁶Scoală-Te, ca să ne ajuți! Izbăvește-ne, pentru bunătatea Ta!

45

*Către mai marele cântăreților.
De cântat cum se cântă: "Crinii."
Un psalm al fiilor lui Core.
O cântare.
O cântare de dragoste.*

¹Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și zic: "Lucrarea mea de laudă este pentru Împăratul!" Ca pana unui scriitor iscusit să-mi fie limba!

²Tu ești cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

Luc 4.22;

³Războinic viteaz, încinge-ți sabia, - podoaba și slava,

Isa 9.6;Isa 49.2;Evr 4.12;Apoc 1.16;Apoc 19.15;

⁴da, slava Ta! - Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blândețea și neprihănirea, și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate!

Apoc 6.2;

⁵Săgețile tale sunt ascuțite: sub tine vor cădea popoare, și săgețile tale vor străpunge inima vrăjmașilor împăratului.

⁶Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este veșnic; toiagul de domnie al împărăției Tale este un toiag de dreptate.

Ps 93.2;Evr 1.8;

⁷Tu iubești neprihănirea, și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi de slujbă.

Ps 33.5;Isa 61.1;1Împ 1.39-40;Ps 21.6;

⁸Smirna, aloia și casia îți umplu de miros plăcut toate veșmintele; în casele tale împărătești de fildeș te înveselesc instrumentele cu coarde.

Cânt 1.3;

⁹Printre preaiubitele tale sunt fete de împărați; împărăteasa, mireasa ta, stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Cânt 6.8;1Împ 2.19;

¹⁰Ascultă, fiică, vezi și pleacă-ți urechea; uită pe poporul tău și casa tatălui tău!

Deut 21.13;

¹¹Și atunci împăratul îți va pofți frumusețea. Și fiindcă este Domnul tău, adu-i închinăciunile tale.

Ps 95.6;Isa 54.5;

¹²Și fiica Tirului, și cele mai bogate din popor vor umbla cu daruri ca să capete bunăvoința ta.

Ps 22.29;Ps 72.10;Isa 49.23;Isa 60.3;

¹³Fata împăratului este plină de strălucire înăuntrul casei împărătești; ea poartă o haină țesută cu aur.

Apoc 7.8;

¹⁴Este adusă înaintea împăratului, îmbrăcată cu haine cusute la gherghef, și urmată de fete, însoțitoarele ei, care sunt aduse la tine.

Cânt 1.4;

¹⁵Ele sunt duse în mijlocul bucuriei și veseliei, și intră în casa împăratului.

¹⁶Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni în toată țara.

1Pet 2.9;Apoc 1.6;Apoc 5.10;Apoc 20.6;

¹⁷Din neam în neam îți voi pomeni numele: de aceea în veci de veci te vor lăuda popoarele.

Mal 1.11;

46

***Către mai marele cântăreților.
Un psalm al fiilor lui Core.
De cântat pe alamot.
O cântare.***

¹Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi.

Ps 62.7-8;Ps 91.2;Ps 142.5;Deut 4.7;Ps 145.18;

²De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul, și s-ar clătina munții în inima mărilor.

³Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării, și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții. -

Ps 93.3-4;Ier 5.22;Mat 7.25;

⁴Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor Celui Prea Înalt.

Isa 8.7;Ps 48.1-8;Isa 60.14;

⁵Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; Dumnezeu o ajută în revărsatul zorilor.

Deut 23.14;Isa 12.6;Ezec 43.7-9;Osea 11.9;Ioel 2.27;Tef 3.15;Zah 2.5-11;Zah 8.3;

⁶Neamurile se frământă, împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună, și pământul se topește de groază.

Ps 2.1;Ios 2.9-24;

⁷Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. -

Ps 46.11;Num 14.9;2Cron 13.12;

⁸Veniți și priviți lucrările Domnului, pustiirile, pe care le-a făcut El pe pământ.

Ps 66.5;

⁹El a pus capăt războaielor până la marginea pământului; El a sfărâmat arcul, și a rupt sulița, a ars cu foc carele de război. -

Isa 2.4;Ps 76.3;Ezec 39.9;

¹⁰Opriti-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ. -

Isa 2.11-17;

¹¹Domnul oștirilor este cu noi. Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. -

Ps 46.7;

47

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm făcut de fiii lui Core.*

¹Bateți din palme, toate popoarele! Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie!

Isa 55.12;

²Căci Domnul, Cel Prea Înalt, este înfricoșat: El este Împărat mare peste tot pământul.

Deut 7.21;Neem 1.5;Ps 76.12;Mal 1.14;

³El ne supune popoarele, El pune neamurile sub picioarele noastre.

Ps 18.47;

⁴El ne alege moștenirea, slava lui Iacov, pe care-l iubește. -

1Pet 1.4;

⁵Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței.

Ps 68.24-25;

⁶Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratul nostru, cântați!

⁷Căci Dumnezeu este împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleaptă!

Zah 14.9;1Cor 14.15-16;

⁸Dumnezeu împărățește peste neamuri, Dumnezeu stă pe scaunul Lui de domnie cel sfânt.

1Cron 16.31;Ps 93.1;Ps 96.10;Ps 97.1;Ps 99.1;Apoc 19.6;

⁹Domnitorii popoarelor se adună împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam; căci ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului: El este mai înalt și mai presus de orice.

Rom 4.11-12;Ps 89.18;

48

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core.

¹Mare este Domnul și laudat de toți, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfânt.

Ps 46.4;Ps 87.3;Isa 2.2-3;Mic 4.1;Zah 8.3;

²Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sionului; în partea de miazănoapte este cetatea Marelui Împărat.

Ps 50.2;Ier 3.19;Plân 2.15;Dan 8.9;Dan 11.16;Ezec 20.6;Isa 14.13;Mat 5.35;

³Dumnezeu, în casele Lui împărățești, este cunoscut ca un turn de scăpare.

⁴Căci iată că împărații se adunaseră: doar au trecut împreună,

2Sam 10.6-19;

⁵au privit-o, au înlemnit, s-au temut, și au luat-o la fugă.

⁶I-a apucat un tremur acolo, ca durerea unei femei la facere.

Ex 15.15; Osea 13.13;

⁷Au fost izgoniți de parcă ar fi fost luați de vântul de răsărit, care sfărâmă corăbiile din Tarsis.

Ier 18.17; Ezec 27.26;

⁸Întocmai cum auzisem spunându-se, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va face să dăinuiască pe vecie. -

Ps 48.1-2; Isa 2.2; Mic 4.1;

⁹Dumnezeule, la bunătatea Ta ne gândim, în mijlocul Templului Tău!

Ps 26.3; Ps 40.10;

¹⁰Ca și Numele Tău, Dumnezeule, și lauda Ta răsună până la marginile pământului; dreapta Ta este plină de îndurare.

Deut 28.58; Ios 7.9; Ps 113.3; Mal 1.11-14;

¹¹Se bucură muntele Sionului, și se înveselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale.

¹²Străbateți Sionul, și ocoliți-l, numărați-i turnurile,

¹³priviți-i întăritura, și cercetați-i palatele, ca să povestiți celor ce vor veni după ei.

¹⁴Iată, Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci; El va fi călăuza noastră până la moarte.

Isa 58.11;

49

***Către mai marele cântăreților.
Un psalm al fiilor lui Core.***

¹Ascultați lucrul acesta, toate popoarele, luați aminte, toți locuitorii lumii:

²mici și mari, bogați și săraci!

Ps 62.9;

³Gura mea va vorbi cuvinte înțelepte, și inima mea are gânduri pline de judecată.

⁴Eu îmi plec urechea la pildele care îmi sunt insuflate, îmi încep cântarea în sunetul harfei.

Ps 78.2;Mat 13.35;

⁵Pentru ce să mă tem în zilele nenorocirii, când mă înconjoară nelegiuirea potrivnicilor mei?

Ps 38.4;

⁶Ei se încred în avuțiile lor, și se fălesc cu bogăția lor cea mare.

Iov 31.24-25;Ps 52.7;Ps 62.10;Marc 10.24;1Tim 6.17;

⁷Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării.

Mat 16.26;

⁸Răscumpărarea sufletului lor este așa de scumpă, că nu se va face niciodată.

Iov 36.18-19;

⁹Nu vor trăi pe vecie, nu pot să nu vadă mormântul.

Ps 89.48;

¹⁰Da, îl vor vedea: căci înțelepții mor, nebunul și prostul deopotrivă pier, și lasă altora avuțiile lor.

Ecl 2.16;Prov 11.4;Ecl 2.18-21;

¹¹Ei își închipuie că veșnice le vor fi casele, că locuințele lor vor dăinui din veac în veac, ei, care dau numele lor la țări întregi.

Gen 4.17;

¹²Dar omul pus în cinste nu dăinuiește, ci este ca dobitoacele care se taie.

Ps 49.20;Ps 39.5;Ps 82.7;

¹³Iată ce soartă au ei, cei plini de atâta încredere, precum și cei ce îi urmează, cărora le plac cuvintele lor. -

Luc 12.20;

¹⁴Sunt duși ca o turmă în locuința morților, îi paște moartea, și în curând oamenii fără prihană îi calcă în picioare: li se duce frumusețea, și locuința morților le este locașul.

Ps 47.3; Dan 7.22; Mal 4.3; Luc 22.30; 1Cor 6.2; Apoc 2.26; Apoc 20.4; Iov 4.21; Ps 39.11;

¹⁵Dar mie Dumnezeu îmi va scăpa sufletul din locuința morților, căci mă va lua sub ocrotirea Lui. -

Ps 56.13; Osea 13.14;

¹⁶Nu te teme când se îmbogățește cineva, și când i se înmulțesc vistieriile casei;

¹⁷căci nu ia nimic cu el când moare: vistieriile lui nu se pogoară după el.

Iov 27.19;

¹⁸Să se tot creadă omul fericit în viață, să se tot laude cu bucuriile pe care și le face,

Deut 29.19; Luc 12.19;

¹⁹căci tot în locuința părinților săi va merge, și nu va mai vedea lumina niciodată.

Gen 15.15; Iov 33.30; Ps 56.13;

²⁰Omul pus în cinste, și fără pricepere, este ca dobitoacele pe care le tai.

Ps 49.12; Ecl 3.19;

50

Un psalm al lui Asaf.

¹Dumnezeu, da, Dumnezeu, Domnul, vorbește, și cheamă pământul, de la răsăritul soarelui până la asfințitul lui.

Neem 9.32; Isa 9.6; Ier 32.18;

²Din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, de acolo strălucește Dumnezeu.

Ps 48.2; Deut 33.2; Ps 80.1;

³Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică.

Lev 10.2; Num 16.35; Ps 97.3; Dan 7.10;

⁴El strigă spre ceruri sus, și spre pământ, ca să judece pe poporul Său:

Deut 4.26; Deut 31.28; Deut 32.1; Isa 1.2; Mic 6.1-2;

⁵"Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!" -

Deut 33.3; Isa 13.3; Ex 24.7;

⁶Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă. -

Ps 97.6; Ps 75.7;

⁷Ascultă, poporul Meu, și voi vorbi; ascultă, Israele, și te voi înștiința. Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău.

Ps 81.8; Ex 20.2;

⁸Nu pentru jertfele tale te mustru: căci arderile tale de tot sunt necurmat înaintea Mea.

Osea 6.6; Isa 1.11; Ier 7.22;

⁹Nu voi lua tauri din casa ta, nici țapi din staulele tale.

Mic 6.6; Fapt 17.25;

¹⁰Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor.

¹¹Eu cunosc toate păsările de pe munți, și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu.

¹²Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a mea este lumea și tot ce cuprinde ea.

Ex 19.5; Deut 10.14; Iov 41.11; Ps 24.1; 1Cor 10.26-28;

¹³Oare mănânc Eu carnea taurilor? Oare beau Eu sângele țapilor?

¹⁴Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri, și împlinește-ți juruințele făcute Celui Prea Înalt.

Osea 14.2; Evr 13.15; Deut 23.21; Iov 22.27; Ps 76.11; Ecl 5.4-5;

15 Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!

Iov 22.27;Ps 91.15;Ps 107.6-28;Zah 13.9;Ps 50.23;Ps 22.23;

16 Dumnezeu zice însă celui rău: "Ce tot înșiri tu legile Mele, și ai în gură legământul Meu,

17 când tu urăști muștrările, și arunci cuvintele Mele înapoia ta?

Rom 2.21-22;Neem 9.26;

18 Dacă vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurvarii.

Rom 1.32;1Tim 5.22;

19 Dai drumul gurii la rău, și limba ta urzește vicleșuguri.

Ps 52.2;

20 Stai și vorbești împotriva fratelui tău, clevetești pe fiul mamei tale.

21 Iată ce ai făcut, și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sunt ca tine. Dar te voi muștra, și îți voi pune totul sub ochi!

Ecl 8.11-12;Isa 26.10;Isa 57.11;Rom 2.4;Ps 90.8;

22 Luați seama dar, voi care uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșii, și să nu fie nimeni să vă scape.

Iov 8.13;Ps 9.17;Isa 51.13;

23 Cine aduce mulțumiri, ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acela îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.

Ps 27.6;Rom 12.1;Gal 6.16;

51

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.
Făcut când a venit la el proorocul Natan,
după ce intrase David la Bat-Șeba.*

1 Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele!

Ps 51.9;Isa 43.25;Isa 44.22;Col 2.14;

²Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, și curăță-mă de păcatul meu!

Evr 9.14;1Ioan 1.7-9;Apoc 1.5;

³Căci îmi cunosc bine fărădelegile, și păcatul meu stă necurmat înaintea mea.

Ps 32.5;Ps 38.18;

⁴Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta, și fără vină în judecata Ta.

Gen 20.6;Gen 39.9;Lev 5.19;Lev 6.2;2Sam 12.13;Luc 15.21;Rom 3.4;

⁵Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea.

Iov 14.4;Ps 58.8;Ioan 3.6;Rom 5.12;Efes 2.3;Iov 14.4;

⁶Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!

Iov 38.36;

⁷Curăță-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada.

Lev 14.4-49;Num 19.18;Evr 9.19;Isa 1.18;

⁸Fă-mă să aud veselie și bucurie, și oasele, pe care le-ai zdrobit Tu, se vor bucura.

Mat 5.4;

⁹Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate neleguirile mele!

Ier 16.17;Ps 51.1;

¹⁰Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!

Fapt 15.9;Efes 2.10;

¹¹Nu mă lepăda de la Fața Ta, și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt.

Gen 4.14;2Împ 13.23;Rom 8.9;Efes 4.30;

¹²Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință!

2Cor 3.1;

13 Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.

14 Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele! Izbăvește-mă de vina sângelui vărsat, și limba mea va lauda îndurarea Ta.

2Sam 11.17; 2Sam 12.9; Ps 35.28;

15 Doamne, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta.

16 Dacă ai fi voit jertfe, Ți-aș fi adus: dar Ție nu-Ți plac arderile de tot.

Num 15.27-30; Ps 40.6; Ps 50.8; Isa 1.11; Ier 7.22; Osea 6.6;

17 Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.

Ps 34.18; Isa 57.15; Isa 66.2;

18 În îndurarea Ta, varsă-Ți binefacerile asupra Sionului, și zidește zidurile Ierusalimului!

19 Atunci vei primi jertfe neprihănite, arderi de tot și jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul Tău viței.

Ps 4.5; Mal 3.3;

52

Către mai marele cântăreților.

O cântare a lui David.

*Făcută cu prilejul celor spuse de Doeg, Edomitul, lui Saul,
când zicea: "David s-a dus în casa lui Ahimilec."*

1 Pentru ce te fălești cu răutatea ta, asupritorule? Bunătatea lui Dumnezeu ține în veci.

1Sam 21.7;

2 Limba ta nu născocoște decât răutate, ca un brici ascuțit, viclean ce ești!

Ps 50.19; Ps 57.4; Ps 59.7; Ps 64.3;

3 Tu iubești mai degrabă răul decât binele, mai degrabă minciuna decât adevărul. -

Ier 9.4-5;

⁴Tu iubești numai cuvinte nimicitoare, limbă înșelătoare!

⁵De aceea și Dumnezeu te va doborî pe vecie, te va apuca și te va ridica din cortul tău, și te va dezrădăcina din pământul celor vii. -

Prov 2.22;

⁶Cei fără prihană vor vedea lucrul acesta, se vor teme, și vor râde de el, zicând:

Iov 22.19;Ps 37.34;Ps 40.3;Ps 64.9;Mal 1.5;Ps 58.10;

⁷"Iată omul, care nu lua ca ocrotitor pe Dumnezeu, ci se încredea în bogățiile lui cele mari, și se bizuia pe răutatea lui."

Ps 49.6;

⁸Dar eu sunt în Casa lui Dumnezeu ca un măslin verde, mă încred în bunătatea lui Dumnezeu, în veci de veci.

Ier 11.16;Osea 14.6;

⁹Te voi lăuda totdeauna, pentru că ai lucrat; și, în fața copiilor Tăi, voi nădăjdui în Numele Tău, căci este binevoitor.

Ps 54.6;

53

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe flaut.
O cântare a lui David.*

¹Nebunul zice în inima lui: "Nu este Dumnezeu!" S-au stricat oamenii, au săvârșit fărădelegi urâte, nu este nici unul care să facă binele.

Ps 10.4;Ps 14.1;Rom 3.10;

²Dumnezeu Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput, și să caute pe Dumnezeu.

Ps 33.13;2Cron 15.2;2Cron 19.3;

³Dar toți s-au rătăcit, toți s-au stricat; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.

⁴"Și-au pierdut oare mintea cei ce săvârșesc nelegiuirea, de mănâncă pe poporul Meu, cum mănâncă pâinea, și nu cheamă pe Dumnezeu?"

Ier 4.22;

**⁵Atunci vor tremura de spaimă, fără să fie vreo pricină de spaimă;
Dumnezeu va risipi oasele celor ce tăbărăsc împotriva ta, îi vei face de
rușine, căci Dumnezeu i-a lepădat.**

Lev 26.17-36;Prov 28.1;Ezec 6.5;

**⁶O! cine va face să pornească din Sion izbăvirea lui Israel? Când va aduce
Dumnezeu înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va înveseli,
și Israel se va bucura.**

Ps 14.7;

54

*Către mai marele cântăreților.
De cântat cu instrumente cu coarde.
O cântare a lui David.
Făcută când au venit Zifiții să spună lui Saul:
"Știți că David stă ascuns printre noi?"*

**¹Scapă-mă, Dumnezeule, prin Numele Tău, și fă-mi dreptate, prin puterea
Ta?**

²Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, ia aminte la cuvintele gurii mele.

**³Căci niște străini s-au sculat împotriva mea, niște oameni asupritori vor
să-mi ia viața; ei nu se gândesc la Dumnezeu. -**

Ps 86.14;

⁴Da, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este sprijinul sufletului meu!

Ps 118.7;

⁵Răul se va întoarce asupra potrivnicilor mei; nimicește-i în credințioșia Ta!

Ps 89.49;

**⁶Atunci Îți voi aduce jertfe de bună voie, voi lăuda Numele Tău, Doamne,
căci este binevoitor;**

Ps 52.9;

**⁷căci El mă izbăvește din toate necazurile, și cu ochii mei îmi văd împlinită
dorința privitoare la vrăjmașii mei.**

Ps 50.10;Ps 92.11;

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe instrumente cu coarde.
O cântare a lui David.*

¹Ia aminte, Dumnezeule, la rugăciunea mea, și nu Te ascunde de cererile mele!

²Ascultă-mă, și răspunde-mi! Rătăcesc încoace și încolo, și mă frământ,

Isa 38.14;

³din pricina zarvei vrăjmașului și din pricina apăsării celui rău. Căci ei aruncă nenorocirea peste mine, și mă urmăresc cu mânie.

2Sam 16.7-8;2Sam 19.19;

⁴Îmi tremură inima în mine, și mă cuprinde spaima morții,

Ps 16.3;

⁵mă apucă frica și groaza, și mă iau fiorii.

⁶Eu zic: "O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș zbura, și aș găsi undeva odihnă!"

⁷Da, aș fugi departe de tot, și m-aș duce să locuiesc în pustie. - (Oprire).

⁸Aș fugi în grabă la un adăpost de vântul acesta năpraznic și de furtuna aceasta.

⁹Nimicește-i, Doamne, împarte-le limbile, căci în cetate văd silă și certuri;

Ier 6.7;

¹⁰zi și noapte ei îi dau ocol pe ziduri: nelegiuirea și răutatea sunt în sânul ei;

¹¹răutatea este în mijlocul ei, și vicleșugul și înșelătoria nu lipsesc din piețele ei.

¹²Nu un vrăjmaș mă batjocorește, căci aș suferi: nu potrivnicul meu se ridică împotriva mea, căci m-aș ascunde dinaintea lui.

Ps 41.9;Ps 35.26;Ps 38.16;

¹³Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce și prieten cu mine!

2Sam 15.12;2Sam 16.23;Ps 41.9;Ier 9.4;

14Noi, care trăiam împreună într-o plăcută prietenie, și ne duceam împreună cu mulțimea în Casa lui Dumnezeu!

Ps 42.4;

15Să vină moartea peste ei, și să se pogoare de vii în locuința morților! Căci răutatea este în locuința lor, în inima lor.

Num 16.30;

16Dar eu strig către Dumnezeu, și Domnul mă va scăpa.

17Seara, dimineața, și la amiază, oftez și gem, și El va auzi glasul meu.

Dan 6.10;Luc 18.1;Fapt 3.1;Fapt 10.3-30;1Tes 5.17;

18Mă va scăpa din lupta care se dă împotriva mea, și-mi va aduce pacea, căci mulți mai sunt împotriva mea!

2Cron 32.7-8;

19Dumnezeu va auzi, și-i va smeri, El, care, din veșnicie, stă pe scaunul Lui de domnie. - (Oprire). Căci în ei nu este nici o nădejde de schimbare, și nu se tem de Dumnezeu.

Deut 33.27;

20Ei pun mâna pe cei ce trăiau în pace cu ei, și își calcă legământul.

Fapt 12.1;Ps 7.4;

21Gura lor este dulce ca smântâna, dar în inimă poartă războiul: cuvintele lor sunt mai alunecoase decât untdelemnul, dar când ies ele din gură, sunt niște săbii.

Ps 28.3;Ps 57.4;Ps 62.4;Ps 64.3;Prov 5.3-4;Prov 12.18;

22Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.

Ps 37.5;Mat 6.25;Luc 12.22;1Pet 5.7;Ps 37.24;

23Și Tu, Dumnezeule, îi vei pogori în fundul gropii. Oamenii setoși de sânge și de înșelăciune, nu vor ajunge nici jumătate din zilele lor. Eu însă mă încred în Tine!

Ps 5.6;Iov 15.32;Prov 10.27;Ecl 7.17;

*Către mai marele cântăreților.
Se cântă ca "Porumbel din stejari depărtați".
O cântare de laudă a lui David.
Făcută când I-au prins Filistenii la Gat.*

¹Ai milă de mine, Dumnezeule! Căci niște oameni mă hărțuiesc. Toată ziua îmi fac război și mă chinuiesc.

Ps 5.1;

²Toată ziua mă hărțuiesc potrivnicii mei; sunt mulți, și se războiesc cu mine ca niște trufași.

Ps 57.3;

³Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine.

⁴Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui. Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni?

Ps 56.10-11;Ps 118.6;Isa 31.3;Evr 13.6;

⁵Într-una ei îmi ating drepturile, și n-au decât gânduri rele față de mine.

⁶Uneltesc, pândesc și îmi urmăresc pașii, pentru că vor să-mi ia viața.

Ps 59.3;Ps 140.2;Ps 71.10;

⁷Ei trag nădejde să scape prin nelegiuirea lor: doboară popoarele, Dumnezeule, în mânia Ta!

⁸Tu numeri pașii vieții mele de pribeag; pune-mi lacrimile în burduful Tău: nu sunt ele scrise în cartea Ta?

Mal 3.16;

⁹Vrăjmașii mei dau înapoi, în ziua când Te strig: știi că Dumnezeu este de partea mea.

Rom 8.31;

¹⁰Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui, da, mă voi lăuda cu Domnul, cu Cuvântul Lui.

Ps 56.4;

¹¹Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: Ce pot să-mi facă niște oameni?

¹²Dumnezeule, trebuie să împlinesc juruințele pe care Ți le-am făcut; Îți voi aduce jertfe de mulțumire.

¹³Căci mi-ai izbăvit sufletul de la moarte, mi-ai ferit picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Ps 116.8;lov 33.30;

57

Către mai marele cântăreților.

"Nu nimici".

O cântare de laudă a lui David.

Făcută când a fugit în peșteră, urmărit de Saul.

¹Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile.

Ps 56.1;Ps 17.8;Ps 63.7;Isa 26.20;

²Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea Înalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine.

Ps 138.8;

³El îmi va trimite izbăvire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă ocări. (Oprire). Da, Dumnezeu Își va trimite bunătatea și credincioșia.

Ps 144.5-7;Ps 56.1;Ps 40.11;Ps 43.3;Ps 61.7;

⁴Sufletul meu este între niște lei: stau culcat în mijlocul unor oameni care varsă flăcări, în mijlocul unor oameni ai căror dinți sunt sulițe și săgeți, și a căror limbă este o sabie ascuțită.

Prov 30.14;Ps 55.21;Ps 64.3;

⁵Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, peste tot pământul să se întindă slava Ta!

Ps 57.11;Ps 108.5;

⁶Ei întinseseră un laț sub pașii mei; sufletul mi se încovoia, și-mi săpaseră o groapă înainte: Dar au căzut ei în ea. -

Ps 7.15-16;Ps 9.15;

⁷Inima mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare; voi cânta, da, și voi suna din instrumentele mele.

Ps 108.1;

⁸Trezește-te, suflete! Treziți-vă, alăută și harfă! Mă voi trezi în zori de zi.

Ps 16.9;Ps 30.12;Ps 108.1-2;

⁹Te voi lăuda printre popoare, Doamne! Te voi cânta printre neamuri.

Ps 108.3;

¹⁰Căci bunătatea Ta ajunge până la ceruri, și credincioșia Ta până la nori.

Ps 36.5;Ps 71.19;Ps 103.11;Ps 108.4;

¹¹Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, peste tot pământul să se întindă slava Ta!

Ps 57.5;

58

*Către mai marele cântăreților.
"Nu nimici".
O cântare de laudă a lui David.*

¹Oare, tăcând, faceți voi dreptate? Oare așa judecați voi fără părtinire, fiii oamenilor?

²Dimpotrivă! În inimă, săvârșiți nelegiuiri; în țară, puneți în cumpănă silnicia mâinilor voastre.

Ps 94.20;Isa 10.1;

³Cei răi sunt stricați încă din pântecul mamei lor, mincinoșii se rătăcesc odată cu ieșirea din pântecul mamei lor.

Ps 51.5;Isa 48.8;

⁴Au o otravă ca otrava unui șarpe, ca otrava unei aspide surzi, care își astupă urechea,

Ps 140.3;Ecl 10.11;Ier 8.17;

⁵care n-aude glasul vrăjitorilor, glasul fermecătorului celui mai iscusit.

⁶Dumnezeule, zdrobește-le dinții din gură! Smulge, Doamne, măselele acestor pui de lei!

Iov 4.10;Ps 3.7;

⁷Să se risipească întocmai ca niște ape care se scurg! Săgețile, pe care le-aruncă ei, să fie niște săgeți tocite!

Ios 7.5;Ps 112.10;

⁸Să piară, ca un melc, care se topește umblând; să nu vadă soarele, ca stârpitura unei femei!

Iov 3.16;Ecl 6.3;

⁹Înainte ca oalele voastre să simtă focul de spin verde sau uscat, îl va lua vârtejul.

Prov 10.25;

¹⁰Cel fără prihană se va bucura la vederea răzbunării; își va scărda picioarele în sângele celor răi.

Ps 52.6;Ps 64.10;Ps 107.42;Ps 68.23;

¹¹Și atunci oamenii vor zice: "Da, este o răsplată pentru cel fără prihană! Da, este un Dumnezeu care judecă pe pământ!"

Ps 92.15;Ps 67.4;Ps 96.13;Ps 98.9;

59

*Către mai marele cântăreților.
"Nu nimici".*

O cântare de laudă a lui David.

Făcută când a trimis Saul să-i împresoare casa, ca să-l omoare.

¹Dumnezeule, scapă-mă de vrăjmașii mei, ocrotește-mă de potrivnicii mei!

Ps 18.48;

²Scapă-mă de răufăcători, izbăvește-mă de oamenii setoși de sânge!

³Căci iată-i că stau la pândă să-mi ia viața; niște oameni porniți la rău urzesc lucruri rele împotriva mea, fără să fiu vinovat, fără să fi păcătuit, Doamne!

Ps 56.6;1Sam 24.11;

⁴Cu toată nevinovăția mea, ei aleargă, se pregătesc: trezește-Te, ieși înaintea mea, și privește!

Ps 35.23;Ps 44.23;

⁵Doamne, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, scoală-Te, ca să pedepsești toate neamurile! N-avea milă de nici unul din acești vânzători nelegiuiți. - (Oprire).

⁶Se întorc în fiecare seară, urlă ca niște câini, și dau ocol cetății.

Ps 59.14;

⁷Da, din gura lor țâșnește răul, pe buzele lor sunt săbii; căci zic: "Cine aude?"

Ps 57.4;Prov 12.18;Ps 10.11-13;Ps 64.5;Ps 73.11;Ps 94.7;

⁸Dar Tu, Doamne, râzi de ei, Tu îți bați joc de toate neamurile.

1Sam 19.16;Ps 2.4;

⁹Oricare le-ar fi puterea, eu în Tine nădăjduiesc, căci Dumnezeu este scăparea mea.

Ps 59.17;Ps 62.2;

¹⁰Dumnezeul meu, în bunătatea Lui, îmi iese înaintea, Dumnezeu mă face să-mi văd împlinită dorința față de cei ce mă prigonesc.

Ps 21.3;Ps 54.7;Ps 92.11;Ps 112.8;

¹¹Nu-i ucide, ca să nu uite lucrul acesta poporul meu, ci fă-i să pibegească, prin puterea Ta, și doboară-i, Doamne, Scutul nostru!

Gen 4.12-15;

¹²Gura lor păcătuiește la fiecare vorbă, care le iese de pe buze: să se prindă în însăși mândria lor, căci nu spun decât blesteme și minciuni:

Prov 12.13;Prov 18.7;

¹³Nimicește-i, în mânia Ta, prăpădește-i, ca să nu mai fie! Fă-i să știe că împărățește Dumnezeu peste lacov, până la marginile pământului. -

Ps 7.9;Ps 83.18;

¹⁴Se întorc în fiecare seară, urlă ca niște câini, și dau ocol cetății.

Ps 59.6;

¹⁵Umblă încioace și încolo după hrană, și petrec noaptea ne sătui.

Iov 15.23;Ps 109.10;

¹⁶Dar eu voi cânta puterea Ta; dis-de-dimineată, voi lăuda bunătatea Ta. Căci Tu ești un turn de scăpare pentru mine, un loc de adăpost în ziua necazului meu.

¹⁷O, Tăria mea! pe Tine Te voi lăuda, căci Dumnezeu, Dumnezeul meu cel prea bun, este turnul meu de scăpare.

Ps 18.1;Ps 59.9-10;

60

*Către mai marele cântăreților.
Se cântă ca și "Crinul mărturiei".
O cântare de laudă a lui David, spre învățătură.
Făcută când purta război cu Sirienii din Mesopotania
și cu Sirienii din Toba și când s-a întors loab și a bătut
în Valea Sării douăsprezece mii de Edomiți.*

¹Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, și Te-ai mâniat: ridică-ne iarăși!

Ps 44.9;

²Ai cutremurat pământul, l-ai despiciat; drege-i spărturile, căci se clatină!

2Cron 7.14;

³Ai făcut pe poporul Tău să treacă prin lucruri grele, ne-ai adăpat cu un vin de amortire.

Ps 71.20;Isa 51.17-22;Ier 25.15;

⁴Ai dat celor ce se tem de Tine un steag, ca să-l înalțe spre biruința adevărului. -

Ps 20.5;

⁵Pentru ca preaiubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne!

Ps 108.6;

⁶Dumnezeu a zis în sfințenia Lui: "Voi ieși biruitor, voi împărți Sihemul, și voi măsura valea Sucot.

Ps 89.35; Ios 1.6; Gen 12.6; Ios 13.27;

⁷Al Meu este Galaadul, al Meu este Manase; Efraim este tăria capului Meu, iar Iuda, toiagul Meu de cârmuire:

Deut 33.17; Gen 49.10;

⁸Moab este ligheanul în care Mă spăl: peste Edom Îmi arunc încălțăminte: țara Filistenilor strigă de bucurie din pricina Mea!" -

2Sam 8.2; 2Sam 8.14; Ps 108.9; 2Sam 8.1;

⁹Cine mă va duce în cetatea întărită? Cine mă va duce la Edom?

¹⁰Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și nu mai ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

Ps 60.1; Ps 44.9; Ps 108.11; Ios 7.12;

¹¹Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz! Căci ajutorul omului este zadarnic.

Ps 118.8; Ps 146.3;

¹²Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari, și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

Num 24.18; 1Cron 19.13; Isa 63.3;

61

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm al lui David.*

¹Ascultă, Dumnezeule, strigătele mele, ia aminte la rugăciunea mea!

²De la capătul pământului strig către Tine cu inima mâhnită, și zic: "Du-mă pe stâncă pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!

³Căci Tu ești un adăpost pentru mine, un turn tare împotriva vrăjmașului.

Prov 18.10;

⁴Aș vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău: să alerg la adăpostul aripilor Tale. -

Ps 27.4; Ps 17.8; Ps 57.1; Ps 91.4;

⁵Căci Tu, Dumnezeule, îmi asculți juruințele, Tu îmi dai moștenirea celor ce se tem de Numele Tău.

⁶Tu adaugi zile la zilele împăratului: lungească-i-se anii pe vecie!

Ps 21.4;

⁷În veci să rămână el pe scaunul de domnie, înaintea lui Dumnezeu! Fă ca bunătatea și credincioșia Ta să vegheze asupra lui!

Ps 40.11;Prov 20.28;

⁸Atunci voi cânta neîncetat Numele Tău, și zi de zi îmi voi împlini juruințele.

62

*Către mai marele cântăreților.
După ledutun.
Un psalm al lui David.*

¹Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul.

Ps 33.20;

²Da, El este Stânca și Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.

Ps 62.6;Ps 37.24;

³Până când vă veți năpusti asupra unui om, până când veți căuta cu toții să-l doborâți ca pe un zid gata să cadă, ca pe un gard gata să se surpe?

Isa 30.13;

⁴Da, ei pun la cale să-l doboare din înălțimea lui: le place minciuna; cu gura binecuvântează, dar cu inima blestemă. -

Ps 28.3;

⁵Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea.

Ps 62.1-2;

⁶Da, El este Stânca și Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare: nicidecum nu mă voi clătina.

⁷Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul și slava mea; în Dumnezeu este stânca puterii mele, locul meu de adăpost.

Ier 3.23;

⁸Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru. -

1Sam 1.15;Ps 42.4;Plân 2.19;Ps 18.2;

⁹Da, o nimica sunt fiii omului! Minciună sunt fiii oamenilor! Puși în cumpănă toți laolaltă, ar fi mai ușori decât o suflare.

Ps 39.5-11;Isa 40.15-17;Rom 3.4;

¹⁰Nu vă încredeți în asuprire, și nu vă puneți nădejdea zadarnică în răpire; când cresc bogățiile, nu vă lipiți inima de ele.

Iov 31.25;Ps 52.7;Luc 12.15;1Tim 6.17;

¹¹Odată a vorbit Dumnezeu, de două ori am auzit că "Puterea este a lui Dumnezeu."

Iov 33.14;Apoc 19.1;

¹²A Ta, Doamne, este și bunătatea, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

Ps 86.15;Ps 103.8;Dan 9.9;Iov 34.11;Prov 24.12;Ier 32.19;Ezec 7.27;Ezec 33.20;Mat 16.27;Rom 2.6;1Cor 3.8;2Cor 5.10;Efes 6.8;Col 3.25;1Pet 1.17;Apoc 22.12;

63

*Un psalm al lui David.
Făcut când era în pustia lui Iuda.*

¹Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjește trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat și fără apă.

Ps 42.2;Ps 84.2;Ps 143.6;

²Așa Te privesc eu în locașul cel sfânt, ca să-Ți văd puterea și slava.

1Sam 4.21;1Cron 16.11;Ps 27.4;Ps 78.61;

³Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele Tale.

Ps 30.5;

⁴Te voi binecuvânta dar toată viața mea, și în Numele Tău îmi voi ridica mâinile.

Ps 104.33;Ps 146.2;

⁵Mi se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase, și gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze,

Ps 36.8;

⁶când mi-aduc aminte de Tine în așternutul meu, și când mă gândesc la Tine în timpul priveghiurilor nopții.

Ps 42.8;Ps 119.55;Ps 149.5;

⁷Căci Tu ești ajutorul meu, și sunt plin de veselie la umbra aripilor Tale.

Ps 61.4;

⁸Sufletul meu este lipit de Tine; dreapta Ta mă sprijinește.

⁹Dar cei ce caută să-mi ia viața, se vor duce în adâncimile pământului;

¹⁰vor fi dați pradă sabiei, vor fi prada șacalilor.

Ezec 35.5;

¹¹Dar împăratul se va bucura în Dumnezeu; oricine jură pe El se va făli, căci va astupa gura mincinoșilor.

Deut 6.13;Isa 45.23;Isa 65.16;Tef 1.5;

64

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

¹Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, când gem! Ocrotește-mi viața împotriva vrăjmașului de care mă tem!

²Păzește-mă de uneltirile celor răi, de ceata gălăgioasă a oamenilor nelegiuiți!

³Ei își ascut limba ca o sabie, își aruncă vorbele lor amare, ca niște săgeți,

Ps 11.2;Ps 57.4;Ps 58.7;Ier 9.3;

⁴ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat: trag asupra lui pe neașteptate, fără nici o frică.

⁵Ei se îmbărbătează în răutatea lor: se sfătuiesc împreună ca să întindă curse, și zic: "Cine ne va vedea?"

Prov 1.11;Ps 10.11;Ps 59.7;

⁶Pun la cale nelegiuiri, și zic: "Iată-ne gata, planul este făcut!" O prăpastie este înăuntrul și inima fiecăruia!

⁷Dar Dumnezeu aruncă săgeți împotriva lor: deodată iată-i loviți.

Ps 7.12-13;

⁸Limba lor le-a pricinuit căderea; și toți cei ce-i văd, clatină din cap.

Prov 12.13;Prov 18.7;Ps 31.11;Ps 52.6;

⁹Toți oamenii sunt cuprinși de frică, și mărturisesc: "Iată ce a făcut Dumnezeu", și recunosc că aceasta este lucrarea Lui!

Ps 40.3;Ier 50.28;Ier 51.10;

¹⁰Cel neprihănit se bucură în Domnul și în El își caută scăparea; toți cei cu inima fără prihană se laudă că sunt fericiți.

Ps 82.11;Ps 58.10;Ps 68.3;

65

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.
O cântare.*

¹Cu încredere, Dumnezeule, vei fi laudat în Sion, și împlinite vor fi juruințele care Ți-au fost făcute.

²Tu ascuți rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine.

Isa 66.23;

³Mă copleșesc neleguirile: dar Tu vei ierta fărădelegile noastre.

Ps 38.4;Ps 40.12;Ps 51.2;Ps 79.9;Isa 6.7;Evr 9.14;1Ioan 1.7-9;

⁴Ferice de cel pe care-l alegi Tu, și pe care-l primești înaintea Ta, ca să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de binecuvântarea Casei Tale, de sfințenia Templului Tău.

Ps 33.12;Ps 84.4;Ps 4.3;Ps 36.8;

⁵În bunătatea Ta, Tu ne ascuți prin minuni, Dumnezeul mântuirii noastre, nădejdea tuturor marginilor îndepărtate ale pământului și mării!

Ps 22.27;

⁶El întărește munții prin tăria Lui, și este încins cu putere.

Ps 93.1;

⁷El potolește urletul mărilor, urletul valurilor lor, și zarva popoarelor.

Ps 89.9;Ps 107.29;Mat 8.26;Ps 16.10;Isa 17.12-13;

⁸Cei ce locuiesc la marginile lumii se înspăimântă de minunile Tale: Tu umpli de veselie răsăritul și apusul îndepărtat.

⁹Tu cercetezi pământul și-i dai belșug, îl umpli de bogății, și de râuri dumnezeiești, pline cu apa. Tu le dai grâu, pe care iată cum îl faci să rodească:

Deut 11.12;Ps 68.9-10;Ps 104.13;Ier 5.24;Ps 46.4;

¹⁰Îi uzi brazdele, îi sfărâmi bulgării, îl moi cu ploaia, și-i binecuvântezi răsadul.

¹¹Încununezi anul cu bunătățile Tale, și pașii Tăi varsă belșugul.

¹²Câmpiile pustiei sunt adăpate, și dealurile sunt încinse cu veselie.

¹³Pășunile se acoperă de oi, și văile se îmbracă cu grâu: toate strigă de bucurie și cântă.

Isa 55.12;

66

Către mai marele cântăreților.

O cântare.

Un psalm.

¹Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului.

Ps 100.1;

²Cântați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre.

³Ziceți lui Dumnezeu: "Cât de înfricoșate sunt lucrările Tale! Din pricina mărimii puterii Tale, vrăjmașii Tăi Te lingușesc.

Ps 65.5;Ps 18.44;

⁴Tot pământul se închină înaintea Ta, și cântă în cinstea Ta, cântă Numele Tău. -

Ps 12.27;Ps 67.3;Ps 117.1;Ps 96.1-2;

⁵Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! Ce înfricoșat este El, când lucrează asupra fiilor oamenilor!

Ps 46.8;

⁶El a prefăcut marea în pământ uscat, și râul a fost trecut cu piciorul: atunci ne-am bucurat în El.

Ex 14.21;Ios 3.14-16;

⁷El stăpânește pe vecie, prin puterea Lui. Ochii Lui urmăresc pe neamuri, ca cei răzvrățiți să nu se mai scoale împotriva Lui! -

Ps 11.4;

⁸Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru! Faceți să răsunе lauda Lui!

⁹El ne-a păstrat sufletul cu viață, și n-a îngăduit să ni se clatine piciorul.

¹⁰Căci Tu ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul.

Ps 17.3;Isa 48.10;Zah 13.9;1Pet 1.6-7;

¹¹Ne-ai adus în laț, și ne-ai pus o grea povară pe coapse.

Plân 1.13;

¹²Ai lăsat pe oameni să încalcece pe capetele noastre, am trecut prin foc și prin apă: dar Tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug.

Isa 51.23;Isa 43.2;

¹³De aceea, voi merge în Casa Ta cu arderi de tot, îmi voi împlini juruințele făcute Ție,

Ps 100.4;Ps 116.14-19;Ecl 5.4;

¹⁴juruințe, care mi-au ieșit de pe buze, pe care mi le-a rostit gura când eram la strâmtoare.

¹⁵Îți voi aduce oi grase, ca ardere de tot, cu grăsimea berbecilor, voi jertfi oi împreună cu țapi. - (Oprire).

¹⁶Veniți de ascultați, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, și voi istorisi cei a făcut El sufletului meu.

Ps 34.11;

¹⁷Am strigat către El cu gura mea, și îndată lauda a fost pe limba mea.

¹⁸Dacă aş fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.

Iov 27.9;Prov 15.29;Prov 28.9;Isa 1.15;Ioan 9.31;Iac 4.3;

¹⁹Dar Dumnezeu m-a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele.

Ps 116.1-2;

²⁰Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a lepădat rugăciunea, și nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui!

67

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm.
O cântare.*

¹Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze, să facă să lumineze peste noi Fața Lui, -

Num 6.25;Ps 4.6;Ps 31.16;Ps 80.3-19;Ps 119.135;

²ca să se cunoască pe pământ calea Ta, și printre toate neamurile mântuirea Ta!

Fapt 18.25;Luc 2.30-31;Tit 2.11;

³Te laudă, popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă.

Ps 66.4;

⁴Se bucură neamurile și se înveselesc; căci Tu judeci popoarele cu nepărtinire, și povățuiești neamurile pe pământ. -

Ps 96.10-13;Ps 98.9;

⁵Te laudă, popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă.

⁶Pământul își dă roadele; Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne binecuvântează,

Lev 26.4;Ps 85.12;Ezec 34.27;

⁷Dumnezeu ne binecuvântează, și toate marginile pământului se tem de El.

Ps 22.27;

68

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.
O cântare.*

¹Dumnezeu Se scoală, vrăjmașii Lui se risipesc, și potrivnicii Lui fug dinaintea Feței Lui.

Num 10.35;Isa 33.3;

²Cum se risipește fumul, așa-i risipești Tu; cum se topește ceara la foc, așa pier cei răi dinaintea lui Dumnezeu.

Isa 9.18;Osea 13.3;Ps 57.5;Mic 1.4;

³Dar cei neprihăniți se bucură, saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu, și nu mai pot de veselie.

Ps 32.11;Ps 58.10;Ps 64.10;

⁴Cântați lui Dumnezeu, lăudați Numele Lui! Faceți drum Celui ce înaintează prin câmpii. Domnul este Numele Lui: bucurați-vă înaintea Lui!

Ps 66.4;Deut 33.26;Ps 68.33;Ex 6.3;

⁵El este Tatăl orfanilor, Apărătorul văduvelor, El, Dumnezeu, care locuiește în locașul Lui cel sfânt.

Ps 10.14-18;Ps 146.9;

⁶Dumnezeu dă o familie celor părăsiți, El izbăvește pe prinșii de război și-i face fericiți; numai cei răzvrățiți locuiesc în locuri uscate.

1Sam 2.5;Ps 113.9;Ps 107.10-14;Ps 146.7;Fapt 12.6;Ps 107.34-40;

⁷Dumnezeule, când ai ieșit Tu în fruntea poporului, și când mergeai în pustie, -

Ex 13.21;Jud 4.14;Hab 3.13;

⁸s-a cutremurat pământul, s-au topit cerurile, dinaintea lui Dumnezeu, s-a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

Ex 19.16-18;Jud 5.4;Isa 64.1-3;

⁹Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, și ai întărit moștenirea Ta, sleită de puteri.

Deut 11.11-12;Ezec 34.26;

¹⁰Poporul tău și-a așezat locuința în țara, pe care, prin bunătatea Ta, Dumnezeule, o pregătisei pentru cei nenorociți.

Deut 26.5-9;Ps 74.19;

¹¹Un cuvânt spune Domnul, și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire: -

¹²Împărații oștirilor fug, fug, și cea care rămâne acasă, împarte prada.

Num 31.8-54;Ios 10.16;Ios 12.8;

¹³Pe când voi vă odihniți în mijlocul staulelor, aripile porumbelului sunt acoperite de argint, și penele lui sunt de un galben auriu. -

Ps 81.6;Ps 105.37;

¹⁴Când a împrăștiat Cel Atotputernic pe împărați în țară, parcă ninge în Țalmon.

Num 21.3;Ios 10.10;Ios 12.1;

¹⁵Munții lui Dumnezeu, munții Basanului, munți cu multe piscuri, munții Basanului,

¹⁶pentru ce, munți cu multe piscuri, purtați pizmă pe muntele pe care l-a ales Dumnezeu ca locaș împărătesc? Cu toate acestea Domnul va locui în el în veci.

Ps 114.4-6;Deut 12.5-11;1Împ 9.3;Ps 87.1-2;Ps 132.13-14;

17 Carele Domnului se numără cu douăzecile de mii, cu mii și mii; Domnul este în mijlocul lor, venind din Sinai în locașul Său cel sfânt.

Deut 33.2; 2Împ 6.16-17; Dan 7.10; Evr 12.22; Apoc 9.16;

18 Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lângă Domnul Dumnezeu.

Fapt 1.9; Efes 4.8; Jud 5.12; Fapt 2.4-33; 1Tim 1.13; Ps 78.60;

19 Binecuvântat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu, mântuirea noastră. - (Oprire).

20 Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izbăvirilor, și Domnul, Dumnezeu, ne poate scăpa de moarte.

Deut 32.29; Prov 4.23; Apoc 1.18; Apoc 20.1;

21 Da, Dumnezeu va zdrobi capul vrăjmașilor Lui, creștetul capului celor ce trăiesc în păcat.

Ps 110.6; Hab 3.13; Ps 55.23;

22 Domnul zice: îi voi aduce înapoi din Basan, îi voi aduce înapoi din fundul mării,

Num 21.33; Ex 14.22;

23 ca să-ți cufunzi piciorul în sânge, și limba câinilor tăi să-și capete partea din vrăjmașii tăi.

Ps 58.10; 1Împ 21.19;

24 Ei văd intrarea Ta, Dumnezeule, intrarea Dumnezeului meu, Împăratului meu, în locașul cel sfânt.

25 În frunte merg cântăreții, apoi cei ce cântă din instrumente, în mijlocul fetelor care sună din timpane.

1Cron 13.8; 1Cron 15.16; Ps 47.5;

26 Binecuvântați pe Dumnezeu în adunări, binecuvântați pe Domnul, cei ce vă coborâți din Israel!

Deut 33.28; Isa 48.1;

27 Iată tânărul Beniamin, care stăpânește peste ei, căpeteniile lui Iuda și ceata lor, căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.

1Sam 9.21;

28 Dumnezeul tău te-a făcut puternic. Întărește, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi în Templul Tău.

Ps 42.8;

29 Împărații îți vor aduce daruri la Ierusalim.

1Împ 10.10-25; 2Cron 32.23; Ps 72.10; Ps 76.11; Isa 60.16-17;

30 Însăpăimântă fiara din trestii, ceata taurilor, cu vițeele popoarelor; calcă în picioare pe cei ce își pun plăcerea în argint! Risipește popoarele cărora le place să se bată!

Ps 22.12; 2Sam 8.2-6;

31 Cei mari vin din Egipt: Etiopia aleargă cu mâinile întinse spre Dumnezeu.

Isa 19.19-21; Ps 72.9; Isa 45.14; Țef 3.10; Fapt 8.27; Ps 44.20;

32 Cântați lui Dumnezeu, împărățiile pământului, și lăudați pe Domnul! - (Oprire).

33 Cântați Celui ce călărește pe cerurile cerurilor veșnice! Iată că se aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic!

Ps 18.10; Ps 104.3; Ps 68.4; Ps 29.3;

34 Dați slavă lui Dumnezeu, a cărui măreție este peste Israel, și a cărui putere este în ceruri.

Ps 29.1;

35 Ce înfricoșat ești, Dumnezeule, din locașul Tău cel sfânt! Dumnezeu lui Israel dă poporului Său tărie și mare putere. Bindecuvântat să fie Dumnezeu!

Ps 45.4; Ps 65.5; Ps 66.5; Ps 76.12;

69

*Către mai marele cântăreților.
De cântat ca și "Crinii".
Un psalm al lui David.*

1 Scapă-mă, Dumnezeule, căci îmi amenință apele viața.

Ps 69.2; Ps 69.14-15; Iona 2.5;

²Mă afund în noroi, și nu mă pot ține; am căzut în prăpastie, și dau apele peste mine.

Ps 40.2;

³Nu mai pot strigând, mi se usucă gâttelejul, mi se topesc ochii, privind spre Dumnezeuul meu.

Ps 6.6;Ps 119.82-123;Isa 38.14;

⁴Cei ce mă urăsc fără temei, sunt mai mulți decât perii capului meu; ce puternici sunt cei ce vor să mă piardă, cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmași; trebuie să dau înapoi ce n-am furat.

Ps 35.19;Ioan 15.25;

⁵Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea, și greșelile mele nu-Ți sunt ascunse.

⁶Să nu rămână de rușine, din pricina mea, cei ce nădăjduiesc în Tine, Doamne, Dumnezeuul oștirilor! Să nu roșească de rușine, din pricina mea, cei ce Te caută, Dumnezeuul lui Israel!

⁷Căci pentru Tine port eu ocară, și îmi acoperă fața rușinea.

⁸Am ajuns un străin pentru frații mei, și un necunoscut pentru fiii mamei mele.

Ps 31.11;Isa 53.3;Ioan 1.11;Ioan 7.5;

⁹Căci râvna Casei Tale mă mănâncă și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine cad asupra mea.

Ps 119.139;Ioan 2.17;Ps 89.50-51;Rom 15.3;

¹⁰Plâng și postesc, și ei mă ocărăsc.

Ps 35.13-14;

¹¹Mă îmbrac cu sac, și ei mă batjocoresc.

1Împ 9.7;Ier 24.9;

¹²Cei ce stau la poartă vorbesc de mine, și cei ce beau băuturi tari mă pun în cântece.

Iov 30.9;Ps 35.15-16;

¹³Dar eu către Tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, la vremea potrivită. În bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, Dumnezeule, și dă-mi ajutorul Tău!

Isa 49.8;Isa 55.6;2Cor 6.2;

¹⁴Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Să fiu izbăvit de vrăjmașii mei și din prăpastie!

Ps 144.7;Ps 69.1-15;

¹⁵Să nu mai dea valurile peste mine, să nu mă înghită adâncul, și să nu se închidă groapa peste mine!

Num 16.33;

¹⁶Ascultă-mă, Doamne, căci bunătatea Ta este nemărginită. În îndurarea Ta cea mare, întoarce-Ți privirile spre mine,

Ps 63.6;Ps 25.16;Ps 86.16;

¹⁷și nu-Ți ascunde fața de robul Tău! Căci sunt în necaz: grăbește de m-ascultă!

Ps 27.9;Ps 102.2;

¹⁸Apropie-Te de sufletul meu și izbăvește-! Scapă-mă, din pricina vrăjmașilor mei!

¹⁹Tu știi ce ocară, ce rușine și batjocură mi se face; toți potrivnicii mei sunt înaintea Ta.

Ps 22.6-7;Isa 53.3;Evr 12.2;

²⁰Ocara îmi rupe inima, și sunt bolnav; aștept să-i fie cuiva milă de mine, dar degeaba; aștept mângâietori, și nu găsesc nici unul.

Ps 142.4;Isa 63.5;lov 16.2;

²¹Ei îmi pun fiere în mâncare, și, când mi-e sete, îmi dau să beau oțet.

Mat 27.34-48;Mare 15.23;Ioan 19.29;

²²Să li se prefacă masa într-o cursă, și liniștea într-un laț!

Rom 11.9-10;

²³Să li se întunece ochii, și să nu mai vadă, și clatină-le mereu coapsele!

Isa 6.9-10;Ioan 12.39-40;

²⁴Varsă-Ți mânia peste ei, și să-i atingă urgia Ta aprinsă!

1Tes 2.16;

²⁵Pustie să le rămână locuința, și nimeni să nu mai locuiască în corturile lor!

Mat 23.38;Fapt 1.20;

²⁶Căci ei prigonesc pe cel lovit de Tine, povestesc suferințele celor răniți de Tine.

2Cron 28.9;Zah 1.15;Isa 53.4;

²⁷Adaugă alte nelegiuiri la neleguirile lor, și să n-aibă parte de îndurarea Ta!

Rom 1.28;Isa 26.10;Rom 9.31;

²⁸Să fie șterși din cartea vieții, și să nu fie scriși împreună cu cei neprihăniți!

Ex 32.32;Filp 4.3;Apoc 3.5;Apoc 13.8;Ezec 13.9;Luc 10.20;Evr 12.23;

²⁹Eu sunt nenorocit și sufăr: Dumnezeu, ajutorul Tău să mă ridice!

³⁰Atunci voi lauda Numele lui Dumnezeu prin cântări, și prin laude Îl voi preamări.

Ps 28.7;

³¹Lucrul acesta este mai plăcut Domnului, decât un vițel cu coarne și copite!

Ps 50.13-23;

³²Nenorociții văd lucrul acesta și se bucură; voi, care căutați pe Dumnezeu, veselă să vă fie inima!

Ps 34.2;Ps 22.26;

³³Căci Domnul ascultă pe cei săraci, și nu nesocotește pe prinșii Lui de război.

Efes 3.1;

³⁴Să-L laude cerurile și pământul, mările și tot ce mișună în ele!

Ps 96.11;Ps 148.1;Isa 44.23;Isa 49.13;Isa 55.12;

³⁵Căci Dumnezeu va mântui Sionul, și va zidi cetățile lui Iuda; ele vor fi locuite și luate în stăpânire;

Ps 51.18; Isa 44.26;

³⁶sămânța robilor Lui le va moșteni, și cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ele.

Ps 102.28;

70

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.
Ca aducere aminte.*

¹Grăbește, Dumnezeule, de mă izbăvește! Grăbește de-mi ajută, Doamne!

Ps 40.13; Ps 71.12;

²Să rămână de rușine și înfrunțați, cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească, cei ce-mi doresc pieirea!

Ps 35.4-26; Ps 71.13;

³Să se întoarcă înapoi de rușine, cei ce zic: "Aha, Aha!"

Ps 40.15;

⁴Toți cei ce Te caută, să se înveselească și să se bucure în Tine! Cei ce iubesc mântuirea Ta, să zică neîncetat: "Prea mărit să fie Dumnezeu!"

⁵Eu sunt sărac și lipsit: grăbește să-mi ajuți, Dumnezeule. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu: Doamne, nu zăbovi!

Ps 40.17; Ps 141.1;

71

¹În Tine, Doamne, îmi caut scăparea: să nu rămân de rușine niciodată!

Ps 25.2-3; Ps 31.1;

²Scapă-mă, în dreptatea Ta, și izbăvește-mă! Pleacă-Ți urechea spre mine, și ajută-mi.

Ps 31.1; Ps 17.6;

³Fii o stâncă de adăpost pentru mine, unde să pot fugi totdeauna! Tu ai hotărât să mă scapi, căci Tu ești stâncă și cetățuia mea.

Ps 31.2-3;Ps 44.4;

⁴Izbăvește-mă, Dumnezeule, din mâna celui rău, din mâna omului nelegiuit și asupritor!

Ps 140.1-4;

⁵Căci Tu ești nădejdea mea, Doamne, Dumnezeule! În Tine mă încred din tinerețea mea.

Ier 17.7-17;

⁶Pe Tine mă sprijinesc, din pântecul mamei mele. Tu ești Binefăcătorul meu încă din pântecul mamei; pe Tine Te laud fără-ncetare.

Ps 22.9-10;Isa 46.3;

⁷Pentru mulți am ajuns ca o minune, dar Tu ești scăparea mea cea tare.

Isa 8.18;Zah 3.8;1Cor 4.9;

⁸Să mi se umple gura de laudele Tale, și-n fiecare zi să Te slăvească!

Ps 35.28;

⁹Nu mă lepăda la vremea bătrâneții; când mi se duc puterile, nu mă părăsi!

Ps 71.18;

¹⁰Căci vrăjmașii mei vorbesc de mine, și cei ce-mi pândesc viața se sfătuiesc între ei,

2Sam 17.1;Mat 27.1

¹¹zicând: "L-a părăsit Dumnezeu; urmăriți-l, puneți mâna pe el, căci nu-i nimeni care să-l scape!"

¹²Dumnezeule, nu Te depărta de mine! Dumnezeule, vino degrabă în ajutorul meu!

Ps 22.11-19;Ps 35.22;Ps 38.21-22;Ps 70.1;

¹³Să rămână de rușine și nimiciți, cei ce vor să-mi ia viața! Să fie acoperiți de rușine și de ocară, cei ce-mi caută pierzarea!

Ps 71.24;Ps 35.4-26;Ps 40.14;Ps 70.2;

¹⁴Și eu voi nădăjdui pururea, Te voi lăuda tot mai mult.

¹⁵Gura mea va vesti, zi de zi, dreptatea și mântuirea Ta, căci nu-i cunosc marginile.

Ps 71.8-24;Ps 35.28;Ps 40.5;Ps 139.17-18;

¹⁶Voi spune lucrările Tale cele puternice, Doamne, Dumnezeule! Voi pomeni dreptatea Ta și numai pe a Ta.

¹⁷Dumnezeule, Tu m-ai învățat din tinerețe, și până acum eu vestesc minunile Tale.

¹⁸Nu mă părăsi, Dumnezeule, chiar la bătrânețe cărunte, ca să vestesc tăria Ta neamului de acum, și puterea Ta neamului de oameni care va veni!

Ps 71.9;

¹⁹Dreptatea Ta, Dumnezeule, ajunge până la cer; Tu ai săvârșit lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine?

Ps 57.10;Ps 35.10;Ps 86.8;Ps 89.6-8;

²⁰Ne-ai făcut să trecem prin multe neazuri și nenorociri; dar ne vei da iarăși viața, ne vei scoate iarăși din adâncurile pământului.

Ps 60.3;Osea 6.1-2;

²¹Înalță-mi mărimea mea, întoarce-Te, și mângâie-mă din nou!

²²Și te voi lăuda în sunet de alăută, Îți voi cânta credincioșia. Dumnezeule, Te voi lăuda cu harfa, Sfântul lui Israel!

Ps 92.11-3;Ps 150.3;2Împ 19.22;Isa 60.9;

²³Când Te voi lăuda, voi fi cu bucuria pe buze, cu bucuria în sufletul, pe care mi l-ai izbăvit;

Ps 103.4;

²⁴și limba mea va vesti zi de zi dreptatea Ta, căci cei ce-mi caută pierzarea sunt rușinați și roșii de rușine.

Ps 71.8-15;Ps 71.13;

¹Dumnezeule, dă judecățile Tale împăratului, și dă dreptatea Ta fiului împăratului!

²Și el va judeca pe poporul Tău cu dreptate, și pe nenorociții Tăi cu nepărtinire.

Isa 11.2-4;Isa 32.1;

³Munții vor aduce pace poporului, și dealurile de asemenea, ca urmare a dreptății Tale.

Ps 35.10;Isa 32.17;Isa 52.7;

⁴El va face dreptate nenorociților poporului, va scăpa pe copiii săracului, și va zdrobi pe asupritor.

Isa 11.4;

⁵Așa că se vor teme de Tine, cât va fi soarele, și cât se va arăta luna, din neam în neam;

Ps 72.7-17;Ps 89.36-37;

⁶va fi ca o ploaie, care cade pe un pământ cosit, ca o ploaie repede, care udă câmpia.

2Sam 23.4;Osea 6.3;

⁷În zilele lui va înflori cel neprihănit, și va fi belșug de pace până nu va mai fi lună.

Isa 2.4;Dan 2.44;Luc 1.33;

⁸El va stăpâni de la o mare la alta, și de la Râu până la marginile pământului.

Ex 23.31;1Împ 4.21-24;Ps 2.8;Ps 80.11;Ps 89.25;Zah 9.10;

⁹Locuitorii pustiei își vor pleca genunchiul înaintea lui, și vrăjmașii vor linge țărâna.

Ps 74.14;Isa 49.23;Mic 7.17;

¹⁰Împărații Tarsisului și ai ostroavelor vor plăti biruri, împărații Sebei și Sabei vor aduce daruri.

2Cron 9.21;Ps 45.12;Ps 68.29;Isa 49.7;Isa 60.6-9;

¹¹Da, toți împărații se vor închina înaintea lui, toate neamurile îi vor sluji.

Isa 49.22-23;

¹²Căci el va izbăvi pe săracul care strigă, și pe nenorocitul, care n-are ajutor.

Iov 29.12;

¹³Va avea milă de cel nenorocit și de cel lipsit, și va scăpa viața săracilor;

¹⁴ii va izbăvi de apăsare și de silă, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

Ps 116.15;

¹⁵Ei vor trăi, și-i vor da aur din Seba; se vor ruga neîncetat pentru el, și-l vor binecuvânta în fiecare zi.

¹⁶Va fi belșug de grâu în țară, până în vârful munților, și spicele lor se vor clătina ca și copacii din Liban; oamenii vor înflori în cetăți ca iarba pământului.

1Împ 4.20;

¹⁷Numele lui va dăinui pe vecie: cât soarele îi va ține numele. Cu el se vor binecuvânta unii pe alții, și toate neamurile îl vor numi fericit.

Ps 89.36;Gen 12.3;Gen 22.18;Ier 4.2;Luc 1.48;

¹⁸Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni!

1Cron 29.10;Ps 41.13;Ps 106.48;Ex 15.11;Ps 77.14;Ps 136.4;

¹⁹Binecuvântat să fie în veci slăvitul Lui Nume! Tot pământul să se umple de slava Lui! Amin! Amin!

Neem 9.5;Num 14.21;Zah 14.9;

²⁰Sfârșitul rugăciunilor lui David, fiul lui Isai.

CARTEA A TREIA
Psalmii 73-89

73

Un psalm al lui Asaf.

¹Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată.

²Totuși, era să mi se îndoiaie piciorul, și erau să-mi alunece pașii!

³Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi.

lov 21.7;Ps 37.1;Ier 12.1;

⁴Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime.

⁵N-au parte de suferințele omenești, și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.

lov 21.9;

⁶De aceea mândria le slujește ca salbă, și asuprirea este haina care-i învelește.

Ps 109.18;

⁷Li se bulbucă ochii de grăsime, și au mai mult decât le-ar dori inima.

lov 15.27;Ps 17.10;Ps 119.70;Ier 5.28;

⁸Râd, și vorbesc cu răutate de asuprire: vorbesc de sus,

Ps 53.1;Osea 7.16;2Pet 2.18;luda 16;

⁹Își înalță gura până la ceruri, și limba le cutreieră pământul.

Apoc 13.6;

¹⁰De aceea aleargă lumea la ei, înghite apă din plin,

Ps 75.8;

¹¹și zice: "Ce ar putea să știe Dumnezeu, și ce ar putea să cunoască Cel Prea Înalt?"

lov 22.13;Ps 10.11;Ps 94.7;

¹²Așa sunt cei răi: totdeauna fericiți, și își măresc bogățiile.

Ps 73.3;

¹³Degeaba dar mi-am curățit eu inima, și mi-am spălat mâinile în nevinovăție:

lov 21.15;lov 34.9;lov 35.3;Mat 3.14;Ps 26.6;

¹⁴căci în fiecare zi sunt lovit, și în toate diminețile sunt pedepsit.

¹⁵Dacă aş zice: "Vreau să vorbesc ca ei", iată că n-aş fi credincios neamului copiilor Tăi.

¹⁶M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda,

Ecl 8.17;

¹⁷până ce am intrat în sfântul locaş al lui Dumnezeu, şi am luat seama la soarta de la urmă a celor răi.

Ps 77.13;Ps 37.38;

¹⁸Da, Tu-i pui în locuri alunecoase, şi-i arunci în prăpăd.

Ps 35;

¹⁹Cum sunt nimiciţi într-o clipă! Sunt pierduţi, prăpădiţi printr-un sfârşit năpraznic.

²⁰Ca un vis la deşteptare, aşa le lepezi chipul, Doamne, la deşteptarea Ta!

Iov 20.8;Ps 90.5-6;Isa 29.7-8;Ps 78.65;

²¹Când mi se amăra inima, şi mă simţeam străpuns în măruntaie,

Ps 73.3;

²²eram prost şi fără judecată, eram ca un dobitoc înaintea Ta.

Ps 92.6;Prov 30.2;

²³Însă eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat de mâna dreaptă;

²⁴mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă.

Ps 32.8;Isa 58.8;

²⁵Pe cine altul am eu în cer afară de Tine? Şi pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine.

Filip 3.8;

²⁶Carnea şi inima pot să mi se prăpădească: fiindcă Dumnezeu va fi pururea stâncă inimii mele şi partea mea de moştenire.

Ps 84.2;Ps 119.81;Ps 16.5;Ps 119.57;

27 Căci iată că cei ce se depărtează de Tine, pier; Tu nimicești pe toți cei ce-
Ți sunt necredincioși.

Ps 119.155; Ex 34.15; Num 15.39; Iac 4.4;

28 Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu: pe
Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate
lucrările Tale.

Evr 10.22; Ps 107.22; Ps 118.17;

74

O cântare a lui Asaf.

1 Pentru ce, Dumnezeule, ne lepezi pentru totdeauna? Pentru ce Te mânii pe
turma pășunii Tale?

Ps 44.9-23; Ps 60.1-10; Ps 77.7; Ier 31.37; Ier 33.24; Deut 29.20; Ps 95.7; Ps 100.3;

2 Adu-Ți aminte de poporul Tău, pe care l-ai câștigat odinioară, pe care l-ai
răscumpărat ca seminție a moștenirii Tale! Adu-Ți aminte de muntele
Sionului, unde Îți aveai locuința;

Ex 15.16; Deut 9.29; Deut 32.9; Ier 10.16;

3 Îndreaptă-Ți pașii spre aceste locuri pustiite fără curmare! Vrăjmașul a
pustiit totul în locașul Tău cel sfânt.

4 Potrivnicii Tăi au mugit în mijlocul Templului Tău; și-au pus semnele lor
drept semne.

Plân 2.7; Dan 6.27;

5 Parcă erau niște oameni, care ridică toporul într-o pădure deasă:

6 În curând au sfărâmat toate podoabele săpate, cu lovituri de securi și
ciocane.

1 Împ 6.18-32.35;

7 Au pus foc sfântului Tău locaș; au dărâmat și au pângărit locuința Numelui
Tău.

2 Împ 25.9; Ps 89.39;

8 Ei ziceau în inima lor: "Să-i prăpădim pe toți!" Au ars toate locurile sfinte
din țară.

Ps 83.4;

⁹Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este nici un prooroc, și nu mai este nimeni printre noi, care să știe până când...

1Sam 3.1;Amos 8.11;

¹⁰Până când, Dumnezeule, va batjocori asupritorul, și va nesocoti vrăjmașul fără curmare Numele Tău?

¹¹Pentru ce îți tragi înapoi mâna și dreapta Ta? Scoate-o din sân și nimicește-i!

Plân 2.3;

¹²Totuși, Dumnezeu este Împăratul meu, care din vremuri străvechi dă izbăviri în mijlocul acestei țări.

Ps 44.4;

¹³Tu ai despărțit marea cu puterea Ta, ai sfărâmat capetele balaurilor din ape;

Ex 14.21;Isa 51.9-10;Ezec 29.3;Ezec 32.3;

¹⁴ai zdrobit capul Leviatanului (Sau: crocodilului), l-ai dat să-l mănânce fiarele din pustie.

Num 14.9;Ps 72.9;

¹⁵Ai făcut să țâșnească izvoare în pâraie, ai uscat râuri, care nu seacă.

Ex 17.5-6;Num 20.11;Ps 105.41;Isa 48.21;Isa 3.13;

¹⁶A Ta este ziua, a Ta este și noaptea; Tu ai așezat lumina și soarele.

Gen 1.14;

¹⁷Tu ai statornicit toate hotarele pământului, Tu ai rânduit vara și iarna.

Fapt 17.26;Gen 8.22;

¹⁸Adu-Ți aminte, Doamne, că vrăjmașul Te batjocorește, și un popor nechibzuit hulește Numele Tău!

Ps 74.22;Apoc 16.19;Ps 39.8;

¹⁹Nu lăsa pradă fiarelor sufletul turturelei Tale, și nu uita pe vecie viața nenorociților Tăi!

Cânt 2.14;Ps 68.10;

²⁰Ai în vedere legământul! Căci locurile dosnice din țară sunt pline de bârloguri de tâlhari.

Gen 17.7-8;Lev 26.44-45;Ps 106.45;Ier 33.21;

²¹Să nu se întoarcă rușinat cel apăsător, ci nenorocitul și săracul să laude Numele Tău!

²²Scoală-te, Dumnezeule, apără-Ți pricina! Adu-Ți aminte de ocările, pe care Ți le aruncă în fiecare zi cel fără minte!

Ps 74.18;Ps 89.51;

²³Nu uita strigătele potrivnicilor Tăi, zarva care crește necurmat a celor ce se ridică împotriva Ta!

75

Către mai marele cântăreților.

"Nu nimici."

Un psalm al lui Asaf.

O cântare.

¹Te laudăm, Dumnezeule, Te laudăm; noi, care chemăm Numele Tău, vestim minunile Tale!

²"Atunci când va veni vremea hotărâtă", zice Domnul, "voi judeca fără părtinire.

³Poate să se cutremure pământul cu locuitorii lui: căci Eu îi întăresc stâlpii." - (Oprire).

⁴Eu zic celor ce se fălesc: "Nu vă făliți!" Și celor răi: "Nu ridicați capul sus!"

Zah 1.21;

⁵Nu vă ridicați capul așa de sus, nu vorbiți cu atâta trufie!

⁶Căci nici de la răsărit, nici de la apus, nici din pustie, nu vine înălțarea.

⁷Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El coboară pe unul, și înalță pe altul.

Ps 50.6;Ps 58.11;1Sam 2.7;Dan 2.21;

⁸În mâna Domnului este un potir, în care fierbe un vin plin de amestecătură. Când îl varsă, toți cei răi de pe pământ sug, îl sorb și-l beau până în fund!

Iov 21.20;Ps 60.3;Ier 25.15;Apoc 14.10;Apoc 16.19;Prov 23.30;Ps 73.10;

⁹Eu însă voi vesti pururea aceste lucruri; voi cânta laude în cinstea Dumnezeului lui Iacov.

¹⁰Și voi doborî toate puterile celor răi: puterile celui neprihănit însă se vor înălța.

Ps 101.8;Ier 48.25;Ps 89.17;Ps 148.14;

76

*Către mai marele cântăreților.
De cântat cu instrumente cu coarde.
Un psalm al lui Asaf.
O cântare.*

¹Dumnezeu este cunoscut în Iuda, mare este Numele Lui în Israel.

Ps 48.1;

²Cortul Lui este în Salem, și locuința Lui în Sion;

³acolo a sfărâmat El săgețile, scutul, sabia, și armele de război. -

Ps 46.9;Ezec 39.9;

⁴Tu ești mai măreț, mai puternic decât munții răpitorilor.

Ezec 38.12-13;Ezec 39.4;

⁵Despuiăți au fost vitejii aceia plini de inimă, au adormit somnul de apoi; n-au putut să se apere, toți acei oameni viteji.

Isa 46.12;Ps 13.3;Ier 51.39;

⁶La mustrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, au adormit și călăreți și cai.

Ex 15.1;Ex 15.21;Ezec 39.20;Nah 2.13;Zah 12.4;

⁷Cât de înfricoșat ești Tu! Cine poate să-Ți stea împotriva, când Îți izbucnește mânia?

Nah 1.6;

⁸Ai rostit hotărârea de la înălțimea cerurilor; pământul s-a îngrozit și a tăcut,

Ezec 38.20;2Cron 20.29-30;

⁹când S-a ridicat Dumnezeu să facă dreptate, și să scape pe toți nenorociții de pe pământ. -

Ps 9.7-9;Ps 72.4;

¹⁰Omul Te laudă chiar și în mânia lui, când Te îmbraci cu toată urgia Ta.

Ex 9.16;Ex 18.11;Ps 65.7;

¹¹Faceți juruințe Domnului, Dumnezeului vostru, și împliniți-le! Toți cei ce-L înconjoară, să aducă daruri Dumnezeului celui înfricoșat.

Ecl 5.4-6;2Cron 32.22-23;Ps 68.29;Ps 89.7;

¹²El frânge mândria domnitorilor, El este înfricoșat pentru împărații pământului.

Ps 68.35;

77

*Către mai marele cântăreților.
După ledutun.
Un psalm al lui Asaf.*

¹Strig cu glasul meu către Dumnezeu, strig cu glasul meu către Dumnezeu, și El mă va asculta.

Ps 3.4;

²În ziua necazului meu, caut pe Domnul; noaptea, mâinile îmi stau întinse fără curmare; sufletul meu nu vrea nici o mângâiere.

Ps 50.15;Isa 26.9-16;

³Mi-aduc aminte de Dumnezeu, și gem; mă gândesc adânc în mine, și mi se mârșăie duhul. -

Ps 142.3;Ps 143.4;

⁴Tu îmi ții pleoapele deschise; și, de mult ce mă frământ, nu pot vorbi.

⁵Mă gândesc la zilele de demult, la anii de odinioară.

Deut 32.7;Ps 143.5;Isa 51.9;Ps 42.8;

⁶Mă gândesc la cântările mele noaptea, cuget adânc înăuntrul inimii mele, îmi cade duhul pe gânduri, și zic:

Ps 42.8;Ps 4.4;

7"Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Și nu va mai fi El binevoitor?

Ps 74.1;Ps 85.1;

8S-a isprăvit bunătatea Lui pe vecie? S-a dus făgăduința Lui pentru totdeauna?

Rom 9.6;

9A uitat Dumnezeu să aibă milă? Și-a tras El, în mânia Lui, înapoi îndurarea?" -

Isa 49.15;

10Atunci îmi zic: "Ceea ce mă face să sufăr, este că dreapta Celui Prea Înalt nu mai este aceeași"...

Ps 31.22;

11Dar tot voi lăuda lucrările Domnului, căci îmi aduc aminte de minunile Tale de odinioară;

Ps 143.5;

12da, mă voi gândi la toate lucrările Tale, și voi lua aminte la toate isprăvile Tale.

13Dumnezeule, căile Tale sunt sfinte! Care Dumnezeu este mare ca Dumnezeul nostru?

Ps 73.17;Ex 15.11;

14Tu ești Dumnezeu, care faci minuni; Tu Ți-ai arătat puterea printre popoare.

15Prin brațul Tău, Tu ai izbăvit pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

Ex 6.6;Deut 9.29;

16Când Te-au văzut apele, Dumnezeule, când Te-au văzut apele, s-au cutremurat, și adâncurile s-au mișcat.

Ex 14.21;Ios 3.15-16;Ps 14.3;Hab 3.8;

17Norii au turnat apă cu găleata, tunetul a răsunat în nori, și săgețile Tale au zburat în toate părțile.

2Sam 22.15;Hab 3.11;

¹⁸Tunetul Tău a izbucnit în vârtej de vânt, fulgerele au luminat lumea: pământul s-a mișcat și s-a cutremurat.

Ps 97.4;2Sam 22.8;

¹⁹Ți-ai croit un drum prin mare, o cărare prin apele cele mari, și nu Ți s-au mai cunoscut urmele.

Hab 3.15;Ex 14.28;

²⁰Ai povățuit pe poporul Tău ca pe o turmă, prin mâna lui Moise și Aaron.

Ex 13.21;Ex 14.19;Ps 78.52;Ps 80.1;Isa 63.11-12;Osea 12.13;

78

O cântare a lui Asaf.

¹Ascultă, poporul meu, învățăturile mele! Luați aminte la cuvintele gurii mele!

Isa 51.4;

²Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.

Ps 49.4;Mat 13.35;

³Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri,

Ps 44.1;

⁴nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe care le-a făcut.

Deut 4.9;Deut 6.7;Ioel 1.3;Ex 12.26-27;Ex 13.8-14;Ios 4.6-7;

⁵El a pus o mărturie în Iacov, a dat o lege în Israel, și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii,

Ps 147.19;Deut 4.9;Deut 6.7;Deut 11.19;

⁶ca să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii care se vor naște, și care, când se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor;

Ps 102.18;

⁷pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu, și să păzească poruncile Lui.

⁸Să nu fie, ca părinții lor, un neam neascultător și răzvrătit, un neam, care n-avea o inimă tare, și al cărui duh nu era credincios lui Dumnezeu!

2Împ 17.14;Ezec 20.18;Ex 32.9;Ex 33.3;Ex 34.9;Deut 9.6-13;Deut 31.27;Ps 68.6;Ps 78.37;2Cron 20.33;

⁹Fiii lui Efraim, înarmați și trăgând cu arcul, au dat dosul în ziua luptei,

¹⁰pentru că n-au ținut legământul lui Dumnezeu, și n-au voit să umble întocmai după Legea Lui.

2Împ 17.15;

¹¹Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui, pe care li le arătase.

Ps 106.13;

¹²Înainte părinților lor, El făcuse minuni în țara Egiptului, în câmpia Țoan.

Ex 7.8-12;Gen 32.3;Num 13.22;Ps 78.43;Isa 19.11-13;Ezec 30.14;

¹³A despărțit marea, și le-a deschis un drum prin ea, ridicând apele ca un zid.

Ex 14.21;Ex 15.8;Ps 33.7;

¹⁴I-a călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor.

Ex 13.21;Ex 14.24;Ps 105.39;

¹⁵A despiciat stânci în pustie, și le-a dat să bea ca din niște valuri cu ape multe.

Ex 17.6;Num 20.11;Ps 105.41;1Cor 10.4;

¹⁶A făcut să țâșnească izvoare din stânci, și să curgă ape ca niște râuri.

Deut 9.21;Ps 105.41;

¹⁷Dar ei tot n-au încetat să păcătuiască împotriva Lui, n-au încetat să se răzvrătească împotriva Celui Prea Înalt în pustie.

Deut 9.22;Ps 95.8;Evr 3.16;

¹⁸Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după poftetele lor.

Ex 16.2;

¹⁹Au vorbit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: "Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustie?"

Num 11.4;

²⁰lată că El a lovit stânca, de au curs ape, și s-au vărsat șiroaie. Dar va putea El să dea și pâine, sau să facă rost de carne poporului Său?"

Ex 17.6;Num 20.11;

²¹Domnul a auzit, și S-a mâniat. Un foc s-a aprins împotriva lui Iacov, și s-a stârnit împotriva lui Israel mânia Lui,

Num 11.1-10;

²²pentru că n-au crezut în Dumnezeu, pentru că n-au avut încredere în ajutorul Lui.

Evr 3.18;Iuda 5;

²³El a poruncit norilor de sus, și a deschis porțile cerurilor:

Gen 7.11;Mal 3.10;

²⁴a plouat peste ei mană de mâncare, și le-a dat grâu din cer.

Ex 16.4-14;Ps 105.40;Ioan 6.31;1Cor 10.3;

²⁵Au mâncat cu toții pâinea celor mari, și le-a trimis mâncare să se sature.

²⁶A pus să sufle în ceruri vântul de răsărit, și a adus, prin puterea Lui, vântul de miazăzi.

Num 11.31;

²⁷A plouat peste ei carne ca pulberea, și păsări înaripate, cât nisipul mării;

²⁸le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor.

²⁹Ei au mâncat și s-au săturat din destul: Dumnezeu le-a dat ce doriseră.

Num 11.10;

³⁰Dar n-apucaseră să-și astâmpere bine pofta, mâncarea le era încă în gură,

Num 11.33;

³¹când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari din ei, și a doborât pe tinerii lui Israel.

³²Cu toate acestea, ei n-au încetat să păcătuiască, și n-au crezut în minunile Lui.

Num 14;Num 16;Num 17;Ps 78.22;

³³De aceea, El le-a curmat zilele ca o suflare, le-a curmat anii printr-un sfârșit năpraznic.

Num 14.29-35;Num 26.64-65;

³⁴Când îi lovea de moarte, ei Îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre Dumnezeu;

Osea 5.15;

³⁵Își aduceau aminte că Dumnezeu este Stânca lor, și că Dumnezeul Atotputernic este Izbăvitorul lor.

Deut 32.4-31;Ex 5.13;Deut 7.8;Isa 41.14;Isa 44.6;Isa 63.9;

³⁶Dar Îl înșelau cu gura, și-L mințeau cu limba.

Ezec 33.31;

³⁷Inima nu le era tare față de El, și nu erau credincioși legământului Său.

Ps 78.8;

³⁸Totuși, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește; Își oprește de multe ori mânia și nu dă drumul întregii Lui urgii.

Num 14.18-20;Isa 48.9;1Împ 21.29;

³⁹El Și-a adus deci aminte că ei nu erau decât carne, o suflare care trece și nu se mai întoarce.

Ps 103.14-16;Gen 6.3;Ioan 3.6;Iov 7.7-16;Iac 4.14;

⁴⁰De câte ori s-au răzvrătit ei împotriva Lui în pustie! De câte ori L-au mâniat ei în pustietate!

Ps 78.17;Ps 95.9-10;Isa 7.13;Isa 63.10;Efes 4.30;Evr 3.16-17;

⁴¹Da, n-au încetat să ispitească pe Dumnezeu, și să întărate pe Sfântul lui Israel.

Num 14.22;Deut 6.16;Ps 78.20;

⁴²Nu și-au mai adus aminte de puterea Lui, de ziua, când i-a izbăvit de vrăjmaș,

⁴³de minunile, pe care le-a făcut în Egipt, și de semnele Lui minunate din câmpia Țoan.

Ps 78.12;Ps 105.27;

44Cum le-a prefăcut râurile în sânge, și n-au putut să bea din apele lor.

Ex 7.20;Ps 105.29;

45Cum a trimis împotriva lor niște muște otrăvitoare, care i-au mâncat, și broaște, care i-au nimicit.

Ex 8.24;Ps 105.31;Ex 8.6;Ps 105.30;

46Cum le-a dat holdele pradă omizilor, rodul muncii lor pradă lăcustelor.

Ex 10.13-15;Ps 105.34-35;

47Cum le-a prăpădit viile, bătându-le cu piatră, și smochinii din Egipt cu grindină.

Ex 9.23-25;Ps 105.33;

48Cum le-a lăsat vitele pradă grindinii, și turmele pradă focului cerului.

Ex 9.23-25;Ps 105.32;

49El Și-a aruncat împotriva lor mânia Lui aprinsă, urgia, iuțimea și necazul: o droaie de îngeri aducători de nenorociri.

50Cum Și-a dat drum slobod mâniei, nu le-a scăpat sufletul de la moarte, și le-a dat viața pradă molimei;

51cum a lovit pe toți întâii născuți din Egipt, pârga puterii în corturile lui Ham.

Ex 12.29;Ps 105.36;Ps 136.10;Ps 106.22;

52Cum a pornit pe poporul Său ca pe niște oi, și i-a povățuit ca pe o turmă în pustie.

Ps 77.20;

53Cum i-a dus fără nici o grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit pe vrăjmașii lor.

Ex 14.19-20;Ex 14.27-28;Ex 15.10;

54Cum i-a adus spre hotarul Lui cel sfânt, spre muntele acesta, pe care dreapta Lui l-a câștigat.

Ex 15.17;Ps 44.3;

55 Cum a izgonit neamurile dinaintea lor, le-a împărțit țara în părți de moștenire, și a pus semințiile lui Israel să locuiască în corturile lor.

Ps 44.2; Ios 13.7; Ios 19.51; Ps 136.21-22;

56 Dar ei au ispitit pe Dumnezeuul Prea Înalt, s-au răzvrătit împotriva Lui, și n-au ținut poruncile Lui.

Iuda 11-12;

57 Ci s-au depărtat și au fost necredincioși, ca și părinții lor, s-au abătut la o parte, ca un arc înșelător,

Ps 78.41; Ezec 20.27-28; Osea 7.16;

58 L-au supărat prin înălțimile lor, și l-au stârnit gelozia cu idolii lor.

Deut 32.16-21; Jud 2.12-20; Ezec 20.28; Deut 12.2-4.1 Împ; Deut 12.31;

59 Dumnezeu a auzit, și S-a mâniat, și a urgisit rău de tot pe Israel.

60 A părăsit locuința Lui din Silo, cortul în care locuia între oameni.

1Sam 4.11; Ier 7.12-14; Ier 26.6-9;

61 Și-a dat slava pradă robiei, și măreția Lui în mâinile vrăjmașului.

Jud 18.30;

62 A dat pradă sabiei pe poporul Lui, și S-a mâniat pe moștenirea Lui.

1Sam 4.10;

63 Pe tinerii lui i-a ars focul, și fecioarele lui n-au mai fost sărbătorite cu cântări de nuntă.

Ier 7.34; Ier 16.9; Ier 25.10;

64 Preoții săi au căzut uciși de sabie, și văduvele lui nu s-au bocit.

1Sam 4.11; 1Sam 22.18; Iov 27.15; Ezec 24.23;

65 Atunci Domnul S-a trezit, ca unul care a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin,

Ps 44.23; Isa 42.13;

66 și a lovit pe potrivnicii Lui, care fugeau, acoperindu-i cu veșnică ocară.

1Sam 5.6-12; 1Sam 6.4;

67 Însă a lepădat cortul lui Iosif, și n-a ales seminția lui Efraim;

68 ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care-l iubește.

Ps 87.2;

69 Și-a zidit sfântul locaș ca cerurile de înalt, și tare ca pământul, pe care l-a întemeiat pe veci.

1Împ 6;

70 A ales pe robul Său David, și l-a luat de la staulele de oi.

1Sam 16.11-12; 2Sam 7.8;

71 L-a luat dinapoia oilor, care alăptau, ca să pască pe poporul Său Iacov, și pe moștenirea Sa Israel.

Gen 33.13; Isa 40.11; 2Sam 5.2; 1Cron 11.2;

72 Și David i-a cârmuit cu o inimă neprihănită, și i-a povățuit cu mâini pricepute.

1Împ 9.4;

79

Un psalm al lui Asaf.

1 Dumnezeule, au năvălit neamurile în moștenirea Ta, au pângărit Templul Tău cel sfânt, și au prefăcut Ierusalimul într-un morman de pietre.

Ex 15.17; Ps 74.2; Ps 74.7; 2Împ 24.9-10; 2Cron 36.19; Mic 3.12;

2 Trupurile neînsuflite ale robilor Tăi le-au dat să le mănânce păsările cerului, și carnea credincioșilor Tăi au dat-o să mănânce fiarele pământului.

Ier 7.33; Ier 16.4; Ier 34.20;

3 Ca apa le-au vărsat sângele, de jur împrejurul Ierusalimului, și n-a fost nimeni să-i îngroape.

Ps 141.7; Ier 14.16; Ier 16.4; Apoc 11.9;

4 Am ajuns de ocară vecinilor noștri, de batjocura și de râsul celor ce ne înconjoară.

Ps 44.13; Ps 80.6;

⁵Până când, Doamne, Te vei mânia fără încetare, și va arde mânia Ta ca focul?

Ps 74.1-10;Ps 85.5;Ps 89.46;Țef 1.18;Țef 3.8;

⁶Varsă-Ți mânia peste neamurile, care nu Te cunosc, și peste împărățiile, care nu cheamă Numele Tău!

Ier 10.25;Apoc 16.1;Isa 45.4-5;2Tes 1.8;Ps 53.4;

⁷Căci au mâncat pe Iacov, și i-au pustiit locuința.

⁸Nu-Ți mai aduce aminte de nelegiuirile strămoșilor noștri, ci să ne iese degrabă înaintea îndurărilor Tale! Căci suntem nenorociți de tot!

Isa 64.9;Deut 28.43;Ps 142.6;

⁹Ajută-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, pentru slava Numelui Tău! Izbăvește-ne, și iartă-ne păcatele, pentru Numele Tău!

2Cron 14.11;Ier 14.7-21;

¹⁰Pentru ce să zică neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?" Să se știe, înaintea ochilor noștri, printre neamuri, că Tu răzbuni sângele vărsat al robilor Tăi!

Ps 42.10;Ps 115.2;

¹¹Să ajungă până la Tine gemetele prinșilor de război! Scapă, prin brațul Tău cel puternic, pe cei ce pier!

Ps 102.20;

¹²Întoarce vecinilor noștri, de șapte ori în sânul lor, batjocurile, care Ți le-au aruncat ei Ție, Doamne!

Gen 4.15;Isa 65.6-7;Ier 32.18;Luc 6.38;Ps 74.18-22;

¹³Și noi, poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lăuda în veci, și vom vesti din neam în neam laudele tale.

Ps 74.1;Ps 95.7;Ps 100.3;Isa 43.21;

80

*Către mai marele cântăreților.
De cântat ca și "Crinii mărturiei."
Un psalm al lui Asaf.*

**¹Ia aminte, Păstorul lui Israel, Tu, care povățuiești pe Iosif ca pe o turmă!
Arată-Te în strălucirea Ta, Tu, care șezi pe heruvimi!**

Ps 77.20; Ex 25.20-22; 1Sam 4.4; 2Sam 6.2; Ps 99.1; Deut 33.2; Ps 50.2; Ps 94.1;

²Trezește-Ți puterea, înaintea lui Efraim, Beniamin și Manase, și vino în ajutorul nostru!

Num 2.18-23;

³Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

Ps 80.7-19; Plân 5.21; Num 6.25; Ps 4.6; Ps 67.1;

⁴Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când Te vei mânia, cu toată rugăciunea poporului Tău?

⁵Îi hrănești cu o pâine de lacrimi, și-i adapi cu lacrimi din plin.

Ps 42.3; Ps 102.9; Isa 30.20;

⁶Ne faci să fim mărul de ceartă al vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri râd de noi între ei.

Ps 44.13; Ps 79.4;

⁷Ridică-ne, Dumnezeul oștirilor! Fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

Ps 80.3-19;

⁸Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri, și ai sădit-o.

Isa 5.1-7; Ier 2.21; Ezec 15.6; Ezec 17.6; Ezec 19.10; Ps 44.2; Ps 78.55;

⁹Ai făcut loc înaintea ei: și ea a dat rădăcini și a umplut țara.

Ex 23.28; Ios 24.12;

¹⁰Munții erau acoperiți de umbra ei, și ramurile ei erau ca niște cedri ai lui Dumnezeu.

¹¹Își întindea mlădițele până la mare, și lăstarii până la Râu.

Ps 72.8;

¹²Pentru ce i-ai rupt gardul acum, de-o jefuiesc toți trecătorii?

Ps 89.40-41; Isa 5.5; Nah 2.2;

¹³O rămă mistrețul din pădure, și o mănâncă fiarele câmpului.

**¹⁴Dumnezeul oștirilor, întoarce-Te iarăși! Privește din cer, și vezi!
Cercetează via aceasta!**

Isa 63.15;

¹⁵Ocroțește ce a sădit dreapta Ta, și pe fiul, pe care Ți l-ai ales!...

Isa 49.5;

¹⁶Ea este arsă de foc, este tăiată! De mustrarea Feței Tale, ei pier!

Ps 39.11;Ps 76.7;

¹⁷Mâna Ta să fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului, pe care Ți l-ai ales!

Ps 89.21;

¹⁸Și atunci nu ne vom mai depărta de Tine. Înviorează-ne iarăși, și vom chema Numele Tău.

¹⁹Doamne, Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iarăși! Fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

Ps 80.3-7;

81

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe Ghitit.
Un psalm al lui Asaf.*

¹Cântați cu veselie lui Dumnezeu, care este tăria noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

²Cântați o cântare, sunați din tobă, din harfa cea plăcută și din alăută!

³Sunați din trâmbiță la luna nouă, la luna plină, în ziua sărbătorii noastre!

⁴Căci aceasta este o lege pentru Israel, o poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

Lev 23.24;Num 10.10;

⁵El a rânduit sărbătoarea aceasta pentru Iosif, când a mers împotriva țării Egiptului... Atunci am auzit un glas, pe care nu l-am cunoscut: -

Ps 114.1;

⁶"I-am descărcat povara de pe umăr, și mâinile lui nu mai țin coșul.

Isa 9.4;Isa 10.27;Ex 1.14;

⁷Ai strigat în necaz, și te-am izbăvit; ți-am răspuns în locul tainic al tunetului, și te-am încercat la apele Meriba. -

Ex 2.23;Ex 14.10;Ps 50.15;Ex 19.19;Ex 17.6-7;Num 20.13;

⁸Ascultă, poporul Meu, și te voi sfătui, Israele, de M-ai asculta!

Ps 50.7;

⁹Nici un dumnezeu străin să nu fie în mijlocul tău, și să nu te închini înaintea dumnezeilor străini!

Deut 32.12;Isa 43.12;Ex 20.3-5;

¹⁰Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg, și ți-o voi umple!"

Ex 20.2;Ps 37.3-4;Ioan 15.7;Efes 3.20;

¹¹Dar poporul Meu n-a ascultat glasul Meu, Israel nu M-a ascultat.

Ex 32.1;Deut 32.15-18;

¹²Atunci i-am lăsat în voia pornirilor inimii lor, și au urmat sfaturile lor.

Fapt 7.42;Fapt 14.16;Rom 1.24-26;

¹³O! de M-ar asculta poporul Meu, de ar umbla Israel în căile Mele!

Deut 5.29;Deut 10.12-13;Deut 32.29;Isa 48.18;

¹⁴Într-o clipă aş înfrunta pe vrăjmașii lor, Mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor;

¹⁵cei ce urăsc pe Domnul l-ar linguși, și fericirea lui Israel ar dăinui în veci.

Ps 18.45;Rom 1.30;

¹⁶L-aș hrăni cu cel mai bun grâu, și l-aș sătura cu miere din stâncă.

Deut 32.13-14;Ps 147.14;Iov 29.6;

Un psalm al lui Asaf.

¹Dumnezeu stă în adunarea lui Dumnezeu; El judecă în mijlocul dumnezeilor.

2Cron 19.6;Ecl 5.8;Ex 21.6;Ex 22.28;

²- "Până când veți judeca strâmb, și veți căuta la fața celor răi? - (Oprire.).

Deut 1.17;2Cron 19.7;Prov 18.5;

³Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului,

Ier 22.3;

⁴Scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi."

Iov 29.12;Prov 24.11;

⁵Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep nimic, ci umblă în întuneric; de aceea se clatină toate temelile pământului.

Mic 3.1;Ps 11.3;Ps 75.3;

⁶Eu am zis: "Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Prea Înalt."

Ex 22.9-28;Ps 82.1;Ioan 10.34;

⁷Însă veți muri ca niște oameni, veți cădea ca un domnitor oarecare." -

Iov 21.32;Ps 49.12;Ezec 31.14;

⁸Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul! Căci toate neamurile sunt ale Tale.

Mic 7.2-7;Ps 2.8;Apoc 11.15;

83

*O cântare.
Un psalm al lui Asaf.*

¹Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea, și nu Te odihni, Dumnezeule!

Ps 28.1;Ps 35.22;Ps 109.1;

²Căci iată că vrăjmașii Tăi se frământă, și cei ce Te urăsc înalță capul.

Ps 2.1;Fapt 4.25;Ps 81.15;

³Fac planuri pline de vicleșug împotriva poporului Tău, și se sfătuiesc împotriva celor ocrotiți de Tine.

Ps 27.5;Ps 31.20;

⁴"Veniți", zic ei, "să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!"

Est 3.6-9;Ier 11.19;Ier 31.36;

⁵Se strâng toți cu o inimă, fac un legământ împotriva Ta:

⁶corturile lui Edom și Ismaeliții, Moabul și Hagareniții,

2Cron 20.1-11;

⁷Ghebal, Amon, Amalec, Filistenii cu locuitorii Tirului.

⁸Asiria se unește și ea cu ei, și își împrumută brațul ei copiilor lui Lot. - (Oprire).

⁹Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pârâul Chison,

Num 31.7;Jud 7.22;Jud 4.15-24;Jud 5.21;

¹⁰care au fost nimiciți la En-Dor, și au ajuns un gunoi pentru îngrășarea pământului.

2Împ 9.37;Țef 1.17;

¹¹Căpeteniile lor fă-le ca lui Oreb și Zeeb, și tuturor domnilor lor ca lui Zebah și Țalmuna!

Jud 7.25;Jud 8.12-21;

¹²Căci ei zic: "Să punem mâna pe locuințele lui Dumnezeu!"

¹³Dumnezeule, fă-i ca vârtejul de praf, ca paiul luat de vânt,

Isa 17.13-14;Ps 35.5;

¹⁴Ca focul care arde pădurea, și ca flacăra, care aprinde munții!

Deut 32.22;

¹⁵Urmărește-i astfel cu furtuna Ta, și bagă groaza în ei cu vijelia Ta!

Iov 9.17;

¹⁶Acoperă-le fața de rușine, ca să caute Numele Tău, Doamne!

Ps 35.4;Ps 35.26;

¹⁷Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piară!

¹⁸Ca să știe că numai Tu, al cărui Nume este Domnul, Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul;

Ps 59.13;Ex 6.3;Ps 92.8;

84

*Către mai marele cântăreților.
De cântat pe Ghitit.
Un psalm al fiilor lui Core.*

¹Cât de plăcute sunt locașurile Tale, Doamne al oștirilor!

Ps 27.4;

²Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeu cel viu!

Ps 42.1-2;Ps 63.1;Ps 73.26;Ps 119.20;

³Până și pasărea își găsește o casă acolo, și rândunica un cuib unde își pune pui... Ah! altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu!

⁴Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta! Căci ei tot mai pot să Te laude. - (Oprire).

Ps 65.4;

⁵Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.

⁶Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.

2Sam 5.22-23;

⁷Ei merg din putere în putere, și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion.

Prov 4.18;2Cor 3.18;Deut 16.16;Zah 14.16;

⁸Doamne, Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea! la aminte, Dumnezeul lui Iacov! - (Oprire).

⁹Tu, care ești scutul nostru, vezi, Dumnezeule, și privește fața unsului Tău!

Gen 15.1;Ps 84.11;

¹⁰Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății!

¹¹Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă, și nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană.

Isa 60.19;Gen 15.1;Ps 84.9;Ps 115.9-11;Ps 119.114;Prov 2.7;Ps 34.9-10;

¹²Doamne al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine!

Ps 2.12;

85

***Către mai marele cântăreților.
Un psalm al fiilor lui Core.***

¹Tu ai fost binevoitor cu țara Ta, Doamne! Ai adus înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov;

Ezra 1.11;Ezra 2.1;Ps 14.7;Ier 30.18;Ier 31.23;Ezec 39.25;Ioel 3.1;

²ai iertat nelegiuirea poporului Tău,

Ps 32.1;

³i-ai acoperit toate păcatele; - (Oprire). Ți-ai abătut toată aprinderea, și Te-ai întors din iuțimea mâniei Tale.

⁴Întoarce-ne iarăși, Dumnezeul mântuirii noastre! Încetează-Ți mânia împotriva noastră!

Ps 80.7;

⁵În veci Te vei mânia pe noi? În veci îți vei lungi mânia?

Ps 74.1;Ps 79.5;Ps 80.4;

⁶Nu ne vei înviora iarăși, pentru ca să se bucure poporul Tău în Tine?

Hab 3.2;

⁷Arată-ne, Doamne, bunătatea Ta, și dă-ne mântuirea Ta!

⁸Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: căci El vorbește de pace poporului Său și iubiților Lui, numai, ei să nu cadă iarăși în nebunie.

Hab 2.1;Zah 9.10;2Pet 2.20-21;

⁹Da, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, pentru ca în țara noastră să locuiască slava.

Isa 46.13;Zah 2.5;Ioan 1.14;

¹⁰Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.

Ps 72.3;Isa 32.17;Luc 2.14;

¹¹Credincioșia răsare din pământ, și dreptatea privește de la înălțimea cerurilor.

Isa 45.8;

¹²Domnul ne va da și fericirea, și pământul nostru își va da roadele.

Ps 84.11;Iac 1.17;Ps 67.6;

¹³Dreptatea va merge și înaintea Lui, și-L va și urma, călcând pe urmele pașilor Lui!

Ps 89.14;

86

O rugăciune a lui David.

¹Ia aminte, Doamne, și ascultă-mă! Căci sunt nenorocit și lipsit.

²Păzește-mi sufletul, căci sunt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine!

Isa 26.3;

³Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine.

Ps 56.1;Ps 57.1;

⁴Înveselește sufletul robului Tău, căci la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

Ps 25.1;Ps 143.8;

⁵Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți, și plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă.

Ps 86.15;Ps 130.7;Ps 145.9;Ioel 2.13;

⁶Pleacă-ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele!

⁷Te chem, în ziua necazului meu, căci m-asculți.

Ps 50.15;

⁸Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale.

Ex 15.11;Ps 89.6;Deut 3.24;

⁹Toate neamurile, pe care le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, și să dea slavă Numelui Tău.

Ps 22.31;Ps 102.18;Isa 43.7;Apoc 15.4;

¹⁰Căci Tu ești mare, și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu.

Ex 15.11;Ps 72.18;Ps 77.14;Deut 6.4;Deut 32.39;Isa 37.16;Isa 44.6;Marc 12.29;1Cor 8.4;Efes 4.6;

¹¹Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.

Ps 25.4;Ps 27.11;Ps 119.33;Ps 143.8;

¹²Te voi lăuda din toată inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi prea mări Numele Tău în veci!

¹³Căci mare este bunătatea Ta față de mine, și Tu îmi izbăvești sufletul din adâncă locuință a morților.

Ps 56.13;Ps 116.8;

¹⁴Dumnezeule, niște îngâmfați s-au sculat împotriva mea, o ceată de oameni asupritori vor să-mi ia viața, și nu se gândesc la Tine.

Ps 54.3;

¹⁵Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și în credincioșie.

Ex 34.6; Num 14.18; Neem 9.17; Ps 86.5; Ps 103.8; Ps 111.4; Ps 130.4-7; Ps 145.8; Ioel 2.13;

¹⁶Îndreaptă-Ți privirile spre mine, și ai milă de mine: dă tărie robului Tău, și scapă pe fiul roabei Tale!

Ps 25.16; Ps 69.16; Ps 116.16;

¹⁷Fă un semn pentru mine, ca să vadă vrăjmașii mei și să rămână de rușine, căci Tu mă ajuți și mă mângâi, Doamne!

87

*Un psalm al fiilor lui Core.
O cântare.*

¹Sionul are temeliiile așezate pe munții cei sfinți:

Ps 48.1;

²Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

Ps 78.67-68;

³Lucruri pline de slavă au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu! -

Isa 60;

⁴Eu pomenesc Egiptul și Babilonul printre cei ce Mă cunosc; iată, țara Filistenilor, Tirul, cu Etiopia: "În Sion s-au născut." -

Ps 89.10; Isa 51.9;

⁵Iar despre Sion este zis: "Toți s-au născut în el", și Cel Prea Înalt îl întărește.

⁶Domnul numără popoarele, scriindu-le: "Acolo s-au născut." -

Ps 22.30; Ezech 13.9;

⁷Și cei ce cântă și cei ce joacă strigă: "Toate izvoarele mele sunt în Tine."

88

*O cântare.
Un psalm al fiilor lui Core.
Către mai marele cântăreților.
De cântat cu flautul.
O cântare a lui Heman, Ezrahitul.*

¹Doamne, Dumnezeul mântuirii mele! Zi și noapte strig înaintea Ta!

Ps 27.9;Ps 51.14;Luc 18.7;

²S-ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! la aminte la cererile mele;

³căci mi s-a săturat sufletul de rele, și mi se apropie viața de locuința morților.

Ps 107.18;

⁴Sunt pus în rândul celor ce se pogoară în groapă, sunt ca un om, care nu mai are putere.

Ps 28.1;Ps 31.12;

⁵Stau întins printre cei morți, ca cei uciși și culcați în mormânt, de care nu-ți mai aduci aminte, și care sunt despărțiți de mâna Ta.

Isa 53.8;

⁶M-ai aruncat în groapa cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri.

⁷Mânia Ta mă apasă, și mă năpădești cu toate valurile Tale. -

Ps 42.7;

⁸Ai îndepărtat de la mine pe toți prietenii mei, m-ai făcut o pricină de scârbă pentru ei; sunt închis și nu pot să ies.

Iov 19.13-19;Ps 31.11;Ps 142.4;Plân 3.7;

⁹Mi se topesc ochii de suferință; în toate zilele Te chem, Doamne, și-mi întind mâinile spre Tine!

Ps 38.10;Ps 86.3;Iov 11.13;Ps 143.6;

¹⁰Oare pentru morți faci Tu minuni? Sau se scoală morții să Te laude? -

Ps 6.5;Ps 30.9;Ps 115.17;Ps 118.17;Isa 38.18;

¹¹Se vorbește de bunătatea Ta în mormânt, și de credincioșia Ta în Adânc?

¹²Sunt cunoscute minunile Tale în întuneric, și dreptatea Ta în țara uitării?

Iov 10.21;Ps 143.3;Ps 31.12;Ps 88.5;Ecl 8.10;Ecl 9.5;

¹³Doamne, eu își cer ajutorul, și dimineața rugăciunea mea se înalță la Tine.

Ps 5.3;Ps 119.147;

¹⁴Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu? Pentru ce îmi ascunzi Fața Ta?

Ps 43.2;lov 13.24;Ps 13.1;

¹⁵Din tinerețe, sunt nenorocit și trag să mor, sunt cuprins de spaimete Tale, și nu știu ce să mai fac.

lov 6.4;

¹⁶Mânia Ta trece peste mine, spaimete Tale mă nimicesc de tot.

¹⁷Ele mă înconjoară toată ziua, ca niște ape, mă înfășoară toate deodată.

Ps 22.16;

¹⁸Ai depărtat de la mine pe prieteni și tovarăși; și cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuți.

lov 19.13;Ps 31.11;Ps 38.11;

89

O cântare a lui Etan, Ezrahitul.

¹Voi cânta totdeauna îndurările Domnului: voi spune din neam în neam, cu gura mea, credincioșia Ta.

Ps 101.1;Ps 119.89;

²Căci zic: "Îndurarea are temelii veșnice! Tare ca cerurile este credincioșia Ta!" -

³"Am făcut legământ cu alesul Meu" - zice Domnul - "iată ce am jurat robului Meu David:

1Împ 8.16;Isa 42.1;2Sam 7.11;1Cron 17.10;Ier 30.9;Ezec 34.23;Osea 3.5;

⁴"Îți voi întări sămânța pe vecie, și-n veci îți voi așeza scaunul de domnie."

Ps 89.29-36;Ps 89.1;Luc 1.32-33;

⁵Cerurile laudă minunile Tale, Doamne, și credincioșia Ta în adunarea sfinților!

⁶Căci, în cer, cine se poate asemăna cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu?

Ps 40.5;Ps 71.19;Ps 86.8;Ps 113.5;

⁷Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților, și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui.

Ps 76.7;Ps 76.11;

⁸Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne! Și credințioșii Ta Te înconjoară.

Ex 15.11;1Sam 2.2;Ps 35.10;Ps 71.19;

⁹Tu îmbânzești mândria mării; când se ridică valurile ei, Tu le potolești.

Ps 65.7;Ps 93.3-4;Ps 107.29;

¹⁰Tu ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit, ai risipit pe vrăjmașii Tăi prin puterea brațului Tău.

Ex 14.26-28;Ps 87.4;Isa 30.7;Isa 51.9;

¹¹Ale Tale sunt cerurile și pământul, Tu ai întemeiat lumea și tot ce cuprinde ea.

Gen 1.1;1Cron 29.11;Ps 24.1-2;Ps 50.12;

¹²Tu ai făcut miazănoaptea și miazăziua; Taborul și Hermonul se bucură de Numele Tău.

Iov 26.7;Ios 19.22;Ios 12.1;

¹³Brațul tău este puternic, mâna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată.

¹⁴Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău de domnie; bunătatea și credințioșii sunt înaintea Feței Tale.

Ps 97.2;Ps 85.13;

¹⁵Ferice de poporul, care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina Feței Tale, Doamne!

Num 10.10;Num 23.21;Ps 98.6;Ps 4.6;Ps 44.3;

¹⁶El se bucură neîncetat de Numele Tău, și se fălește cu dreptatea Ta.

¹⁷Căci Tu ești fala puterii lui; și, în bunăvoința Ta, ne ridici puterea noastră.

Ps 89.24;Ps 75.10;Ps 92.10;Ps 132.17;

¹⁸Căci Domnul este scutul nostru, Sfântul lui Israel este împăratul nostru.

¹⁹Atunci ai vorbit într-o vedenie preaiubitului Tău, și ai zis: "Am dat ajutorul Meu unui viteaz, am ridicat din mijlocul poporului un tânăr;

Ps 89.3; 1Împ 11.34;

²⁰am găsit pe robul Meu David, și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt.

1Sam 16.1-12;

²¹Mâna Mea îl va sprijini, și brațul Meu îl va întări.

Ps 80.17;

²²Vrăjmașul nu-l va prinde, și cel rău nu-l va apăsa;

2Sam 7.13;

²³ci voi zdrobi dinaintea lui pe potrivnicii lui, și voi lovi pe cei ce-l urăsc.

2Sam 7.9;

²⁴Credincioșia și bunătatea Mea vor fi cu el, și tăria lui se va înălța prin Numele Meu.

Ps 61.7; Ps 89.17;

²⁵Voi da în mâna lui marea, și în dreapta lui râurile.

Ps 72.8; Ps 80.11;

²⁶El îmi va zice: "Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!"

2Sam 7.14; 1Cron 22.10; 2Sam 22.47;

²⁷Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.

Ps 2.7; Col 1.15-18; Num 24.7;

²⁸Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legământul Meu îi va fi neclintit.

Isa 55.3; Ps 89.34;

²⁹Îi voi face veșnică sămânța, și scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor.

Ps 89.4-6; Ps 89.4; Isa 9.7; Ier 33.17; Deut 11.21;

³⁰Dacă fiii lui vor părăsi Legea Mea, și nu vor umbla după poruncile Mele,

2Sam 7.14;Ps 119.53;Ier 9.13;

³¹dacă vor călca orânduiri Mele, și nu vor păzi poruncile Mele,

³²atunci le voi pedepsi fărădelegile cu nuiua, și nelegiuirile cu lovituri;

2Sam 7.14;1Împ 11.31;

³³dar nu-Mi voi îndepărta deloc bunătatea de la ei, și nu-Mi voi face credincioșia de minciună;

2Sam 7.13;

³⁴nu-Mi voi călca legământul, și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele mele.

³⁵Am jurat odată pe sfințenia Mea: să mint Eu oare lui David?

Amos 4.2;

³⁶Sămânța lui va dăinui în veci; scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca soarele;

2Sam 7.16;Luc 1.33;Ioan 12.34;Ps 89.4-29;Ps 72.5-17;Ier 33.20;

³⁷ca luna, va dăinui pe vecie, și ca martorul credincios din cer. - (Oprire).

³⁸Și totuși, Tu l-ai îndepărtat, și Te-ai mâniat pe unsul Tău;

1Cron 28.9;Ps 44.9;Ps 60.1-10;Deut 32.19;Ps 78.59;

³⁹ai nesocotit legământul făcut cu robul Tău; i-ai doborât și i-ai pângărit cununa.

Ps 74.7;Plân 5.16;

⁴⁰I-ai prăbușit toate zidurile, și i-ai dărâmat toate cetățuile.

⁴¹Toți trecătorii îl jefuiesc, și a ajuns de batjocura vecinilor lui.

Ps 44.13;Ps 79.4;

⁴²Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui, ai înveselit pe toți vrăjmașii lui,

⁴³ai făcut ca ascuțișul sabiei lui să dea înapoi, și nu l-ai sprijinit în luptă.

⁴⁴Ai pus capăt strălucirii lui, și i-ai trântit la pământ scaunul de domnie;

Ps 89.39;

⁴⁵i-ai scurtat zilele tinereții, și l-ai acoperit de rușine. - (Oprire)

⁴⁶Până când, Doamne, Te vei ascunde fără încetare, și-Ți va arde mânia ca focul?

Ps 79.5;Ps 78.63;

⁴⁷Adu-ți aminte ce scurtă este viața mea, și pentru ce nimic ai făcut pe toți fiii omului.

lov 7.7;lov 10.9;lov 14.1;Ps 39.5;Ps 119.84;

⁴⁸Este vreun om care să poată trăi și să nu vadă moartea, care să poată să-și scape sufletul din locuința morților? -

Ps 49.9;Evr 11.5;

⁴⁹Unde sunt, Doamne, îndurările Tale dintâi, pe care le-ai jurat lui David, în credințioșia Ta?

2Sam 7.15;Isa 55.3;Ps 54.5;

⁵⁰Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, adu-ți aminte că port în sân ocara multor popoare;

Ps 69.9-19;

⁵¹adu-Ți aminte de ocările vrăjmașilor Tăi, Doamne; de ocările lor împotriva pașilor unsului Tău!

Ps 74.22;

⁵²Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!

Ps 41.13;

**CARTEA A PATRA
Psalmii 90-106**

90

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

¹Doamne, Tu ai fost locul nostru de adăpost, din neam în neam.

Deut 33.27;Ezec 11.16;

²Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!

Prov 8.25-26;

³Tu întorci pe oameni în țărână, și zici: "Întoarceți-vă fiii oamenilor!"

Gen 3.19;Ecl 12.7;

⁴Căci înaintea Ta, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă din noapte.

2Pet 3.8;

⁵Îi mături, ca un vis: dimineața, sunt ca iarba, care încolțește iarăși:

Ps 73.20;Ps 103.15;Isa 40.6;

⁶înflorește dimineața, și crește, iar seara este tăiată și se usucă.

Iov 14.2;Ps 92.7;

⁷Noi suntem mistuiți de mânia Ta, și îngroziți de urgia Ta.

⁸Tu pui înaintea Ta nelegiuirile noastre, și scoți la lumina Feței Tale păcatele noastre cele ascunse.

Ps 50.21;Ier 16.17;Ps 19.12;

⁹Toate zilele noastre pier de urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet.

¹⁰Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; și lucrul cu care se mândrește omul în timpul lor nu este decât trudă și durere, căci trece iute, și noi zburăm.

¹¹Dar cine ia seama la tăria mâniei Tale, și la urgia Ta, așa cum se cuvine să se teamă de Tine?

¹²Învăță-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!

Ps 39.4;

¹³Întoarce-te, Doamne! Până când zăbovești? Ai milă de robii Tăi!

Deut 32.36;Ps 135.14;

¹⁴Satură-ne în fiecare dimineață de bunătatea Ta, și toată viața noastră ne vom bucura și ne vom înveseli.

Ps 85.6;Ps 149.4;

¹⁵Înveselește-ne tot atâtea zile câte ne-ai smerit, tot atâția ani cât am văzut nenorocirea!

¹⁶Să se arate robilor Tăi lucrarea Ta, și slava Ta fiilor lor!

Hab 3.2;

¹⁷Fie peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru! Și întărește lucrarea mâinilor noastre, da, întărește lucrarea mâinilor noastre!

Ps 27.4;Isa 26.12;

91

¹Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic,

Ps 27.5;Ps 31.20;32.7Ps 17.8;

²zice despre Domnul: "El este locul meu de scăpare, și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!"

Ps 142.5;

³Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei.

Ps 124.7;

⁴El te va acoperi cu penele Lui, și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!

Ps 17.8;Ps 57.1;Ps 61.4;

⁵Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua,

⁶nici de ciurma, care umblă în întuneric, nici de molima, care bântuie ziua în amiaza mare.

⁷O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

⁸Doar vei privi cu ochii, și vei vedea răsplătirea celor răi.

Ps 37.34;Mal 1.5;

⁹Pentru că zici: "Domnul este locul meu de adăpost!" și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare,

Ps 91.2;Ps 71.3;Ps 90.1;

¹⁰de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău.

Prov 12.21;

¹¹Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale;

Ps 34.7;Ps 71.3;Mat 4.6;Luc 4.10-11;Evr 1.14;

¹²și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.

lov 5.23;Ps 37.24;

¹³Vei păși peste lei și peste năpârci, și vei călca peste pui de lei și peste șerpi. -

¹⁴"Fiindcă Mă iubește - zice Domnul - de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.

Ps 9.10;

¹⁵Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.

Ps 50.15;Isa 43.2;1Sam 2.30;

¹⁶Îl voi sătura cu viață lungă, și-i voi arăta mântuirea Mea".

92

*Un psalm.
O cântare pentru ziua Sabatului.*

¹Frumos este să laudăm pe Domnul, și să mărim Numele Tău, Prea Înalte,

Ps 147.1;

²să vestim dimineața bunătatea Ta, și noaptea credincioșia Ta,

Ps 89.1;

³cu instrumentul cu zece coarde și cu alăuta, în sunetele harfei.

1Cron 23.5;Ps 33.2;

⁴Căci Tu mă înveselești cu lucrările Tale, Doamne, și eu cânt de veselie, când văd lucrarea mâinilor Tale.

⁵Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne, și cât de adânci sunt gândurile Tale!

⁶Omul prost nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu ia seama la el.

Ps 73.22;Ps 94.8;

⁷Dacă cei răi înverzesc ca iarba, și dacă toți cei ce fac răul înfloresc, este numai ca să fie nimiciți pe vecie.

Iov 12.8;Iov 21.7;Ps 37.1-2;Ps 37.35,38;Ier 12.1-2;Mal 3.15;

⁸Dar Tu, Doamne, ești înălțat în veci de veci!

⁹Căci iată, Doamne, vrăjmașii Tăi, iată vrăjmașii Tăi pier: toți cei ce fac răul sunt risipiți.

Ps 68.1;Ps 89.10;

¹⁰Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, și m-ai stropit cu untdelemn proaspăt.

Ps 89.17-24;Ps 23.5;

¹¹Ochiul meu își vede împlinită dorința față de vrăjmașii mei, și urechea mea aude împlinirea dorinței mele față de potrivnicii mei cei răi.

Ps 54.7;Ps 59.10;Ps 112.8;

¹²Cel fără prihană înverzește ca finicul, și crește ca cedrul din Liban.

Ps 52.8;Isa 65.22;Osea 14.5-6;

¹³Cei sădiți în Casa Domnului, înverzesc în curțile Dumnezeului nostru.

Ps 100.4;Ps 135.2;

¹⁴Ei aduc roade și la bătrânețe, sunt plini de suc și verzi,

¹⁵ca să arate că Domnul este drept, El Stânca mea, în care nu este nelegiuire.

Deut 32.4;Rom 9.14;

93

¹Domnul împărățește, îmbrăcat cu măreție; Domnul este îmbrăcat și încins cu putere: de aceea lumea este tare și nu se clatină.

Ps 96.10;Ps 97.1;Ps 99.1;Isa 52.7;Apoc 19.6;Ps 104.1;Ps 65.6;Ps 96.10;

²Scaunul Tău de domnie este așezat din vremuri străvechi; Tu ești din veșnicie!

Ps 45.6;Prov 8.22;

³Râurile vuiesc, Doamne, râurile vuiesc tare, râurile se umflă cu putere.

⁴Dar mai puternic decât vuietul apelor mari, și mai puternic decât vuietul valurilor năpraznice ale mării, este Domnul în locurile cerești.

Ps 65.7;Ps 89.9;

⁵Mărturiile Tale sunt cu totul adevărate; sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile.

94

¹Doamne, Dumnezeul răzbunărilor, Tu, Dumnezeul răzbunărilor, arată-Te!

Deut 32.35;Nah 1.2;

²Scoală-Te, Judecătorul pământului, și răsplătește celor mândri după faptele lor!

Ps 7.6;Gen 18.25;

³Până când vor birui cei răi, Doamne, până când vor birui cei răi?

Iov 20.5;

⁴Ei țin cuvântări puternice, vorbesc cu trufie, și toți cei ce fac răul se fălesc.

Ps 31.18;luda 15;

⁵Ei zdrobesc pe poporul Tău, Doamne, și asupresc moștenirea Ta.

⁶Junghie pe văduvă și pe străin, ucid pe orfani,

⁷și zic: "Nu vede Domnul, și Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte!"

Ps 10.11-13;Ps 59.7;

⁸Totuși, învățați-vă minte, oameni fără minte! Când vă veți înțelepți, nebunilor?

Ps 73.22;Ps 92.6;

⁹Cel ce a sădit urechea, s-ar putea să n-audă? Cel ce a întocmit ochiul, s-ar putea să nu vadă?

Ex 4.11;Prov 20.12;

¹⁰Cel ce pedepsește neamurile, s-ar putea să nu pedepsească, El, care a dat omului pricepere?

lov 35.11;Isa 28.26;

¹¹Domnul cunoaște gândurile omului: știe că sunt deșarte.

1Cor 3.20;

¹²Ferice de omul, pe care-l pedepsești Tu, Doamne, și pe care-l înveți din Legea Ta,

¹³ca să-l liniștești în zilele nenorocirii, până se va săpa groapa celui rău!

¹⁴Căci Domnul nu lasă pe poporul Său, și nu-Și părăsește moștenirea.

¹⁵Ci se va face odată judecata după dreptate, și toți cei cu inima curată o vor găsi bună.

¹⁶Cine mă va ajuta împotriva celor răi? Cine mă va sprijini împotriva celor ce fac răul?

¹⁷De n-ar fi Domnul ajutorul meu, cât de curând ar fi sufletul meu în tăcerea morții!

¹⁸Ori de câte ori zic: "Mi se clatină piciorul!" bunătatea Ta, Doamne, mă sprijinește totdeauna.

Ps 38.16;

¹⁹Când gânduri negre se frământă cu grămada înăuntrul meu, mângâierile Tale îmi înviorează sufletul.

²⁰Te vor pune cei răi să șezi pe scaunul lor de domnie, ei care pregătesc nenorocirea la adăpostul legii?

Amos 6.3;Ps 58.2;Isa 10.1;

²¹Ei se strâng împotriva vieții celui neprihănit, și osândesc sânge nevinovat.

Mat 27.1;Ex 23.7;Prov 17.15;

²²Dar Domnul este turnul meu de scăpare, Dumnezeul meu este stâncă mea de adăpost.

Ps 59.9;Ps 62.2-6;

²³El va face să cadă asupra lor nelegiuirea, El îi va nimici prin răutatea lor; Domnul, Dumnezeul nostru, îi va nimici.

95

¹Veniți să cântăm cu veselie Domnului, și să strigăm de bucurie către Stâncă mântuirii noastre.

Ps 100.1;Deut 32.15;2Sam 22.47;

²Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!

³Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare mai presus de toți dumnezeii.

Ps 96.4;Ps 97.9;Ps 135.5;

⁴El ține în mână adâncimile pământului, și vârfurile munților sunt ale Lui.

⁵A Lui este marea, El a făcut-o, și mâinile Lui au întocmi uscatul:

Gen 1.9-10;

⁶veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru!

1Cor 6.20;

⁷Căci El este Dumnezeul nostru, și noi suntem poporul pășunii Lui, turma, pe care o povățuiește mâna Lui... O! de ați asculta azi glasul Lui! -

Ps 79.13;Ps 80.1;Ps 100.3;Evr 3.7-15;Evr 4.7;

⁸"Nu vă împietriți inima, ca la Meriba, ca în ziua de la Masa, în pustie,

Ex 17.2-7;Num 14.22;Deut 6.16;

⁹unde părinții voștri M-au ispitit, și M-au încercat, măcar că văzuseră lucrările Mele.

Ps 78.18-56.1Cor;Num 14.22;

¹⁰Patruzeci de ani M-am scârbit de neamul acesta, și am zis: "Este un popor cu inima rățacită; ei nu cunosc căile Mele."

Evr 3.10-17;

¹¹De aceea am jurat în mânia Mea: "Nu vom intra în odihna Mea!"

Num 14.23-30;Evr 3.11-18;Evr 4.3-5;

96

¹Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!

1Cron 16.23-33;Ps 33.3;

²Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui!

³Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!

⁴Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decât toți dumnezeii.

Ps 145.3;Ps 18.3;Ps 95.3;

⁵Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.

Ier 10.11-12;Ps 115.15;Isa 42.5;

⁶Strălucirea și măreția sunt înaintea Feței Lui, slava și podoaba sunt în locașul Lui cel sfânt.

Ps 29.2;

⁷Famiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste!

Ps 29.1-2;

⁸Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare, și intrați în curțile Lui!

⁹Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului!

Ps 29.2;Ps 110.3;

¹⁰Spuneți printre neamuri: "Domnul împărățește! De aceea lumea este tare, și nu se clatină." Domnul judecă popoarele cu dreptate.

Ps 93.1;Ps 97.1;Apoc 11.15;Apoc 19.6;

¹¹Să se bucure cerurile, și să se înveselească pământul; să mugească marea cu tot ce cuprinde ea!

Ps 69.34;Ps 98.7;

¹²Să tresalte câmpia, cu tot ce e pe ea, toți copacii pădurii să strige de bucurie

¹³Înaintea Domnului! Căci El vine, vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele după credințioșia Lui.

Ps 67.4;Apoc 19.11;

97

¹Domnul împărățește: să se înveselească pământul, și să se bucure ostroavele cele multe!

Ps 96.10;Isa 60.2;

²Norii și negura îl înconjoară, dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Său de domnie.

1Împ 8.12;Ps 18.11;Ps 89.14;

³Înaintea Lui merge focul, și arde de jur împrejur pe potrivnicii Lui.

Ps 18.8;Ps 50.3;Dan 7.10;Hab 3.5;

⁴Fulgerele Lui luminează lumea: pământul Îl vede și se cutremură.

Ex 19.18;Ps 77.18;Ps 104.32;

⁵Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ.

Jud 5.5;Mic 1.4;Nah 1.5;

⁶Cerurile vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui.

Ps 19.1;Ps 50.6;

⁷Sunt rușinați, toți cei ce slujesc icoanelor, și care se fălesc cu idoli: toți dumnezeii se închină înaintea Lui.

Ex 20.4; Lev 26.1; Deut 5.8; Deut 27.15; Evr 1.6;

⁸Sionul aude lucrul acesta, și se bucură, se înveselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale, Doamne!

⁹Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea Înalt peste tot pământul, Tu ești prea înălțat mai presus de toți dumnezeii.

Ps 83.18; Ex 18.11; Ps 95.3; Ps 96.4;

¹⁰Urâți răul, cei ce iubiți pe Domnul! El păzește sufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mâna celor răi.

Ps 34.14; Ps 37.27; Ps 101.3; Amos 5.15; Rom 12.9; Ps 31.23; Ps 37.28; Ps 145.20; Prov 2.8; Ps 37.39-40; Dan 3.28; Dan 6.22-27;

¹¹Lumina este semănată pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inima curată.

Iov 22.28; Ps 112.4; Prov 4.18;

¹²Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfințenia Lui!

Ps 33.1; Ps 30.4;

98

Un psalm.

¹Cântați Domnului o cântare nouă, căci El a făcut minuni. Dreapta și brațul Lui cel sfânt l-au venit în ajutor.

Ps 33.3; Ps 96.1; Isa 42.10; Ex 15.11; Ps 77.14; Ps 86.10; Ps 105.5; Ps 136.4; Ps 139.14; Ex 15.6; Isa 59.16; Isa 63.5;

²Domnul Și-a arătat mântuirea, Și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor.

Isa 52.10; Luc 2.30-31; Isa 62.2; Rom 3.25-26;

³Și-a adus aminte de bunătatea și credincioșia Lui față de casa lui Israel: toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

Luc 1.54-72; Isa 49.6; Isa 52.10; Luc 2.30-31; Luc 3.6; Fapt 13.47; Fapt 28.28;

⁴Strigați către Domnul cu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului! Chiuiți, strigați, și cântați laude!

Ps 95.1; Ps 100.1;

⁵Cântați Domnului cu harfa, cu harfa și cu cântece din gură!

⁶Cu trâmbițe și sunete din corn, strigați de bucurie înaintea Împăratului, Domnului!

Num 10.10;1Cron 15.28;2Cron 29.27;

⁷Să urle marea cu tot ce cuprinde ea, să chiuie lumea și cei ce locuiesc pe ea,

Ps 96.11;

⁸să bată din palme râurile, să strige de bucurie toți munții

Isa 55.12;

⁹înaintea Domnului! Căci El vine să judece pământul! El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu nepărtinire.

Ps 96.10-13;

99

¹Domnul împărătește: popoarele tremură; El stă pe heruvimi: pământul se clatină.

Ps 93.1;Ex 25.22;Ps 18.10;Ps 80.1;

²Domnul este mare în Sion, și înălțat peste toate popoarele.

Ps 97.9;

³Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfânt!

Deut 28.58;Apoc 15.4;

⁴Să laude oamenii tăria Împăratului, căci iubește dreptatea! Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov.

Iov 36.5-7;

⁵Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Lui, căci este sfânt!

Ps 99.9;1Cron 28.2;Ps 132.7;Lev 19.2;

⁶Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre cei ce chemau Numele Lui, au chemat pe Domnul, și El i-a ascultat.

Ier 15.1; Ex 14.15; Ex 15.25; 1Sam 7.9; 1Sam 12.18;

⁷El le-a vorbit din stâlpul de nor; ei au păzit poruncile Lui și Legea, pe care le-a dat-o El.

Ex 33.9;

⁸Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător, dar i-ai pedepsit pentru greșelile lor.

Num 14.20; Ier 46.28; Țef 3.7; Ex 32.2; Num 20.12-24; Deut 9.12;

⁹Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel sfânt! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfânt!

Ps 99.5; Ex 15.2; Ps 34.3; Ps 118.28;

100

Un psalm de laudă.

¹Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!

Ps 95.1; Ps 98.4;

²Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui.

³Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.

Ps 119.73; Ps 139.13; Ps 149.2; Efes 2.10; Ps 95.7; Ezech 34.30-31;

⁴Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele.

Ps 66.3; Ps 116.17-19;

⁵Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci, și credincioșia Lui din neam în neam.

Ps 136.1;

101

Un psalm al lui David.

¹Voi cânta bunătatea și dreptatea; Ție, Doamne, Îți voi cânta.

Ps 89.1;

**²Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale neprihănită. - Când vei veni la mine?
- Voi umbla cu inima fără prihană, în mijlocul casei mele.**

1Sam 18.14;1Împ 9.4;1Împ 11.4;

³Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor; ea nu se va lipi de mine.

Ps 97.10;Ios 23.6;1Sam 12.20-21;Ps 40.4;Ps 125.5;

⁴Inima stricată se va depărta de mine; nu vreau să cunosc pe cel rău.

Mat 7.23;2Tim 2.19;

⁵Pe cel ce clevește în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi.

Ps 18.27;Prov 6.17;

⁶Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană acela îmi va sluji.

⁷Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea.

⁸În fiecare dimineață voi nimici pe toți cei răi din țară, ca să stârpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce săvârșesc nelegiuirea.

Ps 75.10;Ier 21.12;Ps 48.2-8;

102

*O rugăciune a unui nenorocit,
când este doborât de întristare
și își varsă plângerea înaintea Domnului.*

¹Doamne, ascultă-mi rugăciunea, și s-ajungă strigătul meu până la Tine!

Ex 2.23;1Sam 9.16;Ps 18.6;

²Nu-mi ascunde Fața Ta în ziua necazului meu! Pleacă-Ți urechea spre mine, când strig! Ascultă-mă degrabă!

Ps 27.9;Ps 69.17;Ps 71.2;Ps 88.2;

³Căci zilele mele pier ca fumul, și oasele îmi ard ca un tăciune.

Ps 119.83;Iac 4.14;Iov 30.30;Ps 31.10;Plân 1.13;

⁴Inima îmi este lovită, și mi se usucă întocmai ca iarba; pâănă și pâinea uit să mi-o mănânc.

Ps 37.2;Ps 102.11;

⁵Așa de mari îmi sunt gemetele, că mi se lipesc oasele de carne.

Iov 19.20;Plân 4.8;

⁶Seamăn cu pelicanul din pustie, sunt ca o cucuvaie din dărâmături;

Iov 30.29;Isa 34.11;Țef 2.14;

⁷nu mai pot dormi, și sunt ca pasărea singuratică pe un acoperiș.

Ps 77.4;Ps 38.11;

⁸În fiecare zi mă batjocoresc vrăjmașii mei, și potrivnicii mei jură pe mine în mânia lor.

Fapt 26.11;Fapt 23.12;

⁹Mănânc țărână în loc de pâine, și îmi amestec lacrimile cu băutura,

Ps 42.3;Ps 80.5;

¹⁰din pricina mâniei și urgiei Tale; căci Tu m-ai ridicat, și m-ai aruncat departe.

Ps 30.7;

¹¹Zilele mele sunt ca o umbră gata să treacă, și mă usuc ca iarba.

Iov 14.2;Ps 109.23;Ps 144.4;Ecl 6.12;

¹²Dar Tu, Doamne, Tu împărățești pe vecie, și pomenirea Ta ține din neam în neam.

Ps 102.4;Isa 40.6-8;Iac 1.10;Ps 102.26;Ps 9.7;Plân 5.19;

¹³Tu Te vei scula, și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el.

Ps 135.13;Isa 60.10;Zah 1.12;

¹⁴Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului, și le e milă de țărâna lui.

Isa 40.2;

¹⁵Atunci se vor teme neamurile de Numele Domnului, și toți împărații pământului de slava Ta.

Ps 79.1;

¹⁶Da, Domnul va zidi iarăși Sionul, și Se va arăta în slava Sa.

Împ 8.43;Ps 138.4;Isa 60.3;

¹⁷El ia aminte la rugăciunea nevoiașului, și nu-i nesocotește rugăciunea.

Isa 60.1-2;Neem 1.6-11;Neem 2.8;

¹⁸Să se scrie lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni, și poporul, care se va naște, să laude pe Domnul!

Rom 15.4;1Cor 10.11;Ps 22.31;Isa 43.21;

¹⁹Căci El privește din înălțimea sfințeniei Lui; Domnul privește din ceruri pe pământ,

Deut 26.15;Ps 14.2;Ps 33.13-14;

²⁰ca să audă gemetele prinșilor de război, și să izbăvească pe cei ce sunt pe moarte;

Ps 79.11;

²¹pentru ca ei să vestească în Sion Numele Domnului, și laudele lui în Ierusalim,

Ps 22.22;

²²când se vor strânge toate popoarele, și toate împărățiile, ca să slujească Domnului.

²³El mi-a frânt puterea în drum, și mi-a scurtat zilele,

Iov 21.21;

²⁴Eu zic: "Dumnezeule, nu mă lua la jumătatea zilelor mele, Tu, ai cărui ani țin veșnic!"

Isa 38.10;Ps 90.2;Hab 1.12;

²⁵Tu ai întemeiat în vechime pământul, și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.

Gen 1.1;Gen 2.1;Evr 1.10;

²⁶Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne; toate se vor învechi ca o haină; le vei schimba ca pe un veșmânt, și se vor schimba.

Isa 34.4;Isa 51.6;Isa 65.17;Isa 66.22;Rom 8.20;2Pet 3.7-12;Ps 102.12;

²⁷Dar Tu rămâi Același, și anii Tăi nu se vor sfârși.

Mal 3.6;Evr 13.8;Iac 1.17;

²⁸Fiii robilor Tăi își vor locui țara, și sămânța lor va rămâne înaintea Ta.

Ps 69.36;

103

Un psalm al lui David.

¹Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!

Ps 103.22;Ps 104.1;Ps 146.1;

²Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui!

³El îți iartă toate fărădelegile tale El îți vindecă toate bolile tale;

Ps 130.8;Isa 33.24;Mat 9.2-6;Marc 2.5-11;Luc 7.47;Ex 15.26;Ps 147.3;Ier 17.14;

⁴El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare;

Ps 34.22;Ps 56.13;Ps 5.12;

⁵El îți satură de bunătați bătrânețea, și te face să întinerești iarăși ca vulturul.

Isa 40.31;

⁶Domnul face dreptate și judecată tuturor celor asupriți.

Ps 146.7;

⁷El Și-a arătat căile Sale lui Moise, și lucrările Sale copiilor lui Israel.

Ps 147.19;

⁸Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.

Ex 34.6-7;Num 14.18;Deut 5.10;Neem 9.17;Ps 86.15;Ier 32.18;

⁹El nu Se ceartă fără încetare, și nu ține mânia pe vecie.

Ps 30.5;Isa 57.16;Ier 3.5;Mic 7.18;

¹⁰Nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.

Ezra 9.13;

¹¹Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El;

Ps 57.10;Efes 3.18;

¹²cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi.

Isa 43.25;Mic 7.18;

¹³Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură domnul de cei ce se tem de El.

Mal 3.17;

¹⁴Căci El știe din ce suntem făcuți; Își aduce aminte că suntem țărână.

Ps 78.39;Gen 3.19;Ecl 12.7;

¹⁵Omul! zilele lui sunt ca iarba, și înflorește ca floarea de pe câmp.

Ps 90.5-6;1Pet 1.24;Iov 14.1-2;Iac 1.10-11;

¹⁶Când trece un vânt peste ea, nu mai este, și locul pe care-l cuprindea, n-o mai cunoaște.

Iov 7.10;Iov 20.9;

¹⁷Dar bunătatea Domnului ține în veci pentru cei ce se tem de El, și îndurarea Lui pentru copiii copiilor lor,

Ex 20.6;

¹⁸pentru cei ce păzesc legământul Lui, și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le împlinească.

Deut 7.9;

¹⁹Domnul Și-a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpânește peste tot.

Ps 11.4;Ps 47.2;Dan 4.25-35;

²⁰Binecuvântați pe Domnul, îngerii Lui, care sunteți tari în putere, care împliniți poruncile Lui, și care ascultați de glasul cuvântului Lui.

Ps 148.2;Mat 6.10;Evr 1.14;

²¹Binecuvântați pe Domnul, toate oștirile Lui, robii Lui, care faceți voia Lui!

Gen 32.2;Ios 5.14;Ps 68.17;Dan 7.9-10;Evr 1.14;

²²Binecuvântați pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpânirii Lui! Binecuvântează, suflete, pe Domnul!

Ps 145.10;Ps 103.1;

104

¹Binecuvântează, suflete, pe Domnul! Doamne, Dumnezeu, Tu ești nemărginit de mare! Tu ești îmbrăcat cu strălucire și măreție!

Ps 103.1;Ps 104.35;Ps 93.1;

²Te învelești cu lumina ca și cu o manta; întinzi cerurile ca un cort.

Dan 7.9;Isa 40.22;Isa 45.12;

³Cu apele îți întocmești vârful locuinței Tale; din nori îți faci carul, și umbli pe aripile vântului.

Amos 9.6;Isa 19.1;Ps 18.10;

⁴Din vânturi îți faci soli, și din flăcări de foc, slujitori.

Evr 1.7;2Împ 2.11;2Împ 6.17;

⁵Tu ai așezat pământul pe temeliile lui, și niciodată nu se va clătina.

Iov 26.7;Iov 38.4-6;Ps 24.2;Ps 136.6;Ecl 1.4;

⁶Tu îl acoperisei cu adâncul cum l-ai acoperi cu o haină; apele stăteau pe munți,

Gen 7.19;

⁷dar, la amenințarea Ta, au fugit, la glasul tunetului Tău au luat-o la fugă,

Gen 8.1;

⁸suindu-se pe munți și pogorându-se în văi, până la locul, pe care li-l hotărâsei Tu.

Gen 8.5;Iov 38.10-11;

⁹Le-ai pus o margine, pe care nu trebuie s-o treacă, pentru ca să nu se mai întoarcă să acopere pământul.

Iov 26.10;Ps 33.7;Ier 5.22;Gen 9.11-15;

¹⁰Tu faci să țâșnească izvoarele în văi, și ele curg printre munți.

¹¹Tu adapi la ele toate fiarele câmpului; în ele își potolesc setea măgarii sălbatici.

¹²Păsările cerului locuiesc pe marginile lor, și fac să le răsunе glasul printre ramuri.

¹³Din locașul Tău cel înalt Tu uzi munții; și se satură pământul de rodul lucrărilor Tale.

Ps 147.8;Ps 65.9-10;Ier 10.13;Ier 14.22;

¹⁴Tu faci să crească iarba pentru vite, și verdețuri pentru nevoile omului, ca pământul să dea hrană:

Gen 1.29-30;Gen 3.18;Gen 9.3;Ps 147.8;Iov 28.5;Ps 136.25;Ps 147.9;

¹⁵vin, care înveselește inima omului, untdelemn, care-i înfrumusețează fața, și pâine, care-i întărește inima.

Jud 9.13;Ps 23.5;Prov 31.6-7;

¹⁶Se udă copacii Domnului, cedrii din Liban, pe care i-a sădit El.

Num 24.6;

¹⁷În ei își fac păsările cuiburi; iar cocostârcul își are locuința în chiparoși;

¹⁸munții cei înalți sunt pentru țapii sălbatici, iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.

Prov 30.26;

¹⁹El a făcut luna ca să arate vremurile; soarele știe când trebuie să apună.

Gen 1.14;Iov 38.12;

20 Tu aduci întunericul, și se face noapte: atunci toate fiarele pădurilor se pun în mișcare;

Isa 45.7;

21 puii de lei mugesc după pradă, și își cer hrana de la Dumnezeu.

lov 38.39;loel 1.20;

22 Când răsare soarele, ele fug înapoi, și se culcă în vizuinile lor.

23 Dar omul iese la lucrul său, și la munca lui, până seara.

Gen 3.19;

24 Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pământul este plin de făpturile Tale.

Prov 3.19;

25 Iată marea cea întinsă și mare: în ea se mișcă nenumărate viețuitoare mici și mari.

26 Acolo în ea, umblă corăbiile, și în ea este leviatanul acela pe care l-ai făcut să se joace în valurile ei.

lov 41.1;

27 Toate aceste viețuitoare Te așteaptă, ca să le dai hrana la vreme.

Ps 136.25;Ps 145.15;Ps 147.9;

28 Le-o dai Tu, ele o primesc; Îți deschizi Tu mâna, ele se satură de bunătățile Tale.

29 Îți ascunzi Tu Fața, ele tremură; le iei Tu suflarea: ele mor, și se întorc în țărâna lor.

lov 34.14-15;Ps 146.4;Ecl 12.7;

30 Îți trimiți Tu suflarea: ele sunt zidite, și înnoiești astfel fața pământului.

Isa 32.15;Ezec 37.9;

31 În veci să țină slava Domnului! Să Se bucure Domnul de lucrările Lui!

Gen 1.31;

³²El privește pământul, și pământul se cutremură; atinge munții, și ei fumegă.

Hab 3.10;Ps 144.5;

³³Voi cânta Domnului cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeul meu cât voi fi.

Ps 63.4;Ps 146.2;

³⁴Fie plăcute Lui cuvintele mele! Mă bucur de Domnul.

³⁵Să piară păcătoșii de pe pământ, și cei răi să nu mai fie! Binecuvântează, suflete, pe Domnul! Lăudați pe Domnul!

Ps 87.38;Prov 2.22;Ps 104.1;

105

¹Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui!

1Cron 16.8-22;Isa 12.4;Ps 145.4-11;

²Cântați, cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!

Ps 77.12;Ps 119.27;

³Făliți-vă cu Numele Lui cel sfânt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!

⁴Alergați la Domnul și la sprijinul Lui, căutați necurmat Fața Lui!

Ps 27.8;

⁵Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe care le-a făcut, de minunile și de judecățile rostite de gura Lui,

Ps 77.11;

⁶sămânță a robului Său Avraam, copii ai lui Iacov, aleșii Săi!

⁷Domnul este Dumnezeul nostru: Judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot pământul.

Isa 26.9;

⁸El își aduce aminte totdeauna de legământul Lui, de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om,

Luc 1.72;

⁹de legământul, pe care l-a încheiat cu Avraam, și de jurământul, pe care l-a făcut lui Isaac;

Gen 17.2;Gen 22.16;Gen 26.3;Gen 22.16;Gen 28.13;Gen 22.16;Gen 35.11;Luc 1.73;Evr 6.17;

¹⁰El l-a făcut lege pentru Iacov, legământ veșnic pentru Israel,

¹¹zicând: "Ție îți voi da țara Canaanului ca moștenire, care v-a căzut la sort."

Gen 13.15;Gen 15.18;

¹²Pe atunci ei erau puțini la număr, foarte puțini la număr, și străini în țară;

Gen 34.30;Deut 7.7;Deut 26.5;Evr 11.9;

¹³mergeau de la un neam la altul, și de la o împărăție la un alt popor;

¹⁴dar n-a dat voie nimănui să-i asuprească, și a pedepsit împărați din pricina lor.

Gen 36.5;Gen 12.17;Gen 20.3-7;

¹⁵"Nu vă atingeți de unșii Mei, - a zis El - și nu faceți rău proorocilor Mei!"

¹⁶A chemat foametea asupra țării, și a tăiat orice mijloc de trai.

Gen 41.54;Lev 26.26;Isa 3.1;Ezec 4.16;

¹⁷Le-a trimis înainte pe un om; Iosif a fost vândut ca rob.

Gen 45.5;Gen 50.20;Gen 37.28-36;

¹⁸l-au strâns picioarele în lanțuri, l-au pus în fiare,

Gen 39.20;Gen 40.15;

¹⁹până la vremea când s-a întâmplat ce vestise el, și până când l-a încercat Cuvântul Domnului.

Gen 41.25;

²⁰Atunci împăratul a trimis să-i scoată lanțurile, și stăpânitorul popoarelor l-a izbăvit.

Gen 41.14;

²¹L-a pus domn peste casa lui, și dregătorul tuturor averilor lui,

Gen 41.40;

²²ca să lege după plac pe domnitorii lui, și să învețe pe bătrânii lui înțelepciunea.

²³Atunci Israel a venit în Egipt, și Iacov a locuit în țara lui Ham.

Gen 46.6;Ps 78.51;Ps 106.22;

²⁴Domnul a înmulțit pe poporul Său foarte mult, și l-a făcut mai puternic decât potrivnicii lui.

Ex 1.7;

²⁵Acestora le-a schimbat inima, până acolo că au urât pe poporul Lui, și s-au purtat mișelește cu robii Săi.

Ex 1.8;

²⁶A trimis pe robul Său Moise, și pe Aaron, pe care-l alesese.

Ex 3.10;Ex 4.12-14;Num 16.5;Num 17.5;

²⁷Prin puterea Lui, ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni în țara lui Ham.

Ex 7.8-12;Ps 78.43;Ps 106.22;

²⁸A trimis întuneric și a adus negura, ca să nu fie neascultători la Cuvântul Lui.

Ex 10.22;Ps 99.7;

²⁹Le-a prefăcut apele în sânge, și a făcut să le piară toți peștii.

Ex 7.20;Ps 78.44;

³⁰Țara lor a forfotit de broaște, până în odăile împăraților lor.

Ex 8.6;Ps 78.45;

³¹El a zis, și au venit muște otrăvitoare, păduchi pe tot ținutul lor.

Ex 8.17-24;Ps 78.48;

³²În loc de ploaie le-a dat grindină, și flăcări de foc în țara lor.

Ex 9.23-25;Ps 78.48;

³³Le-a bătut viile și smochinii, și a sfărâmat copacii din ținutul lor.

Ps 78.47;

³⁴El a zis, și au venit lăcuste, lăcuste fără număr,

Ex 10.4;Ex 10.13-14;Ps 78.46;

³⁵care au mâncat toată iarba din țară, și au mistuit roadele de pe câmpiile lor.

³⁶A lovit pe toți întâii născuți din țara lor, toată pârga puterii lor.

Ex 12.29;Ps 78.51;Gen 49.3;

³⁷A scos pe poporul Său cu argint și aur, și nici unul n-a șovăit dintre semințiile Lui.

Ex 12.35;

³⁸Egiptenii s-au bucurat de plecarea lor, căci îi apucase groaza de ei.

Ex 12.33;

³⁹A întins un nor, ca să-i acopere, și focul, ca să lumineze noaptea.

Ex 13.21;Neem 9.12;

⁴⁰La cererea lor, a trimis prepelițe, și i-a săturat cu pâine din cer.

Ex 16.12,etc;Ps 78.18-27;Ps 78.24-25;

⁴¹A deschis stânca, și au curs ape, care s-au vărsat ca un râu în locurile uscate.

Ex 17.6;Num 20.11;Ps 78.15-16;1Cor 10.4;

⁴²Căci Și-a adus aminte de Cuvântul Lui cel sfânt, și de robul Său Avraam.

Gen 15.14;

⁴³A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie.

⁴⁴Le-a dat pământurile neamurilor, și au pus stăpânire pe rodul muncii popoarelor,

Deut 6.10-11;Ios 13.7;Ps 78.55;

⁴⁵ca să păzească poruncile Lui, și să țină legile Lui. Lăudați pe Domnul!

Deut 4.1-40;Deut 6.21-25;

106

¹Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!

1Cron 16.34;Ps 107.1;Ps 118.1;Ps 136.1;

²Cine va putea spune isprăvile mărețe ale Domnului? Cine va putea vesti toată lauda Lui?

Ps 40.5;

³Ferice de cei ce păzesc Legea, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!

Ps 15.2;Fapt 24.16;Gal 6.9;

⁴Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunăvoința Ta pentru poporul Tău! Adu-Ți aminte de mine, și dă-i ajutorul Tău,

Ps 119.132;

⁵ca să văd fericirea aleșilor Tăi, să mă bucur de bucuria poporului Tău, și să mă laud cu moștenirea Ta!

⁶Noi am păcătuit ca și părinții noștri, am săvârșit nelegiuire, am făcut rău.

Lev 26.40;1Împ 8.47;Dan 9.5;

⁷Părinții noștri în Egipt n-au luat aminte la minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale, și au fost neascultători la mare, la marea Roșie.

Ex 14.11-12;

⁸Dar El i-a scăpat, din pricina numelui Lui, ca să-Și arate puterea.

Ezec 20.14;Ex 9.16;

⁹A muștrat marea Roșie, și ea s-a uscat; și i-a trecut prin adâncuri ca printr-un pustiu.

Ex 14.21;Ps 18.15;Nah 1.4;Isa 63.11-14;

¹⁰I-a scăpat din mâna celui ce-i ura, și i-a izbăvit din mâna vrăjmașului.

Ex 14.30;

¹¹Apele au acoperit pe potrivnicii lor. N-a rămas unul măcar din ei.

Ex 14.27-28;Ex 15.5;

¹²Atunci ei au crezut în cuvintele Lui și au cântat laudele Lui.

Ex 14.31;Ex 15.1;

¹³Dar au uitat curând lucrările Lui, și n-au așteptat împlinirea planurilor Lui.

Ex 15.24;Ex 16.2;Ex 17.2;Ps 78.18;

¹⁴Ci i-a apucat pofta în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.

Num 11.4-33;Ps 78.18;1Cor 10.6;

¹⁵El le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei.

Num 11.31;Ps 78.29;Isa 10.16;

¹⁶În tabără au fost geloși pe Moise, și pe Aaron, sfântul Domnului.

Num 16.1;

¹⁷Atunci s-a deschis pământul, și a înghițit pe Datan, și s-a închis deasupra cetei lui Abiram.

Num 16.31-32;Deut 11.6;

¹⁸Focul le-a aprins ceata, și flacăra a mistuit pe cei răi.

Num 16.35-46;

¹⁹Au făcut un vițel în Horeb. S-au închinat înaintea unui chip turnat,

Ex 32.4;

²⁰și au schimbat Slava lor, pe chipul unui bou, care mănâncă iarbă.

Ier 2.11;Rom 1.23;

²¹Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,

Ps 78.11;

²²minuni în țara lui Ham, semne minunate la marea Roșie.

Ps 78.51;Ps 105.23-27;

²³Și El a vorbit să-i nimicească: dar Moise, alesul său, a stat la mijloc înaintea Lui, ca să-L abată de la mânia Lui și să-L oprească să-i nimicească.

Ex 32.10-11.32;Deut 9.19-25;Deut 10.10;Ezec 20.13;Ezec 13.5;Ezec 22.30;

²⁴Ei au nesocotit țara desfătărilor; n-au crezut în Cuvântul Domnului,

Deut 8.7;Ier 3.19;Ezec 20.6;Evr 3.18;

²⁵ci au cântit în corturile lor, și n-au ascultat de glasul Lui.

²⁶Atunci El a ridicat mâna și a jurat că-i va face să cadă în pustie,

Num 14.28;Ps 95.11;Ezec 20.15;Evr 3.11-18;Ex 6.8;Deut 32.40;

²⁷că le va doborî sămânța printre neamuri, și-i va împrăștia în mijlocul țărilor.

Lev 26.33;Ps 44.11;Ezec 20.23;

²⁸Ei s-au alipit de Baal-Peor, și au mâncat vite jertfite morților.

Num 25.2-3;Num 31.16;Deut 4.3;Deut 32.17;Osea 9.10;Apoc 2.14;

²⁹Au mâniat astfel pe Domnul prin faptele lor, și o urgie a izbucnit între ei.

³⁰Dar Fineas s-a sculat și a făcut judecată, și astfel urgia s-a oprit.

Num 25.7-8;

³¹Lucrul acesta i-a fost socotit ca o stare de neprihănire, din neam în neam, pe vecie.

Num 25.11-13;

³²Ei au mâniat pe Domnul la apele Meriba; și Moise a fost pedepsit din pricina lor.

Num 20.3-13;Ps 81.7;Num 20.12;Deut 1.37;Deut 3.26;

³³Căci s-au răzvrătit împotriva Duhului Lui, și Moise a vorbit în chip ușuratic cu buzele.

Num 20.10;

³⁴Ei n-au nimic popoarele, pe care le poruncise Domnul să le nimicească.

Jud 1.21;Deut 7.2-16;Jud 2.2;

³⁵Ci s-au amestecat cu neamurile, și au învățat faptele lor,

Jud 2.2;Jud 3.5-6;Isa 2.6;1Cor 5.6;

³⁶au slujit idolilor lor, care au fost o cursă pentru ei.

Jud 2.12-13,17,19;Jud 3.6-7;Ex 23.33;Deut 7.16;Jud 2.3-15;

³⁷Și-au jertfit fiii și fiicele la idoli,

2Împ 16.3;Isa 57.5;Ezec 16.20;Ezec 20.26;Lev 17.7;Deut 32.17;2Cron 11.15;1Cor 10.20;

³⁸au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor și fiicelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan, și țara a fost spurcată astfel prin omoruri.

Num 35.33;

³⁹S-au spurcat prin faptele lor, au desfrânat prin faptele lor.

Ezec 20.18-31;Lev 17.7;Num 15.39;Ezec 20.30;

⁴⁰Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului Său, și a urât moștenirea Lui.

Jud 14, etc;Ps 78.59-62;Deut 9.29;

⁴¹I-a dat în mâinile neamurilor, cei ce îi urau au stăpânit peste ei,

Jud 2.14;Neem 9.27;

⁴²vrăjmașii lor i-au asuprit, și au fost smeriți sub puterea lor.

⁴³El de mai multe ori i-a izbăvit, dar ei s-au arătat neascultători în planurile lor, și au ajuns nenorociți prin nelegiuirea lor.

Jud 2.16;Neem 9.27;

⁴⁴Dar El le-a văzut strâmtorarea, când le-a auzit strigătele.

Jud 3.9;Jud 4.3;Jud 6.7;Jud 10.10;Neem 9.27-etc;

⁴⁵Și-a adus aminte de legământul Său, și a avut milă de ei, după bunătatea Lui cea mare:

Lev 26.41-42;Jud 2.18;Ps 51.1;Ps 69.16;Isa 63.7;Plân 3.32;

⁴⁶a stârnit pentru ei mila tuturor celor ce i țineau prinși de război.

Ezra 9.9;Ier 42.12;

⁴⁷Scapă-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și strânge-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm Numele Tău cel sfânt, și să ne fălim cu lauda Ta!

1Cron 16.35-36;

**⁴⁸Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie!
Și tot poporul să zică: "Amin! Lăudați pe Domnul!"**

Ps 41.13;

**CARTEA A CINCEA
Psalmii 107-150**

107

¹"Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!"

Ps 106.1;Ps 118.1;Ps 136.1;Ps 119.68;Mat 19.17;

²Așa să zică cei răscumparați de Domnul, pe care i-a izbăvit El din mâna vrăjmașului,

Ps 106.10;Ps 106.47;Isa 43.5-6;Ier 29.14;Ier 31.8-10;Ezec 39.27-28;

³și pe care i-a strâns din toate țările: de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la mare.

⁴Ei pibegeau prin pustie, umblau pe căi neumblate, și nu găseau nici o cetate, unde să poată locui.

Ps 107.40;Deut 32.10;

⁵Sufereau de foame și de sete; le tânjea sufletul în ei.

⁶Atunci, în strâmtorarea lor au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor;

Ps 107.13,19,28;Ps 50.15;Osea 5.15;

⁷i-a călăuzit pe drumul cel drept, ca să ajungă într-o cetate de locuit.

Ezra 8.21;

⁸O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

Ps 107.15,21,31;

⁹Căci el a potolit setea sufletului însetat, și a umplut de bunătăți sufletul flămând.

Ps 34.10;Luc 1.53;

¹⁰Cei ce ședeau în întuneric și umbra morții, trăiau legați în ticăloșie și în fiare,

Luc 1.79;lov 36.8;

¹¹pentru că se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Prea Înalt.

Plân 3.42;Ps 73.24;Ps 119.24;Luc 7.30;Fapt 20.27;

¹²El le-a smerit inima prin suferință: au căzut, și nimeni nu i-a ajutat.

Ps 22.11;Isa 63.5;

¹³Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.

Ps 107.6-28;

¹⁴I-a scos din întuneric și din umbra morții, și le-a rupt legăturile.

Ps 68.6;Ps 146.7;Fapt 12.7;

¹⁵O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

Ps 107.8,21,31;

¹⁶Căci El a sfărâmat porți de aramă, și a rupt zăvoare de fier.

Isa 45.2;

¹⁷Nebunii, prin purtarea lor vinovată, și prin nelegiuirile lor, ajunseseră nenorociți.

Plân 3.39;

¹⁸Sufletul lor se dezgustase de orice hrană, și erau lângă porțile morții.

lov 33.20;lov 33.22;Ps 9.13;Ps 88.3;

¹⁹Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor;

Ps 107.6,13,28;

²⁰a trimis cuvântul Său și i-a tămăduit, și i-a scăpat de groapă.

2Împ 20.4-5;Ps 147.15-18;Mat 8.8;Ps 30.2;Ps 103.3;lov 33.28-30;Ps 30.3;
Ps 49.15;Ps 56.13;Ps 103.4;

²¹O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

Ps 107.8-31;

²²Să-l aducă jertfe de mulțumiri, și să vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie.

Lev 7.12;Ps 50.14;Ps 116.17;Evr 13.15;Ps 9.11;Ps 73.28;Ps 118.17;

²³Cei ce se pogorâseră pe mare în corăbii, și făceau negoț pe apele cele mari,

²⁴aceia au văzut lucrările Domnului și minunile Lui în mijlocul adâncului.

²⁵El a zis, și a pus să sufle furtuna, care a ridicat valurile mării.

Iona 1.4;

²⁶Se suiau spre ceruri, se pogorau în adânc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei.

Ps 22.14;Ps 119.28;Nah 2.10;

²⁷Apucați de ameteală, se clătinau ca un om beat, și zadarnică le era toată iscusința.

²⁸Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.

Ps 107.6-19;

²⁹A oprit furtuna, a adus liniștea, și valurile s-au potolit.

Ps 89.9;Mat 8.26;

³⁰Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit, și Domnul i-a dus în limanul dorit.

³¹O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

Ps 107.8-15.21;

³²Să-L înalțe în adunarea poporului, și să-L laude în adunarea bătrânilor!

Ps 22.22-25;Ps 111.1;

³³El preface râurile în pustiu, și izvoare de apă în pământ uscat,

1Împ 17.1-7;

³⁴Țara roditoare în țară sărată, din pricina răutății locuitorilor ei.

Gen 13.10;Gen 14.3;Gen 19.25;

³⁵Tot El preface pustiul în iaz, și pământul uscat în izvoare de ape.

Ps 114.8;Isa 41.18;

³⁶Așează acolo pe cei flămânzi, și ei întemeiază o cetate ca să locuiască în ea;

³⁷Însămânțează ogoare, sădesc vii, și-i culeg roadele.

³⁸El îi binecuvântează, și se înmulțesc nespus, și nu le împuținează vitele.

Gen 12.2;Gen 17.16-20;Ex 1.7;

³⁹Dacă sunt împuținați și apăsați prin asuprire, nenorocire și suferință,

2Împ 10.32;

⁴⁰El varsă disprețul peste cei mari, și-i face să pribegească prin pustiuri fără drum,

lov 12.21-24;

⁴¹dar ridică pe cel lipsit, izbăvește pe cel nevoiaș, și înmulțește familiile ca pe niște turme.

1Sam 2.8;Ps 113.7-8;Ps 78.52;

⁴²"Oamenii fără prihană văd lucrul acesta și se bucură, și orice nelegiuire își închide gura!"

lov 22.19;Ps 52.6;Ps 58.10;lov 5.16;Ps 63.11;Prov 10.11;Rom 3.19;

⁴³Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri, și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.

Ps 64.9;Ier 9.12;Osea 14.9;

**O cântare.
Un psalm al lui David.**

¹Gata îmi este inima să cânte, Dumnezeule! Voi cânta, voi suna din instrumentele mele; aceasta este slava mea!

Ps 57.7;

²Deșteptați-vă, alăută și harfă! Mă voi trezi în zori de zi.

Ps 57.8-11;

³Te voi lăuda printre popoare, Doamne, Te voi cânta printre neamuri.

⁴Căci mare este bunătatea Ta și se înalță mai presus de ceruri, iar credințioșii Ta până la nori.

⁵Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și fie slava Ta peste tot pământul!

Ps 57.5-11;

⁶Pentru ca preaiubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne!

Ps 60.5;

⁷Dumnezeu a vorbit în sfințenia Lui: "Voi birui, voi împărți Sihemul, voi măsura valea Sucot;

⁸al Meu este Galaadul, al Meu Manase; Efraim este întărirea capului Meu, și Iuda, toiagul Meu de cârmuire;

Gen 49.10;

⁹Moab este ligheanul în care Mă spăl; Îmi arunc încălțăminte asupra Edomului; strig de bucurie asupra țării Filistenilor!"

¹⁰Cine mă va duce în cetatea întărită? Cine mă va duce la Edom?

Ps 60.9;

¹¹Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și care nu vrei să mai ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

¹²Dă-ne ajutor în necaz, căci zadarnic este ajutorul omului.

¹³Cu Dumnezeu vom face mari isprăvi; El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

Ps 60.12;

*Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.*

¹Dumnezeul laudei mele, nu tăcea!

Ps 83.1;

²Căci potrivnicii au deschis împotriva mea o gură rea și înșelătoare, îmi vorbesc cu o limbă mincinoasă,

³mă înconjoară cu cuvântări pline de ură, și se războiesc cu mine fără temei.

Ps 35.7;Ps 69.4;Ioan 15.25;

⁴Pe când eu îi iubesc, ei îmi sunt potrivnici; dar eu alerg la rugăciune.

⁵Ei îmi întorc rău pentru bine, și ură pentru dragostea mea.

Ps 35.7-12;Ps 38.20;

⁶Pe vrăjmașul meu pune-l sub stăpânirea unui om rău, și un pârâș să stea la dreapta lui!

Zah 3.1;

⁷Când va fi judecat, să fie găsit vinovat, și rugăciunea lui să treacă drept un păcat!

Prov 28.9;

⁸Puține să-i fie zilele la număr, și slujba să i-o ia altul!

Fapt 1.20;

⁹Să-i rămână copiii orfani, și nevasta sa văduvă!

Ex 22.24;

¹⁰Copiii lui să umble fără nici un căpătâi și să cerșească, să-și caute pâinea departe de locuința lor dărâmată!

¹¹Cel ce l-a împrumutat, să-i pună mâna pe tot ce are, și străinii să-i jefuiască rodul muncii lui!

lov 5.5;lov 18.9;

¹²Nimeni să nu mai țină la el, și nimeni să n-aibă milă de orfanii lui!

¹³Urmașii lui să fie nimiciți, și să li se stângă numele în neamul următor!

lov 18.19;Ps 37.28;Prov 10.7;

¹⁴Nelegiuirea părinților săi să rămână ca aducere aminte înaintea Domnului, și să nu se șteargă păcatul mamei lui!

Ex 20.5;Neem 4.5;Ier 18.23;

¹⁵Domnul să-i aibă totdeauna înaintea ochilor, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ,

lov 18.17;Ps 34.16;

¹⁶pentru că nu și-a adus aminte să facă îndurare, pentru că a prigonit pe cel nenorocit și pe cel lipsit, până acolo încât să omoare pe omul cu inima zdrobită!

Ps 34.18;

¹⁷Îi plăcea blestemul: să cadă asupra lui! Nu-i plăcea binecuvântarea: să se depărteze de el!

Prov 14.14;Ezec 35.6;

¹⁸Se îmbracă cu blestemul cum se îmbracă cu haina lui, îi pătrunde ca apa înăuntrul lui, ca untdelemnul în oase!

Num 5.22;

¹⁹De aceea, să-i slujească de veșmânt ca să se acopere, de încingătoare cu care să fie totdeauna încins!

²⁰Aceasta să fie, din partea Domnului, plata vrăjmașilor mei, și a celor ce vorbesc cu răutate de mine!

²¹Iar Tu, Doamne, Dumnezeule, lucrează pentru mine din pricina numelui Tău, căci mare este bunătatea ta; izbăvește-mă!

²²Sunt nenorocit și lipsit, și îmi e rănită inima înăuntrul meu.

²³Pier ca umbra gata să treacă, sunt izgonit ca o lăcustă.

Ps 102.11;Ps 144.4;

²⁴Mi-au slăbit genunchii de post, și mi s-a sleit trupul de slăbiciune.

Evr 12.12;

²⁵Am ajuns de ocară lor; când mă privesc ei, dau din cap.

Ps 22.6-7;Mat 27.39;

²⁶Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Scapă-mă prin bunătatea Ta!

²⁷Și să știe că mâna Ta, că Tu, Doamne, ai făcut lucrul acesta!

lov 37.7;

²⁸Măcar că ei blestemă, Tu binecuvântează; măcar că se ridică ei împotriva mea, vor fi înfrunțați, iar robul Tău se va bucura.

2Sam 16.11-12;Isa 65.14;

²⁹Potrivnicii mei să se îmbrace cu ocară, să se acopere cu rușinea lor cum se acoperă cu o manta!

Ps 35.26;Ps 132.18;

³⁰Voi lăuda foarte mult cu gura mea pe Domnul, Îl voi mări în mijlocul mulțimii;

Ps 35.18;Ps 111.1;

³¹căci El stă la dreapta săracului, ca să-l izbăvească de cei ce-l osândesc.

Ps 16.8;Ps 73.23;Ps 110.5;Ps 121.5;

110

Un psalm al lui David.

¹Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale." -

Mat 22.44;Marc 12.36;Luc 20.42;Fapt 2.34;1Cor 15.25;Evr 1.13;1Pet 3.22;Ps 45.6-7;

²Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând: "Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!"

³Poporul Tău este plin de înflăcărare, când Îți aduni oștirea; cu podoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua.

Jud 5.2;Ps 96.9;

⁴Domnul a jurat, și nu-l va părea rău: "Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec." -

Num 23.19;Evr 5.6;Evr 6.20;Evr 7.17-21;Zah 6.13;

⁵Domnul, de la dreapta Ta, zdrobește pe împărați în ziua mâniei Lui.

Ps 16.8;Ps 2.5-12;Rom 2.5;Apoc 11.18;

⁶El face dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobește capete pe toată întinderea țării.

Ps 68.21;Hab 3.13;

⁷El bea din pârâu în timpul mersului: de aceea își înalță capul.

Jud 7.5-6;Isa 53.12;

111

¹Lăudați pe Domnul! Voi lauda pe Domnul din toată inima mea, în tovărășia oamenilor fără prihană și în adunare.

Ps 35.18;Ps 89.5;Ps 107.32;Ps 109.30;Ps 149.1;

²Mari sunt lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce le iubesc.

Iov 38;Iov 39;Iov 40;Iov 41;Ps 92.5;Ps 139.14;Apoc 15.3;Ps 143.5;

³Strălucire și măreție este lucrarea Lui, și dreptatea Lui ține în veci.

Ps 145.4-10;

⁴El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui, Domnul este îndurător și milostiv.

Ps 86.5;Ps 103.8;

⁵El a dat hrană celor ce se tem de El; El își aduce pururea aminte de legământul Lui.

Mat 6.26-33;

⁶El a arătat poporului Său puterea lucrărilor Lui, căci le-a dat moștenirea neamurilor.

⁷Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșe și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate,

Apoc 15.3;Ps 19.7;

⁸Întărite pentru veșnicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.

Isa 40.8;Mat 5.18;Ps 19.9;Apoc 15.3;

⁹A trimis poporului Său izbăvirea, a așezat legământul Său în veci; Numele Lui este sfânt și înfricoșat.

Mat 1.21;Luc 1.68;Luc 1.49;

¹⁰Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci.

Deut 4.6;Iov 28.28;Prov 1.7;Prov 9.10;Ecl 12.13;

112

¹Lăudați pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Domnul, și care are o mare plăcere pentru poruncile Lui!

Ps 128.1;Ps 119.16-143;

²Sămânța lui va fi puternică pe pământ; neamul oamenilor fără prihană va fi binecuvântat.

Ps 25.13;Ps 37.26;Ps 102.28;

³El are în casă bogăție și belșug, și neprihănirea lui dăinuiește în veci.

Mat 6.33;

⁴Celui fără prihană îi răsare o lumină în întuneric, El este milostiv, îndurător și drept.

Iov 11.17;Ps 97.11;

⁵Ce bine-i merge omului care face milă și împrumută pe altul, și care își rânduiește faptele după dreptate!

Ps 37.26;Luc 6.35;Efes 5.15;Col 4.5;

⁶Căci el nu se clatină niciodată; pomenirea celui neprihănit ține în veci.

Ps 15.5;Prov 10.7;

⁷El nu se teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul.

Prov 1.33;Ps 57.7;Ps 64.10;

⁸Inima îi este mângâiată, n-are nici o teamă, până ce își vede împlinită dorința față de potrivnicii lui.

Prov 1.33;Ps 59.10;Ps 118.7;

⁹El este darnic, dă celor lipsiți; milostenia lui ține în veci; capul i se înalță cu slavă.

2Cor 9.9;Deut 24.13;Ps 112.3;Ps 75.10;

¹⁰Cel rău vede lucrul acesta, și se mânie, scrâșnește din dinți și se topește. Poftele celor răi rămân neîmplinite.

Luc 13.28;Ps 37.12;Ps 58.7-8;Prov 10.28;Prov 11.7;

113

¹Lăudați pe Domnul! Robii Domnului lăudați, lăudați Numele Domnului!

Ps 135.1;

²Fie Numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac!

Dan 2.20;

³De la răsăritul soarelui până la apusul lui, fie Numele Domnului lăudat.

Isa 59.19;Mal 1.11;

⁴Domnul este înălțat mai presus de toate neamurile, slava Lui este mai presus de ceruri.

Ps 79.9;Ps 99.2;Ps 8.1;

⁵Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru, care locuiește atât de sus?

Ps 89.6;

⁶El își pleacă privirile să vadă ce se face în ceruri și pe pământ.

Ps 11.4;Ps 138.6;Isa 57.15;

⁷El ridică pe sărac din țărână, înalță pe cel lipsit din gunoi.

1Sam 2.8;Ps 107.41;

⁸ca să-i facă să șadă împreună cu cei mari: cu mai marii poporului Său.

Iov 36.7;

⁹El dă o casă celei ce era stearpă, face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați pe Domnul!

1Sam 2.5;Ps 68.6;Isa 54.1;Gal 4.27;

114

¹Când a ieșit Israel din Egipt, când a plecat casa lui Iacov de la un popor străin,

Ex 13.3;Ps 81.5;

²Iuda a ajuns locașul Lui cel sfânt, și Israel stăpânirea Lui.

Ex 6.7;Ex 19.6;Ex 25.8;Ex 29.45-46;Deut 27.9;

³Marea a văzut lucrul acesta și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi:

Ex 14.21;Ps 77.16;Ios 3.13-16;

⁴Munții au sărit ca niște berbeci, și dealurile ca niște miei.

Ps 29.6;Ps 68.16;Hab 3.6;

⁵Ce ai tu, mare, de fugi, și tu, Iordanule, de te întorci înapoi?

Hab 3.8;

⁶Ce aveți, munților, de sălțați ca niște berbeci, și voi, dealurilor, ca niște miei?

⁷Da, cutremură-te, pământule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov,

⁸care preface stâncă în iaz, și cremenea în izvor de ape.

Ex 17.6;Num 20.11;Ps 107.35;

115

¹Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credințioșia Ta!

Isa 48.11;Ezec 36.32;

²Pentru ce că zică neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?"

Ps 42.3-10;Ps 79.10;Ioel 2.17;

³Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea.

1Cron 16.26;Ps 135.6;Dan 4.35;

⁴Idolii lor sunt argint și aur, făcuți de mâini omenești.

Deut 4.28;Ps 135.15-17;Ier 10.3;

⁵Au gură, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu văd,

⁶au urechi, dar n-aud, au nas, dar nu miroase,

⁷au mâini, dar nu pipăie, picioare, dar nu merg; nu scot nici un sunet din gâttele lor.

⁸Ca ei sunt cei ce-i fac; toți cei ce se încred în ei.

Ps 135.18;Isa 44.9-11;Iona 2.8;Hab 2.18-19;

⁹Israele, încrede-te în Domnul! El este ajutorul și scutul lor.

Ps 118.2-4;Ps 135.19-20;Ps 33.20;Prov 30.5;

¹⁰Casa lui Aaron, încrede-te în Domnul! El este ajutorul și scutul lor.

¹¹Cei ce vă temeți de Domnul, încredeți-vă în Domnul! El este ajutorul și scutul lor.

¹²Domnul Și-aduce aminte de noi: El va binecuvânta, va binecuvânta casa lui Israel, va binecuvânta casa lui Aaron,

¹³va binecuvânta pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe cei mari.

Ps 128.1-4;

¹⁴Domnul să vă înmulțească tot mai mult, pe voi și pe copiii voștri!

¹⁵Fiți binecuvântați de Domnul, care a făcut cerurile și pământul!

Gen 14.19;Gen 1.1;Ps 96.5;

¹⁶Cerurile sunt ale Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

¹⁷Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii,

Ps 6.5;Ps 88.10-12;Isa 38.18;

¹⁸ci noi, noi vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. Lăudați pe Domnul!

Ps 113.2; Dan 2.20;

116

¹Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele.

Ps 18.1;

²Da, El Și-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema toată viața mea.

³Mă înfășuraseră legăturile morții, și m-apucaseră sudorile mormântului; eram pradă necazului și durerii.

Ps 18.4-6;

⁴Dar am chemat Numele Domnului, și am zis: "Doamne, mântuiește-mi sufletul."

⁵Domnul este milostiv și drept, și Dumnezeuul nostru este plin de îndurare.

Ps 103.8; Ezra 9.15; Neem 9.8; Ps 119.137; Ps 145.17;

⁶Domnul păzește pe cei fără răutate: eram nenorocit de tot, dar El m-a mântuit.

⁷Întoarce-te, suflete, la odihna ta, căci Domnul ți-a făcut bine.

Ier 6.16; Mat 11.29; Ps 13.6; Ps 119.17;

⁸Da, Tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte, ochii din lacrimi, și picioarele de cădere.

Ps 56.13;

⁹Voi umbla înaintea Domnului, pe pământul celor vii.

Ps 27.13;

¹⁰Aveam dreptate când ziceam: "Sunt foarte nenorocit!"

2Cor 4.13;

¹¹În neliniștea mea, ziceam: "Orice om este înșelător."

Ps 31.22; Rom 3.4;

¹²Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?

¹³Voi înălța paharul izbăvirilor, și voi chema Numele Domnului;

¹⁴imi voi împlini juruințele făcute Domnului, în fața întregului Său popor.

Ps 116.18;Ps 22.25;Iona 2.9;

¹⁵Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.

Ps 72.14;

¹⁶Ascultă-mă, Doamne, căci sunt robul Tău: robul Tău, fiul roabei Tale, și Tu mi-ai desfăcut legăturile.

Ps 119.125;Ps 143.12;Ps 86.16;

¹⁷Îți voi aduce o jertfă de mulțumire, și voi chema Numele Domnului;

Lev 7.12;Ps 50.14;Ps 107.22;

¹⁸imi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor,

Ps 116.14;

¹⁹în curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime! Lăudați pe Domnul!

Ps 96.8;Ps 100.4;Ps 135.2;

117

¹Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele!

Rom 15.11;

²Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul!

Ps 100.5;

118

¹Lăudați pe Domnul, căci este bun, "căci în veac ține îndurarea Lui!"

1Cron 16.8-34;Ps 106.1;Ps 107.1;Ps 136.1;

²Să zică Israel: "Căci în veac ține îndurarea Lui!"

Ps 115.9;

³Casa lui Aaron să zică: "Căci în veac ține îndurarea Lui!"

⁴Cei ce se tem de Domnul să zică: "Căci în veac ține îndurarea Lui!"

⁵În mijlocul strâmtorării am chemat pe Domnul: Domnul m-a ascultat și m-a scos la larg.

Ps 120.1;Ps 18.19;

⁶Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni?

Ps 27.1;Ps 56.4-11;Ps 146.5;Isa 51.12;Evr 13.6;

⁷Domnul este ajutorul meu, și mă bucur când îmi văd împlinită dorința față de vrăjmașii mei.

Ps 54.4;Ps 59.10;

⁸Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul, decât să te încrezi în om;

Ps 40.4;Ps 62.8-9;Ier 17.5-7;

⁹mai bine să cauți un adăpost în Domnul decât să te încrezi în cei mari.

Ps 146.3;

¹⁰Toate neamurile mă înconjurau: în Numele Domnului, le tai în bucăți.

¹¹Mă înconjurau, m-au împresurat: dar în Numele Domnului, le tai în bucăți.

Ps 88.17;

¹²M-au înconjurat ca niște albine: se sting ca un foc de spini; în Numele Domnului, le tai în bucăți.

Deut 1.44;Ecl 7.6;Nah 1.10;

¹³Tu mă împingeai ca să mă faci să cad, dar Domnul m-a ajutat.

¹⁴Domnul este tăria mea și pricina laudelor mele; El m-a mântuit.

Ex 15.2;Isa 12.2;

¹⁵Strigăte de biruință și de mântuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului câștigă biruința!

¹⁶Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința!

Ex 15.6;

¹⁷Nu voi muri, ci voi trăi, și voi povesti lucrările Domnului.

Ps 6.5; Hab 1.12; Ps 73.28;

¹⁸Domnul m-a pedepsit, da, dar nu m-a dat pradă morții.

2Cor 6.9;

¹⁹Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru și să laud pe Domnul.

Isa 26.2;

²⁰Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniți.

Ps 24.7; Isa 35.8; Apoc 21.27; Apoc 22.14-15;

²¹Te laud, pentru că m-ai ascultat, pentru că m-ai mântuit.

Ps 116.1; Ps 118.14;

²²Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii.

Mat 21.42; Marc 12.10; Luc 20.17; Fapt 4.11; Efes 2.20; 1Pet 2.4-7;

²³Domnul a făcut lucrul acesta: și este o minunăție înaintea ochilor noștri.

²⁴Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne înveselim în ea!

²⁵Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă!

²⁶Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvântăm din Casa Domnului.

Mat 21.9; Mat 23.39; Marc 11.9; Luc 19.38; Zah 4.7;

²⁷Domnul este Dumnezeu, și ne luminează. Legați cu funii vita pentru jertfă, și aduceți-o până la coarnele altarului!

Est 8.16; 1Pet 2.9;

²⁸Tu ești Dumnezeul meu, și eu Te voi lăuda; Dumnezeule, Te voi prea mări.

Ex 15.2; Isa 25.1;

²⁹Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ps 118.1;

119

¹Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului!

Ps 128.1;

²Ferice de cei ce păzesc poruncile Lui, care-L caută din toată inima lor,

³care nu săvârșesc nici o nelegiuire, și umblă în căile Lui!

1Ioan 3.9;1Ioan 5.18;

⁴Tu ai dat poruncile Tale ca să fie păzite cu sfințenie.

⁵O, de ar ținti căile mele la păzirea orânduirilor Tale!

⁶Atunci nu voi roși de rușine, la vederea tuturor poruncilor Tale!

Iov 22.26;1Ioan 2.28;

⁷Te voi lăuda cu inimă neprihănită, când voi învăța legile dreptății Tale.

Ps 119.171;

⁸Vreau să păzesc orânduirile Tale: nu mă părăsi de tot!

⁹Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău.

¹⁰Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.

2Cron 15.15;Ps 119.21-118;

¹¹Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

Ps 37.31;Luc 2.19-51;

¹²Binecuvântat să fii Tu, Doamne! Învăță-mă orânduirile Tale!

Ps 119.26-135;Ps 25.4;

¹³Cu buzele mele vestesc toate hotărârile gurii Tale.

Ps 34.11;

¹⁴Când urmez învățăturile Tale, mă bucur de parc-aș avea toate comorile.

15 Mă gândesc adânc la poruncile Tale, și cărările Tale le am sub ochi.

Ps 1.2;Ps 119.23-78;

16 Mă desfăt în orânduirile Tale, și nu uit Cuvântul Tău.

Ps 1.2;Ps 119.35-77;

17 Fă bine robului Tău, ca să trăiesc și să păzesc Cuvântul Tău!

Ps 116.7;

18 Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!

19 Sunt un străin pe pământ: nu-mi ascunde poruncile Tale!

Gen 47.9;1Cron 29.15;Ps 39.12;2Cor 5.6;Evr 11.13;

20 Totdeauna mi se topește sufletul de dor după legile tale.

Ps 42.1-2;Ps 63.1;Ps 84.2;Ps 119.40-131;

21 Tu mustri pe cei îngâmfați, pe blestemații aceștia, care se rătăcesc de la poruncile Tale.

Ps 119.10-118;

22 Ridică de peste mine ocară și disprețul! Căci păzesc învățăturile Tale.

Ps 39.8;

23 Să tot stea voievozii și să vorbească împotriva mea: robul tău cugetă adânc la orânduirile Tale.

Ps 119.15;

24 Învățăturile Tale sunt desfătarea mea și sfătuitoarii mei.

Ps 119.77;Ps 119.92;

25 Sufletul meu este lipit de țărână: înviorează-mă, după făgăduința Ta!

Ps 44.25;Ps 119.40;Ps 143.11;

26 Eu îmi istorisesc căile, și Tu mă ascuți: învață-mă orânduirile Tale!

Ps 119.12;Ps 25.4;Ps 27.11;Ps 86.11;

27 Fă-mă să pricep calea poruncilor Tale, și voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate.

Ps 145.5-6;

²⁸Îmi plânge sufletul de durere: ridică-mă după Cuvântul Tău!

Ps 107.26;

²⁹Depărtează-mă de calea necredincioșiei către Tine, și dă-mi îndurarea ta, ca să urmez Legea Ta!

³⁰Aleg calea adevărului, pun legile Tale sub ochii mei.

³¹Mă țin de învățăturile Tale, Doamne, nu mă lăsa de rușine!

³²Alerg pe calea poruncilor Tale, căci îmi scoți inima la larg.

1Împ 4.29;Isa 60.5;2Cor 6.11;

³³Învață-mă, Doamne, calea orânduirilor Tale, ca s-o țin până în sfârșit!

Ps 119.12;Ps 119.112;Mat 10.22;Apoc 2.26;

³⁴Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s-o țin din toată inima mea!

Ps 119.73;Prov 2.6;Iac 1.5;

³⁵Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea.

Ps 119.16;

³⁶Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale, și nu spre câștig!

Ezec 33.31;Marc 7.21-22;Luc 12.15;1Tim 6.10;Evr 13.5;

³⁷Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte, înviorează-mă în calea Ta!

Isa 33.15;Prov 23.5;Ps 119.40;

³⁸Împlinește-Ți făgăduința față de robul Tău, făgăduința făcută pentru cei ce se tem de Tine!

2Sam 7.25;

³⁹Depărtează de la mine ocară de care mă tem! Căci judecățile Tale sunt pline de bunătate.

⁴⁰Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine!

Ps 119.20;Ps 119.25-159;

41 Să vină, Doamne, îndurarea Ta peste mine, mântuirea Ta, după făgăduința Ta!

Ps 106.4;Ps 119.77;

42 Și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocorește, căci mă încred în Cuvântul Tău.

43 Nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului! Căci nădăjduiesc în judecățile Tale.

44 Voi păzi Legea Ta necurmat, totdeauna și pe vecie.

45 Voi umbla în loc larg, căci caut poruncile Tale.

46 Voi vorbi despre învățăturile Tale înaintea împăraților, și nu-mi va roși obrazul.

Ps 138.1;Mat 10.18-19;Fapt 26.1-2;

47 Mă desfăt în poruncile Tale, căci le iubesc.

Ps 119.16;

48 Îmi întind mâinile spre poruncile Tale, pe care le iubesc, și vreau să mă gândesc adânc la orânduirile Tale.

Ps 119.15;

49 Adu-Ți aminte de făgăduința dată robului Tău, în care m-ai făcut să-mi pun nădejdea!

Ps 119.74-147;

50 Aceasta este mângâierea mea în necazul meu: că făgăduința Ta îmi dă iarăși viață.

Rom 15.4;

51 Niște îngâmfați mi-aruncă batjocuri; totuși eu nu mă abat de la Legea Ta.

Ier 20.7;Iov 23.11;Ps 44.18;Ps 119.157;

52 Mă gândesc la judecățile Tale de odinioară, Doamne, și mă mângâi.

53 M-apucă o mânie aprinsă la vederea celor răi, care părăsesc Legea Ta.

Ezra 9.3;

⁵⁴Orânduiri Tale sunt prilejul cântărilor mele, în casa pribegiei mele.

⁵⁵Noaptea îmi aduc aminte de Numele Tău, Doamne, și păzesc Legea Ta.

Ps 63.6;

⁵⁶Așa mi se cuvine, căci păzesc poruncile Tale.

⁵⁷Partea mea, Doamne, o spun, este să păzesc cuvintele Tale.

Ps 16.5; Ier 10.16; Plân 3.24;

⁵⁸Te rog din toată inima mea: ai milă de mine, după făgăduința Ta!

Ps 119.41;

⁵⁹Mă gândesc la căile mele, și îmi îndrept picioarele spre învățăturile Tale.

Luc 15.17-18;

⁶⁰Mă grăbesc, și nu preget să păzesc poruncile Tale.

⁶¹Cursele celor răi mă înconjoară, dar nu uit Legea Ta.

⁶²Mă scol la miezul nopții să Te laud pentru judecățile Tale cele drepte.

Fapt 16.25;

⁶³Sunt prieten cu toți cei ce se tem de Tine, și cu cei ce păzesc poruncile Tale.

⁶⁴Pământul, Doamne, este plin de bunătatea Ta; învață-mă orânduiri Tale!

Ps 33.5;

⁶⁵Tu faci bine robului Tău, Doamne, după făgăduința Ta.

⁶⁶Învață-mă să am înțelegere și pricepere, căci cred în poruncile Tale.

Ps 119.12-25;

⁶⁷Până ce am fost smerit, rătăceam; dar acum păzesc Cuvântul Tău.

Ps 119.71; Ier 31.18-19; Evr 12.11;

⁶⁸Tu ești bun și binefăcător: învață-mă orânduiri tale!

Ps 106.1; Ps 107.1; Mat 19.17; Ps 119.12-25;

69 Niște îngâmfați urzesc neadevăruri împotriva mea; dar eu păzesc din toată inima mea poruncile Tale.

Iov 13.4;Ps 109.2;

70 Inima lor este nesimțitoare ca grăsimea: dar eu mă desfăt în Legea Ta.

Ps 17.10;Isa 6.10;Fapt 28.27;Ps 119.35;

71 Este spre binele meu că m-ai smerit, ca să învăț orânduirile Tale.

Ps 119.67;Evr 12.10-11;

72 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și de argint.

Ps 119.127;Ps 19.10;Prov 8.10-19;

73 Măinile Tale m-au făcut, și m-au întocmit; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale!

Iov 10.8;Ps 100.3;Ps 138.8;Ps 139.14;Ps 119.34-144;

74 Cei ce se tem de Tine mă văd și se bucură, căci nădăjduiesc în făgăduințele Tale.

Ps 34.2;Ps 119.49-147;

75 Știu, Doamne, că judecățile Tale sunt drepte: din credincioșie m-ai smerit.

Evr 12.10;

76 Fă ca bunătatea Ta să-mi fie mângâierea, cum ai făgăduit robului Tău!

77 Să vină peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea.

Ps 119.41;Ps 119.24-174;

78 Să fie înfrunțați îngâmfații care mă asupresc fără temei! Căci eu mă gândesc adânc la poruncile Tale.

Ps 25.3;Ps 119.86;Ps 119.23;

79 Să se întoarcă la mine, cei ce se tem de Tine, și cei ce cunosc învățăturile Tale!

80 Inima să-mi fie neîmpărțită în orânduirile Tale, ca să nu fiu dat de rușine!

⁸¹Îmi tânjește sufletul după mântuirea Ta: nădăduiesc în făgăduința Ta.

Ps 73.26;Ps 84.2;Ps 119.74-114;

⁸²Mi se topesc ochii după făgăduința Ta, și zic: "Când mă vei mângâia?"

Ps 119.123;Ps 69.3;

⁸³Căci am ajuns ca un burduf pus în fum; totuși nu uit orânduirile Tale.

lov 30.30;

⁸⁴Care este numărul zilelor robului Tău? Când vei pedepsi pe cei ce mă prigonesc?

Ps 39.4;Apoc 6.10;

⁸⁵Niște îngâmfați sapă gropi înaintea mea; nu lucrează după Legea ta.

Ps 35.7;Prov 16.27;

⁸⁶Toate poruncile tale nu sunt decât credincioșie; ei mă prigonesc fără temei: ajută-mă!

Ps 119.78;Ps 35.19;Ps 38.19;

⁸⁷Gata, gata să mă doboare și să mă prăpădească, dar eu nu părăsesc poruncile Tale.

⁸⁸Înviează-mă după bunătatea Ta, ca să păzesc învățăturile gurii Tale!

Ps 119.40;

⁸⁹Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește în veci în ceruri.

Ps 89.2;Mat 24.34-35;1Pet 1.25;

⁹⁰Credincioșia ta ține din neam în neam; Tu ai întemeiat pământul, și el rămâne tare.

⁹¹După legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile Îți sunt supuse.

Ier 33.25;

⁹²Dacă n-ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aș fi pierit în ticăloșia mea.

Ps 119.24;

⁹³Niciodată nu voi uita poruncile Tale, căci prin ele mă înviorezi.

⁹⁴Al Tău sunt: mântuiește-mă! Căci caut poruncile Tale.

⁹⁵Niște răi mă așteaptă ca să mă piardă; dar eu iau aminte la învățăturile Tale.

⁹⁶Văd că tot ce este desăvârșit are margini: poruncile Tale însă sunt fără margini.

Mat 5.18; Mat 24.35;

⁹⁷Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea.

Ps 1.2;

⁹⁸Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci totdeauna le am cu mine.

Deut 4.6-8;

⁹⁹Sunt mai învățat decât toți învățătorii mei, căci mă gândesc la învățăturile Tale.

2Tim 3.15;

¹⁰⁰Am mai multă pricepere decât bătrânii, căci păzesc poruncile Tale.

Iov 32.7-9;

¹⁰¹Îmi țin piciorul departe de orice drum rău, ca să păzesc Cuvântul Tău.

Prov 1.15;

¹⁰²Nu mă depărtez de legile Tale, căci Tu mă înveți.

¹⁰³Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mierea în gura mea!

Ps 19.10; Prov 8.11;

¹⁰⁴Prin poruncile Tale mă fac mai priceput, de aceea urăsc orice cale a minciunii.

Ps 119.128;

¹⁰⁵Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.

Prov 6.23;

106 Jur, - și mă voi ține de jurământ, - că voi păzi legile Tale cele drepte.

Neem 10.29;

107 Sunt foarte amărât: înviorează-mă, Doamne, după Cuvântul Tău!

Ps 119.88;

108 Primește, Doamne, simțămintele pe care le spune gura mea, și învață-mă legile Tale!

Osea 14.2;Evr 13.15;Ps 119.12,26;

109 Viața îmi este necurmat în primejdie, și totuși nu uit Legea Ta.

Iov 13.14;

110 Niște răi îmi întind curse, dar eu nu mă rătăcesc de la poruncile Tale.

Ps 140.5;Ps 141.9;Ps 119.10-21;

111 Învățăturile Tale sunt moștenirea mea de veci, căci ele sunt bucuria inimii mele.

Deut 33.4;Ps 119.77-174;

112 Îmi plec inima să împlinesc orânduirile Tale, totdeauna și până la sfârșit.

Ps 119.33;

113 Urăsc pe oamenii nehotărâți, dar iubesc Legea Ta.

114 Tu ești adăpostul și scutul meu; eu nădăduiesc în făgăduința Ta.

Ps 32.7;Ps 91.1;Ps 119.81;

115 Depărtați-vă de mine, răilor, ca să păzesc poruncile Dumnezeului meu!

Ps 6.8;Ps 139.19;Mat 7.23;

116 Sprijinește-mă, după făgăduința Ta, ca să trăiesc, și nu mă lăsa de rușine în nădejdea mea!

Ps 25.2;Rom 5.5;Rom 9.33;Rom 10.11;

117 Fii sprijinul meu, ca să fiu scăpat, și să mă înveselesc neîncetat de orânduirile Tale!

118 Tu disprețuiești pe toți cei ce se depărtează de orânduirile Tale, căci înșelătoria lor este zadarnică.

Ps 119.21;

119 Ca spuma iei pe toți cei răi de pe pământ: de aceea eu iubesc învățăturile Tale.

Ezec 22.18;

120 Mi se înfioară carnea de frica Ta, și mă tem de judecățile Tale.

Hab 3.16;

121 Păzesc legea și dreptatea: nu mă lăsa în voia asupritorilor mei!

122 Ia sub ocrotirea Ta binele robului Tău, și nu mă lăsa apăsător de niște îngâmfați!

Evr 7.22;

123 Mi se topesc ochii după mântuirea Ta, și după făgăduința Ta cea dreaptă.

Ps 119.81-82;

124 Poartă-Te cu robul Tău după bunătatea Ta, și învață-mă orânduirile Tale!

Ps 119.12;

125 Eu sunt robul tău; dă-mi pricepere, ca să cunosc învățăturile Tale.

Ps 116.16;

126 Este vremea ca Domnul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta.

127 De aceea, eu iubesc poruncile Tale, mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul curat:

Ps 119.72;Ps 19.10;Prov 8.11;

128 De aceea găsesc drepte toate poruncile Tale, și urăsc orice cale a minciunii.

Ps 119.104;

129 Învățăturile Tale sunt minunate: de aceea le păzește sufletul meu.

130 Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.

Ps 19.7;Prov 1.4;

131 Deschid gura și oftez, căci sunt lacom după poruncile Tale.

Ps 119.20;

132 Întoarce-Ți Fața spre mine, și ai milă de mine, după obiceiul Tău față de cei ce iubesc Numele Tău!

Ps 106.4;2Tes 1.6-7;

133 Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău, și nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine!

Ps 17.5;Ps 19.13;Rom 6.12;

134 Izbăvește-mă de asupra oamenilor, ca să păzesc poruncile Tale!

Luc 1.74;

135 Fă să strălucească Fața Ta peste robul Tău, și învață-mă orânduirile Tale!

Ps 4.6;Ps 119.12-26;

136 Ochii îmi varsă șiroaie de ape, pentru că Legea Ta nu este păzită.

Ier 9.1;Ier 14.17;Ezec 9.4;

137 Tu ești drept, Doamne, și judecățile Tale sunt fără prihană.

Ezra 9.15;Neem 9.33;Ier 12.1;Dan 9.7;

138 Tu îți întemeiezi învățăturile pe dreptate, și pe cea mai mare credincioșie.

Ps 19.7-8.9;

139 Râvna mea mă mănâncă, pentru că potrivnicii mei uită cuvintele Tale.

Ps 69.9;Ioan 2.17;

140 Cuvântul Tău este cu totul încercat, și robul Tău îl iubește.

Ps 12.6;Ps 18.30;Ps 19.8;Prov 30.5;

141 Sunt mic și disprețuit, dar nu uit poruncile Tale.

142 Dreptatea Ta este o dreptate veșnică, și Legea Ta este adevărul.

Ps 119.151;Ps 19.9;Ioan 17.17;

143 Necazul și strâmtorarea mă ajung, dar poruncile Tale sunt desfătarea mea.

Ps 119.77;

144 Învățăturile Tale sunt drepte pe vecie: dă-mi pricepere, ca să trăiesc!

Ps 119.34-169;

145 Te chem din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne, ca să păzesc orânduirile Tale.

146 Te chem: mântuiește-mă, ca să păzesc învățăturile Tale!

147 O iau înaintea zorilor și strig; nădăjduiesc în făgăduințele Tale.

Ps 5.3;Ps 88.13;Ps 130.6;Ps 119.74;

148 O iau înaintea străjilor de noapte, și deschid ochii, ca să mă gândesc adânc la Cuvântul Tău.

Ps 63.1-6;

149 Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta: înviorează-mă, Doamne, după judecata ta!

Ps 119.40-154;

150 Se apropie cei ce urmăresc mișelia, și se depărtează de Legea Ta.

151 Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

Ps 145.18;Ps 119.142;

152 De multă vreme știu din învățăturile Tale, că le-ai așezat pentru totdeauna.

Luc 21.33;

153 Vezi-mi ticăloșia, și izbăvește-mă, căci nu uit Legea Ta.

Plân 5.1;

154 Apără-mi pricina, și răscumpără-mă, înviorează-mă după făgăduința Ta.

1Sam 24.15;Ps 35.1;Mic 7.9;Ps 119.40;

155 Mântuirea este departe de cei răi, căci ei nu caută orânduirile Tale.

Iov 5.4;

156 Mari sunt îndurările Tale, Doamne! Înviează-mă după judecățile Tale!

Ps 119.149;

157 Mulți sunt prigonitorii și potrivnicii mei, dar nu mă depărtez de învățăturile Tale.

Ps 44.18;Ps 119.51;

158 Văd cu scârbă pe cei necredincioși Ție, care nu păzesc Cuvântul Tău.

Ps 119.136;Ezec 9.4;

159 Vezi cât de mult iubesc eu poruncile Tale: învievează-mă, Doamne, după bunătatea Ta!

160 Temelia Cuvântului Tău este adevărul, și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice.

161 Niște voievozi mă prigonesc fără temei, dar inima mea nu tremură decât de cuvintele Tale.

1Sam 24.11-14;1Sam 26.18;Ps 119.23;

162 Mă bucur de Cuvântul Tău, ca cel ce găsește o mare pradă.

163 Urăsc și nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta.

164 De șapte ori pe zi Te laud, din pricina legilor Tale celor drepte.

165 Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nici o nenorocire.

Prov 3.2;Isa 32.17;

166 Eu nădăjduiesc în mântuirea Ta, Doamne, și împlinesc poruncile Tale.

Gen 49.18;Ps 119.174;

167 Sufletul meu ține învățăturile Tale, și le iubesc mult de tot!

168 Păzesc poruncile și învățăturile Tale, căci toate căile mele sunt înaintea Ta.

Prov 5.21;

169 Să ajungă strigătul meu până la Tine, Doamne! Dă-mi pricepere, după făgăduința Ta.

Ps 119.144;

170 Să ajungă cererea mea până la Tine! Izbăvește-mă, după făgăduința Ta!

171 Buzele mele să vestească lauda Ta, căci Tu mă înveți orânduirile Tale!

Ps 119.7;

172 Să cânte limba mea Cuvântul Tău, căci toate poruncile Tale sunt drepte!

173 Mâna Ta să-mi fie într-ajutor, căci am ales poruncile Tale.

Ios 24.22;Prov 1.29;Luc 10.42;

174 Suspîn după mântuirea Ta, Doamne, și Legea Ta este desfătarea mea.

Ps 119.166;Ps 119.16-111;

175 Să-mi trăiască sufletul și să Te laude, și judecățile Tale să mă sprijinească!

176 Rătăcesc ca o oaie pierdută: caută pe robul Tău, căci nu uit poruncile Tale.

Isa 53.6;Luc 15.4;1Pet 2.25;

120

O cântare a treptelor.

1 Către Domnul strig în strâmtorarea mea, și El m-ascultă.

Ps 118.5;Iona 2.2;

2 Doamne, scapă-mi sufletul de buza mincinoasă, de limba înșelătoare!

3 Ce-ți dă El ție, ce-ți aduce El ție, limbă înșelătoare!

4 Săgeți ascuțite de războinic, cu cărbuni aprinși de ienupăr.

5 Vai de mine că locuiesc la Meșec, că locuiesc în corturile Chedarului!

Gen 10.2;Ezec 27.13;Gen 25.13;1Sam 25.1;Ier 49.28-29;

6 Destul mi-a locuit sufletul lângă cei ce urăsc pacea.

⁷Eu sunt pentru pace; dar de îndată ce vorbesc eu, ei sunt pentru război.

121

O cântare a treptelor.

¹Îmi ridic ochii spre munți... De unde-mi va veni ajutorul?

²Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

Ps 124.8;

³Da, El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; Cel ce te păzește, nu va dormita.

1Sam 2.9;Prov 3.23-26;Ps 127.1;Isa 27.3;

⁴Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel.

⁵Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă.

Isa 25.4;Ps 16.8;Ps 109.31;

⁶De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea.

Ps 91.5;Isa 49.10;Apoc 7.16;

⁷Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

Ps 41.2;Ps 97.10;Ps 145.20;

⁸Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și până în veac.

Deut 28.6;Prov 2.8;Prov 3.6;

122

*O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.*

¹Mă bucur când mi se zice; "Haidem la Casa Domnului!"

Isa 2.3;Zah 8.21;

²Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime!

³Ierusalime, tu ești zidit ca o cetate făcută dintr-o bucată!

2Sam 5.9;

⁴Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului.

Ex 23.17;Deut 16.16;Ex 16.34;

⁵Căci acolo sunt scaunele de domnie pentru judecată, scaunele de domnie ale casei lui David.

Deut 17.8;2Cron 19.8;

⁶Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, să se bucure de odihnă.

Ps 51.18;

⁷Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea în casele tale domnești!

⁸Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc pacea în sânul tău.

⁹Din pricina Casei Domnului, Dumnezeului nostru, fac urări pentru fericirea ta.

Neem 2.10;

123

O cântare a treptelor.

¹La Tine îmi ridic ochii, la Tine, care locuiești în ceruri.

Ps 121.1;Ps 141.8;Ps 2.4;Ps 11.4;Ps 115.3;

²Cum se uită ochii robilor la mâna stăpânilor lor, și ochii roabei la mâna stăpânei ei, așa se uită ochii noștri la Domnul, Dumnezeul nostru, până va avea milă de noi.

³Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, căci suntem sătui de dispreț;

⁴ne este sătul sufletul de batjocurile celor îngâmfați, de disprețul celor trufași.

124

*O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.*

¹De n-ar fi fost Domnul de partea noastră, - să spună Israel acum! -

Ps 129.1;

²de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

³ne-ar fi înghițit de vii, când li s-a aprins mânia împotriva noastră;

Ps 56.1-2;Ps 57.3;Prov 1.12;

⁴ne-ar fi înecat apele, ar fi trecut râurile peste sufletul nostru;

⁵ar fi trecut peste sufletul nostru valurile năpraznice.

⁶Binecuvântat să fie Domnul, care nu ne-a dat pradă dinților lor!

⁷Sufletul ne-a scăpat ca pasărea din lațul păsărarului; lațul s-a rupt, și noi am scăpat.

Ps 91.3;Prov 6.5;

⁸Ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și pământul.

Ps 121.2;Gen 1.1;Ps 134.3;

125

O cântare a treptelor.

¹Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului, care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie.

²Cum este înconjurat Ierusalimului de munți, așa înconjoară Domnul pe poporul Său, de acum și până în veac.

³Căci toiagul de cârmuire al răutății nu va rămâne pe moștenirea celor neprihăniți, pentru ca cei neprihăniți să nu întindă mâinile spre neleguire.

Prov 22.8;Isa 14.5;

⁴Doamne, varsă-Ți binefacerile peste cei buni, și peste cei cu inima fără prihană!

⁵Dar pe cei ce apucă pe căi lăturalnice, să-i nimicească Domnul împreună cu cei ce fac rău! Pacea să fie peste Israel!

Prov 2.15;Ps 128.6;Gal 6.16;

126

O cântare a treptelor.

¹Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam.

Fapt 12.9;

²Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, și limba de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: "Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!"

lov 8.21;

³Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi, și de aceea suntem plini de bucurie.

⁴Doamne, adu înapoi pe prinșii noștri de război, ca pe niște râuri în partea de miază zi!

⁵Cei ce seamănă cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie.

Ier 31.9;

⁶Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie, când își strânge snopii.

127

O cântare a treptelor. Un psalm al lui Solomon.

¹Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește.

Ps 121.3-5;

²Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu, ca să mâncați o pâine câștigată cu durere; căci preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn.

Gen 3.17-19;

³Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată dată de El.

Gen 33.5; Gen 48.4; Ios 24.3-4; Deut 28.4;

⁴Ca săgețile în mâna unui războinic, așa sunt fiii făcuți la tinerețe.

⁵Ferice de omul care își umple tolba de săgeți cu ei! Căci ei nu vor rămâne de rușine, când vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă.

Iov 5.4;Prov 27.11;

128

O cântare a treptelor.

¹Ferice de oricine se teme de Domnul, și umblă pe căile Lui!

Ps 112.1;Ps 115.13;Ps 119.1;

²Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, ești fericit, și-ți merge bine.

Isa 3.10;

³Nevasta ta este ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin împrejurul mesei tale.

Ezec 19.10;Ps 52.8;Ps 144.12;

⁴Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul.

⁵Să te binecuvânteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale,

Ps 134.3;

⁶și să vezi pe copiii copiilor tăi! Pacea să fie peste Israel!

Gen 50.23;Iov 42.16;Ps 125.5;

129

O cântare a treptelor.

¹Destul m-au asuprit din tinerețe - s-o spună Israel! -

Ezec 23.3;Osea 2.15;Osea 11.1;Ps 124.1;

²destul m-au asuprit din tinerețe, dar nu m-au biruit.

³plugarii au arat pe spinarea mea, au tras brazde lungi pe ea.

⁴Domnul este drept: El a tăiat funiile celor răi.

⁵Să se umple de rușine și să dea înapoi, toți cei ce urăsc Sionul!

⁶Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă!

Ps 37.2;

⁷Secerătorul nu-și umple mâna cu ea, cel ce leagă snopii nu-și încarcă brațul cu ea,

⁸și trecătorii nu zic: "Binecuvântarea Domnului să fie peste voi!" "Vă binecuvântăm în Numele Domnului!"

Rut 2.4;Ps 118.26;

130

O cântare a treptelor.

¹Din fundul adâncului, Te chem, Doamne!

Plân 3.55;Ioan 2.2;

²Doamne, ascultă-mi glasul! Să ia aminte urechile Tale la glasul cererilor mele!

³Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne?

Ps 143.2;Rom 3.20-24;

⁴Dar la Tine este iertare, ca să fii de temut.

Ex 34.7;1Împ 8.40;Ps 2.11;Ier 33.8-9;

⁵Eu nădăjduiesc în Domnul, sufletul meu nădăjduiește, și aștept făgăduința Lui.

Ps 27.14;Ps 33.20;Ps 40.1;Isa 8.17;Isa 26.8;Isa 30.18;Ps 119.81;

⁶Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața.

Ps 63.6;Ps 119.147;

⁷Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea, și la El este belșug de răscumpărare!

Ps 131.3;Ps 86.5-15;Isa 55.7;

⁸El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

Ps 103.3-4;Mat 1.21;

131

*O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.*

¹Doamne, eu n-am o inimă îngâmfată, nici priviri trufașe, nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari și prea înalte pentru mine.

Rom 12.16;

²Dimpotrivă, sufletul îmi este liniștit și potolit, ca un copil înțărcat, care stă lângă mama sa; da, sufletul meu este ca un copil înțărcat.

Mat 18.3;1Cor 14.20;

³Pune-ți nădejdea în Domnul, Israele, de acum și până în veac!

Ps 130.7;

132

O cântare a treptelor.

¹Doamne, adu-Ți aminte de David, și de toate necazurile lui!

²Adu-Ți aminte cum a jurat el Domnului, și a făcut următoarea juruință Puternicului lui Iacov:

Ps 65.1;Gen 49.24;

³"Nu voi intra în cortul în care locuiesc, nu mă voi sui în patul în care mă odihnesc,

⁴nu voi da somn ochilor mei, nici ațipire pleoapelor mele,

Prov 6.4;

⁵până nu voi găsi un loc pentru Domnul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov." -

Fapt 7.46;

⁶Iată, am auzit vorbindu-se despre el la Efrata, l-am găsit în ogorul Iaar...

1Sam 17.12;1Sam 7.1;1Cron 13.5;

7"Haideți la locuința Lui, să ne închinăm înaintea așternutului picioarelor Lui!..."

Ps 5.7;Ps 99.5;

8Scoală-Te, Doamne, vino la locul tău de odihnă, Tu și Chivotul măreției Tale!

Num 10.35;2Cron 6.41-42;Ps 78.61;

9Preoții Tăi să se îmbrace în neprihănire, și credincioșii Tăi să scoată strigăte de bucurie!

Iov 39.14;Ps 132.16;Isa 61.10;

10Pentru robul Tău David, nu lepăda pe unsul Tău!" -

11Domnul a jurat lui David adevărul, și nu Se va întoarce de la ce a jurat: "Voi pune pe scaunul tău de domnie un fiu din trupul tău.

Ps 89.3;2Sam 7.12;1Împ 8.25;2Cron 6.16;Luc 1.69;Fapt 2.30;

12Dacă fiii tăi vor păzi legământul Meu, și învățăturile Mele, pe care li le voi da, vor șede și fiii lor în veci pe scaunul tău de domnie." -

13Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui, și a zis:

Ps 48.1-2;

14"Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit.

Ps 68.16;

15Îi voi binecuvânta din belșug hrana, voi sătura cu pâine pe săracii lui.

Ps 147.14;

16Voi îmbrăca în mântuire pe preoții lui, și credincioșii lui vor scoate strigăte de bucurie.

2Cron 6.41;Ps 132.9;Ps 149.4;Osea 11.12;

17Acolo voi înălța puterea lui David, voi pregăti o candelă unsului Meu,

Ezec 29.21;Luc 1.69;1Împ 4.36;1Împ 15.4;2Cron 21.7;

18voi îmbrăca cu rușine pe vrăjmașii lui, și peste el va străluci cununa lui."

Ps 35.26;Ps 109.29;

133

*O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.*

¹Îată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!

Gen 13.8;Evr 13.1;

²Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veșmintelor lui.

Ex 30.25-30;

³Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru veșnicie.

Deut 4.48;Lev 25.21;Deut 28.8;Ps 42.8;

134

O cântare a treptelor.

¹Îată, binecuvântați pe Domnul, toți robii Domnului, care stați noaptea în Casa Domnului!

Ps 135.1-2;1Cron 9.33;

²Ridicați-vă mâinile spre sfântul locaș, și binecuvântați pe Domnul!

1Tim 2.8;

³Domnul să te binecuvânteze din Sion, El, care a făcut cerurile și pământul!

Ps 124.8;Ps 128.5;Ps 135.21;

135

¹Lăudați pe Domnul! Lăudați Numele Domnului, lăudați-L, robi ai Domnului,

Ps 113.1;Ps 134.1;

²care stați în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru!

Luc 2.37;Ps 92.13;Ps 96.8;Ps 116.19;

³Lăudați pe Domnul, căci Domnul este bun; cântați Numele Lui, căci este binevoitor.

Ps 119.68;Ps 147.1;

⁴Căci Domnul Și-a ales pe Iacov, pe Israel, ca să fie al Lui.

Ex 19.5;Deut 7.6-7;Deut 10.15;

⁵Știu că Domnul este mare, și că Domnul nostru este mai presus de toți dumnezeii.

Ps 95.3;Ps 97.9;

⁶Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ps 115.3;

⁷El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate vântul din cămarile lui.

Ier 10.13;Ier 51.16;Iov 28.25-26;Iov 38.24;Zah 10.1;Iov 38.22;

⁸El a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, de la oameni până la dobitoace.

Ex 12.12-29;Ps 78.51;Ps 136.10;

⁹A trimis semne și minuni, în mijlocul tău, Egiptule: împotriva lui Faraon și împotriva tuturor slujitorilor lui.

Ex 7.8-14;Ps 136.15;

¹⁰A lovit multe neamuri, și a ucis împărați puternici:

Num 21.24-35;Ps 136.17;

¹¹pe Sihon, împăratul Amoriților, pe Og, împăratul Basanului, și pe toți împărații Canaanului;

Ios 12.7;

¹²și le-a dat țara de moștenire, de moștenire poporului Său Israel.

Ps 78.55;Ps 136.21-22;

¹³Doamne, Numele Tău rămâne pe vecie; Doamne, pomenirea Ta ține din neam în neam,

Ex 3.15;Ps 102.12;

¹⁴căci Domnul va judeca pe poporul Său, și va avea milă de robii Săi.

Deut 32.36;

¹⁵Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucrare făcută de mâinile oamenilor.

Ps 115.4-8;

¹⁶Au gură, și nu vorbesc, au ochi, și nu văd,

¹⁷au urechi, și totuși n-aud, da, n-au suflare în gură.

¹⁸Ca ei sunt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei.

¹⁹Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul!

Ps 115.9;

²⁰Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

**²¹Domnul să fie binecuvântat din Sion, El, care locuiește în Ierusalim!
Lăudați pe Domnul!**

Ps 134.3;

136

¹Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ps 106.1;Ps 107.1;Ps 118.1;1Cron 16.34-41;2Cron 20.21;

²Lăudați pe Dumnezeu dumnezeilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

Deut 10.17;

³Lăudați pe Domnul domnilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁴Pe Cel ce singur face minuni mari, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ps 72.18;

⁵Pe Cel ce a făcut cerurile cu pricepere, căci în veac ține îndurarea Lui!

Gen 1.1;Prov 3.19;Ier 51.15;

⁶Pe cel ce a întins pământul pe ape, căci în veac ține îndurarea Lui!

Gen 1.9;Ps 24.2;Ier 10.12;

⁷Pe Cel ce a făcut luminători mari, căci în veac ține îndurarea Lui!

Gen 1.14;

⁸Soarele, ca să stăpânească ziua, căci în veac ține îndurarea Lui!

Gen 1.16;

⁹Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, căci în veac ține îndurarea Lui!

¹⁰Pe Cel ce a lovit pe Egipteni în întâii lor născuți, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ex 12.29;Ps 135.8;

¹¹Și a scos pe Israel din mijlocul lor, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ex 12.51;Ex 13.3-17;

¹²Cu mână tare și cu braț întins, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ex 6.6;

¹³Pe Cel ce a tăiat în două marea Roșie, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ex 14.21-22;Ps 78.13;

¹⁴Care a trecut pe Israel prin mijlocul ei, căci în veac ține îndurarea Lui!

¹⁵Și a aruncat pe Faraon și oștirea lui în marea Roșie, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ex 14.27;Ps 135.9;

¹⁶Pe Cel ce a călăuzit pe poporul Său în pustie, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ex 13.18;Ex 15.22;Deut 8.15;

¹⁷Pe Cel ce a lovit împărați mari, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ps 135.10-11;

¹⁸Pe Cel ce a ucis împărați puternici, căci în veac ține îndurarea Lui!

Deut 29.7;

¹⁹Pe Sihon, împăratul Amoriților, căci în veac ține îndurarea Lui!

Num 21.21;

²⁰Și pe Og, împăratul Basanului, căci în veac ține îndurarea Lui!

Num 21.33;

²¹Și le-a dat țara de moștenire, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ios 12.1;Ps 135.12;

²²De moștenire robului Său Israel, căci în veac ține îndurarea Lui!

²³Pe Cel ce Și-a adus aminte de noi, când eram smeriți, căci în veac ține îndurarea Lui!

Gen 8.1;Deut 32.36;Ps 113.7;

²⁴Și ne-a izbăvit de asupritorii noștri, căci în veac ține îndurarea Lui!

²⁵Pe Cel ce dă hrană oricărei făpturi, căci în veac ține îndurarea Lui!

Ps 104.27;Ps 145.15;Ps 147.9;

²⁶Lăudați pe Dumnezeuul cerurilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

137

¹Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion.

²În sălciile din ținutul acela ne atârnaverăm harfele.

³Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau cântări, și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicând: "Cântați-ne câteva din cântările Sionului!" -

Ps 79.1;

⁴Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?

⁵Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!

⁶Să mi se lipească limba de cerul gurii, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!

Ezec 3.26;

⁷Adu-Ți aminte, Doamne, de copiii Edomului, care, în ziua nenorocirii Ierusalimului, ziceau: "Radeți-l, radeți-l din temelii!"

Ier 49.7;Plân 4.22;Ezec 25.12;Obad 10;

⁸Ah! fiica Babilonului, sortită pustiirii, ferice de cine-ți va întoarce la fel răul pe care ni l-ai făcut!

Isa 13.1-6-etc; Ier 25.12; Ier 50.2; Ier 50.15-29; Apoc 18.6;

⁹Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi, și-i va zdrobi de stâncă!

Isa 13.16;

138

Un psalm al lui David.

¹Te laud din toată inima, cânt laudele Tale înaintea dumnezeilor.

Ps 119.46;

²Mă închin în Templul Tău cel sfânt, și laud Numele Tău, pentru bunătatea și credincioșia Ta, căci Ți s-a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.

Ps 28.2; 1Împ 8.29-30; Ps 5.7; Isa 42.21;

³În ziua când Te-am chemat, m-ai ascultat, m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.

⁴Toți împărații pământului Te vor lauda, Doamne, când vor auzi cuvintele gurii Tale;

Ps 102.15-22;

⁵ei vor lauda căile Domnului, căci mare este slava Domnului!

⁶Domnul este înălțat: totuși vede pe cei smeriți, și cunoaște de departe pe cei îngâmfați.

Ps 113.5-6; Isa 57.15; Prov 3.34; Iac 4.6; 1Pet 5.5;

⁷Când umblu în mijlocul strâmtorării, Tu mă înviorezi, Îți întinzi mâna spre mânia vrăjmașilor mei, și dreapta Ta mă mântuiește.

Ps 23.3-4;

⁸Domnul va sfârși ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea Ta ține în veci: nu părăsi lucrările mâinilor Tale.

Ps 57.2; Filip 1.6; Iov 10.3-8; Iov 14.15;

139

***Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.***

¹Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,

Ps 17.3; Ier 12.3;

²Știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.

2 Împ 19.27; Mat 9.4; Ioan 2.24-25;

³Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele.

Iov 31.4;

⁴Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.

Evr 4.13;

⁵Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte, și-Ți pui mâna peste mine.

⁶O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.

Iov 42.3; Ps 40.5; Ps 131.1;

⁷Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta?

Ier 23.24; Iona 1.3;

⁸Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo;

Amos 9.2-4; Iov 26.6; Prov 15.11;

⁹Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,

¹⁰și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.

¹¹Dacă voi zice: "Cel puțin întunericul mă va acoperi, - și se va face noapte lumina dimprejurul meu!"

¹²Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina.

Iov 26.6; Iov 34.22; Dan 2.22; Evr 4.13;

¹³Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai țesut în pântecul mamei mele:

¹⁴Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!

¹⁵Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului.

lov 10.8-9;Ecl 11.5;

¹⁶Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.

¹⁷Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor!

Ps 40.5;

¹⁸Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.

¹⁹O, Dumnezeule, de ai ucide pe cel rău! Depărtați-vă de la mine, oameni setoși de sânge!

Isa 14.4;Ps 119.115;

²⁰Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit, Îți iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmașii Tăi!

Iuda 15;

²¹Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, și să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta?

2Cron 19.2;Ps 119.158;

²²Da, îi urăsc cu o ură desăvârșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei.

²³Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi gândurile!

lov 31.6;Ps 26.2;

²⁴Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!

Ps 5.8;Ps 143.10;

***Către mai marele cântăreților.
Un psalm al lui David.***

¹Scapă-mă, Doamne, de oamenii cei răi! Păzește-mă de oamenii asupritori,

Ps 140.4;

²care cugetă lucruri rele în inima lor, și sunt totdeauna gata să ațâțe războiul!

Ps 56.6;

³Ei își ascut limba ca un șarpe, au pe buze o otravă de năpârcă. -

Ps 58.4;Rom 3.13;

⁴Păzește-mă, Doamne, de mâinile celui rău! Ferește-mă de oamenii asupritori, care se gândesc să mă doboare!

Ps 71.4;Ps 140.1;

⁵Niște îngâmfați îmi întind curse și lațuri, pun rețele de-a lungul drumului, și îmi întind capcane. - (Oprire).

Ps 35.7;Ps 57.6;Ps 119.110;Ps 141.9;Ier 18.22;

⁶Eu zic Domnului: "Tu ești Dumnezeul meu! Ia aminte, Doamne, la glasul rugăciunilor mele!

⁷Doamne, Dumnezeule, tăria mântuirii mele, Tu-mi acoperi capul în ziua luptei."

⁸Nu împlini, Doamne, dorințele celui rău, nu lăsa să-i izbutească planurile, ca să nu se fălească! - (Oprire).

Deut 32.27;

⁹Asupra capului celor ce mă înconjoară să cadă nelegiuirea buzelor lor!

Ps 7.16;Ps 94.23;Prov 12.13;Prov 18.7;

¹⁰Cărbuni aprinși să cadă peste ei! În foc să fie aruncați, în adâncuri, de unde să nu se mai scoale!

Ps 11.6;

¹¹Omul cu limba mincinoasă nu se întărește pe pământ, și pe omul asupritor, nenorocirea îl paște și-l duce la pierzanie.

¹²Știu că Domnul face dreptate celui obișnuit, dreptate celor lipsiți.

1Împ 8.45;Ps 9.4;

¹³Da, cei neprihăniți vor lăuda Numele Tău, oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta.

141

Un psalm al lui David.

¹Doamne, eu Te chem; vino degrabă la mine! la aminte la glasul meu, când Te chem!

Ps 70.5;

²Ca tămâia să fie rugăciunea mea înaintea Ta, și ca jertfa de seară să fie ridicarea mâinilor mele!

Apoc 8.3;Apoc 5.8;Apoc 8.3-4;Ps 134.2;1Tim 2.8;Ex 29.39;

³Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele, și păzește ușa buzelor mele!

⁴Nu-mi abate inima la lucruri rele, la fapte vinovate împreună cu oamenii care fac răul, și să nu mănânc din ospetele lor!

Prov 23.6;

⁵Lovească-mă cel neprihănit, căci lovirea lui îmi este binevenită; pedepsească-mă, căci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu. Să nu-mi întorc capul de la ea: dar rugăciunea mea se va înălța într-una împotriva răutății lor.

Prov 9.8;Prov 19.25;Prov 25.12;Gal 6.1;

⁶Când li se vor prăvăli judecătorii de-a lungul stâncilor, atunci vor asculta cuvintele mele, și vor vedea că sunt plăcute.

⁷Cum se brăzdează și se spintecă pământul, așa ni se risipesc oasele la gura mormântului.

2Cor 1.9;

⁸De aceea, către Tine, Doamne, Dumnezeule, îmi îndrept ochii, la Tine caut adăpost; nu-mi părăsi sufletul!

2Cron 20.12;Ps 25.15;Ps 123.1-2;

⁹Păzește-mă de cursa pe care mi-o întind ei, și de piedicile celor ce fac răul!

Ps 119.110;Ps 140.5;Ps 142.3;

¹⁰Să cadă cei răi în lațurile lor, în timp ce eu să scap!

Ps 35.8;

142

*O cântare a lui David.
O rugăciune făcută când era în peșteră.*

¹Cu glasul meu strig către Domnul, cu glasul meu mă rog către Domnul.

²Îmi vărs necazul înaintea Lui, și-mi povestesc strâmtorarea înaintea Lui.

Ps 102-titlu;Isa 26.16;

³Când îmi este mâhnit duhul în mine, Tu îmi cunoști cărarea. Pe drumul pe care umblu, mi-au întins o cursă.

Ps 143.4;Ps 140.5;

⁴Aruncă-Ți ochii la dreapta, și privește! Nimeni nu mă mai cunoaște, orice scăpare este pierdută pentru mine, nimănui nu-i pasă de sufletul meu.

Ps 69.20;Ps 31.11;Ps 88.8-18;

⁵Doamne, către Tine strig, și zic: "Tu ești scăparea mea, partea mea de moștenire pe pământul celor vii."

Ps 46.1;Ps 91.2;Ps 16.5;Ps 73.26;Ps 119.57;Plân 3.24;Ps 27.13;

⁶Ia aminte la strigătele mele, căci sunt nenorocit de tot. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, căci sunt mai tari decât mine.

Ps 116.6;

⁷Scoate-mi sufletul din temniță, ca să laud Numele Tău! Cei neprihăniți vor veni să mă înconjoare, când îmi vei face bine.

Ps 34.2;Ps 13.6;Ps 119.17;

143

Un psalm al lui David.

**¹Doamne, ascultă-mi rugăciunea, pleacă-Ți urechea la cererile mele!
Ascultă-mă în credințioșia și dreptatea Ta!**

Ps 13.1;

²Nu intra la judecată cu robul Tău! Căci nici un om viu nu este fără prihană înaintea Ta.

Iov 14.3; Ex 34.7; Iov 4.17; Iov 9.2; Iov 15.14; Iov 25.4; Ps 130.3;
Ecl 7.20; Rom 3.20; Gal 2.16;

³Vrăjmașul îmi urmărește sufletul, îmi calcă viața în picioare la pământ: mă face să locuiesc în întuneric, ca cei ce au murit de multă vreme.

⁴Îmi este mâhnit duhul în mine, îmi este tulburată inima înăuntrul meu.

Ps 77.3; Ps 142.3;

⁵Mi-aduc aminte de zilele de odinioară, mă gândesc la toate lucrările Tale, cuget la lucrarea mâinilor Tale.

Ps 77.5-11;

⁶Îmi întind mâinile spre Tine; îmi suspină sufletul după Tine, ca un pământ uscat. -

Ps 88.9; Ps 63.1;

⁷Grăbește de m-ascultă, Doamne! Mi se topește duhul: nu-mi ascunde Fața Ta! Căci așa ajunge atunci ca cei ce se pogoară în groapă!

Ps 28.1;

⁸Fă-mă să aud dis-de-dimineață bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul.

Ps 46.5; Ps 5.8; Ps 25.1;

⁹Scapă-mă de vrăjmașii mei, Doamne, căci la Tine caut adăpost.

¹⁰Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!

Ps 25.4-5; Ps 139.24; Neem 9.20; Isa 26.10;

¹¹Pentru Numele Tău, Doamne, înviorează-mă; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz!

Ps 119.25;

¹²În bunătatea Ta, nimicește pe vrăjmașii mei, și pierde pe toți potrivnicii sufletului meu, căci eu sunt robul Tău.

Ps 54.5;Ps 116.16;

144

Un psalm al lui David.

¹Binecuvântat să fie Domnul, Stânca mea, care-mi deprinde mâinile la luptă, degetele la bătălie,

2Sam 22.35;Ps 18.34;

²Binefăcătorul meu și Cetățuia mea, Turnul meu de scăpare și Izbăvitorul meu, Scutul meu de adăpost, care-mi supune pe poporul meu!

2Sam 22.2-48;

³Doamne, ce este omul, ca să iei cunoștință de el, fiul omului ca să iei seama la el?

Iov 7.17;Ps 8.4;Evr 2.6;

⁴Omul este ca o suflare, zilele lui sunt ca umbra care trece.

Iov 4.19;Iov 14.2;Ps 39.5;Ps 62.9;Ps 102.11;

⁵Pleacă cerurile, Doamne, și pogoară-Te! Atinge munții, ca să fumege!

Ps 18.9;Isa 64.1;Ps 104.32;

⁶Fulgeră, și risipește pe vrăjmașii mei! Aruncă-Ți săgețile, și pune-i pe fugă!

Ps 18.13-14;

⁷Întinde-Ți mâinile de sus, izbăvește-mă și scapă-mă din apele cele mari, din mâna fiilor celui străin,

Ps 18.16;Ps 144.11;Ps 69.1-2.14;Ps 54.3;Mal 2.11;

⁸a căror gură spune neadevăruri, și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă.

Ps 12.2;

⁹Dumnezeule, Îți voi cânta o cântare nouă, Te voi lăuda cu alăuta cu zece coarde.

Ps 33.2-3;Ps 40.3;

¹⁰Tu, care dai împăraților biruința, care ai scăpat de sabia ucigașă pe robul Tău David,

Ps 18.50;

¹¹izbăvește-mă și scapă-mă din mâna fiilor celui străin, a căror gură spune neadevăruri, și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă!...

Ps 144.7-8;

¹²Fiii noștri sunt ca niște odrasle, care cresc în tinerețea lor; fetele noastre ca niște stâlpi săpați frumos, care fac podoaba caselor împărătești.

Ps 128.3;

¹³Grânarele noastre sunt pline, și gem de tot felul de merinde; turmele ni se înmulțesc cu miile, cu zecile de mii, în câmpiile noastre:

¹⁴vițelele noastre sunt prăsitoare; nu-i nici o pagubă, nici o robie, nici un țipăt în ulițele noastre!

¹⁵Ferice de poporul care stă astfel! Ferice de poporul, al cărui Dumnezeu este Domnul!

Deut 33.29;Ps 33.12;Ps 65.4;Ps 146.5;

145

O cântare de laudă a lui David.

¹Te voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele tău în veci de veci.

Ps 100-titlu;

²În fie care zi Te voi binecuvânta, și voi lauda Numele Tău în veci de veci.

³Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și mărima Lui este nepătrunsă.

Ps 96.4;Ps 147.5;lov 5.9;lov 9.10;Rom 11.33;

⁴Fiecare neam de om să laude lucrările Tale, și să vestească isprăvile Tale cele mari!

Isa 38.19;

⁵Voi spune strălucirea slăvită a măreției Tale, și voi cânta minunile Tale.

⁶Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoșată, și eu voi povesti mărimea Ta.

⁷Să se trâmbițeze aducerea aminte de nemărginita Ta bunătate, și să se laude dreptatea Ta!

⁸Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin de bunătate.

Ex 34.6-7; Num 14.18; Ps 86.5-15; Ps 103.8;

⁹Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui.

Ps 100.5; Nah 1.7;

¹⁰Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta.

Ps 19.1;

¹¹Vor spune slava împărăției Tale, și vor vesti puterea Ta,

¹²ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta, și strălucirea plină de slavă a împărăției Tale.

¹³Împărăția Ta este o împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile.

Ps 146.10; 1Tim 1.17;

¹⁴Domnul sprijinește pe toți cei ce cad, și îndreaptă pe cei încovoiați.

Ps 146.8;

¹⁵Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme.

Ps 104.27; Ps 136.25;

¹⁶Îți deschizi mâna, și saturi după dorință tot ce are viață.

Ps 104.21; Ps 147.9;

¹⁷Domnul este drept în toate căile Lui, și milostiv în toate faptele Lui.

¹⁸Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima.

Deut 4.7;Ioan 4.24;

¹⁹El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă.

²⁰Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi.

Ps 31.23;Ps 97.10;

²¹Gura mea să vestească lauda Domnului, și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veci de veci!

146

¹Lăudați pe Domnul! Laudă, suflete, pe Domnul!

Ps 103.1;

²Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeuul meu cât voi fi.

Ps 104.33;

³Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în care nu este ajutor.

Ps 118.8-9;Isa 2.22;

⁴Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pier și planurile lor.

Ps 104.29;Ecl 12.7;Isa 2.22;1Cor 2.6;

⁵Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeuul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeuul său!

Ps 144.15;Ier 17.7;

⁶El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El ține credințioșii în veci.

Gen 1.1;Apoc 14.7;

⁷El face dreptate celor asupriți; dă pâine celor flămânzi: Domnul izbăvește pe prinșii de război;

Ps 103.6;Ps 107.9;Ps 68.6;Ps 107.10-14;

⁸Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei încovoiați; Domnul iubește pe cei neprihăniți.

Mat 9.30;Ioan 9.7-32;Ps 145.14;Ps 147.6;Luc 13.13;

⁹Domnul ocrotește pe cei străini, sprijinește pe orfan și pe văduvă, dar răstoarnă calea celor răi.

Deut 10.18;Ps 68.5;Ps 147.6;

¹⁰Domnul împărățește în veci; Dumnezeul tău, Sioane, rămâne din veac în veac! Lăudați pe Domnul!

Ex 15.18;Ps 10.16;Ps 145.13;Apoc 11.15;

147

¹Lăudați pe Domnul! Căci este frumos să laudăm pe Dumnezeul nostru, căci este plăcut, și se cuvine să-L laudăm.

Ps 92.1;Ps 135.3;Ps 33.1;

²Domnul zidește iarăși Ierusalimul, strânge pe surghiuniții lui Israel;

Ps 102.16;Deut 30.3;

³tămăduiește pe cei cu inima zdrobită, și le leagă rănilor.

Ps 51.17;Isa 57.15;Isa 61.1;Luc 4.18;

⁴El socotește numărul stelelor, și le dă nume la toate.

Gen 15.5;Isa 40.26;

⁵Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini.

1Cron 16.25;Ps 48.1;Ps 96.4;Ps 145.3;Nah 1.3;Isa 40.28;

⁶Domnul sprijinește pe cei nenorociți, și doboară pe cei răi la pământ.

Ps 146.8-9;

⁷Cântați Domnului cu mulțumiri, laudați pe Dumnezeul nostru cu harfa!

⁸El acoperă cerul cu nori, pregătește ploaia pentru pământ, și face să răsară iarba pe munți.

Iov 38.26-27;Ps 104.13-14;

⁹El dă hrană vitelor, și puilor corbului când strigă.

Iov 38.41;Ps 104.27-28;Ps 136.25;Ps 145.15;Iov 38.41;Mat 6.26;

¹⁰Nu de puterea calului Se bucură El, nu-Și găsește plăcerea în picioarele omului.

Ps 33.16-18; Osea 1.7;

¹¹Domnul iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui.

¹²Laudă pe Domnul, Ierusalime, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

¹³Căci El întărește zăvoarele porților, El binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău;

¹⁴El dă pace ținutului tău, și te satură cu cel mai bun grâu.

Isa 60.17-18; Ps 132.15;

¹⁵El Își trimite poruncile pe pământ, Cuvântul Lui aleargă cu iuțeală mare.

Iov 37.12; Ps 107.20;

¹⁶El dă zăpada ca lâna, El presară bruma albă ca cenușa;

Iov 37.6;

¹⁷El Își azvârle gheața în bucăți; cine poate sta înaintea frigului Său?

¹⁸El Își trimite Cuvântul Său, și le topește; pune să sufle vântul Lui, și apele curg.

Ps 147.15; Iov 37.10;

¹⁹El descoperă lui Iacov Cuvântul Său, lui Israel legile și poruncile Sale.

Deut 33.2-4; Ps 76.1; Ps 78.5; Ps 103.7; Mal 4.4;

²⁰El n-a lucrat așa cu toate neamurile, și ele nu cunosc poruncile Lui. Lăudați pe Domnul!

Deut 4.32-34; Rom 3.1-2;

148

¹Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul din înălțimea cerurilor, lăudați-L în locurile cele înalte!

²Lăudați-L toți îngerii Lui! Lăudați-L, toate oștirile Lui!

Ps 103.20-21;

³Lăudați-L, soare și lună, lăudați-L, toate stelele luminoase!

⁴Lăudați-L, cerurile cerurilor, și voi, ape, care sunteți mai presus de ceruri!

1Împ 8.27;2Cor 12.2;Gen 1.7;

⁵Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit și au fost făcute,

Gen 1.1;Gen 1.6-7;Ps 33.6-9;

⁶le-a întărit pe veci de veci; le-a dat legi, și nu le va călca.

Ps 89.37;Ps 119.90-91;Ier 31;Ier 35;Ier 36;Ier 33.25;

⁷Lăudați pe Domnul de jos de pe pământ, balauri de mare, și adâncuri toate;

Isa 43.20;

⁸foc și grindină, zăpadă și ceață, vânturi năpraznice, care împliniți poruncile Lui,

Ps 147.15-18;

⁹munți și dealuri toate, pomi roditori, și cedri toți,

Isa 44.23;Isa 49.13;Isa 55.12;

¹⁰fiare și vite toate, târâtoare și păsări înaripate,

¹¹împărați ai pământului și popoare toate, voievozi și toți judecătorii pământului,

¹²tineri și tinere, bătrâni și copii!

¹³Să laude Numele Domnului! Căci numai Numele Lui este înălțat: măreția Lui este mai presus de pământ și de ceruri.

Ps 8.1;Isa 12.4;Ps 113.4;

¹⁴El a înălțat tăria poporului Său: iată o pricină de laudă pentru toți credincioșii Lui, pentru copiii lui Israel, popor de lângă El. Lăudați pe Domnul!

Ps 75.10;Ps 149.9;Efes 2.17;

¹Lăudați pe Domnul! Cântați Domnului o cântare nouă, cântați laudele Lui în adunarea credincioșilor Lui!

Ps 33.3;Isa 42.10;

²Să se bucure Israel de Cel ce l-a făcut, să se înveselească fiii Sionului de Împăratul lor!

Iov 35.10;Ps 100.3;Isa 54.5;Zah 9.9;Mat 21.5;

³Să laude Numele Lui cu jocuri, să-L laude cu toba și cu harfa!

Ps 81.2;Ps 150.4;

⁴Căci Domnul are plăcere de poporul Său, și slăvește pe cei nenorociți, mântuindu-i.

Ps 35.27;Ps 132.16;

⁵Să salte de bucurie credincioșii Lui îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor!

Iov 35.10;

⁶Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tăișuri în mâna lor,

Evr 4.12;Apoc 1.16;

⁷ca să facă răzbunare asupra neamurilor, și să pedepsească popoarele;

⁸să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fier,

⁹ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Lui. Lăudați pe Domnul!

Deut 7.1-2;Ps 148.14;

150

¹Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în Locașul Lui cel sfânt, lăudați-L în întinderea cerului, unde se arată puterea Lui!

²Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați-L, după mărimea Lui nemărginită!

Ps 145.5-6;Deut 3.24;

³Lăudați-L cu sunet de trâmbiță, lăudați-L cu alăuta și harfa!

Ps 81.2;Ps 149.3;

⁴Lăudați-L cu timpane și cu jocuri, lăudați-L, cântând cu instrumente cu coarde și cu cavatul.

Ex 15.20;Ps 33.2;Ps 92.3;Ps 144.9;Isa 38.20;

⁵Lăudați-L cu chimvale sunătoare, lăudați-L cu chimvale zângănitore!

1Cron 15.16-28;1Cron 16.5;1Cron 25.1-6;

⁶Tot ce are suflare, să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!

PILDELE SAU PROVERBELE LUI SOLOMON

(Isaia 33.6. 1Timotei 4.8.)

1

Strigarea înțelepciunii.

¹Pildele lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel,

1Împ 4.32;Prov 10.1;Prov 25.1;Ecl 12.9;

²pentru cunoașterea înțelepciunii și învățaturii, pentru înțelegerea cuvintelor minții;

³pentru căpătarea învățăturilor de bun simț, de dreptate, de judecată și de nepărtinire;

Prov 2.1-9;

⁴ca să dea celor neîncercați agerime de minte, tânărului cunoștință și chibzuință, -

Prov 9.4;

⁵să asculte însă și înțeleptul, și își va mări știința, și cel priceput, și va căpăta iscusință -

Prov 9.9;

⁶pentru prinderea înțelesului unei pilde sau al unui cuvânt adânc, înțelesul cuvintelor înțelepților și al cuvintelor lor cu tâlc.

Ps 78.2;

⁷Frica Domnului este începutul științei; dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.

Iov 28.28;Ps 111.10;Prov 9.10;Ecl 12.13;

⁸Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău, și nu lepăda îndrumările mamei tale!

Prov 4.1;Prov 6.20;

⁹Căci ele sunt o cunună plăcută pe capul tău, și un lanț de aur la gâtul tău.

Prov 3.22;

Ferirea de ispite.

¹⁰Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!

Gen 39.7;Ps 1.1;Efes 5.11;

¹¹Dacă-ți vor zice: "Vino cu noi! Haidem să întindem curse ca să vărsăm sânge, să întindem fără temeii lațuri celui nevinovat;

Ier 5.26;

¹²haidem să-i înghițim de vii, ca locuința morților, și întregi, ca pe cei ce se pogoară în groapă;

Ps 28.1;Ps 143.7;

¹³vom găsi tot felul de lucruri scumpe, și ne vom umple casele cu pradă;

¹⁴vei avea și tu partea ta la fel cu noi, o pungă vom avea cu toții!" -

¹⁵fiule, să nu pornești la drum cu ei, abate-ți piciorul de pe cărarea lor!

Ps 1.1;Prov 4.14;Ps 119.101;

¹⁶Căci picioarele lor aleargă la rău, și se grăbesc să verse sânge.

Isa 59.7;Rom 3.15;

¹⁷Dar degeaba se aruncă lațul înaintea ochilor tuturor păsărilor;

¹⁸ căci ei întind curse tocmai împotriva sângelui lor, și sufletului lor își întind ei lațuri.

¹⁹ Aceasta este soarta tuturor celor lacomi de câștig: lăcomia aduce pierderea celor ce se dedau la ea.

Prov 15.27; 1Tim 6.10;

Cei neascultători.

²⁰ Înțelepciunea strigă pe ulițe, își înalță glasul în piețe:

Prov 8.1; Prov 9.3; Ioan 7.37;

²¹ strigă unde e zarva mai mare; la porți, în cetate, își spune cuvintele ei:

²² Până când veți iubi prostia, proștilor? Până când le va plăcea batjocoritorilor batjocura, și vor urî nebunii știința?

²³ Întoarceți-vă să ascultați muștrările mele! Iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscut cuvintele mele...

Ioel 2.28;

²⁴ Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți, fiindcă îmi întind mâna și nimeni ia seama,

Isa 65.12; Isa 66.4; Ier 7.13; Zah 7.1;

²⁵ fiindcă lepădați toate sfaturile mele, și nu vă plac muștrările mele,

Ps 107.11; Prov 1.30; Luc 7.3;

²⁶ de aceea și eu, voi râde când veți fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza,

Ps 2.4;

²⁷ când vă va apuca groaza ca o furtună, și când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej, când va da peste voi necazul și strâmtorarea.

Prov 10.24;

²⁸ Atunci mă vor chema, și nu voi răspunde; mă vor căuta, și nu mă vor găsi.

Iov 27.9; Iov 35.12; Isa 1.15; Ier 11.11; Ier 14.12; Ezech 8.18; Mic 3.4; Zah 7.13; Iac 4.3;

²⁹ Pentru că au urât știința, și n-au ales frica Domnului,

Iov 21.14;Prov 1.22;Ps 119.173;

³⁰pentru că n-au iubit sfaturile mele, și au nesocotit toate muștrările mele.

Prov 1.25;Ps 81.11;

³¹De aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor, și se vor sătura cu sfaturile lor.

Iov 4.8;Prov 14.14;Prov 22.8;Isa 3.11;Ier 6.19;

³²Căci împotrivirea proștilor îi ucide, și liniștea nebunilor îi pierde;

³³dar cel ce m-ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.

Ps 25.12-13;Ps 112.7;

2

Îndemn la căutarea înțelepciunii.

¹Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile mele,

Prov 4.21;Prov 7.1;

²dacă vei lua aminte la înțelepciune, și dacă-ți vei pleca inima la pricepere;

³dacă vei cere înțelepciune, și dacă te vei ruga pentru pricepere,

⁴dacă o vei căuta ca argintul, și vei umbla după ea ca după o comoară,

Prov 3.14;Mat 13.44;

⁵atunci vei înțelege frica de Domnul, și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.

⁶Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere.

1Împ 3.9-12;Iac 1.5;

⁷El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție.

Ps 84.11;Prov 30.5;

⁸Ocroțește cărările neprihăririi, și păzește calea credincioșilor Lui.

1Sam 2.9;Ps 66.9;

⁹Atunci vei înțelege dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile care duc la bine.

Înțelepciunea ne ferește de cei amăgitori.

¹⁰Căci înțelepciunea va veni în inima ta, și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău;

¹¹chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi,

Prov 6.22;

¹²ca să te scape de calea cea rea, de omul care ține cuvântări stricate;

¹³de cei ce părăsesc cărările adevărate, ca să umble pe drumuri întunecoase;

Ioan 3.19-20;

¹⁴care se bucură să facă răul, și își pun plăcerea în răutate,

Prov 10.23; Ier 11.35; Rom 1.32;

¹⁵care umblă pe cărări strâmbe, și apucă pe drumuri sucite;

Ps 125.5;

¹⁶ca să te scape și de nevasta altuia, de străina, care întrebuințează vorbe ademenitoare,

Prov 5.20; Prov 5.3; Prov 6.24; Prov 7.5;

¹⁷care părăsește pe bărbatul tinereții ei, și uită legământul Dumnezeului ei.

Mal 2.14-15;

¹⁸Căci casa ei pogoară la moarte, și drumul ei duce la cei morți:

Prov 7.27;

¹⁹nici unul care se duce la ea nu se mai întoarce, și nu mai găsește cărările vieții.

²⁰De aceea, tu să umbli pe calea oamenilor de bine, și să ții cărările celor neprihăniți!

²¹Căci oamenii fără prihană vor locui țara, și oamenii neîntinați vor rămâne în ea;

Ps 37.29;

²²dar cei răi vor fi nimiciți din țară, și cei necredincioși vor fi smulși din ea.

lov 18.17;Ps 37.28;Ps 104.35;

3

Folosul temerii de Dumnezeu și al înțelepciunii.

¹Fiule, nu uita învățăturile mele, și păstrează în inima ta sfaturile mele!

Deut 8.1;Deut 30.16-20;

²Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți vor aduce multă pace.

Ps 119.165;

³Să nu te părăsească bunătatea și credincioșia: leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale.

Ex 13.9;Deut 6.8;Prov 6.21;Prov 7.3;Ier 17.1;2Cor 3.3;

⁴Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Ps 111.10;1Sam 2.26;Luc 2.52;Fapt 2.47;Rom 14.18;

⁵Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta!

Ps 37.3-5;Ier 9.23;

⁶Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

1Cron 28.9;Ier 10.23;

⁷Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul, și abate-te de la rău!

Rom 12.16;lov 1.1;Prov 16.6;

⁸Aceasta va aduce sănătate trupului tău, și răcorire oaselor tale.

lov 21.24;

⁹Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău:

Ex 22.29;Ex 23.19;Ex 34.26;Deut 26.2;Mal 3.10;Luc 14.13;

¹⁰ Căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must.

Deut 28.8;

Fericirea și înțelepciunea adevărată.

¹¹ Fiule, nu disprețui mustrarea Domnului, și nu te mâhni de pedepsele Lui.

Iov 5.17;Ps 94.12;Evr 12.5-6;Apoc 3.19;

¹² Căci Domnul mustră pe cine iubește, ca un părinte pe copilul pe care-l iubește!

Deut 8.5;

¹³ Ferice de omul care găsește înțelepciunea, și de omul care capătă pricepere!

Prov 8.34-35;

¹⁴ Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului, și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul;

Iov 28.13;Ps 19.10;Prov 2.4;Prov 8.11-19;Prov 16.16;

¹⁵ ea este mai de preț decât mărgăritarele, și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea.

Mat 13.44;

¹⁶ În dreapta ei este o viață lungă; în stânga ei, bogăție și slavă.

Prov 8.18;1Tim 4.8;

¹⁷ Căile ei sunt niște căi plăcute, și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice.

Mat 11.29-30;

¹⁸ Ea este un pom de viață pentru cei ce o apucă, și cei ce o au sunt fericiți.

Gen 2.9;Gen 3.22;

¹⁹ Prin înțelepciune a întemeiat Domnul pământul, și prin pricepere a întărit El cerurile;

Ps 104.24;Ps 136.5;Prov 8.27;Ier 10.12;Ier 51.15;

²⁰ prin știința Lui s-au deschis Adâncurile, și strecoară norii roua.

Gen 1.9;Deut 33.28;Iov 36.28;

21 Fiule, să nu se depărteze învățăturile acestea de ochii tăi: păstrează înțelepciunea și chibzuința!

22 Căci ele vor fi viața sufletului tău, și podoaba gâtului tău.

Prov 1.9;

23 Atunci vei merge cu încredere pe drumul tău, și piciorul nu ți se va poticni.

Ps 37.24;Ps 91.11-12;Prov 10.9;

24 Când te vei culca, vei fi fără teamă, și când vei dormi, somnul îți va fi dulce.

Lev 26.6;Ps 3.5;Ps 4.8;

25 Nu te teme nici de spaimă năpraznică, nici de o năvălire din partea celor răi;

Ps 91.5;Ps 112.7;

26 căci Domnul va fi nădejdea ta, și El îți va păzi piciorul de cădere.

Îndemnuri la o bună viețuire.

27 Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea, când poți s-o faci.

Rom 13.7;Gal 6.10;

28 Nu zice aproapelui tău: "Du-te și vino iarăși; îți voi da mâine!" când ai de unde să dai.

Lev 19.13;Deut 24.15;

29 Nu gândi rău împotriva aproapelui tău, când locuiește liniștit lângă tine.

30 Nu te certa fără pricină cu cineva, când nu ți-a făcut nici un rău.

Rom 12.18;

31 Nu pizmui pe omul asupritor, și nu alege nici una din căile lui!

Ps 37.1;Ps 73.3;Prov 24.1;

32 Căci Domnul urăște pe oamenii stricați, dar este prieten cu cei fără prihană.

Ps 25.14;

³³Blestemul Domnului este în casa celui rău, dar locuința celor neprihăniți o binecuvântează.

Lev 26.14;Ps 37.22;Zah 5.4;Mal 2.2;Ps 1.3;

³⁴Când are a face cu cei batjocoritori, își bate joc de ei, dar celor smeriți le dă har.

Iac 4.6;1Pet 3.5;

³⁵Înțelepții vor moșteni slava, dar partea celor nebuni este rușinea.

4

¹Ascultați, fiilor, învățătura unui tată, și luați aminte, ca să pricepeți;

Ps 34.11;Prov 1.8;

²căci eu vă dau sfaturi bune: nu lepădați învățătura mea.

³Căci când eram încă fiu la tatăl meu, și fiu gingaș și singur la mama mea,

1Cron 29.1;

⁴el mă învăța atunci, și-mi zicea: "Păstrează bine în inima ta cuvintele mele, păzește învățăturile mele, și vei trăi!

1Cron 28.9;Efes 6.4;Prov 7.2;

⁵Dobândește înțelepciune, dobândește pricepere; nu uita cuvintele gurii mele, și nu te abate de la ele.

Prov 2.2-3;

⁶N-o părăsi, și ea te va păzi; iubește-o, și te va ocroti!

2Tes 2.10;

⁷Iată începutul înțelepciunii: dobândește înțelepciunea, și cu tot ce ai, dobândește priceperea.

Mat 13.44;Luc 10.42;

⁸Înalț-o, și ea te va înălța; ea va fi slava ta, dacă o vei îmbrățișa.

1Sam 2.30;

⁹Ea îți va pune pe cap o cunună plăcută, te va împodobi cu o strălucită cunună împărătească.

Prov 1.9;Prov 3.22;

¹⁰Ascultă, fiule, primește cuvintele mele, și anii vieții tale se vor înmulți.

Prov 3.2;

¹¹Eu îți arăt calea înțelepciunii, te povățuiesc pe cărările neprihănirii.

¹²Când vei umbla, pasul nu-ți va fi stânjenit; și când vei alerga, nu te vei poticni.

Ps 18.36;Ps 91.11-12;

¹³Ține învățătura, n-o lăsa din mână; păstrează-o, căci ea este viața ta.

¹⁴Nu intra pe cărarea celor răi, și nu umbla pe calea celor nelegiuți!

Ps 1.1;Prov 1.10-15;

¹⁵Ferește-te de ea, nu trece pe ea; ocolește-o, și treci înainte!

¹⁶Căci ei nu dorm, dacă n-au făcut răul, le piere somnul dacă nu fac pe cineva să cadă;

Ps 36.4;Isa 57.20;

¹⁷căci ei mănâncă pâine nelegiuită, și beau vin stors cu sila.

¹⁸Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.

Mat 5.14-45;Filp 2.15;2Sam 23.4;

¹⁹Calea celor răi este ca întunericul gros: ei nu văd de ce se vor poticni.

1Sam 2.9;Iov 18.5-6;Isa 59.9-10;Ier 23.12;Ioan 12.35;

²⁰Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele!

²¹Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale!

Prov 3.3-21;Prov 2.1;

²²Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc, și sănătate pentru tot trupul lor.

Prov 3.8;Prov 12.18;

²³Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.

²⁴Izgonește neadevărul din gura ta; și depărtează viclenia de pe buzele tale!

²⁵Ochii tăi să privească drept, și pleoapele tale să caute drept înaintea ta.

²⁶Cărarea pe care mergi să fie netedă, și toate căile tale să fie hotărâte:

²⁷nu te abate nici la dreapta nici la stânga, și ferește-te de rău.

Deut 5.32;Deut 28.14;Ios 1.7;Isa 1.16;Rom 12.9;

5

Ferește-te de desfrânare.

¹Fiule, ia aminte la înțelepciunea mea, și pleacă urechea la învățătura mea,

²ca să fii cu chibzuință, și buzele tale să aibă cunoștință.

Mal 2.7;

³Căci buzele femeii străine strecoară miere, și cerul gurii ei este mai lunecos decât untdelemnul;

Prov 2.16;Prov 6.24;Ps 55.21;

⁴dar la urmă este amară ca pelinul, ascuțită ca o sabie cu două tășuri.

Ecl 7.26;Evr 4.12;

⁵Picioarele ei pogoară la moarte, pașii ei dau în locuința morților.

Prov 7.27;

⁶Așa că ea nu poate găsi calea vieții, rătăcește în căile ei, și nu știe unde merge.

⁷Și acum, fiilor, ascultați-mă, și nu vă abateți de la cuvintele gurii mele:

⁸depărtează-te de drumul care duce la ea, și nu te apropia de ușa casei ei,

⁹ca nu cumva să-ți dai altora vlaga ta, și unui om fără milă anii tăi;

¹⁰ca nu cumva niște străini să se sature de averea ta, și tu să te trudești pentru casa altuia;

¹¹ca nu cumva să gemi, la urmă, când carnea și trupul ți se vor istovi,

¹²și să zici: "Cum am putut eu să urăsc certarea, și cum a disprețuit inima mea mustrarea?"

Prov 1.29;Prov 1.25;Prov 12.1;

¹³Cum am putut să n-ascult glasul învățătorilor mei, și să nu iau aminte la cei ce mă învățau?

¹⁴Cât pe ce să mă nenorocesc de tot în mijlocul poporului și adunării!"

¹⁵Bea apă din fântâna ta, și din izvoarele puțului tău.

¹⁶Ce, vrei să ți se verse izvoarele afară? Și să-ți curgă râurile pe piețele de obște?

¹⁷Lasă-le să fie numai pentru tine, și nu pentru străinii de lângă tine.

¹⁸Izvorul tău să fie binecuvântat, și bucură-te de nevasta tinereții tale.

Mal 2.14;

¹⁹Cerboaică iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălășiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei!

Cânt 2.9;Cânt 4.5;Cânt 7.3;

²⁰Și pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, și ai îmbrățișa sânul unei necunoscute?

Prov 2.16;Prov 7.5;

²¹Căci căile omului sunt lămurite înaintea ochilor Domnului, și El vede toate cărările lui.

2Cron 16.9;Iov 31.4;Iov 34.21;Prov 15.3;Ier 16.17;Ier 32.19;Osea 7.2;Evr 4.13;

²²Cel rău este prins în înseși nelegiuirile lui, și este apucat de legăturile păcatului lui.

Ps 9.15;

²³El va muri din lipsă de înfrânare, se va poticni din prea multa lui nebunie.

Iov 4.21;Iov 36.12;

Asupra chezășiei.

¹Fiule, dacă te-ai pus chezaș pentru aproapele tău, dacă te-ai prins pentru altul,

Prov 11.15;Prov 17.18;Prov 20.16;Prov 22.26;Prov 27.13;

²dacă ești legat prin făgăduința gurii tale, dacă ești prins de cuvintele gurii tale,

³fă totuși lucrul acesta, fiule: dezleagă-te, căci ai căzut în mâna aproapelui tău! De aceea du-te, aruncă-te cu fața la pământ, și stăruie de el.

⁴Nu da somn ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale!

Ps 132.4;

⁵Scapă din mâna lui cum scapă căprioara din mâna vânătorului, și ca pasărea din mâna păsărarului...

Ferește-te de lenevie.

⁶Du-te la furnică, leneșule; uită-te cu băgare de seamă la căile ei, și înțelepțește-te!

lov 12.7;

⁷Ea n-are nici căpetenie, nici priveghetor, nici stăpân;

⁸totuși își pregătește hrana vara, și strânge de ale mâncării în timpul secerișului.

⁹Până când vei sta culcat, leneșule? Când te vei scula din somnul tău?

Prov 24.33-34;

¹⁰Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi!...

¹¹Și sărăcia vine peste tine, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat.

Prov 10.4;Prov 13.4;Prov 20.4;

Ferește-te de răutate.

¹²Omul de nimic, omul nelegiuit, umblă cu neadevărul în gură,

¹³clipește din ochi, dă din picior, și face semne cu degetele.

Iov 15.12;Ps 35.19;Prov 10.10;

¹⁴Răutatea este în inima lui, urzește lucrurile rele într-una, și stârnește certuri.

Mic 2.1;Prov 6.19;

¹⁵De aceea nimicirea îi va veni pe neașteptate; va fi zdrobit deodată, și fără leac.

Ier 19.11;2Cron 36.16;

¹⁶Șase lucruri urăște Domnul, și chiar șapte Îi sunt urâte:

¹⁷ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile... care varsă sânge nevinovat,

Ps 18.27;Ps 101.5;Ps 120.2-3;Isa 1.15;

¹⁸inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău,

Gen 6.5;Isa 59.7;Rom 3.15;

¹⁹martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați.

Ps 27.12;Prov 19.5;Prov 6.14;

Ferește-te de preacurvie.

²⁰Fiule, păzește sfaturile tatălui tău, și nu lepăda învățătura mamei tale:

Prov 1.8;Efes 6.1;

²¹leagă-le necurmat la inimă, atârnă-le de gât.

Prov 3.3;Prov 7.3;

²²Ele te vor însoți în mersul tău, te vor păzi în pat, și îți vor vorbi la deșteptare!

Prov 3.23-24;Prov 2.11;

²³Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și mustrea sunt calea vieții.

Ps 19.8;Ps 119.105;

²⁴Ele te vor feri de femeia stricată, de limba ademenitoare a celei străine.

Prov 2.16; Prov 5.3; Prov 7.5;

²⁵N-o pofți în inima ta pentru frumusețea ei, și nu te lăsa ademenit de pleoapele ei.

Mat 5.28;

²⁶Căci pentru o femeie curvă, omul ajunge de nu mai rămâne decât cu o bucată de pâine, și femeia măritată întinde... o cursă unui suflet scump.

Prov 29.3; Gen 39.14; Ezech 13.18;

²⁷Poate cineva să ia foc în sân, fără să i se aprindă hainele?

²⁸Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinși, fără să-i ardă picioarele?

²⁹Tot așa este și cu cel ce se duce la nevasta aproapelui său: oricine se atinge de ea nu va rămâne nepedepsit.

³⁰Hoțul nu este urgisit când fură ca să-și potolească foamea, căci îi este foame;

³¹Și dacă este prins, trebuie să dea înapoi înșeptit, să dea chiar tot ce are în casă.

Ex 22.1-4;

³²Dar cel ce preacurvește cu o femeie este un om fără minte, singur își pierde viața cine face așa.

Prov 7.7;

³³Nu va avea decât rană și rușine, și ocară nu i se va șterge.

³⁴Căci gelozia înfurie pe un bărbat, și n-are milă în ziua răzbunării;

³⁵nu se uită la nici un preț de răscumpărare, și nu se lasă înduplecat nici chiar de cel mai mare dar.

7

Ispita preacurviei și urmările ei.

¹Fiule, păstrează cuvintele mele, și ține la tine sfaturile mele.

Prov 2.1;

²Ține sfaturile mele, și vei trăi; păzește învățăturile mele ca lumina ochilor.

Lev 18.5;Prov 4.4;Isa 55.3;Deut 32.10;

³Leagă-le la degete, scrie-le pe tăblița inimii tale.

Deut 6.8;Deut 11.18;Prov 3.3;Prov 6.21;

⁴Zi înțelepciunii: "Tu ești sora mea!" Și numește priceperea prietena ta, -

⁵ca să te ferească de nevasta altuia, de străina care întrebuințează cuvinte ademenitoare.

Prov 2.16;Prov 5.3;Prov 6.24;

⁶Stăteam la fereastra casei mele, și mă uitam prin zăbrele.

⁷Am zărit printre cei neîncercați, am văzut printre tineri pe un băiat fără minte.

Prov 6.32;Prov 9.4-16;

⁸Trecea pe uliță, la colțul unde stătea una din aceste străine, și a apucat pe calea care ducea spre locuința ei.

⁹Era în amurg, seara, în noaptea neagră și întunecoasă.

lov 24.15;

¹⁰Și, iată că, i-a alergat înainte o femeie îmbrăcată ca o curvă și cu inima șireată.

¹¹Era bună de gură și fără astâmpăr; picioarele nu-i puteau sta acasă:

Prov 9.13;1Tim 5.13;Tit 2.5;

¹²când în uliță, când în piețe, pe la toate colțurile stătea la pândă.

¹³Ea l-a îmbrățișat și l-a sărutat, și cu o față fără rușine i-a zis:

¹⁴"Eram datoare cu o jertfă de mulțumire, azi mi-am împlinit juruințele.

¹⁵De aceea ți-am ieșit înainte, să te caut, și te-am și găsit.

¹⁶Mi-am împodobit patul cu învelitori, cu așternut de pânzeturi din Egipt;

¹⁷mi-am stropit așternutul cu smirnă, aloe și scorțișoară.

Isa 19.9;

18Vino, să ne îmbătăm de dragoste până dimineață, să ne desfătăm cu dezmierdări!

19Căci bărbatul meu nu este acasă, a plecat într-o călătorie lungă,

20a luat cu el sacul cu bani, și nu se va întoarce acasă decât la luna nouă."

21Tot vorbindu-i, ea l-a ademenit, și l-a atras cu buzele ei ademenitoare.

Prov 5.3;Ps 12.2;

22Deodată a început să meargă după ea, ca boul care se duce la măcelărie, ca un cerb care aleargă spre cursă,

23ca pasărea care dă buzna în laț, fără să știe că o va costa viața, până ce săgeata îi străpunge ficatul.

Ecl 9.12;

24Și acum, fiilor, ascultați-mă, și luați aminte la cuvintele gurii mele.

25Să nu ți se abată inima spre calea unei asemenea femei, nu te rătăci pe cărările ei.

26Căci ea a făcut să cadă multe jertfe, și mulți sunt cei pe care i-a ucis ea.

Neem 13.26;

27Casa ei este drumul spre locuința morților, drumul care pogoară spre locașurile morții.

Prov 2.18;Prov 5.5;Prov 9.18;

8

Strigarea înțelepciunii.

1Nu strigă înțelepciunea, și nu-și înalță priceperea glasul?

Prov 1.20;Prov 9.3;

2Ea se așează sus pe înălțimi, afară pe drum, la răspântii,

3și strigă lângă porți, la intrarea cetății, la intrarea porților:

4"Oamenilor, către voi strig, și spre fiii oamenilor se îndreaptă glasul meu.

⁵Învățați-vă minte, proștilor, și înțelepțiți-vă nebunilor!

⁶Ascultați, căci am lucruri mari de spus, și buzele mi se deschid ca să învețe pe alții ce este drept.

Prov 22.20;

⁷Căci gura mea vestește adevărul, și buzele mele urăsc minciuna!

⁸Toate cuvintele gurii mele sunt drepte, n-au nimic neadevărat nici sucit în ele.

⁹Toate sunt lămurite pentru cel priceput, și drepte pentru cei ce au găsit știința.

¹⁰Primiți mai degrabă învățăturile mele decât argintul, și mai degrabă știința decât aurul scump.

¹¹Căci înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele, și nici un lucru de preț nu se poate asemui cu ea.

Iov 28.15;Ps 19.10;Ps 119.127;Prov 3.14-15;Prov 4.5-7;Prov 16.16;

¹²Eu, înțelepciunea, am ca locuință mintea, și pot născoci cele mai chibzuite planuri.

¹³Frica de Domnul este urârea răului; trufia și mândria, purtarea rea și gura... mincinoasă, iată ce urăsc eu.

Prov 16.6;Prov 6.17;Prov 4.24;

¹⁴De la mine vine sfatul și izbânda, eu sunt priceperea, a mea este puterea.

Ecl 7.19;

¹⁵Prin mine împărătesc împărații și dau voievozii porunci drepte.

Dan 2.21;Rom 13.1;

¹⁶Prin mine cârmuiesc dregătorii, și mai marii, toți judecătorii pământului.

¹⁷Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc.

1Sam 2.30;Ps 91.14;Ioan 14.21;Iac 1.5;

¹⁸Cu mine este bogăția și slava, avuțiile trainice și dreptatea.

Prov 3.16;Mat 6.33;

¹⁹Rodul meu este mai bun decât aurul cel mai curat, și venitul meu întrece argintul cel mai ales.

Prov 3.14;Prov 8.10;

²⁰Eu umblu pe calea nevinovăției, pe mijlocul cărărilor neprihănirii,

²¹ca să dau o adevărată moștenire celor ce mă iubesc, și să le umplu vistierile.

Obârșia înțelepciunii.

²²Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.

Prov 3.19;Ioan 1.1;

²³Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul.

Ps 2.6;

²⁴Am fost născută când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape;

²⁵am fost născută înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile,

lov 15.7-8;

²⁶când nu era încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâma din pulberea lumii.

²⁷Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului,

²⁸când a pironit norii sus, și când au țâșnit cu putere izvoarele adâncului,

²⁹când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a pus temelile pământului,

Gen 1.9-10;lov 38.10-11;Ps 33.7;Ps 104.9;Ier 5.22;lov 38.4;

³⁰eu eram meșterul Lui, la lucru lângă el, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat înaintea Lui,

Ioan 1.1-18;Mat 3.17;Col 1.13;

³¹Jucând pe rotocolul pământului Său, și găsindu-mi plăcerea în fiii oamenilor.

Ps 16.3;

³²Și acum, fiilor, ascultați-mă, căci ferice de cei ce păzesc căile mele!

Ps 119.1-2;Ps 128.1-2;Luc 11.28;

³³Ascultați învățătura, ca să vă faceți înțelepți, și nu lepădați sfatul meu.

³⁴Ferice de omul care m-ascultă, care veghează zilnic la porțile mele, și păzește pragul ușii mele.

Prov 3.13-18;

³⁵Căci cel ce mă găsește, găsește viața, și capătă bunăvoința Domnului.

Prov 12.2;

³⁶Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își vatămă sufletul său; toți cei ce mă urăsc pe mine, iubesc moartea.

Prov 2.20;

9

Strigarea prietenoasă a înțelepciunii.

¹Înțelepciunea și-a zidit casa, și-a tăiat cei șapte stâlpi.

Mat 16.18;Efes 2.20-22;1Pet 2.5;

²Și-a junghiat vitele, și-a amestecat vinul, și-a pus masa.

Mat 22.3;Prov 9.5;Prov 23.30;

³Și-a trimis slujnicele, și strigă, de pe... vârful înălțimilor cetății:

Rom 10.15;Prov 8.1-2;Prov 9.14;

⁴"Cine este prost, să vină încoace!" Celor lipsiți de pricepere le zice:

Prov 9.16;Prov 6.32;Mat 11.25;

⁵"Veniți de mâncați din pâinea mea, și beți din vinul pe care l-am amestecat!

Prov 9.2;Cânt 5.1;Isa 55.1;Ioan 6.27;

⁶Lăsați prostia, și veți trăi, și umblați pe calea priceperii!"

⁷Cel ce mustră pe un batjocoritor își trage dispreț, și cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară.

⁸Nu muștra pe cel batjocoritor, ca să nu te urască; muștra pe cel înțelept, și el te va iubi!

⁹Dă înțeleptului, și se va face și mai înțelept; învață pe cel neprihănit, și va învăța și mai mult!

Mat 13.12;

¹⁰Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților, este priceperea.

Iov 28.28;Ps 111.10;Prov 1.7;

¹¹Prin mine ți se vor înmulți zilele, și ți se vor mări anii vieții tale.

Prov 3.2-16;Prov 10.27;

¹²Dacă ești înțelept, pentru tine ești înțelept; dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi.

Iov 35.6-7;Prov 16.26;

Îndemn împotriva ademenirii nebuniei.

¹³Nebunia este o femeie gălăgioasă, proastă și care nu știe nimic.

Prov 7.11;

¹⁴Ea stă totuși la ușa casei sale, pe un scaun, pe înălțimile cetății,

Prov 9.3;

¹⁵ca să strige la trecătorii, care merg pe calea cea dreaptă:

¹⁶"Cine este prost, să vină aici!" Iar celui fără minte îi zice:

Prov 9.4;

¹⁷"Apele furate sunt dulci, și pâinea luată pe ascuns este plăcută!"

Prov 20.17;

¹⁸El nu știe că acolo sunt morții, și că oaspeții ei sunt în văile locuinței morților.

Prov 2.18; Prov 7.27;

10

Binecuvântarea dreptății, blestemul păcatului.

¹Pildele lui Solomon. Un fiu înțelept este bucuria tatălui, dar un fiu nebun este mâhnirea mamei sale.

Prov 15.20; Prov 17.21-25; Prov 19.13; Prov 29.3-15;

²Comorile câștigate pe nedrept nu folosesc, dar neprihănirea izbăvește de la moarte.

Ps 49.6; Prov 11.4; Luc 12.19-20; Dan 4.27;

³Domnul nu lasă pe cel neprihănit să sufere de foame, dar îndepărtează pofta celor răi.

Ps 10.14; Ps 34.9-10; Ps 37.25;

⁴Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește.

Prov 12.24; Prov 19.15; Prov 13.4; Prov 21.5;

⁵Cine strânge vara, este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului este un om care face rușine.

Prov 12.4; Prov 17.2; Prov 19.26;

⁶Pe capul celui neprihănit sunt binecuvântări, dar gura celor răi ascunde silnicie.

Prov 10.11; Est 7.8;

⁷Pomenirea celui neprihănit este binecuvântată, dar numele celor răi putrezește. -

Ps 9.5-6; Ps 112.6; Ecl 8.10;

⁸Cine are o inimă înțeleaptă primește învățăturile, dar cine are o gură nesocotită se prăpădește singur. -

Prov 10.10;

⁹Cine umblă fără prihană, umblă fără teamă, dar cine apucă pe căi strâmbe se dă singur de gol. -

Ps 23.4;Prov 28.18;Isa 33.15-16;

¹⁰Cine clipește din ochi este o pricină de întristare, și cine are o gură nesocotită se prăpădește singur. -

Prov 6.13;Prov 10.8;

¹¹Gura celui neprihănit este un izvor de viață, dar gura celor răi ascunde silnicie. -

Ps 37.30;Prov 13.14;Prov 18.4;Ps 107.42;Prov 10.6;

¹²Ura stârnește certuri, dar dragostea acoperă toate greșelile. -

Prov 17.9;1Cor 13.4;1Pet 4.8;

¹³Pe buzele omului priceput se află înțelepciunea, dar nuiaua este pentru spatele celui fără minte. -

Prov 26.3;

¹⁴Înțelepții păstrează știința, dar gura nebunului este o pieire apropiată. -

Prov 18.7;Prov 21.23;

¹⁵Averea este o cetate întărită pentru cel bogat; dar prăpădirea celor nenorociți, este sărăcia lor. -

lov 31.24;Ps 52.7;Prov 18.11;1Tim 6.17;

¹⁶Cel neprihănit își întrebuințează câștigul pentru viață, iar cel rău își întrebuințează venitul pentru păcat. -

¹⁷Cine își aduce aminte de certare apucă pe calea vieții; dar cel ce uită mustrarea apucă pe căi greșite. -

¹⁸Cine ascunde ura, are buze mincinoase, și cine răspândește bârfelile este un nebun. -

Ps 15.3;

¹⁹Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele, este un om chibzuit. -

Ecl 5.3;Iac 3.2;

²⁰Limba celui neprihănit este argint ales; inima celor răi este puțin lucru. -

²¹Buzele celui neprihănit înviorează pe mulți oameni, dar nebunii mor fiindcă n-au judecată. -

²²Binecuvântarea Domnului îmbogățește, și El nu lasă să fie urmată de nici un necaz. -

Gen 24.35; Gen 26.12; Ps 37.22;

²³Pentru cel nebun este o plăcere să facă răul, dar pentru cel înțelept este o plăcere să lucreze cu pricepere. -

Prov 14.9; Prov 15.21;

²⁴Celui rău de ce se teme aceea i se întâmplă, dar celor neprihăniți li se împlinește dorința. -

Iov 15.21; Ps 145.19; Mat 5.6; Ioan 5.14-15;

²⁵Cum trece vârtejul, așa piere cel rău; dar cel neprihănit are temelii veșnice. -

Ps 37.9-10; Ps 15.5; Prov 10.30; Mat 7.24-25; Mat 16.18;

²⁶Cum este oțetul pentru dinți și fumul pentru ochi, așa este leneșul pentru cel ce-l trimite. -

²⁷Frica de Domnul lungeste zilele, dar anii celui rău sunt scurtați. -

Prov 9.11; Iov 15.32-33; Iov 22.16; Ps 55.23; Ecl 7.17;

²⁸Așteptarea celor neprihăniți nu va fi decât bucurie, dar nădejdea celor răi va pieri. -

Iov 8.13; Iov 11.20; Ps 112.10; Prov 11.7; Ps 1.6; Ps 37.20;

²⁹Calea Domnului este un zid de apărare pentru cel nevinovat, dar este o topenie pentru cei ce fac răul. -

³⁰Cel neprihănit nu se va clătina niciodată, dar cei răi nu vor locui în țară. -

Ps 37.22-29; Ps 125.1; Prov 10.25;

³¹Gura celui neprihănit scoate înțelepciune, dar limba stricată va fi nimicită. -

Ps 37.20;

³²Buzele celui neprihănit știu să vorbească lucruri plăcute, dar gura celor răi spune răutăți.

11

¹Cumpăna înșelătoare este urâtă Domnului, dar cântăreala dreaptă îi este plăcută.

Lev 19.35-36; Deut 25.13-16; Prov 16.11; Prov 20.10-23;

²Când vine mândria, vine și rușinea; dar înțelepciunea este cu cei smeriți.

Prov 15.33; Prov 16.18; Prov 18.12; Dan 4.30-31;

³Neprihănirea oamenilor cinstiți îi cârmuiește fără teamă, dar vicleniile celor stricați le aduc pieirea.

Prov 13.6;

⁴În ziua mâniei, bogăția nu slujește la nimic; dar neprihănirea izbăvește de la moarte.

Prov 10.2; Ezec 7.19; Țef 1.18; Gen 7.1;

⁵Nevinovăția omului fără prihană îi netezește calea, dar cel rău cade prin însăși răutatea lui.

Prov 5.22; Ecl 10.8;

⁶Nevinovăția oamenilor fără prihană îi scapă, dar cei răi sunt prinși de răutatea lor.

⁷La moartea celui rău, îi pierе nădejdea, și așteptarea oamenilor nelegiuți este nimicită.

Prov 10.28;

⁸Cel neprihănit este scăpat din strâmtoare, și cel rău îi ia locul.

Prov 21.18;

⁹Cu gura lui omul nelegiuit pierde pe aproapele său, dar cei neprihăniți sunt scăpați prin știință.

lov 8.13;

¹⁰Când le merge bine celor neprihăniți, toată cetatea se bucură; și când pier cei răi, toți strigă de veselie.

Est 8.15; Prov 28.12-28;

¹¹Cetatea se înalță prin binecuvântarea oamenilor fără prihană, dar este surpată prin gura celor răi. -

Prov 29.8;

¹²Cine defaimă pe aproapele său este fără minte, dar omul cu pricepere primește și tace. -

¹³Cine umblă cu bârfeli dă pe față lucruri ascunse, dar sufletul credincios ține ce i s-a încredințat. -

Lev 19.16;Prov 20.19;

¹⁴Când nu este chibzuință, poporul cade; dar biruința vine prin marele număr de sftnici. -

Împ 12.1;Prov 15.22;Prov 24.6;

¹⁵Cui se pune chezaș pentru altul, îi merge rău, dar cine se teme să se pună chezaș este liniștit. -

Prov 6.1;

¹⁶O femeie plăcută capătă cinste, și cei asupritori capătă bogăție. -

Prov 31.30;

¹⁷Omul milostiv își face bine sufletului său, dar omul fără milă își tulbură însăși carnea lui. -

Mat 5.7;Mat 25.34;

¹⁸Cel rău dobândește un câștig înșelător, dar cel ce seamănă neprihănirea are o adevărată plată. -

Osea 10.12;Gal 6.8-9;Iac 3.18;

¹⁹Adevărata neprihănire duce la viață, dar cel ce urmărește răul găsește moartea. -

²⁰Cei cu inima stricată sunt o scârbă înaintea Domnului, dar cei ce umblă fără prihană îi sunt plăcuți.

²¹Hotărât: cel rău nu va rămâne nepedepsit, dar sămânța celor neprihăniți va fi scăpată. -

Prov 16.5;Ps 112.2;

²²Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur pus în râțul unui porc. -

²³Dorința celor neprihăniți este numai bine; dar așteptarea celor răi este numai mânie. -

Rom 2.8-9;

²⁴Unul, care dă cu mâna largă, ajunge mai bogat; și altul, care economisește prea mult, nu face decât să sărăcească. -

Ps 112.9;

²⁵Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el. -

2Cor 9.6-10;Mat 5.7;

²⁶Cine oprește grâul este blestemat de popor, dar pe capul celui ce-l vinde vine binecuvântarea. -

Amos 8.5-6;Iov 29.13;

²⁷Cine urmărește binele, își câștigă bunăvoință, dar cine urmărește răul este atins de el. -

Est 7.10;Ps 7.15-16;Ps 9.15-16;Ps 10.2;Ps 57.6;

²⁸Cine se încrede în bogății va cădea, dar cei neprihăniți vor înverzi ca frunzișul. -

Iov 31.24;Ps 52.7;Marc 10.24;Luc 12.21;1Tim 6.17;Ps 1.3;Ps 52.8;Ps 92.12;Ier 17.8;

²⁹Cine își tulbură casa va moșteni vânt, și nebunul va fi robul omului înțelept! -

Ecl 5.16;

³⁰Rodul celui neprihănit este un pom de viață, și cel înțelept câștigă suflete. -

Dan 12.3;1Cor 9.19;Iac 5.20;

³¹Iată, cel neprihănit este răsplătit pe pământ; cu cât mai mult cel rău și păcătos!

Ier 25.29;1Pet 4.17-18;

¹Cine iubește certarea, iubește știința; dar cine urăște mustrarea, este prost. -

²Omul de bine capătă bunăvoința Domnului, dar Domnul osândește pe cel plin de răutate.

Prov 8.35;

³Omul nu se întărește prin răutate, dar rădăcina celor neprihăniți nu se va clătina. -

Prov 10.25;

⁴O femeie cinstită este cununa bărbatului ei, dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui. -

Prov 31.23;1Cor 11.7;Prov 14.30;

⁵Gândurile celor neprihăniți nu sunt decât dreptate, dar sfaturile celor răi nu sunt decât înșelăciune. -

⁶Cuvintele celor răi sunt niște curse ca să verse sânge, dar gura celor fără prihană îi izbăvește. -

Prov 1.11-18;Prov 14.3;

⁷Cei răi sunt răsturnați, și nu mai sunt, dar casa celor neprihăniți rămâne în picioare! -

Ps 37.36-37;Prov 11.21;Mat 7.24-27;

⁸Un om este prețuit după măsura priceperii lui, dar cel cu inima stricată este disprețuit. -

1Sam 25.17;

⁹Mai bine să fii într-o stare smerită și să ai o slugă, decât să faci pe fudulul și să n-ai ce mânca. -

Prov 13.7;Deut 25.4;

¹⁰Cel neprihănit se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă.

¹¹Cine-și lucrează ogorul va avea belșug de pâine, dar cine umblă după lucruri de nimic este fără minte. -

Gen 3.19;Prov 28.19;Prov 6.32;

¹²Cel rău pofteste prada celor nelegiuți, dar rădăcina celor neprihăniți rodește. -

¹³În păcătuirea cu buzele este o cursă primejdioasă, dar cel neprihănit scapă din bucluc. -

Prov 18.7;2Pet 2.9;

¹⁴Prin rodul gurii te sature de bunătăți, și fiecare primește după lucrul mâinilor lui. -

Prov 13.2;Prov 18.20;Isa 3.10-11;

¹⁵Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile. -

Prov 3.7;Luc 18.11;

¹⁶Nebunul îndată își dă pe față mânia, dar înțeleptul ascunde ocară. -

Prov 29.11;

¹⁷Cine spune adevărul face o mărturisire dreaptă, dar martorul mincinos vorbește înșelăciune. -

Prov 14.5;

¹⁸Cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare. -

Ps 57.4;Ps 59.7;Ps 64.3;Ps 52.5;Prov 19.9;

¹⁹Buza care spune adevărul este întărită pe vecie, dar limba mincinoasă nu stă decât o clipă. -

²⁰Înșelătoria este în inima celor ce cugetă răul, dar bucuria este pentru cei ce sfătuiesc la pace. -

²¹Nici o nenorocire nu se întâmplă celui neprihănit, dar cei răi sunt năpădiți de rele. -

²²Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți. -

Prov 6.17;Prov 11.20;Apoc 22.15;

²³Omul înțelept își ascunde știința, dar inima nebunilor vestește nebunia. -

Prov 13.16;Prov 15.2;

²⁴Mâna celor harnici va stăpâni, dar mâna leneșă va plăti bir. -

Prov 10.4;

²⁵Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește. -

Prov 15.13;Isa 50.4;

²⁶Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea celor răi îi duce în rătăcire. -

²⁷Leneșul nu-și frige vânatul, dar comoara de preț a unui om este munca. -

²⁸Pe cărarea neprihănirii este viața, și pe drumul însemnat de ea nu este moarte. -

13

¹Un fiu înțelept ascultă învățătura tatălui său, dar batjocoritorul n-ascultă mustrarea. -

1Sam 2.25;

²Prin rodul gurii ai parte de bine, dar cei stricați au parte de silnicie. -

Prov 12.14;

³Cine-și păzește gura, își păzește sufletul; cine-și deschide buzele mari aleargă spre pieirea lui. -

Ps 39.1;Prov 21.23;Iac 3.2;

⁴Leneșul dorește mult, și totuși, n-are nimic, dar cei harnici se satură. -

Prov 10.4;

⁵Cel neprihănit urăște cuvintele mincinoase, dar cel rău se face urât și se acoperă de rușine. -

⁶Neprihănirea păzește pe cel nevinovat, dar răutatea aduce pierzarea păcătosului. -

Prov 11.3-6;

⁷Unul face pe bogatul, și n-are nimic, altul face pe săracul, și are totuși mari avuții, -

Prov 12.9;

⁸Omul cu bogăția lui își răscumpără viața, dar săracul n-ascultă mustrarea.
-

⁹Lumina celor neprihăniți arde voioasă, dar candela celor răi se stinge. -

lov 18.5-6;lov 21.17;Prov 24.20;

¹⁰Prin mândrie se ațăță numai certuri, dar înțelepciunea este cu cel ce ascultă sfaturile. -

¹¹Bogăția câștigată fără trudă scade, dar ce se strânge încetul cu încetul, crește. -

Prov 10.2;Prov 20.21;

¹²O nădejde amânată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață. -

Prov 13.19;

¹³Cine nesocotește Cuvântul Domnului se pierde, dar cine se teme de poruncă este răsplătit. -

2Cron 36.16;

¹⁴Învățătura înțeleptului este un izvor de viață, ca să abată pe om din cursele morții. -

Prov 10.11;Prov 14.27;Prov 16.22;2Sam 22.6;

¹⁵O minte sănătoasă câștigă bunăvoință, dar calea celor stricați este pietroasă. -

¹⁶Orice om chibzuit lucrează cu cunoștință, dar nebunul își dă la iveală nebunia. -

Prov 12.23;Prov 15.2;

¹⁷Un sol rău cade în nenorocire, dar un sol credincios aduce tămăduire. -

Prov 25.13;

¹⁸Sărăcia și rușinea sunt partea celui ce leapădă certarea, dar cel ce ia seama la mustrare este pus în cinste. -

Prov 15.5-31;

¹⁹Împlinirea unei dorințe este dulce sufletului, dar celor nebuni le este urât să se lase de rău. -

Prov 13.12;

²⁰Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău. -

²¹Nenorocirea urmărește pe cei ce păcătuiesc, dar cei neprihăniți vor fi răsplătiți cu fericire.

Ps 32.10;

²²Omul de bine lasă moștenitori pe copiii copiilor săi, dar bogățiile păcătosului sunt păstrate pentru cel neprihănit. -

Iov 27.16-17; Prov 28.8; Ecl 2.26;

²³Ogorul pe care-l deșelenește săracul dă o hrană îmbelșugată, dar mulți pier din pricina nedreptății lor. -

Prov 12.11;

²⁴Cine cruță nuiava, urăște pe fiul său, dar cine-l iubește, îl pedepsește îndată. -

Prov 19.18; Prov 22.15; Prov 23.13; Prov 29.15-17;

²⁵Cel neprihănit mănâncă până se satură, dar pântecele celor răi duce lipsă.
-

Ps 34.10; Ps 37.3;

14

¹Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dărmă cu înseși mâinile ei. -

Prov 24.3; Rut 4.11;

²Cine umblă cu neprihănire, se teme de Domnul, dar cine apucă pe căi strâmbe, Îl nesocotește. -

Iov 12.4;

³În gura nebunului este o nuiă pentru mândria lui, dar pe înțelepți îi păzesc buzele lor. -

Prov 12.6;

⁴Unde nu sunt boi, ieslea rămâne goală, dar puterea boilor aduce belșug de roade. -

⁵Un martor credincios nu minte, dar un martor mincinos spune minciuni.

Ex 20.16;Ex 23.1;Prov 6.19;Prov 12.17;Prov 14.25;

⁶Batjocoritorul caută înțelepciunea și n-o găsește, dar pentru omul priceput știința este lucru ușor. -

Prov 8.9;Prov 17.24;

⁷Depărtează-te de nebun, căci nu pe buzele lui vei găsi știința. -

⁸Înțelepciunea omului chibzuit îl face să vadă pe ce cale să meargă, dar nebunia celor nesocotiți îi înșală pe ei înșiși. -

⁹Cei nesocotiți glumesc cu păcatul, dar între cei fără prihană este bunăvoință. -

Prov 10.23;

¹⁰Inima își cunoaște necazurile, și nici un străin nu se poate amesteca în bucuria ei. -

¹¹Casa celor răi va fi nimicită, dar cortul celor fără prihană va înflori. -

lov 8.15;

¹²Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte. -

Prov 16.25;Rom 6.21;

¹³De multe ori chiar în mijlocul râsului inima poate fi mâhnită, și bucuria poate sfârși prin necaz. -

Prov 5.4;Ecl 2.2;

¹⁴Cel cu inima rătăcită se satură de căile lui, și omul de bine se satură și el de ce este în el. -

Prov 1.31;Prov 12.14;

¹⁵Omul lesne crezător crede orice vorbă, dar omul chibzuit ia seama bine cum merge. -

¹⁶Înțeleptul se teme și se abate de la rău, dar nesocotitul este îngâmfat și fără frică. -

Prov 22.3;

¹⁷Cine este iute la mânie face prostii, și omul plin de răutate se face urât. -

¹⁸Cei proști au parte de nebunie, dar oamenii chibzuiți sunt încununați cu știință. -

¹⁹Cei răi se pleacă înaintea celor buni, și cei nelegiuți înaintea porților celui neprihănit. -

²⁰Săracul este urât chiar și de prietenul său, dar bogatul are foarte mulți prieteni. -

Prov 19.7;

²¹Cine disprețuiește pe aproapele său face un păcat, dar fericite de cine are milă de cei nenorociți. -

Ps 41.1;Ps 112.9;

²²În adevăr cei ce gândesc răul se rățăcesc. dar cei ce gândesc binele lucrează cu bunătate și credincioșie.

²³Oriunde se muncește este și câștig, dar oriunde numai se vorbește, este lipsă. -

²⁴Bogăția este o cunună pentru cei înțelepți, dar cei nesocotiți n-au altceva decât nebunie. -

²⁵Martorul care spune adevărul scapă suflete, dar cel înșelător spune minciuni. -

Prov 14.5;

²⁶Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El, și copiii lui au un loc de adăpost la El. -

²⁷Frica de Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește de cursele morții. -

Prov 13.14;

²⁸Mulțimea poporului este slava împăratului, lipsa poporului este pieirea voievodului. -

²⁹Cine este încet la mânie are multă pricepere, dar cine se aprinde iute, face multe prostii. -

Prov 16.32;lac 1.19;

³⁰O inimă liniștită este viața trupului, dar pizma este putrezirea oaselor. -

Ps 112.10;Prov 12.4;

³¹Cine asuprește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său. -

Prov 17.5;Mat 25.40-45;lov 31.15-16;Prov 22.2;

³²Cel rău este doborât de răutatea lui, dar cel neprihănit chiar și la moarte trage nădejde. -

lov 13.15;lov 19.26;Ps 23.4;Ps 37.37;2Cor 1.9;2Cor 5.8;2Tim 4.18;

³³Înțelepciunea se odihnește într-o inimă pricepută, dar în mijlocul celor nesocotiți ea se dă de gol. -

Prov 12.16;Prov 29.11;

³⁴Neprihănirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor. -

³⁵Un împărat are plăcere de un slujitor chibzuit, dar pe cel de ocară, îl atinge mânia lui.

Mat 24.45-47;

15

¹Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia.

Jud 8.1-3;Prov 25.15;1Sam 25.10;1Împ 12.13-16;

²Limba înțelepților dă știință plăcută, dar gura nesocotiților împrășcă nebunie. -

Prov 15.28;Prov 12.23;Prov 13.16;

³Ochii Domnului sunt în orice loc, ei văd pe cei răi și pe cei buni. -

lov 34.21;Prov 5.21;Ier 16.17;Ier 32.19;Evr 4.13;

⁴Limba dulce este un pom de viață, dar limba stricată zdrobește sufletul. -

⁵Nesocotitul disprețuiește învățătura tatălui său, dar cine ia seama la mustrare ajunge înțelept. -

Prov 10.1;Prov 13.18;Prov 15.31-32;

⁶În casa celui neprihănit este mare belșug, dar în câștigurile celui rău este tulburare. -

⁷Buzele înțelepților seamănă știința, dar inima celor nesocotiți este stricată.
-

⁸Jertfa celor răi este o scârbă înaintea Domnului, dar rugăciunea celor fără prihană Îi este plăcută. -

Prov 21.27;Prov 28.9;Isa 1.11;Isa 61.8;Isa 66.3;Ier 6.20;Ier 7.22;Amos 5.22;

⁹Calea celui rău este urâtă Domnului, dar El iubește pe cel ce umblă după neprihănire. -

Prov 21.21;1Tim 6.11;

¹⁰Cine părăsește cărarea este aspru pedepsit, și cine urăște muștrarea va muri. -

Împ 22.8;Prov 5.12;Prov 10.17;

¹¹Locuința morților și Adâncul sunt cunoscute Domnului, cu cât mai mult inimile oamenilor! -

Iov 26.6;Ps 139.8;2Cron 6.30;Ps 7.9;Ps 44.21;Ioan 2.24-25;Ioan 21.17;Fapt 1.24;

¹²Batjocoritorului nu-i place să fie muștrat, de aceea nu se duce la cei înțelepți. -

Amos 5.10;2Tim 4.3;

¹³O inimă veselă înseninează fața; dar când inima este tristă, duhul este mâhnit. -

Prov 17.22;Prov 12.25;

¹⁴Inima celor pricepuți caută știința, dar gura nesocotiților găsește plăcere în nebunie. -

¹⁵Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat. -

Prov 17.22;

¹⁶Mai bine puțin, cu frică de Domnul, decât o mare bogăție, cu tulburare! -

Ps 37.16;Prov 16.8;1Tim 6.6;

¹⁷Mai bine un prânz de verdețuri, și dragoste, decât un bou îngrășat, și ură.
-

Prov 17.1;

18 Un om iute la mânie stârnește certuri, dar cine este încet la mânie potolește neînțelegerile. -

Prov 26.21; Prov 29.22;

19 Drumul leneșului este ca un hățiş de spini, dar cărarea celor fără prihană este netezită. -

Prov 22.5;

20 Un fiu înțelept este bucuria tatălui său, dar un om nesocotit disprețuiește pe mama sa. -

Prov 10.1; Prov 29.3;

21 Nebunia este o bucurie pentru cel fără minte, dar un om priceput merge pe drumul cel drept. -

Prov 10.23; Efes 5.15;

22 Planurile nu izbutesc, când lipsește o adunare care să chibzuiască, dar izbutesc când sunt mulți sftnici. -

Prov 11.14; Prov 20.18;

23 Omul are bucurie să dea un răspuns cu gura lui, și ce bună este o vorbă spusă la vreme potrivită! -

Prov 25.11;

24 Pentru cel înțelept cărarea vieții duce în sus, ca să-l abată de la locuința morților, care este jos. -

Filp 3.20; Col 3.1-2;

25 Domnul surpă casa celor mândri, dar întărește hotarele văduvei. -

Prov 12.7; Prov 14.11; Ps 68.5-6; Ps 146.9;

26 Gândurile rele sunt urâte Domnului, dar cuvintele prietenoase sunt curate înaintea Lui. -

Prov 6.16-18; Ps 37.30;

27 Cel lacom de câștig își tulbură casa, dar cel ce urăște mita va trăi. -

Prov 11.19; Isa 5.8; Ier 17.11;

28 Inima celui neprihănit se gândește ce să răspundă, dar gura celor răi împrășcă răutăți. -

1Pet 3.15;

²⁹Domnul Se depărtează de cei răi, dar ascultă rugăciunea celor neprihăniți.

-

Ps 10.1;Ps 34.16;Ps 145.18-19;

³⁰O privire prietenoasă înveselește inima, o veste bună întărește oasele. -

³¹Urechea care ia aminte la învățăturile care duc la viață, locuiește în mijlocul înțelepților. -

Prov 15.5;

³²Cel ce leapădă certarea își disprețuiește sufletul, dar cel ce ascultă mustrarea capătă pricepere. -

³³Frica de Domnul este școala înțelepciunii, și smerenia merge înaintea slavei. -

Prov 1.7;Prov 18.12;

16

¹Planurile pe care le face inima atârnă de om, dar răspunsul pe care-l dă gura vine de la Domnul. -

Prov 16.9;Prov 19.21;Prov 20.24;Ier 10.23;Mat 10.19-20;

²Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar cel ce cercetează duhurile este Domnul. -

Prov 21.2;1Sam 16.7;

³Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului, și îți vor izbuti planurile. -

Ps 37.5;Ps 55.22;Mat 6.25;Luc 12.22;Filp 4.6;1Pet 5.7;

⁴Domnul a făcut toate pentru o țintă, chiar și pe cel rău pentru ziua nenorocirii. -

Isa 43.7;Rom 11.36;Iov 21.30;Rom 9.22;

⁵Orice inimă trufașă este o scârbă înaintea Domnului; hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită. -

Prov 6.17;Prov 8.13;Prov 11.21;

⁶Prin dragoste și credincioșie omul ispășește nelegiuirea, și prin frica de Domnul se abate de la rău. -

Dan 4.27;Luc 11.41;Prov 14.16;

⁷Când sunt plăcute Domnului căile cuiva, îi face prieteni chiar și pe vrăjmașii lui. -

⁸Mai bine puțin, cu dreptate, decât mari venituri, cu strâmbătate. -

Ps 37.16;Prov 15.16;

⁹Inima omului se gândește pe ce cale să meargă, dar Domnul îi îndreaptă pașii. -

Prov 16.1;Prov 19.21;Ps 37.23;Prov 20.24;Ier 10.23;

¹⁰Hotărâri dumnezeiești sunt pe buzele împăratului, gura lui nu trebuie să facă greșeli când judecă. -

¹¹Cântarul și cumpăna dreaptă vin de la Domnul; toate greutatele de cântărit sunt lucrarea Lui. -

Lev 19.36;Prov 11.1;

¹²Împăraților le este scârbă să facă rău, căci prin neprihănire se întărește un scaun de domnie. -

Prov 25.5;Prov 29.14;

¹³Buzele neprihănite sunt plăcute împăraților, și ei iubesc pe cel ce vorbește cu neprihănire. -

Prov 14.35;Prov 22.11;

¹⁴Mânia împăratului este un vestitor al morții, dar un om înțelept trebuie s-o potolească. -

Prov 19.12;Prov 20.2;

¹⁵Seninătatea feței împăratului este viața, și bunăvoința lui este ca o ploaie de primăvară. -

Prov 19.12;Iov 29.23;Zah 10.1;

¹⁶Cu cât mai mult face câștigarea înțelepciunii decât a aurului! Cu cât este mai de dorit câștigarea priceperii decât a argintului! -

Prov 8.11-19;

17 Calea oamenilor fără prihană este să se ferească de rău; acela își păzește sufletul, care veghează asupra căii sale. -

18 Mândria merge înaintea pieirii, și trufia merge înainte căderii. -

Prov 11.2;Prov 17.19;Prov 18.12;

19 Mai bine să fii smerit cu cei smeriți, decât să împarți prada cu cei mândri. -

20 Cine cugetă la Cuvântul Domnului, găsește fericirea, și cine se încrede în Domnul este fericit. -

Ps 2.12;Ps 34.8;Ps 125.1;Isa 30.18;Ier 17.7;

21 Cine are o inimă înțeleaptă este numit priceput, dar dulceața buzelor mărește știința. -

22 Înțelepciunea este un izvor de viață pentru cine o are; dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor. -

Prov 13.14;Prov 14.27;

23 Cine are o inimă înțeleaptă, își arată înțelepciunea când vorbește, și mereu se văd învățături noi pe buzele lui. -

Ps 37.30;Mat 12.34;

24 Cuvintele prietenoase sunt ca un fagur de miere, dulci pentru suflet, și sănătoase pentru oase. -

25 Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte. -

Prov 14.12;

26 Cine muncește, pentru el muncește, căci foamea lui îl îndeamnă la lucru. -

Prov 9.12;Ecl 6.7;

27 Omul stricat pregătește nenorocirea, și pe buzele lui este ca un foc aprins. -

28 Omul neastâmpărat stârnește certuri, și pârătorul dezbină pe cei mai buni prieteni. -

Prov 6.14-19;Prov 15.18;Prov 26.21;Prov 29.22;Prov 17.9;

29 Omul asupritor amăgește pe aproapele său, și-l duce pe o cale, care nu este bună. -

Prov 1.10;

³⁰Cine închide ochii, ca să se dedea la gânduri stricate, cine-și mușcă buzele, a și săvârșit răul. -

³¹Perii albi sunt o cunună de cinste, ea se găsește pe calea neprihăririi. -

Prov 20.29;

³²Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz, și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți. -

Prov 19.11;

³³Se aruncă sorțul în poala hainei, dar orice hotărâre vine de la Domnul. -

17

¹Mai bine o bucată de pâine uscată, cu pace, decât o casă plină de cărnuri, cu ceartă! -

Prov 15.17;

²Un argat cu minte stăpânește peste fiul care face rușine, și va împărți moștenirea cu frații lui.

Prov 10.5;Prov 19.26;

³Tigaia lămurește argintul, și cuptorul lămurește aurul; dar Cel ce încearcă inimile, este Domnul. -

Ps 26.2;Prov 27.21;Ier 17.10;Mal 3.3;

⁴Cel rău ascultă cu luare aminte la buza nelegiuită, și mincinosul pleacă urechea la limba nimicitoare. -

⁵Cine își bate joc de sărac, își bate joc de Cel ce l-a făcut; cine se bucură de o nenorocire, nu va rămâne nepedepsit. -

Prov 14.31;Iov 31.29;Obad 12;

⁶Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor, și părinții sunt slava copiilor lor. -

Ps 127.3;Ps 128.3;

⁷Cuvintele alese nu se potrivesc în gura unui nebun; cu cât mai puțin cuvintele mincinoase în gura unui om de viță aleasă! -

⁸Darurile par o piatră scumpă în ochii celor ce le primesc: ori încotro se întorc, izbâdesc. -

Prov 18.16;Prov 19.6;

⁹Cine acoperă o greșală, caută dragostea, dar cine o pomenește mereu în vorbirile lui, dezbină pe prieteni. -

Prov 10.12;Prov 16.28;

¹⁰O mustrare pătrunde mai mult pe omul priceput, decât o sută de lovituri pe cel nebun. -

¹¹Cel rău nu caută decât răscoală, dar un sol fără milă va fi trimis împotriva lui. -

¹²Mai bine să întâlnești o ursoaică jefuită de puii ei, decât un nebun în timpul nebuniei lui. -

Osea 13.8;

¹³Celui ce întoarce rău pentru bine, nu-i va părăsi răul casa. -

Ps 109.4-5;Ier 18.20;Rom 12.17;1Tes 5.15;1Pet 3.9;

¹⁴Începutul unei certe este ca slobozirea unor ape; de aceea, curmă cearta înainte de a se întezi. -

Prov 20.3;1Tes 4.11;

¹⁵Cel ce iartă pe vinovat și osândește pe cel nevinovat, sunt amândoi o scârbă înaintea Domnului. -

Ex 23.7;Prov 24.24;Isa 5.23;

¹⁶La ce slujește argintul în mâna nebunului? Să cumpere înțelepciunea?... Dar n-are minte. -

Prov 21.25-26;

¹⁷Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate. -

Rut 1.16;Prov 18.24;

¹⁸Omul fără minte dă chezașie, se pune chezaș pentru aproapele său. -

Prov 6.1;Prov 11.15;

19 Cine iubește certurile iubește păcatul, și cine-și zidește poarta prea înaltă, își caută pieirea. -

Prov 16.18;

20 Cel cu inimă prefăcută nu găsește fericirea, și cel cu limba stricată cade în nenorocire. -

Iac 3.8;

21 Cine dă naștere unui nebun va avea întristare, și tatăl unui nebun nu poate să se bucure. -

Prov 10.1; Prov 19.13; Prov 17.25;

22 O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele. -

Prov 12.25; Prov 15.13-15; Ps 22.15;

23 Cel rău primește daruri pe ascuns, ca să sucească și căile dreptății. -

Ex 23.8;

24 Înțelepciunea este în fața omului priceput, dar ochii nebulului o caută la capătul pământului. -

Prov 14.6; Ecl 2.14; Ecl 8.1;

25 Un fiu nebun aduce necaz tatălui său, și amărăciune celei ce l-a născut. -

Prov 10.1; Prov 15.20; Prov 19.13; Prov 17.21;

26 Nu este bine să osândești pe cel neprihănit la o gloabă, nici să lovești pe cei de neam ales din pricina neprihănirii lor. -

Prov 17.15; Prov 18.5;

27 Cine își înfrânează vorbele, cunoaște știința, și cine are duhul potolit este un om priceput. -

Iac 1.19;

28 Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea, și de priceput dacă și-ar ține gura.

Iov 13.5;

¹Cel ursuz caută ce-i place lui, se supără de orice lucru bun. -

²Nebunului nu-i este de învățătură, ci vrea să arate ce știe el. -

³Când vine cel rău, vine și disprețul; și odată cu rușinea, vine și ocară. -

⁴Cuvintele gurii unui om sunt ca niște ape adânci; izvorul înțelepciunii este ca un șuvoi care curge într-una. -

Prov 10.11;Prov 20.5;Ps 78.2;

⁵Nu este bine să ai în vedere fața celui rău, ca să nedreptățești pe cel neprihănit la judecată. -

Lev 19.15;Deut 1.17;Deut 16.19;Prov 24.23;Prov 28.21;

⁶Vorbele nebunului aduc ceartă, și gura lui înjură până stârnește lovituri. -

⁷Gura nebunului îi aduce pieirea, și buzele îi sunt o cursă pentru suflet. -

Prov 10.14;Prov 12.13;Prov 13.3;Ecl 10.12;

⁸Cuvintele bârfitorului sunt ca prăjiturile: alunecă până în fundul măruntaielor. -

Prov 12.18;Prov 26.22;

⁹Cine se lenevește în lucrul lui este frate cu cel ce nimicește. -

Prov 28.24;

¹⁰Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost. -

2Sam 22.3-51;Ps 18.2;Ps 27.1;Ps 61.3-4;Ps 91.2;Ps 144.2;

¹¹Averea este o cetate întărită pentru cel bogat; în închipuirea lui, ea este un zid înalt. -

Prov 10.15;

¹²Înainte de pieire, inima omului se îngâmfă, dar smerenia merge înaintea slavei. -

Prov 11.2;Prov 15.33;Prov 16.18;

¹³Cine răspunde fără să fi ascultat, face o prostie și își trage rușinea. -

Ioan 7.51;

¹⁴Duhul omului îl sprijinește la boală; dar duhul doborât de întristare, cine-l va ridica? -

¹⁵O inimă pricepută dobândește știința, și urechea celor înțelepți caută știința. -

¹⁶Darurile unui om îi fac loc, și-i deschid intrarea înaintea celor mari. -

Gen 32.20;1Sam 25.27;Prov 17.8;Prov 21.14;

¹⁷Cel care vorbește întâi în pricina lui, pare că are dreptate, dar vine celălalt, și-l ia la cercetare. -

¹⁸Sortul pune capăt neînțelegerilor, și hotărăște între cei puternici. -

¹⁹Frații nedreptățiți sunt mai greu de câștigat decât o cetate întărită, și certurile lor sunt tot așa de greu de înlăturat ca zăvoarele unei case împărătești. -

²⁰Din rodul gurii lui își satură omul trupul, din venitul buzelor lui se satură. -

Prov 12.14;Prov 13.2;

²¹Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va mânca roadele. -

Mat 12.37;

²²Cine găsește o nevastă bună, găsește fericirea; este un har pe care-l capătă de la Domnul. -

Prov 19.14;Prov 31.10;

²³Săracul vorbește rugându-se, dar bogatul răspunde cu asprime. -

Iac 2.3;

²⁴Cine își face mulți prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate. -

Prov 17.17;

19

¹Mai mult prețuiește săracul, care umblă în neprihănirea lui, decât un bogat cu buze stricate și nebun. -

Prov 28.6;

²Lipsa de știință este o pagubă pentru cineva, și cine aleargă neghiobește înainte, o nimerește rău. -

³Nebunia omului îi sucește calea, și apoi cârtește împotriva Domnului cu inima lui. -

Ps 37.7;

⁴Bogăția aduce un mare număr de prieteni, dar săracul este părăsit de prietenul lui. -

Prov 14.20;

⁵Martorul mincinos nu rămâne nepedepsit, și cel ce spune minciuni nu va scăpa. -

Prov 19.9;Ex 23.1;Deut 19.16-19;Prov 6.19;Prov 21.28;

⁶Omul darnic are mulți lingușitori, și toți sunt prieteni cu cel ce dă daruri. -

Prov 29.26;Prov 17.8;Prov 18.16;Prov 21.14;

⁷Toți frații săracului îl urăsc; cu cât mai mult se depărtează prietenii lui de el! El se îndreaptă spre ei cu vorbe rugătoare, dar ei se fac nevăzuți. -

Prov 14.20;Ps 38.11;

⁸Cine capătă înțelepciune, își iubește sufletul; cine păstrează priceperea, găsește fericirea. -

Prov 16.20;

⁹Martorul mincinos nu rămâne nepedepsit, și cel ce spune minciuni va pieri, -

Prov 19.5;

¹⁰Unui nebun nu-i stă bine să trăiască în desfătări, cu atât mai puțin unui rob să stăpânească peste voievozi. -

Prov 30.22;Ecl 10.6-7;

¹¹Înțelepciunea face pe om răbdător, și este o cinste pentru el să uite greșelile. -

Prov 14.29;Iac 1.19;Prov 16.32;

¹²Mânia împăratului este ca răcnetul unui leu, și bunavoința lui este ca roua pe iarbă. -

Prov 16.14-15;Prov 20.2;Prov 28.15;Osea 14.5;

¹³Un fiu nebun este o nenorocire pentru tatăl său, și o nevastă gălcevitoare este ca o streășină de pe care picură într-una. -

Prov 10.1;Prov 15.20;Prov 17.21-25;Prov 21.9-19;Prov 27.15;

¹⁴Casa și averea le moștenim de la părinți, dar o nevastă pricepută este un dar de la Domnul. -

2Cor 12.14;Prov 18.22;

¹⁵Lenea te cufundă într-un somn adânc, și sufletul molatic suferă de foame. -

Prov 6.9;Prov 10.4;Prov 20.13;Prov 23.21;

¹⁶Cine păzește porunca, își păzește sufletul; cine nu veghează asupra căii sale, va muri. -

Luc 10.28;Luc 11.28;

¹⁷Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea. -

Prov 28.27;Ecl 11.1;Mat 10.42;Mat 25.40;2Cor 9.6-8;Evr 6.10;

¹⁸Pedepsește-ți fiul, căci tot mai este nădejde, dar nu dori să-l omori. -

Prov 13.24;Prov 23.13;Prov 29.17;

¹⁹Cel pe care-l apucă mânia trebuie să-și ia pedeapsa; căci dacă-l scoți din ea, va trebui să mai faci odată lucrul acesta. -

²⁰Ascultă sfaturile, și primește învățătura, ca să fii înțelept pe viitor! -

Ps 37.37;

²¹Omul face multe planuri în inima lui, dar hotărârea Domnului, aceea se împlinește. -

Iov 23.13;Ps 33.10-11;Prov 16.1-9;Isa 14.26-27;Isa 46.10;Fapt 5.39;Evr 6.17;

²²Ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui; și mai mult prețuiește un sărac decât nu mincinos. -

²³Frica de Domnul duce la viață, și cel ce o are, petrece noaptea sătul, fără să fie cercetat de nenorocire. -

1Tim 4.8;

²⁴Leneșul își vâra mâna în strachină, și n-o duce înapoi la gură. -

Prov 15.19;Prov 26.13-15;

²⁵Lovește pe batjocoritor, și prostul se va face înțelept; muștră... pe omul priceput, și va înțelege știința. -

Prov 21.11;Deut 13.11;Prov 9.8;

²⁶Cine jefuiește pe tatăl său și izgonește pe mama sa, este un fiu care aduce rușine și ocară. -

Prov 17.2;

²⁷Încetează, fiule, să mai asculți învățătura, dacă ea te depărtează de învățăturile înțelepte. -

²⁸Un martor stricat își bate joc de dreptate, și gura celor răi înghite nelegiuirea. -

Iov 15.16;Iov 20.12-13;Iov 34.7;

²⁹Pedepsele sunt pregătite pentru batjocoritori, și loviturile pentru spinările nebunilor.

Prov 10.13;Prov 26.3;

20

¹Vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept. -

Gen 9.21;Prov 23.29-30;Isa 28.7;Osea 4.11;

²Frica pe care o insuflă împăratul este ca răcnetul unui leu, cine îl supără, păcătuiește împotriva sa însuși. -

Prov 16.14;Prov 19.12;Prov 8.36;

³Este o cinste pentru om să se ferească de certuri; dar orice nebun se lasă stăpânit de aprindere. -

Prov 17.14;

⁴Toamna, leneșul nu ară; la secerat, ar vrea să strângă roade, dar nu este nimic! -

Prov 10.4;Prov 19.24;Prov 19.15;

⁵Sfaturile în inima omului sunt ca niște ape adânci, dar omul priceput știe să scoată din ele. -

Prov 18.4;

⁶Mulți oameni își trâmbițează bunătatea; dar cine poate găsi un om credincios? -

Prov 25.14;Mat 6.2;Luc 18.11;Ps 12.1;Luc 18.8;

⁷Cel neprihănit umblă în neprihănirea lui; fericite de copiii lui după el! -

2Cor 1.12;Ps 37.26;Ps 112.2;

⁸Împăratul, care stă pe scaunul de domnie al dreptății, risipește orice rău cu privirea lui. -

Prov 20.26;

⁹Cine poate zice: "Mi-am curățit inima, sunt curat de păcatul meu?" -

1Împ 8.46;2Cron 6.36;lov 14.4;Ps 51.5;Ecl 7.20;1Cor 4.4;1Ioan 1.8;

¹⁰Două feluri de greutate și două feluri de măsuri, sunt o scârbă înaintea Domnului. -

Deut 25.13;Prov 20.23;Prov 11.1;Prov 16.11;Mic 6.10-11;

¹¹Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană. -

Mat 7.16;

¹²Urechea care aude, și ochiul care vede, și pe una și pe celălalt, Domnul le-a făcut. -

Ex 4.11;Ps 94.9;

¹³Nu iubi somnul, căci vei ajunge sărac; deschide ochii, și te vei sătura de pâine. -

Prov 6.9;Prov 12.11;Prov 19.15;Rom 12.11;

¹⁴"Rău! Rău!" zice cumpărătorul, și plecând, se fericește. -

¹⁵Este aur și sunt multe mărgăritare; dar buzele înțelepte sunt un lucru scump. -

lov 28.12-19;Prov 3.15;Prov 8.11;

16 **la-i haina, căci s-a pus chezaș pentru altul; și ține-l zălog pentru alții. -**

Prov 22.26-27; Prov 27.13;

17 **Pâinea minciunii este dulce omului, dar mai pe urmă gura îi este plină de pietriș. -**

Prov 9.17;

18 **Planurile se pun la cale prin sfat! Fă războiul cu chibzuință. -**

Prov 15.22; Prov 24.6; Luc 14.31;

19 **Cine umblă cu bârfeli dă pe față lucrurile ascunse; și cu cel ce nu-și poate ține gura să nu te amesteci. -**

Prov 11.13; Rom 16.18;

20 **Dacă cineva blestemă pe tatăl său și pe mama sa, i se va stinge lumina în mijlocul întinericului. -**

Ex 21.17; Lev 20.9; Mat 15.4; Iov 18.5-6; Prov 24.20;

21 **O moștenire repede câștigată de la început, nu va fi binecuvântată la sfârșit. -**

Prov 28.20; Hab 2.6;

22 **Nu zice: "Îi voi întoarce eu răul!" Nădăduiește în Domnul, și El te va ajuta. -**

Deut 32.35; Prov 17.13; Prov 24.29; Rom 12.17-19; 1Tes 5.15; 1Pet 3.9; 2Sam 16.12;

23 **Domnul urăște două feluri de greutateți, și cântarul mincinos nu este un lucru bun. -**

Prov 20.10;

24 **Domnul îndreaptă pașii omului, dar ce înțelege omul din calea sa? -**

Ps 37.23; Prov 16.9; Ier 10.23;

25 **Este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduință sfântă, și abia după ce a făcut juruینța să se gândească. -**

Ecl 5.4-5;

26 **Un împărat înțelept vântură pe cei răi, și trece cu roata peste ei. -**

Ps 101.5; Prov 20.8;

²⁷Suflarea omului este o lumină a Domnului, care pătrunde până în fundul măruntaielor. -

1Cor 2.11;

²⁸Bunătatea și credincioșia păzesc pe împărat, și el își întărește scaunul de domnie prin bunătate. -

Ps 101.1;Prov 29.14;

²⁹Slava tinerilor este tăria, dar podoaba bătrânilor sunt perii albi. -

Prov 16.31;

³⁰Mijloacele de vindecare pentru cel rău sunt bătăile și vânătăile până la rană. -

21

¹Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea. -

²Omul socotește că toate căile lui sunt fără prihană, dar Cel ce cercetează inimile este Domnul. -

Prov 16.2;Prov 24.12;Luc 16.15;

³A face dreptate și judecată, este mai plăcut Domnului decât jertfele. -

1Sam 15.22;Ps 50.8;Prov 15.8;Isa 1.11;Osea 6.6;Mic 6.7-8;

⁴Privirile trufașe și inima îngâmfată, această candelă a celor răi, nu este decât păcat. -

Prov 6.17;

⁵Planurile omului harnic nu duc decât la belșug, dar cel ce lucrează cu grabă n-ajunge decât la lipsă. -

Prov 10.4;Prov 13.4;

⁶Comorile câștigate cu o limbă mincinoasă sunt o deșertăciune care fuge, și ele duc la moarte. -

Prov 10.2;Prov 13.11;Prov 20.21;2Pet 2.3;

⁷Silnicia celor răi îi mătură, pentru că nu vor să facă ce este drept. -

⁸Cel vinovat merge pe căi sucite, dar cel nevinovat face ce este bine.

⁹Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș, decât cu o nevastă gâlcevitoare într-o casă mare. -

Prov 21.19;Prov 19.13;Prov 25.24;Prov 27.15;

¹⁰Sufletul celui rău dorește răul, semenul lui n-are nici o trecere înaintea lui.

-

Iac 4.5;

¹¹Când este pedepsit batjocoritorul, prostul se face înțelept: și când se dă învățatură celui înțelept, el capătă știința. -

Prov 19.25;

¹²Cel neprihănit se uită la casa celui rău, și vede ce repede sunt aruncați cei răi în nenorocire. -

Mat 7.2;Mat 18.30;Iac 2.13;

¹³Cine își astupă urechea la strigătul săracului, nici el nu va căpăta răspuns, când va striga. -

¹⁴Un dar făcut în taină potolește mânia, și o mită dată pe ascuns potolește cea mai puternică mânie. -

Prov 17.8-23;Prov 18.16;

¹⁵Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar pentru cei ce fac răul este o groază. -

Prov 10.29;

¹⁶Omul care se abate de la calea înțelepciunii, se va odihni în adunarea celor morți. -

¹⁷Cine iubește petrecerile va duce lipsă, și cine iubește vinul și untdelemnul dresurilor nu se îmbogățește. -

¹⁸Cel rău slujește ca preț de răscumpărare pentru cel neprihănit, și cel stricat, pentru oamenii fără prihană. -

Prov 11.8;Isa 43.3-4;

¹⁹Mai bine să locuiești într-un pământ pustiu, decât cu o nevastă gâlcevitoare și supărăcioasă. -

Prov 21.9;

²⁰Comori de preț și untdelemn sunt în locuința celui înțelept, dar omul fără minte le risipește. -

Ps 112.3;Mat 25.3-4;

²¹Cine urmărește neprihănirea și bunătatea, găsește viață, neprihănire și slavă. -

Prov 15.9;Mat 5.6;

²²Înțeleptul cucerește cetatea vitejilor, și doboară puterea în care se încredeau. -

Ecl 9.14;

²³Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de multe neazuri. -

Prov 12.13;Prov 13.3;Prov 18.21;Iac 3.2;

²⁴Cel mândru și trufaș se cheamă batjocoritor: el lucrează cu aprinderea îngâmării.

²⁵Poftele leneșului îl omoară, pentru că nu vrea să lucreze cu mâinile. -

Prov 13.4;

²⁶Toată ziua o duce numai în pofte: dar cel neprihănit dă fără zgârcenie. -

Ps 37.26;Ps 112.9;

²⁷Jertfa celor răi este o scârbă înaintea Domnului, cu cât mai mult când o aduc cu gânduri nelegiuite. -

Ps 50.9;Prov 15.8;Isa 66.3;Ier 6.20;Amos 5.22;

²⁸Martorul mincinos va pieri, dar omul care ascultă bine va vorbi totdeauna cu izbândă. -

Prov 19.5-9;

²⁹Cel rău ia o înfățișare nerușinată, dar omul fără prihană își îmbunătățește calea. -

³⁰Nici înțelepciunea, nici priceperea, nici sfatul n-ajută împotriva Domnului.

-

Isa 8.9-10;Ier 9.23;Fapt 5.39;

³¹Calul este pregătit pentru ziua bătăliei, dar biruința este a Domnului. -

Ps 20.7;Ps 33.17;Isa 31.1;Ps 3.8;

22

¹Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare, și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul. -

Ecl 7.1;

²Bogatul și săracul se întâlnesc: Domnul i-a făcut și pe unul și pe altul. -

Prov 29.13;1Cor 12.21;Iov 31.15;Prov 14.31;

³Omul chibzuit vede nenorocirea și se ascunde, dar cei proști merg înainte și sunt pedepsiți. -

Prov 14.16;Prov 27.12;

⁴Răspлата smereniei, a fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața. -

Ps 112.3;Mat 6.33;

⁵Spini și curse sunt pe calea omului stricat: cel ce-și păzește sufletul se depărtează de ele. -

Prov 15.19;1Ioan 5.18;

⁶Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea. -

Efes 6.4;2Tim 3.15;

⁷Bogatul stăpânește peste cei săraci, și cel ce ia cu împrumut, este robul celui ce-i dă cu împrumut. -

Iac 2.6;

⁸Cine seamănă nelegiuire, nelegiuire va secera, și nuiuaa nelegiurii lui este gata. -

Iov 4.8;Osea 10.13;

⁹Omul milostiv va fi binecuvântat, pentru că dă săracului din pâinea lui.

2Cor 9.6;

¹⁰Izgonește pe batjocoritor, și cearta se va sfârși, neînțelegerile și ocările vor înceta. -

Gen 21.9-10;Ps 101.5;

¹¹Cine iubește curăția inimii, și are bunăvoința pe buze, este prieten cu împăratul. -

Ps 101.6;Prov 16.13;

¹²Ochii Domnului păzesc pe cel ce are știință, dar înfruntă cuvintele celui stricat.

¹³Leneșul zice: "Afară este un leu, care m-ar putea ucide pe uliță!" -

Prov 26.13;

¹⁴Gura curvelor este o groapă adâncă; pe cine vrea să-l pedepsească Domnul, acela cade în ea. -

Prov 2.16;Prov 5.3;Prov 7.5;Prov 23.27;Ecl 7.26;

¹⁵Nebunia este lipită de inima copilului, dar nuiaua certării o va dezlipi de el. -

Prov 13.24;Prov 19.18;Prov 23.13-14;Prov 29.15-17;

¹⁶Cine asuprește pe sărac ca să-și mărească avuția, va trebui să dea și el altuia mai bogat și va duce lipsă. -

¹⁷Pleacă-ți urechea, și ascultă cuvintele înțelepților, și ia învățătura mea în inimă.

¹⁸Căci este bine să le păstrezi înăuntrul tău, și să-ți fie toate deodată pe buze. -

¹⁹Pentru ca să-ți pui încrederea în Domnul, vreau să te învăț eu astăzi, da, pe tine.

²⁰N-am așternut eu oare în scris pentru tine sfaturi și cugetări,

Prov 8.6;

²¹ca să te învăț lucruri temeinice, cuvinte adevărate, ca să răspunzi cu vorbe adevărate celui ce te trimite? -

Luc 1.3-4;1Pet 3.15;

²²Nu despuia pe sărac, pentru că este sărac, și nu asupri pe nenorocitul care stă la poartă!

Ex 23.6; Iov 31.16-21; Zah 7.10; Mal 3.5;

²³Căci Domnul le va apăra pricina lor, și va despuia viața celor ce-i despoaie. -

1Sam 24.12; 1Sam 25.39; Ps 12.5; Ps 35.1-10; Ps 68.5; Ps 140.12; Prov 23.11; Ier 51.36;

²⁴Nu te împrieteni cu omul mânios, și nu te însoți cu omul iute la mânie,

²⁵ca nu cumva să te deprinzi cu cărările lui, și să-ți ajungă o cursă pentru suflet. -

²⁶Nu fi printre cei ce pun chezășii, printre cei ce dau zălog pentru datorii.

Prov 6.1; Prov 11.15;

²⁷Căci dacă n-ai cu ce să plătești, pentru ce ai voi să ți se ia patul de sub tine?

Prov 20.16;

²⁸Nu muta hotarul cel vechi, pe care l-au așezat părinții tăi. -

Deut 19.14; Deut 27.17; Prov 23.10;

²⁹Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.

23

¹Dacă stai la masă la unul din cei mari, ia seama ce ai dinainte:

²pune-ți un cuțit în gât, dacă ești prea lacom.

³Nu pofti mâncărurile lui alese, căci sunt o hrană înșelătoare.

⁴Nu te chinui ca să te îmbogățești, nu-ți pune priceperea în aceasta.

Prov 28.20; 1Tim 6.9-10; Prov 3.5; Rom 12.16;

⁵Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci bogăția își face aripi, și, ca vulturul, își ia zborul spre ceruri.

⁶Nu mânca pâinea celui pizmaș, și nu pofti mâncărurile lui alese,

Ps 141.4;Deut 15.9;

⁷căci el este ca unul care își face socotelile în suflet. "Mănâncă și bea", îți va zice el; dar inima lui nu este cu tine.

Ps 12.2;

⁸Bucata pe care ai mâncat-o, o vei vărsa, și cuvintele plăcute pe care le vei spune, sunt pierdute.

⁹Nu vorbi la urechea celui nebun, căci el nesocotește cuvintele tale înțelepte.

Prov 9.8;Mat 7.6;

¹⁰Nu muta hotarul văduvei, și nu intra în ogorul orfanilor,

Deut 19.14;Deut 27.17;Prov 22.28;

¹¹căci răzbunătorul lor este puternic: El le va apăra pricina împotriva ta.

lov 31.21;Prov 22.23;

¹²Deschide-ți inima la învățătură, și urechile la cuvintele științei.

¹³Nu cruța copilul de mustrare, căci dacă-l vei lovi cu nuiaua, nu va muri.

Prov 13.24;Prov 19.18;Prov 22.15;Prov 29.15-17;

¹⁴Lovindu-l cu nuiaua, îi scoți sufletul din locuința morților.

1Cor 5.5;

¹⁵Fiule, dacă-ți va fi inima înțeleaptă, inima mea se va bucura;

Prov 23.24-25;Prov 29.3;

¹⁶și înăuntrul meu se va înveseli, când buzele tale vor spune ce este bine.

¹⁷Să nu-ți pizmuiască inima pe cei păcătoși, ci să aibă totdeauna frică de Domnul;

Ps 37.1;Ps 73.3;Prov 3.31;Prov 24.1;Prov 28.14;

¹⁸căci este o răsplată, și nu ți se va tăia nădejdea.

Ps 37.37;Prov Cap 24;Luc 16.25;

¹⁹Ascultă, fiule, și fii înțelept; îndreaptă-ți inima pe calea cea dreaptă.

Prov 4.23;

²⁰Nu fi printre cei ce beau vin, nici printre cei ce se îmbuibă cu carne.

Isa 5.22;Mat 24.49;Luc 21.34;Rom 13.13;Efes 5.18;

²¹Căci bețivul și cel ce se dedă la îmbuibare sărăcesc, și ațipirea te face să porți zdrențe.

Prov 19.15;

²²Ascultă pe tatăl tău, care te-a născut, și nu nesocoti pe mama ta, când a îmbătrânit.

Prov 1.8;Prov 30.17;Efes 6.1-2;

²³Cumpără adevărul, și nu-l vinde, înțelepciunea, învățătura și priceperea.

Prov 4.5-7;Mat 13.44;

²⁴Tatăl celui neprihănit se înveselește, și cel ce dă naștere unui înțelept se bucură.

Prov 10.1;Prov 15.20;Prov 23.15;

²⁵Să se bucure tatăl tău și mama ta, să se înveselească cea care te-a născut.

²⁶Fiule, dă-mi inima ta, și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele.

²⁷Căci curva este o groapă adâncă, și străina o fântână strâmtă.

Prov 22.14;

²⁸Ea pândește ca un hoț, și mărește între oameni numărul celor stricați.

Prov 7.12;Ecl 7.26;

²⁹Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănirile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii?

Isa 5.11-22;Gen 49.12;

³⁰Ale celor ce întârzie la vin, și se duc să golească paharul cu vin amestecat.

Prov 20.1;Efes 5.18;

³¹Nu te uita la vin când curge roșu și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor,

Ps 75.8;Prov 9.2;

³²dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilisc.

³³Ochii ți se vor uita după femeile altora, și inima îți va vorbi prostii.

³⁴Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării, ca un om culcat pe vârful unui catarg.

³⁵"M-a lovit... dar nu mă doare!... M-a bătut... dar nu simt nimic! Când... mă voi trezi? Mai vreau vin!"

Prov 27.22;Ier 5.3;Efes 4.19;Deut 29.19;Isa 56.12;

24

¹Nu pizmui pe oamenii cei răi, și nu dori să fii cu ei;

Ps 37.1,etc;Ps 73.3;Prov 3.31;Prov 23.17;Prov 24.19;Prov 1.15;

²căci inima lor se gândește la prăpăd, și buzele lor vorbesc nelegiuri. -

Ps 10.7;

³Prin înțelepciune se înalță o casă, și prin pricepere se întărește;

⁴prin știință se umplu cămărilor ei de toate bunătățile de preț și plăcute.

⁵Un om înțelept este plin de putere, și cel priceput își oțelește vraga.

Prov 21.22;Ecl 9.16;

⁶Căci prin măsuri chibzuite câștigi bătălia, și prin marele număr al sfetnicilor ai biruința. -

Prov 11.14;Prov 15.22;Prov 20.18;Luc 14.31;

⁷Înțelepciunea este prea înaltă pentru cel nebun: el nu va deschide gura la judecată. -

Ps 10.5;Prov 14.6;

⁸Cine se gândește să facă rău, se cheamă un om plin de răutate. -

Rom 1.30;

⁹Gândul celui nebun nu este decât păcat, și batjocoritorul este o scârbă pentru oameni. -

¹⁰Dacă slăbești în ziua necazului, mică îți este puterea. -

¹¹Izbăvește pe cei târâți la moarte, și scapă pe cei ce sunt aproape să fie junghiați. -

Ps 82.4;Isa 58.6-7;1Ioan 3.16;

¹²Dacă zici: "Ah! n-am știut!"... Crezi că nu vede Cel ce cântărește inimile și Cel ce veghează asupra sufletului tău? Și nu va răsplăti El fiecăruia după faptele lui? -

Prov 21.2;Iov 34.11;Ps 62.12;Ier 32.19;Rom 2.6;Apoc 2.23;Apoc 22.12;

¹³Fiule, mănâncă miere, căci este bună, și fagurul de miere este dulce pentru cerul gurii tale.

Cânt 5.1;

¹⁴Tot așa, și înțelepciunea este bună pentru sufletul tău: dacă o vei găsi, ai un viitor, și nu ți se va tăia nădejdea. -

Ps 119.10;Ps 119.103;Prov 23.18;

¹⁵Nu întinde curse, nelegiuitule, la locuința celui neprihănit, și nu-i tulbura odihna.

Ps 10.9-10;

¹⁶Căci cel neprihănit de șapte ori cade, și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire.

Iov 5.19;Ps 34.19;Ps 37.24;Mic 7.8;Apo 7.10;Amos 5.2;Amos 8.14;Apoc 18.21;

¹⁷Nu te bucura de căderea vrăjmașului tău, și să nu ți se înveselească inima când se poticnește el,

Iov 31.29;Ps 35.15-19;Prov 17.5;Obad 12;

¹⁸ca nu cumva Domnul să vadă, să nu-l placă, și să-Și întoarcă mânia de la el. -

¹⁹Nu te mânia din pricina celor ce fac rău, și nu pizmui pe cei răi!

Ps 37.1;Ps 73.3;Prov 23.17;Prov 24.1;

²⁰Căci cel ce face răul n-are nici un viitor, și lumina celor răi se stinge. -

Ps 11.6;Iov 18.5-6;Iov 21.17;Prov 13.9;Prov 20.20;

21 Fiule, teme-te de Domnul și de împăratul; și să nu te amesteci cu cei neastâmpărați!

Rom 13.7;1Pet 2.17;

22 Căci deodată le va veni pieirea, și cine poate ști sfârșitul amândouă! -

23 Iată ce mai spun înțelepții: "Nu este bine să ai în vedere fața oamenilor în judecăți." -

Lev 19.15;Deut 1.17;Deut 16.19;Prov 18.5;Prov 28.21;Ioan 7.24;

24 Pe cine zice celui rău: "Tu ești bun!" îl blestemă popoarele, și-l urăsc neamurile.

Prov 17.15;Isa 5.23;

25 Dar celor ce judecă drept le merge bine, și o mare binecuvântare vine peste ei. -

26 Un răspuns bun este ca un sărut pe buze.

27 Vezi-ți întâi de treburi afară, îngrijește de lucrul câmpului, și apoi apucă-te să-ți zidești casa. -

1Împ 5.17-18;Luc 14.28;

28 Nu vorbi în chip ușuratic împotriva aproapelui tău; ori ai vrea să înșeli cu buzele tale? -

Efes 4.25;

29 Nu zice: "Cum mi-a făcut el așa am să-i fac și eu, îi vor răsplăti după faptele lui!" -

Prov 20.22;Mat 5.39-44;Rom 12.17-19;

30 Am trecut pe lângă ogorul unui leneș, și pe lângă via unui om fără minte.

31 Și era numai spini, acoperit de măracini, și zidul de piatră era prăbușit.

Gen 3.18;

32 M-am uitat bine și cu luare aminte, și am tras învățătură din ce am văzut.

33 "Să mai dorm puțin, să mai ațipesc puțin, să mai încrucșez mâinile puțin ca să mă odihnesc!"...

Prov 6.9;

³⁴Și sărăcia vine peste tine pe neașteptate, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat.

25

¹Iată încă vreo câteva din Pildele lui Solomon, strânse de oamenii lui Ezechia, împăratul lui Iuda. -

1Împ 4.32;

²Slava lui Dumnezeu stă în ascunderea lucrurilor, dar slava împăraților stă în cercetarea lucrurilor. -

Deut 29.29;Rom 11.33;Iov 29.16;

³Înălțimea cerurilor, adâncimea pământului, și inima împăraților sunt nepătrunse. -

⁴Scoate zgura din argint, și argintarul va face din el un vas ales.

2Tim 2.21;

⁵Scoate și pe cel rău dinaintea împăratului, și scaunul lui de domnie se va întări prin neprihănire. -

Prov 20.8;Prov 16.12;Prov 29.14;

⁶Nu te făli înaintea împăratului, și nu lua locul celor mari;

⁷căci este mai bine să îți se zică: "Suie-te mai sus!" decât să fii pogorât înaintea voievodului pe care îți-l văd ochii. -

Luc 14.8-10;

⁸Nu te grăbi să te iei la ceartă, ca nu cumva la urmă să nu știi ce să faci, când te va lua la ocări aproapele tău. -

Prov 17.14;Mat 5.25;

⁹Apără-ți pricina împotriva aproapelui tău, dar nu da pe față taina altuia,

Mat 5.25;Mat 18.15;

¹⁰ca nu cumva, aflând-o cineva, să te umple de rușine, și să-ți iasă nume rău care să nu se mai șteargă. -

¹¹Un cuvânt spus la vremea potrivită, este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint. -

Prov 15.23;Isa 50.4;

¹²Ca o verigă de aur și o podoabă de aur curat, așa este înțeleptul care muștră, pentru o ureche ascultătoare. -

¹³Ca răcoreala zăpezii pe vremea secerișului, așa este un sol credincios pentru cel ce-l trimite: el înviorează sufletul stăpânului său.

Prov 13.17;

¹⁴Ca norii și vântul fără ploaie, așa este un om care se laudă pe nedrept cu dărniciile lui. -

Iuda 12;Prov 20.6;

¹⁵Prin răbdare se înduplecă un voievod, și o limbă dulce poate zdrobi oase.

Gen 32.4;1Sam 25.24;Prov 15.1;Prov 16.14;

¹⁶Dacă dai peste miere, nu mânca decât atât cât îți ajunge, ca să nu ți se scârbească și s-o verși din gură. -

Prov 25.27;

¹⁷Calcă rar în casa aproapelui tău, ca să nu se sature de tine și să te urască.
-

¹⁸Ca un buzdugan, ca o sabie și ca o săgeată ascuțită, așa este un om care face o mărturisire mincinoasă împotriva aproapelui său. -

Ps 57.4;Ps 120.3-4;Prov 12.18;

¹⁹Ca un dinte stricat și ca un picior care șchiopătează, așa este încrederea într-un stricat la ziua necazului. -

²⁰Ca unul care își scoate haina pe o zi rece, sau varsă oțet pe silitră, așa este cine cântă cântece unei inimi în nenorocire. -

²¹Dacă este flămând vrăjmașul tău, dă-i pâine să mănânce, dacă-i este sete, dă-i apă să bea.

Dan 6.18;Rom 12.15;

²²Căci făcând așa, aduni cărbuni aprinși pe capul lui, și Domnul îți va răsplăti. -

Ex 23.4-5;Mat 5.44;Rom 12.20;2Sam 16.12;

²³Vântul de miazănoapte aduce ploaia, și limba clevetitoare aduce o față mahnită. -

Iov 37.22;Ps 101.5;

²⁴Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș, decât să locuiești într-o casă mare cu o nevastă gâlcevitoare. -

Prov 19.13;Prov 21.9-19;

²⁵Ca apa proaspătă pentru un om obosit, așa este o veste bună venită dintr-o țară depărtată. -

²⁶Ca o fântână tulbure și ca un izvor stricat, așa este cel neprihănit care se clatină înaintea celui rău. -

²⁷Nu este bine să mănânci multă miere: tot așa, nu este o cinste să alergi după slava ta însuși. -

Prov 25.16;Prov 27.2;

²⁸Omul care nu este stăpân pe sine, este ca o cetate surpată și fără ziduri.

Prov 16.32;

26

¹Cum nu se potrivesc zăpada vara, și ploaia în timpul secerișului, așa nu se potrivește slava pentru un nebun.

1Sam 12.17;

²Cum sare vrabia încoace și încolo și cum zboară rândunica, așa nu nimerește blestemul neîntemeiat. -

Num 23.8;Deut 23.5;

³Biciul este pentru cal, frâul pentru măgar, și nuiua pentru spinarea nebunilor. -

Ps 32.9;Prov 10.13;

⁴Nu răspunde nebunului după nebunia lui, ca să nu semeni și tu cu el. -

⁵Răspunde însă nebunului după nebunia lui, ca să nu se creadă înțelept. -

Mat 16.1-4;Mat 21.24-27;

⁶Cel ce trimite o solie printr-un nebun, își taie singur picioarele, și bea nedreptatea. -

⁷Cum sunt picioarele ologului, așa este și o vorbă înțeleaptă în gura unor nebuni. -

⁸Cum ai pune o piatră în praștie, așa este când dai mărire unui nebun. -

⁹Ca un spin care vine în mâna unui om beat, așa este o vorbă înțeleaptă în gura nebunilor. -

¹⁰Ca un arcaș care rănește pe toată lumea, așa este cel ce tocmește pe nebuni și pe întâii veniți. -

¹¹Cum se întoarce câinele la ce a vărsat, așa se întoarce nebunul la nebunia lui. -

2Pet 2.22;Ex 8.15;

¹²Dacă vezi un om care se crede înțelept, poți să ai mai multă nădejde pentru un nebun decât pentru el. -

Prov 29.20;Luc 18.11;Rom 12.16;Apoc 3.17;

¹³Leneșul zice: "Afară este un leu, pe ulițe este un leu!

Prov 22.13;

¹⁴Cum se învârtește ușa pe țâțânile ei, așa se învârtește leneșul în patul lui.

Prov 19.24;

¹⁵Leneșul își vâra mâna în blid, și-i vine greu s-o ducă iarăși la gură. -

¹⁶Leneșul se crede mai înțelept decât șapte oameni care răspund cu judecată.

¹⁷Un trecător care se amestecă într-o ceartă care nu-l privește, este ca unul care apucă un câine de urechi.

¹⁸Ca nebunul care aruncă săgeți aprinse și ucigătoare,

¹⁹așa este omul care înșeală pe aproapele său, și apoi zice: "Am vrut doar să glumesc!" -

Efes 5.4;

²⁰Când nu mai sunt lemne, focul se stinge; și când nu mai este nici un clevetitor, cearta se potolește.

Prov 22.10;

²¹După cum cărbunele face jărat, și lemnul foc, tot așa și omul gâlcevitor aprinde cearta.

Prov 15.18;Prov 29.22;

²²Cuvintele clevetitorului sunt ca niște prăjituri, alunecă până în fundul măruntaielor. -

Prov 18.8;

²³Ca zgura de argint pusă pe un ciob de pământ, așa sunt buzele aprinse și o inimă rea.

²⁴Cel ce urăște se preface cu buzele lui, și înăuntrul lui pregătește înșelăciunea.

²⁵Când îți vorbește cu glas dulce, nu-l crede, căci șapte urâciuni sunt în inima lui.

Ps 28.3;Ier 9.8;

²⁶Chiar dacă-și ascunde ura în prefăcătorie, totuși răutatea lui se va descoperi în adunare. -

²⁷Cine sapă groapa altuia cade el în ea, și piatra se întoarce peste cel ce o prăvălește.

Ps 7.15-16;Ps 9.15;Ps 10.2;Ps 57.6;Prov 28.10;Ecl 10.8;

²⁸Limba mincinoasă urăște pe cei pe care-i doboară ea, și gura lingușitoare pregătește pieirea. -

27

¹Nu te făli cu ziua de mâine, căci nu știi ce poate aduce o zi. -

Luc 12.19-20;Iac 4.13;

²Să te laude altul, nu gura ta, un străin, nu buzele tale.

Prov 25.27;

³Piatra este grea, și nisipul este greu, dar supărarea pe care o pricinuieste nebunul este mai grea decât amândouă. -

⁴Furia este fără milă și mânia năvalnică, dar cine poate sta împotriva geloziei? -

1Ioan 3.12;

⁵Mai bine o muștrare pe față decât o prietenie ascunsă. -

Prov 28.23;Gal 2.14;

⁶Rănilor făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui, dar sărutările unui vrăjmaș sunt mincinoase. -

Ps 141.5;

⁷Sățulul calcă în picioare fagurul de miere, dar pentru cel flămând toate amărăciunile sunt dulci. -

Iov 6.7;

⁸Ca pasărea plecată din cuibul ei, așa este omul plecat din locul său.

⁹Cum înveselește untdelemnul și tămâia inima, așa de dulci sunt sfaturile pline de dragoste ale unui prieten. -

¹⁰Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul tatălui tău, dar nu intra în casa fratelui tău în ziua necazului tău: mai bine un vecin aproape decât un frate departe. -

Prov 17.17;Prov 18.24;Prov 19.7;

¹¹Fiule, fii înțelept, și înveselește-mi inima, și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocorește. -

Prov 10.1;Prov 23.15-24;Ps 127.5;

¹²Omul chibzuit vede răul și se ascunde; dar proștii merg spre el și sunt pedepsiți. -

Prov 22.3;

¹³Ia-i haina, căci s-a pus chezaș pentru altul, ia-l zălog în locul unei străine. -

Ex 22.26;Prov 20.16;

¹⁴Binecuvântarea aproapelui cu glas tare dis-de-dimineată, este privită ca un blestem. -

15 O streășină, care picură necurmat într-o zi de ploaie, și o nevastă gâlcevitoare sunt tot una.

Prov 19.13;

16 Cine o oprește, parcă oprește vântul, și parcă ține untdelemnul în mâna dreaptă. -

17 După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul ațâță mânia altui om. -

18 Cine îngrijește de un smochin va mânca din rodul lui, și cine-și păzește stăpânul va fi prețuit. -

1Cor 9.7-13;

19 Cum răspunde în apă fața la față, așa răspunde inima omului inimii omului. -

20 După cum locuința morților și adâncul nu se pot sătura, tot așa nici ochii omului nu se pot sătura. -

Prov 30.16; Hab 2.5; Ecl 1.8; Ecl 6.7;

21 Ce este tigaia pentru lămurirea argintului și cuptorul pentru lămurirea aurului: aceea este bunul nume pentru un om. -

Prov 17.3;

22 Pe nebun chiar dacă l-ai pisa cu pisălogul în piuă, în mijlocul grăunțelor, nebunia tot n-ar ieși din el. -

Prov 23.35; Isa 1.5; Ier 5.3;

23 Îngrijește bine de oile tale, și ia seama la turmele tale.

24 Căci nici o bogăție nu ține veșnic, și nici cununa nu rămâne pe vecie. -

25 După ce se ridică fânul, se arată verdeța nouă, și ierburile de pe munți sunt strânse. -

Ps 104.14;

26 Mieii sunt pentru îmbrăcăminte, și țapii pentru plata ogorului;

27 Laptele caprelor ți-ajunge pentru hrana ta, a casei tale, și pentru întreținerea slujnicilor tale.

¹Cel rău fuge fără să fie urmărit, dar cel neprihănit îndrăznește ca un leu tânăr. -

Lev 26.17-36;Ps 53.5;

²Când este răscoală într-o țară, sunt mulți capi, dar cu un om priceput și încercat, domnia dăinuiește. -

³Un om sărac care apasă pe cei obișnuiți, este ca o rupere de nori care aduce lipsă de pâine. -

Mat 18.28;

⁴Cei ce părăsesc legea, laudă pe cel rău, dar cei ce păzesc legea se mânie pe el. -

Ps 10.3;Ps 49.18;Rom 1.32;1Împ 18.18-21;Mat 3.7;Mat 14.4;Efes 5.11;

⁵Oamenii dedați la rău nu înțeleg ce este drept, dar cei ce caută pe Domnul înțeleg totul. -

Ps 92.6;Ioan 7.17;1Cor 2.15;1Ioan 2.20-27;

⁶Mai mult prețuiește săracul care umblă în neprihănirea lui, decât bogatul care umblă pe căi sucite. -

Prov 19.1;Prov 28.18;

⁷Cel ce păzește legea, este un fiu priceput, dar cel ce umblă cu cei desfrânați face rușine tatălui său. -

Prov 29.3;Iov 27.16-17;Prov 13.22;Ecl 2.26;

⁸Cine își înmulțește averile prin dobândă și camătă, le strânge pentru cel ce are milă de săraci. -

Zah 7.11;

⁹Dacă cineva își întoarce urechea ca să n-asculte legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă. -

Ps 66.18;Ps 109.7;Prov 15.8;

¹⁰Cine rătăcește pe oamenii fără prihană pe calea cea rea, cade în groapa pe care a săpat-o, dar oamenii fără prihană moștenesc fericirea. -

Prov 26.27;Mat 6.33;

¹¹ Omul bogat se crede înțelept, dar săracul care este priceput îl cercetează. -

¹² Când biruiesc cei neprihăniți, este o mare slavă, dar când se înalță cei răi, fiecare se ascunde. -

Prov 28.28; Prov 11.10; Prov 29.2; Ecl 10.6;

¹³ Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele, capătă îndurare. -

Ps 32.3-5; Ioan 1.8-10;

¹⁴ Ferice de omul care se teme necontentit, dar cel ce-și împietrește inima cade în nenorocire. -

Ps 16.8; Prov 23.17; Rom 2.5; Rom 11.20;

¹⁵ Ca un leu care răcnește și ca un urs flămând, așa este cel rău care stăpânește peste un popor sărac. -

1Pet 5.8; Ex 1.14-22; Mat 2.16;

¹⁶ Un voievod fără pricepere își înmulțește faptele de asuprire, dar cel ce urăște lăcomia își lungește zilele. -

¹⁷ Un om al cărui cuget este încărcat cu sângele altuia, fuge până la groapă: nimeni să nu-l oprească. -

Gen 9.6; Ex 21.14;

¹⁸ Cine umblă în neprihănire, găsește mântuirea, dar cine umblă pe două căi strâmbe cade într-o groapă. -

Prov 10.9-25; Prov 28.6;

¹⁹ Cine își lucrează câmpul are belșug de pâine, dar cine aleargă după lucruri de nimic are belșug de sărăcie. -

Prov 12.11;

²⁰ Un om credincios este năpădit de binecuvântări, dar cel ce vrea să se îmbogățească repede nu rămâne nepedepsit. -

Prov 13.11; Prov 20.21; Prov 23.4; Prov 28.22; 1Tim 6.9;

²¹ Nu este bine să cauți la fața oamenilor; chiar pentru o bucată de pâine poate un om să se dedea la păcat. -

Prov 18.5;Prov 24.23;Ezec 13.19;

²²Un om pizmaș se grăbește să se îmbogățească, și nu știe că lipsa va veni peste el. -

Prov 28.20;

²³Cine muștră pe alții, găsește mai multă bunăvoință pe urmă, decât cel cu limba lingușitoare. -

Prov 27.5-6;

²⁴Cine fură pe tatăl său și pe mama sa, și zice că nu este un păcat, este tovarăș cu nimicitorul. -

Prov 8.9;

²⁵Cel lacom stârnește certuri, dar cel ce se încrede în Domnul este săturat din belșug. -

Prov 13.10;1Tim 6.6;

²⁶Cine se încrede în inima lui este un nebun, dar cine umblă în înțelepciune va fi mântuit. -

²⁷Cine dă săracului, nu duce lipsă, dar cine închide ochii, este încărcat cu blesteme. -

Deut 15.7;Prov 19.17;Prov 22.9;

²⁸Când se înalță cei răi, fiecare se ascunde, dar când pier ei, cei buni se înmulțesc. -

Prov 28.12;Prov 29.2;Iov 24.4;

29

¹Un om care se împotrivește tuturor muștrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac. -

1Sam 2.25;2Cron 36.16;Prov 1.24-27;

²Când se înmulțesc cei buni, poporul se bucură, dar când stăpânește cel rău, poporul geme. -

Est 8.15;Prov 11.10;Prov 28.12-28;Est 3.15;

³Cine iubește înțelepciunea înveselește pe tatăl său, dar cine umblă cu curvele risipește averea. -

Prov 10.1;Prov 15.20;Prov 27.11;Prov 5.9-10;Prov 5.26;Prov 28.7;Luc 15.13-30;

⁴Un împărat întărește țara prin dreptate, dar cine ia mită, o nimicește. -

⁵Cine lingușește pe aproapele său, îi întinde un laț sub pașii lui. -

⁶În păcatul omului rău este o cursă, dar cel bun biruie și se bucură. -

⁷Cel bun pricepe pricina săracilor, dar cel rău nu poate s-o priceapă. -

lov 29.16;lov 31.13;Ps 41.1;

⁸Cei ușuratici aprind focul în cetate, dar înțelepții potolesc mânia. -

Prov 11.11;Ezec 22.30;

⁹Când se ceartă un înțelept cu un nebun, să se tot supere sau să tot râdă, căci pace nu se face. -

Mat 11.17;

¹⁰Oamenii setoși de sânge urăsc pe omul fără prihană, dar oamenii fără prihană îi ocrotesc viața. -

Gen 4.5-8;1Ioan 3.12;

¹¹Nebunul își arată toată patima, dar înțeleptul o stăpânește. -

Jud 16.17;Prov 12.16;Prov 14.33;

¹²Când cel ce stăpânește dă ascultare cuvintelor mincinoase, toți slujitorii lui sunt niște răi. -

¹³Săracul și asupritorul se întâlnesc, dar Domnul le luminează ochii la amândoi.

Prov 22.2;Mat 5.45;

¹⁴Un împărat care judecă pe săraci după adevăr, își va avea scaunul de domnie întărit pe vecie. -

Prov 20.8;Prov 25.5;Ps 72.2-4;Ps 72.13-14;

¹⁵Nuiaua și certarea dau înțelepciunea, dar copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale. -

Prov 29.17;Prov 10.1;Prov 17.21-25;

¹⁶Când se înmulțesc cei răi, se înmulțește și păcatul, dar cei buni le vor vedea căderea. -

Ps 37.36;Ps 58.10;Ps 91.8;Ps 92.11;

¹⁷Pedepsește-ți fiul, și el îți va da odihnă, și îți va aduce desfătare sufletului.

-

Prov 13.24;Prov 19.18;Prov 23.15;Prov 23.13-14;Prov 29.15;

¹⁸Când nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu; dar ferice de poporul care păzește legea! -

1Sam 3.1;Amos 8.11-12;Ioan 13.17;Iac 1.25;

¹⁹Nu prin vorbe se pedepsește un rob, căci chiar dacă pricepe, n-ascultă. -

²⁰Dacă vezi un om care vorbește nechibzuit, poți să nădăjduiești mai mult de la un nebun decât de la el. -

Prov 26.12;

²¹Slujitorul pe care-l răsfeți din copilărie, la urmă ajunge de se crede fiu. -

²²Un om mânios stârnește certuri, și un înfuriat face multe păcate. -

Prov 15.18;Prov 26.21;

²³Mândria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste. -

Iov 22.29;Prov 15.33;Prov 18.12;Isa 66.2;Dan 4.30;Mat 23.12;Luc 14.11;Luc 18.14;
Fapt 12.23;Iac 4.6-10;1Pet 5.5;

²⁴Cine împarte cu un hoț își urăște viața, aude blestemul, și nu spune nimic.

-

Lev 5.1;

²⁵Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă. -

Gen 12.12;Gen 20.2-11;

²⁶Mulți umblă după bunăvoința celui ce stăpânește, dar Domnul este acela care face dreptate fiecăruia.

Ps 20.9;Prov 19.6;

²⁷Omul nelegiuit este o scârbă înaintea celor neprihăniți, dar cel ce umblă fără prihană este o scârbă înaintea celor răi.

30

¹Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache. Cuvintele înțelepte rostite de omul acesta pentru Itiel, pentru Itiel și pentru Ucal.

Prov 31.1;

²Negreșit, sunt mai prost decât oricine, și n-am pricepere de om.

Ps 73.22;

³N-am învățat înțelepciunea, și nu cunosc știința sfinților.

⁴Cine s-a suit la ceruri, și cine s-a pogorât din ele? Cine a adunat vântul în pumnii lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a hotărât toate marginile pământului? Cum se numește el, și cum cheamă pe fiul său? Știi tu lucrul acesta? -

Ioan 3.13;Iov 38.4;Ps 104.3;Isa 40.12;

⁵Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat. El este un scut pentru cei ce se încred în El.

Ps 12.6;Ps 18.30;Ps 19.8;Ps 119.140;Ps 18.30;Ps 84.11;Ps 115.9-11;

⁶N-adăuga nimic la cuvintele Lui, ca să nu te pedepsească, și să fii găsit mincinos. -

Deut 4.2;Deut 12.32;Apoc 22.18-19;

⁷Două lucruri îți cer; nu mi le opri, înainte de moarte!

⁸Depărtează de la mine neadevărul și cuvântul mincinos; nu-mi da nici sărăcie, nici bogăție, dă-mi pâinea care-mi trebuie.

Mat 6.11;

⁹Ca nu cumva, în belșug, să mă lepăd de Tine, și să zic: "Cine este Domnul?" Sau ca nu cumva în sărăcie, să fur, și să iau în deșert Numele Dumnezeului Meu. -

Deut 8.12-17;Deut 31.20;Deut 32.15;Neem 9.25-26;Iov 31.24-28;Osea 13.6;

¹⁰Nu cleveti pe un slujitor la stăpânul lui, ca să nu te blesteme și să te faci vinovat. -

¹¹Este un neam de oameni care blestemă pe tatăl său, și nu binecuvântează pe mama sa.

¹²Este un neam de oameni care se crede curat, și totuși, nu este spălat de întinăciunea lui.

Luc 18.11;

¹³Este un neam de oameni ai căror ochi sunt trufași, și care își țin pleoapele sus.

Ps 131.1;Prov 6.17;

¹⁴Este un neam de oameni, ai căror dinți sunt niște săbii, și ale căror măsele sunt niște cuțite, ca să mănânce pe cel nenorocit de pe pământ, și pe cei lipsiți dintre oameni. -

Iov 29.17;Ps 52.2;Ps 57.4;Prov 12.18;Ps 14.4;Amos 8.4;

¹⁵Lipitoarea are două fete: "Dă! dă!" Trei lucruri sunt nesățioase, patru lucruri nu zic niciodată: "Destul!",

¹⁶și anume: Locuința morților, femeia stearpă, pământul, care nu este sătul de apă, și focul, care nu zice niciodată: "Destul!" -

Prov 27.20;Hab 2.5;

¹⁷Pe ochiul care își bate joc de tatăl său, și nesocotește ascultarea de mamă, îl vor scobi corbii de la pârâu, și îl vor mânca puii de vultur. -

Gen 9.22;Lev 20.9;Prov 20.20;Prov 23.22;

¹⁸Trei lucruri sunt mai presus de puterile mele, și chiar patru pe care nu le pot pricepe:

¹⁹urma vulturului pe cer, urma șarpelui pe stâncă, urma corabiei în mijlocul mării, și urma omului la o față.

²⁰Tot așa este și calea femeii preacurve: ea mănâncă, și se șterge la gură, și apoi zice: "N-am făcut nimic rău." -

²¹Trei lucruri fac să se răscoale o țară, și patru lucruri nu le poate suferi:

²²un rob, care a început să împărățească, un nebun, care are pâine din belșug,

Prov 19.10;Ecl 10.7;

²³o femeie disprețuită care se mărită, și o roabă care moștenește pe stăpâna sa. -

²⁴Patru vietăți sunt mai mici pe pământ, și totuși din cele mai înțelepte:

²⁵furnicile, care nu sunt un popor tare, dar își pregătesc hrana vara,

Prov 6.6;

²⁶șoarecii de munte, care nu sunt un popor puternic, dar își așează locuința în stânci;

Ps 104.18;

²⁷lăcustele n-au împărat, și totuși pornesc toate în cete;

²⁸păianjenul îl poți prinde cu mâinile, și se găsește totuși în casele împăraților.

²⁹Trei ființe au o ținută frumoasă, și patru au mers măreț:

³⁰leul, viteazul dobitoacelor, care nu se dă înapoi dinaintea nimănui,

³¹calul închingat gata, și țapul; și împăratul, căruia nimeni nu-i poate sta împotriva. -

³²Dacă mândria te împinge la fapte de nebunie, și dacă ai gânduri rele, pune mâna la gură:

Iov 21.5; Iov 40.4; Ecl 8.3; Mic 7.16;

³³căci baterea laptelui dă smântână, scărpinarea nasului dă sânge, și stoarcerea mâniei dă certuri.

31

¹Cuvintele împăratului Lemuel. Învățătura pe care i-o dădea mama sa.

Prov 30.1;

²Ce să-ți spun, fiule? Ce să-ți spun fiul trupului meu? Ce să-ți spun, fiule, rodul juruințelor mele?

Isa 49.15;

³Nu-ți da femeilor vlaga, și dezmierdările tale celor ce pierd pe împărați.

Prov 5.9; Deut 17.17; Neem 13.26; Prov 7.26; Osea 4.11;

⁴Nu se cade împăraților, Lemuele, nu se cade împăraților să bea vin, nici voievozilor să umble după băuturi tari;

Ecl 10.17;

⁵ca nu cumva, bând, să uite legea, și să calce drepturile tuturor celor nenorociți.

Osea 4.11;

⁶Dați băuturi tari celui ce piere, și vin, celui cu sufletul amărât;

Ps 104.15;

⁷ca să bea să-și uite sărăcia, și să nu-și mai aducă aminte de necazurile lui.

-

⁸Deschide-ți gura pentru cel mut, pentru pricina tuturor celor părăsiți!

Iov 29.15-16; 1Sam 19.4; Est 4.16;

⁹Deschide-ți gura, judecă cu dreptate, și apără pe cel nenorocit și pe cel lipsit.

Lev 19.10; Deut 1.16; Iov 29.12; Isa 1.17; Ier 22.16;

¹⁰Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele.

Prov 12.4; Prov 18.22; Prov 19.14;

¹¹Inima bărbatului se încrede în ea, și nu duce lipsă de venituri.

¹²Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale.

¹³Ea face rost de lână și de in, și lucrează cu mâini harnice.

¹⁴Ea este ca o corabie de negoț; de departe își aduce pâinea.

¹⁵Ea se scoală când este încă noapte, și dă hrană casei sale, și împarte lucrul de peste zi slujnicilor sale.

Rom 12.11; Luc 12.42;

¹⁶Se gândește la un ogor, și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o vie. -

¹⁷Ea își încinge mijlocul cu putere, și își oțelește brațele.

¹⁸Vede că munca îi merge bine, lumina ei nu se stinge noaptea.

¹⁹Ea pune mâna pe furcă, și degetele ei țin fusul.

²⁰**Ea își întinde mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit.**

Efes 4.28;Evr 13.16;

²¹**Nu se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu.**

²²**Ea își face învelitori, are haine de in subțire și purpură.**

²³**Bărbatul ei este bine văzut la porți, când stă cu bătrânii țării.**

Prov 12.4;

²⁴**Ea face cămăși, și le vinde, și dă cingători negustorului.**

²⁵**Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă, și râde de ziua de mâine.**

²⁶**Ea deschide gura cu înțelepciune, și învățături plăcute îi sunt pe limbă.**

²⁷**Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei, și nu mănâncă pâinea lenevirii.**

²⁸**Fiii ei se scoală, și o numesc fericită; bărbatul ei se scoală, și-i aduce laude zicând:**

²⁹**"Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate."**

³⁰**Dezmierdările sunt înșelătoare, și frumusețea este deșartă, dar femeia care se teme de Domnul va fi laudată.**

³¹**Răsplățiți-o cu rodul muncii ei, și faptele ei s-o laude la porțile cetății.**

ECLESIASTUL SAU PROPOVĂDUITORUL

(Isaia 40.6-8. 1 Ioan 2.17. Ioan 4.13. 2 Corinteni 4.18.)

¹Cuvintele Eclesiastului, fiul lui David, împăratul Ierusalimului.

Ecl 1.12;Ecl 7.27;Ecl 12.8-10;

²O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune.

Ps 39.5-6;Ps 62.9;Ps 144.4;Ecl 12.8;Rom 8.20;

³Ce folos are omul din toată truda pe care și-o dă sub soare?

Ecl 2.22;Ecl 3.9;

⁴Un neam trece, altul vine, și pământul rămâne veșnic în picioare.

Ps 104.5;Ps 119.90;

⁵Soarele răsare, apune și aleargă spre locul de unde răsare din nou.

Ps 19.5-6;

⁶Vântul suflă spre miază-zi, și se întoarce spre miază-noapte; apoi iarăși se întoarce, și începe din nou aceleași rotituri.

Ioan 3.8;

⁷Toate râurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăși să pornească de acolo.

lov 38.10;Ps 104.8-9;

⁸Toate lucrurile sunt într-o necurmată frământare, așa cum nu se poate spune; ochiul nu se mai satură privind, și urechea nu obosește auzind.

Prov 27.20;

⁹Ce a fost, va mai fi, și ce s-a făcut, se va mai face; nu este nimic nou sub soare.

Ecl 3.15;

¹⁰Dacă este vreun lucru despre care s-ar putea spune: "Iată ceva nou!" de mult lucrul acela era și în veacurile dinaintea noastră.

¹¹Nimeni nu-și mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; și ce va mai fi, ce se va mai întâmpla mai pe urmă nu va lăsa nici o urmă de aducere aminte la cei ce vor trăi mai târziu.

Deșertăciunea tuturor lucrurilor.

¹²Eu, Eclesiastul, am fost împărat peste Israel, în Ierusalim.

Ecl 1.1;

¹³Mi-am pus inima să cercetez și să adâncesc cu înțelepciune tot ce se întâmplă sub ceruri: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor.

Gen 3.19;Ecl 3.10;

¹⁴Am văzut tot ce se face sub soare; și iată că totul este deșertăciune și goană după vânt!

¹⁵Ce este strâmb, nu se poate îndrepta, și ce lipsește nu poate fi trecut la număr.

Ecl 7.13;

¹⁶Am zis în mine însumi: "Iată că am sporit și am întrecut în înțelepciune pe toți cei ce au stăpânit înaintea mea peste Ierusalim, și mintea mea a văzut multă înțelepciune și știință.

1Împ 3.12-13;1Împ 4.30;1Împ 10.7-23;Ecl 2.9;

¹⁷Mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea, și să cunosc prostia și nebunia. Dar am înțeles că și aceasta este goană după vânt.

Ecl 2.3-12;Ecl 7.23-25;1Tes 5.21;

¹⁸Căci unde este multă înțelepciune, este și mult necaz, și cine știe multe, are și multă durere.

Ecl 12.12;

2

¹Am zis inimii mele: "Haide! vreau să te încerc cu veselie, și gustă fericirea." Dar iată că și aceasta este o deșertăciune.

Luc 12.19;Isa 50.11;

²Am zis râsului: "Ești o nebunie!" și veseliei: "Ce te înșeli degeaba?"

Prov 14.13;Ecl 7.6;

³Am hotărât în inima mea să-mi înveselesc trupul cu vin, în timp ce inima mă va cârmui cu înțelepciune, și să stărui astfel în nebunie, până voi vedea ce este bine să facă fiii oamenilor sub ceruri, în tot timpul vieții lor.

Ecl 1.17;

⁴Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am sădit vii;

⁵mi-am făcut grădini și livezi de pomi, și am sădit în ele tot felul de pomi roditori.

⁶Mi-am făcut iazuri, ca să ud dumbrava unde cresc copacii.

⁷Am cumpărat robi și roabe, și am avut copii de casă; am avut cirezi de boi și turme de oi, mai mult decât toți cei ce fuseseră înainte de mine în Ierusalim.

⁸Mi-am strâns argint și aur, și bogății ca de împărați și țări. Mi-am adus cântăreți și cântărețe, și desfătarea fiilor oamenilor: o mulțime de femei.

1Împ 9.28;1Împ 10.10;

⁹Am ajuns mare, mai mare decât toți cei ce erau înaintea mea în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înțelepciunea.

Ecl 1.16;

¹⁰Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nici o veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea.

Ecl 3.22;Ecl 5.18;Ecl 9.9;

¹¹Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele, și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt, și că nu este nimic trainic sub soare.

Ecl 1.3-14;

¹²Atunci mi-am întors privirile spre înțelepciune, prostie și nebunie. - Căci ce va face omul care va veni după împărat? Ceea ce s-a făcut și mai înainte.

-

Ecl 1.17;Ecl 7.25;

¹³Și am văzut, că înțelepciunea este cu atât mai de folos decât nebunia, cu cât este mai de folos lumina decât întunericul;

¹⁴Înțeleptul își are ochii în cap, iar nebunul umblă în întuneric. Dar am băgat de seamă că și unul și altul au aceeași soartă.

Prov 17.24;Ecl 8.1;Ps 49.10;Ecl 9.2-11;

¹⁵Și am zis în inima mea: "Dacă și eu voi avea aceeași soartă ca nebunul, atunci pentru ce am fost mai înțelept?" Și am zis în inima mea: "Și aceasta este o deșertăciune."

¹⁶Căci pomenirea înțeleptului nu este mai veșnică decât a nebunului: chiar în zilele următoare totul este uitat. Și apoi și înțeleptul moare, și nebunul!

¹⁷Atunci am urât viața căci nu mi-a plăcut ce se face sub soare: totul este deșertăciune și goană după vânt.

¹⁸Mi-am urât până și toată munca pe care am făcut-o sub soare, muncă pe care o las omului care vine după mine, ca să se bucure de ea.

Ps 49.10;

¹⁹Și cine știe dacă va fi înțelept sau nebun? Și totuși el va fi stăpân pe toată munca mea, pe care am agonisit-o cu trudă și înțelepciune sub soare. Și aceasta este o deșertăciune.

²⁰Am ajuns până acolo că m-a apucat o mare deznădejde de toată munca pe care am făcut-o sub soare.

²¹Căci este câte un om care a muncit cu înțelepciune, cu pricepere și cu izbândă, și lasă rodul muncii lui unui om care nu s-a ostenit deloc cu ea. Și aceasta este o deșertăciune și un mare rău.

²²Căci, drept vorbind, ce folos are omul din toată munca lui și din toată străduința inimii lui, cu care se trudește sub soare?

Ecl 1.3;Ecl 3.9;

²³Toate zilele lui sunt pline de durere, și truda lui nu este decât necaz: nici măcar noaptea n-are odihnă inima lui. Și aceasta este o deșertăciune.

lov 5.7;lov 14.1;

²⁴Nu este altă fericire pentru om decât să mănânce și să bea, și să-și înveselească sufletul cu ce este bun din agoniseala lui! Dar am văzut că și aceasta vine din mâna lui Dumnezeu.

Ecl 3.12-22;Ecl 5.18;Ecl 8.15;

²⁵Cine, în adevăr, poate să mănânce și să se bucure fără El?

²⁶Căci El dă omului plăcut Lui înțelepciune, știință și bucurie; dar celui păcătos îi dă grija să strângă și s-adune, ca să dea celui plăcut lui Dumnezeu! Și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt.

Iov 27.16-17; Prov 28.8;

3

Orice lucru își are vremea lui.

¹Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Ecl 3.17; Ecl 8.6;

²Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Evr 9.27;

³Uciderea își are vremea ei, și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei, și zidirea își are vremea ei;

⁴plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui;

⁵aruncarea cu pietre își are vremea ei, și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei, și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

Ioel 2.16; 1Cor 7.5;

⁶căutarea își are vremea ei, și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei, și lepădarea își are vremea ei;

⁷ruptul își are vremea lui, și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei;

Amos 5.13;

⁸iubitul își are vremea lui, și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei.

Luc 14.26;

⁹Ce folos are cel ce muncește din truda lui?

Ecl 1.3;

¹⁰Am văzut la ce îndeletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor.

Ecl 1.13;

¹¹Orice lucru El îl face frumos la vremea lui; a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu.

Ecl 8.17;Rom 11.33;

¹²Am ajuns să cunosc că nu este altă fericire pentru ei decât să se bucure și să trăiască bine în viața lor;

Ecl 3.22;

¹³dar și faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci, este un dar de la Dumnezeu.

Ecl 2.24;

¹⁴Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuiește în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El.

Iac 1.17;

¹⁵Ce este, a mai fost, și ce va fi, a mai fost; și Dumnezeu aduce iarăși înapoi ce a trecut.

Ecl 1.9;

Teme-te de Dumnezeu.

¹⁶Am mai văzut sub soare că în locul rânduit pentru judecată domnește nelegiuirea, și că în locul rânduit pentru dreptate este răutate.

Ecl 5.8;

¹⁷Atunci am zis în inima mea: "Dumnezeu va judeca și pe cel bun și pe cel rău; căci El a sorocit o vreme pentru orice lucru și pentru orice faptă."

Rom 2.6-8;2Cor 5.10;2Tes 1.6-7;Ecl 3.1;

¹⁸Am zis în inima mea că acestea se întâmplă numai pentru oameni, ca să-i încerce Dumnezeu, și ei înșiși să vadă că nu sunt decât niște dobitoace.

¹⁹Căci soarta omului și a dobitocului este aceeași; aceeași soartă au amândoi; cum moare unul, așa moare și celălalt, toți au aceeași suflare, și omul nu întrece cu nimic pe dobitoc; căci totul este deșertăciune.

Ps 49.12-20;Ps 73.22;Ecl 2.16;

²⁰Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână, și toate se întorc în țărână.

Gen 3.19;

²¹Cine știe dacă suflarea omului se suie în sus, și dacă suflarea dobitocului se pogoară în jos în pământ?

Ecl 12.7;

²²Așa că am văzut că nu este nimic mai bun pentru om decât să se înveselească de lucrările lui: aceasta este partea lui. Căci cine-l va face să se bucure de ce va fi după el?

Ecl 3.12;Ecl 2.24;Ecl 5.18;Ecl 11.9;Ecl 2.10;Ecl 6.12;Ecl 8.7;Ecl 10.14;

4

¹M-am uitat apoi la toate asupririle care se fac sub soare; și iată că cei apăsăți varsă lacrimi, și nu este nimeni să-i mângâie! Ei sunt pradă silniciei asupritorilor lor, și n-are cine să-i mângâie!

Ecl 3.16;Ecl 5.8;

²Și am găsit că morții, care au murit mai înainte, sunt mai fericiți decât cei vii, care sunt încă în viață.

Iov 3.17;

³Dar mai fericit decât amândoi am găsit pe cel ce nu s-a născut încă, fiindcă n-a văzut toate relele care se petrec sub soare.

Iov 3.11-21;Ecl 6.3;

⁴Am mai văzut că orice muncă și orice iscusință la lucru își are temeiu numai în pizma unuia asupra altuia. Și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt.

⁵Nebunul își încrucișează mâinile, și își mănâncă însăși carnea lui.

Prov 6.10;Prov 24.33;

⁶Mai bine o mână plină de odihnă, decât amândoi pumnii plini de trudă și goană după vânt.

Prov 15.16-17;Prov 16.8;

⁷Am mai văzut o altă deșertăciune sub soare.

⁸Un om este singur singurel, n-are nici fiu, nici frate, și totuși munca lui n-are sfârșit, ochii nu i se satură niciodată de bogății, și nu se gândește: "Pentru cine muncesc eu, și-mi lipsesc sufletul de plăceri?" Și aceasta este o deșertăciune și un lucru rău.

Prov 27.20;1Ioan 2.16;Ps 39.6;

⁹Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor.

¹⁰Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur, și cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice!

¹¹Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur?

¹²Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor.

¹³Mai bine un copil sărac și înțelept decât un împărat bătrân și fără minte, care nu înțelege că trebuie să se lase îndrumat;

¹⁴căci el poate să iasă din temniță ca să domnească, măcar că poate chiar să se fi născut sărac în împărăția celui din urmă.

¹⁵Am văzut pe toți cei vii, care umblă sub soare, înconjurând pe copilul, care avea să urmeze după împărat și să domnească în locul lui.

¹⁶Fără sfârșit era tot poporul, în fruntea căruia mergea el. Și totuși, cei ce vor veni după el nu se vor bucura de el. Căci și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt.

5

¹Păzește-ți piciorul, când intri în Casa lui Dumnezeu, și apropie-te mai bine să ascuți, decât să aduci jertfa nebunilor; căci ei nu știu că fac rău cu aceasta.

Ex 3.5;Isa 1.12;1Sam 15.22;Ps 50.8;Prov 15.8;Prov 21.27;Osea 6.6;

²Nu te grăbi să deschizi gura, și să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu; căci Dumnezeu este în cer, și tu pe pământ, de aceea să nu spui vorbe multe.

Prov 10.19;Mat 6.7;

³Căci, dacă visurile se nasc din mulțimea grijilor, prostia nebunului se cunoaște din mulțimea cuvintelor.

Prov 10.19;

⁴Dacă ai făcut o juruință lui Dumnezeu, nu zăbovi s-o împlinești, căci Lui nu-l plac cei fără minte; de aceea împlinește juruința, pe care ai făcut-o.

Num 30.2;Deut 23.21-23;Ps 50.14;Ps 76.11;Ps 66.13-14;

⁵Mai bine să nu faci nici o juruință, decât să faci o juruință și să n-o împlinești.

Prov 20.25;Fapt 5.4;

⁶Nu lăsa gura să te bage în păcat, și nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: "M-am pripit." Pentru ce să Se mânie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale, și să nimicească lucrarea mâinilor tale?

1Cor 11.10;

⁷Căci, dacă este deșertăciune în mulțimea visurilor, nu mai puțin este și în mulțimea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu.

Ecl 12.13;

⁸Când vezi în țară pe cel sărac năpăstuit și jefuit în numele dreptului și dreptății, să nu te miri de lucrul acesta! Căci peste cel mare veghează altul mai mare, și peste ei toți Cel Prea Înalt.

Ecl 3.16;Ps 12.5;Ps 58.11;Ps 82.1;

⁹Dar un folos pentru țară în toate privințele, este un împărat prețuit în țară.

¹⁰Cine iubește argintul, nu se satură niciodată de argint, și cine iubește bogăția multă, nu trage folos din ea. Și aceasta este o deșertăciune!

¹¹Când se înmulțesc bunătățile, se înmulțesc și cei ce le papă: și ce folos mai are din ele stăpânul lor decât că le vede cu ochii?

¹²Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin; dar pe cel bogat nu-l lasă îmbuibarea să doarmă.

¹³Este un mare rău, pe care l-am văzut sub soare: avuții păstrate spre nefericirea stăpânului lor.

Ecl 6.1;

¹⁴Dacă se pierde aceste bogății prin vreo întâmplare nenorocită, și el are un fiu, fiului nu-i rămâne nimic în mâini.

¹⁵Cum a ieșit de gol din pântecul mamei sale, din care a venit, așa se întoarce, și nu poate să ia nimic în mână din toată osteneala lui.

lov 1.21;Ps 49.17;1Tim 6.7;

¹⁶Și acesta este un mare rău, anume că se duce cum venise; și ce folos are el că s-a trudit în vânt?

Ecl 1.3;Prov 11.29;

¹⁷Ba încă, toată viața lui a mai trebuit să mănânce cu necaz, și a avut multă durere, grijă și supărare.

Ps 127.2;

¹⁸Iată ce am văzut: este bine și frumos ca omul să mănânce și să bea, și să trăiască bine în mijlocul muncii lui, cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui, pe care i le-a dat Dumnezeu; căci aceasta este partea lui.

Ecl 2.24;Ecl 3.12-22;Ecl 9.7;Ecl 11.9;1Tim 6.17;Ecl 2.10;Ecl 3.22;

¹⁹Dar dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății, și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele, și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu.

Ecl 2.24;Ecl 3.13;Ecl 6.2;

²⁰Căci nu se mai gândește mult la scurtimea zilelor vieții lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie.

6

Averea și cinstea sunt tot deșertăciuni.

¹Este un rău, pe care l-am văzut sub soare, și care se întâlnește des între oameni.

Ecl 5.13;

²Este, de pildă, un om căruia i-a dat Dumnezeu avere, bogății, și slavă, așa că nu-i lipsește nimic din ce-i dorește sufletul; dar Dumnezeu nu-l lasă să se bucure de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deșertăciune și un rău mare.

lov 21.10;Ps 17.14;Ps 73.7;Luc 12.20;

³Chiar dacă un om ar avea o sută de copii, și ar trăi mulți ani, - oricât de mult i s-ar mări numărul zilelor anilor lui, dar dacă nu i se satură sufletul de bunătățile agonisite de el, și dacă nici de înmormântare n-are parte, eu zic că o stârpitură este mai fericită decât el.

2Împ 9.35;Isa 14.19-20;Ier 22.19;Iov 3.16;Ps 58.8;Ecl 4.3;

⁴Căci aceasta din urmă piere odată cu venirea ei, se duce în întuneric, și numele îi rămâne acoperit cu întuneric;

⁵n-a văzut, nici n-a cunoscut soarele; și de aceea este mai bine de ea decât de omul acela.

⁶Și de ar trăi chiar de două ori o mie de ani un astfel de om, fără să se bucure de fericire, nu merg toate la un loc?

⁷Toată truda omului este pentru gura lui, și totuși poftele nu i se împlinesc niciodată.

Prov 16.26;

⁸Căci ce are înțeleptul mai mult decât nebunul? Ce folos are nenorocitul care știe să se poarte înaintea celor vii?

⁹Mai bine ce vezi cu ochii decât frământare de poftă neîmplinite: și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt.

¹⁰Ce este omul, se cunoaște după numele care i s-a dat de mult: se știe că este din pământ, și nu poate să se judece cu cel ce este mai tare decât el.

Iov 9.32;Isa 45.9;Ier 49.19;

¹¹Căci chiar dacă face multă vorbă, care doar înmulțește deșertăciunea, ce folos are omul din ea?

¹²Căci cine știe ce este bine pentru om în viață, în toate zilele vieții lui de viețuire deșertă, pe care le petrece ca o umbră? Și cine poate să spună omului ce va fi după el sub soare?

Ps 102.11;Ps 109.23;Ps 144.4;Iac 4.14;Ps 39.6;Ecl 8.7;

7

¹Mai mult face un nume bun decât untdelemnul mirositor, și ziua morții decât ziua nașterii.

Prov 15.30;Prov 22.1;

²Mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere; căci acolo îți aduci aminte de sfârșitul oricărui om, și cine trăiește, își pune la inimă lucrul acesta.

³Mai bună este întristarea decât râsul; căci prin întristarea feței inima se face mai bună.

2Cor 7.10;

⁴Inima înțelepților este în casa de jale, iar inima celor fără minte este în casa petrecerii.

⁵Mai bine să ascuți mustrea înțeleptului decât să ascuți la cântecul celor fără minte.

Ps 141.5;Prov 13.18;Prov 15.31-32;

⁶Căci râsul celor fără minte este ca pârâitul spinilor sub căldare. Și aceasta este o deșertăciune.

Ps 118.12;Ecl 2.2;

⁷Averea luată prin silă înnebunește pe cel înțelept, și mita strică inima.

Ex 23.8;Deut 16.19;

⁸Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui; mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat.

Prov 14.29;

⁹Nu te grăbi să te mării în sufletul tău, căci mânia locuiește în sânul nebunilor.

Prov 14.17;Prov 16.32;Iac 1.19;

¹⁰Nu zice: "Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea?" Căci nu din înțelepciune întrebi așa.

¹¹Înțelepciunea prețuiește cât o moștenire, și chiar mai mult pentru cei ce văd soarele.

Ecl 11.7;

¹²Căci ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argintul; dar un folos mai mult al științei este că înțelepciunea ține în viață pe cei ce o au.

¹³Uită-te cu băgare de seamă la lucrarea lui Dumnezeu: cine poate să îndrepte ce a făcut El strâmb?

Iov 12.14;Ecl 1.15;Isa 14.27;

14În ziua fericirii, fii fericit, și în ziua nenorocirii, gândește-te că Dumnezeu a făcut și pe una și pe cealaltă, pentru ca omul să nu mai poată ști nimic din ce va fi după el.

Ecl 3.4;Deut 28.47;

15Tot felul de lucruri am văzut în zilele deșertăciunii mele. Este câte un om fără prihană, care pierde în neprihănirea lui, și este câte un nelegiuit, care o duce mult în răutatea lui.

Ecl 8.14;

16Nu fi prea neprihănit și nu te arăta prea înțelept: pentru ce să te pierzi singur?

Prov 25.16;Rom 12.3;Iov 15.32;Ps 55.23;Prov 10.27;

17Dar nu fi nici peste măsură de rău și nu fi fără minte: pentru ce vrei să mori înainte de vreme?

18Bine este să ții la aceasta, dar nici pe cealaltă să n-o lași din mână; căci cine se teme de Dumnezeu, scapă din toate acestea.

19Înțelepciunea face pe cel înțelept mai tare decât zece viteji, care sunt într-o cetate.

Prov 21.22;Prov 24.5;Ecl 9.16-18;

20Fiindcă pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele fără să păcătuiască.

1Împ 8.46;2Cron 6.36;Prov 20.9;Rom 3.23;1Ioan 1.8;

21Nu lua nici tu seama la toate vorbele care se spun, ca nu cumva s-auzi pe sluga ta vorbindu-te de rău!

22Căci știe inima ta de câte ori ai vorbit și tu de rău pe alții.

23Toate acestea le-am cercetat cu înțelepciune. Am zis: "Mă voi înțelepți." Dar înțelepciunea a rămas departe de mine.

Rom 1.22;

24Cu mult mai departe decât era mai înainte, și ce adâncă! Cine o va putea găsi?

Iov 28.12-20;1Tim 6.16;Rom 11.33;

²⁵M-am apucat și am cercetat toate lucrurile, cu gând să înțeleg, să adâncesc, și să caut înțelepciunea și rostul lucrurilor, și să pricep nebunia răutății și rătăcirea prostiei.

Ecl 1.17;Ecl 2.12;

²⁶Și am găsit că mai amară decât moartea este femeia, a cărei inimă este o cursă și un laț, și ale cărei mâini sunt niște lanțuri; cel plăcut lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este prins de ea.

Prov 5.3-4;Prov 22.14;

²⁷Iată ce am găsit, zice Eclesiastul, cercetând lucrurile unul câte unul, ca să le pătrund rostul;

Ecl 1.1-2;

²⁸Iată ce-mi caută și acum sufletul, și n-am găsit. Din o mie am găsit un om: dar o femeie n-am găsit în toate acestea.

Iov 33.23;Ps 12.1;

²⁹Numai, iată ce am găsit: că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.

Gen 1.27;Gen 3.6-7;

8

¹Cine este ca cel înțelept, și cine pricepe rostul lucrurilor? Înțelepciunea omului îi luminează fața, și asprimea feței i se schimbă.

Prov 4.8-9;Prov 17.24;Fapt 6.15;Deut 28.50;

²Eu îți spun: "Păzește poruncile împăratului, din pricina jurământului, făcut înaintea lui Dumnezeu.

1Cron 29.24;Ezec 17.18;Rom 13.5;

³Nu te grăbi să pleci dinaintea lui, și nu stăruie într-un lucru rău: căci el poate face tot ce vrea,

Ecl 10.4;

⁴pentru că vorba împăratului are putere. Cine poate zice: "Ce faci?"

Iov 34.18;

⁵Pe cine păzește porunca, nu-l va atinge nici o nenorocire, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea și judecata.

⁶Căci pentru orice lucru este o vreme și o judecată și nenorocirea paște pe om.

Ecl 3.1;

⁷Dar el nu știe ce și cum se va întâmpla, căci n-are nici cine-i spune.

Prov 24.22;Ecl 6.12;Ecl 9.12;Ecl 10.14;

⁸Omul nu este stăpân pe suflarea lui ca s-o poată opri, și n-are nici o putere peste ziua morții; în lupta aceasta nu este izbăvire, și răutatea nu poate scăpa pe cei răi.

Ps 49.6-7;

⁹Toate acestea le-am văzut, și mi-am îndreptat inima spre tot ce se face sub soare. Este o vreme când un om stăpânește peste alt om, ca să-l facă nenorocit.

¹⁰Atunci am văzut pe cei răi îngropați și ducându-se la odihna lor, iar pe cei ce lucraseră cu neprihănire depărtându-se de locul sfânt și uitați în cetate. Și aceasta este o deșertăciune!

lov 14.5;

¹¹Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău.

Ps 10.6;Ps 50.21;Isa 26.10;

¹²Totuși, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruie multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu, și au frică de El.

Isa 65.20;Rom 2.5;Ps 37.11-19;Prov 1.32-33;Isa 3.10-11;Mat 25.34-41;

¹³Dar cel rău, nu este fericit și nu-și va lungi zilele, întocmai ca umbra, pentru că n-are frică de Dumnezeu.

¹⁴Este o deșertăciune care se petrece pe pământ: și anume sunt oameni neprihăniți, cărora le merge ca și celor răi care fac fapte rele, și sunt răi, cărora le merge ca și celor neprihăniți, care fac fapte bune. Eu zic că și aceasta este o deșertăciune.

Ps 73.14;Ecl 2.14;Ecl 7.15;Ecl 9.1-3;

¹⁵Am lăudat dar petrecerea, pentru că nu este altă fericire pentru om sub soare decât să mănânce și să bea și să se înveselească; iată ce trebuie să-l însoțească în mijlocul muncii lui, în zilele vieții pe care i le dă Dumnezeu sub soare.

Ecl 2.24;Ecl 3.12-22;Ecl 5.18;Ecl 9.7;

¹⁶Când mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și să mă uit cu băgare de seamă la truda pe care și-o dă omul pe pământ - căci omul nu vede somn cu ochii, nici zi nici noapte, -

¹⁷am văzut atunci toată lucrarea lui Dumnezeu, am văzut că omul nu poate să pătrundă ce se face sub soare; oricât s-ar trudi el să cerceteze, tot nu va putea afla; și chiar dacă înțeleptul ar zice că a ajuns să înțeleagă, tot nu poate să găsească.

lov 5.9;Ecl 3.11;Rom 11.33;Ps 73.16;

9

¹Da, mi-am pus inima în căutarea tuturor acestor lucruri, am cercetat toate aceste lucruri, și am văzut că cei neprihăniți și înțelepți, și faptele lor, sunt în mâna lui Dumnezeu, atât dragostea cât și ura. Oamenii nu știu nimic mai dinainte; totul este înaintea lor în viitor.

Ecl 8.14;

²Tuturor li se întâmplă toate deopotrivă: aceeași soartă are cel neprihănit și cel rău, cel bun și curat ca și cel necurat, cel ce aduce jertfă, ca și cel ce n-aduce jertfă; cel bun ca și cel păcătos, cel ce jură ca și cel ce se teme să jure!

lov 21.7;Ps 73.3-13;Mal 3.15;

³Iată cel mai mare rău în tot ce se face sub soare: anume că aceeași soartă au toți. De aceea și este plină inima oamenilor de răutate, și de aceea este atâta nebunie în inima lor tot timpul cât trăiesc. Și după aceea? Se duc la cei morți.

⁴Căci cine este scutit? Oricine trăiește, tot mai trage nădejde; căci un câine viu face mai mult decât un leu mort.

⁵Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nici o răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită.

lov 14.21;Isa 63.16;lov 7.8-10;Isa 26.14;

⁶Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor, de mult au și pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.

⁷Du-te, dar, de mănâncă-ți pâinea cu bucurie, și bea-ți cu inimă bună vinul; căci de mult a găsit Dumnezeu plăcere în ce faci tu acum.

Ecl 8.15;

⁸Hainele să-ți fie albe, în orice vreme, și untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap.

⁹Gustă viața cu nevasta, pe care o iubești, în tot timpul vieții tale deșarte, pe care ți-a dat-o Dumnezeu sub soare, în această vreme trecătoare; căci aceasta îți este partea în viață, în mijlocul trudei cu care te ostenești sub soare.

Ecl 2.10-24;Ecl 3.13-22;Ecl 5.18;

¹⁰Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în locuința morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!

¹¹Am mai văzut apoi sub soare că nu cei iuți aleargă, că nu cei viteji câștigă războiul, că nu cei înțelepți câștigă pâinea, nici cei pricepuți bogăția, nici cei învățați bunăvoința, ci toate atârnă de vreme și de împrejurări.

Amos 2.14-15;Ier 9.23;

¹²Căci omul nu-și cunoaște nici măcar ceasul, întocmai ca peștii prinși în mreaja nimicitoare, și ca păsările prinse în laț; ca și ei sunt prinși și fiii oamenilor în vremea nenorocirii, când vine fără veste nenorocirea peste ei.

Ecl 8.7;Prov 29.6;Luc 12.20-39;Luc 17.26;1Tes 5.3;

¹³Am mai văzut următoarea înțelepciune sub soare, și mi s-a părut mare.

¹⁴Era o mică cetate, cu puțini oameni în ea; și a venit asupra ei un împărat puternic, a împresurat-o, și a ridicat mari întărituri împotriva ei.

2Sam 20.16-22;

¹⁵În ea se afla un om sărac dar înțelept, care a scăpat cetatea cu înțelepciunea lui. Și nimeni nu se gândise la omul acela sărac.

¹⁶Atunci am zis: "Mai bună este înțelepciunea decât tăria!" Totuși înțelepciunea săracului este disprețuită, și nimeni nu-l ascultă.

Prov 21.22;Prov 24.5;Ecl 7.19;Ecl 9.18;Marc 6.2-3;

¹⁷Cuvintele înțelepților, ascultate în liniște, sunt mai de preț decât strigătele unuia care stăpânește între nebuni.

¹⁸Înțelepciunea este mai de preț decât sculele de război; dar un singur păcătos nimicește mult bine.

Ecl 9.16; Ios 7.1-12;

10

¹Muștele moarte strică și acresc untdelemnul negustorului de unsori; tot așa, puțină nebunie biruie înțelepciunea și slava.

²Inima înțeleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului la stânga lui.

³Și pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipsește mintea, și spune tuturor că este un nebun!

Prov 13.16; Prov 18.2;

⁴Când izbucnește împotriva ta mânia celui ce stăpânește, nu-ți părăsi locul, căci sângele rece te păzește de mari păcate.

Ecl 8.3; 1Sam 25.24; Prov 25.15;

⁵Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca o greșeală, care vine de la cel ce cârmuiește:

⁶nebunia este pusă în dregătorii înalte, iar bogații stau în locuri de jos.

Est 3.1;

⁷Am văzut robi călare, și voievozi mergând pe jos ca niște robi.

Prov 19.10; Prov 30.22;

⁸Cine sapă groapa altuia, cade el în ea, și cine surpă un zid, va fi mușcat de un șarpe.

Ps 7.15; Prov 26.27;

⁹Cine sfărâmă pietre, este rănit de ele, și cine despică lemne este în primejdie.

¹⁰Când se tocește fierul, și rămâne neascuțit, trebuie să-ți îndoiești puterile; de aceea la izbândă ajungi prin înțelepciune.

¹¹Când mușcă șarpele, fiindcă n-a fost vrăjit, vrăjitorul n-are nici un câștig din meșteșugul lui.

Ps 58.4-5; Ier 8.17;

¹²Cuvintele unui înțelept sunt plăcute, dar buzele nebunului îi aduc pieirea.

Prov 10.32; Prov 12.13; Prov 10.14; Prov 18.7;

¹³Cel dintâi cuvânt care-i iese din gură este nebunie, și cel din urmă este o nebunie și mai rea.

¹⁴Nebunul spune o mulțime de vorbe, măcar că omul nu știe ce se va întâmpla, și cine-i va spune ce va fi după el?

Prov 15.2; Ecl 3.22; Ecl 6.12; Ecl 8.7;

¹⁵Truda nebunului obosește pe cel ce nu cunoaște drumul spre cetate.

¹⁶Vai de tine, țară, al cărei împărat este un copil, și ai cărei voievozi benchetuiesc de dimineață!

Isa 3.4-12; Isa 5.11;

¹⁷Ferice de tine țară, al cărei împărat este de neam mare, și ai cărei voievozi mănâncă la vremea potrivită, ca să-și întărească puterile, nu ca să se dedea la beție!

Prov 31.4;

¹⁸Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda, și când se lenevesc mâinile, plouă în casă.

¹⁹Ospețele se fac pentru petrecere, vinul înveselește viața, iar argintul le dă pe toate.

Ps 104.15;

²⁰Nu blestema pe împărat, nici chiar în gând, și nu blestema pe cel bogat în odaia în care te culci; căci s-ar putea întâmpla ca pasărea cerului să-ți ducă vorba, și un sol înaripat să-ți dea pe față vorbele.

Ex 22.28; Fapt 23.5;

11

¹Aruncă-ți pâinea pe ape, și după multă vreme o vei găsi iarăși!

Isa 32.20; Deut 15.10; Prov 19.17; Mat 10.42; 2Cor 9.8; Gal 6.9-10; Evr 6.10;

²Împarte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste pământ.

Ps 112.9;Luc 6.30;1Tim 6.18-19;Mic 5.5;Efes 5.16;

³Când se umplu norii de ploaie, o varsă pe pământ. Ori încotro ar cădea copacul, fie spre miazăzi, fie spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămâne.

⁴Cine se uită după vânt, nu va semăna, și cine se uită după nori, nu va secera.

⁵Cum nu știi care este calea vântului, nici cum se fac oasele în pântecul femeii însărcinate, tot așa nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate.

Ioan 3.8;Ps 139.14-15;

⁶Dimineța, seamănă-ți sămânța, și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.

⁷Dulce este lumina și o plăcere pentru ochi să vadă soarele.

Ecl 7.11;

⁸Deci, dacă un om trăiește mulți ani, să se bucure, în toți anii aceștia, și să se gândească ce multe vor fi zilele de întuneric. Tot ce va veni este deșertăciune.

⁹Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată.

Num 15.39;Ecl 12.14;Rom 2.6-11;

¹⁰Gonește orice necaz din inima ta, și depărtează răul din trupul tău; căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare.

2Cor 7.1;2Tim 2.22;Ps 39.5;

12

¹Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii, când vei zice: "Nu găsesc nici o plăcere în ei";

Prov 22.6;Plân 3.27;2Sam 19.35;

²până nu se întunecă soarele, și lumina, luna și stelele, și până nu se întorc norii îndată după ploaie;

³până nu încep să tremure paznicii casei (mâinile), și să se încovoie cele tari (picioarele); până nu se opresc cei ce macină (dinții), căci s-au împuținat; până nu se întunecă cei ce se uită pe ferestre (ochii);

⁴până nu se închid cele două uși dinspre uliță (buzele), când uruitul morii slăbește, te scoli la ciripitul unei păsări, glasul tuturor cântărețelor se aude înăbușit,

2Sam 19.35;

⁵te temi de orice înălțime, și te sperii pe drum; până nu înflorește migdalul cu peri albi, și de abia se târăște lăcusta, până nu-ți trec poftete, căci omul merge spre casa lui cea veșnică, și bocitorii cutreieră ulițele;

lov 17.13;ler 9.17;

⁶până nu se rupe funia de argint, până nu se sfărâmă vasul de aur, până nu se sparge găleata la izvor, și până nu se strică roata de la fântână;

⁷până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat.

Gen 3.19;lov 34.15;Ps 90.3;Ecl 3.21;Num 16.22;Num 27.16;lov 34.14;Isa 57.16;Zah 12.1;

⁸O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul; totul este deșertăciune.

Ps 62.9;Ecl 1.2;

⁹Pe lângă că Eclesiastul a fost înțelept, el a mai învățat și știința pe popor, a cercetat, a adâncit și a întocmit un mare număr de zicători.

1împ 4.32;

¹⁰Eclesiastul a căutat să afle cuvinte plăcute, și să scrie întocmai cuvintele adevărului.

¹¹Cuvintele înțelepților sunt ca niște bolduri; și, strânse la un loc, sunt ca niște cuie bătute, date de un singur stăpân.

¹²Încolo, fiule, ia învățătură din aceste lucruri; dacă ai voi să faci o mulțime de cărți, să știi că n-ai mai isprăvi, și multă învățătură obosește trupul.

Ecl 1.18;

¹³Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

Deut 6.2;Deut 10.12;

¹⁴Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Ecl 11.9;Mat 12.36;Fapt 17.30-31;Rom 2.16;Rom 14.10-12;1Cor 4.5;2Cor 5.10;

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

(Romani 8.38, 39. 2 Corinteni 11.2, 3. Pildele 1.17.)

1

¹Cântarea cântărilor, făcută de Solomon.

1Împ 4.32;

²Să mă sărute cu sărutările gurii lui! Căci toate dezmiertările tale sunt mai bune decât vinul,

Cânt 4.10;

³mirodeniile tale au un miros plăcut. Numele tău este ca o mireasmă vărsată. De aceea te iubesc pe tine fetele!

⁴Trage-mă după tine! Și haidem să alergăm! Împăratul mă duce în odăile lui... Ne vom înveseli și ne vom bucura de tine; vom lăuda dezmiertările tale mai mult decât vinul! Pe drept ești iubit.

Osea 11.4;Ioan 6.44;Ioan 12.32;Filip 3.12-14;Ps 45.14-15;Ioan 14.2;Efes 2.6;

⁵Sunt neagră, dar sunt frumoasă, fiice ale Ierusalimului, cum sunt corturile Chedarului, și cum sunt covoarele lui Solomon.

⁶Nu vă uitați că sunt așa de negricioasă, căci m-a ars (Sau: m-a privit.) soarele. Fiii mamei mele s-au mâniat pe mine, și m-au pus păzitoare la vii. Dar via frumuseții mele n-am păzit-o.

⁷Spune-mi tu, pe care te iubește inima mea, unde îți paști oile, unde te odihnești la amiază? Căci de ce să umblu ca o rătăcită pe la turmele tovarășilor tăi? -

⁸Dacă nu știi, o tu, cea mai frumoasă dintre femei, ieși pe urmele oilor, și paște-ți iezii lângă colibeale păstorilor.

Cânt 5.9;Cânt 6.1;

⁹Cu iapa înhămată la carele lui Faraon, te asemăn eu pe tine, scumpa mea.

Cânt 2.2-13;Cânt 4.1-7;Cânt 5.2;Cânt 6.4;Ioan 15.14-15;2Cron 1.16-17;

¹⁰Ce frumoși îți sunt obraji în mijlocul lăntișoarelor de la gât, și ce frumos îți este gâtul în mijlocul șirurilor de mărgăritare!

Ezec 16.11-13;

¹¹Îți vom face deci lăntișoare de aur, cu stropituri de argint. -

¹²Cât stă împăratul la masa lui, nardul meu își răspândește mirosul.

¹³Preaiubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir, care se odihnește între țâțele mele.

¹⁴Preaiubitul meu este pentru mine un strugure de măliniță, din viile din En-Ghedi. -

¹⁵Ce frumoasă ești, iubito, uite ce frumoasă ești, cu ochii tăi de porumbiță! -

Cânt 4.1;Cânt 5.12;

¹⁶Ce frumos ești, preaiubitule, ce plăcut ești! Verdeța este patul nostru! -

¹⁷Cedrii sunt grinzile caselor noastre, și chiparoșii sunt pardoselele noastre. -

2

¹Eu sunt un trandafir din Saron, un crin din văi. -

²Ca un crin în mijlocul spinilor, așa este iubita mea între fete. -

³Ca un măr între copacii pădurii, așa este preaiubitul meu între tineri. Cu așa drag stau la umbra lui, și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele.

Apoc 22.1-2;

⁴El m-a dus în casa de ospăț, și dragostea era steagul fluturat peste mine.

⁵Întăriți-mă cu turte de struguri, înviorați-mă cu mere, căci sunt bolnavă de dragostea lui.

⁶Să-și pună mâna stângă sub capul meu, și să mă îmbrățișeze cu dreapta lui! -

Cânt 8.3;

⁷Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaițele de pe câmp: nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea! -

Cânt 3.5;Cânt 8.4;

⁸Aud glasul preaiubitului meu! Iată-l că vine, sărind peste munți, săltând pe dealuri.

⁹Preaiubitul meu seamănă cu o căprioară, sau cu puiul de cerboaică. Iată-l că este după zidul nostru, se uită pe fereastră, privește printre zăbrele.

Cânt 2.17;

¹⁰Preaiubitul meu vorbește și-mi zice: Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!

Cânt 2.13;

¹¹Căci iată că a trecut iarna; a încetat ploaia, și s-a dus.

¹²Se arată florile pe câmp, a venit vremea cântării, și se aude glasul turturicii în câmpiile noastre.

¹³Se pârguiesc roadele în smochin, și viile înflorite își răspândesc mirosul. Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso.

Cânt 2.10;

¹⁴Porumbiță din crăpăturile stâncii, ascunsă în scobiturile prăpăstiilor, arată-mi fața ta, și fă-mă să-ți aud glasul! Căci glasul tău este dulce, și fața ta plăcută.

Cânt 8.13;

¹⁵Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, care strică viile; căci viile noastre sunt în floare.

Ps 80.13;Ezec 13.4;Luc 13.32;

¹⁶Preaiubitul meu este al meu, și eu sunt a lui; el își paște turma între crini.

Cânt 6.3;Cânt 7.10;

¹⁷Până la răcoarea zilei, și până la lungirea umbrelor, întoarce-te!... Iubitule, sari ca o căprioară sau ca puiul de cerb, peste munții ce ne despart.

Cânt 4.6;Cânt 2.9;Cânt 8.14;

3

¹Am căutat noaptea, în așternutul meu, am căutat pe iubitul inimii mele; l-am căutat, dar nu l-am găsit...

Isa 26.9;

²M-am sculat, atunci, și am cutreierat cetatea, ulițele și piețele; și am căutat pe iubitul inimii mele... L-am căutat, dar nu l-am găsit!

³M-au întâlnit păzitorii care dau ocol cetății; și i-am întrebat: "N-ați văzut pe iubitul inimii mele?"

Cânt 5.7;

⁴Abia trecusem de ei, și am găsit pe iubitul inimii mele. L-am apucat, și nu l-am mai lăsat până nu l-am adus în casa mamei mele, în odaia celei ce m-a zămislit. -

⁵Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaicile de pe câmp, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. -

Cânt 2.7;Cânt 8.4;

⁶Ce se vede suindu-se din pustie, ca niște stâlpi de fum, în mijlocul aburilor de mir și de tămâie, înconjurată de toate miresmele negustorilor de mir? -

Cânt 8.5;

⁷Iată, este patașca lui Solomon, cu șaiszeci de viteji, de jur împrejur, cei mai viteji din Israel.

⁸Toți sunt înarmați cu săbii, și toți sunt deprinși la luptă, fiecare cu sabia la coapsă, ca să n-aibă nimic de temut în timpul nopții.

⁹Împăratul Solomon și-a făcut această patașcă din lemn din Liban.

¹⁰Stâlpii i-a făcut de argint, rezemătoarea de aur, scaunul de purpură; iar mijlocul împodobit cu o țesătură aleasă, lucrată de dragostea fiicelor Ierusalimului.

¹¹leșiți, fetele Sionului, și priviți pe împăratul Solomon, cu cununa cu care l-a încununat mama sa în ziua cununiei lui, în ziua veseliei inimii lui. -

4

¹Ce frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești! Ochii tăi sunt ochi de porumbiță, sub marama ta. Părul tău este ca o turmă de capre, poposită pe coama muntelui Galaad.

Cânt 1.15;Cânt 5.12;Cânt 6.5;

²Dinții tăi sunt ca o turmă de oi tunse, care ies din scaldătoare, toate cu gemeni, și nici una din ele nu este stearpă.

Cânt 6.6;

³Buzele tale sunt ca un fir de cârmâz, și gura ta este drăguță; obrazul tău este ca o jumătate de rodie, sub marama ta.

Cânt 6.7;

⁴Gâtul tău este ca turnul lui David, zidit ca să fie o casă de arme; o mie de scuturi atârână de el, toate scuturi de viteji.

Cânt 7.4;Neem 3.19;

⁵Amândouă fațășele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare, care pasc între crini.

Prov 5.19;Cânt 7.3;

⁶Până se răcorește ziua, și până fug umbrele, voi veni la tine, munte de mir, și la tine, deal de tămâie.

Cânt 2.17;

⁷Ești frumoasă de tot, iubito, și n-ai nici un cusur.

Efes 5.27;

⁸Vino cu mine din Liban, mireaso, vino cu mine din Liban! Privește din vârful muntelui Amana, din vârful muntelui Senir și Hermon, din vizuinile leilor, din munții pardoșilor!

Deut 3.9;

⁹Mi-ai răpit inima, soro, mireaso, mi-ai răpit inima numai cu o privire, numai cu unul din lăntișoarele de la gâtul tău!

¹⁰Ce lipici în dezmierdările tale, soro, mireaso! Dezmierdările tale prețuiesc mai mult decât vinul, și miresmele tale sunt mai plăcute decât toate miroznel!

Cânt 1.2;

¹¹Miere picură din buzele tale, mireaso, miere și lapte se află sub limba ta, și mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.

Prov 24.13-14;Cânt 5.1;Gen 27.27;Osea 14.6-7;

¹²Ești o grădină închisă, soro, mireaso, un izvor închis, o fântână pecetluită.

¹³Odraslele tale sunt o grădină de rodii, cu cele mai alese roade, mălini negri și nard;

¹⁴nard și șofran, trestie mirositoare și scorțișoară, cu tot felul de tufari de tămâie, smirnă și aloe, cu cele mai alese miresme.

¹⁵O fântână din grădini, un izvor de ape vii, ce curge din Liban.

Ioan 4.10;Ioan 7.38;

¹⁶Scoală-te, crivățule! Vino, vântule de miazăzi! Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! - Să intre iubitul meu în grădina lui, și să mănânce din roadele ei alese! -

Cânt 5.1;

5

¹Eu intru în grădina mea, soro, mireaso, îmi culeg smirna cu miresmele mele, îmi mănânc fagurul de miere cu mierea mea, îmi beau vinul cu laptele meu... - Mâncați, prieteni, beți și îmbătați-vă de dragoste! -

Cânt 4.16;Cânt 4.11;Luc 15.7-10;Ioan 3.29;Ioan 15.14;

²Adormisem, dar inima îmi veghea... Este glasul preaiubitului meu, care bate: "Deschide-mi, soro, scumpo, porumbițo, neprihănit! Căci capul îmi este plin de rouă, cârlionții îmi sunt plini de picurii nopții." -

Apoc 3.20;

³"Mi-am scos haina, cum să mă îmbrac iarăși? Mi-am spălat picioarele: cum să le murdăresc iarăși?

⁴Dar iubitul meu a vârât mâna pe gaura zăvorului, și mi-a fost milă de el atunci.

⁵M-am sculat să deschid iubitului meu, în timp ce de pe mâinile mele picura smirnă, și de pe degetele mele picura cea mai aleasă smirnă pe mânerul zăvorului.

⁶Am deschis iubitului meu; dar iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut. Înnebuneam, când îmi vorbea. L-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am strigat, dar nu mi-a răspuns.

Cânt 3.1;

⁷Păzitorii care dau ocol cetății m-au întâlnit; m-au bătut, m-au rănit; mi-au luat marama străjerii de pe ziduri.

Cânt 3.3;

⁸Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste! -

⁹Ce are iubitul tău mai mult decât altul, o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa de fierbinte? -

¹⁰Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii.

¹¹Capul lui este o cunună de aur curat, pletele lui ca niște valuri, sunt negre cum e corbul.

¹²Ochii lui sunt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor, scăldați în lapte, și odihnindu-se în fața lui plină.

Cânt 1.8;

¹³Obrajii lui sunt ca niște straturi de miresme, în care cresc saduri mirositoare; buzele lui sunt niște crini, din care curge cea mai aleasă smirnă.

Cânt 1.15;Cânt 4.1;

¹⁴Mâinile lui sunt niște inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit; trupul lui este un chip de fildeș lustruit, acoperit cu pietre de safir;

¹⁵picioarele lui sunt niște stâlpi de marmură albă, așezați pe niște temelii de aur curat. Înfațișarea lui este ca Libanul, pare un tânăr ales ca cedrii.

¹⁶Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! -

¹Unde s-a dus iubitul tău, cea mai frumoasă dintre femei? Încotro a apucat iubitul tău, ca să-l căutăm și noi împreună cu tine? -

Cânt 1.8;

²Iubitul meu s-a pogorât la grădina lui, la stratul de miresme, ca să-și pască turma în grădini, și să culeagă crini.

³Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu; el își paște turma între crini. -

Cânt 2.16;Cânt 7.10;

⁴Frumoasă ești, iubito, ca Tirța, plăcută ca Ierusalimul, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor.

Cânt 6.10;

⁵Întoarce-ți ochii de la mine, căci mă tulbură. Perii tăi sunt ca o turmă de capre, care poposesc pe coama Galaadului.

Cânt 4.1;

⁶Dinții tăi sunt ca o turmă de oi, care ies din scaldătoare, toate cu gemeni, și nici una din ele nu este stearpă.

Cânt 4.2;

⁷Obrazul tău este ca o jumătate de rodie, sub marama ta...

Cânt 4.3;

⁸Am șaizeci de împărătese, optzeci de țitoare, și fete fără număr,

⁹dar numai una singură este porumbița mea, neprihănită mea; ea este singură la mama sa, cea mai aleasă a celei ce a născut-o. Fetele o văd, și o numesc fericită; împărătesele și țitoarele de asemenea o laudă. -

¹⁰"Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor?" -

Cânt 6.4;

¹¹M-am pogorât în grădina cu nuci, să văd verdeața din vale, să văd dacă a înmugurit via, și dacă au înflorit rodiile.

Cânt 7.12;

¹²Dar fără să bag de seamă, dorința mea m-a dus la carele poporului unui om ales. -

**¹³Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim. -
Ce aveți voi să vă uitați la Sulamita ca la niște fete ce joacă în cor?
(Evreiește: din Mahanaim)**

Gen 32.2;

7

¹Ce frumoase îți sunt picioarele în încălțăminte ta, fată de domn! Marginile rotunde ale coapsei tale sunt ca niște lăntișoare de pus la gât, lucrate de mâinile unui meșter iscusit.

Ps 44.13;

²Pântecul tău este un pahar rotund, de unde nu lipsește vinul mirositor; trupul tău este un snop de grâu, încins cu crini.

³Amândouă țâțele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare.

Cânt 4.5;

⁴Gâtul tău este ca un turn de fildeș; ochii tăi sunt ca iazurile Hesbonului, de lângă poarta Bat-Rabim; nasul tău este ca turnul Libanului, care privește spre Damasc.

Cânt 4.4;

⁵Capul tău este cum e Carmelul, și părul capului tău este ca purpura împărătească: până și un împărat ar fi înlănțuit de pletele tale!...

⁶Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu, iubito, în mijlocul desfătărilor!

⁷Statura ta este ca finicul, și țâțele tale ca niște struguri.

⁸Îmi zic: "Mă voi sui în finic, și-i voi apuca crăcile!" Atunci țâțele tale vor fi ca strugurii din vie, mirosul suflării tale ca al merelor.

⁹Și gura ta toarnă un vin ales, care curge lin ca răspuns la dezmierdările mele, și alunecă pe buzele noastre când adormim!

Cânt 2.16;Cânt 6.3;

¹⁰Eu sunt a iubitului meu, și el dorește de mine.

Ps 45.11;

¹¹Vino, iubitele, haidem să ieșim pe câmp, să rămânem noaptea în sate!

¹²Dis-de-dimineată ne vom duce la vii, să vedem dacă a înmugurit via, dacă s-a deschis floarea, și dacă au înflorit rodiile. Acolo îți voi da dragostea mea.

Cânt 6.11;

¹³Mandragorele își răspândesc mirosul, și deasupra ușii avem tot felul de roade bune, noi și vechi, pe care, pentru tine, iubitele, le-am păstrat.

Gen 30.14;Mat 13.52;

8

¹O! de ai fi fratele meu, care a sub la țâțele mamei mele! Când te-aș întâlni în uliță, te-aș săruta, și nimeni nu m-ar ține de rău.

²Te-aș lua și te-aș aduce la casa mamei mele; ea m-ar învăța să-ți dau să bei vin mirositor, must din rodiile mele.

Prov 9.2;

³Mâna lui cea stângă să fie sub capul meu, și dreapta lui să mă îmbrățișeze!
-

Cânt 2.6;

⁴Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. -

Cânt 2.7;Cânt 3.5;

⁵Cine este aceea, care se suie din pustie, rezemată de iubitul ei și zicând: "Te-am trezit sub măr; acolo te-a născut mama ta, acolo te-a născut și te-a făcut ea." -

Cânt 3.6;

⁶Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău; căci dragostea este tare ca moartea, și gelozia este neînduplecată ca locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacăra a Domnului.

Isa 49.16;Ier 22.24;Hag 2.23;

⁷Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și râurile n-ar putea s-o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n-ar avea decât dispreț.

Prov 6.35;

⁸Avem o soră micuță, care n-are încă țâțe. Ce vom face cu sora noastră în ziua când îi vor veni pețitorii?

Ezec 23.33;

⁹Dacă este zid, vom zidi niște zimți de argint pe ea; dar dacă este ușă, o vom închide cu o scândură de cedru. -

¹⁰Eu sunt un zid, și țâțele mele sunt ca niște turnuri; în ochii lui am fost ca una care a găsit pace.

¹¹Solomon avea o vie la Baal-Hamon; a închiriat-o unor păzitori; și fiecare trebuia să aducă pentru rodul ei o mie de sicli de argint.

Mat 21.33;

¹²Via mea, care este a mea, o păstrez eu. Ține-ți, Solomoane, cei o mie de sicli, și două sute fie celor ce păzesc rodul! -

¹³Tu, care locuiești în grădini, niște prieteni își pleacă urechea la glasul tău: binevoiește și fă-mă să-l aud! -

Cânt 2.14;

¹⁴Vino repede, iubitele, ca o căprioară sau ca puiul de cerb pe munții plini de mirozne!

Apoc 22.17-20;Cânt 2.17;

ISAIA

(Ieremia 25.4-6. 1Petru 1.10, 11, 15, 16. Apocalipsa 15.3.)

1

Necredința și pedeapsa lui Israel.

¹Prorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, despre Iuda și Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda.

Num 12.6;

²Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: "Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea.

Deut 32.1; Ier 2.12; Ier 6.19; Ier 22.29; Ezec 36.4; Mic 1.2; Mic 6.1-2; Isa 5.1-2;

³Boul își cunoaște stăpânul, și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său: dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine."

Ier 8.7; Ier 9.3-6; Isa 5.12;

⁴Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămânță de nelegiuți, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatele...

Isa 57.3-4; Mat 3.7;

⁵Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav, și toată inima suferă de moarte!

Isa 9.13; Ier 2.30; Ier 5.3;

⁶Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vânătăi și carne vie, ne stoarse, ne legate, și ne alinate cu untdelemn:

Ier 8.22;

⁷Țara vă este pustiiată, cetățile vă sunt arse de foc, străinii vă mănâncă ogoarele sub ochii voștri, pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici.

Deut 28.51-52;

⁸Și fiica Sionului a rămas ca o colibă în vie, ca o covercă într-un câmp de castraveți, ca o cetate împresurată.

Iov 27.18; Plân 2.6; Ier 4.17;

⁹De nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o mică rămășiță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora.

Plân 3.22; Rom 9.29; Gen 19.24;

Nu jertfe și sărbători.

¹⁰Ascultați cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei!

Deut 32.32; Ezec 16.46;

11"Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.

1Sam 15.22;Ps 50.8-9;Ps 51.16;Prov 15.8;Prov 21.27;Isa 66.3;Ier 6.20;Ier 7.21;Amos 5.21-22;Mic 6.7;

12Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile?

Ex 23.17;Ex 34.23;

13Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea!

Mat 15.9;Ioel 1.14;Ioel 2.15;

14Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi.

Num 28.11;Lev 23.2;Plân 2.6;Isa 43.24;

15Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi; și oricât de mult v-ați ruga, n-ascult: căci mâinile vă sunt pline de sânge!"

Iov 27.9;Ps 134.2;Prov 1.28;Isa 59.2;Ier 14.12;Mic 3.4;Ps 66.18;1Tim 2.8;Isa 59.3;

Îndemn la pocăință.

16"Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul!

Ier 4.14;Ps 34.14;Ps 37.27;Amos 5.15;Rom 12.9;1Pet 3.11;

17Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!" -

Ier 22.3-16;Mic 6.8;Zah 7.9;Zah 8.16;

18"Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.

Isa 43.26;Mic 6.2;Ps 51.7;Apoc 7.14;

19De veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării;

20dar de nu veți voi și nu veți asculta, de sabie veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit."

Num 23.19;Tit 1.2;

²¹Vai, cetatea aceea credincioasă, cum a ajuns o curvă! Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea, și acum e plină de ucigași!

Ier 2.20-21;

²²Argintul tău s-a prefăcut în zgură, și vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă.

Ier 6.28-30;Ezec 22.18-19;

²³Mai marii tăi sunt răzvrățiți și părtași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată; orfanului nu-i fac dreptate, și pricina văduvei n-ajunge până la ei.

Osea 9.15;Prov 29.24;Ier 22.17;Ezec 22.12;Osea 4.18;Mic 3.11;Mic 7.3;Ier 5.28;Zah 7.10;

²⁴De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, Puternicul lui Israel: "Ah! Voi cere socoteala potrivnicilor Mei, și Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei.

Deut 28.63;Ezec 5.13;

²⁵Îmi voi întinde mâna împotriva ta, îți voi topi zgura, cum o topește leșia, toate particulele de plumb le voi depărta din tine.

Ier 6.29;Ier 9.7;Mal 3.3;

²⁶Voi face iarăși pe judecătorii tăi ca odinioară, și pe sfetnicii tăi ca la început. După aceea, vei fi numită cetatea neprihănită, cetatea credincioasă."

Ier 33.7;Zah 8.3;

²⁷Sionul va fi mântuit prin judecată, și cei ce se vor întoarce la Dumnezeu în el, vor fi mântuiți prin dreptate.

²⁸Dar pieirea va atinge pe toți cei răzvrățiți și păcătoși, și cei ce părăsesc pe Domnul vor pieri.

Iov 31.3;Ps 1.6;Ps 5.6;Ps 73.27;Ps 92.9;Ps 104.35;

²⁹Vă va fi rușine de terebinții în care găseați plăcere, și veți roși din pricina grădinilor în care vă desfățați;

Isa 57.5;Isa 65.3;Isa 66.17;

³⁰căci veți fi ca un terebint cu frunzele ofilite, ca o grădină care n-are apă.

³¹Omul tare va fi ca un câlț, și lucrarea lui ca o scânteie; amândoi vor arde împreună, și nimeni nu-i va stinge.

Ezec 32.21;Isa 43.17;

2

¹Prorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului.

²Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el.

Mic 4.1;Gen 49.1;Ier 23.20;Ps 68.15-16;Ps 72.8;Isa 27.13;

³Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: "Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui." Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului.

Ier 31.6;Ier 50.5;Zah 8.21-23;Luc 24.47;

⁴El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulitele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul.

Ps 46.9;Osea 2.18;Zah 9.10;Ps 72.3-7;

⁵"Veniți, casă a lui Iacov, să umblăm în lumina Domnului!"

Efes 5.8;

⁶Căci ai părăsit pe poporul Tău, pe casa lui Iacov, pentru că sunt plini de idoli Răsăritului, și dedați la vrăjitorie ca Filistenii, și se unesc cu fiii străinilor.

Num 23.7;Deut 18.14;Ps 106.35;Ier 10.2;

⁷Țara lor este plină de argint și de aur, și comorile lor n-au sfârșit; țara este plină de cai, și carele lor sunt fără număr.

Deut 17.16-17;

⁸Dar țara lor este plină și de idoli, căci se închină înaintea lucrării mâinilor lor, înaintea lucrurilor făcute de degetele lor.

Ier 2.28;

⁹De aceea cei mici vor fi coborâți, și cei mari vor fi smeriți: nu-i vei ierta.

¹⁰"Intră în stânci, și ascunde-te în țărână, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui!"

Isa 2.19-21; Apoc 6.15;

¹¹Omul va trebui să-și plece în jos privirea semeață și îngâmfwarea lui va fi smerită: numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.

Isa 2.17; Isa 5.15-16; Isa 13.11; Isa 4.1; Isa 11.10-11; Isa 12.1-4; Isa 24.21; Isa 25.9; Isa 26.1; Isa 27.1-2; Isa 27.12-13; Isa 28.5; Isa 29.18; Isa 30.23; Isa 52.6; Ier 30.7-8; Ezec 38.14-19; Ezec 39.11-22; Osea 2.16-21; Ioel 3.18; Amos 9.11; Obad 8; Mic 4.6; Mic 5.10; Mic 7.11-12; Tef 3.11-16; Zah 9.16;

¹²Căci este o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mândru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat:

¹³împotriva tuturor cedrilor înalți și falnici ai Libanului, și împotriva tuturor stejarilor Basanului;

Isa 14.8; Isa 37.24; Ezec 31.3; Zah 11.1-2;

¹⁴împotriva tuturor munților înalți, și împotriva tuturor dealurilor falnice;

Isa 30.25;

¹⁵împotriva tuturor turnurilor înalte, și împotriva tuturor zidurilor întărite;

1Împ 10.22;

¹⁶împotriva tuturor corăbiilor din Tarsis, și împotriva tuturor lucrurilor plăcute la vedere.

¹⁷Mândria omului va fi smerită, și trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.

Isa 2.11; Isa 2.11;

¹⁸Toți idolii vor pieri.

¹⁹Oamenii vor intra în peșterile stâncilor și în crăpăturile pământului, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, când Se va scula să îngrozească pământul.

Isa 2.10; Osea 10.8; Luc 23.30; Apoc 6.16; Apoc 9.6; 2Tes 1.9; Isa 30.32; Hag 2.6-21; Evr 12.26;

²⁰În ziua aceea, oamenii își vor arunca idolii de argint și idolii de aur pe care și-i făcuseră, ca să se închine la ei, îi vor arunca la șobolani și la lilieci;

Isa 30.22; Isa 31.7;

21 și vor intra în găurile stâncilor, și în crăpăturile pietrelor, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, când Se va scula să îngrozească pământul.

Isa 2.19;Isa 2.10-19;

22 Nu vă mai încredeți dar în om, în ale cărui nări nu este decât suflare: căci ce preț are el?

Ps 146.3;Ier 17.5;Iov 27.3;

3

1 Domnul, Dumnezeuul oștirilor, va lua din Ierusalim și din Iuda orice sprijin și orice mijloc de trai, orice izvor de pâine, și orice izvor de apă,

Ier 37.21;Ier 38.9;Lev 26.26;

2 pe viteaz și pe omul de război, pe judecător și pe prooroc, pe ghicitor și pe bătrân,

2Împ 24.4;

3 pe căpetenia peste cincizeci și pe dregător, pe sfetnic, pe meșteșugarul ales și pe vrăjitorul iscusit.

4 "Le voi da băieți drept căpetenii, - zice Domnul, - și niște copii vor stăpâni peste ei."

Ecl 10.16;

5 Oamenii se vor asupri unii pe alții, unul va apăsa pe celălalt, fiecare pe aproapele lui, tânărul va lovi pe cel bătrân, și omul de nimic pe cel pus în cinste.

6 Vor merge până acolo încât unul va apuca pe fratele său în casa părintească, și-i va zice: "Tu ai o haină, fii căpetenia noastră! la dărâmurile acestea sub mâna ta!"

7 Dar în aceeași zi el va răspunde: "Nu pot să fiu doctor, căci în casa mea nu este nici pâine nici haină: nu mă puneți căpetenie peste popor."

8 Se clatină Ierusalimul, se prăbușește Iuda, pentru că vorbele și faptele lor sunt îndreptate împotriva Domnului, înfruntând privirile Lui mărețe.

Mic 3.12;

⁹Înfățișarea feței lor mărturisește împotriva lor, și, ca Sodomiții, își dau pe față nelegiuirea, fără s-o ascundă. Vai de sufletul lor, căci își pregătesc rele!

Gen 13.13; Gen 18.20-21; Gen 19.5;

¹⁰Bine de cel neprihănit! Lui îi va merge bine, căci se va bucura de rodul faptelor lui.

Ecl 8.12; Ps 128.2;

¹¹Vai de cel rău! Lui îi va merge rău, căci va culege rodul faptelor lui.

Ps 11.6; Ecl 8.13;

¹²Poporul meu este asuprit de niște copii, și-l stăpânesc niște femei! Poporul meu, cărmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!

Isa 3.4; Isa 9.16;

¹³Domnul Se înfățișează la judecată, stă în picioare ca să judece popoarele.

Mic 6.2;

¹⁴Domnul intră la judecată cu bătrânii poporului Său și cu mai marii lui: "Voi ați mâncat via! Prada luată de la sărac este în casele voastre!"

Isa 5.7; Mat 21.33;

¹⁵Cu ce drept călcați voi în picioare pe poporul Meu, și apăsați pe săraci?" zice Domnul, Dumnezeul oștirilor.

Isa 58.4; Mic 3.2-3;

¹⁶Domnul zice: "Pentru că fiicele Sionului sunt mândre, și umblă cu gâtul întins și cu priviri pofticioase, pentru că pășesc mărunțel, și zornăiesc cu verigile de la picior, -

¹⁷Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descoperi rușinea".

Deut 28.27; Isa 47.2-3; Ier 13.22; Nah 3.5;

¹⁸În ziua aceea, Domnul va scoate verigile care le slujesc ca podoabă la picioare, și sorișorii și lunișoarele,

Jud 8.21;

¹⁹cerceii, brățelele și mahramele;

²⁰legăturile de pe cap, lăncișoarele de la picioare și brăurile, cutiile cu mirosoare și băierile descântate;

²¹inelele și verigele de la nas;

²²hainele de sărbătoare și cămășile cele largi, mantiile și pungile;

²³oglinzile și cămășile subțiri, turbanele și mahramele ușoare.

²⁴Și atunci în loc de miros plăcut va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încrețit, un cap pleșuv, în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumusețe.

Isa 22.12; Mic 1.16;

²⁵Bărbații tăi vor cădea uciși de sabie și vitejii tăi în luptă.

²⁶Porțile fiicei Sionului vor geme și se vor jeli; și ea va ședea despuiată pe pământ.

Ier 14.2; Plân 1.4; Plân 2.10;

4

¹Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor zice: "Vom mânca pâinea noastră înșine, și ne vom îmbrăca în hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia ocară de peste noi!"

Isa 2.11-17; 2Tes 3.12; Luc 1.25;

Proslăvirea Sionului.

²În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel.

Ier 23.5; Zah 3.8; Zah 6.12;

³Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi "sfânt", oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim.

Isa 60.21; Filp 4.3; Apoc 3.5;

⁴După ce va spăla Domnul murdăriile fiicelor Sionului, și va curăți Ierusalimul de vinovăția de sânge din mijlocul lui, cu duhul judecării și cu duhul nimicirii,

Mal 3.2-3;

⁵Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost,

Ex 13.21;Zah 2.5;

⁶o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei, și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.

Isa 25.4;

5

Via Domnului.

¹Voi cânta Preaiubitului meu, cântarea Preaiubitului meu despre via Lui. Preaiubitul meu avea o vie, pe o câmpie foarte mănoasă.

Ps 80.8;Cânt 8.12;Isa 27.2;Ier 2.21;Mat 21.33;Marc 12.1;Luc 20.9;

²I-a săpat pământul, l-a curățit de pietre, și a sădit în el vițele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei, și a săpat și un teasc, apoi trăgea nădejde că are să-l facă struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici.

Deut 32.6;Isa Cap 1,2,3;

³"Acum dar, - zice Domnul - locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați voi între Mine și via Mea!

Rom 3.4;

⁴Ce aș mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?

⁵Vă voi spune însă acum, ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca să fie păscută de vite; îi voi surpa zidul, ca să fie călcată în picioare;

Ps 80.12;

⁶o voi pustii; nu va mai fi curățită, nici săpată, spini și mărcini vor crește în ea! Voi porunci și norilor, să nu mai ploaie peste ea."

⁷Via Domnului oștirilor este casa lui Israel, și bărbații lui Iuda sunt vița pe care o iubea. El se aștepta la judecată, și când colo, iată sânge vărsat! - Se aștepta la dreptate, și când colo, iată strigăte de apăsare!

⁸Vai de cei ce înșiră casă lângă casă și lipesc ogor lângă ogor, până nu mai rămâne loc, și locuiesc în mijlocul țării!

Mic 2.2;

⁹Iată ce mi-a descoperit Domnul oștirilor: "Hotărât, aceste case multe vor fi pustiite, aceste case mari și frumoase nu vor mai fi locuite.

Isa 22.14;

¹⁰Chiar zece pogoane de vie nu vor da decât un bat, și un omer de sămânță nu va da decât o efă.

Ezec 45.11;

¹¹Vai de cei ce dis-de-diminează aleargă după băuturi amețitoare, și șed până târziu noaptea și se înfierbântă de vin!

Prov 23.29-30;Ecl 10.16;Isa 5.22;

¹²Harfa și alăuta, timpana, flautul și vinul le înveselesc ospetele; dar nu iau seama la lucrarea Domnului, și nu văd lucrul mâinilor Lui.

Amos 6.5-6;Iov 34.27;Ps 28.5;

¹³De aceea poporul meu va fi dus pe neașteptate în robie; boierimea lui va muri de foame, și gloata lui se va usca de sete.

Osea 4.6;Isa 1.3;Luc 19.44;

¹⁴De aceea își și deschide locuința morților gura, și își lărgeste peste măsură gâtul, ca să se pogoare în ea măreția și bogăția Sionului, cu toată mulțimea lui gălăgioasă și veselă.

¹⁵Și astfel, cei mici vor fi doborâți, cei mari vor fi smeriți, și privirile trufașe vor fi plecate.

Isa 2.9-17;

¹⁶Dar Domnul oștirilor va fi înălțat prin judecată, și Dumnezeu cel sfânt va fi sfințit prin dreptate.

¹⁷Acolo vor paște mieii ca pe imașul lor, și păstori pribegi vor mânca moșiile prăpădite ale bogaților.

Isa 10.16;

¹⁸Vai de cei ce trag după ei nelegiuirea cu funiile minciunii, și păcatul, cu șleaurile unei căruțe,

¹⁹și zic: "Să-Și grăbească, să-Și facă iute lucrarea, ca s-o vedem! Să vină odată hotărârea Sfântului lui Israel și să se aducă la îndeplinire, ca s-o cunoaștem!"

Isa 69.5;Ier 17.15;Amos 5.18;2Pet 3.3-4;

²⁰Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, care spun că întunericul este lumină, și lumina întuneric, care dau amărăciunea în loc de dulceață, și dulceața în loc de amărăciune!

²¹Vai de cei ce se socotesc înțelepți, și se cred pricepuți!

Prov 3.7;Rom 1.22;Rom 12.16;

²²Vai de cei tari când este vorba de băut vin, și viteji când este vorba de amestecat băuturi tari;

Isa 5.11;

²³care scot cu fața curată pe cel vinovat, pentru mită, și iau drepturile celor nevinovați!

Prov 17.15;Prov 24.24;

²⁴De aceea, cum mistuie o limbă de foc miriștea, și cum arde flacăra iarba uscată, tot așa: ca putregaiul le va fi rădăcina lor, și floarea li se va risipi în vânt ca țărâna, căci au nesocotit legea Domnului oștirilor, și au disprețuit cuvântul Sfântului lui Israel.

Ex 15.7;Iov 18.16;Osea 9.16;Amos 2.9;

²⁵De aceea Se și aprinde Domnul de mânie împotriva poporului Său, Își întinde mâna împotriva lui, și-l lovește de se zguduie munții, și trupurile moarte stau ca noroiul în mijlocul ulițelor. Cu toate acestea, mânia Lui nu se potolește, și mâna Lui este încă întinsă.

2Împ 22.13-17;Ier 4.24;Lev 26.14;Isa 9.12-21;Isa 10.4;

²⁶El ridică un steag popoarelor îndepărtate, și le fluieră de la un capăt al pământului: și iată-le, vin repede și ușor.

Isa 11.12;Isa 7.18;Deut 28.49;Ps 72.8;Mal 1.11;Ioel 2.7;

²⁷Nici unul nu este obosit, nici unul nu șovăie de oboseală, nici unul nu dormitează, nici nu doarme; nici unuia nu i se descinge brâul de la mijloc, nici nu i se rupe cureaua de la încălțăminte.

Dan 5.6;

28 Săgețile lor sunt ascuțite, și toate arcurile încordate; copitele cailor lor parcă sunt cremene, și roțile carelor lor parcă sunt un vârtej.

Ier 5.16;

29 Răcnesc ca niște lei, mugesc ca niște pui de lei; sforăie și apucă prada, o iau cu ei, și nimeni nu vine în ajutor.

30 În ziua aceea, va fi asupra lui Iuda un muget, ca mugetul unei furtuni pe mare; uitându-se la pământ, nu vor vedea decât întuneric și strâmtorare, iar lumina se va întuneca în norii lui."

Isa 8.22; Ier 4.23; Plân 3.2; Ezec 32.7-8;

6

Isaia în slujbă.

1 În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

2Împ 15.7; 1Împ 22.19; Ioan 12.41; Apoc 4.2;

2 Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.

Ezec 1.11;

3 Strigau unul la altul, și ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!"

Apoc 4.8; Ps 72.19;

4 Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum.

Ex 40.34; 1Împ 8.10;

5 Atunci am zis: "Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!"

Ex 4.10; Ex 6.30; Jud 6.22; Jud 13.22; Ier 1.6;

6 Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

Apoc 8.3;

⁷Mi-a atins gura cu el, și a zis: "Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!"

Ier 1.9; Dan 10.16;

⁸Am auzit glasul Domnului, întrebând: "Pe cine să trimit, și cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: "Iată-mă, trimite-mă!"

Gen 1.26; Gen 3.22; Gen 11.7;

⁹El a zis atunci: "Du-te și spune poporului acestuia: "Într-una veți auzi și nu veți înțelege; într-una veți vedea, și nu veți pricepe!"

Isa 43.8; Mat 13.14; Marc 4.12; Luc 8.10; Ioan 12.40; Fapt 28.26; Rom 11.8;

¹⁰Împietrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi, și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii, să n-audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Mine, și să nu fie tămăduit."

Ps 119.70; Isa 63.17; Ier 5.21;

¹¹Și eu am întrebat: "Până când, Doamne?" El a răspuns: "Până când vor rămâne cetățile pustii și lipsite de locuitori; până când nu va mai fi nimeni în case, și țara va fi pustiită de tot;

Mic 3.12;

¹²până va îndepărta Domnul pe oameni, și țara va ajunge o mare pustie.

2Împ 25.21;

¹³Și chiar a zecea parte de va mai rămâne din locuitori, vor fi nimiciți și ei la rândul lor. Dar, după cum terebintul și stejarul își păstrează butucul din rădăcină, când sunt tăiați, tot așa, o sămânță sfântă se va naște iarăși din poporul acesta."

Ezra 9.2; Mal 2.15; Rom 11.5;

7

Prorocia împotriva lui Israel și Asiriei.

¹S-a întâmplat, pe vremea lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, că Rețin, împăratul Siriei, s-a suit cu Pechah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, împotriva Ierusalimului, ca să-l bată; dar n-a putut să-l bată.

2Împ 16.5; 2Cron 28.5-6;

²Când au venit și au spus casei lui David: "Sirienii au tăbărât în Efraim!" a tremurat inima lui Ahaz și inima poporului său, cum se clatină copacii din pădure când bate vântul.

³Atunci Domnul a zis lui Isaia: "Ieși înaintea lui Ahaz, tu și fiul tău Șearlașub, la capătul canalului de apă al iazului de sus, pe drumul care duce la ogorul înălbitorului,

Isa 10.21;2Împ 18.17;Isa 36.2;

⁴și spune-i: "Ia seama și fii liniștit; nu te teme de nimic, și să nu îți se înmoaie inima, din pricina acestor două cozi de tăciuni care fumegă: din pricina mâniei lui Rețin și a Siriei, și din pricina fiului lui Remalia!

⁵Nu te teme că Siria gândește rău împotriva ta, și că Efraim și fiul lui Remalia zic:

⁶"Să ne suim împotriva lui Iuda, să batem cetatea, s-o spargem, și să punem împărat în ea pe fiul lui Tabeel."

⁷Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Așa ceva nu se va întâmpla și nu va avea loc.

Prov 21.30;Isa 8.10;

⁸Căci Damascul va fi capitala Siriei, și Rețin va fi capitala Damascului. Și peste șaiszeci și cinci de ani, Efraim va fi nimicit și nu va mai fi un popor.

2Sam 8.6;

⁹Samaria va fi capitala lui Efraim, și fiul lui Remalia va fi capul Samariei. Dacă nu credeți, nu veți sta în picioare."

2Cron 20.20;

¹⁰Domnul a vorbit din nou lui Ahaz, și i-a zis:

¹¹"Cere un semn de la Domnul, Dumnezeul tău; cere-l, fie în locurile de jos, fie în locurile de sus."

Jud 6.36;Mat 12.38;

¹²Ahaz a răspuns. "Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe Domnul."

¹³Isaia a zis atunci: "Ascultați totuși, casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți răbdarea oamenilor, de mai obosiți și pe a Dumnezeului meu?"

¹⁴De aceea Domnul însuși vă va da un semn: lată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).

Mat 1.23; Luc 1.31-34; Isa 9.6; Isa 8.8;

¹⁵El va mânca smântână și miere, pâănă va ști să lepede răul și să aleagă binele.

¹⁶Dar înainte ca să știe copilul să lepede răul, și să aleagă binele, țara de ai cărei doi împărați te temi tu, va fi pustiită."

Isa 8.4; 2Împ 15.30; 2Împ 16.9;

¹⁷"Domnul va aduce peste tine, peste poporul tău și peste casa tatălui tău, zile cum n-au mai fost niciodată, din ziua când s-a despărțit Efraim de Iuda (adică pe împăratul Asiriei).

2Cron 28.19; 1Împ 12.16;

¹⁸În ziua aceea, Domnul va șuiera muștelor, de la capătul râurilor Egiptului, și albinelor din țara Asiriei;

Isa 5.26;

¹⁹ele vor veni, și se vor așeza toate în vâlcelele pustii, și în crăpăturile stâncilor, pe toate stușișurile, și pe toate imașurile.

Isa 2.19; Ier 16.16;

²⁰În ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici luat cu chirie de dincolo de Râu, și anume cu împăratul Asiriei, capul și părul de pe picioare; ba va rade chiar și barba.

2Împ 16.7-8; 2Cron 28.20-21; Ezech 5.1;

²¹În ziua aceea, fiecare va hrăni numai o juncă și două oi,

²²și vor da un așa belșug de lapte încât vor mânca smântână; căci cu smântână și cu miere se vor hrăni toți cei ce vor rămâne în țară.

²³În ziua aceea, orice loc care va avea o mie de butuci de viță, prețuind o mie de sicli de argint, va fi lăsat pradă mărcinilor și spinilor:

Isa 5.6;

²⁴vor intra acolo cu săgeți și cu arcul, căci toată țara nu va fi decât mărcini și spini.

²⁵Și toți munții lucrați cu cazmaua acum, nu vor mai fi cutreierați, de frica mărcinilor și a spinilor; vor da drumul boiler în ei, și le vor bătători oile.

8

Prăbușirea Siriei și a lui Israel.

¹Domnul mi-a zis: "Ia o tablă mare, și scrie pe ea, așa ca să se înțeleagă: "Grăbește-te de prădează, aruncă-te asupra prăzii."

Isa 30.8; Hab 2.2;

²Am luat cu mine niște martori vrednici de credință: pe preotul Urie, și pe Zaharia, fiul lui Berechia.

2Împ 16.10;

³M-am apropiat de proorociță. Ea a zămislit, și a născut un fiu. Apoi Domnul mi-a zis: "Pune-i numele Maher-Șalal-Haș-Baz." (Grăbește de prădează, aruncă-te asupra prăzii.)

⁴Căci înainte ca să știe copilul să spună: "Tată!" și "mamă!" se vor lua dinaintea împăratului Asiriei bogățiile Damascului și prada Samariei."

Isa 7.16; 2Împ 15.29; 2Împ 16.9; Isa 17.3;

⁵Domnul mi-a vorbit iarăși, și mi-a zis:

⁶"Pentru că poporul acesta a disprețuit apele din Siloe care curg lin, și s-a bucurat de Rețin și de fiul lui Remalia,

Neem 3.15; Ioan 9.7; Isa 7.1-6;

⁷iată, Domnul va trimite împotriva lor apele puternice și mari ale Râului (Euftrat), adică pe împăratul Asiriei cu toată puterea lui; pretutindeni el va ieși din albia lui, și se va vărsa peste malurile lui;

Isa 10.12;

⁸va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli, și va ajunge până la gât. Iar aripile întinse ale oastei lui vor umple întinderea țării tale, Emanuele!"

Isa 30.28; Isa 7.14;

⁹Scoateți strigăte de război cât voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite; luați aminte, toți cei ce locuiți departe! Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobiți.

Ioel 3.11;

¹⁰Faceți la planuri, cât voiți, căci nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărâri cât voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este cu noi (Emanuel)."

Iov 5.12;Isa 7.7;Isa 7.14;Fapt 5.38-39;Rom 8.31;

¹¹Așa mi-a vorbit Domnul, când m-a apucat mâna Lui, și m-a înștiințat să nu umblu pe calea poporului acestuia:

¹²"Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați!

Isa 7.2;1Pet 3.14-15;

¹³Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați."

Num 20.12;Ps 76.7;Luc 12.5;

¹⁴Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stâncă de păcăuire pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului!

Ezec 11.16;Isa 28.16;Luc 2.34;Rom 9.33;1Pet 2.8;

¹⁵Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărâma, vor da în laț și vor fi prinși." -

Mat 21.44;Luc 20.18;Rom 9.32;Rom 11.25;

¹⁶"Învelește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei."

¹⁷Eu nădăduiesc în Domnul, care Își ascunde Fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea.

Isa 54.8;Hab 2.3;Luc 2.25-38;

¹⁸Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul, suntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului.

Evr 2.13;Ps 71.7;Zah 3.8;

¹⁹Dacă vi se zice însă: "Întrebați pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc", răspundeți: "Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii?"

1Sam 28.8;Isa 19.3;Isa 29.4;Ps 106.28;

²⁰La lege și la mărturie!" Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.

Luc 16.29;Mic 3.6;

²¹El va pribegi prin țară, apăsător și flămând, și, când îi va fi foame, se va mânia, și va huli pe împăratul și Dumnezeul lui, apoi fie că va ridica ochii în sus,

Apoc 16.11;

²²fie că se va uita spre pământ, iată, nu va fi decât necaz, negură, nevoie neagră, și se va vedea izgonit în întuneric beznă.

Isa 5.30;Isa 9.1;

9

¹Totuși întunericul nu va împărăți veșnic pe pământul în care acum este necaz. După cum în vremurile trecute a acoperit cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slavă ținutul de lângă mare, țara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor.

Isa 8.22;2Împ 15.29;2Cron 16.4;Lev 26.24;2Împ 17.5-6;1Cron 5.26;

²Poporul, care umbla în întuneric, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină.

Mat 4.16;Efes 5.8-14;

³Tu înmulțești poporul, îi dai mari bucurii; și el se bucură înaintea Ta, cum se bucură la seceriș, cum se înveselește la împărțirea prăzii.

Jud 5.30;

⁴Căci jugul care apăsa asupra lui, toiagul, care-i lovea spinarea, nuiua celui ce-l asuprea, le-ai sfărâmat, ca în ziua lui Madian.

Isa 10.5;Isa 14.5;Jud 7.22;Ps 83.9;Isa 10.26;

⁵Căci orice încălțăminte purtată în învâlmășeala luptei, și orice haină de război tăvălită în sânge, vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc.

Isa 66.15-16;

⁶Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: "Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.

Isa 7.14;Luc 2.11;Ioan 3.16;Mat 28.18;1Cor 15.25;Jud 13.18;Tit 2.13;Efes 2.14;

⁷El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor.

Dan 2.44;Luc 1.32-33;2Împ 19.31;Isa 37.32;

Împotriva lui Israel.

⁸Domnul trimite un cuvânt împotriva lui Iacov: cuvânt care cade asupra lui Israel.

⁹Tot poporul va avea cunoștință de el, Efraim și locuitorii Samariei, care spun cu mândrie și îngâmfare:

¹⁰"Au căzut niște cărămizi, dar vom zidi cu pietre cioplite, au fost tăiați niște smochini din Egipt, dar îi vom înlocui cu cedri."

¹¹De aceea Domnul va ridica împotriva lor pe vrăjmașii lui Rețin, și va stârni pe vrăjmașii lor:

¹²pe Sirieni de la răsărit, pe Filistenii de la apus; și vor mânca pe Israel cu gura plină; cu toate acestea, mânia Lui nu se potolește, și mâna Lui este tot întinsă.

Isa 5.25;Isa 10.4;Ier 4.8;

¹³Căci nici poporul nu se întoarce la Cel ce-l lovește, și nu caută pe Domnul oștirilor.

Ier 5.3;Osea 7.10;

¹⁴De aceea Domnul va smulge din Israel capul și coada, ramura de finic și trestia, într-o singură zi.

Isa 10.17;Apoc 18.8;

¹⁵(Bătrânul și dregătorul sunt capul, și proorocul, care învață pe oameni minciuni, este coada.)

¹⁶Cei ce povățuiesc pe poporul acesta îl duc în rătăcire, și cei ce se lasă povățuiți de ei sunt pierduți.

Isa 3.12;

¹⁷De aceea nici Domnul n-ar putea să se bucure de tinerii lor, nici să aibă milă de orfanii și văduvele lor, căci toți sunt niște nelegiuți și niște răi, și toate gurile lor spun mișelii. Cu toate acestea, mânia Lui nu se potolește, și mâna Lui este tot întinsă.

Ps 147.10-11; Mic 7.2; Isa 9.12-21; Isa 5.25; Isa 10.4;

¹⁸Căci răutatea arde ca un foc, care mănâncă mărcini și spini, aprinde desișul pădurii, din care se înalță stâlpi de fum.

Isa 10.17; Mal 4.1;

¹⁹De mânia Domnului oștirilor, țara parcă ar fi aprinsă, și poporul este ca ars de foc; nimeni nu cruță pe fratele său,

Isa 8.22; Mic 7.2-6;

²⁰fiecare jefuiește în dreapta, și rămâne flămând, mănâncă în stânga, și nu se satură. La urmă își mănâncă fiecare carnea brațului său:

Lev 26.26; Isa 49.26; Ier 19.9;

²¹Manase mănâncă pe Efraim, Efraim pe Manase, și amândoi împreună pe Iuda. Cu toate acestea, mânia Lui nu se potolește, și mâna Lui este tot întinsă.

Isa 9.12-17; Isa 5.25; Isa 10.4;

10

¹Vai de cei ce rostesc hotărâri nelegiuite, și de cei ce scriu porunci nedrepte,

Ps 58.2; Ps 94.20;

²ca să nu facă dreptate săracilor, și să răpească dreptul nenorociților poporului Meu, ca să facă pe văduve prada lor, și să jefuiască pe orfani!

³"Ce veți face voi în ziua pedepsei, și a pieirii, care va veni din depărtare peste voi?" "La cine veți fugi după ajutor, și unde vă veți lăsa bogăția?"

Iov 31.14; Osea 9.7; Luc 19.44;

⁴Unii vor fi îngenuncheați între cei prinși în război, iar alții vor cădea între cei morți. Cu toate acestea, mânia Lui nu se potolește, și mâna Lui tot întinsă este.

Isa 5.25;Isa 9.12-21;

Asirianul smerit. Vremurile lui Mesia.

5"Vai de Asirian - zice Domnul - nuiaua mâniei Mele, care poartă în mână toiagul urgiei Mele!

Ier 51.20;

6I-am dat drumul împotriva unui neam nelegiuit, l-am trimis împotriva unui popor pe care sunt mâniat, ca să-l prade și să-l jefuiască, să-l calce în picioare ca noroiul de pe ulițe.

Isa 9.17;Ier 34.22;

7Dar el nu judecă așa, și nu acesta este gândul inimii lui; ci el nu se gândește decât să nimicească, decât să prăpădească neamurile cu grămada.

Gen 50.20;Mic 4.12;

8Căci el zice: "Nu sunt voievozii mei tot atâția împărați?"

2Împ 18.24;2Împ 19.10;

9"Nu s-a întâmplat cu Calno la fel ca și cu Carchemișul?" "Nu s-a întâmplat cu Hamatul ca și cu Arpadul?" "Nu s-a întâmplat Samariei la fel ca Damascului?"

Amos 6.2;2Cron 35.20;2Împ 16.9;

10"După cum mâna mea a pus stăpânire pe împărățiile idolilor, (unde erau mai multe icoane decât la Ierusalim și în Samaria),

11cum am făcut Samariei și idolilor ei, nu voi face și Ierusalimului și icoanelor lui?"

12Dar, după ce Domnul Își va împlini toată lucrarea Lui pe muntele Sionului și la Ierusalim, voi pedepsi - zice Domnul - pe împăratul Asiriei pentru rodul inimii lui îngâmfate, și pentru trufia privirilor lui semețe,

2Împ 19.31;Ier 50.18;

13căci el a zis: "Prin puterea mâinii mele am făcut aceste lucruri, și prin înțelepciunea mea, - căci sunt priceput; am împins înapoi hotarele popoarelor, și le-am jefuit vistieriile, și, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce se așezau pe scaunele lor de domnie;

Isa 37.24;Ezec 28.4;Dan 4.30;

14 am pus mâna pe bogățiile popoarelor, ca pe un cuib, și, cum se strâng niște ouă părăsite, așa am strâns eu tot pământul: nici unul n-a mișcat vreo aripă, nici n-a deschis ciocul, ca să ciripească. -

lov 31.25;

15 "Se fălește oare securea împotriva celui ce se slujește de ea?" "Sau se mândrește ferestrăul față de cel ce-l mânuiește?" "Ca și cum nuiăua ar mișca pe cel ce o ridică, parcă toiagul ar ridica pe cel ce nu este de lemn!"

ler 51.20;

16 De aceea Domnul, Dumnezeul oștirilor, va trimite ofilirea prin războinicii lui cei voinici; și între aleșii lui va izbucni un pârjol, ca pârjolul unui foc.

Isa 5.17;

17 Lumina lui Israel se va preface în foc, și Sfântul lui într-o flacăra, care va mistui și va arde spinii și măcăcinii lui, într-o zi.

Isa 9.18;Isa 27.4;

18 Va arde, trup și suflet, strălucirea pădurii și câmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în leșin.

2împ 19.23;

19 Ceilalți copaci din pădurea lui vor putea fi numărați, și un copil le-ar putea scrie numărul.

20 În ziua aceea, rămășița lui Israel și cei scăpați din casa lui Iacov, nu se vor mai sprijini pe cel ce îi lovea; ci se vor sprijini cu încredere pe Domnul, Sfântul lui Israel.

2împ 16.7;2Cron 28.20;

21 O rămășiță, rămășița lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeul cel puternic.

Isa 7.3;

22 Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță se va întoarce, căci nimicirea este hotărâtă, făcând să se reverse dreptatea.

Rom 9.27;Isa 6.13;Isa 28.22;

23 Și nimicirea aceasta, care a fost hotărâtă, Domnul, Dumnezeul oștirilor, o va aduce la îndeplinire în toată țara.

Isa 28.22; Dan 9.27; Rom 9.28;

24 **Totuși, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor: "Poporul Meu, care locuiește în Sion, nu te teme de Asirian; da, el te lovește cu nuiua, și își ridică toiagul asupra ta, cum făceau Egiptenii.**

Isa 37.6; Ex 14;

25 **Dar, peste puțină vreme, pedeapsa va înceta, și mânia Mea se va întoarce împotriva lui, ca să-l nimicească."**

Isa 54.7; Dan 11.36;

26 **Domnul oștirilor va învărti biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la stânca Oreb; și Își va mai ridica toiagul odată asupra mării, ca odinioară în Egipt.**

2Împ 19.35; Jud 7.25; Isa 9.4; Ex 14.26-27;

27 **În ziua aceea, se va lua povara lui de pe umărul tău, și jugul lui de pe gâtul tău, ba încă jugul va crăpa de grăsime.**

Isa 14.25; Ps 105.15; Dan 9.24; 1Ioan 2.20;

28 **El vine asupra Aiatului, străbate Migronul, își lasă calabalâcul la Micmaș.**

29 **Trec trecătoarea, se culcă la Gheba; Rama tremură, Ghibea lui Saul o ia la fugă.**

1Sam 13.23; 1Sam 11.4;

30 **"Ridică-ți glasul, fiica Galimului!" "Ia seama, Lais!" "Vai de tine, Anatot!"**

1Sam 25.44; Jud 18.7; Ios 21.18;

31 **Madmena se împrăștie, locuitorii din Ghebim fug.**

Ios 15.31;

32 **Încă o zi de oprire la Nob, și amenință cu mâna lui muntele fiicei Sionului, dealul Ierusalimului.**

1Sam 21.1; 1Sam 22.19; Neem 11.32; Isa 13.2; Isa 37.22;

33 **Iată, Domnul, Dumnezeul oștirilor, taie crăcile cu putere; cei mai mari sunt tăiați, cei mai înalți sunt doborâți.**

Amos 2.9;

34 **Dă jos cu fierul crângul pădurii, și Libanul cade sub mâna Celui Puternic.**

11

¹Apoi o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui.

Isa 53.2;Zah 6.12;Apoc 5.5;Fapt 13.23;Isa 11.10;Isa 4.2;Ier 23.5;

²Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.

Isa 61.1;Mat 3.16;Ioan 1.32-33;Ioan 3.34;

³Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,

⁴ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.

Ps 72.2-4;Apoc 19.11;Iov 4.9;Mal 4.6;2Tes 2.8;Apoc 1.16;Apoc 2.16;Apoc 19.15;

⁵Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, și credincioșia brâul mijlocului Său.

Efes 6.14;

⁶Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu, și vitele îngrășate, vor fi împreună, și le va mâna un copilaș;

Isa 65.25;Ezec 34.25;Osea 2.18;

⁷vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul,

⁸pruncul de țâță se va juca la gura bortei năpârcii, și copilul întărcat va băga mâna în vizuina basilicului.

⁹Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.

Iov 5.23;Isa 2.4;Isa 35.9;Hab 2.14;

¹⁰În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și slava va fi locuința Lui.

Isa 2.11;Isa 11.1;Rom 15.12;Rom 15.10;Evr 4.1;

¹¹În același timp, Domnul Își va întinde mâna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam, la Șinear și la Hamat, și în ostroavele mării.

Isa 2.11;Zah 10.10;

¹²El va înălța un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiuniții lui Israel, și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda, de la cele patru capete ale pământului.

Ioan 7.35;Iac 1.1;

¹³Pizma lui Efraim va înceta, și vrăjmașii lui Iuda vor fi nimiciti; Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, și Iuda nu va mai fi vrăjmaș lui Efraim,

Ier 3.18;Ezec 37.16-22;Osea 1.11;

¹⁴ci vor zbura pe umărul Filistenilor la apus, și vor jefui împreună pe fiii Răsăritului. Edom și Moab vor fi prada mâinilor lor, și fiii lui Amon le vor fi supuși.

Dan 11.41;Isa 60.14;

¹⁵Domnul va seca limba mării Egiptului, Își va ridica mâna asupra Râului în mânia Lui, îl va împărți în șapte pâraie, așa că îl vor putea trece încălțați.

Zah 10.11;Apoc 16.12;

¹⁶Și va fi un drum pentru rămășița poporului Său, care va mai rămâne în Asiria, cum a fost pentru Israel, în ziua când a ieșit din țara Egiptului.

Isa 19.23;Ex 14.29;Isa 51.10;Isa 63.12-13;

12

¹În ziua aceea vei zice: "Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit și m-ai mângâiat!"

Isa 2.11;

²"Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere, și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mântuit."

Ex 15.2;Ps 83.18;Ps 118.14;

³Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii,

Ioan 4.10-14;Ioan 7.37-38;

⁴și veți zice în ziua aceea: "Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărima Numelui Lui!

1Cron 14.16;Ps 105.1;Ps 145.4-6;Ps 34.3;

⁵Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul!"

Ex 15.1-21;Ps 68.32;Ps 98.1;

⁶Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel."

Isa 54.1;Țef 3.14;Ps 71.22;Ps 89.18;Isa 41.14-16;

13

¹Prorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoț.

Isa 21.1;Isa 47.1;Ier 50;Ier 51;

²Ridicați un steag pe un munte gol, înălțați glasul spre ei, faceți semne cu mâna, ca să vină la porțile asupritorilor!

Isa 5.26;Isa 18.3;Ier 50.21;Ier 51.25;Isa 10.32;

³"Am dat poruncă sfintei Mele oștiri - zice Domnul - am chemat pe vitejii Mei la judecata mâniei Mele, pe cei ce se bucură de mărima Mea."

Ioel 3.11;Ps 149.2-6;

⁴Un vuiet se aude pe munți, ca vuietul de popor mult; se aude o zarvă de împărății, de neamuri adunate. Domnul oștirilor Își cercetează oastea care va da lupta.

⁵Ei vin dintr-o țară depărtată, de la marginea cerurilor: Domnul și uneltele mâniei Lui vor nimici tot pământul.

⁶Gemeți! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic!

Țef 1.7;Apoc 6.17;Iov 31.23;Ioel 1.15;

⁷De aceea toate mâinile slăbesc, și orice inimă omenească se topește.

⁸Ei sunt năpădiți de spaimă; îi apucă chinurile și durerile; se zvârcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită unii la alții încremeniți; fețele lor sunt roșii ca focul.

Ps 48.6;Isa 21.3;

⁹Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va prefăce tot pământul în pustiu, și va nimici pe toți păcătoșii de pe el.

Mal 4.1;Ps 104.35;Prov 2.22;

¹⁰Căci stelele cerurilor și Orionul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina.

Isa 24.21-23;Ezec 32.7;Ioel 2.31;Ioel 3.15;Mat 24.29;Marc 13.24;Luc 21.25;

¹¹Voi pedepsi - zice Domnul - lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufași, și voi doborî semeția celor asupritori.

Isa 2.17;

¹²Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat, și mai scumpi decât aurul din Ofir.

¹³Pentru aceasta voi clătina cerurile, și pământul se va zgudui din temelii lui, de mânia Domnului oștirilor, în ziua mâniei Lui aprinse.

Hag 2.6;Ps 110.5;Plân 1.12;

¹⁴Atunci, ca o căprioară speriată, ca o turmă fără păstor, fiecare se va întoarce la poporul său, fiecare va fugi în țara lui.

Ier 50.16;Ier 51.9;

¹⁵Toți cei ce vor fi prinși, vor fi străpunși, și toți cei ce vor fi apucați, vor cădea uciși de sabie.

¹⁶Copiii lor vor fi zdrobiți sub ochii lor, casele le vor fi jefuite, și nevestele lor vor fi necinstite.

Ps 137.9;Nah 3.10;Zah 14.2;

¹⁷Iată, ațâț împotriva lor pe Mezi, care nu se uită la argint, și nu poftesc aurul.

Isa 21.2;Ier 51.11-28;Dan 5.28-31;

¹⁸Cu arcurile lor vor doborî pe tineri, și vor fi fără milă pentru rodul pântecelor: ochiul lor nu va cruța pe copii.

¹⁹Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnica mândrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora, pe care le-a nimicit Dumnezeu.

Isa 14.4-22; Gen 19.24-25; Deut 29.23; Ier 49.18; Ier 50.40;

²⁰El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-și va mai întinde cortul acolo, și păstorii nu-și vor mai țărca turmele acolo,

Ier 50.3-39; Ier 51.29-62;

²¹ci fiarele pustiei își vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umple casele, struții vor locui acolo, și stafiile se vor juca acolo.

Isa 34.11-15; Apoc 18.2;

²²Șacalii vor urla în casele lui împărătești pustii, și câinii sălbatici în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele nu i se vor lungi."

Ier 51.33;

14

¹Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel, și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei, și se vor uni cu casa lui Iacov.

Ps 102.13; Zah 1.17; Zah 2.12; Isa 60.4-10; Efes 2.12;

²Popoarele îi vor lua, și-i vor aduce înapoi la locuința lor, și casa lui Israel îi va stăpâni în țara Domnului, ca robi și roabe. Vor ține astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei, și vor stăpâni peste asupritorii lor.

Isa 49.22; Isa 60.9; Isa 66.20; Isa 60.14;

³Iar când îți va da Domnul odihnă după ostenele și frământările tale, și după aspra robie care a fost pusă peste tine,

⁴atunci vei cânta cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului, și vei zice: "Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat,

Isa 13.19; Hab 2.6; Apoc 18.16;

⁵Domnul a frânt toiagul celor răi, nuiaua stăpânitorilor.

Ps 125.3;

⁶Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele, cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mânia lui, supunea neamurile, este prigonit fără cruțare.

⁷Tot pământul se bucură acum de odihnă și pace; izbucnesc oamenii în cântece de veselie.

⁸Până și chiparoșii și cedrii din Liban se bucură de căderea ta și zic: "De când ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!"

Isa 55.12;Ezec 31.16;

⁹Locuința morților se mișcă până în adâncimile ei, ca să te primească la sosire, ea trezește înaintea ta umbrele, pe toți mai marii pământului, scoală de pe scaunele lor de domnie pe toți împărații neamurilor.

Ezec 32.21;

¹⁰Toți iau cuvântul ca să-ți spună: "Și tu ai ajuns fără putere ca noi, și tu ai ajuns ca noi!"

¹¹Strălucirea ta s-a pogorât și ea în locuința morților, cu sunetul alăutelor tale; așternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi.

¹²Cum ai căzut din cer, Lucefăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!

Isa 34.4;

¹³Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei;

Mat 11.23;Dan 8.10;

¹⁴mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt."

Ps 48.2;Isa 47.8;2Tes 2.4;

¹⁵Dar ai fost aruncat în locuința morților, în adâncimile mormântului!

Mat 11.23;

¹⁶Cei ce te văd se uită țintă mirați la tine, te privesc cu luare aminte și zic: "Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile,

¹⁷care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?"

¹⁸Toți împărații neamurilor, da, toți, se odihnesc cu cinste, fiecare în mormântul lui.

¹⁹Dar tu ai fost aruncat departe de mormântul tău, ca o ramură disprețuită, ca o pradă luată de la niște oameni uciși cu lovituri de sabie, și aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare.

²⁰Tu nu ești unit cu ei în mormânt, căci ți-ai nimicit țara și ți-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi.

Iov 18.19;Ps 21.10;Ps 37.28;Ps 109.13;

²¹Pregătiți măcelărirea fiilor, din pricina nelegiurii părinților lor! Ca să nu se mai scoale să cucerească pământul, și să umple lumea cu cetăți!"

Ex 20.5;Mat 23.35;

²²"Eu mă voi ridica împotriva lor! - zice Domnul oștirilor - și voi șterge numele și urma Babilonului, pe fiu și nepot", zice Domnul.

Prov 10.7;Ier 51.62;1Împ 14.10;Iov 18.19;

²³"Voi face din el un culcuș de arici și o mlaștină, și îl voi mătura cu mătura nimicirii", zice Domnul oștirilor.

Isa 34.11;Țef 2.14;

Împotriva Asiriei.

²⁴Domnul oștirilor a jurat, și a zis: "Da, ce am hotărât se va întâmpla, ce am pus la cale se va împlini.

²⁵Voi zdrobi pe Asirian în țara Mea, îl voi călca în picioare pe munții Mei; astfel jugul lui se va lua de pe ei, și povara lui va fi luată de pe umerii lor."

Isa 10.27;

²⁶Iată hotărârea luată împotriva întregului pământ, iată mâna, întinsă peste toate neamurile.

²⁷Domnul oștirilor a luat această hotărâre: cine l se va împotrivi? Mâna Lui este întinsă: cine o va abate?

Împotriva Filistenilor.

²⁸În anul morții împăratului Ahaz, a fost rostită această prorocie:

2Împ 16.20;

²⁹"Nu te bucura, țara Filistenilor, că s-a frânt toiagul care te lovea! Căci din rădăcina șarpelui va ieși un basilic, și rodul lui va fi un balaur zburător.

2Cron 26.6;2Împ 18.8;

³⁰Atunci cei mai săraci vor putea paște, și cei nenorociți vor putea să locuiască liniștiți; dar îți voi lăsa neamul să piară de foame, și ce va mai rămâne din tine va fi omorât.

³¹Gemi, poartă! Bocește-te, cetate! Cutremură-te, toată țara Filistenilor! Căci un fum vine de la miază noapte, și șirurile vrăjmașului sunt strânse."

³²"Și ce va răspunde trimișilor poporului?" - "Că Domnul a întemeiat Sionul, și că cei nenorociți din poporul Lui găsesc un loc de adăpost acolo." -

Ps 87.1;Ps 87.5;Ps 102.16;Țef 3.12;Zah 11.11;

15

Împotriva Moabului.

¹Prorocie împotriva Moabului. Chiar în noaptea când este pustiit, Ar-Moabul este nimicit! Chiar în noaptea când este pustiit, Chir-Moabul este nimicit!...

Ier 48.1;Ezec 25.8-11;Amos 2.1;Num 21.28;

²Poporul se suie la templu și la Dibon, pe înălțimi, ca să plângă; Moabul se bocește: pe Nebo și pe Medeba toate capetele sunt rase, și toate bărbile sunt tăiate.

Isa 16.12;Lev 21.5;Isa 3.24;Isa 22.12;Ier 47.5;Ier 48.1-38;Ezec 7.18;

³Pe ulițe, sunt încinși cu saci, pe acoperișuri și în piețe, totul geme, și se topesc plângând.

Ier 48.38;

⁴Hesbonul și Eleale țipă de li se aude glasul până la lahaț, chiar și războinicii Moabului se bocesc cu sufletul plin de groază.

Isa 16.9;

⁵Îmi plânge inima pentru Moab, ai cărui fugari aleargă până la Țoar, până la Eglat-Șelișia; căci suie, plângând, suișul Luhitului, și scot țipete de durere pe drumul Horonaimului.

Isa 16.11;Ier 48.31;Isa 16.14;Ier 48.34;Ier 48.5;

⁶Căci apele Nimrim sunt pustiite, s-a uscat iarba, s-a dus verdeața, și nu mai este nici un fir verde.

Num 32.36;

⁷De aceea strâng ce le mai rămâne, și își strămută averile dincolo de pârâul sălciilor.

⁸Căci țipetele înconjură hotarele Moabului; bocetele lui răsună până la Eglaim, și urletele lui răsună până la Beer-Elim.

⁹Apele Dimonului sunt pline de sânge, și voi trimite peste Dimon noi nenorociri; un leu va veni împotriva celor scăpați ai Moabului, împotriva rămășiței din țară.

2Împ 17.25;

16

¹Trimiteți miei cârmuitorului țării, trimiteți-i din Sela, prin pustie, la muntele fiicei Sionului!

2Împ 3.4;2Împ 14.7;

²Ca o pasăre fugară, izgonită din cuib, așa vor fi fiicele Moabului, la trecerea Arnonului. -

Num 21.13;

³Și vor zice: "Sfătuiește, mijlocește, acoperă-ne ziua în amiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe cei ce sunt urmăriți, nu da pe față pe cei fugiți!

⁴Lasă să locuiască pentru o vreme la tine cei goniți din Moab, fii un loc de scăpare pentru ei împotriva pustiitorului! Căci apăsarea va înceta, pustiirea se va sfârși, cel ce calcă țara în picioare va pieri.

⁵Și atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; și se va vedea șezând cu credincioșie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului și plin de râvnă pentru dreptate. -

Dan 7.14-27;Mic 4.7;Luc 1.33;Ps 72.2;Ps 96.13;Ps 98.9;

⁶"Auzim îngâmfarea mândrului Moab, fudulia și fala lui, trufia și lăudăroșia lui."

Ier 48.29;Țef 2.10;Isa 28.15;

⁷De aceea geme Moabul pentru Moab, toți gem; suspinați pe dărâmurile Chir-Haresetului, adânc mâhniți;

Ier 48.20;2Împ 3.25;

⁸căci câmpiile Hesbonului lîncezesc; stăpânii neamurilor au sfărâmat butucii viei din Sibma, care se întindeau până la laezer, și se încâlceau prin pustie: mlădițele ei se întindeau și treceau dincolo de mare.

Isa 24.7;Isa 16.9;

⁹De aceea plîng pentru via din Sibma, ca pentru laezer; vă ud cu lacrimile mele, Hesbonule și Eleale! Căci peste culesul roadelor voastre și peste secerișul vostru a căzut un strigăt de război!

Ier 48.32;Isa 15.4;

¹⁰S-a dus bucuria și veselia din câmpii! Și în vii, nu mai sunt cântece, nu mai sunt veselii! Nimeni nu mai calcă vinul în teascuri. - "Am făcut să înceteze strigătele de bucurie la cules.

Isa 24.8;Ier 48.33;

¹¹De aceea îmi plînge sufletul pentru Moab ca o harfă și inima pentru Chir-Hares;

Isa 15.5;Isa 63.15;Ier 48.36;

¹²și când se va arăta Moabul, obosindu-se pe înălțimi și va intra în locașul său cel sfânt să se roage, nu va putea să capete nimic!" -

Isa 15.2;

¹³Acesta este cuvântul, pe care l-a rostit Domnul de multă vreme asupra Moabului.

¹⁴Iar acum Domnul vorbește, și zice: "În trei ani, ca anii unui simbriaș, slava Moabului va fi disprețuită, împreună cu toată această mare mulțime; și ce va rămâne, va fi puțin lucru, aproape nimic."

Isa 21.16;

17

Împotriva Damascului.

¹Prorocie împotriva Damascului: "Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmături;

Ier 49.23;Amos 1.3;Zah 9.1;

²cetățile Aroerului sunt părăsite, sunt date spre pășune turmelor, care se culcă nestingherite acolo.

Ier 7.33;

³S-a isprăvit cu cetățuia lui Efraim, și s-a sfârșit cu împărăția Damascului; dar rămășița Siriei va fi ca slava copiilor lui Israel, zice Domnul oștirilor.

Isa 7.16;Isa 8.4;

⁴În ziua aceea, slava lui Iacov va fi slăbită, și grăsimea cărnii lui va pieri.

Isa 10.16;

⁵Se va întâmpla ca atunci când strânge secerătorul grâul, și brațul lui taie spicele; da, ca la strânsul spicelor în valea Refaim;

Ier 51.33;

⁶vor mai rămâne doar câteva, ca la scuturatul măslinului: două, trei măslini, pe vârful crengilor, patru sau cinci, în ramurile cu roade, zice Domnul, Dumnezeul lui Israel."

Isa 24.13;

⁷În ziua aceea, omul se va uita spre Făcătorul său, și ochii i se vor întoarce spre Sfântul lui Israel;

Mic 7.7;

⁸nu se va mai uita spre altare, care sunt lucrarea mâinilor lui, și nu va mai privi la ce au făcut degetele lui, la idolii Astartei și la stâlpii închinați soarelui.

⁹În ziua aceea, cetățile lui întărite vor fi ca dărâmurile din pădure și de pe vârful muntelui, părăsite odinioară înaintea copiilor lui Israel: va fi o pustie!

¹⁰Căci ai uitat pe Dumnezeul mântuirii tale, și nu ți-ai adus aminte de Stânca scăpării tale. De aceea ți-ai sădit răsaduri plăcute, și ai sădit butuci străini.

Ps 68.19;

¹¹Când i-ai sădit, i-ai înconjurat cu un gard, și în curând i-ai văzut înflorind. Dar culesul roadelor a fugit tocmai în clipa veseliei: și durerea este fără leac.

¹²Vai! ce vuiet de popoare multe, care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice.

Ier 6.23;

¹³Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar când le mustră Dumnezeu, ele fug departe, izgonite ca pleava de pe munți la suflarea vântului, ca țărâna luată de vârtej.

Ps 9.5;Ps 83.13;Osea 13.3;

¹⁴Pe înserate, vine o prăpădenie neașteptată, și până dimineața, nu mai sunt! Iată partea celor ce ne jupoaie, și soarta celor ce ne jefuiesc.

18

Asupra Etiopiei.

¹Vai de tine, țară, în care răsună zângănit de arme, și care ești dincolo de râurile Etiopiei!

Isa 20.4-5;Ezec 30.4-5.9;Țef 2.12;Țef 3.10;

²Tu, care trimiți soli pe mare, în corăbii de papură care plutesc pe luciul apelor! Duceți-vă, soli iuți, la neamul acela tare și puternic, la poporul acela înfricoșat de la începutul lui, neam puternic care zdrobește totul, și a cărui țară este tăiată de râuri.

Isa 18.7;

³Voi toți, locuitori ai lumii și voi, locuitori ai pământului, luați seama când se înalță steagul pe munți, și ascultați când sună trâmbița!

Isa 3.26;

⁴Căci așa mi-a vorbit Domnul: "Eu privesc liniștit din locuința Mea pe căldura arzătoare a luminii soarelui, și pe aburul de rouă, în vipia secerișului.

⁵Dar înainte de seceriș, când cade floarea, și rodul se face aguridă, el taie îndată mlădițele cu cosoare, ba taie chiar lăstarii și-i aruncă..."

⁶Și Asirienii vor fi lăsați astfel pradă păsărilor răpitoare din munți și fiarelor pământului; păsările de pradă vor petrece vara pe trupurile lor moarte, și fiarele pământului vor ierna pe ele.

⁷În vremea aceea, se vor aduce daruri de mâncare Domnului oștirilor, de poporul cel tare și puternic, de poporul cel înfricoșat de la începutul lui, neam puternic, care zdrobește totul, și a cărui țară este tăiată de râuri: vor fi aduse acolo unde locuiește Numele Domnului oștirilor, pe muntele Sionului.

Ps 68.31;Ps 72.10;Isa 16.1;Țef 3.10;Mal 1.11;

Asupra Egiptului.

¹Prorocie împotriva Egiptului. Iată, Domnul călărește pe un nor repede și vine în Egipt. Idolii Egiptului tremură înaintea Lui, și li se îndoiaie inima Egiptenilor în ei.

Ier 46.13;Ezec 29;Ezec 30;Ps 18.10;Ps 104.3;Ex 12.12;Ier 43.12;

²"Voi înarma pe Egipteni unii împotriva altora, și se vor bate frate cu frate, prieten cu prieten, cetate cu cetate, împărăție cu împărăție.

Jud 7.22;1Sam 14.16-20;2Cron 20.23;

³Duhul Egiptenilor va pieri din ei, și le voi nimici sfatul; atunci vor întreba pe idoli și pe vrăjitori, pe cei ce cheamă morții și pe ghicitori.

Isa 8.19;Isa 47.12;

⁴Voi da Egiptul în mâinile unui stăpân aspru, și un împărat fără milă va stăpâni peste ei, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor."

Isa 20.4;Ier 46.26;Ezec 29.19;

⁵Apele mării vor seca, și râul va seca și se va usca,

Ier 51.36;Ezec 30.12;

⁶râurile se vor împuti, canalele Egiptului vor fi goale și uscate, pipirigul și trestile se vor vesteji.

2Împ 19.24;

⁷Livezile Nilului de la îmbucătura râului, și toate semănăturile din valea râului se vor usca, se vor preface în țărână și vor pieri.

⁸Vor geme pescarii, se vor boci toți cei ce aruncă undița în râu, și cei ce întind mreji pe ape vor fi nemângâiați.

⁹Cei ce lucrează inul dărăcit, și cei ce țes țesături albe vor fi acoperiți, de rușine,

1Împ 10.28;Prov 7.16;

¹⁰stăpânitorii țării vor fi întristați și toți simbriașii vor fi cu inima amărâtă.

¹¹În adevăr, voievozii Țoanului au înnebunit, sftncii înțelepți ai lui Faraon s-au prosti. "Cum îndrăzniți voi să spuneți lui Faraon: "Noi suntem fiii înțelepților, fiii străvechilor împărați?"

Num 13.22;

¹²Unde sunt înțelepții tăi?" "Să-ți faci descoperiri dumnezeiești, și să spună ce a hotărât Domnul oștirilor împotriva Egiptului.

1Cor 1.20;

¹³Voievozii Țoanului au înnebunit, voievozii Nofului s-au înșelat, căpeteniile semințiilor duc Egiptul în rătăcire:

Ier 2.16;

¹⁴Domnul a răspândit în mijlocul lui un duh de amețală ca să faci pe Egipteni să se clatine în toate faptele lor, cum se clatină un om beat și varsă,

1Împ 22.22;Isa 29.10;

¹⁵și Egiptul nu va avea pe nimeni, care să poată face ceva, nici cap, nici coadă, nici ramură de finic, nici trestie!

Isa 9.14;

¹⁶În ziua aceea, Egiptul va fi ca o femeie: va tremura și se va teme, văzând mișcarea mâini Domnului oștirilor, când o va ridica împotriva lui.

Ier 51.30;Nah 3.13;Isa 11.15;

¹⁷Chiar și țara lui Iuda va fi o groază pentru Egipt: cum i se va vorbi de ea, se va îngrozi, din pricina hotărârii luate împotriva lui de Domnul oștirilor.

Egiptul împreună cu Asur și Israel.

¹⁸În vremea aceea, vor fi cinci cetăți în țara Egiptului, care vor vorbi limba Canaanului, și vor jura pe Domnul oștirilor: una din ele se va numi cetatea nimicirii (Sau: cetatea soarelui.)!

Țef 3.9;

¹⁹Tot în vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului, și la hotar, va fi un stâlp de aducere aminte pentru Domnul.

Gen 28.18;Ex 24.4;Ios 22.10-27;Ios 4.20;Ios 22.27;

²⁰ **Acesta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în țara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor, și El le va trimite un mântuitor și un apărător, care să-i izbăvească.**

²¹ **Atunci Domnul Se va descoperi Egiptenilor, și Egiptenii vor cunoaște pe Domnul în ziua aceea. Vor aduce jertfe și daruri de mâncare, vor face juruințe Domnului și le vor împlini.**

Mal 1.11;

²² **Astfel, Domnul va lovi pe Egipteni, îi va lovi, dar îi va tămădui. Ei se vor întoarce la Domnul, care-i va asculta, și-i va vindeca.**

²³ **În aceeași vreme, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria, și Egiptenii împreună cu Asirienii vor sluji Domnului.**

Isa 11.16;

²⁴ **Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului.**

²⁵ **Domnul oștirilor îi va binecuvânta și va zice: "Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria, lucrarea mâinilor Mele, și Israel, moștenirea Mea!"**

Ps 100.3;Isa 29.23;Osea 2.23;Efes 2.10;

20

Asur împotriva Egiptului și Etiopiei.

¹ **În anul când a venit Tartan la Asdod, trimis de Sargon, împăratul Asiriei, să bată Asdodul, și l-a luat,**

2Împ 18.17;

² **În vremea aceea Domnul a vorbit lui Isaia, fiul lui Amoț, și i-a zis: "Du-te, dezleagă-ți sacul de pe coapse și scoate-ți încălțăminte din picioare!" El a făcut așa, a umblat gol și desculț.**

Zah 13.4;1Sam 19.24;Mic 1.8-11;

³ **Și Domnul a zis: "După cum robul meu Isaia umblă gol și desculț, trei ani de zile, ca semn și înștiințare pentru Egipt și pentru Etiopia,**

Isa 8.18;

⁴tot așa și împăratul Asiriei va lua din Egipt și din Etiopia prinși de război și surghiuniți, tineri și bătrâni, goi și desculți, și cu spinarea descoperită, spre rușinea Egiptului.

2Sam 10.4;Isa 3.17;Ier 13.22-26;Mic 1.11;

⁵Atunci se vor îngrozi și se vor rușina cei ce își puseseră încrederea în Etiopia, și se făleau cu Egiptul.

2Împ 18.21;Isa 30.3-7;Isa 36.6;

⁶Și locuitorii de pe țărmul acesta vor zice în ziua aceea: "Iată ce a ajuns încrederea noastră, pe care ne bizuiserăm, ca să fim ajutați și să fim izbăviți de împăratul Asiriei! Cum vom scăpa acum?"

21

Împotriva Babilonului.

¹Prorocie asupra pustiei mării. Cum înaintează vijelia de la miazăzi, așa vine el din pustie, din țara înfricoșată.

Zah 9.14;

²O vedenie grozavă mi s-a descoperit. Asupritorul asuprește, pustiitorul pustiește. - "Suie-te, Elamule! Împresoară, Medio! Căci fac să înceteze toate oftările lor, - zice Domnul."

Isa 33.1;Isa 13.17;Ier 49.34;

³De aceea mi s-a umplut inima de neliniște, m-apucă durerile, ca durerile unei femei când naște. Zvârcolirile nu mă lasă s-aud, tremuratul mă împiedică să văd.

Isa 15.5;Isa 16.11;Isa 13.8;

⁴Îmi bate inima cu putere, m-apucă groaza; noaptea plăcerilor mele ajunge o noapte de spaimă.

Deut 28.67;

⁵Ei pun masa, straja veghează, și ei mănâncă, beau... Dar deodată se aude strigând: "În picioare, voievozi! Ungeți scutul!"

Dan 5.5;

⁶Căci așa mi-a vorbit Domnul: "Du-te și pune un străjer, ca să dea de veste despre ce va vedea." -

⁷El a văzut călărime, călăreți doi câte doi, călăreți pe măgari, călăreți pe cămile; și asculta cu luare aminte, cu cea mai mare băgare de seamă.

Isa 21.9;

⁸Apoi a strigat, ca un leu: "Doamne, am stat mereu în turnul meu de pază, și stăteam de strajă în toate nopțile.

Hab 2.1;

⁹Și iată că a venit călărime și călăreți doi câte doi." Apoi a luat iarăși cuvântul, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, și toate icoanele dumnezeilor lui sunt sfărâmate la pământ!"

Ier 51.8;Apoc 14.8;Apoc 18.2;Isa 46.1;Ier 50.2;Ier 51.44;

¹⁰O, poporul meu, care ai fost stropșit ca boabele de grâu din aria mea, ce am auzit de la Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, aceea vă vestesc.

Ier 51.33;

Împotriva Edomului și Arabiei.

¹¹Prorocie asupra Dumei. Mi se strigă din Seir: "Străjerule, cât mai este din noapte?" "Străjerule, mai este mult din noapte?"

1Cron 1.30;Ier 49.7-8;Ezec 35.2;Obad 1;

¹²Străjerul răspunde: "Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăși."

Împotriva Arabiei.

¹³Prorocie asupra Arabiei. Veți petrece noaptea în tufele Arabiei, cete de negustori din Dedan!

Ier 49.28;1Cron 1.9-32;

¹⁴Duceți apă celor ce le este sete; locuitorii țării Tema duceți pâine fugarilor!

¹⁵Căci ei fug dinaintea săbiilor, dinaintea sabiei scoase din teacă, dinaintea arcului încordat, și dinaintea unei lupte înverșunate.

¹⁶Căci așa mi-a vorbit Domnul: "Încă un an, ca anii unui simbriaș, și s-a isprăvit cu toată slava Chedarului.

Isa 16.14;Ps 120.5;Isa 60.7;

¹⁷Nu va mai rămâne decât un mic număr din vitejii arcași, fii ai Chedarului, căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a spus-o.

22

¹Prorocie asupra văii vedeniilor. "Ce este de vă suiți cu toții pe acoperișuri,

²cetate gălăgioasă, plină de zarvă, cetate veselă! Morții tăi nu vor pieri uciși de sabie, nici nu vor muri luptând.

Isa 32.13;

³Ci toate căpeteniile tale fug împreună, sunt luați prinși de arcași; toți locuitorii tăi ajung deodată robi, în timp ce o iau la fugă în depărtare.

⁴De aceea zic: "Întoarceți-vă privirile de la mine, lăsați-mă să plâng cu amar; nu stăruieți să mă mângâiați pentru nenorocirea fiicei poporului meu!

Ier 4.19; Ier 9.1;

⁵Căci este o zi de necaz, de zdrobire și de învălmășeală, trimisă de Domnul, Dumnezeul oștirilor, în valea vedeniilor. Se dărâmă zidurile, și răsună țipete de durere spre munte.

Isa 37.3; Plân 1.5; Plân 2.2;

⁶Elamul poartă tolba cu săgeți; care de luptători, de călăreți înaintează; Chirul dezvelește scutul.

Ier 49.35; Isa 15.1;

⁷Cele mai frumoase văi ale tale sunt pline de care, și călăreții se înșiruie de bătaie la porțile tale.

⁸Cele din urmă șanțuri de întărire ale lui Iuda sunt silite, și în ziua aceasta cercetezi tu armăturile din casa pădurii.

1Împ 7.2; 1Împ 10.17;

⁹Vă uitați la spărturile cele multe făcute cetății lui David, și opriți apele iazului de jos.

2Împ 20.20; 2Cron 32.4-30;

¹⁰Numărați casele Ierusalimului, și le stricați, ca să întăriți zidul.

¹¹Faceți o cămară între cele două ziduri, pentru apele iazului celui vechi; - dar nu vă uitați spre Cel ce a vrut aceste lucruri, nu vedeți pe Cel ce de mult le-a pregătit.

Neem 3.16;Isa 37.26;

¹²Și totuși Domnul, Dumnezeul oștirilor, vă cheamă în ziua aceea să plângeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac.

Ioel 1.13;Ezra 9.3;Isa 15.2;Mic 1.16;

¹³Dar iată, în schimb, veselie și bucurie! Se junghie boi și se taie oi, se mănâncă la carne și se bea la vin: "Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!" -

Isa 56.12;1Cor 15.32;

¹⁴Domnul oștirilor mi-a descoperit, și mi-a zis: "Nu, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta până nu veți muri, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor."

Isa 5.9;1Sam 3.14;Ezec 24.13;

Împotriva lui Șebna.

¹⁵Așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor: "Du-te la curteanul acela, la Șebna, dregătorul casei împărătești, și zi-i:

2Împ 18.37;Isa 36.3;1Împ 4.6;

¹⁶"Ce ai tu aici la tine, și pe cine ai aici, de-ți sapi aici un mormânt?" El își sapă un mormânt sus pe înălțime, își scobește o locuință în stâncă!

2Sam 18.18;Mat 27.60;

¹⁷Iată, Domnul te va azvârli cu o aruncătură puternică, te va învârti ca pe un ghem.

Est 7.8;

¹⁸Te va azvârli, te va azvârli ca pe o minge, pe un pământ întins, și acolo vei muri, acolo vor veni carele tale cele strălucite, tu, ocara casei stăpânului tău!

¹⁹Vei fi izgonit din dregătorie ta, și te va smulge Domnul din locul tău.

²⁰"În ziua aceea, zice Domnul, voi chema pe robul Meu Eliachim, fiul lui Hilchia,

2Împ 18.18;

²¹Îl voi îmbrăca în tunica ta, îl voi încinge cu brâul tău, și voi da puterea ta în mâinile lui. El va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda.

²²Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: când va deschide el, nimeni nu va închide, și când va închide el, nimeni nu va deschide.

Iov 12.14; Apoc 3.7;

²³Îl voi împlânta ca pe un drug într-un loc tare, și va fi un scaun de slavă pentru casa tatălui său.

Ezra 9.8;

²⁴Pe el se va sprijini toată slava casei tatălui său, odraslele alese și de ocară, toate sculele cele mici, atât ligheanele cât și vasele."

²⁵"În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, drugul acela împlântat într-un loc tare va fi scos, va fi tăiat și va cădea, și povara care era pe el va fi nimicită, căci Domnul a vorbit."

23

Împotriva Tirului.

¹Prorocie împotriva Tirului. "Bociți-vă, corăbii din Tarsis! Căci Tirul a fost nimicit: nu mai are nici case, nici intrare! Din țara Chitim le-a venit vestea aceasta."

Ier 25.22; Ier 47.4; Ezec 26; Ezec 27; Ezec 28; Amos 1.9; Zah 9.2-4; Isa 23.12;

²"Amuțiți de groază, locuitori ai țărmlui, pe care o umpleau odată negustorii din Sidon, care străbăteau marea!

³Veniturile lui erau grâul Nilului și secerișul râului, aduse pe ape mari, așa că el era târgul neamurilor."

Ezec 27.3;

⁴"Rușinează-te Sidoane! căci așa vorbește marea, cetățuia mării: "Eu n-am avut durerile facerii, nici n-am născut, n-am hrănit tineri, nici n-am crescut fete."

⁵Când vor afla Egiptenii vestea aceasta, vor tremura auzind de căderea Tirului,

Isa 19.16;

⁶și vor zice: "Treceți la Tarsis, bociți-vă, locuitori ai țărmlui!

⁷Aceasta este cetatea voastră cea veselă, care avea o obârșie veche, și ale cărei picioare o duceau să locuiască departe.

Isa 22.2;

⁸Cine a luat această hotărâre împotriva Tirului, împărțitorul cununilor, el, ai cărui negustori erau niște voievozi, și ai cărui târgoveți erau cei mai bogați de pe pământ?

Ezec 28.2-12;

⁹Domnul oștirilor a luat această hotărâre, ca să rușineze mândria a tot ce strălucește, și să smerească pe toți cei mari ai pământului:

¹⁰"Străbate-ți țara, ca Nilul, nici un brâu nu te mai strânge, fiica Tarsisului! Nu mai este nici un jug!

¹¹Domnul Și-a întins mâna asupra mării; a făcut să tremure împărății; a poruncit nimicirea cetățuilor Canaanului,

¹²și a zis: "De acum nu te vei mai bucura, fecioară necinstită, fiica Sidonului! Scoală-te și treci în țara Chitim; dar nici acolo nu vei avea odihnă.

Apoc 18.22;Isa 23.1;

¹³Iată pe Haldei, care nu erau un popor, locuitorii aceștia ai pustiei, căroră Asirianul le-a întemeiat o țară; ei înalță turnuri, surpă casele împărătești ale Tirului, le prefac în dărâmături."

Ps 72.9;

¹⁴"Bociți-vă, corăbii din Tarsis! Căci cetățuia voastră este nimicită."

Isa 23.1;Ezec 27.25-30;

¹⁵În vremea aceea, Tirul va fi dat uitării șaptezeci de ani, cât ține viața unui împărat, dar după șaptezeci de ani, se va întâmpla Tirului ca și curvei despre care vorbește cântecul:

¹⁶"Ia harfa și străbate cetatea, curvă dată uitării; cântă bine, cântă-ți cântecele de mai multe ori, ca iarăși să-și aducă lumea aminte de tine."

¹⁷Tot așa, după șaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, și se va întoarce iarăși la câștigul lui; va avea legături cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului;

Apoc 17.2;

¹⁸dar câștigul și plata lui vor fi închinat Domnului, nu vor fi nici strânse nici păstrate; ci câștigul lui va aduce celor ce locuiesc înaintea Domnului, o hrană îmbelșugată și haine strălucite.

Zah 14.20-21;

24

Iuda pustiit.

¹Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește, îi răstoarnă fața și risipește locuitorii;

²cum se întâmplă preotului se întâmplă și poporului, stăpânului ca și slugii, stăpânei ca și slujnicei, vânzătorului ca și cumpărătorului, celui ce dă cu împrumut ca și celui ce ia cu împrumut, datornicului ca și cel căruia îi este dator.

Osea 4.9;Ezec 7.12-13;

³Țara este pustiită de tot și prădată; căci Domnul a hotărât așa.

⁴Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mâhniți și tânjesc; căpeteniile poporului sunt fără putere,

⁵căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile, și rupeau legământul cel veșnic!

Gen 3.17;Num 35.33;

⁶De aceea mănâncă blestemul țara, și suferă locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sunt prăpădiți locuitorii țării, și nu mai rămâne decât un mic număr din ei.

Mal 4.6;

⁷Mustul stă trist, via este veștejită; toți cei ce erau cu inima veselă, suspină.

Isa 16.8-9;Ioel 1.10-12;

⁸A încetat desfătarea timpanelor, s-a sfârșit veselia gălăgioasă, s-a dus bucuria harfei.

Ier 7.34;Ier 16.9;Ier 25.10;Ezec 26.13;Osea 2.11;Apoc 18.22;

⁹Nu se mai cântă când se bea vin, și băuturile tari li se par amare celor ce le beau.

¹⁰Cetatea pustie este dărâmată; toate casele sunt închise, nu mai intră nimeni în ele.

¹¹Pe ulițe se strigă după vin; s-a dus orice desfătare, nu mai este nici o veselie în țară.

¹²Numai pustiire a mai rămas în cetate, și porțile stau dărâmate.

¹³Da, în țară, în mijlocul popoarelor, este ca atunci când se scutură măslinul, sau ca la culesul ciorchinilor rămase după culesul viei.

Isa 17.5-6;

Babilonul nimicit și Ierusalimul ridicat.

¹⁴Ceialți însă, care vor mai rămâne, își înalță glasul, scot strigăte de veselie; de pe țărmurile mării, laudă măreția Domnului.

¹⁵"Proslăviți dar pe Domnul în locurile unde strălucește lumină, laudați Numele Domnului, Dumnezeului lui Israel, în ostroavele mării!"

Mal 1.11;

¹⁶De la marginile pământului auzim cântând: "Slavă celui neprihănit!" Dar eu zic: "Sunt pierdut! Sunt pierdut! Vai de mine!" Jefuitorii jefuiesc, jefuitorii se înverșunează la jaf.

Ier 5.11;

¹⁷Groaza, groapa, și lațul, vin peste tine, locuitor al țării!

Împ 19.17; Ier 48.43-44; Amos 5.19;

¹⁸Cel ce fuge dinaintea strigătelor de groază cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă se prinde în laț; căci se deschid stăvilarele de sus, și se clatină temeliiile pământului!

Gen 7.11; Ps 18.7;

¹⁹Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă,

Ier 4.23;

²⁰pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică.

Isa 19.14;

²¹În ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer oștirea de sus, iar pe pământ pe împărații pământului.

Ps 76.12;

²²Aceștia vor fi strânși ca prinși de război și puși într-o temniță, vor fi închiși în gherle, și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți.

²³Luna va fi acoperită de rușine, și soarele de groază; căci Domnul oștirilor va împărăți pe muntele Sionului și la Ierusalim, strălucind de slavă în fața bătrânilor Lui.

Isa 13.10;Isa 60.19;Ezec 32.7;Ioel 2.31;Ioel 3.15;Apoc 19.4-6;Evr 12.22;

25

¹Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; pe Tine Te voi înălța! Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute mai dinainte s-au împlinit cu credincioșie.

Ex 15.2;Ps 118.28;Ps 98.1;Num 23.19;

²Căci ai prefăcut cetatea (Babilon) într-un morman de pietre, cetățuia cea tare într-o grămadă de dărâmături; cetatea cea mare a străinilor este nimicită, și niciodată nu va mai fi zidită.

Isa 21.9;Isa 23.13;Ier 51.37;

³De aceea Te slăvesc popoarele puternice, și cetățile neamurilor puternice se tem de Tine.

Apoc 11.13;

⁴Căci Tu ai fost un loc de scăpare pentru cel slab, un loc de scăpare pentru cel nenorocit în necaz, un adăpost împotriva furtunii, un umbrar împotriva căldurii; căci suflarea asuprașilor este ca vijelia care izbește în zid.

Isa 4.6;

⁵Cum domolești căldura într-un pământ arzător, așa ai domolit zarva străinilor; cum este înăbușită căldura de umbra unui nor, așa au fost înăbușite cântările de biruință ale asuprașilor."

⁶Domnul oștirilor pregătește tuturor popoarelor pe muntele acesta, un ospăț de bucate gustoase, un ospăț de vinuri vechi, de bucate miezoase, pline de măduvă, de vinuri vechi și limpezite.

⁷Și, pe muntele acesta, înlătură marama care acoperă toate popoarele, și învelitoarea care înfășură toate neamurile;

2Cor 3.15;Efes 4.18;

⁸nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele, și îndepărtează de pe tot pământul ocară poporului Său; da, Domnul a vorbit.

Osea 13.14;1Cor 15.54;Apoc 20.14;Apoc 21.4;Apoc 7.17;Apoc 21.4;

⁹În ziua aceea, vor zice: "Iată, acesta este Dumnezeul nostru, în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul, în care ne încredeam, acum să ne înveselim, și să ne bucurăm de mântuirea Lui!

Gen 49.18;Tit 2.13;Ps 20.5;

¹⁰Căci mâna Domnului se odihnește pe muntele acesta; dar Moabul este călcat în picioare pe loc, cum este călcat în picioare paiul în bălegar.

¹¹În mijlocul acestei băltoace, el își întinde mâinile, cum le întinde înotătorul ca să înoate; dar Domnul îi doboară mândria, și face de nimica dibăcia mâinilor lui.

¹²El surpă, prăbușește întăriturile înalte ale zidurilor tale, le prăbușește la pământ, în țărână."

Isa 26.5;

26

¹În ziua aceea, se va cânta următoarea cântare în țara lui Iuda: "Avem o cetate tare; Dumnezeu ne dă mântuirea ca ziduri și întăritură.

Isa 2.11;Isa 60.18;

²Deschideți porțile, ca să intre neamul cel neprihănit și credincios.

Ps 118.19-20;

³Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.

⁴Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor.

Isa 45.17;

⁵El a răsturnat pe cei ce locuiau pe înălțimi, El a plecat cetatea îngâmfată; a doborât-o la pământ, și a aruncat-o în țărână.

Isa 25.12;Isa 32.19;

⁶Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, sub pașii celor obijduiți.

⁷Calea dreptului este neprihănirea; Tu, care ești fără prihană, netezești cărarea dreptului.

Ps 37.23;

⁸De aceea Te așteptăm, Doamne, și pe calea judecăților Tale; sufletul nostru suspină după Numele Tău și după pomenirea Ta.

Isa 64.5;

⁹Sufletul meu Te dorește noaptea, și duhul meu Te caută înăuntrul meu. Căci, când se împlinesc judecățile Tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea.

Ps 63.6;Cânt 3.1;

¹⁰Dacă ierți pe cel rău, el totuși nu învață neprihănirea, se dedă la rău în țara în care domnește neprihănirea, și nu caută la măreția Domnului.

Ecl 8.12;Rom 2.4;Ps 143.10;

¹¹Doamne, mâna Ta este puternică: ei n-o zăresc! Dar vor vedea râvna Ta pentru poporul Tău, și vor fi rușinați; va arde focul pe vrăjmașii Tăi.

Iov 34.27;Ps 28.5;Isa 5.12;

¹²Dar nouă, Doamne, Tu ne dai pace, căci tot ce facem noi, Tu îplinești pentru noi.

¹³Doamne, Dumnezeul nostru, alți stăpâni afară de Tine au stăpânit peste noi, dar acum numai pe Tine, și numai Numele Tău îl chemăm.

2Cron 12.8;

¹⁴Cei ce sunt morți acum nu vor mai trăi, sunt niște umbre, și nu se vor mai scula; căci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicit, și le-ai șters pomenirea.

¹⁵Înmulțește poporul, Doamne! Înmulțește poporul, arată-Ți slava; dă înapoi toate hotarele țării.

¹⁶Doamne, ei Te-au căutat, când erau în strâmtorare; au început să se roage, când i-ai pedepsit.

Osea 5.15;

17 Cum se zvârcolește o femeie însărcinată, gata să nască, și cum strigă ea în mijlocul durerilor ei, așa am fost noi, departe de Fața Ta, Doamne!

Isa 13.8;Ioan 16.21;

18 Am zămislit, am simțit dureri, și, când să naștem, am născut vânt: țara nu este mântuită, și locuitorii ei nu sunt născuți.

Ps 17.14;

19 Să învie dar morții Tăi! Să se scoale trupurile mele moarte! - Treziți-vă și săriți de bucurie, cei ce locuiți în țărână! Căci roua Ta este o rouă dătătoare de viață, și pământul va scoate iarăși afară pe cei morți."

Ezec 37.1;Dan 12.2;

20 "Du-te, poporul meu, intră în odaia ta, și încuie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia!

Ex 12.22-23;Ps 30.5;Isa 54.7-8;2Cor 4.17;

21 Căci iată, Domnul iese din locuința Lui, să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului; și pământul va da sângele pe față, și nu va mai acoperi uciderile.

Mic 1.3;Iuda 14;

27

1 În ziua aceea, Domnul va lovi cu sabia Lui cea aspră, mare și tare, Leviatanul, Babilonul, șarpele fugar (Asur), și Leviatanul, șarpele inelat (Babel), și va ucide balaurul de lângă mare (Egiptul).

Ps 74.13-14;Isa 51.9;Ezec 29.3;Ezec 32.2;

2 În ziua aceea, cântați o cântare asupra viei celei mai alese:

Isa 5.1;Ps 80.8;Ier 2.21;

3 "Eu, Domnul, sunt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte ca să n-o vatăme nimeni.

Ps 121.4-5;

4 N-am nici o mânie. Dar dacă voi găsi mărcini și spini, voi merge la luptă împotriva lor, și-i voi arde pe toți,

2Sam 23.6;Isa 9.18;

⁵afară numai dacă vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine."

Isa 25.4;Iov 22.21;

⁶În vremurile viitoare, Iacov va prinde rădăcină, Israel va înflori și va odrăsli, și va umple lumea cu roadele lui.

Isa 37.31;Osea 14.5-6;

⁷L-a lovit oare Domnul cum a lovit pe cei ce-l loveau? L-a ucis El cum a ucis pe cei ce-l ucideau?

⁸Cu măsură l-ai pedepsit în robie, luându-l cu suflarea năpraznică a vântului de răsărit.

Iov 23.6;Ps 6.1;Ier 10.24;Ier 30.11;Ier 46.28;1Cor 10.13;Ps 78.38;

⁹Astfel nelegiuirea lui Iacov a fost ispășită, și iată rodul iertării păcatului lui: Domnul a făcut toate pietrele altarelor ca niște pietre de var prefăcute în țărână; idolii Astartei și stâlpii soarelui nu se vor mai ridica.

¹⁰Căci cetatea cea tare a rămas singuratică, a ajuns o locuință lăsată și părăsită ca pustia. În ea paște vițelul, în ea se culcă și-i mănâncă ramurile.

Isa 17.2;Isa 32.14;

¹¹Când i se usucă ramurile, sunt rupte; vin femeile, să le ardă. Căci acesta era un popor fără pricepere; de aceea Cel ce l-a făcut n-a avut milă de el, și Cel ce l-a întocmit nu l-a iertat.

Deut 32.28;Isa 1.3;Ier 8.7;Deut 32.18;Isa 43.1-7;Isa 44.2-24;

¹²În vremea aceea, Domnul va scutura roade de la cursul Râului până la pârâul Egiptului; iar voi veți fi strânși unul câte unul, copii ai lui Israel!

¹³În ziua aceea, se va suna cu trâmbița cea mare și atunci se vor întoarce cei surghiuniți din țara Asiriei și fugarii din țara Egiptului. Ei se vor închina înaintea Domnului, pe muntele cel sfânt, Ierusalim.

Isa 2.11;Mat 24.31;Apoc 11.15;

¹Vai de cununa îngâmfată a bețivilor lui Efraim, de floarea veștejită, care este strălucirea podoabei sale, pe culmea văii mănoase a celor ce se îmbată!

Isa 28.3;Isa 28.4;

²Iată că vine de la Domnul, un om tare și puternic, ca o furtună de piatră, ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari șuvoaie de ape, care o doboară cu putere la pământ.

Isa 30.30;Ezec 13.11;

³Va fi călcată în picioare, cununa îngâmfată a bețivilor lui Efraim;

Isa 28.1;

⁴și floarea veștejită, care este strălucirea podoabei ei, pe culmea văii mănoase, va fi ca o smochină timpurie care se vede înainte de culesul roadelor și pe care, abia o iei în mână, și îndată o și înghiți.

Isa 28.1;

⁵În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o podoabă măreață pentru rămășița poporului,

⁶sau: un duh de dreptate pentru cel ce stă pe scaunul de judecată, și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi până la porțile lui.

⁷Dar și ei, se clatină de vin, și băuturile tari îi amețesc; preoți și prooroci sunt îmbătați de băuturi tari, sunt stăpâniți de vin, au amețeli din pricina băuturilor tari; se clatină când prorocesc, se poticnesc când judecă.

Prov 20.1;Osea 4.11;Isa 56.10-12;

⁸Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat. -

⁹Ei zic: "Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii întărcați de curând, luați de la țată?"

Ier 6.10;

¹⁰Căci dă învățatură peste învățatură, învățatură peste învățatură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo." -

¹¹Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.

1Cor 14.21;

¹²El îi zicea: "Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!" Dar ei n-au vrut să asculte,

¹³și pentru ei cuvântul Domnului va fi: "Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo", ca mergând, să cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laț și să fie prinși.

¹⁴De aceea ascultați Cuvântul Domnului, batjocoritorilor, care stăpâniți peste poporul acesta din Ierusalim!

¹⁵Pentru că ziceți: "Noi am făcut un legământ cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna!"

Amos 2.4;

¹⁶de aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă.

Gen 49.24;Ps 118.22;Mat 21.42;Fapt 4.11;Rom 9.33;Rom 10.11;Efes 2.20;1Pet 2.6-8;

¹⁷Voi face din neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va surpa locul de scăpare al neadevărului, și apele vor îneca adăpostul minciunii.

Isa 28.15;

¹⁸Așa că legământul vostru cu moartea va fi nimicit, și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui. Când va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea.

¹⁹Ori de câte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate diminețile, zi și noapte, și numai vuietul ei vă va îngrozi."

²⁰Patul va fi prea scurt, ca să te întinzi în el, și învelitoarea prea îngustă, ca să te învelești cu ea.

²¹Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.

2Sam 5.20;1Cron 14.11;Ios 10.10-12;2Sam 5.25;1Cron 14.16;Plân 3.33;

²²Acum, nu batjocoriți, ca nu cumva să vi se strângă mai tare legăturile; căci am aflat de la Domnul, Dumnezeul oștirilor, că nimicirea întregii țări este hotărâtă.

Isa 10.22-23; Dan 9.27;

23"Plecați-vă urechea, și ascultați glasul meu! Fiți cu luare aminte, și ascultați cuvântul meu!

24Cel ce ară pentru semănătură, ară oare neconținut? Neconținut își brăzdează și își grăpează el pământul?

25Oare după ce a netezit fața pământului, nu aruncă el mazărice și seamănă chimen? Nu pune el grâul în rânduri, orzul într-un loc deosebit, și alacul pe margini?

26Dumnezeul lui I-a învățat să facă așa, El i-a dat aceste învățături.

27Mazăricea nu se treieră cu leasa, și roata carului nu trece peste chimen; ci mazăricea se bate cu bățul, și chimenul cu nuiaua.

28Grâul se bate, dar nu se bate neconținut; împingi peste el roata carului și caii, dar nu-l sfărâmi.

29Și lucrul acesta vine de la Domnul oștirilor; minunat este planul Lui, și mare este înțelepciunea Lui."

Ps 92.5; Ier 32.19;

29

1Vai de Ariel (Leul lui Dumnezeu), de Ariel! Cetatea în care a tăbărât David! "Adăugați an la an, și lăsați sărbătorile să-și facă ocolul lor.

Ezec 43.15-16; 2Sam 5.9;

2Apoi voi împresura pe Ariel; plânsete și gemete vor fi în ea și cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine.

3Căci te voi împresura din toate părțile, te voi înconjura cu cete de străjeri, și voi ridica întărituri de șanțuri împotriva ta.

4Vei fi doborât la pământ și de acolo vei vorbi, și din țărână îți se vor auzi vorbele. Glasul tău va ieși din pământ ca al unei năluci, și din țărână îți vei sopti cuvintele.

Isa 8.19;

5Dar mulțimea vrăjmașilor tăi va fi ca o pulbere mărunță, și mulțimea asupritorilor va fi ca pleava care zboară, și aceasta deodată, într-o clipă."

Isa 25.5; Iov 21.18; Isa 17.13; Isa 30.13;

⁶De la Domnul oștirilor va veni pedeapsa, cu tunete, cutremure de pământ și pocnet puternic, cu vijelie și furtună, și cu flacăra unui foc mistuitor.

Isa 28.2;Isa 30.30;

⁷Și, ca un vis, ca o vedenie de noapte, așa va fi mulțimea neamurilor care vor lupta împotriva lui Ariel, așa vor fi cei ce se vor bate împotriva lui și cetățuiei lui, strângându-l de aproape.

Isa 37.36;

⁸După cum cel flămând visează că mănâncă, și se trezește cu stomacul gol, și, după cum cel însetat visează că bea, și se trezește stors de puteri și cu setea nestâmpărată: tot așa va fi și cu mulțimea neamurilor care vor veni să lupte împotriva muntelui Sionului.

Iov 20.8;Ps 73.20;

⁹"Rămâneți încremențiți și uimiți! Închideți ochii și fiți orbi!" "Ei sunt beți; dar nu de vin; se clatină, dar nu din pricina băuturilor tari.

Isa 28.7-8;Isa 51.21;

¹⁰Ci pentru că Domnul a turnat peste voi un duh de adormire; v-a închis ochii, proorocilor, și v-a acoperit capetele, văzătorilor.

Rom 11.8;Ps 69.23;Isa 6.10;1Sam 9.9;

¹¹De aceea toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite. Dacă o dai cuiva care știe să citească, și-i zici: "Ia citește!" El răspunde: "Nu pot, căci este pecetluită!"

Isa 8.16;Dan 12.4-9;Apoc 5.1-9;Apoc 6.1;

¹²Sau dacă dai cartea unuia care nu știe să citească și-i zici: "Ia citește!" El răspunde: "Nu știu să citesc."

¹³Domnul zice: "Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de datină omenească.

Ezec 33.31;Mat 15.8-9;Marc 7.6-7;Col 2.22;

¹⁴De aceea voi lovi iarăși pe poporul acesta cu semne și minuni din ce în ce mai minunate, așa că înțelepciunea înțelepților lui va pieri, și priceperea oamenilor lui pricepuți se va face nevăzută."

Hab 1.5;Ier 49.7;Obad 8;1Cor 1.19;

¹⁵Vai de cei ce își ascund planurile dinaintea Domnului, care își fac faptele în întuneric, și zic: "Cine ne vede și cine ne știe?"

Isa 30.1;Ps 94.7;

¹⁶Stricați ce sunteți! Oare olarul trebuie privit ca lutul, sau poate lucrarea să zică despre lucrător: "Nu m-a făcut el?" Sau poate vasul să zică despre olar: "El nu se pricepe?"

Isa 45.9;Rom 9.20;

¹⁷Peste puțină vreme, Libanul se va preface în pomăt, și pomătul va fi socotit ca o pădure!

Isa 32.15;

¹⁸În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții, și ochii orbilor, izbăviți de negură și întuneric, vor vedea.

Isa 35.5;

¹⁹Cei nenorociți se vor bucura tot mai mult în Domnul, și săracii se vor înveseli de Sfântul lui Israel.

Isa 61.1;Iac 2.5;

²⁰Căci asupritorul nu va mai fi, batjocoritorul va pieri, și toți cei ce pândeau nelegiuirea vor fi nimiciți:

Isa 28.14-22;Mic 2.1;

²¹cei ce osândeau pe alții la judecată, întindeau curse cui îi înfruntau la poarta cetății, și năpăstuiau fără temei pe cel nevinovat.

Amos 5.10-12;Prov 28.21;

²²De aceea așa vorbește Domnul către casa lui Iacov, El, care a răscumpărat pe Avraam: "Acum Iacov nu va mai roși de rușine, și nu i se va mai îngălbeni fața acum.

Ios 24.3;

²³Căci când vor vedea ei, când vor vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea mâinilor Mele, Îmi vor sfinți Numele; vor sfinți pe Sfântul lui Iacov, și se vor teme de Dumnezeu lui Israel.

Isa 19.25;Isa 45.11;Isa 60.21;Efes 2.10;

²⁴Cei rătăciți cu duhul vor căpăta pricepere, și cei ce cărteau vor lua învățatură."

Isa 28.7;

30

¹"Vai, - zice Domnul - de copiii răzvrățiți, care iau hotărâri fără Mine, fac legăminte care nu vin din Duhul Meu, și îngrămădesc astfel păcat peste păcat!

Isa 29.15;Deut 29.19;

²Ei se pogoară în Egipt, fără să Mă întrebe, ca să fugă sub ocrotirea lui Faraon, și să caute un adăpost sub umbra Egiptenilor!

Isa 31.1;Num 27.21;Ios 9.14;1Împ 22.7;Ier 21.2;Ier 42.2-20;

³Dar, ocrotirea lui Faraon vă va da de rușine, și adăpostul sub umbra Egiptului vă va da de ocară.

Isa 20.5;Ier 37.5-7;

⁴Căci voievozii lui au și ajuns la Țoan, și trimișii lui au și atins Hanesul.

Isa 19.11;

⁵Dar toți vor rămâne de rușine, din pricina unui popor, care nu le va fi de folos, nici nu-i va ajuta, nici nu le va folosi, ci va fi spre rușinea și ocară lor."

Ier 2.36;

⁶Prorocie asupra unor dobitoace de la miazăzi: printr-un ținut strâmtorat și necăjit, de unde vine leoaica și leul, năpârca și șarpele zburător, își duc ei bogățiile în spinarea măgarilor, și vistieriile pe cocoașa cămilelor, către un popor care nu le va fi de folos.

Isa 57.9;Osea 8.9;Osea 12.1;Deut 8.15;

⁷Căci ajutorul Egiptului nu este decât deșertăciune și nimic; de aceea eu numesc lucrul acesta: "zarvă fără nici o ispravă."

Ier 37.7;Isa 30.15;Isa 7.4;

⁸"Du-te acum - zice Domnul - de scrie aceste lucruri înaintea lor pe o tăbliță, și sapă-le într-o carte, ca să rămână până în ziua de apoi, ca mărturie pe vecie și în veci de veci.

Hab 2.2;

⁹Scrive că: "Poporul acesta este un popor răzvrătit, niște copii mincinoși, niște copii care nu vor să asculte Legea Domnului,

Deut 32.20;Isa 1.4;Isa 30.1;

¹⁰care zic văzătorilor: "Să nu vedeți!" și proorocilor: "Să nu prorociți adevăruri, ci spuneți-ne lucruri măgulitoare, prorociți-ne lucruri închipuite!

Ier 11.21;Amos 2.12;Amos 7.13;Mic 2.6;1Împ 22.13;Mic 2.11;

¹¹Abateți-vă din drum, dați-vă în lături de pe cărare, lăsați-ne în pace cu Sfântul lui Israel!"

¹²De aceea așa vorbește Sfântul lui Israel: "Fiindcă lepădați cuvântul acesta, și vă încredeți în silnicie și vicleșuguri, și vă sprijiniți pe ele,

¹³de aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca spărtura unui zid înalt, care, spărgându-se, amenință să cadă, și a cărui prăbușire vine deodată, într-o clipă:

Ps 62.3;Isa 29.5;

¹⁴il sfărâmă cum se sfărâmă un vas de pământ, care se sfărâmă fără nici o milă, și din ale cărui sfărâmături nu mai rămâne nici un ciob măcar, cu care să iei foc din vatră, sau să scoți apă din fântână."

Ps 2.9;Ier 19.11;

¹⁵Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: "În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră." Dar n-ați voit!

Isa 30.7;Isa 7.4;Mat 23.37;

¹⁶Ci ați zis: "Nu! Ci vom fugi pe cai!" - "De aceea veți și fugi!" - "Vom călări pe cai iuți!" - "De aceea cei ce vă vor urmări vor fi și mai iuți!

¹⁷O mie vor fugi la amenințarea unuia singur; și când vă vor amenința cinci, toți veți fugi, până veți rămâne ca un stâlp pe vârful unui munte, și ca un steag pe creștetul unui deal."

Lev 26.8;Deut 28.25;Deut 32.30;Ios 23.10;

¹⁸Totuși Domnul așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: fericite de toți cei ce nădăduiesc în El!

Ps 2.12;Ps 34.8;Prov 16.20;Ier 17.7;

¹⁹Da, popor al Sionului, locuitor al Ierusalimului, nu vei mai plânge! El Se va îndura de tine, când vei striga; cum va auzi, te va asculta.

Isa 65.9;

²⁰Domnul vă va da pâine în necaz, și apă în strâmtorare. Învățătorii tăi nu se vor mai ascunde, ci ochii tăi vor vedea pe învățătorii tăi.

Împ 22.27;Ps 127.2;Ps 74.9;Amos 8.11;

²¹Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: "Iată drumul, mergeți pe el!" Când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.

Ios 1.7;

²²Veți socoti ca spurcate argintul care vă acoperă idolii și aurul cu care sunt poleite chipurile turnate. Ca pe o necurăție le vei arunca, și le vei zice: "Afară cu voi de aici!"

1Cron 31.1;Isa 2.20;Isa 31.7;Osea 14.8;

²³Atunci El va da ploaie peste sămânța pe care o vei pune în pământ, și pâinea, pe care o va da pământul, va fi gustoasă și hrăitoare; în același timp, turmele tale vor paște în pășuni întinse.

Mat 6.33;1Tim 4.8;

²⁴Boii și măgarii, care ară pământul, vor mânca un nutreț sărat, vânturat cu lopata și cu ciurul.

²⁵Pe orice munte înalt și pe orice deal înalt, vor izvorî râuri, curgeri de apă, în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea.

Isa 2.14-15;Isa 44.3;

²⁶Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânățiile poporului Său, și va tămădui rana loviturilor lui."

Isa 60.19-20;

²⁷"Iată, Numele Domnului vine din depărtare! Mânia Lui este aprinsă, și un pârjol puternic; buzele Lui sunt pline de urgie, și limba Lui este ca un foc mistuitor;

²⁸suflarea Lui este ca un șuvoi ieșit din albie, care ajunge până la gât ca să ciuruiască neamurile cu ciurul nimicirii, și să pună o zăbală înșelătoare în fălcile popoarelor.

Isa 11.4; 2Tes 2.8; Isa 8.8; Isa 37.29;

²⁹Voi însă veți cânta ca în noaptea când se prăznuiește sărbătoarea, veți fi cu inima veselă, ca cel ce merge în sunetul flautului, ca să se ducă la muntele Domnului, spre Stânca lui Israel.

Ps 42.4; Isa 2.3;

³⁰Și Domnul va face să răsunе glasul Lui măreț, Își va arăta brațul gata să lovească, în mânia Lui aprinsă, în mijlocul flăcării unui foc mistuitor, în mijlocul înecului, furtunii și pietrelor de grindină.

Isa 29.6; Isa 28.2; Isa 32.19;

³¹Atunci, Asirianul va tremura de glasul Domnului, care îl va lovi cu nuiua Sa.

Isa 37.36; Isa 10.5-24;

³²La fiecare lovitură de nuiua hotărâtă, pe care i-o va da Domnul, se vor auzi timpanele și harfele, Domnul va lupta împotriva lui cu mâna ridicată.

Isa 11.15; Isa 19.16;

³³Căci de multă vreme este pregătit un rug, gătit și pentru împărat: adânc și lat este făcut, cu foc și lemne din belșug. Suflarea Domnului îl aprinde ca un șuvoi de pucioasă."

Ier 7.31; Ier 19.6;

31

¹Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se bizuiesc pe cai și se încred în mulțimea carelor și în puterea călăreților, dar nu privesc spre Sfântul lui Israel, și nu caută pe Domnul!

Isa 30.2; Isa 36.6; Ezech 17.15; Ps 20.7; Isa 36.9;

²Dar și El, este înțelept și aduce nenorocirea, și nu Își ia vorbele înapoi, ci Se ridică împotriva casei celor răi, și împotriva ajutorului celor ce săvârșesc nelegiuirea.

Num 23.19;

³Căci Egipteanul este om nu Dumnezeu, și caii lui sunt carne nu duh. Doar mâna să-Și întindă Domnul, și ocrotitorul se va clătina, iar cel ocrotit va cădea, și vor pieri cu toții.

Ps 146.3-5;

⁴Căci așa mi-a vorbit Domnul: "Cum mugește leul și puiul de leu asupra prăzii, în ciuda tuturor păstorilor strânși împotriva lui, și nu se înspăimântă de glasul lor, nici nu se sperie de numărul lor, așa Se va pogorî și Domnul oștirilor să lupte pe muntele Sionului și pe dealul lui.

Osea 11.10;Amos 3.8;Isa 42.13;

⁵Cum își întind păsările aripile peste puii lor, așa va ocroti Domnul oștirilor Ierusalimul, îl va ocroti și-l va izbăvi, îl va cruța și-l va mântui."

Deut 32.11;Ps 91.4;Ps 37.40;

⁶Întoarceți-vă la Acela de la care v-ați abătut mult, copii ai lui Israel."

Osea 9.9;

⁷"Căci în ziua aceea, fiecare își va lepăda idolii de argint și de aur, pe care vi i-ați făcut cu mâinile voastre nelegiuite.

Isa 2.20;Isa 30.22;1Împ 12.30;

⁸Și Asirianul va cădea ucis de o sabie, dar nu a unui om: îl va nimici o sabie, dar nu este a unui om; va fugi de sabie, și tinerii lui războinici vor fi robiți.

2Împ 19.35-36;Isa 37.36;

⁹Stânca lui se va topi de groază (Sau: în groaza lui, va trece întăritura sa.), și căpeteniile lui vor tremura înaintea steagului, - zice Domnul, - care Își are focul în Sion și cuptorul în Ierusalim."

Isa 37.37;

32

¹"Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voievozii vor cârmui cu nepărtinire.

Ps 45.1;Ier 23.5;Osea 3.5;Zah 9.9;

²Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului, și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un pământ ars de sete.

Isa 4.6;Isa 25.4;

³Ochii celor ce văd nu vor mai fi legați, și urechile celor ce aud vor lua aminte.

Isa 29.18;Isa 35.5-6;

⁴Inima celor ușuratici va pricepe și va înțelege, și limba găngavilor va vorbi iute și deslușit.

⁵Nebunul nu se va mai numi ales la suflet, nici mișelul nu se va mai numi cu inimă largă.

⁶Căci nebunul spune nebunii, și inima lui gândește rău, ca să lucreze în chip nelegiuit, și să spună neadevăruri împotriva Domnului, ca să lase lihnit sufletul celui flămând, și să ia băutura celui însetat.

⁷Armele mișelului sunt nimicitoare; el face planuri vinovate, ca să piardă pe cel nenorocit prin cuvinte mincinoase, chiar când pricina săracului este dreaptă.

⁸Dar cel ales la suflet face planuri alese, și stăruie în planurile lui alese."

⁹"Femei fără grijă, sculați-vă și ascultați glasul meu! Fiice nepăsătoare, luați aminte la cuvântul meu!

Amos 6.1;

¹⁰Într-un an și câteva zile, veți tremura, nepăsătoarelor; căci se va duce culesul viilor, și strângerea poamelor nu va mai veni.

¹¹Îngroziți-vă, voi cele fără grijă! Tremurați, nepăsătoarelor! Dezbrăcați-vă, dezgoliți-vă și încingeți-vă coapsele cu haine de jale!

¹²Bateți-vă pieptul, aducându-vă aminte de frumusețea câmpiilor și de rodnicia viilor.

¹³Pe pământul poporului meu cresc spini și mărcini, chiar și în toate casele de plăcere ale cetății celei vesele.

Isa 34.13;Osea 9.6;Isa 22.2;

¹⁴Casa împărătească este părăsită, cetatea gălăgioasă este lăsată; dealul și turnul vor sluji pe vecie ca peșteri; măgarii sălbatici se vor juca în ele, și turmele vor paște,

Isa 27.10;

¹⁵până când se va turna Duhul de sus peste noi; atunci pustia se va preface în pământ, și pomătul va fi privit ca o pădure.

Ps 104.30; Ioel 2.28; Isa 29.17; Isa 35.2;

¹⁶Atunci nepărtinirea va locui în pustie, și neprihănirea își va avea locuința în pomăt.

¹⁷Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie.

Iac 3.18;

¹⁸Poporul meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite.

¹⁹Dar pădurea va fi prăbușită sub grindină și cetatea plecată adânc.

Isa 30.30; Zah 11.2;

²⁰Ferice de voi, care semănați pretutindeni de-a lungul apelor, și care dați drumul pretutindeni bouului și măgarului!"

Isa 30.24;

33

¹"Vai de tine, pustiitorule, care totuși n-ai fost pustiit; care jefuiești, și n-ai fost jefuit încă! După ce vei sfârși de pustiit, vei fi pustiit și tu, după ce vei isprăvi de jefuit, vei fi jefuit și tu."

Isa 21.2; Hab 2.8; Apoc 13.10;

²"Doamne, ai milă de noi! Noi nădăjduim în Tine. Fii ajutorul nostru în fiecare dimineață și izbăvirea noastră la vreme de nevoie!

Isa 25.9;

³Când răsună glasul Tău, popoarele fug; când Te scoli Tu, neamurile se împrăștie."

⁴"Și prada voastră va fi strânsă cum strânge mușița: sar peste ea cum sar lăcustele."

⁵Domnul este înălțat, și locuiește în înălțime. El umple Sionul de nepărtinire și dreptate.

Ps 97.9;

6"Zilele tale sunt statornice, înțelepciunea și priceperea sunt un izvor de mântuire"; frica de Domnul, iată comoara Sionului.

7Iată, vitejii strigă afară; solii păcii plâng cu amar.

2Împ 18.18-37;

8Drumurile sunt pustii; nimeni nu mai umblă pe drumuri. Asur a rupt legământul, disprețuiește cetățile, nu se uită la nimeni.

Jud 5.6;2Împ 18.14-17;

9Țara jelește și este întristată; Libanul este plin de rușine, tânjește; Saronul este ca o pustie; Basanul și Carmelul își scutură frunza.

Isa 24.4;

10"Acum Mă voi scula, - zice Domnul, - acum Mă voi înălța, acum Mă voi ridica.

Ps 12.5;

11Ați zămislit fân, și nașteți paie de miriște; suflarea voastră de mânie împotriva Ierusalimului este un foc, care pe voi înșivă vă va arde de tot.

Ps 7.14;Isa 59.4;

12Popoarele vor fi ca niște cuptoare de var, ca niște spini tăiați care ard în foc."

Isa 9.18;

13"Voi, cei de departe, ascultați ce am făcut! Și voi, cei de aproape, vedeți puterea mea!"

Isa 49.1;

14Păcătoșii sunt îngroziți, în Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiuți, care zic: "Cine din noi va putea să rămână lângă un foc mistuitor?" "Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări veșnice?"

15Cel ce umblă în neprihănire, și vorbește fără vicleșug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi, ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n-audă cuvinte setoase de sânge, și își leagă ochii ca să nu vadă răul,

Ps 15.2;Ps 24.4;Ps 119.37;

¹⁶acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi."

¹⁷"Ochii tăi vor vedea pe Împărat în strălucirea Lui, vor privi țara în toată întinderea ei.

¹⁸Inima ta își va aduce aminte de groaza trecută și va zice: "Unde este logofătul? Unde este vistiernicul? Unde este cel ce veghea asupra turnurilor?"

1Cor 1.20;

¹⁹Atunci nu vei mai vedea pe poporul acela îndrăzneț, pe poporul cu vorbirea încâlcită de n-o puteai înțelege, cu limba gângavă, de n-o puteai pricepe.

2Împ 19.32;Deut 28.49-50;Ier 5.15;

²⁰Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, ca locuință liniștită, ca un cort, care nu va mai fi mutat, ai cărui țărushi nu vor mai fi scoși niciodată, și ale cărui funii nu vor mai fi dezlegate.

Ps 48.12;Ps 46.5;Ps 125.1-2;Isa 37.33;Isa 54.2;

²¹Da, acolo cu adevărat Domnul este minunat pentru noi: El ne ține loc de râuri, de pâraie late, unde totuși nu pătrund corăbii cu lopeți, și nu trece nici un vas puternic.

²²Căci Domnul este Judecătorul nostru, Domnul este Legiuitorul nostru, Domnul este Împăratul nostru: El ne mântuiește!

Iac 4.12;Ps 89.18;

²³Funiile tale s-au slăbit, așa că nu mai pot strânge piciorul catargului, și nu mai pot întinde pânzele. Atunci se împarte prada, care-i așa de mare, că până și ologii iau parte la ea.

²⁴Nici un locuitor nu zice: "Sunt bolnav!" Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui."

Ier 50.20;

34

¹Apropiați-vă, neamuri, să auziți! Popoare, luați aminte!" S-asculte pământul, el și ce-l umple, lumea cu toate făpturile ei!

Ps 49.1;Deut 32.1;

²Căci Domnul este mâniat pe toate neamurile, și plin de urgie pe toată oștirea lor: El le nimicește cu desăvârșire, le măcelărește de tot.

³Morții lor sunt aruncați, trupurile lor moarte miros greu, și se topesc munții de sângele lor.

Ioel 2.20;

⁴Toată oștirea cerurilor piere, cerurile sunt făcute sul ca o carte, și toată oștirea lor cade, cum cade frunza de viță, cum cade frunza de smochin.

Ps 102.26;Ezec 32.7-8;Ioel 2.31;Ioel 3.15;Mat 24.29;2Pet 3.10;Apoc 6.14;Isa 14.12;Apoc 6.13;

⁵"Căci sabia Mea - zice Domnul - s-a îmbătat în ceruri; iată, se va pogori asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepesc."

Ier 46.10;Ier 49.7;Mal 1.4;

⁶Sabia Domnului este plină de sânge, unsă cu grăsime, cu sângele mieilor și țapilor, cu grăsimea răunchilor berbecilor; căci Domnul ține un praznic de jertfe la Boțra, și un mare măcel este în țara Edomului.

Isa 63.1;Ier 49.13;Țef 1.7;

⁷Bivolii cad împreună cu ei, și boii împreună cu taurii; țara lor se adapă cu sânge, și țărâna se umple de grăsime.

⁸Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion.

⁹Pârâurile Edomului se vor preface în smoală, și pulberea lui în pucioasă; da, țara lui va fi ca smoala care arde.

Deut 29.23;

¹⁰Nu se va stinge nici zi nici noapte, și fumul lui se va înălța în veci. Din veac în veac va fi pustiit, și nimeni nu va trece prin el în veci de veci.

Apoc 14.11;Apoc 18.18;Apoc 19.3;Mal 1.4;

¹¹Ci pelicanul și ariciul îl vor stăpâni, bufnița și corbul îl vor locui. Se va întinde peste el funia pustiirii, și cumpăna nimicirii.

Isa 14.23;Țef 2.14;Apoc 18.2;2Împ 21.13;Plân 2.8;

¹²Nu vor mai fi în el fruntași, ca să aleagă un împărat, și toți voievozii lui vor fi nimiciți.

¹³În casele lui împărătești vor crește spinii, în cetățuile lui mărcini și urzici. Acolo va fi locuința șacalilor și vizuina struților.

Isa 32.13; Osea 9.6; Isa 13.21;

¹⁴Fiarele din pustie se vor întâlni acolo cu câinii sălbatici, și țapii păroși se vor chema unii pe alții. Acolo își va avea locuința năluca nopții, și își va găsi un loc de odihnă.

¹⁵Acolo își va face cuibul șarpele de noapte, își va pune ouăle, le va cloci, și își va strânge puii la umbra lui; acolo se vor strânge toți ulii: fiecare la tovarășul lui.

¹⁶Căutați în cartea Domnului, și citiți! Nici una din toate acestea nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da greș, căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strânge acele sălbăticiuni.

Mal 3.16;

¹⁷El a tras la sorț pentru ele și mâna Lui le-a împărțit cu funia de măsurat țara aceasta: ele o vor stăpâni totdeauna și o vor locui din veac în veac.

35

¹Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va înveseli, și va înflori ca trandafirul;

Isa 55.12;

²se va acoperi cu flori, și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru.

Isa 32.15;

³Întăriți mâinile slăbănogite, și întăriți genunchii care se clatină.

Iov 4.3-4; Evr 12.12;

⁴Spuneți celor slabi de inimă: "Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuși va veni, și vă va mântui."

⁵Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor;

Isa 29.18; Isa 32.3-4; Isa 42.7; Mat 9.27; Mat 11.5; Mat 12.22; Mat 20.30; Mat 21.14; Ioan 9.6-7; Mat 11.5; Marc 7.32;

⁶atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie; căci în pustie vor țâșni ape, și în pustietate pâraie;

Mat 11.5;Mat 15.30;Mat 21.14;Ioan 5.8-9;Fapt 3.2;Fapt 8.7;Fapt 14.8;Isa 32.4;Mat 9.32-33;Mat 12.22;Mat 15.30;

⁷marea de nisip se va preface în iaz și pământul uscat în izvoare de ape. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor, vor crește trestii și papură.

Isa 41.18;Isa 43.19;Ioan 7.38-39;Isa 34.13;

⁸Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.

Isa 52.1;Ioel 3.17;Apoc 21.27;

⁹Pe calea aceasta nu va fi nici un leu, și nici o fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întâlnită pe ea, ci cei răscumpărați vor umbla pe ea.

Lev 26.6;Isa 11.9;Ezec 34.25;Isa 51.11;

¹⁰Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!

Isa 25.8;Isa 65.19;Apoc 7.17;Apoc 21.4;

36

¹În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat.

2Împ 18.13-17;2Cron 32.1;

²Și împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabșache, cu o puternică oștire. Rabșache s-a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului înălbitorului.

³Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s-a dus la el, cu logofătul Șebna, și cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul (arhivarul).

⁴Rabșache le-a zis: "Spuneți lui Ezechia: "Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: "Ce este încrederea aceasta, pe care te bizui?"

2Împ 18.19;

⁵Eu îți spun că acestea sunt vorbe în vânt: pentru război trebuie chibzuință și putere. În cine ți-ai pus dar încrederea, de te-ai răsculat împotriva mea?

⁶Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat ca sprijin această trestie ruptă, care înțeapă și străpunge mâna oricui se sprijinește pe ea! Așa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei ce se încred în el.

Ezec 29.6-7;

⁷Dar poate că îmi vei spune: "Ne încredem în Domnul, Dumnezeul nostru!" Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda și Ierusalimului: "Să vă închinați înaintea acestui altar?"

⁸Acum fă o învoială cu stăpânul meu, împăratul Asiriei, și-ți voi da două mii de cai; să vedem dacă poți face rost de călăreți ca să încalce pe ei!

⁹Cum ai putea să stai tu împotriva unei singure căpetenii, dintre cei mai neînsemnați slujitori ai stăpânului meu? Și totuși tu îți pui încrederea în Egipt pentru care și pentru călăreți.

¹⁰Și apoi, fără voia Domnului m-am suit eu împotriva țării acesteia s-o nimicesc? Domnul mi-a zis: "Suie-te împotriva țării acesteia, și nimicește-o!"

¹¹Eliachim, Șebna și Ioah au zis lui Rabșache: "Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în limba evreiască, în auzul poporului care este pe zid."

¹²Rabșache a răspuns: "Oare stăpânului tău și ție m-a trimis stăpânul meu să spun aceste cuvinte? Nu m-a trimis el să le spun oamenilor acestora, care șed pe zid ca să-și mănânce balega și să-și bea udul împreună cu voi?"

¹³Apoi Rabșache a înaintat și a strigat cu toată puterea lui în limba evreiască: "Ascultați cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei!"

¹⁴Așa vorbește împăratul: "Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească.

¹⁵Nu vă lăsați mângâiați de Ezechia cu încrederea în Domnul, când vă zice: "Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei."

¹⁶Nu ascultați pe Ezechia. Căci așa vorbește împăratul Asiriei: "Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mânca din via lui și din smochinul lui, și va bea apă din fântâna lui,

Zah 3.10;

¹⁷până voi veni, și vă voi lua într-o țară ca a voastră, într-o țară plină de grâu și de vin, o țară plină de pâine și de vii."

¹⁸Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, când vă zice: "Domnul ne va izbăvi." Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mâna împăratului Asiriei?

¹⁹Unde sunt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sunt dumnezeii din Sefarvaim? Și unde sunt dumnezeii Samariei? Au izbăvit ei Samaria din mâna mea?

²⁰Dintre toți dumnezeii acestor țări, care din ei și-au izbăvit țara din mâna mea, pentru ca Domnul să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?"

²¹Dar ei au tăcut, și nu i-au răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: "Să nu-i răspundeți!"

²²Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit astfel la Ezechia, cu hainele sfâșiate, și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

37

¹Când a auzit împăratul Ezechia cuvintele acestea, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac, și s-a dus în Casa Domnului.

2 Împ 19.1;

²A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe cei mai bătrâni dintre preoți, acoperiți cu saci, la prorocul Isaia, fiul lui Amoț.

³Și i-au zis: "Așa vorbește Ezechia: "Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sunt aproape să iasă din pântecul mamei lor, și totuși mamele n-au putere să nască.

⁴Poate că Domnul Dumnezeul tău, a auzit cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel viu, și poate că Domnul Dumnezeul tău îl va pedepsi pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înălță dar o rugăciune pentru rămășița care a mai rămas."

⁵Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus deci la Isaia.

⁶Și Isaia le-a zis: "Iată ce veți spune stăpânului vostru: "Așa vorbește Domnul: "Nu te înspăimânta de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.

⁷Căci voi pune în el un duh de așa fel încât, la o veste pe care o va primi, se va întoarce în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui."

⁸Rabșache, la întoarcere, a găsit pe împăratul Asiriei luptând împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis.

⁹Atunci împăratul Asiriei a primit o veste despre Tirhaca, împăratul Etiopiei, prin care i se spunea: "El a pornit să-ți facă război." Cum a auzit lucrul acesta, a trimis soli la Ezechia, zicându-le:

¹⁰"Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: "Nu te lăsa amăgit de Dumnezeul tău, în care te încrezi, și zici: "Ierusalimul nu va fi dat în mâinile împăratului Asiriei."

¹¹Căci ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, și cum le-au nimicit cu desăvârșire; și tu, să fii izbăvit?

¹²Oare dumnezeii neamurilor, pe care le-au nimicit părinții mei, le-au izbăvit ei, și anume: Gozanul, Haranul, Rețef, și fiii lui Eden care sunt la Telasar?

¹³Unde este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaim, Hena și Iva?"

Ier 49.23;

¹⁴Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor, și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, a întins-o înaintea Domnului,

¹⁵și i-a făcut următoarea rugăciune:

¹⁶"Doamne al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul!

¹⁷Doamne, pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și privește! Auzi toate cuvintele pe care le-a trimis Sanherib ca să batjocorească pe Dumnezeul cel viu!

Dan 9.18;

¹⁸Este adevărat, Doamne, că împărații Asiriei au pustiit toate țările și țările lor;

¹⁹și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mâinile omului, de lemn și de piatră. De aceea i-au nimicit.

²⁰Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca toate împărățiile pământului să știe că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!"

²¹Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis să spună lui Ezechia: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

²²Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: "Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine.

²³Pe cine ai batjocorit și ai ocărât tu? Împotriva cui ți-ai ridicat glasul, și ți-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfântului lui Israel;

²⁴prin slujitorii tăi tu ai batjocorit pe Domnul, și ai zis: "Cu mulțimea carelor mele, m-am suit pe vârful munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii lui cei mai înalți, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pădurea lui care este ca un pomăt.

²⁵Am săpat izvoare, și am băut din apele lor, și cu talpa picioarelor mele voi seca toate râurile Egiptului."

²⁶"Dar n-ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult, și că le-am hotărât din vremuri străvechi? Acum însă am dat voie să se împlinească, pentru ca să prefaci cetăți tari în niște mormane de dărâmături.

²⁷Și locuitorii lor sunt neputincioși, spăimântați și uluiți: sunt ca iarba de pe câmp și verdeța fragedă, ca iarba de pe acoperișuri, și ca grâul care se usucă înainte de a da în spic.

²⁸Dar Eu știu când stai jos, când ieși afară, când intri, și când ești mânios împotriva Mea.

²⁹Deci pentru că ești mânios împotriva Mea, și mândria ta a ajuns până la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nările tale și zăbala Mea între buzele tale, și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit."

Isa 30.28;Ezec 38.4;

³⁰"Și acesta să-ți fie semnul, Ezechia: anul acesta veți mânca ce va crește singur de la sine, și în al doilea an ce va răsări din aceasta; dar în al treilea an, veți semăna, veți secera, veți sădi vii și veți mânca din rodul lor.

³¹Și ce va mai scăpa din casa lui Iuda, și ce va mai rămâne iarăși va prinde rădăcini dedesubt, și va aduce rod deasupra.

³²Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei izbăviți. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor.

2Împ 19.31;Isa 9.7;

³³De aceea așa vorbește Domnul despre împăratul Asiriei: "El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca săgeți în ea, nu-i va sta înaintea cu scuturi, și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.

³⁴Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit, și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul,

³⁵căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o scap, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David!"

2Împ 20.6;Isa 38.6;

³⁶Îngerul Domnului a ieșit, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și când s-au sculat dimineața, iată că toți aceștia erau niște trupuri moarte.

2Împ 19.35;

³⁷Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a rămas la Ninive.

³⁸Și, pe când stătea cu fața la pământ rugându-se în casa lui Nisroc, dumnezeul său, fiii săi Adramalec și Șarețer l-au lovit cu sabia, și au fugit în țara Ararat. Și în locul lui a domnit fiul său Esar-Hadon.

38

Boala și însănătoșirea lui Ezechia.

¹În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el, și i-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Pune-ți în rânduială casa, căci vei muri, și nu vei mai trăi."

2Împ 20.1;2Cron 32.24;2Sam 17.23;

²Ezechia s-a întors cu fața la perete, și a făcut Domnului următoarea rugăciune:

³"Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credincioșie și inimă curată, și am făcut ce este bine înaintea Ta!" Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

Neem 13.14;

⁴Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Isaia astfel:

⁵"Du-te, și spune lui Ezechia: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: "Am auzit rugăciunea ta și am văzut lacrimile tale. Iată că voi mai adăuga încă cincisprezece ani la zilele vieții tale.

⁶Te voi izbăvi pe tine și cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei; voi ocroti cetatea aceasta.

Isa 37.35;

⁷Și iată semnul din partea Domnului după care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvântul pe care l-a rostit:

2Împ 20.8;Isa 7.11;

⁸voi întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s-a pogorât soarele pe cadranul lui Ahaz." Și soarele s-a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe care se pogorâse.

⁹Cântarea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, cu prilejul bolii și însănătoșirii lui.

¹⁰"Ziceam: "În cei mai buni ani ai vieții mele trebuie să mă duc la porțile locuinței morților! Sunt pedepsit cu pierderea celorlalți ani ai mei, care-mi mai rămân!

¹¹Ziceam: "Nu voi mai vedea pe Domnul, pe Domnul, în pământul celor vii; nu voi mai vedea pe nici un om în locuința morților!

Ps 27.13;Ps 116.9;

¹²Locuința mea este luată și mutată de la mine, ca o colibă de păstori. Îmi simt firul vieții tăiat ca de un țesător, care m-ar rupe din țesătura lui. Până diseară îmi vei pune capăt.

lov 7.6;

¹³Am strigat până dimineața; ca un leu, îmi zdrobise toate oasele! Până diseară îmi vei pune capăt.

¹⁴Ciripeam ca o rândunea, croncăneam ca un cocor, și gemeam ca o porumbiță. Ochii-mi priveau topiți spre cer: "Doamne, sunt în necaz, ajută-mă!"

Isa 59.11;

¹⁵Ce să mai spun? El mi-a răspuns și m-a ascultat. Acum voi umbla smerit până la capătul anilor mei, după ce am fost întristat astfel.

Iov 7.11;Iov 10.1;

¹⁶Doamne, prin îndurarea Ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viața.

¹⁷Iată, chiar suferințele mele erau spre mântuirea mea; Tu ai găsit plăcere să-mi scoți sufletul din groapa putrezirii. Căci ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele!

¹⁸Căci nu locuința morților Te laudă, nu moartea Te mărește, și cei ce s-au pogorât în groapă nu mai nădăjduiesc în credincioșia Ta.

Ps 6.5;Ps 30.9;Ps 88.11;Ps 115.17;Ecl 9.10;

¹⁹Ci cel viu, da, cel viu Te laudă, ca mine astăzi. Tatăl face cunoscut copiilor săi credincioșia Ta.

Deut 4.9;Deut 6.7;Ps 78.3-4;

²⁰Domnul m-a mântuit! De aceea, în toate zilele vieții noastre vom suna din coardele instrumentelor noastre, în Casa Domnului."

²¹Isaia zisese: "Să se aducă o turtă de smochine, și s-o întindă peste bubă; și Ezechia va trăi."

2Împ 20.7;

²²Și Ezechia zisese: "După ce semn voi cunoaște că mă voi sui la Casa Domnului?"

2Împ 20.8;

39

Ezechia și trimeșii din Babilon.

¹În același timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar lui Ezechia, pentru că aflase de boala și însănătoșirea lui.

2Împ 20.12;

²Ezechia s-a bucurat, și a arătat trimișilor locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, miresmele și untdelemnul de preț, toată casa lui de arme, și tot ce se afla în vistieriile lui: n-a rămas nimic în casa și în ținuturile lui, pe care să nu li-l fi arătat.

³Proorocul Isaia a venit apoi la împăratul Ezechia, și l-a întrebat: "Ce au spus oamenii aceia, și de unde au venit la tine?" Ezechia a răspuns: "Au venit la mine dintr-o țară depărtată, din Babilon."

⁴Isaia a mai zis: "Ce au văzut în casa ta?" Ezechia a răspuns: "Au văzut tot ce este în casa mea: n-a rămas nimic în vistieriile mele, pe care să nu li-l fi arătat."

⁵Atunci Isaia a zis lui Ezechia: "Ascultă cuvântul Domnului oștirilor!

⁶"Iată, vor veni vremurile când vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și tot ce au strâns părinții tăi până în ziua de azi; nimic nu va rămâne, zice Domnul.

Ier 20.5;

⁷"Și vor lua din fiii tăi, ieșiți din tine, pe care-i vei naște, ca să-i facă fameni în casa împăratului Babilonului."

⁸Ezechia a răspuns lui Isaia: "Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun. Căci, a adăugat el, măcar în timpul vieții mele va fi pace și liniște!"

1Sam 3.18;

40

¹"Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru.

²"Vorbiți bine Ierusalimului, și strigați-i că robia lui s-a sfârșit, că nelegiuirea lui este ispășită; căci a primit din mâna Domnului de două oricât toate păcatele lui.

Iov 42.10;Isa 61.7;

³Un glas strigă: "Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru!

Mat 3.3;Marc 1.3;Luc 3.4;Ioan 1.23;Mal 3.1;Ps 68.4;Isa 49.11;

⁴Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în câmpii, și strâmtoarele în vâlcele!

Isa 45.2;

⁵Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit.

⁶Un glas zice: "Strigă!" - Și eu am răspuns: "Ce să strig?" - "Orice faptură este ca iarba, și toată strălucirea ei ca floarea de pe câmp.

Iov 14.2;Ps 90.5;Ps 102.11;Ps 103.15;Iac 1.10;1Pet 1.24;

⁷Iarba se usucă, floarea cade, când suflă vântul Domnului peste ea." - În adevăr, poporul este ca iarba:

Ps 103.16;

⁸Iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.

Ioan 12.34;1Pet 1.25;

⁹Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: "Iată Dumnezeul vostru!

¹⁰Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere, și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui.

Isa 59.16;Isa 62.11;Apoc 22.12;

¹¹El Își va paște turma ca un Păstor, va lua mieii în brațe, îi va duce la sânul Lui, și va călăuzi blând oile care alăptează."

Isa 49.10;Ezec 34.23;Ezec 37.24;Ioan 10.11;Evr 13.20;1Pet 2.25;1Pet 5.4;Apoc 7.17;

Puterea lui Dumnezeu.

¹²"Cine a măsurat apele cu mâna lui? Cine a măsurat cerurile cu palma, și a strâns țărâna pământului într-o treime de măsură? Cine a cântărit munții cu cântarul, și dealurile cu cumpăna?

Prov 30.4;

¹³Cine a cercetat Duhul Domnului, și cine L-a luminat cu sfaturile lui?

Iov 21.22;Iov 36.22-23;Rom 11.34;1Cor 2.16;

¹⁴Cu cine S-a sfătuit El, ca să ia învățătură! Cine L-a învățat cărarea dreptății? Cine L-a învățat înțelepciunea, și I-a făcut cunoscut calea priceperii!

¹⁵Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o cumpănă; El ridică ostroavele ca un bob de nisip.

¹⁶Libanul n-ajunge pentru foc, și dobitoacele lui n-ajung pentru arderea de tot.

¹⁷Toate neamurile sunt ca o nimica înaintea Lui, nu sunt decât nimicnicie și deșertăciune.

Dan 4.35;Ps 62.9;

¹⁸Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare Îl veți asemăna?

Isa 40.25;Isa 46.5;Fapt 17.29;

¹⁹Meșterul toarnă idolul, și argintarul îl îmbracă cu aur, și-i toarnă lănțișoare de argint.

Isa 41.6-7;Isa 44.12;Ier 10.3;

²⁰Iar cine este sărac, alege ca dar un lemn care nu putrezește; își caută un meșter iscusit, ca să facă un idol, care să nu se clatine.

Isa 41.7;Ier 10.4;

²¹"Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?"

Ps 19.1;Fapt 14.17;Rom 1.19-20;

²²El stă deasupra cercului pământului, și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahramă subțire, și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.

Iov 9.8;Ps 104.2;Isa 42.5;Isa 44.24;Isa 51.13;Ier 10.12;

²³El preface într-o nimica pe voievozi, și face o nimica din judecătorii pământului.

Iov 12.21;Ps 107.40;

²⁴De abia sunt sădiți, de abia sunt semănați, de abia li s-a înrădăcinat tulpina în pământ: și El suflă peste ei, de se usucă, și un vârtej îi ia ca pe niște paie.

²⁵"Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?" zice Cel Sfânt.

Isa 40.18;

26"**Ridicați-vă ochii în sus, și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.**"

Deut 4.15;Ps 147.4;

27"**Pentru ce zici tu, Iacove, pentru ce zici tu, Israele: "Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului, și dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului meu?"**

28**Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.**

Ps 147.5;Rom 11.33;

29**El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin.**

30**Flăcăii obolesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină;**

31**dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc."**

Ps 103.5;

41

Israel să se încreadă în Domnul.

1"**Tăceți, ostroave, și ascultați-Mă! Să-și învioreze popoarele puterea, să înainteze, și să vorbească! Să ne apropiem și să ne judecăm împreună.**

Zah 2.13;

2**Cine a ridicat de la răsărit pe acela pe care, în neprihănirea Lui, îl cheamă să calce pe urmele Lui? Cine îi supune neamuri și împărați? Cine le face sabia praf, și arcul o pleavă luată de vânt?**

Isa 46.11;Gen 14.14;Isa 41.25;Isa 45.1;

3**El îi urmărește, merge în pace pe un drum pe care n-a mai călcat niciodată cu piciorul lui.**

4**Cine a făcut și a împlinit aceste lucruri? Acela care a chemat neamurile de la început, Eu, Domnul, cel dintâi și Același până în cele din urmă veacuri.**

Isa 41.26;Isa 44.7;Isa 46.10;Isa 43.10;Isa 44.6;Isa 48.12;Apoc 1.17;Apoc 22.13;

⁵Ostroavele văd lucrul acesta și se tem, capetele pământului tremură: se apropie și vin.

⁶Se ajută unul pe altul, și fiecare zice fratelui său: "Fii cu inimă!"

Isa 40.19;Isa 44.12;

⁷Lemnarul îmbărbătează pe argintar; cel ce lustruiește cu ciocanul îmbărbătează pe cel ce bate pe nicovală, zicând despre îmbinare: "Este bună!" și țintuiește idolul în cuie ca să nu se clatine."

Isa 40.19;Isa 40.20;

⁸Dar tu, Israele, robul Meu, lacove, pe care te-am ales, sămânța lui Avraam, prietenul Meu,

Deut 7.6;Deut 10.15;Deut 14.2;Ps 135.4;Isa 43.1;Isa 44.1;2Cron 20.7;Iac 2.23;

⁹tu, pe care te-am luat de la marginile pământului, și pe care te-am chemat dintr-o țară depărtată, căruia ți-am zis: "Tu ești robul Meu, te aleg, și nu te lepăd!"

¹⁰nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.

Isa 41.13-14;Isa 43.5;Deut 31.6-8;

¹¹Iată, înfrunțați, și acoperiți de rușine, vor fi toți cei ce sunt mâniați pe tine; vor fi nimiciti și vor pieri, cei ce ți se împotrivesc.

Ex 23.22;Isa 45.24;Isa 60.12;Zah 12.3;

¹²Îi vei căuta, și nu-i vei mai găsi, pe cei ce se certau cu tine; vor fi nimiciti, vor fi pierduți cei ce se războiau cu tine.

¹³Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te iau de mâna dreaptă și-ți zic: "Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!"

Isa 41.10;

¹⁴Nu te teme de nimic, viermele lui Iacov, și rămășiță slabă a lui Israel; căci Eu îți vin în ajutor, - zice Domnul, - și Sfântul lui Israel este Mântuitorul tău.

¹⁵Iată, te fac o sanie ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărâma munții, și vei face dealurile ca pleava.

Mic 4.13;2Cor 10.4-5;

¹⁶Le vei vântura, și le va lua vântul, și un vârtej le va risipi, dar tu, te vei bucura în Domnul, te vei făli cu Sfântul lui Israel.

Ier 51.2;Isa 45.25;

¹⁷Cei nenorociți și cei lipsiți caută apă, și nu este; li se usucă limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi.

¹⁸Voi face să izvorască râuri pe dealuri, și izvoare în mijlocul văilor; voi prefăce pustia în iaz, și pământul uscat în șuvoaie de ape;

Isa 35.6-7;Isa 43.19;Isa 44.3;Ps 107.35;

¹⁹voi sădi cedri, salcâmi, mirți și măslini în pustie; voi pune chiparoși, ulmi, și merișori turcești la un loc în pustie,

²⁰ca să vadă cu toții și să știe, să priceapă și să înțeleagă că mâna Domnului a făcut aceste lucruri, și Sfântul lui Israel le-a zidit."

Iov 12.9;

²¹"Apărați-vă pricina, - zice Domnul - arătați-vă dovezile cele mai tari", zice Împăratul lui Iacov.

²²"Să le arate, și să ne spună ce are să se întâmple; care sunt prorociile pe care le-ați făcut vreodată? Spuneți, ca să luăm seama la ele, și să le vedem împlinirea; sau, vestiți-ne viitorul.

Isa 45.21;

²³Spuneți-ne ce se va întâmpla mai târziu, ca să știm că sunteți dumnezei, faceți măcar ceva bun sau rău, ca să vedem și să privim cu toții.

Isa 42.9;Isa 44.7-8;Isa 45.3;Ioan 13.19;Ier 10.5;

²⁴Iată că nu sunteți nimic și lucrarea voastră este nimic; o scârbă este cine vă alege pe voi.

Ps 115.5;Isa 44.9;1Cor 8.4;

²⁵Am sculat pe cineva de la miazănoapte, și vine de la răsărit; el cheamă Numele Meu; trece peste voievozi ca pe noroi și-i calcă în picioare cum calcă olarul lutul.

Ezra 1.2;Isa 41.2;

²⁶Cine a vestit lucrul acesta de la început, ca să-l știm, și cu mult înainte, ca să zicem: "Are dreptate?" Nimeni nu l-a vestit, nimeni nu l-a prorocit, și nimeni n-a auzit cuvintele voastre.

Isa 43.9;

27Eu, Cel dintâi, am zis Sionului: "Iată-i, iată-i!" Și Ierusalimului: "Îți trimit un vestitor de vești bune!"

Isa 41.4;Isa 40.9;

28Căci Mă uit, și nu este nimeni, nimeni între ei care să procească și care să poată răspunde, dacă-l voi întreba.

Isa 63.5;

29Iată că toți sunt nimic, lucrările lor sunt zadarnice, idoli lor sunt o suflare goală!"

Isa 41.24;

42

Robul Domnului.

1"Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata.

Isa 43.10;Isa 49.3-6;Isa 52.13;Isa 53.11;Mat 12.18-20;Filip 2.7;Mat 3.17;Mat 17.5;Efes 1.6;Isa 11.2;Ioan 3.34;

2El nu va striga, nu-Și va ridica glasul, și nu-l va face să se audă pe ulițe.

3Trestia frântă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr.

4El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdi în legea Lui."

Gen 49.10;

5Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el.

Isa 44.24;Zah 12.1;Ps 136.6;Fapt 17.25;

6"Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire, și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor,

Isa 43.1;Isa 49.8;Isa 49.6;Luc 2.32;Fapt 13.47;

⁷să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați, și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.

Isa 35.5;Isa 61.1;Luc 4.18;2Tim 2.26;Evr 2.14-15;Isa 9.2;

⁸Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea mea idolilor."

Isa 48.11;

⁹Iată că cele dintâi lucruri s-au împlinit, și vă vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple.

¹⁰Cântați Domnului o cântare nouă, cântați laudele Lui până la marginile pământului, voi care mergeți pe mare și cei ce locuiți în ea, ostroave și locuitorii lor!

Ps 33.3;Ps 40.3;Ps 98.1;Ps 107.23;

¹¹Pustia și cetățile ei să înalțe glasul! Satele locuite de Chedar, să-și înalțe glasul! Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munților!

¹²Să dea slavă Domnului, și să vestească laudele Lui în ostroave!"

¹³Domnul înaintează ca un viteaz, Își stârnește râvna ca un om de război; înalță glasul, strigă, Își arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi. -

Isa 31.4;

¹⁴"Am tăcut multă vreme - "zice Domnul, - am tăcut, și M-am ținut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile nașterii, voi găfâi și voi răsufli.

¹⁵Voi pustii munți și dealuri, le voi usca toată verdeața; voi preface râurile în ostroave, și iazurile le voi usca.

¹⁶Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi preface întunericul în lumină, înaintea lor, și locurile strâmbe în locuri netede: iată ce voi face, și nu-i voi părăsi.

¹⁷Vor da înapoi, vor fi acoperiți de rușine cei ce se încred în idoli ciopliți și zic idolilor turnați: "Voi sunteți dumnezeii noștri!"

Ps 97.7;Isa 1.29;Isa 44.11;Isa 45.16;

¹⁸"Ascultați, surzilor, priviți și vedeți, orbilor!"

19 Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca solul Meu, pe care îl trimit?
Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, și orb ca robul Domnului?

Isa 43.8;Ezec 12.2;Ioan 9.39-41;

20 Ai văzut multe, dar n-ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n-ai auzit:

Rom 2.21;

21 Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată.

22 Și totuși poporul acesta este un popor prădat și jefuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri, și înfundați în temnițe. Sunt lăsați de pradă, și nimeni nu-i scapă! Jefuiți, și nimeni nu zice: "Dă înapoi!"

23 Cine dintre voi, însă, pleacă urechea la aceste lucruri? Cine vrea să ia aminte la ele și să asculte pe viitor?

24 Cine a dat pe Iacov pradă jafului, și pe Israel în mâinile jefuitorilor? Oare nu Domnul, împotriva căruia am păcătuit? Ei n-au voit să umble pe căile Lui, și n-au ascultat Legea Lui.

25 De aceea a vărsat El peste Israel văpaia mâniei Lui, și grozăviile războiului: războiul l-a aprins din toate părțile și n-a înțeles; l-a ars, și n-a luat seama."

2împ 25.9;Osea 7.9;

43

Numai Domnul răscumpără pe Israel.

1"Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut, Iacove, și Cel ce te-a întocmit, Israele!" Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu."

Isa 43.7;Isa 43.21;Isa 44.2-24;Isa 44.6;Isa 42.6;Isa 45.4;

2Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde.

Ps 66.12;Ps 91.3;Deut 31.6-8;Dan 3.25-27;

3Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul tău! Eu dau Egiptul ca preț pentru răscumpărarea ta, Etiopia și Saba în locul tău.

Prov 11.8;Prov 21.18;

⁴De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine, și popoare pentru viața ta.

⁵Nu te teme de nimic, căci Eu sunt cu tine, Eu voi aduce înapoi neamul tău de la răsărit, și te voi strânge de la apus.

Isa 41.10-14;Isa 44.2;Ier 30.10-11;Ier 46.27-28;

⁶Voi zice miază noaptei: "Dă încoace!" și miazăzilei: "Nu opri", ci adu-Mi fiii din țările depărtate și fiicele de la marginea pământului:

⁷pe toți cei ce poartă Numele Meu și pe care i-am făcut spre slava Mea, pe care i-am întocmit și i-am alcătuit."

Isa 63.19;Iac 2.7;Ps 100.3;Isa 29.23;Ioan 3.3-5;2Cor 5.17;Efes 2.10;Isa 43.1;

⁸"Scoate afară poporul cel orb, care totuși are ochi, și surzii, care totuși au urechi.

Isa 6.9;Isa 42.19;Ezec 12.2;

⁹Să se strângă toate neamurile și să se adune popoarele! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Care dintre ei ne-au făcut cele dintâi proorocii? Să-și aducă martorii și să-și dovedească dreptatea, ca să asculte oamenii și să zică: "Adevărat!" -

Isa 41.21-26;

¹⁰"Voi sunteți martorii Mei - "zice Domnul, - voi și Robul Meu pe care L-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu, și după Mine nu va fi,

Isa 44.8;Isa 42.1;Isa 55.4;Isa 41.4;Isa 44.6;

¹¹Eu, Eu sunt Domnul, și afară de Mine nu este nici un Mântuitor!

Isa 45.21;Osea 13.4;

¹²Eu am vestit, am mântuit, am prorocit, nu sunt străin între voi; voi Îmi sunteți martori - "zice Domnul, - că Eu sunt Dumnezeu.

Deut 32.16;Ps 81.9;Isa 44.8;Isa 43.10;

¹³Eu sunt de la început, și nimeni nu izbăvește din mâna Mea; când lucrez Eu, cine se poate împotrivi?"

Ps 90.2;Ioan 8.58;Iov 9.12;Isa 14.27;

14" Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul vostru, Sfântul lui Israel: "Din pricina voastră, trimit pe vrăjmaș împotriva Babilonului, și pogor pe toți fugarii, chiar și pe Haldei, pe corăbiile cu care se făleau.

15" Eu sunt Domnul, Sfântul vostru, Făcătorul lui Israel, Împăratul vostru."

16" Așa vorbește Domnul, care a croit un drum pe mare, și o cărare pe apele cele puternice,

Ex 14.16-22; Ps 77.19; Isa 51.10; Ios 3.13-16;

17" care a scos care și cai, o oștire și războinici viteji, culcați deodată împreună, ca să nu se mai scoale, nimiciți, și stinși ca un muc de lumânare:

Ex 14.4-25;

18" Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte, și nu vă mai uitați la cele vechi!

Ier 16.14; Ier 23.7;

19" Iată, voi face ceva nou, și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustie, și râuri în locuri secetoase.

2Cor 5.17; Apoc 21.5; Ex 17.6; Num 20.11; Deut 8.15; Ps 78.16; Isa 35.6; Isa 41.18;

20" Fiarele câmpului Mă vor slăvi, șacalii și struții, pentru că voi da ape în pustie, și râuri în locuri secetoase, ca să adap pe poporul Meu, pe poporul Meu cel ales,

Isa 48.21;

21" poporul pe care Mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele Mele."

Ps 102.18; Isa 1.7; Luc 1.74-75; Efes 1.5-6;

22" Și tu nu M-ai chemat, Iacove, căci te-ai obosit de Mine, Israele!

Mal 1.13;

23" Nu Mi-ai adus oile tale ca ardere de tot, și nu M-ai cinstit cu jertfele tale. Nu te-am chinuit cu daruri de mâncare, pe care trebuia să Mi le aduci; și nu te-am obosit cu jertfe de tămâie.

Amos 5.25;

24" Nu Mi-ai cumpărat trestie mirositoare cu argint, și nu M-ai săturat cu grăsimea jertfelor tale: dar tu M-ai chinuit cu păcatele tale, și M-ai obosit cu nelegiuirile tale.

Isa 1.14;Mal 2.17;

²⁵Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.

Isa 44.22;Isa 48.9;Ier 50.20;Fapt 3.19;Ezec 36.22;Isa 1.18;Ier 31.34;

²⁶Adu-Mi aminte, să ne judecăm împreună, vorbește tu însuși, ca să-ți scoți dreptatea.

²⁷Cel dintâi tată al tău a păcătuit, și învățătorii tăi s-au răzvrătit împotriva Mea.

²⁸De aceea am socotit ca niște pângăriți pe căpeteniile sfântului locaș, am dat pierzării pe Iacov, și batjocorii pe Israel."

Isa 47.6;Plân 2.2-7;Ps 79.4;Ier 24.9;Dan 9.11;Zah 8.13;

44

¹"Ascultă acum, Iacove, robul Meu, Israele, pe care te-am ales!"

Isa 44.21;Isa 41.8;Isa 43.1;Ier 30.10;Ier 46.27-28;

²Așa vorbește Domnul, care te-a făcut și întocmit, și care de la nașterea ta este sprijinul tău: "Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul Meu, pe care l-am ales.

Isa 43.1-7;Deut 32.15;

³Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale,

Isa 35.7;Ioel 2.28;Ioan 7.38;Fapt 2.18;

⁴și vor răsări ca firele de iarbă între ape, ca sălciile lângă pâraurile de apă.

⁵Unul va zice: "Eu sunt al Domnului!" Altul se va numi cu numele lui Iacov; iar altul va scrie cu mâna lui: "Al Domnului sunt!" Și va fi cinstit cu numele lui Israel."

⁶Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: "Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.

Isa 44.24;Isa 43.1-14;Isa 41.4;Isa 48.12;Apoc 1.8-17;Apoc 22.13;

⁷Cine a făcut proorocii ca Mine (să spună și să-Mi dovedească!), de când am făcut pe oameni din vremurile străvechi? Să vestească viitorul și ce are să se întâmple!

Isa 41.4-22; Isa 45.21;

⁸Nu vă temeți, și nu tremurați; căci nu ți-am vestit și nu ți-am spus Eu de mult lucrul acesta? Voi îmi sunteți martori! Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine? Nu este altă Stâncă, nu cunosc alta!

Isa 41.22; Isa 43.10-12; Deut 4.35-39; Deut 32.39; 1Sam 2.2; 2Sam 22.32; Isa 45.5;

⁹Cei ce fac idoli, toți sunt deșertăciune, și cele mai frumoase lucrări ale lor nu slujesc la nimic. Ele însele mărturisesc lucrul acesta: n-au nici vedere, nici pricepere, tocmai ca să rămână de rușine.

Isa 41.24-29; Ps 115.4;

¹⁰Cine este acela care să fi făcut un dumnezeu, sau să fi turnat un idol, și să nu fi tras nici un folos din el?

Ier 10.5; Hab 2.18;

¹¹Iată, toți închinătorii lor vor rămâne de rușine, căci înșiși meșterii lor nu sunt decât oameni; să se strângă cu toții, să se înfățișeze, și tot vor tremura cu toții și vor fi acoperiți de rușine.

Ps 97.7; Isa 1.29; Isa 42.17; Isa 45.16;

¹²Fierarul face o secure, lucrează cu cărbuni, și o fățuiește și-i dă un chip cu lovituri de ciocan, și o lucrează cu puterea brațului; dar dacă-i este foame, este fără vlagă; dacă nu bea apă, este sleit de puteri.

Isa 40.19; Isa 41.6; Ier 10.3;

¹³Lemnarul întinde sfoara, face o trăsătură cu creionul, fățuiește lemnul cu o rindea, și-i înseamnă mărimea cu compasul; face un chip de om, un frumos chip omenesc, ca să locuiască într-o casă.

¹⁴Își taie cedri, goruni și stejari, pe care și-i alege dintre copacii din pădure. Sădește brazi, și ploaia îi face să crească.

¹⁵Copacii aceștia slujesc omului pentru ars, el îi ia și se încălzește cu ei. Îi pune pe foc, ca să coacă pâine, și tot din ei face și un dumnezeu căruia i se închină, își face din ei un idol, și îngenunchiază înaintea lui!

16O parte din lemnul acesta o arde în foc, cu o parte fierbe carne, pregătește o friptură, și se satură; se și încălzește, și zice: "Ha! ha!" m-am încălzit, simt focul!"

17Cu ce mai rămâne însă, face un dumnezeu, idolul lui. Îngenunchiază înaintea lui, i se închină, îl cheamă, și strigă: "Mântuiește-mă, căci tu ești dumnezeul meu!"

18Ei nu pricep și nu înțeleg, căci li s-au lipit ochii, ca să nu vadă, și inima, ca să nu înțeleagă.

Isa 45.20;2Tes 2.11;

19Nici unul nu intră în sine însuși, și n-are nici minte, nici pricepere să-și zică: "Am ars o parte din el în foc, am copt pâine pe cărbuni, am fript carne și am mâncat-o: și să fac din cealaltă parte o scârbă? Să mă închin înaintea unei bucăți de lemn?"

Isa 46.8;

20El se hrănește cu cenușă, inima lui amăgită îl duce în rătăcire, ca să nu-și măntuiască sufletul, și să nu zică: "N-am oare o minciună în mână?"

Osea 4.12;Rom 1.21;2Tes 2.11;

21Ține minte aceste lucruri, Iacove, și tu, Israele, căci ești robul Meu. Eu te-am făcut, tu ești robul Meu, Israele, nu Mă uita!

Isa 44.1-2;

22Eu îți șterg fărădelegile ca un nor, și păcatele ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat."

Isa 43.25;Isa 43.1;Isa 48.20;1Cor 6.20;1Pet 1.18-19;

23Bucurați-vă, ceruri! Căci Domnul a lucrat; răsunăți de veselie, adâncimi ale pământului! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Și voi, pădurilor, cu toți copacii voștri! Căci Domnul a răscumpărat pe Iacov, Și-a arătat slava în Israel.

Ps 69.34;Ps 96.11-12;Isa 42.10;Isa 49.13;Ier 51.48;Apoc 18.20;

24Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Cel ce te-a întocmit din pântecul mamei tale: "Eu, Domnul, am făcut toate aceste lucruri, Eu singur am desfășurat cerurile, Eu am întins pământul. Cine era cu Mine?"

Isa 43.14;Isa 44.6;Isa 43.1;Iov 9.8;Ps 104.2;Isa 40.22;Isa 42.5;Isa 45.12;Isa 51.13;

²⁵Eu zădărnicesc semnele proorocilor mincinoși, și arăt ca înșelători pe ghicitori; fac pe cei înțelepți să dea înapoi, și le prefac știința în nebunie.

Isa 47.13;Ier 50.36;1Cor 1.20;

²⁶Dar întăresc cuvântul robului Meu, și împlinesc ce prorocesc trimișii Mei; Eu zic despre Ierusalim: "Va fi locuit", și despre cetățile lui Iuda: "Vor fi zidite iarăși, și le voi ridica dărâmurile."

Zah 1.6;

²⁷Eu zic adâncului: "Usucă-te, și îți voi seca râurile."

Ier 50.38;Ier 51.32-36;

²⁸Eu zic despre Cir: "El este păstorul Meu, și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: "Să fie zidit iarăși!" Și despre Templu: "Să i se pună temelile!"

2Cron 36.22-23;Ezra 1.1;Isa 45.13;

45

¹Așa vorbește Domnul către unșul Său, către Cir, pe care-l ține de mână, ca să doboare neamurile înaintea lui, și să dezlege brâul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă:

Isa 41.13;Isa 41.2;Dan 5.30;

²Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma ușile de aramă, și voi rupe zăvoarele de fier.

Isa 40.4;Ps 107.16;

³Îți voi da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel.

Isa 41.23;Ex 33.12-17;Isa 43.1;Isa 49.1;

⁴Din dragoste pentru robul Meu Iacov, și pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, și-am vorbit cu bunăvoință, înainte ca tu să Mă cunoști.

Isa 44.1;1Tes 4.5;

⁵Eu sunt Domnul, și nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca tu să Mă cunoști.

Deut 4.35-39;Deut 32.39;Isa 44.8;Isa 46.9;Isa 45.14-18.21-22;Ps 18.32-39;

⁶Ca să se știe, de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sunt Domnul, și nu este altul.

Ps 102.15;Isa 37.20;Mal 1.11;

⁷Eu întocmesc lumina, și fac întunericul, Eu dau propășirea, și aduc restriștea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri.

Amos 3.6;

⁸Să picure cerurile de sus și să ploaie norii neprihănirea! Să se deschidă pământul, să dea din el mântuirea, și să iasă totodată din el izbăvirea! Eu, Domnul, fac aceste lucruri."

Ps 72.3;Ps 85.11;

⁹"Vai de cine se ceartă cu Făcătorul său! - Un ciob dintre cioburile pământului! - Oare lutul zice el celui ce-l fățuiește: "Ce faci?" Și lucrarea ta zice ea despre tine: "El n-are mâini?"

Isa 64.8;Isa 29.16;Ier 18.6;Rom 9.20;

¹⁰Vai de cine zice tatălui său: "Pentru ce m-ai născut?" Și mamei sale: "Pentru ce m-ai făcut?"

¹¹Așa vorbește Domnul, Sfântul lui Israel, și Făcătorul său: "Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei și pentru lucrarea mâinilor Mele?

Ier 31.9;Isa 29.23;

¹²Eu am făcut pământul, și am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile, și am așezat toată oștirea lor.

Isa 42.5;Ier 27.5;Gen 1.26-27;Gen 2.1;

¹³Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, și voi netezi toate cărările lui. El Îmi va zidi iarăși cetatea, și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor."

Isa 41.2;2Cron 36.22-23;Ezra 1.1;Isa 44.28;Isa 52.3;Rom 3.24;

¹⁴Așa vorbește Domnul: "Câștigurile Egiptului și negoțul Etiopiei și ale Sabeenilor, oameni de statură înaltă, vor trece la tine și vor fi ale tale. Popoarele acestea vor merge după tine, vor trece înlănțuite, se vor închina înaintea ta, și-ți vor zice rugându-te: "Numai la tine se află Dumnezeu, și nu este alt Dumnezeu afară de El."

Ps 68.31;Ps 72.10-11;Isa 49.23;Isa 60.9-16;Zah 8.22-23;Ps 149.8;1Cor 14.25;Isa 45.5;

¹⁵Dar Tu ești un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeul lui Israel, Mântuitorule!

Ps 44.24;Isa 8.17;Isa 57.17;

¹⁶Toți sunt rușinați și uluiți, toți pleacă plini de ocară, făuritorii idolilor.

Isa 44.11;

¹⁷Dar Israel va fi mântuit de Domnul, cu o mântuire veșnică. Voi nu veți fi nici rușinați, nici înfrunțați, în veci.

Isa 26.4;Isa 45.25;Rom 11.26;

¹⁸Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: "Eu sunt Domnul, și nu este altul!

Isa 42.5;Isa 45.5;

¹⁹Eu n-am vorbit în ascuns, într-un colț întunecos al pământului. Eu n-am zis seminței lui Iacov: "Căutați-Mă în zadar!" Eu, Domnul, spun ce este adevărat, vestesc ce este drept."

Deut 30.11;Isa 48.16;Ps 19.8;Ps 119.137-138;

²⁰"Strângeți-vă, veniți și apropiați-vă împreună, voi cei scăpați dintre neamuri! N-au nici o pricepere cei ce își duc idolul de lemn, și cheamă pe un dumnezeu, care nu poate să-i mântuiască.

Isa 44.17-19;Isa 46.7;Isa 48.7;Rom 1.22-23;Isa 41.22;Isa 43.9;Isa 44.7;Isa 46.10;Isa 48.14;

²¹Spuneți-le, și aduceți-i înapoi, ca să se sfătuiască unii cu alții! Cine a prorocit aceste lucruri de la început, și le-a vestit de mult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decât Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept și mântuitor, alt Dumnezeu afară de Mine nu este.

Isa 5.14-18;Isa 44.8;Isa 46.9;Isa 48.3;

²²Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.

Ps 22.27;Ps 65.5;

²³Pe Mine Însumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea și cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va jura pe Mine.

Gen 22.16;Evr 6.13;Rom 14.11;Filip 2.10;Fac 31.53;Deut 6.13;Ps 63.11;Isa 65.16;

24"Numai în Domnul", Mi se va zice, "locuiește dreptatea și puterea; la El vor veni, și vor fi înfrunțați toți cei ce erau mâniați împotriva Lui.

Ier 23.5;1Cor 1.30;Isa 41.11;

25În Domnul vor fi făcuți neprihăniți și proslăviți toți urmașii lui Israel."

Isa 45.17;1Cor 1.31;

46

1"Bel se prăbușește, Nebo cade; idolii lor sunt puși pe vite și dobitoace; idolii pe care-i purtați voi au ajuns o sarcină, o povară pentru vita obosită!

Isa 21.9;Ier 50.2;Ier 51.44;Ier 10.5;

2Au căzut, s-au prăbușit împreună, nu pot să scape povara; ei înșiși se duc în robie.

Ier 48.7;

3Ascultați-Mă, casa lui Iacov, și toată rămășița casei lui Israel, voi, pe care v-am luat în spinare de la obârșia voastră, pe care v-am purtat pe umăr de la nașterea voastră:

Ex 17.4;Deut 1.31;Deut 32.11;Ps 71.6;Isa 63.9;

4până la bătrânețea voastră Eu voi fi Același, până la căruntețele voastre vă voi sprijini. V-am purtat, și tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc și să vă mântuiesc.

Ps 102.27;Mal 3.6;Ps 48.14;Ps 71.18;

5Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemena, și mă veți potrivi?

Isa 40.18-25;

6Ei varsă aurul din pungă, și cântăresc argintul în cumpănă; tocmesec un argintar să facă un dumnezeu din ele, și se închină și îngenunchiază înaintea lui.

Isa 40.19;Isa 41.6;Isa 44.12-19;Ier 10.3;

7Îl poartă, îl iau pe umăr, îl pun la locul lui; acolo rămâne, și nu se mișcă din locul lui. Apoi strigă la el, dar nu răspunde, nici nu-i scapă din nevoie.

Ier 10.5;Isa 45.20;

⁸Țineți minte aceste lucruri, și fiți oameni! Veniți-vă în fire, păcătoșilor."

Isa 44.19;Isa 47.4;

⁹"Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremurile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este nici unul ca Mine.

Deut 32.7;Isa 45.5-21;

¹⁰Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: "Hotărârile Mele vor rămâne în picioare, și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.

Isa 45.21;Ps 33.11;Prov 19.21;Prov 21.30;Fapt 5.39;Evr 6.17;

¹¹Eu chem de la răsărit o pasăre de pradă, dintr-o țară depărtată, un om ca să împlinească planurile Mele: da, Eu am spus, și Eu voi împlini; Eu am plănuit și Eu voi înfăptui.

Isa 41.2-25;Isa 44.28;Isa 45.13;Num 23.19;

¹²Ascultați-Mă, oameni cu inima împietrită, vrăjmași ai neprihăririi!

Ps 76.5;Rom 10.3;

¹³Eu Îmi apropii neprihănirea: nu este departe; și mântuirea Mea nu va zăbovi. Eu voi pune mântuirea Mea în Sion și slava Mea peste Israel."

Isa 51.5;Rom 1.17;Rom 3.21;Hab 2.3;Isa 62.11;

47

¹"Pogoară-te și șezi în țărână, fecioară, fiica Babilonului; șezi pe pământ, fără scaun de domnie, fiica Haldeilor; căci nu te vor mai numi subțirică și plăcută.

Ier 48.18;Isa 3.26;

²Ia pietrele de moară, și macină făină; scoate-ți marama, ridică-ți poala rochiei, descoperă-ți picioarele, treci râurile!

Ex 11.5;Jud 16.21;Mat 24.41;

³Goliciunea ți se va descoperi, și ți se va vedea rușinea. Îmi voi răzbuna, și nu voi cruța pe nimeni." -

Isa 3.17;Isa 20.4;Ier 13.22-26;Nah 3.5;Rom 12.19;

⁴"Răscumpărătorul nostru se cheamă Domnul oștirilor, Sfântul lui Israel." -

Isa 43.3-14; Ier 50.34;

⁵"Șezi într-un colț, și taci, fata Haldeilor! căci nu te vor mai numi împărăteasa împărățiilor.

1Sam 2.9; Isa 47.7; Isa 13.19; Dan 2.37;

⁶Mă mâniaseam pe poporul Meu, îmi pângărisem moștenirea, și-i dădusem în mâinile tale: dar tu n-ai avut milă de ei, ci ți-ai apăsas greul jugul asupra bătrânului.

2Sam 24.14; 2Cron 28.9; Zah 1.15; Isa 43.28; Deut 28.50;

⁷Tu ziceai: "În veci voi fi împărăteasă!" și nu te-ai gândit, nici n-ai visat că lucrul acesta are să se sfârșească.

Isa 47.5; Apoc 18.7; Isa 46.8; Deut 32.29;

⁸Ascultă însă acum, tu cea dedată plăcerilor, care stai fără grijă și zici în inima ta: "Eu, și numai eu, nu voi fi niciodată văduvă, și nu voi fi niciodată lipsită de copii!"

Isa 47.10; Ier 2.15; Apoc 18.7;

⁹Și totuși aceste două lucruri ți se vor întâmpla deodată, în aceeași zi: și pierderea copiilor și văduvia; vor cădea asupra ta cu putere mare, în ciuda tuturor vrăjitoriilor tale și multelor tale descântece.

Isa 51.19; 1Tes 5.3; Nah 3.4;

¹⁰Căci te încredeai în răutatea ta și ziceai: "Nimeni nu mă vede!" Înțelepciunea și știința ta te-au amăgit, de ziceai în inima ta: "Eu și numai eu."

Ps 52.7; Isa 29.15; Ezech 8.12; Ezech 9.9; Isa 47.8;

¹¹De aceea nenorocirea va veni peste tine, fără să-i vezi zorile; urgia va cădea peste tine, fără s-o poți împăca; și deodată va veni peste tine prăpădul, pe neașteptate.

1Tes 5.3;

¹²Vino dar cu descântecele tale și cu mulțimea vrăjitoriilor tale, cărora ți-ai închinat munca din tinerețe; poate că vei putea să tragi vreun folos din ele, poate că vei izbuti.

¹³Te-ai oboșit tot întrebând: să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul, care pândesc stelele, care vestesc, după lunile noi, ce are să ți se întâmple!

Isa 57.10;Isa 44.25;Dan 2.2;

¹⁴Lată-i, au ajuns ca miriștea, pe care o arde focul, și nu-și vor scăpa viața din flăcări: căci nu va fi ca un cărbune, la care se încălzește cineva, nici un foc, la care stă.

Nah 1.10;Mal 4.1;

¹⁵Așa va fi soarta acelor pe care te oboseai să-i întrebi. Și cei cu care ai făcut negoț din tinerețea ta se vor risipi fiecare într-o parte: și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor."

Apoc 18.11;

48

Vechile și noile prorocii.

¹"Ascultați lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, care purtați numele lui Israel, și care ați ieșit din apele lui Iuda; voi, care ați jurat pe Numele Domnului, și care chemați pe Dumnezeuul lui Israel, dar nu în adevăr, nici cu neprihănire!

Ps 68.26;Deut 6.13;Isa 65.16;Țef 1.5;Ier 4.2;Ier 5.2;

²Căci ei își trag numele de la cetatea sfântă, și se bizuiesc pe Dumnezeuul lui Israel, al cărui Nume este Domnul oștirilor.

Isa 52.1;Mic 3.11;Rom 2.17;

³De multă vreme am făcut cele dintâi proorocii, din gura Mea au ieșit, și Eu le-am vestit: deodată am lucrat, și s-au împlinit.

Isa 41.22;Isa 42.9;Isa 43.9;Isa 44.7-8;Isa 45.21;Isa 46.9-10;Ios 21.45;

⁴Știind că ești împietrit, că grumazul îți este un drug de fier, și că ai o frunte de aramă,

Ex 32.9;Deut 31.27;

⁵ți-am vestit de mult aceste lucruri, și le-am spus mai înainte ca să se întâmple, ca să nu poți să zici: "Idolul meu le-a făcut, chipul meu cioplit sau chipul meu turnat le-a poruncit!"

Isa 48.3;

⁶Ai auzit toate aceste lucruri pe care le vezi acum! Și nu vreți să le mărturisiți acum?... De acum, îți vestesc lucruri noi, ascunse, necunoscute de tine.

⁷Ele se fac în timpul de față, și nu fac parte din trecut; până în ziua de azi n-aveai nici o cunoștință despre ele, ca să nu poți zice: "Iată, că le știam."

⁸Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai știut, și nici nu-ți era deschisă odinioară urechea la ele: căci știam că ai să fii necredincios, și că din naștere ai fost numit răzvrătit.

Ps 58.3;

⁹Din pricina Numelui Meu, sunt îndelung răbdător, pentru slava Mea Mă opresc față de tine, ca să nu te nimicesc.

Ps 79.9;Ps 106.8;Isa 43.25;Isa 48.11;Ezec 20.9-44;Ps 78.38;

¹⁰Iată, te-am pus în cuptor, dar nu te-am găsit argint; te-am lămurit în cuptorul urgiei.

Ps 66.10;

¹¹Din dragoste pentru Mine, din dragoste pentru Mine vreau să lucrez! Căci cum ar putea fi hulit Numele Meu? Nu voi da altuia slava Mea.

Isa 48.9;Deut 32.26-27;Ezec 20.9;Isa 42.8;

¹²"Ascultă-Mă, Iacove! Și tu, Israele, pe care te-am chemat! Eu, Eu sunt Cel dintâi, și tot Eu sunt și Cel din urmă.

Deut 32.39;Isa 41.4;Isa 44.6;Apoc 1.17;Apoc 22.13;

¹³Mâna Mea a întemeiat pământul, și dreapta Mea a întins cerurile: cum le-am chemat, s-au și înfățișat îndată.

Ps 102.25;Isa 40.26;

¹⁴Strângeți-vă cu toții și ascultați! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Acela pe care-l iubește Domnul va împlini voia Lui împotriva Babilonului, și brațul lui va apăsa asupra Haldeilor.

Isa 41.22;Isa 43.9;Isa 44.7;Isa 45.20-21;Isa 45.1;Isa 44.28;

¹⁵Eu am vorbit, și Eu l-am și chemat; Eu l-am adus, și lucrarea lui va izbuti.

Isa 45.1;

¹⁶Apropiati-vă de Mine, și ascultați! De la început, n-am vorbit în ascuns, de la obârșia acestor lucruri, am fost de față. Și acum, Domnul Dumnezeu m-a trimis cu Duhul Său.

Isa 45.19;Isa 61.1-24;Zah 2.8-11;

¹⁷Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel: "Eu, Domnul, Dumnezeul tău, te învăț ce este de folos, și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!

Isa 43.14;Isa 44.6-24;Isa 48.20;Ps 32.8;

¹⁸O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și fericirea ta ca valurile mării.

Deut 32.29;Ps 81.13;Ps 119.165;

¹⁹Sămânța ta ar fi fost ca nisipul, și roadele pântecelui tău ca boabele de nisip; numele tău n-ar fi fost șters și nimic înaintea Mea.

Gen 22.17;Osea 1.10;

²⁰Ieșiți din Babilon, fugiți din mijlocul Haldeilor! Vestiți, trâmbițați cu glas de veselie, dați de știre până la capătul pământului, spuneți: "Domnul a răscumpărat pe robul Său Iacov!

Isa 52.11;Ier 50.8;Ier 51.6-45;Zah 2.6-7;Apoc 18.4;Ex 19.4-6;Isa 44.22-23;

²¹Și nu vor suferi de sete în pustiriile în care-i va duce: ci va face să curgă pentru ei apă din stâncă, va despica stâncă, și va curge apa.

Isa 41.17-18;Ex 17.6;Num 20.11;Ps 105.41;

²²Cei răi n-au pace, zice Domnul.

Isa 57.21;

49

Lumina neamurilor.

¹"Ascultați-Mă, ostroave! Luați aminte, popoare depărtate! Domnul M-a chemat din sânul mamei și M-a numit de la ieșirea din pântecele mamei.

Isa 41.1;Isa 49.5;Ier 1.5;Mat 1.20-24;Luc 1.15-31;Ioan 10.36;Gal 1.15;

²Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită, M-a acoperit cu umbra mâinii Lui; și M-a făcut o săgeată ascuțită, M-a ascuns în tolba Lui cu săgeți,

Isa 11.1;Isa 51.16;Osea 6.5;Evr 4.12;Apoc 1.16;Isa 51.16;Ps 45.5;

³și Mi-a zis: "Israele, Tu ești Robul Meu, în care Mă voi slăvi."

Isa 42.1;Zah 3.8;Isa 44.23;Ioan 13.31;Ioan 15.8;Efes 1.6;

⁴Și Eu Mă gândeam: "Degeaba am muncit, în zadar și fără folos Mi-am istovit puterea." Dar dreptul Meu este la Domnul, și răsplata Mea la Dumnezeuul Meu.

Ezec 3.19;

⁵Și acum, Domnul vorbește, El, care M-a întocmit din pântecul mamei ca să fiu Robul Lui, ca să aduc înapoi la El pe Iacov, și pe Israel, care este încă împrăștiat; căci Eu sunt prețuit înaintea Domnului, și Dumnezeuul Meu este tăria Mea.

Isa 49.1;Mat 23.37;

⁶El zice: "Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.

Isa 42.6;Isa 60.3;Luc 2.32;Fapt 13.47;Fapt 26.18;

⁷Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul, Sfântul lui Israel, către Cel disprețuit și urât de popor, către Robul celor puternici: "Împărații vor vedea lucrul acesta, și se vor scula, și voievozii se vor arunca la pământ și se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din pricina Sfântului lui Israel, care Te-a ales."

Isa 53.3;Mat 26.67;Ps 72.10-11;Isa 49.23;

Așezarea din nou a lui Israel.

⁸"Așa vorbește mai departe Domnul: "La vremea îndurării Te voi asculta, și în ziua mântuirii Te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi pune să faci legământ cu poporul, să ridici țara, și să împarți moștenirile pustiite;

Ps 69.13;2Cor 6.2;Isa 42.6;

⁹să spui prinșilor de război: "Ieșiți!" și celor ce sunt în întuneric: "Arătați-vă." Ei vor paște pe drumuri și vor găsi locuri de pășune pe toate coastele.

Isa 42.7;Zah 9.12;

¹⁰Nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu-i va bate arșița, nici soarele; căci Cel ce are milă de ei îi va călăuzi și-i va duce la izvoare de ape.

Apoc 7.16;Ps 121.6;Ps 23.2;

¹¹Voi preface toți munții Mei în drumuri, și drumurile Mele vor fi bine croite.

Isa 40.4;

¹²Lată-i că vin de departe, unii de la miază noapte și de la apus, iar alții din țara Sinim.

Isa 43.5-6;

¹³Bucurați-vă, ceruri! Înveselește-te, pământule! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Căci Domnul mângâie pe poporul Său, și are milă de nenorocirii Lui."

Isa 44.23;

¹⁴Sionul zicea: "M-a părăsit Domnul, și m-a uitat Domnul!"

Isa 40.27;

¹⁵Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează, și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu nici un chip:

Ps 103.13;Mal 3.17;Mat 7.11;Rom 11.29;

¹⁶Lată că te-am săpat pe mâinile Mele, și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei!

Ex 13.9;Cânt 8.6;

¹⁷Fiii tăi aleargă; dar cei ce te dărâmaseră și te pustiiseră vor ieși din mijlocul tău.

Isa 49.19;

¹⁸Ridică-ți ochii de jur împrejur, și privește: toți aceștia se strâng, vin la tine." "Pe viața Mea, zice Domnul, că te vei îmbrăca cu toți aceștia ca și cu o podoabă, și te vei încinge cu ei ca o mireasă.

Isa 60.4;Prov 17.6;

¹⁹Căci locurile tale pustiite și pustii, țara ta nimicită, vor fi strâmte pentru locuitorii tăi; și cei ce voiau să te mănânce se vor depărta.

Isa 54.1-2;Zah 2.4;Zah 10.10;

²⁰Fiii aceștia, de care ai fost lipsit, vor spune mereu la urechile tale: "Locul este prea strâmt pentru mine; fă-mi loc, ca să pot să mă așez."

Isa 60.4;Mat 3.9;Rom 11.11;

21Și vei zice în inima ta: "Cine mi i-a născut? Căci eram fără copii, și stearpă; eram roabă, izgonită: cine i-a crescut? Rămăsesem singură: unde erau aceștia?"

22De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată, voi face neamurilor semn cu mâna, și-Mi voi înălța steagul spre popoare; ele vor aduce înapoi pe fiii tăi în brațele lor, și vor duce pe fiicele tale pe umeri.

Isa 60.4;Isa 66.20;

23Te vor hrăni împărați, și împărătesele lor te vor alăpta. Se vor închina cu fața la pământ înaintea ta, și vor linge țărâna de pe picioarele tale, ca să știi că Eu sunt Domnul, și că cei ce nădăjduiesc în Mine nu vor fi dați de rușine."

Ps 72.11;Isa 49.7;Isa 52.15;Isa 60.16;Ps 72.9;Mic 7.17;Ps 34.22;Rom 5.5;Rom 9.33;Rom 10.11;

24"Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare? -

Mat 12.29;Luc 11.21-22;

25"Da, zice Domnul, prada celui puternic îi va fi luată, și cel prins de asupritor va scăpa; căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi, și voi scăpa pe fiii tăi.

26Eu voi da asupritorilor tăi să-și mănânce carnea, și se vor îmbăta ca de must de însuși sângele lor. Și va ști orice făptură, că Eu sunt Domnul, Mântuitorul tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov."

Isa 9.20;Apoc 14.20;Apoc 16.6;Ps 9.16;Isa 60.16;

50

Robul Domnului batjocorit și ajutat.

1"Așa vorbește Domnul: "Unde este cartea de despărțire, prin care am izgonit pe mama voastră? Sau, căruia dintre cei ce M-au împrumutat v-am vândut? Vedeți, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vânduți, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonită mama voastră.

Deut 24.1;Ier 3.8;Osea 2.2;2Împ 4.1;Mat 18.25;Isa 52.3;

2Pentru ce nu era nimeni când am venit? Pentru ce n-a răspuns nimeni când am strigat? Este mâna Mea prea scurtă ca să răscumpere? Sau n-am Eu destulă putere ca să izbăvesc? Cu mustrea Mea, Eu usuc marea, și prefac râurile în pustie; peștii lor se strică, din lipsă de apă, și pier de sete!

Prov 1.24;Isa 65.12;Isa 66.4;Ier 7.13;Ier 35.15;Num 11.23;Isa 59.1;Ps 106.9;Nah 1.4; Ex 14.21;Ios 3.16;Ex 7.18-21;

³Îmbrac cerurile cu negura de jale, și le învelesc cu un sac."

Ex 10.21;Apoc 6.12;

⁴"Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezește, în fiecare dimineață, El îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.

Ex 4.11;Mat 11.28;

⁵Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, și nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi.

Ps 40.6-8;Mat 26.39;Ioan 14.31;Filp 2.8;Evr 10.5;

⁶Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau, și obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări.

Mat 26.67;Mat 27.26;Ioan 18.22;Plân 3.30;

⁷Dar Domnul Dumnezeu M-a ajutat; de aceea nu M-am rușinat, de aceea Mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine.

Ezec 3.8-9;

⁸Cel ce Mă îndreptățește este aproape: "Cine va vorbi împotriva Mea? Să ne înfățișăm împreună!" "Cine este potrivnicul Meu? Să înainteze spre Mine!"

Rom 8.32-34;

⁹Iată, Domnul Dumnezeu Mă ajută: cine Mă va osândi? Într-adevăr, se preface cu toții în zdrențe ca o haină: molia îi va mânca.

Iov 13.28;Ps 102.26;Isa 51.6;Isa 51.8;

¹⁰Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bizuie pe Dumnezeul lui!

Ps 23.4;2Cron 20.20;Ps 20.7;

¹¹Iar voi toți, care aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zăceți în dureri."

Ioan 9.39;Ps 16.4;

Izbăvirea și întoarcerea.

¹Ascultați-Mă, voi, care umblați după neprihănire, care căutați pe Domnul! Priviți spre stâncă din care ați fost ciopliți, spre gaura gropii din care ați fost scoși.

Isa 51.7; Rom 9.30-31.32;

²Uitați-vă la părintele vostru Avraam, și spre Sara care v-a născut; căci l-am chemat, când era numai el singur, l-am binecuvântat și înmulțit.

Rom 4.1-16; Evr 11.11-12; Gen 12.1-2; Gen 24.1-35;

³Tot astfel, Domnul are milă de Sion, și mângâie toate dărâmăturile lui. El va face pustia lui ca un Rai, și pământul lui uscat ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselia vor fi mijlocul lui, mulțumiri și cântări de laudă.

Ps 102.13; Isa 40.1; Isa 52.9; Isa 51.12; Gen 13.10; Ioel 2.3;

⁴Ia aminte spre Mine, dar, poporul Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci din Mine va ieși Legea, și voi pune Legea Mea lumină popoarelor.

Isa 2.3; Isa 42.4; Isa 42.6;

⁵Neprihănirea Mea este aproape, mântuirea Mea se va arăta, și brațele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor nădăjdi în Mine, și se vor încrede în brațul Meu.

Isa 46.13; Isa 56.1; Rom 1.16-17; Ps 67.4; Ps 98.9; Isa 60.9; Rom 1.16;

⁶Ridicați ochii spre cer, și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pământul se va preface în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște; dar mântuirea Mea va dăinui în veci, și neprihănirea Mea nu va avea sfârșit.

Isa 40.26; Ps 102.26; Mat 24.35; 2Pet 3.10-12; Isa 50.9;

⁷Ascultați-Mă, voi care cunoașteți neprihănirea, popor, care ai în inimă Legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor, și nu tremura de ocările lor.

Isa 51.1; Ps 37.31; Mat 10.28; Fapt 5.41;

⁸Căci îi va mânca molia ca pe o haină, și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac."

Isa 50.9;

⁹Trezește-te, trezește-te și îmbracă-te cu putere, braț al Domnului! Trezește-te, ca în zilele de odinioară, și în veacurile din vechime! Oare n-ai doborât Tu Egiptul, și ai străpuns balaurul?

Ps 44.23;Isa 52.1;Ps 93.1;Apoc 11.17;Ps 44.1;Iov 26.12;Ps 87.4;Ps 89.10;Ps 74.13-14;Isa 27.1;Ezec 29.3;

¹⁰Nu ești Tu acela, care ai uscat marea, apele adâncului celui mare, și ai croit în adâncimile mării, un drum pentru trecerea celor răscumpărați?

Ex 14.21;Isa 43.16;

¹¹Astfel cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu cântări de biruință, și o bucurie veșnică le va încununa capul; îi va apuca veselia și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi.

Isa 35.10;

¹²Eu, Eu vă mângâi. Dar cine ești tu, ca să te temi de omul cel muritor, și de fiul omului, care trece ca iarba,

Isa 51.3;2Cor 1.3;Ps 118.6;Isa 40.6;1Pet 1.24;

¹³și să uiți pe Domnul, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pământul? De ce să tremuri neconținut toată ziua, înaintea mâniei asupritorului, când umblă să te nimicească? Unde este mânia asupritorului?

Iov 9.8;Ps 104.2;Isa 40.22;Isa 42.5;Isa 44.24;Iov 20.7;

¹⁴În curând cel încovoiat sub fiare va fi dezlegat; nu va muri în groapă, și nu va duce lipsă de pâine.

Zah 9.11;

¹⁵Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care stârnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Domnul oștirilor.

Iov 26.12;Ps 74.13;Ier 31.35;

¹⁶Eu pun cuvintele Mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mâinii Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: "Tu ești poporul Meu!"

Deut 18.18;Isa 59.21;Ioan 3.34;Isa 49.2;Isa 65.17;Isa 66.22;

Potirul mâniei Domnului.

17 Trezește-te, trezește-te! Scoală-te, Ierusalime, care ai băut din mână Domnului potirul mâniei Lui, care ai băut, ai sorbit până în fund potirul amețelii!

Isa 52.1; Iov 21.20; Ier 25.15-16; Deut 28.28-34; Ps 60.3; Ps 75.8; Ezech 23.32-34; Zah 12.2; Apoc 14.10;

18 Căci nu este nici unul, care să-l călăuzească, din toți copiii pe care i-a născut, nu este nici unul, care să-l ia de mână din toți copiii pe care i-a crescut.

19 Amândouă aceste lucruri ți s-au întâmplat: - dar cine te va plânge? - pustiirea și dărăpănarea, foamea și sabia. - "Cum să te mângâi eu?"

Isa 47.9; Amos 7.2;

20 Fiii tăi, leșinați, zăceau în toate colțurile ulițelor, ca cerbul într-un laț, plini de mânia Domnului, și de mustrarea Dumnezeului tău.

Plân 2.11-12;

21 De aceea, nenorocitul, beat ce ești, dar nu de vin, ascultă:

Isa 51.17; Plân 3.15;

22 "Așa vorbește Domnul tău, Domnul, Dumnezeul tău, care apără pe poporul Lui: "Iată că îți iau din mână potirul amețelii, potirul mâniei Mele, că să nu mai bei din el!

Ier 50.34;

23 Și îl voi pune în mâna asupritorilor tăi, care îți ziceau: "Îndoiaie-te, ca să trecem peste tine!" Îți făceai atunci spinarea ca un pământ, și ca o uliță pentru trecători.

Ier 25.17-28; Zah 12.2; Ps 66.11-12;

52

1 "Trezește-te, trezește-te! îmbracă-te în podoaba ta, Sioane! Pune-ți hainele de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfântă! Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat.

Isa 51.9-17; Neem 11.1; Isa 48.2; Mat 4.5; Apoc 21.2; Isa 85.8; Isa 60.21; Nah 1.15; Apoc 21.27;

2 Scutură-ți țărâna de pe tine, scoală-te, și șezi în capul oaselor, Ierusalime! Dezleagă-ți legăturile de la gât, fiică, roabă a Sionului!

Isa 3.26; Isa 51.23; Zah 2.7;

³Căci așa vorbește Domnul: "Fără plată ați fost vânduți, și nu veți fi răscumparați cu preț de argint."

Ps 44.12;Isa 45.13;Ier 15.13;

⁴Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Odinioară poporul Meu s-a pogorât să locuiască pentru o vreme în Egipt; apoi Asirianul l-a asuprit fără temei."

Gen 46.6;Fapt 7.14;

⁵Și acum, ce am să fac aici - zice Domnul - când poporul Meu a fost luat pe nimic?" "Asupritorii lui strigă de bucurie - zice Domnul - și cât e ziulica de mare este batjocorit Numele Meu."

Ezec 36.20-23;Rom 2.24;

⁶De aceea poporul Meu va cunoaște Numele Meu; de aceea va ști, în ziua aceea, că Eu vorbesc și zic: "Iată-Mă!"

⁷Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: "Dumnezeul tău împărățește!"

Nah 1.15;Rom 10.15;Ps 93.1;Ps 96.10;Ps 97.1;

⁸"Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion."

⁹Izbucniți cu toate în strigăte de bucurie, dărâmături ale Ierusalimului! Căci Domnul mângâie pe poporul Său, și răscumpără Ierusalimul."

1Isa 51.3;Isa 48.20;

¹⁰Domnul Își descoperă brațul Său cel sfânt, înaintea tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru."

Ps 98.2-3;Luc 3.6;

¹¹"Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului!"

Isa 48.20;Ier 50.8;Ier 51.6-45;Zah 2.6-7;2Cor 6.17;Apoc 18.4;Lev 22.2;

¹²Nu ieșiți cu grabă, nu plecați în fugă; căci Domnul vă va ieși înaintea și Dumnezeul lui Israel vă va tăia calea."

Ex 12.33-39;Mic 2.13;Num 10.25;Isa 58.8;Ex 14.19;

Ființa și lucrarea Robului Domnului.

¹³Iată, Robul Meu va propăși; Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus.

Isa 42.1; Filip 2.9;

¹⁴După cum pentru mulți a fost o pricină de groază - atât de schimonosită îi era fața, și atât de mult se deosebea înfățișarea Lui de a fiilor oamenilor -

Ps 22.6-7; Isa 53.2-3;

¹⁵tot așa, pentru multe popoare va fi o pricină de bucurie; înaintea Lui împărații vor închide gura, căci vor vedea ce nu li se mai istorisise, și vor auzi ce nu mai auziseră.

Ezec 36.25; Fapt 2.33; Evr 9.13-14; Isa 49.7-23; Isa 55.5; Rom 15.21; Rom 16.25-26; Efes 3.5-9;

53

¹Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?

Ioan 12.38; Rom 10.16; Isa 51.9; Rom 1.16; 1Cor 1.18;

²El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Isa 11.1; Isa 52.14; Marc 9.12;

³Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.

Ps 22.6; Isa 49.7; Evr 4.15; Ioan 1.10-11;

⁴Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit.

Mat 8.17; Evr 9.28; 1Pet 2.24;

⁵Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

Rom 4.25; 1Cor 15.3; 1Pet 3.18; 1Pet 2.24;

⁶Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

Ps 119.176; 1Pet 2.25;

⁷Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

Mat 26.63; Mat 27.12-14; Marc 14.61; Marc 15.5; 1Pet 2.23; Fapt 8.32;

⁸El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

Dan 9.26;

⁹Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisese nici un vicleșug în gura Lui.

Mat 27.57-60; 1Pet 2.22; 1Ioan 3.5;

¹⁰Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

2Cor 5.21; 1Pet 2.24; Rom 6.9; Efes 1.5-9; 2Tes 1.11;

¹¹Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune (Sau: îndreptăți.) pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

Ioan 17.3; 2Pet 1.3; Isa 42.1; Isa 49.3; 1Ioan 2.1; Rom 5.18-19; Isa 53.4-5;

¹²De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.

Ps 2.8; Filip 2.9; Col 2.15; Marc 15.28; Luc 22.37; Luc 23.34; Rom 8.34; Evr 7.25; Evr 9.24; 1Ioan 2.1;

54

Fericirea care așteaptă pe Israel.

¹"Bucură-te, stearpă, care nu mai naști! Izbucnește în strigăte de bucurie și veselie, tu care nu mai ai durerile nașterii! Căci fiii celei lăsate de bărbat vor fi mai mulți decât fiii celei măritate, zice Domnul."

Țef 3.14; Gal 4.27; 1Sam 2.5;

2" Lărgeste locul cortului tău; și întinde învelitoarele locuinței tale: nu te opri! Lungește-ți funiile, și întărește-ți țăruii!

Isa 49.19-20;

3Căci te vei întinde la dreapta și la stânga, sămânța ta va cotropi neamurile, și va locui cetățile pustii.

Isa 55.5;Isa 61.9;

4Nu te teme, căci nu vei rămâne de rușine; nu roși, căci nu vei fi acoperită de rușine; ci vei uita și rușinea tinereții tale, și nu-ți vei mai aduce aminte de văduvia ta,

5căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel. El se numește Dumnezeuul întregului pământ,

Ier 3.14;Luc 1.32;Zah 14.9;Rom 3.29;

6căci Domnul te cheamă înapoi ca pe o femeie părăsită și cu inima întristată, ca pe o nevestă din tinerețe, care a fost izgonită, zice Dumnezeuul tău."

Isa 62.4;

7"Câteva clipe te părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste.

Ps 30.5;Isa 26.20;Isa 60.10;2Cor 4.17;Isa 55.3;Ier 31.3;

8Într-o izbucnire de mânie, Îmi ascunsesem o clipă Fața de tine, dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste veșnică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.

9Și lucrul acesta va fi pentru Mine ca și cu apele lui Noe: după cum jurasem că apele lui Noe nu vor mai veni pe pământ, tot așa jur că nu Mă voi mai mânia pe tine și nu te voi mai muștra.

Gen 8.21;Gen 9.11;Isa 55.11;Ier 31.35-36;

10Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine."

Ps 46.2;Isa 51.6;Mat 5.18;Ps 89.33-34;

11"Nenorocito, bătuto de furtună, și nemângâiato! Iată, îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniu, și-ți voi da temelii de safir.

1Cron 29.2;Apoc 21.18;

¹²Îți voi face crestele zidurilor de rubin, porțile de pietre scumpe, și tot ocolul de nestemate.

¹³Toți fiii tăi vor fi ucenici ai Domnului, și mare va fi propășirea fiilor tăi.

Isa 11.9; Ier 31.34; Ioan 6.45; 1Cor 2.10; 1Tes 4.9; 1Ioan 2.20; Ps 119.165;

¹⁴Vei fi întărită prin neprihănire. Izgonește neliniștea, căci n-ai nimic de temut, și spaima, căci nu se va apropia de tine.

¹⁵Dacă se urzesc uneltiri, nu vin de la Mine; oricine se va uni împotriva ta va cădea sub puterea ta."

¹⁶"Iată, Eu am făcut pe meșterul, care suflă cărbunii în foc, și face o armă după meșteșugul lui. Dar tot Eu am făcut și pe nimicitor ca s-o sfărâme.

¹⁷Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care le vine de la Mine, zice Domnul."

Isa 45.24-25;

55

Toate popoarele chemate.

¹"Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!

Ioan 4.14; Ioan 7.37; Apoc 21.6; Apoc 22.17; Mat 13.44-46; Apoc 3.18;

²De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.

³Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.

Mat 11.28; Isa 54.8; Isa 61.8; Ier 32.40; 2Sam 7.8; Ps 89.28; Fapt 13.34;

⁴Iată, l-am pus martor pe lângă popoare, cap și stăpânitor al popoarelor.

Ioan 18.37; Apoc 1.5; Ier 30.9; Ezech 34.23; Dan 9.25; Osea 3.5;

⁵Într-adevăr, vei chema neamuri, pe care nu le cunoști, și popoare care nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfântul lui Israel, care te proslăvește."

Isa 52.15;Efes 2.11-12;Isa 60.5;Isa 60.9;Fapt 3.13;

6" Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape.

Ps 32.6;Mat 5.25;Mat 25.11;Ioan 7.34;Ioan 8.21;2Cor 6.1-2;Evr 3.13;

7 Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând.

Isa 1.16;Zah 8.17;Ps 130.7;Ier 3.12;

8" Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.

2Sam 7.19;

9" Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.

Ps 103.11;

10 Căci după cum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă,

Deut 32.2;

11 tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.

Isa 54.9;

12 Da, veți ieși cu bucurie, și veți fi călăuziți în pace. Munții și dealurile vor răsună de veselie înaintea voastră, și toți copacii din câmpie vor bate din palme.

Isa 35.10;Isa 65.13-14;Ps 96.12;Ps 98.8;Isa 14.8;Isa 35.1-2;Isa 42.11;1Cron 16.33;

13 În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărcinilor va crește mirtul. Și lucrul acesta va fi o slavă pentru Domnul, un semn veșnic, nepieritor."

Isa 41.19;Mic 7.4;Ier 13.11;

1"Așa vorbește Domnul: "Păziți ce este drept, și faceți ce este bine; căci mântuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate.

Isa 46.13;Mat 3.2;Mat 4.17;Rom 13.11-12;

2Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămâne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pângărească, și stăpânindu-și mâna, ca să nu facă nici un rău!

Isa 58.13;

3Străinul care se alipește de Domnul, să nu zică: "Domnul mă va despărți de poporul Său!" Și famenul să nu zică: "Iată, eu sunt un copac uscat!"

Deut 23.1-3;Fapt 8.27;Fapt 10.1-34;Fapt 17.4;Fapt 18.7;1Pet 1.1;

4Căci așa vorbește Domnul: "Famenilor, care vor păzi Sabatele Mele, care vor alege ce-Mi este plăcut, și vor stărui în legământul Meu,

5le voi da în Casa Mea și înăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune decât fii și fiice; le voi da un nume veșnic, care nu se va stinge.

1Tim 3.15;Ioan 1.12;1Ioan 3.1;

6Și pe străinii, care se vor lipi de Domnul ca să-l slujească, și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stărui în legământul Meu,

7ii voi aduce la muntele Meu cel sfânt, și-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele."

Isa 2.2;1Pet 1.1-2;Rom 12.1;Evr 13.15;1Pet 2.5;Mat 21.13;Marc 11.17;Luc 19.46;Mal 1.11;

8Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care strânge pe cei risipiți ai lui Israel: "Voi mai strânge și alte popoare la cei strânși acum din el."

Ps 147.2;Isa 11.12;Ioan 10.16;Efes 1.10;Efes 2.14-16;

Mustrări și mângâieri.

9"Veniți toate fiarele de pe câmp, veniți de mâncați, toate fiarele din pădure!

Ier 12.9;

10Toți păzitorii lui sunt orbi, fără pricepere; toți sunt niște câini muți, care nu pot să latre; aiurează, stau tolăniți, și le place să doarmă.

Mat 15.14;Mat 23.16;Filip 3.2;

¹¹Totuși sunt niște câini lacomi, care nu se mai satură. Sunt niște păstori care nu pot pricepe nimic; toți își văd de calea lor, fiecare umblă după folosul lui, fără abatere: -

Mic 3.11;Ezec 34.2-3;

¹²"Veniți, - zic ei - am să caut vin, și ne vom îmbăta cu băuturi tari! Măine vom face tot ca azi, ba încă și mai rău!" -

Ps 10.6;Prov 23.35;Isa 22.13;Luc 12.19;1Cor 15.32;

57

¹Piere cel neprihănit, și nimănui nu-i pasă; se duc oamenii de bine și nimeni nu ia aminte că din pricina (Sau: înaintea nenorocirii.) răutății este luat cel neprihănit.

Ps 12.1;Mic 7.2;1Împ 14.13;2Împ 22.20;

²El intră în pace în groapa lui: cel ce umblă pe drumul cel drept, se odihnește în culcușul lui.

2Cron 16.14;

³"Dar voi, apropiați-vă încoace fii ai vrăjitoarei, sămânța preacurvarului și a curvei!

Mat 16.4;

⁴De cine vă bateți voi joc? Împotriva cui vă deschideți voi gura larg, și scoateți limba? Nu sunteți voi niște copii ai păcatului, o sămânță a minciunii,

⁵care se încălzește pentru idoli sub orice copac verde, care junghie pe copii în văi, sub crăpăturile stâncilor?

2Împ 16.4;2Împ 17.10;Ier 2.20;Lev 18.21;Lev 20.2;2Împ 10.3;2Împ 23.10;Ier 7.31;Ezec 16.20;Ezec 20.26;

⁶În pietrele lustruite din pâraie este partea ta de moștenire, ele sunt soarta ta; lor le torni și jertfe de băutură, și le aduci daruri de mâncare: "Pot Eu să fiu nesimțitor la lucrul acesta?

⁷Pe un munte înalt și ridicat îți faci culcușul; tot acolo te sui să aduci jertfe.

Ezec 23.41;Ezec 16.16-25;

⁸Îți pui pomenirea în dosul ușii și ușiorilor; căci, departe de Mine, îți ridici învelitoarea și te sui în pat, îți lărgești culcușul, și faci legământ cu ei, îți place legătura cu ei, și iei seama la semnul lor.

Ezec 16.26-28;Ezec 23.2-20;

⁹Te duci la împărat cu untdelemn, îți înmulțești miresmele, îți trimiți solii departe, și te pleci până la locuința morților.

Isa 30.6;Ezec 16.33;Ezec 23.16;Osea 7.11;Osea 12.1;

¹⁰Obosești mergând, și nu zici: "Încetez!" Tot mai găsești putere în mâna ta: De aceea nu te doboară întristarea.

Ier 2.25;

¹¹Și de cine te sfiiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioasă, de nu ți-ai adus aminte, și nu ți-a păsat de Mine? Și Eu tac, și încă de multă vreme: de aceea nu te temi tu de Mine.

Isa 51.12-13;Ps 50.21;

¹²Dar acum îți voi da pe față neprihănirea, și faptele tale nu-ți vor folosi!

¹³Și atunci să strigi, și să te izbăvească mulțimea idolilor tăi! Căci îi va lua vântul pe toți, o suflare îi va ridica. Dar cel ce se încrede în Mine va moșteni țara, și va stăpâni muntele Meu cel sfânt." -

¹⁴Și El zice: "Croiți, croiți drum, pregătiți calea, luați orice piedică din calea poporului Meu!

Isa 40.3;Isa 62.10;

¹⁵Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. "Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite.

Iov 6.10;Luc 1.49;Ps 68.4;Zah 2.13;Ps 34.18;Ps 51.17;Ps 138.6;Isa 66.2;Ps 147.3;Isa 61.1;

¹⁶Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mânie necurmată, când înaintea Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe care le-am făcut.

Ps 85.5;Ps 103.9;Mic 7.18;Num 16.22;Iov 34.14;Evr 12.9;

¹⁷Din pricina păcatului lăcomiei lui, M-am mâniat și l-am lovit, M-am ascuns, în supărarea Mea, și cel răzvrătit a urmat și mai mult pe căile inimii lui.

Ier 6.13;Isa 8.17;Isa 45.15;Isa 9.13;

18I-am văzut căile, și totuși îl voi tămădui; îl voi călăuzi, și-l voi mângâia, pe el și pe cei ce plâng împreună cu el.

Ier 3.22;Isa 61.2;

19Voi pune lauda pe buze: "Pace, pace celui de departe și celui de aproape!
- zice Domnul - Da Eu îl voi tămădui!

Evr 13.15;Fapt 2.39;Efes 2.17;Iov 15.20;Prov 4.16;

20Dar cei răi sunt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști, și ale cărei ape aruncă afară noroi și mâl."

21"Cei răi n-au pace" zice Dumnezeuul meu. -

Isa 48.22;

58

Adevăratul post.

1"Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!

2În toate zilele Mă întreabă, și vor să afle căile Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. -

3"La ce ne folosește să postim" - zic ei - "dacă Tu nu vezi? "La ce să ne chinuim sufletul, dacă Tu nu ții seama de lucrul acesta?" - "Pentru că, zice Domnul, în ziua postului vostru, vă lăsați în voia pornirilor voastre, și asuprați pe simbriașii voștri.

Mal 3.14;Lev 16.29-31;Lev 23.27;

4Iată, postiți ca să vă ciorovați și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus.

Împ 21.9-13;

5Oare aceasta este postul plăcut Mie: să-și chinuiească omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig, și să se culce pe sac și cenușă? Acesta numești tu post și zi plăcută Domnului?

Zah 7.5;Lev 16.29;Est 4.3;Iov 2.8;Dan 9.3;Iona 3.6;

6Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asuprați, și rupe orice fel de jug;

Neem 5.10-12; Ier 34.9;

⁷Împarte-ți pâinea cu cel flămând, și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l, și nu întoarce spatele semenului tău.

Ezec 18.7-17; Mat 25.35; Iov 31.19; Gen 29.14; Neem 5.5;

⁸Atunci lumina ta va răsări ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte, și slava Domnului te va însoți.

Iov 11.17; Ex 14.19; Isa 52.12;

⁹Atunci tu vei chema, și Domnul va răspunde, vei striga, și El va zice: "Iată-Mă!" Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, amenințările cu degetul și vorbele de ocară,

Ps 12.2;

¹⁰dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime, și întunericul tău va fi ca ziua în amiaza mare!

¹¹Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă, și va da din nou putere mădularelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă.

¹²Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temeliiile străbune; vei fi numit "Dregător de spărturi", "Cel ce drege drumurile, și face țara cu putință de locuit."

Isa 61.4;

¹³Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecărie,

Isa 56.2;

¹⁴atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit."

Iov 22.26; Deut 32.13; Deut 33.29; Isa 1.20; Isa 40.5; Mic 4.4;

Nelegiuirile poporului.

¹Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă,

Num 11.23;Isa 50.2;

²ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să v-asculte!

³Căci mâinile vă sunt mânjite de sânge, și degetele de nelegiuri; buzele voastre spun minciuni, și limba voastră vorbește nelegiuri.

Isa 1.15;

⁴Nici unuia nu-i place dreptatea, nici unul nu se judecă cu dreptate; ei se bizuiesc pe lucruri deșarte și spun neadevăruri, zămislesc răul, și nasc nelegiuirea.

Iov 15.35;Ps 7.14;

⁵Clocesc ouă de basilic și țes pânze de păianjen. Cine mănâncă din ouăle lor, moare; și dacă se sparge vreunul, iese o năpârcă.

⁶Pânzele lor nu slujesc la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu lucrarea lor; căci lucrările lor sunt niște lucrări nelegiuite, și în mâinile lor sunt fapte de silnicie.

Iov 8.14-15;

⁷Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sânge nevinovat; gândurile lor sunt gânduri nelegiuite, prăpădul și nimicirea sunt pe drumul lor.

Prov 1.16;Rom 3.15;

⁸Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea. -

Ps 125.5;Prov 2.15;

⁹De aceea hotărârea de izbăvire este departe de noi și mântuirea nu ne ajunge. Așteptăm lumina, și iată întunericul, lucirea, și umblăm în negură!

Ier 8.15;

¹⁰Bâjbâim ca niște orbi de-a lungul unui zid, bâjbâim ca cei ce n-au ochi, ne poticnim ziua în amiaza mare, ca noaptea, în mijlocul celor sănătoși suntem ca niște morți.

Deut 28.29;Iov 5.14;Amos 8.9;

¹¹Mormăim cu toții ca niște urși, ne văităm ca niște porumbei, așteptăm izbăvirea, și nu este, așteptăm mântuirea, și ea este departe de noi.

Isa 38.14;Ezec 7.16;

¹²Căci fărădelegile noastre sunt multe înaintea Ta, și păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră; fărădelegile noastre sunt cu noi, și ne cunoaștem nelegiuirile noastre.

¹³Am fost vinovați și necredincioși față de Domnul, am părăsit pe Dumnezeul nostru; am vorbit cu apăsare și răzvrătire, am cugetat și vorbit cuvinte mincinoase;

Mat 12.34;

¹⁴și astfel izbăvirea s-a întors îndărăt, și mântuirea a stat deoparte; căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie.

¹⁵Adevărul s-a făcut nevăzut, și cel ce se depărtează de rău este jefuit. Domnul vede, cu privirea mânioasă, că nu mai este nici o neprihănire.

¹⁶El vede că nu este nici un om, și Se miră că nimeni nu mijlocește. Atunci brațul Lui Îi vine în ajutor, și neprihănirea Lui Îl sprijinește.

Ezec 22.30;Marc 6.6;Ps 98.1;Isa 63.5;

¹⁷Se îmbracă cu neprihănire ca și cu o platoșă, Își pune pe cap coiful mântuirii; ia răzbunarea ca o haină, și Se acoperă cu gelozia ca și cu o manta.

Efes 6.14-17;1Tes 5.8;

¹⁸El va răsplăti fiecăruia după faptele lui, va da potrivnicilor Săi mânia, va întoarce la fel vrăjmașilor săi, și va da ostroavelor plata cuvenită!

Isa 63.6;

¹⁹Atunci se vor teme de Numele Domnului cei de la apus, și de slava Lui cei de la răsăritul soarelui; când va năvăli vrăjmașul ca un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.

Ps 113.3;Mal 1.11;Apoc 12.15;

²⁰Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, care se vor întoarce de la păcatele lor, zice Domnul.

Rom 11.26;

²¹"Și iată legământul Meu, cu ei, zice Domnul: "Duhul Meu, care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum și până-n veac, zice Domnul."

Evr 8.10;Evr 10.16;

60

Ierusalimul zidit din nou.

¹"Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.

Efes 5.14;Mal 4.2;

²Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.

³Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale.

Isa 49.6-23;Apoc 21.24;

⁴Ridică-ți ochii împrejur, și privește: toți se strâng și vin spre tine! Fiii tăi vin de departe, și fiicele tale sunt purtate pe brațe.

Isa 49.18;Isa 49.20-22;Isa 66.12;

⁵Când vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie, și îți va bate inima și se va lărgi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine, și vistierile neamurilor vor veni la tine.

Rom 11.25;

⁶Vei fi acoperit de o mulțime de cămile, de dromadere din Madian și Efa; vor veni toți din Seba, aducând aur și tămâie, și vor vesti laudele Domnului.

Gen 25.4;Ps 72.10;Isa 61.6;Mat 2.11;

⁷Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie, și casa slavei Mele o voi face și mai slăvită.

Gen 25.13;Hag 2.7-9;

⁸Cine sunt aceia care zboară ca niște nori, ca niște porumbei spre porumbarul lor?

⁹Căci, pe Mine Mă așteaptă ostroavele, și corăbiile din Tarsis sunt în frunte, ca să aducă înapoi de departe pe copiii tăi, cu argintul și aurul lor, pentru Numele Domnului, Dumnezeului tău, pentru Numele Sfântului lui Israel, care te proslăvește.

Ps 72.10;Isa 42.4;Isa 51.5;Gal 4.26;Ps 68.30;Zah 14.14;Ier 3.17;Isa 55.5;

¹⁰Străinii îți vor zidi zidurile, și împărații lor îți vor sluji; căci te-am lovit în mânia Mea, dar, în îndurarea Mea, am milă de tine.

Zah 6.15;Isa 49.23;Apoc 21.24;Isa 57.17;Isa 54.7-8;

¹¹Porțile tale vor sta veșnic deschise, nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca să lase să intre la tine bogăția neamurilor, și împărații lor cu alaiul lor.

Apoc 21.25;

¹²Căci neamul și împărăția care nu-ți vor sluji, vor pieri, și neamurile acelea vor fi în totul nimicite.

Zah 14.17-19;Mat 21.44;

¹³Slava Libanului va veni la tine, chiparosul, ulmul și merișorul (cimișirul), cu toții laolaltă, ca să împodobească locul sfântului Meu locaș, căci Eu voi proslăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele.

Isa 35.2;Isa 41.49;1Cron 28.2;Ps 132.7;

¹⁴Fiii asupritorilor tăi vor veni plecați înaintea ta, și toți cei ce te disprețuiau se vor închina la picioarele tale; și te vor numi "Cetatea Domnului", "Sionul Sfântului lui Israel."

Isa 49.23;Apoc 3.9;Evr 12.22;Apoc 14.1;

¹⁵De unde erai părăsită și urâtă, și nimeni nu trecea prin tine, te voi face o podoabă veșnică, o pricină de bucurie pentru oameni din neam în neam.

¹⁶Vei suge laptele neamurilor, vei suge țâța împăraților; și vei ști astfel că Eu sunt Domnul, Mântuitorul tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov.

Isa 49.23;Isa 61.6;Isa 66.11-12;Isa 43.3;

¹⁷În loc de aramă voi aduce aur, în loc de fier voi aduce argint, în loc de lemn, aramă, și în loc de pietre, fier. Voi face ca pacea să domnească peste tine, și să stăpânească dreptatea.

¹⁸Nu se va mai auzi vorbindu-se de silnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale "Mântuire", și porțile tale "Laudă".

Isa 26.1;

¹⁹Nu soarele îți va mai sluji ca lumină ziua, nici luna nu te va mai lumina cu lumina ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și Dumnezeul tău va fi slava ta.

Apoc 21.23;Apoc 22.5;Zah 2.5;

²⁰Soarele tău nu va mai asfinți, și luna ta nu se va mai întuneca; căci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și zilele suferinței tale se vor sfârși.

Amos 8.9;

²¹Nu vor mai fi decât oameni neprihăniți în poporul tău: ei vor stăpâni țara pe vecie, ca o odraslă sădită de Mine, lucrarea mâinilor Mele, ca să slujească spre slava Mea.

Isa 52.1;Apoc 21.27;Ps 37.11-22;Mat 5.5;Isa 61.3;Mat 15.13;Ioan 15.2;Isa 29.23;Isa 45.11;Efes 2.10;

²²Cel mai mic se va face o mie, și cel mai neînsemnat un neam puternic. Eu, Domnul, voi grăbi aceste lucruri, la vremea lor."

Mat 13.31-32;

61

Vestirea mântuirii.

¹"Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea;

Isa 11.2;Luc 4.18;Ioan 1.32;Ioan 3.34;Ps 45.7;Ps 147.3;Isa 57.15;Isa 42.7;Ier 34.8;

²să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați;

Lev 25.9;Isa 34.8;Isa 63.4;Isa 66.14;Mal 4.1-3;2Tes 1.7-9;Isa 57.18;Mat 5.4;

³să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți "terebinți ai neprihănirii", "un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui."

Ps 30.11;Isa 60.21;Ioan 15.8;

4" Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.

Isa 49.8; Isa 58.12; Ezec 36.33-36;

5 Străinii vor sta și vă vor paște turmele, și fiii străinului vor fi plugarii și vierii voștri.

Efes 2.12;

6 Dar voi vă veți numi preoți ai Domnului, și veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor, și vă veți făli cu fala lor.

Ex 19.6; Isa 60.17; Isa 66.21; 1Pet 2.5-9; Apoc 1.6; Apoc 5.10; Isa 60.5-16;

7 În locul ocării voastre, veți avea îndoită cinste; în locul rușinii, se vor înveseli de partea lor, căci vor stăpâni îndoit în țara lor, și vor avea o bucurie veșnică.

Isa 40.2; Zah 9.12;

8 Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor, și voi încheia cu ei un legământ veșnic.

Ps 11.7; Isa 1.11-13; Isa 55.3;

9 Sămânța lor va fi cunoscută între neamuri, și urmașii lor printre popoare; toți cei ce-i vor vedea, vor cunoaște că sunt o sămânță binecuvântată de Domnul."

Isa 65.23;

10 "Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, M-a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, și ca o mireasă, împodobită cu sculele ei.

Hab 3.18; Ps 132.9-16; Isa 49.18; Apoc 21.2;

11 Căci, după cum pământul face să răsară lăstarul lui, și după cum o grădină face să încolțească semănăturile ei, așa va face Domnul, Dumnezeu, să răsară mântuirea și lauda, în fața tuturor neamurilor."

Ps 72.3; Ps 85.11; Isa 60.18; Isa 62.7;

1"De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s-aprinde.

2Atunci neamurile vor vedea mântuirea ta, și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotărî gura Domnului.

Isa 60.3; Isa 62.4-12; Isa 65.15;

3Vei fi o cunună strălucitoare în mâna Domnului, o legătură împărătească în mâna Dumnezeului tău.

Zah 9.16;

4Nu te vor mai numi Părăsită, și nu-ți vor mai numi pământul un pustiu, ci te vor numi: "Plăcerea Mea este în ea", și țara ta o vor numi Beula: "Măritată"; căci Domnul Își pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăși.

Osea 1.10; 1Pet 2.10; Isa 49.14; Isa 54.6-7; Isa 54.1;

5Cum se unește un tânăr cu o fecioară, așa se vor uni fiii tăi cu tine; și cum se bucură mirele de mireasa lui, așa se va bucura Dumnezeul tău de tine."

Isa 65.19;

6"Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus niște străjeri, care nu vor tăcea niciodată, nici zi nici noapte! Voi care aduceți aminte Domnului de el, nu vă odihniți deloc!

Ezec 3.17; Ezec 33.7;

7Și nu-l dați răgaz, până nu va așeza din nou Ierusalimul, și-l va face o laudă pe pământ.

Isa 61.11; Tef 3.20;

8Domnul a jurat pe dreapta Lui și pe brațul Lui cel puternic, zicând: "Nu voi mai da grâul tău hrană vrăjmașilor tăi, și fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care tu te-ai ostenit.

Deut 28.31; Ier 5.17;

9Ci cei ce vor strânge grâul, aceia îl vor mânca și vor lăuda pe Domnul, și cei ce vor face vinul, aceia îl vor bea, în curțile locașului Meu celui sfânt."

Deut 12.12; Deut 14.23-26; Deut 16.11-14;

10"Treceți, treceți pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!

Isa 40.3;Isa 57.14;Isa 11.12;

¹¹Iată ce vestește Domnul până la marginile pământului: "Spuneți fiicei Sionului: "Iată, Mântuitorul tău vine; iată, plata este cu El, și răsplătirile merg înaintea Lui.

Zah 9.9;Mat 21.5;Ioan 12.15;Isa 40.10;Apoc 22.12;

¹²Ei vor fi numiți "Popor sfânt, Răscumpești ai Domnului." Iar pe tine, te vor numi "Cetate căutată și nepărășită."

Isa 62.4;

63

O zi de răzbunare.

¹"Cine este acesta, care vine din Edom, din Boțra, în haine roșii, în haine strălucitoare, și calcă mândru, în plinătatea puterii Lui? - "Eu sunt Cel care am făgăduit mântuirea, și am putere să izbăvesc!" -

²"Dar pentru ce îți sunt hainele roșii, și veșmintele Tale ca veșmintele celui ce calcă în teasc?" -

Apoc 19.13;

³"Eu singur am călcat în teasc, și nici un om dintre popoare nu era cu Mine; i-am călcat astfel în mânia Mea, și i-am zdrobit în urgia Mea; așa că sângele lor a țâșnit pe veșmintele Mele, și Mi-am mânjit toate hainele Mele cu el.

Plân 1.15;Apoc 14.19-20;Apoc 19.15;

⁴Căci în inima Mea era o zi de răzbunare, și venise anul celor răscumpești ai Mei.

Isa 34.8;Isa 61.2;

⁵Mă uitam împrejur, și nu era nimeni să M-ajute, și Mă îngrozeam, dar nu era cine să Mă sprijinească; atunci brațul Meu Mi-a fost într-ajutor, și urgia mea M-a sprijinit!

Isa 41.28;Isa 59.16;Ioan 16.32;Ps 98.1;Isa 59.16;

⁶Am călcat astfel în picioare popoare în mânia Mea, le-am îmbătat în urgia Mea, și le-am vărsat sângele pe pământ."

Apoc 16.16;

Rugăciunea poporului.

⁷Voi vesti îndurărilor Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul pentru noi! Voi spune marea Lui bunătate față de casa lui Israel, căci i-a făcut după îndurărilor și bogăția dragostei Lui.

⁸El a zis: "Negreșit, ei sunt poporul Meu, niște copii care nu vor fi necredincioși!" Și astfel El s-a făcut Mântuitorul lor.

⁹În toate necazurile lor n-au fost fără ajutor, și Îngerul care este înaintea Feței Lui i-a mântuit; El însuși i-a răscumpărat, în dragostea și îndurarea Lui, și necurmat i-a sprijinit și i-a purtat în zilele din vechime.

Jud 10.16;Zah 2.8;Fapt 9.4;Ex 14.19;Ex 23.20-21;Ex 33.14;Mal 3.1;Fapt 12.11;Deut 7.7-8; Ex 19.4;Deut 1.31;Deut 32.11-12;Isa 46.3-4;

¹⁰Dar ei au fost neascultători și au întristat pe Duhul Lui cel sfânt; iar El li s-a făcut vrăjmaș și a luptat împotriva lor.

Ex 15.24;Num 14.11;Ps 78.56;Ps 95.9;Ps 78.40;Fapt 7.51;Efes 4.30;Ex 23.21;

¹¹Atunci poporul Său și-a adus aminte de zilele străvechi ale lui Moise, și a zis: "Unde este Acela, care i-a scos din mare, cu păstorul turmei Sale? Unde este Acela care pune în mijlocul lor Duhul Lui cel sfânt;

Ex 14.30;Ex 32.11-12;Num 14.13;Ier 2.6;Num 11.17-25;Neem 9.20;Dan 4.8;Hag 2.5;

¹²care povățuia dreapta lui Moise, cu brațul Său cel slăvit; care despica apele înaintea lor, ca să-Și facă un Nume veșnic;

Ex 15.6;Ex 14.21;Ios 3.16;

¹³care îi călăuzea prin valuri, ca un cal pe loc neted, fără ca ei să se poticnească?"

Ps 106.9;

¹⁴"Ca fiara, care se pogoară în vale, așa i-a dus Duhul Domnului la odihnă. Așa ai povățuit Tu pe poporul Tău, ca să-Ți faci un Nume plin de slavă!"

2Sam 7.23;

¹⁵"Privește din cer și vezi, din locuința Ta cea sfântă și slăvită: unde este râvna și puterea Ta? Fiorul inimii Tale și îndurărilor Tale nu se mai arată față de mine!

Deut 26.15;Ps 80.14;Ps 33.14;Ier 31.20;Osea 11.8;

¹⁶Totuși Tu ești Tatăl nostru! Căci Avraam nu ne cunoaște, și Israel nu știe cine suntem; dar Tu, Doamne, ești Tatăl nostru, Tu, din veșnicie, Te numești "Mântuitorul nostru."

Deut 32.6; 1Cron 29.10; Isa 64.8; Iov 14.21; Ecl 9.5;

¹⁷Pentru ce, Doamne, ne lași să rătăcim de la căile Tale, și ne împietrești inima ca să nu ne temem de Tine? Întoarce-Te, din dragoste pentru robii Tăi, pentru semințiile moștenirii Tale!

Ps 119.10; Isa 6.10; Ioan 12.40; Rom 9.18; Num 10.36; Ps 90.13;

¹⁸Poporul Tău cel sfânt n-a stăpânit țara decât puțină vreme; vrăjmașii noștri au călcat în picioare locașul Tău cel sfânt.

Deut 7.6; Deut 26.19; Isa 62.12; Dan 8.24; Ps 74.7;

¹⁹Am ajuns ca un popor pe care niciodată nu l-ai cărmuit Tu, și peste care niciodată nu s-a chemat Numele Tău...

64

¹O! de ai despica cerurile, și Te-ai pogorî, s-ar topi munții înaintea Ta,

Ps 144.5; Jud 5.5; Mic 1.4;

²ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa să dea în clocot! Ți-ar cunoaște atunci vrăjmașii Numele, și ar tremura neamurile înaintea Ta!

³Când ai făcut minuni la care nu ne așteptam, Te-ai pogorât, și munții s-au zguduit înaintea Ta,

Ex 34.10; Jud 5.4-5; Ps 68.8; Hab 3.3-6;

⁴cum niciodată nu s-a pomenit, nici nu s-a auzit vorbindu-se, și cum nici n-a văzut vreodată ochiul așa ceva: anume ca un alt dumnezeu afară de Tine să fi făcut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El.

Ps 31.19; 1Cor 2.9;

⁵Tu ieși înaintea celor ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce umblă în căile Tale, și își aduc aminte de Tine. Dar Te-ai mâniat, pentru că am păcătuit: vom suferi noi veșnic, sau putem fi mântuiți?

Fapt 10.35; Isa 26.8; Mal 3.6;

⁶Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânăjită. Toți suntem ofiliți ca o frunză, și nelegiuirile noastre ne iau ca vântul.

Filip 3.9; Ps 90.5-6;

⁷Nu este nimeni care să cheme Numele Tău, sau care să se trezească și să se alipească de Tine: de aceea ne-ai ascuns Fața Ta, și ne lași să pierim din pricina nelegiuirilor noastre."

Osea 7.7;

⁸Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru; noi suntem lutul, și Tu olarul, care ne-ai întocmit: suntem cu toții lucrarea mâinilor Tale.

Isa 63.16;Isa 29.16;Isa 45.9;Ier 18.6;Rom 9.20-21;Efes 2.10;

⁹Nu Te mânia prea mult, Doamne, și nu-Ți aduce aminte în veci de neleguire! Privește dar, spre noi, căci toți suntem poporul Tău.

Ps 74.1-2;Ps 79.8;Ps 79.13;

¹⁰Cetățile Tale cele sfinte sunt pustii; Sionul este pustiu, Ierusalimul o pustietate!

Ps 79.1;

¹¹Casa noastră cea sfântă și slăvită, în care părinții noștri cântau laudele Tale, a ajuns pradă flăcărilor, și tot ce aveam mai scump a fost pustiit.

2Împ 25.9;2Cron 36.19;Ps 74.7;Ezec 24.21-25;

¹²După toate acestea, Te vei opri Tu, Doamne? Vei tăcea Tu oare și ne vei întrista nespus de mult?"

Isa 42.14;Ps 83.1;

65

Răsplătirile Domnului.

¹Eram gata să răspund celor ce nu întrebau de Mine, eram gata să fiu găsit de cei ce nu Mă căutau; am zis: "Iată-Mă, iată-Mă!" către un neam, care nu chema Numele Meu.

Rom 9.24-30;Rom 10.20;Efes 2.12-13;Isa 63.19;

²Mi-am întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă pe o cale rea, în voia gândurilor lui!

Rom 10.21;

³Spre un popor, care nu contenește să Mă mânie în față, aducând jertfe în grădini, și arzând tămâie pe cărămidile de pe acoperiș;

Deut 32.21;Isa 1.29;Isa 66.17;Lev 17.5;

⁴care locuiește în morminte, și petrece noaptea în peșteri, mâncând carne de porc, și având în străchini bucate necurate.

Deut 18.11;Isa 66.17;Lev 11.7;

⁵Și care totuși zice: "Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci sunt sfânt!"... Asemenea lucruri sunt un fum în nările Mele, un foc, care arde neconținut!

Mat 9.11;Luc 5.30;Luc 18.11;luda 19;

⁶Iată ce am hotărât în Mine: "Nici gând să tac, ci îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi.

Deut 32.34;Mal 3.16;Ps 50.3;Ps 79.12;Ier 16.18;Ezec 11.21;

⁷Pentru nelegiuirile voastre - zice Domnul - și pentru nelegiuirile părinților voștri, care au ars tămâie pe munți, și M-au batjocorit pe înălțimi, de aceea, le voi măsura plata pentru faptele lor din trecut."

Ex 20.5;Ezec 18.6;Ezec 20.27-28;

⁸"Așa vorbește Domnul: "După cum când se găsește zeamă într-un strugure, se zice: "Nu-l nimici, căci este o binecuvântare în el!" tot așa, și Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, ca să nu nimicesc totul.

Ioel 2.14;

⁹Voi scoate o sămânță din Iacov, și din Iuda un moștenitor al munților Mei; aleșii Mei vor stăpâni țara, și robii Mei vor locui în ea.

Isa 65.15-22;Mat 24.22;Rom 11.5-7;

¹⁰Saronul va sluji ca loc de pășune oilor, și valea Acor va sluji de culcuș boilor, pentru poporul Meu care Mă va căuta.

Isa 33.9;Isa 35.2;Ios 7.24-26;Osea 2.15;

¹¹Dar pe voi, care părăsiți pe Domnul, care uitați muntele Meu cel sfânt, care puneți o masă "Norocului" (Sau: Gad.), și umpleți un pahar în cinstea "Soartei" (Sau: Meni.),

Isa 56.7;Isa 57.13;Isa 65.25;Ezec 23.41;1Cor 10.21;

¹²vă sortesc sabiei, și toți veți pleca genunchiul ca să fiți junghiați; căci Eu am chemat, și n-ați răspuns, am vorbit și n-ați ascultat, ci ați făcut ce este rău înaintea Mea, și ați ales ce nu-Mi place."

2Cron 36.15-16;Prov 1.24;Isa 66.4;Ier 7.13;Zah 7.7;Mat 21.34-43;

¹³De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată că robii Mei vor mânca, iar voi veți fi flămânzi; iată că robii Mei vor bea, iar vouă vă va fi sete. Iată că robii Mei se vor bucura și voi vă veți rușina.

¹⁴Iată că robii Mei vor cânta, de veselă ce le va fi inima, dar voi veți striga, de durerea pe care o veți avea în suflet, și vă veți boci, de mâhnit ce vă va fi duhul.

Mat 8.12; Luc 13.28;

¹⁵Veți lăsa numele vostru ca blestem aleșilor Mei; și anume: "Domnul, Dumnezeu vă va omorî", și va da robilor Săi un alt nume.

Ier 29.22; Zah 8.13; Isa 65.9-22; Isa 62.2; Fapt 11.26;

¹⁶Așa că, cine se va binecuvânta în țară, se va binecuvânta în Dumnezeuul adevărului, și cine va jura în țară, va jura pe Dumnezeuul adevărului, căci vechile suferințe vor fi uitate, vor fi ascunse de ochii Mei."

Ps 72.17; Ier 4.2; Deut 6.13; Ps 63.11; Isa 19.18; Isa 45.23; Țef 1.5;

¹⁷"Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte.

Isa 51.16; Isa 66.22; 2Pet 3.13; Apoc 21.1;

¹⁸Ci vă veți bucura și vă veți înveseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie.

¹⁹Eu însumi Mă voi înveseli asupra Ierusalimului, și mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor.

Isa 62.5; Isa 35.10; Isa 51.11; Apoc 7.17; Apoc 21.4;

²⁰Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni care să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos.

Ecl 8.12;

²¹Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii, și le vor mânca rodul.

Lev 26.16; Deut 28.30; Isa 62.8; Amos 9.14;

²²Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.

Ps 92.12;Isa 65.9-15;

²³Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.

Deut 28.41;Osea 9.12;Isa 61.9;

²⁴Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!

Ps 32.5;Dan 9.21;

²⁵Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărână. Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul."

Isa 11.6-9;Gen 3.14;

66

¹Așa vorbește Domnul: "Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele! Ce casă ați putea voi să-Mi zidiți, și ce loc Mi-ați putea voi da ca locuință?"

Împ 8.27;2Cron 6.18;Mat 5.34-35;Fapt 7.48-49;Fapt 17.24;

²Toate aceste lucruri, doar mâna Mea le-a făcut, și toate și-au căpătat astfel ființa", - zice Domnul. - "Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu.

Isa 57.15;Isa 61.1;Ps 34.18;Ps 51.17;Ezra 9.4;Ezra 10.3;Prov 28.14;Isa 66.5;

³Cine junghie un bou ca jertfă, nu este mai bun decât cel ce ucide un om; cine jertfește un miel este ca cel ce ar rupe gâtul unui câine, cine aduce un dar de mâncare, este ca cel ce ar vărsa sânge de porc, cine arde tămâie, este ca cel ce s-ar închina la idoli; toți aceștia își aleg căile lor, și sufletul lor găsește plăcere în urâciunile lor.

Isa 1.11;Deut 23.18;

⁴De aceea și Eu, voi alege ce este spre nefericirea lor, și voi aduce peste ei lucrurile de care se tem, căci când am chemat Eu, n-au răspuns, și când am vorbit Eu, n-au ascultat; ci au făcut ce este rău înaintea Mea, și au ales ce nu-Mi place!"

Prov 1.24;Isa 65.12;Ier 7.13;

5"Ascultați Cuvântul Domnului, voi, care vă temeți de Cuvântul Lui. Iată ce zic frații voștri, care vă urăsc și vă izgonesc din pricina numelui Meu: "Să-Și arate Domnul slava, ca să vă vedem bucuria!" - Dar ei vor rămâne de rușine!

Isa 66.2;Isa 5.19;2Tes 1.10;Tit 2.13;

6"Un glas răsunător iese din cetate! Un glas iese din Templu! Este glasul Domnului, care dă vrăjmașilor lui plata cuvenită!"

7"Înainte ca să simtă dureri, a născut, și înainte ca să-i vină suferințele, a dat naștere unui fiu.

8"Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-o dată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii!

9"Aș putea să deschid pântecul mamei, și să nu las să nască? zice Domnul. - Eu care fac să nască, aș putea să împiedic oare nașterea?" zice Dumnezeuul tău.

10"Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul, și înveseliți-vă cu el, toți cei ce-l iubiți; împărtășiți și bucuria cu el, acum, toți cei ce l-ați plâns,

11ca să fiți săturați, bând laptele mângâierilor lui, ca să vă desfățați în totul de plinătatea slavei lui.

12"Căci așa vorbește Domnul: "Iată, voi îndrepta spre el pacea ca un râu, și slava neamurilor ca un pârâu ieșit din matcă, și veți fi alăptați; veți fi purtați în brațe, și dezmiardați pe genunchi.

Isa 48.18;Isa 60.5;Isa 60.16;Isa 49.22;Isa 60.4;

13"Cum mângâie pe cineva mama sa, așa vă voi mângâia Eu; da, veți fi mângâiați în Ierusalim!

14"Și când veți vedea aceste lucruri, inima vi se va bucura, și oasele voastre vor prinde putere ca iarba." - Domnul Își va arăta astfel puterea față de robii Săi, dar va face pe vrăjmașii Lui să-l simtă mânia.

Ezec 37.1;

15"Căci iată, Domnul vine într-un foc, și carele Lui sunt ca un vârtej; Își prefăce mânia într-un jărac, și amenințările în flăcări de foc.

Isa 9.5;2Tes 1.8;

16 Căci cu foc Își aduce Domnul la îndeplinire judecățile, și cu sabia Lui pedepsește pe oricine; și cei uciși de Domnul vor fi mulți la număr.

Isa 27.1;

17 Cei ce se sfințesc și se curățesc în grădini, mergând unul câte unul, în mijlocul celor ce mănâncă și carne de porc, și șoareci și alte lucruri urâcioase, toți aceia vor pieri, - zice Domnul. -

Isa 65.3-4;

18 "Eu pedepsesc faptele și gândurile lor! Dar vine vremea când voi strânge toate neamurile și toate limbile; ele vor veni și vor vedea slava Mea.

19 Și voi pune un semn între ele, și voi trimite la neamuri pe cei ce vor scăpa din Israel, la Tarsis, la Pul și la Lud, care trag cu arcul, la Tubal și la lavan, în ostroavele depărtate, care n-au auzit vorbindu-se niciodată de Mine, și n-au văzut slava Mea; ei vor vesti slava Mea printre neamuri.

Luc 2.34; Mal 1.11;

20 Vor aduce pe toți frații voștri din mijlocul tuturor neamurilor, ca dar Domnului, pe cai, în care și pe tărgi, pe catări și pe dromadere, la muntele Meu cel sfânt, la Ierusalim - zice Domnul - cum își aduc copiii lui Israel darurile de mâncare, într-un vas curat, la Casa Domnului.

Rom 15.16;

21 Și voi lua și dintre ei, pe unii ca preoți și Leviți, - zice Domnul.

Ex 19.6; Isa 61.6; 1Pet 2.9; Apoc 1.6;

22 Căci după cum cerurile cele noi, și pământul cel nou, pe care le voi face, vor dăinui înaintea Mea - zice Domnul - așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru.

Isa 65.17; 2Pet 3.13; Apoc 21.1;

23 În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, - zice Domnul. -

Zah 14.16; Ps 65.2;

24 "Și când vor ieși, vor vedea trupurile moarte ale oamenilor care s-au răzvrătit împotriva Mea; căci viermele lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge; și vor fi o pricină de groază pentru orice făptură."

Isa 66.16; Marc 9.44-48;

IEREMIA

(Plângerile 3.1. Faptele 9.16. Deut. 32.15-43. 2Cronici 36.13, etc.
Neemia 9.29-31. Țefania 3.1-4. Zaharia 7.11, etc.)

1

¹Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din preoții din Anatot, din țara lui Beniamin.

Ios 21.18; 1Cron 6.60; Ier 32.7-9;

²Cuvântul Domnului i-a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui,

³și pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până pe vremea când a fost dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea.

Ier 25.3; Ier 39.2; Ier 52.12-15; 2Împ 25.8;

⁴"Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁵"Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem proroc al neamurilor."

Isa 49.1-5; Ex 33.12-17; Luc 1.15-41; Gal 1.15-16;

⁶Eu am răspuns: "Ah! Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil."

⁷Dar Domnul mi-a zis: "Nu zice: "Sunt un copil", căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite, și vei spune tot ce-ți voi porunci.

Num 22.20-38; Mat 28.20;

⁸Nu te teme de ei; căci Eu sunt cu tine ca să te scap, - zice Domnul. -

Ezec 2.6; Ezec 3.9; Ier 1.17; Ex 3.12; Deut 31.6-8; Ios 1.5; Ier 15.20; Fapt 26.17; Evr 13.6;

⁹Apoi Domnul Și-a întins mâna, și mi-a atins gura. Și Domnul mi-a zis: "Iată, pun cuvintele Mele în gura ta.

Isa 6.7;Isa 51.16;Ier 5.14;

¹⁰Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărâmi, și să nimicești, să zidești și să sădești.

1Împ 19.17;Ier 18.7;2Cor 10.4-5;

¹¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: "Ce vezi, Ieremio?" Eu am răspuns: "Văd un veghetor."

¹²Și Domnul mi-a zis: "Bine ai văzut; căci Eu veghez asupra Cuvântului Meu, ca să-l împlinesc."

¹³Cuvântul Domnului mi-a vorbit a doua oară, astfel: "Ce vezi?" Eu am răspuns: "Văd un cazan clocotind, dinspre miază-noapte."

Ezec 11.3-7;Ezec 24.3;

¹⁴Și Domnul mi-a zis: "De la miazănoapte va izbucni nenorocirea peste toți locuitorii țării.

Ier 4.6;Ier 6.1;

¹⁵Căci iată, voi chema toate popoarele împărățiilor de la miazănoapte, zice Domnul; ele vor veni, și își vor așeza fiecare scaunul de domnie la intrarea porților Ierusalimului, împotriva tuturor zidurilor lui de jur împrejur, și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.

Ier 5.15;Ier 6.22;Ier 10.22;Ier 25.9;Ier 39.3;Ier 43.10;

¹⁶Îmi voi rosti judecățile împotriva lor, din pricina întregii lor răutăți, pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei și s-au închinat înaintea lucrării mâinilor lor.

Deut 28.20;Ier 17.13;

¹⁷Dar tu, încinge-ți coapsele, scoală-te, și spune-le tot ce-ți voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva să te fac să tremuri înaintea lor.

1Împ 18.46;2Împ 4.29;2Împ 9.1;Iov 38.3;Luc 12.35;1Pet 1.13;Ex 3.12;Ier 1.8;Ezec 2.6;

¹⁸Iată că în ziua aceasta te fac o cetate întărită, un stâlp de fier și un zid de aramă, împotriva întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda, împotriva căpeteniilor lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.

Isa 50.7;Ier 6.27;Ier 15.20;

¹⁹Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sunt cu tine, ca să te scap, zice Domnul."

Ier 1.8;

2

Mustrarea poporului.

¹"Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Du-te, și strigă la urechile cetății Ierusalimului: "Așa vorbește Domnul: "Mi-aduc aminte încă de dragostea pe care o aveai când erai tânără, de iubirea ta, când erai logodită, când Mă urmași în pustie, într-un pământ neșemănat.

Ezec 16.8-60;Ezec 23.3;Ezec 23.8;Ezec 23.19;Osea 2.15;Deut 2.7;

³Atunci Israel era închinat Domnului, era cele dintâi roade ale lui; toți cei ce mâncau din ele se făceau vinovați și venea nenorocirea peste ei, zice Domnul."

Ex 19.5-6;Iac 1.18;Apoc 14.4;Ier 12.14;Ier 50.7;

⁴"Ascultați Cuvântul Domnului, casa lui Iacov, și voi, toate familiile casei lui Israel!

⁵Așa vorbește Domnul: "Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în Mine, de s-au depărtat de Mine, și au mers după nimicuri și au ajuns ei înșiși de nimic?

Isa 5.4;Mic 6.3;2Împ 17.15;Iona 2.8;

⁶Ei n-au întrebat: "Unde este Domnul, care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a povățuit prin pustie, printr-un pământ uscat și plin de gropi, printr-un pământ unde domnește seceta și umbra morții, printr-un pământ pe unde nimeni nu trece și unde nu locuiește nici un om?"

Isa 63.9-13;Osea 13.4;Deut 8.15;Deut 32.10;

⁷"V-am adus într-o țară ca o livadă de pomi, ca să-i mâncați roadele și bunătățile; dar voi ați venit, Mi-ați spurcat țara și Mi-ați prefăcut moștenirea într-o urâciune.

Num 13.27;Num 14.7-8;Deut 8.7-9;Lev 18.25-28;Num 35.33-34;Ps 78.58-59;Ps 106.38;Ier 3.1;Ier 16.18;

⁸Preoții n-au întrebat: "Unde este Domnul?" Păzitorii Legii nu M-au cunoscut, păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși, proorocii au prorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sunt de nici un ajutor."

Mal 2.6-7;Rom 2.20;Ier 23.13;Ier 2.11;Hab 2.18;

⁹De aceea, Mă voi mai certa cu voi, zice Domnul, și Mă voi certa cu copiii copiilor voștri.

Ezec 20.35-36; Mic 6.2; Ex 20.5; Lev 20.5;

¹⁰Treceți în ostroavele Chitim, și priviți! Trimiteți la Chedar, uitați-vă bine, și vedeți dacă s-a întâmplat acolo așa ceva:

¹¹și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de nici un ajutor!

Mic 4.5; Ps 115.4; Isa 37.19; Ier 16.20; Ps 106.20; Rom 1.23; Ier 2.8;

¹²Mirați-vă de așa ceva, ceruri, înfiorați-vă de spaimă și groază, zice Domnul."

Isa 1.2; Ier 6.19;

¹³"Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă."

Ps 36.9; Ier 17.13; Ier 18.14; Ioan 4.14;

¹⁴"Este Israel un rob cumpărat, sau fiu de rob născut în casă?" "Atunci pentru ce a ajuns de pradă?"

Ex 4.22;

¹⁵"Niște pui de lei mugesc și strigă împotriva lui, și-i pustiesc țara; cetățile îi sunt arse și fără locuitori.

Isa 1.7; Ier 4.7;

¹⁶Chiar și cei din Nof și Tahpanes îți vor zdrobi creștetul capului.

Ier 43.7-9;

¹⁷Nu ți-ai făcut tu singur lucrul acesta pentru că ai părăsit pe Domnul, Dumnezeul tău, când te îndrepta pe calea cea bună?

Ier 4.18; Deut 32.10;

¹⁸Și acum, ce cauți să te duci în Egipt, să bei apa Nilului? Ce cauți să te duci în Asiria, să bei apa râului?

Isa 30.1-2; Ios 13.3;

19 Tu singur te pedepsești cu răutatea ta și tu singur te lovești cu necredințioșia ta, și vei ști și vei vedea ce rău și amar este să părăsești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să n-ai nici o frică de Mine, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor."

Isa 3.9; Osea 5.5;

20 "De mult ți-ai sfărâmat jugul, ți-ai rupt legăturile, și ai zis: "Nu mai vreau să slujesc ca un rob!" Căci pe orice deal înalt și sub orice copac verde, te-ai întins ca o curvă.

Ex 19.8; Ios 24.18; Jud 10.16; 1Sam 12.10; Deut 12.2; Isa 57.5-7; Ier 3.6; Ex 34.15-16;

21 Te sădisem ca o vie minunată și de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat și te-ai prefăcut într-o coardă de viță sălbatică?

Ex 15.17; Ps 44.2; Ps 80.8; Isa 5.1; Isa 60.21; Mat 21.33; Marc 12.1; Luc 20.9; Deut 32.32; Isa 1.21; Isa 5.4;

22 Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămâne scrisă înaintea Mea, zice Domnul, Dumnezeu."

Iov 9.30; Deut 32.34; Iov 14.17; Osea 13.12;

23 "Cum poți să zici: "Nu m-am spurcat, și nu m-am dus după Baali?" Privește-ți urma pașilor în vale, și vezi ce ai făcut, dromaderă iute la mers și care bați drumurile și le încrucișezi!

Prov 30.12; Ier 7.31; Iov 39.5-8; Ier 14.6;

24 Măgăriță sălbatică, deprinsă cu pustia, care găfâie în aprinderea patimii ei, cine o va împiedica să-și facă pofta? Toți cei ce o caută n-au nevoie să se ostenească: o găsesc în luna ei.

25 Nu te lăsa cu picioarele goale, nu-ți usca gâtul de sete! Dar tu zici: "Degeaba, nu! Căci iubesc dumnezeii străini, și vreau să merg după ei."

Ier 18.12; Deut 32.16; Ier 3.13;

26 Cum rămâne uluit un hoț când este prins, așa de uluiți vor rămâne cei din casa lui Israel, ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoții lor și proorocii lor.

27 Ei zic lemnului: "Tu ești tatăl meu!" Și pietrei: "Tu mi-ai dat viața!" Căci ei îmi întorc spatele și nu se uită la Mine. Dar când sunt în nenorocire, zic: "Scoală-Te și scapă-ne!"

Jud 10.10; Ps 78.34; Isa 26.16;

28 Unde sunt dumnezeii tăi, pe care ți i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot să te scape în vremea nenorocirii! Căci câte cetăți ai, atâția dumnezei ai, Iuda!"

Deut 32.37;Jud 10.14;Isa 45.20;Ier 11.13;

29" Pentru ce vă certați cu Mine? Toți Mi-ați fost necredincioși, zice Domnul."

-

Ier 2.23-35;

30" Degeaba v-am lovit copiii; n-au luat seama la certare; sabia voastră a mâncat pe proorocii voștri, ca un leu nimicitor.

Isa 1.5;Isa 9.13;Ier 5.3;2Cron 36.16;Neem 9.26;Mat 23.29,etc;Fapt 7.52;1Tes 2.15;

31" O, neam rău de oameni, uitați-vă bine la Cuvântul Domnului, care zice: "Am fost Eu o pustie pentru Israel, sau o țară plină de întuneric beznă? Pentru ce zice atunci poporul Meu: "Suntem slobozi, nu voim să ne întoarcem la Tine?"

Ier 2.5;Ps 12.4;Deut 32.15;

32" Își uită fata podoabele, sau mireasa brâul? Dar poporul Meu M-a uitat de zile fără număr.

Ps 106.21;Ier 13.25;Osea 8.14;

33" Ce bine știi să-ți întocmești căile când este vorba să cauți ce iubești! Chiar și la nelegiuire te deprinzi.

34" Până și pe poalele hainei tale se află sângele sărmanilor nevinovați, pe care nu i-ai prins făcând nici o spargere.

Ps 106.38;Ier 19.4;

35" Și cu toate acestea, tu zici: "Da, sunt nevinovat! Să se întoarcă acum mânia Lui de la mine!" Iată, Mă voi certa cu tine, pentru că zici: "N-am păcătuit!"

Ier 2.23-29;Ier 2.9;Prov 28.13;1Ioan 1.8-10;

36" Pentru ce atâta grabă ca să-ți schimbi drumul? Din Egipt îți va veni rușinea, cum ți-a venit și din Asiria!

Ier 2.18;Ier 31.22;Osea 5.13;Osea 12.1;Isa 30.3;Ier 37.7;2Cron 28.16-21;

37" Tot de-acolo vei ieși, cu mâinile pe cap; căci Domnul leapădă pe aceia în care te încrezi, și nu vei izbuti cu ei."

2Sam 13.19;

1"El zice: "Când se desparte un bărbat de nevasta sa, pe care o părăsește, și ea ajunge nevasta altuia, se mai întoarce bărbatul acesta la ea? N-ar fi chiar și țara aceea spurcată? și tu, ai curvit cu mulți ibovnici, și să te întorci iarăși la Mine? - zice Domnul." -

Deut 24.4; Ier 2.7; Ier 2.20; Ezec 16.26-29; Ier 4.1; Zah 1.3;

2"Ridică-ți ochii spre înălțimi, și privește: unde n-ai curvit? Te țineai la drumuri, ca Arabul în pustie, și ai spurcat țara prin curviile tale și cu răutatea ta!

Deut 12.2; Ier 2.20; Gen 38.14; Prov 23.28; Ezec 16.24-25; Ier 2.7; Ier 3.9;

3Măcar că ploile au fost oprite, și ploaia de primăvară a lipsit, totuși tu ți-ai păstrat fruntea de curvă, și n-ai vrut să ai rușine!

Lev 26.19; Deut 28.23-24; Ier 9.12; Ier 14.4; Ier 5.3; Ier 6.15; Ier 8.12; Ezec 3.7; Ier 3.5;

4Acum, nu-i așa? strigi la Mine: "Tată! Tu ai fost Prietenul tinereții mele!"

Prov 2.17; Ier 2.2; Osea 2.15;

5Își va ține El mânia pe vecie? "O va păstra El totdeauna?" Iată, așa ai vorbit, și totuși ai făcut lucruri nelegiuite, cât ai putut!"

Ps 77.7; Ps 103.9; Isa 57.16; Ier 3.12;

Îndemnuri la pocăință.

6"Domnul mi-a zis, pe vremea împăratului Iosia: "Ai văzut ce a făcut necredincioasa Israel? S-a dus pe orice munte înalt și sub orice copac verde, și a curvit acolo.

Ier 3.11-14; Ier 7.24; Ier 2.20;

7Eu ziceam că după ce a făcut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine. Dar nu s-a întors. Și sora ei, vicleana Iuda, a fost martoră la aceasta.

2Împ 17.13; Ezec 16.46; Ezec 23.2-4;

8Și cu toate că a văzut că M-am despărțit de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, și i-am dat cartea ei de despărțire, totuși sora sa, vicleana Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus să curvească la fel.

Ezec 23.9; 2Împ 17.6-18; Ezec 23.11;

9Și astfel, prin necurăția ei strigătoare, Israel a spurcat țara, a preacurvit cu piatra și lemnul.

Ier 2.7; Ier 3.2; Ier 2.27;

¹⁰Cu toate acestea, vicleana Iuda, sora ei, nu s-a întors la Mine din toată inima ei, ci cu prefăcătorie, zice Domnul."

2Cron 34.33; Osea 7.14;

¹¹Domnul mi-a zis: "Necredincioasa Israel pare nevinovată față de vicleana Iuda.

Ezec 16.51; Ezec 23.11;

¹²Du-te de strigă aceste cuvinte spre miazănoapte, și zi: Întoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul." "Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sunt milostiv, zice Domnul, și nu țin mânie pe vecie.

2Împ 17.6; Ps 86.15; Ps 103.8-9; Ier 3.5;

¹³Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului, Dumnezeului tău, că ai alergat înapoi și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul."

Lev 26.40; Deut 30.1; Prov 28.13; Ier 3.2; Ezec 16.15-25; Ier 2.25; Deut 12.2;

¹⁴Întoarceți-vă, copii răzvrățiți, zice Domnul; căci Eu sunt Stăpânul vostru, Eu vă voi lua, pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi aduce înapoi în Sion.

Ier 31.32; Osea 2.19-20; Rom 11.5;

¹⁵Vă voi da păstori după inima Mea, și vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune.

Ier 23.4; Ezec 34.23; Efes 4.11; Fapt 20.28;

¹⁶Când vă veți înmulți și veți crește în țară, în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de chivotul legământului Domnului, și nu-i va mai veni nimănui în gând, nu-și vor mai aduce aminte de el, nu-i vor mai simți lipsa, și nici nu vor mai face altul.

Isa 65.17;

¹⁷În vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strânge la Ierusalim, în Numele Domnului, și nu vor mai urma pornirile inimii lor rele.

Isa 60.9; Ier 11.8;

18În zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și vor veni împreună din țara de la miazănoapte, în țara pe care am dat-o în stăpânire părinților voștri.

Isa 11.13;Ezec 37.16-22;Osea 1.11;Ier 3.12;Ier 31.8;Amos 9.15;

19Eu ziceam: "Cum să te pun printre copiii Mei, și să-ți dau o țară plăcută, o moștenire, podoabă între podoabele neamurilor? Mă gândeam că Mă vei chema: "Tată!" Și nu te vei mai abate de la Mine.

Ps 106.24;Ezec 20.6;Dan 8.9;Dan 11.16-45;Isa 63.16;

20Dar, cum este necredincioasă iubitelui său o femeie, așa Mi-ați fost necredincioși voi, casa lui Israel, zice Domnul!"

Isa 48.8;Ier 5.11;

21"Un vuiet se aude pe înălțimi: sunt plânsetele și rugămintele de iertare ale copiilor lui Israel; căci și-au sucit calea, și au uitat pe Domnul, Dumnezeul lor.

Isa 15.2;

22"Întoarceți-vă, copii răzvrățiți, și vă voi ierta abaterile." - "Iată-ne, venim la Tine, căci Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru."

Ier 3.14;Osea 14.1;Osea 6.1;Osea 14.4;

23"În adevăr, zadarnic se așteaptă mântuire de la dealuri și de la mulțimea munților; în adevăr, în Domnul, Dumnezeul nostru, este mântuirea lui Israel.

Ps 121.1-2;Ps 3.8;

24Idolii, dimpotrivă, au mâncat rodul muncii părinților noștri, din tinerețea noastră, oile și boii lor, fiii și fiicele lor.

Ier 11.13;Osea 9.10;

25Să ne culcăm în rușinea noastră, și să ne învelim cu ocară noastră, căci am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în ziua de azi, și n-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru."

Ezra 9.7;Ier 22.21;

4

1"Israele, de te vei întoarce, dacă te vei întoarce la Mine, zice Domnul, dacă vei scoate urâciunile tale dinaintea Mea, nu vei mai rătăci.

Ier 3.1-22; Ioel 2.12;

²Dacă vei jura: "Viu este Domnul!" cu adevăr, cu neprihănire și cu dreptate, atunci neamurile vor fi binecuvântate în El, și se vor făli cu El

Deut 10.20; Isa 45.23; Isa 65.16; Ier 5.2; Isa 48.1; Zah 8.8; Gen 22.18; Ps 72.17; Gal 3.8; Isa 45.25; 1Cor 1.31;

³"Căci așa vorbește Domnul către oamenii din Iuda și din Ierusalim: "Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini!"

Osea 10.12; Mat 13.7-22;

⁴Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva să izbucnească mânia Mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!"

Deut 10.16; Deut 30.6; Ier 9.26; Rom 2.28-29; Col 2.11;

O năvălire străină.

⁵Dați de știre în Iuda, vestiți la Ierusalim, și spuneți: "Sunați din trâmbiță în țară!" "Strigați în gura mare, și ziceți: "Strângeți-vă și haidem în cetățile întărite!"

Ier 8.14;

⁶Înălțați un steag spre Sion, fugiți și nu vă opriți! Căci de la miazănoapte aduc nenorocirea și un mare prăpăd.

Ier 1.13-15; Ier 6.1-22;

⁷Leul se aruncă din tufarul său, nimicitorul neamurilor a pornit, și-a părăsit locul, ca să-ți pustiască țara, să-ți dărâme cetățile, și nimeni să nu mai locuiască în ele.

2Împ 24.1; Ier 5.6; Dan 7.4; Ier 25.9; Isa 1.7; Ier 2.15;

⁸De aceea, acoperiți-vă cu saci, plângeți și gemeți; căci mânia aprinsă a Domnului nu se abate de la noi.

Isa 22.12; Ier 6.26;

⁹În ziua aceea, zice Domnul, împăratul și căpeteniile își vor pierde inima, preoții vor rămâne încremeniți, și proorocii uimiți.

¹⁰"Eu am zis: "Ah! Doamne, Dumnezeule! Ai înșelat în adevăr pe poporul acesta și Ierusalimul, când ai zis: "Veți avea pace!" Și totuși sabia le amenință viața.

Ezec 14.9;2Tes 2.11;Ier 5.12;Ier 14.13;

11În vremea aceea, se va zice poporului acestuia și Ierusalimului: "Un vânt arzător suflă din locurile înalte ale pustiei pe drumul fiicei poporului Meu, nu ca să vânture nici ca să curețe grâul.

Ier 51.1;Ezec 11.17;Osea 13.15;

12Ci un vânt năpraznic vine de acolo până la Mine! Acum le voi rosti hotărârea!"

Ier 1.16;

13"Iată, nimicitorul înaintea ca norii; carele lui sunt ca un vârtej, caii lui sunt mai ușori decât vulturii." "Vai de noi, căci suntem prăpădiți!" -

Isa 5.28;Deut 28.49;Plân 4.19;Osea 8.1;Hab 1.8;

14"Curăță-ți inima de rău, Ierusalime, ca să fii mântuit! Până când vei păstra gânduri nelegiuite în inima ta?"

Isa 1.16;Iac 4.8;

15"Căci un glas care pornește de la Dan și vestește nenorocirea, o vestește de la muntele lui Efraim.

Ier 8.16;

16"Spuneți lucrul acesta neamurilor, faceți-l cunoscut Ierusalimului. "Vin niște împresurători dintr-o țară depărtată, și strigă împotriva cetăților lui Iuda.

Ier 5.15;

17Ca cei ce păzesc un ogor, ei înconjoară Ierusalimul, căci s-a răzvrătit împotriva Mea, zice Domnul." -

2Împ 25.1-4;

18"Acesta este rodul căilor și faptelor tale, este vina răutății tale, dacă este așa de amar, și te pătrunde până la inimă."

Ps 107.17;Isa 50.1;Ier 2.17-19;

19"Măruntaietele mele! Măruntaietele mele! Cum mă doare înăuntrul inimii mele! Îmi bate inima, nu pot să tac! Căci auzi, suflete, sunetul trâmbiței, și strigătul de război.

Isa 15.5;Isa 16.11;Isa 21.3;Isa 22.4;Ier 9.1-10;Luc 19.42;

20 Se vestește dărâmare peste dărâmare, căci toată țara este pustiită; colibele îmi sunt pustiite deodată, și corturile într-o clipă!

Ps 42.7; Ezec 7.26; Ier 10.20;

21 Până când voi vedea steagul fâlfâind și voi auzi sunetul trâmbiței?" -

22 "Căci poporul Meu este nebun, nu Mă cunoaște; sunt niște copii fără minte și lipsiți de pricepere; sunt meșteri să facă răul, dar nu știu să facă binele." -

Rom 16.19;

23 "Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit!

Isa 24.19; Gen 1.2;

24 Mă uit la munți, și iată că sunt zguduți; și toate dealurile se clatină!

Isa 5.25; Ezec 38.20;

25 Mă uit, și iată că nu este nici un om; și toate păsările cerurilor au fugit!

Ief 1.3;

26 Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului, și înaintea mâniei Lui aprinse!"

27 "Căci așa vorbește Domnul: "Toată țara va fi pustiită; dar nu o voi nimici de tot.

Ier 5.10-18; Ier 30.11; Ier 46.28;

28 Din pricina aceasta, țara este în jale, și cerurile sus sunt întunecate; căci Eu am zis, am hotărât lucrul acesta, și nu-Mi pare rău de el, nu Mă voi întoarce." -

Osea 4.3; Isa 5.30; Isa 50.3; Num 23.19; Ier 7.16;

29 "La vuietul călăreților și arcașilor, toate cetățile fug; se ascund în păduri și se suie pe stânci; toate cetățile sunt părăsite, nu mai au locuitori.

30 Și tu, pustiito, ce vei face? Te vei îmbrăca în cârmâz, te vei împodobi cu podoabe de aur, îți vei sulimeni ochii; dar degeaba te vei înfrumuseța: ibovnici tăi te disprețuiesc, și vor să-ți ia viața.

2 Împ 9.30; Ezec 23.40; Ier 22.20-22; Plân 1.2-19;

³¹Căci Eu aud niște țipete ca ale unei femei în chinurile nașterii, țipete de durere ca la cea dintâi facere. Este glasul fiicei Sionului, care suspină și întinde mâinile, zicând: "Nenorocita de mine! Mor din pricina ucigașilor!"

Isa 1.15;Plin 1.17;

5

¹Cutreierați ulițele Ierusalimului, uitați-vă, întrebați și căutați în piețe, dacă se găsește un om, dacă este vreunul care să înfăptuiască ce este drept, care să se țină de adevăr, și voi ierta Ierusalimul.

Ezec 22.30;Gen 18.23;Ps 12.1;Gen 18.26;

²Chiar când zic: "Viu este Domnul!" ei jură strâmb."

Tit 1.16;Ier 4.2;Ier 7.9;

³Doamne, nu văd ochii Tăi adevărul? Tu-i lovești și ei nu simt nimic; îi nimicești, și nu vor să ia învățătură; iau o înfățișare mai tare decât stâncă, nu vor să se întoarcă la Tine."

2Cron 16.9;Isa 1.5;Isa 9.13;Ier 2.30;Ier 7.28;Țef 3.2;

⁴Eu ziceam: "Numai cei mici sunt așa; ei lucrează fără minte, pentru că nu cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor!

Ier 8.7;

⁵Mă voi duce deci la cei mari, și le voi vorbi; căci ei cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor!" "Dar toți au sfărâmat jugul, și au rupt legăturile.

Mic 3.1;Ps 2.3;

⁶De aceea îi omoară leul din pădure, și-i nimicește lupul din pustie. Stă la pândă pardosul înaintea cetățitorilor lor: toți cei ce vor ieși din ele vor fi sfâșiați; căci fărădelegile lor sunt multe, abaterile lor s-au înmulțit!"

Ier 4.7;Ps 104.20;Hab 1.8;Țef 3.3;Osea 13.7;

⁷Cum să te iert? - zice Domnul - Copiii tăi M-au părăsit, și jură pe dumnezei care n-au ființă. Și după ce le-am primit jurămintele, se dedau la preacurvie, și aleargă cu grămada în casa curvei!

Ios 23.7;Țef 1.5;Deut 32.21;Gal 4.8;Deut 32.15;

⁸Ca niște cai bine hrăniți, care aleargă încoace și încolo, fiecare nechează după nevasta aproapelui său."

Ezec 22.11; Ier 13.27;

9" Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu pe un asemenea popor?"

Ier 5.29; Ier 9.9; Ier 44.22;

10" Suiți-vă pe zidurile ei și dărâmați, dar nu nimiciți de tot! Luați-i butucii aceștia, căci nu sunt ai Domnului!

Ier 39.8; Ier 4.27; Ier 5.18;

11 Căci casa lui Israel și casa lui Iuda Mi-au fost necredincioase, zice Domnul."

Ier 3.20;

12" Ei tăgăduiesc pe Domnul și zic: "Nu este El! Și nu va veni nenorocirea peste noi; nu vom vedea nici sabia nici foametea.

2Cron 36.16; Ier 4.10; Isa 28.15; Ier 14.13;

13 Proorocii sunt vânt, și nu Dumnezeu vorbește în ei. Așa să li se facă și lor!"

14" De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor: "Pentru că ați zis lucrul acesta, iată, Cuvântul Meu îl fac foc în gura ta, și poporul acesta lemne, ca să-i ardă focul acesta.

Ier 1.9;

15 Iată, aduc de departe un neam împotriva voastră, casă a lui Israel, - zice Domnul - un neam tare, un neam străvechi, un neam a cărui limbă n-o cunoști, și ale cărui vorbe nu le pricepi.

Deut 28.49; Isa 5.26; Ier 1.15; Ier 6.22; Isa 39.3; Ier 4.16;

16 Tolba lui cu săgeți este ca un mormânt deschis; toți sunt niște viteji.

17 El îți va mânca secerișul și pâinea, îți va mânca fiii și fiicele, îți va mânca oile și boii, îți va mânca via și smochinul; și îți va trece prin sabie cetățile întărite, în care te încrezi.

Lev 26.16; Deut 28.31-33;

18 Dar, și în zilele acelea, zice Domnul, - nu vă voi nimici de tot.

Ier 4.27;

¹⁹Dacă veți întreba atunci: "Pentru ce ne-a făcut toate acestea Domnul, Dumnezeul nostru?" "Așa le vei răspunde: "După cum voi M-ați părăsit și ați slujit unor dumnezei străini în țara voastră, tot așa, acum veți sluji unor străini într-o țară care nu este a voastră!"

Deut 29.24; 1Împ 9.8-9; Ier 23.22; Ier 16.10; Ier 2.13; Deut 28.48;

²⁰"Spuneți lucrul acesta casei lui Iacov, vestiți-l în Iuda, și ziceți:

²¹"Ascultați lucrul acesta, popor fără minte, și fără inimă, care are ochi și nu vede, urechi și n-aude!

Isa 6.9; Ezec 12.2; Mat 13.14; Ioan 12.40; Fapt 28.26; Rom 11.8;

²²"Nu voiți să vă temeți de Mine, zice Domnul, nu voiți să tremurați înaintea Mea?" Eu am pus mării ca hotar nisipul, hotar veșnic, pe care nu trebuie să-l treacă. Și chiar dacă valurile ei se înfurie, totuși sunt neputincioase; urlă, dar nu-l trec.

Apoc 15.4; Iov 26.10; Iov 38.10-11; Ps 104.9; Prov 8.29;

²³Poporul acesta însă are o inimă dârză și răzvrătită; se răscoală, și pleacă,

²⁴și nu zic în inima lor: "Să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, care dă ploaie la vreme, ploaie timpurie și târzie, și ne păstrează săptămânile hotărâte pentru seceriș.

Ps 147.8; Ier 14.22; Mat 5.45; Fapt 14.17; Deut 11.14; Ioel 2.23; Gen 8.22;

²⁵"Din pricina nelegiuirilor voastre n-au loc aceste orânduiri, păcatele voastre vă lipsesc de aceste bunătăți.

Ier 3.3;

²⁶Căci în poporul Meu sunt oameni răi; ei pândesc ca păsărarul care întinde lațuri, întind curse, și prind oameni.

Prov 1.11-18; Hab 1.15;

²⁷Cum se umple o colivie de păsări, așa se umplu casele lor prin vicleșug; așa ajung ei puternici și bogați.

²⁸Se îngrașă, lucesc de grăsime; întrec orice măsură în rău, nu apără pricina, pricina orfanului, ca să le meargă bine, nu fac dreptate celor lipsiți.

Deut 32.15; Isa 1.23; Zah 7.10; Iov 12.6; Ps 73.12; Ier 12.1;

²⁹"Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu pe un asemenea popor?"

Ier 5.9;Mal 3.5;

30"Grozave lucruri, urâcioase lucruri se fac în țară.

Ier 23.14;Osea 6.10;

31Proorocii prorocesc neadevăruri, preoții stăpânesc cu ajutorul lor, și poporului Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce veți face la urmă?

Ier 14.14;Ier 23.25-26;Ezec 13.6;Mic 2.11;

6

1"Fugiți, copii ai lui Beniamin, fugiți din mijlocul Ierusalimului, sunați din trâmbiță la Tecoa, ridicați un semn la Bet-Hacherem! Căci de la miază-noapte se vede venind o nenorocire și un mare prăpăd.

Neem 3.14;Ier 1.14;Ier 4.6;

2Pe frumoasa și subțirica fiică a Sionului, o nimicesc!

3La ea vin păstorii cu turmele lor, își întind corturile în jurul ei, și își pasc fiecare partea lui." -

2Împ 25.1-4;Ier 4.17;

4"Pregătiți-vă s-o bateți! Haidem! Să ne suim ziua în amiaza mare!"... Vai de noi, căci ziua scade, și umbrele de seară se lungesc."

Ier 51.27;Ioel 3.9;Ier 15.8;

5Haidem să ne suim noaptea! Și să-i dărâmăm casele împărătești!" -

6"Căci așa vorbește Domnul oștirilor: "Tăiați copaci, și ridicați șanțuri împotriva Ierusalimului! Aceasta este cetatea care trebuie pedepsită; căci în mijlocul ei este numai apăsare.

7Cum țâșnesc apele dintr-o fântână, așa țâșnește răutatea ei din ea; nu se aude în ea decât silnicie și prăpăd; durerea și rănilile Îmi izbesc fără curmare privirile.

Isa 57.20;Ps 55.9-11;Ier 20.8;Ezec 7.11-23;

8Ia învățătură, Ierusalime, ca nu cumva să Mă depărtez de tine, și să fac din tine un pustiu, o țară nelocuită!"

Ezec 23.18;Osea 9.12;

9" Așa vorbește Domnul oștirilor: "Vor culege rămășițele lui Israel cum se culege ciorchinele rămase dintr-o vie. Puneți din nou mâna pe ea, ca și culegătorul pe mlădițe." -

10" Cui să vorbesc, și pe cine să iau martor ca să m-asculte?" Urechea lor este netăiată împrejur, și nu sunt în stare să ia aminte. Iată, Cuvântul Domnului este o ocară pentru ei, și nu le place de el.

Ier 7.26; Fapt 7.51; Ex 6.12; Ier 20.8;

11" Eu sunt așa de plin de mânia Domnului, că n-o pot opri." - "Toarn-o peste copilul de pe uliță, și peste adunările tinerilor. Căci și bărbatul și nevasta vor fi prinși, și bătrânul și cel încărcat de zile.

Ier 20.9; Ier 9.21;

12" Casele lor vor trece în stăpânirea altora, ogoarele și nevestele lor de asemenea, când Îmi voi întinde mâna asupra locuitorilor țării, zice Domnul."

Deut 28.30; Ier 8.10;

13" Căci de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig; de la prooroc până la preot, toți înșeală.

Isa 56.11; Ier 8.10; Ier 14.18; Ier 23.11; Mic 3.5-11;

14" Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: "Pace! Pace!" Și totuși nu este pace!

Ier 8.11; Ezec 13.10; Ier 4.10; Ier 14.13; Ier 23.17;

15" Sunt dați de rușine, căci săvârșesc urâciuni; și totuși nu roșesc, și nu știu de rușine. De aceea vor cădea împreună cu cei ce cad, vor fi răsturnați, când îi voi pedepsi, zice Domnul."

Ier 3.3; Ier 8.12;

16" Așa vorbește Domnul: "Stați în drumuri, uitați-vă, și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!" Dar ei răspund: "Nu vrem să umblăm pe ele!"

Isa 8.20; Ier 18.15; Mal 4.4; Luc 16.29; Mat 11.29;

17" Am pus niște străjeri peste voi: "Fiți cu luare aminte la sunetul trâmbiței!" Dar ei răspund: "Nu vrem să fim cu luare aminte!"

Isa 21.11; Isa 58.1; Ier 25.4; Ezec 3.17; Hab 2.1;

18"De aceea, ascultați, neamuri, și luați seama la ce li se va întâmpla, adunare a popoarelor!

19Ascultă și tu, pământule! Iată, voi aduce peste poporul acesta o nenorocire, care va fi rodul gândurilor lui; căci n-au luat aminte la Cuvintele Mele, și au nesocotit Legea Mea.

Isa 1.2;Prov 1.31;

20Ce nevoie am Eu de tămâia care vine din Seba, de trestia mirositoare dintr-o țară depărtată? Arderile voastre de tot nu-Mi plac, și jertfele voastre nu-Mi sunt plăcute."

Ps 40.6;Ps 50.7-9;Isa 1.11;Isa 63.3;Amos 5.21;Mic 6.6;Isa 60.6;Ier 7.21;

21De aceea, așa vorbește Domnul: "Iată, voi pune înaintea poporului acestuia niște pietre de poticnire, de care se vor lovi împreună părinți și fii, vecini și prieteni, și vor pieri."

22"Așa vorbește Domnul: "Iată că vine un popor din țara de la miază-noapte, un neam mare se ridică de la marginile pământului.

Ier 1.15;Ier 5.15;Ier 10.22;Ier 50.43;

23Ei poartă arc și suliță; sunt cumpliți și fără milă; glasul lor urlă ca marea; sunt călare pe cai, și gata de luptă ca un om pregătit de război, împotriva ta, fiică a Sionului!"

Isa 5.30;

24La vuietul apropierii lor, mâinile ni se slăbesc, ne apucă groaza, ca durerea unei femei care naște."

Ier 4.31;Ier 13.21;Ier 49.24;Ier 50.43;

25"Nu ieșiți în ogoare, și nu mergeți pe drumuri! Căci acolo este sabia vrăjmașului, răspândind spaima de jur împrejur!

26Fiica poporului meu, acoperă-te cu un sac și tăvălește-te în cenușă, jelește-te ca după singurul tău fiu, varsă lacrimi, lacrimi amare! Căci pe neașteptate vine pustiitorul peste noi."

Ier 4.8;Ier 25.34;Mic 1.10;Zah 12.10;

27"Te pusesem de pază peste poporul Meu, ca o cetățuie, ca să le cunoști și să le cercetezi calea.

Ier 1.18;Ier 15.20;

28 Toți sunt niște răzvrățiți, niște bârfitori, aramă și fier, toți sunt niște stricați.

Ier 5.23; Ier 9.4; Ezec 22.18;

29 Foarele ard, plumbul este topit de foc; degeaba curățesc, căci zgura nu se dezlipește."

30 "De aceea se vor numi argint lepădat, căci Domnul i-a lepădat."

Isa 1.22;

7

Mustări și amenințări.

1 Iată cuvântul vorbit lui Ieremia din partea Domnului:

Ier 26.2;

2 "Șezi la poarta Casei Domnului, vestește acolo cuvântul acesta, și spune: "Ascultați Cuvântul Domnului, toți bărbații lui Iuda, care intrați pe aceste porți, ca să vă închinați înaintea Domnului!"

3 "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: "Îndreptați-vă căile și faptele, și vă voi lăsa să locuiți în locul acesta.

Ier 18.11; Ier 26.13;

4 Nu vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, zicând: "Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului!"

Mic 3.11;

5 "Căci numai dacă vă veți îndrepta căile și faptele, dacă veți înfăptui dreptatea unii față de alții,

Ier 22.3;

6 dacă nu veți asupri pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, și dacă nu veți merge după alți dumnezei, spre nenorocirea voastră,

Deut 6.14-15; Deut 8.19; Deut 11.28; Ier 13.10;

7 numai așa vă voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților voștri, din veșnicie în veșnicie.

Deut 4.40; Ier 3.18;

⁸Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, care nu slujesc la nimic.

Ier 7.4; Ier 5.31; Ier 14.13-14;

⁹Cum? Furați, ucideți, preacurviți, jurați strâmb, aduceți tămâie lui Baal, mergeți după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți!...

1Împ 18.21; Osea 4.1-2; Ier 1.5; Ex 20.3; Ier 7.6;

¹⁰Și apoi veniți să vă înfățișați înaintea Mea, în Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu și ziceți: "Suntem izbăviți!"... ca iarăși să faceți toate aceste urâciuni!

Ezec 23.39; Ier 7.11-30; Ier 32.34; Ier 32.34; Ier 34.15;

¹¹"Este Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu, o peșteră de tâlhari înaintea voastră?" "Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!"

Isa 56.7; Mat 21.13; Marc 11.12; Luc 19.46;

¹²"Duceți-vă dar la locul care-Mi fusese închinat la Silo, unde pusesem să locuiască odinioară Numele Meu, și vedeți ce i-am făcut, din pricina răutății poporului Meu Israel!

Ios 18.1; Jud 18.31; Deut 12.11; 1Sam 4.10-11; Ps 78.60; Ier 26.6;

¹³"Și acum, fiindcă ați făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v-am vorbit dis-de-dimineată, și n-ați ascultat, fiindcă v-am chemat și n-ați răspuns,

2Cron 36.15; Ier 7.25; Ier 11.7; Prov 1.24; Isa 65.12; Isa 66.4;

¹⁴voi face Casei peste care este chemat Numele Meu, în care vă puneți încrederea, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, le voi face întocmai cum am făcut lui Silo.

1Sam 4.10-11; Ps 78.60; Ier 26.6;

¹⁵Și vă voi lepăda de la Fața Mea, cum am lepădat pe toți frații voștri, pe toată sămânța lui Efraim!"

2Împ 17.23; Ps 78.67-68;

¹⁶"Tu însă nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei, și nu stăruie pe lângă Mine; căci nu te voi asculta!

Ex 32.10; Ier 11.14; Ier 14.11; Ier 15.1;

¹⁷Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?

¹⁸Copiii strâng lemne, părinții aprind focul, și femeile frământă plămădeala, ca să pregătească turte împărătesei cerului, și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei, ca să Mă mânie."

Ier 44.17-19; Ier 19.13;

¹⁹"Pe Mine Mă mânie ei oare? zice Domnul; nu pe ei înșiși, spre rușinea lor?"

Deut 32.16-21;

²⁰"De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată, mânia și urgia Mea se vor vărsa peste locul acesta, peste oameni și dobitoace, peste copacii de pe câmp și peste roadele pământului; și va arde, și nu se va stinge."

²¹"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Adăugați arderile voastre de tot la jertfele voastre, și mâncați-le carnea!"

Isa 1.11; Ier 6.20; Amos 5.21; Osea 8.13;

²²Căci n-am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nici o poruncă, cu privire la arderi de tot și jertfe, în ziua când i-am scos din țara Egiptului.

1Sam 15.22; Ps 51.16-17; Osea 6.6;

²³Ci iată porunca pe care le-am dat-o: "Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți."

Ex 15.26; Deut 6.3; Ier 11.4-7; Ex 19.5; Lev 26.12;

²⁴Dar ei n-au ascultat, și n-au luat aminte, ci au urmat sfaturile și pornirile inimii lor rele, au dat înapoi și n-au mers înainte.

Ps 81.11; Ier 11.8; Deut 29.19; Ps 81.12; Ier 2.27; Ier 32.33; Osea 4.16;

²⁵Din ziua când au ieșit părinții voștri din Egipt, până în ziua de azi, v-am trimis pe toți slujitorii Mei, proorocii, i-am trimis în fiecare zi, de dimineață.

2Cron 36.15; Ier 25.4; Ier 29.19; Ier 7.13;

²⁶Dar ei nu M-au ascultat, n-au luat aminte; și-au înțepenit gâtul, și au făcut mai rău decât părinții lor.

Ier 7.24; Ier 11.8; Ier 17.23; Ier 25.3-4; Neem 9.17-29; Ier 19.15; Ier 16.12;

²⁷Și chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; și dacă vei striga la ei, nu-ți vor răspunde.

Ezec 2.7;

28 De aceea, spune-le: "Acesta este poporul care n-ascultă glasul Domnului, Dumnezeului său, și care nu vrea să ia învățătură; s-a dus adevărul, a fugit din gura lor."

Ier 5.3; Ier 32.33; Ier 9.3;

29 "Acum, tunde-ți părul, Ierusalime, și aruncă-l departe; suie-te pe înălțimi, și fă o cântare de jale! Căci Domnul leapădă și îndepărtează neamul de oameni, care l-a ațâțaturgia.

Iov 1.20; Isa 15.2; Ier 16.6; Ier 48.37; Mic 1.16;

30 Căci copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea Mea, zice Domnul; și-au așezat urâciunile lor în Casa peste care este chemat Numele Meu, ca s-o spurce.

2Împ 21.4-7; 2Cron 33.4-7; Ier 23.11; Ier 32.34; Ezech 7.20; Ezech 8.5; Dan 9.27;

31 Au zidit și locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca să-și ardă în foc pe fiii și fiicele lor: lucru pe care Eu nu-l poruncisem, și nici nu-Mi trecuse prin minte."

2Împ 23.10; Ier 19.5; Ier 32.35; Ps 106.38; Deut 17.3;

32 De aceea iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice Tofet și valea Ben-Hinom, ci se va zice valea măcelului, și se vor îngropa morții la Tofet, din lipsă deloc.

Ier 19.6; 2Împ 23.10; Ier 19.11; Ezech 6.5;

33 Trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrana păsărilor cerului și a fiarelor pământului; și nimeni nu le va speria.

Deut 28.26; Ps 79.2; Ier 12.9; Ier 16.4; Ier 34.20;

34 Voi face astfel să înceteze în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei, căci țara va ajunge un pustiu!"

Isa 24.7-8; Ier 16.9; Ier 25.10; Ier 33.11; Ezech 26.13; Osea 2.11; Apoc 18.23; Lev 26.23; Isa 1.7; Isa 3.26;

8

1 "În vremea aceea, zice Domnul, se vor scoate din mormintele lor oasele împăraților lui Iuda, oasele căpeteniilor lui, oasele preoților, oasele proorocilor, și oasele locuitorilor Ierusalimului.

²Le vor întinde în fața soarelui, în fața lunii, și în fața întregii oștiri a cerurilor, pe care i-au iubit ei, cărora le-au slujit, pe care i-au urmat, pe care i-au căutat și înaintea cărora s-au închinat. Nu le vor mai strânge, nici nu le vor mai îngropa, și se vor face gunoi pe pământ.

2Împ 23.5;Ezec 8.16;Ier 22.19;2Împ 9.36;Ps 83.10;Ier 9.22;Ier 16.4;

³Toți cei ce vor rămâne din acest neam rău, vor dori mai degrabă moartea decât viața, în toate locurile unde îi voi izgoni, zice Domnul oștirilor."

Iov 3.21-22;Iov 7.15-16;Apoc 9.6;

⁴"Spune-le: "Așa vorbește Domnul: "Cine cade și nu se mai scoală?" "Sau cine se abate fără să se întoarcă iarăși?"

⁵"Pentru ce dar poporul acesta al Ierusalimului se lasă dus în necurmăte rătăciri, stăruie în înșelătorie, și nu vor să se întoarcă la Dumnezeu?

Ier 7.24;Ier 9.6;Ier 5.3;

⁶"Căci Eu sunt cu luare aminte, și aud că ei nu vorbesc cum ar trebui; nici unul nu se căiește de răutatea lui, și nu zice: "Ce am făcut?" Ci toți își încep din nou alergarea, ca un cal care se aruncă la luptă.

2Pet 3.9;

⁷Chiar și cocostârcul își cunoaște vremea pe ceruri; turtureaua, rândunica și cocorul își păzesc vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoaște Legea Domnului!"

Isa 1.3;Cânt 2.12;Ier 5.4-5;

⁸Cum puteți voi să ziceți: "Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi?" "Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor.

Rom 2.17;

⁹Înțelepții sunt dați de rușine, sunt uimiți, sunt prinși; căci au nesocotit Cuvântul Domnului, și ce înțelepciune au ei?

Ier 6.15;

¹⁰De aceea, pe nevestele lor le voi da altora, și ogoarele lor altor stăpâni. Căci de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig mârșav, de la prooroc până la preot, toți înșeală!

Deut 28.30;Ier 6.12;Amos 5.11;Țef 1.13;Isa 56.11;Ier 6.13;

11Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: "Pace! Pace!" Și totuși pace nu este.

Ier 6.14;Ezec 13.10;

12Vor fi dați de rușine, căci săvârșesc astfel de urâciuni; nu roșesc, și nu știu de rușine; de aceea, vor cădea împreună cu cei ce cad, și vor fi răsturnați, când îi voi pedepsi, zice Domnul."

Ier 3.3;Ier 6.15;

13"Vreau să isprăvesc cu ei, zice Domnul. Nu vor mai fi struguri în vie, nici smochine în smochin, și frunzele se vor vesteji. Le voi da celor ce vor trece peste ele." -

Isa 5.1;Ioel 1.7;Mat 21.19;Luc 13.6;

14"Pentru ce ședem jos?" "Strângeți-vă, și haidem în cetățile întărite, ca să pierim acolo! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, ne sortește la moarte, ne dă să bem ape otrăvite, pentru că am păcătuit împotriva Domnului.

Ier 4.5;Ier 9.15;Ier 23.15;

15Așteptam pacea, și nu vine nimic mai bun; o vreme de vindecare, și iată groaza!" -

Ier 14.19;

16"Sforăitul cailor săi se aude dinspre Dan și de vuietul nechezatului lor se cutremură toată țara; vin, mănâncă țara și ce cuprinde ea, cetatea și pe cei ce o locuiesc."

Ier 4.15;Jud 5.22;Ier 47.3;

17"Căci iată că trimit între voi niște șerpi, niște basilici, împotriva cărora nu este nici un descântec, și vă vor mușca, zice Domnul."

Ps 58.4-5;Ecl 10.11;

18"Aș vrea să-mi alin durerea; dar mă doare inima în mine.

19Iată, strigătele fiicei poporului meu răsună dintr-o țară depărtată." "Nu mai este Domnul în Sion?" "Nu mai este în ea împăratul ei?" - "Pentru ce M-au mâniat ei cu chipurile lor cioplite, cu idoli străini?" -

Isa 39.3;Deut 32.21;Isa 1.4;

20"Secerișul a trecut, vara s-a isprăvit, și noi tot nu suntem mântuiți!" -

21"Sunt zdrobit de durerea fiicei poporului meu, mă doare, m-apucă groaza.

Ier 4.19; Ier 9.1; Ier 14.17; Ioel 2.6; Nah 2.10;

22Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este nici un doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?" -

Gen 37.25; Gen 43.11; Ier 46.11; Ier 51.8;

9

1"O! de mi-ar fi capul plin cu apă, de mi-ar fi ochii un izvor de lacrimi, aş plânge zi şi noapte pe morţii fiicei poporului meu!

Isa 22.4; Ier 4.19; Ier 13.17; Ier 14.17; Plân 2.11; Plân 3.48;

2O! dac-aş avea un han de călători în pustie, aş părăsi pe poporul meu, şi m-aş depărta de el! Căci toţi sunt nişte preacurvari şi o ceată de mişei." -

Ier 5.7-8;

3"Au limba întinsă ca un arc şi aruncă minciuna; şi nu prin adevăr sunt ei puternici în ţară; căci merg din răutate în răutate, şi nu Mă cunosc, zice Domnul."

Ps 64.3; Isa 59.4-15; 1Sam 2.12; Osea 4.1;

4"Fiecare să se păzească de prietenul lui, şi să nu se încreadă în nici unul din fraţii săi; căci orice frate caută să înşele, şi orice prieten umblă cu bârfeli.

Ier 12.6; Mic 7.5-6; Ier 6.28;

5Se trag pe sfoară unii pe alţii, şi nu spun adevărul; îşi deprind limba să mintă, şi se trudesă să facă rău." -

6"Locuinţa ta este în mijlocul făţarniciei, şi, de făţarnici ce sunt, nu vor să Mă cunoască, - zice Domnul." -

7"De aceea, aşa vorbeşte Domnul oştirilor: "Iată, îi voi topi în cuptor, şi îi voi încerca. Căci cum aş putea să mă port altfel cu fiica poporului Meu?"

Isa 1.25; Mal 3.3; Osea 11.8;

8Limba lor este o săgeată ucigătoare, nu spun decât minciuni; cu gura vorbesc aproapelui lor de pace, şi în fundul inimii îi întind curse.

Ps 12.2; Ps 120.3; Ier 9.3; Ps 28.3; Ps 55.21;

⁹Să nu-i pedepsesc Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul, să nu-mi răzbun Eu pe un asemenea popor?"

Ier 5.9-29;

¹⁰Munții vreau să-i plâng și să gem pentru ei, pentru câmpiile pustiite vreau să fac o jelanie; căci sunt arse de tot, și nimeni nu mai trece prin ele; nu se mai aude în ele behăitul turmelor; păsările cerului și dobitoacele au fugit și au pierit. -

Ier 12.4; Ier 23.10; Osea 4.3; Ier 4.25;

¹¹Voi face și Ierusalimul un morman de pietre, o vizuină de șacali, și cetățile lui Iuda le voi preface într-un pustiu fără locuitori.

Isa 25.2; Isa 13.22; Isa 34.13; Ier 10.22;

¹²Unde este omul înțelept care să înțeleagă aceste lucruri? Să spună acela, căruia i-a vorbit gura Domnului, pentru ce este nimicită țara, arsă ca un pustiu pe unde nu mai trece nimeni?

Ps 107.43; Osea 14.9;

¹³Domnul zice: "Pentru că au părăsit Legea Mea, pe care le-o pusesem înainte; pentru că n-au ascultat glasul Meu, și nu l-au urmat;

¹⁴ci au umblat după aplecările inimii lor, și au mers după Baali, cum i-au învățat părinții lor."

Ier 3.17; Ier 7.24; Gal 1.14;

¹⁵De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeu lui Israel: "Iată, voi hrăni poporul acesta cu pelin, și-i voi da să bea ape otrăvite.

Ps 80.5; Ier 8.14; Ier 23.15; Plân 3.15-19;

¹⁶Îi voi risipi printre niște neamuri pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici părinții lor, și voi trimite sabia în urma lor, până-i voi nimici."

Lev 26.33; Deut 28.64; Lev 26.33; Ier 44.27; Ezec 5.2-12;

¹⁷Așa vorbește Domnul oștirilor: "Căutați, și chemați plângătoarele să vină! Trimiteți la femeile iscusite, ca să vină!

2Cron 35.25; Iov 3.8; Ecl 12.5; Amos 5.16; Mat 9.23;

¹⁸Să se grăbească să facă o cântare de jale asupra noastră ca să ne curgă lacrimile din ochi, și să curgă apa din pleoapele noastre!

Ier 14.17;

19 Căci strigăte de jale se aud din Sion: "Cât suntem de prăpădiți! Cât de jalnic suntem acoperiți de rușine! Trebuie să părăsim țara, căci ne-au surpat locuințele!" -

Lev 18.28; Lev 20.22;

20 "Ascultați, femeilor, cuvântul Domnului, și să prindă urechea voastră ce spune gura Lui! Învățați pe copiii voștri cântece de jale, învățați-vă plângeri unele pe altele!

21 Căci moartea s-a suit pe ferestrele noastre, a pătruns în casele noastre împărătești; a nimicit pe copii pe uliță, și pe tineri în piețe."

Ier 6.11;

22 "Spune: "Așa vorbește Domnul: "Trupurile moarte ale oamenilor vor cădea ca gunoiul pe câmpii, cum cade înapoia secerătorului un snop, pe care nu-l strânge nimeni!"

Ier 8.2; Ier 16.4;

23 "Așa vorbește Domnul: "Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui.

Ecl 9.11;

24 Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul."

1Cor 1.31; 2Cor 10.17; Mic 6.8; Mic 7.18;

25 "Iată, vin zilele, zice Domnul, când voi pedepsi pe toți cei tăiați împrejur, care nu sunt tăiați împrejur cu inima,

Rom 2.8-9;

26 pe Egipteni, pe Iudei, pe Edomiți, pe Amoniți, pe Moabiți, pe toți cei ce își rad colțurile bărbii, pe cei ce locuiesc în pustie; căci toate neamurile sunt netăiate împrejur, și toată casa lui Israel are inima netăiată împrejur."

Ier 25.23; Ier 49.32; Lev 26.41; Ezech 44.7; Rom 2.28-29;

1"Ascultați Cuvântul pe care vi-l vorbește Domnul, casa lui Israel!

2"Așa vorbește Domnul: "Nu vă luați după felul de viață al neamurilor, și nu vă temeți de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele.

Lev 18.3;Lev 20.23;

3Căci obiceiurile popoarelor sunt deșarte. Taie un lemn din pădure; mâna meșterului îl lucrează cu securea;

Isa 40.19-20;Isa 44.9;Isa 45.20;

4Îl împodobește cu argint și aur, și ei îl țin în cuie și ciocane, ca să nu se clatine.

Isa 41.7;Isa 46.7;

5Dumnezeii aceștia sunt ca o sperietoare de păsări într-un ogor de castraveți (Sau: ca un stâlp tras la strung), și nu vorbesc; sunt duși de alții, pentru că nu pot să meargă." "Nu vă temeți de ei, căci nu pot să facă nici un rău, și nu sunt în stare să facă nici un bine."

Ps 115.5;

6"Nici unul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu, și mare este Numele Tău prin puterea Ta.

Ex 15.11;Ps 86.8-10;

7Cine să nu se teamă de Tine, Împărate al neamurilor? Ție se cuvine teama; căci între toți înțelepții neamurilor și în toate împărățiile lor, nici unul nu este ca Tine.

Apoc 15.4;Ps 89.6;

8Toți laolaltă, sunt proști și fără minte, știința idolilor nu este decât deșertăciune, e lemn!

Ps 115.8;Isa 41.29;Hab 2.18;Zah 10.2;Rom 1.21-22;

9Ei aduc din Tarsis foițe de argint și aur din Ufaz; meșterul și mâna argintarului le pun în lucru; hainele acestor dumnezei sunt de materii vopsite în albastru și în purpură, toate sunt lucrate de meșteri iscusiți. -

Dan 10.5;Ps 115.4;

10Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un Împărat veșnic. Pământul tremură de mânia Lui, și neamurile nu pot să sufere urgia lui."

1Tim 6.17;Ps 10.16;

11" Așa să le vorbiți: "Dumnezeii, care n-au făcut nici cerurile, nici pământul, vor pieri de pe pământ și de sub ceruri.

Ps 96.5;Ier 10.15;Isa 2.18;Zah 13.2;

12Dar El a făcut pământul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui.

Gen 1.1-9;Ps 136.5-6;Ier 51.15;Ps 93.1;Iov 9.8;Ps 104.2;Isa 40.22;

13La tunetul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere fulgerelor și ploii, și scoate vântul din cămarile Lui.

Iov 38.34;Ps 135.7;

14Atunci se arată omul cât este de prost cu știința lui, și orice argintar rămâne de rușine cu chipul lui cioplit; căci idoli lui nu sunt decât minciună, și nu este nici o suflare în ei;

Ier 51.17-18;Prov 30.2;Isa 42.17;Isa 44.11;Isa 45.16;Hab 2.18;

15sunt un lucru de nimic, o lucrare înșelătoare, și vor pieri, când va veni pedeapsa.

Ier 10.11;

16Dar Cel ce este partea lui Iacov, nu este ca ei; căci El a întocmit totul, și Israel este seminția moștenirii Lui: Domnul oștirilor este Numele Lui."

Ps 16.5;Ps 73.26;Ps 119.57;Ier 51.19;Plân 3.24;Deut 32.9;Ps 74.2;Isa 47.4;Isa 51.15;Isa 54.5;Ier 31.35;Ier 32.18;Ier 50.34;

Apropierea pedepsei.

17"La din țară legătura cu ce este al tău, tu, care ești în strâmtorare!"

Ier 6.1;Ezec 12.3;

18" Căci așa vorbește Domnul: "Iată, de data aceasta, voi arunca departe pe locuitorii țării. Îi voi strânge de aproape, ca să simtă." -

1Sam 25.29;Ier 16.13;Ezec 6.10;

19"Vai de mine! Sunt zdrobită! Mă doare rana!" "Dar eu zic: "O nenorocire a dat peste mine și o voi suferi!"

Ier 4.19;Ier 8.21;Ier 9.1;Ps 77.10;Mic 7.9;

²⁰Cortul îmi este dărâmat, toate funiile îmi sunt rupte, fiii mei m-au părăsit, nu mai sunt; n-am pe nimeni, care să-mi întindă cortul din nou, sau să-mi ridice pânzele!

Ier 4.20;

²¹Păstorii s-au prostit, n-au căutat pe Domnul; pentru aceea n-au propășit, și li se risipesc toate turmele.

²²Iată, se aude un vuiet! O mare zarvă vine de la miazănoapte să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu, într-o vizuină de șacali. -

Ier 1.15;Ier 4.6;Ier 5.15;Ier 6.22;Ier 9.11;

²³"Știu, Doamne, că soarta omului nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului, când umblă, să-și îndrepte pașii spre țintă.

Prov 16.1;Prov 20.24;

²⁴Pedepsește-mă, Doamne, dar cu măsură, și nu în mânia Ta, ca să nu mă nimicești!

Ps 6.1;Ps 38.1;Ier 30.11;

²⁵Varsă-Ți urgia peste neamurile care nu Te cunosc, și peste popoarele care nu cheamă Numele Tău! Căci mănâncă pe Iacov, îl înghit, îl topesc, și-i pustiesc locuința."

Ps 79.6;Iov 18.21;1Tes 4.5;2Tes 1.8;Ier 8.16;

11

Legământul călcat.

¹Iată Cuvântul Domnului care a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel:

²Ascultați cuvintele acestui legământ, și spuneți-le oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului!

³Zi-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Blestemat să fie omul care n-ascultă cuvintele legământului acestuia,

Deut 27.26;Gal 3.10;

⁴pe care l-am poruncit părinților voștri, în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de fier, zicând: "Ascultați glasul Meu, și faceți tot ce vă voi porunci; și veți fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru;

Deut 4.20; 1Împ 8.51; Lev 26.3-12; Ier 7.23;

⁵atunci voi împlini jurământul pe care l-am făcut părinților voștri, că le voi da o țară în care curge lapte și miere, cum vedeți astăzi." - "Și eu am răspuns: "Amin, Doamne!"

Deut 7.12-13; Ps 105.9-10;

⁶Domnul mi-a zis iarăși: "Vestește toate cuvintele acestea în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, și zi: "Ascultați cuvintele legământului acestuia, și împliniți-le!

Rom 2.13; Iac 1.22;

⁷Căci am înștiințat pe părinții voștri, din ziua când i-am scos din țara Egiptului și până în ziua de azi; i-am înștiințat în toate diminețile, zicând: "Ascultați glasul Meu!"

Ier 7.13-25; Ier 35.15;

⁸"Dar ei n-au ascultat, n-au luat aminte, ci au urmat fiecare pornirile inimii lor rele. De aceea am împlinit asupra lor toate cuvintele legământului acestuia, pe care le poruncisem să-l păzească, și pe care nu l-au păzit."

Ier 7.26; Ier 3.17; Ier 7.24; Ier 9.14;

⁹"Domnul mi-a zis: "Este o uneltire între bărbații lui Iuda și între locuitorii Ierusalimului.

Ezec 20.25; Osea 6.9;

¹⁰S-au întors la nelegiuirile celor dintâi părinți ai lor, care n-au vrut să asculte cuvintele Mele, și s-au dus și ei după alți dumnezei ca să le slujească. Casa lui Israel și casa lui Iuda au călcat legământul Meu, pe care-l făcusem cu părinții lor."

Ezec 20.18;

¹¹"De aceea, așa vorbește Domnul: "Iată, voi aduce peste ei niște nenorociri din care nu vor putea să scape. Vor striga la Mine, dar nu-i voi asculta!

Ps 18.41; Prov 1.28; Isa 1.15; Ier 14.12; Ezec 8.18; Mic 3.4; Zah 7.13;

¹²Cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului se vor duce să cheme pe dumnezeii cărora le aduc tămâie, dar nu-i vor scăpa la vremea nenorocirii lor.

Deut 32.37-38;

13 Căci câte cetăți ai, atâția dumnezei ai, Iuda! Și câte ulițe are Ierusalimul, atâtea altare ați ridicat idoloilor, altare ca să aduceți tămâie lui Baal!..."

Ier 2.28;

14"Tu însă, nu mijloci pentru poporul acesta, nu înalța nici cereri nici rugăciuni pentru ei; căci nu-i voi asculta nicidecum, când Mă vor chema din pricina nenorocirii lor.

Ex 32.10; Ier 7.16; Ier 14.11; 1Ioan 5.16;

15 Ce ar putea să facă preaiubitul Meu popor în Casa Mea? Să facă o mulțime de nelegiuiri în ea? Vor îndepărta juruințele și carnea sfântă, răutatea dinaintea ta? Atunci ai putea să te bucuri!

Ps 50.16; Isa 1.11; Ezec 16.25; Hag 2.12-14; Tit 1.15; Prov 2.14;

16"Măslin verde, gras și cu roade frumoase și plăcute" este numele pe care ți-l dăduse Domnul, dar cu vuietul unei mari trosnituri, îl arde cu foc, și ramurile lui sunt sfărâmate.

Ps 52.8; Rom 11.17;

17 Căci Domnul oștirilor, care te-a sădit, cheamă nenorocirea peste tine, din pricina răutății casei lui Israel și a casei lui Iuda, pe care au făcut-o ca să Mă mânie, aducând tămâie lui Baal."

Isa 5.2; Ier 3.21;

18"Domnul mi-a dat de știre, și am știut; atunci Tu mi-ai arătat faptele lor.

19 Dar eu eram ca un miel blând pe care-l duci la măcelărie, și nu știam planurile rele, pe care le urzeau ei împotriva mea, zicând: "Să nimicim pomul cu rodul lui, să-l stărpim din pământul celor vii, ca să nu i se mai pomenească numele." -

Ier 18.18; Ps 83.4; Ps 27.13; Ps 116.9; Ps 142.5;

20"O, Doamne, Dumnezeul oștirilor, Tu, care ești un judecător drept, care cercetezi răunchii și inimile: fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor, căci Ție îți încredințez pricina mea!"

1Sam 16.7; 1Cron 28.9; Ps 7.9; Ier 17.10; Ier 20.12; Apoc 2.23;

21"De aceea așa vorbește Domnul împotriva oamenilor din Anatot, care vor să-ți ia viața, și zic: "Nu prooroci în Numele Domnului, căci vei muri ucis de mâna noastră!"

Ier 12.5-6; Isa 30.10; Amos 2.12; Amos 7.13-16; Mic 2.6;

22"De aceea așa vorbește Domnul oștirilor: "Iată, îi voi pedepsi; tinerii vor muri uciși de sabie, iar fiii și fiicele lor vor muri de foamete.

23Și nici unul din ei nu va scăpa, căci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot, în anul când îi voi pedepsi."

Ier 23.12; Ier 46.21; Ier 48.44; Ier 50.27; Luc 19.44;

12

1"Tu ești prea drept, Doamne, ca să mă cert cu Tine; vreau totuși să Te întreb asupra orânduirilor Tale. Pentru ce propășește calea celor răi, și toți mișei trăiesc în pace?

Ps 51.4; Iov 12.6; Iov 21.7; Ps 37.1-35; Ps 73.3, etc; Ier 5.28; Hab 1.4; Mal 3.15;

2I-ai sădit, au prins rădăcină, cresc, fac rod. Ce-i drept, ești aproape de gura lor, dar departe de inima lor!

Isa 29.13; Mat 15.8; Marc 7.6;

3Totuși, Tu, Doamne, mă cunoști, mă vezi, îmi cercetezi inima și vezi că este cu Tine. Ia-i ca pe niște oi, care trebuie tăiate, și pregătește-i pentru ziua măcelului!

Ps 17.3; Ps 139.1; Ier 11.20; Iac 5.5;

4Până când să se jelească țara, și să se usuce iarba de pe toate câmpiile? Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor. Căci ei zic: "El, (Ieremia) n-are să ne vadă sfârșitul!" -

Ier 23.10; Osea 4.3; Ier 4.25; Ier 7.20; Ier 9.10; Osea 4.3; Ps 107.34;

5Dacă alergând cu cei ce aleargă pe picioare, ei te obolesc, cum vei putea să te iei la întrecere cu niște cai? Și dacă nu te crezi la adăpost decât într-o țară liniștită, ce vei face pe malurile îngâmfate ale Iordanului?

Ios 3.15; 1 Cron 12.15; Ier 48.19; Ier 50.44;

6Căci chiar frații tăi și casa tatălui tău te vând, ei înșiși strigă în gura mare după tine. Nu-i crede când îți vor spune vorbe prietenoase."

Ier 9.4; Ier 11.19-21; Prov 26.25;

Țara pustiită. Asupra pustiitorilor.

7"Mi-am părăsit casa, și Mi-am lăsat moștenirea, Mi-am dat pe iubita Mea în mâinile vrăjmașilor ei.

⁸Moștenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în pădure, a mugit împotriva Mea; și de aceea o urăsc.

⁹A ajuns oare moștenirea Mea pentru Mine o pasăre de pradă pestriță, în jurul căreia se strâng păsările de pradă?" "Duceți-vă, și strângeți toate fiarele câmpului, și aduceți-le ca s-o mănânce!"

Isa 56.9;Ier 7.33;

¹⁰"Un mare număr de păstori îmi pustiesc via, îmi calcă ogorul în picioare; ogorul meu cel plăcut îl prefac într-un pustiu părăsit.

Ier 6.3;Isa 5.1-5;Isa 63.18;

¹¹Îl pustiesc, și el stă trist și pustiit înaintea mea. Toată țara este pustiită, căci nimeni nu ia seama la ea.

Ier 12.4;Isa 42.25;

¹²Peste toate înălțimile pustiei vin pustiitori, căci sabia Domnului mănâncă țara de la un capăt la altul; și nimeni nu-i lăsat în pace.

¹³Au semănat grâu, și seceră spini, s-au ostenit fără folos." "Să vă fie rușine de ce culegeți, în urma mâniei aprinse a Domnului!"

Lev 26.16;Deut 28.38;Mic 6.15;Hag 1.6;

¹⁴"Așa vorbește Domnul despre toți vecinii mei cei răi, care se ating de moștenirea pe care am dat-o poporului Meu Israel: "Iată, îi voi smulge din țara lor, și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.

Zah 2.8;Deut 30.3;Ier 32.37;

¹⁵Dar după ce-i voi smulge, voi avea iarăși milă de ei, și-i voi aduce înapoi pe fiecare în moștenirea lui, și pe fiecare în țara lui.

Ezec 28.25;Amos 9.14;

¹⁶Și dacă vor învăța căile poporului Meu, dacă vor jura pe Numele Meu, zicând: "Viu este Domnul!" cum au învățat pe poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi fericiți în mijlocul poporului Meu.

Ier 4.2;Efes 2.20-21;1Pet 2.5;

¹⁷Dar dacă nu vor asculta nimic, voi nimici cu desăvârșire pe un astfel de popor, îl voi nimici și îl voi pierde, zice Domnul."

Isa 60.12;

Prezicerea robiei.

¹"Așa mi-a vorbit Domnul: "Du-te de cumpără-ți un brâu de in, și pune-l în jurul coapselor tale; dar să nu-l moi în apă!"

²Am cumpărat brâul, după porunca Domnului, și l-am pus în jurul coapselor mele.

³Apoi Cuvântul Domnului mi-a vorbit a doua oară, astfel:

⁴"Ia brâul, pe care l-ai cumpărat, și pe care l-ai pus în jurul coapselor tale, scoală-te, du-te la Euftrat, și ascunde-l acolo în crăpătura unei stânci."

⁵M-am dus, și l-am ascuns la Euftrat, cum îmi poruncise Domnul.

⁶După mai multe zile, Domnul mi-a zis: "Scoală-te, du-te la Euftrat, și ia de acolo brâul, pe care-ți poruncisem să-l ascunzi acolo!"

⁷M-am dus la Euftrat, am săpat, și am luat brâul din locul în care-l ascusesem; dar iată că brâul era stricat și nu mai era bun de nimic.

⁸Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁹"Așa vorbește Domnul: "Așa voi nimici mândria lui Iuda și mândria peste măsură de mare a Ierusalimului.

Lev 26.19;

¹⁰Poporul acesta este un popor rău: nu vrea să asculte cuvintele Mele, urmează pornirile inimii lui, și merge după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor; de aceea va ajunge întocmai ca brâul acesta, care nu mai este bun de nimic!

Ier 9.14; Ier 11.8; Ier 16.12;

¹¹Căci, cum se lipește brâul de coapsele unui om, așa îmi lipisem Eu toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, zice Domnul, ca să fie poporul Meu, Numele Meu, lauda Mea și slava Mea; dar nu M-au ascultat.

Ex 19.5; Ier 33.9;

¹²De aceea spune-le cuvintele acestea: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Toate vasele se vor umple cu vin!" Și ei îți vor zice: "Crezi că noi nu știm, că toate vasele se vor umple cu vin?"

13 Atunci spune-le: "Așa vorbește Domnul: "Iată, voi umple pe toți locuitorii țării acesteia, pe împărații care stau pe scaunul de domnie al lui David, pe preoți, pe proroci, și pe toți locuitorii Ierusalimului, îi voi umple de beție.

Isa 51.17-51; Isa 63.6; Ier 25.27; Ier 51.7;

14 Îi voi sfărâma pe unii de alții, pe părinți și pe fii laolaltă, zice Domnul. "Nu-i voi cruța, nu voi avea milă de ei, nu Mă voi îndura de ei, nimic nu Mă va împiedica să-i nimicesc."

Ps 2.9;

15 "Ascultați și luați aminte! Nu fiți mândri, căci Domnul vorbește!

16 Dați slavă Domnului, Dumnezeului vostru, până nu vine întunericul, până nu vi se lovesc picioarele de munții nopții! Veți aștepta lumina, dar El o va prefăce în umbra morții, și o va prefăce în negură adâncă.

Ios 7.19; Isa 5.30; Isa 8.22; Amos 8.9; Isa 59.9; Ps 44.19;

17 Iar dacă nu vreți să ascultați, voi plânge în ascuns, pentru mândria voastră; mi se vor topi ochii în lacrimi, pentru că turma Domnului va fi dusă în robie.

Ier 9.1; Ier 14.17; Plân 1.2-16; Plân 2.18;

18 Spune împăratului și împărătesei: "Ședeți pe pământ! Căci v-a căzut de pe cap cununa împărătească ce vă slujea ca podoabă."

2 Împ 24.12; Ier 22.26;

19 "Cetățile de la miazăzi sunt închise, și nu-i cine să deschidă. Tot Iuda este dus în robie, da, în întregime este dus în robie."

20 "Ridică-ți ochii și privește pe cei ce vin de la miazănoapte. Unde este turma care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mândru?"

Ier 6.22;

21 Ce vei zice când va pune mai mari peste tine pe străinii aceia pe care i-ai obișnuit să-ți fie prieteni de aproape? Nu te vor apuca durerile, cum apucă pe o femeie la naștere?

Ier 6.24;

22 Și dacă vei zice în inima ta: "Pentru ce mi se întâmplă lucrul acesta?" - "Din pricina mulțimii nelegiuirilor tale, și s-au ridicat poalele hainelor, și și se dezgolesc călcâiele cu sila.

Ier 5.19; Ier 16.10; Isa 3.17; Isa 47.2-3; Ier 13.26; Ezec 16.37-39; Nah 3.5;

²³Poate un Etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?

²⁴De aceea, îi voi risipi, ca pleava luată de vântul pustiei.

Ps 1.4; Osea 13.3;

²⁵Iată-ți soarta, partea pe care ți-o măsoară, zice Domnul, pentru că M-ai uitat, și ți-ai pus încrederea în minciună.

Iov 20.29; Ps 11.6; Ier 10.14;

²⁶De aceea îți voi ridica poalele și ți le voi da peste cap, ca să ți se vadă rușinea.

Ier 13.22;

²⁷Am văzut preacurviile și nechezaturile tale, curviile nelegiuite pe dealuri și în ogoare, și-am văzut urâciunile! Vai de tine, Ierusalime! Nu vrei să te curăți? Cât vei mai zăbovi?"

Ier 5.8; Isa 65.7; Ier 2.20; Ier 3.2-6; Ezec 6.13;

14

¹Cuvântul Domnului, spus lui Ieremia, cu prilejul secetei.

²"Iuda jelește, cetățile lui sunt pustiite, triste, posomorâte, și strigătele Ierusalimului se înalță."

Isa 3.36; Ier 8.21; 1Sam 5.12;

³Cei mari trimit pe cei mici să aducă apă, dar cei mici, când se duc la fântâni, nu găsesc apă, și se întorc cu vasele goale: rușinați și roșiți, își acoperă capul.

Ps 40.14; 2Sam 15.30;

⁴Pământul crapă, pentru că nu cade ploaie în țară, și plugarii, înșelați în nădejdea lor, își acoperă capul.

⁵Chiar și cerboanca de pe câmp naște și își părăsește puii, pentru că nu găsește verdeață.

⁶Măgarii sălbatici stau pe locuri înalte și pleșuve, trăgând aer ca niște șerpi; li se topesc ochii, pentru că nu este iarbă."

Ier 2.24;

⁷"Dacă nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, lucrează, pentru Numele Tău, Doamne! Căci abaterile noastre sunt multe, am păcătuit împotriva Ta.

Ps 25.11;

⁸Tu, care ești nădejdea lui Israel, Mântuitorul lui la vreme de nevoie: pentru ce să fii ca un străin în țară, ca un călător, care intră doar să petreacă noaptea în ea?

Ier 17.13;

⁹De ce să fii ca un om încremenit, ca un viteaz, care nu ne poate ajuta? Și totuși, Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și Numele Tău este chemat peste noi. De aceea nu ne părăsi!"

Isa 59.1;Ex 29.45-46;Lev 26.11-12;

¹⁰Iată ce spune Domnul despre poporul acesta: "Le place să alerge înapoi și înapoi. Nu-și cruță picioarele; de aceea Domnul n-are plăcere de ei; acum își aduce aminte de nelegiuirile lor, și le pedepsește păcatele!"

Ier 2.23-25;Osea 8.13;Osea 9.9;

¹¹Și Domnul mi-a zis: "Nu mijloci pentru poporul acesta!"

Ex 32.10;Ier 7.16;Ier 11.14;

¹²Căci, chiar dacă vor posti, tot nu le voi asculta rugăciunile, și chiar dacă vor aduce arderi de tot și jertfe de mâncare, nu le voi primi; ci vreau să-i nimicesc cu sabia, cu foametea și cu ciuma."

Prov 1.28;Isa 1.15;Isa 58.3;Ier 11.11;Ezec 8.18;Mic 3.4;Zah 7.13;
Ier 6.20;Ier 7.21-22;Ier 9.16;

¹³"Eu am răspuns: "Ah! Doamne Dumnezeule! Iată că proorocii lor le zic: "Nu veți vedea sabie, și nu veți avea foamete; ci Domnul vă va da în locul acesta o pace trainică."

Ier 4.10;

¹⁴Dar Domnul mi-a răspuns: "Proorocii lor prorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă, și nu le-am vorbit; ci ei vă

prorocesc niște vedenii mincinoase, prorociri deșarte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor.

Ier 27.10; Ier 23.21; Ier 27.15; Ier 29.8-9;

¹⁵De aceea așa vorbește Domnul despre proorocii care măcar că nu i-am trimis Eu, prorocesc totuși în Numele Meu, și zic: Nu va fi nici sabie, nici foamete în țara aceasta." - "Proorocii aceștia vor pieri uciși de sabie și de foamete!

Ier 5.12-13;

¹⁶Iar aceia, cărora le prorocesc ei, vor fi întinși pe ulițele Ierusalimului, de foamete și sabie; nu va avea cine să-i îngroape, nici pe ei, nici pe nevestele lor, nici pe fiii lor, nici pe fiicele lor; voi turna astfel răutatea lor asupra lor."

Ps 79.3;

¹⁷"Spune-le lucrul acesta: "Îmi varsă lacrimi ochii zi și noapte, și nu se opresc. Căci fecioara, fiica poporului meu este greu lovită cu o rană foarte usturătoare.

Ier 9.1; Ier 13.17; Plân 1.16; Plân 2.18; Ier 8.21;

¹⁸Dacă ies la câmp, dau peste oameni străpunși de sabie. Dacă intru în cetate, dau peste niște ființe sleite de foamete; chiar și proorocul și preotul cutreieră țara, fără să știe unde merg."

Ezec 7.15;

¹⁹"Ai lepădat Tu de tot pe Iuda, și a urât suflet Tău atât de mult Sionul? Pentru ce ne lovești așa, că nu mai este nici o vindecare pentru noi? Trăgeam nădejde de pace, și nu vine nimic bun, așteptam o vreme de vindecare, și nu-i decât groază!"

Plân 5.22; Ier 15.18; Ier 8.15;

²⁰"Doamne, ne recunoaștem răutatea noastră, și nelegiuirea părinților noștri; căci am păcătuit împotriva Ta.

Ps 106.6; Dan 9.8;

²¹Pentru Numele Tău, nu nesocoti, nu necinsti scaunul de domnie al slavei Tale! Nu uita, nu rupe legământul Tău cu noi!

Ps 74.2-20; Ps 106.45;

²²Este oare printre idoli neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeul nostru? Noi nădăjduim în Tine, căci Tu ai făcut toate aceste lucruri!"

Zah 10.1-2; Deut 32.21; Ps 135.7; Ps 147.8; Isa 30.23; Ier 5.24; Ier 10.13;

15

¹Domnul mi-a zis: "Chiar dacă Moise și Samuel s-ar înfățișa înaintea Mea, tot n-aș fi binevoitor față de poporul acesta. Izgonește-l dinaintea Mea, ducă-se!"

Ezec 14.14; Ex 32.11-12; Ps 99.6; 1Sam 7.9;

²Și dacă-ți vor zice: "Unde să ne ducem?" să le răspunzi: "Așa vorbește Domnul: "La moarte cei sortiți la moarte, la sabie cei sortiți sabiei, la foamete cei sortiți foametei, la robie, cei sortiți robiei!"

Ier 43.11; Ezec 5.2-12; Zah 11.9;

³Căci voi trimite împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Domnul: sabia, ca să-i ucidă, câinii ca să-i sfâșie, păsările cerului și fiarele pământului, ca să-i mănânce și să-i nimicească.

Lev 26.16; Deut 28.26; Ier 7.33;

⁴Îi voi face de pomină pentru toate împărățiile pământului, din pricina lui Manase, fiul lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și pentru tot ce a făcut el în Ierusalim.

Deut 28.25; Ier 24.9; Ezec 23.46; 2Împ 21.11; 2Împ 23.26; 2Împ 24.3-4;

⁵Căci cine să aibă milă de tine, Ierusalime, cine să te plângă? Cine să meargă să te întrebe de sănătate?"

Isa 51.19;

⁶"M-ai părăsit, zice Domnul, ai dat înapoi; de aceea Îmi întind mâna împotriva ta și te nimicesc: sunt sătul de milă.

Ier 2.13; Ier 7.24; Osea 13.14;

⁷Îi vântur cu lopata, la porțile țării; îi lipsesc de copii, pierd pe poporul Meu, căci nu s-au abătut de la căile lor.

Isa 9.13; Ier 5.3; Amos 4.10-11;

⁸Văduvele lor sunt mai multe decât boabele de nisip din mare; peste mama tânărului, aduc un pustiitor ziua în amiaza mare; fac să cadă deodată peste ea necazul și groaza.

⁹Cea care născuse șapte fii tânjește, își dă sufletul; soarele ei apune când este încă ziuă: este roșie, acoperită de rușine. Pe cei ce mai rămân, îi dau pradă sabiei înaintea vrăjmașilor lor, zice Domnul."

1Sam 2.5; Amos 8.9;

¹⁰"Vai de mine, mamă, că m-ai născut, pe mine, om de ceartă și de pricină pentru toată țara! Nu iau cu împrumut, nici nu dau cu împrumut, și totuși toți mă blestemă!

Iov 3.1; Ier 20.14;

¹¹Domnul a răspuns: "Da, vei avea un viitor fericit; da, voi sili pe vrăjmaș să te roage, la vreme de nenorocire și la vreme de necaz!

Ier 39.11-12; Ier 40.4-5;

¹²Poate fierul să frângă fierul de la miazănoapte și arama?

¹³Averile și comorile tale le voi da pradă fără despăgubire, din pricina tuturor păcatelor tale, pe tot ținutul tău.

Ps 44.12; Ier 17.3;

¹⁴Te voi duce rob la vrăjmașul tău într-o țară, pe care n-o cunoști, căci focul mâniei Mele s-a aprins și arde peste voi!"

Ier 16.13; Ier 17.4; Deut 32.22;

¹⁵"Tu știi tot, Doamne! Adu-ți aminte de mine, nu mă uita, răzbună-mă pe prigonitorii mei! Nu mă lua, după îndelunga Ta răbdare. Gândește-Te că sufăr ocară din pricina Ta!

Ier 12.3; Ier 11.20; Ier 20.12; Ps 69.7;

¹⁶Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeul oștirilor!

Ezec 3.1-3; Apoc 10.9-10; Iov 23.12; Ps 119.72-111;

¹⁷N-am șezut în adunarea celor ce petrec, ca să mă înveselesc cu ei: de frica puterii Tale, am stat singur la o parte, căci mă umplusei de mânie.

Ps 1.1; Ps 26.4-5;

18 Pentru ce nu mai contenește suferința mea? Pentru ce mă ustură rana și nu vrea să se vindece? Să fii Tu pentru mine ca un izvor înșelător, ca o apă, care seacă?"

Ier 30.15; Ier 1.18-19; Iov 6.15;

19 "De aceea așa vorbește Domnul: "Dacă te vei lipi iarăși de Mine, îți voi răspunde iarăși, și vei sta înaintea Mea; dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei!

Zah 3.7; Ier 15.1; Ezec 22.26; Ezec 44.23;

20 Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu voi fi cu tine, ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul."

Ier 1.18; Ier 6.27; Ier 20.11-12;

21 "Te voi izbăvi din mâna celor răi, și te voi scăpa din mâna asupritorilor."

16

Urgii și robie.

1 Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2 "Să nu-ți iei nevastă, și să n-ai în locul acesta nici fii nici fiice!

3 Căci așa vorbește Domnul despre fiii și fiicele care se vor naște în locul acesta, despre mamele care-i vor naște, și despre tații lor care le vor da naștere în țara aceasta:

4 vor muri doborâți de boala rea. Nimeni nu-i va plânge, nici nu-i va îngropa, ci vor fi ca un gunoi pe pământ; vor pieri de sabie și de foamete; și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor pământului."

Ier 15.2; Ier 22.18-19; Ier 25.33; Ps 83.10; Ier 8.2; Ier 9.22; Ps 79.2; Ier 7.33; Ier 34.20;

5 "Căci așa vorbește Domnul: "Să nu intri în nici o casă de jale, să nu plângi în ea, și nici să nu te bocești cu ei, căci Mi-am luat înapoi de la poporul acesta pacea Mea, zice Domnul, bunătatea și îndurarea Mea.

Ezec 24.17-23;

⁶Și mari și mici, toți vor muri în țara aceasta, și nu vor fi îngropați: nimeni nu-i va plânge, nimeni nu-și va face tăieturi din pricina lor, și nu se va rade pentru ei.

ler 22.18; Lev 19.28; Deut 14.1; Ier 41.5; Ier 47.5; Isa 22.12; Ier 7.29;

⁷Nimeni nu le va pune masa în timpul jelirii ca să-i mângâie pentru cel mort; și nimeni nu le va întinde paharul mângâierii pentru tatăl sau pentru mama lor.

Prov 31.6-7;

⁸Să nu intri nici într-o casă de petrecere, ca să te așezi cu ei, să mănânci și să bei."

⁹"Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi face să înceteze în locul acesta, sub ochii voștri și în zilele voastre, strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei."

Isa 24.7-8; Ier 7.34; Ier 25.10; Ezec 26.13; Osea 2.11; Apoc 18.23;

¹⁰"Când vei vesti poporului acestuia toate aceste lucruri, ei îți vor zice: "Pentru ce ne amenință Domnul cu toate aceste mari nenorociri? Ce nelegiuire și ce păcat am făcut împotriva Domnului, Dumnezeului nostru?"

Deut 29.24; Ier 5.19; Ier 13.22; Ier 22.8;

¹¹"Atunci să le răspunzi: "Părinții voștri M-au părăsit, zice Domnul, s-au dus după alți dumnezei, le-au slujit și s-au închinat înaintea lor; iar pe Mine M-au părăsit, și n-au păzit Legea Mea!

Deut 29.25; Ier 22.9;

¹²Și voi ați făcut și mai rău decât părinții voștri; căci iată că fiecare umblați după pornirile inimii voastre rele, și nu m-ascultați.

Ier 7.26; Ier 13.10;

¹³De aceea, vă voi muta din țara aceasta într-o țară, pe care n-ați cunoscut-o, nici voi, nici părinții voștri; și acolo, veți sluji altor dumnezei, zi și noapte, căci nu vă voi ierta!"

Deut 4.26-28; Deut 28.36-65; Ier 15.14;

¹⁴"De aceea iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: "Viu este Domnul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel!"

Isa 43.18; Ier 23.7-8;

¹⁵Ci se va zice: "Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din țara de la miază-noapte și din toate țările unde-i izgonise!" Căci îi voi aduce înapoi în țara lor, pe care o dădusem părinților lor."

Ier 24.6; Ier 30.3; Ier 32.37;

¹⁶"Iată, trimit o mulțime de pescari, zice Domnul, și-i vor pescui; și după aceea, voi trimite o mulțime de vânători, și-i vor vâna pe toți munții și pe toate dealurile, și în crăpăturile stâncilor.

Amos 4.2; Hab 1.15;

¹⁷Căci ochii Mei sunt cu luare aminte la toate căile lor; ele nu sunt ascunse înaintea Feței Mele, și nelegiuirea lor nu este ascunsă de privirile Mele.

Iov 34.21; Prov 5.21; Prov 15.3; Ier 32.19;

¹⁸De aceea le voi răsplăti mai întâi îndoita nelegiuirea și păcatul lor, pentru că Mi-au spurcat țara, pentru că Mi-au umplut moștenirea cu trupurile moarte ale jertfelor aduse idolilor lor și cu urâciunile lor.

Isa 40.2; Ier 17.18; Ezec 43.7-9;

¹⁹Doamne, tăria, cetățuia și scăparea mea în ziua necazului! Neamurile vor veni la Tine de la marginile pământului, și vor zice: "Părinții noștri n-au moștenit decât minciună, idoli deșeți, care nu sunt de nici un ajutor!

Ps 18.2; Ier 17.17; Isa 44.10; Ier 2.11; Ier 10.5;

²⁰Cum poate omul să-și facă dumnezei, care nu sunt dumnezei?" -

Isa 37.19; Ier 2.11; Gal 4.8;

²¹De aceea iată că le arăt, de data aceasta, și-i fac să știe puterea și tăria Mea; și vor cunoaște că Numele Meu este Domnul."

Ex 15.3; Ier 33.2; Amos 5.8;

17

¹Păcatul lui Iuda este scris cu un priboi de fier, cu un vârf de diamant; este săpat pe tabla inimii lor, și pe coarnele altarelor lor.

Iov 19.24; Prov 3.3; 2Cor 3.3;

²Cum se gândesc la copiii lor, așa se gândesc la altarele lor, și la idolii și Astartele lor lângă copacii verzi, pe dealurile înalte.

Jud 3.7; 2Cron 24.18; 2Cron 33.3-19; Isa 1.29; Isa 17.8; Ier 2.20;

³Eu dau la pradă muntele Meu și ogoarele lui, avuțiile tale, toate vistieriile și înălțimile tale, din pricina păcatelor tale, pe tot ținutul tău!

Ier 15.13;

⁴Din vina ta vei pierde moștenirea, pe care ți-o dădusem; te voi fac să slujești vrăjmașului tău într-o țară, pe care n-o cunoști, căci ai aprins focul mâniei Mele, care va arde totdeauna."

Ier 16.13; Ier 15.14;

⁵Așa vorbește Domnul: blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul!

Isa 30.1-2; Isa 31.1; Isa 31.3;

⁶Căci este ca un nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și fără locuitori.

Ier 48.6; Iov 20.17; Deut 29.23;

⁷Binecuvântat să fie omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul!

Ps 2.12; Ps 34.8; Ps 125.1; Ps 146.5; Prov 16.20; Isa 30.18;

⁸Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă rod."

Iov 8.16; Ps 1.3;

⁹"Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?

¹⁰"Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui."

1Sam 16.7; 1Cron 28.9; Ps 7.9; Ps 139.23-24; Prov 17.3; Ier 11.20; Ier 20.12; Rom 8.27; Apoc 2.23; Ps 62.12; Ier 32.19; Rom 2.6;

¹¹Ca o potârniche, care clocește niște ouă pe care nu le-a ouat ea, așa este cel ce agonisește bogății pe nedrept; trebuie să le părăsească în mijlocul zilelor sale, și la urmă nu este decât un nebun.

Ps 55.23; Luc 12.20;

¹²Scaun de domnie plin de slavă, înălțat de la început, loc al sfântului nostru Locaș,

¹³Doamne, nădejdea lui Israel! Toți cei ce Te părăsesc vor fi acoperiți de rușine." - "Cei ce se abat de la Mine vor fi scriși pe pământ, căci părăsesc pe Domnul, izvorul de apă vie."

Ier 14.8;Ps 73.27;Isa 1.28;Luc 10.20;Ier 2.13;

¹⁴Vindecă-mă, Tu, Doamne, și voi fi vindecat; mântuiește-mă Tu, și voi fi mântuit; căci Tu ești slava mea!

Deut 10.21;Ps 109.1;Ps 148.14;

¹⁵Iată, ei îmi zic: "Unde este Cuvântul Domnului? Să se împlinească dar!"

Isa 5.19;Ezec 12.22;Amos 5.18;2Pet 3.4;

¹⁶"Și eu, ca să Te ascult, n-am vrut să nu fiu păstor; nici n-am dorit ziua nenorocirii, știi; și ce a ieșit din buzele mele, este descoperit înaintea Ta.

Ier 1.4;

¹⁷De aceea, nu fi o pricină de groază pentru mine, căci Tu ești scăparea mea în ziua nenorocirii!

Ier 16.19;

¹⁸Prigonitorii mei să fie acoperiți de rușine, dar să nu fiu rușinat eu; să tremure ei, dar să nu tremur eu! Adu peste ei ziua nenorocirii, lovește-i cu o îndoită urgie!"

Ps 35.4;Ps 40.14;Ps 70.2;Ps 25.2;Ier 11.20;

Sfințirea Sabatului.

¹⁹Așa mi-a vorbit Domnul: "Du-te, și stai la poarta copiilor poporului, pe care intră și ies împărații lui Iuda, și la toate porțile Ierusalimului,

²⁰și spune-le: "Ascultați Cuvântul Domnului, împărați ai lui Iuda, tot Iuda, și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste porți!"

Ier 19.3;Ier 22.2;

²¹Așa vorbește Domnul: "Luați seama, în sufletele voastre, să nu purtați nici o povară în ziua Sabatului, și să n-o aduceți înăuntru pe porțile Ierusalimului.

Num 15.32;Neem 13.19;

²²Să nu scoateți din casele voastre nici o povară în ziua Sabatului, și să nu faceți nici o lucrare, ci sfințiți ziua Sabatului, cum am poruncit părinților voștri."

Ex 20.8;Ex 23.12;Ex 31.13;Ezec 20.12;

²³Dar ei n-au ascultat și n-au luat aminte: ci și-au înțepenit gâtul, ca să n-asculte și să nu ia învățătură.

Ier 7.24-26;Ier 11.10;

²⁴Dacă Mă veți asculta în adevăr, zice Domnul, și nu veți aduce nici o sarcină înăuntru pe porțile acestei cetăți, în ziua Sabatului, ci veți sfinți ziua Sabatului, și nu veți face nici o lucrare în ziua aceasta,

²⁵atunci pe porțile acestei cetăți vor intra împărați și voievozi, care vor șede pe scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în care și călare pe cai, ei și voievozii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului, și cetatea aceasta va fi locuită în veci.

Ier 22.4;

²⁶Vor veni din cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din țara lui Benjamin, din vale, de pe munte și de la miazăzi, ca să aducă arderi de tot și jertfe, să aducă daruri de mâncare și tămâie, și să aducă jertfe de mulțumire în Casa Domnului.

Ier 32.44;Ier 33.13;Zah 7.7;Zah 7.7;Ps 107.22;Ps 116.17;

²⁷Dar dacă nu veți asculta când vă poruncesc să sfințiți ziua Sabatului, să nu duceți nici o povară, și n-o aduceți înăuntru pe porțile Ierusalimului, în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la porțile cetății, care va arde casele cele mari ale Ierusalimului și nu se va stinge."

Ier 21.14;Ier 49.27;Plân 4.11;Amos 1.4-12;Amos 2.2-5;2Împ 25.9;Ier 52.13;

18

Vasul olarului și nepocăința poporului.

¹Cuvântul vorbit de Ieremia din partea Domnului și care sună astfel:

²"Scoală-te și pogoară-te în casa olarului; acolo te voi face să auzi cuvintele Mele!"

³Când m-am pogorât în casa olarului, iată că el lucra pe roată.

⁴Vasul pe care-l făcea n-a izbutit, - cum se întâmplă cu lutul în mâna olarului. Atunci el a făcut un alt vas, cum i-a plăcut lui să-l facă.

⁵Și Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁶"Nu pot Eu să fac cu voi ca olarul acesta casă a lui Israel? zice Domnul. Iată, cum este lutul în mâna olarului, așa sunteți voi în mâna Mea, casă a lui Israel!"

Isa 45.9; Rom 9.20-21; Isa 64.8;

⁷Deodată zic despre un neam, despre o împărăție, că-l voi smulge, că-l voi surpa, și că-l voi nimici.

Ier 1.10;

⁸dar dacă neamul acesta, despre care am vorbit astfel, se întoarce de la răutatea lui, atunci și Mie Îmi pare rău de răul pe care Îmi pusesem în gând să i-l fac.

Ezec 18.21; Ezec 33.11; Ier 26.3; Iona 3.10;

⁹Tot așa însă, deodată zic despre un neam, sau despre o împărăție, că-l voi zidi sau că-l voi sădi.

¹⁰Dar dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea, și n-ascultă glasul Meu, atunci Îmi pare rău și de binele, pe care aveam de gând să i-l fac."

¹¹"De aceea, vorbește acum oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, și zi: "Așa vorbește Domnul: Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră, și fac un plan împotriva voastră. De aceea, întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptați-vă umbletele și faptele!"

2Împ 17.13; Ier 7.3; Ier 25.5; Ier 26.13; Ier 35.15;

¹²"Dar ei zic: "Degeaba! Căci noi ne vom urma gândurile noastre, și vom lucra fiecare după pornirile inimii noastre rele!"

Ier 2.25;

¹³"De aceea, așa vorbește Domnul: "Întrebați pe neamuri! Cine a auzit vreodată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave blestemății.

Ier 2.10; 1Cor 5.1; Ier 5.30;

¹⁴Părăsește zăpada Libanului stânca ogoarelor? Sau se văd secând apele care vin de departe proaspete și curgătoare?

15 Totuși poporul Meu M-a uitat și aduce tămâie idolilor; s-a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări, și a apucat pe cărări și drumuri nebătute,

Ier 2.13-32; Ier 3.21; Ier 13.25; Ier 17.13; Ier 10.15; Ier 16.19; Ier 6.16;

16 făcând astfel din țara lor, o pustietate, o veșnică batjocură; toți cei ce trec prin ea sunt uimiți și dau din cap.

Ier 19.8; Ier 49.13; Ier 50.13; 1Împ 9.8; Plân 2.15; Mic 6.16;

17 Ca vântul de la răsărit, îi voi risipi înaintea vrăjmașului; iar în ziua necazului lor, le voi întoarce spatele și nu Mă voi uita la ei!"

Ps 48.7; Ier 13.24; Ier 2.27;

18 "Atunci ei au zis: "Veniți, să urzim rele împotriva lui Ieremia! Căci doar nu va pieri Legea din lipsă de preoți, nici sfatul din lipsă de înțelepți, nici cuvântul din lipsă de prooroci. Haidem să-l ucidem cu vorba, și să nu luăm seama la toate vorbirile lui!"

Ier 11.19; Lev 10.11; Mal 2.7; Ioan 7.48-49;

19 "Ascultă-mă, Doamne, și auzi glasul potrivnicilor mei!

20 Cu rău se răsplătește binele? Căci au săpat o groapă ca să-mi ia viața. Adu-Ți aminte că am stat înaintea Ta, ca să vorbesc bine pentru ei, și să abat mânia Ta de la ei.

Ps 109.4-5; Ps 35.7; Ps 57.6; Ier 18.22;

21 De aceea, dă pe copiii lor pradă foamei, și doboară-i cu sabia! Nevestele lor să fie lipsite de copii și să rămână văduve, și bărbații lor să fie luați de ciumă; tinerii lor să fie uciși de sabie în luptă!

Ps 109.9-10;

22 Să se audă strigăte ieșind din casele lor, când cetele aduse de Tine vor cădea deodată peste ei! Căci au săpat o groapă, ca să mă prindă, și mi-au întins lațuri sub picioare.

Ier 18.20;

23 Dar Tu, Doamne, cunoști toate uneltirile lor făcute ca să mă omoare. Nu le ierta nelegiuirea, și nu le șterge păcatul dinaintea Ta: ci să fie doborâți în Fața Ta! Lucrează împotriva lor la vremea mâniei Tale!"

Ps 35.4; Ps 109.14; Ier 11.20; Ier 15.15;

Vasul zdrobit și dărâmarea Ierusalimului.

¹Așa a vorbit Domnul: "Du-te de cumpără de la un olar un vas de pământ, și ia cu tine pe câțiva din bătrânii poporului și din bătrânii preoților.

²Du-te în valea Ben-Hinom, care este la intrarea porții olăriei, și acolo să vestești cuvintele pe care ți le voi spune.

Ios 15.8; 2Împ 23.10; Ier 7.31;

³Să spui: "Ascultați Cuvântul Domnului, împărați ai Iuda, și locuitori ai Ierusalimului! Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi aduce peste locul acesta o nenorocire, care va face să țiuie urechile oricui va auzi vorbindu-se de ea.

Ier 17.20; 1Sam 3.11; 2Împ 21.12;

⁴Pentru că M-au părăsit, au spurcat locul acesta, au adus în el tămâie altor dumnezei, pe care nu-i cunoșteau nici ei, nici părinții lor, nici împărații lui Iuda, și au umplut locul acesta cu sânge nevinovat.

Deut 28.20; Isa 65.11; Ier 2.13-17; Ier 2.19; Ier 15.6; Ier 17.13; 2Împ 21.16; Ier 2.34;

⁵Au zidit și înălțimi lui Baal, ca să ardă pe copiii lor în foc ca arderi de tot lui Baal: lucru, pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l rânduisem, și nici nu-Mi trecuse prin minte."

Ier 7.31-32; Ier 32.35; Lev 18.21;

⁶"De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când locul acesta nu se va mai numi Tofet, nici Valea Ben-Hinom, ci se va numi Valea Măcelului!

Ios 15.8;

⁷În locul acesta voi zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului, îi voi face să cadă uciși de sabie înaintea vrăjmașilor lor, și de mâna celor ce vor să le ia viața. Trupurile lor moarte le voi da hrană păsărilor cerului și fiarelor pământului.

Lev 26.17; Deut 28.25; Ps 79.2; Ier 7.33; Ier 16.4; Ier 34.20;

⁸Voi face din cetatea aceasta o groază și o batjocură; așa că toți cei ce vor trece pe lângă ea, se vor îngrozi și vor șuiera, când vor vedea toate rănile ei.

Ier 18.16; Ier 49.13; Ier 50.13;

⁹Îi voi face să mănânce carnea fiilor și fiicelor lor, așa că își vor mânca unii carnea altora, în mijlocul necazului și strâmtorării, în care-i vor aduce vrăjmașii lor, și cei ce vor să le ia viața.

Lev 26.29;Deut 28.53;Isa 9.20;Plân 4.10;

¹⁰Să spargi apoi vasul, sub ochii oamenilor care vor merge cu tine.

Ier 51.63-64;

¹¹Și să le spui: "Așa vorbește Domnul oștirilor: "Tocmai așa voi zdrobi pe poporul acesta și cetatea aceasta cum se sparge vasul unui olar, fără să poată fi făcut la loc. Și morții vor fi îngropați în Tofet, din lipsă deloc pentru îngropare.

Ps 2.9;Isa 30.14;Plân 4.2;Ier 7.32;

¹²Așa voi face locului acestuia - zice Domnul - și locuitorilor lui, și voi face cetatea aceasta ca Tofetul.

¹³Casele Ierusalimului, și casele împăraților lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, toate casele pe acoperișul cărora se aducea tămâie întregii oștiri a cerurilor, și se turnau jertfe de băutură altor dumnezei!"

2Împ 23.10;2Împ 23.12;Ier 32.29;Țef 1.5;Ier 7.18;

Închiderea lui Ieremia.

¹⁴Ieremia s-a întors din Tofet, unde-l trimisese Domnul să procească. Apoi a stătut în curtea Casei Domnului, și a zis întregului popor:

2Cron 20.5;

¹⁵Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi aduce peste cetatea aceasta și peste toate cetățile care țin de ea, toate nenorocirile pe care i le-am vestit mai dinainte, pentru că și-au înțepenit gâtul ca să n-asculte cuvintele Mele."

Ier 7.26;Ier 17.23;

20

¹Pașhur, fiul lui Imer, preot și priveghetor de căpetenie în Casa Domnului, a auzit pe Ieremia prorocind aceste lucruri.

1Cron 24.11;

²Și Pașhur a lovit pe proorocul Ieremia, și l-a aruncat în temnița cu butuci, care era la poarta de sus a lui Beniamin, în Casa Domnului.

³Dar a doua zi, Pașhur a scos pe Ieremia din temniță. Și Ieremia i-a zis: "Domnul nu te mai numește Pașhur" (Noroc din toate părțile), ci Magor-Misabib (Spaimă din toate părțile).

⁴Căci așa vorbește Domnul: "Iată, te voi face de groază, pe tine și pe toți prietenii tăi; ei vor cădea uciși de sabia vrăjmașilor lor, și ochii tăi vor vedea lucrul acesta. Voi da de asemenea pe tot Iuda în mâinile împăratului Babilonului, care-i va duce robi la Babilon și-i va ucide cu sabia.

⁵Toate bogățiile cetății acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump, și toate vistieriile împăraților lui Iuda le voi da în mâinile vrăjmașilor lor; aceștia le vor jefui, le vor lua și le vor duce la Babilon.

2Împ 20.17;2Împ 24.12-16;2Împ 25.13;Ier 3.24;

⁶Chiar și tu, Pașhur, și toți cei ce locuiesc în casa ta, veți merge la Babilon în robie; acolo vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai prorocit minciuni."

Ier 14.13-14;Ier 28.15;Ier 29.21;

Plângerile proorocului.

⁷M-ai înduplecat, Doamne, și m-am lăsat înduplecat; ai fost mai tare decât mine își m-ai biruit! În fiecare zi sunt o pricină de răs, toată lumea și bate joc de mine.

Ier 1.6-7;Plân 3.14;

⁸Căci ori de câte ori vorbesc, trebuie să strig: "Silnicie și apăsare!" Așa încât cuvântul Domnului îmi aduce numai ocară și batjocură toată ziua.

Ier 6.7;

⁹Dacă zic: "Nu voi mai pomeni de El, și nu voi mai vorbi în Numele Lui!" iată că în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot.

Iov 32.18-19;Ps 39.3;Iov 32.18;Fapt 18.5;

¹⁰Căci aud vorbele rele ale multora, spaima care domnește împrejur. - "Învinuți-l", strigă ei; "haidem să-l învinuim!" Toți cei ce trăiau în pace cu mine, pândesc să vadă dacă mă clatin, și zic: "Poate că se va lăsa prins, vom pune mâna pe el, și ne vom răzbuna pe el!"

Ps 31.13; Iov 19.19; Ps 41; Ps 9; Ps 55.13-14; Luc 11.53-54;

¹¹Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea, prigonitorii mei se vor poticni și nu vor birui. Se vor umple de rușine că n-au lucrat cu chibzuință: de o veșnică rușine, care nu se va uita!

Ier 1.8-19; Ier 15.20; Ier 17.18; Ier 23.40;

¹²Și acum, Doamne, Dumnezeul oștirilor, care încerci pe cel neprihănit, care pătrunzi rărunchii și inimile, fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor! Căci Ție îmi încredințez pricina.

Ier 11.20; Ier 17.10; Ps 54.7; Ps 59.10;

¹³Cântați Domnului, lăudați pe Domnul! Căci El izbăvește sufletul celui nenorocit din mâna celor răi."

Ps 35.9-10; Ps 109.30-31;

¹⁴Blestemată să fie ziua când m-am născut! Ziua în care m-a născut mama, să nu fie binecuvântată!

Iov 3.3; Ier 15.10;

¹⁵Blestemat să fie omul care a adus vestea aceasta tatălui meu: "Ți s-a născut un copil de parte bărbătească", și l-a umplut de bucurie cu ea!

¹⁶Omul acela să ajungă ca cetățile, pe care le-a nimicit Domnul fără milă! Să audă gemete dimineața, și strigăte de război la amiază!

Gen 19.25; Ier 18.22;

¹⁷De ce n-am fost omorât în pântecul mamei, ca să-mi fi fost ea mormântul meu!" De ce n-a rămas ea veșnic însărcinată cu mine?

Iov 3.10-11;

¹⁸Pentru ce am ieșit din pântecul mamei ca să văd numai suferință și durere, și să-mi isprăvesc zilele în rușine?

Iov 3.20; Plân 3.1;

21

Prorocie despre luarea Ierusalimului.

¹Cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, când i-a trimis împăratul Zedechia pe Pașhur, fiul lui Malchia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, ca să-i zică:

Ier 38.1;2Împ 25.18;Ier 29.25;Ier 37.3;

²"Întreabă pe Domnul pentru noi; căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, este în război cu noi! Poate că Domnul va face pentru noi vreuna din minunile Lui, ca să-l depărteze de la noi."

Ier 37.3-7;

³Ieremia le-a răspuns: "Să spuneți lui Zedechia:

⁴"Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi întoarce armele de război care sunt în mâinile voastre, și cu care vă luptați în afară de ziduri, împotriva împăratului Babilonului și împotriva Haldeilor care vă împresoară, și le voi strânge în mijlocul cetății acesteia.

Isa 13.4;

⁵Apoi Eu însumi voi lupta împotriva voastră, cu mâna întinsă și cu braț tare, cu mânie, urgie, și mare supărare.

Ex 6.6;

⁶Voi lovi pe locuitorii cetății acesteia, atât oameni cât și dobitoace, și vor muri de o ciumă grozavă."

⁷După aceea - zice Domnul - voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, pe slujitorii lui, pe popor, și pe cei ce vor scăpa în cetatea aceasta de ciumă, de sabie și de foamete, îi voi da în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mâinile vrăjmașilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viața; și Nebucadnețar îi va trece prin ascuțișul sabiei, nu-i va cruța, nu va avea nici o milă de ei, și nu se va îndura de ei.

Ier 37.17;Ier 39.5;Ier 52.9;Deut 28.50;2Cron 36.17;

⁸Iar poporului acestuia să-i spui: "Așa vorbește Domnul: "Iată că vă pun înaintea calea vieții și calea morții.

⁹Cine va rămâne în cetatea aceasta, va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieși să se ducă la Haldeii, care vă împresoară, va scăpa cu viață, care va fi singura lui pradă.

Ier 38.2-18;Ier 39.18;Ier 45.5;

¹⁰Căci Eu îmi îndrept privirile împotriva cetății acesteia că să-i fac rău, nu bine, zice Domnul; ea va fi dată în mâinile împăratului Babilonului, care o va arde cu foc."

Lev 17.10;Ier 44.11;Amos 9.4;Ier 38.3;Ier 34.2-22;Ier 37.10;Ier 38.18-23;Ier 52.13;

11"Și să spui casei împăratului lui Iuda: "Ascultați Cuvântul Domnului,

12casă a lui David! Așa vorbește Domnul: "Faceți dreptate dis-de-diminează, și scoateți pe cel asuprit din mâinile asupritorului, ca să nu izbucnească mânia Mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!

Ier 22.3;Zah 7.9;Ps 101.8;

13Iată, am necaz pe tine, cetate așezată în vale, pe stânca din câmpie, zice Domnul, pe voi care ziceți: "Cine se va pogori împotriva noastră? Cine va intra în locuințele noastre?"

Ezec 13.8;Ier 49.4;

14Vă voi pedepsi după rodul faptelor voastre, zice Domnul; - voi pune foc pădurii voastre, și-i va mânca toate împrejurimile."

Prov 1.31;Isa 3.10-11;2Cron 36.19;Ier 52.13;

22

Împotriva casei împărătești a lui Iuda.

1"Așa vorbește Domnul: "Pogoară-te în casa împăratului lui Iuda, și acolo rostește cuvintele acestea.

2Să spui: "Ascultă Cuvântul Domnului, împărat al lui Iuda, care stai pe scaunul de domnie al lui David, tu, slujitorii tăi, și tot poporul, care intrați pe porțile acestea!

Ier 17.20;

3Așa vorbește Domnul: "Faceți dreptate și judecată; scoateți pe cel asuprit din mâinile asupritorului; nu chinuiți pe străin, pe orfan și pe văduvă; nu apăsați, și nu vărsați sânge nevinovat în locul acesta!

Ier 21.12;Ier 22.17;

4Căci dacă lucrați după cuvântul acesta, vor intra pe porțile casei acesteia împărați care stau pe scaunul de domnie al lui David, suiți în care și călare pe cai, ei, slujitorii lor și poporul lor.

Ier 17.25;

5Dar dacă nu veți asculta cuvintele acestea, pe Mine însumi jur, zice Domnul că această casă va ajunge o dărâmătură!

Evr 6.13-17;

⁶Căci așa vorbește Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: "Tu ești pentru Mine ca Galaadul, ca vârful Libanului; dar, cu adevărat, voi face din tine un pustiu, o cetate fără locuitori!

⁷Pregătesc împotriva ta niște nimicitori, fiecare cu armele lui: ei vor tăia cei mai frumoși cedri ai tăi, și-i vor arunca în foc.

Isa 37.24;Ier 21.14;

⁸Multe neamuri vor trece pe lângă cetatea aceasta, și vor zice unul altuia: "Pentru ce a făcut Domnul așa acestei cetăți mari?"

Deut 29.24-25;1Împ 9.8-9;

⁹Și se va răspunde: "Pentru că au părăsit legământul Domnului, Dumnezeului lor, pentru că s-au închinat înaintea altor dumnezei și le-au slujit!"

2Împ 22.17;2Cron 34.25;

¹⁰"Nu plângeți pe cel mort, și nu vă bociți pentru el; ci plângeți mai degrabă pe cel ce se duce, care nu se va mai întoarce, și nu-și va mai vedea țara de naștere!

2Împ 22.20;Ier 22.11;

¹¹Căci așa vorbește Domnul despre Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care domnea în locul tatălui său Iosia, și care a ieșit din locul acesta: "Nu se va mai întoarce în el;

1Cron 3.15;2Împ 23.30;2Împ 23.34;

¹²ci va muri în locul unde este dus rob, și nu va mai vedea țara aceasta."

¹³"Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, și odăile cu nelegiuire; care pune pe aproapele său să lucreze degeaba, fără să-i dea plata;

2Împ 23.35;Ier 22.18;Lev 19.13;Deut 24.14-15;Mic 3.10;Hab 2.9;Iac 5.4;

¹⁴care zice: "Îmi voi zidi o casă mare, și odăi încăpătoare;" și-i face ferestre multe, o căptușește cu cedru, și o vopsește cu roșu!"

¹⁵"Împărat ești tu oare, de te întreci în cedri?" Nu mânca tatăl tău, și nu bea și el?" Și totuși el făcea dreptate și judecată, și era fericit!

2Împ 23.25;Ps 128.2;Isa 3.10;

¹⁶Judeca pricina săracului și a celui lipsit, și era fericit. Nu înseamnă lucrul acesta a Mă cunoaște? zice Domnul.

¹⁷Dar tu n-ai ochi și inimă decât ca să te dedai la lăcomie, ca să verși sânge nevinovat, și să întrebuițezi asupra și silnicie.

Ezec 19.6;

¹⁸De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda: "Nu-l vor plânge, zicând: "Vai, fratele meu! Vai, sora mea!" Nici nu-l vor plânge, zicând: "Vai doamne! Vai, măria sa!"

Ier 16.4-6; 1Împ 13.30;

¹⁹Ci va fi înmormântat ca un măgar, va fi târât și aruncat afară din porțile Ierusalimului!"

2Cron 36.6; Ier 36.30;

²⁰"Sue-te pe Liban, și strigă! Înălță-ți glasul de pe Basan! Și strigă de pe înălțimea Abarim! Căci toți cei ce te iubeau sunt zdrobiți!

²¹"Ți-am vorbit când îți mergea bine; dar tu ziceai: "Nu pot s-ascult!" Așa ai lucrat din tinerețea ta, și n-ai ascultat glasul Meu.

Ier 3.25; Ier 7.23;

²²Pe toți păstorii tăi îi va paște vântul, și cei ce te iubesc vor merge în robie. Atunci vei fi acoperit de rușine și vei roși, din pricina întregii tale răutăți.

Ier 23.1; Ier 22.20;

²³Tu, care locuiești pe Liban acum, care îți ai cuibul în cedri, cum vei geme când te vor ajunge durerile, dureri ca ale unei femei în munci."

Ier 6.24;

²⁴"Pe viața Mea, zice Domnul, că, și chiar dacă Ieconia (Sau Ioiachim) fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un inel de pecetluit în mâna Mea cea dreaptă, te-aș scoate și de acolo.

2Împ 24.6-8; 1Cron 3.16; Ier 37.1; Cânt 8.6; Hag 2.23;

²⁵Te voi da în mâinile celor ce vor să-ți ia viața, în mâinile acelorora înaintea cărora tremuri, în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mâinile Haldeilor.

Ier 34.20; 2Împ 24.15; 2Cron 36.10;

²⁶Te voi arunca, pe tine și pe mama ta care te-a născut, într-o altă țară, unde nu v-ați născut, și acolo veți muri!

²⁷Dar în țara în care vor dori să se întoarcă, nu se vor mai întoarce!

²⁸Este un vas disprețuit, sfărâmat, acest leconia? Este el un lucru, căruia nu-i dai nici un preț? Pentru ce sunt aruncați oare, el și sămânța lui, și azvârliți într-o țară, pe care n-o cunosc?" -

Ps 31.12; Ier 48.38; Osea 8.8;

²⁹Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului!

Deut 32.1; Isa 1.2; Isa 34.1; Mic 1.2;

³⁰Așa vorbește Domnul: "Scrieți pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om căruia nu-i va merge bine toată viața lui; căci nici unul din urmașii lui nu va izbuti să șadă pe scaunul de domnie a lui David și să domnească peste Iuda."

1Cron 3.16-17; Mat 1.12; Ier 36.30;

23

Păstorii lui Israel.

¹"Vai de păstorii care nimicesc și risipesc turma pășunii mele, zice Domnul."

Ier 10.21; Ier 22.22; Ezec 34.2;

²"De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: "Pentru că Mi-ați risipit oile, le-ați izgonit, și nu v-ați îngrijit de ele, iată că vă voi pedepsi din pricina răutății faptelor voastre, zice Domnul."

Ex 32.34;

³"Și Eu însumi voi strânge rămășița oilor Mele din toate țările, în care le-am izgonit; le voi aduce înapoi în pășunea lor, și vor crește și se vor înmulți.

Ier 32.37; Ezec 34.13;

⁴Voi pune peste ele păstori care le vor paște; nu le va mai fi teamă, nici groază, și nu va mai lipsi nici una din ele, zice Domnul."

Ier 3.15; Ezec 34.23;

5"Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă, neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune, și va face dreptate și judecată în țară.

Isa 4.2; Isa 11.1; Isa 40.10-11; Ier 33.14-16; Dan 9.24; Zah 3.8; Zah 6.12; Ioan 1.45; Ps 72.2; Isa 9.7; Isa 32.1-18;

6În vremea Lui, Iuda va fi mântuit, și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care i-L vor da: "Domnul, Neprihănirea noastră!"

Deut 33.28; Zah 14.11; Ier 32.37; Ier 33.16; 1Cor 1.30;

7"De aceea iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: "Viu este Domnul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel!"

Ier 16.14-15;

8Ci se va zice: "Viu este Domnul, care a scos și a adus înapoi sămânța casei lui Israel din țara de la miază noapte și din toate țările în care îi risipisem! "Și vor locui în țara lor."

Isa 43.5-6; Ier 23.3;

9Asupra proorocilor. "Inima îmi este zdrobită în mine, toate oasele îmi tremură; sunt ca un om beat, ca un om amețit de vin, din pricina Domnului și din pricina sfintelor Lui cuvinte.

Hab 3.16;

10Căci țara este plină de preacurvii, și țara se jelește din pricina jurămintelor; câmpiile pustiei sunt uscate." Toată alergătura lor țintește numai la rău, și toată vitejia lor este pentru nelegiuire!

Ier 5.7-8; Ier 9.2; Osea 4.2-3; Ier 9.10; Ier 12.4;

11Proorocii și preoții sunt stricați; "le-am găsit răutatea chiar și în Casa Mea, zice Domnul."

Ier 6.13; Ier 8.10; Ier 7.30; Ier 11.15; Ier 32.34; Ezech 8.11; Ezech 23.39;

12"De aceea, calea lor va fi lunecoasă și întunecoasă, vor fi împinși și vor cădea; căci voi aduce nenorocirea peste ei în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul."

Ps 35.6; Prov 4.19; Ier 13.16; Ier 11.23;

13În proorocii Samariei am văzut următoarea nebunie: au prorocit pe Baal, și au rătăcit pe poporul Meu Israel!

Ier 2.8; Isa 9.16;

14 Dar în proorocii Ierusalimului am văzut lucruri grozave. Sunt preacurvari, trăiesc în minciună; întăresc mâinile celor răi, așa că nici unul nu se mai întoarce de la răutatea lui; toți sunt înaintea Mea ca Sodoma, și locuitorii Ierusalimului ca Gomora."

Ier 29.23; Ier 23.26; Ezech 13.22; Deut 32.32; Isa 1.9-10;

15 "De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor despre prooroci: iată, îi voi hrăni cu pelin, și le voi da să bea ape otrăvite; căci prin proorocii Ierusalimului s-a răspândit nelegiuirea în toată țara."

Ier 8.14; Ier 9.15;

16 "Așa vorbește Domnul oștirilor: "N-ascultați cuvintele proorocilor care vă prorocesc! Ei vă leagă în închipuiri zadarnice; spun vedenii ieșite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului.

Ier 14.14; Ier 23.21;

17 Ei spun celor ce Mă nesocotesc: "Domnul a zis: "Veți avea pace;" și zic tuturor celor ce trăiesc după aplecările inimii lor: "Nu vi se va întâmpla nici un rău."

Ier 6.14; Ier 8.11; Ezech 13.10; Zah 10.2; Mic 3.11;

18 Cine a fost de față la sfatul Domnului ca să vadă și să asculte cuvântul Lui? Cine a plecat urechea la cuvântul Lui și cine l-a auzit?

Iov 15.8; 1Cor 2.16;

19 Iată că furtuna Domnului, urgia izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor răi!

Ier 25.32; Ier 30.23;

20 Mânia Domnului nu se va potoli, până nu va împlini și va înfăptui planurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremurilor.

Ier 30.24; Gen 49.1;

21 Eu n-am trimis pe proorocii aceștia, și totuși ei au alergat; nu le-am vorbit, și totuși au prorocit.

Ier 14.14; Ier 27.15; Ier 29.9;

22 Dacă ar fi fost față la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună cuvintele Mele poporului Meu, și să-i întoarcă de la calea lor rea, de la răutatea faptelor lor!"

Ier 23.18; Ier 25.5;

23"Sunt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, și nu sunt Eu și un Dumnezeu de departe?"

24Poate cineva să stea într-un loc ascuns fără să-l vadă Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pământul? zice Domnul.

Ps 139.7; Amos 9.2-3; 1Împ 8.27; Ps 139.7;

25"Am auzit ce spun proorocii, care prorocesc minciuni în Numele Meu, zicând: "Am avut un vis! Am visat un vis!"

26Până când vor prooroci aceștia să procească minciuni, să procească înșelătoriile inimii lor?"

27Cred ei oare că pot face pe poporul Meu să uite Numele Meu prin visurile pe care le istorisește fiecare din ei aproapelui său, cum Mi-au uitat părinții lor Numele din pricina lui Baal?"

Jud 3.7; Jud 8.33-34;

28Proorocul, care a avut un vis, să istorisească visul acesta, și cine a auzit Cuvântul Meu, să spună întocmai Cuvântul Meu! "Pentru ce să amesteci paiele cu grâul? zice Domnul."

29"Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărâmă stânca?"

30"De aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii care își ascund unul altuia cuvintele Mele."

Deut 18.20; Ier 14.14-15;

31"Iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii care iau cuvântul lor și-l dau drept cuvânt al Meu."

32"Iată, zice Domnul, am necaz pe cei ce prorocesc visuri neadevărate, care le istorisesc și rătăcesc pe poporul Meu, cu minciunile și cu îndrăzneala lor; nu i-am trimis Eu, nu Eu le-am dat poruncă, și nu sunt de nici un folos poporului acestuia, zice Domnul."

Țef 3.4;

33"Dacă poporul acesta, sau un prooroc, sau un preot te va întreba: "Care este amenințarea Domnului?" să le spui care este această amenințare: "Vă voi lepăda, zice Domnul."

Mal 1.1;Ier 23.39;

³⁴"Și pe proorocul, pe preotul, sau pe acela din popor care va zice: "O amenințare a Domnului", îl voi pedepsi, pe el și casa lui!

³⁵Așa să spuneți însă, fiecare aproapelui său, fiecare fratelui său: "Ce a răspuns Domnul?" Sau: "Ce a zis Domnul?"

³⁶Dar să nu mai ziceți: "O amenințare a Domnului", căci cuvântul fiecăruia va fi o amenințare pentru el, dacă veți suci astfel cuvintele Dumnezeului Celui viu, cuvintele Domnului oștirilor, Dumnezeului nostru!

³⁷Așa să zici proorocului: "Ce ți-a răspuns Domnul?" Sau: "Ce a zis Domnul?"

³⁸Dar dacă veți mai zice: "O amenințare a Domnului", atunci așa vorbește Domnul: "Pentru că spuneți cuvintele acestea: "O amenințare a Domnului", măcar că am trimis să vă spună: Să nu mai ziceți: O amenințare a Domnului,

³⁹din pricina aceasta, iată, vă voi uita, și vă voi lepăda, pe voi și cetatea, pe care v-o dădusem vouă și părinților voștri, vă voi arunca dinaintea Mea;

Osea 4.6;Ier 23.33;

⁴⁰și voi pune peste voi o veșnică ocară, și o veșnică necinste, care nu se va uita."

Ier 20.11;

24

Cele două coșuri cu smochine.

¹Domnul mi-a arătat două coșuri cu smochine, puse înaintea Templului Domnului, după ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, strămutase din Ierusalim și dusesese în Babilon, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, pe căpeteniile lui Iuda, pe lemnari și fierari.

Amos 7.1-4;Amos 8.1;2Împ 24.12;2Cron 36.10;Ier 22.24-etc;

²Unul din coșuri avea smochine foarte bune, ca smochinele care se coc întâi, iar celălalt coș avea smochine foarte rele, care nu se puteau mânca de rele ce erau.

³Domnul mi-a zis: "Ce vezi, Ieremio?" Eu am răspuns: "Niște smochine! Smochinele cele bune sunt foarte bune, iar cele rele sunt foarte rele și, de rele ce sunt, nu se pot mânca."

⁴Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁵"Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Cum deosebești tu aceste smochine bune, așa voi deosebi Eu, ca să le dau îndurare, pe prinșii de război ai lui Iuda, pe care i-am trimis din locul acesta în țara Haldeilor;

⁶Îi voi privi cu un ochi binevoitor, și-i voi aduce înapoi în țara aceasta: îi voi așeza și nu-i voi mai nimici, îi voi sădi și nu-i voi mai smulge.

Ier 12.15;29.10 Ier 32.41;29.10 Ier 33.7;29.10 Ier 42.10;

⁷Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor.

Deut 30.6; Ier 32.39; Ezech 11.19; Ezech 36.26-27; Ier 30.22; Ier 31.33; Ier 32.38; Ier 29.13;

⁸"Și ca smochinele cele rele care, de rele ce sunt, nu se pot mânca, zice Domnul, așa voi face să ajungă Zedechia, împăratul lui Iuda, căpeteniile lui, și rămășița Ierusalimului, cei ce au rămas în țara aceasta și cei ce locuiesc în țara Egiptului.

Ier 29.17; Ier Cap 43; Ier Cap 44;

⁹Îi voi face de pomină, o pricină de nenorocire pentru toate împărățiile pământului, de ocară, de batjocură, de răs, și de blestem, în toate locurile unde îi voi izgoni.

Deut 28.25-37; 1Împ 9.7; 2Cro 7.20; Ier 15.4; Ier 29.18; Ier 34.17; Ps 44.13-14; Ier 29.18-22;

¹⁰Voi trimite în ei sabia, foametea și ciuma, până vor pieri din țara pe care le-o dădusem lor și părinților lor."

25

Cei șaptezeci ani de robie. Pedepsirea Babilonului și tuturor neamurilor.

¹Cuvântul, care a fost spus lui Ieremia despre tot poporul lui Iuda, în al patrulea an al Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda - acesta era cel dintâi an al lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului -

Ier 36.1;

²cuvânt, pe care l-a rostit Ieremia înaintea întregului popor al lui Iuda și înaintea tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicând:

³"De la al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, sunt douăzeci și trei de ani de când mi-a vorbit Cuvântul Domnului; v-am vorbit de dimineață, și n-ați ascultat.

Ier 1.2; Ier 7.13; Ier 11.7-10; Ier 13.10-11; Ier 16.12; Ier 17.23; Ier 18.12; Ier 19.15; Ier 22.21;

⁴Domnul v-a trimis pe toți slujitorii Săi proorocii, i-a trimis dis-de-dimineață; și n-ați ascultat, n-ați plecat urechea să ascultați.

Ier 7.13-25; Ier 26.5; Ier 29.19;

⁵Ei au zis: "Întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea și de la răutatea faptelor voastre, și veți rămâne în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri, din veșnicie în veșnicie;

2Împ 17.13; Ier 18.11; Ier 35.15; Iona 3.8;

⁶nu vă duceți după alți dumnezei, ca să le slujiți și să vă închinați înaintea lor, nu Mă mâniați prin lucrarea mâinilor voastre, și nu vă voi face nici un rău!"

⁷Dar nu M-ați ascultat, zice Domnul, ci M-ați mâniat prin lucrarea mâinilor voastre, spre nenorocirea voastră."

Deut 32.21; Ier 7.19; Ier 32.30;

⁸De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor: "Pentru că n-ați ascultat cuvintele Mele,

⁹iată, voi trimite să aducă toate popoarele de la miazănoapte, zice Domnul; și voi trimite la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvârșire și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niște dărâmături veșnice.

Ier 1.15; Ier 27.1; Ier 43.10; Isa 44.28; Isa 45.1; Ier 40.2; Ier 18.16;

¹⁰Voi face să înceteze între ei strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei, uruitul morii și lumina lămpii.

Isa 24.27; Ier 2.24; Ier 15.9; Ezech 16.13; Osea 2.11; Apoc 18.23; Ecl 12.4;

¹¹Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu, și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani.

¹²Dar când se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara Haldeilor, și o voi preface în niște dărâmături veșnice.

2Cron 36.21-22;Ezra 1.1;Ier 29.10;Dan 9.2;Isa 13.19;Isa 14.23;Isa 21.1;Isa 47.1;Ier 50.3-45;Ier 51.25-26;

¹³Voi aduce peste țara aceea toate lucrurile pe care le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a prorocit Ieremia despre toate neamurile.

¹⁴Căci neamuri puternice și împărați mari le vor supune și pe ele, și le voi răsplăti după faptele și lucrarea mâinilor lor."

Ier 50.9;Ier 51.27-28;Ier 50.41;Ier 51.27;Ier 27.7;Ier 50.29;Ier 51.6-21;

¹⁵Căci așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Ia din mâna Mea, acest potir plin cu vinul mâniei Mele și dă-l să bea toate neamurile la care te voi trimite.

Iov 21.20;Ps 75.8;Isa 51.17;Apoc 14.10;

¹⁶Vor bea, și se vor ameți și vor fi ca niște nebuni, la vederea sabiei, pe care o voi trimite în mijlocul lor!

Ier 51.7;Ezec 23.34;Nah 3.11;

¹⁷Eu am luat potirul din mâna Domnului, și l-am dat să-l bea toate neamurile la care mă trimitea Domnul:

¹⁸Ierusalimului și cetăților lui Iuda, împăraților și căpeteniilor sale, ca să le prefacă în dărâmături, într-un pustiu, să-i facă de batjocură și de blestem, cum se vede lucrul acesta astăzi;

Ier 25.9-11;Ier 24.9;

¹⁹lui Faraon, împăratul Egiptului, slujitorilor lui, căpeteniilor lui, și tot poporului lui;

Ier 46.2-25;

²⁰Ia toată Arabia, tuturor împăraților țării Uț, tuturor împăraților țării Filistenilor, Ascalonului, Gazei, Ecronului, și celor ce au mai rămas din Asdod;

Ier 25.24;Iov 1.1;Ier 47.1-7;Isa 20.1;

²¹Edomului, Moabului, și copiilor lui Amon;

Ier 49.7; Ier 48.1; Ier 49.1;

22 tuturor împăraților Tirului, tuturor împăraților Sidonului, și împăraților ostroavelor care sunt dincolo de mare;

Ier 47.4; Ier 49.23;

23 Dedanului, Temei, Buzului, și tuturor celor ce își rad colțurile bărbii,

Ier 49.8;

24 tuturor împăraților Arabiei, și tuturor împăraților Arabilor care locuiesc în pustie;

2Cron 9.11; Ier 25.20; Ier 49.31; Ier 50.37; Ezec 30.5;

25 tuturor împăraților Zimrei, tuturor împăraților Elamului, și tuturor împăraților Mediei;

Ier 49.34;

26 tuturor împăraților de la miazănoapte, de aproape sau de departe, și unora și altora, și tuturor împăraților lumii care sunt pe fața pământului. Iar împăratul Șeșacului va bea după ei.

Ier 50.9; Ier 51.41;

27 "Să le spui: "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Beți, îmbătați-vă, și vărsați, și cădeți fără să vă mai ridicați, la vederea sabiei pe care o voi trimite în mijlocul vostru!"

Hab 2.16; Isa 51.21; Isa 63.6;

28 "Și dacă nu vor vrea să ia din mâna ta potirul ca să bea, spune-le: "Așa vorbește Domnul oștirilor": "Beți!"

29 "Căci iată că în cetatea peste care se cheamă Numele Meu, încep să fac rău: și voi să rămâneți nepedepsiți?" "Nu veți rămâne nepedepsiți, căci voi chema sabia peste toți locuitorii pământului, zice Domnul oștirilor."

Dan 9.18-19; Prov 11.31; Ier 49.12; Ezec 9.6; Obad 16; Luc 23.31; 1Pet 4.17; Ezec 38.21;

30 "Și tu, să le procești toate aceste lucruri, și să le spui: "Domnul va răcni de sus; din Locașul Lui cel sfânt va face să-l răsune glasul; va răcni împotriva locului locuinței Lui; va striga, ca cei ce calcă în teasc, împotriva tuturor locuitorilor pământului.

Isa 42.13; Ioel 3.16; Amos 1.2; Ps 11.4; Ier 17.12; 1Împ 9.3; Ps 132.14; Isa 16.9; Ier 48.33;

³¹Vuietul ajunge până la marginea pământului; căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei fapturi, și dă pe cei răi pradă sabiei, zice Domnul."

Osea 4.1; Mic 6.2; Isa 66.16; Ioel 3.2;

³²"Așa vorbește Domnul oștirilor: "Iată, nenorocirea merge din popor în popor, și o mare furtună se ridică de la marginile pământului.

Ier 23.19; Ier 30.23;

³³Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.

Isa 66.16; Ier 16.4-6; Ps 79.3; Ier 8.2; Apoc 11.9;

³⁴Gemeți, păstori, și strigați! Tăvăliți-vă în cenușă, povățuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi, și veți cădea la pământ ca un vas de preț.

Ier 4.8; Ier 6.26;

³⁵Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povățuitorii turmelor!

³⁶Se aud strigătele păstorilor, și gemetele povățuitorilor turmelor, căci Domnul le pustiește locul de pășune,

³⁷și colibecele liniștite sunt nimicite de mânia aprinsă a Domnului.

³⁸El Și-a părăsit locuința, ca un pui de leu vizuina; așa că țara le este prefăcută în pustie de urgia nimicitorului și de mânia lui aprinsă."

Ps 76.2;

26

Prorocie despre dărâmarea Ierusalimului și Templului.

¹La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit următorul cuvânt din partea Domnului:

²"Așa vorbește Domnul: "Stai în curtea Casei Domnului, și spune aceluia care vin din toate cetățile lui Iuda să se închine în Casa Domnului, toate cuvintele pe care-ți poruncesc să li le spui; nu lăsa nici un cuvânt din ele.

Ier 19.14; Ezech 3.10; Mat 28.20; Fapt 20.27;

³Poate că vor asculta, și se vor întoarce fiecare de la calea lui cea rea; atunci Mă voi căi de răul, pe care mă gândisem să li-l fac din pricina răutății faptelor lor."

Ier 36.3; Ier 18.8; Iona 3.8-9;

⁴"Să le spui: "Așa vorbește Domnul: "Dacă nu Mă ascultați când vă poruncesc să urmați Legea Mea, pe care v-am pus-o înainte;

Lev 26.14; Deut 28.15;

⁵dacă nu ascultați cuvintele robilor Mei prooroci, pe care vi-i trimit, pe care vi i-am trimis dis-de-dimineată, și pe care nu i-ați ascultat,

Ier 7.13-25; Ier 11.7; Ier 25.3-4;

⁶atunci voi face Casei acesteia ca lui Silo, și voi face din cetatea aceasta o pricină de blestem pentru toate neamurile pământului."

1Sam 4.10-11; Ps 78.60; Ier 7.12-14; Isa 65.15; Ier 24.9;

⁷Preoții, proorocii, și tot poporul, au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului.

⁸Și când a isprăvit de spus Ieremia tot ce-i poruncise Domnul să spună întregului popor, preoții, proorocii, și tot poporul, au pus mâna pe el, și au zis: "Trebuie să mori negreșit!"

⁹Pentru ce procești în Numele Domnului, și zici: "Casa aceasta va ajunge ca Silo, și cetatea aceasta va fi pustiită și lipsită de locuitori?" Tot poporul s-a îngrămadit în jurul lui Ieremia în Casa Domnului.

¹⁰Când au auzit căpeteniile lui Iuda aceste lucruri, s-au suit din casa împăratului la Casa Domnului, și au șezut la intrarea porții celei noi a Casei Domnului.

¹¹Atunci preoții și proorocii au vorbit căpeteniilor și întregului popor: "Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci a prorocit împotriva cetății acesteia, cum ați auzit voi înșivă cu urechile voastre!"

Ier 38.4;

¹²Ieremia a zis tuturor căpeteniilor și întregului popor: "Domnul m-a trimis să prorocesc împotriva Casei acesteia și împotriva cetății acesteia toate lucrurile pe care le-ați auzit voi.

13 Acum îndreptați-vă căile și faptele, ascultați glasul Domnului, Dumnezeului vostru, și Domnul Se va căi de răul pe care l-a rostit împotriva voastră!

Ier 7.3; Ier 26.3-19;

14 Cât despre mine, iată-mă în mâinile voastre; faceți-mi ce vi se va părea că este bine și drept!

Ier 38.5;

15 Numai să știți că, dacă mă veți omorî vă veți face vinovați de sânge nevinovat, voi, cetatea aceasta și locuitorii ei; căci Domnul m-a trimis în adevăr la voi să rostesc în auzul vostru toate aceste cuvinte!"

16 Căpeteniile și tot poporul au zis preoților și proorocilor: "Omul acesta nu este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci ne-a vorbit în Numele Domnului, Dumnezeului nostru!"

17 Și unii din bătrânii țării s-au sculat, și au zis întregii adunări a poporului:

Fapt 5.34;

18 "Mica din Moreșet prorocea pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și spunea întregului popor al lui Iuda: "Așa vorbește Domnul oștirilor: "Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, și muntele Casei Domnului o înălțime acoperită cu păduri."

Mic 1.1; Mic 3.12;

19 L-a omorât însă oare Ezechia, împăratul lui Iuda, și tot Iuda? Nu s-a temut Ezechia de Domnul? Nu s-a rugat el Domnului? Și atunci Domnul S-a căit de răul pe care l-a rostit împotriva lor. Și noi să ne împovărăm sufletul cu o nelegiuire așa de mare?"

2Cron 32.26; Ex 32.14; 2Sam 24.16; Fapt 5.39;

20 (A mai fost însă un om care prorocea în Numele Domnului: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriathairim. El a prorocit împotriva cetății aceasteia și împotriva țării aceasteia tocmai aceleași lucruri ca Ieremia.

21 Împăratul Ioiachim, toți vitejii lui, și toate căpeteniile lui, au auzit cuvintele lui, și împăratul a căutat să-l omoare. Dar Urie, care a fost înștiințat de lucrul acesta, s-a temut, a fugit, și s-a dus în Egipt.

22 Împăratul Ioiachim a trimis niște oameni în Egipt și anume: Pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe alții împreună cu el în Egipt.

²³Aceștia au scos din Egipt pe Urie și l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a omorât cu sabia, și i-a aruncat trupul mort în mormintele copiilor poporului.) -

²⁴Totuși mâna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost cu Ieremia, și el n-a lăsat să fie dat pe mâna poporului ca să fie omorât.

2 Împ 22.12-14; Ier 30.14;

27

Sfatul lui Ieremia.

¹La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit către Ieremia din partea Domnului, următorul cuvânt:

Ier 27.3-12; Ier 27.20; Ier 28.1;

²"Așa mi-a vorbit Domnul: "Fă-ți niște legături și niște juguri, și puneți-le la gât.

Ier 28.10-12; Ezec 4.1; Ezec 12.3; Ezec 24.3;

³Trimite-le împăratului Edomului, împăratului Moabului, împăratului copiilor lui Amon, împăratului Tirului și împăratului Sidonului, prin trimișii care au venit la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda.

⁴Și spune-le să spună stăpânilor lor: "Așa vorbește Domnul oștirilor, împăratul lui Israel: "Iată ce să spuneți stăpânilor voștri:

⁵"Eu am făcut pământul, pe oameni, și dobitoacele care sunt pe pământ, cu puterea Mea cea mare și cu brațul Meu întins, și dau pământul cui îmi place.

Ps 115.15; Ps 146.6; Isa 45.12; Ps 115.16; Dan 4.17-32;

⁶Acum dau toate aceste țări în mâinile robului Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi dau chiar și fiarele câmpului ca să-i fie supuse.

Ier 28.14; Ier 25.9; Ier 43.10; Ezec 29.18-20; Ier 28.14; Dan 2.38;

⁷Toate neamurile vor fi supuse lui, fiului său, și fiului fiului său, până va veni și vremea țării lui, și o vor supune neamuri puternice și împărați mari.

2 Cron 36.20; Ier 25.12; Ier 50.27; Dan 5.26; Ier 25.14;

⁸Dar dacă un popor sau o împărăție nu se va supune lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și nu-și va pleca grumazul sub jugul împăratului

Babilonului, voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete și cu ciumă, zice Domnul, până îl voi nimici prin mâna lui.

⁹De aceea, să n-ascultați pe proorocii voștri, pe ghicitorii voștri, pe visătorii voștri, pe cititorii voștri în stele, și pe vrăjitorii voștri, care vă zic: "Nu veți fi supuși împăratului Babilonului!"

¹⁰Căci ei vă prorocesc minciuni, ca să fiți depărtați din țara voastră, ca să vă izgonesc și să pieriți.

Ier 27.14;

¹¹Dar pe poporul care își va pleca grumazul sub jugul împăratului Babilonului, și care-i va fi supus, îl voi lăsa în țara lui, zice Domnul, ca s-o lucreze și să locuiască în ea."

¹²"Am spus întocmai aceleași lucruri lui Zedechia, împăratul lui Iuda: "Plecați-vă grumazul sub jugul împăratului Babilonului, supuneți-vă lui și poporului lui, și veți trăi.

Ier 28.1; Ier 38.17;

¹³Pentru ce să muriți, tu și poporul tău, de sabie, de foamete și de ciumă, cum a hotărât Domnul asupra poporului care nu se va supune împăratului Babilonului?

Ezec 18.31;

¹⁴N-ascultați de cuvintele proorocilor care vă zic: "Nu veți fi supuși împăratului Babilonului!" Căci ei vă prorocesc minciuni;

Ier 14.14; Ier 23.21; Ier 29.8-9;

¹⁵"Nu i-am trimis Eu, zice Domnul, ci prorocesc minciuni în Numele Meu, ca să izgonesc și să pieriți, voi și proorocii care vă prorocesc!"

¹⁶Am vorbit și preoților și întregului popor și le-am spus: "Așa vorbește Domnul: "N-ascultați de cuvintele proorocilor voștri, care vă prorocesc și zic: "Iată că uneltele Casei Domnului vor fi aduse în curând din Babilon!" Căci ei vă prorocesc minciuni.

2Cron 36.7-10; Ier 28.3; Dan 1.2;

¹⁷Nu-i ascultați; supuneți-vă împăratului Babilonului, și veți trăi. Pentru ce să ajungă cetatea aceasta o dărâmatură?

¹⁸Dacă sunt ei prooroci și dacă este cu ei Cuvântul Domnului, să mijlocească la Domnul oștirilor, pentru ca uneltele care au mai rămas în

Casa Domnului, în casa împăratului lui Iuda, și în Ierusalim, să nu se ducă în Babilon.

¹⁹Căci așa vorbește Domnul oștirilor cu privire la stâlpi, la marea de aramă, la temelii și la toate celelalte unelte care au mai rămas în cetatea aceasta,

2Împ 25.13;Ier 52.17-21;

²⁰și care n-au fost ridicate de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, când a luat robi din Ierusalim în Babilon pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe toți mai marii lui Iuda și Ierusalimului;

2Împ 24.14-15;Ier 24.1;

²¹asa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, despre uneltele, care au mai rămas în Casa Domnului, în casa împăratului lui Iuda, și în Ierusalim:

²²"Ele vor fi duse în Babilon, și vor rămâne acolo până în ziua, când le voi căuta Eu - zice Domnul - când le voi ridica iarăși și le voi aduce înapoi în locul acesta."

2Împ 25.13;2Cron 36.18;2Cron 36.21;Ier 29.10;Ier 32.5;Ezra 1.7;Ezra 7.19;

28

Prorocia lui Ieremia împotriva lui Hanania.

¹În același an, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a cincea a anului al patrulea, Hanania, fiul lui Azur, prooroc din Gabaon, mi-a zis în Casa Domnului, în fața preoților și a întregului popor:

Ier 27.1;

²"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Eu sfărâm jugul împăratului Babilonului!

Ier 27.12;

³Peste doi ani, voi aduce înapoi în locul acesta toate uneltele Casei Domnului, pe care le-a ridicat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, din locul acesta, și le-a dus în Babilon.

Ier 27.16;

⁴Și voi aduce înapoi în locul acesta, zice Domnul, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe toți prinșii de război ai lui Iuda, care s-au dus în Babilon; căci voi sfărâma jugul împăratului Babilonului."

⁵Proorocul Ieremia a răspuns proorocului Hanania, în fața preoților și a întregului popor, care stăteau în Casa Domnului.

⁶Ieremia, proorocul, a zis: "Amin! Așa să facă Domnul! Să împlinească Domnul cuvintele, pe care le-ai prorocit tu, și să aducă înapoi din Babilon în locul acesta uneltele Casei Domnului și pe toți prinșii de război!

1Împ 1.36;

⁷Numai ascultă cuvântul pe care-l rostesc eu în auzul tău și în auzul întregului popor:

⁸Proorocii, care au fost înaintea mea și înaintea ta, din vremurile străvechi, au prorocit război, foamete și ciumă împotriva unor țări puternice și unor împărății mari.

⁹Dar, dacă un prooroc procește pacea, numai după împlinirea celor ce procește, se va cunoaște că este cu adevărat trimis de Domnul."

Deut 18.22;

¹⁰Atunci proorocul Hanania a ridicat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia și l-a sfărâmat.

Ier 27.2;

¹¹Și Hanania a zis în fața întregului popor: "Așa vorbește Domnul: "Așa voi sfărâma, peste doi ani de pe grumazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului!" Proorocul Ieremia a plecat.

Ier 27.7;

¹²După ce a sfărâmat proorocul Hanania jugul de pe grumazul proorocului Ieremia, Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:

¹³"Du-te, și spune lui Hanania: "Așa vorbește Domnul: "Ai sfărâmat un jug de lemn, dar cu aceasta ai făcut în locul lui un jug de fier!

¹⁴Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: "Pun un jug de fier pe grumazul tuturor acestor neamuri, ca să fie subjugate de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-i vor sluji, și-i dau chiar și fiarele câmpului!"

Deut 28.48;Ier 27.7;Ier 27.6;

¹⁵Și proorocul Ieremia a zis proorocului Hanania: "Ascultă, Hanania! Domnul nu te-a trimis, ci tu insufli poporului o încredere mincinoasă.

Ier 29.31;Ezec 13.22;

¹⁶De aceea, așa vorbește Domnul: "Iată, te izgonesc de pe pământ, și vei muri chiar în anul acesta; căci cuvintele tale sunt o răzvrătire împotriva Domnului."

Deut 13.5;Ier 29.32;

¹⁷Și proorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a șaptea.

29

Scrisoare către prinșii de război.

¹Iată cuprinsul epistolei, pe care a trimis-o proorocul Ieremia, din Ierusalim, către rămășița bătrânilor din robie, preoților, proorocilor, și întregului popor, pe care-i dusesese în robie Nebucadnețar, din Ierusalim la Babilon,

²după ce împăratul Ieconia, împărăteasa, famenii dregători, căpeteniile lui Iuda și ale Ierusalimului, lemnarii și fierarii au părăsit Ierusalimul.

2Împ 24.12;Ier 22.26;Ier 28.4;

³Le-a trimis-o prin Eleasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, trimiși la Babilon de Zedechia, împăratul lui Iuda, la Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Ea cuprindea următoarele:

⁴"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, către toți prinșii de război, pe care i-am dus din Ierusalim la Babilon:

⁵"Zidiți case, și locuiți-le; sădiți grădini și mâncați din roadele lor!

Ier 29.28;

⁶Luați-vă neveste, și faceți fii și fiice; însurați-vă fiii, și măritați-vă fetele, să facă fii și fiice, ca să vă înmulțiți acolo unde sunteți, și să nu vă împruținați.

⁷Urmăriți binele cetății, în care v-am dus în robie, și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!

Ezra 6.10;1Tim 2.2;

⁸Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: "Nu vă lăsați amăgiți de proorcii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voștri; n-ascultați nici de visătorii voștri, ale căror visuri voi le pricinuiți!

Ier 14.14;Ier 23.21;Ier 27.14-15;Efes 5.6;

⁹Căci ei vă prorocesc minciuni în Numele Meu. Eu nu i-am trimis, zice Domnul."

Ier 29.31;

¹⁰Dar iată ce zice Domnul: "De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi, și voi împlini față de voi făgăduința Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta.

2Cron 36.21-22;Ezra 1.1;Ier 25.12;Ier 27.22;Dan 9.2;

¹¹Căci Eu știu gândurile, pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.

¹²Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta.

Dan 9.3;

¹³Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.

Lev 26.39-etc;Deut 30.1,etc;Ier 24.7;

¹⁴Mă voi lăsa să fiu găsit de voi, zice Domnul, și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile, în care v-am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie."

Deut 4.7;Ps 32.6;Ps 46.1;Isa 55.6;Ier 23.3-8;Ier 30.3;Ier 32.37;

¹⁵"Totuși voi ziceți: "Dumnezeu ne-a ridicat prooroci în Babilon!"

¹⁶"Așa vorbește Domnul asupra împăratului, care stă pe scaunul de domnie al lui David, asupra întregului popor, care locuiește în cetatea aceasta, asupra fraților voștri, care n-au mers cu voi în robie:

¹⁷asa vorbește Domnul oștirilor: "Iată, voi trimite între ei sabie, foamete și ciumă, și-i voi face ca niște smochine grozave care, de rele ce sunt, nu se pot mânca.

Ier 24.10;Ier 24.8;

¹⁸Îi voi urmări cu sabie, cu foamete și cu ciumă, îi voi face o pricină de spaimă pentru toate împărățiile pământului, de blestem, de pustiire, de batjocură și de ocară printre toate neamurile pe unde îi voi izgoni,

Deut 28.25;2Cron 29.8;Ier 15.4;Ier 24.9;Ier 34.17;Ier 26.6;Ier 42.18;

19 pentru că n-au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, ei, cărora în nenumărate rânduri le-am trimis pe robii Mei proorocii; dar n-ați vrut să ascultați, zice Domnul."

Ier 25.4; Ier 32.33;

20"Voi însă, ascultați Cuvântul Domnului, voi toți, prinșii de război, pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon!

21 Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă prorocesc minciuni în Numele Meu: "Iată, îi dau în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și-i va omorî sub ochii voștri.

22 Vor sluji ca prilej de blestem, între toți prinșii de război ai lui Iuda care sunt la Babilon. Și se va zice: "Să-ți faci Domnul ca lui Zedechia și ca lui Ahab, pe care împăratul Babilonului i-a fript în foc!"

Gen 48.20; Isa 65.15; Dan 3.6;

23 Și lucrul acesta se va întâmpla pentru că au făcut o mișelie în Israel, preacurvind cu nevestele aproapelui lor, și pentru că au spus minciuni în Numele Meu, când Eu nu le dădusem nici o poruncă. Știu lucrul acesta, și sunt martor, zice Domnul."

Ier 23.14;

24"Iar lui Șemaia, Nehelamitul, să-i spui:

25"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: "Tu ai trimis în numele tău întregului popor din Ierusalim, lui Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, și tuturor preoților, o scrisoare cu următorul cuprins:

2 Împ 25.18; Ier 21.1;

26"Domnul te-a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca să priveghezi în Casa Domnului peste toți nebunii și peste toți cei ce se dau drept prooroci, că să-i arunci în butuci și în fiare.

Ier 20.1; 2 Împ 9.11; Fapt 26.24; Ier 20.2;

27 Acum, pentru ce nu pedepsești pe Ieremia din Anatot, care proroceste printre voi?

28 Ba încă a trimis chiar să ne spună în Babilon: "Robia va fi lungă; zidiți case, și locuiți-le; sădiți grădini, și mâncați din roadele lor!" -

Ier 29.5;

²⁹(Preotul Țefania citise în adevăr scrisoarea aceasta în fața proorocului Ieremia.) -

³⁰Și Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:

³¹"Trimite să spună tuturor celor din robie: "Așa vorbește Domnul despre Șemaia, Nehelamitul: "Pentru că Șemaia vă procește, fără să-l fi trimis Eu, și vă insuflă o încredere mincinoasă,

Ier 28.15;

³²iată ce zice Domnul: "Voi pedepsi pe Șemaia, Nehelamitul, și sămânța lui: nici unul din ai lui nu va locui în mijlocul poporului acestuia, și nu va vedea binele pe care-l voi face poporului Meu, zice Domnul; căci el a propovăduit răzvrătire împotriva Domnului."

Ier 28.16;

30

Întoarcerea din robie.

¹Iată Cuvântul rostit lui Ieremia din partea Domnului:

²"Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Scrie într-o carte toate cuvintele pe care ți le-am spus.

³Iată, vin zile, zice Domnul, când voi aduce înapoi prinșii de război ai poporului Meu Israel și Iuda, zice Domnul; îi voi aduce înapoi în țara, pe care am dat-o părinților lor, și o vor stăpâni."

Ier 30.18; Ier 32.44; Ezech 39.25; Amos 9.14-15; Ier 16.15;

⁴Iată însă cuvintele pe care le-a rostit Domnul asupra lui Israel și asupra lui Iuda.

⁵"Așa vorbește Domnul: "Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace!

⁶Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat! Pentru ce văd pe toți bărbații cu mâinile pe coapse, ca o femeie la facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele?

Ier 4.31; Ier 6.24;

⁷Vai! căci ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.

Ioel 2.11-31; Amos 5.18; Țef 1.14; Dan 12.1;

⁸În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, voi sfărâma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe legăturile și străinii nu-l vor mai supune.

⁹Ci vor sluji Domnului, Dumnezeului lor, și împăratului lor David, pe care li-l voi scula.

Isa 55.3-4;Ezec 34.23;Ezec 37.24;Osea 3.5;Luc 1.69;Fapt 2.30;Fapt 13.23;

¹⁰De aceea, nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; și nu te speria, Israele! Căci te voi izbăvi din țara cea depărtată, și îți voi izbăvi sămânța din țara în care este roabă; Iacov se va întoarce iarăși, va avea odihnă și liniște; și nu-l va mai tulbura nimeni.

Isa 41.13;Isa 43.5;Isa 44.2;Ier 46.27-28;Ier 3.18;

¹¹Căci Eu sunt cu tine, zice Domnul, ca să te izbăvesc; voi nimici pe toate neamurile printre care te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici; te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit."

Amos 9.8;Ier 4.27;Ps 6.1;Isa 27.8;Ier 10.24;Ier 46.28;

¹²"Așa vorbește Domnul: "Lovitura ta este de nevindecat, și rana ta este usturătoare.

2Cron 36.16;Ier 15.18;

¹³Nici unul nu-ți apără pricina, ca să-ți lege rana; nu-i nici un leac, nici un mijloc de vindecare!

Ier 8.22;

¹⁴Toți cei ce te iubeau te uită, nici unuia nu-i pasă de tine; căci te-am lovit cum lovesc pe un vrăjmaș, te-am pedepsit cu putere, din pricina mulțimii nelegiuirilor tale, și al marelui număr al păcatelor tale.

Plân 1.2;Iov 13.24;Iov 16.9;Iov 19.11;Iov 30.21;Ier 5.6;

¹⁵De ce te plângi de rana ta, de durerea, pe care ți-o pricinuieste boala ta? Pentru mulțimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale, te-am făcut să suferi aceste lucruri!

Ier 15.18;

¹⁶Totuși, toți cei ce te mănâncă vor fi mâncați, și toți vrăjmașii tăi, toți, vor merge în robie; cei ce te jefuiesc vor fi jefuiți, și voi da pradă pe toți cei ce te prădează.

Ex 23.22;Isa 33.1;Isa 41.11;Ier 10.25;

17 Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănile, zice Domnul. Căci ei te numesc: "Cel izgonit", "Sionul acela de care nimănui nu-i pasă."

Ier 33.6;

18 "Așa vorbește Domnul: "Iată, aduc înapoi pe prinșii de război ai corturilor lui Iacov, și Mi-e milă de locașurile lui; cetatea va fi zidită iarăși pe dealurile ei, și casa împărătească va fi locuită iarăși cum era."

Ier 30.3; Ier 33.7-11; Ps 102.13;

19 Din mijlocul lor se vor înălța mulțumiri și strigăte de bucurie; Îi voi înmulți, și nu se vor împuțina; îi voi cinsti, și nu vor fi disprețuiți.

Isa 35.10; Isa 51.11; Ier 31.4-13; Ier 33.10-11; Zah 10.8;

20 Fiii lui vor fi ca altădată, adunarea lui va rămâne înaintea Mea, și voi pedepsi pe toți asupritorii lui.

Isa 1.26;

21 Căpetenia lui va fi din mijlocul lui, și stăpânitorul lui va ieși din mijlocul lui; îl voi apropia, și va veni la Mine; căci cine ar îndrăzni să se apropie din capul lui de Mine? zice Domnul."

Gen 49.10; Num 16.5;

22 "Voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru."

Ier 24.7; Ier 31.1-33; Ier 32.38; Ezech 11.20; Ezech 36.28; Ezech 37.27;

23 "Iată, furtuna Domnului, urgia izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor răi!

Ier 23.19-20; Ier 25.32;

24 Mânia aprinsă a Domnului nu se va potoli, până ce va împlini și va înfăptui gândurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremurilor."

Gen 49.1;

31

1 "În vremea aceea, zice Domnul, Eu voi fi Dumnezeul tuturor semințiilor lui Israel, și ei vor fi poporul meu."

Ier 30.24; Ier 30.22;

²Așa vorbește Domnul: "Poporul celor ce-au scăpat de sabie, a căpătat trecere în pustie: Israel merge spre locul lui de odihnă."

Num 10.33;Deut 1.33;Ps 95.11;Isa 63.14;

³"Domnul mi Se arată de departe: "Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!

Mal 1.2;Rom 11.28-29;Osea 11.4;

⁴Te voi așeza din nou, și vei fi așezată din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iarăși cu timpanele tale, și vei ieși în mijlocul jocurilor voioase.

Ier 33.7;Ex 15.20;Jud 11.34;Ps 149.3;

⁵Vei sădi iarăși vii pe înălțimile Samariei; cei ce le vor sădi, le vor culege și roadele.

Isa 65.21;Amos 9.14;

⁶Căci vine ziua, când străjerii vor striga pe muntele lui Efraim: "Sculați-vă, să ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeul nostru!

Isa 2.3;Mic 4.2;

⁷Căci așa vorbește Domnul: "Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chiuți de veselie în fruntea neamurilor! Înălțați-vă glasurile, cântați laude, și ziceți: "Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!"

Isa 12.5-6;

⁸"Iată, îi aduc înapoi din țara de la miazănoapte, îi adun de la marginile pământului: între ei este și orbul și șchiopul, femeia însărcinată și cea în durerile nașterii; o mare mulțime se întoarce înapoi aici!

Ier 3.12-18;Ier 23.8;Ezec 20.34-41;Ezec 34.13;

⁹Plângând vin, și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la râuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Căci Eu sunt Tatăl lui Israel, și Efraim este întâiul Meu născut.

Ps 126.5-6;Ier 50.4;Isa 35.8;Isa 43.19;Isa 49.10-11;Ex 4.22;

¹⁰"Ascultați Cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: "Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.

Isa 40.11;Ezec 34.12-14;

11 Căci Domnul răscumpără pe Iacov, și-l izbăvește din mâna unuia mai tare decât el.

Isa 44.23; Isa 48.20; Isa 49.24-25;

12 Ei vor veni, și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului; vor alerga la bunătățile Domnului, la grâu, la must, la untdelemnul, la oi și boi, sufletul le va fi ca o grădină bine udată, și nu vor mai tânji.

Ezec 17.23; Ezec 20.40; Osea 3.5; Isa 58.11; Isa 35.10; Isa 65.19; Apoc 21.4;

13 Atunci fetele se vor înveseli la joc, tinerii și bătrânii se vor bucura și ei; le voi preface jalea în veselie, și-i voi mângâia, le voi da bucurie, după necazurile lor.

14 Voi sătura de grăsime sufletul preoților, și poporul Meu se va sătura de bunătățile Mele, zice Domnul."

15 "Așa vorbește Domnul: Un țipăt se aude la Rama, plângeri și lacrimi amare: Rahela își plânge copiii; și nu vrea să se mângâie pentru copiii ei, căci nu mai sunt!"

Mat 2.17-18; Ios 18.25; Gen 42.13;

16 "Așa vorbește Domnul: "Oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi; căci truda îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarăși din țara vrăjmașului.

Ier 31.4-5; Ezra 1.5; Osea 1.11;

17 Este nădejde pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!"

18 Aud pe Efraim bocindu-se: "M-am pedepsit, și am fost pedepsit, ca un junc nedepins la jug; întoarce-mă Tu, și mă voi întoarce, căci Tu ești Domnul, Dumnezeul meu!

Plân 5.21;

19 După ce m-am întors, m-am căit; și după ce mi-am recunoscut greșelile, mă bat pe pulpă; sunt rușinat și roșu de rușine, căci port ocară tinereții mele." -

Deut 30.2;

20 "Îmi este Efraim un fiu scump, un copil iubit de Mine?" "Căci când vorbesc de el, Îmi aduc aminte cu gingășie de el, de aceea Îmi arde inima în Mine pentru el, și voi avea milă negreșit de el, zice Domnul. -

Deut 32.36;Isa 63.15;Osea 11.8;Isa 57.18;Osea 14.4;

21"Ridică semne pe drum, pune stâlpi, ia seama la calea, la drumul pe care l-ai urmat... Întoarce-te, fecioara lui Israel, întoarce-te în cetățile acestea care sunt ale tale!

Ier 50.5;

22Până când vei fi pribeagă, fiică rătăcită? Căci Domnul face un lucru nou pe pământ: femeia va peți pe bărbat.

Ier 2.18-26;Ier 3.6-22;

Israel și Iuda vor propăși împreună.

23"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată ce se va zice iarăși în țara lui Iuda și în cetățile sale, când voi aduce înapoi pe prinșii lor de război: "Domnul să te binecuvânteze, locaș al neprihănirii, munte sfânt!"

24Iuda va locui acolo fără teamă în toate cetățile lui, plugarii și cei ce umblă cu turmele la pășune.

Ier 33.12-13;

25Căci voi răcori sufletul însetat, și voi sătura orice suflet lihnit de foame." -

26La aceste lucruri m-am trezit, și am privit; și somnul îmi fusese dulce. -

27"Iată, vin zile, zice Domnul, când voi însămânța casa lui Israel și casa lui Iuda cu o sămânță de oameni și o sămânță de dobitoace.

Ezec 36.9-11;Osea 2.23;Zah 10.9;

28Și cum am vegheat asupra lor ca să-i smulg, să-i tai, să-i dărâm, să-i nimicesc și să le fac rău, tot așa voi veghea asupra lor că să-i zidesc și să-i sădesc, zice Domnul."

Ier 44.27;Ier 1.10;Ier 18.7;Ier 24.6;

29"În zilele acelea, nu se va mai zice: "Părinții au mâncat aguridă, și copiilor li s-au sterpezit dinții",

Ezec 18.2-3;

30ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om, care va mânca aguridă, i se vor sterpezi dinții!

Gal 6.5-7;

Legământul cel nou.

31"Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.

Ier 32.40; Ier 33.14; Ezech 37.26; Evr 8.8-12; Evr 10.16-17;

32"Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul."

Deut 1.31;

33"Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu.

Ier 32.40; Ps 40.8; Ezech 11.19-20; Ezech 36.26-27; 2Cor 3.3; Ier 24.7; Ier 30.22; Ier 32.38;

34"Nici unul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: "Cunoaște pe Domnul!" Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.

Isa 54.13; Ioan 6.45; 1Cor 2.10; 1Ioan 2.20; Ier 33.8; Ier 50.20; Mic 7.18; Fapt 10.43; Fapt 13.39; Rom 11.27;

Primirea lui Israel tot atât de sigură ca legile firii.

35"Așa vorbește Domnul, care a făcut soarele să lumineze ziua, care a rânduit luna și stelele să lumineze noaptea, care întărește marea și face valurile ei să urle, El, al cărui Nume este Domnul oștirilor:

Gen 1.16; Ps 72.5-17; Ps 89.2-37; Ps 119.91; Isa 51.15; Ier 10.16;

36"Dacă vor înceta aceste legi dinaintea Mea, zice Domnul, și neamul lui Israel va înceta pe vecie să mai fie un neam înaintea Mea!"

Ps 148.6; Isa 54.9-10; Ier 33.20;

37"Așa vorbește Domnul: "Dacă cerurile sus pot fi măsurate, și dacă temeliiile pământului jos pot fi cercetate, atunci voi lepăda și Eu pe tot neamul lui Israel, pentru tot ce a făcut, zice Domnul."

Ier 33.22;

38"Iată, vin zile, zice Domnul, când cetatea va fi zidită iarăși în cinstea Domnului, de la turnul lui Hananeel până la poarta unghiului.

Neem 3.1;Zah 14.10;

³⁹Frânghia de măsurat va trece încă pe dinaintea ei, până la dealul Gareb, și de acolo va face un ocol înspre Goat.

Ezec 40.8;Zah 2.1;

⁴⁰Toată valea unde se aruncă trupurile moarte și cenușa, și toate ogoarele până la pârauul Chedron, până la unghiul porții cailor la răsărit, vor fi închinat Domnului și nu vor mai fi niciodată nici surpate nici nimicite."

2Cron 23.15;Neem 3.28;Ioel 3.17;

32

Începutul istoriei celor doi ani dinaintea dărmării Ierusalimului.

¹Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, în al zecilea an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda. - Acesta era anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar.

2Împ 25.1-2;Ier 39.1;

²Oastea împăratului Babilonului împresura pe atunci Ierusalimul, și proorocul Ieremia era închis în curtea temniței, care ținea de casa împăratului lui Iuda.

Neem 3.25;Ier 33.1;Ier 37.21;Ier 38.6;Ier 39.14;

³Zedechia, împăratul lui Iuda, pusese să-l închidă, și-i zisese: "Pentru ce proorocști, și zici: "Așa vorbește Domnul: "Iată, dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului, și o va lua;

Ier 34.2;

⁴Zedechia, împăratul lui Iuda, nu va scăpa de Haldei, ci va fi dat în mâinile împăratului Babilonului, îi va vorbi gură către gură, și se vor vedea față în față.

Ier 34.3;Ier 38.18-23;Ier 39.5;Ier 52.9;

⁵Împăratul Babilonului va duce pe Zedechia la Babilon, unde va rămâne până când Îmi voi aduce Eu aminte de el, zice Domnul. Chiar dacă vă bateți împotriva Haldeilor, nu veți avea izbândă."

Ier 27.22;Ier 21.4;Ier 33.5;

⁶Ieremia a zis: "Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

7" Iată că Hanameel, fiul unchiului tău Şalum, va veni la tine să-ţi spună: "Cumpără ogorul meu care este la Anatot, căci tu ai drept de răscumpărare ca să-l cumperi."

Lev 25.24-25; Lev 25.32; Rut 4.4;

8Şi Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine, după Cuvântul Domnului, în curtea temniţei, şi mi-a zis: "Cumpără ogorul meu, care este la Anatot, în ţara lui Beniamin, căci tu ai drept de moştenire şi de răscumpărare, cumpără-!" Am cunoscut că era cuvântul Domnului.

9Şi am cumpărat de la Hanameel, fiul unchiului meu, ogorul de la Anatot, şi i-am cântărit argintul, şaptesprezece sicli de argint.

Gen 23.16; Zah 11.12;

10Am scris un zăpis, pe care l-am pecetluit, am pus martori, şi am cântărit argintul într-o cumpănă.

11Am luat apoi zăpisul de cumpărare, pe cel care era pecetluit după lege şi obiceiuri, şi pe cel ce era deschis;

12şi am dat zăpisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, în faţa lui Hanameel, fiul unchiului meu, în faţa martorilor, care iscăliseră zăpisul de cumpărare, şi în faţa tuturor ludeilor care se aflau în curtea temniţei.

Ier 36.4; Isa 8.2;

13Şi am dat lui Baruc înaintea lor următoarea poruncă:

14" Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: "Ia zăpisele acestea de cumpărare, cel pecetluit şi cel deschis, şi pune-le într-un vas de pământ, ca să se păstreze multă vreme!

15Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iarăşi se vor mai cumpăra case, ogoare şi vii, în ţara aceasta."

Ier 32.37; Ier 32.43;

16După ce am dat zăpisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, am făcut Domnului această rugăciune:

17" Ah! Doamne Dumnezeule, iată, Tu ai făcut cerurile şi pământul cu puterea Ta cea mare şi cu braţul Tău întins: nimic nu este de mirat din partea Ta!

2Împ 19.15; Gen 18.14; Ier 32.27; Luc 1.37;

18 Tu dai îndurare până la al miilea neam de oameni, și pedepsești nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor după ei. Tu ești Dumnezeuul cel mare, cel puternic, al cărui Nume este Domnul oștirilor!

Ex 20.6; Ex 34.7; Deut 5.9-10; Isa 9.6; Ier 10.16;

19 Tu ești mare la sfat și puternic la faptă, Tu ai ochii deschiși asupra tuturor căilor copiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui.

Isa 28.29; Iov 34.21; Ps 33.13; Prov 5.21; Ier 16.17; Ier 17.10;

20 Tu ai făcut minuni și semne mari în țara Egiptului și până în ziua de azi, și în Israel și printre oameni, și Ți-ai făcut un Nume așa cum este astăzi.

Ex 9.16; 1Cron 17.21; Isa 63.12; Dan 9.15;

21 Ai scos din țara Egiptului pe poporul tău Israel, cu minuni și semne mari, cu mână tare și cu braț întins, și cu o mare groază.

Ex 6.6; 2Sam 7.23; 1Cron 17.21; Ps 136.11-12;

22 Tu le-ai dat țara aceasta, pe care jurasei părinților lor că le-o vei da, țară în care curge lapte și miere.

Ex 3.8-17; Ier 11.5;

23 Ei au venit, și au luat-o în stăpânire. Dar n-au ascultat de glasul Tău, n-au păzit Legea Ta, și n-au făcut tot ce le poruncisei să facă. Și atunci ai trimis peste ei toate aceste nenorociri!

Neem 9.26; Ier 11.8; Dan 9.10-14;

24 Iată, șanțurile de apărare se înalță împotriva cetății și o amenință; cetatea va fi dată în mâinile Haldeilor care luptă împotriva ei, biruită de sabie, de foamete și de ciumă. Ce ai spus Tu s-a întâmplat: Tu însuși vezi!

Ier 32.25-36; Ier 14.12;

25 Și totuși, Doamne, Dumnezeule, Tu mi-ai zis: "Cumpără-ți un ogor cu argint, și pune și martori!"... când totuși cetatea este dată în mâinile Haldeilor!"

Ier 32.24;

26 Cuvântul Domnului a vorbit atunci lui Ieremia, astfel:

27 "Iată, Eu sunt Domnul, Dumnezeuul oricărei făpturi. Este ceva de mirat din partea Mea?"

Num 16.22;Ier 32.17;

28 De aceea, așa vorbește Domnul: "Iată, dau cetatea aceasta în mâinile Haldeilor, și în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și o va lua.

Ier 32.3;

29 Haldeii, care luptă împotriva cetății acesteia vor intra, îi vor pune foc, și o vor arde, împreună cu casele pe acoperișul cărora au adus tămâie lui Baal și au turnat jertfe de băutură altor dumnezei, ca să Mă mânie.

Ier 12.10;Ier 37.8-10;Ier 52.13;Ier 19.13;

30 "Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda n-au făcut din tinerețea lor, decât ce este rău înaintea Mea; copiii lui Israel numai M-au mâniat într-una cu lucrarea mâinilor lor, zice Domnul."

Ier 2.7;Ier 3.25;Ier 7.22-26;Ier 22.21;Ezec 20.28;

31 "Căci cetatea aceasta Îmi ațâță mânia și urgia, din ziua când s-a zidit și până azi; de aceea, vreau s-o iau dinaintea Feței Mele,

2Împ 23.27;2Împ 24.3;

32 din pricina tot răului pe care l-au făcut copiii lui Israel și copiii lui Iuda ca să Mă mânie, ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoții lor și proorocii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

Isa 1.4-6;Dan 9.8;

33 Mi-au întors spatele, nu s-au uitat la Mine; i-am învățat, i-am învățat într-una, dar n-au ascultat și nu s-au învățat.

Ier 2.27;Ier 7.24;Ier 7.13;

34 Ci și-au pus urâciunile idolești în Casa peste care este chemat Numele Meu, și au spurcat-o.

Ier 7.30-31;Ier 23.11;Ezec 8.5-6;

35 Au zidit înălțimi lui Baal în valea Ben-Hinom, ca să treacă prin foc lui Moloc pe fiii și fiicele lor: lucru pe care nu li-l poruncisem; și nici nu-Mi trecuse prin gând, că au să facă asemenea grozăvii ca să ducă pe Iuda în păcat."

Ier 7.31;Ier 19.5;Lev 18.21;1Împ 11.33;Ier 7.31;

36 "Și acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cetatea aceasta, despre care ziceți: "Va fi dată în mâinile împăratului Babilonului, biruită prin sabie, prin foamete și prin ciumă":

Ier 32.24;

37 Iată, îi voi strânge din toate țările unde i-am izgonit, în mânia Mea, în urgia Mea, și în marea Mea supărare; îi voi aduce înapoi în locul acesta, și-i voi face să locuiască în liniște acolo.

Deut 30.3; Ier 23.3; Ier 29.14; Ier 31.10; Ezec 37.21; Ier 23.6; Ier 33.16;

38 Ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor.

Ier 24.7; Ier 30.22; Ier 31.33;

39 Le voi da o inimă și o cale, ca să se teamă de Mine totdeauna, spre fericire lor și a copiilor lor după ei.

Ier 24.7; Ezec 11.19-20;

40 Voi încheia cu ei un legământ veșnic, că nu Mă voi mai întoarce de la ei, ci le voi face bine, și le voi pune în inimă frica de Mine, ca să nu se depărteze de Mine.

Isa 55.3; Ier 31.31; Ier 31.33;

41 Mă voi bucura să le fac bine, îi voi sădi cu adevărat în țara aceasta, din toată inima și din tot sufletul Meu."

Deut 30.9; Tef 3.17; Ier 24.6; Ier 31.28; Amos 9.15;

42 Căci așa vorbește Domnul: "După cum am adus peste poporul acesta toate aceste mari nenorociri, tot așa voi aduce peste ei tot binele, pe care li-l făgăduiesc.

Ier 31.28;

43 Se vor cumpăra iarăși ogoare în țara aceasta, despre care ziceți că este o pustie fără oameni și fără dobitoace, și că este dată în mâinile Haldeilor.

Ier 32.15; Ier 33.10;

44 Se vor cumpăra iarăși ogoare pe argint, se vor scrie zapise, se vor pecetlui, se vor pune martori, în țara lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimului, în cetățile lui Iuda, în cetățile de la munte, în cetățile de la câmpie și în cetățile de la miază-zi, căci voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, zice Domnul."

Ier 17.26; Ier 33.7-26;

33

¹Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia a doua oară, pe când era încă închis în curtea temniței:

Ier 32.2-3;

²"Așa vorbește Domnul, care face aceste lucruri, Domnul, care le urzește și le înfăptuiește, El, al cărui Nume este Domnul:

Isa 37.26; Ex 15.3; Amos 5.8; Amos 9.6;

³"Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoști.

Ps 91.15; Ier 29.12;

⁴Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre casele cetății acesteia, și despre casele împăraților lui Iuda, care vor fi surpate ca să facă loc pentru șanțurile de întărire și pentru săbii,

Ier 32.24;

⁵când vor înainta să lupte împotriva Haldeilor, și când se vor umplea cu trupurile moarte ale oamenilor, pe care-i voi lovi în mânia Mea și în urgia Mea, și din pricina răutății cărora Îmi voi ascunde Fața de această cetate:

Ier 32.5;

⁶Iată, îi voi da vindecare și sănătate, îi voi vindeca, și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie.

Ier 30.17;

⁷Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Israel, și-i voi așeza iarăși ca odinioară.

Ier 30.3; Ier 32.44; Ier 33.11; Isa 1.26; Ier 24.6; Ier 30.20; Ier 31.4-28; Ier 42.10;

⁸Îi voi curăți de toate nelegiuirile, pe care le-au săvârșit împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin care M-au supărat, și prin care s-au răzvrătit împotriva Mea.

Ezec 36.25; Zah 13.1; Evr 9.13-14; Ier 31.34; Mic 7.18;

⁹Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricină de laudă și de slavă, printre toate neamurile pământului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face, vor

rămâne mirate și uimite de toată fericirea, și de toată propășirea pe care le-o voi da."

Isa 62.7;Ier 13.11;Isa 60.5;

¹⁰Așa vorbește Domnul: "Se vor mai auzi iarăși în locul acesta despre care ziceți că este pustiu, că nu mai are oameni nici dobitoace, se vor mai auzi iarăși în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, pustiite, lipsite de oameni, de locuitori, de dobitoace,

Ier 32.43;

¹¹strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei, glasul celor ce zic: "Lăudați pe Domnul oștirilor, căci Domnul este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!" Glasul celor ce aduc jertfe de mulțumire în Casa Domnului. Căci voi aduce înapoi pe prinșii de război ai țării, și îi voi așeza iarăși ca odinioară, zice Domnul."

Ier 7.34;Ier 16.9;Ier 25.10;Apoc 18.23;1Cron 16.8-34;2Cron 5.13;2Cron 7.3;Ezra 3.11;Ps 136.1;Isa 12.4;Lev 7.12;Ps 107.22;Ps 116.17;Ier 33.7;

¹²"Așa vorbește Domnul oștirilor: "În locul acesta pustiu, fără oameni și fără dobitoace, și în toate cetățile lui, vor mai fi iarăși locuințe de păstori, care-și vor odihni turmele. În cetățile de la munte,

Isa 65.10;Ier 31.24;Ier 50.19;Ier 17.26;Ier 32.44;

¹³în cetățile din câmpie, în cetățile de la miază zi, în țara lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimului, și în cetățile lui Iuda, vor mai trece iarăși oile pe sub mâna celui ce le numără, zice Domnul."

Lev 27.32;

¹⁴"Iată, vin zile, zice Domnul", când voi împlini cuvântul cel bun, pe care l-am spus despre casa lui Israel și despre casa lui Iuda.

Ier 23.5;Ier 31.27-31;Ier 29.10;

¹⁵În zilele acelea și în vremurile acelea voi face să răsară lui David o Odraslă neprihănită, care va înfăptui dreptatea și judecata în țară.

Isa 4.2;Isa 11.1;Ier 23.5;

¹⁶În zilele acelea, Iuda va fi mântuit, și Ierusalimul va locui în liniște. Și iată cum Îl vor numi: "Domnul, Neprihănirea (Sau: Starea noastră după voia lui Dumnezeu.) noastră."

Ier 23.6;

17 Căci așa vorbește Domnul: "David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș, care să stea pe scaunul de domnie al casei lui Israel.

2Sam 7.16; 1Împ 2.4; Ps 80.29-36; Luc 1.32-33;

18 Nici preoții și Leviții, nu vor fi lipsiți niciodată înaintea Mea de urmași care să aducă arderi de tot, să ardă tămâie împreună cu darurile de mâncare, și să aducă jertfe în toate zilele!"

Rom 12.1; Rom 15.16; 1Pet 2.5-9; Apoc 1.6;

19 Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:

20 "Așa vorbește Domnul: "Dacă puteți să rupeți legământul Meu cu ziua, și legământul Meu cu noaptea, așa încât ziua și noaptea să nu mai fie la vremea lor,

Ps 89.37; Isa 54.9; Ier 31.36; Ier 33.25;

21 atunci se va putea rupe și legământul Meu cu robul Meu David, așa încât să nu mai aibă fii, care să domnească pe scaunul lui de domnie, și legământul Meu cu Leviții, preoții, care îmi fac slujba.

Ps 89.34;

22 Ca oștirea cerurilor, care nu se poate număra, și ca nisipul mării, care nu se poate măsura, așa voi înmulți sămânța robului Meu David, și pe Leviții, care-Mi slujesc."

Gen 13.16; Gen 15.5; Gen 22.17; Ier 31.37;

23 Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:

24 "N-ai băgat de seamă ce zic oamenii aceștia: "A lepădat Domnul cele două familii, pe care le alesese?" Atât de mult disprețuiesc ei pe poporul Meu că nu-l mai privesc ca un popor.

Ier 33.21-22;

25 Așa vorbește Domnul: "Dacă n-am făcut legământul Meu cu ziua și cu noaptea, dacă n-am așezat legile cerurilor și ale pământului,

Ier 33.20; Gen 8.22; Ps 74.16-17; Ps 104.19; Ier 31.35-36;

26 atunci voi lepăda și sămânța lui Iacov și a robului Meu David, și nu voi mai lua din sămânța lui pe cei ce vor stăpâni peste urmașii lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, și voi avea milă de ei!"

34

Proorocie asupra soartei lui Ezechia.

¹ **Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea sa, și toate împărățiile pământului de sub stăpânirea lui, și toate popoarele, făceau război împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților care țineau de el:**

2Împ 25.1; Ier 39.1; Ier 52.4; Ier 1.15;

² **Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Du-te de spune lui Zedechia, împăratul lui Iuda, și zi-i: "Așa vorbește Domnul: "Iată, dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului, și o va arde cu foc.**

Ier 21.10; Ier 32.3-28; Ier 32.29; Ier 34.22;

³ **Și tu nu vei scăpa din mâinile lui, ci vei fi luat și dat în mâna lui, vei da ochi cu împăratul Babilonului, el îți va vorbi gură către gură, și vei merge la Babilon.**

Ier 32.4;

⁴ **Numai, ascultă Cuvântul Domnului, Zedechia, împăratul lui Iuda! Așa vorbește Domnul despre tine: "Nu vei muri ucis de sabie,**

⁵ **ci vei muri în pace: și cum au ars miresme pentru părinții tăi, vechii împărați, care au fost înaintea ta, tot așa vor arde și pentru tine, și te vor jeli, zicând: "Vai, doamne!" Căci Eu am rostit cuvântul acesta, zice Domnul."**

2Cron 16.14; 2Cron 21.19; Dan 2.46; Ier 22.18;

⁶ **Proorocul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, la Ierusalim,**

⁷ **pe când oastea împăratului Babilonului lupta împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor celorlalte cetăți ale lui Iuda, împotriva Lachisului și Azechei, căci acestea erau cetățile, care mai rămăseseră din toate cetățile întărite ale lui Iuda.**

2Împ 18.13; 2Împ 19.8; 2Cron 11.5-9;

Amenințări.

⁸ Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce împăratului Zedechia făcuse o învoială cu tot poporul Ierusalimului, ca să vestească slobozenia robilor,

Ex 21.2; Lev 25.10; Ier 34.14;

⁹ pentru ca fiecare să lase slobozi pe robul și roaba sa, pe Evreu și pe Evreică, și nimeni să nu mai țină în robie pe fratele său Iudeu.

Neem 5.11; Lev 25.39-46;

¹⁰ Toate căpeteniile și tot poporul, care făcuseră învoiala, s-au legat să lase slobozi fiecare pe robul și roaba lui, și să nu-i mai țină în robie. Ei au ascultat, și le-au dat drumul.

¹¹ Dar mai pe urmă s-au răzgândit, au luat înapoi pe robii și roabele, pe care-i sloboziseră, și i-au silit să le fie iarăși robi și roabe.

Ier 34.21; Ier 37.5;

¹² Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel:

¹³ "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Eu am făcut un legământ cu părinții voștri, în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robiei și le-am zis:

¹⁴ "După șapte ani, fiecare din voi să lase slobod pe fratele său evreu care i se vinde lui; șase ani să-ți slujească, și apoi să-l lași slobod de la tine. Dar părinții voștri nu M-au ascultat și n-au luat aminte la Mine.

Ex 21.2; Ex 23.10; Deut 15.12;

¹⁵ Voi v-ați întors astăzi în voi înșivă, ați făcut ce este bine înaintea Mea, vestind fiecare slobozenia pentru aproapele său, și ați făcut o învoială înaintea Mea, în Casa peste care este chemat Numele Meu.

2 Împ 23.3; Neem 10.29; Ier 7.10;

¹⁶ Dar pe urmă v-ați luat vorba îndărăt, și Mi-ați pângărit Numele, luând iarăși înapoi fiecare pe robii și roabele, pe care-i sloboziserăți, și-i lăsaserăți în voia lor, și i-ați silit să vă fie iarăși robi și roabe."

Ex 20.7; Lev 19.12;

¹⁷ "De aceea așa vorbește Domnul: "Nu M-ați ascultat ca să vestiți slobozenia fiecare pentru fratele său, fiecare pentru aproapele său. Iată, Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia sabiei, ciumei și foametei, și vă voi face de pomină printre toate împărățiile pământului.

Mat 7.2;Gal 6.7;Iac 2.13;Ier 32.24-36;Deut 28.25-64;Ier 29.18;

¹⁸Și pe oamenii, care au călcat legământul Meu, care n-au păzit îndatoririle învoielii pe care o făcuseră înaintea Mea, tăind un vițel în două și trecând printre cele două jumătăți ale lui,

Gen 15.10-17;

¹⁹și anume pe căpeteniile lui Iuda și pe căpeteniile Ierusalimului, pe famenii dregători, pe preoți, și pe tot poporul țării, care au trecut printre bucățile vițelului,

²⁰ii voi da în mâinile vrăjmașilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viața, și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor câmpului.

Ier 7.33;Ier 16.4;Ier 19.7;

²¹Dar pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe căpeteniile lui, îi voi da în mâinile vrăjmașilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viața, în mâinile oștirii împăratului Babilonului, care a plecat de la voi!

Ier 37.5-11;

²²Iată, voi da poruncă, zice Domnul, și-i voi aduce înapoi împotriva cetății acesteia; o vor bate, o vor lua, și o vor arde cu foc. Și voi preface cetățile lui Iuda într-un pustiu fără locuitori."

Ier 37.8-10;Ier 38.3;Ier 39.1-8;Ier 52.7-13;Ier 9.11;Ier 44.2-6;

35

Racabiții.

¹Cuvântul rostit către Ieremia din partea Domnului, pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel:

²"Du-te la casa Racabiților, vorbește cu ei, și adu-i în Casa Domnului, în una din chilii și dă-le să bea vin!"

2Împ 10.15;1Cron 2.55;1Împ 6.5;

³Am luat pe Iazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habazinia, pe frații săi, pe toți fiii săi, și toată casa Racabiților,

⁴și i-am dus la Casa Domnului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, lângă chilia căpeteniilor, deasupra chiliei lui Maaseia, fiul lui Șalum, ușierul.

2Împ 12.9;2Împ 25.18;1Cron 9.18-19;

⁵Am pus înaintea fiilor casei Recabiților niște vase pline cu vin, și pahare, și le-am zis: "Beți vin!"

⁶Dar ei au răspuns: "Noi nu bem vin! Căci Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, ne-a dat următoarea poruncă: "Să nu beți niciodată vin, nici voi, nici fiii voștri;

2Împ 10.15;

⁷și nici să nu zidiți case, să nu semănați nici o sămânță, să nu sădiți vii, nici să nu stăpâniți vii, ci toată viața voastră să locuiți în corturi, ca să trăiți multă vreme în țara, în care sunteți străini."

Ex 20.12;Efes 6.2-3;

⁸Astfel, noi ascultăm tot ce ne-a poruncit Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru; nu bem vin toată viața noastră, nici noi, nici nevestele noastre, nici fiii, nici fiicele noastre;

⁹nu zidim nici case ca locuințe pentru noi, și nu stăpânim nici vii, nici ogoare, nici pământuri însămânțate:

¹⁰ci locuim în corturi, și urmăm și împlinim tot ce ne-a poruncit tatăl nostru Ionadab.

¹¹Când s-a suit însă Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împotriva țării acesteia, am zis: "Haidem, să fugim la Ierusalim, de oastea Haldeilor și de oastea Siriei." Așa se face că acum locuim la Ierusalim."

¹²Atunci Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:

¹³"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: "Du-te și spune oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: "Nu voiți să luați învățătură ca să ascultați de cuvintele Mele? zice Domnul.

Ier 32.33;

¹⁴"Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, care a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt păzite; căci ei nu beau vin până în ziua de azi, și ascultă astfel de porunca tatălui lor. Iar Eu v-am vorbit, și de vreme și târziu, și nu M-ați ascultat!

2Cron 36.15;Ier 7.13;Ier 25.3;

¹⁵V-am trimis pe toți slujitorii Mei proorocii, i-am trimis într-una la voi, să vă spună: "Întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptați-vă

faptele, nu mergeți după alți dumnezei, ca să le slujiți, și veți rămâne în țara, pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri! Dar voi n-ați luat aminte și nu M-ați ascultat.

Ier 7.25; Ier 25.4; Ier 18.11; Ier 25.5-6;

¹⁶Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, păzesc porunca pe care le-a dat-o tatăl lor, însă poporul acesta nu M-ascultă!"

¹⁷"De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi aduce peste Iuda și peste toți locuitorii Ierusalimului toate nenorocirile, pe care, le-am vestit cu privire la ei, pentru că le-am vorbit și nu M-au ascultat, pentru că i-am chemat și n-au răspuns!" -

Prov 1.24; Isa 65.12; Isa 66.4; Ier 7.13;

¹⁸Și Ieremia a zis casei Recabiților: "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ați ascultat de poruncile tatălui vostru Ionadab, pentru că ați păzit toate orânduiriile lui și ați făcut tot ce v-a poruncit el;

¹⁹pentru aceasta, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodată de urmași care să stea înaintea Mea!"

Ier 15.19;

36

Cartea lui Ieremia arsă.

¹În al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, următorul cuvânt a fost rostit către Ieremia din partea Domnului:

²"Ia un sul de carte, și scrie în ea toate cuvintele, pe care ți le-am spus cu privire la Israel și cu privire la Iuda, și cu privire la toate neamurile, din ziua când ți-am vorbit, pe vremea lui Iosia, până în ziua de azi!

Isa 8.1; Ezech 2.9; Zah 5.1; Ier 30.2; Ier 25.15; Ier 25.3;

³Poate că dacă va auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să i-l fac, se vor întoarce fiecare de la calea lor cea rea, și le voi ierta astfel nelegiuirea și păcatul."

Ier 36.7; Ier 26.3; Ier 18.8; Iona 3.8;

⁴Ieremia a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris într-o carte după cum spunea Ieremia, toate cuvintele pe care le spusese lui Ieremia Domnul.

Ier 32.12;Ier 45.1;

⁵Apoi Ieremia a dat următoarea poruncă lui Baruc: "Eu sunt închis, și nu pot să merg la Casa Domnului.

⁶De aceea, du-te tu însuși, și citește din carte ce ai scris în ea după spusele mele, și anume, cuvintele Domnului, citește-le în auzul poporului, în Casa Domnului, în ziua postului: să le citești și în auzul tuturor aceloră din Iuda, care vor veni din cetățile lor.

Lev 16.29;Lev 23.27-32;Fapt 27.9;

⁷Poate că se vor smeri cu rugăciuni înaintea Domnului, și se vor întoarce fiecare de la calea sa cea rea. Căci mare este mânia și urgia, cu care a amenințat Domnul pe poporul acesta!"

Ier 36.3;

⁸Baruc, fiul lui Neria, a făcut tot ce-i poruncise proorocul Ieremia, și a citit din carte cuvintele Domnului, în Casa Domnului.

⁹În al cincilea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în luna a noua, au chemat la un post înaintea Domnului pe tot poporul Ierusalimului și pe tot poporul venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim.

¹⁰Atunci Baruc a citit din carte cuvintele lui Ieremia, în auzul întregului popor, în Casa Domnului, în chilia lui Ghemaria, fiul lui Șafan, logofătul, în curtea de sus, la intrarea porții celei noi a Casei Domnului.

Ier 26.10;

¹¹Însă Mica, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, auzind toate cuvintele Domnului cuprinse în carte,

¹²s-a pogorât la casa împăratului, în odaia de scris a logofătului, unde stăteau toate căpeteniile, logofătul Elișama, Delaia, fiul lui Șemaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui Șafan, Zedechia, fiul lui Hanania, și toate celelalte căpetenii.

¹³Și Mica le-a spus toate cuvintele pe care le auzise, când citea Baruc în carte, în auzul poporului.

¹⁴Atunci toate căpeteniile au trimis la Baruc pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, să-i spună: "Ia în mână cartea din care ai citit, în auzul poporului, și vino!" Baruc, fiul lui Neria, a luat cartea în mână, și s-a dus la ei.

¹⁵Ei i-au zis: "Șezi și citește-o în auzul nostru." Astfel Baruc a citit-o în auzul lor.

¹⁶Când au auzit ei toate cuvintele, s-au uitat cu groază unii la alții, și au zis lui Baruc: "Vom spune împăratului toate cuvintele acestea."

¹⁷Și au mai pus lui Baruc următoarea întrebare: "Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea după spusele lui!"

¹⁸Baruc le-a răspuns: "El îmi spunea cu gura lui toate cuvintele acestea, și eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneală."

¹⁹Căpeteniile au zis lui Baruc: "Du-te de te ascunde, tu și Ieremia, ca să nu știe nimeni unde sunteți."

²⁰Ei s-au dus apoi la împăratul în curte, lăsând cartea în odaia de scris a logofătului Elișama, și au spus toate cuvintele din ea în auzul împăratului.

²¹Împăratul a trimis pe lehudi să ia cartea, lehudi a luat-o din odaia logofătului Elișama, și a citit-o în auzul împăratului și în auzul tuturor căpeteniilor care stăteau împrejurul împăratului.

²²Împăratul ședea în casa de iarnă, - căci era în luna a noua - și înaintea lui era un foc de cărbuni aprinși.

Amos 3.15;

²³După ce lehudi a citit trei sau patru foi, împăratul a tăiat cartea cu briceagul logofătului, și a aruncat-o în jăraticul de cărbuni, unde a fost arsă de tot.

²⁴Împăratul și toți slujitorii lui, care au auzit toate cuvintele acelea, nu s-au înspăimântat și nu și-au sfâșiat hainele.

2 Împ 22.11; Isa 36.22; Isa 37.1;

²⁵Elnatan, Delaia și Ghemaria stăruiseră de împărat să nu ardă cartea; dar el nu i-a ascultat.

²⁶Ci împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul împăratului, lui Seraia, fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdel, să pună mâna pe logofătul Baruc și pe proorocul Ieremia. Dar Domnul i-a ascuns.

²⁷După ce a ars împăratul cartea, care cuprindea cuvintele, pe care le scrisese Baruc după spusele lui Ieremia, cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ieremia:

²⁸La din nou o altă carte, și scrie în ea toate cuvintele, care erau în cea dintâi carte, pe care a ars-o Ioiachim, împăratul lui Iuda.

²⁹Și despre Ioiachim, împăratul lui Iuda, spune: "Așa vorbește Domnul: "Tu ai ars cartea aceasta, zicând: "Pentru ce ai scris în ea cuvintele acestea: "Împăratul Babilonului va veni, va nimici țara aceasta, și va nimici din ea oamenii și dobitoacele?"

³⁰De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioiachim, împăratul lui Iuda: "Nici unul din ai lui nu va șede pe scaunul de domnie al lui David. Trupul lui mort va fi lăsat la căldură ziua și la frig noaptea.

Ier 22.30; Ier 22.19;

³¹Îl voi pedepsi, pe el, sămânța lui, și pe slujitorii lui, pentru nelegiuirea lor, și voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusalimului și peste oamenii lui Iuda, toate nenorocirile cu care i-am amenințat, fără ca ei să fi vrut să Mă asculte!"

³²Ieremia a luat o altă carte și a dat-o lui Baruc, fiul lui Neriia, logofătul. Baruc a scris în ea, după spusele lui Ieremia, toate cuvintele din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim, împăratul lui Iuda. Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost adăugate la ea.

37

Ieremia în temniță.

¹În locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim a început să domnească Zedechia, fiul lui Iosia. El a fost pus împărat în țara lui Iuda de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

2Imp 24.17; 2Cron 36.10; Ier 22.24;

²Dar nici el, nici slujitorii lui, nici poporul din țară, n-au ascultat cuvintele, pe care le-a rostit Domnul prin proorocul Ieremia.

2Cron 36.12-14;

³Împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la proorocul Ieremia, să-i spună; "Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru."

Ier 21.1-2; Ier 29.25; Ier 52.24;

⁴Pe atunci Ieremia umbla slobod prin popor: nu-l aruncaseră încă în temniță.

⁵Oastea lui Faraon ieșise din Egipt; și Haldeii, care împresurau Ierusalimul, când auziseră vestea aceasta, plecaseră din Ierusalim.

2Împ 24.7;Ezec 17.15;Ier 37.11;Ier 34.21;

⁶Atunci cuvântul Domnului a vorbit proorocului Ieremia astfel:

⁷"Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Iată ce să spuneți împăratului lui Iuda, care v-a trimis la Mine să Mă întrebați: "Iată că oastea lui Faraon, care pornise să vă ajute, se întoarce în țara ei, în Egipt;

Ier 21.2;

⁸iar Haldeii se vor întoarce, vor bate iarăși cetatea aceasta, o vor lua, și o vor arde cu foc."

Ier 34.22;

⁹"Așa vorbește Domnul: "Nu vă înșelați, zicând: "Haldeii se vor depărta de la noi!" Căci nu se vor depărta!

¹⁰Și chiar dacă ați bate toată oastea Haldeilor, care se războiesc cu voi, chiar dacă n-ar mai rămâne din ei decât vreo câțiva oameni răniți, tot s-ar ridica fiecare din cortul lui, și ar arde cetatea aceasta cu foc."

Ier 21.4-5;

¹¹Pe când se depărtase oastea Haldeilor de Ierusalim, de frica oastei lui Faraon,

Ier 37.5;

¹²Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim, ca să se ducă în țara lui Beniamin, și să scape din mijlocul poporului.

¹³Când a ajuns însă la poarta lui Beniamin, căpitanul străjerilor, numit Ireia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania, era acolo, și a pus mâna pe proorocul Ieremia, zicând: "Tu vrei să treci la Haldei!"

¹⁴Ieremia a răspuns: "Nu este adevărat! Nu vreau să trec la Haldei!" Dar Ireia n-a vrut să-l creadă, ci a apucat pe Ieremia și l-a dus înaintea căpeteniilor.

¹⁵Căpeteniile, mâniate pe Ieremia, l-au lovit, și l-au aruncat în temniță în casa logofătului Ionatan, căci o prefăcuseră în temniță.

Ier 38.26;

¹⁶Așa a intrat Ieremia în temniță și în gherlă, unde a stat multă vreme.

Ier 38.6;

¹⁷Împăratul Zedechia a trimis să-l aducă, și l-a întrebat în taină la el acasă. El a zis: "Ai vreun cuvânt din partea Domnului?" Ieremia a răspuns: "Da". Și a adăugat: "Vei fi dat în mâinile împăratului Babilonului!"

¹⁸Ieremia a mai spus împăratului Zedechia: "Cu ce am păcătuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, și împotriva poporului acestuia, de m-ați aruncat în temniță?"

¹⁹Și unde sunt proorocii voștri, care vă proceau, și ziceau: "Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva țării acesteia?"

²⁰Acum ascultă, te rog, împărate, domnul meu! Fie bine primite înaintea ta rugămintele mele! Nu mă trimite iarăși în casa logofătului Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!"

²¹Împăratul Zedechia a poruncit să păzească pe Ieremia în curtea temniței, și să-i dea în fiecare zi o pâine din ulița brutarilor, până s-a sfârșit toată pâinea din cetate. Astfel Ieremia a rămas în curtea temniței.

Ier 32.2; Ier 38.13-28; Ier 38.9; Ier 52.6;

38

Ieremia într-o groapă.

¹Șefatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pașhur, Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele, pe care le spunea Ieremia întregului popor, zicând:

Ier 21.1; Ier 21.8; Ier 37.3;

²"Așa vorbește Domnul: "Cine va rămânea în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieși și se va duce la Haldei, va scăpa cu viață, va avea ca pradă viața lui, și va trăi.

Ier 21.9;

³Așa vorbește Domnul: "Cetatea aceasta va fi dată în mâna oștirii împăratului Babilonului, și o va lua!"

Ier 21.10; Ier 32.3;

⁴Atunci căpeteniile au zis împăratului: "Omul acesta ar trebui omorât! Căci înmoaie inima oamenilor de război care au mai rămas în cetatea aceasta, și

a întregului popor, ținându-le asemenea cuvântări; omul acesta nu urmărește binele poporului acestuia, și nu-i vrea decât nenorocirea."

Ier 26.11;

⁵Împăratul Zedechia a răspuns: "Iată-l că este în mâinile voastre; căci împăratul nu poate nimic împotriva voastră!"

⁶Atunci ei au luat pe Ieremia, și l-au aruncat în groapa lui Machia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au pogorât în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi; și Ieremia s-a afundat în noroi.

Ier 37.21;

⁷Ebed-Melec, Etiopianul, famen-dregător la curtea împăratului, a auzit că Ieremia fusese aruncat în groapă. Împăratul stătea la poarta lui Beniamin.

Ier 39.16;

⁸Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului, și a vorbit împăratului astfel:

⁹"Împărate, domnul meu, oamenii aceștia au făcut rău de s-au purtat așa cu proorocul Ieremia, aruncându-l în groapă; are să moară de foame acolo unde este, căci în cetate nu este pâine!"

¹⁰Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ebed-Melec, Etiopianul: "Ia de aici treizeci de oameni cu tine, și scoate din groapă pe proorocul Ieremia, până nu moare!"

¹¹Ebed-Melec a luat cu el pe oamenii aceia, și s-a dus la casa împăratului, într-un loc dedesubtul vistieriei; a luat de acolo niște petece de haine purtate și niște treanțe de haine vechi, și le-a pogorât lui Ieremia în groapă, cu niște funii.

¹²Ebed-Melec, Etiopianul, a zis lui Ieremia: "Pune aceste petece purtate și aceste treanțe sub subsuori, sub funii." Și Ieremia a făcut așa.

¹³Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, și l-au scos afară din groapă. Ieremia a rămas în curtea temniței.

Ier 38.6; Ier 37.21;

¹⁴Împăratul Zedechia a trimis după proorocul Ieremia, și l-a adus la el la intrarea a treia a Casei Domnului. Și împăratul a zis lui Ieremia: "Am să te întreb ceva, să nu-mi ascunzi nimic!"

¹⁵Ieremia a răspuns lui Zedechia: "Dacă ți-l voi spune, mă vei omorî; iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta."

¹⁶Împăratul Zedechia a jurat în taină lui Ieremia, și a zis: "Viu este Domnul, care ne-a dat viața, că nu te voi omorî și nu te voi lăsa în mâinile oamenilor acestora, care vor să-ți ia viața!"

Isa 57.16;

¹⁷Ieremia a zis atunci lui Zedechia: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Dacă te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, vei scăpa cu viață, și nici cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc, iar tu vei trăi împreună cu casa ta.

2Împ 24.12;Ier 39.3;

¹⁸Dar dacă nu te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile Haldeilor, care o vor arde cu foc; iar tu nu vei scăpa din mâinile lor!"

Ier 32.4;Ier 34.3;Ier 38.23;

¹⁹Împăratul Zedechia a zis lui Ieremia: "Mă tem de ludeii care au trecut la Haldei; mă tem să nu mă dea în mâinile lor, și să mă batjocorească."

1Sam 31.4;

²⁰Ieremia a răspuns: "Nu te vor da." Ascultă glasul Domnului în ce-ți spun, căci o vei duce bine, și vei scăpa cu viață.

²¹Dar dacă nu vrei să ieși, iată ce mi-a descoperit Domnul:

²²"Toate nevestele care au mai rămas în casa împăratului lui Iuda, vor fi luate de căpeteniile împăratului Babilonului, și vor zice jelind: "Prietenii tăi cei buni te-au înșelat și te-au înduplecat; dar când ți s-au afundat picioarele în noroi, ei au fugit!"

²³Toate nevestele tale și copiii tăi vor fi luați de Haldei; și nu vei scăpa de mâinile lor, ci vei fi prins de mâna împăratului Babilonului, și cetatea aceasta va fi arsă cu foc."

Ier 39.6;Ier 41.10;Ier 38.18;

²⁴Zedechia a zis lui Ieremia: "Să nu știe nimeni nimic din cuvintele acestea, și nu vei muri!

²⁵Dar dacă vor auzi căpeteniile că ți-am vorbit, și dacă vor veni și-ți vor zice: "Spune-ne ce ai spus împăratului, și ce ți-a spus împăratul, nu ne ascunde nimic, și nu te vom omorî", -

²⁶să le răspunzi: "Am rugat pe împărat să nu mă trimită iarăși, în casa lui Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!"

Ier 37.20; Ier 37.15;

²⁷Toate căpeteniile au venit la Ieremia și l-au întrebat. El le-a răspuns întocmai cum poruncise împăratul. Ei au tăcut atunci, și au plecat, căci nimeni n-auzise nimic.

²⁸Ieremia însă a rămas în curtea temniței până în ziua luării Ierusalimului."

Ier 37.21; Ier 39.14;

39

Luarea Ierusalimului.

¹Ierusalimul a fost luat. În al nouălea an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea lui înaintea Ierusalimului, și l-a împresurat;

2Împ 25.1-4; Ier 52.4-7;

²iar în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au pătruns în cetate.

³Atunci au înaintat toate căpeteniile împăratului Babilonului, și au cuprins poarta de la mijloc. Erau: Nergal-Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, căpetenia famenilor dregători, Nergal-Șarețer, căpetenia magilor, și toate celelalte căpetenii ale împăratului Babilonului.

Ier 38.17;

⁴Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți oamenii de război, cum i-au văzut, au fugit, și au ieșit noaptea din cetate, pe drumul grădinii împăratului, pe poarta dintre cele două ziduri, și au apucat pe drumul câmpiei.

2Împ 25.4.etc; Ier 52.7.etc;

⁵Dar oastea Haldeilor i-a urmărit, și a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului. L-au luat, și l-au dus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla, în țara Hamatului; el a dat o hotărâre împotriva lui.

Ier 32.4; Ier 38.18-23; 2Împ 23.33;

⁶Împăratul Babilonului a pus să junghie la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea lui, împreună cu toți mai marii lui Iuda.

⁷Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia, și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă, ca să-l ducă la Babilon.

Ezec 12.13; Ier 32.4;

⁸Haldeii au ars cu foc casa împăratului și casele poporului, și au dărâmat zidurile Ierusalimului.

2Împ 25.9; Ier 38.18; Ier 52.13;

⁹Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi la Babilon, pe aceia din popor care rămăseseră în cetate, pe cei ce se supuseseră lui, și pe rămășița poporului.

2Împ 25.11; Ier 52.15;

¹⁰Dar Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat în țara lui Iuda pe unii din cei mai săraci din popor, pe cei ce n-aveau nimic; și le-a dat atunci vii și ogoare.

¹¹Nebucadnețar, împăratul Babilonului, dăduse porunca următoare cu privire la Ieremia, prin Nebuzaradan, căpetenia străjerilor:

¹²"Ia-l, poartă grijă de el, și nu-i face nici un rău, ci fă-i ce-ți va cere!"

¹³Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, Nebușazban, căpetenia famenilor-dregători, Nergal-Șarețer, căpetenie magilor, și toate căpeteniile împăratului Babilonului,

¹⁴au trimis să aducă pe Ieremia din curtea temniței, și l-au încredințat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să-l ducă acasă. Și a rămas în mijlocul poporului.

Ier 38.28; Ier 40.5; Ier 26.24;

¹⁵Cuvântul Domnului vorbise astfel lui Ieremia, pe când era închis în curtea temniței:

¹⁶"Du-te de vorbește lui Ebed-Melec, Etiopianul, și spune-i: "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi aduce peste cetatea aceasta lucrurile, pe care le-am vestit în rău și nu în bine; în ziua aceea ele se vor întâmpla înaintea ochilor tăi.

Ier 38.7-12; Dan 9.12;

¹⁷Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, și nu vei fi dat în mâinile oamenilor de care te temi.

¹⁸Te voi scăpa, și nu vei cădea sub sabie, ci viața îți va fi prada ta de război, pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul."

Ier 21.9; Ier 45.5; 1Cron 5.20; Ps 37.40;

40

Ieremia slobod.

¹Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a dat drumul din Rama. Când a trimis să-l aducă, Ieremia era încă legat cu lanțuri, împreună cu toți prinșii de război din Ierusalim și din Iuda, care aveau să fie duși în Babilon.

Ier 39.14;

²Căpetenia străjerilor a trimis să aducă pe Ieremia, și i-a zis: "Domnul, Dumnezeul tău, a vestit mai dinainte aceste nenorociri împotriva locului acestuia;

Ier 50.7;

³Domnul a adus și a împlinit ce spusese; și lucrurile acestea vi s-au întâmplat pentru că ați păcătuit împotriva Domnului și n-ați ascultat glasul Lui.

Deut 29.24-25; Dan 9.11;

⁴Acum, iată, te izbăvesc astăzi din lanțurile, pe care le ai la mâini; dacă vrei să vii cu mine la Babilon, vino, și voi îngriji de tine. Dar, dacă nu-ți place să vii cu mine la Babilon, nu veni. Iată, toată țara este înaintea ta, du-te unde vei crede, și unde-ți place să te duci!"

Ier 39.12; Gen 20.15;

⁵Însă fiindcă el zăbovea să răspundă, "Întoarce-te", a adăugat el, "la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care l-a pus împăratul Babilonului peste cetățile lui Iuda, și rămâi cu el în mijlocul poporului; sau, du-te oriunde vei vrea să te duci!" Căpetenia străjerilor i-a dat merinde și daruri, și i-a dat drumul.

2Împ 25.22;

⁶Ieremia s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a rămas cu el în mijlocul poporului, care rămăsese în țară.

Ier 39.14; Jude 20.1;

Ghedalia.

⁷Când au aflat toate căpeteniile oștirilor care rămăseseră pe câmp, cu oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus ca dregător al țării pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, și că i-a încredințat bărbații, femeile, copiii, și pe aceia din săracii țării, care nu fuseseră luați robi în Babilon,

2împ 25.23.etc;ler 39.10;

⁸s-au dus la Ghedalia la Mițpa; și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanen și Ionatan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efai din Netofa, și Iezania, fiul unui Maacatit, ei și oamenii lor.

ler 41.1;

⁹Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat, lor și oamenilor lor, zicând: "Nu vă temeți să slujiți Haldeilor; rămâneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și o veți duce bine!"

¹⁰Iată că eu rămân la Mițpa, ca să fiu la porunca Haldeilor, care vor veni la noi. Voi strângeți deci vinul, poamele de vară și untdelemnul, puneți-le în vasele voastre, și locuiți în cetățile, în care vă aflați!"

¹¹Toți ludeii care erau în țara Moabului, la Amoniți, în țara Edomului, și în toate țările, au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămășiță în Iuda, și că le dăduse ca dregător pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.

¹²Și toți ludeii aceștia, s-au întors din toate locurile, pe unde erau împrăștiați, au venit în țara lui Iuda la Ghedalia, la Mițpa, și au avut un mare belșug de vin și de poame de vară.

¹³Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor care mai erau pe câmp, au venit la Ghedalia, la Mițpa,

¹⁴și i-au zis: "Știți că Baalis, împăratul Amoniților, a însărcinat pe Ismael, fiul lui Netania, să te omoare?" Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.

ler 41.10;

¹⁵Și Iohanen, fiul lui Careah, a spus în taină lui Ghedalia, la Mițpa: "Dă-mi voie să mă duc să omor pe Ismael, fiul lui Netania. Nimeni n-are să știe. Pentru ce să te omoare el, și să se risipească toți cei din Iuda, care s-au strâns la tine, și să piară rămășița lui Iuda?"

¹⁶Ghedalia, fiul lui Ahicam, a răspuns lui Iohanen, fiul lui Careah: "Nu face lucrul acesta: căci ce spui tu despre Ismael, nu este adevărat!"

Omorârea lui Ghedalia.

¹În luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din neamul împăratului, a venit cu mai marii împăratului și cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa. Și au mâncat împreună acolo, la Mițpa.

2Împ 25.25;Ier 40.6-8;

²Atunci Ismael, fiul lui Netania, s-a sculat cu cei zece oameni de care era însoțit, și au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și au omorât astfel pe acela, pe care îl pusese împăratul Babilonului dregător peste țară.

2Împ 25.25;

³Ismael a mai omorât pe toți ludeii, care erau cu Ghedalia la Mițpa, și pe Haldeii, care se aflau acolo, oameni de război.

⁴A doua zi, după omorârea lui Ghedalia, pe când nimeni nu știa nimic,

⁵au venit din Sihem, din Silo și din Samaria, optzeci de oameni, cu barba rasă și cu haine sfâșiate, care își făcuseră tăieturi în piele; aveau daruri de mâncare și tămâie, ca să le aducă la Casa Domnului.

Lev 19.27-28;Deut 14.1;Isa 15.2;1Sam 1.7;2Împ 25.9;

⁶Ismael, fiul lui Netania, le-a ieșit înaintea din Mițpa, și mergea plângând. Când i-a întâlnit, le-a zis: "Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam!"

⁷Și când au ajuns ei în mijlocul cetății, Ismael, fiul lui Netania, i-a junghiat și i-a aruncat în groapă, cu ajutorul oamenilor, care-l însoțeau.

⁸Dar s-au găsit printre ei zece oameni care au zis lui Ismael: "Nu ne omorî, căci mai avem merinde ascunse în câmp: grâu, orz, untdelemn și miere!" Atunci el i-a cruțat, și nu i-a omorât împreună cu frații lor.

⁹Groapa în care a aruncat Ismael toate trupurile moarte ale oamenilor pe care i-a ucis, afară de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o făcuse împăratul Asa, când se temea de Baeșa, împăratul lui Israel; groapa aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei uciși.

1Împ 15.22;2Cron 16.6;

¹⁰Ismael a luat prinși de război pe toi cei ce mai rămăseseră la Mițpa din popor, pe fiicele împăratului și pe toți aceia din popor, care locuiau acolo,

și pe care-i încredințase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael fiul lui Netania, i-a luat prinși de război, și a plecat ca să treacă la Amoniți.

Ier 43.6; Ier 40.7; Ier 40.14;

¹¹Dar Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor, care erau cu el, au fost înștiințați de tot răul, pe care-l făcuse Ismael, fiul lui Netania.

Ier 40.7-13;

¹²Au luat pe toți oamenii, și au pornit să bată pe Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au găsit lângă apele cele mari ale Gabaonului.

2Sam 2.13;

¹³Când a văzut tot poporul, care era cu Ismael, pe Iohanen, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile oștirilor, care erau cu el, s-a bucurat;

¹⁴și tot poporul, pe care-l luase Ismael din Mițpa, s-a întors și a venit de s-a unit cu Iohanen, fiul lui Careah.

¹⁵Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanen cu opt oameni, și s-a dus la Amoniți.

¹⁶Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor, care erau cu el, au luat toată rămășița poporului, pe care l-au izbăvit din mâinile lui Ismael, fiul lui Netania, când îl ducea din Mițpa, după ce ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Și anume pe oamenii de război, pe femei, pe copii, pe famenii-dregători, pe care i-a adus Iohanen înapoi din Gabaon.

¹⁷Au pornit, și s-au oprit la hanul lui Chimham lângă Betleem, ca să plece apoi în Egipt,

2Sam 19.37-38;

¹⁸departe de Haldei, de care se temeau, pentru că Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care-l pusese împăratul Babilonului dregător peste țară.

Ier 40.5;

42

Împotriva lui Ieremia.

¹Toate căpeteniile oștilor, Iohanen, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, și tot poporul de la cel mai mic până la cel mai mare, au înaintat,

Ier 40.8-13; Ier 41.11;

²Și au zis proorocului Ieremia: "Fie bine primită înaintea ta rugămintea noastră! Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul tău, pentru toți cei ce au mai rămas, căci eram mulți, dar am mai rămas numai un mic număr, cum bine vezi tu însuși cu ochii tăi.

1Sam 7.8; 1Sam 12.19; Isa 37.4; Iac 5.16; Lev 26.22;

³Binevoiască Domnul, Dumnezeul tău, să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut!"

Ezra 8.21;

⁴Proorocul Ieremia le-a zis: "Am auzit! Iată că mă voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, după cererea voastră, și vă voi face cunoscut, fără să vă ascund ceva, tot ce vă va răspunde Domnul!"

1Sam 3.18; Fapt 20.20; 1Împ 22.14;

⁵Atunci ei au zis lui Ieremia: "Domnul să fie un martor adevărat și credincios împotriva noastră, dacă nu vom face tot ce-ți va porunci Domnul, Dumnezeul tău, să ne spui!

Gen 31.50;

⁶Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la care te trimitem, ca să fim fericiți, ascultând de glasul Domnului, Dumnezeului nostru!"

Deut 6.3; Ier 7.23;

⁷După zece zile, cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia.

⁸Și Ieremia a chemat pe Iohanah, fiul lui Careah, pe toate căpeteniile oștilor, care erau cu el, și pe tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare,

⁹și le-a zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, la care m-ați trimis, să-l aduc înaintea rugăciunilor voastre:

¹⁰"Dacă veți rămâne în țara aceasta, vă voi face să propășiți în ea, și nu vă voi nimici, vă voi sădi și nu vă voi smulge; căci îmi pare rău de răul, pe care vi l-am făcut!

Ier 24.6; Ier 31.28; Ier 33.7; Deut 32.36; Ier 18.8;

¹¹Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă este frică; nu vă temeți de el, zice Domnul, căci Eu sunt cu voi, ca să vă scap și să vă scot din mâna lui.

Isa 43.5;Rom 8.31;

12Îi voi insufla milă de voi, și se va îndura de voi, și vă va lăsa să locuiți în țara voastră."

Ps 106.45-46;

13Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului, Dumnezeului vostru, și dacă veți zice: "Nu vrem să rămânem în țara aceasta,

Ier 44.16;

14nu, ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea nici războiul, nici nu vom auzi glasul trâmbiței, nici nu vom duce lipsă de pâine, și acolo vom locui!" -

15atunci, ascultați Cuvântul Domnului, rămășițe ale lui Iuda: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Dacă vă veți îndrepta fața să mergeți în Egipt, dacă vă veți duce să locuiți pentru o vreme acolo,

Deut 17.16;Ier 44.12-14;Luc 9.51;

16sabia de care vă temeți vă va ajunge acolo, în țara Egiptului, foametea de care vă este frică se va lipi de voi acolo în Egipt și veți muri acolo.

Ezec 11.8;

17Toți cei ce își vor îndrepta fața să meargă în Egipt ca să locuiască pentru o vreme acolo, vor muri de sabie, de foamete sau de ciumă; nici unul nu va rămâne, și nu va scăpa de nenorocirile, pe care le voi aduce peste ei!"

Ier 24.10;Ier 42.22;Ier 44.14-28;

18Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Cum s-a vărsat mânia și urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, așa se va vărsa urgia Mea și peste voi, dacă veți merge în Egipt; veți fi o pricină de afurisenie, de groază, de blestem și de ocară, și nu veți mai vedea niciodată locul acesta!"

Ier 7.20;Ier 18.16;Ier 24.9;Ier 26.6;Ier 29.18-22;Ier 44.12;Zah 8.13;

19Rămășițe ale lui Iuda, Domnul vă zice: "Nu vă duceți în Egipt!" "Băgați bine de seamă că vă opresc lucrul acesta astăzi.

Deut 17.16;

20Căci vă înșelați singuri, dacă m-ați trimis la Domnul, Dumnezeul vostru, zicând: "Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru, fă-ne cunoscut tot ce va spune Domnul, Dumnezeul nostru, și vom face!"

Ier 42.2;

²¹Eu v-am spus astăzi; dar voi n-ascultați glasul Domnului, Dumnezeului vostru, nici tot ce m-a însărcinat El să vă spun.

²²De aceea să știți că veți muri de sabie, de foamete sau de ciumă, în locul unde voiți să vă duceți să locuiți!"

Ier 42.17;Ezec 6.11;

43

Ieremia târât în Egipt.

¹Când a isprăvit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, toate cuvintele pe care-l însărcinase Domnul, Dumnezeul lor, să le spună,

²Azaria, fiul lui Hosea, Iohanah, fiul lui Careah, și toți oamenii aceia îngâmfați, au zis lui Ieremia: "Minți! Nu Domnul, Dumnezeul nostru, te-a însărcinat să ne spui: "Nu vă duceți în Egipt ca să locuiți acolo pentru o vreme!"

³Ci Baruc, fiul lui Neria, te ațâță împotriva noastră, ca să ne dai în mâinile Haldeilor, să ne omoare sau să ne ducă robi la Babilon!"

⁴Astfel, Iohanah, fiul lui Careah, toate căpeteniile oștilor, și tot poporul, n-au ascultat de glasul Domnului, care le porunca să rămână în țara lui Iuda.

⁵Și Iohanah, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor, au luat pe toate rămășițele lui Iuda, care din împrăștiați cum erau printre toate neamurile, se întorseseră să locuiască în țara lui Iuda,

Ier 40.11-12;

⁶și anume pe bărbații, femeile, copiii, fiicele împăratului, și pe toate sufletele, pe care le lăsase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, precum și pe proorocul Ieremia, și pe Baruc, fiul lui Neria.

Ier 41.10;Ier 39.10;Ier 40.7;

⁷Au plecat dar în țara Egiptului, - căci n-au ascultat de porunca Domnului, - și au ajuns până la Tahpanes.

Ier 2.16;Ier 44.1;

Proorocie asupra cuceririi Egiptului.

⁸Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia, la Tahpanes, astfel:

⁹"Ia în mână niște pietre mari, și ascunde-le, în fața ludeilor, în lutul cuptorului de cărămizi care este la intrarea casei lui Faraon din Tahpanes.

¹⁰Și spune ludeilor: "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi trimite să aducă pe robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre, pe care le-am ascuns, și își va întinde covorul peste ele.

Ier 25.9; Ier 27.6; Ezec 29.18-20;

¹¹El va veni, și va lovi țara Egiptului: va omorî pe cei sortiți să moară, va duce în robie pe cei sortiți robiei, și va ucide cu sabia pe cei sortiți la sabie!

Ier 44.13; Ier 46.13; Ier 15.2; Zah 11.9;

¹²Voi pune foc caselor dumnezeilor Egiptului; Nebucadnețar le va arde, va duce robi pe idoli, se va înveli cu țara Egiptului cum se învelește păstorul cu haina lui, și va ieși în pace din ea.

Ier 46.25;

¹³Va sfărâma stâlpii din Bet-Șemeș, din țara Egiptului, și va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului."

44

Mustrea ludeilor în Egipt.

¹Iată cuvântul spus lui Ieremia cu privire la toți ludeii, care locuiau în țara Egiptului, la Migdol, la Tahpanes, la Nof și în țara Patros:

Ex 14.2; Ier 46.14; Ier 43.7; Isa 19.13;

²"Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Ați văzut toate nenorocirile, pe care le-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda: iată că astăzi ele nu mai sunt decât niște dărâmături, și nimeni nu mai locuiește în ele,

Ier 9.11; Ier 34.22;

³din pricina răutății, cu care au lucrat, ca să Mă mânie, ducându-se să tămâieze și să slujească altor dumnezei, care nu erau cunoscuți nici de ei, nici de voi, nici de părinții voștri.

Ier 19.4; Deut 13.6; Deut 32.17;

⁴V-am trimis într-una pe toți slujitorii Mei proorocii, ca să vă spună: "Nu faceți aceste urâciuni, pe care le urăsc."

2Cron 36.15;Ier 7.25;Ier 25.4;Ier 26.5;Ier 29.19;

⁵Dar ei n-au vrut s-asculte, n-au luat aminte, nu s-au întors de la răutatea lor, și n-au încetat să aducă tămâie altor dumnezei.

⁶De aceea s-a vărsat urgia Mea și a izbucnit mânia Mea, și în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, care nu mai sunt decât niște dărâmături și un pustiu, cum se vede astăzi.

Ier 42.18;

⁷"Acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Pentru ce vă faceți voi singuri un rău atât de mare, ca să se nimicească din mijlocul lui Iuda bărbați, femei, copii și prunci, și să nu mai rămână nici o rămășiță din voi?

Num 16.38;Ier 7.19;

⁸Pentru ce Mă mâniați voi prin lucrările mâinilor voastre, aducând tămâie altor dumnezei ai țării Egiptului, unde ați venit să locuiți pentru o vreme, ca să fiți nimiciți și să ajungeți o pricină de blestem și de ocară printre toate neamurile pământului?

Ier 25.6-7;Ier 42.18;Ier 44.12;

⁹Ați uitat nelegiurile părinților voștri, nelegiurile împăraților lui Iuda, nelegiurile nevestelor lor, nelegiurile voastre și nelegiurile nevestelor voastre, săvârșite în țara lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?

¹⁰Ei nu s-au smerit nici până în ziua de azi, n-au frică, nu urmează Legea Mea și poruncile Mele, pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.

Prov 28.14;

¹¹"De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, Îmi întorc Fața împotriva voastră, ca să vă fac rău, și să nimicesc pe tot Iuda.

Lev 17.10;Lev 20.5-6;Ier 21.10;Amos 9.4;

¹²Voi lua rămășițele lui Iuda, care și-au îndreptat fața ca să meargă în țara Egiptului, să locuiască acolo pentru o vreme: toți vor fi nimiciți, și vor cădea în țara Egiptului; vor fi nimiciți de sabie, de foamete, de la cel mai mic până la cel mai mare; vor pieri de sabie și de foamete; și vor fi o pricină de afurisenie, de spaimă, de blestem și de ocară.

Ier 42.15-17.22; Ier 42.18;

¹³Voi pedepsi astfel pe cei ce locuiesc în țara Egiptului, cum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă.

Ier 43.11;

¹⁴Nu va rămâne și nu va scăpa nici unul din rămășițele lui Iuda, care au venit să locuiască pentru o vreme în țara Egiptului, cu gând să se întoarcă iarăși în țara lui Iuda, unde doresc să se întoarcă iarăși să se așeze: nu se vor mai întoarce decât vreo câțiva, care vor scăpa!"

Ier 44.28;

¹⁵Toți bărbații, care știau că nevestele lor aduceau tămâie altor dumnezei, toate femeile care se aflau acolo în mare număr, și tot poporul care locuia în țara Egiptului, la Patros, au răspuns așa lui Ieremia:

¹⁶"Nu te vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului.

Ier 6.16;

¹⁷Ci voim să facem cum am spus cu gura noastră, și anume: să aducem tămâie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului. Atunci aveam pâine de ne săturam, eram fericiți, și nu treceam prin nici o nenorocire!

Num 30.12; Deut 23.23; Jud 11.36; Ier 44.25; Ier 7.18;

¹⁸Dar, de când am încetat să aducem tămâie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate, și am fost nimiciti de sabie și de foamete..."

¹⁹"De altfel, când aducem tămâie împărătesei cerului și-i turnăm jertfe de băutură, oare fără voia bărbaților noștri îi pregătim noi turte ca s-o cinstim făcându-i chipul, și-i aducem jertfe de băutură?"

Ier 7.18;

²⁰Ieremia a zis atunci întregului popor, bărbaților, femeilor și tuturor celor ce-i dăduseră răspunsul acesta:

²¹"Nu Și-a adus aminte Domnul, și nu l-a venit Lui în minte tămâia, pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre, și poporul din țară?"

²²Domnul n-a putut să mai sufere lucrul acesta, din pricina răutății faptelor voastre, din pricina urâciunilor pe care le-ați săvârșit; și de aceea țara voastră a ajuns o paragină, un pustiu, o pricină de blestem, cum vedeți astăzi.

Ier 25.11-38; Ier 44.6;

²³Tocmai pentru că ați ars tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n-ați ascultat glasul Domnului, și n-ați păzit Legea, poruncile și învățăturile Lui, tocmai pentru aceea vi s-au întâmplat aceste nenorociri, cum se vede astăzi." -

Dan 9.11-12;

²⁴Ieremia a mai zis întregului popor și tuturor femeilor: "Ascultați Cuvântul Domnului, voi toți cei din Iuda, care sunteți în țara Egiptului!

Ier 43.7; Ier 44.15;

²⁵Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: "Voi și nevestele voastre ați mărturisit cu gurile voastre și ați împlinit cu mâinile voastre ce spuneți: "Vrem să împlinim juruințele pe care le-am făcut, să aducem tămâie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură!"

Ier 44.15;

²⁶De aceea, acum, după ce v-ați împlinit juruințele, și v-ați înfăptuit făgăduințele, ascultați Cuvântul Domnului, voi toți cei din Iuda, care locuiți în țara Egiptului! "Iată, jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, - că Numele Meu nu va mai fi chemat de gura nici unuia din oamenii lui Iuda, și în toată țara Egiptului nici unul nu va zice: "Viu este Domnul, Dumnezeu!"

Gen 22.16; Ezec 20.39;

²⁷Iată, voi veghea asupra lor ca să le fac rău și nu bine; și toți oamenii lui Iuda, care sunt în țara Egiptului, care sunt în țara Egiptului, vor fi nimiciți de sabie și de foamete până vor pieri de tot.

Ier 1.10; Ier 31.28; Ezec 7.6; Ier 44.12;

²⁸Aceia, în mic număr, care vor scăpa de sabie, se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda. Dar toată rămășița lui Iuda, toți cei ce au venit să locuiască în țara Egiptului, vor vedea dacă se va împlini Cuvântul Meu sau al lor."

Ier 44.14; Isa 27.13; Ier 44.17; Ier 44.25-26;

29"Și iată, zice Domnul, un semn, după care veți cunoaște că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să știți că vorbele Mele se vor împlini peste voi, spre nenorocirea voastră."

Ps 33.11;

30Așa vorbește Domnul: "Iată, voi da pe Faraon Hofra, împăratul Egiptului, în mâinile vrăjmașilor lui, în mâinile celor ce vor să-l omoare, cum am dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, vrăjmașul său, care voia să-l omoare."

Ier 46.25-26;Ezec 29.3;Ezec 30.21;Ier 39.5;

45

Către Baruc.

1Cuvântul pe care l-a spus proorocul Ieremia către Baruc, fiul lui Neria, când a scris într-o carte cuvintele acestea, după spusele lui Ieremia, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel:

Ier 36.1-32;

2"Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre tine, Baruc:

3"Tu zici: "Vai de mine! căci Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi sleiesc puterile suspinând, și nu găsesc odihnă!"

4Spune-i: "Așa vorbește Domnul: "Iată că ce am zidit, voi dărâma; ce am sădit, voi smulge, și anume țara aceasta.

Isa 5.5;

5Și tu umbli după lucruri mari? Nu umbla după ele! Căci iată, voi aduce nenorocirea peste orice faptură, zice Domnul, dar ție îți voi da ca pradă de război viața ta, în toate locurile unde vei merge."

Ier 25.26;Ier 21.9;Ier 38.2;Ier 39.18;

46

1Cuvântul Domnului spus proorocului Ieremia asupra neamurilor:

Ier 25.15;

2asupra Egiptului, împotriva oastei lui Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufratului, la Carchemiș, și care a fost bătută de

Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda:

2Împ 23.29;2Cron 35.20;

3"Pregătiți scutul și pavăza, și mergeți la luptă;

Ier 51.11-12;Nah 2.1;Nah 3.14;

4"Înhămați caii, și încălecați, călăreți; arătați-vă cu coifurile voastre, lustruiți-vă sulile, îmbrăcați-vă cu platoșa!...

5"Ce văd? Li-i frică, dau înapoi; vitejii lor sunt bătuți; fug fără să se mai uite înapoi... Groaza se răspândește în toate părțile - zice Domnul. -

Ier 6.25;Ier 49.29;

6"Cel mai iute nu scapă prin fugă, cel mai viteaz nu poate scăpa! La miază-noapte, pe malurile Eufratului, se clatină și cad!

Dan 11.19;

7"Cine este acela care înaintea Nilului, și ale cărui ape se rostogolesc ca râurile?

Isa 8.7-8;Ier 47.2;Dan 11.22;

8"Este Egiptul. El se umflă ca Nilul, și apele lui se rostogolesc ca râurile. El zice: "Mă voi sui, voi acoperi țara, voi nimici cetățile și pe locuitorii lor.

9"Suiți-vă, cai! Năpustiți-vă, care! Să iasă vitejii, cei din Etiopia și din Put, care mânuiesc scutul, și cei din Lud, care mânuiesc și întind arcul!

10"Această zi este a Domnului, Dumnezeului oștirilor; este o zi de răzbunare, în care Se răzbună El pe vrăjmașii Săi. Sabia mănâncă, se satură, și se îmbată cu sângele lor. Căci Domnul, Dumnezeul oștirilor, are o jertfă în țara de la miază-noapte, pe malurile Eufratului.

Isa 13.6;Ioel 1.15;Ioel 2.1;Deut 32.42;Isa 34.6;Ezec 39.17;

11"Suie-te în Galaad, și adu leac alinător, fecioară, fiica Egiptului! Degeaba întrebuințezi atâtea leacuri, căci nu este vindecare pentru tine!

Ier 8.22;Ier 51.8;Isa 47.1;Ezec 30.21;

12"Neamurile aud rușinea ta, și este plin pământul de strigătele tale; căci războinicii se poticnesc unul de altul, cad cu toții laolaltă."

¹³Iată cuvântul spus de Domnul către proorocul Ieremia, despre venirea lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, ca să lovească țara Egiptului:

Isa 19.1; Ier 43.10-11; Ezec 29; Ezec 30; Ezec 32;

¹⁴"Dați de știre în Egipt, dați de veste la Migdol, și vestiți la Nof și la Tahpanes! Ziceți: "Scoală-te, pregătește-te, căci sabia mănâncă în jurul tău!

Ier 46.3-4; Ier 46.10;

¹⁵Pentru ce ți-au căzut vitejii tăi? Nu pot să țină piept, căci Domnul îi răstoarnă!

¹⁶El face pe mulți să se poticnească; cad unul peste altul, și zic: "Haidem să ne întoarcem la poporul nostru, în țara noastră de naștere, departe de sabia nimicitorului!"

Lev 26.27;

¹⁷Acolo strigă: "Faraon, împăratul Egiptului, nu este decât un pustiu, căci a lăsat să treacă clipa potrivită."

¹⁸"Pe viața Mea!" zice Împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor: "Ca Taborul printre munți, cum înaintează Carmelul în mare, așa va veni.

Isa 47.4; Isa 48.2; Ier 48.15;

¹⁹Fă-ți calabalâcul pentru robie, locuitoare, fiica Egiptului! Căci Noful va ajunge un pustiu, va fi pustiit și nu va mai avea locuitori.

Isa 20.4; Ier 48.18;

²⁰Egiptul este o juncană foarte frumoasă... Nimicitorul vine de la miază noapte peste ea...

Osea 10.11; Ier 1.14; Ier 47.2; Ier 46.6-10;

²¹Simbriașii lui de asemenea sunt ca niște viței îngrășați în mijlocul lui. Dar și ei dau dosul, fug toți fără să poată ține piept. Căci vin peste ei ziua nenorocirii lor, ziua pedepsirii lor!

Ps 37.13; Ier 50.27;

²²I se aude glasul ca fâșâitul unui șarpe! Căci ei înaintează cu o oștire, și vin cu topoare împotriva lui, ca niște tăietori de lemne."

Isa 29.4;

23"Tăiați-i pădurea, zice Domnul, măcar că este fără capăt! Căci sunt mai mulți decât lăcustele, și nu-i poți număra!

Isa 10.34;Jud 6.5;

24Fiica Egiptului este acoperită de rușine, și este dată în mâinile poporului de la miazănoapte.

Ier 1.15;

25Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, zice: "Iată, voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon și Egiptul, pe dumnezeii și împărații lui, pe Faraon și pe cei ce se încred în el.

Ezec 30.14-16;Nah 3.8;Ier 43.12-13;Ezec 30.13;

26Îi voi da în mâinile celor ce vor să-i omoare, în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și în mâinile slujitorilor lui. După aceea, însă, Egiptul va fi locuit ca în zilele de altă dată, zice Domnul."

Ier 44.30;Ezec 32.11;Ezec 29.11-14;

27"Iar tu, robul Meu Iacov, nu te teme, și nu te înspăimânta, Israele! Căci te voi izbăvi din pământul depărtat, și-ți voi izbăvi sămânța din țara în care este roabă. Iacov se va întoarce iarăși, va locui liniștit și fără teamă; și nu-l va mai tulbura nimeni."

Isa 41.13-14;Isa 43.5;Isa 44.2;Ier 30.10-11;

28"Nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; căci Eu sunt cu tine. Voi nimici toate neamurile printre care te-am împrăștiat, dar pe tine nu te voi nimici; ci Te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit."

Ier 10.24;Ier 30.11;

47

1Iată cuvântul Domnului, spus proorocului Ieremia cu privire la Filistenii, înainte ca Faraon să bată Gaza.

Ier 25.20;Ezec 25.15-16;Țef 2.4-5;Amos 1.6-8;

2"Așa vorbește Domnul: Iată, se ridică niște ape de la miază noapte, cresc ca un râu ieșit din matcă; îneacă țara și ce cuprinde ea, cetatea și locuitorii ei. Țipă oamenii, și se bocesc toți locuitorii țării.

Isa 8.7;Ier 46.7-8;Ier 1.14;Ier 46.20;

³de tropăitul copitelor cailor lui puternici, de uruitul carelor lui și de scârțăitul roților; părinții nu se mai întorc spre copiii lor, atât le sunt de slăbite mâinile,

Ier 8.16;Ioel 3.2;

⁴pentru că vine ziua când vor fi nimicți toți Filistenii, și stârpiți toți cei ce slujeau ca ajutoare Tirului și Sidonului. Căci Domnul va nimic pe Filistenii, rămășițele ostrovului Caftor.

Ier 25.22;Ezec 25.16;Amos 1.8;Amos 9.7;Gen 10.14;

⁵Gaza a ajuns pleșuvă, Ascalonul piere cu rămășița văilor lui!" "Până când îți vei face tăieturi de jale în piele?" -

Amos 1.7;Mic 1.16;Țef 2.4-7;Zah 9.5;Ier 25.20;Ier 16.6;Ier 41.5;Ier 48.37;

⁶"Ah! Sabie a Domnului, când te vei odihni odată? Întoarce-te în teacă, oprește-te și fii liniștită!" -

Deut 32.41;Ezec 21.3-5;

⁷"Dar cum ar putea să se odihnească? Când Domnul doar îi poruncește, și o îndreaptă împotriva Ascalonului și coastei mării."

Ezec 14.17;Mic 6.9;

48

¹Asupra Moabului. "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Vai de Nebo, căci este pustit! Chiriataimul este acoperit de rușine, este luat; cetățuia este acoperită de rușine și zdrobită!

Isa 15;Isa 16;Ier 25.21;Ier 27.3;Ezec 25.9;

²S-a dus fala Moabului, la Hesbon i se pune la cale pieirea: "Haidem, să-l nimicim din mijlocul neamurilor!" "Și tu vei fi nimicit Madmenule, sabia va merge după tine!"

Isa 16.4;Isa 15.4;

³Se aud strigăte din Horonaim: prăpăd și nimicire!

Ier 48.5;

⁴Moabul este zdrobit! Chiar și cei mici ai lui strigă.

⁵Căci într-un plâns necurmat suie suișul Luhitului, și se aud strigăte de durere la pogorâșul Horonaimului, din pricina nimicirii!"

Isa 15.5;

6" Fugiți, scăpați-vă viața, și fiți ca un nevoiaș deșărat în pustie!

Ier 51.6; Ier 17.6;

7 Căci, pentru că te-ai încrezut în faptele și în vistieriile tale, vei fi luat și tu, și Chemoșul va merge în robie, cu preoții și căpeteniile lui.

Num 21.29; Jud 11.24; Isa 46.1-2; Ier 43.12; Ier 49.3;

8 Pustiitorul va intra în fiecare cetate, și nici o cetate nu va scăpa. Valea va pieri și câmpia va fi nimicită, cum a spus Domnul.

Ier 6.26; Ier 48.18;

9 Dați aripi Moabului, să plece în zbor! Cetățile lui sunt prefăcute în pustie, nu vor mai avea locuitori.

Ps 55.6; Ier 48.28;

10 Blestemat să fie cel ce face cu nebăgare de seamă lucrarea Domnului, blestemat să fie cel ce își oprește sabia de la măcel!

Jud 5.23; 1Sam 15.3-9; 1Împ 20.42;

11 Moabul, era netulburat din tinerețea lui, și se odihnea fără teamă pe drojdiile lui, nu era turnat dintr-un vas în altul, și nu era dus în robie. De aceea i s-a păstrat gustul, și nu i s-a schimbat mirosul."

Țef 1.12;

12" De aceea iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi trimite oameni care-l vor pritoci; îi vor goli vasele și vor face să-i pleznească burdufurile.

13 Moabul va fi dat de rușine cu Chemoș, cum a fost dat de rușine casa lui Israel cu Betel, în care își punea încrederea.

Jud 11.24; 1Împ 11.7; Osea 10.6; 1Împ 12.29;

14 Cum puteți să ziceți: "Suntem viteji, ostași gata de luptă?"

Isa 16.6;

15" Moabul este pustiit, cetățile lui se înalță în fum, floarea tinerimii lui este înjunghiată, zice Împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor."

Ier 48.8-18; Ier 50.27; Ier 46.18; Ier 51.57;

16"Pieirea Moabului este aproape să vină, nenorocirea lui vine în graba mare.

17Bociți-l, toți cei ce-l înconjuțați, toți care-i cunoașteți numele! Și ziceți: "Cum a fost sfârșit acest puternic toiag de cârmuire, acest toiag măreț!"

Isa 9.4; Isa 14.4-5;

18"Pogoară-te din locașul slavei, șezi jos pe pământul uscat, locuitoare, fiica Dibonului! Căci pustiitorul Moabului se suie împotriva ta, și-ți nimicește cetățile.

Isa 47.1; Ier 46.19; Num 21.30; Isa 15.2; Ier 48.8;

19Stai pe drum și pândește, locuitoarea Aroerului! Întreabă pe fugar și pe cel scăpat, și zi: "Ce s-a întâmplat?"

Deut 2.36; 1Sam 4.13-16;

20Moabul este acoperit de rușine, căci este zdrobit. Gemeți și strigați! Vestiți în Arnon că Moabul este pustiit!

Isa 16.7; Num 21.13;

21A venit pedeapsa și peste țara câmpiei, peste Holon, peste Iahaț, peste Mefaat,

Ier 48.8;

22peste Dibon, peste Nebo, peste Bet-Diblataim,

23peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon,

24peste Cheriit, peste Boțra, peste toate cetățile din țara Moabului, fie depărtate, fie apropiate.

Ier 48.41; Amos 2.2;

25Tăria (Evreiește: cornul) Moabului este frântă, și brațul lui zdrobit, zice Domnul."

Ps 75.10; Ezec 30.21;

26"Îmbățați-l, căci s-a semețit împotriva Domnului! De aceea, prăvălească-se Moabul în vărsătura lui, și să ajungă de râs și el!

Ier 25.15-27;

27 N-a fost Israel de râsul tău? A fost prins el oare printre hoți, de dai din cap, ori de câte ori vorbești de el?

Țef 2.8; Ier 2.26;

28 Părăsiți cetățile, și locuiți în stânci, locuitori ai Moabului! Și fiți ca porumbeii, care își fac cuibul pe marginea peșterilor!

Ps 55.6-7; Ier 48.9; Cânt 2.14;

29 Am auzit de fudulia mândrului Moab, de înfumurarea lui, de trufia lui, de semețirea lui, și de inima lui îngâmfată."

Isa 16.6;

30 "Cunosc, zice Domnul, înfumurarea lui, lăudăroșeniile lui deșarte, și faptele lui de nimic."

Isa 16.6; Ier 50.36;

31 "De aceea gem pentru Moab, și mă jelesc pentru tot Moabul; oamenii suspină pentru cei din Chir-Heres.

Isa 15.5; Isa 16.7-11;

32 Vie din Sibma, te plâng mai mult decât laezerul; ramurile tale se întindeau dincolo de mare, se întindeau până la marea laezerului; dar pustiitorul s-a aruncat peste strângerea roadelor tale și peste culesul viilor tale.

Isa 16.8-9;

33 Și astfel, s-a dus bucuria și veselia din câmpiile și din țara roditoare a Moabului." "Am secat vinul din teascuri - zice Domnul - ;nimeni nu mai calcă teascul cu strigăte de bucurie; sunt strigăte de război, nu strigăte de bucurie.

Isa 16.10; Ioel 1.12;

34 Strigătele Hesbonului răsună până la Eleale, și glasul lor se aude până la Iahaț, de la Țoar până la Horonaim, până la Eglat-Șelișia; căci și apele Nimrimului sunt prefăcute în pustiu.

Isa 15.4-6; Isa 15.5-6; Ier 48.5;

35 "Vreau s-o isprăvesc în Moab, zice Domnul, cu cel ce se suie pe înălțimile de jertfă, și aduce tămâie dumnezeului său.

Isa 15.2; Isa 16.12;

³⁶De aceea îmi jalește inima ca un fluier pentru Moab, îmi jalește inima ca un fluier pentru oamenii din Chir-Heres pentru că toate avuțiile pe care le-au strâns, sunt pierdute.

Isa 15.5;Isa 16.11;Isa 15.7;

³⁷Căci toate capetele sunt rase, toate bărbile sunt tăiate; pe toate mâinile sunt tăieturi de jale, și pe coapse saci."

Isa 15.2-3;Ier 47.5;Gen 37.34;

³⁸"Pe toate acoperișurile Moabului și în piețe, sunt numai bocete, pentru că am sfărâmat Moabul ca pe un vas fără preț, zice Domnul."

Ier 22.28;

³⁹"Cât este de sfărâmat Moabul! Gemeți! Cât de rușinos întoarce Moabul spatele! Moabul ajunge astfel de râs și de pomină pentru toți cei ce-l înconjoară.

⁴⁰Căci așa vorbește Domnul: "Iată că vrăjmașul zboară ca vulturul, și își întinde aripile asupra Moabului!

Deut 28.49;Ier 49.22;Dan 7.4;Osea 8.1;Hab 1.8;Isa 8.8;

⁴¹Cheriotul este luat, cetățile sunt cucerite, și în ziua aceea, inima vitejilor Moabului este ca inima unei femei în durerile nașterii.

Ier 48.24;Isa 13.8;Isa 21.3;Ier 30.6;Ier 49.22-24;Ier 50.43;Ier 51.30;Mic 4.9;

⁴²Astfel Moabul va fi nimicit de tot, și nu va mai fi un popor, căci s-a semețit împotriva Domnului.

Ps 83.4;Isa 7.8;

⁴³Groaza, groapa și lațul sunt peste tine, locuitor al Moabului, zice Domnul."

Isa 24.17-18;

⁴⁴"Cel ce fuge de groază, cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă, se prinde în laț; căci aduc asupra lui, asupra Moabului, anul pedepsei lui, zice Domnul."

Ier 11.23;

⁴⁵"Fugarii se opresc sleiți de puteri la umbra Hesbonului; dar din Hesbon iese un foc, o flacăra iese din mijlocul Sihonului, și mistuie laturile Moabului și creștetul capului celor ce se fălesc."

Num 21.28;Num 24.17;

46"Vai de tine, Moabule! Poporul din Chemoș este pierdut! Căci fiii tăi sunt luați prinși de război, și fiicele tale prinse de război.

Num 21.29;

47"Dar în vremurile de apoi, voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Moabului, zice Domnul." Aceasta este judecata asupra Moabului.

Ier 49.6-39;

49

1"Supra copiilor lui Amon. Așa vorbește Domnul: "N-are Israel fii? Și n-are moștenitori? Atunci pentru ce stăpânește Malcom Gadul, și locuiește poporul lui în cetățile lui?"

Ezec 21.28;Ezec 25.2;Amos 1.13;Țef 2.8-9;Amos 1.13;

2"De aceea, iată că vin zile, zice Domnul, când voi face să răsunе strigătul de război împotriva Rabei copiilor lui Amon. Ea va ajunge un morman de dărâmături, și satele sale vor fi arse de foc. Atunci Israel va izgoni, pe cei ce-l izgoniseră, zice Domnul."

Ezec 25.5;Amos 1.14;

3"Gemi, Hesbonule, căci Ai este pustii! Strigați, fiicele Rabei, îmbrăcați-vă cu saci, și bociiți-vă alergând înapoi și încolo de-a lungul zidurilor! Căci Malcom se duce în robie, cu preoții și căpeteniile sale!

Isa 32.11;Ier 4.8;Ier 6.26;Ier 48.7;Amos 1.15;

4"Ce te lauzi cu văile?" "Valea ta se scurge, fiică răzvrătită, care te încredeai în vistieriile tale, și ziceai: "Cine va veni împotriva mea?"

Ier 3.14;Ier 7.24;Ier 21.13;

5"İată, voi aduce groaza peste tine, zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor; ea va veni din toate împrejurimile tale, fiecare din voi va fi izgonit drept înainte, și nimeni nu va strânge pe fugari!

6"Dar după aceea, voi aduce înapoi pe prinșii de război ai copiilor lui Amon, zice Domnul."

Ier 49.39;Ier 48.47;

⁷Asupra Edomului. Așa vorbește Domnul oștirilor: "Nu mai este înțelepciune în Teman? A pierit chibzuința de la oamenii pricepuți? S-a dus înțelepciunea lor?"

Ezec 25.12; Amos 1.11; Obad 8; Isa 19;

⁸"Fugiți, dați dosul, plecați în peșteri, locuitori ai Dedanului! Căci voi aduce nenorocirea peste Esau, la vremea când îl voi pedepsi."

Ier 49.30; Ier 25.23;

⁹"Oare, dacă ar veni niște culegători de struguri la tine, nu ți-ar lăsa nimic de cules pe urma culegătorilor?" "Dacă ar veni niște hoți noaptea, n-ar pustii decât până s-ar sătura!"

Obad 5;

¹⁰Dar Eu însumi voi despuia pe Esau, îi voi descoperi ascunzătorile, și nu va putea să se ascundă. Copiii lui, frații lui, vecinii lui, vor pieri, și el nu va mai fi!

Mal 1.3; Isa 17.14;

¹¹Lasă pe orfanii tăi! Eu îi voi ține în viață, și văduvele tale să se încreadă în Mine!"

¹²Căci așa vorbește Domnul: "Iată că cei ce nu trebuiau să bea potirul totuși îl vor bea; și tu să rămâi nepedepsit? Nu, nu vei rămâne nepedepsit, ci îl vei bea și tu!"

Ier 25.29; Obad 16;

¹³Căci pe Mine însumi jur, zice Domnul, că Boțra va fi dată pradă pustiirii, ocării, nimicirii și blestemului, și toate cetățile ei se vor preface în niște dărâmături veșnice."

Gen 22.16; Isa 45.23; Amos 6.8; Isa 34.6; Isa 63.1;

¹⁴Am auzit o veste de la Domnul, și un sol a fost trimis printre neamuri: "Strângeți-vă, și porniți împotriva ei! Sculați-vă pentru război!"

Obad 1.2-3;

¹⁵"Căci iată, te voi face mic printre neamuri, disprețuit printre oameni."

¹⁶Înfumurarea ta, îngâmfarea inimii tale te-a rătăcit, pe tine care locuiești în crăpăturile stâncilor, și care stai pe vârful dealurilor. Dar chiar dacă ți-ai așeza cuibul tot atât de sus ca al vulturului, și de acolo te voi prăbuși, zice Domnul."

Obad 4;lov 39.27;Amos 9.2;

17"Edomul va fi pustiit; toți cei ce vor trece pe lângă el se vor mira și vor fluiera pentru toate rănilile lui.

Ier 18.16;Ier 50.13;

18"Ca și Sodoma și Gomora și cetățile vecine, care au fost nimicite, zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, și nimeni nu se va mai așeza acolo...

Gen 19.25;Deut 29.23;Ier 50.40;Amos 4.11;

19"İată, vrăjmașul se suie ca un leu de pe malurile îngâmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată voi face Edomul să fugă de acolo și voi pune peste el pe acela pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Cine-Mi va sta împotriva?"

Ier 50.44;Ier 12.5;Ex 15.11;lov 41.10;

20"De aceea, ascultați hotărârea pe care a luat-o Domnul împotriva Edomului, și planurile, pe care le-a făcut împotriva locuitorilor din Teman: "Cu adevărat, îi vor târî ca pe niște oi slabe, cu adevărat li se va pustii locuința!

Ier 50.45;

21"De vuietul căderii lor se cutremură pământul; strigătul lor se aude până la marea Roșie...

Ier 50.46;

22"İată, ca vulturul înaintează vrăjmașul și zboară, își întinde aripile peste Boțra, și în ziua aceea inima vitejilor Edomului este ca inima unei femei în durerile nașterii."

Ier 4.13;Ier 48.40-41;

23"Asupra Damascului. Hatmanul și Arpadul sunt roșii de rușine, căci au auzit o veste rea și tremură; frica lor este ca o mare înfuriată, care nu se poate potoli.

Isa 17.1;Isa 37.13;Amos 1.3;Zah 9.1-2;Isa 57.20;

24"Damascul este topit, se întoarce să fugă, îl ia groaza, îl apucă neliniștea și durerile, ca pe o femeie în durerile nașterii. -

Isa 13.8;Ier 4.31;Ier 6.24;Ier 30.6;Ier 48.41;Ier 49.22;

25"Ah! cum nu este cruțată cetatea slăvită, cetatea bucuriei mele!" -

Ier 33.9; Ier 51.41; Ier 50.30; Ier 51.4;

26"De aceea tinerii ei vor cădea pe ulițe, și toți bărbații ei de război vor pieri în ziua aceea, zice domnul oștirilor."

Amos 1.4;

27"Voi pune foc zidurilor Damascului, și va mistui casele împărătești din Ben-Hadad."

Isa 21.13;

28"Asupra Chedarului și împărățiilor Hațorului, pe care le-a bătut Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Așa vorbește Domnul: "Sculați-vă, suiți-vă împotriva Chedarului, și nimiciți pe fiii Răsăritului!"

Jud 6.3; Iov 1.3;

29"Le vor lua corturile și turmele, le vor ridica pânzele, tot calabalâcul și cămilele, și le vor striga: "Spaimă, de jur împrejur!"

Ps 120.5; Ier 6.25; Ier 46.5;

30"Fugiți, fugiți din toate puterile voastre, căutați o locuință deoparte, locuitori ai Hațorului! zice Domnul: căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a luat o hotărâre împotriva voastră, a făcut un plan împotriva voastră."

Ier 49.8;

31"Sculați-vă, suiți-vă împotriva unui neam liniștit, care locuiește fără teamă, zice Domnul; n-are nici porți, nici zăvoare, și locuiește singur.

Ezec 38.11; Num 23.9; Deut 33.28; Mic 7.14;

32"Cămilele lor vor fi de jaf, și mulțimea turmelor lor vor fi o pradă. Voi risipi în toate vânturile pe ei cei ce-și rad colțurile bărbii, și le voi aduce pieirea din toate părțile, - zice Domnul. -

Ier 49.36; Ezec 5.10; Ier 9.26; Ier 25.23;

33"Hațorul va fi astfel vizuina șacalilor, un pustiu pe vecie; nimeni nu va locui în el, și nici un om nu va șede în el."

Ier 9.21; Ier 10.22; Mal 1.3; Ier 49.18;

34"Cuvântul Domnului, care a fost spus proorocului Ieremia, asupra Elamului, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, sună astfel:

Ier 25.25;

35"Așa vorbește Domnul oștirilor: "Iată, voi sfărâma arcul Elamului, puterea lui de căpetenie.

Isa 22.6;

36Voi aduce asupra Elamului cele patru vânturi de la cele patru margini ale cerului, îi voi risipi în toate vânturile acestea, și nu va fi nici un popor, la care să n-ajungă fugari din Elam.

Ier 49.32;

37Voi face ca locuitorii Elamului să tremure înaintea vrăjmașilor lor, și înaintea celor ce vor să-i omoare. Voi aduce nenorociri peste ei, mânia Mea aprinsă, zice Domnul, și-i voi urmări cu sabia, până ce îi voi nimici."

Ier 9.16;Ier 48.2;

38Îmi voi așeza scaunul de domnie în Elam, și-i voi nimici împăratul și căpeteniile, zice Domnul."

Ier 43.10;

39"Dar în zilele de apoi voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Elamului, zice Domnul."

Ier 48.47;Ier 49.6;

50

1"Iată cuvântul rostit de Domnul asupra Babilonului, asupra țării Haldeilor, prin proorocul Ieremia:

Isa 13.1;Isa 21.1;Isa 47.1;

2"Dați de știre printre neamuri, dați de veste și înălțați un steag! Vestiți, n-ascundeți nimic! Spuneți: "Babilonul este luat! Bel este acoperit de rușine, Merodac este zdrobit! Idolii lui sunt acoperiți de rușine, idolii lui sunt sfărâmați!

Isa 46.1;Ier 51.44;Ier 43.12-13;

3Căci împotriva lui se suie un neam de la miazănoapte, care-i va preface țara într-o pustie, și nu va mai fi locuită: atât oamenii cât și dobitoacele fug și se duc."

Isa 13.17-20;Ier 50.39-40;Ier 51.48;

4"În zilele acelea, în vremurile acelea, zice Domnul, copiii lui Israel și copiii lui Iuda se vor întoarce împreună; vor merge plângând și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor.

Osea 1.11;Ezra 3.12-13;Ps 126.5-6;Ier 31.9;Zah 12.10;Osea 3.5;

5Vor întreba de drumul Sionului, își vor întoarce privirile spre el, și vor zice: "Veniți să ne alipim de Domnul, printr-un legământ veșnic care să nu fie uitat niciodată!"

Ier 31.31;Ier 32.40;

6"Poporul Meu era o turmă de oi pierdute; păstorii lor îi rătăceau, îi făceau să cutreiere munții; treceau de pe munți pe dealuri, uitându-și staulul.

Isa 53.6;Ier 50.17;1Pet 2.25;Ier 2.20;Ier 3.6;Ier 3.23;

7Toți cei ce-i găseau îi mâncau, și vrăjmașii lor ziceau: "Noi nu suntem vinovați, fiindcă au păcătuit împotriva Domnului, Locașul neprihănirii, împotriva Domnului, Nădejdea părinților lor."

Ps 79.7;Ier 40.2-3;Zah 11.5;Ier 2.3;Dan 9.16;Ps 90.1;Ps 91.1;Ps 22.4;

8"Fugiți din Babilon, ieșiți din țara Haldeilor, și mergeți ca niște țapi în fruntea turmei!

Isa 48.20;Ier 51.6-45;Zah 2.6-7;Apoc 18.4;

9Căci iată că voi ridica și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari din țara de la miazănoapte; se vor înșirui în șiruri de bătaie împotriva lui, și vor pune stăpânire pe el; săgețile lui sunt ca ale unui războinic iscusit, care nu se întoarce cu mâinile goale.

Ier 25.14;Ier 51.27;Ier 3.41;Ier 14.29;2Sam 1.22;

10Astfel va fi dată pradă jafului, Haldea, și toți cei ce o vor jefui se vor sătura de jaf, zice Domnul."

Apoc 17.16;

11"Căci voi v-ați bucurat și v-ați înveselit, când Mi-ați jefuit moștenirea Mea! Da, săreați ca o juncană în iarbă, nechezați ca niște armăsari focoși!"

Isa 47.6;Osea 10.11;

12"Mama voastră este acoperită de rușine, cea care v-a născut roșește de rușine; iată, ea este coada neamurilor, este un pustiu, un pământ uscat și fără apă!

13 Din pricina mâniei Domnului nu va mai fi locuită, și va fi o pustietate. Toți cei ce vor trece pe lângă Babilon, se vor mira și vor fluiera pentru toate rănilile lui.

Ier 25.12; Ier 49.17;

14 Înșiruiți-vă de bătaie împrejurul Babilonului, voi toți, arcașii! Trageți împotriva lui, nu faceți economie de săgeți! Căci a păcătuit împotriva Domnului.

Ier 50.9; Ier 51.2; Ier 49.35; Ier 50.29;

15 Scoateți din toate părțile un strigăt de război împotriva lui! El întinde mâinile; temelile i se prăbușesc; zidurile i se surpă. Căci este răzbunarea Domnului. Răzbunați-vă pe el! Faceți-i cum a făcut și el!

1Cron 29.24; 2Cron 30.8; Plân 5.6; Ezec 17.18; Ier 51.58; Ier 51.6-11; Ps 137.8; Ier 50.29; Apoc 18.6;

16 Nimiciți cu desăvârșire din Babilon pe cel ce seamănă, și pe cel ce mânuiește secera la vremea secerișului! Înaintea sabiei nimicitorului, fiecare să se întoarcă la poporul său, fiecare să fugă spre țara lui.

Isa 13.14; Ier 51.9;

17 Israel este o oaie rătăcită pe care au gonit-o leii; împăratul Asiriei a mâncat-o cel dintâi; și acesta din urmă i-a zdrobit oasele, acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului."

Ier 50.6; Ier 2.15; 2Împ 17.6; 2Împ 24.10-14;

18 "De aceea așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, cum am pedepsit pe împăratul Asiriei.

19 Voi aduce înapoi pe Israel în pășunea lui; va paște pe Carmel și pe Basan, și își va potoli foamea pe muntele lui Efraim și în Galaad.

Isa 65.10; Ier 33.12; Ezec 34.13-14;

20 În zilele acelea, în vremea aceea, - zice Domnul - se va căuta nelegiuirea lui Israel, și nu va mai fi, și păcatul lui Iuda, și nu se va mai găsi; căci voi ierta rămășița, pe care o voi lăsa."

Ier 31.34; Isa 1.9;

21 "Suie-te împotriva țării de două ori răzvrătită, împotriva locuitorilor ei, și pedepsește-i! Urmărește, măcelărește, nimicește-i! - zice Domnul - și împlinește în totul poruncile Mele!

Ezec 23.23;2Sam 16.11;2Împ 18.25;2Cron 36.23;Isa 10.6;Isa 44.28;Isa 48.14;Ier 34.22;

22Strigăte de război răsună în țară, și prăpădul este mare.

Ier 51.54;

23Cum s-a rupt și s-a sfărâmat ciocanul întregului pământ! Babilonul este nimic în mijlocul neamurilor!

Isa 14.6;Ier 51.20;

24Ți-am întins o cursă, și ai fost prins, Babilonule, fără să te aștepți." "Ai fost ajuns, apucat, pentru că ai luptat împotriva Domnului.

Ier 51.8-57;Dan 5.30-31;

25Domnul Și-a deschis casa de arme, și a scos din ea armele mâniei Lui; căci aceasta este o lucrare a Domnului, Dumnezeul oștirilor, în țara Haldeilor."

Isa 13.5;

26"Pătrundeți din toate părțile în Babilon, deschideți-i grânarele, faceți-le niște mormane ca niște grămezi de snopi, și nimiciți-le. Nimic să nu mai rămână din el!

27Ucideți-i toți taurii și junghiați-i! Vai de ei! Căci le-a venit ziua, vremea pedepsirii lor!

Ps 22.12;Isa 34.7;Ier 46.21;Ier 48.44;Ier 50.31;

28Ascultați strigătele fugarilor, ale celor ce scapă din țara Babilonului, ca să vestească în Sion răzbunarea Domnului, Dumnezeului nostru, răzbunarea pentru Templul Său!

Ier 51.10-11;

29Chemați împotriva Babilonului pe arcași, voi toți care încordați arcul! Tăbărâți în jurul lui, ca nimeni să nu scape, răsplătiți-i după faptele lui, faceți-i întocmai cum a făcut și el! Căci s-a semețit împotriva Domnului, împotriva Sfântului lui Israel!"

Ier 50.14;Ier 50.15;Ier 51.56;Apoc 18.6;Isa 47.10;

30"De aceea, tinerii lui vor cădea pe ulițe, și toți oamenii lui de război vor pieri în ziua aceea, zice Domnul."

Ier 49.26;Ier 51.4;

31"Iată, am necaz pe tine, îngâmfatule! zice Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci ți-a sosit ziua, vremea pedepsirii tale!

Ier 50.27;

32Îngâmfatul acela se va poticni și va cădea, și nimeni nu-l va ridica, voi pune foc cetăților lui, și-i va mistui toate împrejurimile."

Ier 21.14;

33"Așa vorbește Domnul oștirilor: "Copiii lui Israel și copiii lui Iuda sunt apăsați împreună; toți cei ce i-au dus robi îi opresc și nu vor să le dea drumul.

34Dar puternic este Răzbunătorul lor, El, al cărui Nume este Domnul oștirilor. El le va apăra pricina, ca să dea odihnă țării, și să facă pe locuitorii Babilonului să tremure."

Apoc 18.8;Isa 47.4;

35Sabia împotriva Haldeilor! - zice Domnul, - împotriva locuitorilor Babilonului, împotriva căpeteniilor și înțelepților lui!

Dan 5.30;Isa 47.13;

36Sabia împotriva proorocilor minciunii, ca să ajungă ca niște oameni fără minte! Sabia împotriva vitejilor lui, ca să rămână încremeniți!

Isa 44.25;Ier 48.30;

37Sabia împotriva cailor și carelor lui, împotriva oamenilor de tot felul care sunt în mijlocul lui, ca să ajungă ca femeile! Sabia împotriva vistieriilor lui, ca să fie jefuite!

Ier 25.20-24;Ezec 30.5;Ier 51.30;Nah 3.13;

38Seceta peste apele lui, ca să sece! Căci este o țară de idoli, și au înnebunit cu idoli lor.

Isa 44.27;Ier 51.32-36;Apoc 16.12;Ier 50.2;Ier 51.44-52;

39De aceea fiarele pustiei se vor așeza acolo împreună cu șacalii, și struții vor locui acolo; nu va mai fi locuit niciodată, ci veșnic va rămâne nelocuit.

Isa 13.21-22;Isa 34.14;Ier 51.37;Apoc 18.2;Isa 13.20;Ier 25.12;

40Ca și Sodoma și Gomora și cetățile vecine, pe care le-a nimicit Dumnezeu, zice Domnul, așa nu va mai fi locuit nici el, și nimeni nu se va mai așeza acolo. -

Gen 19.25;Isa 13.19;Ier 49.18;Ier 51.26;

41 **İată, vine un popor de la miazănoapte, și un neam mare și niște împărați puternici se ridică de la marginile pământului.**

Ier 50.9;Ier 6.22;Ier 25.14;Ier 51.27;Apoc 17.16;

42 **Poartă arc și suliță, sunt necruțatori și fără milă; glasul le mugește ca marea; sunt călare pe cai, ca un om gata de luptă, împotriva ta, fiica Babilonului!**

Ier 6.23;Isa 13.18;Isa 5.30;

43 **İmpăratul Babilonului aude vestea, mâinile i se slăbesc, și îl apucă groaza, ca durerea pe o femeie care naște...**

Ier 49.24;

44 **İată, vrăjmașul se suie ca un leu, de pe malurile îngâmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată îi voi izgoni de acolo, și voi pune peste ei pe acela, pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Și care căpetenie îmi va sta împotrivă?"**

Ier 49.19;Iov 41.10;Ier 49.19;

45 **De aceea, ascultați hotărârea pe care a luat-o Domnul împotriva Babilonului, și planurile pe care le-a făcut El împotriva țării Haldeilor! "Cu adevărat, îi vor târî ca pe niște oi slabe, cu adevărat, le vor pustii locuința.**

Isa 14.24;Ier 51.11;

46 **De strigătul luării Babilonului se cutremură pământul, și se aude un strigăt de durere printre neamuri."**

Apoc 18.9;

51

1 **Așa vorbește Domnul: "İată, ridic împotriva Babilonului, și împotriva locuitorilor Haldeii, un vânt nimicitor.**

2İmp 19.7;Ier 4.11;

2 **Trimit împotriva Babilonului niște vânturători care-l vor vântura, și-i vor goli țara. Vor veni din toate părțile asupra lui, în ziua nenorocirii.**

Ier 15.7;Ier 50.14;

³Să se întindă arcul împotriva celui ce își întinde arcul, împotriva celui ce se mândrește în platoșa lui!" "Nu cruțați pe tinerii lui! Nimiciți cu desăvârșire toată oștirea lui!

Ier 50.14; Ier 50.21;

⁴Să cadă uciși în țara Haldeilor, străpunși de lovituri pe ulițele Babilonului!

Ier 49.26; Ier 50.30-37;

⁵Căci Israelul și Iuda nu sunt părăsiți de Dumnezeu lor, de Domnul oștirilor, și țara Haldeilor este plină de nelegiuiri împotriva Sfântului lui Israel.

⁶Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! Căci aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul! El îi va răsplăti după faptele lui.

Ier 50.8; Apoc 18.4; Ier 50.15-28; Ier 25.14;

⁷Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur, care îmbăta tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebunie.

Apoc 17.4; Apoc 14.8; Ier 25.16;

⁸Deodată cade Babilonul și este zdrobit! Văitați-l, aduceți leac alinător pentru rana lui; poate că se va vindeca!" -

⁹"Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l, și haidem fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns până la ceruri, și se înalță până la nori."

Isa 25.14; Ier 50.16; Apoc 18.5;

¹⁰"Domnul scoate la lumină dreptatea pricinii noastre: veniți să istorisim în Sion lucrarea Domnului, Dumnezeului nostru."

Ps 37.6; Ier 50.28;

¹¹"Ascuțiți săgețile, prindeți scuturile! Domnul a ațâțat duhul împăraților Mediei, pentru că vrea să nimicească Babilonul; căci aceasta este răzbunarea Domnului, răzbunarea pentru Templul Său.

Ier 46.4; Isa 13.17; Ier 51.28; Ier 50.45; Ier 50.28;

¹²Înalțați un steag împotriva zidurilor Babilonului! Întăriți-i străjile, puneți cararele, întindeți curse! Căci Domnul a luat o hotărâre, și aduce la îndeplinire ce a rostit împotriva locuitorilor Babilonului."

Nah 2.1;Nah 3.14;

13"Tu, care locuiești lângă ape mari, și care ai vistierii nemărginite, ți-a venit sfârșitul și lăcomia ta a ajuns la capăt!"

Apoc 17.1-15;

14Domnul oștirilor a jurat pe Sine însuși: "Da, te voi umple de oameni ca de niște lăcuste, și vor scoate strigăte de război împotriva ta."

Ier 49.13;Amos 6.8;Nah 3.15;Ier 50.15;

15El a făcut pământul cu puterea Lui, a întemeiat lumea cu înțelepciunea Lui, a întins cerurile cu priceperea Lui.

Gen 1.1-6;Ier 10.12;Iov 9.8;Ps 104.2;Isa 40.22;

16De glasul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate vântul din cămărilor lui.

Ier 10.13;Ps 135.7;

17Atunci orice om se vede cât este de prost cu știința lui, orice argintar rămâne rușinat de chipurile lui cioplite; căci idolii lui nu sunt decât minciună, și n-au nici o suflare în ei!

Ier 10.14;Ier 50.2;

18Sunt o nimica toată și o lucrare de răs: când le vine pedeapsa, pier cu desăvârșire!

Ier 10.15;

19Dar Cel ce este partea lui Iacov nu este ca ei; căci El a întocmit totul, și Israel este seminția moștenirii Lui: Domnul oștirilor, este Numele Lui.

Ier 10.16;

20"Tu Mi-ai fost un ciocan și o unealtă de război. Am zdrobit neamuri prin tine, am nimicit împărății prin tine.

Isa 10.5-15;Ier 50.23;

21Prin tine am sfărâmat pe cal și pe călărețul lui;

22prin tine am sfărâmat carul și pe cel ce ședea în el. Prin tine am sfărâmat pe bărbat și pe femeie; prin tine am sfărâmat pe bătrân și pe copil; prin tine am sfărâmat pe tânăr și pe fată.

2Cron 36.17;

23 Prin tine am sfărâmat pe păstor și turma lui; prin tine am sfărâmat pe plugar și boii lui; prin tine am sfărâmat pe cârmuitori și pe căpeteniile lui.

24 Dar acum, voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul, pe care l-au făcut Sionului, sub ochii voștri, zice Domnul."

Ier 50.15-29;

25"Iată, am necaz pe tine, munte nimicitor, zice Domnul, pe tine, care nimiceai tot pământul! Îmi voi întinde mâna peste tine, te voi prăvăli de la înălțimea stâncilor, și te voi preface într-un munte aprins.

Isa 13.2;Zah 4.7;Apoc 8.8;

26 Nu se vor mai scoate din tine nici pietre din capul unghiului clădirii, nici pietre pentru temelii; căci vei fi o dărâmatură veșnică, zice Domnul...

Ier 50.40;

27"Înălțați un steag pe pământ! Sunați din trâmbiță printre neamuri! Pregătiți neamurile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile Araratului, Miniului și Așchenazului! Puneți căpetenii de oaste împotriva lui! Faceți să înainteze caii ca niște lăcuste zbârlite!

Isa 13.2;Ier 25.14;Ier 50.41;

28 Pregătiți împotriva lui pe neamuri, pe împărății Mediei, pe cârmuitorii lui și pe toate căpeteniile lui, și toată țara de sub stăpânirea lor!

Ier 51.11;

29 Se clatină pământul, se cutremură; căci planul Domnului împotriva Babilonului se împlinește; și El va face din țara Babilonului un pustiu nelocuit.

Ier 50.13-40;Ier 51.43;

30 Vitejii Babilonului nu mai luptă, ci stau în cetățui; puterea le este sleită, și au ajuns ca niște femei. Vrajmașii pun foc locuințelor lor și le sfărâmă zăvoarele!

Isa 19.16;Ier 48.41;Ier 50.37;Plân 2.9;Amos 1.5;Nah 3.13;

31 Se întâlnesc alergătorii, se încrucișează solii, ca să vestească împăratului Babilonului, că cetatea lui este luată din toate părțile,

Ier 50.24;

³²Că trecătorile sunt luate, bălțile cu trestie sunt uscate de foc, și oamenii de război îngroziți.

Ier 50.38;

³³Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: "Fiica Babilonului este ca o arie pe vremea când este călcată cu picioarele: încă o clipă, și va veni pentru ea vremea secerișului."

Isa 21.10;Amos 1.3;Mic 4.13;Isa 41.15;Hab 3.12;Isa 17.5;Osea 6.11;Ioel 3.13;Apoc 14.15-18;

³⁴"Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m-a mâncat, m-a nimicit; m-a făcut ca un vas gol; m-a înghițit, ca un balaur, și-a umplut pânțelele cu ce aveam mai scump, și m-a izgonit.

Ier 50.17;

³⁵Silnicia făcută față de mine și față de carnea mea sfâșiată să se întoarcă asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului. "Sângele meu să cadă asupra locuitorilor Haldeii!" zice Ierusalimul. -

³⁶De aceea, așa vorbește Domnul: "Iată, îți voi apăra pricina, și te voi răzbuna! Voi seca marea Babilonului, și-i voi usca izvorul.

Ier 50.34;Ier 50.38;

³⁷Babilonul va ajunge un morman de dărâmături, o vizuină de șacali, un pustiu și o batjocură, și nu va mai avea locuitori.

Isa 13.22;Ier 50.39;Apoc 18.2;Ier 25.9-18;

³⁸Vor răcni împreună ca niște lei, vor țipa ca niște pui de lei.

³⁹Când vor fi încălziți de vin, le voi da să bea, și-i voi îmbăta, ca să se înveselească, și apoi să adoarmă somnul cel de veci, ca să nu se mai scoale, zice Domnul."

Ier 51.57;

⁴⁰Îi voi pogori ca pe niște miei la tăiere, ca pe niște berbeci și niște țapi.

⁴¹Cum s-a luat Șeșacul! Cum a fost cucerit acela a cărui slavă umplea tot pământul! Cum a fost nimicit Babilonul din mijlocul neamurilor!

Ier 25.26;Isa 13.19;Ier 49.25;Dan 4.30;

⁴²Marea s-a înălțat peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mulțimea valurilor sale.

Isa 44.23;Isa 49.13;Apoc 18.20;Ier 50.3-41;

49"Chiar și Babilonul va cădea, o morți ai lui Israel, cum a făcut și el să cadă morții din toată țara.

50"Ceii care ați scăpat de sabie, plecați, nu zăboviți! Ceii din pământul depărtat, gândiți-vă la Domnul, și Ierusalimul să fie în inimile voastre!" -

Ier 44.28;

51"Ne rușinam, când auzeam ocară; ne ascundeam fețele de rușine, când au venit niște străini în sfântul locaș al Casei Domnului."

Ps 44.15-16;Ps 79.4;

52"De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi pedepsi idolii, și în toată țara lui vor geme răniții.

Ier 51.47;

53"Chiar dacă Babilonul s-ar înălța până la ceruri, chiar dacă ar face cu neputință de ajuns cetățuile lui cele înalte, tot voi trimite pe pustiitori împotriva lui, zice Domnul"...

Ier 49.16;Amos 9.2;Obad 4;

54"Răsună strigăte din Babilon, și un mare prăpăd în țara Haldeilor.

Ier 50.22;

55"Căci Domnul pustiește Babilonul, și face să-i înceteze zarva cea mare. Valurile pustiitorilor urlă ca niște ape mari, al căror vuiet tulburat se aude.

56"Da, pustiitorul se aruncă asupra lui, asupra Babilonului; vitejii Babilonului sunt prinși, și li se sfărâmă arcurile. Căci Domnul este un Dumnezeu care răsplătește! El va da negreșit fiecăruia plata cuvenită lui!

Ps 94.1;Ier 50.29;Ier 51.24;

57"Și anume, voi îmbăta pe voievozii și înțelepții lui, pe cărmuitorii, pe căpeteniile și vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci, și nu se vor mai trezi, zice Împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor."

Ier 51.39;Ier 46.18;Ier 48.15;

⁵⁸Așa vorbește Domnul oștirilor: "Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate, și porțile lui cele înalte vor fi arse cu foc. Astfel popoarele muncesc degeaba, și Neamurile se trudesesc pentru foc!"

Ier 51.44; Hab 2.13;

⁵⁹Iată porunca, dată de proorocul Ieremia, lui Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, când s-a dus la Babilon cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în al patrulea an al domniei lui Zedechia. Seraia era cel mai mare cămăraș.

⁶⁰Ieremia a scris într-o carte toate nenorocirile, care aveau să vină asupra Babilonului, toate cuvintele acestea scrise asupra Babilonului.

⁶¹Ieremia a zis lui Seraia: "Când vei ajunge la Babilon, vezi să citești toate cuvintele acestea,

⁶²și să zici: "Doamne, Tu ai spus că locul acesta are să fie nimic, și că n-are să mai fie locuit nici de oameni nici de dobitoace, ci are să ajungă un pustiu pentru totdeauna."

Ier 50.3-39; Ier 51.29;

⁶³Și când vei isprăvi citirea cărții acesteia, să legi de ea o piatră, și s-o arunci în Eufurat,

Apoc 18.21;

⁶⁴și să zici: "Așa va fi înecat Babilonul, și nu se va mai ridica din nenorocirile, pe care le voi aduce asupra lui; vor cădea sleiți de puteri!" Până aici sunt cuvintele lui Ieremia.

Ier 51.58;

52

Împresurarea și luarea Ierusalimului.

¹Zedechia avea douăzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

2Împ 24.18;

²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.

³Și lucrul acesta s-a întâmplat din pricina mâniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe care voia să-i lepede de la Fața Lui. Și Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

⁴În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în ziua a zecea a lunii a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului; au tăbărit înaintea lui, și au ridicat șanțuri de apărare de jur împrejurul lui.

2Împ 25.1-27;Ier 39.1;Zah 8.19;

⁵Cetatea a stat împresurată până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.

⁶În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, așa că poporul țării nu mai avea pâine deloc.

⁷Atunci s-a făcut o spărtură în cetate; și toți oamenii de război au fugit, și au ieșit din cetate noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de lângă grădina împăratului, pe când înconjurau Haldeii cetatea. Fugarii au apucat pe drumul câmpiei.

⁸Dar oastea Haldeilor a urmărit pe împărat, și au ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului, după ce toată oștirea lui se risipise de la el.

⁹Au pus mâna pe împărat, și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla, în țara Hamatului; și el a rostit o hotărâre împotriva lui.

Ier 32.4;

¹⁰Împăratul Babilonului a pus să junghie pe fiii lui Zedechia în fața lui; a pus să taie la Ribla și pe toate căpeteniile lui Iuda.

Ezec 12.13;

¹¹Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia, și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă. Apoi împăratul Babilonului l-a dus la Babilon, și l-a ținut în temniță până în ziua morții lui.

¹²În ziua a zecea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, - a venit la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, care era în slujba împăratului Babilonului.

Zah 7.5;Zah 8.19;Ier 52.29;Ier 39.9;

¹³El a ars casa Domnului, casa împăratului, și toate casele Ierusalimului; a dat foc tuturor caselor mai mari.

¹⁴Toată oastea Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a dărâmat de asemenea toate zidurile dimprejurul Ierusalimului.

¹⁵Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat prinși de război o parte din cei mai săraci din popor, pe aceia din popor care rămăseseră în cetate, pe cei ce se supuseseră împăratului Babilonului, cealaltă rămășiță a mulțimii.

Ier 39.9;

¹⁶Totuși Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat ca vieri și ca plugari pe unii din cei mai săraci din țară.

¹⁷Haldeii au sfărâmat stâlpii de aramă care erau în casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, și toată arama lor au dus-o în Babilon.

Ier 27.19;1Împ 7.15-23;1Împ 27.50;

¹⁸Au luat oalele, lopețile, cuțitele, potirele, ceștile și toate uneltele de aramă cu care se făcea slujba.

Ex 27.3;2Împ 25.14-16;

¹⁹Căpetenia străjerilor a mai luat și ligheanele, tămâietoarele, potirele, cenușarele, sfeșnicele, ceștile și paharele, tot ce era de aur și ce era de argint.

²⁰Cei doi stâlpi, marea, și cei doisprezece boi de aramă care slujeau drept temelie, și care-i făcuse împăratul Solomon pentru Casa Domnului, toate aceste unelte de aramă aveau o greutate care nu se putea cântări.

1Împ 7.47;

²¹Înălțimea unuia din stâlpi era de optsprezece coți, și un fir de doisprezece coți îl cuprindea; era gol și gros de patru degete;

1Împ 7.15;2Împ 25.17;2Cron 3.15;

²²deasupra lui era un acoperiș de aramă, și înălțimea unui acoperiș era de cinci coți; împrejurul acoperișului era o rețea și rodii, toate de aramă; tot așa era și al doilea stâlp, și avea și el rodii.

²³Erau nouăzeci și șase de rodii de fiecare parte, și toate rodiile dimprejurul rețelei erau în număr de o sută.

1Împ 7.20;

²⁴Căpetenia străjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei ușieri.

2Împ 25.18;Ier 21.1-20.25;

²⁵Și din cetate a luat pe un famen care avea sub porunca lui pe oamenii de război, șapte oameni din cei ce făceau parte din sfetnicii împăratului și care au fost găsiți în cetate, apoi pe logofătul căpeteniei oștirii, care era însărcinat să scrie la oaste poporul din țară, și șizeci de oameni din poporul țării, care se aflau în cetate.

²⁶Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat, și i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla.

²⁷Împăratul Babilonului i-a lovit și i-a omorât la Ribla în țara Hamatului. Astfel a fost dus rob Iuda departe de țara lui.

²⁸Iată poporul pe care l-a dus Nebucadnețar în robie: în al șaptelea an: trei mii douăzeci și trei de Iudei;

2Împ 24.2;2Împ 24.12;2Împ 24.14;

²⁹În al optsprezecelea an al lui Nebucadnețar, a luat din Ierusalim opt sute treizeci și doi de inși;

Ier 52.12;Ier 39.9;

³⁰În al douăzeci și treilea an al lui Nebucadnețar, Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat șapte sute patruzeci și cinci de Iudei; de toți: patru mii șase sute de inși.

³¹În al treizeci și șaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci și cincea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din temniță.

2Împ 25.27-30;Gen 40.13-20;

³²l-a vorbit cu bunătate, și i-a așezat scaunul lui de domnie mai presus de scaunul de domnie al împăraților care erau cu el la Babilon.

³³A pus să-i schimbe hainele de temniță, și Ioiachin a mâncat totdeauna la masa împăratului în tot timpul vieții sale.

2Sam 9.12;

³⁴Împăratul Babilonului a purtat grijă neconținut de hrana lui zilnică, până în ziua morții lui, în tot timpul vieții sale.

PLÂNGERILE LUI IEREMIA

(Ieremia 8.21, 22; 9.1. Psalmul 74; 79; 88; 137.)

1

Nenorocirile Ierusalimului.

¹Vai! Cum stă părăsită acum, cetatea aceasta atât de plină de popor altă dată! A rămas ca o văduvă! Ea, care altă dată era mare între neamuri, fruntașă printre țări, a ajuns roabă astăzi!

Isa 47.7-8; Ezra 4.20;

²Plânge amarnic noaptea, și-i curg lacrimi pe obraji. Nici unul din toți cei ce o iubeau n-o mângâie; toți prietenii ei au părăsit-o, și i s-au făcut vrăjmași.

Ier 13.17; Iov 7.3; Ps 6.6; Ier 4.30; Ier 30.14; Plân 1.19; Plân 9.16; Plân 17.21;

³Iuda a plecat în pibegie, din pricina apăsării și muncilor grele. Locuiește în mijlocul neamurilor, și nu găsește odihnă! Toți prigonitorii lui l-au ajuns tocmai când îi era mai mare strâmtorarea.

Ier 52.27; Deut 28.64-65; Plân 2.9;

⁴Drumurile Sionului sunt triste, căci nimeni nu se mai duce la sărbători, toate porțile lui sunt pustii, preoții lui oftează; fecioarele lui sunt mâhnite, și el însuși este plin de amărăciune.

⁵Asupritorii lui sar biruitori, vrăjmașii lui sunt mulțumiți. Căci Domnul l-a smerit, din pricina mulțimii păcatelor lui; copiii lui au mers în robie înaintea asupritorului.

Deut 28.43-44; Ier 30.14-15; Dan 9.7-16; Ier 52.28;

⁶S-a dus de la fiica Sionului toată podoaba ei. Căpeteniile ei au ajuns ca niște cerbi care nu găsesc pășune, și merg fără putere înaintea celui ce-i gonește.

⁷În zilele necazului și ticăloșiei lui, Ierusalimul își aduce aminte de toate bunătățile de care a avut parte din zilele străbune; când a căzut poporul lui în mâna asupritorului, nimeni nu i-a venit în ajutor, iar vrăjmașii se uitau la el și râdeau de prăbușirea lui.

⁸Greu a păcătuit Ierusalimul! De aceea a ajuns de scârbă. Toți cei ce-l prețuiau îl disprețuiesc acum, văzându-i goliciunea, și el însuși se întoarce în altă parte și oftează.

⁹Necurăția sta lipită pe poala hainei lui, și nu se gândea la sfârșitul său. A căzut greu de tot. Nimeni nu-l mângâie. - "Vezi-mi ticăloșia, Doamne, căci iată ce semeț este vrăjmașul!" -

Deut 32.29;Isa 47.7;Plân 1.2-17;Plân 1.21;

¹⁰Asupritorul a întins mâna la tot ce avea el mai scump; ba încă a văzut cum, în Locașul lui cel sfânt, au intrat neamurile cărora Tu le poruncisei să nu intre în adunarea Ta!

Plân 1.7;Ier 51.51;Deut 23.3;Neem 13.1;

¹¹Tot poporul lui caută pâine suspinând; și-au dat lucrurile scumpe pe hrană, numai ca să-și țină viața. "Uită-Te, Doamne, și privește cât de înjosit sunt!"

Ier 38.9;Ier 52.6;Plân 2.12;Plân 4.4;

¹²O! voi, care treceți pe lângă mine, priviți și vedeți dacă este vre-o durere ca durerea mea, ca durerea cu care m-a lovit Domnul în ziua mâniei Lui aprinse!

Dan 9.12;

¹³Mi-a azvârlit de sus în oase un foc care le arde; mi-a întins un laț sub picioare, și m-a dat înapoi. M-a lovit cu pustiire și o lânchezeală de toate zilele!

Ezec 12.13;Ezec 17.20;

¹⁴Mâna Lui a legat jugul nelegiuirilor mele, care stau împletite și legate de gâtul meu. Mi-a frânt puterea. Domnul m-a dat în mâinile aceloră, cărora nu pot să le stau împotrivă.

Deut 28.48;

¹⁵Domnul a trântit la pământ pe toți vitejii din mijlocul meu; a strâns o oștire împotriva mea, ca să-mi prăpădească tineretul; ca în teasc a călcat Domnul pe fecioara, fiica lui Iuda.

Isa 63.3;Apoc 14.19-20;Apoc 19.15;

¹⁶De aceea plâng, îmi varsă lacrimi ochii, căci s-a depărtat de la mine Cel ce trebuia să mă mângâie, Cel ce trebuia să-mi învioreze viața; fiii mei sunt zdrobiți, căci vrăjmașul a biruit. -

Ier 13.17;Ier 14.17;Plân 2.18;Plân 1.2-9;

17 Sionul întinde mâinile rugător, și nimeni nu-l mângâie. Domnul a trimis împotriva lui Iacov de jur împrejur vrăjmași; Ierusalimul a ajuns de batjocură în mijlocul lor. -

Ier 4.31; Plân 1.2-9;

18 Domnul este drept, căci m-am răzvrătit împotriva poruncilor Lui. Ascultați, toate popoarele, și vedeți-mi durerea! Fecioarele și tinerii mei s-au dus în robie.

Neem 9.33; Dan 9.7-14; 1Sam 12.14-15;

19 Mi-am chemat prietenii, dar m-au înșelat, preoții și bătrânii mei au murit în cetate, căutând hrană, ca să-și țină viața."

Plân 1.2; Ier 30.14; Plân 1.11;

20 "Doamne, uită-Te la necazul meu. Înăuntrul meu fierbe, mi s-a întors inima în mine, căci am fost neascultător. Afară sabia m-a lăsat fără copii, în casă moartea.

Iov 30.27; Isa 16.11; Ier 4.19; Ier 18.36; Plân 2.11; Osea 11.8; Deut 32.25; Ezech 7.15;

21 M-au auzit suspinând, dar nimeni nu m-a mângâiat. Toți vrăjmașii mei, când au aflat de nenorocirea mea, s-au bucurat că Tu ai adus-o; dar vei aduce, vei vesti ziua când și ei vor fi ca mine.

Plân 1.2; Isa 13, etc; Ier 46, etc;

22 Adu toată răutatea lor înaintea Ta, și fă-le cum mi-ai făcut mie, pentru toate fărădelegile mele! Căci suspinele mele sunt multe, și inima îmi este bolnavă."

Ps 109.15; Plân 5.17;

2

Jalea Ierusalimului.

1 Vai! în ce întunecime a aruncat Domnul, în mânia Lui, pe fiica Sionului. A azvârlit din cer pe pământ podoaba lui Israel, și nu și-a mai adus aminte de scaunul picioarelor Lui, în ziua mâniei Lui!

Mat 11.23; 2Sam 1.19; 1Cron 28.2; Ps 99.5; Ps 132.7;

2 Domnul a nimicit, fără milă, toate locuințele lui Iacov. În urgia Lui, a dărâmat întăriturile fiicei lui Iuda, și le-a prăvălit la pământ; a făcut de ocară împărăția și căpeteniile ei.

Plân 2.17-21;Plân 3.43;Ps 89.39;

³În mânia Lui aprinsă, a doborât toată puterea lui Israel; Și-a tras înapoi de la el dreapta, înaintea vrăjmașului, și a aprins în iacov o văpaie de foc care mistuie toate de jur împrejur.

Ps 74.11;Ps 89.46;

⁴Și-a încordat arcul ca un vrăjmaș, Și-a ridicat dreapta ca un asupritor, și a prăpădit tot ce era plăcut privirilor, Și-a vărsat ca un foc urgia peste cortul fiicei Sionului.

Isa 63.10;Plân 2.5;Ezec 24.25;

⁵Ca un vrăjmaș a ajuns Domnul, a nimicit pe Israel, i-a dărâmat toate palatele, i-a prăbușit întăriturile, și a umplut pe fiica lui Iuda de jale și suspin.

Plân 2.4;Ier 30.14;2Împ 25.9;Ier 52.13;

⁶I-a pustiit cortul sfânt ca pe o grădină, a nimicit locul adunării sale; Domnul a făcut să se uite în Sion sărbătorile și Sabatul, și, în mânia Lui năpraznică a lepădat pe împărat și pe preot.

Ps 80.12;Ps 89.40;Isa 5.5;Isa 1.8;Plân 1.4;Țef 3.18;

⁷Domnul Și-a disprețuit altarul, Și-a lepădat locașul Său cel sfânt. A dat în mâinile vrăjmașului zidurile palatelor Sionului; au răsunat strigătele în casa Domnului, ca într-o zi de sărbătoare.

Ps 74.4;

⁸Și-a pus de gând Domnul să dărâme zidurile fiicei Sionului; a întins sfoara de măsurat, și nu Și-a tras mâna până nu le-a nimicit. A cufundat în jale întăritura și zidurile, care nu mai sunt, toate, decât niște dărâmături triste.

2Împ 21.13;Isa 34.11;

⁹Porțile îi sunt cufundate în pământ; i-a nimicit și rupt zăvoarele. Împăratul și căpeteniile sale sunt între neamuri. Lege nu mai au, și chiar proorocii nu mai primesc nici o vedenie de la Domnul.

Ier 51.30;Deut 28.36;2Împ 24.15;2Împ 25.7;Plân 1.3;Plân 4.20;2Cron 15.3;Ps 74.9;Ezec 7.26;

¹⁰Bătrânii fiicei Sionului șed pe pământ și tac; și-au presărat țărână pe cap, s-au încins cu saci; fecioarele Ierusalimului își pleacă la pământ capul.

Iov 2.13;Isa 3.26;Plân 3.28;Iov 2.12;Isa 15.3;Ezec 7.18;Ezec 27.31;

¹¹Mi s-au stors ochii de lacrimi, îmi fierb măruntaiele, mi se varsă ficatul pe pământ, din pricina prăpădului fiicei poporului meu, din pricina copiilor și pruncilor de țată leșinați pe ulițele cetății.

Ps 6.7; Plân 3.48; Plân 1.20; Iov 16.13; Ps 22.14; Plân 2.19; Plân 4.4;

¹²Ei ziceau către mamele lor: "Unde este pâine și vin?" Și cădeau leșinați ca niște răniți pe ulițele cetății, își dădeau sufletul la pieptul mamelor lor.

¹³Cu ce să te îmbărbătez și cu ce să te asemăn, fiica Ierusalimului? Cu cine să te pun alături, și cu ce să te mângâi, fecioară, fiica Sionului? Căci rana ta este mare ca marea: cine va putea să te vindece?

Plân 1.12; Dan 9.12;

¹⁴Proorocii tăi ți-au prorocit vedenii deșarte și amăgitoare, nu ți-au dat pe față nelegiuirea, ca să abată astfel robia de la tine, ci ți-au făcut proorocii mincinoase și înșelătoare.

Ier 2.8; Ier 5.31; Ier 14.14; Ier 23.16; Ier 27.14; Ier 29.8-9; Ezec 13.2; Isa 58.1;

¹⁵Toți trecătorii bat din palme asupra ta, șuieră și dau din cap împotriva fiicei Ierusalimului, și zic: "Aceasta este cetatea despre care se zicea că este cea mai frumoasă, și bucuria întregului pământ?"

1Împ 9.8; Ier 18.16; Nah 3.19; Ezec 25.6; 2Împ 19.21; Ps 44.14; Ps 48.2; Ps 50.2;

¹⁶Toți vrăjmașii tăi deschid gura împotriva ta, fluieră, scrâșnesc din dinți, și zic: "Am înghițit-o!" "Da, aceasta este ziua pe care o așteptam, am ajuns-o și o vedem!"

Iov 16.9-10; Ps 22.13; Plân 3.46; Ps 56.2; Ps 35.21;

¹⁷Domnul a înfăptuit ce hotărâse, a împlinit cuvântul pe care-l sorocise de multă vreme, a nimicit fără milă; a făcut din tine bucuria vrăjmașului, a înălțat tăria asupritorilor tăi!

Lev 26.16; Deut 28.15; Plân 2.2; Ps 38.16; Ps 89.42;

¹⁸Inima lor strigă către Domnul... Zid al fiicei Sionului, varsă zi și noapte șiroaie de lacrimi! Nu-ți da nici un răgaz, și ochiul tău să n-aibă odihnă!

Plân 2.8; Ier 14.17; Plân 1.16;

¹⁹Scoală-te și gemi noaptea când încep străjile! Varsă-ți inima ca niște apă, înaintea Domnului! Ridică-ți mâinile spre El pentru viața copiilor tăi, care mor de foame la toate colțurile ulițelor!

Ps 119.147; Ps 62.8; Plân 2.11; Isa 51.20; Plân 4.1; Nah 3.10;

²⁰Uită-Te, Doamne, și privește: cui i-ai făcut Tu așa? Să mănânce femeile rodul pântecelui lor, pruncii dezmierdați de mâinile lor? Să fie măcelăriți preoții și proorocii în Locașul cel sfânt al Domnului?

Lev 26.29; Deut 28.53; Ier 19.9; Plân 4.10; Ezec 5.10; Plân 2.13-16;

²¹Copiii și bătrânii stau culcați pe pământ în ulițe; fecioarele și tinerii mei au căzut uciși de sabie; i-ai ucis, în ziua mâniei Tale, și i-ai înjunghiat fără milă.

2Cron 36.17; Plân 3.43;

²²Ai chemat groaza din toate părțile peste mine, ca la o zi de sărbătoare. În ziua mâniei Domnului, n-a scăpat unul și n-a rămas cu viață. Pe cei îngrijiți și crescuți de mine, mi i-a nimicit vrăjmașul!"

Ps 31.13; Ier 6.25; Ier 46.5; Osea 9.12-13;

3

Suferințe și mângâieri.

¹Eu sunt omul care a văzut suferința sub nuiuaa urgiei Lui.

²El m-a dus, m-a mânat în întuneric, și nu în lumină.

³Numai împotriva mea își întinde și își întoarce mâna, toată ziua.

⁴Mi-a prăpădit carnea și pielea, și mi-a zdrobit oasele.

Iov 16.8; Ps 51.8; Isa 38.13; Ier 50.17;

⁵A făcut zid împrejurul meu, și m-a înconjurat cu otravă și durere.

⁶Mă așează în întuneric, ca pe cei morți pentru totdeauna.

Ps 88.5-6; Ps 143.3;

⁷M-a înconjurat cu un zid, ca să nu ies; m-a pus în lanțuri grele.

Iov 3.23; Iov 19.8; Osea 2.6;

⁸Să tot strig și să tot cer ajutor, căci El tot nu-mi primește rugăciunea.

Iov 30.20; Ps 22.2;

⁹Mi-a astupat calea cu pietre cioplite, și mi-a strâmbat cărările.

¹⁰Mă pândește ca un urs și ca un leu într-un loc ascuns.

Iov 10.16;Isa 38.13;Osea 5.14;Osea 13.7-8;

¹¹Mi-a abătut căile, și apoi s-a aruncat pe mine, și m-a pustiit.

Osea 6.1;

¹²Și-a încordat arcul, și m-a pus țintă săgeții Lui.

Iov 7.20;Iov 16.12;Ps 38.2;

¹³În rărunchi mi-a înfipt săgețile din tolba Lui.

Iov 6.4;

¹⁴Am ajuns de răsul poporului meu, și toată ziua sunt pus în cântece de batjocură de ei.

Ier 20.7;Iov 30.9;Ps 69.12;Plân 3.63;

¹⁵M-a săturat de amărăciune, m-a îmbătat cu pelin.

Ier 9.15;

¹⁶Mi-a sfărâmat dinții cu pietre, m-a acoperit cu cenușă.

Prov 20.17;

¹⁷Mi-ai luat pacea, și nu mai cunosc fericirea.

¹⁸Și am zis: "S-a dus puterea mea de viață, și nu mai am nici o nădejde în Domnul."

Ps 31.22;

¹⁹"Gândește-Te la necazul și suferința mea, la pelin și la otravă!"

Ier 9.15;

²⁰Când își aduce aminte sufletul meu de ele, este mâhnit în mine.

²¹Iată ce mai gândesc în inima mea, și iată ce mă face să mai trag nădejde:

²²Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt,

Mal 3.6;

²³ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșia Ta este atât de mare!

Isa 33.2;

24"Domnul este partea mea de moștenire", zice sufletul meu; de aceea nădăjduiesc în El.

Ps 16.5;Ps 73.26;Ps 119.57;Ier 10.16;

25Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută.

Ps 130.6;Isa 30.18;Mic 7.7;

26Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului.

Ps 37.7;

27Este bine pentru om să poarte un jug în tinerețea lui.

Ps 94.12;Ps 119.71;

28Să stea singur și să tacă, pentru că Domnul i l-a pus pe grumaz;

Ier 15.17;Plân 2.10;

29să-și umple gura cu țărână, și să nu-și piardă nădejdea;

Iov 42.6;

30să dea obrazul celui ce-l lovește, și să se sature de ocări.

Isa 50.6;Mat 5.39;

31Căci Domnul nu leapădă pentru totdeauna.

Ps 94.14;

32Ci, când mâhnește pe cineva, Se îndură iarăși de el, după îndurarea Lui cea mare:

33căci El nu necăjește cu plăcere, nici nu mâhnește bucuros pe copiii oamenilor.

Ezec 33.11;Evr 12.13;

34Când se calcă în picioarele toți prinșii de război ai unei țări,

35când se calcă dreptatea omenească în fața Celui Prea Înalt,

36când este nedreptățit un om în pricina lui, nu vede Domnul?

Hab 1.13;

³⁷Cine a spus și s-a întâmplat ceva fără porunca Domnului?

Ps 33.9;

³⁸Nu iese din gura Celui Prea Înalt răul și binele?

Iov 2.10;Isa 45.7;Amos 3.6;

³⁹De ce să se plângă omul cât trăiește? Fiecare să se plângă mai bine de păcatele lui!

Prov 19.3;Mic 7.9;

⁴⁰Să luăm seama la umbletele noastre, să le cercetăm, și să ne întoarcem la Domnul.

⁴¹Să ne înălțăm și inimile cu mâinile spre Dumnezeu din cer, zicând:

Ps 86.4;

⁴²"Am păcătuit, am fost îndărătnici, și nu ne-ai iertat!"

Dan 9.5;

⁴³În mânia Ta, Te-ai ascuns, și ne-ai urmărit, ai ucis fără milă.

Plân 2.2-21;

⁴⁴Te-ai învăluit într-un nor, ca să nu străbată la Tine rugăciunea noastră.

Plân 3.8;

⁴⁵Ne-ai făcut de batjocură și de ocară printre popoare.

1Cor 4.13;

⁴⁶Toți vrăjmașii noștri deschid gura împotriva noastră.

Plân 2.16;

⁴⁷De groază și de groapă am avut parte, de prăpăd și pustiire.

Isa 24.17;Ier 48.43;Isa 51.19;

⁴⁸Șuvoaie de apă îmi curg din ochi din pricina prăpădului fiicei poporului meu.

Ier 4.19;Ier 9.1;Ier 14.17;Plân 2.11;

⁴⁹Mi se topește ochiul în lacrimi, necurmat și fără răgaz,

Ps 77.2;Plân 1.16;

⁵⁰până ce Domnul va privi din cer și va vedea.

Isa 63.15;

⁵¹Mă doare ochiul de plâns pentru toate fiicele cetății mele.

⁵²Cei ce mă urăsc fără temei, m-au gonit ca pe o pasăre.

Ps 35.7-19;Ps 69.4;Ps 109.3;Ps 119.161;

⁵³Voiau să-mi nimicească viața într-o groapă, și au aruncat cu pietre în mine.

Ier 37.16;Ier 38.6-10;Dan 6.17;

⁵⁴Mi-au năvălit apele peste cap și ziceam: "Sunt pierdut!"

Ps 69.2;Ps 124.4-5;Ps 31.22;Isa 38.10-11;Plân 3.18;

⁵⁵Dar am chemat Numele Tău, Doamne, din fundul gropii.

Ps 130.1;Iona 2.2;

⁵⁶Tu mi-ai auzit glasul: "Nu-Ți astupa urechea la suspinele și strigătele mele."

Ps 3.4;Ps 6.8;Ps 18.6;Ps 66.19;Ps 116.1;

⁵⁷În ziua când Te-am chemat, Te-ai apropiat, și ai zis: "Nu te teme!"

Iac 4.8;

⁵⁸Doamne, Tu ai apărat pricina sufletului meu, mi-ai răscumpărat viața!

Ps 35.1;Ier 51.36;Ps 71.23;

⁵⁹Doamne, ai văzut apăsarea mea: fă-mi dreptate.

Ps 9.4;Ps 35.23;

⁶⁰Ai văzut toate răzbunările lor, toate uneltirile lor împotriva mea.

Ier 11.19;

⁶¹Doamne, le-ai auzit ocările, toate uneltirile împotriva mea,

⁶²cuvântările potrivnicilor mei, și planurile pe care le urzeau în fiecare zi împotriva mea.

63 Uită-Te când stau ei jos sau când se scoală. Eu sunt cântecul lor de batjocură.

Ps 139.2;Plân 3.14;

64 Răsplătește-le, Doamne, după faptele mâinilor lor!

Ps 28.4;Ier 11.20;2Tim 4.14;

65 Împietrește-le inima, și aruncă blestemul Tău împotriva lor!

66 Urmărește-i, în mânia Ta, și șterge-i de sub ceruri, Doamne!"

Deut 25.19;Ier 10.11;Ps 8.3;

4

Plângere asupra soartei poporului.

1 Vai! cum s-a înnegrit aurul, și cum s-a schimbat aurul cel curat! Cum s-au risipit pietrele sfântului Locaș pe la toate colțurile ulițelor!

Plân 2.19;

2 Cum sunt priviți acum fiii Sionului, cei aleși și prețuiți ca aurul curat altă dată, cum sunt priviți acum, vai! Ca niște vase de pământ, și ca o lucrare făcută de mâinile olarului!

Isa 30.14;Ier 19.11;2Cor 4.7;

3 Chiar și șacalii își apleacă țâța, și dau să sugă puilor lor; dar fiica poporului meu a ajuns fără milă, ca struții din pustie.

Iov 39.14-16;

4 Limba sugătorului i se lipește de cerul gurii, uscată de sete; copiii cer pâine, dar nimeni nu le-o dă.

Ps 22.15;Plân 2.11-12;

5 Cei ce se hrăneau cu bucate alese, leșină pe ulițe. Cei ce fuseseră crescuți în purpură se bucură acum de o grămadă de gunoi!

Iov 24.8;

6 Căci vina fiicei poporului meu este mai mare decât păcatul Sodomei, care a fost nimicită într-o clipă, fără să fi pus cineva mâna pe ea.

Gen 19.25;

⁷Voievozii ei erau mai strălucitori decât zăpada, mai albi decât laptele; trupul le era mai roșu decât mărgeanul; fața le era ca safirul.

⁸Dar acum înfățișarea le este mai negricioasă decât funinginea; așa că nu mai sunt cunoscuți pe ulițe, pielea le este lipită de oase, uscată ca lemnul.

Plân 5.10; Ioel 2.6; Nah 2.10; Ps 102.5;

⁹Cei ce pier uciși de sabie sunt mai fericiți decât cei ce pier de foame, care cad sleiți de puteri, din lipsa roadelor câmpului!

¹⁰Femeile, cu toată mila lor, își fierb copiii, care le slujesc ca hrană, în mijlocul prăpădului fiicei poporului meu.

Plân 2.20; Isa 49.50; Deut 28.57; 2Împ 6.29;

¹¹Domnul Și-a sleiturgia, Și-a vărsat mânia aprinsă; a aprins în Sion un foc, care-i mistuie temelile.

Ier 7.20; Deut 32.22; Ier 21.14;

¹²Împărații pământului n-ar fi crezut și nici unul din locuitorii lumii n-ar fi crezut că potrivnicul, care-l împresura, are să intre pe porțile Ierusalimului.

¹³Iată roada păcatelor proorocilor săi, a nelegiuirilor preoților săi, care au vărsat în mijlocul lui sângele celor neprihăniți!

Ier 5.31; Ier 6.13; Ier 14.14; Ier 23.11-21; Ezec 22.26-28; Ief 3.4; Mat 23.31-37;

¹⁴Rătăceau ca orbii pe ulițe, mânjiți de sânge, așa că nimeni nu putea să se atingă de hainele lor.

Ier 2.34; Num 19.16;

¹⁵"Depărtați-vă, necuraților!" li se striga, "la o parte, la o parte, nu vă atingeți de noi!" Când fugeau pribegind înapoi și încolo, printre neamuri, se spunea: "Să nu mai locuiască aici!"

Lev 13.45;

¹⁶În mânia Lui Domnul i-a împrăștiat și nu-Și mai îndreaptă privirile spre ei! Vrajmașul n-a căutat la fața preoților, nici n-a avut milă de cei bătrâni.

Plân 5.12;

¹⁷Și acolo ni se sfârșeau ochii, și așteptam zadarnic ajutor! Privirile ni se îndreptau cu nădejde spre un neam, care totuși nu ne-a izbăvit.

2Împ 24.7; Isa 20.5; Isa 30.6-7; Ier 37.7; Ezec 29.16;

¹⁸Ne pândeau pașii, ca să ne împiedice să mergem pe ulițele noastre; ni se apropia sfârșitul, ni se împliniseră zilele... Da, ne venise sfârșitul!

2Împ 25.4-5;Ezec 7.2-6;Amos 8.2;

¹⁹Prigonitorii noștri erau mai iuți decât vulturii cerului. Ne-au fugărit pe munți, și ne-au pândit în pustie.

Deut 28.49;Ier 4.13;

²⁰Suflarea vieții noastre, unsul Domnului, a fost prins în gropile lor, el, despre care ziceam: "Vom trăi sub umbra lui printre neamuri."

Gen 2.7;Plân 2.9;Ier 52.6;Ezec 12.13;Ezec 19.4-8;

²¹"Bucură-te și saltă de bucurie, fiica Edomului, care locuiește în țara Uț! Dar și la tine va trece potirul, și tu te vei îmbăta, și te vei dezgoli!

Ecl 11.9;Ier 25.15-21;Obad 10;

²²Fiica Sionului, nelegiuirea îți este ispășită: El nu te va mai trimite în robie. Dar ție, fiica Edomului, îți va pedepsi nelegiuirea; și îți va da pe față păcatele."

Isa 40.2;Ps 137.7;

5

Relele de acum și aducerile aminte.

¹"Adu-Ți aminte, Doamne, de ce ni s-a întâmplat! Uită-Te și vezi-ne ocară!

Ps 89.50-51;Ps 79.4;Plân 2.15;

²Moștenirea noastră a trecut la niște străini, casele noastre la cei din alte țări!

Ps 79.1;

³Am rămas orfani, fără tată; mamele noastre sunt ca niște văduve.

⁴Apa noastră o bem pe bani, și lemnele noastre trebuie să le plătim.

⁵Prigonitorii ne urmăresc cu îndârjire, și când obosim, nu ne dau odihnă.

Deut 28.48;Ier 28.14;

⁶Am întins mâna spre Egipt, spre Asiria, ca să ne săturăm de pâine.

Gen 24.2;Ier 50.15;Osea 12.1;

⁷Părinții noștri, care au păcătuit, nu mai sunt, iar noi le purtăm păcatele.

Ier 31.29;Ezec 18.2;Gen 42.13;Zah 1.5;

⁸Robii ne stăpânesc, și nimeni nu ne izbăvește din mâinile lor.

Nah 5.15;

⁹Ne căutăm pâinea cu primejdia vieții noastre, căci ne amenință sabia în pustie.

¹⁰Ne arde pielea ca un cuptor, de frigurile foamei.

Iov 30.30;Ps 119.83;Plân 4.8;

¹¹Au necinstit pe femei în Sion, pe fecioare în cetățile lui Iuda.

Isa 13.16;Zah 14.2;

¹²Mai marii noștri au fost spânzurați de mâinile lor; Bătrânilor nu le-a dat nici o cinste.

Isa 47.6;Plân 4.16;

¹³Tinerii au fost puși să râșnească, și copiii cădeau sub poverile de lemn.

Jud 16.21;

¹⁴Bătrânii nu se mai duc la poartă, și tinerii au încetat să mai cânte.

¹⁵S-a dus bucuria din inimile noastre, și jalea a luat locul jocurilor noastre.

¹⁶A căzut cununa de pe capul nostru! Vai de noi, căci am păcătuit!

Iov 19.9;Ps 89.39;

¹⁷Dacă ne doare inima, dacă ni s-au întunecat ochii,

Plân 1.22;Ps 6.7;Plân 2.11;

¹⁸este din pricină că muntele Sionului este pustiit, din pricină că se plimbă șacalii prin el.

¹⁹Dar Tu, Doamne, împărățești pe vecie; scaunul Tău de domnie dăinuiește din neam în neam!

Ps 9.7;Ps 10.16;Ps 29.10;Ps 90.2;Ps 102.12;Ps 102.26-27;Ps 145.13;Hab 1.12;Ps 45.6;

²⁰Pentru ce să ne uiți pe vecie, și să ne părăsești pentru multă vreme?

Ps 13.1;

²¹Întoarce-ne la Tine, Doamne, și ne vom întoarce! Dă-ne iarăși zile ca cele de odinioară!

Ps 80.3-19;Ier 31.18;

²²Să ne fi lepădat Tu de tot oare, și să Te fi mâniat Tu pe noi peste măsură de mult?

EZECHIEL

(Exod. 29.43-46. Levitic. 20.22-24, 26. Apocalipsa 21.3.)

1

Chemarea lui Ezechiel.

¹În al trezecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe când eram între prinșii de război de la râul Chebar, s-au deschis cerurile, și am avut vedenii dumnezeiești.

Ezec 1.3;Ezec 3.15-23;Ezec 10.15-22;Ezec 43.3;Mat 3.16;Fapt 7.56;Fapt 10.11;Apoc 19.11;Ezec 8.3;

²În a cincea zi a lunii - era în anul al cincilea al robiei împăratului loiachin, -

2Împ 24.12-15;

³Cuvântul Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul lui Buzi, preotul, în țara Haldeilor, lângă râul Chebar; și acolo a venit mâna Domnului peste el.

1Împ 18.46;2Împ 3.15;Ezec 3.14-22;Ezec 8.1;Ezec 40.1;

⁴M-am uitat, și iată că a venit de la miazănoapte un vânt năpraznic, un nor gros, și un snop de foc, care răspândea de jur împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieșea din mijlocul focului.

Ier 1.14;Ier 4.6;Ier 6.1;Ier 23.19;Ier 25.32;

⁵Tot în mijloc, se mai vedeau patru făpturi vii, a căror înfățișare avea o asemănare omenească.

Apoc 4.6;Ezec 10.8;Ezec 1.10;Ezec 10.14-21;

⁶Fiecare din ele avea patru fețe, și fiecare avea patru aripi.

⁷Picioarele lor erau drepte, și talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui vițel, și scânteiau ca niște aramă lustruită.

Dan 10.6;Apoc 1.15;

⁸Sub aripi, de cele patru părți ale lor, aveau niște mâini de om; și toate patru aveau fețe și aripi.

Ezec 10.8-21;

⁹Aripile lor erau prinse una de alta. Și când mergeau, nu se întorceau în nici o parte, ci fiecare mergea drept înainte.

Ezec 1.11;Ezec 1.12;Ezec 10.11;

¹⁰Cât despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau câte o față de leu, la stânga lor, toate patru aveau câte o față de bou, iar înapoi, toate patru aveau câte o față de vultur.

Apoc 4.7;Num 2.10;Num 2.3;Num 2.18;Num 2.25;

¹¹Aripile fiecăreia erau întinse în sus, așa că două din aripile lor ajungeau până la cele învecinate, iar două le acopereau trupurile.

Isa 6.2;

¹²Fiecare mergea drept înainte, și anume încotro le mâna duhul să meargă, într-acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte.

Ezec 1.9;Ezec 10.22;Ezec 1.20;Ezec 1.9-17;

¹³În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni de foc aprinși, care ardeau; și ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturii vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, și din el ieșeau fulgere.

Apoc 4.5;

¹⁴Făpturile vii însă când alergau și se întorceau, erau ca fulgerul.

Zah 4.10;Mat 24.27;

¹⁵Mă uitam la aceste făpturi vii, și iată că pe pământ, afară de făpturile vii, era o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor.

Ezec 10.9;

¹⁶Înfățișarea acestor roți și materialul din care erau făcute, păreau de hrisolit, și toate patru aveau aceeași întocmire. Înfățișarea și alcătuirea lor erau de așa fel încât fiecare roată părea că este în mijlocul unei alte roți.

Ezec 10.9-10;

Dan 10.6;

¹⁷Când mergeau, alergau pe toate cele patru laturi ale lor, și nu se întorceau deloc în mersul lor.

Ezec 1.12;

¹⁸Aveau niște obezi de o înălțime înspăimântătoare, și pe obezile lor cele patru roți erau pline cu ochi de jur împrejur.

Ezec 10.12;Zah 4.10;

¹⁹Când mergeau făpturile vii, mergeau și roțile pe lângă ele; și când se ridicau făpturile vii de la pământ, se ridicau și roțile.

Ezec 10.16-17;

²⁰Unde le mâna duhul să meargă, acolo mergeau, încotro voia duhul; și împreună cu ele se ridicau și roțile, căci duhul făpturilor vii era în roți.

Ezec 1.12;Ezec 10.17;

²¹Când mergeau făpturile vii, mergeau și roțile; când se opreau ele, se opreau și roțile; când se ridicau de pe pământ, se ridicau și roțile; căci duhul făpturilor vii era în roți.

Ezec 1.19-20;Ezec 10.71;

²²Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care semăna cu cristalul strălucitor, și se întindea în aer sus peste capetele lor.

Ezec 10.1;

²³Sub cerul acesta, aripile lor stăteau drepte, întinse una spre alta, și mai aveau fiecare câte două aripi, care le acopereau trupurile.

²⁴Când umblau, am auzit vâjâitul aripilor lor ca vâjâitul unor ape mari, și ca glasul Celui Atotputernic. Când mergeau, era un vuiet gălăgios, ca al unei oștiri; iar când se opreau, își lăsau aripile în jos.

Ezec 10.5;Ezec 43.2;Dan 10.6;Apoc 1.15;Iov 37.4-5;Ps 29.3-4;Ps 68.33;

²⁵Și venea un vuiet care pornea de deasupra cerului întins peste capetele lor; iar când se opreau își lăsau aripile în jos.

²⁶Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care ședea pe el.

Ezec 10.1;Ex 24.10;

²⁷Am mai văzut iarăși o lucire de aramă lustruită ca niște foc, înăuntrul căruia era omul acesta, și care strălucea de jur împrejur; de la chipul rărunchilor lui până sus, și de la chipul rărunchilor lui până jos, am văzut ca un fel de foc, și de jur împrejur era înconjurat cu o lumină strălucitoare.

Ezec 8.2;

²⁸Ca înfățișarea curcubeului, care stă în nor într-o zi de ploaie, așa era și înfățișarea acestei lumini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea slavei Domnului. Când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ, și am auzit glasul Unuia care vorbea.

Apoc 4.3;Apoc 10.1;Ezec 3.23;Ezec 8.4;Ezec 3.23;Dan 8.17;Fapt 9.4;Apoc 1.17;

2

¹El mi-a zis: "Fiul omului, stai în picioare, și-ți voi vorbi!"

Dan 10.11;

²Cum mi-a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine, și m-a făcut să stau pe picioare; și am ascultat la Cel ce-mi vorbea.

Ezec 3.24;

³El mi-a zis: "Fiul omului, te trimit la copiii lui Israel, la aceste "popoare îndărătnice", care s-au răzvrătit împotriva Mea; ei și părinții lor au păcătuit împotriva Mea, până în ziua de azi.

Ier 3.25;Ezec 20.18-30;

⁴Da, copiii aceștia la care te trimit, sunt nerușinați și cu inima împietrită. Tu să le spui: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu!"

Ezec 3.7;

⁵Fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, - căci sunt o casă de îndărătnici - vor ști totuși că în mijlocul lor este un prooroc.

Ezec 3.11-17;Ezec 33.33;

⁶Tu, fiu al omului, să nu te temi de ei, nici să nu te sperii de cuvintele lor; și măcar că ei sunt niște măcăcini și spini lângă tine, și măcar că locuiești împreună cu niște scorpieri, totuși nu te teme de cuvintele lor și nu te înspăimânta de fețele lor, căci sunt o casă de îndărătnici.

Ier 1.8-17;Luc 12.4;Isa 9.18;Ier 6.28;Mic 7.4;Ezec 3.9;1Pet 3.14;Ezec 3.9-27;

⁷Ci să le spui cuvintele Mele, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta; căci sunt niște îndărătnici!

Ier 1.7-17;Ezec 2.5;

⁸Tu, însă, fiul omului, ascultă ce-ți spun! Nu fi îndărătnic, ca această casă de îndărătnici! Deschide-ți gura, și mănâncă ce-ți voi da!"

Apoc 10.9;

⁹M-am uitat, și iată că o mână era întinsă spre mine, și ținea o carte în chip de sul.

Ezec 8.3;Ier 1.9;Ezec 3.1;

¹⁰A desfășurat-o înaintea mea, și era scrisă și pe dinăuntru și pe din afară; în ea erau scrise bocete, plângeri și gemete.

3

¹El mi-a zis: "Fiul omului, mănâncă ce vei găsi înaintea ta, mănâncă sulul acesta, și du-te de vorbește casei lui Israel!"

Ezec 2.8-9;

²Am deschis gura, și mi-a dat să mănânc sulul acesta.

³El mi-a zis: "Fiul omului, hrănește-ți trupul și umple-ți măruntaiele cu sulul acesta, pe care ți-l dau!" - L-am mâncat, și în gura mea a fost dulce ca mierea.

Apoc 10.9;Ier 15.16;Ps 19.10;Ps 119.103;

⁴El mi-a zis: "Fiul omului, du-te la casa lui Israel, și spune-le cuvintele Mele!

⁵Căci nu ești trimis la un popor cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ci la casa lui Israel.

⁶Nu la niște popoare mari, cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ale căror cuvinte să nu le poți pricepe. Negreșit dacă te-aș trimite la ele, te-ar asculta!

Mat 11.21-23;

⁷Dar casa lui Israel nu va voi să te asculte, pentru că nu vrea să M-asculte; căci toată casa lui Israel are fruntea încruntată și inima împietrită.

Ioan 15.20;Ezec 2.4;

⁸Iată, îți voi face fața tot așa de aspră ca și fețele lor, și fruntea tot așa de aspră ca fruntea lor.

⁹Îți voi face fruntea ca un diamant, mai aspră decât stânca. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sunt o casă de îndărătnici!"

Isa 50.7;Ier 1.18;Ier 15.20;Mic 3.8;Ier 1.8-17;Ezec 2.6;

¹⁰El mi-a zis: "Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe care ți le spun!

¹¹Du-te la prinșii de război, la copiii poporului tău: vorbește-le, și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu!"

Ezec 2.5-7;Ezec 3.27;

¹²Și Duhul m-a răpit, și am auzit înapoia mea dârdăitul unui mare cutremur de pământ: slava Domnului s-a ridicat din locul ei.

Ezec 3.14;Ezec 8.3;1Împ 18.12;2Împ 2.16;Fapt 8.39;

¹³Am auzit și vâjâitul aripilor făpturilor vii, care se loveau una de alta, uruitul roților de lângă ele, și dârdăitul unui mare cutremur de pământ.

¹⁴Când m-a răpit Duhul și m-a luat, mergeam amărât și mânios, și mâna Domnului apăsa tare peste mine.

Ezec 3.12;Ezec 8.3;2Împ 3.15;Ezec 1.3;Ezec 8.1;Ezec 37.1;

¹⁵Am ajuns la Tel-Abib, la robii de război care locuiau la râul Chebar, în locul unde se aflau; și am rămas acolo, înmărmurit în mijlocul lor, șapte zile.

Iov 2.13;Ps 137.1;

¹⁶După șapte zile, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁷"Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea!

Ezec 33.7-9;Isa 52.8;Isa 56.10;Isa 62.6;Ier 6.17;

¹⁸Când voi zice celui rău: "Vei muri negreșit!", dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta!

Ezec 33.6;Ioan 8.21-24;

¹⁹Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dat tu îți vei mântui sufletul!

Isa 49.4-5;Fapt 20.26;

²⁰Dacă un om neprihănit se va abate de la neprihănirea lui și va face ce este rău, îi voi pune un laț înainte, și va muri. Dacă nu l-ai înștiințat, va muri prin păcatul lui și nu i se va mai pomeni neprihănirea, în care a trăit, dar îi voi cere sângele din mâna ta!

Ezec 18.24;Ezec 33.12-13;

²¹Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentru că a primit înștiințarea, iar tu îți vei mântui sufletul!"

²²Și mâna Domnului a venit peste mine acolo, și mi-a zis: "Scoală-te, du-te în vale, și acolo îți voi vorbi!"

Ezec 3.14;Ezec 1.3;Ezec 8.4;

²³M-am sculat, și m-am dus în vale; și iată că slava Domnului s-a arătat acolo, așa cum o văzusem la râul Chebar. Atunci am căzut cu fața la pământ.

Ezec 1.28;Ezec 1.1;Ezec 1.28;

²⁴Duhul a intrat în mine, și m-a făcut să stau pe picioare. Și Domnul mi-a vorbit și mi-a zis: "Du-te și închide-te în casă!"

Ezec 2.2;

²⁵Căci iată, fiul omului, vor pune peste tine funii, cu care te vor lega, ca să nu mai poți ieși în mijlocul lor.

Ezec 4.8;

²⁶Îți voi lipi limba de cerul gurii, ca să rămâi mut, și să nu-i poți muștra, căci sunt o casă de îndărătnici!

Ezec 24.27; Luc 1.20-22; Ezec 2.5-7;

²⁷Dar când îți voi vorbi, îți voi deschide gura, ca să le spui: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Cine vrea să asculte, să asculte; cine nu vrea, să n-asculte! Căci sunt o casă de îndărătnici!"

Ezec 24.27; Ezec 33.22; Ezec 3.11; Ezec 3.9-26; Ezec 12.2-3;

4

Prorocie despre dărâmarea Ierusalimului.

¹Și tu, fiul omului, ia o cărămidă, pune-o înaintea ta, și sapă pe ea cetatea Ierusalimului.

²Înfățișează-o împresurată, zidește întărituri în jurul ei, înconjoară-o cu un șanț de apărare, pune tabere de ostași împrejurul ei, și ridică berbeci de fier împotriva ei de jur împrejur.

³Ia o tigaie de fier, și pune-o, ca un zid de fier, între tine și cetate; îndreapță-ți fața împotriva ei, ca să fie împresurată, și s-o strâmtorezi. Aceasta să fie un semn pentru casa lui Israel!

Ezec 12.6-11; Ezec 24.24-27;

⁴Apoi culcă-te pe coasta stângă, și pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel; câte zile vei sta culcat pe coasta aceasta, le vei purta nelegiuirea lor.

⁵Îți voi socoti un număr de zile deopotrivă cu acela al anilor nelegiuirii lor, și anume trei sute nouăzeci de zile, în care să porți nelegiuirea casei lui Israel.

Num 14.34;

⁶După ce vei isprăvi aceste zile, culcă-te a doua oară pe coasta dreaptă, și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patru zeci de zile; îți pun câte o zi pentru fiecare an.

⁷Apoi întoarce-ți fața și brațul dezgolit spre Ierusalimul împresurat, și prorocește împotriva lui.

⁸Și iată, voi pune funii peste tine, ca să nu poți să te întorci de pe o coastă pe alta, până nu vei împlini zilele împresurării tale.

Ezec 3.25;

⁹Ia-ți și grâu, orz, bob, linte, mei și alac, pune-le într-un vas, și fă pâine din ele câte zile vei sta culcat pe coastă: trei sute nouăzeci de zile să mănânci din ele.

¹⁰Hrana pe care o vei mânca, s-o mănânci cu cântarul și anume câte douăzeci de sicli pe zi: să mănânci din ea din când în când.

¹¹Apa pe care o vei bea, o vei bea cu măsură și anume câte o șesime de hin; vei bea din ea din când în când.

¹²Hrana s-o mănânci ca turte de orz, pe care le vei coace în fața lor cu balebă de om."

¹³Și Domnul a zis: "Așa își vor mânca pâinea spurcată copiii lui Israel printre neamurile printre care îi voi izgoni."

Osea 9.3;

¹⁴Eu am zis: "Ah! Doamne, Dumnezeule, iată, sufletul meu n-a fost pângărit niciodată; din tinerețea mea și până acum, niciodată n-am mâncat dintr-un dobitoc mort sau sfâșiat, și nici o carne necurată n-a intrat în gura mea."

Fapt 10.14;Ex 22.31;Lev 11.40;Lev 17.15;Deut 14.3;Isa 65.4;

¹⁵El mi-a răspuns: "Ei bine, iată că îți dau balebă de bou în loc de balebă omenească, și-ți vei face pâinea pe ea."

¹⁶El mi-a mai zis: "Fiul omului, iată că voi sfărâma toiagul pâinii la Ierusalim, așa că vor mânca pâine cu cântarul, și cu necaz, și vor bea apă cu măsură și cu groază.

Lev 26.26;Ps 105.16;Isa 3.1;Ezec 5.16;Ezec 14.13;Ezec 4.10;Ezec 12.19;Ezec 4.11;

¹⁷Vor duce lipsă de pâine și de apă, se vor uimi unii de alții, și se vor sfârși din pricina nelegiurii lor."

Lev 26.39;Ezec 24.23;

5

¹Și tu, fiul omului, ia o sabie ascuțită, ia-o ca brici de ras, și trece-o peste cap și barbă. Ia apoi o cumpănă de cântărit, și împarte părul.

Lev 21.5;Isa 7.20;Ezec 44.20;

²O treime din el arde-o în foc, în mijlocul cetății, când se vor împlini zilele împresurării; o treime ia-o și taie-o cu sabia de jur împrejurul cetății; iar o treime risipește-o în vânt, căci voi trage sabia după ei.

Ezec 5.12;Ezec 4.1;Ezec 4.8-9;

³Totuși ia vreo câțiva peri din ei, și strânge-i în poalele hainei tale.

Ier 40.6;Ier 52.16;

⁴Din aceștia să mai iei iarăși vreo câțiva, să-i arunci în foc și să-i arzi în foc. Din ei va ieși un foc împotriva întregii case a lui Israel."

Ier 41.1;

⁵Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Acesta este Ierusalimul! Eu îl pusesem în mijlocul neamurilor și de jur împrejurul lui sunt țări.

⁶Dar el s-a răzvrătit împotriva legilor și poruncilor Mele, și s-a făcut mai vinovat decât neamurile și țările de primprejur; căci a nesocotit legile Mele, n-a urmat poruncile Mele.

⁷De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că ați fost mai îndărătnici decât neamurile care vă înconjoară; pentru că n-ați urmat poruncile Mele și n-ați împlinit legile Mele, și n-ați lucrat nici măcar după legile neamurilor care vă înconjoară; -

Ier 2.10-11;Ezec 16.47;

⁸din pricina aceasta, așa zice Domnul, Dumnezeu: "Iată am necaz pe tine, și voi aduce la îndeplinire în mijlocul tău judecățile Mele, sub ochii neamurilor.

⁹Din pricina tuturor urâciunilor tale, îți voi face ce n-am mai făcut niciodată, și nici nu voi mai face vreodată.

Plân 4.6;Dan 9.12;Amos 3.2;

¹⁰De aceea părinții vor mânca pe copiii lor, în mijlocul tău, și copiii vor mânca pe părinții lor; Îmi voi împlini judecățile împotriva ta, și voi risipi în toate vânturile pe toți cei ce vor mai rămâne din tine.

Lev 26.29;Deut 28.53;2Împ 6.29;Ier 19.9;Plân 2.20;Plân 4.10;Lev 26.33;Deut 28.64;Ezec 5.12;Ezec 12.14;Zah 2.6;

¹¹De aceea, pe viața Mea! zice Domnul, Dumnezeu: pentru că Mi-ai pângărit locașul Meu cel sfânt cu toți idolii și toate urâciunile tale, și Eu Îmi voi întoarce ochii de la tine; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura.

2Cron 36.14;Ezec 7.20;Ezec 8.5-etc;Ezec 23.38;Ezec 11.21;Ezec 7.4-9;Ezec 8.18;Ezec 9.10;

¹²O treime din locuitorii tăi va muri de ciumă, și va fi nimicită de foamete în mijlocul tău: o treime va cădea ucisă de sabie în jurul tău; și o treime o voi risipi în toate vânturile, și voi scoate sabia după ei.

Ezec 5.2;Ier 15.2;Ier 21.9;Ezec 6.12;Ier 9.16;Ezec 5.2-10;Ezec 6.8;Lev 26.33;Ezec 5.2;Ezec 12.14;

13Îmi voi potoli astfel mânia, Îmi voi domoli astfel urgia cu ei, și Mă voi răzbuna ca să știe că Eu, Domnul, am vorbit în mânia Mea, vărsându-mi urgia peste ei.

Plân 4.11;Ezec 6.12;Ezec 7.8;Ezec 21.17;Deut 32.36;Isa 1.24;Ezec 36.6;Ezec 38.19;

14Te voi preface într-un pustiu, te voi face de ocară printre neamurile care te înconjoară, înaintea tuturor trecătorilor.

Lev 26.31-32;Neem 2.47;

15Vei ajunge de ocară și de rușine, vei fi o pildă și o groază pentru neamurile care te înconjoară, când voi aduce la îndeplinire judecățile Mele împotriva ta, cu mânie, cu urgie, și cu pedepse aspre, - Eu, Domnul, o spun, - când voi arunca împotriva lor săgețile nimicitoare ale foametei, care dau moartea, și pe care le voi trimite să vă nimicească.

Deut 28.37;1Împ 9.7;Ps 79.4;Ier 24.9;Plân 2.15;Ezec 25.17;Deut 32.23-24;

16Căci la nenorocirile voastre voi mai adăuga și foametea, și vă voi sfărâma toiagul pâinii.

Lev 26.26;Ezec 4.16;Ezec 14.13;

17Voi trimite împotriva voastră nu numai foametea, ci și fiarele sălbatice, care vă vor lăsa fără copii. Ciurma și vărsarea de sânge vor trece prin mijlocul tău: voi aduce peste tine și sabia. Eu, Domnul, vorbesc."

Lev 26.22;Deut 32.24;Ezec 14.21;Ezec 33.27;Ezec 34.25;Ezec 38.22;

6

1Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2"Fiul omului, întoarce-ți fața spre munții lui Israel, prorocește împotriva lor,

Ezec 20.46;Ezec 21.2;Ezec 25.2;Ezec 36.1;

3și zi: "Munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu către munți și dealuri, către văgăuni și văi: "Iată, voi aduce sabia împotriva voastră, și vă voi nimici înălțimile.

Lev 26.30;

4Altarele voastre vor fi pustiite, stâlpii voștri închinați soarelui vor fi sfărâmați, și voi face ca morții voștri să cadă înaintea idolilor voștri.

Lev 26.30;

⁵Voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor, și vă voi risipi oasele în jurul altarelor voastre.

⁶Pretutindeni pe unde locuiți, cetățile vă vor fi nimicite, și înălțime pustiite; altarele voastre vor fi surpate și părăsite, idolii voștri vor fi sfărâmați și vor pieri, stâlpii voștri închinați soarelui vor fi tăiați, și lucrările voastre nimicite.

⁷Morții vor cădea în mijlocul vostru, și veți ști că Eu sunt Domnul.

Ezec 6.13;Ezec 7.4-9;Ezec 11.10-12;Ezec 12.15;

⁸Dar voi lăsa câteva rămășițe dintre voi, care vor scăpa de sabie printre neamuri, când veți fi risipiți în felurite țări.

Ier 44.28;Ezec 5.2-12;Ezec 12.16;Ezec 14.22;

⁹Și cei ce vor scăpa din voi își vor aduce aminte de Mine printre neamurile unde vor fi robi, pentru că le voi zdrobi inima preacurvară și necredincioasă, și ochii care au curvit după idolii lor. Atunci le va fi scârbă de ei înșiși, din pricina mișeliilor pe care le-au făcut, din pricina tuturor urâciunilor lor.

Ps 78.40;Isa 7.13;Isa 43.24;Isa 63.10;Num 15.39;Ezec 20.7-24;Lev 26.39;Iov 42.6;Ezec 20.43;Ezec 36.31;

¹⁰Și vor ști că Eu sunt Domnul, și că nu degeaba i-am amenințat că le voi trimite toate aceste rele.

¹¹Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Bate din mâini, dă din picioare, și zi: "Vai!" pentru toate urâciunile cele rele ale casei lui Israel, care va cădea lovită de sabie, de foamete și de ciumă.

Ezec 21.14;Ezec 5.12;

¹²Cine va fi departe va muri de ciumă, și cine va fi aproape va cădea ucis de sabie; iar cine va rămâne și va fi împresurat, va pieri de foame. Așa Îmi voi potoli urgia asupra lor.

Ezec 5.13;

¹³Și veți ști că Eu sunt Domnul, când morții lor vor fi în mijlocul idolilor lor, împrejurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe toate vârfurile munților, sub orice copac verde, sub orice stejar stufos, acolo unde aduceau tămâie cu miros plăcut tuturor idolilor lor.

Ezec 6.7;Ier 2.20;Osea 4.13;Isa 57.5;

¹⁴Îmi voi întinde mâna împotriva lor, și voi face țara deșartă și pustie, de la pustie până la Dibla, pretutindeni unde locuiesc. Și vor ști că Eu sunt Domnul."

Isa 5.25; Num 33.46; Ier 48.22;

7

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Și tu, fiul omului, ascultă: așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre țara lui Israel: "Vine sfârșitul, vine sfârșitul peste cele patru margini ale țării!

Ezec 7.3-6; Amos 8.2; Mat 24.6-14;

³Acum vine sfârșitul peste tine; Îmi voi trimite mânia împotriva ta, te voi judeca după faptele tale. Și te voi pedepsi pentru toate urâciunile tale.

Ezec 7.8-9;

⁴Ochiul Meu va fi fără milă pentru tine, și nu Mă voi îndura, ci te voi pedepsi după faptele tale, cu toate că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău și ar trebui să te ajute. Și veți ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 7.9; Ezec 5.11; Ezec 8.18; Ezec 9.10; Ezec 7.27; Ezec 6.7; Ezec 12.20;

⁵Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită!

⁶Vine sfârșitul, vine sfârșitul; se trezește împotriva ta! Iată că a și venit!

⁷Îți vine rândul, locuitor al țării! Vine vremea, se apropie ziua de necaz, și nu de bucurie pe munți!

Ezec 7.10; Ezec 7.12; Ier 1.14-15;

⁸Acum Îmi voi vărsa în curând urgia peste tine, Îmi voi potoli mânia peste tine; te voi judeca după faptele tale, și te voi pedepsi pentru toate minciunile tale.

⁹Ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura; te voi pedepsi după faptele tale, măcar că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău, și ar trebui să te ajute. Și veți ști că Eu sunt Domnul, cel ce lovește!

Ezec 7.4; Ezec 7.4;

¹⁰Iată ziua! Iată-o că vine! Îți vine rândul! Înflorește toiagul, odrăslește mândria!

Ezec 7.7;

¹¹Silnicia s-a înălțat, ca să slujească de toiag răutății; nu mai rămâne nimic din ei, nici din gloata lor gălăgioasă, nici din bogăția lor! Și nimeni nu-i bocește!

Ier 6.7;Ier 16.5-6;Ezec 24.16-22;

¹²Vine vremea, se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, să nu se mârșăiească vânzătorul! Căci izbucnește mânia împotriva întregii lor mulțimi.

Ezec 7.7;

¹³Nu, vânzătorul nu va mai căpăta înapoi ce a vândut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci prorocia împotriva întregii lor mulțimi nu va fi schimbată, și din pricina nelegiurii lui nici unul nu-și va păstra viața.

¹⁴Sună trâmbița, totul este gata, dar nimeni nu merge la luptă; căci urgia Mea izbucnește împotriva întregii lor mulțimi."

¹⁵Afară bântuie sabia, în casă ciurma și foametea! Cine este la câmp va muri de sabie, iar cine este în cetate va fi mâncat de foamete și ciură.

Deut 32.25;Plân 1.20;Ezec 5.12;

¹⁶Fugarii lor, când scapă, stau pe munți, ca niște porumbei ai văilor, vaitându-se toți, fiecare de nelegiuirea lui.

Ezec 6.8;

¹⁷Măinile tuturor au slăbit, și genunchii tuturor se topesc ca apa.

Isa 13.7;Ier 6.24;Ezec 21.7;

¹⁸Se încing cu saci, și-i apucă groaza. Toate fețele sunt acoperite de rușine, și toate capetele sunt rase.

Isa 3.24;

¹⁹Își vor arunca argintul pe ulițe, și aurul lor le va fi o scârbă. Argintul sau aurul lor nu poate să-i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici să le sature sufletul, nici să le umple măruntaiele; căci el i-a aruncat în nelegiuirea lor.

Prov 11.4;Țef 1.18;Ezec 14.3-4;Ezec 44.12;

²⁰Se făleau cu podoaba lor măreață, și cu ea au făcut icoanele urâciunilor lor, ale idolilor lor. De aceea le-o voi preface în scârbă pentru ei.

Ier 7.30;

²¹O voi da de jaf în mâinile străinilor, și ca pradă nelegiuitorilor pământului ca s-o pângărească.

²²Îmi voi întoarce fața de la ei, și Mi se va pângări Locașul Meu cel sfânt; da, prădătorii vor pătrunde în el, și-l vor pângări.

²³Pregătiți lanțurile! Căci țara este plină de omoruri, și cetatea este plină de silnicie.

2Împ 21.16;Ezec 9.9;Ezec 11.6;

²⁴Voi aduce popoarele cele mai rele, ca să pună mâna pe casele lor; voi pune capăt mândriei celor puternici, și sfintele lor locașuri vor fi pângărite.

²⁵Vine prăpădul! - Ei caută scăpare, dar scăpare nu-i!

²⁶Vine nenorocire peste nenorocire, zvon după zvon. Ei cer vedenii proorocilor; dar preoții nu mai cunosc Legea, și bătrânii nu mai pot da sfaturi.

Deut 32.23;Ier 4.20;Ps 74.9;Plân 2.9;Ezec 20.1-3;

²⁷Împăratul jelește, voievodul se înspăimântă, și mâinile poporului țării tremură. Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cuviință, și vor ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 7.4;

8

¹În al șaselea an, în ziua a cincea a lunii a șasea, pe când ședeam în casă, și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, mâna Domnului Dumnezeu a căzut peste mine.

Ezec 14.1;Ezec 20.1;Ezec 33.31;Ezec 1.3;Ezec 3.22;

²M-am uitat, și iată că era un chip care avea o înfățișare de om; de la coapse în jos, era foc, și de la coapse în sus era ceva strălucitor, ca niște aramă lustruită.

Ezec 1.26-27;Ezec 1.4;

³El a întins ceva ca o mână, și m-a apucat de zuluful capului. Duhul m-a răpit între pământ și cer și m-a dus, în vedenii dumnezeiești, la Ierusalim, la ușa porții de la curtea dinăuntru, care caută spre miazănoapte, unde era locul idolului geloziei, care stârnea gelozia Domnului.

Dan 5.5;Ezec 3.15;Ezec 11.1-24;Ezec 40.2;Ier 7.30;Ier 32.34;Ezec 5.11;Deut 32.16-21;

⁴Și iată că slava Dumnezeului lui Israel era acolo, așa cum o văzusem în vale.

Ezec 1.28;Ezec 3.22-23;

⁵El mi-a zis: "Fiul omului, ia ridică ochii spre miazănoapte!" Am ridicat ochii spre miazănoapte; iată că idolul acesta al geloziei era la miazănoapte de poarta altarului, la intrare.

⁶Și El mi-a zis: "Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urâciuni, pe care le săvârșește aici casa lui Israel, ca să Mă depărteze de sfântul Meu locaș? Dar vei mai vedea și alte urâciuni și mai mari!"

⁷Atunci m-a dus la poarta curții. M-am uitat, și iată că era o gaură în perete!

⁸Și mi-a zis: "Fiul omului, ia sapă în perete!" Am săpat în zid, și iată că era o ușă.

⁹Și mi-a zis: "Intră, și vezi urâciunile cele rele, pe care le săvârșesc ei aici!"

¹⁰Am intrat și m-am uitat; și iată că erau tot felul de chipuri de târâtoare și de dobitoace urâcioase, și toți idolii casei lui Israel, zugrăviți pe perete de jur împrejur.

¹¹Înaintea acestor idoli stăteau șaptezeci de oameni din bătrânii casei lui Israel, în mijlocul cărora era Iazania, fiul lui Șafan; fiecare din ei avea o cădelniță în mână și se înălța un nor gros de tămâie.

¹²Și El mi-a zis: "Fiul omului, vezi ce fac în întuneric bătrânii casei lui Israel, fiecare în odaia lui plină de chipuri? Căci ei zic: "Nu ne vede Domnul; a părăsit Domnul țara aceasta!"

Ezec 9.9;

¹³Și mi-a zis: "Vei mai vedea și alte urâciuni mari, pe care le săvârșesc ei!"

¹⁴Și m-a dus la intrarea porții Casei Domnului dinspre miazănoapte. Și iată că acolo stăteau niște femei, care plângeau pe Tamuz.

¹⁵Și El mi-a zis: "Vezi, fiul omului? Vei mai vedea și alte urâciuni mai mari decât acestea!"

¹⁶Și m-a dus în curtea dinăuntru a Casei Domnului. Și iată că la ușa Templului Domnului, între pridvor și altar, erau aproape douăzeci și cinci

de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului și cu fața spre răsărit; și se închinau înaintea soarelui spre răsărit.

Ioel 2.17; Ezec 11.1; Ier 2.27; Ier 32.33; Deut 4.19; 2Împ 23.5-11; Iov 31.26; Ier 44.17;

¹⁷Și El mi-a zis: "Vezi, fiul omului? Este prea puțin oare pentru casa lui Iuda că săvârșesc ei urâciunile pe care le săvârșesc aici? Trebuia să mai umple și țara cu silnicie și să nu înceteze să Mă mânie? Iată că ei își apropie ramura de nas!

Ezec 9.9;

¹⁸De aceea și Eu, voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta."

Ezec 5.13; Ezec 16.42; Ezec 24.13; Ezec 5.11; Ezec 7.4; Ezec 7.9; Ezec 9.5; Ezec 9.10; Prov 1.28; Isa 1.15; Ier 11.11; Ier 14.12; Mic 3.4; Zah 7.13;

9

¹Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: "Apropiati-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână!"

²Și iată că au venit șase oameni de pe drumul porții de sus dinspre miază noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călimară la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă.

Lev 16.4; Ezec 10.2-7; Apoc 15.6;

³Slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s-a îndreptat spre pragul casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călimara la brâu.

Ezec 3.23; Ezec 8.4; Ezec 10.4-18; Ezec 11.22-23;

⁴Domnul i-a zis: "Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.

Ex 12.7; Apoc 7.3; Apoc 9.4; Apoc 13.16-17; Apoc 20.4; Ps 119.53-136; Ier 13.17; 2Cor 12.21; 2Pet 2.8;

⁵Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: "Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați!

Ezec 9.10; Ezec 5.11;

⁶Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!" Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului.

2Cron 36.17;Apoc 9.4;Ier 25.28;1Pet 4.17;Ezec 8.11-16;

⁷Și El le-a zis: "Spurcați casa, și umpleți curțile cu morți!... leșiți..." Ei au ieșit, și au început să ucidă în cetate.

⁸Pe când ucideau ei astfel, și eu stăteam încă singur acolo, am căzut cu fața la pământ, și am strigat: "Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimicești oare tot ce a mai rămas din Israel, vărsându-Ți urgia asupra Ierusalimului?"

Num 14.5;Num 16.4-45;Ios 7.6;Ezec 11.13;

⁹El mi-a răspuns: "Nelegiuirea casei lui Israel și Iuda este mare, peste măsură de mare! Țara este plină de omoruri, și cetatea este plină de nedreptate; căci ei zic: "Domnul a părăsit țara și Domnul nu vede nimic!"

2Împ 21.16;Ezec 8.17;Ezec 8.12;Ps 10.11;Isa 29.15;

¹⁰De aceea și Eu voi fi fără milă, și nu Mă voi îndura, ci voi face să cadă asupra capului lor faptele lor."

Ezec 5.11;Ezec 7.4;Ezec 8.18;Ezec 11.21;

¹¹Și iată că omul cel îmbrăcat în haina de in, și care avea călimara la brâu, a adus următorul răspuns: "Am făcut ce mi-ai poruncit!"

10

¹M-am uitat, și iată că pe cerul care era deasupra capului heruvimilor era ceva ca o piatră de safir; deasupra lor se vedea ceva asemănător cu un chip de scaun de domnie.

Ezec 1.22-26;

²Și Domnul a zis omului aceuia îmbrăcat în haine de in: "Vâră-te între roțile de sub heruvimi, umple-ți mâinile cu cărbunii aprinși care sunt între heruvimi, și împrăștie-i peste cetate!" Și el s-a vârât între roți sub ochii mei.

Ezec 9.2-3;Ezec 1.13;Apoc 8.5;

³Heruvimii stăteau în partea dreaptă a casei, când s-a vârât omul acela între roți, iar norul a umplut curtea dinăuntru.

⁴Atunci slava Domnului s-a ridicat de pe heruvimi, și s-a îndreptat spre pragul casei, așa încât Templul s-a umplut de nor, și curtea s-a umplut de strălucirea slavei Domnului.

Ezec 10.18;Ezec 1.28;Ezec 9.3;1Împ 8.10-11;Ezec 43.5;

⁵Vâjăitul aripilor heruvimilor s-a auzit până la curtea de afară, ca glasul Dumnezeului Celui Atotputernic, când vorbește,

Ezec 1.24;Ps 29.3;

⁶Când a poruncit deci omului aceuia îmbrăcat în haina de in să ia foc dintre roți, dintre heruvimi, omul acesta s-a dus și s-a așezat lângă roți.

⁷Atunci un heruvim a întins mâna între heruvimi spre focul care era între heruvimi; a luat foc, și l-a pus în mâinile omului aceuia îmbrăcat cu haina de in. Și omul acesta l-a luat, și a ieșit afară.

⁸La heruvimi se vedea ceva ca o mână de om sub aripile lor.

Ezec 1.8;Ezec 10.21;

⁹M-am uitat, și iată că lângă heruvimi erau patru roți; o roată lângă un heruvim și o roată lângă celălalt heruvim; dar roțile acestea străluceau ca o piatră de hrisolit.

Ezec 1.15;Ezec 1.16;

¹⁰După înfățișare, toate cele patru roți aveau același chip; fiecare roată părea că este în mijlocul altei roți.

¹¹Când mergeau, mergeau de cele patru laturi ale lor, și nu se învârteau în mers, ci mergeau încotro mergea capul, fără să se învârtască în mersul lor.

Ezec 1.17;

¹²Tot trupul heruvimilor, spatele lor, mâinile lor și aripile lor, erau pline de ochi, ca și cele patru roți dimprejur.

¹³Am auzit cu urechile mele că roțile erau chemate: "Roți învârtitoare."

Ezec 1.18;

¹⁴Fiecare avea patru fețe; fața celui dintâi era o față de heruvim, fața celui de al doilea o față de om, a celui de al treilea o față de leu, și a celui de al patrulea o față de vultur.

Ezec 1.6-10;

¹⁵Și heruvimii s-au ridicat. Erau făpturile vii pe care le văzusem lângă râul Chebar.

Ezec 1.5;

¹⁶Când mergeau heruvimii, mergeau și roțile cu ei, și când își întindeau heruvimii aripile ca să se înalțe de la pământ, nici roțile nu se depărtau de ei.

Ezec 1.19;

¹⁷Când se opreau ei, se opreau și ele, și când se înălțau ei, se înălțau și ele cu ei, căci duhul făpturilor vii era în ele.

Ezec 1.12-21;

¹⁸Slava Domnului a plecat din pragul Templului, și s-a așezat pe heruvimi.

Ezec 10.4;Osea 9.12;

¹⁹Heruvimii și-au întins aripile, și s-au înălțat de pe pământ sub ochii mei; când au plecat ei, au plecat și roțile cu ei. S-au oprit la intrarea porții casei Domnului spre răsărit; și slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor.

Ezec 11.22;

²⁰Erau făpturile vii, pe care le văzusem sub Dumnezeul lui Israel lângă râul Chebar, și am băgat de seamă că erau heruvimi.

Ezec 1.22;Ezec 10.15;Ezec 1.1;

²¹Fiecare avea patru fețe, fiecare avea patru aripi, și sub aripile lor era ceva ca o mână de om.

Ezec 1.6;Ezec 10.14;Ezec 1.8;Ezec 10.8;

²²Dar fețele lor erau ca cele pe care le văzusem la râul Chebar, cu aceeași înfățișare: erau tot ei. Fiecare mergea drept înainte.

Ezec 1.10;Ezec 1.12;

11

¹Duhul m-a răpit, și m-a dus la poarta de răsărit a Casei Domnului, care caută spre răsărit. Și iată că la intrarea porții, erau douăzeci și cinci de oameni; și în mijlocul lor am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, căpeteniile poporului.

Ezec 3.12-14;Ezec 8.3;Ezec 11.24;Ezec 10.19;Ezec 8.16;

²Și Domnul mi-a zis: "Fiul omului, aceștia sunt oamenii care fac planuri nelegiuite, și dau sfaturi rele în cetatea aceasta!

³Ei zic: "Nu este încă vremea potrivită că să zidim case! Cetatea este cazanul, și noi suntem carnea."

Ezec 12.22-27; 2Pet 3.4; Ier 1.13; Ezec 24.3;

⁴De aceea prorocște împotriva lor, prorocște, fiul omului!"

⁵Atunci Duhul Domnului a căzut peste mine, și mi-a zis: "Spune: Așa vorbește Domnul: "Astfel vorbiți voi, casa lui Israel! Și ce vă vine în gând, știu foarte bine!

Ezec 2.2; Ezec 3.24;

⁶Ați făcut o mulțime de omoruri în cetatea aceasta, și ați umplut ulițele cu cei uciși."

Ezec 7.23; Ezec 22.3-4;

⁷De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Morții voștri pe care i-ați întins în mijlocul cetății acesteia, sunt carnea, și ea este cazanul; dar voi veți fi scoși afară din ea.

Ezec 24.3-11; Mic 3.3; Ezec 11.9;

⁸Vă temeți de sabie, dar Eu voi aduce sabie peste voi, zice Domnul, Dumnezeu."

⁹"Vă voi scoate din cetatea aceasta, vă voi da în mâinile străinilor, și voi împlini judecățile mele împotriva voastră!

Ezec 5.8;

¹⁰Veți cădea loviți de sabie, vă voi judeca la hotarul lui Israel, și veți ști că Eu sunt Domnul.

2Împ 25.19-21; Ier 39.6; Ier 52.10; 1Împ 8.65; 2Împ 14.25; Ps 9.16; Ezec 6.7; Ezec 13.9-23;

¹¹Cetatea aceasta nu va fi cazanul vostru, și voi nu veți fi carnea din el: ci la hotarul lui Israel vă voi judeca!

Ezec 11.3;

¹²Și veți ști că Eu sunt Domnul, ale cărui porunci nu le-ați urmat, și ale cărui legi nu le-ați împlinit, și ați lucrat după obiceiurile neamurilor care vă înconjoară."

Ezec 11.10; Lev 18.3; Deut 12.30-31; Ezec 8.10-16;

13 Pe când procoeam eu, a murit Pelatia, fiul lui Benaia. Eu am căzut cu fața la pământ, și am strigat cu glas tare: "Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimicești Tu și ce a mai rămas din Israel?"

Ezec 11.1; Fapt 5.5; Ezec 9.8;

14 Și Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

15 "Fiul omului, frații tăi, da, frații tăi, cei din robie, și toată casa lui Israel, sunt aceia despre care zic locuitorii Ierusalimului: "Ei sunt departe de Domnul, țara ne-a fost dată nouă în stăpânire!..."

16 De aceea spune despre ei: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Dacă-i țin depărtați printre neamuri, dacă i-am risipit în felurite țări, totuși le-am fost un Templu pentru câțeva vreme, în țara în care au venit."

Ps 90.1; Ps 91.9; Isa 8.14;

17 De aceea să le spui: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți, și vă voi da țara lui Israel.

Ier 24.5; Ezec 28.25; Ezec 34.13; Ezec 36.24;

18 Și când vor veni în ea, vor scoate de acolo toți idolii și toate urâciunile.

Ezec 37.23;

19 Le voi da o altă inimă, și voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră, și le voi da o inimă de carne,

Ier 32.39; Ezec 36.26-27; Tef 3.9; Ps 51.10; Ier 31.33; Ier 32.39; Ezec 18.31; Zah 7.12;

20 ca să urmeze poruncile Mele, să păzească și să împlinească legile Mele; și ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor.

Ps 105.45; Ier 24.7; Ezec 14.11; Ezec 36.28; Ezec 37.27;

21 Dar acelorora a căror inimă simte plăcere față de idolii și urâciunile lor, le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 9.10; Ezec 22.31;

22 După aceea, heruvimii și-au întins aripile, însoțiți de roți, și slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor.

Ezec 1.19; Ezec 10.19;

²³Slava Domnului s-a înălțat din mijlocul cetății, și s-a așezat pe muntele de la răsăritul cetății.

Ezec 8.4;Ezec 9.3;Ezec 10.4-18;Ezec 43.4;Zah 14.4;Ezec 43.2;

²⁴Pe mine însă m-a răpit Duhul și m-a dus iarăși, în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldea, la prinșii de război. Și astfel vedenia, pe care o avusesem, a pierit de la mine.

Ezec 8.3;

²⁵Apoi am spus prinșilor de război toate lucrurile, pe care mi le descoperise Domnul.

12

Robia lui Zedechia și risipirea poporului.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei case de îndărătnici, care au ochi să vadă și nu văd, urechi de auzit și n-aud; căci sunt o casă de răzvrățiți.

Ezec 2.3-8;Ezec 3.26-27;Isa 6.9;Isa 42.20;Ier 5.21;Mat 13.13-14;Ezec 2.5;

³De aceea, fiul omului, pregătește-ți lucrurile de călătorie, și pleacă ziua, sub ochii lor! Pleacă, în fața lor, din locul unde ești și du-te în alt loc: poate că vor vedea că sunt o casă de îndărătnici.

⁴Scoate-ți lucrurile ca niște lucruri de călătorie, ziua, sub ochii lor; dar pleacă seara, în fața lor, cum pleacă cei ce se duc în robie.

⁵Să spargi zidul sub ochii lor, și să-ți scoți lucrurile pe acolo.

⁶Să le pui pe umăr sub ochii lor, să le scoți afară pe negură, să-ți acoperi fața și să nu te uiți la pământ; căci vreau să fii un semn pentru casa lui Israel."

Isa 8.18;Ezec 4.3;Ezec 24.24;Ezec 12.11;

⁷Am făcut cum mi se poruncise: mi-am scos lucrurile ziua ca pentru călătorie, seara am spart zidul cu mâna, și le-am scos pe negură și le-am pus pe umăr, în fața lor.

⁸Dimineața însă, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

9"Fiul omului, nu ți-a zis casa lui Israel, această casă de îndărătnici: "Ce faci?"

Ezec 2.5;Ezec 17.12;Ezec 24.19;

10Spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Prorocia aceasta privește pe domnul care este la Ierusalim, și pe toată casa lui Israel, care se află acolo."

Mal 1.1;

11Spune: "Eu sunt un semn pentru voi! Cum am făcut eu, așa li se va face și lor: se vor duce într-o țară străină în robie.

Ezec 12.6;2Împ 25.4-7;

12Domnitorul care este în mijlocul lor își va pune lucrurile pe umăr și va pleca pe negură; vor sparge zidul ca să-l scoată afară; își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul cu ochii.

Ier 39.4;

13Îmi voi întinde mreaja peste el, și va fi prins în lațul Meu; îl voi duce la Babilon, în țara Haldeilor; dar nu-i va vedea, și va muri acolo.

Iov 19.6;Ier 52.9;Plân 1.13;Ezec 17.20;2Împ 25.7;Ier 52.11;Ezec 17.16;

14Pe toți cei ce stau în jurul lui și îi sunt de ajutor, și pe toate oștile lui, îi voi risipi în toate vânturile, și voi scoate sabia după ei.

2Împ 25.4-5;Ezec 5.10;Ezec 5.2-12;

15Atunci vor ști că Eu sunt Domnul, când îi voi împrăștia printre neamuri, și îi voi risipi în felurite țări.

Ps 9.16;Ezec 6.7-14;Ezec 11.10;Ezec 12.16-20;

16Dar voi lăsa din ei vreo câțiva oameni care vor scăpa de sabie, de foamete și de ciumă, ca să istorisească toate urâciunile lor printre neamurile la care vor merge, și să știe că Eu sunt Domnul."

Ezec 6.8-10;

17Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

18"Fiul omului, îți vei mânca pâinea tremurând, și îți vei bea apa cu neliniște și groază.

Ezec 4.16;

¹⁹Spune poporului din țară: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre locuitorii Ierusalimului din țara lui Israel: "Ei își vor mânca pâinea cu neliniște, și își vor bea apa cu groază; căci țara le va fi jefuită de tot ce are, din pricina silniciei tuturor celor ce o locuiesc.

Zah 7.14;Ps 107.34;

²⁰Cetățile pline cu popor vor fi nimicite, și țara va fi pustiită, ca să știți că Eu sunt Domnul."

²¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²²"Fiul omului, ce înseamnă acest cuvânt de batjocură, pe care-l întrebuințați în țara lui Israel: "Zilele se lungesc, și toate vedeniile rămân neîmplinite?"

Ezec 12.27;Ezec 11.3;Amos 6.3;2Pet 3.4;

²³De aceea spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Voi face să înceteze acest cuvânt de batjocură, și nu se va mai întrebuința în Israel. De aceea spune-le: "Se apropie zilele, și toate vedeniile se vor împlini!"

Ioel 2.1;Țef 1.14;

²⁴Căci nu vor mai fi vedenii mincinoase, nici prorociri înșelătoare, în mijlocul casei lui Israel!

Ezec 13.23;Plan 2.14;

²⁵Căci Eu, Domnul, voi vorbi; ce voi spune se va împlini, și nu va mai fi amânat; da, în zilele voastre, casă de îndărătnici, voi rosti un cuvânt și-l voi împlini, zice Domnul, Dumnezeu."

Isa 55.11;Ezec 12.28;Dan 9.12;Luc 21.33;

²⁶Cuvântul Domnului mi-a vorbit apoi astfel:

²⁷"Fiul omului, iată, casa lui Israel zice: "Vedeniile pe care le are el nu sunt aproape să se îplinească, și procește pentru vremuri depărtate!"

Ezec 12.22;2Pet 3.4;

²⁸De aceea spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Nu va mai fi zăbavă în împlinirea cuvintelor Mele; ci cuvântul, pe care-l voi rosti, se va împlini, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 12.23-25;

Împotriva proorocilor mincinoși.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, procește împotriva proorocilor lui Israel, care prorocesc, și spune celor ce prorocesc după gustul inimii lor: "Ascultați cuvântul Domnului!

Ezec 13.17; Ier 14.14; Ier 23.16-26;

³Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Vai de proorcii fără minte, care umblă după duhul lor și nu văd nimic!

⁴Proorcii tăi, Israele, sunt ca niște șacali în mijlocul dărâmurilor!

Cânt 2.15;

⁵Voi nu v-ați suit înaintea spărturilor, n-ați înconjurat cu un zid casa lui Israel, ca să rămâneți tari în luptă, în ziua Domnului.

Ps 106.23-30; Ezec 22.30;

⁶Vedeniile lor sunt înșelătoare, și prorociile lor mincinoase. Ei zic: "Așa vorbește Domnul!" măcar că Domnul nu i-a trimis; și fac pe oameni să tragă nădejde că se va împlini cuvântul lor.

Ezec 13.23; Ezec 12.24; Ezec 22.28;

⁷Nu sunt înșelătoare vedeniile, pe care le aveți, și nu sunt mincinoase prorociile pe care le roștiți? Voi ziceți: "Așa vorbește Domnul!" în timp ce Eu n-am vorbit.

⁸De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că spuneți lucruri înșelătoare, și vedeniile voastre sunt minciuni, iată, am necaz pe voi, zice Domnul, Dumnezeu".

⁹"Mâna Mea va fi împotriva proorocilor, ale căror vedenii sunt înșelătoare și ale căror proorcii sunt mincinoase; ei nu vor rămâne în adunarea poporului Meu, nu vor fi scriși în cartea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeu.

Ezra 2.59-62; Neem 7.5; Ps 69.28; Ezec 20.39; Ezec 11.12;

¹⁰Lucrurile acestea se vor întâmpla pentru că ei rătăcesc pe poporul Meu, zicând: "Pace!" când nu este pace. Poporul Meu zidește un zid, și ei îl tencuiesc cu ipsos.

Ier 6.14;Ier 8.11;Ezec 22.28;

¹¹De aceea, spune celor ce-l acoperă cu ipsos că se va prăbuși, va veni o ploaie cu vifor, pietrele de grindină vor cădea, și se va dezlănțui furtuna.

Ezec 38.22;

¹²Iată, vi se prăbușește zidul! Și atunci vi se va zice: "Unde este ipsosul cu care l-ați tencuit?"

¹³De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "În urgia Mea, voi porni furtuna; în mânia Mea, va veni o ploaie cu vifor; și vor cădea pietre de grindină ca să nimicească.

¹⁴Voi surpa zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos, îl voi doborî la pământ, și i se vor dezgoli temelile; se va prăbuși, și veți pieri în mijlocul dărâmurilor lui. Și veți ști că Eu sunt Domnul.

Ezec 13.9;Ezec 13.21;Ezec 13.23;Ezec 14.8;

¹⁵Îmi voi potoli astfel mânia împotriva zidului și împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos; și vă voi spune: Nu mai este nici un zid! Și s-a isprăvit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos!

¹⁶S-a isprăvit cu proorocii lui Israel, care prorocesc asupra Ierusalimului, și au vedenii de pace asupra lui, când nu este pace, zice Domnul Dumnezeu."

¹⁷Iar tu, fiul omului, întoarce-ți privirile împotriva fiicelor poporului tău, care prorocesc după gustul inimii lor, și prorocește împotriva lor!

Ezec 20.46;Ezec 21.2;Ezec 13.2;

¹⁸Spune: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Vai de cele ce cos perinițe pentru subsuori, și fac mahrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete! Socotiți că veți prinde sufletele poporului Meu, ca să vă păstrați cu viață sufletele voastre?"

2Pet 2.14;

¹⁹Voi Mă necinstiți înaintea poporului Meu, pentru câțiva pumni de orz și câteva bucăți de pâine, ucigând niște suflete, care n-ar trebui să moară, și făcând să trăiască niște suflete care n-ar trebui să trăiască, înșelând astfel pe poporul Meu care ascultă minciunile voastre.

Prov 28.21;Mic 3.5;

²⁰De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, am necaz pe perinițele voastre prin care prindeți sufletele ca păsările; de aceea vi le voi smulge de

la brațe și voi da drumul sufletelor, și anume sufletelor pe care le prindeți ca păsările!

²¹Vă voi rupe mahramele, și voi scoate pe poporul Meu din mâinile voastre, ca să nu mai cadă pradă în mâinile voastre; și veți ști că Eu sunt Domnul.

Ezec 13.9;

²²Pentru că întristați prin minciuni inima celui neprihănit, când Eu însumi nu l-am întristat, și pentru că întăriți mâinile celui rău ca să-l împiedicați să se lase de calea lui cea rea, făgăduindu-i viața, -

Ier 23.14;

²³de aceea nu veți mai avea vedenii înșelătoare, și nu veți mai rosti proorocii. Voi scoate din mâinile voastre pe poporul meu, și veți ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 13.6-etc;Ezec 12.24;Mic 3.6;Ezec 13.9;Ezec 14.8;Ezec 15.7;

14

Împotriva celor ce se alipesc de idoli.

¹Câțiva din bătrânii lui Israel au venit la mine și au șezut înaintea mea.

Ezec 8.1;Ezec 20.1;Ezec 33.31;

²Și Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

³"Fiul omului, oamenii aceștia își poartă idolii în inimă, și își pironesc privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în nelegiuire! Să Mă las Eu să fiu întrebat de ei?

Ezec 7.19;Ezec 14.4-7;2Împ 3.13;

⁴De aceea vorbește-le, și spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Orice om din casa lui Israel, care își poartă idolii în inimă, și care își pironeste privirile spre ceea ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui - dacă va veni să vorbească proorocului, - Eu, Domnul, îi voi răspunde, în ciuda mulțimii idolilor lui,

⁵ca să prind în chiar inima lor pe aceia din casa lui Israel, care s-au depărtat de Mine din pricina tuturor idolilor."

⁶De aceea, spune casei lui Israel: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Întoarceți-vă, și abateți-vă de la idolii voștri, întoarceți-vă privirile de la toate urâciunile voastre!

⁷Căci orice om din casa lui Israel, sau din străinii care locuiesc pentru o vreme în Israel, care s-a depărtat de Mine, care își poartă idolii în inima lui, și nu-și ia privirile de la ceea ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui, - dacă va veni să vorbească unui prooroc, ca să Mă întrebe prin el, - Eu, Domnul, prin Mine însumi îi voi răspunde.

⁸Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acestuia, îl voi face un semn și de pomină, și-l voi nimici cu desăvârșire din mijlocul poporului Meu. Și veți ști că Eu sunt Domnul!

Lev 17.10; Lev 20.3; Lev 20.5-6; Ier 44.11; Ezec 15.7; Num 26.10; Deut 28.37; Ezec 5.15; Ezec 6.7;

⁹Dacă proorocul se va lăsa amăgit să rostească un cuvânt, Eu, Domnul, am amăgit pe proorocul acela; Îmi voi întinde mâna împotriva lui, și-l voi nimici din mijlocul poporului Meu Israel.

1Împ 22.23; Iov 12.16; Ier 4.10;

¹⁰Își vor purta astfel păcatul lor, și pedeapsa proorocului va fi la fel cu pedeapsa celui ce întreabă,

¹¹ca să nu se mai rățăcească de la Mine casa lui Israel, și să nu se mai spurce cu toate fărădelegile ei. Atunci vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor, zice Domnul, Dumnezeu!" -

2Pet 2.15; Ezec 11.20; Ezec 37.27;

Dreptatea pedepselor Domnului.

¹²Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹³"Fiul omului, când va păcătui o țară împotriva Mea, dedându-se la fărădelege, și Îmi voi întinde mâna împotriva ei, - dacă îi voi sfărâma toiagul pâinii, dacă îi voi trimite foametea, dacă îi voi nimici cu desăvârșire oamenii și vitele,

¹⁴chiar de ar fi în mijlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel și Iov, ei nu și-ar mântui decât sufletul lor prin neprihănirea lor, zice Domnul, Dumnezeu."

Ier 15.1; Ezec 14.16-20; Ier 7.16; Ier 11.14; Ier 14.11; Prov 11.4;

¹⁵"Dacă aș lăsa ca țara să fie cutreierată de fiare sălbatice, care ar lăsa-o fără popor, dacă ar ajunge un pustiu pe unde n-ar mai putea trece nimeni, din pricina acestor fiare,

Lev 26.22;

¹⁶și ar fi în mijlocul ei acești trei oameni, pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că n-ar scăpa nici fii, nici fiice, ci numai ei ar scăpa, și țara ar ajunge un pustiu.

Ezec 14.14-18;Ezec 14.20;

¹⁷Sau dacă aș aduce sabie împotriva țării acesteia, dacă aș zice să treacă sabia prin țară, dacă i-aș nimici cu desăvârșire oamenii și vitele,

Lev 26.25;Ezec 5.12;Ezec 21.3-4;Ezec 29.8;Ezec 38.21;Ezec 25.13;Țef 1.3;

¹⁸și ar fi în mijlocul ei acești trei oameni, pe viața Mea, - zice Domnul Dumnezeu, - că n-ar scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei singuri ar scăpa.

Ezec 14.14;

¹⁹Sau dacă aș trimite ciuma în țara aceasta, dacă Mi-aș vărsa urgia împotriva ei prin molimă, ca să-i nimicesc cu desăvârșire oamenii și vitele,

2Sam 24.15;Ezec 38.22;Ezec 7.8;

²⁰și ar fi în mijlocul ei Noe, Daniel și Iov, pe viața Mea - zice Domnul, Dumnezeu - că n-ar scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei și-ar mântui sufletul prin neprihănirea lor."

Ezec 14.14;

²¹Totuși, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Măcar că trimit împotriva Ierusalimului cele patru pedepse grozave ale mele: sabia, foametea, fiarele sălbatice și ciuma, ca să nimicesc cu desăvârșire din el oamenii și vitele,

Ezec 5.17;Ezec 33.27;

²²tot va fi o rămășiță care ca scăpa, care va ieși din el, și anume: fii și fiice. Iată, aceștia vor veni la voi, le veți vedea purtarea și faptele, și vă veți mângâia de nenorocirea pe care o aduc asupra Ierusalimului, de tot ce aduc asupra lui.

Ezec 6.8;Ezec 20.43;

²³Ei vă vor mângâia, când le veți vedea purtarea și faptele, și veți cunoaște că nu fără temei fac Eu tot ce fac împotriva Ierusalimului, zice Domnul, Dumnezeu."

Ier 22.8-9;

15

Locuitorii Israelului asemănați cu lemnul de viță.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfel:

²"Fiul omului, ce are lemnul de viță mai mult decât orice alt lemn, vițele de vie mai mult decât cele ce sunt printre copacii din pădure?

³la oare cineva din lemnul acesta, ca să facă vreo lucrare? Face cineva din el vreun cârlig de atârnat ceva în el?

⁴Iată că este pus pe foc să ardă; după ce îi arde focul cele două capete și mijlocul, mai poate fi el bun de ceva?

Ioan 15.6;

⁵Iată, când era întreg, nu se putea face nimic din el; cu cât mai puțin acum, după ce l-a mistuit și l-a ars focul, s-ar mai putea face vreo lucrare din el?

⁶De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Ca lemnul de viță dintre copacii din pădure, pe care-l pun pe foc să-l ard, așa voi da și pe locuitorii Ierusalimului.

⁷Îmi voi întoarce Fața împotriva lor; au ieșit din foc, dar focul îi va arde de tot. Și veți ști că Eu sunt Domnul, când Îmi voi întoarce Fața împotriva lor.

Lev 17.10;Ezec 14.8;Isa 24.18;Ezec 6.7;Ezec 7.4;Ezec 11.10;Ezec 20.38-44;

⁸Voi preface țara într-un pustiu, pentru că au fost necredincioși, zice Domnul Dumnezeu."

16

Ierusalimul închipuit printr-o curvă.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, arată Ierusalimului urâciunile lui!

³Și spune-i: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu, către cetatea Ierusalimului: "Prin obârșia și nașterea ta ești din țara Canaanților; tatăl tău era Amorit, și mama ta Hetită.

Ezec 21.30;Ezec 16.45;

⁴La naștere, în ziua când te-ai născut, buricul nu ți s-a tăiat, n-ai fost scăldată în apă, ca să fii curățită, nici n-ai fost frecată cu sare, și nici n-ai fost înfășată în scutece.

Osea 2.3;

⁵Ochiul nimănu nu s-a îndurat de tine, ca să-ți facă măcar unul din aceste lucruri, din milă pentru tine; ci ai fost aruncată pe câmp, așa de scârbă le era de tine, în ziua nașterii tale.

⁶Atunci Eu am trecut pe lângă tine, te-am văzut tăvălită în sângele tău, și am zis: "Trăiește chiar și în sângele tău!" Da, ți-am zis: "Trăiește chiar și în sângele tău!"

⁷Te-am înmulțit cu zecile de mii" ca iarba de pe câmp. Și ai crescut, te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumusețe desăvârșită; ți s-au rotunjit țâțele, ți-a crescut părul. Dar erai tot goală, goală de tot.

Ex 1.7;

⁸Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea!

Rut 3.9;Ex 19.5;Ier 2.2;

⁹Te-am scădat în apă, te-am spălat de sângele de pe tine, și te-am uns cu untdelemn.

¹⁰Ți-am dat haine cusute cu fir, și o încălțăminte de piele de vițel de mare, te-am încins cu in subțire, și te-am îmbrăcat în mătase.

¹¹Te-am împodobit cu scule scumpe, ți-am pus brățări la mână, și o salbă la gât;

Gen 24.22-47;Prov 1.9;

¹²Ți-am pus o verigă în nas, cercei în urechi, și o cunună minunată pe cap.

¹³Astfel, ai fost împodobită cu aur și cu argint, și ai fost îmbrăcată cu in subțire, cu mătase și cusături cu fir. Ai mâncat floarea făinii, miere și untdelemn. Erai de o frumusețe desăvârșită, ba ajunsesei chiar împărăteasă.

¹⁴Ți s-a dus vestea printre neamuri, pentru frumusețea ta; căci era desăvârșită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul, Dumnezeu."

Plân 2.15;

¹⁵"Dar te-ai încrezut în frumusețea ta, și ai curvit, la adăpostul numelui tău celui mare; ți-ai revărsat curviile înaintea tuturor trecătorilor, și te-ai dat lor.

Deut 32.15;Ier 7.4;Mic 3.11;Isa 1.21;Isa 57.8;Ier 2.20;Ier 3.2-20;Ezec 23.3-12;Osea 1.2;

¹⁶Ai luat și din hainele tale, ți-ai făcut înălțimi pe care le-ai împodobit cu toate culorile, și ai curvit pe ele: așa cum nu s-a întâmplat și nici nu se va mai întâmpla vreodată.

¹⁷Ți-ai luat până și minunatele tale podoabe de aur și de argint, pe care ți le dădusem, și ți-ai făcut niște chipuri de bărbați, cu care ai curvit.

¹⁸Ți-ai luat și hainele cusute la gherghef, le-ai îmbrăcat cu ele și ai adus acestor chipuri untdelemnul Meu și tămâia Mea.

¹⁹Pâinea pe care ți-o dădusem, floarea făinii, untdelemnul și mierea, cu care te hrăneam, le-ai adus înaintea lor, ca niște tămâie cu un miros plăcut. Iată ce s-a întâmplat, zice Domnul Dumnezeu!"

Osea 2.8;

²⁰"Apoi ți-ai luat fiii și fiicele, pe care Mi-i născusei, și i-ai jertfit lor, ca să le slujească de mâncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale,

2Împ 16.3;Ps 106.37-38;Isa 57.5;Ier 7.31;Ier 32.35;Ezec 20.26;Ezec 23.37;

²¹de Mi-ai mai junghiat fiii, și i-ai dat, trecându-i prin foc în cinstea lor?

²²Și în mijlocul tuturor urâciunilor și curviilor tale, nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții tale, când erai goală, goală de tot, și te zbăteau în sângele tău!

²³După toate aceste răutăți ale tale, - (vai, vai de tine! zice Domnul Dumnezeu), -

²⁴ți-ai zidit case de curvie, ți-ai făcut înălțimi în toate piețele.

Ezec 16.31;Isa 57.5-7;Ier 2.20;Ier 3.2;

²⁵La toate colțurile ulițelor ți-ai făcut înălțimi, ți-ai necinstit frumusețea, ți-ai desfăcut picioarele înaintea tuturor trecătorilor, ai făcut tot mai multe curvii.

Prov 9.14;

²⁶Ai curvit cu Egiptenii, vecinii tăi, cu trupul plin de vlagă, și ți-ai înmulțit curviile, ca să Mă mânii.

Ezec 8.10-14;Ezec 20.7-8;Ezec 23.19-21;

²⁷Dar iată că Mi-am întins mâna împotriva ta, am micșorat partea de întreținere pe care ți-o rânduisem, te-am lăsat în voia vrăjmașelor tale, fiicele Filistenilor, care au roșit de purtarea ta nelegiuită.

2Cron 28.18-19;Ezec 16.57;

²⁸Apoi ai curvit cu Asirienii, pentru că erai fără saț; ai curvit cu ei, și tot nu te-ai săturat.

2Împ 16.7-10;2Cron 28.23;Ier 2.18-36;Ezec 23.12-etc;

²⁹Ți-ai înmulțit curviile cu țara Canaanului și până în Haldea, dar nici acolo nu te-ai săturat.

Ezec 23.14;

³⁰Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice Domnul, Dumnezeu, de ai făcut toate aceste lucruri, care sunt fapta unei ibovnice dedate la curvie,

³¹zidindu-ți case de curvie la toate colțurile ulițelor, și făcându-ți înălțimi în toate piețele; n-ai fost nici măcar ca o curvă care-și cere plata.

Ezec 16.24-39;

³²Ai fost femeia prea curvă, care primește pe străini în locul bărbatului ei!

³³Tuturor curvelor li se plătește o plată; dar tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor tăi, i-ai câștigat prin daruri, ca să-i tragi la tine din toate părțile și să curvești cu ei.

Isa 30.6;Osea 8.9;

³⁴Ai fost cu totul altfel decât celelalte curve, întrucât nimeni nu umbla după tine, ci tu plăteai celor ce veneau la tine, în loc ca tu să fii plătită de ei. De aceea ai fost cu totul altfel decât altele."

³⁵"De aceea, ascultă, curvo, Cuvântul Domnului!

³⁶Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Pentru că ți-ai risipit banii în felul acesta, și ți-ai descoperit goliciunea în curviile tale cu ibovnicii tăi și cu toți idoli tăi urâcioși, și din pricina sângelui copiilor tăi, pe care li i-ai dat,

Ezec 16.20;Ier 2.34;

³⁷de aceea, iată, voi strânge pe toți ibovnicii cu care te dezmierdai, pe toți aceia pe care i-ai iubit și pe toți aceia pe care i-ai urât, da, îi voi strânge împotriva ta din toate părțile, îți voi dezveli goliciunea înaintea lor, și îți vor vedea toată goliciunea.

38 Te voi judeca așa cum se judecă femeile prea curve și ucigătoare de copii, și voi face din tine o jertfă sângeroasă a urgiei și geloziei.

Lev 20.10; Deut 22.22; Ezec 23.45; Gen 9.6; Ex 21.12; Ezec 16.20-36;

39 Te voi da în mâinile lor; îți vor surpa casele de curvie, și îți vor nimici înălțimile; te vor dezbrăca de hainele tale, îți vor lua toată podoaba de pietre scumpe, și te vor lăsa goală, goală de tot.

Ezec 16.24-31; Ezec 23.26; Osea 2.3;

40 Vor aduce gloata împotriva ta, te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu lovituri de sabie.

Ezec 23.46-47; Ioan 8.5-7;

41 Îți vor arde casele cu foc, și se vor răzbuna pe tine, înaintea unei mulțimi de femei. Voi face să înceteze astfel curvia ta, și nu vei mai da plată de curvă.

Deut 13.16; 2Împ 25.9; Ier 39.8,52.13; Ezec 5.8; Ezec 23.10-48; Ezec 23.27;

42 Îmi voi potoli mânia împotriva ta, și nu voi mai fi gelos pe tine; Mă voi liniști, nu voi mai fi supărat.

Ezec 5.13;

43 Pentru că nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții tale, ci M-ai ațâțat prin toate aceste lucruri, iată, voi face ca purtarea ta să cadă asupra capului tău, zice Domnul, Dumnezeu, ca să nu mai săvârșești alte nelegiuiri cu toate urâciunile tale!"

Ps 78.42; Ezec 16.22; Ezec 9.10; Ezec 11.21; Ezec 22.31;

44 "Iată că toți cei ce spun zicători, vor spune despre tine zicătoarea aceasta: "Cum este mama așa și fata!"

45 Tu ești fata mamei tale, care s-a dezgustat de bărbatul și copiii ei. Tu ești sora surorilor tale, care s-au dezgustat de bărbații și copiii lor. Mama voastră era o Hetită și tatăl vostru un Amorit.

Ezec 16.3;

46 Sora ta cea mai mare, care locuiește la miază-noapte de tine, este Samaria, ea și fiicele ei; și sora ta cea mai mică este Sodoma și fiicele ei, și locuiește la miază-zi de tine.

Deut 32.32; Isa 1.10;

47 Tu nu numai că ai umblat pe căile lor, și ai săvârșit aceleași urâciuni, ci, ca și cum atât ar fi fost prea puțin, ai fost mai stricată decât ele în toate purtările tale.

2Împ 21.9;Ezec 5.6-7;Ezec 16.48;

48 Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu că sora ta Sodoma, și fiicele ei n-au făcut ce ați făcut voi, tu și fiicele tale.

Mat 10.15;Mat 11.24;

49 Iată care a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: era îngâmfată, trăia în belșug și într-o liniște nepăsătoare, ea și fiicele ei, și nu sprijinea mâna celui nenorocit și celui lipsit.

Gen 13.10;

50 Ele s-au semețit, și au făcut urâciuni blestemate înaintea Mea; de aceea le-am și nimicit, când am văzut lucrul acesta.

Gen 13.13;Gen 18.20;Gen 19.5;Gen 19.24;

51 Samaria n-a făcut nici jumătate din păcatele tale; urâciunile tale au fost mai multe decât ale ei, așa că ai ușurat vina surorilor tale prin toate urâciunile pe care le-ai făcut acum.

Ier 3.11;Mat 12.41-42;

52 Tu, care ușurai vina surorilor tale, prin purtarea ta, suferă acum urmările răutății tale; prin păcatele tale, prin care te-ai făcut mai urâcioasă decât ele, acum le faci mai ușoară vina decât a ta; de aceea acoperă-te de rușine, și poartă-ți ocară, fiindcă ai ușurat vina surorilor tale!

53 Voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, pe prinșii de război ai Sodomei și ai fiicelor ei, pe prinșii de război ai Samariei și ai fiicelor ei, și pe prinșii tăi de război în mijlocul lor,

Isa 1.9;Ezec 16.60-61;Ier 20.16;

54 ca să-ți suferi ocară, și să roșești pentru tot ce ai făcut, slujindu-le ca o pricină de mângâiere.

Ezec 14.22-23;

55 Astfel, surorile tale: Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce iarăși la starea lor de mai înainte, și Samaria și fiicele ei se vor întoarce iarăși la starea lor de mai înainte, și tu și fiicele tale vă veți întoarce iarăși la starea voastră de mai înainte.

⁵⁶Nu vorbeai deloc despre sora ta Sodoma, în vremea mândriei tale,

⁵⁷mai înainte de vădirea răutății tale, când ai primit batjocurile fiicelor Siriei, ale tuturor vecinilor tăi, și ale fiicelor Filistenilor, care te disprețuiesc de jur împrejur!

2Împ 16.5; 2Cron 28.18; Isa 7.1; Isa 14.28; Ezec 16.27;

⁵⁸Trebuie să-ți porți, în adevăr, nelegiuirile și urâciunile, zice Domnul."

Ezec 23.49;

⁵⁹Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Îți voi face întocmai cum ai făcut și tu, care au nesocotit jurământul, rupând legământul!

Ezec 17.13-16; Deut 29.14;

⁶⁰Dar Îmi voi aduce aminte de legământul Meu făcut cu tine în vremea tinereții tale, și voi face cu tine un legământ veșnic.

Ps 106.45; Ier 32.40; Ier 50.5;

⁶¹Atunci îți vei aduce aminte de purtarea ta, te vei rușina, când vei primi la tine pe surorile tale, mai mari și mai mici, pe care ți le voi da ca fiice, dar nu pe temeiul legământului făcut cu tine.

Ezec 20.43; Ezec 36.31; Isa 54.1; Isa 60.4; Gal 4.26; Ier 31.31;

⁶²Voi face legământul Meu cu tine, și vei ști că Eu sunt Domnul,

Osea 2.19-20;

⁶³ca să-ți aduci aminte de trecut și să roșești, și să nu mai deschizi gura de rușine, când îți voi ierta tot ce ai făcut, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 16.61; Rom 3.19;

17

Pedepsirea lui Zedechia.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, spune o vorbă cu tâlc, spune o pildă casei lui Israel,

³și zi: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Un vultur mare, cu aripi lungi, cu aripile întinse, acoperit cu pene pestrițe, a venit în Liban, și a luat vârful unui cedru.

Ezec 17.12-etc;2Împ 24.12;

⁴A rupt ramura cea mai înaltă a lui, a dus-o într-o țară de negoț, și a pus-o într-o cetate de negustori;

⁵a luat și din sămânța țării și a pus-o într-un pământ roditor; a pus-o lângă o apă mare, și a sădit-o ca pe o salcie.

Deut 8.7-9;Isa 44.4;

⁶Lăstarul acesta a crescut, și s-a făcut un butuc de viță întins, dar nu prea înalt; vițele îi erau îndreptate spre vultur, și rădăcinile erau sub el. Astfel s-a făcut un butuc de viță, a dat lăstari, și a făcut mlădițe.

Ezec 17.14;

⁷Mai era însă un alt vultur, mare, cu aripi lungi și cu pene multe. Și iată că din pământul unde era sădită, vița aceasta și-a întins rădăcinile cu lăcomie spre el, și și-a îndreptat ramurile spre el, ca s-o ude mai mult decât pe stratul în care era sădită.

Ezec 17.15;

⁸Vița era sădită într-un pământ bun, lângă o apă mare, așa ca să facă mlădițe, să dea rod, și să se facă o viță minunată".

⁹"Spune, zice Domnul, Dumnezeu, îi va merge bine ei oare? Nu-i va smulge vulturul dintâi rădăcinile, și-i va tăia rodul, și i se vor usca toate frunzele odrăslite? Se va usca și nu va trebui nici un braț puternic, nici multă lume, ca s-o scoată din rădăcinile ei.

2Împ 25.7;

¹⁰Iată că este sădită: îi va merge bine? Dacă o va atinge vântul de răsărit, nu se va usca ea oare? Da, se va usca în straturile unde a odrăslit."

Ezec 19.12;Osea 13.15;

¹¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹²"Spune casei acesteia răzvrățite: "Nu știți ce înseamnă aceasta?" Și spune: "Iată, împăratul Babilonului a venit la Ierusalim, a luat pe împăratul și pe căpeteniile lui, și i-a dus cu el în Babilon.

Ezec 2.5;Ezec 12.9;Ezec 17.3;2Împ 24.11-16;

¹³A luat un vlăstar de neam împărătesc, a făcut legământ cu el, și l-a pus să jure; dar pe mai marii țării i-a luat cu el,

2Împ 24.17;2Cron 36.13;

14ca împărăția să rămână smerită, să nu se mai poată ridica, ci împăratul să-și țină legământul, rămânându-i credincios.

Ezec 17.6;Ezec 29.14;

15Dar el s-a răsculat împotriva lui, și a trimis soli în Egipt, ca să-i dea cai și un mare număr de oameni. Cel ce a făcut asemenea lucruri va izbuti el oare, va scăpa el oare? Cum să mai scape dacă a rupt legământul?"

2Împ 24.20;

16"Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că în țara împăratului care l-a pus să domnească, față de care și-a călcat jurământul și al cărui legământ l-a rupt, lângă el, în mijlocul Babilonului va muri!

Ier 32.5;Ier 34.3;Ier 52.11;Ezec 12.13;

17Așa că nici Faraon nu va veni cu o oaste mare și popor mult să-l ajute în război, când se vor ridica întărituri și se vor face șanțuri pentru nimicirea multor suflete.

Ier 37.7;Ier 52.4;Ezec 4.2;

18El a nesocotit jurământul, până într-atât, că a rupt legământul, ba încă și-a dat mâna, și a făcut toate aceste lucruri; nu va scăpa!

1Cron 29.24;Plân 5.6;

19De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pe viața Mea că, întrucât a nesocotit jurământul făcut în Numele Meu, și a rupt legământul Meu, voi face să se întoarcă asupra capului lui lucrul acesta.

20Îmi voi întinde mreaja peste el, și va fi prins în lațul Meu. Îl voi duce în Babilon, și acolo îl voi judeca pentru abaterea săvârșită de el față de Mine.

Ezec 12.13;Ezec 32.3;Ezec 20.36;

21Dar toți fugarii din toate oștile lui vor cădea loviți de sabie, și cei ce vor mai rămâne vor fi risipiți în toate vânturile. Și veți ști că Eu, Domnul, am spus aceste lucruri."

Ezec 12.14;

22Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Eu însumi voi lua o rămurea din vârful unui cedru mare, și o voi pune la pământ. Voi rupe din vârful ramurilor lui o mlădiță fragedă, și o voi sădi pe un munte înalt și ridicat.

Isa 11.1; Ier 23.5; Zah 3.8; Isa 53.2; Ps 2.6;

²³Și anume, o voi sădi pe un munte înalt al lui Israel; ea va da lăstari, va aduce rod, și se va face un cedru mareț. Păsări de tot felul se vor odihni sub el, tot ce are aripi se va odihni sub umbra ramurilor lui.

Isa 2.2-3; Ezec 20.40; Mic 4.1; Ezec 31.6; Dan 4.12;

²⁴Și toți copacii de pe câmp vor ști că Eu, Domnul, am pogorât copacul care se înălța și am înălțat copacul care era plecat; că Eu am uscat copacul cel verde și am înverzit copacul cel uscat. Eu, Domnul, am vorbit, și voi și face.

Luc 1.52; Ezec 22.14; Ezec 24.14;

18

Răsplătirile dumnezeiești.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfel:

²"Pentru ce spuneți voi zicătoarea aceasta în țara lui Israel: "Părinții au mâncat aguridă, și copiilor li s-au sterpezit dinții?"

Ier 31.29; Plân 5.7;

³"Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu că nu veți mai avea prilej să spuneți zicătoarea aceasta în Israel.

⁴Iată că toate sufletele sunt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot așa și sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuiește, acela va muri.

Ezec 18.20; Rom 6.23;

⁵Omul care este drept, care face judecată și dreptate,

⁶care nu mănâncă pe munți carne jertfită idolilor, și nu ridică ochii spre idolii casei lui Israel, care nu necinstește nevasta aproapelui său, și nu se apropie de nevasta sa în timpul necurăteniei ei,

Ezec 22.9; Lev 18.20; Lev 20.10; Lev 18.19; Lev 20.18;

⁷care n-asuprește pe nimeni, care dă înapoi datornicului zălogul, care nu răpește nimic, care dă din pâinea lui celui flămând și învelește cu o haină pe cel gol,

Ex 22.21; Lev 19.15; Lev 25.14; Ex 22.26; Deut 24.12-13; Deut 15.7-8; Isa 58.7;

⁸care nu împrumută cu dobândă și nu ia camătă, care își abate mâna de la nelegiuire și judecă după adevăr între un om și altul,

Ex 22.25; Lev 25.36-37; Deut 23.19; Neem 5.7; Ps 15.5; Deut 1.16; Zah 8.16;

⁹care urmează legile Mele și păzește poruncile Mele, lucrând cu credincioșie, - omul acela este drept, și va trăi negreșit, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 20.11; Amos 5.4;

¹⁰"Dacă acum omul acesta are un fiu iute la mânie, care varsă sânge, sau care face ceva de felul acesta;

Gen 9.6; Ex 21.12; Num 35.34;

¹¹dacă acest fiu nu se ia în nimic după purtarea tatălui său neprihănit, ci mănâncă pe munți, necinstește pe nevasta aproapelui său,

¹²asuprește pe cel nenorocit și pe cel lipsit, răpește, nu dă înapoi zălogul, ridică ochii spre idoli și face urâciuni,

Ezec 8.6-17;

¹³împrumută cu dobândă și ia camătă, s-ar putea oare să trăiască un astfel de fiu? Nu va trăi; a săvârșit toate aceste urâciuni, de aceea trebuie să moară. Sângele lui să cadă asupra capului lui!

Lev 20.9-27; Ezec 3.18; Ezec 33.4; Fapt 18.6;

¹⁴Dar dacă un om are un fiu, care vede toate păcatele tatălui său, le vede, dar nu face la fel;

¹⁵dacă fiul acela nu mănâncă pe munți și nu ridică ochii spre idoli casei lui Israel, nu necinstește pe nevasta aproapelui său,

Ezec 18.6;

¹⁶nu asuprește pe nimeni, nu ia nici un zălog, nu răpește, ci dă din pâinea lui celui flămând și acoperă cu o haină pe cel gol,

¹⁷își abate mâna de la nelegiuire, nu ia nici dobândă nici camătă, păzește poruncile Mele și urmează legile Mele, acela nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, ci va trăi negreșit.

¹⁸Dar tatăl său, care a fost un asupritor, a răpit de la alții, a făcut în mijlocul poporului său ce nu este bine, el va muri pentru nelegiuirea lui!"

Ezec 3.18;

19"Voi însă ziceți: "Pentru ce nu poartă fiul pedeapsa pentru nelegiuirea tatălui său?" Pentru că fiul a lucrat după neprihănire și dreptate, a păzit și a împlinit toate legile Mele; el va trăi negreșit!

Ex 20.5;Deut 5.9;2Împ 23.26;2Împ 24.3-4;

20Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el.

Ezec 18.4;Deut 24.16;2Împ 14.6;2Cron 25.4;Ier 31.29-30;Isa 3.10-11;Rom 2.9;

21Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârșit, și păzește toate legile Mele și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit, nu va muri.

Ezec 18.27;Ezec 33.12-19;

22Toate fărădelegile pe care le-a făcut, i se vor uita! El va trăi, din pricina neprihănitului în care a trăit.

Ezec 33.16;

23Doresc Eu moartea păcătosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască?

Ezec 18.32;Ezec 33.11;1Tim 2.4;2Pet 3.9;

24Însă dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, dacă se ia după toate urâciunile celui rău, s-ar putea să trăiască el oare? Nu, ci toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s-a dat la nelegiuire și la păcat; de aceea va muri în ele.

Ezec 3.20;Ezec 33.12-13;Ezec 33.18;2Pet 2.20;

25Voi ziceți: "Calea Domnului nu este dreaptă!" Ascultați dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreaptă? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte?

Ezec 18.29;Ezec 33.17-20;

26Dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, și moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiuirii pe care a săvârșit-o.

Ezec 18.24;

27Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face ce este drept și bine, își va păstra sufletul viu.

Ezec 18.21;

28 Pentru că își deschide ochii și se abate de la toate fărădelegile pe care le-a săvârșit, va trăi și nu va muri."

Ezec 18.14;

29 Casa lui Israel zice: "Calea Domnului nu este dreaptă." Oare calea Mea nu este dreaptă, casa lui Israel? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte?

Ezec 18.25;

30 De aceea vă voi judeca pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu. Întoarceți-vă și abateți-vă de la toate fărădelegile voastre, pentru ca să nu vă ducă nelegiuirea la pieire.

Ezec 7.3;Ezec 33.20;Mat 3.2;Apoc 2.5;

31 Lepădați de la voi toate fărădelegile, prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel?

Efes 4.22-23;Ier 32.39;Ezec 11.19;Ezec 36.26;

32 Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă dar la Dumnezeu, și veți trăi."

Plân 3.33;Ezec 18.23;Ezec 33.11;2Pet 3.9;

19

Plângeri asupra domnitorilor lui Israel.

1"Tu însă, fă o plângere asupra domnului lui Israel,

Ezec 26.17;Ezec 27.2;

2și zi: "Ce era mama ta? O leoaică. Stătea culcată cu leii, și își creștea puii în mijlocul puilor de lei.

3A crescut pe unul din puii ei, care s-a făcut un leuț, învățat să sfâșie prada; și a mâncat oameni.

Ezec 19.6;2Împ 23.31-32;

4Neamurile au făcut o prinsoare împotriva lui, și a fost prins în groapa lor; i-au pus un belciug în nări și l-au dus în țara Egiptului.

⁵Leoaica, dacă a văzut că degeaba îl aștepta, și că s-a înșelat în nădejdea ei, a luat un alt pui, și l-a făcut leuț.

2Împ 23.34;

⁶Ei a umblat cu leii, s-a făcut leuț, a învățat să sfâșie prada, și a mâncat oameni.

Ier 22.13-17;Ezec 19.3;

⁷A năvălit în palatele lor, și le-a nimicit cetățile; așa că țara, cu tot ce se află în ea, s-a îngrozit de mugetul răcnetelor lui.

⁸Dar împotriva lui s-au înșiruit neamurile din toate ținuturile dimprejur. I-au întins lațuri, și a fost prins în groapa lor.

2Împ 24.2;Ezec 19.4;

⁹I-au pus un belciug în nări, l-au pus într-o cușcă, și l-au dus la împăratul Babilonului, apoi l-au dus într-o cetățuie, ca să nu i se mai audă glasul pe munții lui Israel."

2Cron 36.6;Ier 22.18;Ezec 6.2;

¹⁰"Mama ta, ca și tine, era ca o vie sădită lângă ape. Era roditoare și încărcată de mlădițe, din pricina belșugului apelor.

Ezec 17.6;Deut 8.7-9;

¹¹Ramurile ei erau așa de tari că se puteau face toiege de cârmuitori din ele; prin înălțimea ei întrecea ramurile stufoase, și atrăgea privirile cu înălțimea ei, și prin mulțimea mlădițelor ei.

Ezec 31.3;Dan 4.41;

¹²Dar a fost smulsă cu mânie și aruncată la pământ; vântul de răsărit i-a uscat roada; mlădițele ei cele puternice au fost rupte, s-au uscat, și le-a mâncat focul.

Ezec 17.10;Osea 13.15;

¹³Și acum este sădită în pustie, într-un pământ uscat și fără apă.

¹⁴Din mlădițele ei a ieșit foc, și i-a mâncat roada; așa că nu mai are ramuri tari, bune pentru un toiag de cârmuitor. Aceasta-i o cântare de jale și va sluji drept cântare de jale."

Mustări și făgăduințe.

¹În al șaptelea an, în ziua a zecea a lunii a cincea, unii din bătrânii lui Israel au venit la mine să întrebe pe Domnul, și au șezut jos înaintea mea.

Ezec 8.1;Ezec 14.1;

²Și Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

³"Fiul omului, vorbește bătrânilor lui Israel, și spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Să Mă întrebați ați venit? Pe viața Mea, că nu Mă voi lăsa să fiu întrebat de voi, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 20.31;Ezec 14.3;

⁴"Vrei să-i judeci, fiul omului? Dacă vrei să-i judeci, pune-le înainte urâciunile părinților lor!

Ezec 22.2;Ezec 23.36;Ezec 16.2;

⁵Spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "În ziua când am ales pe Israel, Mi-am ridicat mâna spre sămânța casei lui Iacov, și M-am arătat lor în țara Egiptului; Mi-am ridicat mâna spre ei, și am zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!"

Ex 6.7;Deut 7.6;Ex 3.8;Ex 4.31;Deut 4.34;Ex 20.2;

⁶În ziua aceea, Mi-am ridicat mâna spre ei, ca să-i duc din țara Egiptului într-o țară, pe care o căutasem pentru ei, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările.

Ex 3.8-17;Deut 8.7-9;Ier 32.22;Ps 48.2;Ezec 20.15;Dan 8.9;Dan 11.16-41;Zah 7.14;

⁷Atunci le-am zis: "Lepădați fiecare urâciunile care vă atrag privirile, și nu vă spurcați cu idolii Egiptului! Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!"

Ezec 18.31;2Cron 15.8;Lev 17.7;Lev 18.3;Deut 29.16-18;Ios 24.14;

⁸Dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea, și n-au vrut să Mă asculte. Nici unul n-a lepădat urâciunile, care îi atrăgeau privirile, și n-au părăsit idolii Egiptului. Atunci am pus de gând să-Mi vărs mânia peste ei, să-Mi sleiesc mânia împotriva lor, în mijlocul țării Egiptului.

Ezec 7.8;Ezec 20.13-21;

⁹Dar am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pângărit în ochii neamurilor printre care se aflau, și în fața cărora Mă arătasem lor, ca să-i scot din țara Egiptului.

Ex 32.12; Num 14.13-etc; Deut 9.28; Ezec 20.14-22; Ezec 36.21-22;

¹⁰Și i-am scos astfel din țara Egiptului, și i-am dus în pustie.

Ex 13.18;

¹¹Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscut poruncile Mele, pe care trebuie să le împlinească omul, ca să trăiască prin ele.

Deut 4.8; Neem 9.13-14; Ps 147.19-20; Lev 18.5; Ezec 20.13-21; Rom 10.5; Gal 3.12;

¹²Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.

¹³Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie. N-au urmat legile Mele, ci au lepădat poruncile Mele, pe care trebuie să le împlinească omul, ca să trăiască prin ele, și Mi-au pângărit peste măsură de mult Sabatele Mele. Atunci am avut de gând să-Mi vărs mânia peste ei în pustie, ca să-i nimicesc.

Num 14.22; Ps 78.40; Ps 95.8-10; Prov 1.25; Ezec 20.16-24; Ex 16.27; Num 14.29; Num 26.65; Ps 106.23;

¹⁴Dar am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pângărit în ochii neamurilor în fața cărora îi scosesem din Egipt.

Ezec 20.9-22;

¹⁵Chiar și în pustie Mi-am ridicat mâna spre ei și le-am jurat că nu-i voi duce în țara pe care le-o hotărâsem, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă din toate țările;

Num 14.28; Ps 95.11; Ps 106.26; Ezec 20.6;

¹⁶și aceasta pentru că au lepădat poruncile Mele și n-au urmat legile Mele, și pentru că au pângărit Sabatele Mele, căci inima nu li s-a depărtat de la idolii lor.

Ezec 20.13-24; Num 15.39; Ps 78.37; Amos 5.25-26; Fapt 7.42-43;

¹⁷Dar m-am uitat cu milă la ei, nu i-am nimicit, și nu i-am stârpit în pustie.

Ps 78.38;

¹⁸Atunci am zis fiilor lor în pustie: "Nu vă luați după rânduielele părinților voștri, nu țineți obiceiurile lor, și nu vă spurcați cu idolii lor!"

¹⁹Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; umblați întocmai după rânduielele Mele, păziți poruncile Mele, și împliniți-le.

Deut 5.32-33;Deut 6.7-12;

20 Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!"

Ier 17.22;Ezec 20.12;

21 Dar fiii s-au răzvrătit și ei împotriva Mea. N-au umblat după rânduielile Mele, n-au păzit și n-au împlinit poruncile Mele, pe care trebuie să le împlinească omul, ca să trăiască prin ele, și au pângărit Sabatele Mele. Atunci am avut de gând să-Mi vărs urgia peste ei, să-Mi sting mânia împotriva lor în pustie.

Num 25.1-2;Deut 9.23-24;Deut 31.27;Ezec 20.11-13;Ezec 20.8-13;

22 Dar Mi-am tras mâna înapoi, și am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pângărit înaintea neamurilor în fața cărora îi scosesem din Egipt.

Ps 78.38;Ezec 20.17;Ezec 20.9-14;

23 În pustie, Mi-am ridicat iarăși mâna spre ei, și le-am jurat că am să-i împrăștii printre neamuri, și să-i risipesc în felurite țări,

24 pentru că n-au împlinit poruncile Mele, și au lepădat învățăturile Mele, au pângărit Sabatele mele, și și-au întors ochii spre idolii părinților lor.

Ezec 20.13-16;Ezec 6.9;

25 Ba încă le-am dat și legi care nu erau bune, și porunci prin care nu puteau să trăiască.

Ps 81.12;Ezec 20.39;Rom 1.24;2Tes 2.11;

26 I-am spurcat prin darurile lor de mâncare, când treceau prin foc pe toți întâii lor născuți; am vrut să-i pedepsesc astfel, și să le arăt că Eu sunt Domnul."

2Împ 17.17;2Împ 21.6;2Cron 28.3;2Cron 33.6;Ier 32.35;Ezec 16.20-21;Ezec 6.7;

27 "De aceea, fiul omului, vorbește casei lui Israel, și spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Părinții voștri M-au batjocorit și mai mult, arătându-se necredincioși față de Mine.

Rom 2.24;

28 Și anume, când i-am dus în țara pe care jurasem că le-o voi da, și ei și-au aruncat ochii spre orice deal înalt și spre orice copac stufos, acolo și-au adus jertfele, acolo și-au adus darurile de mâncare care Mă mâniau, acolo

și-au ars miresmele de un miros plăcut, și acolo și-au turnat jertfele de băutură.

Isa 57.5-etc;Ezec 6.13;Ezec 16.19;

²⁹Eu i-am întrebat: "Ce sunt aceste înălțimi, la care vă duceți?" De aceea li s-a dat numele de "înălțimi" până în ziua de azi!

³⁰De aceea spune casei lui Israel: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Voiți voi să spurcați în felul părinților voștri și să curviți alergând după urâciunile lor?"

³¹Da, aducându-vă darurile de mâncare, trecându-vă copiii prin foc, vă spurcați și azi prin idolii voștri. Și Eu să Mă las să fiu întrebat de voi, casa lui Israel! Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeul, că nu Mă voi lăsa întrebat de voi!

Ezec 20.26;Ezec 20.3;

³²Nu veți vedea împlinindu-se ce vă închipuiți, când ziceți: "Vrem să fim ca neamurile, ca familiile celorlalte țări, vrem să slujim lemnului și pietrei!"

³³Pe viața Mea, - zice Domnul Dumnezeu - că Eu însumi voi fi Împărat peste voi, cu mână tare și cu braț întins, și vărsându-Mi urgia.

Ier 21.5;

³⁴Vă voi scoate din mijlocul popoarelor, și vă voi strânge din țările în care v-am risipit, cu mână tare și cu braț întins, și vărsându-Mi urgia.

³⁵Vă voi aduce în pustia popoarelor, și acolo Mă voi judeca față în față cu voi.

Ier 2.9-35;Ezec 17.20;

³⁶Cum M-am judecat cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, așa Mă voi judeca și cu voi, - zice Domnul Dumnezeu.

Num 14.21-29;

³⁷Vă voi trece pe sub toiag, și vă voi pune sub mustrearea legământului.

Lev 27.32;Ier 33.13;

³⁸Voi deosebi dintre voi pe cei îndărătnici și pe cei ce nu-Mi sunt credincioși; îi voi scoate din țara în care sunt străini, dar nu vor merge iarăși în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 34.17-20;Mat 25.32-33;Ier 44.14;Ezec 6.7;Ezec 15.7;Ezec 23.49;

³⁹Acum, casa lui Israel, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Duceți-vă și slujiți fiecare la idolii voștri! După aceea, Mă veți asculta negreșit, și nu veți mai pângări Numele Meu cel sfânt cu darurile voastre de mâncare și cu idolii voștri!

Jud 10.14;Ps 81.12;Amos 4.4;Isa 1.13;Ezec 23.38-39;

⁴⁰Căci pe muntele Meu cel sfânt, pe muntele cel înalt al lui Israel, - zice Domnul, Dumnezeu - acolo Îmi va sluji toată casa lui Israel, toți cei ce vor fi în țară; acolo îi voi primi cu bunăvoință, voi cere darurile voastre de mâncare, cele dintâi roade din darurile voastre, și tot ce-Mi veți închina.

Isa 2.2-3;Ezec 17.23;Mic 4.1;Isa 56.7;Isa 60.7;Zah 8.20;Mal 3.4;Rom 12.1;

⁴¹Vă voi primi ca pe niște miresme cu miros plăcut, după ce vă voi scoate din mijlocul popoarelor, și vă voi strânge din țările în care sunteți risipiți; și voi fi sfințit de voi înaintea neamurilor.

Efes 5.2;Filip 4.18;

⁴²Și veți ști că Eu sunt Domnul, când vă voi aduce înapoi în țara lui Israel, în țara pe care jurasem că o voi da părinților voștri.

Ezec 20.38-44;Ezec 36.23;Ezec 38.23;Ezec 11.17;Ezec 34.13;Ezec 36.24;

⁴³Acolo vă veți aduce aminte de purtarea voastră și de toate faptele voastre cu care v-ați spurcat; și vă va fi scârbă de voi înșivă, din pricina tuturor fărădelegilor pe care le-ați făcut.

Ezec 16.61;Lev 26.39;Ezec 6.9;Osea 5.15;

⁴⁴Și veți ști că Eu sunt Domnul, când Mă voi purta cu voi având în vedere Numele Meu, și nicidecum după purtarea voastră rea, nici după faptele voastre stricate, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 20.38;Ezec 24.24;Ezec 36.22;

Împotriva Ierusalimului și Amoniților.

⁴⁵Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁴⁶"Fiul omului, întoarce-ți fața spre miazăzi, și vorbește împotriva locurilor de miazăzi! Prorojește împotriva pădurii din câmpiile de miazăzi!

Ezec 6.2;Ezec 21.2;

⁴⁷Spune pădurii de la miazăzi: "Ascultă cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată, voi aprinde un foc în tine, care va mistui orice

copac verde și orice copac uscat: nimeni nu va putea stinge flacăra aprinsă, și totul va fi ars de ea, de la miazăzi până la miazănoapte.

Ier 21.14; Luc 23.31; Ezech 21.4;

⁴⁸Și orice făptură va vedea că Eu, Domnul, l-am aprins, și nu se va stinge nicidecum!"

⁴⁹Eu am zis: "Ah! Doamne, Dumnezeule! Ei zic despre mine: "Omul acesta face într-una la pilde!"

21

¹Și Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, întoarce-ți fața spre Ierusalim, și vorbește împotriva locurilor sfinte, procește împotriva țării lui Israel!

Ezech 20.46; Deut 32.2; Amos 7.16; Mic 2.6-11;

³Spune țării lui Israel: "Așa vorbește Domnul: "Iată, am necaz pe tine, Îmi voi trage sabia din teacă și voi nimici cu desăvârșire din mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău.

Iov 9.22;

⁴Pentru că vreau să nimicesc cu desăvârșire din mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău, sabia Mea va ieși din teacă, pentru ca să lovească orice făptură, de la miazăzi până la miază noapte.

Ezech 20.47;

⁵Și orice făptură va ști că Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teacă, și nu se va mai întoarce înapoi în ea.

Isa 45.23; Isa 55.11;

⁶Și tu, fiul omului, gemi! Cu rărunchii zdrobiți, și cu amărăciunea în suflet, gemi sub privirile lor!

Isa 22.4;

⁷Și dacă te vor întreba: "Pentru ce gemi?" să răspunzi: "Pentru că vine o veste"... Când va veni, toate inimile se vor înspăimânta, toate mâinile vor slăbi, toate sufletele se vor mâhni, și toți genunchii se vor topi ca apa!... Iată că vine, a sosit, - zice Domnul, Dumnezeu!"

Ezech 7.17;

⁸Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁹"Fiul omului, procește și spune: "Așa vorbește Domnul. Zi: "Sabia, da, sabia este ascuțită, și lustruită.

Deut 32.41;Ezec 15.28;

¹⁰Este ascuțită pentru măcel, și lustruită ca să lucească!... O, sabie, tu tai toiagul de cârmuire al fiului meu, care nesocotește orice lemn...

¹¹A dat-o la lustruit, ca s-o apuce cu mâna; este ascuțită sabia, și lustruită, ca să înarmeze mâna celui ce măcelărește.

Ezec 21.19;

¹²Strigă și vaită-te, fiul omului! Căci este scoasă împotriva poporului Meu, împotriva tuturor voievozilor lui Israel, care sunt dați pradă sabiei împreună cu poporul Meu; de aceea bate-te pe coapsă!

Ier 31.19;

¹³Da, încercarea s-a făcut, și ce va fi dacă toiagul acesta de cârmuire, care nesocotește totul, va fi nimicit? zice Domnul Dumnezeu!"

Iov 9.23;2Cor 8.2;Ezec 21.27;

¹⁴"Și tu, fiul omului, procește, și bate din mâini! Loviturile sabiei să fie îndoite, întreite! Este sabia de măcel, sabia măcelului celui mare, care îi urmărește din toate părțile.

Num 24.10;Ezec 21.17;Ezec 6.11;1Împ 20.30;1Împ 22.25;

¹⁵Ca să arunc groaza în inimi, ca să înmulțesc pe cei loviți, de aceea am tras sabia, amenințându-i la toate porțile lor. Vai! e făcută să fulgere, și ascuțită pentru măcel!

Ezec 21.10-28;

¹⁶Strânge-ți puterile, sabie, întoarce-te la dreapta! Așează-te, întoarce-te la stânga! Îndreaptă-ți ascuțișul în toate părțile!

Ezec 14.17;

¹⁷Și Eu voi bate din mâini de bucurie, și Îmi voi potoli urgia. Eu, Domnul, vorbesc!"

Ezec 21.14;Ezec 22.13;Ezec 5.13;

¹⁸Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

19"Fiul omului, croiește-ți două drumuri pe unde să treacă sabia împăratului Babilonului! Amândouă trebuie să iasă din aceeași țară. Fă un semn pe drum, fă-l la începutul drumului care duce într-o cetate.

20Să faci unul din aceste drumuri așa ca sabia că vină la Raba, cetatea copiilor lui Amon, și pe celălalt, așa ca sabia să vină în Iuda, la Ierusalim, cetatea întărită.

Ier 49.2;Ezec 25.5;Amos 1.14;

21Căci împăratul Babilonului stă la răscruce, la capătul celor două drumuri, ca să dea cu bobii; el scutură săgețile, întreabă terafimii, și cercetează ficatul.

22Sortul, care este în dreapta lui, înseamnă Ierusalimul, unde vor trebui să ridice berbeci, să dea poruncă pentru măcel, și să scoată strigăte de război; vor ridica berbeci împotriva porților, vor ridica întărituri și vor face șanțuri de apărare.

Ier 51.14;Ezec 4.2;

23Copiii lui Israel nu văd în aceasta decât niște vrăjitorii deșarte, ei care au făcut jurăminte mincinoase. Dar împăratul Babilonului își aduce aminte de nelegiuirea lor, așa că vor fi prinși.

Ezec 17.13-18;

24De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că vă făliți cu nelegiuirea voastră, vădindu-vă fărădelegile, arătându-vă păcatele în toate faptele voastre; pentru că vă făliți cu ele, veți fi prinși de mâna lui!

25Și tu, domn nelegiuit, gata să fii ucis, domn al lui Israel, a cărui zi vine tocmai când nelegiuirea este la culme!

2Cron 36.13;Ier 52.2;Ezec 17.19;Ezec 21.20;Ezec 35.5;

26Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "La o parte cu mitra, jos cununa împărătească! Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi înălțat, și ce este înălțat va fi plecat!

Ezec 17.24;Luc 1.52;

27Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mâna căruia o voi încredința."

Gen 49.10;Ezec 21.13;Luc 1.32-33;Ioan 1.49;

28"Și tu, fiul omului, proorocește, și spune: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre copiii lui Amon și despre ocară lor. Spune: "Sabia, da, sabia este scoasă pentru măcel; este lustruită pentru nimicire, ca să lucească!

Ier 49.1;Ezec 25.2-6;Țef 2.8-10;Ezec 21.9-10;

29În mijlocul vedeniilor cu care te înșeală ei și în mijlocul prorociilor mincinoase pe care ți le fac ei, te vor face să cazi între trupurile moarte ale celor răi, a căror zi vine tocmai când nelegiuirea lor este la culme.

Ezec 12.24;Ezec 22.28;Ezec 21.25;Iov 18.20;Ps 37.13;

30Bagă-ți sabia înapoi în teacă. În locul în care ai fost făcut, în țara ta de naștere, te voi judeca!

Ier 47.6-7;Gen 15.14;Ezec 16.38;Ezec 16.3;

31Îmi voi vărsa mânia peste tine, voi sufla împotriva ta cu focul urgiei Mele, și te voi da în mâinile unor oameni care sfâșie și care nu lucrează decât la nimicire.

Ezec 7.8;Ezec 14.19;Ezec 22.22;Ezec 22.20-21;

32Vei fi ars de foc; sângele tău va curge în mijlocul țării! Nu-și vor mai aduce aminte de tine! Căci Eu, Domnul, am vorbit."

Ezec 25.10;

22

1Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfel:

2"Și tu, fiul omului, vrei să judeci? Vrei să judeci cetatea setoasă de sânge? Pune-i înainte toate urâciunile ei!

3Spune: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Cetate, care verși sânge în mijlocul tău, ca să-ți vină ziua, și care-ți faci idoli ca să te spurci!

4Te-ai făcut vinovată din pricina sângelui pe care l-ai vărsat, și te-ai spurcat prin idolii pe care i-ai făcut. Ți-ai apropiat astfel zilele, și ai ajuns la capătul anilor tăi! De aceea te fac de ocară printre neamuri și de batjocură printre toate țările.

2Împ 21.16;Deut 28.37;1Împ 9.7;Ezec 5.14;Dan 9.16;

5Cei de aproape și cei de departe își vor bate joc de tine, căci ești vestită ca spurcată și plină de tulburări!

⁶Iată că în tine, toți voievozii lui Israel își întrebuințează puterea ca să verse sânge.

Isa 1.23; Mic 3.1-3; Țef 3.3;

⁷În tine, tatăl și mama sunt disprețuiți, străinul este chinuit, orfanul și văduva sunt asupriți.

Deut 27.16; Ex 22.21-22;

⁸Tu îmi nesocotești locașurile Mele cele sfinte, îmi spurci Sabatele.

Ezec 22.26; Lev 19.30; Ezec 23.38;

⁹În tine sunt bârfitori, ca să verse sânge; în tine se mănâncă jertfe idolești pe munți; în mijlocul tău se fac desfrânări.

Ex 23.1; Lev 19.16; Ezec 18.6-11;

¹⁰În mijlocul tău, se descoperă goliciunea tatălui; în mijlocul tău, este silită femeia în timpul necurăției ei!

¹¹În mijlocul tău, fiecare se dedă la urâciuni cu nevasta aproapelui său, fiecare se spurcă prin amestecare de sânge cu nora sa, fiecare necinstește pe sora sa, pe fiica tatălui său.

Lev 18.20; Lev 20.10; Deut 22.22; Ier 5.8; Ezec 18.11; Lev 18.15; Lev 20.12; Lev 18.9; Lev 20.17;

¹²În tine, se iau daruri pentru vărsare de sânge. Tu iei dobândă și camătă, jefuiești cu sila pe aproapele tău, și pe Mine, Mă uiți, zice Domnul, Dumnezeu."

Ex 23.8; Deut 16.19; Deut 27.25; Ex 22.25; Lev 25.36; Deut 23.19; Ezec 18.13; Deut 32.18; Ier 3.21; Ezec 23.35;

¹³"De aceea, iată că bat din mâini, din pricina lăcomiei pe care ai avut-o, și din pricina sângelui vărsat în mijlocul tău.

Ezec 21.17;

¹⁴Îți va suferi inima, și îți vor fi mâinile destul de tari în zilele când voi lucra împotriva ta? Eu, Domnul, am vorbit, și voi și lucra.

Ezec 21.7; Ezec 17.24;

¹⁵Te voi risipi printre neamuri, te voi răspândi în felurite țări, și îți voi nimici cu desăvârșire necurăția din mijlocul tău.

Deut 4.27; Deut 28.25-64; Ezec Cap 12-15; Ezec 23.27;

¹⁶Vei fi spurcată astfel de tine însăși înaintea neamurilor, și vei ști că Eu sunt Domnul."

Ps 9.16;Ezec 6.7;

¹⁷Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁸"Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine ca niște zgură; toți sunt aramă, cositor, fier, plumb, în cuptorul de topit; au ajuns niște zgură de argint.

Isa 1.22;Ier 6.28-etc;Ps 119.119;

¹⁹De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că toți ați ajuns niște zgură, iată că vă voi strânge în mijlocul Ierusalimului.

²⁰Cum se strânge argintul, arama, fierul, plumbul și cositorul, în cuptorul de topit și se suflă în foc ca să se topească, așa vă voi strânge și Eu în mânia și urgia Mea, vă voi pune acolo și vă voi topi.

²¹Da, vă voi strânge și voi sufla peste voi cu focul mâniei Mele și vă veți topi în el.

Ezec 21.31;

²²Cum se topește argintul în topitoare, așa veți fi topiți voi în mijlocul lui. Și veți ști că Eu Domnul, Mi-am vărsat mânia peste voi."

Ezec 20.8-33;Ezec 22.31;

²³Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²⁴"Fiul omului, spune Ierusalimului: "Ești o țară necurățită, și neudată de ploaie în ziua mâniei."

²⁵Mai marii lui uneltesc în mijlocul lui, ca să înghită sufletele, ca un leu care răcnește și își sfâșie prada; pun mâna pe bogații și lucruri scumpe, și măresc numărul văduvelor în mijlocul lui.

Osea 6.9;Mat 23.14;Mic 3.11;Țef 3.3-4;

²⁶Preoții lui calcă Legea Mea și îmi pângăresc lucrurile Mele sfinte, nu fac nici o deosebire între ce este sfânt și ce nu este sfânt, nici nu învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce este curat, își întorc ochii de la Sabatele Mele, și sunt pângărit în mijlocul lor.

Mal 2.8;Lev 22.2-etc;1Sam 2.29;Lev 10.10;Ier 15.19;Ezec 44.23;

27 Căpeteniile lui sunt în mijlocul lui ca niște lupi care își sfâșie prada; varsă sânge, pierd sufletele, numai ca să-și potolească lăcomia de bani.

Isa 1.23; Ezec 22.6; Mic 3.2-11; Tef 3.3;

28 Proorocii lui au pentru ei tencuieli de ipsos, vedenii înșelătoare, proorocii mincinoase. Ei zic: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu!" Și Domnul nu le-a vorbit!

Ezec 13.10; Ezec 13.6-7; Ezec 21.29;

29 Poporul din țară se dedă la silnicie, fură, asuprește pe cel nenorocit și pe cel lipsit, calcă în picioare pe străin, împotriva oricărei dreptăți!

Ier 5.26-28; Ezec 18.12; Ex 22.21-23; Lev 19.33; Ezec 22.7;

30 Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară, ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc nici unul!

Ier 5.1; Ezec 13.5; Ps 106.23;

31 Îmi voi vărsa urgia peste ei, îi voi nimici cu focul mâniei Mele, și le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul, Dumnezeu."

23

Cele două surori curve, Samaria și Ierusalimul.

1 Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2 "Fiul omului, erau două femei, fiice ale aceleiași mame.

Ier 3.7-10; Ezec 16.46;

3 Ele au curvit în Egipt, au curvit în tinerețea lor; acolo le-au fost strânse țâțele, acolo le-a fost atins sânul fecioresc.

Lev 17.7; Ios 24.14; Ezec 20.8; Ezec 16.22;

4 Cea mai mare se chema Ohola, și sora ei Oholiba. Erau ale Mele, și au născut fii și fiice." Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul.

Ezec 16.8-20;

5 Ohola nu mi-a fost credincioasă; s-a aprins de dragoste pentru ibovnicii ei, după Asirieni, vecinii ei,

2Împ 15.19; 2Împ 16.7; 2Împ 17.3; Osea 8.9;

⁶Îmbrăcați cu ștufe vopsite în albastru, dregători și căpetenii, toți tineri și plăcuți, călăreți călare pe cai.

⁷Ea a curvit cu ei, cu toată fruntea copiilor Asiriei; s-a spurcat cu toți aceia pentru care umbla nebună, s-a spurcat cu toți idoli lor.

⁸Nu s-a lăsat nici de curviile ei din Egipt, căci aceștia se culcaseră cu ea din tinerețea ei, îi atinseseră sânul fecioresc, și își vărsaseră curviile peste ea.

Ezec 23.3;

⁹De aceea, am dat-o în mâinile ibovnicilor ei, în mâinile copiilor Asiriei, pentru care se aprinsese de dragoste.

2Împ 17.3-23;2Împ 18.9-11;

¹⁰Ei i-au descoperit goliciunea, i-au luat fiii și fiicele, și pe ea au ucis-o cu sabia, de i s-a dus vestea printre femei, după judecățile făcute de ei asupra ei.

Ezec 16.37-41;

¹¹Sora ei Oholiba a văzut lucrul acesta, și a fost mai fără frâu, decât ea în patima ei; și a întrecut pe sora sa în curvii.

Ier 3.8;Ier 3.11;Ezec 16.47-51;

¹²Ea s-a aprins de dragoste după copiii Asiriei, după dregători și căpetenii, vecinii ei, îmbrăcați în chip strălucit, călăreți călare pe cai, toți tineri și plăcuți.

¹³Am văzut că se spurcase, întocmai ca cea dintâi din amândouă.

¹⁴Ea a mers chiar mai departe în curviile ei. A zărit pe ziduri niște zugrăveli de bărbați, niște icoane de Haldei zugrăviți cu culoare roșie,

¹⁵cu brâuri împrejurul coapselor lor, cu turbane de felurite culori pe cap, toți având înfățișarea unor viteji, după felul Babilonenilor, a căror țară de naștere este Haldea; și s-a aprins după ei,

2Împ 24.1;Ezec 16.29;

¹⁶la cea dintâi privire, și le-a trimis soli în Haldea.

¹⁷Și copiii Babilonului au venit la ea, în patul de dragoste, și au spurcat-o cu curviile lor. Așa că ea s-a spurcat cu ei, și apoi inima i s-a înstrăinat de ei.

Ezec 23.22-28;

¹⁸Și când și-a dezgolit ea necurăția, și-a descoperit goliciunea, și inima Mea s-a înstrăinat de ea, cum se înstrăinase și de sora sa.

Ier 6.8;

¹⁹Dar ea și-a înmulțit curviile tot mai mult, gândindu-se iarăși la zilele tinereții ei, când curvea în țara Egiptului.

Ezec 23.3;

²⁰Ea s-a aprins după niște necurați, a căror carne era ca a măgarilor, și a căror apropiere era ca a armăsarilor.

Ezec 16.26;

²¹Astfel, ți-ai înnoit iarăși nelegiuirile tinereții tale, când Egiptenii îți strângeau țâțele, din pricina sânului tău fecioresc.

²²De aceea, Oholiba, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată că ațâț împotriva ta pe ibovnicii tăi, de care ți-ai înstrăinat inima, și-i aduc din toate părțile împotriva ta:

Ezec 16.37;Ezec 23.28;

²³pe Babiloneni și pe toți Haldeii, căpitani, voievozi și domni, și pe toți copiii Asiriei împreună cu ei, tineri și plăcuți, toți dregători și căpetenii, oameni vestiți, toți călare pe cai.

Ier 50.21;Ezec 23.12;

²⁴Ei vin împotriva ta cu arme, care și roți, și cu o mulțime de popoare. Cu scut, pavăză și coifuri, înaintează din toate părțile împotriva ta. Lor le încredințez judecata, și te vor judeca după legile lor.

²⁵Te fac să-Mi simți gelozia, și se vor purta cu urgie cu tine. Îți vor tăia nasul și urechile, și sămânța ta va cădea lovită de sabie. Îți vor lua fiii și fiicele, și ce-ți va mai rămâne, va fi mâncat de foc.

²⁶Te vor dezbrăca de haine, și vor lua podoabele scumpe cu care te gătești.

Ezec 16.39;

²⁷Voi pune astfel capăt nelegiuirilor tale și curviilor tale din țara Egiptului. Așa că nu-ți vei mai îndrepta privirile spre ei, și nu te vei mai gândi la Egipt.

Ezec 16.41;Ezec 22.15;Ezec 23.3-19;

²⁸Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată, te dau în mâinile acelora pe care îi urăști, în mâinile acelora de care ți s-a înstrăinat inima.

Ezec 16.37;Ezec 23.17;

²⁹Se vor purta cu ură cu tine; îți vor ridica toate bogățiile, și te vor lăsa goală, goală de tot. Rușinea necurățiilor tale se va descoperi, rușinea nelegiuirilor și curviilor tale.

Ezec 16.39;Ezec 23.26;

³⁰Lucrurile acestea ți se vor întâmpla, pentru că ai curvit cu neamurile, pentru că te-ai spurcat cu idoli lor.

Ezec 6.9;

³¹Ai mers pe calea surorii tale, de aceea, și Eu îți pun potirul ei în mână.

Ier 25.15-etc;

³²Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Vei bea potirul surorii tale, cel larg și adânc; vei ajunge de răs și de batjocură. Începe mult în el!"

Ezec 22.4-5;

³³Te vei umple de beție și durere; căci potirul surorii tale Samaria este un potir de groază și spaimă!

³⁴Îl vei bea și îl vei goli, îi vei roade cioburile, și-ți vei sfâșia țâțele. Căci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu."

³⁵De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că M-ai uitat, pentru că M-ai aruncat la spate-ți, poartă-ți și tu acum pedeapsa nelegiuirilor și curviilor tale."

Ier 2.32;Ier 3.21;Ier 13.25;Ezec 22.12;1Împ 14.9;Neem 9.26;

³⁶Domnul mi-a zis: "Fiul omului, vrei să judeci pe Ohola și Oholiba? Pune-le înaintea urâciunilor lor!"

³⁷Ele s-au dedat la preacurvie, și pe mâinile lor este sânge: au preacurvit cu idoli lor; și copiii pe care Mi-i născuseră, i-au trecut prin foc în cinstea lor, ca să-i mănânce!

Ezec 16.38;Ezec 23.45;Ezec 16.20-45;Ezec 20.26-31;

³⁸Afară de aceasta iată ce Mi-au mai făcut: Mi-au spurcat Locașul cel sfânt în aceeași zi, și Mi-au pângărit Sabatele.

Ezec 22.8;

39 Căci după ce și-au jertfit copiii la idoli lor, tot în ziua aceea s-au dus și în Locașul Meu cel sfânt, ca să-l spurce. Iată ce au făcut în Casa Mea.

2Împ 21.4;

40 Au umblat chiar după oamenii, care veneau de departe, le-au trimis soli, și iată că ei au venit. Pentru ei te-ai scaldat tu, te-ai sulemenit la ochi, și te-ai gătit cu podoabele tale;

Isa 57.9;Rut 3.3;2Împ 9.30;Ier 4.30;

41 ai șezut pe un pat măreț, înaintea căruia era întinsă o masă, pe care ai pus tămâia și untdelemnul Meu.

Est 1.6;Isa 57.7;Amos 2.8;Amos 6.4;Prov 7.17;Ezec 16.18-19;Osea 2.8;

42 S-au auzit strigătele unei mulțimi vesele; și cu mulțimea aceasta de oameni de rând au adus niște bețivi din pustie, care au pus brățări în mâinile celor două surori și mândre cununi pe capetele lor.

43 Am zis atunci cu privire la curva cea bătrână: "Și acum își va urma ea oare curviile, și tot vor mai veni la ea?"

44 Și au venit la ea cum vin la o curvă; așa s-au dus la Ohola și Oholiba, la aceste femei nelegiuite.

45 De aceea oamenii fără prihană le vor osândi, cum se osândesc femeile preacurve, cum se osândesc cele ce varsă sânge; căci sunt prea curve, și au sânge pe mâini.

Ezec 16.38;Ezec 23.37;

46 Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Voi aduce împotriva lor o mulțime de gloată mare, și le voi da pradă chinului și jafului.

Ezec 16.40;

47 Adunarea le va ucide cu pietre, și le va doborî cu lovituri de sabie; le vor ucide fiii și fiicele lor, și le vor arde casele cu foc.

Ezec 16.40;2Cron 36.17-19;Ezec 24.21;

48 Voi face astfel să înceteze nelegiuirea în țară; ca toate femeile să ia învățătură, și să nu mai facă o neleguire ca a voastră!

Ezec 22.15;Ezec 23.27;Deut 13.11;2Pet 2.6;

49 Vi se va răsplăti astfel nelegiuirea, și veți purta păcatele săvârșite cu idoli voștri, și veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeu!"

24

Dărâmarea Ierusalimului.

¹În anul al nouălea, în ziua a zecea a lunii a zecea, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, scrie numele zilei acesteia, numele zilei de azi! Căci chiar în ziua aceasta se apropie împăratul Babilonului de Ierusalim.

2Împ 25.1;Ier 39.1;Ier 52.4;

³Spune o pildă acestei case de îndărătnici, și zi-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pune, pune cazanul, și toarnă apă în el!

Ezec 17.12;Ier 1.13;Ezec 11.3;

⁴Pune bucăți de carne în el, toate bucățile cele bune, coapsa și spata, și umple-l cu cele mai bune oase.

⁵Alege ce e mai bun din turmă, și pune lemnele grămadă sub cazan; fă-l să fiarbă în clocot mare, și să fiarbă și oasele din el".

⁶De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Vai de cetatea cea setoasă de sânge, cazanul cel plin de rugină, și de pe care nu se ia rugină! Scoateți bucățile din el unele după altele, fără să trageți la sorti.

Ezec 22.3;Ezec 23.37;Ezec 24.9;2Sam 8.2;Ioel 3.3;Obad 11;Naum 3.10;

⁷Căci sângele pe care l-a vărsat ea este încă în mijlocul ei. L-a pus pe stânca goală, nu l-a vărsat pe pământ, ca să-l acopere apoi cu țărână.

Lev 17.13;Deut 12.16-24;

⁸Ca să-Mi arăt urgia, ca să Mă răzbun, i-am vărsat sângele pe stânca goală, pentru ca să nu fie acoperit.

Mat 7.2;

⁹De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Vai de cetatea cea setoasă de sânge! Vreau să fac un rug mare!

Ezec 24.6;Nah 3.1;Hab 2.12;

¹⁰Îngrămădește multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, fă fiertura groasă, ca să se ardă și ciolanele.

¹¹Apoi pune cazanul gol pe jărat, ca să se încălzească, să i se înfierbânte arama, să i se topească murdăria dinăuntru, și să i se șteargă rugina.

Ezec 22.15;

¹²Trudă degeaba! Căci rugina de care este plin nu se dezlipește de el; rugina nu se va lua de pe el decât prin foc,

¹³și tu dorești iarăși nelegiuire în spurcăciunea ta! Pentru că am vrut să te curăț și nu te-ai făcut curată, nu vei mai fi curățită de spurcăciunea ta până îmi voi potoli mânia asupra ta.

Ezec 5.13;Ezec 8.18;Ezec 16.42;

¹⁴Eu, Domnul, am vorbit! Lucrul acesta se va întâmpla, și Eu îl voi împlini! Nu Mă voi lăsa, nu voi avea milă, nici nu Mă voi căi. Vei fi judecată după puterea ta și după faptele tale, zice Domnul, Dumnezeu."

¹⁵Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁶"Fiul omului, iată, îți voi răpi printr-o lovitură ce ți-e mai scump în ochi. Dar să nu te jelești, nici să nu plângi, și să nu-ți curgă lacrimile pentru ea.

¹⁷Suspină în tăcere, dar nu plânge ca la morți! Leagă-ți turbanul, pune-ți încălțăminte în picioare, nu-ți acoperi barba, și nu mânca pâinea de jale!"

Ier 16.5-7;Lev 10.6;Lev 21.10;2Sam 15.30;Mic 3.7;

¹⁸Vorbisem poporului dimineața, și seara mi-a murit nevasta. A doua zi dimineața, am făcut cum mi se poruncise.

¹⁹Poporul mi-a zis: "Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă pentru noi ceea ce faci?"

Ezec 12.9;Ezec 37.18;

²⁰Eu le-am răspuns: "Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfel:

²¹"Spune casei lui Israel: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Iată, voi pângări Locașul Meu cel sfânt, fala puterii voastre, ce vă e mai scump în ochi, lucrul iubit de voi; și fiii voștri și fiicele voastre, pe care i-ați lăsat după voi, vor cădea uciși de sabie.

Ier 7.14;Ezec 7.20-22;Ps 27.4;Ezec 23.47;

²²Și atunci veți face cum am făcut și eu. Nu vă veți acoperi barba și nu veți mânca pâinea de jale,

Ier 16.6-7;Ezec 24.17;

²³veți sta cu turbane pe cap și cu încălțăminte în picioare, nu vă veți jeli și nici nu veți plânge; ci veți tânji pentru nelegiuirile voastre, și vă veți văita între voi.

Iov 27.15;Ps 78.64;Lev 26.39;Ezec 33.10;

²⁴Ezechiel va fi un semn pentru voi. Veți face întocmai cum a făcut el. Și când se vor întâmpla aceste lucruri, veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeu.

Isa 20.3;Ezec 4.3;Ezec 12.6-11;Ier 17.15;Ioan 13.19;Ioan 14.29;Ezec 6.7;Ezec 25.5;

²⁵Tu, însă, fiul omului, în ziua când le voi răpi ceea ce face tăria lor, bucuria și fala lor, ce le este scump ochilor și lucrul iubit de ei, pe fiii și fiicele lor,

Ezec 24.21;

²⁶în ziua aceea, va veni un fugar la tine, ca să-ți dea de știre și să auzi cu urechile tale.

Ezec 33.21-22;

²⁷În ziua aceea, îți se va deschide gura odată cu a fugarului, vei vorbi, și nu vei mai fi mut. Vei fi un semn pentru ei, și vor ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 3.26-27;Ezec 29.21;Ezec 33.22;Ezec 24.24;

25

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, întoarce-ți fața spre copiii lui Amon, și procește împotriva lor!

Ezec 6.2;Ezec 35.2;Ier 49.1;Ezec 21.28;Amos 1.13;Amos 2.9;

³Spune copiilor lui Amon: "Ascultați Cuvântul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că ai zis: "Ha! Ha!" sfântului Meu Locaș, când era pângărit, țării lui Israel, când era pustiită, și casei lui Iuda, când se ducea în robie,

Prov 17.5;Ezec 26.2;

⁴de aceea, iată, te dau în stăpânirea fiilor Răsăritului; ei își vor așeza staulele în mijlocul tău și își vor face locuințele în tine; îți vor mânca roadele, și îți vor bea laptele.

⁵Voi face din Raba un ocol de cămile, și din țara copiilor lui Amon o stână de oi, ca să știți că Eu sunt Domnul!

Ezec 21.20;Isa 17.2;Isa 32.14;Țef 2.14-15;Ezec 24.24;Ezec 26.6;Ezec 35.9;

⁶Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că ai bătut din mâini, și ai dat din picior, pentru că te-ai bucurat în chip batjocoritor și din adâncul sufletului de țara lui Israel,

Iov 27.23;Plân 2.15;Țef 2.15;Ezec 36.5;Țef 2.8;Țef 2.10;

⁷de aceea, iată că Îmi întind mâna peste tine, și te dau pradă neamurilor; te șterg din mijlocul popoarelor, te scot din numărul țărilor, și te nimicesc. Și vei ști că Eu sunt Domnul!"

Ezec 35.3;

⁸"Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că Moabul și Seirul au zis: "Iată, casa lui Iuda a ajuns ca toate neamurile!"

Isa 15;Isa 16;Ier 48.1;Amos 2.1;Ezec 35.2-5.12;

⁹De aceea, deschid ținutul Moabului dinspre cetăți, dinspre cetățile lui de la hotare, care sunt podoaba țării și anume: Bet-leșimotul, Baal-Meonul și Chiriataim,

¹⁰îl deschid și-l dau în stăpânire fiilor Răsăritului împreună cu țara Amoniților, ca să nu mai fie pomeniți printre neamuri copiii lui Amon.

Ezec 25.4;Ezec 21.32;

¹¹Îmi voi împlini judecățile împotriva Moabului! Și vor ști că Eu sunt Domnul."

¹²Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că Edomul s-a dat la răzbunare față de casa lui Iuda, pentru că s-a făcut vinovat și s-a răzbunat pe ea,

2Cron 28.17;Ps 137.7;Ier 49.7;Ezec 35.2;Amos 1.11;Obad 10;

¹³de aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Îmi întind mâna împotriva Edomului, îi voi nimici cu desăvârșire oamenii și vitele, îl voi preface într-un pustiu, de la Teman până la Dedan; vor cădea loviți de sabie.

¹⁴Îmi voi răzbuna pe Edom prin poporul Meu Israel. El va face Edomului după mânia și urgia Mea; ca să vadă răzbunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu."

Isa 11.14;Ier 49.2;

15"Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că Filistenii s-au dedat la răzbunare, pentru că s-au răzbunat în chip batjocoritor și din adâncul sufletului, voind să nimicească totul, în ura lor străveche,

Ier 25.20; Ier 47.1; Ioel 3.4; Amos 1.6; 2Cron 28.18;

16 așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată că Îmi întind mâna împotriva Filistenilor, nimicesc cu desăvârșire pe Cheretiți, și prăpădesc tot ce a mai rămas pe coasta mării,

Ier 2.4.etc; 1Sam 30.14; Ier 47.4;

17 Mă voi năpusti cu mare răzbunare asupra lor, pedepsindu-i cu urgie. Și vor ști că Eu sunt Domnul, când Îmi voi răzbuna pe ei."

Ezec 5.15; Ps 9.16;

26

Prorocie împotriva Tirului și Sidonului.

1 În anul al unsprezecelea, în ziua întâi a lunii, cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2 "Fiul omului, pentru că Tirul a zis despre Ierusalim: "Ha! Ha!" Este zdrobită poarta popoarelor! Și se întoarce la mine! Mă voi îmbogăți, căci el a rămas pustiu!"

Isa 23; Ier 25.22; Ier 47.4; Amos 1.9; Zah 9.2; Ezec 25.3; Ezec 36.2;

3 de aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată că am necaz pe tine, Tirule, și voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum își ridică marea valurile!

4 Ele vor dărâma zidurile Tirului, îi vor surpa turnurile, îi voi răzui și țărâna, și o voi face o stâncă goală.

Ezec 26.14;

5 Va rămâne o mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins pește; Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu. Va fi prada neamurilor!

Ezec 27.32;

6 Cetățile din ținutul lui vor fi trecute prin sabie. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul."

Ezec 25.5;

⁷Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată că aduc de la miazănoapte împotriva Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împăratul tuturor împăraților, cu cai, care, călăreți, și cu o mare mulțime de popoare.

Ezra 7.12; Dan 2.37;

⁸El va nimici cu sabia cetățile din ținutul tău; va face șanțuri de apărare împotriva ta, va ridica întărituri, și va ridica scutul împotriva ta.

Ezec 21.22;

⁹Va îndrepta loviturile berbecilor săi împotriva zidurilor tale, și îți va surpa turnurile cu mașinile lui.

¹⁰Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul călăreților, roților și carelor, când va intra Nebucadnețar pe porțile tale cum se intră într-o cetate cucerită.

¹¹Va călca toate ulițele tale cu copitele cailor lui, și-ți va ucide poporul cu sabia, și stâlpii mândriei tale vor cădea la pământ.

¹²Îți vor ridica bogățiile, îți vor prăda mărfurile, îți vor surpa zidurile, îți vor dărâma casele tale cele plăcute, și vor arunca în ape pietrele, lemnele și țărâna ta.

¹³Voi face să înceteze astfel glasul cântecelor tale, și nu se va mai auzi sunetul harfelor tale.

Isa 14.11; Isa 24.8; Ier 7.34; Ier 16.9; Ier 25.10; Isa 23.16; Ezec 28.13; Apoc 18.22;

¹⁴Te voi face o stâncă goală; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins peștii; și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 26.4-5;

¹⁵Așa vorbește Domnul, Dumnezeu despre Tir: "Se vor cutremura ostroavele de vuietul căderii tale, de gemetele răniților și de măcelul din mijlocul tău.

Ier 49.21; Ezec 26.18; Ezec 27.28; Ezec 31.16;

¹⁶Toți voievozii mării se dau jos de pe scaunele lor de domnie, își scot mantalele, și își leapădă hainele cusute la gherghef; se învelesc în spaimă, și stau pe pământ; într-una tremură de groază, și stau înmărmuriți din pricina ta.

Isa 23.8; Iona 3.6; Iov 2.13; Ezec 32.10; Ezec 27.35;

¹⁷Ei fac o cântare de jale asupra ta, și-ți zic: "Vai, cum ai fost nimicit, tu, care erai locuit de cei ce străbat mările, cetate vestită, care erai puternică pe mare! Cum a fost nimicită cetatea aceasta cu locuitorii ei, care băgau groaza în toți cei dimprejur!

Ezec 27.32; Apoc 18.9; Isa 23.4;

¹⁸Acum tremură ostroavele în ziua căderii tale, stau îngrozite ostroavele mării de sfârșitul tău.

Ezec 26.15;

¹⁹Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Când te voi preface într-o cetate pustie, ca cetățile care n-au locuitori, când voi ridica împotriva ta adâncul, și când te vor acoperi apele cele mari,

²⁰te voi pogorî împreună cu cei ce se pogoară în groapă, la poporul de odinioară, și te voi așeza în adâncimile pământului, în singurătăți veșnice, lângă cei ce s-au pogorât în groapă, ca să nu mai fii locuită și să nu te mai scoli în țara celor vii.

Ezec 32.18-24; Ezec 32.23-32;

²¹Te voi nimici cu desăvârșire, și nu vei mai fi; te vor căuta, și nu te vor mai găsi niciodată, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 27.36; Ezec 28.19; Ps 37.36;

27

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Și tu, fiul omului, rostește această cântare de jale asupra Tirului!

Ezec 19.1; Ezec 26.17; Ezec 28.12; Ezec 32.2;

³Spune Tirului: "Tu, care stai pe malul mării, și faci negoț cu popoarele unui mare număr de ostroave, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Tirule, tu ziceai: "Eu sunt de o desăvârșită frumusețe!"

Ezec 28.2; Isa 23.3; Ezec 28.12;

⁴Ținutul tău este în inima mărilor, și cei ce te-au zidit te-au făcut desăvârșit de frumos.

⁵Cu chiparoși din Senir ți-au făcut toate laturile corăbiilor. Au luat cedri din Liban, ca să-ți ridice catargurile;

Deut 3.9;

⁶Iopețile ți le-au făcut din stejari de Basan, și lavițele cu fildeș prins în cimișir, adus din ostroavele Chitim.

Ier 2.10;

⁷Pânzele care-ți slujeau ca steag erau de in subțire din Egipt, cusut la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpură albastră și roșie, din ostroavele Elișei.

⁸Locuitorii Sidonului și Arvadului îți erau vâslași, și cei mai înțelepți din mijlocul tău, Tirule, îți erau cârmaci.

⁹Bătrânii Ghebalului și lucrătorii lui iscusii erau la tine, și-ți dregeau crăpăturile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor erau la tine, ca să facă schimb de mărfuri cu tine.

1Împ 5.18;Ps 83.7;

¹⁰Cei din Persia, din Lud și din Put, slujeau în oastea ta, ca oameni de război; ei își spânzurau în tine scutul și coiful, și-ți dădeau strălucire.

Ier 46.9;Ezec 30.5;Ezec 38.5;

¹¹Cei din Arvad îți umpleau zidurile cu războinicii tăi, și oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei își atârnavă pavezele pe toate zidurile tale, și-ți desăvârșeau astfel frumusețea.

Ezec 27.3;

¹²Cei din Tars făceau negoț cu tine, cu tot felul de mărfuri pe care le aveai din belșug. Veneau la târgul tău cu argint, cu fier, cu cositor și cu plumb.

Gen 10.4;2Cron 20.36;

¹³Iavanul, Tubalul și Meșecul făceau negoț cu tine; dădeau robi și unelte de aramă în schimbul mărfurilor tale.

Gen 10.2;Apoc 18.13;

¹⁴Cei din casa Togarmei aduceau la târgul tău cai, călăreți și catâri.

Gen 10.3;Ezec 38.6;

¹⁵Cei din Dedan făceau negoț cu tine; negoțul multor ostroave trecea prin mâinile tale; îți aduceau ca bir coarne de fildeș și de abanos.

Gen 10.7;

¹⁶Siria făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine; ei veneau la târgul tău cu smarald, purpură, și materii pestrițe cu in subțire, mărgean și agat.

¹⁷Iuda și țara lui Israel făceau negoț cu tine; îți dădeau grâu de Minit, turte, miere, untdelemn și leac alinător, în schimbul mărfurilor tale.

1Împ 5.9-11;Ezra 3.7;Fapt 12.20;Jud 11.33;Ier 8.22;

¹⁸Damascul făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine, cu tot felul de mărfuri, pe care le aveai din belșug; îți dădea vin din Helbon și lână albă.

¹⁹Vedanul și lavanul, de la Uzal, veneau la târgul tău; fier lucrat, casie și trestie mirositoare, erau schimbate cu tine.

²⁰Dedanul făcea negoț cu tine cu învelitori de pus pe cal.

Gen 25.3;

²¹Arabia și toți voievozii Chedarului erau negustorii tăi, și-ți aduceau miei, berbeci și țapi.

Fap 25.13;Isa 60.7;

²²Negustorii din Seba și din Raema făceau negoț cu tine; îți plăteau cu cele mai bune miresme, cu pietre scumpe și aur, mărfurile tale.

Gen 10.7;1Împ 10.1-2;Ps 72.10-15;Isa 60.6;

²³Haranul, Canehul și Edenul, negustorii din Seba, din Asiria, din Chilmad, făceau negoț cu tine;

Gen 11.31;2Împ 19.12;Gen 25.3;

²⁴făceau negoț cu tine de haine scumpe, de mantale de purpură albastră și cusături la gherghef, de covoare scumpe puse în lăzi de funii, sucite și bine împletite, aduse la târgul tău.

²⁵Corăbiile din Tars îți aduceau mărfurile pe mare; erai în culmea bogăției și slavei, în inima mărilor! -

Ps 48.7;Isa 2.16;Isa 23.14;Ezec 27.4;

²⁶Vâslaşii tăi te duceau pe ape mari: dar un vânt de la răsărit te va sfărâma în inima mărilor!

Ps 48.7;

27 Bogățiile tale, târgurile tale și mărfurile tale, marinarii și cârmacii tăi, cei ce îți dreg crăpăturile corăbiilor, și cei ce fac schimb de mărfuri cu tine, toți oamenii de război care sunt în tine, și toată mulțimea, care este în mijlocul tău, se vor prăbuși în inima mărilor, în ziua căderii tale.

Prov 11.4;Ezec 27.34;Apoc 18.9-etc;

28 Toate valurile mării se vor cutremura de țipetele cârmacilor tăi!

Ezec 26.15-18;

29 Și toți vâslașii, marinarii, toți cârmacii de pe mare, se vor da jos din corăbii și vor păși pe uscat.

Apoc 18.17-etc;

30 Vor striga cu glas tare din pricina ta, și vor scoate țipete amarnice. Își vor arunca țărână în cap și se vor tăvăli în cenușă.

Iov 2.12;Apoc 18.19;Est 4.1-3;Ier 6.26;

31 Își vor rade capul din pricina ta, și se vor îmbrăca în saci, te vor plânge cu sufletul amar, și cu mâhnire mare.

32 În durerea lor, vor face un cântec de jale asupra ta, te vor boci, și vor zice: "Cine era ca Tirul, cel nimicit în mijlocul mării?"

Ezec 26.17;Ezec 27.2;Apoc 18.18;

33 Când ieșeau mărfurile tale pe mări, săturai un mare număr de popoare; cu belșugul avuțiilor și mărfurilor tale, îmbogățeai pe împărații pământului.

Apoc 18.19;

34 Acum însă ești sfărâmat de mări, negoțul tău a pierit în adâncimea apelor, și toată mulțimea ta de oameni s-a cufundat odată cu tine!

Ezec 26.19;Ezec 27.27;

35 Toți locuitorii ostroavelor stau înmărmuriți din pricina ta, împărații lor stau cu părul vâlvoi de groază, și le tremură fața!

Ezec 26.15-16;

36 Negustorii popoarelor fluieră asupra ta! Ești nimicit de tot, și te-ai dus pentru totdeauna!"

Ier 18.16;Ezec 26.21;

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, spune voievodului Tirului: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că ți s-a îngâmfat inima și ai zis: "Eu sunt Dumnezeu, și șed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor", măcar că nu ești decât om și nu ești Dumnezeu, măcar că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu.

Ezec 28.9;Ezec 27.3-4;Isa 31.3;

³Iată că ești mai înțelept decât Daniel, nici o taină nu este ascunsă de tine;

Zah 9.2;

⁴prin înțelepciunea și priceperea ta ți-ai făcut avere, și ți-ai grămădit aur și argint în vistierile tale;

⁵prin marea ta înțelepciune și prin negoțul tău ți-ai mărit bogățiile, și prin bogățiile tale inima ți s-a îngâmfat foarte mult.

Ps 62.10;Zah 9.3;

⁶De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pentru că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu,

⁷iată că voi aduce împotriva ta niște străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, care vor scoate sabia împotriva înțelepciunii tale strălucitoare, și-ți vor pângări frumusețea.

Ezec 30.11;Ezec 31.12;Ezec 32.12;

⁸Te vor arunca în groapă, și vei muri ca cei ce cad străpunși de lovituri, în mijlocul mărilor.

⁹Vei mai zice tu atunci în fața ucigașului tău: "Sunt Dumnezeu", măcar că ești om și nu Dumnezeu, sub mâna celui ce te va ucide?

Ezec 28.2;

¹⁰Vei muri de moartea celor netăiați împrejur, de mâna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 31.18;Ezec 32.19-27;

¹¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

12"Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului, și spune-i: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ajunsesei la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune, și desăvârșit în frumusețe.

Ezec 27.2;Ezec 27.3;Ezec 28.3;

13Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald, și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.

Ezec 31.8-9;Ezec 26.13;

14Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.

Ex 25.20;Ezec 28.16;Ezec 20.40;

15Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.

16Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de silnicie, și ai păcătuțit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare.

Ezec 28.14;

17Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau priveliște împăraților.

Ezec 28.2-5;

18Prin mulțimea neleguirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, și ai spurcat locașurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc.

19Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimicit, și nu vei mai fi niciodată!"

Ezec 26.21;Ezec 27.36;

20Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

21"Fiul omului, întoarce-ți fața spre Sidon, și prorocește împotriva lui!

Ezec 6.2;Ezec 25.2;Ezec 29.2;Isa 23.4-12;Ier 25.22;Ier 27.3;Ezec 32.30;

²²Spune: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată că am necaz pe tine, Sidonule, și voi fi proslăvit în mijlocul tău; ca să se știe că Eu sunt Domnul, când Îmi voi împlini judecățile împotriva lui, și când Îmi voi arăta sfințenia în mijlocul lui.

Ex 14.4-17;Ezec 39.13;Ps 9.16;Ezec 20.41;Ezec 36.23;Ezec 28.25;

²³Voi trimite ciuma în el, voi face să curgă sângele pe ulițele lui; vor cădea morții în mijlocul lui, uciși de sabia care va veni din toate părțile să-i lovească, și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.

Ezec 38.22;

²⁴Atunci el nu va mai fi pentru casa lui Israel un spin care înțeapă, un măracine aducător de dureri, printre toți cei ce-l înconjoară și-l disprețuiesc. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul, Dumnezeu."

Num 33.55;Ios 23.13;

²⁵Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Când voi strânge iarăși casa lui Israel din mijlocul popoarelor la care este risipită, Îmi voi arăta în ea sfințenia înaintea neamurilor, și vor locui în țara lor pe care am dat-o robului meu Iacov.

Isa 11.12;Ezec 11.17;Ezec 20.41;Ezec 34.13;Ezec 37.21;Ezec 28.22;

²⁶Vor locui liniștiți în ea, vor zidi case și vor sădi vii; da, vor locui liniștiți în ea, când Îmi voi împlini judecățile împotriva tuturor celor ce-i înconjoară și-i disprețuiesc. Și vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor."

Ier 23.6;Ezec 36.28;Isa 65.21;Amos 9.14;Ier 31.5;

29

Împotriva Egiptului.

¹În anul al zecelea, în ziua a douăsprezecea a lunii a zecea, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Faraon, împăratul Egiptului, și prorocește împotriva lui și împotriva întregului Egipt!

Ezec 28.21;Isa 19.1;Ier 25.19;Ier 46.2-25;

³Vorbește, și spune: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată că am necaz pe tine, Faraone, împăratul Egiptului, crocodil mare, care te culci în mijlocul râurilor tale, și zici: "Râul meu Nilul este al meu, eu l-am făcut!"

Ier 44.30;Ezec 28.22;Ezec 29.10;Ps 74.13-14;Isa 27.1;Isa 51.9;Ezec 32.2;Ezec 28.2;

⁴Îți voi pune însă un cârlig în fălci, voi lipi peștii râurilor tale de solzii tăi, și te voi scoate din mijlocul râurilor tale, cu toți peștii care se află în ele, și care se vor lipi de solzii tăi.

Isa 37.29;Ezec 38.4;

⁵Te voi arunca în pustie, pe tine și pe toți peștii din râurile tale. Vei cădea pe fața ogoarelor, nu vei fi ridicat, nici îngropat; ci te voi da de mâncare fiarelor pământului și păsărilor cerului.

Ier 8.2;Ier 16.4;Ier 25.33;Ier 7.33;Ier 34.20;

⁶Și toți locuitorii Egiptului vor ști că Eu sunt Domnul, pentru că au fost o proptea de trestie pentru casa lui Israel.

2Împ 18.21;Isa 36.6;

⁷Când au pus mâna pe tine, te-ai rupt, și le-ai străpuns tot umărul; când s-au proptit de tine, te-ai sfârâmat, și le-ai scrântit șoldurile."

Ier 37.5-11;Ezec 17.17;

⁸De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, voi aduce sabia împotriva ta, și voi nimici cu desăvârșire din mijlocul tău oamenii și vitele.

Ezec 14.17;Ezec 32.11-13;

⁹Țara Egiptului va ajunge o pustietate și un pustiu, și vor ști că Eu sunt Domnul, pentru că a zis: "Nilul este al meu, eu l-am făcut!"

¹⁰De aceea iată că am necaz pe tine și pe râurile tale, și voi preface țara Egiptului într-un pustiu și într-o pustietate, de la Migdol până la Siena și până la hotarele Etiopiei.

Ezec 30.12;Ezec 30.6;

¹¹Nici picior de om nu va trece prin ea, nici picior de vită nu va trece prin ea, și va rămâne patru zeci de ani fără să fie locuită.

¹²Voi preface țara Egiptului într-o pustietate în mijlocul altor țări pustiite, și cetățile ei vor fi pustii între alte cetăți pustii, timp de patruzeci de ani. Iar pe Egipteni îi voi risipi printre neamuri, și-i voi împrăștia în felurite țări.

Ezec 30.7-26;

¹³Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "După patru zeci de ani, voi strânge pe Egipteni din mijlocul popoarelor între care îi voi risipi.

Isa 19.23;Ier 46.26;

¹⁴Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Egiptului, îi voi aduce înapoi în țara Patros, în țara lor de baștină, și vor alcătui acolo o împărăție slabă.

Ezec 17.6-14;

¹⁵Da, va fi cea mai neînsemnată dintre împărății, și nu se va mai înălța peste neamuri; îi voi împruțina, ca să nu stăpânească peste neamuri.

¹⁶Împărăția aceasta nu va mai fi pentru casa lui Israel o pricină de încredere; ci îi va aduce aminte de nelegiuirea ei, când se întorcea spre ei. Și vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeu."

Isa 30.2-3;Isa 36.4-6;

¹⁷În al douăzeci și șaptelea an, în ziua întâi a lunii întâi, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁸"Fiul omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-a pus oastea să facă o slujbă grea împotriva Tirului. Toate capetele au ajuns pleșuve, toți umerii sunt jupuți, și n-a luat de la Tir nici o plată, nici el, nici oastea lui, pentru slujba pe care a făcut-o împotriva lui.

Ier 27.6;Ezec 26.7-8;

¹⁹De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată că dau lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, țara Egiptului; el îi va ridica bogățiile, o va prăda, și o va jefui; aceasta va fi plata oastei lui!

²⁰Ca plată pentru slujba făcută împotriva Tirului, îi dau țara Egiptului; căci pentru Mine s-au ostenit, zice Domnul Dumnezeu.

Ier 25.9;

²¹"În ziua aceea, voi da tărie casei lui Israel, și-ți voi deschide gura veselă în mijlocul lor; și vor ști că Eu sunt Domnul."

Ps 132.17;Ezec 24.27;

30

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfel:

²"Fiul omului, procește, și spune: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Văitați-vă!... Nenorocită zi!

Isa 13.6;

³Căci se apropie ziua, se apropie ziua Domnului, zi întunecoasă: aceasta va fi vremea neamurilor.

Ezec 7.7-12; Ioel 2.1; Țef 1.7;

⁴Sabia va pătrunde în Egipt, și în Etiopia va fi groază, când vor cădea morții în Egipt, când i se vor ridica bogățiile, și i se vor răsturna temeliiile.

Ezec 29.19; Ier 50.15;

⁵Etiopia, Put, Lud, toată Arabia, Cub, și fiii țării unite cu ele, vor cădea împreună cu ei loviți de sabie."

Ier 52.20-24;

⁶Așa vorbește Domnul: "Sprijinatorii Egiptului vor cădea, și mândria țării lui se va prăbuși! Din Migdol până la Siene vor cădea loviți de sabie, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 29.10;

⁷"Vor fi pustiiți între alte țări pustiite, și cetățile lui vor fi nimicite în mijlocul altor cetăți nimicite.

Ezec 29.12;

⁸Și vor ști că Eu sunt Domnul, când voi pune foc în Egipt, și când toți sprijinatorii lui vor fi zdrobiți.

⁹În ziua aceea niște soli se vor duce din partea mea cu corăbiile să tulbure Etiopia în liniștea ei; și-i va apuca spaimă mare în ziua Egiptului; căci iată că lucrurile acestea se întâmplă!"

Isa 18.1-2;

¹⁰Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Voi pierde mulțimea Egiptului, prin mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

Ezec 29.19;

¹¹El și poporul lui cu el, cel mai grozav dintre popoare, vor fi trimiși să nimicească țara. Vor scoate sabia împotriva Egiptului, și vor umple țara de morți.

Ezec 28.7;

¹²Canalurile le voi seca, voi da țara în mâinile celor răi; voi pustii țara cu tot ce cuprinde ea, prin mâna străinilor. Eu, Domnul, am vorbit!" -

Isa 19.5-6;Isa 19.4;

¹³Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Voi nimici idolii, și voi stârpi din Nof chipurile deșarte. Nu va mai fi nici un voievod din țara Egiptului, și voi răspândi groaza în țara Egiptului.

Isa 19.1;Ier 43.12;Ier 46.25;Zah 13.2;Zah 10.11;Isa 19.16;

¹⁴Voi pustii Patrosul, voi pune foc Țoanului, și-Mi voi aduce la îndeplinire judecățile asupra Noului.

Ezec 29.14;Ps 78.12-43;Nah 3.8-10;

¹⁵Îmi voi vărsa urgia asupra Sinului, cetățuia Egiptului, și voi nimici cu desăvârșire mulțimea din No.

Ier 46.25;

¹⁶Voi pune foc Egiptului; Sinul va fi cuprins de spaimă. No va fi deschis prin spărtură, și Noful cucerit ziua în amiaza mare de vrăjmași.

Ezec 30.8;

¹⁷Tinerii din On și din Pi-Beset vor cădea uciși de sabie, și cetățile acestea se vor duce în robie.

¹⁸La Tahpanes se va întuneca ziua, când voi sfărâma jugul Egiptului, și când se va sfârși mândria tăriei lui; un nor va acoperi Tahpanesul, și cetățile lui vor merge în robie.

Ier 2.16;

¹⁹Îmi voi aduce astfel la îndeplinire judecățile asupra Egiptului, și vor ști că Eu sunt Domnul."

²⁰În anul al unsprezecelea, în ziua a șaptea a lunii întâi, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²¹"Fiul omului, am frânt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și iată că nu-i vor lega rana ca să se vindece, nu-l vor obloji cu legături, nu-l vor lega ca să se întrezeze, și să poată mântui sabia."

Ier 48.25;Ier 46.11;

²²De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, am necaz pe Faraon, împăratul Egiptului, și-i voi rupe brațele, pe cel tare și pe cel frânt, ca să-i cadă sabia din mână.

Ps 37.17;

²³Iar pe Egipteni îi voi împrăştia printre neamuri, şi-i voi risipi în felurite ţări.

Ezec 30.26;Ezec 29.12;

²⁴În schimb, voi întări braţele împăratului Babilonului, şi-i voi pune o sabie în mână; iar braţele lui Faraon le voi frânge, ca să geamă înaintea lui cum gem cei răniţi de moarte.

²⁵Dar voi întări braţele împăratului Babilonului, iar braţele lui Faraon vor cădea. Şi vor şti că Eu sunt Domnul, când voi pune sabia Mea în mâna împăratului Babilonului, şi când o va întoarce împotriva ţării Egiptului.

Ps 9.16;

²⁶Voi împrăştia pe Egipteni printre neamuri, îi voi risipi în felurite ţări, şi vor şti că Eu sunt Domnul."

Ezec 30.23;Ezec 29.12;

31

¹În anul al unsprezecelea, în ziua întâi a lunii a treia, Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfel:

²"Fiul omului, spune lui Faraon, împăratul Egiptului, şi mulţimii lui: "Cu cine te asemeni tu în mărimea ta?

Ezec 31.18;

³Iată că Asirianul era un cedru falnic în Liban; ramurile lui erau stufoase, frunzişul umbros, tulpina înaltă, iar vârful îi ajungea până la nori.

Dan 4.10;

⁴Apele îl făcuseră să crească, adâncul îl făcuse înalt, râurile lui îi scăldau răsadniţa, şi îşi trimiteau pârâurile la toţi copacii de pe câmp.

Ier 51.36;

⁵De aceea, tulpina lui se înălţa deasupra tuturor copacilor de pe câmp, crengile i se înmulţiseră şi ramurile i se întindeau, de mulţimea apelor, care-l făcuseră să dea lăstari.

Dan 4.11;

⁶Toate păsările cerului îşi făceau cuiburi în crengile lui; toate fiarele câmpului fătau sub ramurile lui, şi tot felul de neamuri multe locuiau sub umbra lui.

Ezec 17.23; Dan 4.12;

⁷Era frumos prin mărimea lui, prin întinderea ramurilor lui; căci rădăcinile îi erau înfipte în ape mari.

⁸Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu-l întreceau, chiparoșii nu erau de asemuit cu crengile lui, și platanii nu erau ca ramurile lui; nici un copac din grădina lui Dumnezeu nu era ca el în frumusețe.

Gen 2.8; Gen 13.10; Ezec 28.13;

⁹Îl făcusem atât de frumos prin mulțimea crăcilor lui, că-l pizmuiau toți copacii Edenului, care se aflau în grădina lui Dumnezeu.

¹⁰De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Pentru că avea o tulpină așa de înaltă, pentru că își înălța vârful până la nori și inima i se mândrea cu înălțimea lui,

¹¹I-am dat în mâinile viteazului neamurilor, care-i va face după răutatea lui; căci l-am izgonit.

¹²Străinii, cele mai grozave popoare, l-au tăiat și l-au lepădat. Crengile i-au căzut în munți și în toate văile. Ramurile i s-au sfărâmat în toate puhoaiile țării; și toate popoarele pământului au plecat de la umbra lui, și l-au părăsit.

Ezec 28.7; Ezec 32.5; Ezec 35.8;

¹³Pe sfărâmăturile lui au venit și s-au așezat toate păsările cerului, și toate fiarele câmpului și-au făcut culcușul între ramurile lui,

Isa 18.6; Ezec 32.4;

¹⁴ca să nu se mai îngâmfe nici unul din copacii de lângă ape cu înălțimea lor, și să nu-și mai ridice vârful până în nori, ca să nu se mai fălească stejarii udați de apă cu înălțimea lor; căci toți sunt dați pradă morții, în adâncimile pământului, printre copiii oamenilor, împreună cu cei ce se pogoară în groapă.

Ps 82.7; Ezec 32.18;

¹⁵Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "În ziua când s-a pogorât în locuința morților, am răspândit jalea, am acoperit adâncul din pricina lui, și i-am oprit râurile; apele cele mari au fost oprite; am întristat Libanul pentru el, și toți copacii de pe câmp s-au uscat.

¹⁶De vuietul căderii lui am făcut să se cutremure neamurile, când l-am aruncat în locuința morților, împreună cu cei ce se pogoară în groapă, și s-

au mângâiat în adâncimile pământului toți copacii Edenului, cei mai frumoși și cei mai buni copaci din Liban, toți cei udați de ape.

Ezec 26.15;Isa 14.15;Ezec 32.31;Isa 14.8;

¹⁷S-au pogorât și ei cu el în locuința morților, la cei ce au pierit uciși de sabie, ei care erau brațul lui și locuiau la umbra lui printre neamuri.

Plân 4.20;

¹⁸Cu cine poți fi asemuit tu în slavă și în mărime între copacii Edenului? Totuși vei fi aruncat împreună cu copacii Edenului în adâncimile pământului, și vei fi culcat în mijlocul celor netăiați împrejur, împreună cu cei ce au pierit uciși de sabie. Iată ce este Faraon și toată mulțimea lui, zice Domnul, Dumnezeu."

Ezec 31.2;Ezec 32.19;Ezec 28.10;Ezec 32.19;

32

¹În anul al doisprezecelea, în ziua întâi a lunii a douăsprezecea, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, fă un cântec de jale asupra lui Faraon, împăratul Egiptului, și spune-i: "Semănai cu un pui de leu între neamuri, erai ca un crocodil în mări, te aruncai în râurile tale, tulburai apele cu picioarele tale, și le întărâtai valurile."

Ezec 27.2;Ezec 32.16;Ezec 19.3-6;Ezec 38.13;Ezec 29.3;Ezec 34.18;

³Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Îmi voi întinde mreaja peste tine, în mijlocul unei mari mulțimi de popoare, și te vor trage în lațul Meu.

Ezec 12.13;Ezec 17.20;Osea 7.12;

⁴Te voi arunca pe uscat, și te voi întinde pe câmpie, ca toate păsările cerului să șadă pe tine; și voi sătura fiarele întregului pământ cu tine.

Ezec 29.5;Ezec 31.13;

⁵Îți voi azvârli carnea pe munți, și voi umple văile cu sfărâăturile tale.

Ezec 31.12;

⁶Țara în care înoți, o voi uda cu sângele tău, până la munți, și se vor umple puhoaiile de tine.

⁷Când te voi stinge, voi acoperi cerurile, și le voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu nori, și luna nu-și va mai da lumina ei.

Isa 13.10;Ioel 2.31;Ioel 3.15;Amos 8.9;Mat 24.29;Apoc 6.12-13;

⁸Din pricina ta, voi întuneca pe toți luminătorii cerurilor, și voi răspândi întunericul peste țara ta, zice Domnul, Dumnezeu."

⁹"Voi măhni și inima multor popoare, când voi vesti pieirea ta printre neamuri, în țările, pe care nu le cunoșteai.

¹⁰Voi face să se îngrozească multe popoare de tine, și împăraților lor li se va face părul măciucă din pricina ta, când Îmi voi învărti sabia înaintea lor; vor tremura în orice clipă fiecare pentru viața lui, în ziua căderii tale."

Ezec 27.35;Ezec 26.16;

¹¹Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Sabia împăratului Babilonului va veni peste tine.

Ier 46.26;Ezec 30.4;

¹²Mulțimea ta o voi face să cadă lovită de sabia unor viteji, cei mai cumpliți dintre popoare. Ei vor nimici mândria Egiptului, și toată mulțimea lui va fi prăpădită.

Ezec 28.7;Ezec 29.19;

¹³Voi pierde și toate vitele lui de lângă apele cele mari; nici picior de om nu le va mai tulbura, nici copită de vite nu le va mai tulbura.

Ezec 29.11;

¹⁴Atunci îi voi potoli apele, și voi face să-i curgă râurile lin ca untdelemnul, zice Domnul, Dumnezeu."

¹⁵"Când voi preface țara Egiptului într-o pustietate, și țara va fi jefuită de tot ce are, când voi lovi pe toți cei ce o locuiesc, vor ști că Eu sunt Domnul.

Ex 7.5;Ex 14.4-18;Ps 9.16;Ezec 6.7;

¹⁶Acesta este cântecul de jale, pe care îl vor cânta. Fiicele neamurilor îl vor cânta: da, asupra Egiptului și asupra întregii lui mulțimi îl vor cânta, zice Domnul, Dumnezeu."

2Sam 1.17;2Cron 35.25;Ezec 26.17;Ezec 32.2;

¹⁷În anul al doisprezecelea, în ziua a cincisprezecea a lunii, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

18° "Fiul omului, bocește-te pentru mulțimea Egiptului, și arunc-o, pe ea și pe fiicele neamurilor puternice în adâncimile pământului, la cei pogorâți în groapă!

Ezec 26.20;Ezec 31.14;

19° Pe cine întreci tu în frumusețe? Pogoră-te, și culcă-te lângă cei netăiați împrejur!

Ezec 31.2;Ezec 31.18;Ezec 32.21;Ezec 32.24,etc;Ezec 28.10;

20° Vor cădea astfel în mijlocul celor uciși de sabie. Sabia vă este dată: doborâți în mormânt Egiptul, și toată mulțimea lui!

21° Atunci vitejii cei puternici vor vorbi în locuința morților despre el și cei ce-l sprijineau, și vor zice: "S-au pogorât, s-au culcat cei netăiați împrejur, uciși de sabie!"

Isa 1.31;Isa 14.9-10;Ezec 32.27;Ezec 32.19-25;

22° Acolo este Asirianul, cu toată mulțimea lui, și mormintele lor stau împrejurul lui, - toți au murit, și au căzut uciși de sabie.

Ezec 32.24-30;

23° Mormintele lor sunt în adâncimile gropii, și mulțimea lui este împrejurul mormântului lui; toți au murit și au căzut uciși de sabie, ei, care răspândeau groaza în țara celor vii.

Isa 14.15;Ezec 26.17;Ezec 32.24-32;

24° Acolo este și Elamul, cu toată mulțimea lui, împrejurul mormântului lui; toți au murit și au căzut uciși de sabie, s-au pogorât netăiați împrejur în adâncimile pământului, ei, care răspândeau groaza în țara celor vii, și își poartă acum ocară cu cei ce se pogoară în groapă.

Ier 49.34-etc;Ezec 32.21;Ezec 32.23;

25° L-au culcat la un loc cu morții, împreună cu toată mulțimea lui, și mormintele lor sunt împrejurul lui; toți acești netăiați împrejur au murit uciși de sabie, căci răspândeau groaza în țara celor vii, și își poartă acum ocară cu cei ce se pogoară în groapă; i-au culcat acum la un loc cu cei morți.

26° Acolo sunt și Meșec, Tubal, și toată mulțimea lor, și mormintele lor sunt împrejurul lor; toți acești netăiați împrejur au murit uciși de sabie, căci răspândeau groaza în țara celor vii.

Gen 10.2;Ezec 27.13;Ezec 38.2;Ezec 32.19-20;etc;

²⁷Ei sunt culcați împreună cu vitejii, căzuți din vechime dintre cei netăiați împrejur; sunt pogorâți în locuința morților împreună cu armele lor de război, cu săbiile puse sub capetele lor, și nelegiuirile lor lipite pe osemintele lor, căci vitejia lor era o groază în țara celor vii.

Ezec 32.21;Isa 14.18-19;

²⁸Și tu vei fi zdrobit în mijlocul celor netăiați împrejur, și te vei culca împreună cu cei uciși de sabie!

²⁹Acolo este și Edomul, cu împărații lui și toți voievozii lui, care, cu toată vitejia lor, au fost așezați la un loc cu cei uciși de sabie: stau culcați împreună cu cei netăiați împrejur, cu cei pogorâți în groapă.

Ezec 25.12;

³⁰Tot acolo sunt toți voievozii de la miază-noapte, și toți Sidonienii, care s-au pogorât la cei morți, acoperiți de rușine, cu toată groaza pe care o arunca vitejia lor; acești netăiați împrejur stau culcați cu cei uciși de sabie, și-și poartă ocară lângă cei pogorâți în groapă.

Ezec 38.6-15;Ezec 39.2;Ezec 28.21;

³¹Faraon îi va vedea, și se va mângâia pentru toată mulțimea lui, pentru ai lui care au murit uciși de sabie și pentru toată oastea lui, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 31.16;

³²"Căci l-am lăsat să răspândească groaza în țara celor vii. De aceea Faraon și toată mulțimea lui se vor culca împreună cu cei netăiați împrejur, cu cei ce au murit uciși de sabie, zice Domnul Dumnezeu."

33

Datoriile proorocilor.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, vorbește copiilor poporului tău, și spune-le: "Când voi aduce sabia peste vreo țară, și poporul țării va lua din mijlocul lui pe un om oare care, și-l va pune ca străjer, -

Ezec 3.11;Ezec 14.17;2Sam 18.24-25;2Împ 9.17;Ezec 33.7;Osea 9.8;

³dacă omul acela va vedea venind sabia asupra țării, va suna din trâmbiță, și va da de știre poporului,

⁴și dacă cel ce va auzi sunetul trâmbiței nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sângele lui să cadă asupra capului lui.

Ezec 18.13;

⁵Fiindcă a auzit sunetul trâmbiței, și nu s-a ferit, de aceea sângele lui să cadă asupra lui; dar dacă se va feri, își va scăpa viața.

⁶Dacă însă străjerul va vedea venind sabia, și nu va suna din trâmbiță, și dacă poporul nu va fi înștiințat, și va veni sabia și va răpi viața vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiurii lui, dar voi cere sângele lui din mâna străjerului."

Ezec 33.8;

⁷Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea.

Ezec 3.17;

⁸Când zic celui rău: "Răule, vei muri negreșit!" și tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

⁹Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul.

¹⁰Spune dar, fiul omului, casei lui Israel: "Voi cu drept cuvânt ziceți: "Fărădelegile și păcatele noastre sunt asupra noastră, și din pricina lor tânjim; cum am putea să trăim?"

Ezec 24.23;Isa 49.14;Ezec 37.11;

¹¹Spune-le: "Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți voi, casa lui Israel?" -

2Sam 14.14;Ezec 18.23-32;2Pet 3.9;Ezec 18.31;

¹²Și tu, fiul omului, spune copiilor poporului tău: "Neprihănirea celui neprihănit nu-l va mântui în ziua fărădelegii lui, și cel rău nu va cădea lovit de răutatea lui, în ziua când se va întoarce de la ea, după cum nici cel neprihănit nu va putea să trăiască prin neprihănirea lui în ziua când va săvârși o fărădelege.

Ezec 3.20;Ezec 18.24-27;2Cron 7.14;

¹³Când zic celui neprihănit că va trăi negreșit, - dacă se încrede în neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiurii pe care a săvârșit-o.

Ezec 3.20;Ezec 18.24;

¹⁴Dimpotrivă când zic celui rău: "Vei muri!" - dacă se întoarce de la păcatul lui și face ce este bine și plăcut,

Ezec 3.18-19;Ezec 18.27;

¹⁵dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața, și nu săvârșește nici o nelegiuire, va trăi negreșit, și nu va muri.

Ezec 18.7;Ex 22.2-4;Lev 6.2-5;Num 5.6-7;Luc 19.8;Lev 18.5;Ezec 20.11-13.21;

¹⁶Toate păcatele pe care le-a săvârșit se vor uita; a făcut ce este bine și plăcut, și va trăi negreșit!"

Ezec 18.22;

¹⁷Copiii poporului tău zic: "Calea Domnului nu este dreaptă!" Totuși, mai degrabă calea lor nu este dreaptă!

Ezec 33.20;Ezec 18.25-29;

¹⁸Dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, trebuie să moară din pricina aceasta.

Ezec 18.26-27;

¹⁹Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face ce este bine și plăcut, va trăi tocmai din pricina aceasta!

²⁰Fiindcă ziceți: "Calea Domnului nu este dreaptă!" vă voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui Israel!"

Ezec 33.17;Ezec 18.25-29;

²¹În al doisprezecelea an, în ziua a cincea a lunii a zecea a robiei noastre, un om care scăpase din Ierusalim, a venit la mine și a zis: "Cetatea a fost luată!"

Ezec 1.2;Ezec 24.26;2Împ 25.4;

²²Dar mâna Domnului venise peste mine seara, înainte de venirea fugarului la mine, și Domnul îmi deschisese gura până a venit el la mine dimineața. Gura îmi era deschisă și nu mai eram mut.

Ezec 1.3;Ezec 24.27;

²³Atunci Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²⁴"Fiul omului, cei ce locuiesc în dărâmăturile acelea în țara lui Israel zic: "Avraam era singur, și tot a moștenit țara; dar noi suntem mulți și țara ne-a fost dată în stăpânire!"

Ezec 34.2;Ezec 33.27;Ezec 36.4;Isa 51.2;Fapt 7.5;Mic 3.11;Mat 3.9;Ioan 8.39;

²⁵De aceea spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Voi mâncați carne cu sânge, vă ridicați ochii spre idoli voștri și vărsați sânge. Și voi să stăpâniți țara?"

Gen 9.4;Lev 3.17;Lev 7.26;Lev 17.10;Lev 19.26;Deut 12.16;Ezec 18.6;Ezec 22.6-9;

²⁶Voi vă bizuiți pe sabia voastră, săvârșiți urâciuni, fiecare din voi necinstește pe nevasta aproapelui său. Și voi să stăpâniți țara?"

Ezec 18.6;Ezec 22.11;

²⁷De aceea spune-le: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Pe viața Mea, că cei ce locuiesc în aceste dărâmături vor cădea uciși de sabie; pe cei ce sunt pe câmp îi voi da de mâncare fiarelor; iar cei ce sunt în întărituri și în peșteri vor muri de ciumă.

Ezec 33.24;Ezec 39.4;Jud 6.2;1Sam 13.6;

²⁸Voi preface țara într-o pustietate și într-un pustiu; mândria tăriei ei se va sfârși, munții lui Israel vor fi pustiiți, și nimeni nu va mai trece prin ei.

Ier 44.2-6.22;Ezec 36.34-35;Ezec 7.24;Ezec 24.21;Ezec 30.6-7;Ezec 6.2-6;

²⁹Și vor ști că Eu sunt Domnul, când voi preface țara într-o pustietate și într-un pustiu, din pricina tuturor urâciunilor pe care le-au săvârșit."

³⁰Fiul omului! Copiii poporului tău vorbesc de tine pe lângă ziduri și pe la ușile caselor, și zic unul altuia, fiecare fratelui său: "Veniți dar, și ascultați care este cuvântul ieșit de la Domnul!"

Isa 29.13;

³¹Și vin cu grămada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umblă tot după poftele lor.

Ezec 14.1;Ezec 20.1-etc;Ezec 8.1;Ps 78.36-37;Isa 29.13;Mat 13.22;

³²Iată că tu ești pentru ei ca un cântăreț plăcut, cu un glas frumos și iscusit la cântare pe coarde. Ei îți ascultă cuvintele, dar nu le împlinesc deloc.

³³Când se vor întâmpla însă aceste lucruri, - și iată că se întâmplă! - vor ști că era un prooroc în mijlocul lor."

1Sam 3.20;Ezec 2.5;

34

Împotriva căpeteniilor lui Israel. Făgăduințe.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, procește împotriva păstorilor sufletești ai lui Israel! Procește, și spune-le lor, păstorilor: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Vai de păstorii lui Israel, care se pasc pe ei înșiși! Nu trebuie păstorii să pască turma?"

Ezec 33.24;Ier 23.1;Zah 11.17;

³Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lâna, tăiați ce e gras, dar nu pașteți oile.

Isa 56.11;Zah 11.16;Ezec 33.25-26;Mic 3.1-3;Zah 11.5;

⁴Nu întăriți pe cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită; n-duceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpâniți cu asuprire și cu asprime!

Ezec 34.16;Zah 11.16;Luc 15.4;1Pet 5.3;

⁵Astfel ele s-au risipit, pentru că n-aveau păstor; au ajuns prada tuturor fiarelor câmpului, și s-au risipit.

Ezec 33.21-28;1Împ 22.17;Mat 9.36;Isa 56.9;Ier 12.9;Ezec 34.8;

⁶Turma Mea rătăcește pe toți munții și pe toate dealurile înalte; oile Mele sunt risipite pe toată fața țării, și nimeni nu îngrijește de ele, nici nu le caută!"

⁷De aceea, păstorilor, ascultați Cuvântul Domnului!

⁸"Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, pentru că oile Mele au ajuns de jaf și sunt prada tuturor fiarelor câmpului, din lipsă de păstor, pentru că păstorii Mei n-au nici o grijă de oile Mele, ci se pășteau numai pe ei înșiși, și nu pășteau oile Mele", -

Ezec 34.5-6;Ezec 34.2-10;

⁹de aceea, păstorilor, ascultați Cuvântul Domnului!

¹⁰Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, am necaz pe păstori! Îmi voi lua înapoi oile din mâinile lor, nu-i voi mai lăsa să-Mi pască oile, și nu se vor mai paște nici pe ei înșiși; căci Îmi voi izbăvi oile din gura lor, și nu le vor mai sluji ca hrană!"

Ezec 3.18;Evr 13.17;Ezec 34.2-8;

¹¹Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, mă voi îngriji Eu însumi de oile Mele, și le voi cerceta!"

¹²Cum își cercetează un păstor turma când este în mijlocul oilor sale împrăștiate, așa Îmi voi cerceta Eu oile, și le voi strânge din toate locurile pe unde au fost risipite în ziua plină de nori și negură.

Ezec 30.3;Ioel 2.2;

¹³Le voi scoate dintre popoare, le voi strânge din felurite țări, și le voi aduce înapoi în țara lor; le voi paște pe munții lui Israel, de-a lungul râurilor, și în toate locurile locuite ale țării.

Isa 65.9-10;Ier 23.3;Ezec 28.25;Ezec 36.24;Ezec 37.21-22;

¹⁴Le voi paște pe o pășune bună, și stâna lor va fi pe munții cei înalți ai lui Israel; acolo se vor odihni într-un staul plăcut, și vor avea pășuni grase pe munții lui Israel.

Ps 23.2;Ier 33.12;

¹⁵Eu însumi Îmi voi paște oile, Eu le voi duce la odihnă, zice Domnul Dumnezeu."

¹⁶"Voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită, și voi întări pe cea slabă. Dar voi păzi pe cele grase și pline de vlagă: vreau să le pasc cum se cade."

Ezec 34.4;Isa 40.11;Mic 4.6;Mat 18.11;Marc 2.17;Luc 5.32;Isa 10.16;Amos 4.1;Ier 10.24;

¹⁷"Și voi, oile Mele, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, voi judeca între oaie și oaie, între berbeci și țapi.

Ezec 20.37-38;Ezec 34.20-22;Zah 10.3;Mat 25.32-33;

¹⁸Este prea puțin pentru voi că pașteți în pășunea cea bună, de mai călcați în picioare și cealaltă parte a pășunii voastre? Că beți o apă limpede, de mai tulburați și pe cealaltă cu picioarele?

¹⁹Și oile Mele trebuie apoi să pască ce ați călcat voi cu picioarele voastre, și să bea ce ați tulburat voi cu picioarele voastre!"

²⁰De aceea, așa le vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată că voi judeca între oaia grasă și oaia slabă.

Ezec 34.17;

²¹Pentru că ați izbit cu coasta și cu umărul, și ați împuns cu coarnele voastre toate oile slabe, până le-ați izgonit,

²²voi veni în ajutorul oilor Mele, ca să nu mai fie jaf, și voi judeca între oaie și oaie.

Ezec 34.17;

²³Voi pune peste ele un singur păstor, care le va paște, și anume pe Robul Meu David; El le va paște, El va fi păstorul lor.

Isa 40.11;Ier 23.4-5;Ioan 10.11;Evr 13.20;1Pet 2.25;1Pet 5.4;Ier 30.9;Ezec 37.24-25;Osea 3.5;

²⁴Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, și Robul Meu David va fi voievod în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit!

Ex 29.45;Ezec 34.30;Ezec 37.27;Ezec 37.22;Luc 1.32-33;

²⁵Voi încheia cu ele un legământ de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustie, și vor putea dormi în mijlocul pădurilor.

Ezec 37.26;Lev 26.5;Isa 11.6-9;Isa 35.9;Osea 2.18;Ier 23.6;Ezec 34.28;

²⁶Le voi face, pe ele și împrejurimile dealului Meu, o pricină de binecuvântare; le voi trimite ploaie la vreme, și aceasta va fi o ploaie binecuvântată!

Isa 56.7;Ezec 20.40;Gen 12.2;Isa 19.24;Zah 8.13;Lev 26.4;Ps 68.9;Mal 3.10;

²⁷Pomul de pe câmp își va da roada, și pământul își va da roadele. Ele vor fi liniștite în țara lor și vor ști că Eu sunt Domnul, când voi rupe legăturile jugului lor, și când le voi izbăvi din mâna celor ce le asupresc.

Lev 26.4;Ps 85.12;Isa 4.2;Lev 26.13;Ier 2.20;Ier 25.14;

²⁸Nu vor mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mânca fiarele din țară, ci vor locui în liniște, și nu le va mai tulbura nimeni.

Ezec 34.8;Ezec 36.4;Ier 30.10;Ier 46.27;Ezec 34.25;

²⁹Le voi pune un răsad căruia i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în țară, și nu vor mai purta ocara neamurilor.

Isa 11.1;Ier 23.5;Ezec 36.3-15;

³⁰Și vor ști astfel că Eu, Domnul, Dumnezeul lor, sunt cu ele, și că ele sunt poporul Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 34.24;Ezec 37.27;

³¹"Voi sunteți oile Mele, oile pășunii Mele, și Eu sunt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu."

Ps 100.3;Ioan 10.11;

35

Prorocie împotriva Edomiților.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, întoarce-te cu fața spre muntele Seir, prorocește împotriva lui,

Ezec 6.2;Deut 2.5;Ier 49.7-8;Ezec 25.12;Amos 1.11;Obad 10;

³și zi: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, am necaz pe tine, muntele Seirului! Îmi întind mâna împotriva ta, și te prefac într-o pustietate și într-un pustiu!

Ezec 6.14;

⁴Îți voi preface cetățile în dărâmături, vei ajunge o pustietate, ca să știi că Eu sunt Domnul!

Ezec 35.9;

⁵Pentru că aveai o ură veșnică, și ai doborât cu sabia pe copiii lui Israel, în ziua necazului lor, în vremea când nelegiuirea era la culme,

Ezec 25.12;Obad 10;Ps 137.7;Ezec 21.25-29;Dan 9.24;Obad 11;

⁶de aceea, pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că te voi face sânge, și te va urmări sângele; fiindcă n-ai urât sângele, de aceea sângele te va urmări.

Ps 109.17;

⁷Voi preface muntele Seir într-o pustietate și într-un pustiu, și voi nimici cu desăvârșire din el și pe cei ce se duc și pe cei ce se întorc.

Jud 5.6;Ezec 29.11;

⁸Îi voi umple munții cu morți; și cei uciși de sabie vor cădea pe dealurile tale, în văile tale și în toate puhoaiile tale.

Ezec 31.12;Ezec 32.5;

⁹Te voi preface în niște pustietăți veșnice, cetățile nu-ți vor mai fi locuite, și veți ști că Eu sunt Domnul.

Ier 49.17-18;Ezec 35.4;Ezec 25.13;Mal 1.3-4;Ezec 6.7;Ezec 7.4-9;Ezec 36.11;

¹⁰Pentru că ai zis: "Aceste două neamuri, și aceste două țări vor fi ale mele, și le vom lua în stăpânire!" măcar că Domnul era acolo,

Ps 83.4-12;Ezec 36.5;Obad 13;Ps 48.1-3;Ps 132.13-14;Ezec 48.35;

¹¹de aceea pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că Mă voi purta cu tine după mânia și urgia, pe care le-ai arătat și tu, în ura ta, împotriva lor; și Mă voi face cunoscut în mijlocul lor, când te voi judeca.

Mat 7.2;luc 2.13;

¹²Vei ști însă că Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile, pe care le-ai rostit împotriva munților lui Israel, când ai zis: "Sunt pustiiți, și ne sunt dați ca pradă!"

Ps 9.16;Ezec 6.7;

¹³V-ați fălit astfel împotriva Mea prin vorbirile voastre, și v-ați înmulțit cuvintele împotriva Mea: am auzit!"

1Sam 2.3;Apoc 13.6;

¹⁴Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Când toată țara se va bucura, pe tine te voi preface într-o pustietate!

Isa 65.13-14;

¹⁵Din pricina bucuriei pe care ai simțit-o că moștenirea casei lui Israel era pustie, îți voi face și ție la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu și tot Edomul, și se va ști că Eu sunt Domnul.

Obad 12;Obad 15;Ezec 35.3-4;

¹Tu, fiul omului, procește asupra munților lui Israel, și spune: "Munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul Domnului!"

Ezec 6.2-3;

²Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Pentru că vrăjmașul a zis despre voi: "Ha! Ha! Aceste înălțimi veșnice au ajuns moștenirea noastră!"

Ezec 25.3;Ezec 26.2;Deut 32.13;Ezec 35.10;

³procește și zi: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Da, pentru că din toate părțile au voit să vă pustiască și să vă înghită, ca să ajungeți moștenirea altor neamuri, și pentru că ați fost de batjocura și de ocară popoarelor,

Deut 28.37;1Împ 9.7;Plân 2.15;Dan 9.16;

⁴de aceea, munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul Domnului Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu munților și dealurilor, râurilor și văilor, dărâmaturilor pustii și cetăților părăsite, care au ajuns de prada și de râsul celorlalte neamuri dimprejur;

Ezec 34.28;Ps 79.4;

⁵asa vorbește Domnul Dumnezeu: "Da, în focul geloziei Mele, vorbesc împotriva celorlalte neamuri și împotriva întregului Edom, care și-au însușit țara Mea, și s-au bucurat din toată inima lor și cu tot disprețul sufletului lor, ca să-i jefuiască roadele.

Deut 4.24;Ezec 38.19;Ezec 35.10-12;

⁶De aceea, procește despre țara lui Israel, și spune munților și dealurilor, râurilor și văilor: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, vorbesc în gelozia și urgia Mea, pentru că suferiți ocară din partea neamurilor!"

Ps 123.3-4;Ezec 34.29;Ezec 36.15;

⁷De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Îmi ridic mâna și jur, că neamurile care vă înconjoară, își vor purta ele însele ocară!

Ezec 20.5;

⁸Iar voi, munți ai lui Israel, veți da crengi, și vă veți purta roadele pentru poporul Meu Israel, căci lucrurile acestea sunt aproape să se întâmple.

⁹Iată că voi fi binevoitor, Mă voi întoarce spre voi, și veți fi lucrați și semănați.

¹⁰Voi pune să locuiască pe voi oameni în mare număr, toată casa lui Israel, pe toți! Cetățile vor fi locuite, și se vor zidi iarăși dărâmurile.

Isa 58.12;Isa 61.4;Ezec 36.33;Amos 9.14;

¹¹Voi înmulți pe voi oamenii și vitele, care vor crește și se vor înmulți: voi face să fiți locuiți ca și mai înainte, și vă voi face mai mult bine decât odinioară; și veți ști că Eu sunt Domnul.

Ier 31.27;Ier 33.12;Ezec 35.9;Ezec 37.6-13;

¹²Voi face să umble pe voi oameni, și anume poporul Meu Israel; ei te vor stăpâni; și tu vei fi moștenirea lor, și nu-i vei mai nimici."

Obad 17;Ier 15.7;

¹³Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Pentru că ți se zice: "Tu, țară, ai mâncat oameni, ți-ai nimicit chiar și neamul tău",

Num 13.32;

¹⁴din pricina aceasta, de acum încolo nu vei mai mânca oameni, și nu-ți vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu.

¹⁵De acum, nu te voi mai face să auzi batjocurile neamurilor, și nu vei mai purta ocara popoarelor; nu-ți vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 34.29;

¹⁶Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁷"Fiul omului, cei din casa lui Israel, când locuiau în țara lor, au spurcat-o prin purtarea lor și prin faptele lor; așa că purtarea lor a fost înaintea Mea ca spurcăciunea unei femei în timpul necurăției ei.

Lev 18.25-27.28;Ier 2.7;Lev 15.19;

¹⁸Atunci Mi-am vărsat urgia peste ei, din pricina sângelui pe care-l vărsaseră în țară, și din pricina idolilor cu care o spurcaseră.

Ezec 16.36-38;Ezec 23.37;

¹⁹I-am risipit printre neamuri, și au fost împrăștiați în felurite țări; i-am judecat după purtarea și faptele lor rele.

Ezec 22.15;Ezec 7.3;Ezec 18.30;Ezec 39.24;

²⁰Când au venit printre neamuri, ori încotro se duceau, pângăreau Numele Meu cel sfânt, așa încât se zicea despre ei: "Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit să iasă din țara lor."

Isa 52.5;Rom 2.24;

²¹Și am vrut să scap cinstea Numelui Meu celui sfânt, pe care-l pângărea casa lui Israel printre neamurile la care se dusese."

Ezec 20.9-14;

²²"De aceea, spune casei lui Israel: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Nu din pricina voastră fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfânt, pe care l-ați pângărit printre neamurile la care ați mers.

Ps 106.8;

²³De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor.

Ezec 20.41;Ezec 28.22;

²⁴Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră.

Ezec 34.13;Ezec 37.21;

²⁵Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri.

Isa 52.15;Evr 10.22;Ier 33.8;

²⁶Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.

Ier 32.39;Ezec 11.19;

²⁷Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.

Ezec 11.19;Ezec 37.14;

²⁸Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.

Ezec 28.25;Ezec 37.25;Ier 30.22;Ezec 11.20;Ezec 37.27;

²⁹Vă voi izbăvi de toate necurățiile voastre. Voi chema grâul, și-l voi înmulți; nu voi mai trimite foametea peste voi.

Mat 1.21;Rom 11.26;Ps 105.16;Ezec 34.29;

³⁰Voi înmulți rodul pomilor și venitul câmpului, ca să nu mai purtați ocara foamei printre neamuri.

Ezec 34.27;

³¹Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră cea rea, și de faptele voastre, care nu erau bune; vă va fi scârbă de voi înșivă, din pricina nelegiuirilor și urâciunilor voastre.

Ezec 16.61-63;Lev 26.39;Ezec 6.9-20.43;

³²Și toate aceste lucruri nu le fac din pricina voastră, zice Domnul Dumnezeu, să știți! Rușinați-vă și roșiți de purtarea voastră, casa lui Israel!"

Deut 9.5;Ezec 36.22;

³³Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "În ziua când vă voi curăți de toate neleguirile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite, și dărâmurile vor fi zidite din nou;

Ezec 36.10;

³⁴Țara pustie va fi lucrată iarăși, de unde până aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor.

³⁵Și se va spune atunci: "Țara aceasta pustie a ajuns ca o grădină a Edenului; și cetățile acestea dărâmate, care erau pustii și surpate, sunt întărite și locuite!"

Isa 51.3;Ezec 28.13;Ioel 2.3;

³⁶Și neamurile, care vor mai rămâne în jurul vostru, vor ști că Eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat, și am sădit ce era pustie. Eu, Domnul, am vorbit, și voi și face."

Ezec 17.24;Ezec 22.14;Ezec 37.14;

³⁷Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată în ce privință Mă voi lăsa înduplecat de casa lui Israel, și iată ce voi face pentru ei: voi înmulți pe oameni ca pe o turmă de oi.

Ezec 14.3;Ezec 20.3-31;Ezec 36.10;

³⁸Cetățile dărâmate se vor umple cu turme de oameni, ca turmele închinată Domnului, ca turmele care sunt aduse la Ierusalim în timpul sărbătorilor celor mari. Și vor ști că Eu sunt Domnul."

37

Întoarcerea lui Israel și unirea celor două împărății.

¹Mâna Domnului a venit peste mine, și m-a luat în Duhul Domnului, și m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase.

Ezec 1.3; Ezec 3.14; Ezec 8.3; Ezec 11.24; Luc 4.1;

²M-a făcut să trec pe lângă ele, de jur împrejur, și iată că erau foarte multe pe fața văii, și erau uscate de tot.

³El mi-a zis: "Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învie?" Eu am răspuns: "Doamne, Dumnezeule, tu știi lucrul acesta!"

Deut 32.39; 1Sam 2.6; Ioan 5.21; Rom 4.17; 2Cor 1.9;

⁴El mi-a zis: "Prorocește despre oasele acestea, și spune-le: "Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului!"

⁵Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: "Iată că voi face să între în voi un duh, și veți învia!"

Ps 104.30; Ezec 37.9;

⁶Vă voi da vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, și veți învia. Și veți ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 6.7; Ezec 35.12; Ioel 2.27; Ioel 3.17;

⁷Am prorocit cum mi se poruncise. Și pe când proceam, s-a făcut un vuiet, și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat unele de altele!

⁸M-am uitat, și iată că le-au venit vine, carnea a crescut, și le-a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era încă duh în ele.

⁹El mi-a zis: "Prorocește, și vorbește duhului! Prorocește, fiul omului, și zi duhului: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Duhule, vino din cele patru vânturi, suflă peste morții aceștia, ca să învie!"

Ps 104.30; Ezec 37.5;

¹⁰Am prorocit, cum mi se poruncise. Și a intrat duhul în ei, și au înviat, și au stătut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr.

Apoc 11.11;

¹¹El mi-a zis: "Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: "Ni s-au uscat oasele, ni s-a dus nădejdea; suntem pierduți!"

Ps 141.7;Isa 49.14;

¹²De aceea, prorocește, și spune-le: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce iarăși în țara lui Israel.

Isa 26.19;Osea 13.14;Ezec 36.24;Ezec 37.25;

¹³Și veți ști că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele, și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu!

¹⁴Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am și făcut, zice Domnul."

Ezec 36.27;

¹⁵Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁶"Fiul omului, ia o bucată de lemn, și scrie pe ea: "Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, care sunt tovarășii lui." Ia apoi o altă bucată de lemn, și scrie pe ea: "Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, și pentru toată casa lui Israel, care este tovarășul lui."

Num 17.2;2Cron 11.12-16;2Cron 15.9;2Cron 30.11-18;

¹⁷După aceea, împreună-le una cu alta, într-o singură bucată, așa încât să fie una în mâna ta.

Ezec 37.22-24;

¹⁸Și când îți vor zice copiii poporului tău: "Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă lucrul acesta?"

Ezec 12.9;Ezec 24.19;

¹⁹să le răspunzi: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată că voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mâna lui Efraim, și al semințiilor lui Israel care-i sunt tovarășe, le voi uni cu toiagul lui Iuda, și voi face un singur lemn, așa că vor fi una în mâna Mea."

Zah 10.6;Ezec 37.16-17;

²⁰Toiegele de lemn, pe care vei scrie, să le ții astfel în mâna ta, sub ochii lor.

Ezec 12.3;

²¹Și să le spui: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la care s-au dus, îi voi strânge din toate părțile, și-i voi aduce înapoi în țara lor.

Ezec 36.24;

²²Voi face din ei un singur neam în țară, pe munții lui Israel; toți vor avea un singur împărat, și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi împărțiți în două împărății.

Isa 11.13;Ier 3.18;Ier 50.4;Osea 1.11;Ezec 34.23-24;Ioan 10.16;

²³Nici nu se vor mai spurca, prin idoli lor, cu urâciunile lor, și cu toate fărădelegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu care au păcătuit, și-i voi curăți; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor.

Ezec 36.25;Ezec 36.25;

²⁴Robul Meu David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele și le vor împlini.

Ezec 36.28-29;Isa 40.11;Ier 23.5;Ier 30.9;Ezec 34.23-24;Osea 3.5;Luc 1.32;Ezec 37.22;Ioan 10.16;Ezec 36.27;

²⁵Vor locui iarăși în țara, pe care am dat-o robului Meu Iacov, și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David va fi voievodul lor în veci.

Ezec 36.28;Ezec 37.24;Ioan 12.34;Isa 60.21;Ioel 3.20;Amos 9.15;

²⁶Voi încheia cu ei un legământ de pace, care va fi un legământ veșnic cu ei; îi voi sădi și-i voi înmulți, și voi pune locașul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna.

Ps 89.3;Isa 55.3;Ier 32.40;Ezec 34.25;Ezec 36.10-38;2Cor 6.16;

²⁷Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.

Lev 26.11-12;Ezec 43.7;Ioan 1.14;Ezec 11.20;Ezec 14.11;Ezec 36.28;

²⁸Și neamurile vor ști că Eu sunt Domnul, care sfințește pe Israel, când Locașul Meu cel sfânt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor."

Ezec 36.23;Ezec 20.12;

Prorocie împotriva lui Gog.

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

²"Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Gog, din țara lui Magog, spre domnul Roșului, Meșecului și Tubalului, și proorocește împotriva lui!

Ezec 39.1;Ezec 35.2-3;Apoc 20.8;Ezec 32.26;

³Și spune: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului!

⁴Te voi târî, și-ți voi pune un cârlig în fălci; te voi scoate, pe tine și toată oastea ta, cai și călăreți, toți îmbrăcați în chip strălucit, ceată mare de popor, care poartă scut și pavăză, și care toți mânuiesc sabia;

2Împ 19.28;Ezec 29.4;Ezec 39.2;Ezec 23.12;

⁵Împreună cu ei voi scoate pe cei din Persia, Etiopia și Put, toți cu scut și coif:

⁶Gomerul cu toate oștile lui, țara Togarmei, din fundul miazănoaptei, cu toate oștile sale, popoare multe împreună cu tine!

Gen 10.2;Ezec 27.14;

⁷Pregătește-te dar, fii gata, tu, și toată mulțimea adunată în jurul tău! Fii căpetenia lor!

Isa 8.9-10;Ier 46.3-14;Ier 51.12;

⁸După multe zile, vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei merge împotriva țării, ai cărei locuitori, scăpați de sabie, vor fi strânși dintre mai multe popoare pe munții lui Israel care multă vreme fuseseră pustii; dar, fiind scoși din mijlocul popoarelor, vor fi toți liniștiți în locuințele lor.

Gen 49.1;Deut 4.30;Ezec 38.16;Isa 29.6;Ezec 38.12;Ezec 34.13;Ezec 36.1-8;Ier 23.6;Ezec 28.26;Ezec 34.25-28;Ezec 38.11;

⁹Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara, tu cu toate oștile tale, și multe popoare cu tine.

Isa 28.2;Ier 4.13;Ezec 38.16;

¹⁰Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "În ziua aceea, multe gânduri îți vor veni în minte, și vei urzi planuri rele.

¹¹Vei zice: "Mă voi sui împotriva țării acesteia deschise, voi năvăli peste oamenii aceștia liniștiți, care stau fără griji în locuințele lor, toți în locuințe fără ziduri, și neavând nici zăvoare, nici porți! -

Ier 49.31;Ezec 38.8;

¹²Mă voi duce să iau pradă și să mă dedau la jaf, să pun mâna pe aceste dărâmături locuite din nou, pe poporul acesta strâns din mijlocul neamurilor, care are turme și moșii, și locuiește în mijlocul pământului."

Ezec 36.34-35;Ezec 38.8;

¹³Seba și Dedan, negustorii din Tars și toți puii lor de lei, îți vor zice: "Vii să iei pradă? Pentru jaf ți-ai adunat oare mulțimea ta, ca să iei argint și aur, ca să iei turme și avuții, și să faci o pradă mare?"

Ezec 27.22-23;Ezec 27.15-20;Ezec 27.12;Ezec 19.3-5;

¹⁴De aceea procește, fiul omului, și spune lui Gog: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Da, în ziua când poporul Meu Israel va trăi în liniște, vei porni din țara ta,

Isa 4.1;Ezec 38.8;

¹⁵și vei veni din fundul miazănoaptei, tu și multe popoare cu tine, toți călare pe cai, o mare mulțime și o puternică oștire!

Ezec 39.2;Ezec 38.6;

¹⁶Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care va acoperi țara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască neamurile, când voi fi sfințit în tine sub ochii lor, Gog!"

Ezec 38.9;Ezec 38.8;Ex 14.4;Ezec 36.23;Ezec 39.21;

¹⁷Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Nu ești tu acela despre care am vorbit odinioară, prin robii Mei proorocii lui Israel, care au prorocit atunci ani de zile, că te voi aduce împotriva lor?"

¹⁸În ziua aceea, însă, în ziua când va porni Gog împotriva pământului lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, Mi se va sui în nări mânia aprinsă.

¹⁹O spun, în gelozia și în focul mâniei Mele: În ziua aceea, va fi un mare cutremur în țara lui Israel.

Ezec 36.5-6;Ezec 39.25;Ps 89.46;Hag 2.6-7;Apoc 16.18;

²⁰Peștii mării și păsările cerului vor tremura de Mine, și fiarele câmpului și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ, și toți oamenii care sunt pe fața

pământului; munții se vor răsturna, pereții stâncilor se vor prăbuși, și toate zidurile vor cădea la pământ.

Osea 4.3;Ier 4.24;Nah 1.5-6;

²¹Atunci voi chema groaza împotriva lui pe toți munții Mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecăruia se va întoarce împotriva fratelui său.

Ps 105.16;Ezec 14.17;Jud 7.22;1Sam 14.20;2Cron 20.23;

²²Îl voi judeca prin ciumă și sânge, printr-o ploaie năpraznică și prin pietre de grindină; voi ploua foc și pucioasă peste el, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, care vor fi cu el.

Isa 66.16;Ier 25.31;Ezec 5.17;Ps 11.6;Isa 29.6;Isa 30.30;Ezec 13.11;Apoc 16.21;

²³Îmi voi arăta astfel mărimea și sfințenia, Mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că Eu sunt Domnul."

Ezec 36.23;Ps 9.16;Ezec 37.28;Ezec 39.7;Ezec 38.16;

39

¹"Fiul omului, proroceste acum împotriva lui Gog, și spune: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată că am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului!

Ezec 38.2-3;

²Te voi târî, te voi aduce, te voi sui din fundul miazănoaptei, și te voi aduce pe munții lui Israel.

Ezec 38.15;

³Îți voi doborî arcul din mâna stângă, și voi face să-ți cadă săgețile din mâna dreaptă.

⁴Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate oștile tale, și popoarele care vor fi cu tine; te voi da de mâncare păsărilor de pradă, tuturor celor ce au aripi, și fiarelor câmpului.

Ezec 38.21;Ezec 39.17;Ezec 33.27;

⁵Vei cădea pe fața câmpului, căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu."

⁶"Voi pune foc Magogului, și celor ce locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe că Eu sunt Domnul.

Ezec 38.22;Amos 1.4;Ps 72.10;

7Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfânt în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-i voi mai lăsa să-Mi pângărească Numele Meu cel sfânt; ci vor ști neamurile că Eu sunt Domnul, Sfântul lui Israel!"

Ezec 39.22; Lev 18.21; Ezec 20.39; Ezec 38.16-23;

8"Iată că lucrurile acestea vin și se întâmplă, zice Domnul Dumnezeu! Aceasta este ziua, despre care am vorbit.

Apoc 16.17; Apoc 21.6; Ezec 38.17;

9Atunci locuitorii cetăților lui Israel vor ieși, vor arde și vor da pradă flăcărilor armele, pavezele și scuturile, arcurile și săgețile, lăncile și sulițele; și șapte ani vor face focul cu ele.

10Nu vor lua lemne de pe câmp, și nu vor tăia lemne din păduri, ci vor face focul cu armele. Vor jefui pe cei ce i-au jefuit, și vor prăda pe cei ce i-au prădat, zice Domnul Dumnezeu."

Isa 14.2;

11"În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormântare în Israel: valea călătorilor, la răsăritul mării moarte, și mormântul acesta va astupa trecerea călătorilor. Acolo vor îngropa pe Gog cu toată mulțimea lui, și vor numi valea aceasta: "Valea mulțimii lui Gog."

12Șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curețe țara.

Deut 21.23; Ezec 39.14-16;

13Tot poporul țării îi va îngropa, și i se va duce vestea, în ziua când voi fi proslăvit, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 28.22;

14Apoi vor alege niște oameni care vor cutreiera neîncetat țara, și care vor îngropa trupurile rămase pe fața pământului, ca să curețe țara; după șapte luni vor începe să cerceteze.

Ezec 39.12;

15Cei ce vor străbate țara, o vor cutreiera, și când unul din ei va vedea oasele unui om, va pune un semn lângă el, până îl vor îngropa groparii în "Valea mulțimii lui Gog."

16Tot acolo va mai fi și o cetate numită Hamona (Mulțime). Așa vor curăți țara."

Ezec 39.12;

17 Fiul omului, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Spune păsărilor de orice soi, și tuturor fiarelor câmpului: "Adunați-vă, și veniți! Strângeți-vă din toate părțile, pentru jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi; jertfă mare este pe munții lui Israel! Mâncați carne, și beți sânge,

Apoc 19.17; Isa 18.6; Isa 34.6; Ier 12.9; Tef 1.7; Ezec 39.4;

18 mâncați carnea vitejilor, și beți sângele voievozilor pământului, sânge de berbeci, de miei, de țapi, de tauri îngrășați din Basan!

Apoc 19.18; Deut 32.14; Ps 22.12;

19 Mâncați grăsime până vă veți sătura, și beți sânge până vă veți îmbăta, din jertfele mele, pe care le voi junghia pentru voi.

20 Săturați-vă la masa Mea de carnea cailor și a călăreților, de carnea vitejilor și a tuturor oamenilor de război, zice Domnul Dumnezeu."

Ps 76.6; Ezec 38.4; Apoc 19.18;

21 "Îmi voi arăta slava între neamuri; și toate neamurile vor vedea judecățile pe care le voi face, și pedepsele cu care îi va lovi mâna Mea.

Ezec 38.16-23; Ex 7.4;

22 Cei din casa lui Israel vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, din ziua aceea și de atunci înainte.

Ezec 39.7-28;

23 Și neamurile vor cunoaște că din pricina nelegiuirilor ei, a fost dusă casa lui Israel în robie, din pricina fărădelegilor ei, săvârșite de ea împotriva Mea; de aceea le-am ascuns Fața Mea, și i-am dat în mâinile vrăjmașilor lor, ca să piară toți uciși de sabie.

Ezec 36.18-23; Deut 31.17; Isa 59.2; Lev 26.25;

24 Le-am făcut după necurățiile lor și după fărădelegile lor, și le-am ascuns Fața Mea."

Ezec 36.19;

25 "De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Acum voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov, voi avea milă de toată casa lui Israel, și voi fi gelos de Numele Meu cel sfânt.

Ier 30.3-18; Ezec 34.13; Ezec 36.24; Ezec 20.40; Osea 1.11;

²⁶Atunci își vor uita ocară, și toate fărădelegile pe care le-au săvârșit împotriva Mea, când locuiau liniștiți în țara lor, și când nu-i tulbura nimeni.

Dan 9.16; Lev 26.5-6;

²⁷Când îi voi aduce înapoi dintre popoare, și îi voi strânge din țara vrăjmașilor lor, voi fi sfințit de ei înaintea multor neamuri.

Ezec 28.25-26; Ezec 36.23-24; Ezec 38.16;

²⁸Și vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri, și care-i strâng iarăși în țara lor; nu voi mai lăsa pe nici unul din ei acolo

Ezec 34.30; Ezec 39.22;

²⁹și nu le voi mai ascunde Fața Mea, căci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu."

Isa 54.8; Ioel 2.28; Zah 12.10; Fapt 2.17;

40

Vedenia noului Ierusalim.

¹În anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, la patrusprezece ani după dărâmarea cetății, tocmai în ziua aceea, a venit mâna Domnului peste mine, și m-a strămutat în țara lui Israel.

Ezec 33.21; Ezec 1.3;

²M-a dus acolo, în niște vedenii dumnezeiești, și m-a așezat pe un munte foarte înalt; spre miazăzi de acest munte era ceva ca o cetate zidită.

Ezec 8.3; Apoc 21.10;

³M-am dus acolo; și iată că acolo era un om, a cărui înfățișare era ca înfățișarea aramei; el avea în mână o sfoară de măsurat, de in, și o prăjină de măsurat, și stătea la poartă,

Ezec 1.7; Dan 10.6; Ezec 47.3; Apoc 11.1; Apoc 21.15;

⁴Omul acela mi-a zis: "Fiul omului, privește cu ochii tăi, ascultă cu urechile tale, și ia aminte la toate lucrurile, pe care ți le voi arăta; căci ai fost adus aici ca să ți le arăt. Fă cunoscut casei lui Israel tot ce vei vedea."

Ezec 44.5; Ezec 43.10;

⁵Un zid înconjura Templul pe din afară de jur împrejur. În mâna omului aceluia era o prăjină de măsurat lungă de șase coți, fiecare cot având o palmă mai mult decât cotul obișnuit. A măsurat lățimea zidului, care era de o prăjină, și înălțimea, care era tot de o prăjină.

Ezec 42.20;

⁶A mers la poarta de răsărit, și i-a suit treptele. A măsurat pragul porții, care era lat de o prăjină, și celălalt prag care era lat de o prăjină.

⁷Fiecare odaie de pază era lungă de o prăjină, și largă tot de o prăjină. Între fiecare două odăi de pază era un loc gol de cinci coți. Pragul porții, de lângă tinda porții dinăuntru, era de o prăjină.

⁸A măsurat și tinda porții dinăuntru; era de o prăjină.

⁹A măsurat apoi tinda porții; era de opt coți, și stâlpii ei erau de doi coți. Tinda porții era spre partea dinăuntru.

¹⁰Odăile de pază ale porții de răsărit erau în număr de trei de o parte și trei de cealaltă; fiecare aveau aceeași măsură, și stâlpii de fiecare parte aveau tot aceeași măsură.

¹¹A măsurat apoi lărgimea deschizăturii porții, care era de zece coți, și lungimea porții, care era de treisprezece coți.

¹²Înaintea odăilor de pază era un loc gol de un cot de o parte și de cealaltă; fiecare odaie de pază avea șase coți de o parte, și șase coți de cealaltă.

¹³A măsurat poarta de la acoperișul unei odăi de pază, până la acoperișul celeilalte; între cele două deschizături care erau față în față era o lățime de douăzeci și cinci de coți.

¹⁴A măsurat tinda porții curții și a găsit douăzeci de coți; tinda da într-o curte, de jur împrejurul porții.

¹⁵Locul dintre poarta de la intrare și tinda porții dinăuntru era lung de cincizeci de coți.

¹⁶La odăile de pază și la stâlpii lor dinăuntru porții de jur împrejur erau niște ferestre îngrădite; ferestre erau și înăuntru în tindele porții de jur împrejur; iar pe stâlpi erau săpate ramuri de finici.

1Împ 6.4;

¹⁷M-a dus în curtea de afară, unde se aflau odăi și un caldarâm de jur împrejur; pe caldarâmul acesta erau treizeci de odăi.

Apoc 11.2;1Împ 6.5;Ezec 45.5;

¹⁸Caldarâmul era pe lângă porți, și era de-a lungul porților: acesta era caldarâmul de jos.

¹⁹A măsurat lățimea de la poarta de jos până la partea de afară a curții dinăuntru, și avea o sută de coți, la răsărit și la miazănoapte.

²⁰A măsurat lungimea și lățimea porții de miazănoapte a curții de afară.

²¹Odăile ei de pază, în număr de trei de o parte și trei de alta, stâlpii și tinda ei, aveau aceeași măsură ca poarta dintâi, cincizeci de coți în lungime și douăzeci și cinci de coți în lățime.

²²Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei, aveau aceeași măsură ca poarta de răsărit; te suiai la ea pe șapte trepte, iar tinda ei era în partea dinăuntru.

²³La curtea dinăuntru era o poartă, în fața porții de miazănoapte și în fața porții de răsărit; a măsurat o sută de coți de la o poartă până la cealaltă.

²⁴M-a dus în partea de miazăzi, unde se afla poarta de la miazăzi. I-a măsurat stâlpii și tinda, care aveau aceeași măsură.

²⁵Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca și celelalte ferestre, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.

²⁶La ea te suiai pe o scară de șapte trepte, iar tinda ei era în partea dinăuntru; pe stâlpi era câte un finic de fiecare parte.

²⁷Curtea dinăuntru avea o poartă înspre miazăzi; a măsurat de la o poartă până la cealaltă spre miazăzi o sută de coți.

²⁸M-a dus în curtea dinăuntru, pe poarta de miazăzi. A măsurat poarta de miazăzi, și a găsit că avea aceeași măsură.

²⁹Odăile ei de pază, stâlpii și tinda ei, aveau aceeași măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.

³⁰(De jur împrejur erau tinzi lungi de douăzeci și cinci de coți și late de cinci coți.)

Ezec 40.21;Ezec 40.25;Ezec 40.33;Ezec 40.36;

³¹Tinda porții dădea în curtea de afară; pe stâlpii ei erau finici, și opt trepte pentru suit la poartă.

³²M-am dus apoi în curtea dinăuntru, pe intrarea de răsărit. A măsurat poarta, și a găsit că avea aceeași măsură.

³³Odăile ei de pază, stâlpii ei și tinda ei, aveau aceeași măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau și ele ferestre de jur împrejur, lungi de cinci zeci de coți și late de două zeci și cinci.

³⁴Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau finici pe stâlpi, și opt trepte pentru suit la poartă.

³⁵M-a dus la poarta de miază-noapte. A măsurat-o, și a găsit aceeași măsură.

³⁶Și ea avea odăi de pază, stâlpi, tindă și ferestre de jur împrejur; era lungă de cinci zeci de coți și lată de două zeci și cinci de coți.

³⁷Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau finici pe stâlpii ei, și opt trepte pentru suit la poartă.

³⁸Era o odaie, care se deschidea spre tinda porții; acolo trebuiau spălate arderile de tot.

³⁹În tinda porții erau de fiecare parte două mese, pe care trebuia junghiată arderea de tot, jertfa de ispășire și jertfa pentru vină.

Lev 4.2-3; Lev 5.6-6.6; Lev 7.1;

⁴⁰În una din părțile de afară, cum te sui la intrarea porții de miază-noapte, erau două mese; și în cealaltă parte, spre tinda porții, erau iarăși două mese.

⁴¹În cele două părți ale porții, se aflau astfel patru mese de o parte și patru mese de cealaltă, de toate opt mese, pe care trebuiau înjunghiate jertfele.

⁴²În fața meselor pentru jertfe, mai erau pentru arderile de tot patru mese de pietre cioplite, lungi de un cot și jumătate, late de un cot și jumătate, și înalte de un cot; pe mesele acestea, trebuiau puse uneltele cu care se înjunghiau vitele pentru arderi de tot și pentru celelalte jertfe.

⁴³Pe dinăuntru casa avea de jur împrejur pervazuri de un lat de mână, care slujeau ca mese pentru carnea jertfelor.

⁴⁴Afară din poarta dinăuntru erau două odăi pentru cântăreți în curtea dinăuntru: una era alături de poarta de miază noapte și avea fața spre miazăzi, cealaltă era alături de poarta de miazăzi și avea fața spre miazănoapte.

1Cron 6.31;

⁴⁵El mi-a zis: "Odaia aceasta, dinspre miazăzi, este pentru preoții care îngrijesc de slujba Templului.

Lev 8.35;Num 3.27-38;Num 18.5;1Cron 9.23;2Cron 13.11;Ps 134.1;

⁴⁶Iar odaia dinspre miazănoapte este pentru preoții care îngrijesc de slujba altarului. Fiii lui Țadoc sunt aceia care, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul, ca să-l slujească.

Num 18.5;Ezec 44.15;1Împ 2.35;Ezec 43.19;Ezec 44.15-16;

⁴⁷A măsurat curtea, care era în patru colțuri, lungă de o sută de coți. Altarul era înaintea casei.

⁴⁸M-a dus în tinda casei. A măsurat stâlpii tindei, și a găsit cinci coți de o parte, și cinci coți de cealaltă. Lățimea porții era de patrusprezece coți, iar peretele de pe laturile porții era de trei coți deoparte și de trei coți de cealaltă.

⁴⁹Tinda avea o lungime de douăzeci de coți și o lățime de doisprezece coți; te suiai la ea pe zece trepte. Lângă stâlpi mai erau și alți stâlpi, unul de o parte și altul de alta.

1Împ 6.3;1Împ 7.21;

41

¹M-a dus în Templu. A măsurat stâlpii; aveau o lățime de șase coți deoparte, și o lățime de șase coți de alta - aceasta este lățimea stâlpilor.

²Lățimea ușii era de zece coți; iar canaturile ușii erau lați de cinci coți deoparte, și cinci coți de cealaltă parte. A măsurat și lungimea Templului: patruzeci de coți, și lățimea: douăzeci de coți.

³Apoi a intrat înăuntru. A măsurat ușorii ușii: doi coți, ușa șase coți, și lățimea ușii, șapte coți.

⁴Pe partea dinainte a Templului a măsurat în lungime douăzeci de coți și în lățime douăzeci de coți; și mi-a zis: "Acesta este Locul prea sfânt!"

1Împ 6.20;2Cron 3.8;

⁵A măsurat zidul casei: gros de șase coți, și lățimea odăilor laterale de jur împrejurul casei, patru coți.

⁶Odăile lăturalnice erau unele peste altele, în număr de treizeci, așezate în trei caturi; ele dădeau în niște îmbucături de zid făcute anume pentru odăile acestea din jur împrejurul casei, așa că se sprijineau pe ele, și nu pe zidul casei.

1Împ 6.5-6;

⁷Odăile, cu cât erau mai sus, cu atât erau mai încăpătoare, și te suiai la ele ocolind; căci te suiai împrejurul casei pe o scară șerpuitoare. Astfel era mai mult loc, ca lărgime, în partea de sus a casei, și din catul de jos te suiai în catul de sus prin cel de la mijloc.

1Împ 6.8;

⁸De jur împrejurul casei se vedea o pardoseală ieșită în afară. Odăile lăturalnice aveau niște temelii, și erau de o prăjină întreagă, adică șase coți la unghi.

⁹Zidul de afară al odăilor lăturalnice avea o grosime de cinci coți.

¹⁰Locul gol dintre odăile lăturalnice ale casei și odăile dinprejurul casei, avea o lățime de două zeci de coți, de jur împrejur.

¹¹Ușa odăilor lăturalnice dădea în locul gol: o ușă la miază noapte, și o ușă la miază zi; și lărgimea locului gol era de cinci coți de jur împrejur.

¹²Clădirea din fața locului gol, din partea de apus, avea o lățime de șaptezeci de coți, un zid de cinci coți de gros de jur împrejur, și era lung de nouăzeci de coți.

¹³A măsurat și casa, care avea o lungime de o sută de coți. Locul gol, clădirea și zidurile sale, aveau de asemenea o lungime de o sută de coți.

¹⁴Lățimea feței casei și a locului gol, dinspre răsărit, era de o sută de coți.

¹⁵A măsurat lungimea clădirii dinaintea locului gol, pe partea dinapoi a casei, și pridvoarele ei de fiecare parte: erau o sută de coți.

¹⁶Templul și casa dinăuntru, tinda de afară, pragurile, ferestrele îngrădite, pridvoarele din jurul celor trei caturi, din fața pragurilor, erau acoperite cu lemn de jur împrejur. De la pământ până la ferestrele acoperite,

Ezec 40.16;Ezec 41.26;

¹⁷până deasupra ușii, partea dinăuntru casei, partea de afară, tot zidul de jur împrejurul casei dinăuntru și din afară, totul era după măsură,

¹⁸și împodobit cu heruvimi și finici. Între doi heruvimi era un finic. Fiecare heruvim avea două fețe,

1împ 6.29;

¹⁹o față de om întoarsă spre un finic deoparte, și o față de leu întoarsă spre celălalt finic, de cealaltă parte; așa era de jur împrejurul casei.

Ezec 1.10;

²⁰De la pământ până deasupra ușii, erau heruvimi și finici, și tot așa și pe zidul Templului.

²¹Ușorii Templului era în patru muchii. Și în fața Locului prea sfânt erau ceva care se vedea

²²ca un altar de lemn, înalt de trei coți, lung de doi coți și lat de doi coți. Colțurile, temelia, și pereții lui erau de lemn. Omul acela mi-a zis: "Aceasta este masa care este înaintea Domnului!

Ex 30.1;Ezec 44.16;Mal 1.7-12;Ex 30.8;

²³Templul și Locul prea sfânt aveau două uși.

1împ 6.31-35;

²⁴Fiecare ușă avea două canaturi, care se întorceau amândouă pe uși, două canaturi pentru o ușă și două pentru cealaltă.

²⁵Pe ușile Templului erau săpați heruvimi și finici, ca și pe ziduri. În fața pridvorului de afară erau niște grinzi de lemn îmbucate între ele.

²⁶Erau ferestre îngrădite, și deoparte și de cealaltă erau finici, și tot așa era și pe laturile pridvorului, pe odăile lăturalnice ale casei și pe grinzile de sus.

Ezec 40.16;Ezec 41.16;

42

¹Apoi m-a scos și m-a dus în curtea de afară dinspre miază noapte, și m-a dus în odăile din fața locului gol și din fața clădirii la miază noapte.

Ezec 41.12-15;

²Fața unde se afla ușa de miază noapte, avea o lungime de o sută de coți; și lățimea era de cincizeci de coți.

³În dreptul celor douăzeci de coți ai curții dinăuntru, și în dreptul caldarâmului curții de afară, se aflau pridvoare lângă pridvoare în catul al treilea.

Ezec 41.16;

⁴Pe dinaintea odăilor, era un loc de trecere lat de zece coți, și un drum de un cot; ușile lor erau spre miază noapte.

⁵Odăile de sus erau mai strâmte decât cele de jos și decât cele de la mijlocul clădirii, pentru că le mai luau din loc și pridvoarele.

⁶Erau trei caturi, dar n-aveau stâlpi ca stâlpii curților; de aceea, începând de jos, odăile de sus erau mai strâmte decât cele de jos și cele de la mijloc.

⁷Zidul de afară, care mergea alături cu odăile, dinspre curtea de afară, în fața odăilor, avea o lungime de cincizeci de coți;

⁸căci lungimea odăilor dinspre curtea de afară era de cincizeci de coți. Dar fața Templului avea o sută de coți.

⁹Dedesubtul acestor odăi era intrarea de la răsărit, cum veneai din curtea de afară.

¹⁰Mai erau niște odăi de grosimea zidului curții dinspre răsărit, în dreptul locului gol și în dreptul clădirii.

¹¹În fața lor, era un loc de trecere, ca și înaintea odăilor dinspre miază noapte, de aceeași lungime și lățime; ieșirile, întocmirea și ușile lor erau la fel.

Ezec 42.4;

¹²Tot așa era și cu ușile odăilor dinspre miazăzi. Era o ușă la capul locului de trecere, care se afla drept înaintea zidului dinspre răsărit, pe unde intrai.

¹³El mi-a zis: "Odăile de la miazănoapte și odăile de la miazăzi, care sunt în fața locului gol, sunt odăile sfinte, unde vor mânca lucrurile prea sfinte preoții, care se apropie de Domnul; în ele vor pune lucrurile prea sfinte, darurile de mâncare, vitele aduse ca jertfe de ispășire și de vină; căci locul acesta este sfânt.

Lev 6.16-26; Lev 24.9; Lev 2.3-10; Lev 6.14-29; Lev 7.1; Lev 10.13-14; Num 18.9-10;

¹⁴Când vor intra preoții, nu vor ieși din locul sfânt ca să se ducă în curtea de afară, ci își vor lăsa acolo hainele cu care fac slujba, căci hainele

acestea sunt sfinte; se vor îmbrăca în alte haine ca să se apropie de curtea care este pentru popor."

Ezec 44.19;

¹⁵După ce a isprăvit de măsurat casa dinăuntru, m-a scos pe poarta dinspre răsărit, și a măsurat-o pe partea de afară de jur împrejur.

¹⁶A măsurat partea de răsărit cu prăjina de măsurat, și de jur împrejur a găsit cinci sute de prăjini.

¹⁷A măsurat partea de miazănoapte cu prăjina de măsurat, și a găsit de jur împrejur cinci sute de prăjini.

¹⁸A măsurat partea de miazăzi cu prăjina de măsurat, și a găsit cinci sute de prăjini.

¹⁹S-a întors apoi spre apus, și a măsurat cinci sute de prăjini cu prăjina de măsurat.

²⁰A măsurat astfel în cele patru laturi zidul de jur împrejurul casei; lungimea era de cinci sute de prăjini, și lățimea de cinci sute de prăjini; zidul acesta despărțea locul sfânt de cel nesfânt.

Ezec 40.5;Ezec 45.2;

43

¹M-a dus la poartă, la poarta dinspre răsărit.

Ezec 10.19;Ezec 44.1;Ezec 46.1;

²Și iată că slava Dumnezeului lui Israel venea de la răsărit. Glasul Său era ca urletul unor ape mari, și pământul strălucea de slava Sa.

Ezec 11.23;Ezec 1.24;Apoc 1.15;Apoc 14.2;Apoc 19.1-6;Ezec 10.4;Apoc 18.1;

³Vedenia aceasta semăna cu aceea pe care o avusesem când venisem să nimicesc cetatea; și vedeniile acestea semănau cu aceea pe care o avusesem, lângă râul Chebar. Și am căzut cu fața la pământ.

Ezec 1.4-28;Ezec 8.4;Ier 1.10;Ezec 1.3;Ezec 3.23;

⁴Slava Domnului a intrat în Casă pe poarta dinspre răsărit.

Ezec 10.19;Ezec 44.2;

⁵Atunci, Duhul m-a răpit și m-a dus în curtea dinăuntru. Și Casa era plină de slava Domnului!

Ezec 3.12-14;Ezec 8.3;1Împ 8.10-11;Ezec 44.4;

⁶Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om stătea lângă mine.

Ezec 40.3;

⁷El mi-a zis: "Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; aici voi locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui Israel și împărații lor nu-Mi vor mai pângări Numele Meu cel sfânt, prin curviile lor și prin trupurile moarte ale împăraților lor la moartea lor,

Ps 99.1;1Cron 28.2;Ps 99.5;Ex 29.45;Ps 68.16;Ps 132.14;Ioel 3.17;Ioan 1.14;2Cor 6.16;Ezec 39.7;Lev 26.30;Ier 16.18;

⁸ca atunci când își puneau pragul lor lângă pragul Meu, stâlpii lor lângă stâlpii Mei, și nu era decât un zid între Mine și ei. Așa au pângărit ei Numele Meu cel sfânt cu urâciunile pe care le-au săvârșit; de aceea i-am mistuit în mânia Mea.

2Împ 16.14;2Împ 21.4-7;Ezec 8.3;Ezec 23.39;;Ezec 44.7;

⁹Acum vor depărta de la Mine curviile lor și trupurile moarte ale împăraților lor, și voi locui veșnic în mijlocul lor.

Ezec 43.7;Ezec 43.7;

¹⁰Tu, însă, fiul omului, arată Templul acesta casei lui Israel; ei să-i măsoare planul, și să roșească de nelegiuirile lor.

Ezec 40.4;

¹¹Dacă vor roși de toată purtarea lor, arată-le chipul casei acesteia, întocmirea ei, ieșirile și intrările ei, toate planurile și toate legile ei; zugrăvește-le-o sub ochi, ca să păzească toate planurile ei, toate poruncile ei și toate orânduirile ei, și să facă întocmai după ele.

¹²Aceasta este legea privitoare la Casă. Pe vârful muntelui, tot locul pe care-l va cuprinde ea, este prea sfânt. Iată, aceasta este legea asupra Casei.

Ezec 40.2;

¹³Iată măsurile altarului, în coți; fiecare cot era cu o palmă mai lung decât cotul obișnuit. Temelia era înaltă de un cot, și lată de un cot; și pervazul dimprejur avea o lățime de un lat de mână; aceasta era propteaua altarului.

Ezec 40.5;Ezec 41.8;

¹⁴De la temelia de pe pământ până la pervazul de jos erau doi coți, și o lățime de un cot; și de la pervazul cel mic până la cel mare erau patru coți, și un cot lățime.

¹⁵Altarul avea o vatră de patru coți; și din vatra altarului se înălțau patru coarne.

¹⁶Vatra altarului avea o lungime de doisprezece coți, o lățime de doisprezece coți, și cu cele patru laturi ale lui făcea un pătrat.

¹⁷Pervazul avea patrusprezece coți lungime pe patrusprezece coți lățime, în cele patru laturi ale lui; marginea de sus era de o jumătate de cot; temelia era lată de un cot de jur împrejur, și treptele erau îndreptate spre răsărit.

Ex 20.26;

¹⁸El mi-a zis: "Fiul omului, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată legile cu privire la altar, pentru ziua când îl vor face, ca să aducă pe el arderi de tot și să stropească sângele.

Lev 1.5;

¹⁹Să dai preoților, Leviților, care sunt din sămânța lui Țadoc și care se apropie de Mine ca să-Mi slujească, zice Domnul Dumnezeu, un vițel pentru jertfa de ispășire.

Ezec 44.15;Ex 29.10-12;Lev 8.14-15;Ezec 45.18-19;

²⁰Să iei din sângele lui, și să ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru colțuri ale pervazului, și marginea care-l înconjoară; să curățești astfel altarul și să faci ispășire pentru el.

²¹Să iei vițelul pentru ispășite, și să-l ardă într-un loc anume lângă Casă, afară din sfântul Locaș.

Ex 29.14;Evr 13.11;

²²În ziua a doua, să aduci ca jertfă de ispășire un țap fără cusur, ca să curețe altarul, cum l-au curățit cu vițelul.

²³După ce vei isprăvi de făcut ispășirea, să aduci un vițel fără cusur, și un berbec din turmă fără cusur.

²⁴Să-i aduci înaintea Domnului; preoții să-i presare cu sare, și să-i aducă Domnului ca ardere de tot.

Lev 2.13;

²⁵Timp de șapte zile, să jertfești în fiecare zi un țap ca jertfă de ispășire; să jertfească și un vițel și un berbec din turmă, amândoi fără cusur.

Ex 29.35-36; Lev 8.23;

²⁶Timp de șapte zile, vor face ispășirea și curățirea altarului, și-l vor sfinți astfel.

²⁷După ce se vor împlini aceste zile, de la ziua a opta înainte, preoții să aducă pe altar arderile voastre de tot, și jertfele voastre de mulțumire. Și vă voi fi binevoitor, zice Domnul Dumnezeu."

Lev 9.1; Iov 42.8; Ezech 20.40-41; Rom 12.1; 1Pet 2.5;

44

¹M-a adus înapoi la poarta de afară a sfântului Locaș, dinspre răsărit. Dar era închisă.

Ezech 43.1;

²Și Domnul mi-a zis: "Poarta aceasta va sta închisă, nu se va deschide, și nimeni nu va trece pe ea; căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a intrat pe ea. De aceea va rămâne închisă!

Ezech 43.4;

³În ce privește pe voievod, voievodul va putea să șadă sub ea, ca să mănânce pâinea de jertfă înaintea Domnului. El va intra pe drumul care dă în tinda porții, și va ieși pe același drum."

Gen 31.54; 1Cor 10.18; Ezech 46.2-8;

⁴M-a dus apoi la poarta de miază noapte, înaintea casei Templului. M-am uitat și iată că slava Domnului umplea Casa Domnului! Și am căzut cu fața la pământ.

Ezech 3.23; Ezech 43.5; Ezech 1.28;

⁵Domnul mi-a zis: "Fiul omului, fii cu luare aminte, uită-te cu ochii tăi și ascultă cu urechile tale tot ce-ți voi spune cu privire la toate rânduielile Casei Domnului și cu privire la toate legile ei; privește cu băgare de seamă intrarea casei și toate ieșirile sfântului Locaș!

Ezech 40.4;

⁶Și spune celor îndărătnici, casei lui Israel: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Ajungă-vă toate urâciunile voastre, casa lui Israel!"

Ezec 2.5;Ezec 45.9;1Pet 4.3;

⁷Ați băgat în Locașul Meu cel sfânt niște străini cu inima netăiată împrejur, și cu carnea netăiată împrejur, ca să-Mi spurce casa; ați adus pâinea Mea, grăsimea și sângele înaintea tuturor urâciunilor voastre, și ați rupt astfel legământul Meu.

Ezec 43.8;Ezec 44.9;Fapt 21.28;Lev 22.25;Lev 26.41;Deut 10.16;Fapt 7.51;Lev 21.6-21;Lev 3.16;Lev 17.11;

⁸N-ați păzit ce trebuia păzit cu privire la lucrurile Mele cele sfinte, ci i-ați pus în locul vostru, ca să facă slujbă în Locașul Meu cel sfânt.

Lev 22.2;

⁹Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Nici un străin, netăiat împrejur cu inima și netăiat împrejur cu trupul, să nu intre în Locașul Meu cel sfânt, nici unul din străinii care vor fi în mijlocul copiilor lui Israel.

Ezec 44.7;

¹⁰Mai mult, Leviții care s-au depărtat de Mine, când se rătăcea Israel și se abătea de la Mine ca să-și urmeze idolii, vor purta pedeapsa nelegiuirilor lor:

2Împ 23.8;2Cron 29.4-5;Ezec 48.11;

¹¹ei vor fi în Locașul Meu cel sfânt ca slugi, vor păzi porțile casei și vor face slujbă în casă; vor junghia pentru popor vitele rânduite pentru arderile de tot și pentru celelalte jertfe, și vor sta înaintea lui ca să-i slujească.

1Cron 26.1;2Cron 29.34;Num 16.9;

¹²Pentru că i-au slujit înaintea idolilor lui, și au făcut să cadă în păcat casa lui Israel, de aceea Îmi ridic mâna asupra lor, zice Domnul Dumnezeu, ca să-și poarte pedeapsa nelegiuirii lor.

Isa 9.16;Mal 2.8;Ps 106.26;

¹³Nu se vor apropia de Mine ca să fie în slujba Mea ca preoți, nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfinte, nici de lucrurile Mele prea sfinte; ci vor purta pedeapsa rușinii lor și urâciunilor pe care le-au săvârșit.

Num 18.3;2Împ 23.9;Ezec 32.30;Ezec 36.7;

¹⁴Totuși le voi da paza casei, îi voi întrebuința la toată slujba ei și la tot ce trebuie făcut în ea.

Num 18.4;1Cron 23.28-32;

15"Dar preoții, Leviții, fiii lui Țadoc, care au păzit slujba locașului Meu celui sfânt când se rătăceau copiii lui Israel de la Mine, aceia se vor apropia de Mine să-Mi slujească, și vor sta înaintea Mea ca să-Mi aducă grăsime și sânge, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 40.46;Ezec 43.19;1Sam 2.35;Ezec 44.10;Deut 10.8;Ezec 44.7;

16" Ei vor intra în Locașul Meu cel sfânt, se vor apropia de masa Mea ca să-Mi slujească, și vor fi în slujba Mea.

Ezec 41.22;

17 Când vor trece pe porțile curții dinăuntru, se vor îmbrăca în haine de in; nu vor avea pe ei nimic de lână, când vor face slujba în porțile curții dinăuntru și în casă.

Ex 28.39-43;Ex 39.27-28;

18 Vor avea pe cap și scufii de in, și izmene de in pe coapsele lor; nu se vor încinge cu ceva care să aducă sudoarea;

Ex 28.40-42;Ex 39.28;

19 iar când vor ieși să se ducă în curtea de afară la popor, vor lepăda veșmintele cu care fac slujba, și le vor pune în odăile sfântului Locaș; se vor îmbrăca în altele ca să nu sfințească poporul cu veșmintele lor.

Ezec 42.14;Ezec 46.20;Ex 29.37;Ex 30.29;Lev 6.27;Mat 23.17-19;

20 Nu-și vor rade capul, dar nici nu vor lăsa părul să crească în voie; ci vor trebui să-și taie părul.

Lev 21.5;

21 Nici un preot nu va bea vin când va intra în curtea dinăuntru.

Lev 10.9;

22 Nu vor lua de nevastă nici o văduvă, nici o femeie lăsată de bărbat, ci vor lua numai fecioare din sămânța casei lui Israel; totuși vor putea să ia și pe văduva unui preot.

Lev 21.7-14;

23 Vor învăța pe poporul Meu să deosebească ce este sfânt de ce nu este sfânt, și vor arăta deosebirea dintre ce este necurat și ce este curat.

Lev 10.10-11;Ezec 22.26;Mal 2.7;

24 Vor judeca în neînțelegeri, și vor hotărî după legile Mele. Vor păzi de asemenea legile și poruncile Mele, la toate sărbătorile Mele, și vor sfinți Sabatele Mele.

Deut 17.8; 2Cron 19.8-10; Ezec 22.26;

25 Un preot nu se va duce la un mort, ca să nu se facă necurat; nu va putea să se facă necurat decât pentru un tată, pentru o mamă, pentru un fiu, pentru o fiică, pentru un frate și pentru o soră, care nu era măritată.

Lev 21.1;

26 După curățire, i se vor număra șapte zile.

Num 6.10; Num 19.11;

27 În ziua când va intra în Locașul Meu cel sfânt, în curtea dinăuntru, ca să facă slujba în sfântul Locaș, își va aduce jertfa de ispășire, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 44.17; Lev 4.3;

28 "Iată moștenirea pe care o vor avea: Eu voi fi moștenirea lor. Să nu le dați nici o moșie în Israel: Eu voi fi moșia lor!"

Num 18.20; Deut 10.9; 18.1-2; Ios 13.14-33;

29 Dar se vor hrăni cu darurile de mâncare, cu jertfele de ispășire și de vină; și tot ce va fi închinat Domnului prin făgăduință în Israel va fi al lor.

Lev 6.18-29; Lev 7.6; Lev 27.21-28; Num 18.14;

30 Cele mai bune din cele dintâi roade de orice fel, și partea ridicată din toate darurile de mâncare, pe care le veți aduce ca daruri ridicate, vor fi ale preoților; veți da preoților și pârga făinii voastre, pentru ca binecuvântarea să rămână peste casa voastră.

Ex 13.2; Ex 22.29-30; Ex 23.19; Num 3.13; Num 18.12-13; Num 15.20; Neem 10.37; Prov 3.9-10; Mal 3.10;

31 Preoții însă nu vor mânca din nici o pasăre sau vită moartă ori sfâșiată de fiară."

Ex 22.31; Lev 22.8;

45

1 "Când veți împărți țara ca moștenire prin sorț, să ridicați ca dar sfânt pentru Domnul o bucată din țară, lungă de douăzeci și cinci de mii de coți și lată de zece mii: aceasta va fi sfântă în toată întinderea ei.

Ezec 47.22;Ezec 48.8;

²Din bucata aceasta veți lua pentru sfântul Locaş cinci sute de coţi în lung şi cinci sute de coţi în lat, în patru laturi; şi cinci zeci de coţi ca loc slobod de jur împrejur.

Ezec 42.20;

³Din această întindere să măsoari o bucată lungă de douăzeci şi cinci de mii şi lată de zece mii, pentru sfântul Locaş, pentru Locul prea sfânt.

Ezec 48.10;

⁴Aceasta este partea sfântă din ţară: ea va fi a preoţilor care fac slujba în sfântul Locaş, care se apropie de Domnul să-l slujească; acolo vor fi casele lor, şi acesta va fi un loc sfânt pentru Locaşul cel sfânt.

Ezec 45.1;Ezec 48.10;

⁵Leviţilor, care slujesc în casă, să li se dea în stăpânire un ţinut de douăzeci şi cinci de mii de coţi în lung şi zece mii în lat, pentru cetăţile în care vor locui împreună cu douăzeci de odăi.

Ezec 48.13;Ezec 40.17;

⁶Să daţi şi cetăţii o moşie de cinci mii de coţi în lat şi douăzeci şi cinci de mii în lung, lângă partea cea sfântă luată pentru sfântul Locaş; aceasta va fi pentru toată casa lui Israel.

Ezec 48.15;

⁷Pentru domnitor veţi deosebi un loc lângă cele două laturi ale părţii sfinte şi ale moşiei cetăţii, de-a lungul părţii sfinte şi de-a lungul moşiei cetăţii, la apus de partea de apus şi la răsărit de partea de răsărit, pe o lungime cât una din părţi, de la hotarul de apus până la hotarul de răsărit.

Ezec 48.21;

⁸Acesta va fi pământul lui, moşia lui în Israel; şi domnitorii Mei nu vor mai asupra poporul Meu, ci vor împărţi casei lui Israel cealaltă parte a ţării, după seminţiile ei.

Ier 22.17;Ezec 22.27;Ezec 46.18;

⁹Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: "Destul, domnitori ai lui Israel! Încetaţi cu silnicia şi răpirile, faceţi judecată şi dreptate! Înlăturaţi stoarcerile voastre de la poporul Meu, - zice Domnul Dumnezeu. -

Ezec 44.6;Ier 22.3;

¹⁰Să aveți cumpene drepte, o efă dreaptă, și un bat drept.

Lev 19.35-36;Prov 11.1;

¹¹Efa și batul să aibă aceeași măsură; batul să cuprindă a zecea parte dintr-un omer, și efa a zecea parte dintr-un omer; măsura lor se va potrivi după omer.

¹²Siclul să fie de douăzeci de ghere. Cinci sicli să fie cinci, zece sicli să fie zece, iar mina să fie de cincizeci de sicli!

Ex 30.13;Lev 27.25;Num 3.47;

¹³Iată darul de mâncare pe care-l veți ridica: a șasea parte dintr-o efă la un omer de grâu, și a șasea parte din efă la un omer de orz.

¹⁴Pentru untdelemn, la un bat de untdelemn, veți datora a zecea parte dintr-un bat la un cor, care este tot una cu un omer de zece bați, căci zece bați fac un omer.

¹⁵O oaie dintr-o turmă de două sute de oi din toate semințiile lui Israel, să fie dată ca dar de mâncare, ardere de tot și jertfă de mulțumire, pentru ca să slujească drept jertfă de ispășire, - zice Domnul Dumnezeu. -

Lev 1.4;

¹⁶Tot poporul din țară va trebui să dea darul acesta de mâncare pentru domnitorul lui Israel.

¹⁷Domnitorul va fi dator să dea arderile de tot, darurile de mâncare și jertfele de băutură la sărbători, la lunile noi, la Sabate, la toate adunările de sărbătoare ale casei lui Israel. El va îngriji de jertfa ispășitoare, de darul de mâncare, de arderea de tot, și de jertfa de mulțumire, ca să se facă ispășire pentru casa lui Israel."

¹⁸Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "În cea dintâi zi a lunii întâi, vei lua un vițel fără cusur, și vei face ispășire pentru sfântul Locaș.

Lev 16.16;

¹⁹Preotul va lua din sângele jertfei ispășitoare, și va pune pe ușorii casei, pe cele patru colțuri ale pervazului altarului, și pe ușorii porții curții dinăuntru.

Ezec 43.20;

20 Tot așa vei face și în ziua întâi a lunii a șaptea, în ziua întâi a lunii noi, pentru cei din popor care păcătuiesc fără voie sau din nechibzuință; și astfel veți curăți casa.

Lev 4.27;

21 În ziua a patrusprezecea a lunii întâi, veți prăznui Paștele. Sărbătoarea va ține șapte zile, în care timp se vor mânca azimi.

Ex 12.18; Lev 23.5-6; Num 9.2-3; Num 28.16-17; Deut 16.1;

22 Domnitorul va aduce în ziua aceea, pentru el și pentru tot poporul țării, un vițel ca jertfă de ispășire.

Lev 4.14;

23 În timpul celor șapte zile ale sărbătorii, va aduce ca ardere de tot Domnului, șapte viței și șapte berbeci fără cusur, în fiecare din cele șapte zile, și un țap ca jertfă de ispășire în fiecare zi.

Lev 23.8; Num 28.15; Num 22.30; Num 29.5;

24 Va adăuga și darul de mâncare: câte o efă de fiecare vițel, și o efă de fiecare berbec, cu câte un hin de untdelemn de efă.

Ezec 46.5-7;

25 În ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, la sărbătoare, va aduce timp de șapte zile aceleași jertfe de ispășire, aceleași arderi de tot și același dar de mâncare împreună cu untdelemnul."

Lev 23.34; Num 29.12; Deut 16.13;

46

1 Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Poarta curții dinăuntru: dinspre răsărit, va rămâne închisă în cele șase zile de lucru; dar se va deschide în ziua Sabatului, și va fi deschisă și în ziua lunii noi.

2 Domnitorul va intra pe drumul care dă în tinda porții de afară, și va sta lângă ușorii porții. Apoi preoții vor aduce arderea lui de tot și jertfele lui de mulțumire. El se va închina pe pragul porții, apoi va ieși iarăși afară, și poarta nu se va închide până seara.

Ezec 44.3; Ezec 46.8;

3 Poporul țării se va închina și el înaintea Domnului la intrarea acestei porți, în zilele de Sabat și la lunile noi.

⁴Arderea de tot pe care o va aduce Domnului domnitorul, în ziua Sabatului, va fi de șase miei fără cusur și un berbec fără cusur;

Ezec 45.17;

⁵iar darul lui de mâncare va fi o efă de berbec, și un dar de bună voie pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare efă.

Ezec 45.24;Ezec 46.7-11;

⁶În ziua lunii noi, va da un vițel fără cusur, șase miei și un berbec, toți fără cusur.

⁷Și darul lui de mâncare va fi de o efă pentru vițel, o efă pentru berbec, și cât va voi pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare efă.

⁸Când va intra domnitorul, va intra pe drumul din tinda porții, și va ieși pe același drum.

Ezec 46.2;

⁹Dar când va veni poporul țării înaintea Domnului, la sărbători, cel ce va intra pe poarta de miazănoapte, ca să se închine, va ieși pe poarta de miazăzi; iar cel ce va intra pe poarta de miazăzi, va ieși pe poarta de miazănoapte; nu trebuie să se întoarcă pe aceeași poartă pe care vor intra, ci vor ieși drept înainte pe cealaltă.

Ex 23.14-17;Deut 16.16;

¹⁰Domnitorul va intra cu ei când vor intra, și vor ieși împreună când vor ieși.

¹¹La sărbători și la praznice, darul de mâncare va fi de o efă pentru vițel, o efă pentru berbec, și cât va voi pentru miei, împreună cu un hin de untdelemn de fiecare efă.

Ezec 46.5;

¹²Dacă însă domnitorul aduce Domnului o ardere de tot de bunăvoie sau o jertfă de mulțumire de bună voie, îi vor deschide poarta dinspre răsărit, și el își va aduce arderea de tot și jertfa de mulțumire așa cum o aduce în ziua Sabatului; apoi va ieși afară, și după ce va ieși, vor închide iarăși poarta.

Ezec 44.3;Ezec 46.2;

¹³În fiecare zi vei aduce Domnului ca ardere de tot un miel de un an, fără cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare dimineață.

Ex 29.38;Num 28.3;

¹⁴Vei mai adăuga la el ca dar de mâncare, în fiecare dimineață, a șasea parte dintr-o efă, și a treia parte dintr-un hin de untdelemn, pentru stropirea florii de făină. Acesta este darul de mâncare de adus Domnului; aceasta este o lege veșnică, pentru totdeauna!

¹⁵În fiecare dimineață, vor aduce astfel mielul și darul de mâncare împreună cu untdelemnul, ca o ardere de tot veșnică."

¹⁶"Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Dacă domnitorul dă unuia din fiii săi un dar luat din moștenirea sa, darul acesta va rămâne al fiilor săi, ca moșia lor prin drept de moștenire.

¹⁷Dar dacă dă unuia din slujitorii lui un dar luat din moștenirea lui, darul acela va fi al lui până în anul slobozeniei, apoi se va întoarce înapoi domnitorului; numai fiii lui vor stăpâni ce le va da din moștenirea lui.

Lev 25.10;

¹⁸Domnitorul nu va lua nimic din moștenirea poporului, nu-l va despuia de moșiile lui. Ci, ce va da de moștenire fiilor săi, va lua din ce are el, pentru ca nici unul din poporul Meu să nu fie îndepărtat din moșia lui!"

Ezec 45.8;

¹⁹M-a dus, pe intrarea de lângă poartă, în odăile sfinte, rânduite preoților, și care se află spre miază-noapte. Și iată că în fund, era un loc, înspre apus.

²⁰El mi-a zis: "Acesta este locul unde vor fierbe preoții carnea de la jertfele pentru vină și pentru ispășire, și unde vor coace darurile de mâncare, ca să se ferească să le ducă în curtea de afară și să sfințească astfel poporul prin ele.

2Cron 35.13;Lev 2.4-7;Ezec 44.19;

²¹M-a dus apoi în curtea de afară, și m-a făcut să trec pe lângă cele patru colțuri ale curții. Și iată că era o curte la fiecare colț al curții.

²²Și în cele patru colțuri ale curții erau niște curți despărțite, lungi de patru zeci de coți și late de treizeci; câte patru aveau aceeași măsură, și erau în colțuri.

²³Câte patru erau înconjurată cu un zid, și la picioarele zidului de jur împrejur erau niște vetre pentru gătit.

²⁴El mi-a zis: "Acestea sunt bucătăriile, unde vor fierbe slujitorii casei carnea de la jertfele aduse de popor.

Ezec 46.20;

47

¹M-a adus înapoi la ușa casei. Și iată că ieșea apă de sub pragul casei, dinspre răsărit; căci fața casei era spre răsărit. Apa se pogora de sub partea dreaptă a casei înspre partea de miază-zi a altarului.

Ioel 3.18; Zah 13.1; Zah 14.8; Apoc 22.1;

²M-a scos pe poarta de miază noapte, și m-a făcut să ocolesc pe din afară până la poarta de răsărit. Și iată că apa curgea din partea dreaptă.

³Când a înaintat omul acela spre răsărit, cu măsura în mână, a măsurat o mie de coți, și m-a trecut prin apă; apa îmi venea până la glezne.

Ezec 40.3;

⁴A mai măsurat iarăși o mie de coți, și m-a pus să trec prin apă, și apa îmi venea până la genunchi. A măsurat iarăși o mie de coți, și m-a trecut prin ea, și apa îmi venea până la șolduri.

⁵A măsurat iarăși o mie de coți, și atunci era un râu pe care nu-l puteam trece, căci apa era atât de adâncă încât trebuia să înot un râu, care nu se putea trece.

⁶El mi-a zis: "Ai văzut, fiul omului?" Și m-a luat și m-a adus înapoi pe malul râului.

⁷Când m-a adus înapoi, iată că pe malul râului erau o mulțime de copaci pe amândouă părțile.

Ezec 47.12; Apoc 22.2;

⁸El mi-a zis: "Apa aceasta curge spre ținutul de răsărit, se pogoară în câmpie, și se varsă în marea și vărsându-se în mare, apele mării se vor vindeca.

⁹Orice făptură vie, care se mișcă, va trăi pretutindeni pe unde va curge râul, și vor fi o mulțime de pești; căci ori pe unde va ajunge apa aceasta, apele se vor face sănătoase, și pretutindeni pe unde va ajunge râul acesta va fi viață.

¹⁰Pescarii vor sta pe malurile lui, de la En-Ghedi până la En-Eglaim, și vor întinde mrejele; vor fi pești de felurite soiuri, ca peștii mării celei mari, și vor fi foarte mulți.

Num 34.6; Ios 23.4; Ezec 48.28;

¹¹Mlaștinile și gropile ei nu se vor vindeca, ci vor fi lăsate pradă sării.

¹²Dar lângă râul acesta, pe malurile lui de amândouă părțile, vor crește tot felul de pomi roditori. Frunza lor nu se va vesteji, și roadele lor nu se vor sfârși; în fiecare lună vor face roade noi, pentru că apele vor ieși din sfântul Locaș. Roadele lor vor sluji ca hrană, și frunzele lor ca leac."

Ezec 47.7; Iov 8.16; Ps 1.3; Ier 17.8; Apoc 22.2;

¹³Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată hotarele țării, pe care o veți împărți ca moștenire celor douăsprezece seminții ale lui Israel. Iosif va avea două părți.

Gen 48.5; 1Cron 5.1; Ezec 48.4-5;

¹⁴O veți stăpâni unul ca și altul, cum am jurat, cu mâna ridicată, că o voi da părinților voștri. Țara aceasta vă va cădea deci la împărțeală ca moștenire.

Gen 12.7; Gen 13.15; Gen 15.7; Gen 17.8; Gen 26.3; Gen 28.13; Ezec 20.5-6.28-42; Ezec 48.29;

¹⁵Iată hotarele țării: înspre miază noapte, de la marea cea mare, drumul Hetlonului până la Țedad,

Ezec 48.1; Num 34.8;

¹⁶Humat, Berota, Sibraim, între hotarul Damascului și hotarul Hamatului, Hațer-Haticon, spre hotarul Havranului.

Num 34.8; 2Sam 8.8;

¹⁷Astfel hotarul va fi, de la mare până la Hațar-Enon, și la miază noapte de el hotarul Damascului, Țafonului, și hotarul Hamatului. Acesta va fi hotarul dinspre miază-noapte.

Num 34.9; Ezec 48.1;

¹⁸În partea de răsărit, dintre Havran și Damasc, între Galaad și țara lui Israel, hotarul va fi Iordanul, de la hotarul de miază noapte până la marea de răsărit și anume până la Tamar. Acesta va fi hotarul de răsărit.

¹⁹Hotarul de miază zi, înspre miază zi, va merge de la Tamar până la apele Meriba de la Cades, până la pâraul Egiptului, și până la Marea cea mare. Acesta va fi hotarul de miază zi.

Num 20.13; Deut 32.51; Ps 81.7; Ezec 48.28;

²⁰Hotarul de apus va fi marea cea mare, până la locul unde apucă spre Hamat: acesta va fi hotarul de apus.

²¹Țara aceasta o veți împărți între voi, după semințiile lui Israel.

²²O veți împărți însă ca moștenire prin sort între voi și între străinii care vor locui în mijlocul vostru, acei străini care vor naște copii în mijlocul vostru. Pe aceștia îi veți privi ca pe niște băștinași între copiii lui Israel. Ei să aibă moștenirea prin sort împreună cu voi între semințiile lui Israel.

Efes 3.6; Apoc 7.9-10; Rom 10.12; Gal 3.28; Col 3.11;

²³Străinului îi veți da moștenirea lui în seminția în care va locui, zice Domnul Dumnezeu."

48

¹Iată numele semințiilor. La marginea de miază noapte, de-a lungul drumului de la Hetlon, cum mergi spre Hamat și Harțar-Enon, la hotarul Damascului de la miază noapte spre Hamat, de la răsărit până la apus: partea lui Dan.

Ezec 47.15;

²Lângă hotarul lui Dan, de la răsărit până la apus, partea lui Așer.

³Lângă hotarul lui Așer, de la răsărit până la apus partea lui Neftali.

⁴Lângă hotarul lui Neftali, de la răsărit până la apus, partea lui Manase.

⁵Lângă hotarul lui Manase, de la răsărit până la apus, partea lui Efraim.

⁶Lângă hotarul lui Efraim, de la răsărit până la apus, partea lui Ruben.

⁷Lângă hotarul lui Ruben, de la răsărit până la apus, partea lui Iuda.

⁸Lângă hotarul lui Iuda, de la răsărit până la apus, va fi partea sfântă pe care o veți despărți, lată de douăzeci și cinci de mii de coți și lungă cât una din părțile de la răsărit până la apus; în mijlocul ei va fi sfântul Locaș.

Ezec 45.1-6;

⁹Partea pe care o veți despărți pentru Domnul, va avea douăzeci și cinci de mii de coți în lungime și zece mii în lățime.

¹⁰Această parte sfântă va fi a preoților: douăzeci și cinci de mii de coți la miază noapte, zece mii în lat la apus, zece mii în lat la răsărit, și douăzeci și cinci de mii în lung la miazăzi. În mijloc însă va fi sfântul Locaș al Domnului.

¹¹Ea va fi a preoților sfințiți, a fiilor lui Țadoc, care au făcut slujba sfântului Meu Locaș, care nu s-au rătăcit ca Leviții, când se rătăceau copiii lui Israel.

Ezec 44.15;Ezec 44.10;

¹²Ea va fi a lor, ca parte prea sfântă, luată din partea țării, care va fi deosebită Domnului, lângă hotarul Leviților.

¹³Leviții vor avea, alătura cu hotarul preoților, douăzeci și cinci de mii de coți în lung și zece mii în lat, douăzeci și cinci de mii în toată lungimea și zece mii în lățime.

¹⁴Nu vor putea să vândă nimic din ea nici să schimbe; și această pârgă a țării nu va putea fi înstrăinată, căci este închinată Domnului.

Ex 22.29;Lev 27.19-33;

¹⁵Ceilalți cinci mii de coți însă, care mai rămân în lat înaintea celor douăzeci și cinci de mii, vor fi dați cetății ca loc obișnuit, pentru locuințe și pășune; și cetatea va fi la mijloc.

Ezec 45.6;Ezec 42.20;

¹⁶Iată-i măsurile: înspre miază noapte patru mii cinci sute de coți, înspre miazăzi patru mii cinci sute, înspre răsărit patru mii cinci sute, înspre apus patru mii cinci sute.

¹⁷Cetatea va avea o împrejurime de două sute cincizeci de coți la miază noapte, două sute cincizeci la miazăzi, două sute cinci zeci la răsărit, și două sute cinci zeci la apus.

¹⁸Rămășița din lungime, de lângă partea sfântă, zece mii la răsărit și zece mii la apus, alături de partea sfântă, va da veniturile rânduite pentru întreținerea lucrătorilor cetății.

¹⁹Lucrătorii cetății vor fi luați din toate semințiile lui Israel.

Ezec 45.6;

²⁰Toată partea sfântă va fi de douăzeci și cinci de mii de coți în lung și douăzeci și cinci de mii în lat; și va alcătui un pătrat împreună cu partea pe care o veți deosebi din ea ca moșie a cetății.

²¹Partea care va rămâne va fi a domnitorului, de amândouă laturile părții sfinte și moșiei cetății, în dreptul celor douăzeci și cinci de mii de coți ai părții sfinte lângă hotarul de răsărit, și la apus în dreptul celor două zeci și mii de coți lângă hotarul de apus, în dreptul părților semințiilor. Aceasta va

fi partea domnitorului. Partea sfântă însă și sfântul Locaș al casei vor fi la mijloc.

Ezec 45.7;Ezec 48.8-10;

²²Astfel moșia Leviților și moșia cetății va fi în locul părții convenite domnitorului, în mijloc; adică ce va fi între hotarul lui Iuda și hotarul lui Benjamin va fi al domnitorului.

²³Iată celelalte seminții. De la răsărit până la apus va fi partea lui Benjamin.

²⁴Lângă hotarul lui Benjamin, de la răsărit până la apus, partea lui Simeon.

²⁵Lângă hotarul lui Simeon, de la răsărit până la apus, partea lui Isahar.

²⁶Lângă hotarul lui Isahar, de la răsărit până la apus, partea lui Zabulon.

²⁷Lângă hotarul lui Zabulon, de la răsărit până la apus, partea lui Gad.

²⁸Lângă hotarul lui Gad însă, pe partea de miazăzi, la miazăzi, hotarul va merge de la Tamar până la apele Meriba de la Cades, până la pârâul Egiptului, și până la marea cea mare.

Ezec 47.19;

²⁹Aceasta este țara pe care o veți împărți ca moștenire prin sort semințiilor lui Israel, și acestea sunt părțile lor, zice Domnul Dumnezeu."

Ezec 47.14-22;

³⁰Iată ieșirile cetății. În partea de miază noapte, care are o întindere de patru mii cinci sute de coți, -

³¹și porțile cetății se vor numi după numele semințiilor lui Israel - trei porți la miază noapte: o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda, și o poartă a lui Levi.

Apoc 21.12;

³²În partea de răsărit care are o întindere de patru mii cinci sute de coți, cu trei porți: o poartă a lui Iosif, o poartă a lui Benjamin, și o poartă a lui Dan.

³³În partea de miazăzi, cu o întindere de patru mii cinci sute de coți și trei porți: o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, și o poartă a lui Zabulon.

³⁴În partea de apus, cu o întindere de patru mii cinci sute de coți și trei porți: o poartă a lui Gad, o poartă a lui Așer, și o poartă a lui Neftali.

³⁵De jur împrejurul cetății: optsprezece mii de coți. Și din ziua aceea, numele cetății va fi: "Domnul este aici!"

Ier 33.16; Ier 3.17; Ioel 3.21; Zah 2.10; Apoc 21.3; Apoc 22.3;

DANIEL

(Psalmul 25.14 1Corinteni 4.2. Evrei 11.2 Ieremia 33.3.)

1

Daniel la Babilon.

¹În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului, și l-a împresurat.

2Împ 24.1; 2Cron 36.6;

²Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.

Ier 27.19-20; Gen 10.10; Gen 11.2; Isa 11.11; Zah 5.11; 2Cron 36.7;

³Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,

⁴niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului, și pe care să-i învețe scrierea și limba Haldeilor.

Lev 24.19-20; Fapt 7.22;

⁵Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul de care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului.

Gen 41.46; 1Împ 10.8; Dan 1.19;

⁶Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.

⁷Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belțșar, lui Hanania Șadrac, lui Mișael Meșac, și lui Azaria Abed-Nego.

Gen 41.45;2Împ 24.17;Dan 4.8;Dan 5.12;

⁸Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul, și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.

Deut 32.38;Ezec 4.13;Osea 9.3;

⁹Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.

Gen 39.21;Ps 106.46;Prov 16.7;

¹⁰Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: "Mă tem numai de domnul meu împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului".

¹¹Atunci Daniel a zis îngrijitorului, căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:

¹²"Încearcă pe robii tăi zece zile, și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;

¹³să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului, și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!"

¹⁴El i-a ascultat în privința aceasta, și i-a încercat zece zile.

¹⁵După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.

¹⁶Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite, și le dădea zarzavaturi.

¹⁷Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.

1Împ 3.12;Iac 1.5-17;Fapt 7.22;Num 12.6;2Cron 26.5;Dan 5.11-14;Dan 10.1;

¹⁸La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.

¹⁹Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia, nu s-a găsit nici unul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea ei au fost primiți în slujba împăratului.

Gen 41.46;Dan 1.5;

²⁰În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere, și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele, care erau în toată împărăția lui.

1Împ 10.1;

²¹Așa a dus-o Daniel până în anul dintâi al împăratului Cir.

Dan 6.28;Dan 10.1;

2

Visul lui Nebucadnețar.

¹În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște visuri. Duhul îi era tulburat, și i-a pierit somnul.

Gen 41.8;Dan 4.5;Est 6.1;Dan 6.18;

²Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe Haldei, ca să-i spună visurile. Ei au venit, și s-au înfățișat înaintea împăratului.

Gen 41.8;Ex 7.11;Dan 5.7;

³Împăratul le-a zis: "Am visat un vis; duhul îmi este tulburat, și aș vrea să știu visul acela."

⁴Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: "Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!"

1Împ 1.31;Dan 3.9;Dan 5.10;Dan 6.6-21;

⁵Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis Haldeilor: "Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucați, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.

2Împ 10.27;Ezra 6.11;Dan 3.29;

⁶Dar dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și talmăcirea lui!"

Dan 5.16;

⁷Ei au răspuns a doua oară: "Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom talmăci!"

⁸Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: "Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.

⁹Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!"

Est 4.11;

¹⁰Haldeii au răspuns împăratului: "Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată nici un împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la nici un vrăjitor, cititor în stele sau Haldeu!

¹¹Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!"

Dan 2.28;Dan 5.11;

¹²La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat, și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.

¹³Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.

¹⁴Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.

¹⁵A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: "Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?" Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.

¹⁶Și Daniel s-a dus la împărat, și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.

¹⁷Apoi Daniel s-a dus în casa lui, și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria,

¹⁸rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.

Mat 18.19;

¹⁹După aceea i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeuul cerurilor.

Num 12.6;Iov 33.15-16;

²⁰Daniel a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.

Ps 113.2;Ps 115.18;Ier 32.19;

²¹El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!

1Cron 29.30;Est 1.13;Dan 7.25;Dan 11.6;Iov 12.18;Ps 75.6-7;Ier 27.5;Dan 4.17;Iac 1.5;

²²El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.

Iov 12.22;Ps 25.14;Dan 2.28-29;Ps 139.11-12;Evr 4.13;Dan 5.11;Dan 5.14;Iac 1.17;

²³Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere, și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!"

Dan 2.18;

²⁴După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus, și i-a vorbit așa: "Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!"

²⁵Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului, și i-a vorbit așa: "Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!"

²⁶Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: "Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?"

²⁷Daniel a răspuns înaintea împăratului, și a zis: "Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.

²⁸Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descoperă tainele, și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău.

Gen 40.8;Gen 41.16;Dan 2.18-47;Amos 4.13;Gen 49.1;

²⁹În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.

Dan 2.22;Dan 2.28;

³⁰Însă dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei, și să afli ce-ți dorește inima să știi.

Gen 41.16;Fapt 3.12;Dan 2.47;

³¹Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.

³²Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă;

Dan 2.38;

³³fluierele picioarele, de fier; picioarele, parte de fier, și parte de lut.

³⁴Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră, fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului, și le-a făcut bucăți.

Dan 8.25;Zah 4.6;2Cor 5.1;Evr 9.24;

³⁵Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra, care sfărâmasse chipul, s-a făcut un munte mare, și a umplut tot pământul.

Ps 1.4;Osea 13.3;Ps 37.10-36;Isa 2.2-3;Ps 80.9;

³⁶Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.

³⁷Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeuul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.

Ezra 7.12;Isa 47.5;Ier 27.6-7;Ezec 26.7;Osea 8.10;Ezra 1.2;

³⁸El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!

Dan 4.21-22;Ier 27.6;Dan 2.32;

³⁹După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă, și care va stăpâni peste tot pământul.

Dan 5.28-31; Dan 2.32;

⁴⁰Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.

Dan 7.7-23;

⁴¹Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

Dan 2.33;

⁴²Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.

⁴³Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.

⁴⁴Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.

Dan 2.28; Dan 4.3-34; Dan 6.26; Dan 7.14-27; Mic 4.7; Luc 1.32-33; Ps 2.9; Isa 60.12; 1Cor 15.24;

⁴⁵Aceasta înseamnă piatra, pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mâini, și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."

Isa 28.16; Dan 2.35;

⁴⁶Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.

Fapt 10.25; Fapt 14.13; Fapt 28.6; Ezra 6.10;

⁴⁷Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: "Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!"

Dan 2.28;

⁴⁸Apoi împăratul a înălțat pe Daniel, și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului, și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.

Dan 2.6; Dan 4.9; Dan 5.11;

⁴⁹Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Dan 3.12; Est 2.19-21; Est 3.2;

3

Cei trei tovarăși ai lui Daniel în cuptor.

¹Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șazeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.

²Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători, și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului, pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

³Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii, și toate căpeteniile ținuturilor, s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.

⁴Iar un crainic a strigat cu glas tare: "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!

Dan 4.1; Dan 6.25;

⁵În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului, și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului de aur, pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.

⁶Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins." -

Ier 29.22; Apoc 13.15;

⁷De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la

pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

⁸Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva Haldei s-au apropiat și au pârât pe Iudei.

Dan 6.12;

⁹Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: "Să trăiești veșnic împărate!

Dan 2.4;Dan 5.10;Dan 6.6-21;

¹⁰Ai dat o poruncă, după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, vor trebui să se arunce cu fața la pământ, și să se închine chipului de aur;

¹¹și după care, oricine nu se va arunca cu fața la pământ, și nu se va închina, va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.

¹²Dar, sunt niște Iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi, și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!"

Dan 2.49;

¹³Atunci Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.

¹⁴Nebucadnețar a luat cuvântul, și le-a zis: "Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei, și nu vă închinați chipului de aur, pe care l-am înălțat?"

¹⁵Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați pe dată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este dumnezeul acela, care vă va scoate din mâna mea?"

Ex 32.32;Luc 13.9;Ex 5.2;2Împ 18.35;

¹⁶Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: "Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.

Mat 10.19;

¹⁷ Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.

¹⁸ Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat!"

¹⁹ La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie, și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încâlzească de șapte ori mai mult cuptorul, de cum se cădea să-l încâlzească.

²⁰ Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego, și să-i arunce în cuptorul aprins.

²¹ Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor, și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.

²² Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii, care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

²³ Dar acești trei oameni: Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.

²⁴ Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat, și s-a sculat repede. A luat cuvântul, și a zis sfetnicilor săi: "N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?" Ei au răspuns împăratului: "Negreșit, împărate!"

²⁵ El a luat iarăși cuvântul și a zis: "Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului, și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!"

Isa 43.2; Iov 1.6; Iov 38.7; Ps 34.7; Dan 3.28;

²⁶ Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins, și, luând cuvântul, a zis: "Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Prea Înalt, ieșiți afară și veniți încoace!" Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

²⁷ Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii, și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nici o putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate, și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.

Evr 11.34;

²⁸Nebucadnețar a luat cuvântul, și a zis: "Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor!

Ps 34.7-8; Ier 17.7; Dan 6.22-23;

²⁹Iată acum porunca pe care o dau: orice om din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că... nu este nici un alt dumnezeu, care să poată izbăvi ca El."

Dan 6.26; Dan 2.5; Dan 6.27;

³⁰După aceea, împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste, în ținutul Babilonului.

4

Copacul cel mare.

¹Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile, care locuiesc pe tot pământul: Să aveți multă pace!

Dan 3.4; Dan 6.25;

²Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile, pe care le-a făcut Dumnezeul cel Prea Înalt față de mine.

Dan 3.26;

³Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dăinuiește din neam în neam!

Dan 6.27; Dan 4.34; Dan 2.44; Dan 6.26;

⁴Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea, și fericit în palatul meu.

⁵Am visat un vis, care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază.

Dan 2.28-29; Dan 2.1;

⁶Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului, ca să-mi tâlcuiască visul.

7Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tâlcui.

Dan 2.2;

8La urmă de tot, s-a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Belțșatar, după numele dumnezeului meu, și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul, și am zis:

Dan 1.7;Isa 63.11;Dan 4.18;Dan 2.11;Dan 5.11-14;

9 - "Belțșatara, căpetenia vrăjitorilor, știu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinți, și că pentru tine nici o taină nu este grea; deci tâlcuiește-mi vedeniile, pe care le-am avut în vis.

Dan 2.48;Dan 5.11;

10Iată vedeniile care mi-au trecut prin cap, când eram în pat. Mă uitam, și iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt.

Ezec 31.3;Dan 4.20;

11Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pământ.

12Frunza lui era frumoasă, și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui, și orice făptură vie se hrănea din el.

Ezec 17.23;Ezec 31.6;Plân 4.20;

13În vedeniile care-mi treceau prin cap, în patul meu, mă uitam, și iată că s-a pogorât din ceruri un străjer sfânt.

Ps 103.20;Dan 4.17-23;Deut 33.2;Dan 8.13;Zah 14.5;Iuda 14;

14El a strigat cu putere și a vorbit așa: "Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el, și păsările din ramurile lui!

Mat 3.10;Ezec 31.12;

15Dar trunchiul cu rădăcinile lui, lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului.

16Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el.

Dan 11.13;Dan 12.7;

17Hotărârea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor, și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dă cui îi place, și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!"

Ps 9.16;Dan 2.21;Dan 5.21;Dan 4.25-32;

18Iată visul pe care l-am visat, eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Belțșatar, tâlcuiește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți."

Gen 41.8-15;Dan 5.8-15;Dan 4.8;

19Atunci Daniel, numit Belțșatar, a rămas uimit o clipă, și gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul, și a zis: "Belțșatcare, să nu te tulbure visul și tâlcuirea!". Și Belțșatar a răspuns: "Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tâlcuirea lui pentru potrivnicii tăi!

Dan 4.8;2Sam 18.32;Ier 29.7;

20Copacul pe care l-ai văzut, care se făcuse atât de mare și puternic, încât i se înălța vârful până la ceruri și se vedea de la toate capetele pământului;

Dan 4.10-12;

21copacul acesta, a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea roade atât de multe și în care era hrană pentru toți, sub care se adăposteau fiarele câmpului, și în ramurile căruia își făceau cuibul păsările cerului,

22ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărime a crescut și s-a înălțat până la ceruri, și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.

Dan 2.38;Ier 27.6-8;

23Împăratul a văzut pe un străjer sfânt pogorându-se și zicând: "Tăiați copacul, și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să stea la un loc cu fiarele câmpului, până vor trece șapte vremuri peste el".

Dan 4.13;Dan 5.21;

24Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Prea Înalt, care se va împlini asupra domnului meu împăratul.

²⁵Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului, și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.

Dan 4.32; Dan 5.21; Ps 106.20; Ps 83.18; Dan 4.17-32; Ier 27.5;

²⁶Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.

Mat 21.25; Luc 15.18-21;

²⁷De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale, și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale, și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!

1Pet 4.8; Ps 41.1; 1Imp 21.29;

²⁸Toate aceste lucruri s-au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar.

²⁹După douăsprezece luni, pe când se plimba pe acoperișul palatului împărătesc din Babilon,

³⁰împăratul a luat cuvântul, și a zis: "Oare nu este acesta Babilonul cel mare, pe care mi l-am zidit eu, ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?"

Prov 16.18; Dan 5.20;

³¹Nu se sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s-a pogorât din cer și a zis: "Află, împărate Nebucadnețar, că ți s-a luat împărăția!

Dan 5.5; Luc 12.20; Dan 4.24;

³²Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, și vei locui la un loc cu fiarele câmpului; îți vor da să mănânci iarbă ca la boi, și vor trece peste tine șapte vremuri, până vei recunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea!" -

Dan 4.25;

³³Chiar în clipa aceea, s-a împlinit cuvântul acela asupra lui Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului, și unghiile ca ghearele păsărilor."

³⁴După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer, și mi-a venit iarăși mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Prea Înalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, Acela a cărui stăpânire este veșnică, și a cărui împărăție dăinuiește din neam în neam.

Dan 4.26; Dan 12.7; Apoc 4.10; Ps 10.16; Dan 2.44; Dan 7.14; Mic 4.7; Luc 1;

³⁵Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-l zică: "Ce faci?"

Isa 40.15-17; Ps 115.3; Ps 135.6; Iov 34.29; Iov 9.12; Isa 45.9; Rom 9.20;

³⁶În vremea aceea, mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfetnicii și mai marii mei din nou m-au căutat; am fost pus iarăși peste împărăția mea, și puterea mea a crescut.

Dan 4.26; Iov 42.12; Prov 22.4; Mat 6.33;

³⁷Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!"

Ps 33.4; Apoc 15.3; Apoc 16.7; Ex 18.11; Dan 5.20;

5

Ospățul lui Belșatar și luarea Babilonului.

¹Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui, și a băut vin înaintea lor.

Est 1.3;

²Și în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint, pe care le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.

Dan 1.2; Ier 52.19;

³Au adus îndată vasele de aur, care fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.

⁴Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.

Apoc 9.20;

⁵În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om, și au scris, în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână, care a scris.

Dan 4.31;

⁶Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atât l-au tulburat că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.

Nah 2.10;

⁷Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: "Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tâlcui, va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntșor de aur la gât, și va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției."

Dan 2.2; Dan 4.6; Isa 47.13; Dan 6.2;

⁸Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tâlcuiască împăratului.

Dan 2.27; Dan 4.7;

⁹Din pricina aceasta împăratul Belșatar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit și mai marii lui au rămas încremeniți.

Dan 2.1;

¹⁰Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: "Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te tulbure gândurile tale, și să nu ți se îngălbenească fața!

Dan 2.4; Dan 3.9;

¹¹În împărăția ta este un om, care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău, s-au găsit la el lumini, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori,

Dan 2.48; Dan 4.8-18; Dan 4.9;

¹²și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, putința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele, și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat dar Daniel, și el îți va da tâlcuirea!"

Dan 6.3; Dan 1.7;

¹³Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul, și a zis lui Daniel: "Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda, pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu împăratul?"

¹⁴Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor, și că la tine se găsesc lumini, pricepere, și o înțelepciune nemaipomenită.

Dan 5.11-12;

¹⁵Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele, ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte.

Dan 5.7-8;

¹⁶Am aflat că tu poți să tâlcuiеști și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiеști, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lănțisor de aur la gât, și vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăției!"

Dan 5.7;

¹⁷Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: "Ține-ți darurile, și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea, și i-o voi tâlcui.

¹⁸Împărate, Dumnezeul cel Prea Înalt dăduse tatălui tău Nebucadnețar: împărăție, mărire, slavă și strălucire;

Dan 2.37-38; Dan 4.17-25;

¹⁹și din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia.

Ier 27.7; Dan 3.4;

²⁰Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui;

Dan 4.30-37;

²¹a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că Dumnezeul cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.

Dan 4.32; Dan 4.17-25;

22 Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri.

2Cron 33.23;2Cron 36.12;

23 Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta, și ați băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și țiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud, și nici nu pricep nimic, și n-ai slăvit pe Dumnezeul în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!

Dan 3.4;Ps 115.5-6;Ier 10.23;

24 De aceea a trimis El acest cap de mână, care a scris scrierea aceasta.

25 Iată însă scrierea care a fost scrisă: "Numărat, numărat, cântărit, și împărțit!" (Haldeiește: mene mene techel upfarsin.)

26 Și iată tâlcuirea acestor cuvinte. Numărat, înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei, și i-a pus capăt.

27 Cântărit, înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!

Iov 31.6;Ps 62.2;Ier 6.30;

28 Împărțit, înseamnă că împărăția ta va fi împărțită, și dată Mezilor și Perșilor!"

Isa 21.2;Dan 5.31;Dan 9.1;Dan 6.28;

29 Îndată, Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lănțșor de aur la gât, și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.

Dan 5.7;

30 Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul Haldeilor, a fost omorât.

Ier 51.31-57;

31 Și a pus mâna pe împărăție Dariu, Medul, care era în vârstă de șaiszeci și doi de ani.

Dan 9.1;

¹Dariu a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută două zeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția;

Est 1.1;

²a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nici o pagubă.

³Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.

Dan 5.12;

⁴Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, nici un lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios, și nu se găsea nici o greșeală la el și nici un lucru rău.

Ecl 4.4;

⁵Atunci oamenii aceștia au zis: "Nu vom găsi nici un cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!"

⁶Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat, și i-au vorbit așa: "Să trăiești veșnic, împărate Dariu!"

Neem 2.3; Dan 6.21; Dan 2.4;

⁷Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii, și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de trei zeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.

⁸Acum, împărate, întărește oprirea, și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea Mezilor și Perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată."

Est 1.19; Est 8.8; Dan 6.12-15;

⁹În urma celor de mai sus, împăratul Dariu a scris porunca și oprirea.

¹⁰Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte.

1Împ 8.44-48;Ps 5.7;Iona 2.4;Ps 55.17;Fapt 2.1-15;Fapt 3.1;Fapt 10.9;

11 Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă, și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeul lui.

12 Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului, și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: "N-ai scris tu o oprire, care spune că oricine va înălța, timp de trei zeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei? "Împăratul a răspuns: "Lucrul acesta este adevărat, după legea Mezilor și Perșilor, care nu se poate schimba!"

Dan 3.8;Dan 6.8;

13 Ei au luat din nou cuvântul și au zis împăratului: "Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!"

Dan 1.6;Dan 5.13;Dan 3.12;

14 Împăratul s-a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel; și până la asfințitul soarelui s-a trudit să-l scape.

Marc 6.26;

15 Dar oamenii aceia au stăruit de împărat, și i-au zis: "Să știi, împărate, că, după legea Mezilor și Perșilor, orice oprire sau orice poruncă, întărită de împărat, nu se poate schimba!"

Dan 6.8;

16 Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel, și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: "Dumnezeul tău, căruia necurmat îi slujești, să te scape!"

17 Au adus o piatră, și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.

Plân 3.53;Mat 27.66;

18 Împăratul s-a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mănânce, nu i s-a adus nici o țiuțoare, și n-a putut să doarmă.

Dan 2.1;

19 În revărsatul zorilor, însă, împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.

²⁰Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul, și a zis lui Daniel: "Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să te scape de lei?"

Dan 3.15;

²¹Și Daniel a zis împăratului: "Veșnic să trăiești, împărate!

Dan 2.4;

²²Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!"

Dan 3.28;Evr 11.33;

²³Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult, și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă, și nu s-a găsit nici o rană pe el, pentru că avusese încredere în Dumnezeul său.

Evr 11.33;

²⁴Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care pârâseră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele.

Deut 19.19;Est 9.10;Deut 24.16;2Împ 14.6;

²⁵După aceea, împăratul Dariu a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăția: "Pacea să vă fie dată din belșug!

Dan 4.1;

²⁶Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu, și El dăinuiește veșnic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.

Dan 3.29;Ps 99.1;Dan 4.34;Dan 2.44;Dan 4.3-34;Dan 7.14-27;Luc 1.33;

²⁷El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!"

Dan 4.3;

²⁸Daniel a dus-o bine sub domnia lui Dariu și sub domnia lui Cir, Persanul.

Dan 1.21;Ezra 1.1-2;

7

Vedeniile lui Daniel.

¹În anul dintâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.

Num 12.6;Amos 3.7;Dan 2.28;

²Daniel a început și a zis: "În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare.

³Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.

Apoc 13.1;

⁴Cea dintâi semăna cu un leu, și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om, și i s-a dat o inimă de om.

Deut 28.49;2Sam 1.23;Ier 4.7-13;Ier 48.40;Ezec 17.3;Hab 1.8;

⁵Și, iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: "Scoală-te, și mănâncă multă carne!"

Dan 2.39;

⁶După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete, și i s-a dat stăpânire.

Dan 8.8-22;

⁷După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte, și iată că era o a patra fiară, nespun de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma, și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne.

Dan 2.40;Dan 7.19-23;Dan 2.41;Apoc 13.1;

⁸M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om, și o gură..., care vorbea cu trufie.

Dan 7.20-24;Dan 8.9;Apoc 9.7;Ps 12.3;Dan 7.25;Apoc 13.5;

⁹Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui ca un foc aprins.

Apoc 20.4;Ps 90.2;Dan 7.13-22;Ps 104.2;Apoc 1.14;Ezec 1.15-16;

¹⁰Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

Ps 50.3;Ps 97.3;Isa 30.33;Isa 66.15;1Împ 22.19;Ps 68.17;Evr 12.22;Apoc 5.11;Apoc 20.4-12;

¹¹Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimic și aruncat în foc, ca să fie ars.

Apoc 19.20;

¹²Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.

¹³M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

Ezec 1.26;Mat 24.30;Mat 26.64;Apoc 1.7-13;Apoc 14.14;Dan 7.9;

¹⁴I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

Ps 2.6-8;Ps 8.6;Ps 110.1-2;Mat 11.27;Mat 28.18;Ioan 3.35;1Cor 15.27;Efes 1.22;Dan 3.4;Ps 145.13;Dan 2.44;Dan 7.27;Mic 4.7;Luc 1.33;Ioan 12.34;Evr 12.28;

¹⁵Eu, Daniel m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.

Dan 7.28;

¹⁶M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo, și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:

¹⁷"Aceste patru fiare mari, sunt patru împărați, care se vor ridica pe pământ.

Dan 7.3;

¹⁸Dar sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.

Isa 60.12-14; Dan 7.22-27; 2Tim 2.11-12; Apoc 2.26-27; Apoc 3.21; Apoc 20.4;

¹⁹În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte, și era nespus de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;

Dan 7.7;

²⁰și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise, și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură, care vorbea cu trufie, și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.

²¹Am văzut de asemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților, și i-a biruit,

Dan 8.12-24; Dan 11.31; Apoc 11.7; Apoc 13.7; Apoc 17.14; Apoc 19.19;

²²până când a veni Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, când sfinții au luat în stăpânire împărăția.

Dan 7.9; Dan 7.18; 1Cor 6.2; Apoc 1.6; Apoc 5.10; Apoc 20.4;

²³El mi-a vorbit așa: "Fiara a patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.

Dan 2.40;

²⁴Cele zece coarne, înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui, și va doborî trei împărați.

Dan 7.7-20; Apoc 17.12;

²⁵El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp... de o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme.

Isa 37.23; Dan 8.24-25; Dan 11.28; Dan 11.30-31; Dan 11.36; Apoc 13.5-6; Apoc 17.6; Apoc 18.24; Dan 2.21; Apoc 13.7; Dan 12.7; Apoc 12.14;

²⁶Apoi va veni judecata, și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.

Dan 7.10-22;

²⁷Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!

Dan 7.14-22; Dan 2.44; Luc 1.33; Ioan 12.34; Apoc 11.15; Isa 60.12;

²⁸Aici s-au sfârșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au tulburat nespuse de mult gândurile mele, și mi s-a schimbat culoarea feței; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.

Dan 7.15; Dan 8.27; 10.8-16 Luc 2.19-51;

8

¹În anul al treilea al domniei împăratului Belșatar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.

Dan 7.1;

²Când am avut vedenia aceasta, mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele, mă aflam lângă râul Ulai.

Est 1.2;

³Am ridicat ochii, m-am uitat, și iată că într-un râu stătea un berbec, și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.

⁴Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nici o fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.

Dan 5.19; Dan 11.3-16;

⁵Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus, și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.

Dan 8.21;

⁶A venit până la berbecul care avea coarne, și pe care-l văzusem stând în râu, și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.

⁷L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încrunțat asupra lui, a izbit pe berbec, și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ, și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.

⁸Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.

Dan 7.6; Dan 11.4; Dan 8.22;

⁹Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit, și spre țara cea minunată.

Dan 7.8; Dan 11.21; Dan 11.25; Ps 48.2; Ezec 20.6-15; Dan 11.16-51.45;

¹⁰S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele, și le-a călcat în picioare.

Dan 11.28; Isa 14.13; Apoc 12.4;

¹¹S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată, și i-a surpat locul locașului său celui sfânt.

Ier 48.26-42; Dan 11.36; Dan 8.25; Dan 11.31; Dan 12.11; Ios 5.14; Ex 29.38; Num 28.3; Ezec 46.13;

¹²Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ, și a izbutit în ce a început.

Dan 11.31; Ps 119.43-142; Isa 59.14; Dan 8.4; Dan 11.28-36;

¹³Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: "În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare sfântul Locaș și oștirea?"

Dan 4.13; Dan 12.6; 1Pet 1.12;

¹⁴Și el mi-a zis: "Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!"

¹⁵Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta, și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva, care avea înfățișarea unui om.

Dan 12.8; 1Pet 1.10-11; Ezec 1.26;

¹⁶Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: "Gabriele, tâlcuiește-i vedenia aceasta."

Dan 12.6-7; Dan 9.21; Luc 1.19-26;

¹⁷El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui, m-am înspăimântat, și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: "Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!"

Ezec 1.28; Apoc 1.17;

¹⁸Pe când îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ leșinat. El m-a atins, și m-a așezat iarăși în picioare în locul în care mă aflam.

Dan 10.9-10; Luc 9.32; Ezec 2.2;

¹⁹Apoi mi-a zis: "Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului.

Dan 9.27; Dan 11.27-36; Dan 12.7; Hab 2.3;

²⁰Berbecul, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații Mezilor și Perșilor.

Dan 8.3;

²¹Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintâi împărat.

Dan 8.5; Dan 11.3;

²²Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt, sunt patru împărății, care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.

Dan 8.8; Dan 11.4;

²³La sfârșitul stăpânirii lor, când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.

Dan 8.6; Deut 28.50;

²⁴El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.

Apoc 17.13-17; Dan 8.12; Dan 11.36; Dan 8.10; Dan 7.25;

²⁵Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți, și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vreunei mâini omenești.

Dan 11.21-24; Dan 8.11; Dan 11.36; Dan 8.11; Dan 11.36; Iov 34.20; Plân 4.6; Dan 2.34-45;

²⁶Iar vedenia cu serile și diminețile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate."

Dan 10.1;Ezec 12.27;Dan 10.14;Dan 12.4-9;Apoc 22.10;

²⁷Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.

Dan 7.28;Dan 10.8-16;Dan 6.2-3;Dan 8.6;

9

¹În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveros, din neamul Mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția Haldeilor,

Dan 1.21;Dan 5.31;Dan 6.28;

²În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor, despre care vorbise Domnul către proorocul Ieremia.

2Cron 36.21;Ier 25.11-12;Ier 29.10;

³Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.

Neem 1.4;Ier 29.12-13;Dan 6.10;Iac 4.8-10;

⁴M-am rugat Domnului, Dumnezeului meu și l-am făcut următoarea mărturisire: "Doamne, Dumnezeule mare și înfricoșate, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!

Ex 20.6;Deut 7.9;Neem 1.5;Neem 9.32;

⁵Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduirile Tale.

1Împ 8.47-48;Neem 1.6-7;Neem 9.33-34;Ps 106.6;Isa 64.5-7;Ier 14.7;Dan 9.15;

⁶N-am ascultat pe robii Tăi proorocii, care au vorbit, în Numele Tău, împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri, și către tot poporul țării.

2Cron 36.15-16;Dan 9.10;

⁷Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și

întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!

Neem 9.33;

⁸Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre, și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!

Dan 9.7;

⁹La Domnul, Dumnezeu nostru, însă, este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!

Neem 9.17;Ps 130.4-7;

¹⁰N-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi, proorocii;

Dan 9.6;

¹¹ci tot Israelul a călcat Legea Ta, și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea, ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu.

Isa 1.4-6;Ier 8.5-10;Lev 26.14;Deut 27.15;Deut 28.15;Deut 29.20;Deut 30.17-18;Deut 31.17;Deut 32.19;Plân 2.17;

¹²Ei a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre, care ne-au cărmuit, și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.

Zah 1.6;Plân 1.12;Plân 2.13;Ezec 5.9;Amos 3.2;

¹³După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul, Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre, și n-am luat aminte la adevărul Tău.

Lev 26.14;Deut 28.15;Plân 2.17;Isa 9.13;Ier 2.30;Ier 5.3;Osea 7.7-10;

¹⁴De aceea și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul, Dumnezeu nostru, este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui.

Ier 31.28;Ier 44.27;Neem 9.33;Dan 9.7;Dan 9.10;

¹⁵Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, Tu care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică, și Ți-ai făcut un Nume, așa cum este și astăzi: noi am păcătuit..., am săvârșit nelegiuire.

Ex 6.1-6; Ex 32.11; 1Împ 8.51; Neem 1.10; Ier 32.21; Ex 14.18; Neem 9.10; Ier 32.20; Dan 9.5;

¹⁶Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea ta Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina nelegiuirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău de ocară tuturor celor ce ne înconjoară.

1Sam 12.7; Ps 31.1; Ps 71.2; Mic 6.4-5; Dan 9.20; Zah 8.3; Ex 20.5; Plân 2.15-16; Ps 44.13-14; Ps 79.4;

¹⁷Ascultă dar, acum, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău, și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste sfântul Tău locaș pustiit...!

Plân 5.18; Dan 9.19; Num 6.25; Ps 67.1; Ps 80.3-19; Ioan 16.24;

¹⁸Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmurile noastre, și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.

Isa 37.17; Ex 3.7; Ps 80.14; Ier 25.29;

¹⁹Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!"

Ps 79.9-10; Ps 102.15-16;

²⁰Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu;

Ps 32.5; Isa 65.24;

²¹pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gabriel, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie, și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.

Dan 8.16; Dan 8.18; Dan 10.10-16; 1Împ 18.36;

²²El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine, și mi-a zis: "Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea.

23 Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte dar la cuvântul acesta, și înțelege vedenia!

Dan 10.12; Dan 10.11-19; Mat 24.15;

24 Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănită veșnică, până la pecetluirea vedeniei și prorociei, și până la ungerea Sfântului sfinților.

Isa 53.10; Isa 53.11; Ier 23.5-6; Evr 9.12; Apoc 14.6; Ps 45.7; Luc 1.35; Ioan 1.41; Evr 9.11;

25 Să știi dar, și să înțelegi, că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, până la Unsul (Mesia), la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.

Dan 9.23; Mat 24.15; Ezra 4.24; Ezra 6.1-15; Ezra 7.1; Neem 2.1-8; Ioan 1.41; Ioan 4.25; Isa 55.4; Neem 4.8-18; Neem 6.15;

26 După aceste șaiszeci și două de săptămâni, unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile.

Isa 53.8; Marc 9.12; Luc 24.46; 1Pet 2.21; 1Pet 3.18; Mat 22.7; Luc 19.44; Mat 24.2; Mat 24.6-14; Isa 8.7-8; Dan 11.10-22; Nah 1.8;

27 El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât."

Isa 42.6; Isa 55.3; Ier 31.31; Ezec 16.60-62; Isa 53.11; Mat 26.28; Rom 5.15-19; Evr 9.28; Mat 24.15; Marc 13.14; Luc 21.20; Isa 10.22-23; Isa 28.22; Dan 11.36; Luc 21.24; Rom 11.26;

10

1 În anul al treilea al lui Cir, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Beltșatar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta, și a priceput vedenia.

Dan 1.7; Dan 8.26; Apoc 19.9; Dan 10.14; Dan 1.17; Dan 8.16;

2 În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale.

³N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni.

Mat 6.17;

⁴În a douăzeci și patra zi a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel (Tigru).

Gen 2.14;

⁵Am ridicat ochii, m-am uitat, și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in, și încins la mijloc cu un brâu de aur din Ufaz.

Ios 5.13; Dan 12.6-7; Apoc 1.13-15; Apoc 15.6; Ier 10.9;

⁶Trupul lui era ca o piatră de hrisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi.

Ezec 1.16; Ezec 1.14; Apoc 1.14; Apoc 19.12; Ezec 1.7; Apoc 1.15; Ezec 1.24; Apoc 1.15;

⁷Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii care erau cu mine n-au văzut-o; totuși au fost apucați de o mare spaimă, și au luat-o la fugă ca să se ascundă!

2Împ 6.17; Fapt 9.7;

⁸Eu am rămas singur, și am văzut această mare vedenie. Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a sluițit, și am pierdut orice vlagă.

Dan 8.27; Dan 7.28;

⁹Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe când auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pământ.

Dan 8.18;

¹⁰Și iată că o mână m-a atins, și m-a așezat tremurând pe genunchii și mâinile mele.

Ier 1.9; Dan 9.21; Apoc 1.17;

¹¹Apoi mi-a zis: "Daniele, om preaiubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele, pe care ți le voi spune acum, și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine!" După ce mi-a vorbit astfel, am stat în picioare tremurând.

Dan 9.23;

¹²El mi-a zis: "Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai pus inima ca să înțelegi, și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!"

Apoc 1.17; Dan 9.3-23; Fapt 10.4;

¹³Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, și am ieșit biruitor acolo lângă împărații Persiei.

Dan 10.20; Dan 10.21; Dan 12.1; Iuda 9; Apoc 12.7;

¹⁴Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate."

Gen 49.1; Dan 2.28; Dan 8.26; Dan 10.1; Hab 2.3;

¹⁵Pe când îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în pământ, și am tăcut.

Dan 10.9; Dan 8.18;

¹⁶Și iată că cineva care avea înfățișarea copiilor oamenilor, s-a atins de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit, și am zis celui ce stătea înaintea mea: "Domnul meu, vedenia aceasta m-a umplut de groază..., și am pierdut orice putere!"

Dan 8.15; Dan 10.10; Ier 1.9; Dan 10.8;

¹⁷Cum ar putea robul domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile m-au părăsit, și nu mai am nici suflare!"

¹⁸Atunci cel ce avea înfățișarea unui om m-a atins din nou, și m-a întărit.

¹⁹Apoi mi-a zis: "Nu te teme de nimic, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!" Și pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri, și am zis: "Vorbește, domnul meu, căci m-ai întărit."

Dan 10.11; Iud 6.23;

²⁰El mi-a zis: "Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să mă lupt împotriva căpeteniei Persiei; și când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei!"

Dan 10.13;

²¹Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voievodul vostru Mihail.

Dan 10.13;Iuda 9;Apoc 12.7;

11

¹În anul dintâi al lui Darius, Medul, eram și eu la el, ca să-l ajut și să-l sprijinesc.

Dan 9.1;Dan 5.31;

²Acum, îți voi face cunoscut adevărul: Iată că vor mai fi încă trei împărați în Persia. Cel de al patrulea va strânge mai multă bogăție decât toți ceilalți; și când se va simți puternic prin bogățiile lui, va răscula totul împotriva împărăției Greciei.

³Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpâni cu o mare putere, și va face ce va voi.

Dan 7.6;Dan 8.5;Dan 8.4;Dan 11.16-36;

⁴Și cum se va întări, așa se va și sfărâma împărăția lui, și va fi împărțită în cele patru vânturi ale cerurilor, dar nu între urmașii lui, și nici nu va fi tot atât de puternică pe cât era sub el, căci va fi făcută bucățele, și va trece la alții afară de aceștia.

Dan 8.8;Dan 8.22;

⁵Împăratul de la miază zi va ajunge tare. Dar unul din mai marii lui va fi și mai tare decât el, și va domni întemeind o mare împărăție.

⁶După câțiva ani, se vor uni, și fata împăratului de la miază zi va veni ca nevastă la împăratul de la miază noapte, ca să facă o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nici o putere, și nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ține piept, ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei și cu cel ce s-a legat cu ea.

⁷În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeași rădăcină cu ea, și va veni împotriva oștirii Siriei, da, va intra în cetățuia împăratului de la miază noapte, va face ce va voi cu ea, și va fi biruitor.

⁸Va ridica și va strămuta în Egipt, odată cu prinșii de război, chiar și pe dumnezeii și chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint și de aur. Apoi va lăsa câțiva ani în pace pe împăratul de la miază noapte.

⁹Acesta va porni împotriva împărăției împăratului de la miază zi, dar se va întoarce iarăși în țara sa.

¹⁰Totuși, fiii săi vor începe iarăși războiul, și vor strânge o mare mulțime de oști, care va înainta, se va revărsa ca un râu, care iese din matcă, și-l vor împinge iarăși înapoi până la cetățuie.

Isa 8.8; Dan 9.26; Dan 11.7;

¹¹Împăratul de la miază-zi, mâniat de aceasta, va ieși și se va lupta cu împăratul de la miază-noapte; va ridica o mare oștire, dar oștile împăratului de la miază-noapte vor fi date în mâinile lui și nimicite.

¹²Atunci inima împăratului se va îngâmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.

¹³Căci împăratul de la miază-noapte se va întoarce și va strânge o oștire mai mare decât cea dintâi; și după câțeva vreme, după câțiva ani, va porni în fruntea unei mari oștiri bine înarmate.

¹⁴În vremea aceea, se vor ridica mulți împotriva împăratului de la miază-zi, și o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea.

¹⁵Împăratul de la miază-noapte va înainta, va ridica întărituri, și va pune mâna pe cetățile întărite. Oștile de la miază-zi, nici chiar floarea oamenilor împăratului, nu vor putea să țină piept, nu vor avea putere să se împotrivescă.

¹⁶Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, și nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în țara minunată, nimicind cu desăvârșire tot ce-i va cădea în mână.

Dan 8.4-7; Dan 11.3-36; Ios 1.15;

¹⁷Își va pune de gând să ia în stăpânire toată împărăția lui, și, făcându-se că are gânduri curate cu el, îi va da pe fiica sa de nevastă, cu gând să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întâmpla, și nu-i va izbândi.

2Cron 20.3; Dan 9.26;

¹⁸Apoi își va întoarce privirile înspre ostroave, și va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt rușinii pe care voia el să i-o aducă, și o va întoarce asupra lui.

¹⁹Apoi se va îndrepta spre cetățuile țării lui; dar se va poticni, va cădea, și nu-l vor mai găsi.

Iov 20.8;Ps 37.36;Ezec 26.21;

²⁰Cel ce-i va lua locul, va aduce un asupritor, în cea mai frumoasă parte a împărăției; dar în câteva zile va fi zdrobit, și anume nu prin mânie, nici prin război.

²¹În locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată, și va pune mâna pe împărăție prin uneltire.

Dan 7.8;Dan 8.9-25;

²²Oștile se vor revărsa ca un râu înaintea lui dar vor fi nimicite, împreună cu o căpetenie a legământului.

Dan 11.10;Dan 8.10-25;

²³După ce se vor uni cu el, el va întrebuița o viclenie; va porni, și va birui cu puțină lume.

Dan 8.25;

²⁴Va intra, pe neașteptate, în locurile cele mai roditoare ale ținutului; va face ce nu făcuseră nici părinții lui, nici părinții părinților lui: va împărți prada, jafurile și bogățiile; va urzi la planuri împotriva cetățuilor, și aceasta va ține o vreme.

²⁵Apoi, va porni în fruntea unei mari oștiri, cu puterea și mânia lui, împotriva împăratului de la miazăzi. Și împăratul de la miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare și foarte puternică; dar nu va putea să țină piept, căci se vor urzi planuri rele împotriva lui.

²⁶Cei ce vor mânca bucate de la masa lui îi vor aduce pieirea; oștile lui se vor împrăștia ca un râu, și morții vor cădea în mare număr.

Dan 11.10-22;

²⁷Cei doi împărați nu vor căuta decât să-și facă rău unul altuia, vor sta la aceeași masă și vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfârșitul nu va veni decât la vremea hotărâtă.

Dan 11.29-42;Dan 8.19;

²⁸Când se va întoarce în țara lui cu mari bogății, în inima lui va fi vrăjmaș legământului sfânt, va lucra împotriva lui, și apoi se va întoarce în țara lui.

Dan 11.22;

²⁹La o vreme hotărâtă, va porni din nou împotriva împăratului de miază-zi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge ca mai înainte.

Dan 11.25;Dan 11.23;

³⁰Ci niște corăbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, deznădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi, mânios împotriva legământului sfânt, nu va sta cu mâinile în sân; ci, la întoarcere, se va înțelege cu cei ce vor părăsi legământul sfânt.

Num 24.24;Ier 2.10;Dan 11.28;

³¹Niște oști trimise de el, vor veni și vor spurca sfântul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată, și vor așeza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul.

Dan 8.11;Dan 12.11;

³²Dar aceia din popor, care vor cunoaște pe Dumnezeuul lor, vor rămâne tari, și vor face mari isprăvi.

³³Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Unii vor cădea, pentru o vreme, loviți de sabie și de flacără, de robie și de jaf.

Mal 2.7;Evr 11.35;

³⁴Când vor cădea, vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei din fățarnicie.

³⁵Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți, până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă.

Dan 12.10;1Pet 1.7;Dan 8.17-19;Dan 11.40;Dan 11.29;

³⁶Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai presus de toți dumnezeii, și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeuului dumnezeilor; și va propăși până va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini.

Dan 11.16;Dan 7.8-25;Dan 8.25;2Tes 2.4;Apoc 13.5-6;Dan 8.11-25;Dan 9.27;

³⁷Nu va ține seamă nici de dumnezeii părinților săi, nici de dorința femeilor; cu un cuvânt, nu va ține seamă de nici un dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai presus de toți.

1Tim 14.3;Isa 14.13;2Tes 2.4;

³⁸În schimb, va cinsti pe dumnezeul cetățuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoșteau părinții săi, îi va aduce cinste cu aur și argint, cu pietre scumpe și lucruri de preț.

³⁹Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaște, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulți, și le va împărți moșii ca răsplată.

⁴⁰La vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va împunge cu el. Și împăratul de la miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu care și călăreți..., și cu multe corăbii; va înainta asupra țărilor lui, se va revărsa ca un râu și le va îneca.

Dan 11.35;Isa 21.1;Zah 9.14;Ezec 38.4-15;Apoc 9.16;Dan 11.10-22;

⁴¹Va intra și în țara cea minunată, și zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul, și frunțașii copiilor lui Amon vor scăpa din mâna lui.

Isa 11.14;

⁴²Își va întinde mâna peste felurite țări, și nici țara Egiptului nu va scăpa.

⁴³Ci se va face stăpân pe vistieriile de aur și de argint, și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii și Etiopienii vor veni în alai după el.

Ex 11.8;Jud 4.10;

⁴⁴Dar niște zvonuri, venite de la răsărit și de la miazănoapte, îl vor înspăimânta, și atunci va porni cu o mare mânie, ca să prăpădească și să nimicească cu desăvârșire pe mulți.

⁴⁵Își va întinde corturile palatului său între mare și muntele cel slăvit și sfânt. Apoi își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va fi într-ajutor.

Ps 48.2;Dan 11.16-41;2Tes 2.4;2Tes 2.8;Apoc 19.20;

12

¹În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

Dan 10.13-21;Isa 26.20-21;Ier 30.7;Mat 24.21;Apoc 16.18;Rom 11.26;Ex 32.32;Ps 56.8;Ps 69.28;Ezec 13.9;Luc 10.20;Filp 4.3;Apoc 3.5;Apoc 13.8;

²Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Mat 25.46;Ioan 5.28-29;Fapt 24.15;Isa 66.24;Rom 9.21;

³Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.

Dan 11.33-35;Prov 4.18;Mat 13.43;Iac 5.20;1Cor 15.41-42;

⁴Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește."

Dan 8.26;Dan 12.9;Apoc 10.4;Apoc 22.10;Dan 10.1;Dan 12.9;

⁵Și eu, Daniel, m-am uitat, și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu, și altul dincolo de malul râului.

Dan 10.4;

⁶Unul din ei a zis omului acelaia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: "Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?"

Dan 10.5;Dan 8.13;

⁷Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă, și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic, că va mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot."

Deut 32.40;Apoc 10.5-6;Dan 4.34;Dan 7.25;Dan 11.13;Apoc 12.14;Luc 21.24;Apoc 10.7;Dan 8.24;

⁸Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: "Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?"

⁹El a răspuns: "Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.

Dan 12.4;

¹⁰Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul, și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.

Dan 11.35;Zah 13.9;Osea 14.9;Apoc 9.20;Apoc 22.11;Dan 11.33-35;Ioan 7.17;Ioan 8.47;Ioan 18.37;

¹¹De la vremea când va înceta jertfa necurmată, și de când se va așeza urâciunea pustiitorului, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile.

Dan 8.11;Dan 11.31;

¹²Ferice de cine va aștepta, și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile!

¹³Iar tu, du-te, până va veni sfârșitul; tu te vei odihni, și te vei scula iarăși... odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor."

Dan 12.9;Isa 57.2;Apoc 14.13;Ps 1.5;

OSEA

(Pildele 21.3. Isaia 1.3. Ioan 17.3. 1Corin. 15.34. Tit. 1.16 2Tim. 2.13.)

1

Închinarea la idoli.

¹Cuvântul Domnului, spus lui Osea, fiul lui Beerî, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel.

²Întâia dată când a vorbit Domnul către Osea, Domnul a zis lui Osea: "Du-te, și ia-ți o nevestă curvă și copii din curvie; căci țara a săvârșit o mare curvie, părăsind pe Domnul!"

Osea 3.1;Deut 31.16;Ps 73.27;Ier 2.13;Ezec 23.3;

³El s-a dus, și a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit și i-a născut un fiu.

⁴Și Domnul i-a zis: "Pune-i numele Izreel; căci peste puțină vreme, voi pedepsi casa lui Iehu, pentru sângele vărsat la Izreel, și voi pune capăt domniei lui peste casa lui Israel.

2Împ 10.11;2Împ 15.10-12;

⁵În ziua aceea, voi sfărâma arcul lui Israel în valea Izreel."

2Împ 15.29;

⁶Ea a zămislit din nou, și a născut o fată. Și Domnul a zis lui Osea: "Pune-i numele Lo-Ruhama (Cea fără îndurare); căci nu voi mai avea milă de casa lui Israel, n-o voi mai ierta!

2Împ 17.6-23;

⁷Dar voi avea milă de casa lui Iuda, și-i voi izbăvi prin Domnul, Dumnezeul lor; dar nu-i voi izbăvi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin călăreți."

2Împ 19.35;Zah 4.6;Zah 9.10;

⁸Ea a înțârcat pe Lo-Ruhama; apoi iar a zămislit și a născut un fiu.

⁹Și Domnul a zis: "Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul meu); căci voi nu sunteți poporul Meu, și Eu nu voi fi Dumnezeul vostru."

¹⁰"Totuși numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsură, nici număra; și de unde li se zicea: "Nu sunteți poporul Meu", li se va zice: "Copiii Dumnezeului Celui viu!"

Gen 32.12;Rom 9.27-28;Rom 9.25-26;1Pet 2.10;Osea 2.23;Ioan 1.12;Ioan 3.1;

¹¹Atunci copiii lui Iuda și copiii lui Israel se vor strânge la un loc, își vor pune o singură căpetenie, și vor ieși din țară; căci mare va fi ziua lui Izreel.

Isa 11.12-13;Ier 3.18;Ezec 34.23;Ezec 37.16-24;

2

¹Ziceți fraților voștri: "Ami" (Poporul meu), și surorilor voastre Ruhama (Cea îndurată)!"

²"Plângeți-vă, plângeți-vă împotriva mamei voastre! Căci nu este nevasta Mea, și Eu nu sunt bărbatul ei! Să-și depărteze curviile dinaintea ei, și preacurviile de la țâțele ei!

Isa 50.1;Ezec 16.25;

³Altfel, o dezbrac în pielea goală, cum era în ziua nașterii ei, o fac ca o pustie, ca un pământ uscat, și o las să moară de sete!

Ier 13.22-26;Ezec 16.37-39;Ezec 16.4;Ezec 19.13;Amos 8.11-13;

⁴Nu voi avea milă de copiii ei, căci sunt copii din curvie.

Ioan 8.41;

⁵Mama lor a curvit; cea care i-a născut s-a necinstit; căci a zis: "Voi alerga după ibovnicii mei, care îmi dau pâinea și apa mea, lâna și inul meu, untdelemnul și băuturile mele!"

Isa 1.21;Ier 3.1-9;Ezec 16.15;Ier 44.17;Osea 2.8-12;

⁶De aceea iată, îi voi astupa drumul cu spini, i-l voi astupa cu un zid, ca să nu-și mai afle căările.

Iov 3.23; Iov 19.8; Plân 3.7-9;

⁷Va alerga după ibovnicii ei, dar nu-i va ajunge; îi va căuta, dar nu-i va găsi. Apoi va zice: "Hai să mă întorc iarăși la bărbatul meu cel dintâi, căci eram mai fericită atunci decât acum!"

Osea 5.15; Luc 15.18; Ezec 16.8;

⁸N-a cunoscut că Eu îi dădeam grâul, mustul și untdelemnul, și au închinat slujbei lui Baal argintul și aurul cel mult pe care i-l dădeam.

Isa 1.3; Ezec 16.17-19;

⁹De aceea îmi voi lua iarăși înapoi grâul la vremea lui, și mustul la vremea lui, și îmi voi ridica iarăși de la ea lâna și inul pe care i le dădusem ca să-i acopere goliciunea.

Osea 2.3;

¹⁰Și acum îi voi descoperi rușinea înaintea ibovnicilor ei, și nici unul n-o va scoate din mâna Mea.

Ezec 16.37; Ezec 23.29;

¹¹Voi face să înceteze toată bucuria ei, sărbătorile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei, și toate praznicele ei.

Amos 8.10; 1Împ 12.32; Amos 8.5;

¹²Îi voi pustii și viile și smochinii, despre care zicea: "Aceasta este plata pe care mi-au dat-o ibovnicii mei!" Le voi preface într-o pădure, și le vor mânca fiarele câmpului.

Osea 2.5; Ps 80.12-13; Isa 5.5;

¹³O voi pedepsi pentru zilele când tămâia Baalilor, când se gătea cu veriga de nas, cu salba ei, și alerga după ibovnicii ei, uitând de Mine, zice Domnul."

Ezec 23.40-42;

¹⁴"De aceea iată, o voi ademeni și o voi duce în pustie, și-i voi vorbi pe placul inimii ei.

Ezec 20.35;

¹⁵Acolo, îi voi da iarăși viile, și valea Acor i-o voi preface într-o ușă de nădejde, și acolo, va cânta ca în vremea tinereții ei, și ca în ziua când s-a suit din țara Egiptului.

los 7.26;Isa 65.10;Ier 2.2;Ezec 16.8;Ezec 22.60;Ex 15.1;

¹⁶În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: "Bărbatul meu!" și nu-Mi vei mai zice: "Stăpânul meu!"

¹⁷Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume.

Ex 23.13;los 23.7;Ps 16.4;Zah 13.2;

¹⁸În ziua aceea, voi încheia pentru ei un legământ cu fiarele câmpului, cu păsările cerului și cu târătoarele pământului, voi sfărâma din țară arcul, sabia și orice unealtă de război, și-i voi face să locuiască în liniște.

Iov 5.23;Isa 11.6-9;Ezec 34.25;Ps 46.9;Isa 2.4;Ezec 39.9-10;Zah 9.10;Lev 26.5;Ier 23.6;

¹⁹Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare;

²⁰te voi logodi cu Mine prin credincioșie, și vei cunoaște pe Domnul!

Ier 31.33-34;Ioan 17.3;

²¹În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, și ele vor asculta pământul;

Zah 8.12;

²²pământul va asculta grâul, mustul și untdelemnul, și acestea vor asculta pe Izreel (Adică: Pe care o sădește Dumnezeu.).

Osea 1.4;

²³Îmi voi sădi pe Lo-Ruhama în țară, și-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: "Tu ești poporul Meu!" Și el va răspunde: "Dumnezeul meu!"

Ier 31.27;Zah 10.9;Osea 1.6;Osea 1.10;Zah 13.9;Rom 9.26;1Pet 2.10;

3

¹Domnul mi-a zis: "Du-te iarăși, și iubește o femeie iubită de un ibovnic, și preacurvă; iubește-o cum iubește Domnul pe copiii lui Israel, care se îndreaptă spre alți dumnezei și care iubesc turtele de stafide!"

Osea 1.2;Ier 3.20;

²Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece sicli de argint, un omer de orz și un letec de orz.

³Și i-am zis: "Rămâi multă vreme numai a mea, nu te deda la curvie, nu mai fi a nici unui alt bărbat, și voi fi și eu la fel cu tine!"

Deut 21.13;

⁴Căci copiii lui Israel vor rămâne multă vreme fără împărat, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod, și fără terafimi.

Osea 10.3;Ex 28.6;Jud 17.5;

⁵După aceea, copiii lui Israel se vor întoarce, și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor, și pe împăratul lor David; și vor tresări la vederea Domnului și a bunătății Lui, în vremurile de pe urmă.

Ier 50.4-5;Osea 5.6;Ier 30.9;Ezec 34.23-24;Ezec 37.22-24;Isa 2.2;Ier 30.24;Ezec 38.8-16;Dan 2.28;Mic 4.1;

4

Neleguirea lui Israel și Iuda. Muștrări și făgăduințe.

¹Ascultați Cuvântul Domnului, copiii lui Israel! Căci Domnul are o judecată cu locuitorii țării, pentru că nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoștință de Dumnezeu în țară.

Isa 1.18;Isa 3.13-14;Ier 25.31;Osea 12.2;Mic 6.2;Ier 4.22;Ier 5.4;

²Fiecare jură strâmb și minte, ucide, fură, și prea curvește; năpăstuiește și face omoruri după omoruri.

³De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji, împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri.

Ier 4.28;Ier 12.4;Amos 5.16;Amos 8.8;Țef 1.3;

⁴Dar nimeni să nu certe pe altul, nimeni să nu mustre pe altul, căci poporul tău este ca cei ce se ceartă cu preoții.

Deut 17.12;

⁵Te vei poticni ziua, proorocul se va poticni și el împreună cu tine noaptea, și pe mama ta o voi nimici.

Ier 6.4-5;Ier 15.8;

⁶Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!

Isa 5.13;

⁷Cu cât s-au înmulțit, cu atât au păcătuit împotriva Mea. De aceea, le voi preface slava în ocară.

Osea 13.6;1Sam 2.30;Mal 2.9;Filip 3.19;

⁸Ei se hrănesc din jertfele pentru păcatele poporului Meu, și sunt lacomi de nelegiuirile lui.

⁹Dar și preotului i se va întâmpla ca și poporului; îl voi pedepsi după umbletele lui, și-i voi răsplăti după faptele lui.

Isa 24.2;Ier 5.31;

¹⁰Vor mânca și tot nu se vor sătura, vor curvi și tot nu se vor înmulți, pentru că au părăsit pe Domnul și poruncile Lui.

Lev 26.26;Mic 6.14;Hag 1.6;

¹¹Curvia, vinul și mustul iau mințile omului.

Isa 28.7;Ecl 7.7;

¹²Poporul Meu își întreabă lemnul lui, și toiagul lui îi proroceste; căci duhul curviei îi duce în rătăcire, și sunt necredincioși Dumnezeului lor.

Ier 2.27;Hab 2.19;Isa 44.20;Osea 4.5;

¹³Aduc jertfe pe vârful munților, ard tămâie pe dealuri, sub stejari, plopi și terebinți, a căror umbră este plăcută. De aceea, fetele voastre curvesc, și nurorile voastre sunt prea curve.

Isa 1.29;Isa 57.5-7;Ezec 6.13;Ezec 20.28;Amos 7.17;Rom 1.28;

¹⁴Nu pot pedepsi pe fetele voastre pentru că sunt curve, nici pe nurorile voastre pentru că sunt preacurve, căci ei înșiși se duc la o parte cu niște curve, și jertfesc împreună cu desfrânatelile din temple. Poporul fără minte aleargă spre pieire.

Osea 4.1-6;

¹⁵Dacă tu curvești, Israele, măcar Iuda să nu se facă vinovat. Nu vă duceți măcar la Ghilgal, nu vă suiți la Bet-Aven, și nu jurați zicând: "Viu este Domnul!"

Osea 9.15;Osea 12.11;Amos 4.4;Amos 5.5;1Împ 12.29;Osea 10.5;Amos 8.14;Țef 1.5;

¹⁶Pentru că Israel dă din picioare ca o mânzată neîmblânzită; și să-l mai pască Domnul acum ca pe un miel în imașuri întinse!

Ier 3.6;Ier 7.24;Ier 8.5;Zah 7.11;

¹⁷Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!

Mat 15.14;

¹⁸Abia au încetat să bea, și se dedau la curvie; cârmuitorii lor sunt lacomi, da, sunt lacomi după rușine!

Mic 3.11;Mic 7.3;

¹⁹Vântul îi va strânge cu aripile lui, și vor fi dați de rușine cu altarele lor!

Ier 4.11-12;Ier 51.1;Isa 1.29;Ier 2.26;

5

¹Ascultați lucrul acesta, preoți! la aminte, casa lui Israel! Și pleacă urechea, casa împăratului! Căci pe voi vă amenință judecata, pentru că ați fost o cursă la Mițpa, și un laț întins pe Tabor!

Osea 6.9;

²Necredincioșii se afundă în nelegiuire, dar voi avea Eu pedepse pentru toți!

Isa 29.15;

³Cunosc Eu doar pe Efraim, și Israel nu-Mi este ascuns; știi că tu, Efraime, ai curvit, și că Israel s-a spurcat.

Amos 3.2;Ezec 23.5;Osea 4.17;

⁴Faptele lor nu le îngăduie să se întoarcă la Dumnezeu lor, căci un duh de curvie este în inima lor, și nu cunosc pe Domnul!

Osea 4.12;

⁵Dar mândria lui Israel va fi martoră împotriva lui, și Israel și Efraim vor cădea prin nelegiuirea lor, și Iuda va cădea și el cu ei.

Osea 7.10;

⁶Vor merge cu oile și boii lor să caute pe Domnul, dar nu-L vor găsi nicidecum: căci S-a depărtat din mijlocul lor.

Prov 1.28;Isa 1.15;Ier 11.11;Ezec 8.18;Mic 3.4;Ioan 7.34;

⁷Au fost necredincioși Domnului, căci au născut copii din curvie; acum îi va înghiți o lună nouă cu avuțiile lor.

Isa 48.8;Ier 3.20;Ier 5.11;Osea 6.7;Mal 2.11;Zah 11.8;

⁸Sunați din trâmbiță la Ghibea, sunați din trâmbiță la Rama! Strigați la Bet-Aven! Iată-i pe urma ta, Beniamine!

Osea 8.1;Ioel 2.1;Isa 10.30;Ios 7.2;Osea 4.15;Jud 5.14;

⁹Efraim va fi pustiit în ziua pedepsei: ce vestesc Eu împotriva semințiilor lui Israel, va veni negreșit!

¹⁰Căpeteniile lui Iuda sunt ca cei ce mută semnul de la hotare; ca apa Îmi voi vărsa mânia peste ei!

Deut 19.14;Deut 27.17;

¹¹Efraim este asuprit, zdrobit în judecată, căci a urmat învățăturile care-i plăceau.

Deut 28.33;1Împ 12.28;Mic 6.16;

¹²Voi fi ca o molie pentru Efraim, ca o putreziciune (a dinților) pentru casa lui Iuda.

Prov 12.4;

¹³Când își vede Efraim boala, și Iuda rănile, Efraim aleargă în Asiria, și trimite la împăratul lareb, măcar că împăratul acesta nu poate nici să vă facă sănătoși, nici să vă lecuiască rănile.

Ier 30.12;2Împ 15.19;Osea 7.11;Osea 12.1;Osea 10.6;

¹⁴Voi fi ca un leu pentru Efraim, și ca un pui de leu pentru casa lui Iuda; Eu, da, Eu voi sfâșia, și apoi voi pleca, voi lua, și nimeni nu-Mi va răpi prada.

Plân 3.10;Osea 13.7-8;Ps 50.22;

¹⁵Voi pleca, Mă voi întoarce în locuința Mea, până când vor mărturisi că sunt vinovați și vor căuta Fața Mea. Când vor fi în necaz, vor alerga la Mine.

Lev 26.40-41;Ier 29.12-13;Ezec 6.9;Ezec 20.43;Ezec 36.31;Ps 78.34;

6

¹"Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile.

Deut 32.39; 1Sam 2.6; Iov 5.18; Osea 5.14; Ier 30.17;

²El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui.

1Cor 15.4;

³Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!" -

Isa 54.13; 2Sam 23.4; Ps 72.6; Iov 29.23;

⁴Ce să-ți fac, Efraime? Ce să-ți fac, Iuda? Evlavia voastră este ca norul de dimineață, și ca roua care trece curând.

Osea 11.8; Osea 13.3;

⁵De aceea îi voi biciui prin prooroci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele, și judecățile Mele vor străluci ca lumina!

Ier 1.10; Ier 5.14; Ier 23.29; Evr 4.12;

⁶Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot!

1Sam 15.22; Ecl 5.1; Mic 6.8; Mat 9.13; Mat 12.7; Ps 50.8-9; Prov 21.3; Isa 1.11; Ier 22.16; Ioan 17.3;

⁷Dar ei au călcat legământul, ca oricare om de rând; și nu Mi-au fost credincioși atunci.

Osea 8.1; Osea 5.7;

⁸Galaadul este o cetate de nelegiuți, plină de urme de sânge!

Osea 12.11;

⁹Ceata preoților este ca o ceată de tâlhari, care stă la pândă, săvârșind omoruri pe drumul Sihemului; da, se dedau la mișelii.

Ier 11.9; Ezec 22.25; Osea 5.1-2;

¹⁰În casa lui Israel am văzut lucruri grozave: acolo Efraim curvește, Israel se spurcă.

Ier 5.30; Osea 4.12-17;

¹¹Și ție, Iudo, îți este pregătit un seceriș, când voi aduce înapoi pe robii de război ai poporului Meu!

Ier 51.33; Ioel 3.13; Apoc 14.15; Ps 126.1;

7

¹Când vreau să vindec pe Israel, atunci se descoperă nelegiuirea lui Efraim și răutatea Samariei, căci lucrează cu vicleșug. Înăuntru vine hoțul, și ceata de tâlhari jefuiește afară.

Osea 5.1; Osea 6.10;

²Și nu se gândesc în inima lor că Eu îmi aduc aminte de toată răutatea lor; faptele lor îi și înconjoară, și stau înaintea Mea!

Ier 17.1; Ps 9.16; Prov 5.22; Ps 90.8;

³Ei învesolesc pe împărat cu răutatea lor, și pe căpetenii cu minciunile lor.

Rom 1.32;

⁴Toți sunt preacurvari, ca un cuptor încălzit de brutar: și brutarul încetează să mai ațâțe focul, de când a frământat plămădeala până s-a ridicat.

Ier 9.2;

⁵În ziua împăratului nostru, căpeteniile se îmbolnăvesc de prea mult vin, împăratul dă mâna cu batjocoritorii.

⁶Le arde inima după curse ca un cuptor; toată noaptea le fumegă mânia, iar dimineața arde ca un foc aprins.

⁷Toți ard ca un cuptor, și își mănâncă judecătorii; toți împărații lor cad; nici unul din ei nu Mă cheamă.

Osea 8.4; 2Împ 15.10-30; Isa 64.7;

⁸Efraim se amestecă printre popoare, Efraim este o turtă, care n-a fost întoarsă.

Ps 106.35;

⁹Niște străini îi mănâncă puterea, și el nu-și dă seama, îl apucă bătrânețea, și el nu-și dă seama.

Osea 8.7;

¹⁰Măcar că mândria lui Israel mărturisește împotriva lui, tot nu se întorc la Domnul, Dumnezeul lor, și tot nu-L caută, cu toate aceste pedepse!

Osea 5.5;Isa 9.13;

¹¹Ci Efraim a ajuns ca o turturică proastă, fără pricepere; ei cheamă Egiptul, și aleargă în Asiria.

Osea 11.11;2Împ 15.19;2Împ 17.4;Osea 5.13;Osea 9.3;Osea 12.1;

¹²Dar ori de câte ori se duc, Îmi voi întinde lațul peste ei, îi voi doborî ca pe păsările cerului; și-i voi pedepsi cum le-am spus în adunarea lor.

Ezec 12.13;Lev 26.14;Deut 28.15;2Împ 17.13-18;

¹³Vai de ei, pentru că fug de Mine! Pieirea vine peste ei, pentru că nu-Mi sunt credincioși! Aș vrea să-i scap, dar ei spun minciuni împotriva Mea!

Mic 6.4;

¹⁴Nu strigă către Mine din inimă, ci se bocesc în așternutul lor; turbează după grâu și must, și se răzvrătesc împotriva Mea.

Iov 35.9-10;Ps 78.36;Ier 3.10;Zah 7.5;

¹⁵I-am pedepsit, l-am întărit brațele, dar ei gândesc rău împotriva Mea.

¹⁶Se întorc, dar nu la Cel Prea Înalt; sunt ca un arc înșelător. Mai marii lor vor cădea uciși de sabie, din pricina vorbirii lor îndrăznețe, care-i va face de râs în țara Egiptului.

Osea 11.7;Ps 78.57;Ps 78.9;Osea 9.3-6;

8

¹Pune trâmbița în gură! Vrăjmașul vine ca un vultur peste Casa Domnului! Căci au călcat legământul Meu, și au păcătuit împotriva Legii Mele.

Osea 5.8;Deut 28.49;Ier 4.13;Hab 1.8;Osea 6.7;

²Atunci vor striga către Mine: "Dumnezeule, noi Te cunoaștem, noi, Israel!"

-

Ps 78.34;Osea 5.15;Tit 1.16;

³Israel a lepădat binele cu scârbă; de aceea vrăjmașul îi va urmări.

⁴Au pus împărați fără porunca Mea, și căpetenii fără știrea Mea; au făcut idoli din argintul și aurul lor: de aceea vor fi nimiciți.

2Împ 15.13-25; Osea 2.8; Osea 13.2;

**⁵Vițelul tău este o scârbă, Samario! Mânia Mea s-a aprins împotriva lor!
Până când nu vor voi ei să se țină curați?**

Ier 13.27;

⁶Idolul acesta vine din Israel, un lucrător l-a făcut, și nu este Dumnezeu. De aceea, vițelul Samariei va fi făcut bucați!

⁷Fiindcă au semănat vânt, vor secera furtună. Nu le va crește un spic de grâu; ce va răsări, nu va da făină, și dacă ar da, ar mânca-o străinii.

Prov 22.8; Osea 10.12-13; Osea 7.9;

⁸Israel este nimic! Acum ei au ajuns printre neamuri ca un vas fără preț.

2Împ 17.6; Ier 22.28; Ier 48.38;

⁹Căci s-au dus în Asiria, ca un măgar sălbatic care umblă răzleț. Efraim a dat daruri ca să aibă prieteni!

2Împ 15.19; Ier 2.24; Isa 30.6;

¹⁰Chiar dacă ei dau daruri neamurilor, tot îi voi apăsa, ca să înceteze pentru puțină vreme să mai ungă vreun împărat și domni.

Ezec 16.37; Osea 10.10; Isa 10.8; Ezec 26.7; Dan 2.37;

¹¹Căci Efraim a zidit multe altare ca să păcătuiască, și altarele acestea l-au făcut să cadă în păcat.

Osea 12.11;

¹²Chiar dacă-i scriu toate poruncile Legii Mele, totuși ele sunt privite ca ceva străin.

Deut 4.6-8; Ps 119.18; Ps 147.19-20;

¹³Ei junghie vitele pe care Mi le aduc, și carnea le-o mănâncă; de aceea Domnul nu le primește! Acum Domnul Își aduce aminte de nelegiuirea lor, și le va pedepsi păcatele: se vor întoarce în Egipt!

Ier 7.21; Zah 7.6; Ier 14.10-12; Osea 5.6; Osea 9.4; Amos 5.22; Osea 9.9; Amos 8.7; Deut 28.68; Osea 9.3-6; Osea 11.5;

¹⁴Căci Israel a uitat pe Cel ce l-a făcut, și-a zidit palate, și Iuda a înmulțit cetățile întărite; de aceea voi trimite foc în cetățile lor, și le va mistui palatele.

Deut 32.18; Isa 29.23; Efes 2.10; 1Împ 12.31; Ier 17.27; Amos 2.5;

9

¹Nu te bucura Israele, nu te înveseli, ca popoarele, pentru că ai curvit, părăsind pe Domnul, pentru că ai iubit o plată necurată în toate ariile cu grâu!

Osea 4.12; Osea 5.4-7; Ier 44.17; Osea 2.12;

²Aria și teasca nu-i vor hrăni, și mustul le va lipsi.

Osea 2.9-12;

³Nu vor rămâne în țara Domnului; ci Efraim se va întoarce în Egipt, și vor mânca în Asiria mâncăruri necurate.

Lev 25.23; Ier 2.7; Ier 16.18; Osea 8.13; Osea 11.5; Ezec 4.13; Dan 1.8; 2Împ 17.6; Osea 11.11;

⁴Nu vor aduce Domnului vin ca jertfă de băutură: căci nu-l vor fi plăcute. Pâinea lor le va fi ca o pâine de jale; toți cei ce vor mânca din ea, se vor face necurați; căci pâinea lor va fi numai pentru ei, nu va intra în Casa Domnului!

Osea 3.4; Ier 6.20; Osea 8.13; Deut 26.14; Lev 17.11;

⁵Ce veți face în zilele de praznic, la sărbătorilor Domnului?

Osea 2.11;

⁶Căci iată că ei pleacă din pricina pustirii; Egiptul îi va aduna, Moful le va da morminte; ce au mai scump, argintul lor, va fi prada mărcinilor, și vor crește spinii în corturile lor.

Osea 7.16; Osea 9.3; Isa 5.6; Isa 32.13; Isa 34.13; Osea 10.8;

⁷Vin zilele pedepsei, vin zilele răsplătirii: Israel va vedea singur dacă proorocul este nebun, sau dacă omul insuflat aiurează. Și aceasta din pricina mărimii nelegiuirilor și răzvrătirilor tale.

Ezec 13.3; Mic 2.11; Țef 3.4;

⁸Efraim stă la pândă împotriva Dumnezeului meu, proorocului i se întind lațuri de păsări pe toate căile lui, îl vrăjmășesc în Casa Dumnezeului său.

Ier 6.17; Ier 31.6; Ezec 3.17; Ezec 33.7;

⁹S-au afundat în stricăciune, ca în zilele Ghibei; Domnul Își va aduce aminte de nelegiuirea lor, le va pedepsi păcatele.

Isa 31.6; Osea 10.9; Jud 19.22; Osea 8.13;

¹⁰Am găsit pe Israel ca pe niște struguri în pustie, am văzut pe părinții voștri ca pe cele dintâi roade ale unui smochin, în primăvară; dar ei s-au dus la Baal-Peor, s-au pus în slujba idolului scârbos, și au ajuns urâcioși ca și acela pe care îl iubeau.

Isa 28.4; Mic 7.1; Osea 2.15; Num 25.3; Ps 106.28; Osea 4.14; Ier 11.13; Jud 6.32; Ps 81.12; Ezec 20.8; Amos 4.5;

¹¹Slava lui Efraim va zbura ca o pasăre: nu mai este nici o naștere, nici o însărcinare, și nici o zămislire!

¹²Chiar dacă își vor crește copiii, îi voi lipsi de ei înainte ca să ajungă oameni mari; și vai de ei, când Îmi voi întoarce privirile de la ei!

Iov 27.14; Deut 28.41-62; Deut 31.17; 2Împ 17.18; Osea 5.6; 1Sam 28.15-16;

¹³Efraim, după cum văd, își dă copiii la pradă; și Efraim își va duce singur copiii la cel ce-i va ucide! -

Ezec 26; Ezec 27; Ezec 28; Osea 9.16; Osea 13.16;

¹⁴Dă-le, Doamne!... Ce să le dai?... Dă-le un pânțec, care să nască înainte de vreme și fâțe seci!...

Luc 23.29;

¹⁵Toată răutatea lor este la Ghilgal; acolo M-am scârbit de ei. Din pricina răutății faptelor lor, îi voi izgoni din Casa Mea. Nu-i mai pot iubi, toate căpeteniile lor sunt niște îndărătnici.

Osea 4.15; Osea 12.11; Osea 1.6; Isa 1.23;

¹⁶Efraim este lovit, rădăcina i s-a uscat; nu mai dau rod; și chiar dacă au copii, le voi omorî rodul iubit de ei. -

Osea 9.13;

¹⁷Dumnezeul meu îi va lepăda, pentru că nu L-au ascultat: de aceea vor rătăci printre neamuri. -

Deut 28.64-65;

10

¹Israel era o vie mănoasă, care făcea multe roade. Cu cât roadele sale erau mai multe, cu atât mai multe altare a zidit; cu cât îi propășea țara, cu atât înfrumuseța stâlpii idolești.

Nah 2.2; Osea 8.11; Osea 12.11; Osea 8.4;

²Inima lor este împărțită: de aceea vor fi pedepsiți. Domnul le va surpa altarele, le va nimici stâlpii idolești.

1Împ 18.21;Mat 6.24;

³Și curând vor zice: "N-avem un adevărat împărat, căci nu ne-am temut de Domnul; și împăratul, pe care-l avem, ce ar putea face el pentru noi?"

Osea 3.4;Osea 11.5;Mic 4.9;Osea 10.7;

⁴Ei rostesc vorbe deșarte, jurăminte mincinoase, când încheie un legământ: de aceea, pedeapsa va încolți ca o buruiană otrăvitoare din brazdele câmpiei!

Deut 29.18;Amos 5.7;Amos 6.12;Fapt 8.23;Evr 12.15;

⁵Locuitorii Samariei, se vor uimi de vițeele din Bet-Aven; poporul va jeli pe idol, și preoții lui vor tremura pentru el, pentru slava lui, care va pieri din mijlocul lor.

1Împ 12.28-29;Osea 8.5-6;Osea 4.15;1Sam 4.21-22;Osea 8.11;

⁶Da, el însuși va fi dus în Asiria, ca dar împăratului lareb. Rușinea va cuprinde pe Efraim, și lui Israel îi va fi rușine de planurile sale.

Osea 5.13;Osea 11.6;

⁷S-a dus Samaria și împăratul ei, ca o țăpligă pe fața apelor.

Osea 10.3-15;

⁸Înălțimile din Bet-Aven, unde a păcătuț Israel, vor fi nimicite; spini și măracini vor crește pe altarele lor. Și vor zice munților: "Acoperiți-ne!" Și dealurilor: "Cădeți peste noi!"

Osea 4.15;Deut 9.21;1Împ 12.30;Osea 9.6;Isa 2.19;Luc 23.30;Apoc 6.16;Apoc 9.6;

⁹Din zilele Ghibei ai păcătuț, Israele! Acolo au stat ei, ca războiul făcut împotriva celor răi să nu-i apuce la Ghibea.

Osea 9.9;Jud 20;

¹⁰Îi voi pedepsi când voi vrea, și se vor strânge popoare împotriva lor, când îi voi pedepsi pentru îndoita lor neleguire!

Deut 28.63;Ier 16.16;Ezec 23.46-47;Osea 8.10;

¹¹Efraim este o mânzată învățată la jug, căreia îi place să treiere grâul, și i-am cruțat gâtul său cel frumos; dar acum voi înjuga pe Efraim, Iuda va ara și Iacov îi va grăpa.

Ier 50.11; Mic 4.13;

¹²Semănați potrivit cu neprihănirea și veți secera potrivit cu îndurarea. Deșteleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă ploaie mântuire.

Prov 11.18; Ier 4.3;

¹³Ați arat răul, ați secerat nelegiuirea, și ați mâncat rodul minciunii. Căci te-ai încrezut în carele tale de luptă, în numărul oamenilor tăi viteji.

Iov 4.8; Prov 22.8; Osea 8.7; Gal 6.7-8;

¹⁴De aceea se va stârni o zarvă împotriva poporului tău, și toate cetățile tale vor fi nimicite, cum a nimicit în luptă Șalman-Bet-Arbel, când mama a fost zdrobită împreună cu copiii ei.

Osea 13.16; 2Împ 18.34; 2Împ 19.13; Osea 13.16;

¹⁵Iată ce vă va aduce Betel, din pricina răutății voastre peste măsură de mare. În revărsatul zorilor, se va isprăvi cu împăratul lui Israel!

Osea 10.7;

11

¹Când era tânăr Israel, îl iubeam, și am chemat pe fiul Meu din Egipt.

Osea 2.15; Mat 2.15; Ex 4.22-23;

²Dar cu cât proorocii îi chemau, cu atât ei se depărtau: au adus jertfe Baalilor, și tămâie chipurilor idolești.

2Împ 17.16; Osea 2.13; Osea 13.2;

³Și totuși Eu am învățat pe Efraim să meargă, și l-am ridicat în brațe; dar n-au văzut că Eu îi vindecam.

Deut 1.31; Deut 32.10-12; Isa 46.3; Ex 15.26;

⁴I-am tras cu legături omenești, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridică jugul de lângă gură. M-am plecat spre ei și le-am dat de mâncare.

Lev 26.13; Ps 78.25; Osea 2.8;

⁵Nu se vor mai întoarce în țara Egiptului; dar Asirianul va fi împăratul lor, pentru că n-au voit să se întoarcă la Mine.

Osea 8.13; Osea 9.3; 2Împ 17.13-14;

⁶Sabia va năvăli peste cetățile lor, va nimici, va mânca pe sprijinatorii lor, din pricina planurilor pe care le-au făcut.

Osea 10.6;

⁷Poporul Meu este pornit să se depărteze de Mine; și dacă sunt chemați înapoi la Cel Prea Înalt, nici unul din ei nu caută să se ridice.

Ier 3.6; Osea 4.16; Osea 7.16;

⁸"Cum să te dau Efraime? Cum să te predau Israele? Cum să-ți fac ca Admei? Cum să te fac ca Țeboimul? Mi se zbate inima în Mine, și tot înăuntrul Mi se mișcă de milă!

Ier 9.7; Osea 6.4; Gen 14.8; Gen 19.24-25; Deut 29.23; Amos 4.11; Deut 32.36; Isa 63.15; Ier 31.20;

⁹Nu voi lucra după mânia Mea aprinsă, nu voi mai nimici pe Efraim; căci Eu sunt Dumnezeu, nu un om. Eu sunt Sfântul în mijlocul tău, și nu voi veni să prăpădesc.

Num 23.19; Isa 55.8-9; Mal 3.6;

¹⁰Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răcni; căci El însuși va răcni, și copiii vor alerga tremurând de la apus.

Isa 31.4; Ioel 3.16; Amos 1.2; Zah 8.7;

¹¹Vor alerga tremurând din Egipt, ca o pasăre, și din țara Asiriei, ca o porumbiță. Și-i voi face să locuiască în casele lor, zice Domnul."

Isa 60.8; Osea 7.11; Ezec 28.25-26; Ezec 37.21-25;

¹²Efraim mă înconjoară cu minciuni, și casa lui Israel cu înșelătorii. Iuda este tot hoinar față de Dumnezeu, față de Cel Sfânt și credincios.

Osea 12.1;

12

¹Lui Efraim îi place vântul și aleargă după vântul de răsărit; zilnic mărește minciuna și înșelătoria; face legământ cu Asiria, și duc untdelemn în Egipt.

Osea 8.7; 2Împ 17.4; Osea 5.13; Osea 7.11; Isa 30.6; Isa 57.9;

²Domnul este în ceartă și cu Iuda, și va pedepsi pe Iacov după purtarea lui: îi va răsplăti după faptele lui.

Osea 4.1; Mic 6.2;

³Încă din pântecul mamei, a apucat Iacov pe fratele său de călcâi, și în puterea lui, s-a luptat cu Dumnezeu.

Gen 25.26; Gen 32.24, etc;

⁴S-a luptat cu îngerul, și a fost biruitor, a plâns și s-a rugat de el. Iacov l-a întâlnit la Betel, și acolo ne-a vorbit Dumnezeu.

Gen 28.12-19; Gen 35.9-15;

⁵Domnul este Dumnezeul oștirilor; Numele Lui este Domnul.

Ex 3.15;

⁶Tu dar, întoarce-te la Dumnezeul tău, păstrează bunătatea și iubirea, și nădăjduiește totdeauna în Dumnezeul tău.

Osea 14.1; Mic 6.8; Ps 37.7;

⁷Efraim este un negustor care are în mână o cumpănă mincinoasă. Îi place să înșele.

Prov 11.1; Amos 8.5;

⁸Și Efraim zice: "Cu adevărat, m-am îmbogățit, am făcut avere; și în toată munca mea nu mi s-ar putea găsi nici o nelegiuire care să fie un păcat."

Zah 11.5; Apoc 3.17;

⁹Și totuși, Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, din țara Egiptului, și până acum; Eu te voi face să locuiești iarăși în corturi, ca în zilele de sărbătoare!

Osea 13.4; Lev 23.42-43; Neem 8.17; Zah 14.16;

¹⁰Eu am vorbit proorocilor, am dat o mulțime de vedenii, și am spus pilde prin prooroci.

2 Împ 17.13;

¹¹Dacă Galaadul s-a dedat la slujba idolilor, Galaadiții vor fi nimiciți negreșit. Ei jertfesc boi în Ghilgal: de aceea, altarele lor vor ajunge niște mormane de pietre, pe brazdele câmpiilor.

Osea 5.1; Osea 6.8; Osea 4.15; Osea 9.15; Amos 4.4; 5.5 Osea 8.11; 5.5 Osea 10.1;

¹²Iacov a fugit odinioară în câmpia lui Aram, Israel a slujit pentru o femeie, și pentru o femeie a păzit turmele.

Gen 28.5;Deut 26.5;Gen 29.20-28;

¹³Dar, printr-un prooroc a scos Domnul pe Israel din Egipt, și printr-un prooroc a fost păzit Israel.

Ex 12.50-51;Ex 13.3;Ps 77.20;Isa 63.11;Mic 6.4;

¹⁴Efraim a mâniat rău pe Domnul: dar Domnul său va arunca asupra lui sângele pe care l-a vărsat, și-i va răsplăti ocară, pe care l-a făcut-o.

2Împ 17.11-18;Dan 11.18;Deut 28.37;

13

¹Când vorbea Efraim, răspândea groaza în Israel. Dar cum a păcătuit cu Baal, a murit.

2Împ 17.16-18;Osea 11.2;

²Și acum ei păcătuiesc într-una, își fac chipuri turnate din argintul lor, idoli născociți de ei, lucrare făcută de meșteri. Aceștia le vorbesc ei, și jertfind oameni, sărută viței!

Osea 2.8;Osea 8.4;1Împ 19.18;

³De aceea, vor fi ca norul de dimineață, ca roua care trece repede, ca pleava suflată de vânt din arie, ca fumul, care iese din horn.

Osea 6.4;Dan 2.35;

⁴Dar Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, din țara Egiptului înapoi. Tu cunoști că nu este alt Dumnezeu afară de Mine, și nu este alt Mântuitor afară de Mine.

Isa 43.11;Osea 12.9;Isa 43.11;Isa 45.21;

⁵Eu te-am cunoscut în pustie, într-un pământ fără apă.

Deut 2.7;Deut 32.10;Deut 8.15;Deut 32.10;

⁶Dar când au dat de pășune, s-au săturat, și când s-au săturat, inima li s-a umflat de mândrie; de aceea M-au uitat.

Deut 8.12-14;Deut 32.15;Osea 8.14;

⁷Eu M-am făcut ca un leu pentru ei, și-i pândesc ca un pardos pe drum.

Plân 3.10; Osea 5.14; Ier 5.6;

⁸Mă năpustesc asupra lor, ca o ursoaică lipsită de puii ei, le sfâșii învelișul inimii; îi înghit pe dată ca un leu, și fiarele câmpului îi vor face bucăți.

2Sam 17.8; Prov 17.12;

⁹Pieirea ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea, împotriva Celui ce te putea ajuta.

Prov 6.32; Osea 14.1; Mal 1.9; Osea 13.4;

¹⁰Unde este împăratul tău, ca să te scape în toate cetățile tale? Unde sunt judecătorii tăi, despre care ziceai: "Dă-mi un împărat și domni?"

Deut 32.38; Osea 10.3; Osea 13.4; 1Sam 8.5-19;

¹¹Ți-am dat un împărat în mânia Mea, și ți-l iau în urgia Mea!

1Sam 8.7; 1Sam 10.19; 1Sam 15.22-23; 1Sam 16.1; Osea 10.3;

¹²Nelegiuirea lui Efraim este strânsă, păcatul lui este păstrat.

Deut 32.34; Iov 14.17;

¹³Îl vor apuca durerile nașterii; este un copil neînțelept, căci nu poate să nască la vremea sorocită!

Isa 13.8; Ier 30.6; Prov 22.3; 2Împ 19.3;

¹⁴Îi voi răscumpăra din mâna locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte. Moarte, unde îți este ciurma? Locuință a morților, unde îți este nimicirea? Căința este ascunsă de privirile Mele!

Isa 25.8; Ezec 37.12; 1Cor 15.54-55; Ier 15.6; Rom 11.29;

¹⁵Oricât de roditor ar fi Efraim în mijlocul fraților săi, tot va veni vântul de răsărit, se va stârni din pustie un vânt al Domnului, îi va usca izvoarele, și-i va seca fântânile: va jefui vistieria de toate vasele ei de preț.

Gen 41.52; Gen 48.19; Ier 4.11; Ezec 17.10; Ezec 19.12; Osea 4.19;

¹⁶Samaria este pedepsită, pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea uciși de sabie; pruncii lor vor fi zdrobiți, și vor spinteca pântecelii femeilor lor însărcinate.

2Împ 18.12; 2Împ 8.12; 2Împ 15.16; Isa 13.16; Osea 10.14-15; Amos 1.13; Nah 3.10;

¹Întoarce-te, Israele, la Domnul, Dumnezeul tău! Căci ai căzut prin nelegiuirea ta.

Osea 12.6;Ioel 2.13;Osea 13.9;

²Aduceți cu voi cuvinte de căință, și întoarceți-vă la Domnul. Spuneți-I: "Iartă toate nelegiuirile, primește-ne cu bunăvoință, și îți vom aduce, în loc de tauri, lauda buzelor noastre.

Evr 13.15;

³Asirianul nu ne va scăpa, nu vrem să mai încălecăm pe cai, și nu vrem să mai zicem lucrării mâinilor noastre: "Dumnezeul nostru!" Căci la Tine găsește milă orfanul."

Ier 31.18;Osea 5.13;Osea 12.1;Deut 17.16;Ps 33.17;Isa 30.2-16;Isa 31.1;Osea 2.17;Osea 14.8;Ps 10.14;Ps 68.5;

⁴Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor, îi voi iubi cu adevărat! Căci mânia Mea s-a abătut de la ei!

Ier 5.6;Ier 14.7;Osea 11.7;Efes 1.6;

⁵Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul, și va da rădăcini ca Libanul.

Iov 29.19;Prov 19.12;

⁶Ramurile lui se vor întinde; măreția lui va fi ca a măslinului, și miresmele lui ca ale Libanului.

Ps 52.8;Ps 128.3;Gen 27.27;Cânt 4.11;

⁷Iarăși vor locui la umbra lui, iarăși vor da viață grâului, vor înflori ca via, și vor avea faima vinului din Liban.

Ps 91.1;

⁸Ce mai are Efraim a face cu idolii? Îl voi asculta și-l voi privi, voi fi pentru el ca un chiparos verde: de la Mine îți vei primi rodul. -

Osea 14.3;Ier 31.18;Iac 1.17;

⁹Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput, să le înțeleagă! Căci căile Domnului sunt drepte; și cei drepti umblă pe ele, dar cei răzvrățiți cad pe ele.

Ps 107.43;Ier 9.12;Dan 12.10;Ioan 8.47;Ioan 18.37;Prov 10.29;Luc 2.34;2Cor 2.16;1Pet 2.7-8;

IOEL

(Osea 6.1-3. Evrei 12.10, 11. Apocalipsa 21.3-6.)

1

Năvală de lăcuste.

¹Cuvântul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel.

²Ascultați lucrul acesta, bătrâni! Și luați seama, toți locuitorii țării! S-a întâmplat așa ceva pe vremea voastră, sau pe vremea părinților voștri?

Ioel 2.2;

³Povestiți copiilor voștri despre lucrul acesta, și copiii voștri să povestească la copiii lor, iar copiii lor să povestească neamului de oameni care va urma!

Ps 78.4;

⁴Ce a lăsat nemâncat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta lelec, ce a lăsat lăcusta lelec, a mâncat lăcusta Hasil.

Deut 28.38;Ioel 2.25;

⁵Treziți-vă, bețivilor, și plângeți! Văitați-vă toți cei ce beți vin, căci vi s-a luat mustul de la gură!

Isa 32.10;

⁶Căci în țara mea a năvălit un popor puternic și fără număr, cu dinți de leu, și măsele de leoaică.

Prov 30.25-27;Ioel 2.2-25;Apoc 9.8;

⁷Mi-a pustiit via; mi-a făcut bucăți smochinul, l-a jupuit de coajă și l-a trântit jos; mlădițele de viță au ajuns albe!

Isa 5.6;

⁸Bocește-te, ca fecioara încinsă cu un sac după bărbatul tinereții ei!

Isa 22.12;Prov 2.17;Ier 3.4;

⁹Au încetat darurile de mâncare și jertfele de băutură din Casa Domnului; preoții, slujitorii Domnului, jelesc.

Ioel 1.13;Ioel 2.14;

¹⁰Câmpia este pustiită, pământul întristat, căci grâul este nimicit, mustul a secat, untdelemnul nu mai este.

Ier 12.11;Ier 14.2;Isa 24.7;Ioel 1.12;

¹¹Înmărmuriți, plugari, văitați-vă, vieri, din pricina grâului și orzului, căci bucatele de pe câmp sunt pierdute.

Ier 14.3-4;

¹²Via este prăpădită, smochinul este veștejit, rodiul, finicul, mărul, toți pomii de pe câmp, s-au uscat... Și s-a dus bucuria de la copiii oamenilor!

Ioel 1.10;Isa 24.11;Ier 48.33;Ps 4.7;Isa 9.3;

¹³Încingeți-vă, preoți, și plângeți! Bociți-vă, slujitori ai altarului; veniți și petreceți noaptea îmbrăcați cu saci, slujitori ai Dumnezeului meu! Căci au încetat darurile de mâncare și jertfele de băutură din Casa Dumnezeului vostru.

Ier 4.8;Ioel 1.8;Ioel 1.9;

¹⁴Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare; strângeți pe bătrâni, pe toți locuitorii țării, în Casa Domnului, Dumnezeului vostru, și strigați către Domnul.

2Cron 20.3-4;Ioel 2.15-16;Lev 23.36;2Cron 20.13;

¹⁵"Vai! ce zi!" Da, ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic.

Ier 30.7;Isa 13.6-9;Ioel 2.1;

¹⁶Nu s-a prăpădit hrana sub ochii noștri? Și n-a pierit bucuria și veselia din Casa Dumnezeului nostru?

Deut 12.6-7;Deut 16.11-15;

¹⁷S-au uscat semințele sub bulgări; grânarele stau goale, hambarele sunt stricate, căci s-a stricat semănătura!

¹⁸Cum gem vitele! Cirezile de boi umblă buimace, căci nu mai au pășune; chiar și turmele de oi suferă!

Osea 4.3;

¹⁹Către Tine, Doamne, strig, căci a mâncat focul islazurile pustiei, și para focului a pârlit toți copacii de pe câmp!

Ps 50.15; Ier 9.10; Ioel 2.3;

²⁰Chiar și fiarele câmpului se îndreaptă doritoare către tine, căci au secat pârâurile, și a mâncat focul islazurile pustiei.

Iov 38.41; Ps 104.21; Ps 145.15; 1Împ 17.7; 1Împ 18.5;

2

Îndemn la pocăință.

¹Sunați din trâmbiță în Sion! Sunați în gura mare pe muntele Meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării. Căci vine ziua Domnului, este aproape! -

Ier 4.5; Ioel 2.15; Num 10.5-9; Ioel 1.15; Obad 15; Țef 1.14-15;

²O zi de întuneric și negură mare, o zi de nori și de întunecime. Ca zorile dimineții se întinde peste munți un popor mare și puternic, cum n-a mai fost din veac, și nici în vremurile viitoare nu va mai fi.

Amos 5.18-20; Ioel 1.6; Ioel 2.5-25; Ex 10.14;

³Arde focul înaintea lui, și pâlpâie flacăra după el. Înaintea lui, țara era ca o grădină a Edenului, și după el este un pustiu sterp: nimic nu-i scapă.

Ioel 1.19-20; Gen 2.8; Gen 13.10; Isa 51.3; Zah 7.14;

⁴Parcă sunt niște cai, și aleargă ca niște călăreți.

Apoc 9.7;

⁵Vin uruind ca niște care pe munți, și pârâie ca o flacăra de foc, când mistuie miriștea; par o puternică oștire, gata de luptă.

Apoc 9.9; Ioel 2.2;

⁶Tremură popoarele înaintea lor, și toate fețele îngălbenesc.

Ier 8.21; Plân 4.8; Nah 2.10;

⁷ Aleargă ca niște războinici, se suie pe ziduri ca niște războinici, fiecare își vede de drumul lui, și nu se abate din cărarea lui.

⁸ Nu se împing unii pe alții, fiecare ține șirul, se năpustesc prin săgeți și nu se opresc din mers.

⁹ Se răspândesc în cetate, aleargă pe ziduri, se suie pe case, și intră pe ferestre ca un hoț.

Ier 9.21; Ioan 10.1;

¹⁰ Înaintea lor se cutremură pământul, se zguduie cerurile, soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd lumina.

Ps 18.7; Isa 13.10; Ezec 32.7; Ioel 2.31; Ioel 3.15; Mat 24.29;

¹¹ Domnul face să tune glasul Lui înaintea oștirii Sale, căci tabăra Lui este foarte mare, și cel ce împlinește cuvântul este puternic. Dar mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate suferi?

Ier 25.30; Ioel 3.16; Amos 1.2; Ioel 2.25; Ier 50.34; Apoc 18.8; Ier 30.7; Amos 5.18; Țef 1.15; Num 24.23; Mal 3.2;

¹² "Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet!

Ier 4.1; Osea 12.6; Osea 14.1;

¹³ Sfâșiați-vă inimile nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și-l pare rău de relele pe care le trimite.

Ps 34.18; Ps 51.17; Gen 37.34; 2Sam 1.11; Iov 1.20; Ex 34.6; Ps 86.5-15; Iona 4.2;

¹⁴ Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi? Cine știe dacă nu va lăsa după El o binecuvântare, daruri de mâncare și jertfe de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vostru?

Ios 14.12; 2Sam 12.22; 2Împ 19.4; Amos 5.15; Iona 3.9; Țef 2.3; Isa 65.8; Hag 2.19; Ioel 1.9-13;

¹⁵ Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!"

Num 10.3; Ioel 2.1; Ioel 1.14;

¹⁶ Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă! Aduceți pe bătrâni, strângeți copiii, și chiar pruncii de la țată! Să iasă mirele din cămara lui, și mireasa din odaia ei!

Ex 19.10-22; Ioel 1.14; 2Cron 20.13; 1Cor 7.5;

17Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între tindă și altar, și să zică:
"Doamne, îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta, n-o
face de batjocura popoarelor! Pentru ce să se zică printre neamuri: "Unde
este Dumnezeul lor?"

Ezec 8.16;Mat 23.35;Ex 32.11-12;Deut 9.26-29;Ps 42.10;Ps 79.10;Ps 115.2;Mic 7.10;

Făgăduințe.

18Domnul a fost plin de râvnă pentru țara Lui, și S-a îndurat de poporul Său.

Zah 1.14;Zah 8.2;Deut 32.36;Isa 60.10;

19Domnul a răspuns, și a zis poporului Său: "Iată, vă trimit grâu, must și
untdelemn proaspăt, ca să vă săturați de ele, și nu vă voi mai face de ocară
între neamuri.

Ioel 1.10;Mal 3.10-12;

20Voi depărta de la voi pe vrăjmașul de la miază-noapte, îl voi izgoni spre un
pământ fără apă și pustiu, îi voi împinge partea dinainte a oștirii lui în
marea de răsărit, și coada oștirii în marea de apus; iar duhoarea lui se va
ridica în sus, și mirosul lui de putregai se va înălța în văzduh, căci s-a
crezut grozav.

Ex 10.19;Ier 1.14;Ezec 47.18;Zah 14.8;Deut 11.24;

21Nu te teme, pământule, ci bucură-te și înveselește-te, căci Domnul face
lucruri mari!

22Nu vă temeți, fiare de pe câmp, căci islazurile pustiei iarăși vor înverzi,
pomii își vor da roadele, smochinul și vița își vor da rodul lor.

Ioel 1.18-20;Zah 8.12;Ioel 1.19;

23Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în Domnul, Dumnezeul
vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și
târzie, ca odinioară.

Isa 41.16;Isa 61.10;Hab 3.18;Zah 10.7;Lev 26.4;Deut 11.14;Deut 28.12;Iac 5.7;

24Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele și teascurile de must și
de untdelemn,

25vă voi răsplăti astfel anii, pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil
și Gazam, oștirea Mea cea mare, pe care am trimis-o împotriva voastră.

Ioel 1.4;Ioel 2.11;

²⁶Veți mânca și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!

Lev 26.5;Ps 22.26;Lev 26.26;Mic 6.14;

²⁷Și veți ști că Eu sunt în mijlocul lui Israel, că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, și nu este altul afară de Mine. Și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară.

Ioel 3.17;Lev 26.11-12;Ezec 37.26-28;Isa 45.5-22;Ezec 39.22-28;

²⁸După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.

Isa 44.3;Ezec 39.29;Fapt 2.17;Zah 12.10;Ioan 7.39;Isa 54.13;Fapt 21.9;

²⁹Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea.

1Cor 12.13;Gal 3.28;Col 3.11;

³⁰Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc, și stâlpi de fum;

Mat 24.29;Marc 13.24;Luc 21.11-25;

³¹soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

Isa 13.9-10;Ioel 3.1-15;Ioel 2.10;Mat 24.29;Marc 13.24;Luc 21.25;Apoc 6.12;Mal 4.5;

³²Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași, pe care-i va chema Domnul.

Rom 10.13;Isa 46.13;Isa 59.20;Obad 17;Rom 11.26;Isa 11.11-16;Ier 31.7; Mic 4.7;Mic 5.3-8;Rom 9.27;Rom 11.5-7;

3

¹Căci iată că în zilele acelea și în vremurile acelea, când voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și ai Ierusalimului,

Ier 30.3;Ezec 38.14;

²voi strânge pe toate neamurile, și le voi pogori în valea lui Iosafat. Acolo, Mă voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, moștenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara Mea.

Zah 14.2-4;2Cron 20.26;loel 3.12;Isa 66.16;Ezec 38.22;

³Au tras la sort pentru poporul Meu; au dat un flăcău pe o curvă, și au vândut fata pe vin, și l-au băut.

Obad 11;Nah 3.10;

⁴Ce vreți voi cu Mine, Tirule și Sidonule, și toate ținuturile Filistenilor? Vreți să-Mi răsplătiți vreo faptă, sau să faceți ceva împotriva Mea? Iute, fără zăbavă, voi întoarce faptele voastre asupra capului vostru.

Amos 1.6-9;Ezec 25.15-17;

⁵Mi-ați luat argintul și aurul, și cele mai bune odoare ale Mele, și le-ați dus în templele voastre.

⁶Ați vândut pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului copiilor Grecilor, ca să-i depărtați din țara lor.

⁷Iată că îi scol în locul în care i-ați vândut, și voi întoarce fapta voastră asupra capului vostru.

Isa 43.5-6;Isa 49.12;Ier 23.8;

⁸Voi vinde copiilor lui Iuda pe fiii și fiicele voastre, și ei îi vor vinde Sabeenilor, un neam depărtat; căci Domnul a vorbit.

Ezec 28.42;Ier 6.20;

⁹Vestiți aceste lucruri printre neamuri: pregătiți războiul! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se suie, toți oamenii de război!

Isa 8.9-10;Ier 46.3-4;Ezec 38.7;

¹⁰Fiarele plugurilor voastre prefăceți-le în săbii, și cosoarele în sulițe! Cel slab să zică: "Sunt tare!"

Isa 2.4;Mic 4.3;Zah 12.8;

¹¹Grăbiți-vă și veniți, toate neamurile de primprejur, și strângeți-vă! Acolo pogoară, Doamne, pe vitejii Tăi!

loel 3.2;Ps 103.20;Isa 13.3;

¹²Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi șede să judec toate neamurile de primprejur.

loel 3.2;Ps 96.13;Ps 98.9;Ps 110.6;Isa 2.4;Isa 3.13;Mic 4.3;

AMOS

(Isaia 58.1. Mica 3.8.)

1

¹Cuvintele lui Amos, unul din păstorii din Tecoa, vedeniile pe care le-a avut el despre Israel, pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, cu doi ani înaintea cutremurului de pământ.

Amos 7.14; 2Sam 14.2; 2Cron 20.20; Osea 1.1; Amos 7.10; Zah 14.5;

²El a zis: "Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Pășunile păstorilor jelesc, și vârful Carmelului este uscat.

Ier 25.30; Ioel 3.16; 1Sam 25.2; Isa 33.9;

Împotriva Damascului.

³Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale Damascului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au treierat Galaadul cu treierătoarea de fier.

Isa 8.4; Isa 17.1; Ier 49.23; Zah 9.1; 1Împ 10.33; 2Împ 13.7;

⁴De aceea voi trimite foc în casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad.

Ier 17.27; Ier 49.27; Amos 1.7-10; Amos 1.12; Amos 2.2-5;

⁵Voi sfărâma zăvoarele Damascului, și voi nimici cu desăvârșire pe locuitorii din Bicat-Aven, împreună cu cel ce ține toiagul de cârmuire în Bet-Eden; și poporul Siriei va fi dus rob la Chir, zice Domnul."

Ier 51.30; Plân 2.9; 2Împ 16.9; Amos 9.7;

Împotriva Gazei.

⁶Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au luat pe toți oamenii prinși de război și i-au dat Edomului:

2Cron 28.18; Isa 14.29; Ier 47.4-5; Țef 2.4; Amos 1.9;

⁷de aceea, voi trimite foc în zidurile Gazei, și-i va mistui palatele.

Ier 47.1;

⁸Voi nimici cu desăvârșire pe locuitorii din Asdod, și pe cel ce ține toiagul împărătesc în Ascalon; Îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului, și ce va mai rămâne din Filistenii va pieri, zice Domnul Dumnezeu."

Țef 2.4;Zah 9.5-6;Ps 81.14;Ier 47.4;Ezec 25.16;

Împotriva Tirului.

⁹Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale Tirului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au luat pe toți oamenii prinși de război, și i-au dat Edomului, și nu s-au gândit la legământul frățesc.

Isa 23.1;Ier 47.4;Ezec 26;Ezec 27;Ezec 28;Ioel 3.4-5;Amos 1.6;

¹⁰De aceea, voi trimite foc în zidurile Tirului, și-i va mistui palatele."

Amos 1.4-7;

Împotriva Edomului.

¹¹Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că a urmărit pe frații săi cu sabia, înăbușindu-și mila, a dat drumul mâniei, și își ținea într-una urgia.

Isa 21.11;Isa 34.5;Ier 49.8;Ezec 25.12-14;Ezec 35.2;Ioel 3.19;Obad 1;Mal 1.4;Gen 27.41;Deut 23.7;Mal 1.2;2Cron 28.17;Ezec 35.5;

¹²De aceea, voi trimite foc peste Teman, și va mistui palatele Boțrei."

Împotriva lui Amon.

¹³Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale copiilor lui Amon, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au spintecat pântecul femeilor însărcinate ale Galaadului, ca să-și mărească ținutul:

Ier 49.1-2;Ezec 15.2;Țef 2.9;Osea 13.16;Ier 49.1;

¹⁴de aceea, voi aprinde focul în zidurile Rabei, și-i va mistui palatele, în mijlocul strigătelor de război în ziua luptei, și în mijlocul vijeliei în ziua furtunii.

Deut 3.11;2Sam 12.26;Ier 49.2;Ezec 25.5;Amos 2.2;

¹⁵Și împăratul lor va merge în robie, el, și căpeteniile lui împreună cu el, zice Domnul."

Ier 49.3;

2

Împotriva Moabului.

¹Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale Moabului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea: pentru că a ars, a ars până le-a făcut var, oasele împăratului Edomului,

Isa 15;Isa 16;Ier 48;Ezec 25.8;Țef 2.8;2Împ 3.27;

²de aceea voi trimite foc în Moab, și va mistui palatele Cheriotului; și Moabul va pieri în mijlocul zarvei, în mijlocul strigătelor de război și sunetul trâmbiței:

Ier 48.41;Amos 1.14;

³Voi nimici cu desăvârșire pe judecător din mijlocul lui, și voi ucide pe toate căpeteniile lui împreună cu el, zice Domnul."

Num 24.17;Ier 48.7;

Împotriva lui Iuda.

⁴Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire de idolii cei mincinoși după care au umblat și părinții lor;

Lev 26.14-15;Neem 1.7;Dan 9.11;Isa 28.15;Ier 16.19-20;Rom 1.25;Ezec 20.13-30;

⁵de aceea, voi trimite foc în Iuda, și va mistui palatele Ierusalimului."

Ier 17.27;Osea 8.14;

Împotriva lui Israel.

⁶Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale lui Israel, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au vândut pe cel neprihănit pe bani, și pe sărac pe o pereche de încălțăminte.

Isa 29.21;Amos 8.6;

⁷Ei doresc să vadă țărâna pământului pe capul celor sărmani, și calcă în picioare dreptul celor nenorociți. Fiul și tatăl se duc la aceeași fată, ca să pângărească Numele Meu cel sfânt.

Isa 10.2;Amos 5.12;Ezec 22.11;Lev 20.3;Ezec 36.20;Rom 2.24;

⁸Se întind lângă fiecare altar pe haine luate ca zălog, și beau în casa dumnezeilor lor amenda celor osândiți de ei.

Ezec 23.41;1Cor 8.10;1Cor 10.21;Ex 22.26;

⁹Și totuși Eu am nimicit dinaintea lor pe Amoriți, care erau cât cedrii de înalți, și tari ca stejarii; le-am nimicit roadele din vârf până în rădăcini.

Num 21.24;Deut 2.31;Ios 24.8;Num 13.28-33;Isa 5.24;Mal 4.1;

¹⁰Și Eu v-am scos din țara Egiptului, și v-am povățuit patruzeci de ani în pustie, ca să vă dau în stăpânire țara Amoriților.

Ex 12.51;Mic 6.4;Deut 2.7;Deut 8.2;

¹¹Am ridicat prooroci dintre fiii voștri, și Nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, copii ai lui Israel? zice Domnul...

Num 6.2;Jud 13.5;

¹²Iar voi ați dat Nazireilor să bea vin, și proorocilor le-ați poruncit: "Nu prorociți!"

Isa 30.10;Ier 11.21;Amos 7.12-13;Mic 2.6;

¹³Iată, vă voi stropși cum stropșește pământul carul încărcat cu snopi,

Isa 1.14;

¹⁴așa că cel iute nu va putea să fugă, iar cel tare nu se va putea sluji de tăria lui, și omul viteaz nu-și va scăpa viața.

Ier 9.23;Amos 9.1;Ps 33.16;

¹⁵Cel ce mânuiește arcul nu va putea să țină piept, cel iute de picioare nu va scăpa, și călărețul nu-și va scăpa viața;

Ps 33.17;

¹⁶iar cel mai inimos dintre războinici, va fugi în pielea goală în ziua aceea, zice Domnul."

3

Mustări și amenințări.

¹Ascultați cuvântul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara Egiptului!

²"Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului: de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.

Deut 7.6;Deut 10.15;Ps 147.19;Dan 9.12;Mat 11.22;Luc 12.47;Rom 2.9;1Pet 4.17;

³Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?

⁴Răcnește leul în pădure, dacă n-are pradă? Zbiară puiul de leu din fundul vizuinii lui, dacă n-a prins nimic?

⁵Cade pasărea în lațul de pe pământ, dacă nu i s-a întins o cursă? Se ridică lațul de la pământ, fără să se fi prins ceva în el?

⁶Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate, fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate, fără s-o fi făcut Domnul?

Isa 45.7;

⁷Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.

Gen 6.13;Gen 18.17;Ps 25.14;Ioan 15.15;

⁸Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va prooroci?"

Amos 1.2;Fapt 4.20;Fapt 5.20-29;1Cor 9.16;

⁹Strigați de pe acoperișul palatelor Asdodului și de pe palatele țării Egiptului, și spuneți: "Strângeți-vă pe munții Samariei, și vedeți ce neorânduială mare este în mijlocul ei, ce asupriri sunt în ea!

¹⁰Nu sunt în stare să lucreze cu neprihănire, zice Domnul, ci își grămădesc în palate comori câștigate prin silnicie și răpire."

Ier 4.22;

¹¹De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Vrăjmașul va impresura țara, îți va doborî țaria, și palatele tale vor fi jefuite!"

2Împ 17.3-6;2Împ 18.9-11;

¹²Așa vorbește Domnul: "După cum păstorul scapă din gura leului numai două bucăți de picioare sau un vârful de ureche, așa vor scăpa copiii lui Israel care stau în Samaria în colțul unui pat și pe covoare de Damasc!

¹³Ascultați, și spuneți lucrul acesta casei lui Iacov, zice Domnul Dumnezeu, Dumnezeul oștirilor:

14 "În ziua când voi pedepsi pe Israel pentru fărâdelegile lui, voi pedepsi și altarele din Betel; coarnele altarului vor fi sfărâmate, și vor cădea la pământ.

15 Voi surpa casele de iarnă și casele de vară; palatele de fildes se vor duce, și casele cele multe se vor nimici, zice Domnul."

Ier 36.22; Jud 3.20; 1Împ 22.39;

4

1 "Ascultați cuvântul acesta, juncane din Basan, de pe muntele Samariei, voi care asupriți pe cei sărmani, zdrobiți pe cei lipsiți, și ziceți bărbaților voștri: "Dați-ne să bem!"

Ps 22.12; Ezec 39.18;

2 Domnul Dumnezeu a jurat pe sfințenia Lui, și a zis: "Iată, vin zile pentru voi, când vă vor prinde cu cârligele, și rămășița voastră cu undiți de pescari;

Ps 89.35; Ier 16.16; Hab 1.15;

3 "veți ieși prin spărturi, fiecare drept înainte, și veți fi lepădate în Harmon, zice Domnul."

4 Duceți-vă numai la Betel, și păcătuiți! Duceți-vă la Ghilgal, și păcătuiți și mai mult! Aduceți-vă jertfele în fiecare dimineață, și zeciuielile la fiecare trei zile!

Ezec 20.39; Osea 4.15; Osea 12.11; Amos 5.5; Num 28.3-4; Deut 14.28;

5 Faceți să fumege jertfe de mulțumire făcute cu aluat! Trâmbițați-vă, vestiți-vă darurile de mâncare de bună voie! Căci așa vă place, copiii ai lui Israel, zice Domnul Dumnezeu."

Lev 7.13; Lev 23.17; Lev 22.18-21; Deut 12.6; Ps 81.12;

6 Și Eu, de partea Mea, v-am trimis foametea în toate cetățile voastre, și lipsa de pâine în toate locuințele voastre. Cu toate acestea tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul." -

Isa 26.11; Ier 5.3; Amos 4.8-9; Hag 2.17;

7 "N-am vrut să vă dau nici ploaie, când mai erau încă trei luni până la secerat; am dat ploaie peste o cetate, dar n-am dat ploaie peste o altă cetate; într-un ogor a plouat, și altul, în care n-a plouat, s-a uscat.

⁸Două, trei cetăți s-au dus la alta ca să bea apă, și tot nu și-au potolit setea. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul." -

Amos 4.6-11;

⁹V-am lovit cu rugină în grâu și cu tăciune; grădinile voastre cele multe, viile, smochinii și măslinii voștri i-au mâncat deseori lăcustele. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul."

Deut 28.22; Hag 2.17; Ioel 1.4; Ioel 2.25;

¹⁰Am trimis în voi ciuma, ca în Egipt; v-am ucis tinerii cu sabia, și am lăsat să vi se ia caii, am făcut să vi se suie în nări duhoarea taberei voastre. Și cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul." -

Ex 9.3-6; Ex 12.29; Deut 28.27-60; Ps 78.50; Amos 4.6;

¹¹V-am nimicit ca pe Sodoma și Gomora, pe care le-a nimicit Dumnezeu; și ați fost ca un tăciune scos din foc. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul...

Gen 19.24-25; Isa 13.19; Ier 49.18; Zah 3.2; Iuda 23; Amos 4.6;

¹²De aceea îți voi face astfel, Israele, - și fiindcă îți voi face astfel, pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele!

Ezec 13.5; Ezec 22.30; Luc 14.31-32;

¹³Căci iată că El a întocmit munții, a făcut vântul, și spune omului până și gândurile lui. El preface zorile în întuneric, și umblă pe înălțimile pământului: Domnul, Dumnezeul oștirilor, este Numele Lui.

Ps 139.2; Dan 2.28; Amos 5.8; Amos 8.9; Deut 32.13; Deut 33.29; Mic 1.3; Isa 47.4; Ier 10.16; Amos 5.8; Amos 9.6;

5

¹Ascultați cuvântul acesta, cântecul acesta de jale, pe care-l fac pentru voi, casa lui Israel!

Ier 7.29; Ezec 19.1; Ezec 27.2;

²A căzut și nu se va mai scula, fecioara lui Israel; stă trântită la pământ, și nimeni n-o ridică.

³Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: cetatea care scotea la luptă o mie de oameni, nu va rămâne decât cu o sută, și cea care scotea o sută de oameni, nu va mai rămâne decât cu zece, din casa lui Israel."

⁴Căci așa vorbește Domnul către casa lui Israel: "Căutați-Mă, și veți trăi!

2Cron 15.2;Ier 29.13;Amos 5.6;Isa 55.3;

⁵Nu căutați Betelul, nu vă duceți la Ghilgal, și nu treceți la Beer-Șeba. Căci Ghilgalul va fi dus în robie, și Betelul va fi nimic.

Amos 4.4;Amos 8.14;Osea 4.15;Osea 10.8;

⁶Căutați pe Domnul, și veți trăi! Temeți-vă ca nu cumva să apuce ca un foc casa lui Iosif, și focul acesta s-o mistuie, fără să fie cineva la Betel ca să-l stingă,

Amos 5.4;

⁷voi care prefăceți dreptul în pelin, și călcați dreptatea în picioare!

Amos 6.12;

⁸El a făcut Cloșca cu pui și Orionul, El prefăce întunericul în zori, iar ziua în noapte neagră; El cheamă apele mării, și le varsă pe fața pământului: Domnul este Numele Lui.

Iov 9.9;Iov 38.31;Ps 104.20;Iov 38.34;Amos 9.6;Amos 4.13;

⁹El aduce ca fulgerul prăpădul peste cei puternici, așa că nimicirea vine peste cetățui."

¹⁰Ei urăsc pe cel ce-i muștră la poarta cetății, și le este scârbă de cel ce vorbește din inimă.

Isa 29.21;1Împ 22.8;

¹¹De aceea, pentru că pe sărac îl călcați în picioare, și luați daruri de grâu de la el: măcar că ați zidit case de piatră cioplită, nu le veți locui; măcar că ați sădit vii foarte bune, nu veți bea din vinul lor!

Deut 28.30-39;Mic 6.15;Țef 1.13;Hag 1.6;

¹²Căci Eu știu că nelegiuirile voastre sunt multe, și că păcatele voastre sunt fără număr: asupriți pe cel drept, luați mită, și călcați în picioare la poarta cetății dreptul săracilor.

Amos 2.6;Isa 29.21;Amos 2.7;

¹³De aceea, în vremuri ca acestea, înțeleptul trebuie să tacă; căci sunt vremuri rele.

14 Căutați binele și nu răul, ca să trăiți, și ca astfel, Domnul, Dumnezeul oștirilor, să fie cu voi, cum spuneți voi!

Mic 3.11;

15 Urâți răul și iubiți binele, faceți să domnească dreptatea la poarta cetății; și poate că Domnul, Dumnezeul oștirilor, va avea milă de rămășițele lui Iosif.

Ps 34.14;Ps 97.10;Rom 12.9;Ex 32.30;2Împ 19.4;Ioel 2.14;

16 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Cel Atotputernic: "În toate piețele se vor boci, și pe toate ulițele vor zice: "Vai! Vai!" Vor chema pe plugar la jale, și la bocire pe cei ce fac jelanii pentru morți.

Ier 9.17;

17 În toate viile va fi bocet, când voi trece prin mijlocul tău, zice Domnul.

Ex 12.12;Nah 1.12;

18 "Vai de cei ce doresc "ziua Domnului!" Ce așteptați voi de la ziua Domnului? Ea va fi întuneric și nu lumină.

Isa 5.19;Ier 17.15;Ezec 12.22-27;2Pet 3.4;Ier 30.7;Ioel 2.2;Țef 1.15;

19 Veți fi ca un om care fuge dinaintea unui leu pe care-l întâlnește un urs, și care, când ajunge acasă, își reazemă mâna pe zid, și-l mușcă un șarpe!

Ier 48.44;

20 Nu va fi oare ziua Domnului întuneric, în loc de lumină? Nu va fi ea întunecoasă și fără strălucire?

21 Eu urăsc, disprețuiesc sărbătorile voastre, și nu pot să vă sufăr adunările de sărbătoare!

Prov 21.27;Isa 1.11-16;Ier 6.20;Osea 8.13;Lev 26.31;

22 Când îmi aduceți arderi de tot și daruri de mâncare, n-am nici o plăcere de ele; și vițeei îngrășați pe care-i aduceți ca jertfe de mulțumire, nici nu Mă uit la ei.

Isa 66.3;Mic 6.6-7;

23 Depărtează de Mine vuietul cântecelor tale; nu pot asculta sunetul alăutelor tale!

²⁴Ci dreptatea să curgă ca o apă curgătoare, și neprihănirea ca un pârâu care nu seacă niciodată!

Osea 6.6;Mic 6.8;

²⁵Mi-ați adus voi jertfe și daruri de mâncare, în timpul celor patruzeci de ani din pustie, casa lui Israel?...

Deut 32.17;Ios 24.14;Ezec 20.8-24;Fapt 7.42-43;Isa 43.23;

²⁶Veți ridica dar pe Sacut, împăratul vostru, și pe Caivan, chipurile voastre idolești, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-ați făcut,

1Împ 11.33;

²⁷și vă voi duce în robie dincolo de Damasc, zice Domnul, al cărui Nume este Dumnezeu oștirilor!"

2Împ 17.6;Amos 4.13;

6

¹Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion, și la adăpost pe muntele Samariei, vai de mai marii aceștia ai celui dintâi dintre neamuri, la care aleargă casa lui Israel!...

Luc 6.24;Ex 19.4;

²Treceți la Calne și vedeți, duceți-vă de acolo până la Hamatul cel mare, și pogorâți-vă în Gat la Filistenii; sunt oare cetățile acestea mai înfloritoare decât cele două împărății ale voastre, și este ținutul lor mai întins decât al vostru?...

Ier 2.10;Isa 10.9;2Împ 18.34;2Cron 26.6;Nah 3.8;

³Credeți că ziua nenorocirii este departe, și faceți să se apropie domnia silniciei.

Ezec 12.27;Amos 5.18;Amos 9.10;Amos 5.12;Amos 6.12;Ps 94.20;

⁴Ei se culcă pe paturi de fildeș, și stau întinși a lene pe așternuturile lor; mănâncă miei din turmă, și viței puși la îngrășat.

⁵Aiurează în sunetul alăutei, se cred iscusți ca David în instrumentele de muzică.

Isa 5.12;1Cron 23.5;

⁶Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun untdelemn, și nu se întristează de prăpadul lui Iosif!

Gen 37.25;

⁷De aceea vor merge în robie, în fruntea prinșilor de război; și vor înceta strigătele de veselie ale acestor desfățați.

⁸Domnul Dumnezeu a jurat pe Sine însuși, și Domnul, Dumnezeul oștirilor, a zis: "Mi-e scârbă de mândria lui Iacov, și-i urăsc palatele; de aceea, voi da în mâna vrăjmașului cetatea cu tot ce este în ea.

Ier 51.14;Evr 6.13-17;Ps 47.4;Ezec 24.12;Amos 8.7;

⁹Și dacă vor mai rămâne zece oameni într-o casă vor muri.

¹⁰Când unchiul său va lua pe cel mort să-l ardă, ridicându-i oasele din casă, și va întreba pe cel din fundul casei: "Mai este cineva cu tine?" Acela va răspunde: "Nimeni"... Iar celălalt va zice: "Tăcere! Căci nu trebuie să pomenim acum Numele Domnului!"

Amos 5.13;Amos 8.3;

¹¹Căci iată că Domnul poruncește să se dărâme casa cea mare, și să se facă bucăți casa cea mică.

Isa 55.11;Amos 3.15;

¹²Pot caii să alerge pe o stâncă? Sau poate cineva să are marea cu boii, de ați prefăcut judecata în otravă, și roada dreptății în pelin?

Osea 10.4;Amos 5.7;

¹³Vă bucurați de lucruri de nimic, și ziceți: "Oare nu prin tăria noastră am câștigat noi putere?"

¹⁴De aceea, iată, voi ridica împotriva voastră, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, un neam, care vă va asupra de la intrarea Hamatului până la pârâul pustiei."

Ier 5.15;Num 34.8;1Împ 8.65;

7

Vedenii asupra prăbușirii lui Israel.

¹Domnul Dumnezeu mi-a trimis vedenia aceasta. Iată, făcea niște lăcuste, în clipa când începea să crească otava; era otava după cositul împăratului.

²Și după ce au mâncat ele cu desăvârșire toată iarba din țară, am zis: "Doamne Dumnezeule, iartă! Cum ar putea să stea Iacov în picioare? Căci este așa de slab!"

Isa 51.19; Amos 7.5;

³Atunci Domnul S-a căit de lucrul acesta: "Nu se va întâmpla una ca aceasta, a zis Domnul."

⁴Domnul Dumnezeu mi-a trimis vedenia aceasta: Iată, Domnul Dumnezeu vestea pedeapsa prin foc; și focul mânca Adâncul cel mare și apucase și câmpia.

Deut 32.36; Amos 7.6; Iona 3.10; Iac 5.16;

⁵Eu am zis: "Doamne Dumnezeule, oprește! Cum ar putea să stea în picioare Iacov? Căci este așa de slab!"

Amos 7.2-3;

⁶Atunci Domnul S-a căit și de lucrul acesta. "Nici una ca aceasta nu se va întâmpla, a zis Domnul Dumnezeu."

⁷El mi-a trimis vedenia aceasta: Iată, Domnul stătea pe un zid făcut la cumpănă, și avea o cumpănă în mână.

⁸Domnul mi-a zis: "Ce vezi, Amos?" Eu am răspuns: "O cumpănă." Și Domnul a zis: "Iată, voi pune cumpăna în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-l voi mai ierta;

2Împ 21.13; Isa 28.17; Isa 34.11; Plân 2.8; Amos 8.2; Mic 7.18;

⁹ci înălțimile lui Isaac vor fi pustiite; sfintele locașuri ale lui Israel vor fi dărâmate, și Mă voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia."

Gen 26.23; Gen 46.1; Amos 5.5; Amos 8.14; 2Împ 15.10;

¹⁰Atunci Amația, preotul din Betel, a trimis să spună lui Ieroboam, împăratul lui Israel: "Amos uneltește împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu poate să sufere toate cuvintele lui!

1Împ 12.32; 2Împ 14.23;

¹¹Căci iată ce zice Amos: "Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de țara sa!"

¹²Și Amația a zis lui Amos: "Pleacă, văzătorule, și fugi în țara lui Iuda! Mănâncă-ți pâinea acolo, și acolo prorocește.

¹³Dar nu mai prooroci la Betel, căci este un locaş sfânt al împăratului, și este un templu al împărăției!"

Amos 2.12;1Împ 12.32;1Împ 13.1;

¹⁴Amos a răspuns lui Amația: "Eu nu sunt nici prooroc, nici fiu de prooroc; ci sunt păstor, și strângător de smochine de Egipt.

1Împ 20.35;2Împ 2.5;2Împ 4.38;2Împ 6.1;Amos 1.1;Zah 13.5;

¹⁵Dar Domnul m-a luat de la oi, și Domnul mi-a zis: "Du-te și prorocește poporului Meu Israel!"

¹⁶Ascultă acum Cuvântul Domnului, tu care zici: "Nu prooroci împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac!"

Ezec 21.2;Mic 2.6;

¹⁷Din pricina aceasta, iată ce zice Domnul: "Nevasta ta va curvi în cetate, fiii și fiicele tale vor cădea loviți de sabie, ogorul tău va fi împărțit cu frânghia de măsurat; tu însă vei muri într-un pământ necurat, și Israel va fi dus în robie departe de țara lui!"

Ier 28.12;Ier 29.21-32;Isa 13.16;Plân 5.11;Osea 4.13;Zah 14.2;

8

¹Domnul Dumnezeu mi-a trimis următoarea vedenie. Iată, era un coș cu poame coapte.

²El a zis: "Ce vezi, Amos?" Eu am răspuns: "Un coș cu poame coapte." Și Domnul mi-a zis: "A venit sfârșitul poporului Meu Israel; nu-l mai pot ierta!"

Ezec 7.2;Amos 7.8;

³În ziua aceea, cântecele Templului se vor preface în gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în tăcere o mulțime de trupuri moarte."

Amos 5.23;Amos 6.9-10;

⁴Ascultați lucrul acesta, voi care mâncați pe cel lipsit, și prăpădiți pe cei nenorociți din țară!

Ps 14.4;Prov 30.14;

⁵Voi, care ziceți: "Când va trece luna nouă, ca să vindem grâul, și Sabatul ca să deschidem grânarele, să micșorăm efa și să mărim siclul, și să strâmbăm cumpăna ca să înșelăm?"

Neem 13.15-16; Mic 6.10-11;

⁶Apoi vom cumpăra pe cei nevoiași pe argint, și pe sărac pe o pereche de încălțăminte, și vom vinde codina în loc de grâu." -

Amos 2.6;

⁷Domnul a jurat pe slava lui Iacov: "Niciodată nu voi uita nici una din faptele lor!

⁸Nu se va cutremura țara din pricina acestor mișelii, și nu se vor jeli toți locuitorii ei? Nu se va umfla toată țara ca râul, ridicându-se și pogorându-se iarăși ca râul Egiptului?

Osea 4.3; Amos 9.5;

⁹În ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face să asfințească soarele la amiază, și voi întuneca pământul ziua în amiaza mare.

Iov 5.14; Isa 13.10; Isa 59.9-10; Ier 15.9; Mic 3.6;

¹⁰Vă voi preface sărbătorile în jale, și toate cântările în bociri pentru morți, voi acoperi toate coapsele cu saci și voi face toate capetele pleșuve; voi arunca țara într-o jale ca pentru un singur fiu, și sfârșitul ei va fi ca o zi amară."

Isa 15.2-3; Ier 48.37; Ezec 7.18; Ezec 27.31; Ier 6.26; Zah 12.10;

¹¹"Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului.

1Sam 3.1; Ps 74.9; Ezec 7.26;

¹²Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miază-noapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.

¹³În ziua aceea se vor topi de sete fetele frumoase și flăcăii.

¹⁴Ei, care jură acum pe păcatul Samariei, și zic: "Pe Dumnezeul tău cel viu, Dane!" Și: "Pe drumul Beer-Șebe!" Vor cădea, și nu se vor mai scula."

Osea 4.15; Deut 9.21; Amos 5.5;

¹Am văzut pe Domnul stând pe altar. Și a zis: "Lovește pragul de sus al porții, ca să se cutremure ușorii, și sfărâmă-i peste capetele lor ale tuturor. Rămășița lor însă o voi pierde cu sabia, așa că nici unul din ei nu va putea să scape fugind, și nici unul din cei ce vor scăpa, nu va scăpa.

Ps 68.21; Hab 3.13; Amos 2.14;

²De ar pătrunde chiar până în locuința morților, și de acolo îi va smulge mâna Mea; de s-ar sui chiar în ceruri, și de acolo îi voi pogori.

Ps 139.8; Iov 20.6; Ier 51.53; Obad 4;

³De s-ar ascunde chiar pe vârful Carmelului, și acolo îi voi căuta și-i voi lua; de s-ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul mării, și acolo voi porunci șarpelui să-i muște.

Lev 26.33; Deut 28.65; Ezech 5.12;

⁴De ar merge în robie chiar înaintea vrăjmașilor lor, și acolo voi porunci sabiei să-i piardă; voi pune astfel ochii pe ei ca să le fac rău, nu bine.

Lev 17.10; Ier 44.11;

⁵Domnul, Dumnezeul oștirilor, atinge pământul, și se topește, și toți locuitorii lui jelesc. Se înalță ca râul Nil, și se pogoară ca râul Egiptului.

Mic 1.4; Amos 8.8;

⁶El Și-a zidit cămara în ceruri, Și-a întemeiat bolta deasupra pământului; cheamă apele mării, și le varsă pe fața pământului. Domnul este Numele Lui!

Ps 104.3-13; Amos 5.8; Amos 4.13;

⁷"Nu sunteți voi oare pentru Mine ca și copiii Etiopienilor, copii ai lui Israel? zice Domnul. N-am scos Eu pe Israel din țara Egiptului, ca și pe Filistenii din Caftor și pe Sirieni din Chir?"

Ier 47.4; Deut 2.23; Ier 47.4; Amos 1.5;

⁸"Iată, Domnul Dumnezeu are ochii pironiți peste împărăția aceasta vinovată, ca s-o nimicesc de pe fața pământului; totuși nu voi nimici de tot casa lui Iacov, zice Domnul."

Amos 9.4; Ier 30.11; Ier 31.35-36; Obad 16.17;

⁹"Căci iată, voi porunci, și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!

¹⁰Toți păcătoșii poporului Meu vor muri de sabie, cei ce zic: "Nu ne va ajunge nenorocirea, și nu va veni peste noi."

Amos 6.3;

¹¹"În vremea aceea voi ridica din căderea lui cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărâmăturile, și-l voi zidi iarăși cum era odinioară,

Fapt 15.16-17;

¹²ca să stăpânească rămășița Edomului și toate neamurile peste care a fost chemat Numele Meu, zice Domnul, care va împlini aceste lucruri.

Obad 19; Num 24.18;

¹³"Iată, vin zile, zice Domnul, când plugarul va ajunge pe secerător, și cel ce calcă strugurii pe cel ce împrășteie sămânța, când mustul va picura din munți și va curge de pe toate dealurile.

Lev 26.5; Ioel 3.18;

¹⁴Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele.

Ier 30.3; Isa 61.4; Isa 65.21; Ezec 36.33-36;

¹⁵Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul, Dumnezeul tău!"

Isa 60.21; Ier 32.41; Ezec 34.28; Ioel 3.20;

OBADIA SAU AVDIE

(Psalm 137.7 Plâng. 4.21, 22. Ioel 3.18, 19 Țef. 2.10, 11. Zah 14.9.)

1

¹Prorocia lui Obadia. Așa vorbește Domnul Dumnezeu despre Edom: - "Noi am auzit o veste din partea Domnului, și un sol a fost trimis cu ea printre neamuri, zicând: "Sculați-vă, să mergem împotriva Edomului ca să ne războim cu el!" -

Isa 21.11;Isa 34.5;Ezec 25.12-14;Ioel 3.19;Mal 1.3;Ier 49.14;

²"Iată, te voi face mic printre neamuri, vei fi cel mai disprețuit.

³Căci mândria inimii tale te-a dus în rătăcire, pe tine, care locuiești în crăpăturile stâncilor, și domnești în înălțime; de aceea, tu zici în tine însuți: "Cine mă va arunca la pământ?"

⁴Dar chiar dacă ai locui tot atât de sus ca vulturul, chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos și de acolo, zice Domnul".

Iov 20.6;Ier 49.16;Ier 51.53;Amos 9.2;Hab 2.9;

⁵Dacă ar fi intrat la tine niște hoți, sau niște tâlhari de noapte, - cum ești de puștiit! - ar fi luat ei oare mai mult decât ar fi putut? Dacă ar fi venit niște culegători de vie la tine, n-ar fi lăsat ei nici un strugure pe urmă?

Ier 49.9;Deut 24.21;Isa 17.6;Isa 24.13;

⁶Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s-au descoperit comorile!

⁷Toți cei uniți cu tine te-au izgonit înapoi până la hotar, prietenii tăi te-au înșelat și te-au stăpânit. Cei ce mâncau din pâinea ta ți-au întins curse, pe care nu le-ai băgat de seamă!

Ier 38.22;Isa 19.11-12;

⁸Oare, zice Domnul, nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei înțelepți din Edom, și priceperea din muntele lui Esau?

Iov 5.12-13;Isa 29.14;Ier 49.7;

⁹Vitejii tăi, Temane, se vor înspăimânda, pentru ca toți cei din muntele lui Esau să piară în măcel.

Ps 76.5;Amos 2.16;Ier 49.7;

¹⁰Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine, și vei fi nimicuit cu desăvârșire pentru totdeauna.

Gen 27.41;Ps 137.7;Ezec 25.12;35.5Amos 1.11;Ezec 35.9;Mal 1.4;

¹¹Căci în ziua când stătea în fața lui, în ziua când străinii îi luau averea, când străinii intrau pe porțile lui, și aruncau sorțul asupra Ierusalimului, și tu erai atunci ca unul din ei!

Ioel 3.3;Nah 3.10;

¹²Nu trebuia să te uiți mulțumit la ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuia să te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, și nu trebuia să vorbești cu semeție în ziua strâmtorării!

Ps 22.17;Ps 54.7;Ps 59.10;Mic 4.11;Mic 7.10;Ps 37.13;Ps 137.7;Iov 31.29;Prov 17.5;Prov 24.17-18;Mic 7.8;

¹³Nici nu trebuia să intri pe porțile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuia să te bucuri de nenorocirea lui în ziua prăpădului lui, și nu trebuia să pui mâna pe bogățiile lui în ziua prăpădului lui!

¹⁴Nu trebuia să stai la răspântii, ca să nimicești pe fugarii lui, și nici nu trebuia să dai în mâna vrăjmașului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului!

¹⁵Căci ziua Domnului este aproape pentru toate neamurile. Cum ai făcut, așa ți se va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău.

Ezec 30.3;Ioel 3.14;Ezec 35.15;Hab 2.8;

¹⁶Căci, după cum ați băut paharul mâniei, voi cei de pe muntele Meu cel sfânt, tot așa, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din el, și vor fi ca și când n-ar fi fost niciodată."

Ier 25.28-29;Ier 49.12;Ioel 3.17;1Pet 4.17;

¹⁷"Dar mântuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfânt, și casa lui Iacov își va lua înapoi moșiile.

Ioel 2.32;Amos 9.8;

¹⁸Casa lui Iacov va fi un foc, și casa lui Iosif, o flacăra; dar casa lui Esau va fi miriștea, pe care o vor aprinde și o vor mistui; și nu va mai rămâne nici unul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit!

Isa 10.17;Zah 12.6;

¹⁹Cei de la miazăzi vor stăpâni muntele lui Esau, și cei din câmpie țara Filistenilor; vor stăpâni și ținutul lui Efraim și al Samariei; și Beniamin va stăpâni Galaadul.

Amos 9.12;Țef 2.7;

²⁰Dar prinșii de război ai acestei oștiri a copiilor lui Israel, vor stăpâni țara Canaanților până la Sarepta, și prinșii de război ai Ierusalimului, care sunt la Sefarad, vor stăpâni cetățile de miază-zi.

1Împ 17.9-10;Ier 32.44;

²¹Izbăvitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca să judece muntele lui Esau. Dar împărăția va fi a Domnului."

1Tim 4.16;Iac 5.20;Ps 22.28;Dan 2.44;Dan 7.14-27;Zah 14.9;Luc 1.33;Apoc 11.15;Apoc 19.6;

IONA

(Isaia 42.19; 55.7, 11. Ieremia 18.7, 8. Ezechiel 18.23. Matei 12.40, 41.)

1

¹Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel:

²Împ 14.25;

²"Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!"

Gen 10.11-12;Iona 3.2-3;Iona 4.11;Gen 18.20-21;Ezra 9.6;Iac 5.4;Apoc 18.5;

³Și Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de Fața Domnului. S-a pogorât la fafo, și a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit prețul călătoriei, și s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe de Fața Domnului.

Iona 4.2;Ios 19.46;2Cron 2.16;Fapt 9.36;Gen 4.16;Iov 1.12;Iov 2.7;

⁴Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vânt năpraznic, și a stârnit o mare furtună. Corabia amenința să se sfărâme.

Ps 107.25;

⁵Corăbierii s-au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui, și au aruncat în mare uneltele din corabie, ca s-o facă mai ușoară. Iona s-a pogorât în fundul corabiei, s-a culcat și a adormit dus.

Fapt 27.18-38;1Sam 24.3;

⁶Cârmaciul s-a apropiat de el, și i-a zis: "Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dumnezeul tău! Poate că Dumnezeu va voi să se gândească la noi, și nu vom pieri!"

Ps 107.28;Ioel 2.14;

⁷Și au zis unul către altul: "Veniți să tragem la sorț, ca să știm din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!" Au tras la sorț, și sorțul a căzut pe Iona.

Ios 7.14-16;1Sam 10.20-21;1Sam 14.41-42;Prov 16.33;Fapt 1.26;

⁸Atunci ei i-au zis: "Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai, și de unde vii? Care îți este țara, și din ce popor ești?"

Ios 7.19;1Sam 14.43;

⁹El le-a răspuns: "Sunt Evreu, și mă tem de Domnul, Dumnezeul cerurilor, care a făcut marea și uscatul!"

Ps 146.6;Fapt 17.24;

¹⁰Oamenii aceia au avut o mare teamă, și i-au zis: "Pentru ce ai făcut lucrul acesta?" Căci oamenii aceia știau că fugea de Fața Domnului, pentru că le spusese el.

¹¹Ei i-au zis: "Ce să-ți facem, ca să se potolească marea față de noi?" Căci marea era din ce în ce mai înfuriată.

¹²El le-a răspuns: "Luați-mă, și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!"

Ioan 11.50;

¹³Oamenii aceștia vâsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărâta tot mai mult împotriva lor.

Prov 21.30;

¹⁴Atunci au strigat către Domnul, și au zis: "Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia, și nu ne împovăra cu sânge nevinovat! Căci, Tu, Doamne, faci ce vrei!

Deut 21.8;Ps 115.3;

¹⁵Apoi au luat pe Iona, și l-au aruncat în mare. Și furia mării s-a potolit.

Ps 89.9;Luc 8.24;

¹⁶Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul, și au adus Domnului o jertfă, și l-au făcut juruințe.

Marc 4.41;Fapt 5.11;

¹⁷Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona, și Iona a stat în pântecele peștelui trei zile și trei nopți.

Mat 12.40; Mat 16.4; Luc 11.30;

2

¹Iona s-a rugat Domnului, Dumnezeului său, din pântecele peștelui,

²și a zis: "În strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul, și m-a ascultat; din mijlocul locuinței morților am strigat, și mi-ai auzit glasul.

Ps 120.1; Ps 130.1; Ps 142.1; Plân 3.55-56; Ps 65.2;

³Și totuși mă aruncasei în adânc, în inima mării, și râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine.

Ps 88.6; Ps 42.7;

⁴Ziceam: "Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea Templul Tău cel sfânt".

Ps 31.22; 1Împ 8.38;

⁵Apele m-au acoperit până aproape să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu.

Ps 69.1; Plân 3.54;

⁶M-am pogorât până la temeliiile munților, zăvoarele pământului mă încuiau pe vecie; dar Tu m-ai scos viu din groapă, Doamne, Dumnezeul meu!

Ps 16.10;

⁷Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău ce sfânt.

Ps 18.6;

⁸Cei ce se lipesc de idoli deșerți îndepărtează îndurarea de la ei.

2Împ 17.15; Ps 31.6; Ier 10.8; Ier 16.19;

⁹Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul."

Ps 50.14-23; Ps 116.17-18; Osea 14.2; Evr 13.15; Ps 3.8;

¹⁰Domnul a vorbit peștelui, și peștele a vărsat pe Iona pe pământ.

3

¹Cuvântul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona, astfel:

²"Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo strigarea pe care ți-o voi da!"

³Și Iona s-a sculat, și s-a dus la Ninive, după Cuvântul Domnului. Și Ninive era o cetate foarte mare, cât o călătorie de trei zile.

⁴Iona a început să pătrundă în oraș, cale de o zi, strigând și zicând: "Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!"

Deut 18.22;

⁵Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post, și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici.

Mat 12.41;Luc 11.32;

⁶Lucrul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s-a sculat de pe scaunul lui de domnie, și-a scos mantia de pe el, s-a acoperit cu un sac, și a șezut în cenușă.

Iov 2.8;

⁷Și a trimis să se dea de știre în Ninive, din porunca împăratului și mai marilor lui, următoarele: "Oamenii și vitele, boii și oile, să nu guste nimic, să nu pască, și nici să nu bea apă deloc!

2Cron 20.3;Ioel 2.15;

⁸Ci oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu, și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele de asuprire, de care le sunt pline mâinile!

Isa 58.6;Isa 59.6;

⁹Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi, și dacă nu-Și va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim!"

2Sam 12.22;Ioel 2.14;

¹⁰Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care se hotărâse să li-l facă, și nu l-a făcut.

Ier 18.8;Amos 7.3-6;

Nemuțumirea lui Iona, și muștrările Domnului.

¹Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui Iona, și s-a mâniat.

²S-a rugat Domnului, și a zis: "Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător, și bogat în bunătate, și că Te căiești de rău!

Iona 1.3; Ex 34.6; Ps 86.5; Ioel 2.13;

³Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decât să trăiesc!"

1Împ 19.4; Iona 4.8;

⁴Domnul a răspuns: "Bine faci Tu de te mâni?"

⁵Și Iona a ieșit din cetate, și s-a așezat la răsărit de cetate. Acolo și-a făcut un umbrar, și a stat sub el, până va vedea ce are să se întâmple cu cetatea.

⁶Domnul Dumnezeu a făcut să crească un curcubete, care s-a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului lui și să-l facă să-i treacă mânia. Iona s-a bucurat foarte mult de curcubetele acesta.

⁷Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un vierme, care a înțepat curcubetele, și curcubetele s-a uscat.

⁸Când a răsărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vânt uscat de la răsărit, și soarele a bătut peste capul lui Iona, și Iona a leșinat. Atunci a dorit să moară, și a zis: "Mai bine să mor decât să trăiesc!"

⁹Dar Dumnezeu a zis lui Iona: "Bine faci tu de te mâni din pricina curcubetelui?" El a răspuns: "Da, bine fac că mă mâni până la moarte!"

¹⁰Atunci și Domnul a zis: "Ție îți este milă de curcubetele acesta, care nu te-a costat nici o trudă și pe care nu tu l-ai făcut să crească, ci într-o noapte s-a născut și într-o noapte a pierit.

¹¹Și mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite!"

Iona 1.2; Iona 3.2-3; Deut 1.39; Ps 36.6; Ps 145.9;

MICA SAU MIHEIA

(Psalmul 85.11. Pildele 21.3. Isaia 32.17,18.)

1

Amenințările.

¹Cuvântului Domnului, spus lui Mica, din Moreșet, pe vremea lui Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații lui Iuda, prorocie asupra Samariei și Ierusalimului.

Ier 26.18; Amos 1.1;

²Ascultați, voi popoare toate! Ia aminte, pământule, și ce este pe el! Domnul Dumnezeu să fie martor împotriva voastră, Domnul care este în Templul Lui cel sfânt!

Deut 32.3; Isa 1.2; Ps 50.7; Mal 3.5; Ps 11.4; Iona 2.7; Hab 2.20;

³Căci iată că Domnul iese din locuința Lui, Se pogoară, și umblă pe înălțimile pământului!

Isa 26.21; Ps 115.3; Deut 32.13; Deut 33.29; Amos 4.13;

⁴Sub El se topesc munții, văile crapă, ca ceara înaintea focului, ca apa care curge prin râpe.

Jud 5.5; Ps 97.5; Isa 64.1-3; Amos 9.5; Hab 3.6-10;

⁵Și toate acestea din pricina nelegiurii lui Iacov, din pricina păcatelor casei lui Israel! Dar care este nelegiurea lui Iacov? Nu este oare Samaria? Și care este păcatul lui Iuda? Nu este Ierusalimul?...

⁶De aceea, voi preface Samaria într-un morman de pietre pe câmp, într-un loc de sădit vie; îi voi prăvăli pietrele în vale, și-i voi dezgoli temeliiile.

2Împ 19.25; Mica 3.12; Ezec 13.14;

⁷Toate chipurile ei cioplite vor fi sfărâmate, toate plățile ei de curvă vor fi arse în foc, și-i voi pustii toți idoli: căci din plăți de curvă i-a adunat, și în plăți de curvă se vor preface...

Osea 2.5-12;

⁸De aceea plâng, mă bocesc, umblu desculț și gol, strig ca șacalul, și gem ca struțul.

Isa 21.3;Isa 22.4;Ier 4.19;Isa 20.2-4;Iov 30.29;Ps 102.6;

⁹Căci rana ei este fără leac; se întinde până la Iuda, pătrunde până la poarta poporului meu, până la Ierusalim.

2Împ 18.13;Isa 8.7-8;

¹⁰Nu spuneți lucrul acesta în Gat, și nu plângeți în Aco; tăvăliți-vă în țărână la Bet-Leafra.

2Sam 1.20;Ier 6.26;

¹¹Treci, locuitoare din Șafir, cu rușinea descoperită; locuitoarea din Țaanan nu îndrăznește să iasă, jalea Bet-Haetelului, vă ia gustul să vă opriți în el.

Isa 20.4;Isa 47.2-3;Ier 13.22;Nah 3.5;

¹²Căci locuitoarea din Marot tremură pentru pierderea fericirii ei, fiindcă s-a pogorât nenorocirea din partea Domnului până la poarta Ierusalimului.

Amos 3.6;

¹³Înhamă-ți caii cei iuți la car, locuitoare din Lachis; tu ai fost cea dintâi pricină de păcat pentru fiica Sionului, căci în tine s-au găsit nelegiuirile lui Israel.

2Împ 18.14-17;

¹⁴De aceea te vei despărți de Moreșet-Gat, casele din Aczib vor fi o amăgire pentru împărații lui Israel.

2Sam 8.2;2Împ 18.14-16;Ios 15.44;

¹⁵Îți voi aduce un nou stăpân, locuitoare din Mareșa; slava lui Israel va merge la Adulam.

Ios 15.44;2Cron 11.7;

¹⁶Rade-ți, taie-ți părul, din pricina copiilor tăi iubiți; lărgeste-ți pleșuvia ca vulturul, căci ei se duc în robie departe de tine!

Iov 1.20;Isa 15.2;Isa 22.12;Ier 7.29;Ier 16.6;Ier 47.5;Ier 48.37;Plân 4.5;

¹Vai de cei ce cugetă nelegiuirea și făuresc rele în așternutul lor; când se crapă de ziuă o înfăptuiesc, dacă le stă în putere.

Osea 7.6;Ps 36.4;Gen 31.29;

²Dacă poftesc ogoare, pun mâna pe ele, dacă doresc case, le răpesc; asupresc pe om și casa lui, pe om și moștenirea lui.

Isa 5.8;

³De aceea, așa vorbește Domnul: "Iată, Eu am de gând să aduc o nenorocire împotriva acestui leat de oameni, de care nu vă veți feri grumazii, și nu veți mai umbla cu capul atât de sus, căci vremurile vor fi rele.

Ier 8.3;Amos 5.13;Efes 5.16;

⁴În ziua aceea, veți ajunge de pomină, veți boci, și veți zice: "S-a isprăvit! Suntem pustiiți cu desăvârșire! Partea de moștenire a poporului meu trece în mâna altuia! Vai! cum mi-o ia! Ogoarele noastre le împarte vrăjmașului...!"

Hab 2.6;2Sam 1.17;Mica 1.15;

⁵De aceea nu vei avea pe nimeni care să întindă frânghia de măsurat pentru sorțul tău, în adunarea Domnului."

Deut 32.8-9;

⁶"Nu prorociți!" zic ei. "Să nu se proorocească asemenea lucruri. Căci altminteri ocările nu mai încetează!" -

Isa 30.10;Amos 2.12;Amos 7.16;

⁷"Este Domnul atât de grabnic la mânie, casa lui Iacov? Acesta este felul Lui de a lucra?" "Da, cuvintele Mele sunt prielnice celui ce umblă cu neprihănire!

⁸De multă vreme poporul Meu este socotit de Mine ca vrăjmaș; voi răpiți mantaua de pe hainele celor ce trec liniștiți și n-au gust de război.

⁹Voi izgoniți din casele lor iubite pe femeile poporului Meu, luați pentru totdeauna podoaba Mea de la copiii lor.

¹⁰Sculați-vă, și plecați, căci aici nu este odihnă pentru voi; căci din pricina spurcăciunii, vor fi dureri, dureri puternice.

Deut 12.9;Lev 18.25-28;Ier 3.2;

¹¹Da, dacă ar veni un om cu vânt și minciuni, și ar zice: "Îți voi prooroci despre vin, și despre băuturi tari!" acela ar fi un prooroc pentru poporul acesta!

Ezec 13.3;

¹²"Te voi strânge în întregime, Iacove! Voi strânge rămășița lui Israel, îi voi aduna ca pe niște oi dintr-un staul, ca pe o turmă în pășunea ei, așa că va fi o mare zarvă de oameni.

Mica 4.6-7; Ier 31.10; Ezec 36.37;

¹³Cel ce va face spărtura se va sui înaintea lor; vor face spărtura, vor trece pe poartă și vor ieși pe ea; împăratul lor va merge înaintea lor, și Domnul va fi în fruntea lor."

Osea 3.5; Isa 52.12;

3

Muștrări.

¹Am zis: "Ascultați, căpetenii ale lui Iacov, și mai mari ai casei lui Israel! Nu este datoria voastră să cunoașteți dreptatea?"

²Și totuși voi urâți binele și iubiți răul, le jupuiți pielea și carnea de pe oase!

³După ce au mâncat carnea poporului Meu, după ce-i jupoaie pielea, și-i sfărâmă oasele; îl fac bucăți; ca ceea ce se fierbe într-o oală, ca și carnea dintr-un cazan,

Ps 14.4; Ezec 11.3-7;

⁴apoi strigă către Domnul. Dar El nu le răspunde, ci Își ascunde Fața de ei în vremea aceea, pentru că au făcut fapte rele.

Ps 18.41; Prov 1.28; Isa 1.15; Ezec 8.18; Zah 7.13;

⁵"Așa vorbește Domnul despre proorocii care rătăcesc pe poporul meu, care, dacă au de mușcat ceva cu dinții, vestesc pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură, vestesc războiul sfânt:

Isa 56.10-11; Ezec 13.10; Ezec 22.25; Mica 2.11; Mat 7.15; Ezec 13.18-19;

⁶"Din pricina aceasta, va veni noaptea peste voi... fără nici o vedenie! Și întunericul... fără nici o prorocie! Soarele va asfinți peste acești prooroci, și ziua se va întuneca peste ei!

Isa 8.20-22;Ezec 13.23;Zah 13.4;Amos 8.9;

⁷Văzătorii vor fi dați de rușine, ghicitorii vor roși, toți își vor acoperi barba; căci Dumnezeu nu va răspunde.

Ps 74.8;Amos 8.11;

⁸Dar eu sunt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sunt plin de cunoștința dreptății și de vlagă, ca să fac cunoscut lui Iacov nelegiuirea lui, și lui Israel păcatul lui."

⁹"Ascultați dar lucrul acesta, căpetenii ale casei lui Iacov, și mai mari ai casei lui Israel, voi, cărora vă este scârbă de dreptate, și care suciți tot ce este drept;

¹⁰Voi care zidiți Sionul cu sânge, și Ierusalimul cu nelegiuire!

Ier 22.13;Ezec 22.27;Hab 2.12;Țef 3.3;

¹¹Căpeteniile cetății judecă pentru daruri, preoții lui învață pe popor pentru plată, și proorocii lui prorocesc pe bani; și mai îndrăznesc apoi să se bizuie pe Domnul și zic: "Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire!"

Isa 1.23;Ezec 22.12;Osea 4.18;Mica 7.3;Ier 6.13;Isa 48.2;Ier 7.4;Rom 2.17;

¹²De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, și muntele Templului o înălțime acoperită de păduri.

Ier 26.18;Mica 1.6;Ps 79.1;Mica 4.2;

4

¹În vremurile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor, și popoarele vor veni grămadă la el.

Isa 2.2;Ezec 17.22-23;

²Neamurile se vor duce cu grămada la el, și vor zice: "Veniți, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvântul Domnului.

³El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, depărtate. Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulilele lor

cosoare; nici un neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă război;

Isa 2.4; Ioel 3.10; Ps 72.7;

⁴ci fiecare va locui sub vița lui și sub smochinul lui, și nimeni nu-l va mai tulbura. Căci gura Domnului oștirilor a vorbit.

1Împ 4.25; Zah 3.10;

⁵Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!"

Ier 2.11; Zah 10.12;

⁶"În ziua aceea, zice Domnul, voi aduna pe cei șchiopi, voi strânge grămadă pe cei izgoniți, și pe aceia pe care-i chinuisem.

Ezec 34.16; Țef 3.19; Ps 147.2; Ezec 34.13; Ezec 37.21;

⁷Din cei șchiopi voi face o rămășiță, din cei ce erau risipiți, un neam puternic; și Domnul va împărăți peste ei, pe muntele Sionului, de acum și până-n veac!

Mica 2.12; Mica 5.3-8; Mica 7.18; Isa 9.6; Isa 24.23; Dan 7.14-27; Luc 1.33; Apoc 11.15;

⁸Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni, și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului!"

⁹"Pentru ce strigi tu însă acum așa de tare? N-ai împărat? Nu mai ai sfetnic, de te apucă durerea ca pe o femeie la naștere?

Ier 8.19; Isa 13.8; Isa 21.3; Ier 30.6; Ier 50.43;

¹⁰Suferă, fiica Sionului, și gemi ca o femeie la naștere! Căci acum vei ieși din cetate și vei locui în câmp, și te vei duce până la Babilon! Acolo vei fi izbăvită, acolo te va răscumpăra Domnul din mâna vrăjmașilor tăi.

¹¹Căci acum multe neamuri s-au strâns împotriva ta, și zic: "Să fie pângărită, ca să ne vadă ochii împlinindu-ni-se dorința față de Sion!"

Plân 2.16; Obad 12; Mica 7.10;

¹²Dar ei nu cunosc gândurile Domnului, nu-l înțeleg planurile, nu știu că i-a strâns ca pe niște snopi în arie.

Isa 55.8; Rom 11.33; Isa 21.10;

¹³Scoală-te, fiica Sionului, și treieră! Căci îți fac un corn de fier și o copită de aramă, ca să sfărâmi multe popoare, și să închini Domnului prada lor, să închini Domnului întregului pământ averile lor!

Isa 41.15-16; Ier 51.33; Dan 2.44; Isa 18.7; Isa 23.18; Isa 60.6-9; Zah 4.14; Zah 6.5;

5

¹Acum, strânge-ți rândurile în cetate, ceata Sionului, căci suntem împresurați! Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiua pe obraz!

Plân 3.30; Mat 5.39; Mat 27.30;

²Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.

Mat 2.6; Ioan 7.42; 1Sam 23.23; Ex 18.25; Gen 49.10; Isa 9.6; Ps 90.2; Prov 8.22-23; Ioan 1.1;

³De aceea îi va lăsa, până la vremea când va naște cea care are să nască, și rămășița fraților Săi se va întoarce la copiii lui Israel.

Mica 4.10; Mica 4.7;

⁴El se va înfățișa, și va cârmui cu puterea Domnului, și cu măreția Numelui Domnului, Dumnezeului Său: vor locui liniștiți, căci El va fi proslăvit până la marginile pământului.

Isa 40.11; Isa 49.10; Ezec 34.23; Mica 7.14; Ps 72.8; Isa 52.13; Zah 9.10; Luc 1.32;

⁵El va fi pacea noastră! Când va veni Asirianul în țara noastră, și va pătrunde în palatele noastre, vom ridica împotriva lui șapte păstori și opt căpetenii ale poporului.

Ps 72.7; Isa 9.6; Zah 9.10; Luc 2.14; Efes 2.14;

⁶Ei vor pustii țara Asiriei cu sabia, și țara lui Nimrod cu sabia scoasă din teacă. Ne va izbăvi astfel de Asirian, când va veni în țara noastră, și va pătrunde în ținutul nostru.

Gen 10.8-11; Luc 1.71;

⁷Rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare, ca o rouă care vine de la Domnul, ca ploaia mărunță pe iarbă care nu se bizuie pe nimeni, și nu atârnă de copiii oamenilor.

Mica 5.3; Deut 32.2; Ps 72.6; Ps 110.3;

⁸Rămășița lui Iacov va fi între neamuri, în mijlocul multor popoare, ca un leu între fiarele pădurii, ca un pui de leu între turmele de oi: care, când trece, calcă în picioare și sfâșie, și nimeni nu poate scăpa pe altul.

⁹Ți se va ridica mâna peste potrivnicii tăi, și toți vrăjmașii tăi vor fi nimiciți!

¹⁰În ziua aceea, zice Domnul, îți voi nimici cu desăvârșire caii din mijlocul tău, și-ți voi sfărâma carele;

Zah 9.10;

¹¹voi nimici cu desăvârșire cetățile din țara ta, și-ți voi surpa toate cetățile.

¹²Voi nimici cu desăvârșire descântecetele din mijlocul tău, și nu vei mai avea vrăjitori;

Isa 2.6;

¹³voi nimici cu desăvârșire idolii tăi și stâlpii tăi idolești din mijlocul tău, și nu te vei mai închina la lucrarea mâinilor tale;

Zah 13.2; Isa 2.8;

¹⁴voi nimici cu desăvârșire din mijlocul tău Astarteele tale, și-ți voi dărâma idolii.

¹⁵Îmi voi răzbuna cu mânie, cu urgie, pe neamurile, care n-au vrut să-asculte."

Ps 149.7; Mica 5.8; 2Tes 1.8;

6

Judecata Domnului cu poporul său. Îndurarea Domnului. Pricina.

¹Ascultați dar ce zice Domnul; "Scoală-te, judecă-te înaintea munților, și dealurile să-ți audă glasul!...

²Ascultați, munți, pricina Domnului, și luați aminte, temelii tari ale pământului! Căci Domnul are o judecată cu poporul Său, și vrea să Se judece cu Israel. -

Deut 32.1; Ps 50.1-4; Isa 1.2; Osea 12.2; Isa 1.18; Isa 5.3-4; Isa 43.26; Osea 4.1;

³"Poporul Meu, ce ți-am făcut și cu ce te-am ostenit? Răspunde-Mi!

Ier 2.5-31;

⁴Căci te-am scos din țara Egiptului, te-am izbăvit din casa robiei, și am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Maria!

Ex 12.51; Ex 14.30; Ex 20.2; Deut 4.20; Amos 2.10;

⁵Poporul Meu, adu-ți aminte ce plănuia Balac împăratul Moabului, și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor, și ce s-a întâmplat din Sitim până la Ghilgal, ca să cunoști binefacerile Domnului!"

Num 22.5; Num 23.7; Num 24.10-11; Deut 23.4-5; Ios 24.9-10; Apoc 2.14; Num 25.1; Num 33.49; Ios 4.19; Ios 5.10; Jud 5.11;

⁶"Cu ce voi întâmpina pe Domnul, și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Celui Prea Înalt? Îl voi întâmpina oare cu arderi de tot, cu viței de un an?

⁷Dar primește Domnul oare mii de berbeci, sau zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărădelegile mele pe întâiul meu născut, rodul trupului meu pentru păcatul sufletului meu?" -

Ps 50.9; Ps 51.16; Isa 1.11; Iov 29.6; 2Împ 16.3; 2Împ 21.6; 2Împ 23.10; Ier 7.31; Ier 19.5; Ezec 23.37;

⁸"Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?"

Deut 10.12; 1Sam 15.22; Osea 6.6; Osea 12.6; Gen 18.19; Isa 1.17;

⁹Glasul Domnului strigă cetății, și omul înțelept se teme de Numele Tău. Ascultați pedeapsa și pe Cel ce o trimite!

¹⁰Mai sunt în casa celui rău comori nelegiuite, și blestemata efă mică?

Deut 25.13-16; Prov 11.1; Prov 20.10-23;

¹¹Pot socoti Eu curat pe cel ce are o cumpănă nedreaptă și greutate strâmbe în sac?

Osea 12.7;

¹²Pentru că bogații lui sunt plini de silnicie, locuitorii lui spun minciuni, și limba lor este numai înșelătorie în gura lor,

Ier 9.3-8;

¹³de aceea, și Eu te voi lovi cu suferința, te voi pustii pentru păcatele tale.

Lev 26.16; Ps 107.17-18;

¹⁴Vei mânca și tot nu te vei sătura, ci foamea va rămâne în tine; ce vei lua dinaintea vrăjmașului nu vei scăpa, căci ce vei scăpa, voi da pradă sabiei.

Lev 26.26; Osea 4.10;

¹⁵Veți semăna, dar nu vei secera, vei stoarce măslina dar nu te vei unge cu untdelemnul lor, vei face must, dar nu vei bea vin!

Deut 28.38-39.40; Amos 5.11; Țef 1.13; Hag 1.6;

¹⁶Căci ei păzesc toate orânduirile lui Omri, și lucrează întocmai cum a lucrat casa lui Ahab, și umblă după sfaturile lor, de aceea te voi face de pomină, îți voi face locuitorii de batjocură, și veți purta ocară poporului Meu.

1Împ 16.25-26; Osea 5.11; 1Împ 16.30-etc; 1Împ 21.25-26; 2Împ 21.3; 1Împ 9.8; Ier 19.8; Isa 25.8; Ier 51.51; Plân 5.1;

7

¹Vai de mine! Căci parcă sunt la strângerea poamelor, și la strângerea bobitelor după culesul strugurilor: nu mai este nici un strugure de mâncare, nici cea dintâi smochină, dorită de sufletul meu!

Isa 17.6; Isa 24.13; Isa 28.4; Osea 9.10;

²S-a dus omul de bine din țară, și nu mai este nici un om cinstit printre oameni; toți stau la pândă ca să verse sânge, fiecare întinde o cursă fratelui său.

Ps 12.1; Ps 14.1-3; Isa 57.1; Hab 1.15;

³Mâinile lor sunt îndreptate să facă rău: cârmuitorul cere daruri, judecătorul cere plată, cel mare își arată pe față ce dorește cu lăcomie, și astfel merg mână-n mână.

Osea 4.18; Isa 1.23; Mica 3.11;

⁴Cel mai bun dintre ei este ca un mărcine, cel mai cinstit este mai rău decât un tufiș de spini. Ziua vestită de toți proorocii Tăi, pedeapsa Ta se apropie! Atunci va fi uluiala lor.

2Sam 23.6-7; Ezec 2.6; Isa 55.13;

⁵Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușa gurii de cea care îți stă în brațe!

Ier 9.4;

⁶Căci fiul batjocorește pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei sale; vrăjmașii omului sunt cei din casa lui! -

Ezec 22.7;Mat 10.21-36;Luc 12.53;Luc 21.16;2Tim 3.2-3;

⁷Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeul mântuirii mele, Dumnezeul meu mă va asculta.

Isa 8.17;

⁸Nu te bucura de mine, vrăjmașă, căci chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăși, chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este Lumina mea!

Prov 24.17;Plân 4.21;Ps 37.24;Prov 24.16;Ps 27.1;

⁹Voi suferi mânia Domnului, căci am păcătuit împotriva Lui, - până ce El îmi va apăra pricina și-mi va face dreptate; El mă va scoate la lumină, și voi privi dreptatea Lui.

Plân 3.39;Ps 37.6;

¹⁰Când va vedea vrăjmașa mea lucrul acesta, va fi acoperită de rușine, ea, care-mi zicea: "Unde este Domnul, Dumnezeul tău?" Ochii mei își vor vedea dorința împlinită față de ea. Atunci ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe uliță.

Ps 35.26;Ps 42.3-10;Ps 79.10;Ps 115.2;Ioel 2.17;Mica 4.11;2Sam 22.43;Zah 10.5;

¹¹În ziua, când îți vor zidi iarăși zidurile, în ziua aceea ți se vor lărgi hotarele.

Amos 9.11;Isa 11.16;Isa 19.23;Isa 27.13;Osea 11.11;

¹²În ziua aceea, vor veni la tine, din Asiria până în Egipt, din Egipt până la râul, de la o mare la alta, și de la un munte la altul.

¹³Dar mai întâi țara va fi pustiită din pricina locuitorilor ei, în urma faptelor lor rele.

Ier 21.14;Mica 3.12;

¹⁴Paște-Ți poporul cu toiagul Tău, paște turma moștenirii Tale, care locuiește singură în pădurea din mijlocul Carmelului; ca să pască pe Basan și în Galaad, ca în zilele de altă dată." -

Isa 37.24;

¹⁵"Îți voi arăta lucruri minunate, - zice Domnul, ca în ziua când ai ieșit din țara Egiptului." -

Ps 68.22;Ps 78.12;

¹⁶Neamurile vor vedea lucrul acesta, și se vor rușina, cu toată puterea lor; vor pune mâna la gură, și își vor astupa urechile.

Isa 26.11;lov 21.5;lov 29.9;

¹⁷Voi linge pulberea, ca șarpele; vor ieși tremurând ca târâtoarele pământului, afară din cetățile lor, vor veni pline de frică înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și se vor teme de Tine.

Ps 72.9;Isa 49.23;Ps 18.45;Ier 33.9;

¹⁸Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea, și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea!

Ex 15.11;Ex 34.6-7;Ier 50.20;Mica 4.7;Mica 5.3-8;Ps 103.9;Isa 57.16;Ier 3.5;

¹⁹El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare neleguirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor.

²⁰Vei da cu credincioșie lui Iacov, și vei ține cu îndurare față de Avraam, ce ai jurat părinților noștri în zilele de odinioară."

Luc 1.72-73;Ps 105.9-10;

¹³Puneți mâna pe seceră, căci secerișul este copt! Veniți și călcați cu picioarele, căci linurile sunt pline, și tocitoarele dau peste ele! Căci mare este răutatea lor!

Mat 13.39;Apoc 14.15-18;Ier 51.32;Osea 6.11;Isa 63.3;Plân 1.15;Apoc 14.19-20;

¹⁴Vin grămezi-grămezi în valea judecății, căci ziua Domnului este aproape, în valea judecății.

Ioel 3.2;Ioel 2.1;

¹⁵Soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd strălucirea.

Ioel 2.10-31;

¹⁶Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său, și ocrotirea copiilor lui Israel.

Ier 25.30;Ioel 2.11;Amos 1.2;Hag 2.6;Isa 51.5-6;

¹⁷Și veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, care locuiește în Sion, muntele Meu cel sfânt. Ierusalimul însă va fi sfânt, și nu vor mai trece străinii prin el.

Ioel 2.27; Dan 11.45; Obad 16; Zah 8.3; Isa 35.8; Isa 52.1; Nah 1.15; Zah 14.21; Apoc 21.27;

¹⁸În vremea aceea, va picura must din munți, și va curge lapte din dealuri, toate pâ râurile lui Iuda vor fi pline de apă. Un izvor va ieși de asemenea din Casa Domnului, și va uda valea Sitim.

Amos 9.13; Isa 30.25; Ps 46.4; Ezec 47.1; Zah 14.8; Apoc 22.1; Num 25.1;

¹⁹Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearpă, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sânge nevinovat l-au vărsat în țara lor.

Isa 19.1; Ier 49.17; Ezec 25.12-13; Amos 1.11; Obad 10;

²⁰Dar Iuda va fi veșnic locuit, și Ierusalimul din neam în neam.

Amos 9.15;

²¹Le voi răzbuna sângele pe care nu l-am răzbunat încă, dar Domnul va locui în Sion.

Isa 4.4; Ezec 48.35; Ioel 3.17; Apoc 21.3;

NAUM SAU NAHUM

(Numeri 10.35. Ps. 68. Isaia 10.5, etc; 33.1-5; 29.5,8 Țefania 2.13.)

1

¹Prorocie despre Ninive. Cartea Prorociei lui Naum, din Elcoș.

Țef 2.13;

²Domnul este un Dumnezeu gelos și răzbunător; Domnul Se răzbună și este plin de mânie; Domnul Se răzbună pe potrivnicii Lui, și ține mânie pe vrăjmașii Lui.

Ex 20.5; Ex 34.14; Deut 4.24; Ios 24.19; Deut 32.35; Ps 94.1; Isa 59.18;

³Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în furtună și în vârtej, și norii sunt praful picioarelor Lui.

Ex 34.6-7; Neem 9.17; Ps 103.8; Iona 4.2; Iov 9.4; Ps 118.7; Ps 97.2; Hab 3.5-12;

⁴El muștră marea și o usucă, face să sece toate râurile; Basanul și Carmelul tânjesc, și floarea Libanului se vestejește.

Ps 106.9; Isa 50.2; Mat 8.26; Isa 33.9;

⁵Se clatină munții înaintea Lui, și dealurile se topesc; se cutremură pământul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei.

Ps 68.8; Jud 5.5; Ps 97.5; Mic 1.4; 2Pet 3.10;

⁶Cine poate sta înaintea urgiei Lui? Și cine poate ține piept mâniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă ca focul, și se prăbușesc stâncile înaintea Lui.

Mal 3.2; Apoc 16.1;

⁷Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua necazului; și cunoaște pe cei ce se încred în El.

⁸Dar cu niște valuri ce se varsă peste mal, va nimici cetatea Ninive, și va urmări pe vrăjmașii Lui până în întuneric.

Dan 9.26; Dan 11.10-40;

⁹Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.

Ps 2.1; 1Sam 3.12;

¹⁰Căci vor fi ca niște mănunchiuri de spini încâlciți, și tocmai când vor fi beți de vinul lor, vor fi mistuiți de foc, ca o miriște de tot uscată.

2Sam 23.6-7; Naum 3.11; Mal 4.1;

¹¹Din tine, Ninive, a ieșit cel ce urzea rele împotriva Domnului, cel ce făcea planuri răutăcioase.

2Împ 19.22-23;

¹²Așa vorbește Domnul: "Oricât de mulți și puternici vor fi, toți vor fi secerăți și vor pieri. Chiar dacă te-am întristat, Ierusalime, nu te voi mai întrista..."

2Împ 19.35-37; Isa 8.8; Dan 11.10;

¹³Ci îi voi sfărâma jugul acum de pe tine, și-ți voi rupe legăturile..."

Ier 2.20; Ier 30.8;

¹⁴Iată ce a poruncit însă Domnul împotriva ta, Asur: "Nu vei mai avea urmași care să-ți poarte numele; voi ridica din casa dumnezeului tău chipurile cioplite sau turnate; îți voi pregăti mormântul, căci te-ai aflat prea ușor."

2Împ 19.37;

¹⁵Iată pe munți picioarele solului care vestește pacea! Prăznuiește-ți sărbătorile, ludo, împlinește-ți juruințele! Căci cel rău nu va mai trece prin mijlocul tău, este nimicuit cu desăvârșire...

Isa 52.7; Rom 10.15; Naum 1.11-12; Naum 1.14;

2

¹Nimicitorul pornește împotriva ta, Ninive; păzește cetățuia! la seama la drum! Întărește-ți coapsele! Adună-ți toată puterea!...

Ier 50.23; Ier 51.11-12; Naum 3.14;

²Căci Domnul așează iarăși slava lui Iacov și o face iarăși ca slava de odinioară a lui Israel, pentru că i-au jefuit jefuitorii și le-au stricat butucii de vie...

Isa 10.12; Ier 25.29; Os 80.12; Osea 10.1;

³Scuturile vitejilor săi sunt roșii, războinicii sunt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carele de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulile se învârtesc.

Isa 63.2-3;

⁴Duruiesc carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe; parcă sunt niște făclii la vedere, și aleargă ca fulgerele...

⁵Ei, împăratul Ninivei, cheamă pe oamenii lui cei viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; aleargă spre ziduri, și se gâtesc de apărare...

⁶Porțile de la râuri sunt deschise, și palatul se prăbușește!...

⁷S-a isprăvit cu ea: este dezgolită, este luată; slujnicele ei se vaită ca niște turturele, și se bat în piept.

Isa 38.14; Isa 59.11;

⁸Ninive era odinioară ca un iaz plin. de apă... Dar iată-i că fug!... "Stați! Stați! Opriti-vă!... Dar nici unul nu se întoarce..."

⁹Jefuiți argintul! Jefuiți aurul! Acolo sunt comori nesfârșite, tot felul de bogății de lucruri scumpe!

¹⁰Este jefuită, pustiită, și stoarsă de tot! Inima îi e mâhnită, îi tremură genunchii, toate coapsele suferă, și toate fețele au îngălbenit.

Isa 13.7-8; Dan 5.6; Ier 30.6; Ioel 2.6;

¹¹Unde este acum culcușul acela de lei, pășunea aceea pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puiul de leu, fără să-i tulbure nimeni?

Iov 4.10-11; Ezech 19.2-7;

¹²Leul sfâșia cât îi trebuia pentru puii săi, sugruma pentru leoaicele sale; își umplea vizuinile de pradă, și culcușurile cu ce răpise.

¹³"Iată că am necaz pe tine, zice Domnul oștirilor; în fum îți voi preface carele de război, sabia va mistui pe puii tăi de lei, îți voi nimici prada din țară; și nu se va mai auzi glasul solilor tăi.

Ezech 29.3; Ezech 38.3; Ezech 39.1; Naum 3.5; 2Împ 18.17-19.9-23;

3

¹Vai de cetatea vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de silnicie, și care nu încetează să se dedea la răpire!...

Ezech 22.3; Ezech 24.6-9; Hab 2.12;

²Auziți pocnetul biciului, uruitul roților, tropăitul cailor, și durduitul carelor!

Ier 47.3;

³Se aruncă năvalnici călăreții, scânteiază sabia, fulgeră sulița... O mulțime de răniți!... Grămezi de trupuri moarte!... Morți fără număr!... Cei vii se împiedică de cei morți!...

⁴Din pricina multelor curvii ale curvei, plină de farmec, fermecătoare iscusită, care vindea neamurile prin curviile ei și popoarele prin vrăjitoriile ei. -

Isa 47.9-12; Apoc 18.2-3;

⁵Iată, am necaz pe tine, zice Domnul oștirilor îți voi ridica poalele peste cap, ca să-ți vadă neamurile goliciunea, și împărățiile, rușinea.

Naum 2.13;Isa 47.2-3;Ier 13.22-26;Ezec 26.37;Mic 1.11;Hab 2.16;

⁶Voi azvârli cu murdării peste tine, te voi înjosi, și te voi face de ocară.

**⁷Toți cei ce te vor vedea vor fugi de tine, și vor zice: "Ninive este nimicită!
Cine o va plânge? Unde să-ți cauț mângâietori?"**

Apoc 18.10;Ier 15.5;

**⁸Ești tu mai bună decât No-Amon, cetatea care ședea între râuri,
înconjurată de ape, având ca zid de apărare marea, ca ziduri marea?**

Amos 6.2;Ier 46.25-26;Ezec 30.14-16;

⁹Etiopia și Egiptenii fără număr erau tăria ei, Put și Libienii erau ajutoarele ei.

¹⁰Și totuși a trebuit să plece și ea în surghiun, s-a dus în robie; și pruncii ei au fost zdrobiți în toate colțurile ulițelor; au aruncat sorțul asupra frunțașilor ei, și tot mai marii ei au fost aruncați în lanțuri.

Ps 137.9;Isa 13.16;Osea 13.16;Plân 2.19;Ioel 3.3;Obad 11;

¹¹Și tu te vei îmbăta, te vei ascunde; și tu vei căuta un loc de adăpost împotriva vrăjmașului!

Ier 25.17-27;Naum 1.10;

¹²Toate cetățile tale sunt niște smochini cu cele dintâi roade; când îi scuturi, smochinele cad în gura cui vrea să le mănânce.

Apoc 6.13;

¹³Iată, poporul tău este ca femeile în mijlocul tău; porțile țării tale se deschid înaintea vrăjmașilor tăi; focul îți mistuie zăvoarele!

¹⁴Scoate-ți apă pentru împresurare! Drege-ți întăriturile! Calcă pământul, frământă lutul, și gătește cuptorul de cărămidă!

Naum 2.1;

¹⁵Acolo te va mânca focul, te va nimici sabia cu desăvârșire, te va mistui ca niște lăcuste, căci te-ai înmulțit ca forfăcarul, te-ai îngrămădit ca lăcustele!

Ioel 1.4;

¹⁶Negustorii tăi sunt mai mulți decât stelele cerului, s-au îngrămădit ca puii de lăcustă care își întind aripile și zboară.

¹⁷Voievozii tăi sunt ca lăcustele, mai marii tăi ca o ceată de lăcuste, care tăbărăsc în dumbrăvi pe răcoarea zilei: când răsare soarele, zboară, și nu se mai cunoaște locul unde erau.

Apoc 9.7;

¹⁸În timp ce păstorii tăi dorm, împărate al Asiriei, și vitejii tăi se odihnesc, poporul tău este risipit pe munți, și nimeni nu-l mai strânge.

Ex 15.16;Ps 76.6;Ier 50.18;Ezec 31.3;Împ 22.17;

¹⁹Rana ta nu se alină prin nimic, rana ta este fără leac! Toți cei ce vor auzi de tine vor bate din palme, căci cine este acela, pe care să nu-l fi atins răutatea ta?

Mic 1.9;Plân 2.15;Țef 2.15;Isa 14.8;

HABACUC SAU AVACUM

(Mica 4.10; 7.7-10. Luca 18.7.)

1

¹Prorocia descoperită proorocului Habacuc.

²Până când voi striga către Tine, Doamne, fără s-asculți? Până când mă voi tângui Ție, fără să dai ajutor?

Plân 3.8;

³Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea, și Te uiți la nedreptate? Asuprirea și silnicia se fac sub ochii mei, se nasc certuri, și se stârnește gâlceavă.

⁴De aceea legea este fără putere, și dreptatea nu se vede, căci cel rău biruiește pe cel neprihănit, de aceea se fac judecăți nedrepte. -

Iov 21.7;Ps 94.3;Ier 12.1;

⁵Aruncați-vă ochii printre neamuri, și priviți, uimiți-vă, și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare, pe care n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!

Isa 29.14;Fapt 13.41;

⁶Iată, voi ridica pe Haldei, popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări, ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui.

Deut 28.49-50;Ier 5.16;

⁷El este grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi iese dreptul și mărirea lui.

⁸Caii lui sunt mai iuți decât leopardzii, mai sprinteni decât lupii de seară, și călăreții lui înaintează în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii.

Ier 5.6;Țef 3.3;Ier 4.13;

⁹Tot poporul acesta vine numai ca să jefuiască; privirile lui lacome caută înainte, și strânge prinși de război ca nisipul.

¹⁰Își bate joc de împărați, și voievozii sunt o nimica pentru el, râde de toate întăriturile, căci grămădește pământ, și le ia.

¹¹Apoi aprinderea i se îndoiește, întrece măsura și se face vinovat, căci puterea lui o ia ca Dumnezeu al lui!

Dan 5.4;

¹²Doamne, nu ești Tu din veșnicie, Dumnezeul meu, Sfântul meu? Nu vom muri! Doamne, Tu ai ridicat pe poporul acesta ca să-Ți împlinești judecățile Tale; Tu, Stânca mea, l-ai ridicat ca să dai prin el pedepsele Tale!

Ps 90.2;Ps 93.2;Plân 5.19;2Împ 19.25;Ps 17.13;Isa 10.5-7;Ezec 30.25;

¹³Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul, și nu poți să privești nelegiuirea! Cum ai putea privi Tu pe cei mișei, și să taci, când cel rău mănâncă pe cel mai neprihănit decât el?

Ps 5.5;Ier 12.1;

¹⁴Vei face Tu omului ca peștilor mării, ca târâtoarei, care n-are stăpân?

¹⁵El îi scoate pe toți cu undița, îi trage în mreaja sa, îi strânge în năvodul său. De aceea se bucură și se înveselește.

Ier 16.16;Amos 4.2;

¹⁶De aceea aduce jertfe mrejei sale, aduce tămâie năvodului său; căci lor le datorează partea lui cea grasă și bucatele lui gustoase!

Deut 8.17;Isa 10.13;Isa 37.24-25;

¹⁷Pentru aceasta își va goli el într-una mreaja, și va înjunghia fără milă pe neamuri?

2

¹M-am dus la locul meu de strajă, și stăteam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde la plângerea mea.

Isa 21.8-11;Ps 85.8;

²Domnul mi-a răspuns, și a zis: "Scrie prorocia, și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor!

Isa 8.1;Isa 30.8;

³Căci este o prorocie, a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

Dan 10.14;Dan 11.27-35;Evr 10.37;

⁴Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.

Ioan 3.36;Rom 1.17;Gal 3.11;Evr 10.38;

⁵Ca și cel beat și semeț, cel mândru nu stă liniștit; ci își lărgeste gura ca locuința morților, este nesățios ca moartea așa că pe toate neamurile vrea să le strângă la el, și toate popoarele le trage la el.

Prov 27.20;Prov 30.16;

⁶Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de răs și de pomină? Se va zice: "Vai de cel ce adună ce nu este al lui! Până când se va împovăra cu datorii?"

Mic 2.4;

⁷Nu se vor ridica deodată cei ce te-au împrumutat? Nu se vor trezi asupra ta, și vei ajunge prada lor?

⁸Fiindcă ai jefuit multe neamuri, toată rămășița popoarelor te va jefui, din pricina vărsării sângelui oamenilor, din pricina silniciilor făcute în țară și împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei."

Isa 33.1;Hab 2.17;

⁹Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într-un loc înalt, și să scape din mâna nenorocirii!

Ier 22.13; Ier 49.16; Obad 4;

¹⁰Rușinea casei tale ți-ai croit, nimicind o mulțime de popoare, și împotriva ta însuși ai păcătuit.

¹¹Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde.

¹²Vai de cel ce zidește o cetate cu sânge, care întemeiază o cetate cu nelegiuire!

Ier 22.13; Ezec 24.9; Mic 3.10; Nah 3.1;

¹³Iată, când Domnul oștirilor a hotărât lucrul acesta, popoarele se ostenesc pentru foc, și neamurile se trudesc degeaba.

Ier 51.58;

¹⁴Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.

Isa 11.9;

¹⁵Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care îi torni băutură spumoasă și-l amețești, ca să-i vezi goliciunea!

Osea 7.5; Gen 9.22;

¹⁶Te vei sătura de rușine în loc de slavă; bea și tu, și dezvelește-te! Îți va veni și ție rândul să iei paharul din dreapta Domnului, și va veni rușinea peste slava ta.

Ier 25.26-27; Ier 51.57;

¹⁷Căci silniciile făcute împotriva Libanului vor cădea asupra ta, și pustiirile fiarelor te vor îngrozi, pentru vărsarea sângelui oamenilor, și silniciile făcute în țară, împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei.

Hab 2.8;

¹⁸La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care învață pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-și pună încrederea în el, pe când el făurește numai niște idoli muți?

Isa 44.9-10; Isa 46.2; Ier 10.8-14; Zah 10.2; Ps 115.5; 1Cor 12.2;

¹⁹Vai de cel ce zice lemnului: "Scoală-te", și unei pietre mute: "Trezește-te"! Poate ea să dea învățătură? Iată că este împodobită cu aur și argint, dar în ea nu este un duh care s-o însuflețească.

Ps 135.17;

²⁰Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!

Ps 11.4; Ief 1.7; Zah 2.13;

3

¹Rugăciunea proorocului Habacuc. (De cântat în felul cântecelor de jale).

Ps 7-titlu;

²Când am auzit, Doamne, ce ai vestit, m-am îngrozit. Însuflețește-Ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mânia Ta, adu-ți aminte de îndurările Tale!

Ps 85.6;

³Dumnezeu vine din Teman, și Cel Sfânt vine din muntele Paran... - (Oprire.) - Măreția Lui acoperă cerurile, și slava Lui umple pământul.

Deut 33.2; Jud 5.4; Ps 68.7;

⁴Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mâna Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă tăria Lui.

⁵Înaintea Lui merge ciurma, și molima calcă pe urmele lui.

Nah 1.3; Ps 18.8;

⁶Se oprește, și măsoară pământul cu ochiul; privește, și face pe neamuri să tremure; munții cei veșnici se sfărâmă, dealurile cele vechi se pleacă; El umblă pe cărări veșnice.

Nah 1.5; Gen 49.26;

⁷Văd corturile Etiopiei, pline de groază, și se cutremură colibebele din țara Madianului.

⁸S-a mâniat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se aprinde mânia Ta, sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi, și Te-ai suit în carul Tău de biruință?

Deut 33.26-27; Ps 68.4; Ps 104.3; Hab 3.15;

⁹Arcul Tău este dezvelit; blestemele sunt săgețile Cuvântului Tău... - (Oprire.) - Tu despici pământul ca să dai drumul râurilor.

Ps 78.15-16;Ps 105.41;

¹⁰La vederea Ta, se cutremură munții; se năpustesc râuri de apă; adâncul își ridică glasul, și își înalță valurile în sus.

Ex 19.16-18;Jud 5.4-5;Ps 68.8;Ps 77.18;Ps 114.4;Ex 14.22;Ios 3.16;

¹¹Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților Tale care pornesc, de strălucirea suliței Tale care lucește.

Ios 10.12-13;Ios 10.11;Ps 18.14;Ps 77.17-18;

¹²Tu cutreieri pământul în urgia ta, zdrobești neamurile în mânia Ta.

Ier 51.33;Amos 1.3;Mic 4.13;

¹³Ieși ca să izbăvești pe poporul Tău, să izbăvești pe unsul Tău; sfărâmi acoperișul casei celui rău, o nimicești din temelii până în vârf. - (Oprire.) -

Ios 10.24;Ios 11.8-12;Ps 68.21;

¹⁴Străpungi cu săgețile Tale capul căpeteniilor lui, care se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă, scoțând strigăte de bucurie, ca și cum ar fi și mâncat pe cel nenorocit în culcuș.

¹⁵Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari.

Ps 77.19;Hab 3.8;

¹⁶Când am auzit... lucrul acesta, mi s-a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în oase, și-mi tremură genunchii. Căci aş putea oare aştepta în tăcere ziua necazului, ziua când asupra ta va merge împotriva poporului?

Ps 119.120;Ier 23.9;

¹⁷Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da nici un rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,

¹⁸eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!

Iov 13.15;Isa 41.16;Isa 61.10;

¹⁹Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor, și mă face să merg pe înălțimile mele. - Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu coarde.

Ps 27.1;2Sam 22.34;Ps 18.33;Deut 32.13;Deut 33.29;

ȚEFANIA SAU SOFONIE

(Luca 19.41-44. Deuteronom 30.1-10. Habacuc 3.18.)

1

Amenințări împotriva lui Iuda și Ierusalimului.

¹Cuvântul Domnului, care fost spus lui Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda.

²"Voi nimici totul de pe fața pământului, zice Domnul."

³"Voi nimici oamenii și vitele, păsările cerului și peștii mării, pietrele de poticnire, și pe cei răi împreună cu ele; voi nimici cu desăvârșire pe oameni de pe fața pământului, zice Domnul."

Osea 4.3;Ezec 7.19;Ezec 14.3-7;Mat 13.41;

⁴Îmi voi întinde mâna împotriva lui Iuda, și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu desăvârșire din locul acesta rămășițele lui Baal, numele slujitorilor săi și preoții împreună cu ei,

2Împ 23.4-5;Osea 10.5;

⁵pe cei ce se închină pe acoperișuri înaintea oștirii cerurilor, pe cei ce se închină jurând pe Domnul, dar care jură și pe împăratul lor Malcam,

2Împ 23.12;Ier 19.13;1Împ 18.21;2Împ 17.33-41;Isa 48.1;Osea 4.15;Ios 23.7;1Împ 11.33;

⁶pe cei ce s-au abătut de la Domnul, și pe cei ce nu caută pe Domnul, nici nu întreabă de El."

Isa 1.4;Ier 2.13-17;Ier 15.6;Osea 7.7;

7"Țăcere înaintea Domnului Dumnezeu! Căci ziua Domnului este aproape, căci Domnul a pregătit jertfa, Și-a sfințit oaspeții.

Hab 2.20;Zah 2.13;Isa 13.6;Isa 34.6;Ier 46.10;Ezec 39.17;Apoc 19.17;

8În ziua jertfei Domnului voi pedepsi pe voievozii și fiii împăratului, și pe toți cei ce poartă haine străine.

Ier 39.6;

9În ziua aceea, voi pedepsi și pe toți cei ce sar peste prag, pe cei ce umplu de silnicie și de înșelăciune casa stăpânului lor.

10În ziua aceea, zice Domnul, se vor auzi strigăte de jale la poarta peștilor, urlete în cealaltă mahala a cetății, și un mare prăpăd pe dealuri.

2Cron 33.14;

11Văitați-vă locuitori din Macteș. Căci toți cei ce fac negoț sunt nimicți, toți cei încărcăți cu argint sunt nimicți cu desăvârșire.

Iac 5.1;

12În vremea aceea, voi scormoni Ierusalimul cu felinare, și voi pedepsi pe toți oamenii care se bizuiesc pe drojdiile lor, și zic în inima lor: "Domnul nu va face nici bine nici rău!"

Ier 48.11;Amos 6.1;Ps 94.7;

13Averile lor vor fi de jaf, și casele lor vor fi pustiite; vor zidi case și nu le vor locui, vor sădi vii, și nu vor bea vin din ele."

Deut 28.30-39;Amos 5.11;Mic 6.15;

14Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în graba mare! Da, este aproape ziua cea amarnică a Domnului, și viteazul țipă cu amar.

Ioel 2.1-11;

15Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de necaz și de groază, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întuneric și negură, o zi de nori și de întunecime,

Isa 22.5;Ier 30.7;Ioel 2.2-11;Amos 5.18;Țef 1.18;

16o zi în care va răsună trâmbița și strigătele de război împotriva cetăților întărite și turnurilor înalte.

Ier 4.19;

¹⁷Atunci voi pune pe oameni la strâmtoare, și vor bâjbâi ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; de aceea le voi vărsa sângele ca praful, și carnea ca gunoiul!

Deut 28.29;Isa 59.10;Ps 79.3;Ps 83.10;Ier 9.22;Ier 16.4;

¹⁸Nici argintul, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească, în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, căci va nimici deodată pe toți locuitorii țării.

Prov 11.4;Ezec 7.19;Țef 3.8;Țef 1.2-3;

2

Amenințări împotriva popoarelor străine.

¹Veniți-vă în fire, și cercetați-vă, neam fără rușine,

Ioel 2.16;

²până nu se împlinește hotărârea - ca pleava trece vremea - până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului!

Iov 21.18;Ps 1.4;Isa 17.13;Osea 13.3;2Împ 23.26;

³Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului."

Ps 105.4;Amos 5.6;Ps 76.9;Ioel 2.14;Amos 5.15;Iona 3.9;

⁴"Căci Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustiit, poporul din Asdod va fi izgonit ziua în amiaza mare, și Ecronul va fi smuls din rădăcini.

Ier 47.4-5;Ezec 25.15;Amos 1.6-8;Zah 9.5-6;Ier 6.4;Ier 15.8;

⁵Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de neamul Cheretiților! Așa a vorbit Domnul împotriva ta, Canaane, țara Filistenilor: "Te voi nimici și nu vei mai avea locuitori!

Ezec 25.16;Ios 13.3;

⁶Malurile mării vor ajunge izlazuri de pășunat, locuințe pentru păstori, și târle de oi.

Isa 17.2;Țef 2.14;

⁷Malurile acestea vor fi pentru rămășițele casei lui Iuda; acolo vor paște; se vor odihni seara în casele Ascalonului; căci Domnul, Dumnezeul lor, nu-i va uita, și va aduce înapoi pe prinșii lor de război."

Isa 11.11; Mic 4.7; Mic 5.7-8; Hag 1.12; Hag 2.2; Țef 2.9; Ex 4.31; Luc 1.68; Ps 126.1; Ier 29.14; Țef 3.20;

⁸"Am auzit ocările Moabului și batjocurile copiilor lui Amon, când defăimau pe poporul Meu, și se ridicau cu trufie împotriva hotarelor lor.

Ier 48.27; Ezec 25.8; Ezec 25.3-6; Ier 49.1;

⁹De aceea, pe viața Mea, zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, că Moabul va fi ca Sodoma, și copiii lui Amon ca Gomora: un loc acoperit cu mărcini, o groapă de sare, un pustiu veșnic; rămășița poporului Meu îi va jefui, rămășița neamului Meu îi va stăpâni.

Isa 15; Ier 48; Ezec 25.9; Amos 2.1; Amos 1.13; Gen 19.25; Deut 29.23; Isa 13.19; Isa 34.13; Ier 49.18; Ier 15.40; Țef 2.7;

¹⁰Lucrul acesta li se va întâmpla pentru mândria lor, pentru că au batjocorit și au fost semeți cu poporul Domnului oștirilor.

Isa 16.6; Ier 48.29;

¹¹Domnul va fi grozav împotriva lor, căci va nimici pe toți dumnezeii pământului; și fiecare se va închina înaintea Lui în țara lui, în toate ostroavele neamurilor."

Mal 1.11; Ioan 4.21; Gen 10.5;

¹²"Chiar și voi, Etiopienilor, veți fi străpunși cu sabia Mea.

Isa 18.1; Isa 20.4; Ier 46.9; Ezec 30.9; Ps 17.13;

¹³El își va întinde mâna și spre miazănoapte, va nimici Asiria, și va preface Ninive într-o pustietate, într-un pământ fără apă ca pustia.

Isa 10.12; Ezec 31.3; Nah 1.1; Nah 2.10; Nah 3.15-18;

¹⁴În mijlocul cetății se vor culca turme de vite de tot felul; pelicanul și ariciul vor rămâne noaptea pe acoperișurile stâlpilor ei. La ferestre se vor auzi țipetele lor, pustiirea va fi în prag, căci căptușeala de cedru va fi scoasă.

Țef 2.6; Isa 13.21-22; Isa 34.11-14; Ier 22.14;

¹⁵Iată dar cetatea aceea veselă, care stătea plină de încredere, și zicea în inima ei: "Eu și nici una afară de mine!" Vai! Cum s-a prefăcut în pustiu și în culcuș de fiare! Toți cei ce trec pe lângă ea fluieră și arată cu mâna!"

Isa 47.8; Apoc 18.7; Iov 27.23; Plân 2.15; Ezec 27.36; Nah 3.19;

3

Pedeapsa Ierusalimului. Făgăduințe.

¹"Vai de cetatea îndărătnică și spurcată, vai de cetatea plină de asuprire!

²Ea n-ascultă de nici un glas, nu ține seama de mustrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeul său.

Ier 22.21; Ier 5.3;

³Căpeteniile ei în mijlocul ei sunt niște lei care răcnesc; judecătorii ei sunt niște lupi de seară care nu mai lasă nici un os până dimineața.

Ezec 22.27; Mic 3.9-11; Hab 1.8;

⁴Proorocii ei sunt ușuratici și înșelători; preoții ei pângăresc lucrurile sfinte, calcă Legea.

Ier 23.11; Ier 23.32; Plân 2.14; Osea 9.7; Ezec 22.26;

⁵Domnul este fără prihană în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire; în fiecare dimineață El își scoate la lumină judecățile, fără să înceteze vreodată; dar cine este nelegiuit nu știe de rușine!

Deut 32.4; Țef 3.15-17; Mic 3.11; Ier 3.3; Ier 6.15; Ier 8.12;

⁶Am nimicit neamuri, le-am dărâmat turnurile, le-am pustiit ulițele și nu mai trece nimeni pe ele! Cetățile lor sunt pustiite, nu mai au nici un om în ele, și nimeni nu mai locuiește în ele!

⁷Ziceam: "Dacă ai voi măcar să te temi de Mine, și să ții seama de mustrare! Nu ți-ar fi nimicita locuința, și n-ar veni peste tine toate pedepsele cu care te-am amenințat." Dar ei s-au grăbit să-și strice toate faptele.

Ier 8.6; Gen 6.12;

⁸"De aceea așteptați numai, zice Domnul, până în ziua când Mă voi scula la pradă: căci am hotărât să strâng neamurile, să adun împărățiile, ca să-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mâniei Mele; căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele."

Ps 27.14; Ps 37.34; Prov 20.22; Ioel 3.2; Țef 1.18;

⁹"Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-l slujească într-un gând.

Isa 19.18;

¹⁰Dincolo de râurile Etiopiei, Îmi vor aduce daruri de mâncare închinătorii mei, obștea Mea cea risipită.

Ps 68.31;Isa 18.1-7;Isa 60.4-etc;Mal 1.11;Fapt 8.27;

¹¹În ziua aceea, nu vei mai avea nevoie să roșești de toate faptele tale prin care ai păcătuit împotriva Mea; căci atunci voi scoate din mijlocul tău pe cei trufași, și nu te vei mai îngâmfă pe muntele Meu cel sfânt!

Ier 7.4;Mic 3.11;Mat 3.9;

¹²Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.

Isa 14.32;Zah 11.11;Mat 5.3;1Cor 1.27-28;Iac 2.5;

¹³Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire, nu vor mai spune minciuni, și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare. Ci vor paște, și se vor odihni, și nimeni nu-i va tulbura.

Mic 4.7;Țef 2.7;Isa 60.21;Isa 63.8;Apoc 14.5;Ezec 34.28;Mic 4.4;Mic 7.14;

¹⁴Strigă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, Israele! Bucură-te și saltă de veselie din toată inima ta, fiica Ierusalimului!

Isa 12.6;Isa 54.1;Zah 2.10;Zah 9.9;

¹⁵Domnul a abătut de la tine pedepsele tale, a îndepărtat pe vrăjmașul tău; Domnul, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de nici o nenorocire!

Ioan 1.49;Ezec 48.35;Țef 3.5-17;Apoc 7.15;Apoc 21.3-4;

¹⁶În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: "Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile!"

Isa 35.3-4Evr;

¹⁷Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, și nu va mai putea de veselie pentru tine.

Țef 3.15;Deut 30.9;Isa 62.5;Isa 65.19;Ier 32.41;

¹⁸"Voi strânge pe cei întristați, care sunt departe de adunarea sfântă, pe cei ieșiți din sânul tău, asupra cărora acum apasă ocară.

Plân 2.6;

¹⁹Iată, în vremea aceea, voi lucra împotriva tuturor asupritorilor tăi; voi izbăvi pe cei șchiopi și voi strânge pe cei ce au fost izgoniți, și îi voi face o pricină de laudă și de slavă în toate țările unde sunt de ocară acum.

Ezec 34.16; Mic 4.6-7;

²⁰În vremea aceea, vă voi aduce înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge; căci vă voi face o pricină de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război sub ochii voștri, zice Domnul."

Isa 11.12; Isa 27.12; Isa 256.8; Ezec 28.25; Ezec 34.13; 37.21 Amos 9.14;

HAGAI SAU AGHEU

(Matei 6.33. Maleahi 3.10.)

1

¹În anul al doilea al împăratului Darius, în ziua întâi a lunii a șasea, Cuvântul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai către Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, și către Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, astfel:

Ezra 4.24; Ezra 5.1; Zah 1.1; 1Cron 3.17-19; Ezra 3.2; Mat 1.12; Luc 3.27; Ezra 3.2; Ezra 5.2; 1Cron 6.15;

²"Așa vorbește Domnul oștirilor: "Poporul acesta zice: "N-a venit încă vremea pentru zidirea din nou a Casei Domnului!"

³De aceea Cuvântul Domnului le-a vorbit prin proorocul Hagai astfel:

Ezra 5.1;

⁴"Dar pentru voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu tavan, când Casa aceasta este dărâmată?"

2Sam 7.2; Ps 132.3;

⁵Așa vorbește acum Domnul oștirilor: "Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!

Plân 3.40; Hag 1.7;

⁶Semănați mult, și strângeți puțin, mâncați, și tot nu vă săturați, beți, și tot nu vă potoliți setea, vă îmbrăcați, și tot nu vă este cald; și cine câștigă o simbrie, o pune într-o pungă spartă!

Deut 28.38; Osea 4.10; Mic 6.14-15; Hag 2.16; Zah 8.10;

⁷Așa vorbește Domnul oștirilor: "Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!"

⁸Suiți-vă pe munte, aduceți lemne, și zidiți Casa! Eu Mă voi bucura de lucrul acesta, și voi fi proslăvit, zice Domnul."

⁹"Vă așteptați la mult, și iată că ați avut puțin; l-ați adus acasă, dar Eu l-am suflat. Pentru ce? zice Domnul oștirilor. Din pricina Casei Mele, care stă dărâmată, pe când fiecare din voi aleargă pentru casa lui.

Hag 2.16; Hag 2.17;

¹⁰De aceea cerurile nu v-au dat roua, și pământul nu și-a dat roadele.

Lev 26.19; Deut 28.23; 1Împ 8.35;

¹¹Am chemat seceta peste țară, peste munți, peste grâu, peste must, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce pământul, peste oameni și peste vite, și peste tot lucrul mâinilor voastre."

1Împ 17.1; 2Împ 8.1; Hag 2.17;

¹²Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și toată rămășița poporului, au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului lor, și cuvintele proorocului Hagai, fiindcă Domnul, Dumnezeul lor, îl trimisese. Și poporul s-a temut de Domnul.

Ezra 5.2;

¹³Hagai, trimisul Domnului, a zis poporului, după porunca Domnului: "Eu sunt cu voi, zice Domnul."

¹⁴Domnul a trezit duhul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, și duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și duhul întregii rămășițe a poporului. Așa că ei au venit..., și s-au pus pe lucru în Casa Domnului oștirilor, Dumnezeul lor,

2Cron 36.22; Ezra 1.1; Hag 2.21; Ezra 5.2-8;

¹⁵În ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al împăratului Dariu.

Slava celui de al doilea Templu.

¹În a douăzeci și una zi a lunii a șaptea, Cuvântul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel:

²"Vorbește lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și rămășiței poporului, și spune-le:

³"Cine a mai rămas între voi din cei ce au văzut Casa aceasta în slava ei dintâi? Și cum o vedeți acum? Așa cum este, nu pare ea ca o nimica în ochii voștri?

Ezra 3.12; Zah 4.10;

⁴Acum fii tare, Zorobabel! zice Domnul. Fii tare și tu, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot! Fii tare și tu, tot poporul din țară, zice Domnul, și lucrați! Căci Eu sunt cu voi, zice Domnul oștirilor.

Zah 8.9;

⁵Eu rămân credincios legământului pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt, și Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!

Ex 29.45-46; Neem 9.20; Isa 63.11;

⁶Căci așa vorbește Domnul oștirilor: "Încă puțină vreme, și voi clătina încă odată cerurile și pământul, marea și uscatul;

Hag 2.21; Evr 12.26; Ioel 3.16;

⁷voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni, și voi umple de slavă Casa aceasta, zice Domnul oștirilor."

Gen 49.10; Mal 3.1;

⁸"Al Meu este argintul, și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor."

⁹"Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi, zice Domnul oștirilor; și în locul acesta voi da pacea, zice Domnul oștirilor."

Ioan 1.14; Ps 85.8-9; Luc 2.14; Efes 2.14;

Binecuvântarea făgăduită.

¹⁰În a douăzeci și patra zi a lunii a noua, în anul al doilea al lui Darius, cuvântul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel:

11" Așa vorbește Domnul oștirilor: "Pune preoților următoarea întrebare asupra Legii:

Lev 10.10-11; Deut 33.10; Mal 2.7;

12" Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfințită, și atinge cu haina lui pâine, bucate fierte, vin, untdelemn, sau o mâncare oarecare, lucrurile acestea vor fi sfințite?" Preoții au răspuns: "Nu!"

13 Și Hagai a zis: "Dacă se atinge cineva, spurcat prin atingerea de un trup mort, de toate aceste lucruri, vor fi ele spurcate oare?" Preoții au răspuns: "Vor fi spurcate."

Num 19.11;

14 Atunci Hagai, luând iarăși cuvântul, a zis: "Tot așa este și poporul acesta, tot așa este și neamul acesta înaintea Mea, zice Domnul, așa sunt toate lucrările mâinilor lor: ce-Mi aduc ei acolo ca jertfă, este spurcat!"

Tit 1.15;

15 Uitați-vă dar, cu băgare de seamă, la cele ce s-au întâmplat până în ziua de azi, până să se fi pus piatră pe piatră la Templul Domnului!

Hag 1.5;

16 Atunci, când veneau la o grămadă de douăzeci de măsurii, nu erau în ea decât zece; când veneau la teasc să scoată cincizeci de măsurii, nu erau în el decât douăzeci!

Hag 1.6-9; Zah 8.10;

17 V-am lovit cu rugină în grâu și cu tăciune, și cu grindină; am lovit tot lucrul mâinilor voastre. Și cu toate acestea..., tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul."

Deut 28.22; 1Împ 8.37; Amos 4.9; Hag 1.9; Hag 1.11; Ier 5.3; Amos 4.6-11;

18" Uitați-vă cu băgare de seamă, la cele ce s-au petrecut până în ziua de azi, până în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua când a fost întemeiat Templul Domnului, uitați-vă cu băgare de seamă la ele.

Zah 8.9;

19 Mai era sămânță în grânare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul, și nici măslinul, n-au mai adus nimic. Dar din ziua aceasta, îmi voi da binecuvântarea Mea.

Zah 8.12;

Nimicirea vrăjmașilor și înălțarea lui Zorobabel.

²⁰Cuvântul Domnului a vorbit a doua oară lui Hagai, în a douăzeci și patra zi a lunii, astfel:

²¹"Vorbește lui Zorobabel, dregătorul lui Iuda, și spune: "Voi clătina cerurile și pământul;

Hag 1.14; Hag 2.6-7; Evr 12.26;

²²voi răsturna scaunul de domnie al împărățiilor, voi nimici puterea împărățiilor neamurilor, voi răsturna și carele de război și pe cei ce se suie în ele; caii și călăreții lor vor fi trântiți la pământ, și unul va pieri ucis de sabia altuia.

Dan 2.44; Mat 24.7; Mic 5.10; Zah 4.6; Zah 9.10;

²³În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, pe tine, Zorobabele, fiul lui Șealtiel, robul Meu, - zice Domnul, - te voi lua și te voi păstra ca pe o pecete; căci Eu te-am ales, zice Domnul oștirilor."

Cânt 8.6; Ier 22.24; Isa 42.1; Isa 43.10;

ZAHARIA

(1 Samuel 12.22. Hagai 2.5-9. Romani 11.11, 26-29.)

1

Îndemn la pocăință.

¹În luna a opta, în anul al doilea al lui Dariu, Cuvântul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechia, fiul lui Ido, astfel:

Ezra 4.24; Hag 1.1; Ezra 5.1; Mat 23.35;

²"Domnul S-a mâniat foarte tare pe părinții voștri.

³Spune-le dar: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă la Mine, zice Domnul oștirilor: și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor.

Ier 25.5; Ier 35.15; Mic 7.19; Mal 3.7; Luc 15.20; Iac 4.8;

⁴Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau proorocii de mai înainte, zicând: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele! Dar n-au ascultat și n-au luat aminte la Mine, zice Domnul."

2Cron 36.15-16;Isa 31.6;Ier 3.12;Ier 18.11;Ezec 18.30;Osea 14.1;

⁵"Unde sunt acum părinții voștri? Și puteau proorocii să trăiască veșnic?

⁶Totuși cuvintele Mele și poruncile pe care le dădusem slujitorilor Mei proorocii, ca să le vestească, n-au atins ele pe părinții voștri? Și atunci ei s-au întors, și au zis: "Domnul oștirilor ne-a făcut cum hotărâse să ne facă, după căile și faptele noastre!"

Isa 55.1;Plân 1.18;Plân 2.17;

Vedenii.

⁷În a două zeci și patra zi a lunii a unsprezecea, care este luna Șebat, în anul al doilea al lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido, astfel:

⁸M-am uitat noaptea, și iată că un om era călare pe un cal roșu, și stătea între mirți într-un umbrar; în urma lui erau niște cai roșii, murgii și albi.

Ios 5.13;Apoc 6.4;Zah 6.2-7;

⁹Am întrebat: "Ce înseamnă caii aceștia, domnul meu?" Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: "Îți voi arăta ce înseamnă caii aceștia!"

¹⁰Omul care stătea între mirți a luat cuvântul și a zis: "Aceștia sunt aceia pe care i-a trimis Domnul să cuture pământul!"

Evr 1.14;

¹¹Și ei au vorbit Îngerului Domnului, care stătea între mirți, și au zis: "Am cuturetat pământul, și iată că tot pământul este în pace și liniștit!"

Ps 103.20-21;

¹²Atunci Îngerul Domnului a luat cuvântul, și a zis: "Doamne al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pe care Te-ai mâniat în acești șaptezeci de ani?"

Ps 102.13;Apoc 6.10;Ier 25.11-12;Dan 9.2;Zah 7.5;

¹³Domnul a răspuns cu vorbe bune, cu vorbe de mângâiere, îngerului care vorbea cu mine.

Ier 29.10;

¹⁴Și îngerul, care vorbea cu mine, mi-a zis: "Strigă, și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Sunt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim și pentru Sion,

Ioel 2.18;Zah 8.2;

¹⁵și sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfate; căci Mă mâniaseam numai puțin, dar ele au ajutat spre nenorocire.

Isa 47.6;

¹⁶De aceea așa vorbește Domnul: Mă întorc cu îndurarea către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăși în el, și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului.

Isa 12.1;Isa 54.8;Zah 2.10;Zah 8.3;Zah 2.1-2;

¹⁷Strigă din nou, și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Cetățile Mele vor avea iarăși belșug de bunătăți, Domnul va mângâia iarăși Sionul, va alege iarăși Ierusalimul."

Isa 51.3;Isa 14.1;Zah 2.12;Zah 3.2;

¹⁸Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că erau patru coarne!

¹⁹Am întrebat îngerul, care vorbea cu mine: "Ce înseamnă coarnele acestea?" Și el mi-a zis: "Acestea sunt coarnele, care au risipit pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul."

Ezra 4.1-7;Ezra 5.3;

²⁰Domnul mi-a arătat patru fierari.

²¹Eu am întrebat: "Ce vor să facă aceștia?" Și el a zis: "Aceștia vin să sperie coarnele care au risipit pe Iuda, de n-a mai putut ridica nimeni capul; fierarii aceștia au venit să sperie, și să taie coarnele neamurilor care au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca să-i risipească locuitorii."

Ps 75.4-5;

2

¹Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om care ținea în mână o funie de măsurat.

Ezec 40.3;

²L-am întrebat: "Unde te duci?" Și el mi-a zis: "Mă duc să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are."

Apoc 11.1; Apoc 21.15-16;

³Și îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și un alt înger i-a ieșit înaintea.

⁴El i-a zis: "Aleargă de vorbește tânărului acestuia, și spune-i: Ierusalimul va fi o cetate deschisă, din pricina mulțimii oamenilor și vitelor care vor fi în mijlocul lui;

Ier 31.27; Ezech 36.10-11;

⁵Eu Însuși - zice Domnul - voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, și voi fi slava lui în mijlocul lui!

Isa 26.1; Zah 9.8; Isa 60.19; Apoc 21.23;

⁶Fugiți, fugiți din țara de la miază noapte! zice Domnul. Căci v-am împrăștiat în cele patru vânturi ale cerurilor, zice Domnul.

Isa 48.20; Isa 52.11; Ier 1.14; Ier 50.8; Ier 51.6; Ier 51.45; Deut 28.64; Ezech 17.21;

⁷Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului!

Apoc 18.4;

⁸Căci așa vorbește Domnul oștirilor: "După slavă m-a trimis El la neamurile care v-au jefuit; căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.

Deut 32.10; Ps 17.8; 2Tes 1.6;

⁹Iată, Îmi ridic mâna împotriva lor, - zice Domnul - și ele vor fi prada celor ce le erau supuși, ca să știți că Domnul oștirilor m-a trimis.

Isa 11.15; Isa 19.16; Zah 4.9;

¹⁰Strigă de veselie și bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin, și voi locui în mijlocul tău, zice Domnul."

Isa 12.6; Isa 54.1; Țef 3.14; Lev 26.12; Ezech 37.27; Zah 8.3; Ioan 1.14; 2Cor 6.16;

¹¹"Multe neamuri se vor alipi de Domnul, în ziua aceea, și vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău, și vei ști că Domnul oștirilor m-a trimis la tine.

Isa 2.2-3; Isa 49.22; Isa 60.3; Zah 8.22-23; Zah 3.10; Ex 12.49; Ezech 33.33; Zah 2.9;

¹²Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul.

Deut 32.9; Zah 1.17;

¹³Orice faptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a și sculat din locașul Lui cel sfânt!"

Hab 2.20; Țef 1.7; Ps 68.5; Isa 57.5;

3

¹El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stând în picioare înaintea Îngerului Domnului, și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască.

Hag 1.1; Ps 109.6; Apoc 12.10;

²Domnul a zis Satanei: "Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?"

Iuda 9; Zah 1.17; Rom 8.33; Amos 4.11; Rom 11.5; Iuda 23;

³Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului.

Isa 64.6;

⁴Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: "Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!" Apoi a zis lui Iosua: "Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea, și te îmbrac cu haine de sărbătoare!"

Isa 61.10; Luc 15.22; Apoc 19.8;

⁵Eu am zis: "Să i se pună pe cap o mitră curată!" Și i-au pus o mitră curată pe cap, și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo.

Ex 29.6; Zah 6.11;

⁶Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire:

⁷"Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici.

Lev 8.35; 1Împ 2.3; Ezec 44.16; Deut 17.9; Mal 2.7; Zah 4.14; Zah 6.5;

⁸Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, care stau înaintea ta - căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne. - Iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla.

Ps 71.7;Isa 8.18;Isa 20.13;Isa 42.1;Isa 49.3-5;Isa 52.13;Isa 53.11;Ezec 34.23-24;Isa 4.2; Isa 11.1;Ier 23.5;Ier 33.15;Zah 6.12;Luc 1.78;

⁹Căci iată că numai spre piatra aceasta pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sunt îndreptați șapte ochi; iată, Eu Însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor; și într-o singură zi, voi înlătura nelegiuirea țării acesteia.

Ps 118.22;Isa 28.16;Zah 4.10;Apoc 5.6;Ier 31.34;Ier 50.20;Mic 7.18-19;Zah 13.1;

¹⁰În ziua aceea, - zice Domnul oștirilor, - vă veți pofti unii pe alții sub viță și sub smochin."

Zah 2.11;1Împ 4.25;Isa 36.1;Mic 4.4-6;

4

¹Îngerul, care vorbea cu mine, s-a întors și m-a trezit ca pe un om, pe care-l trezești din somnul lui.

Zah 2.3;Dan 8.18;

²El m-a întrebat: "Ce vezi?" Eu am răspuns: "M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelăle care sunt în vârful sfeșnicului.

Ex 25.31;Apoc 1.12;Ex 25.37;Apoc 4.5;

³Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul la stânga lui.

Zah 4.11-12;Apoc 11.4;

⁴Și, luând iarăși cuvântul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: "Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?"

⁵Îngerul, care vorbea cu mine, mi-a răspuns: "Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?" Eu am zis: "Nu, domnul meu."

⁶Atunci el a luat din nou cuvântul, și mi-a zis: "Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel, și sună astfel: Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, - zice Domnul oștirilor! -

Osea 1.7;

⁷Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc șes. El va pune piatra cea mai însemnată în vârful Templului, în mijlocul strigătelor de: "Îndurare, îndurare cu ea!"

Ier 51.25;Mat 21.21;Ps 118.22;Ezra 3.11-13;

⁸Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁹"Măinile lui Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, și tot mâinile lui o vor isprăvi; și veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis la voi.

Ezr 3.10;Ezra 6.15;Zah 2.9-11;Zah 6.15;Isa 48.16;Zah 2.8;

¹⁰Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe? Acești șapte vor privi cu bucurie cumpăna în mâna lui Zorobabel. Acești șapte sunt ochii Domnului, care cutreieră tot pământul."

Hag 2.3;2Cron 16.9;Prov 15.3;Zah 3.9;

¹¹Eu am luat cuvântul, și i-am zis: "Ce însemnează acești doi măslini, la dreapta sfeșnicului și la stânga lui?"

¹²Am luat a doua oară cuvântul, și i-am zis: "Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, care sunt lângă cele două țevi de aur, prin care curge uleiul auriu din el?"

Zah 4.3;

¹³El mi-a răspuns: "Nu știi ce înseamnă?" Eu am zis: "Nu, domnul meu." Și el a zis:

¹⁴"Aceștia sunt cei doi unși, care stau înaintea Domnului întregului pământ."

Apoc 11.4;Zah 3.7;Luc 1.1;Luc 1.9;Ios 3.11-13;Zah 6.5;

5

¹Am ridicat din nou ochii, și m-am uitat, și iată că era un sul de carte, care zbura.

Ezec 2.9;

²El m-a întrebat: "Ce vezi?" Eu am răspuns: "Văd un sul de carte zburând; are o lungime de douăzeci de coți, și o lățime de zece coți".

³Și el mi-a zis: "Acesta este blestemul care este peste toată țara; căci, după cum este scris pe el, orice hoț, și oricine jură strâmb va fi nimicit cu desăvârșire de aici.

Mal 4.6;

⁴Îl trimit - zice Domnul oștirilor, - ca să intre în casa hoțului și a celui ce jură strâmb în Numele Meu, ca să rămână în casa aceea, și s-o mistuie împreună cu lemnele și pietrele ei."

Lev 19.12;Zah 8.17;Mal 3.5;Lev 14.45;

⁵Îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și mi-a zis: "Ridică ochii, și privește ce iese de acolo."

⁶Eu am răspuns: "Ce este aceasta?" Și el a zis: "Iese efa." Și a adăugat: "Aceasta este nelegiuirea lor în toată țara."

⁷Și iată că se ridica un talant de plumb, și în mijlocul efei, ședea o femeie.

⁸El a zis: "Aceasta este nelegiuirea!" Și i-a dat brânci în efă, și a aruncat bucata de plumb peste gura efei.

⁹Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că s-au arătat două femei. În aripile lor sufla vântul: ele aveau aripi ca ale cocostârcului. Au ridicat efa între pământ și cer.

¹⁰Atunci am întrebat pe îngerul, care vorbea cu mine: "Unde duc ele efa?"

¹¹El mi-a răspuns: "Se duc să-i zidească o casă în țara Șinear, ca să fie așezată acolo și să rămână pe locul ei."

Ier 29.5-28;Gen 10.10;

6

¹Am ridicat din nou ochii și m-am uitat, și iată că patru care ieșeau dintre doi munți; și munții erau de aramă.

²La carul dintâi erau niște cai roșii, la al doilea car cai negri,

Zah 1.8;Apoc 6.4;Apoc 6.2;

³la al treilea car cai albi, și la al patrulea car cai bălțați și roșii.

Apoc 6.5;

⁴Am luat cuvântul, și am zis îngerului, care vorbea cu mine: "Ce înseamnă aceștia, domnul meu?"

Zah 5.10;

⁵Îngerul mi-a răspuns: "Aceștia sunt cele patru vânturi ale cerurilor, care ies din locul în care stăteau înaintea Domnului întregului pământ."

Ps 104.4;Evr 1.7-14;1Împ 22.19;Dan 7.10;Zah 4.14;Luc 1.19;

⁶Caii cei negri, înhămați la unul din care, s-au îndreptat spre țara de la miază-noapte, și cei albi au mers după ei; cei bălțați s-au îndreptat spre țara de miază-zi.

Ier 1.14;

⁷Cei roșii au ieșit și ei și au cerut să meargă să cutreiere pământul. Îngerul le-a zis: "Duceți-vă de cutreierați pământul!" Și au cutreierat pământul.

Gen 13.17;Zah 1.10;

⁸El m-a chemat, și mi-a zis: "Iată că cei ce se îndreaptă spre țara de miază-noapte fac să se mai potolească mânia Mea în țara de la miază-noapte."

Jud 8.3;Ecl 10.4;

⁹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

¹⁰"Să primești daruri de la prinșii de război din Babilon: Heldai, Tobia, și Iedaia, - și anume să te duci tu însuși în ziua aceea în casa lui Iosia, fiul lui Țefania, unde s-au dus ei când au venit din Babilon.

¹¹Să iei de la ei argint și aur, și să faci din el o cunună, și s-o pui pe capul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot.

Ex 28.36;Ex 29.6;Lev 8.9;Zah 3.5;

¹²Și să-i spui: "Așa vorbește Domnul oștirilor: "Iată că un om, al cărui nume este Odrasla, va odrăsli din locul lui, și va zidi Templul Domnului.

Luc 1.78;Ioan 1.45;Zah 3.8;

¹³Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoabă împărătească, va șede și va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie, și o desăvârșită unire va domni între ei amândoi."

Zah 4.9;Mat 16.18;Efes 2.20-22;Evr 3.3;Isa 22.24;Ps 110.4;Evr 3.1;

¹⁴Cununa va fi pentru Helem, Tobia și Iedaia, și pentru Hen, fiul lui Țefania, ca o aducere aminte în Templul Domnului.

Ex 12.14;Marc 14.9;

¹⁵Cei ce sunt departe vor veni și vor lucra la Templul Domnului; și veți ști astfel că Domnul oștirilor m-a trimis la voi. Lucrul acesta se va întâmpla, dacă veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru."

Isa 57.19;Isa 60.10;Efes 2.13-19;Zah 2.9;Zah 4.9;

7

Posturi și binecuvântări.

¹În anul al patrulea al împăratului Darius, Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia, în ziua a patra a lunii a noua, care este luna lui Chisleu.

²Cei din Betel trimiseseră pe Șarețer și pe Reghem-Melec cu oamenii săi, să se roage Domnului,

³și să întrebe pe preoții din Casa Domnului oștirilor și pe prooroci: "Trebuie să plâng și în luna a cincea și să mă înfrânez, cum am făcut atâția ani?"

Deut 17.9-11;Deut 33.10;Mal 2.7;Ier 52.12;Zah 8.19;

⁴Atunci Cuvântul Domnului oștirilor mi-a vorbit astfel:

⁵"Spune la tot poporul țării și preoților: Când ați postit și ați plâns în luna a cincea și a șaptea, în acești șaptezeci de ani, oare pentru Mine ați postit voi?"

Isa 58.5;Ier 41.1;Zah 8.19;Zah 1.12;Rom 14.6;

⁶Și când mâncați și beți, nu sunteți voi cei ce mâncați și beți?

⁷Nu cunoașteți cuvintele, pe care le-a vestit Domnul prin proorocii de mai înainte, când Ierusalimul era încă locuit și liniștit împreună cu cetățile lui de primprejur, și când și partea de miază-zi și câmpia erau locuite?"

Ier 17.26;

⁸Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia astfel:

⁹"Așa a vorbit Domnul oștirilor: Faceți cu adevărat dreptate, și purtați-vă cu bunătate și îndurare unul față de altul.

Isa 58.6-7;Ier 7.23;Mic 6.8;Zah 8.16;Mat 23.23;

¹⁰Nu asupriți pe văduvă și pe orfan, nici pe străin și pe sărac, și nici unul să nu gândească rău în inima lui împotriva fratelui său."

Ex 22.21-22;Deut 24.17;Isa 1.17;Ier 5.28;Ps 36.4;Mic 2.1;Zah 8.17;

¹¹Dar ei n-au vrut să ia aminte, ci au întors spatele, și și-au astupat urechile ca să n-audă.

Neem 9.29;Ier 7.24;Osea 4.16;Fapt 7.57;

¹²Și-au făcut inima ca diamantul de tare, ca să n-asculte Legea, nici cuvintele pe care li le spunea Domnul oștirilor, prin Duhul Său, prin proorocii de mai înainte. Din pricina aceasta Domnul oștirilor S-a aprins de o mare mânie.

Ezec 11.19;Ezec 36.26;Neem 9.29-30;2Cron 36.16;Dan 9.11;

¹³Când chema El, ei n-au vrut s-asculte: "De aceea nici Eu n-am vrut s-ascult, când au chemat ei, zice Domnul oștirilor."

Prov 1.24-28;Isa 1.15;Ier 11.11;Ier 14.12;Mic 3.4;

¹⁴"Ci i-am împrăștiat printre toate neamurile pe care nu le cunoșteau; țara a fost pustiiată în urma lor, așa că nimeni nu mai venea și nu mai pleca din ea; și dintr-o țară plăcută cum era, au făcut o pustie!"

Deut 4.27;Deut 28.64;Ezec 36.19;Zah 2.6;Deut 28.33;Lev 26.22;Dan 8.9;

8

¹Cuvântul Domnului oștirilor a vorbit astfel:

²"Așa vorbește Domnul oștirilor: Am o mare râvnă pentru Sion, și sunt stăpânit de o râvnă plină de mânie pentru el."

Nah 1.2;Zah 1.14;

³Așa vorbește Domnul: "Mă întorc iarăși în Sion, și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: Cetatea cea credincioasă, și muntele Domnului oștirilor se va chema: Muntele cel sfânt."

Zah 1.16;Zah 2.10;Isa 1.21-26;Isa 2.2-3;Ier 31.23;

⁴Așa vorbește Domnul oștirilor: "Iarăși, vor șede pe ulițele Ierusalimului bătrâni și femei în vârstă, fiecare cu toiagul în mână, din pricina marelui lor număr de zile.

1Sam 2.31;Isa 65.20-22;Plân 2.20;Plân 5.11-14;

⁵Ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete, care se vor juca pe ulițe."

⁶Așa vorbește Domnul oștirilor: "Dacă lucrul acesta va părea de mirat în ochii rămășiței poporului acestuia în zilele acelea, va fi de mirat oare și în ochii Mei? zice Domnul oștirilor."

Gen 18.14;Luc 1.37;Luc 18.27;Rom 4.21;

⁷Așa vorbește Domnul oștirilor: "Iată, Eu izbăvesc pe poporul Meu din țara de la răsărit și din țara de la asfințitul soarelui.

Isa 11.11-12; Isa 43.5-6; Ezech 27.21; Amos 9.14-15;

⁸Îi voi aduce înapoi, și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul lor cu adevăr și dreptate.

Ier 30.22; Ier 31.1-33; Zah 13.9; Ier 4.2;

⁹Așa vorbește Domnul oștirilor: "Întăriți-vă mâinile, cei ce auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor, care au vorbit în ziua când s-a pus temelia Casei Domnului oștirilor, când s-a început să se zidească Templul!

Hag 2.4; Zah 8.18; Ezra 5.1-2; Hag 2.18;

¹⁰Căci înainte de aceste zile, nu era răsplată nici pentru lucrul omului nici pentru vite. Cei ce intrau și ieșeau n-aveau nici ei pace, din pricina vrăjmașului, și Eu dezbinam pe toți oamenii unii împotriva altora.

Hag 1.6-9.10; Hag 2.16; 2Cron 15.5;

¹¹Acum nu voi mai face rămășiței poporului acestuia ca în trecut, zice Domnul oștirilor.

¹²"Ci semănăturile vor merge bine, vița își va da rodul, pământul își va da roadele, și cerurile își vor trimite roua; și toate aceste lucruri le voi da în stăpânirea rămășiței poporului acestuia.

Osea 2.21-22; Ioel 2.22; Hag 2.19; Ps 67.6; Hag 1.10;

¹³După cum ați fost un blestem între neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israel, tot astfel vă voi mântui, și veți fi o binecuvântare. Nu vă temeți, ci întăriți-vă mâinile!"

Ier 42.18; Gen 12.2; Rut 4.11-12; Isa 19.24-25; Ier 3.20; Hag 2.19; Zah 8.9;

¹⁴Căci așa vorbește Domnul oștirilor: "După cum am căutat să vă fac rău când Mă mâniau părinții voștri, zice Domnul oștirilor, și nu M-am căit de lucrul acesta,

Ier 31.28; 2Cron 36.15; Zah 1.6;

¹⁵tot așa acum Mă întorc în aceste zile și hotărâsc să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți!

¹⁶Iată ce trebuie să faceți: Fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați în porțile voastre după adevăr și în vederea păcii;

Zah 7.9;Zah 8.19;Efes 4.25;

¹⁷nici unul să nu gândească în inima lui rău împotriva aproapelui său, și nici să nu iubiți jurământul strâmb! Căci toate lucrurile acestea Eu le urăsc, zice Domnul."

Prov 3.29;Zah 7.10;Zah 5.3-4;

¹⁸Cuvântul Domnului oștirilor mi-a vorbit astfel:

¹⁹"Așa vorbește Domnul oștirilor: Postul din luna a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a șaptea și postul din luna a zecea se vor prefăce pentru casa lui Iuda în zile de veselie și de bucurie, în sărbători de voieșie. Dar iubiți adevărul și pacea!"

Ier 52.6-7;Ier 52.12-13;Zah 7.3-5;2Împ 25.25;Ier 41.1-2;Ier 52.4;Est 8.17;Isa 35.10;Zah 8.16;

²⁰Așa vorbește Domnul oștirilor: "Vor mai veni iarăși popoare și locuitori dintr-un mare număr de cetăți.

²¹Locuitorii unei cetăți vor merge la cealaltă, și vor zice: Haidem să ne rugăm Domnului și să căutăm pe Domnul oștirilor! Vrem să mergem și noi!

Isa 2.3;Mic 4.1-2;

²²Și multe popoare și multe neamuri vor veni astfel să caute pe Domnul oștirilor la Ierusalim, și să se roage Domnului."

Isa 60.3;

²³Așa vorbește Domnul oștirilor: "În zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un Iudeu de poala hainei, și-i vor zice: Vrem să mergem cu voi; căci am auzit că Dumnezeu este cu voi!"

Isa 3.6;Isa 4.1;1Cor 14.25;

9

Neamurile biruite. Ierusalimul izbăvit.

¹Iată prorocia, Cuvântul Domnului despre țara Hadrac; și va începe din Damasc. Căci Domnul are ochiul îndreptat asupra oamenilor și peste toate semințiile lui Israel.

Ier 23.33;Amos 1.3;2Cron 20.12;Ps 145.15;

²El se oprește și peste Hamat, care se mărginește cu Damascul, peste Tir și Sidon, cu toată înțelepciunea lor!

Ier 49.23;Isa 23;Ezec 26;Ezec 27;Ezec 28;Amos 1.9;1Împ 17.9;Ezec 28.21;Obad 20;Ezec 28.3;

³Tirul și-a zidit o întăritură; a îngrămădit argint ca pulberea, și aur ca noroiul de pe ulițe.

Iov 27.16;Ezec 28.4-5;

⁴Iată că Domnul va pune mâna pe el, îi va năpusti puterea în mare, și el însuși va fi ars cu foc.

Isa 23.1;Ezec 26.17;

⁵Ascalonul va vedea lucrul acesta, și se va teme; Gaza de asemenea, și o va apuca un puternic cutremur; Ecronul de asemenea, căci nădejdea lui va fi dată de rușine; va pieri împăratul din Gaza, și Ascalonul nu va mai fi locuit.

Ier 47.1-5;Țef 2.4;

⁶Străinul se va așeza în Asdod, și voi frânge mândria Filistenilor.

Amos 1.8;

⁷Îi voi scoate sângele din gură, și urâciunile idolești dintre dinți, ca să fie și el o rămășiță pentru Dumnezeu nostru, și să fie ca o căpetenie din Iuda, și Ecronul ca lebusiții.

⁸Voi tăbări în jurul Casei Mele, ca s-o apăr împotriva unei oștiri, împotriva celor ce se duc și vin, și nu va mai trece asupritorul peste ei, căci acum Mă uit cu ochii Mei.

Ps 34.7;Zah 2.5;Isa 60.18;Ezec 28.24;Ex 3.7;

⁹Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.

Isa 62.11;Zah 2.10;Mat 21.5;Ioan 12.15;Ier 23.5;Ier 30.9;Luc 19.38;Ioan 1.49;

¹⁰Voi nimici carele de război din Efraim, și caii din Ierusalim, și arcurile de război vor fi nimicite. El va vesti neamurilor pacea, și va stăpâni de la o mare la cealaltă, și de la râu până la marginile pământului.

Osea 1.7;Osea 2.18;Mic 5.10;Hag 2.22;Efes 2.14-17;Ps 72.8;

¹¹Însă, cât pentru tine, Sioane, din pricina legământului tău pecetluit cu sânge, voi scoate pe prinșii tăi de război din groapa în care nu este apă.

Isa 42.7;Isa 51.14;Isa 61.1;

¹²Întoarceți-vă la cetățuie, prinși de război plini de nădejde! O spun și astăzi, că îți voi întoarce îndoit!

Isa 49.9;Isa 61.7;

¹³Căci Îmi încordez pe Iuda ca arc, și iau pe Efraim ca săgeată și voi scula pe copiii tăi, Sioane, împotriva copiilor tăi, Grecio! Te voi face ca sabia unui viteaz!

¹⁴Dar Domnul Se va arăta deasupra lor, și săgeata Lui va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță, și va înainta în vijelia de la miază-zi.

Ps 18.14;Ps 77.17;Ps 144.6;Isa 21.1;

¹⁵Domnul oștirilor îi va ocroti, și vor mânca, și vor zdrobi pietrele de praștie, vor bea, vor face gălăgie ca amețiți de vin; vor fi plini ca un pahar de jertfă, ca și colțurile altarului.

Lev 4.18-25;Deut 12.27;

¹⁶Domnul, Dumnezeul lor, îi va scăpa în ziua aceea, ca pe turma poporului Său; căci ei sunt pietrele cununii împărătești, care vor străluci în țara Sa!

Isa 62.3;Mal 3.17;Isa 11.12;

¹⁷O! Cât sunt de înfloritori! Cât sunt de frumoși! Grâul va înveseli pe tineri, și mustul pe fete.

Ps 31.19;Ioel 3.18;Amos 9.14;

10

¹Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele, și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeața de pe câmp.

Ier 14.22;Deut 11.14;Iov 29.23;Ioel 2.23;

²Căci terafimii vorbesc nimicuri, ghicitorii prorocesc minciuni, visurile mint și mângâie cu deșertăciuni. De aceea, ei rătăcesc ca o turmă, sunt nenorociți, pentru că n-au păstor.

Ier 10.8;Hab 2.18;Iov 13.14;

³Mânia Mea s-a aprins împotriva păstorilor, și voi pedepsi pe țapi. Căci Domnul oștirilor Își cercetează turma, casa lui Iuda, și o va face ca pe calul Său de slavă în luptă.

Ezec 34.17;Luc 1.68;Cânt 1.9;

⁴Din el va ieși Piatra din capul unghiului, din el va ieși țarușul, din el va ieși arcul de război; din el vor ieși toate căpeteniile laolaltă.

Num 24.17;1Sam 14.38;Isa 19.13;Isa 22.23;

⁵Ei vor fi ca niște viteji care calcă în picioare noroiul de pe ulițe; în luptă, se vor lupta, pentru că Domnul va fi cu ei; iar călăreții vor fi acoperiți de rușine.

Ps 18.42;

⁶Voi întări casa lui Iuda, și voi izbăvi casa lui Iosif; îi voi aduce înapoi, căci Mi-este milă de ei, și vor fi ca și când niciodată nu i-aș fi lepădat; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, și-i voi asculta.

Ier 3.18;Ezec 37.21;Osea 1.7;Zah 13.9;

⁷Efraim va fi ca un viteaz; inima lor se va bucura ca de vin; fiii lor vor vedea lucrul acesta și se vor înveseli, inima lor se va bucura în Domnul.

Ps 104.15;Zah 9.15;

⁸Le voi fluiera și-i voi aduna, căci i-am răscumpărat, și se vor înmulți cum se înmulțeau odinioară.

Isa 5.26;Isa 49.19;Ezec 36.37;

⁹Îi voi risipi printre popoare, și își vor aduce aminte de Mine în țări depărtate; vor trăi împreună cu copiii lor, și se vor întoarce.

Osea 2.23;Deut 30.1;

¹⁰Îi voi aduce înapoi din țara Egiptului, și-i voi aduna din Asiria; îi voi aduce în țara Galaadului și în Liban, și nu le va ajunge locul.

Isa 11.11-16;Ose 11.11;Isa 49.20;

¹¹Israel va trece prin strâmtoarele mării, va lovi valurile mării și toate adâncimile râului Nil se vor usca; mândria Asiriei va fi frântă, și toiagul de cârmuire al Egiptului va pieri.

Isa 11.15-16;Isa 14.25;Ezec 30.13;

¹²Îi voi întări în Domnul, și vor umbla în Numele Lui, zice Domnul!

Mic 4.5;

¹Deschide-ți porțile, Libanule, ca să-ți mănânce focul cedrii!

Zah 10.10;

²Vaită-te, chiparosule, căci cedrul a căzut, și cei falnici sunt nimicți! Văitați-vă, stejari din Basan, căci pădurea cea nepătrunsă a fost dată jos!

Isa 32.19;

³Păstorii scot strigăte de jale, pentru că li s-a nimicit fala; pui de lei mugesc, căci desișul Iordanului este nimic.

⁴Așa vorbește Domnul, Dumnezeul meu: "Paște oile de tăiat!

Zah 11.7;

⁵Căci cei ce le cumpără le taie și nu se simt vinovați. Și cel ce le vinde zice: Binecuvântat să fie Domnul, căci mă îmbogățesc! Și păstorii lor nu le cruță.

Ier 2.3; Ier 50.7; Deut 29.19; Osea 12.8;

⁶Căci nu mai am milă de locuitorii țării, - zice Domnul: Ci iată, dau pe oameni, pe unii în mâinile altora și în mâinile împăratului lor; ei vor pustii țara, și n-o vor izbăvi din mâinile lor.

⁷Atunci M-am apucat să pasc oile de tăiat, în adevăr cele mai ticăloase din turmă. Am luat două toiage: pe unul l-am numit Îndurare, iar pe celălalt l-am numit Legământ. Și am păscut oile.

Zah 11.5; Ief 3.12; Mat 12.8;

⁸Am nimic cu desăvârșire pe cei trei păstori într-o lună: sufletul Meu nu-i mai răbda, și se scârbise și sufletul lor de Mine.

Osea 5.7;

⁹Și am zis: Nu vă mai pot paște! Cea care are să moară, să moară, cea care are să piară să piară, și cele ce mai rămân, să se mănânce unele pe altele!

Ier 15.2; Ier 43.11;

¹⁰Mi-am luat toiagul Îndurare, și l-am rupt, ca să rup legământul Meu, pe care-l încheiasem cu toate popoarele.

¹¹Și când s-a rupt în ziua aceea, nenorocitele acelea de oi, care au luat seama la Mine, au cunoscut astfel că acesta era Cuvântul Domnului.

Ief 3.12; Zah 11.7;

¹²Eu le-am zis: Dacă găsiți cu cale, dați-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o dați! Și Mi-au cântărit, ca plată, trei zeci de arginți.

Mat 26.15;Ex 21.32;

¹³Dar Domnul Mi-a zis: Aruncă olarului prețul acesta scump, cu care M-au prețuit! Și am luat cei trei zeci de arginți, și i-am aruncat în casa Domnului, pentru olar.

Mat 27.9-10;

¹⁴Apoi Mi-am rupt la doilea toiag Legământ, ca să rup frăția dintre Iuda și Israel.

¹⁵Domnul mi-a zis: Ia și uneltele unui păstor nebun!

Ezec 34.2-4;

¹⁶Căci iată că voi ridica în țară un păstor, căruia nu-i va păsa de oile care pier; nu se va duce să caute pe cele mai tinere, nu va vindeca pe cele rănite, nu va îngriji de cele sănătoase; ci va mânca din carnea celor mai grase, și nu le va mai lăsa decât copitele!

¹⁷Vai de păstorul de nimic, care își părăsește oile! Să cadă sabia pe brațul lui și pe ochiul lui cel drept! Să i se usuce brațul de tot, și să i se stingă ochiul drept!

Ier 23.1;Ezec 34.2;Ioan 10.12-13;

12

¹Prorocia, Cuvântul Domnului despre Israel. Așa vorbește Domnul, care a întins cerurile și a întemeiat pământul, și a întocmit duhul omului din el:

Isa 42.5;Isa 44.24;Isa 45.12-18;Isa 48.13;Num 16.22;Ecle 7.12;Isa 57.16;Evr 12.9;

²Iată, voi preface Ierusalimul într-un potir de amețire pentru toate popoarele de primprejur, și chiar pentru Iuda, la împresurarea Ierusalimului.

Isa 51.17-28;

³În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica, vor fi vătămați, și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.

Zah 12.4-11;Zah 13.1;Zah 14.4-13;Mat 21.44;

4În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi cu ameteală pe toți caii, și cu turbare pe cei ce vor călări pe ei; dar voi avea ochii deschiși asupra casei lui Iuda, și voi orbi toți caii popoarelor.

Ps 76.6;Ezec 38.4;

5Căpeteniile lui Iuda vor zice în inima lor: Locuitorii Ierusalimului sunt țaria noastră, prin Domnul oștirilor, Dumnezeul lor.

6În ziua aceea, voi face pe căpeteniile lui Iuda ca o vatră de foc sub lemn, ca o făclie aprinsă sub snopi; voi mistui în dreapta și în stânga pe toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iarăși la locul lui cel vechi.

Obad 18;

7Domnul va mântui mai întâi corturile lui Iuda, pentru ca slava casei lui David și fala locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe peste Iuda.

8În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor.

Ioel 3.10;

9În ziua aceea, voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului.

Hag 2.22;Zah 12.3;

10Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.

Ier 31.9;Ier 50.4;Ezec 39.29;Ioel 2.28;Ioan 19.34-37;Apoc 1.7;Ier 6.26;Amos 8.10;

11În ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din Hadadrimon în valea Meghidonului.

Fapt 2.37;2Împ 23.39;2Cron 35.24;

12Țara se va jeli, fiecare familie deosebit: familia casei lui David deosebit, și femeile ei deosebit; familia casei lui Natan deosebit, și femeile ei deosebit;

Mat 24.30;Apoc 1.7;2Sam 5.14;Luc 3.31;

13familia casei lui Levi deosebit, și femeile ei deosebit; familia lui Șimei deosebit, și femeile ei deosebit;

¹⁴toate celelalte familii, fiecare familie deosebit, și femeile ei deosebit.

13

¹În ziua aceea, se va deschide casei lui David și locuitorilor Ierusalimului un izvor, pentru păcat și necurăție.

Zah 12.3;Evr 9.14;1Pet 1.19;Apoc 1.5;

²În ziua aceea - zice Domnul oștirilor - voi stârpi din țară numele idolilor, ca nimeni să nu-și mai aducă aminte de ei; voi scoate de asemenea din țară pe proorocii mincinoși și duhul necurat.

Ex 23.13;Ios 23.7;Ps 16.4;Ezec 30.13;Osea 2.17;Mic 5.12-13;2Pet 2.1;

³Și dacă va mai prooroci cineva, atunci, tatăl său și mama sa, înșiși părinții lui, îi vor zice: Tu nu vei trăi, căci ai spus minciuni în Numele Domnului; și tatăl său și mama sa, cei care l-au născut, îl vor străpunge, când va prooroci.

Deut 13.6-8;Deut 18.20;

⁴În ziua aceea, proorocii se vor rușina fiecare de vedeniile lor, când vor prooroci, și nu se vor mai îmbrăca într-o manta de păr ca să mintă pe oameni.

Mic 3.6-7;2Împ 1.8;Isa 20.2;Mat 3.4;

⁵Ci fiecare din ei va zice: Eu nu sunt prooroc, ci sunt plugar, căci am fost cumpărat din tinerețea mea!

Amos 7.14;

⁶Și dacă-l va întreba cineva: De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini? el va răspunde: În casa celor ce mă iubeau le-am primit.

⁷Scoală-te, sabie, asupra păstorului Meu, și asupra omului care îmi este tovarăș! zice Domnul oștirilor. Lovește pe păstor, și se vor risipi oile! Și îmi voi întoarce mâna spre cei mici.

Isa 40.11;Ezec 34.23;Ioan 10.30;Ioan 14.10-11;Filp 2.6;Mat 26.31;Marc 14.27;Mat 18.10-14;Luc 12.32;

⁸În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne.

Rom 11.5;

⁹Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum se curăță argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu, și îi voi asculta; Eu voi zice: Acesta este poporul Meu! Și ei vor zice: Domnul este Dumnezeul meu!

Isa 48.10;1Pet 1.6-7;Ps 50.15;Ps 91.15;Zah 10.6;Ps 144.15;Ier 30.22;Ezec 11.20;Osea 2.23;Zah 8.8;

14

¹Iată, vine ziua Domnului, când toate prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău.

Isa 13.9;Ioel 2.31;Fapt 2.20;

²Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jefuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate.

Ioel 3.2;Isa 13.16;

³Ci Domnul Se va arăta, și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei.

⁴Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi.

Ezec 11.23;Ioel 3.12-14;

⁵Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El!

Amos 1.1;Mat 16.27;Mat 24.30-31;Mat 25.31;Iuda 14;Ioel 3.11;

⁶În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde.

⁷Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.

Apoc 22.5;Mat 24.36;Isa 30.26;Isa 60.19-20;Apoc 21.23;

⁸În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi și vara și iarna.

Ezec 47.1;Ioel 3.18;Apoc 22.1;

⁹Și Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume.

Dan 2.44;Apoc 11.15;Efes 4.5-6;

¹⁰Toată țara va ajunge ca șesul Iordanului, de la Gheba până la Rimon, la miazăzi de Ierusalim; iar Ierusalimul va fi înălțat, și va rămâne liniștit la locul lui, de la poarta lui Beniamin până la locul porții dintâi, până la poarta unghiurilor, și de la turnul lui Hananeel până la teaturile împăratului.

Isa 40.4;Zah 12.6;Neem 3.1;Neem 12.39;Ier 31.38;

¹¹Ei vor locui în el, și nu va mai fi nici un blestem în el; Ierusalimul va fi liniștit.

Ier 31.40;Ier 23.6;

¹²Dar iată urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele, care vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor, și le va putrezi limba în gură.

¹³În ziua aceea, Domnul va trimite o mare învălmășeală în ei; unul va apuca mâna altuia, și vor ridica mâna unii asupra altora.

1Sam 14.15-20;Jud 7.22;2Cron 20.23;Ezec 38.21;

¹⁴Iuda va lupta și el în Ierusalim, și vor strânge bogățiile tuturor neamurilor de primprejur, aurul, argintul și haine foarte multe.

Ezec 39.10-17;

¹⁵Aceeași urgie va lovi și caii, catârii, cămilele, măgarii, și toate vitele care vor fi în taberele acelea.

Zah 14.12;

¹⁶Toți cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască sărbătoarea corturilor.

Isa 60.6-9;Isa 66.23;Lev 23.34-43;Neem 8.14;Osea 12.9;Ioan 7.2;

¹⁷Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, nu va cădea ploaie peste ele.

Isa 60.12;

¹⁸Dacă familia Egiptului nu se va sui, dacă nu va veni, nu va cădea ploaie nici peste ea; va fi lovită cu aceeași urgie cu care va lovi Domnul neamurile care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea corturilor.

Deut 11.10;

¹⁹Aceasta va fi pedeapsa Egiptului, și pedeapsa tuturor neamurilor care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea corturilor.

²⁰În ziua aceea, va sta scris până și pe zurgălăii cailor: Sfinți Domnului! Și oalele din Casa Domnului vor fi ca potirele de jertfă înaintea altarului.

Isa 23.18;

²¹Orice oală din Ierusalim și din Iuda va fi închinată Domnului oștirilor; toți cei ce vor aduce jertfe vor veni și se vor sluji de ele ca să-și fiarbă carnea; și nu vor mai fi Canaanii (Sau: negustori) în Casa Domnului oștirilor, în ziua aceea.

Isa 35.8;Ioel 3.17;Apoc 21.27;Apoc 22.15;Efes 2.19-22;

A

MALEAHI

(Mica 6.2. Isaia 40.10. Romani 10.21.)

1

¹Prorocia, Cuvântul Domnului către Israel, prin Maleahi:

²"V-am iubit, zice Domnul! Și voi ziceți: "Cu ce ne-ai iubit?" Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuși am iubit pe Iacov,

Deut 7.8;Deut 10.15;Rom 9.13;

³și am urât pe Esau, i-am prefăcut munții într-o pustietate, și moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustie.

Ier 49.18;Ezec 35.3-15;Obad 10;

⁴Iar dacă ar zice Edomul: "Suntem nimiciți, dar vom ridica iarăși dărâmturile!" așa vorbește Domnul oștirilor: "Să zidească ei, căci Eu voi surpa, și se vor numi: "Țara răutății", și "Poporul pe care S-a mâniat Domnul pentru totdeauna!"

⁵Veți vedea cu ochii voștri lucrul acesta, și veți zice: "Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!"

Ps 35.27;

⁶Un fiu cinstește pe tatăl său, și o slugă pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine? zice Domnul oștirilor către voi, preoților, care nesocotiți Numele Meu, și care ziceți: "Cu ce am nesocotit noi Numele Tău?"

Ex 20.12;Luc 6.46;Mal 2.14-17;Mal 3.7-13;

⁷- "Prin faptul că aduceți pe altarul Meu bucate necurate!" Și dacă ziceți: "Cu ce Te-am spurcat?" - "Prin faptul că ați zis: "Masa Domnului este de disprețuit!"

Deut 15.21;Ezec 41.22;Mal 1.12;

⁸Când aduceți ca jertfă o vită oarbă, nu este rău lucrul acesta? Când aduceți una șchioapă sau beteagă, nu este rău lucrul acesta oare? Ia adu-o dregătorului tău! Te va primi el bine pentru ea, va ține el seama de ea? zice Domnul oștirilor.

Lev 22.22;Deut 15.21;Mal 1.14;Iov 42.8;

⁹Și acum, vă rog, rugați-vă lui Dumnezeu să aibă milă de noi! Vă va primi El cu bunăvoință, când mâinile voastre fac astfel de lucruri? zice Domnul oștirilor.

Osea 13.9;

¹⁰"Cine din voi va închide porțile, ca să n-aprindeți degeaba focul pe altarul Meu? N-am nici o plăcere de voi, zice Domnul oștirilor, și darurile de mâncare din mâna voastră nu-Mi sunt plăcute!

1Cor 9.13;Isa 1.11;Ier 6.20;Amos 5.21;

¹¹Căci de la răsăritul soarelui până la asfințit, Numele Meu este mare între neamuri, și pretutindeni se arde tămâie în cinstea Numelui Meu și se aduc daruri de mâncare curate; căci mare este Numele Meu între neamuri, zice Domnul oștirilor.

Ps 113.3;Isa 59.19;Isa 60.3-5;Ioan 4.21-23;1Tim 2.8;Apoc 8.3;Isa 66.19-20;

¹²"Dar voi îl pângăriți, prin faptul că ziceți: "Masa Domnului este spurcată, și ce aduce ea este o mâncare de disprețuit!"

Mal 1.7;

¹³Voi ziceți: "Ce mai osteneală!" și o disprețuiți, zice Domnul oștirilor; și aduceți ce este furat, șchiop sau beteag: "Iată darurile de mâncare pe care le aduceți! Pot Eu să le primesc din mâinile voastre?" zice Domnul.

Lev 22.20;

¹⁴"Nu! blestemat să fie înșelătorul, care are în turma lui o vită de parte bărbătească, și totuși juruiește și jertfește Domnului o vită beteagă! Căci Eu sunt un Împărat mare, zice Domnul oștirilor, și Numele Meu este înfricoșat printre neamuri.

Mal 1.8;Ps 47.2;1Tim 6.15;

2

¹"Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoților!

²Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul, și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat, pentru că n-aveți pe inimă porunca Mea.

Lev 26.14;Deut 28.15;

³Iată, vă voi nimici sămânța, și vă voi arunca balega în față, balega vitelor pe care le jertfiți, și veți fi luați împreună cu ele.

1Împ 14.10;

⁴Veți ști atunci că Eu v-am dat porunca aceasta, pentru ca legământul Meu cu Levi să rămână în picioare, zice Domnul oștirilor.

⁵Legământul Meu cu el era un legământ de viață și de pace. I l-am dat ca să se teamă de Mine; și el s-a temut de Mine, a tremurat de Numele Meu.

Num 25.12;Ezec 34.25;Ezec 37.26;Deut 33.8-9;

⁶Legea adevărului era în gura lui, și nu s-a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace și în neprihănire, și pe mulți i-a abătut de la rău.

Deut 33.10;Ier 23.22;Iac 5.20;

⁷Căci buzele preotului trebuie să păzească știința, și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor.

Lev 10.11;Deut 17.9-10;Deut 24.8;Ezra 7.10;Ier 18.8;Hag 2.11-12;Gal 4.14;

⁸Dar voi v-ați abătut din cale, ați făcut din Lege un prilej de cădere pentru mulți, și ați călcat legământul lui Levi, zice Domnul oștirilor.

1Sam 2.17; Ier 18.15; Neem 13.29;

⁹De aceea și Eu vă voi face să fiți disprețuiți și înjosiți înaintea întregului popor, pentru că n-ați păzit căile Mele, ci căutați la fața oamenilor, când tălmăciți Legea.

1Sam 2.30;

Împotriva căsătoriilor cu femei străine.

¹⁰N-avem toți un singur Tată? Nu ne-a făcut un singur Dumnezeu? Pentru ce dar suntem așa de necredincioși unul față de altul, pângărind astfel legământul părinților noștri?

1Cor 8.6; Efes 4.6; Iov 31.15;

¹¹Iuda s-a arătat necredincios, și în Iuda și la Ierusalim s-a săvârșit o urâciune; fiindcă Iuda a spurcat ce este închinat Domnului, ce iubește Domnul, și s-a unit cu fiica unui dumnezeu străin.

Ezra 9.1; Ezra 10.2; Neem 13.23;

¹²Domnul va nimici pe omul care a făcut lucrul acesta, pe cel ce veghează și răspunde, îl va nimici din corturile lui Iacov, și va nimici pe cel ce aduce un dar de mâncare Domnului oștirilor.

Neem 13.28-29;

¹³Iată acum ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, așa încât El nu mai caută la darurile de mâncare, și nu mai poate primi nimic din mâinile voastre.

¹⁴Și dacă întrebați: "Pentru ce?"... Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legământ!

Prov 5.18; Prov 2.17;

¹⁵Nu ne-a dat Unul singur Dumnezeu suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânță dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră, și nici unul să nu fie necredincios nevastei din tinerețea lui!

Mat 19.4-5; Ezra 9.2; 1Cor 7.14;

16" Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie, - zice Domnul, Dumnezeul lui Israel, - și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie, - zice Domnul oștirilor. - De aceea, luați seama în mintea voastră, și nu fiți necredincioși!"

Deut 24.1; Mat 5.32; Mat 19.8;

Răsplata dumnezeiască.

17Voi obosiți pe Domnul prin cuvintele voastre, și mai întrebați: "Cu ce L-am obosit?" - "Prin faptul că ziceți: "Oricine face rău este bun înaintea Domnului, și de el are plăcere!" Sau: "Unde este Dumnezeul dreptății?"

Isa 43.24; Amos 2.13; Mal 3.13-15;

3

1Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, - zice Domnul oștirilor. -

Mat 11.10; Marc 1.2; Luc 1.76; Luc 7.27; Isa 40.3; Isa 63.9; Hag 2.7;

2Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia înălbitorului.

Mal 4.1; Apoc 6.17; Isa 4.4; Mat 3.10-12;

3El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.

Isa 1.25; Zah 13.9; 1Pet 2.5;

4Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară.

Mal 1.11;

5Mă voi apropia de voi pentru judecată, și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, care asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptătesc pe străin, și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor.

Zah 5.4; Iac 5.4-12;

6" Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.

Num 23.19;Rom 11.29;Iac 1.17;Plân 3.22;

⁷Din vremea părinților voștri voi v-ați abătut de la poruncile Mele, și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: "În ce trebuie să ne întoarcem?"

Fapt 7.51;Zah 1.3;Mal 1.6;

⁸Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?" Dar voi întrebați: "Cu ce Te-am înșelat?" Cu zeciuiele și darurile de mâncare.

Neem 13.10-12;

⁹Sunteți blestemați, câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!

¹⁰Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazarile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.

Prov 3.9-10;1Cron 26.20;2Cron 31.11;Neem 10.38;Neem 13.13;Gen 7.11;2Împ 7.2;2Cron 31.10;

¹¹Și voi mostra pentru voi pe cel ce mănâncă, (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor.

Amos 4.9;

¹²Toate neamurile vă vor ferici atunci, căci veți fi o țară plăcută, zice Domnul oștirilor.

Dan 8.9;

¹³Cuvintele voastre sunt aspre împotriva Mea, zice Domnul. Și mai întrebați: "Ce-am spus noi împotriva Ta?"

Mal 2.17;Iov 21.14-15;Iov 22.17;Ps 73.13;Țef 1.12;

¹⁴Ați zis: "Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui, și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor?"

¹⁵Acum fericiți pe cei trufași; da, celor răi le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu, și scapă!" -

Ps 73.12;Mal 2.17;Ps 95.9;

¹⁶Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta, și a ascultat; și o carte de aducere aminte a

fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui.

Ps 66.16; Mal 4.2; Evr 3.13; Ps 56.8; Isa 65.6; Apoc 20.12;

¹⁷"Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său, care-i slujește.

Ex 19.5; Deut 7.6; Ps 135.4; Tit 2.14; 1Pet 2.9; Isa 62.3; Ps 103.13;

¹⁸Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-l slujește."

Ps 58.11;

4

¹"Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.

Ioel 2.31; Mal 3.2; 2Pet 3.7; Mal 3.18; Obad 18.1; Amos 2.9;

²Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși, și veți sări ca vițeei din grajd.

Mal 3.16; Luc 1.78; Efes 5.14; 2Pet 1.19; Apoc 2.28; 2Sam 22.43; Mic 7.10; Zah 10.5;

³Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor.

⁴Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduiele și porunci, pentru tot Israelul!

Ex 20.3-etc; Deut 4.10; Ps 174.19;

⁵Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

Mat 11.14; Mat 17.11; Marc 9.11; Luc 1.17; Ioel 2.31;

⁶El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!

Zah 14.12; Zah 3.5;

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22] [23]
[24] [25] [26] [27] [28]**

Explicații Biblice :Matei

1

Cartea neamului lui Isus Hristos.

¹Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

**Luc 3.23;Ps 132.11;Isa 11.1;Ier 23.5;Mat 22.42;Ioan 7.42;Fapt 2.30;Fapt 13.23;
Rom 1.3;Gen 12.3;Gen 22.18;Gal 3.16;**

²Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;

Gen 21.2-3;Gen 25.26;Gen 29.35;

³Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;

Gen 38.27;Rut 4.18;1Cron 2.5-etc;

⁴Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;

⁵Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;

⁶Iese a născut pe împăratul David. Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;

1Sam 16.1;1Sam 17.12;2Sam 12.24;

⁷Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;

1Cron 3.3;

⁸Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;

⁹Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia;

¹⁰Ezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;

2Împ 20.21;1Cron 13;

¹¹Iosia a născut pe Iehonia și frații lui, pe vremea strămutării în Babilon.

1Cron 3.15-16;2Împ 24.14-16;2Împ 25.11;2Cron 36.10-20;Ier 27.20;Ier 39.9;Ier 52.11-30;Dan 1.2;

¹²După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;

1Cron 3.17-19;Ezra 3.2;Ezra 5.2;Neem 12.1;Hag 1.1;

¹³Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;

¹⁴Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;

¹⁵Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;

¹⁶Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.

¹⁷Deci, de la Avraam până la David, sunt patrusprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon sunt patrusprezece neamuri; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos, sunt patrusprezece neamuri.

Nașterea lui Isus Hristos.

¹⁸Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

Luc 1.27;Luc 1.35;

¹⁹Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Deut 24.1;

²⁰Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: "Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.

Luc 1.35;

²¹Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale."

Luc 1.31;Fapt 4.12;Fapt 5.31;Fapt 13.23-38;

²²Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin proorocul, care zice:

²³"Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuel", care, tâlmăcit, înseamnă: "Dumnezeu este cu noi".

Isa 7.14;

²⁴Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevasta sa.

²⁵Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un fiu. Și el i-a pus numele Isus.

Ex 13.2;Luc 2.7-21;

2

Magii la Ierusalim. - Irod.

¹După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim,

Luc 2.4-7;Gen 10.30;Gen 25.6;1Împ 4.30;

²și au întrebat: "Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă l-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui."

Luc 2.11;Num 24.17;Isa 60.3;

³Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

⁴A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.

2Cron 36.14;2Cron 34.13;Mal 2.7;

5"În Betleemul din Iudea", i-au răspuns ei, "căci iată ce a fost scris prin proorocul:

6"Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel."

Mic 5.2; Ioa 7.42; Apoc 2.27;

7Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.

8Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis: "duceți-vă de cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; și când îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui."

9După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

10Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

11Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ, și l s-au închinat; apoi și-au deschis vistieriile, și l-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.

Ps 72.10; Isa 60.6;

12În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.

Mat 1.20;

Fuga în Egipt. Omorârea pruncilor.

13După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, și-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt, și rămâi acolo până îți voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare."

14Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama lui, noaptea, și a plecat în Egipt.

15Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se îplinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: "Am chemat pe Fiul Meu din Egipt."

Osea 11.1;

¹⁶Atunci Irod, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare, și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea, pe care o aflase întocmai de la magi.

¹⁷Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice:

Ier 31.15;

¹⁸"Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere, și bocet mult: Rahela își jelea copiii, și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau."

Moartea lui Irod. Întoarcerea din Egipt.

¹⁹După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

²⁰și-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului."

²¹Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, și a venit în țara lui Israel.

²²Dar când a auzit că în Iudea împărătește Arhelau, în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo; și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii.

Mat 3.13;Luc 2.39;

²³A venit acolo, și a locuit într-o cetate, numită Nazaret, ca să se îplinească ce fusese vestit prin prooroci: că El va fi chemat Nazarinean.

Ioan 1.45;Jud 13.5;1Sam 1.11;

3

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

¹În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul, și propovăduia în pustia Iudeii.

Marc 1.4-15;Luc 3.2-3;Ioan 1.28;Ios 14.10;

²El zicea: "Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape."

Dan 2.44;Mat 4.17;Mat 10.7;

³Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, când zice: "Iată glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările."

Isa 40.3; Marc 1.3; Luc 3.4; Ioan 1.23; Luc 1.76;

⁴Ioan purta o haină de păr de cămilă, și la mijloc era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

Marc 1.6; 2Împ 1.8; Zah 13.4; Lev 11.22; 1Sam 14.25-26;

⁵Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului, au început să iasă la el;

Marc 1.5; Luc 3.7;

⁶Și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

Fapt 19.4-18;

⁷Dar când a văzut pe mulți din Farisei și din Saduchei că vin să primească botezul lui, le-a zis: "Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?"

Mat 12.34; Mat 23.33; Luc 3.7-9; Rom 5.9; 1Tes 1.10;

⁸Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.

⁹Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: "Avem ca tată pe Avraam!" Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

Ioan 8.33-39; Fapt 13.26; Rom 4.1-16;

¹⁰Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc.

Mat 7.19; Luc 13.7-9; Ioan 15.6;

¹¹Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

Marc 1.8; Luc 3.16; Ioan 1.15-33; Fapt 1.5; Fapt 11.16; Fapt 19.4; Isa 4.4; Isa 44.3; Mal 3.2; Fapt 2.3-4; 1Cor 12.13;

¹²Acela își are lopata în mână, își va curăți cu desăvârșire aria, și își va strânge grâul în grâнар; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge."

Mal 3.3; Mal 4.1; Mat 13.30;

Botezul lui Isus Hristos.

¹³Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.

Marc 1.9;Luc 3.21;Mat 2.22;

¹⁴Dar Ioan căuta să-l oprească. "Eu", zicea el, "am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?"

¹⁵Drept răspuns, Isus i-a zis: "Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit." Atunci Ioan L-a lăsat.

¹⁶De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El.

Marc 1.10;Isa 11.2;Isa 42.1;Luc 3.22;Ioan 1.32-33;

¹⁷Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea."

Ioan 12.28;Ps 2.7;Isa 42.1;Mat 12.18;Mat 17.5;Marc 1.11;Luc 9.35;Efes 1.6; Col 1.13;2Pet 1.17;

4

Ispitirea lui Isus Hristos.

¹Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.

Marc 1.12;Luc 4.1;1Împ 18.12;Ezec 3.14;Ezec 8.3;Ezec 11.1-24;Ezec 40.2; Ezec 43.5;Fapt 8.39;

²Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit.

³Ispititorul s-a apropiat de El, și i-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini."

⁴Drept răspuns, Isus i-a zis: "Este scris: "Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."

Deut 8.3;

⁵Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe streășina Templului,

Neem 11.1-18;Isa 48.2;Isa 52.1;Mat 27.53;Apoc 11.2;

⁶și I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: "El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră."

Ps 91.11-12;

7"De asemenea este scris", a zis Isus: "Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău."

Deut 6.16;

8Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, l-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și l-a zis:

9"Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie."

10"Pleacă, Satano", i-a răspuns Isus. "Căci este scris: "Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-l slujești."

Deut 6.13;Deut 10.20;Ios 24.14;1Sam 7.3;

11Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngerii, și au început să-l slujească.

Evr 1.14;

Isus la Capernaum.

12Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.

Marc 1.14;Luc 3.20;Luc 4.14-31;Ioan 4.43;

13A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,

14ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:

15"Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,

Isa 9.1-2;

16Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina."

Isa 42.7;Luc 2.32;

17De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: "Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape."

Marc 1.14-15;Mat 3.2;Mat 10.7;

Isus cheamă patru ucenici.

¹⁸Pe când trecea pe lângă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.

Marc 1.16-18; Luc 5.2; Ioa 1.42;

¹⁹El le-a zis: "Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni."

Luc 5.10-11;

²⁰Îndată ei au lăsat mrejele, și au mers după El.

Marc 10.28; Luc 18.28;

²¹De-acolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cârpeau mrejele. El i-a chemat.

Marc 1.19-20; Luc 5.10;

²²Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.

Isus învață pe popor și tămăduiește pe bolnavi.

²³Isus străbătea toată Galilea, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.

Mat 9.35; Marc 1.21-39; Luc 4.15-44; Mat 24.14; Marc 1.14; Marc 1.34;

²⁴I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.

²⁵După El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea și de dincolo de Iordan.

Marc 3.7;

5

Cuvântarea de pe munte. - Fericirile.

¹Când a văzut Isus noroadele, S-a suit pe munte; și după ce a șezut jos, ucenicii Lui s-au apropiat de El.

Marc 3.13;

²Apoi a început să vorbească și să-i învețe astfel:

³Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!

Luc 6.20;Ps 51.17;Prov 16.19;Prov 29.23;Isa 57.15;Isa 66.2;

⁴Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!

Isa 61.2-3;Luc 6.21;Ioan 16.20;2Cor 1.7;Apoc 21.4;

⁵Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!

Ps 37.11;Rom 4.13;

⁶Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

Isa 55.1;Isa 65.13;

⁷Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Ps 41.1;Mat 6.14;Marc 11.25;2Tim 1.16;Evr 6.10;Iac 2.13;

⁸Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ps 15.2;Ps 24.4;Evr 12.14;1Cor 13.12;1Ioan 3.2-3;

⁹Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

¹⁰Ferice de cei prigionți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

2Cor 4.17;2Tim 2.12;1Pet 3.14;

¹¹Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!

Luc 6.12;1Pet 4.14;

¹²Bucurați-vă și înveseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe proorocii, care au fost înainte de voi.

Luc 6.23;Fapt 5.41;Rom 5.3;Iac 1.2;1Pet 4.13;2Cron 36.16;Neem 9.26;Mat 23.34-37;Fapt 7.52;1Tes 2.15;

Ucenicii sunt sarea pământului și lumina lunii.

¹³Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

Marc 9.50; Luc 14.34-35;

14 Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă.

Prov 4.18; Filip 2.15;

15 Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

Marc 4.21; Luc 8.16; Luc 11.33;

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

1Pet 2.12; Ioan 15.8; 1Cor 14.25;

Împlinirea Legii și Proorocilor.

17 Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

Rom 3.31; Rom 10.4; Gal 3.24;

18 Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.

Luc 16.17;

19 Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.

Iac 2.10;

20 Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

Rom 9.31; Rom 10.3;

Despreucidere.

21 Ați auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecării."

Ex 20.13; Deut 5.17; Ioan 3.15;

²²Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății; și oricine va zice fratelui său: "Prostule!" va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: "Nebunule", va cădea sub pedeapsa focului gheenei.

Iac 2.20;

²³Așa că, dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

Mat 8.4-23.19;

²⁴Iasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.

Iov 42.8;Mat 18.19;1Tim 2.8;1Pet 3.7;

²⁵Caută de te împacă degrabă cu pârâșul tău, câtă vreme ești cu el pe drum; ca nu cumva pârâșul să te dea pe mâna judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, și să fii aruncat în temniță.

Prov 25.8;Luc 12.58-59;Ps 32.6;Isa 55.6;

²⁶Adevărat îți spun că nu vei ieși de-acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuț."

Despre preacurvie și despărțire.

²⁷Ați auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu preacurvești."

Ex 20.14;Deut 5.18;

²⁸Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.

Iov 31.1;Prov 6.25;Gen 34.2;2Sam 11.2;

²⁹Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.

Mat 18.8-9;Marc 9.43-47;Mat 19.12;Rom 8.13;1Cor 9.27;Col 3.5;

³⁰Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.

³¹S-a zis iarăși: "Oricine își va lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărțire."

Deut 24.11;Ier 3.1;Mat 19.3;Marc 10.2;

³²Dar Eu vă spun că oricine își va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.

Mat 19.9;Luc 16.18;Rom 7.3;1Cor 7.10-11;

Despre jurământ.

³³Ați mai auzit iarăși că s-a zis celor din vechime: "Să nu juri strâmb; ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale."

Mat 23.16;Ex 20.7;Lev 19.12;Num 30.2;Deut 5.11;Deut 23.23;

³⁴Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;

Mat 23.16-22;Iac 5.12;Isa 66.1;

³⁵nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.

Ps 48.2;Ps 87.3;

³⁶Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru.

³⁷Felul vostru de vorbire să fie: "Da, da; nu, nu"; ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău.

Col 4.6;Iac 5.12;

Suferirea răului și iubirea vrăjmașilor.

³⁸Ați auzit că s-a zis: "Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte."

Ex 21.24;Lev 24.20;Deut 19.21;

³⁹Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.

Prov 20.22;Prov 24.29;Luc 9.29;Rom 12.17-19;1Cor 6.7;1Tes 5.15;1Pet 3.9;Isa 50.6;Plân 3.30;

⁴⁰Oricui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.

⁴¹Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă deloc, mergi cu el două.

Mat 27.32;Marc 15.21;

⁴²Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.

Deut 15.8-10; Luc 6.30-35;

⁴³Ați auzit că s-a zis: "Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău."

Lev 19.18; Deut 23.6; Ps 41.10;

⁴⁴Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,

Luc 6.27-35; Rom 12.14-20; Luc 23.34; Fapt 7.60; 1Cor 4.12-13; 1Pet 2.23; 1Pet 3.9;

⁴⁵ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

Iov 25.3;

⁴⁶Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?

Luc 6.32;

⁴⁷Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?

⁴⁸Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

Gen 17.1; Lev 11.44; Lev 19.2; Luc 6.36; Col 1.28; Col 4.12; Iac 1.4; 1Pet 1.15-16; Efes 5.1;

6

Despre milostenie și rugăciune.

¹Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.

²Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii, în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.

Rom 12.8;

³Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta,

⁴pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Luc 14.14;

⁵Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.

⁶Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

2Împ 4.33;

Tatăl nostru. - Iertarea greșelilor.

⁷Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.

Ecl 5.2;1Împ 18.26-29;

⁸Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-l cereți voi.

**⁹Iată dar cum trebuie să vă rugați: "Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se Numele Tău;**

Luc 11.2;

¹⁰vină împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Mat 26.39-42;Fapt 21.14;Ps 103.20-21;

¹¹Pâinea noastră cea de toate zilele (Sau: pentru mâine.) dă-ne-o nouă astăzi;

Iov 23.12;Prov 30.8;

¹²și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri (Grecește: Lasă-ne datoriile noastre, cum și noi am lăsat pe ale datornicilor noștri.);

Mat 18.21;

¹³și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!

Mat 26.41;Luc 22.40-46;1Cor 10.13;2Pet 2.9;Apoc 3.10;Ioan 17.15;1Cron 29.11;

¹⁴Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.

Marc 11.25-26;Efes 4.32;Col 3.13;

¹⁵Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

Mat 18.35;Iac 2.13;

Despre post.

¹⁶Când postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii, care își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.

Isa 58.5;

¹⁷Ci tu, când postești, unge-ți capul, și spală-ți fața,

Rut 3.3;Dan 10.3;

¹⁸ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Adevăratele comori. - Neputința de a sluji la doi stăpâni. - Grijile și îngrijorările.

¹⁹Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina, și unde le sapă și le fură hoții;

Prov 23.4;1Tim 6.17;Evr 13.5;Iac 5.1;

²⁰ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.

Mat 19.21;Luc 12.33-34;Luc 18.22;1Tim 6.19;1Pet 1.4;

²¹Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

²²Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină;

Luc 11.34-36;

²³dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!

²⁴Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul, și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

Luc 16.13;Gal 1.10;1Tim 6.17;Iac 4.4;1Ioan 2.15;

²⁵De aceea vă spun: Nu vă îngrijiți de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

Ps 55.22;Luc 12.22-23;Filip 4.6;1Pet 5.7;

²⁶Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?

Iov 38.41;Ps 147.9;Luc 12.24;

²⁷Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?

²⁸Și de ce vă îngrijiți de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes;

²⁹totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.

³⁰Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

³¹Nu vă îngrijiți dar, zicând: "Ce vom mânca?" Sau: "Ce vom bea?" Sau: "Cu ce ne vom îmbrăca?"

³²Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.

³³Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Împ 3.13;Ps 37.25;Marc 10.30;Luc 12.31;1Tim 4.8;

³⁴Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

7

Despre judecățile aspre. - Bârna și paiul. - Lucrurile sfinte.

¹Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

Luc 6.37; Rom 2.1; Rom 14.3-13; 1Cor 4.3-5; Iac 4.11-12;

²Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.

Marc 4.24; Luc 6.38;

³De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău?

Luc 6.41-42;

⁴Sau, cum poți zice fratelui tău: "Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău", și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău?...

⁵Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

⁶Să nu dați câinilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, și să se întoarcă să vă rupă.

Prov 9.7-8; Prov 23.9; Fapt 13.45-46;

Stăruința în rugăciune.

⁷Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.

Mat 21.22; Marc 11.24; Luc 11.9-10; Luc 13.1; Ioan 14.13; Ioan 15.7; Ioan 16.23-24; Iac 1.5-6; 1Ioan 3.22; 1Ioan 5.14-15;

⁸Căci oricine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide.

Prov 8.17; Ier 29.12-13;

⁹Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră?

Luc 11.11-13;

¹⁰Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe?

¹¹Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce l le cer!

Gen 6.5; Gen 8.21;

¹²Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii.

Luc 6.31; Lev 19.18; Mat 22.40; Rom 13.8-10; Gal 5.14; 1Tim 1.5;

Poarta cea strâmtă.

¹³Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

Luc 13.24;

¹⁴Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Proorocii mincinoși.

¹⁵Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori.

Deut 13.3; Ier 23.16; Mat 24.4-24; Marc 13.22; Rom 16.17-18; Efes 5.6; Col 2.8; 2Pet 2.1-3; 1Ioan 4.1; Mic 3.5; 2Tim 3.5; Fapt 20.29-30;

¹⁶Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din măcăciuni?

Mat 7.20; Mat 12.33; Luc 6.43-44;

¹⁷Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.

Ier 11.19; Mat 12.33;

¹⁸Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.

¹⁹Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc.

Mat 3.10; Luc 3.9; Ioan 15.2-6;

²⁰Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.

Casa zidită pe stâncă.

²¹Nu orișicine-Mi zice: "Doamne, Doamne!" va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.

Osea 8.2; Mat 25.11-12; Luc 6.46; Luc 13.25; Fapt 19.13; Rom 2.13; Iac 1.22;

²²Mulți îmi vor zice în ziua aceea: "Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?"

Num 24.4; Ioan 11.51; 1Cor 13.2;

²³Atunci le voi spune curat: "Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege."

Mat 25.12; Luc 13.25-27; 2Tim 2.19; Ps 5.5; Ps 6.8; Mat 25.41;

²⁴De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă.

Luc 6.47;

²⁵A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă.

²⁶Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip.

²⁷A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile, și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare."

²⁸După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura Lui;

Mat 13.54; Marc 1.22; Marc 6.2; Luc 4.32;

²⁹căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.

Ioan 7.46;

8

Vindecarea unui lepros.

¹Când S-a coborât Isus de pe munte, multe noroade au mers după El.

²Și un lepros s-a apropiat de El, l s-a închinat, și l-a zis: "Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești."

Marc 1.40;

³Isus a întins mâna, s-a atins de el, și a zis: "Da, vreau, fii curățit!" Îndată a fost curățită lepra lui.

⁴Apoi Isus i-a zis: "Vezi să nu spui la nimeni; ci du-te de te arată preotului, și adu darul, pe care l-a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei."

Mat 9.30; Marc 5.43; Lev 14.3-10; Luc 4.14;

Vindecarea robului unui sutaș.

⁵Pe când intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, care-L ruga

Luc 7.1;

⁶și-l zicea: "Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, și se chinuiește cumplit."

⁷Isus i-a zis: "Am să vin și să-l tămăduiesc."

⁸"Doamne", a răspuns sutașul, "nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit.

Luc 15.19; Ps 107.20;

⁹Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: "Du-te!" și se duce; altuia: "Vino!" și vine; și robului meu: "Fă cutare lucru!" și-l face.

¹⁰Când a auzit Isus aceste vorbe, s-a mirat, și a zis celor ce veneau după El: "Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare.

¹¹Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor.

Gen 12.3; Isa 2.2-3; Isa 11.10; Mal 1.11; Luc 13.29; Fapt 10.45; Fapt 11.18; Fapt 14.27; Rom 15.9-etc; Efes 3.6;

¹²Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților."

Mat 21.43; Mat 13.42-50; Mat 22.13; Mat 24.51; Mat 25.30; Luc 13.28; 2Pet 2.17; Iuda 13;

¹³Apoi a zis sutașului: "Du-te, și făcă-ți-se după credința ta." Și robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Vindecarea soacrei lui Petru și mai multor bolnavi.

¹⁴Isus S-a dus apoi în casa lui Petru, și a văzut pe soacra acestuia zăcând în pat, prinsă de friguri.

Marc 1.29-31; Luc 4.38-39; 1Cor 9.5;

¹⁵S-a atins de mâna ei, și au lăsat-o frigurile; apoi ea s-a sculat, și a început să-l slujească.

¹⁶Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii,

Marc 1.32; Luc 4.40-41;

¹⁷ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: "El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre."

Isa 53.4; 1Pet 2.24;

Cum să urmăm pe Isus.

¹⁸Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, și a poruncit să treacă de cealaltă parte.

¹⁹Atunci s-a apropiat de El un cărturar, și l-a zis: "Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge."

Luc 9.57-58;

²⁰Isus i-a răspuns: "Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul."

²¹Un altul, care era dintre ucenici, l-a zis: "Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu."

Luc 9.59-60; 1Împ 19.20;

²²"Vino după Mine", i-a răspuns Isus, "și lasă morții să-și îngroape morții."

Potolirea furtunii.

²³Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.

²⁴Și deodată s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

Marc 4.37; Luc 8.23;

²⁵Ucenicii s-au apropiat de El, și L-au deșteptat, strigând: "Doamne, scapă-ne, că pierim!"

²⁶El le-a zis: "De ce vă este frică, puțin credincioșilor?" Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare.

Ps 65.7;Ps 89.9;Ps 107.29;

²⁷Oamenii aceia se mirau, și ziceau: "Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?"

Doi îndrăciți sunt tămăduiți.

²⁸Când a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.

Marc 5.1;Luc 8.26;

²⁹Și iată că au început să strige: "Ce legătură este între noi și Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înaintea de vreme?"

³⁰Departa de ei era o turmă mare de porci, care pășteau.

³¹Dracii rugau pe Isus și ziceau: "Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci."

³²"Duceți-vă", le-a zis El. Ei au ieșit, și au intrat în porci. Și deodată toată turma s-a repezit de pe râpă în mare, și a pierit în ape.

³³Porcarii au fugit, și s-au dus în cetate de au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplare cu îndrăciții.

³⁴Și iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus; și, cum L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Deut 5.25;1Împ 17.18;Luc 5.8;Fapt 16.39;

9

Vindecarea unui slăbănog.

¹Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea, și a venit în cetatea Sa.

Mat 4.13;

²Și iată că l-au adus un slăbănog, care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului: "Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!"

Marc 2.3; Luc 5.18; Mat 8.10;

³Și iată că, unii din cărturari au zis în ei înșiși: "Omul acesta hulește!"

⁴Isus, care le cunoștea gândurile, a zis: "Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre?"

Ps 139.2; Mat 12.25; Marc 12.15; Luc 5.22; Luc 6.8; Luc 9.47; Luc 11.17;

⁵Căci ce este mai lesne? A zice: "Iertate îți sunt păcatele", sau a zice: "Scoală-te și umblă?"

⁶Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, - "Scoală-te", a zis El slăbănogului, "ridică-ți patul, și du-te acasă."

⁷Slăbănogul s-a sculat, și s-a dus acasă.

⁸Când au văzut noroadele lucrul acesta, s-au înspăimântat, și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.

Chemarea lui Matei.

⁹De acolo, Isus a mers mai departe, și a văzut pe un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine". Omul acela s-a sculat, și a mers după El.

Marc 2.14; Luc 5.27;

¹⁰Pe când ședea Isus la masă, în casă, iată că au venit o mulțime de vameși și păcătoși, și au șezut la masă cu El și cu ucenicii Lui.

Marc 2.15; Luc 5.29;

¹¹Fariseii au văzut lucrul acesta, și au zis ucenicilor Lui: "Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?"

Mat 11.19; Luc 5.30; Luc 15.2; Gal 2.15;

¹²Isus i-a auzit, și le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.

¹³Duceți-vă de învățați ce înseamnă: "Milă voiesc, iar nu jertfă!" Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși."

Osea 6.6; Mic 6.6-8; Mat 12.7; 1Tim 1.15;

Întrebarea ucenicilor lui Ioan despre post.

¹⁴Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, și I-au zis: "De ce noi și Fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc deloc?"

Marc 2.18; Luc 5.33;

¹⁵Isus le-a răspuns: "Se pot jeli nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Vor veni zile, când mirele va fi luat de la ei, și atunci vor posti.

Ioan 3.29; Fapt 13.2-3; Fapt 14.23; 1Cor 7.5;

¹⁶Nimeni nu pune un petic de postav nou la o haină veche; pentru că și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea.

¹⁷Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile pleznesc, vinul se varsă, și burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi, și se păstrează amândouă."

Învirea fiicei lui Iair și vindecarea unei femei.

¹⁸Pe când le spunea Isus aceste vorbe, iată că a venit unul din fruntașii sinagogii, I s-a închinat, și I-a zis: "Fiica mea adineaori a murit; dar vino de pune-Ți mâinile peste ea, și va învia."

Marc 5.22; Luc 8.41;

¹⁹Isus S-a sculat, și a plecat după el împreună cu ucenicii Lui.

²⁰Și iată o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei Lui.

Marc 5.25; Luc 8.43;

²¹Căci își zicea ea: "Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui."

²²Isus S-a întors, a văzut-o, și i-a zis: "Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit." Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.

Luc 7.50; Luc 8.48; Luc 17.19; Luc 18.42;

²³Când a ajuns Isus în casa fruntașului sinagogii, și când a văzut pe cei ce cântau din fluier, și gloata bocind,

Marc 5.38; Luc 8.51; 2Cron 35.25;

²⁴le-a zis: "Dați-vă la o parte; căci fetița n-a murit, ci doarme!" Ei își băteau joc de El.

Fapt 20.10;

²⁵Dar, după ce a fost scoasă gloata afară, Isus a intrat înăuntru, a luat pe fetița de mână, și fetița s-a sculat.

²⁶Și s-a dus vestea despre această minune în tot ținutul acela.

Vindecarea a doi orbi.

²⁷Când a plecat de acolo, s-au luat după Isus doi orbi, care strigau și ziceau: "Ai milă de noi, Fiul lui David!"

Mat 15.22;Mat 20.30-31;Marc 10.47-48;Luc 18.38-39;

²⁸După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Și Isus le-a zis: "Credeți că pot face lucrul acesta?" "Da, Doamne", I-au răspuns ei.

²⁹Atunci S-a atins de ochii lor, și a zis: "Facă-vi-se după credința voastră!"

³⁰Și li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul și le-a zis: "Vedeți, să nu știe nimeni."

Mat 8.4;Mat 12.16;Mat 17.9;Luc 5.14;

³¹Dar ei, cum au ieșit afară, au răspândit vestea despre El în tot ținutul acela.

Marc 7.36;

Vindecarea unui mut îndrăcit.

³²Pe când plecau orbii aceștia, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit.

Mat 12.22;Luc 11.14;

³³După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. Și noroadele, mirate, ziceau: "Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel!"

³⁴Dar Fariseii ziceau: "Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!"

Mat 12.24;Marc 3.22;Luc 11.15;

Lui Isus îi este milă de gloate.

³⁵Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod.

Marc 6.6; Luc 13.22; Mat 4.23;

³⁶Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.

Marc 6.34; Num 27.17; 1Împ 22.17; Ezech 34.5; Zah 10.2;

³⁷Atunci a zis ucenicilor Săi: "Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!

Luc 10.2; Ioan 4.35;

³⁸Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui."

2Tes 3.1;

10

Trimiterea celor doisprezece apostoli.

¹Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.

Marc 3.13-14; Marc 6.7; Luc 6.13; Luc 9.1;

²Iată numele celor doisprezece apostoli: Cel dintâi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui;

Ioan 1.42;

³Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu;

⁴Simon Canaanitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care a vândut pe Isus.

Luc 6.15; Fapt 1.13; Ioan 13.26;

⁵Aceștia sunt cei doisprezece, pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor;

Mat 4.15; 2Împ 17.24; Ioan 4.9-20;

⁶ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.

Mat 15.24;Fapt 13.46;Isa 53.6;Ier 50.6-17;Ezec 34.5-16;1Pet 2.25;

⁷Și pe drum, propovăduiți, și ziceți: "Împărăția cerurilor este aproape!"

Luc 9.2;Mat 3.2;Mat 4.17;Luc 10.9;

⁸Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.

Fapt 8.18-20;

⁹Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brăurile voastre,

1Sam 9.7;Marc 6.8;Luc 9.3;Luc 10.4;Luc 22.35;Marc 6.8;

¹⁰nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui.

Luc 10.7;1Cor 9.7;1Tim 5.18;

¹¹În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți la el până veți pleca.

Luc 10.8;

¹²La intrarea voastră în casă, urați-i de bine;

¹³și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.

Luc 10.5;Ps 35.13;

¹⁴Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre."

Marc 6.11;Luc 9.5;Luc 10.10-11;Neem 5.13;Fapt 13.51;Fapt 18.6;

¹⁵Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și Gomorei, decât pentru cetatea aceea.

Mat 11.22-24;

Primirea apostolilor de lume.

¹⁶Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerpilor, și fără răutate ca porumbeii.

Luc 10.3;Rom 16.19;Efes 5.15;1Cor 14.20;Filip 2.15;

¹⁷Păziți-vă de oameni; căci vă vor da în judecata soboarelor, și vă vor bate în sinagogile lor.

Mat 24.9; Marc 13.9; Luc 12.11; Luc 21.12; Fapt 5.40;

¹⁸Din pricina Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să slujiți ca mărturie înaintea lor și înaintea Neamurilor.

Fapt 12.1; Fapt 24.10; Fapt 25.7-23; 2Tim 4.16;

¹⁹Dar, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela;

Marc 13.11-13; Luc 12.11; Luc 21.14-15; Ex 4.12; Ier 1.7;

²⁰fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.

2Sam 23.2; Fapt 4.8; Fapt 6.10; 2Tim 4.17;

²¹Fratele va da la moarte pe fratele său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî.

Mic 7.6; Mat 10.35-36; Luc 21.16;

²²Veți fi urâți de toți, din pricina numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.

Luc 21.17; Dan 12.12-13; Mat 24.13; Marc 13.13;

²³Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului.

Mat 2.13; Mat 4.12; Mat 12.15; Fapt 8.1; Fapt 9.25; Fapt 14.6; Mat 16.28;

²⁴Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său.

Luc 6.40; Ioa 13.16; Ioa 15.30;

²⁵Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui. Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?

Mat 12.24; Marc 3.22; Luc 11.15; Ioa 8.48-52;

²⁶Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuit care nu va fi cunoscut.

Marc 4.22; Luc 8.17; Luc 12.2-3;

27 Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor.

28 Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.

Isa 8.12-13; Luc 12.4; 1Pet 3.14;

29 Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.

30 Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați.

1Sam 14.45; 2Sam 14.11; Luc 21.18; Fapt 27.34;

31 Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

32 De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;

Luc 12.8; Rom 10.9-10; Apoc 3.5;

33 dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.

Marc 8.38; Luc 9.26; 2Tim 2.12;

34 Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.

Luc 12.49-53;

35 Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, și pe noră de soacra sa.

Mic 7.6;

36 Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui.

Ps 41.9; Ps 55.13; Mic 7.6; Ioa 13.18;

37 Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.

Luc 14.26;

38 Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine.

Mat 16.24; Marc 8.34; Luc 9.23; Luc 14.27;

³⁹Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine își va pierde viața, pentru Mine, o va câștiga.

Mat 16.25; Luc 17.33; Ioa 12.25;

Primirea ucenicilor.

⁴⁰Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

Mat 18.5; Luc 9.48; Luc 10.16; Ioa 12.44; Ioa 13.20; Gal 4.14;

⁴¹Cine primește un prooroc, în numele unui prooroc, va primi răsplata unui prooroc; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.

1Împ 17.10; 1Împ 18.4; 2Împ 4.8;

⁴²Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata."

Mat 18.5-6; Mat 25.40; Marc 9.41; Evr 6.10;

11

¹După ce a isprăvit de dat învățături la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni, și să propovăduiască în cetățile lor.

Trimeșii lui Ioan Botezătorul.

²Ioan a auzit din temniță despre lucrările lui Hristos,

Luc 7.18; Mat 14.3;

³și a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: "Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?"

Gen 49.10; Num 24.17; Dan 9.24; Ioan 6.14;

⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: "Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți:

⁵Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învie, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.

Isa 29.18;Isa 35.4-6;Isa 42.7;Ioan 2.23;Ioan 3.2;Ioan 5.36;Ioan 10.25-38;
Ioan 14.11;Ps 22.26;Isa 61.1;Luc 4.18;Iac 2.5;

⁶Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire."

Isa 8.14-15;Mat 13.57;Mat 24.10;Mat 26.31;Rom 9.32-33;1Cor 1.23;1Cor 2.14;
Gal 5.11;1Pet 2.8;

Mărturia lui Isus despre Ioan.

⁷Pe când se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: "Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?"

Luc 7.24;Efes 4.14;

⁸Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

⁹Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un prooroc;

Mat 14.5;Mat 21.26;Luc 1.76;Luc 7.26;

¹⁰căci el este acela despre care s-a scris: "Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea Ta."

Mal 3.1;Marc 1.2;Luc 1.76;Luc 7.27;

¹¹Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.

¹²Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea.

Luc 16.16;

¹³Căci până la Ioan au prorocit toți proorocii și Legea.

Mal 4.6;

¹⁴Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.

Mal 4.5;Mat 17.12;Luc 1.17;

¹⁵Cine are urechi de auzit, să audă.

Mat 13.9;Luc 8.8;Apoc 2.7-11;Apoc 2.17;Apoc 2.29;Apoc 3.6-22;

¹⁶Cu cine voi asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copilași, care șed în piețe, și strigă la tovarășii lor:

Luc 7.31;

¹⁷"V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit."

¹⁸Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: "Are drac!"

¹⁹A venit Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: "Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!" Totuși, Întelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei."

Mat 9.10;Luc 7.35;

Mustrarea cetăților nepocăite.

²⁰Atunci Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră.

Luc 10.13;

²¹"Vai de tine, Horazine!" a zis El. "Vai de tine, Betsaido!" Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, cu sac și cenușă.

Ioan 3.7-8;

²²De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.

Mat 10.15;Mat 11.24;

²³Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.

Isa 14.13;Plân 2.1;

²⁴De aceea, vă spun, că în ziua judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine."

Mat 10.15;

Lucrurile descoperite pruncilor. Jugul lui Hristos.

²⁵În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: "Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.

Luc 10.21;Ps 8.2;1Cor 1.19-27;1Cor 2.8;2Cor 3.14;Mat 16.17;

²⁶Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!"

²⁷Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.

Mat 28.18;Luc 10.22;Ioan 3.35;Ioan 13.3;Ioan 17.2;1Cor 15.27;Ioan 1.18;Ioan 6.46;Ioan 10.15;

²⁸Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

²⁹Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Ioan 13.15;Filip 2.5;1Pet 2.21;1Ioan 2.6;Zah 9.9;Filip 2.7-8;Ier 6.16;

³⁰Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară."

1Ioan 5.3;

12

Spicele și ziua Sabatului.

¹În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu, într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce.

Deut 23.25;Marc 2.23;Luc 6.1;

²Fariseii, când au văzut lucrul acesta, l-au zis: "Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului."

³Dar Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el?"

1Sam 21.6;

⁴Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?

Ex 25.30;Lev 24.5;Ex 29.32-33;Lev 8.31;Lev 24.9;

⁵Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși sunt nevinovați?

Num 28.9;Ioan 7.22;

⁶Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul.

2Cron 6.18;Mal 3.1;

⁷Dacă ați fi știut ce însemnează: "Milă voiesc, iar nu jertfe", n-ați fi osândit pe niște nevinovați.

Osea 6.6;Mic 6.6-8;Mat 9.13;

⁸Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului."

Omul cu mâna uscată.

⁹Isus a plecat de acolo, și a intrat în sinagogă.

Marc 3.1;Luc 6.6;

¹⁰Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: "Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?"

Luc 13.14;Luc 14.3;Ioan 9.16;

¹¹El le-a răspuns: "Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară?"

Ex 23.4-5;Deut 22.4;

¹²Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat."

¹³Atunci a zis omului aceluia: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o, și mâna s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

¹⁴Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.

Mat 27.1;Marc 3.6;Luc 6.11;Ioan 5.18;Ioan 10.39;Ioan 11.53;

Isus robul Domnului.

¹⁵Dar Isus, ca unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii,

Mat 10.23;Marc 3.7;Mat 19.2;

¹⁶și le-a poruncit cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut;

Mat 9.30;

¹⁷ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:

¹⁸"Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata.

Isa 42.1; Mat 3.17; Mat 17.5;

¹⁹El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-l va auzi glasul pe ulițe.

²⁰Nu va frânge o trestie ruptă, și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata.

²¹Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui."

Îndrăcitul mut și orb. - Păcatul împotriva Duhului Sfânt.

²²Atunci l-au adus un îndrăcit orb și mut; și Isus l-a tămăduit, așa că mutul vorbea și vedea.

Mat 9.32; Marc 3.11; Luc 11.14;

²³Toate noroadele, mirate, ziceau: "Nu cumva este acesta Fiul lui David?"

²⁴Când au auzit Fariseii lucrul acesta, au zis: "Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!"

Mat 9.34; Marc 3.22; Luc 11.15;

²⁵Isus, care le cunoștea gândurile, le-a zis: "Orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși, este pustiiată; și orice cetate sau casă, dezbinată împotriva ei însăși, nu poate dăinui.

Mat 9.4; Ioan 2.25; Apoc 2.23;

²⁶Dacă Satana scoate afară pe Satana, este dezbinat; deci, cum poate dăinui împărăția lui?

²⁷Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.

²⁸Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.

Dan 2.44; Dan 7.14; Luc 1.33; Luc 11.20; Luc 17.20-21;

²⁹Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare, și să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întâi pe cel tare? Numai atunci îi va jefui casa.

Isa 49.24; Luc 11.21-23;

³⁰Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strânge cu Mine, risipește.

³¹De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.

Marc 3.28; Luc 12.10; Evr 6.4; Evr 10.26-29; Ioan 5.16; Fapt 7.51;

³²Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Mat 11.19; Mat 13.55; Ioan 7.12-52; 1Tim 1.13;

³³Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci pomul se cunoaște după rodul lui.

Mat 7.17; Luc 6.43-44;

³⁴Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.

Mat 3.7; Mat 23.33; Luc 6.45;

³⁵Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.

³⁶Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.

³⁷Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit."

Minunea cu proorocul Iona.

³⁸Atunci unii din cărturari și din Farisei au luat cuvântul, și I-au zis: "Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!"

Mat 16.1; Marc 8.11; Luc 11.16-29; Ioan 2.18; 1Cor 1.22;

³⁹Drept răspuns, El le-a zis: "Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul proorocului Iona.

Isa 57.3;Mat 16.4;Marc 8.38;Ioan 4.48;

⁴⁰Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecele chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.

Iona 1.17;

⁴¹Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

Luc 11.32;Ier 3.11;Ezec 16.51-52;Rom 2.27;Iona 3.5;

⁴²Împărăteasa de la Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.

1Împ 10.1;2Cron 9.1;Luc 11.31;

⁴³Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește.

Luc 11.24;Iov 1.7;1Pet 5.8;

⁴⁴Atunci zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită.

⁴⁵Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai așa se va întâmpla și cu acest neam viclean."

Evr 6.4;Evr 10.26;2Pet 2.20-22;

Mama și frații lui Isus.

⁴⁶Pe când vorbea încă Isus noroadelor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El.

Marc 3.31;Luc 8.19-21;

⁴⁷Atunci cineva l-a zis: "Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară, și caută să vorbească cu Tine."

Mat 13.55;Marc 6.3;Ioan 2.12;Ioan 7.3-5;Fapt 1.14;1Cor 9.5;Gal 1.19;

⁴⁸Dar Isus a răspuns celui ce-l adusesese știrea aceasta: "Cine este mama Mea, și care sunt frații Mei?"

⁴⁹Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: "Iată mama Mea și frații Mei!"

⁵⁰Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă."

Ioan 15.14;Gal 5.6;Gal 6.15;Col 3.11;Evr 2.11;

13

Pilda semănătorului.

¹În aceeași zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lângă mare.

Marc 4.1;

²O mulțime de noroade s-au strâns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie; iar tot norodul stătea pe țărm.

Luc 8.4;Luc 5.3;

³El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: "Iată, semănătorul a ieșit să semene.

⁴Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o.

⁵O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc.

⁶Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.

⁷O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au înecat-o.

Luc 8.5;

⁸O altă parte a căzut în pământ bun, și a dat rod: un grăunte a dat o sută, altul șizeci, și altul treizeci.

Gen 26.12;

⁹Cine are urechi de auzit, să audă."

Mat 11.15;Marc 4.9;

¹⁰Ucenicii s-au apropiat de El, și l-au zis: "De ce le vorbești în pilde?"

¹¹Isus le-a răspuns: "Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.

Mat 11.25; Mat 16.17; Marc 4.11; 1Cor 2.10; 1Ioan 2.27;

¹²Căci celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; iar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.

Mat 25.29; Marc 4.25; Luc 8.18; Luc 19.26;

¹³De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.

¹⁴Și cu privire la ei se împlinește prorocia lui Isaia, care zice: "Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.

Isa 6.9; Ezech 12.2; Marc 4.12; Luc 8.10; Ioan 12.40; Fapt 28.26-27; Rom 11.8; 2Cor 3.14-15;

¹⁵Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec."

Evr 5.11;

¹⁶Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!

Mat 16.17; Luc 10.23-24; Ioan 20.29;

¹⁷Adevărat vă spun că, mulți prooroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit.

Evr 11.13; 1Pet 1.10-11;

¹⁸Ascultați dar ce înseamnă pilda semănătorului.

Marc 4.14; Luc 8.11;

¹⁹Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum.

Mat 4.23;

²⁰Sămânța căzută în locuri stâncoase, este cel ce aude Cuvântul, și-l primește îndată cu bucurie;

Isa 58.2;Ezec 33.31-32;Ioan 5.35;

²¹dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.

Mat 11.6;2Tim 1.15;

²²Sămânța căzută între spini, este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor îneacă acest Cuvânt, și ajunge neroditor.

Mat 19.23;Marc 10.23;Luc 18.24;1Tim 6.9;2Tim 4.10;Ier 4.3;

²³Iar sămânța căzută în pământ bun, este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci."

Pilda neghinei.

²⁴Isus le-a pus înaintea o altă pildă, și le-a zis: "Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.

²⁵Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat.

²⁶Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.

²⁷Robii stăpânului casei au venit, și i-au zis: "Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?"

²⁸El le-a răspuns: "Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta." Și robii i-au zis: "Vrei dar să mergem s-o smulgem?"

²⁹"Nu", le-a zis el, "ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.

Mat 3.12;

³⁰Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: "Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu."

Pilda grăuntelui de muștar și aluatului.

³¹Isus le-a pus înaintea o altă pildă, și le-a zis: "Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa.

Isa 2.2-3;Mic 4.1;Marc 4.30;Luc 13.18-19;

³²Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui."

³³Le-a spus o altă pildă, și anume: "Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala."

Luc 13.20;

³⁴Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă,

Marc 4.33-34;

³⁵ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice: "Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii."

Ps 78.2;Rom 16.25-26;1Cor 2.7;Efes 3.9;Col 1.26;

Tâlcuirea pildei neghinei.

³⁶Atunci Isus a dat drumul noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, și l-au zis: "Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină."

³⁷El le-a răspuns: "Cel ce seamănă sămânța bună, este Fiul omului.

³⁸Țarina, este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina, sunt fiii Celui rău.

Mat 24.14;Mat 28.19;Marc 16.15-20;Luc 24.47;Rom 10.18;Col 1.6;Gen 3.15;Ioan 8.44;Fapt 13.10;1Ioan 3.8;

³⁹Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfârșitul veacului; secerătorii, sunt îngerii.

Ioel 3.13;Apoc 14.15;

⁴⁰Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului.

⁴¹Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile, care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea,

Mat 18.7;2Pet 2.12;

⁴²și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Mat 3.12; Apoc 19.20; Apoc 20.10; Mat 8.12; Mat 13.50;

43 Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

Dan 12.3; 1Cor 15.42-58; Mat 13.9;

Pilda comorii ascunse și a mărgăritarului.

44 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea.

Filip 3.7-8; Isa 55.1; Apoc 3.18;

45 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.

46 Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără.

Prov 2.4; Prov 3.14-15; Prov 8.10-19;

Pilda năvodului.

47 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.

Mat 22.10;

48 După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun, și aruncă afară ce este rău.

49 Tot așa va fi și la sfârșitul veacului. Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni,

Mat 25.32;

50 Și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților."

Mat 13.42;

51 "Ați înțeles voi toate aceste lucruri?" i-a întrebat Isus. - "Da, Doamne", i-au răspuns ei.

52 Și El le-a zis: "De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi."

Cânt 7.13;

Isus la Nazaret. - Necredința locuitorilor.

⁵³După ce a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo.

⁵⁴A venit în patria Sa, și a început să învețe pe oameni în sinagogă; așa că cei ce-L auzeau, se mirau și ziceau: "De unde are El înțelepciunea și minunile acestea?"

Mat 2.23; Marc 6.1; Luc 4.16-23;

⁵⁵Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu sunt ei frații Lui?

Isa 49.7; Marc 6.3; Luc 3.23; Ioan 6.42; Marc 15.40; Mat 12.46;

⁵⁶Și surorile Lui nu sunt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?"

⁵⁷Și găseau astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: "Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa Lui."

Mat 11.6; Marc 6.3-4; Luc 4.24; Ioan 4.44;

⁵⁸Și n-a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor.

Marc 6.5-6;

14

Moartea lui Ioan Botezătorul.

¹În vremea aceea, cârmuitorul Irod, a auzit vorbindu-se despre Isus;

Marc 6.14; Luc 9.7;

²și a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morți, și de aceea se fac minuni prin el."

³Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase și-l pusese în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip;

Marc 6.17; Luc 3.19-20;

⁴pentru că Ioan îi zicea: "Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă."

Lev 18.16; Lev 20.21;

⁵Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc.

Mat 21.26; Luc 20.6;

⁶Dar, când se prăznuia ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeților, și a plăcut lui Irod.

⁷De aceea i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice va cere.

⁸Îndemnată de mama sa, ea a zis: "Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!"

⁹Împăratul s-a întristat; dar din pricina jurămintelor sale, și de ochii celor ce se așezau la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea.

¹⁰Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță.

¹¹Capul a fost adus într-o farfurie, și dat fetei, care l-a dus la mama sa.

¹²Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, și s-au dus de au dat de știre lui Isus.

Înmulțirea pâinilor.

¹³Isus, când a auzit vestea aceasta, a plecat de acolo într-o corabie, ca să se ducă singur la o parte, într-un loc pustiu. Noroadele, când au auzit lucrul acesta, au ieșit din cetăți și s-au luat după El pe jos.

Mat 10.23; Mat 12.15; Marc 6.32; Luc 9.10; Ioan 6.1-2;

¹⁴Când a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, și s-a făcut milă de ea, și a vindecat pe cei bolnavi.

Mat 9.36; Marc 6.34;

¹⁵Când s-a înserat, ucenicii s-au apropiat de El, și l-au zis: "Locul acesta este pustiu, și vremea iată că a trecut; dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare."

Marc 6.35; Luc 9.12; Ioan 6.5;

¹⁶"N-au nevoie să plece", le-a răspuns Isus; "dați-le voi să mănânce."

¹⁷Dar ei l-au zis: "N-avem aici decât cinci pâini și doi pești."

¹⁸Și El le-a zis: "Aduceți-i aici la Mine."

¹⁹ Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.

Mat 15.36;

²⁰ Toți au mâncat și s-au săturat; și s-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de fărâmituri.

²¹ Cei ce mâncaseră, erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

Umblarea pe mare.

²² Îndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă, până va da drumul noroadelor.

²³ După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage, singur la o parte. Se înnoptase, și El era singur acolo.

Marc 6.46; Ioan 6.16;

²⁴ În timpul acesta, corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vântul era împotriva.

²⁵ Când se îngâna ziua cu noaptea (Grecește: în a patra strajă.), Isus a venit la ei, umblând pe mare.

Iov 9.8;

²⁶ Când L-au văzut ucenicii umblând pe mare, s-au înspăimântat, și au zis: "Este o nălucă!" Și de frică au țipat.

²⁷ Isus le-a zis îndată: "Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!"

²⁸ "Doamne", I-a răspuns Petru, "dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape."

²⁹ "Vino!" i-a zis Isus. Petru s-a coborât din corabie, și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.

³⁰ Dar, când a văzut că vântul era tare, s-a temut; și fiindcă începea să se afunde, a strigat: "Doamne, scapă-mă!"

³¹ Îndată, Isus a întins mâna, I-a apucat, și i-a zis: "Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?"

³²Și după ce au intrat în corabie, a stat vântul.

³³Cei ce erau în corabie, au venit de s-au închinat înaintea lui Isus, și I-au zis: "Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!"

Ps 2.7; Mat 16.16; Mat 26.63; Marc 1.1; Luc 4.41; Ioan 1.49; Ioan 6.69; Ioan 11.27; Fapt 8.37; Rom 1.2;

³⁴După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului.

Marc 6.53;

³⁵Oamenii din locul acela, care cunoșteau pe Isus, au trimis să dea de știre în toate împrejurimile, și au adus la El pe toți bolnavii.

³⁶Bolnavii îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Și toți câți s-au atins, s-au vindecat.

Mat 9.20; Marc 3.10; Luc 6.19; Fapt 19.12;

15

Fariseii și datina bătrânilor.

¹Atunci niște Farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit la Isus, și I-au zis:

Marc 7.1;

²"Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrânilor? Căci nu-și spală mâinile când mănâncă."

Marc 7.5; Col 2.8;

³Drept răspuns, El le-a zis: "Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinii voastre?"

⁴Căci Dumnezeu a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta;" și: "Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit negreșit cu moartea."

Ex 20.12; Lev 19.3; Deut 5.16; Prov 23.22; Efes 6.2; Ex 21.17; Lev 20.9; Deut 27.16; Prov 20.20; Prov 30.17;

⁵Dar voi ziceți: "Cine va zice tatălui său sau mamei sale: "Ori cu ce te-aș putea ajuta, I-am închinat lui Dumnezeu",

Marc 7.11-12;

⁶nu mai este ținut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa. Și ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinii voastre.

⁷Fățarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, când a zis:

Marc 7.6;

⁸"Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.

Isa 29.13;Ezec 33.31;

⁹Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești."

Isa 29.13;Col 2.18-22;Tit 1.14;

Lucrări care spurcă pe om.

¹⁰Isus a chemat mulțimea la Sine, și a zis: "Ascultați, și înțelegeți:

Marc 7.14;

¹¹Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om."

Fapt 10.15;Rom 14.14-20;1Tim 4.4;Tit 1.15;

¹²Atunci ucenicii Lui s-au apropiat, și l-au zis: "Știi că Fariseii au găsit pricină de poticnire în cuvintele, pe care le-au auzit?"

¹³Drept răspuns, El le-a zis: "Orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină.

Ioan 15.2;1Cor 3.12;

¹⁴Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă."

Isa 9.16;Mal 2.8;Mat 23.16;Luc 6.39;

¹⁵Petru a luat cuvântul, și l-a zis: "Deslușește-ne pilda aceasta."

Marc 7.17;

¹⁶Isus a zis: "Și voi tot fără pricepere sunteți?"

Mat 16.9;Marc 7.18;

17 Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pântece, și apoi este aruncat afară în hazna?

18 Dar, ce iese din gură, vine din inimă, și aceea spurcă pe om.

Iac 3.6;

19 Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele.

Gen 6.5; Gen 8.21; Prov 6.14; Ier 17.9; Marc 7.21;

20 Iată lucrurile care spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om."

Femeia Cananeancă.

21 Isus, după ce a plecat de acolo, S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

Marc 7.24;

22 Și iată că o femeie Canaaneancă, a venit din ținuturile acelea, și a început să strige către El: "Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac."

23 El nu i-a răspuns nici un cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: "Dă-i drumul, căci strigă după noi."

24 Drept răspuns, El a zis: "Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel."

Mat 10.5-6; Fapt 3.25-26; Fapt 13.46; Rom 15.8;

25 Dar ea a venit și l s-a închinat, zicând: "Doamne, ajută-mi!"

26 Drept răspuns, El i-a zis: "Nu este bine să iei pâinea copiilor, și s-o arunci la căței!"

Mat 7.6; Filip 3.2;

27 "Da, Doamne", a zis ea, "dar și cățelei mănâncă fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor."

28 Atunci Isus i-a zis: "O, femeie, mare este credința Ta; făcă-ți-se cum voiești." Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

A doua înmulțire a pâinilor.

²⁹Isus a plecat din locurile acelea, și a venit lângă marea Galileii. S-a suit pe munte, și a șezut jos acolo.

Marc 7.31; Mat 4.18;

³⁰Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi, și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit;

Isa 35.5-6; Mat 11.5; Luc 7.22;

³¹așa că noroadele se mirau, când au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșează, șchiopii umblă și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.

³²Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: "Mi-este milă de gloata aceasta; căci iată că de trei zile așteaptă lângă Mine, și n-au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul flămânzi, ca nu cumva să leșine de foame pe drum."

Marc 8.1;

³³Ucenicii I-au zis: "De unde să luăm în pustia aceasta atâtea pâini ca să săturăm atâta gloată?"

2Împ 4.43;

³⁴"Câte pâini aveți?" i-a întrebat Isus. "Șapte", I-au răspuns ei, "și puțini peștișori"

³⁵Atunci Isus a poruncit norodului să șadă pe pământ.

³⁶A luat cele șapte pâini și peștișorii, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt, și a dat ucenicilor, iar ucenicii au împărțit norodului.

Mat 14.19; 1Sam 9.13; Luc 22.19;

³⁷Au mâncat toți și s-au săturat; și s-au ridicat șapte coșnițe pline cu rămășițele de fărâmituri.

³⁸Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, afară de femei și de copii.

³⁹În urmă Isus a dat drumul noroadelor, S-a suit în corabie, și a trecut în ținutul Magdalei.

Marc 8.10;

¹Fariseii și Saducheii s-au apropiat de Isus, și, ca să-L ispitească, l-au cerut să le arate un semn din cer.

Mat 12.38; Marc 8.11; Luc 11.16; Luc 12.54-56; 1Cor 1.22;

²Drept răspuns, Isus le-a zis: "Când se înserează, voi ziceți: "Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu."

³Și dimineața, ziceți: "Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât." Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?

⁴Un neam viclean și preacurvar cere un semn; nu i se va da alt semn decât semnul proorocului Iona." Apoi i-a lăsat și a plecat.

Mat 12.39;

⁵Ucenicii trecuseră de cealaltă parte, și uitaseră să ia pâini.

Marc 8.14;

⁶Isus le-a zis: "Luați seama și păziți-vă de aluatul Fariseilor și al Saducheilor."

Luc 12.1;

⁷Ucenicii se gândeau în ei, și ziceau: "Ne zice așa pentru că n-am luat pâini!"

⁸Isus, care cunoștea lucrul acesta, le-a zis: "Puțin credincioșilor, pentru ce vă gândiți că n-ați luat pâini?"

⁹Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni, și câte coșuri ați ridicat?

Mat 14.17; Ioan 6.9;

¹⁰Nici de cele șapte pâini pentru cei patru mii de oameni, și câte coșnițe ați ridicat?

Mat 15.34;

¹¹Cum nu înțelegeți că nu v-am spus de pâini? Ci v-am spus să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?"

¹²Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de aluatul pâinii, ci de învățătura Fariseilor și a Saducheilor.

Isus în ținutul Cezareii lui Filip.

¹³Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?"

Marc 8.27; Luc 9.18;

¹⁴Ei au răspuns: "Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci."

Mat 14.2; Luc 9.7-9;

¹⁵"Dar voi", le-a zis El, "cine ziceți că sunt?"

¹⁶Simon Petru, drept răspuns, l-a zis: "Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!"

Mat 14.33; Marc 8.29; Luc 9.20; Ioan 6.69; Ioan 11.27; Fapt 8.37; Fapt 9.20; Evr 1.2-5; 1Ioan 4.15; 1Ioan 5.5;

¹⁷Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Efes 2.8; 1Cor 2.10; Gal 1.16;

¹⁸Și Eu îți spun: tu ești Petru (Grecește: Petros.), și pe această piatră (Grecește: petra.) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.

Ioan 1.42; Efes 2.20; Apoc 21.14; Iov 38.17; Ps 9.13; Ps 107.18; Isa 38.10;

¹⁹Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri."

Mat 18.18; Ioan 20.23;

²⁰Atunci a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui că El este Hristosul.

Mat 17.9; Marc 8.30; Luc 9.21;

Isus vestește patimile și moartea sa.

²¹De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât, și că a treia zi are să învie.

Mat 20.17; Marc 8.31; Marc 9.31; Marc 10.33; Luc 9.22; Luc 18.31; Luc 24.6-7;

²²Petru L-a luat de o parte, și a început să-L mustre, zicând: "Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!"

²³Dar Isus S-a întors, și a zis lui Petru: "Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor."

2Sam 19.22;Rom 8.7;

²⁴Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: "Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.

Mat 10.38;Marc 8.34;Luc 9.23;Luc 14.27;Fapt 14.22;1Tes 3.3;2Tim 3.12;

²⁵Pentru că oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va câștiga.

Luc 17.33;Ioan 12.25;

²⁶Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?

Ps 49.7-8;

²⁷Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Mat 26.64;Marc 8.38;Luc 9.26;Dan 7.10;Zah 14.5;Mat 25.31;luda 14; Iov 34.11;Ps 62.12;Prov 24.12;Ier 17.10;Ier 32.19;Rom 2.6;1Cor 3.8; 2Cor 5.10;1Pet 1.17;Apoc 2.23;Apoc 22.12;

²⁸Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa."

Marc 9.1;Luc 9.27;

17

Schimbarea la față.

¹După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt.

Marc 9.2;Luc 9.28;

²El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.

³Și iată că li s-a arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El.

⁴Petru a luat cuvântul, și a zis lui Isus: "Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie."

⁵Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!"

2Pet 1.17;Mat 3.17;Marc 1.11;Luc 3.22;Isa 42.1;Deut 18.15-19;Fapt 3.22-23;

⁶Când au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pământ, și s-au înspăimântat foarte tare.

2Pet 1.18;

⁷Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei, și le-a zis: "Sculați-vă, nu vă temeți!"

Dan 8.18;Dan 9.21;Dan 10.10-18;

⁸Ei au ridicat ochii, și n-au văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

⁹Pe când se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: "Să nu spuneți nimănui de vedenia aceasta, până va învia Fiul omului din morți."

Mat 16.20;Marc 8.30;Marc 9.9;

¹⁰Ucenicii l-au pus întrebarea următoare: "Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?"

Mal 4.5;Mat 11.14;Marc 9.11;

¹¹Drept răspuns, Isus le-a zis: "Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.

Mal 4.6;Luc 1.16-17;Fapt 3.21;

¹²Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor."

Mat 11.14;Marc 9.12-13;Mat 15.3-10;Mat 16.21;

¹³Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Mat 11.14;

Vindecarea unui lunatic.

¹⁴Când au ajuns la norod, a venit un om, care a căzut în genunchi înaintea lui Isus, și l-a zis:

Marc 9.14; Luc 9.37;

¹⁵"Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic, și pătimește rău: de multe ori cade în foc, și de multe ori cade în apă.

¹⁶L-am adus la ucenicii Tăi, și n-au putut să-l vindece."

¹⁷"O, neam necredincios și pornit la rău!" a răspuns Isus. "Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l aici la Mine."

¹⁸Isus a certat dracul, care a ieșit afară din el. Și băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

¹⁹Atunci ucenicii au venit la Isus, și i-au zis, deoparte: "Noi de ce n-am putut să-l scoatem?"

²⁰"Din pricina puținei voastre credințe", le-a zis Isus. "Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: "Mută-te de aici colo", și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.

Mat 21.21; Marc 11.23; Luc 17.6; 1Cor 12.9; 1Cor 13.2;

²¹Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post."

²²Pe când stăteau în Galilea, Isus le-a zis: "Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor.

Mat 16.21; Mat 20.17; Marc 8.31; Marc 9.30-31; Marc 10.33; Luc 9.22-44; Luc 18.31; Luc 24.6-7;

²³Ei îl vor omorî, dar a treia zi va învia." Ucenicii s-au întristat foarte mult.

Isus plătește darea pentru Templu.

²⁴Când au ajuns în Capernaum, cei ce strângeau darea pentru Templu (Grecește: Cele două drahme.) au venit la Petru, și i-au zis: "Învățătorul vostru nu plătește darea?"

Marc 9.33;

²⁵"Ba da", a zis Petru. Și când a intrat în casă, Isus i-a luat înainte, și i-a zis: "Ce crezi, Simone? Împărații pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini?"

²⁶Petru l-a răspuns: "De la străini." Și Isus i-a zis: "Așadar fiii sunt scutiți.

²⁷Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undița, și trage afară peștele care va veni întâi; deschide-i gura, și vei găsi în ea o

rublă (Grecește: Un statir.) pe care ia-o și dă-le-o lor, pentru Mine și pentru tine."

18

Cel mai mare în Împărăția Cerurilor.

¹În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus, și L-au întrebat: "Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?"

Marc 9.33; Luc 9.46; Luc 22.24;

²Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor,

³și le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

Ps 131.2; Mat 19.14; Marc 10.14; Luc 18.16; 1Cor 14.20; 1Pet 2.2;

⁴De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.

Mat 20.27; Mat 23.11;

⁵Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine.

Mat 10.42; Luc 9.48;

⁶Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării.

Marc 9.42; Luc 17.1-2;

⁷Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!

Luc 17.1; 1Cor 11.19; Mat 26.24;

⁸Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le și leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau două picioare, și să fii aruncat în focul veșnic.

Mat 5.29-30; Marc 9.43-45;

⁹Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii, și să fii aruncat în focul gheenei.

Pilda cu oaia rătăcită.

¹⁰Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.

Ps 34.7;Zah 13.7;Evr 1.14;Est 1.14;Luc 1.19;

¹¹Fiindcă Fiul omului a venit să mântuiască ce era pierdut.

Luc 9.56;Luc 19.10;Ioan 3.17;Ioan 12.47;

¹²Ce credeți? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți, și se duce să caute pe cea rătăcită?

Luc 15.4;

¹³Și, dacă i se întâmplă s-o găsească, adevărat vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decât de cele nouăzeci și nouă, care nu se rătăciseră.

Lev 19.17;Luc 17.3;

¹⁴Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.

Iertarea greșelilor.

¹⁵Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.

Iac 5.20;1Pet 3.1;

¹⁶Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.

Deut 17.6;Deut 19.15;Ioan 8.17;2Cor 13.1;Evr 10.28;

¹⁷Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

Rom 16.17;1Cor 5.9;2Tes 3.6-14;2Ioan 10;

¹⁸Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.

Mat 16.19;Ioan 20.23;1Cor 5.4;

¹⁹Vă mai spun iarăși, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.

Mat 5.24;1Ioan 3.22;1Ioan 5.14;

²⁰Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în (Grecește: Pentru Numele Meu) Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor."

Pilda robului nemilostiv.

²¹Atunci Petru s-a apropiat de El, și l-a zis: "Doamne de câte ori să iert pe fratele Meu când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori?"

Luc 17.4;

²²Isus i-a zis: "Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

Mat 6.14;Marc 11.25;Col 3.13;

²³De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi.

²⁴A început să facă socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni (Grecește: Talanți).

²⁵Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vândă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și să se plătească datoria.

2Împ 4.1;Neem 5.8;

²⁶Robul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat, și a zis: "Doamne, mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti tot."

²⁷Stăpânul robului aceluia, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria.

²⁸Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el, și-l strângea de gât, zicând: "Plătește-mi ce-mi ești dator."

²⁹Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga, și zicea: "Mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti."

³⁰Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță, până va plăti datoria.

³¹Când au văzut tovarășii lui cele întâmplare, s-au întristat foarte mult, și s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute.

³²Atunci stăpânul a chemat la el pe robul acesta, și i-a zis: "Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat.

³³Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?"

³⁴Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora.

³⁵Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său."

Prov 21.13;Mat 6.12;Marc 11.26;Iac 2.13;

19

Despărțirea bărbatului de nevastă.

¹După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, a plecat din Galilea, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.

Marc 10.1;Ioan 10.40;

²După El au mers multe gloate; și acolo a vindecat pe cei bolnavi.

Mat 12.15;

³Fariseii au venit la El, și, ca să-L ispitească, l-au zis: "Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?"

⁴Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască,

Gen 1.27;Gen 5.2;Mal 2.15;

⁵și a zis: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup?"

Gen 2.24;Marc 10.5-9;Efes 5.31;1Cor 6.16;1Cor 7.2;

⁶Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

⁷"Pentru ce dar", l-au zis ei, "a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire, și s-o lase?"

Deut 24.1;Mat 5.31;

⁸Isus le-a răspuns: "Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început n-a fost așa.

⁹Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevestă, preacurvește; și cine ia de nevestă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește."

Mat 5.32;Marc 10.11;Luc 16.18;1Cor 7.10-11;

¹⁰Ucenicii Lui I-au zis: "Dacă astfel stă lucrul cu bărbatul și nevasta lui, nu este de folos să se însoare."

Prov 21.19;

¹¹El le-a răspuns: "Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.

1Cor 7.2-17;

¹²Fiindcă sunt fameni, care s-au născut așa din pântecel maicii lor; sunt fameni, care au fost făcuți fameni de oameni; și sunt fameni, care singuri s-au făcut fameni pentru Împărăția cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta, să-l primească."

1Cor 7.32-34;1Cor 9.5-15;

Isus și copilașii.

¹³Atunci I-au adus niște copilași, ca să-Și pună mâinile peste ei, și să Se roage pentru ei. Dar ucenicii îi certau.

Marc 10.13;Luc 18.15;

¹⁴Și Isus le-a zis: "Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei."

Mat 18.3;

¹⁵După ce Și-a pus mâinile peste ei, a plecat de acolo.

Tânărul bogat.

¹⁶Atunci s-a apropiat de Isus un om, și I-a zis: "Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?"

Marc 10.17;Luc 18.18;Luc 10.25;

17 El i-a răspuns: "De ce mă întrebi: "Ce bine?" Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile."

18 "Care?" I-a zis el. Și Isus i-a răspuns: "Să nu ucizi: să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;

Ex 20.13; Deut 5.17;

19 "să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta"; și: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși."

Mat 15.4; Lev 19.18; Mat 22.39; Rom 13.9; Gal 5.14; Iac 2.8;

20 Tânărul I-a zis: "Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?"

21 "Dacă vrei să fii desăvârșit", i-a zis Isus, "du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă."

Mat 6.20; Luc 12.33; Luc 16.9; Fapt 2.45; Fapt 4.34-35; 1Tim 6.18-19;

22 Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe averi.

23 Isus a zis ucenicilor Săi: "Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.

Mat 13.22; Marc 10.24; 1Cor 1.26; 1Tim 6.9-10;

24 "Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu."

25 Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot, și au zis: "Cine poate, atunci să fie mântuit?"

26 Isus S-a uitat țintă la ei, și le-a zis: "La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință."

Gen 18.14; Iov 42.2; Ier 32.17; Zah 8.6; Luc 1.37; Luc 18.27;

Moștenirea vieții veșnice.

27 Atunci Petru a luat cuvântul și I-a zis: "Iată că noi am lăsat tot, și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?"

Marc 10.28; Luc 18.28; Deut 33.9; Mat 4.20; Luc 5.11;

²⁸Isus le-a răspuns: "Adevărat vă spun că, atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți șede și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Mat 20.21; Luc 22.28-30; 1Cor 6.2-3; Apoc 2.26;

²⁹Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit, și va moșteni viața veșnică.

Marc 10.29-30; Luc 18.29-30;

³⁰Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintâi.

Mat 20.16; Mat 21.31-32; Marc 10.31; Luc 13.30;

20

Pilda lucrătorilor viei.

¹Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit din dimineață, să-și tocmească lucrători la vie.

²S-a învoit cu lucrătorii cu câte un leu pe zi, și i-a trimis la vie.

³A ieșit pe la ceasul al treilea, și a văzut pe alții stând în piață fără lucru.

⁴"Duceți-vă și voi în via mea", le-a zis el, "și vă voi da ce va fi cu dreptul." Și s-au dus.

⁵A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea, și a făcut la fel.

⁶Când a ieșit pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață, și le-a zis: "De ce stați aici toată ziua fără lucru?"

⁷Ei i-au răspuns: "Pentru că nu ne-a tocmit nimeni." "Duceți-vă și voi în via mea", le-a zis el, "și veți primi ce va fi cu dreptul."

⁸Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: "Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă, până la cei dintâi.

⁹Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, și au luat fiecare câte un leu.

¹⁰Când au venit cei dintâi, socoteau că vor primi mai mult; dar au primit și ei tot câte un leu de fiecare.

¹¹După ce au primit banii, cârteau împotriva gospodarului,

¹²și ziceau: "Aceștia de pe urmă n-au lucrat decât un ceas, și la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi, care am suferit greul și zăduful zilei."

¹³Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: "Prietene, ție nu-ți fac nici o nedreptate; nu te-ai tocmit cu mine cu un leu?"

¹⁴Ia-ți ce ți se cuvine, și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție.

¹⁵Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun?"

Rom 9.2; Deut 15.9; Prov 23.6; Mat 6.23;

¹⁶Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi cei din urmă; pentru că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși."

Mat 19.30; Mat 22.14;

Isus vestește moartea și învierea Sa.

¹⁷Pe când Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici, și le-a zis:

Marc 10.32; Luc 18.31; Ioan 12.12;

¹⁸"Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte,

Mat 16.21;

¹⁹și-L vor da în mâinile Neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească; dar a treia zi va învia."

Mat 27.2; Marc 15.1; Luc 23.1; Ioan 18.28; Fapt 3.13;

Cererea fiilor lui Zebedei.

²⁰Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei, și l-a închinat, vrând să-l facă o cerere.

Marc 10.35; Mat 4.21;

²¹El a întrebat-o: "Ce vrei?" "Poruncește", l-a zis ea, "ca, în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta."

Mat 19.28;

²²Drept răspuns Isus a zis: "Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu, și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?" "Putem", I-au zis ei.

Mat 26.39-42; Marc 14.36; Luc 22.42; Ioan 18.16; Luc 12.50;

²³Și El le-a răspuns: "Este adevărat că veți bea paharul Meu, și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar aședea la dreapta și la stânga Mea, nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu."

Fapt 12.2; Rom 8.17; 2Cor 1.7;

²⁴Cei zece, când au auzit, s-au mâniat pe cei doi frați.

Marc 10.41; Luc 22.24-25;

²⁵Isus i-a chemat, și le-a zis: "Știți că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.

²⁶Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

1Pet 5.3; Mat 23.11; Marc 9.35; Marc 10.43;

²⁷și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob.

Mat 18.4;

²⁸Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți."

Ioan 13.4; Filip 2.7; Luc 22.27; Ioan 13.14; Isa 53.10-11; Dan 9.24-26; Ioan 11.51-52; 1Tim 2.6; Tit 2.14; 1Pet 1.19; Mat 26.28; Rom 5.15-19; Evr 9.28;

Doi orbi vindecați la Ierihon.

²⁹Când au ieșit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.

Marc 10.46; Luc 18.35;

³⁰Și doi orbi ședea lângă drum. Ei au auzit că trece Isus, și au început să strige: "Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!"

Mat 9.27;

³¹Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: "Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!"

³²Isus S-a oprit, i-a chemat, și le-a zis: "Ce vreți să vă fac?"

³³"Doamne", I-au zis ei, "să ni se deschidă ochii!"

³⁴Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El.

21

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

¹Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,

Marc 11.1; Luc 19.29; Zah 14.14;

²și le-a zis: "Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.

³Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite."

⁴Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice:

⁵"Spuneți fiicei Sionului: "Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe."

Isa 62.11; Zah 9.9; Ioan 12.15;

⁶Ucenicii s-au dus, și au făcut cum le poruncise Isus.

Marc 11.4;

⁷Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.

2Împ 9.13;

⁸Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci, și le presărau pe drum.

Lev 23.40; Ioan 12.13;

⁹Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: "Osana Fiul lui David! Bindecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!"

Ps 118.25;Ps 118.26;Mat 23.39;

Gonirea vânzătorilor din Templu.

¹⁰Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, și fiecare zicea: "Cine este acesta?"

Marc 11.15;Luc 19.45;Ioan 2.13-15;

¹¹"Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii", răspundeau noroadele.

Mat 2.23;Luc 7.16;Ioan 6.14;Ioan 7.40;Ioan 9.17;

¹²Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,

Marc 11.11;Luc 19.45;Ioan 2.15;Deut 14.25;

¹³și le-a zis: "Este scris: "Casa Mea se va chema o casă de rugăciune." Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari."

Isa 56.7;Ier 7.11;Marc 11.17;Luc 19.46;

¹⁴Niște orbi și șchiopi au venit la El în Templu, și El i-a vindecat.

¹⁵Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au văzut minunile pe care le făcea, și pe copii strigând în Templu și zicând: "Osana, Fiul lui David!" s-au umplut de mânie.

¹⁶Și I-au zis: "Auzi ce zic aceștia?" "Da", le-a răspuns Isus. "Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: "Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?"

Ps 8.2;

¹⁷Și, lăsându-i, a ieșit afară din cetate, și S-a îndreptat spre Betania, și a mas acolo.

Marc 11.11;Ioan 11.18;

Blestemarea smochinului.

¹⁸Dimineața, pe când Se întorcea în cetate, I-a fost foame.

Marc 11.12;

¹⁹A văzut un smochin lângă drum, și S-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze, și i-a zis: "De acum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!" Și pe dată smochinul s-a uscat.

Marc 11.13;

²⁰Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat, și au zis: "Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?"

Marc 11.20;

²¹Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: "Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare", se va face.

Mat 17.20;Luc 17.6;Iac 1.6;1Cor 13.2;

²²Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.

Mat 7.7;Marc 11.24;Luc 11.9;Iac 5.16;Ioan 3.22;Ioan 5.15;

Puterea lui Isus. - Pilda celor doi fii.

²³Isus S-a dus în Templu; și, pe când învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului, și l-au zis: "Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, și cine Ți-a dat puterea aceasta?"

Marc 11.27;Luc 20.1;Ex 2.14;Fapt 4.7;Fapt 7.27;

²⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

²⁵Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau de la oameni?" Dar ei vorbeau între ei și ziceau: "Dacă vom răspunde: "Din cer", ne va spune: "Atunci de ce nu l-ați crezut?"

²⁶Și dacă vom răspunde: "De la oameni", ne temem de norod, pentru că toți socotesc pe Ioan drept prooroc."

Mat 14.5;Marc 6.20;Luc 20.6;

²⁷Atunci au răspuns lui Isus: "Nu știm!" Și El, la rândul Lui, le-a zis: "Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

²⁸Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi, și i-a zis: "Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!"

²⁹"Nu vreau", i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău, și s-a dus.

³⁰S-a dus și la celălalt, și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: "Mă duc, doamne!" Și nu s-a dus.

³¹Care din amândoi a făcut voia tatălui său?" "Cel dintâi", au răspuns ei. Și Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.

Luc 7.29-50;

³²Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănită, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți.

Mat 3.1;Luc 3.12-13;

Pilda vierilor.

³³Ascultați o altă pildă. Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri, și a plecat în altă țară.

Ps 80.9;Cânt 8.11;Isa 5.1;Ier 2.21;Marc 12.1;Luc 20.9;Mat 25.14-15;

³⁴Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.

Cânt 8.11-12;

³⁵Vierii au pus mâna pe robii lui, și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

2Cron 24.21;2Cron 36.16;Neem 9.26;Mat 5.12;Mat 23.34-37;Fapt 7.52;1Tes 2.15;Evr 11.36-37;

³⁶A mai trimis alți robi, mai mulți decât cei dintâi; și vierii i-au primit la fel.

³⁷La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: "Vor primi cu cinste pe fiul meu!"

³⁸Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: "Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui."

Ps 2.8;Evr 1.2;Ps 2.2;Mat 26.3;Mat 27.1;Ioan 11.53;Fapt 4.27;

³⁹Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

Mat 26.50;Marc 14.46;Luc 22.54;Ioan 18.12;Fapt 2.23;

⁴⁰Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face el vierilor acelora?

⁴¹Ei I-au răspuns: "Pe ticăloșii aceia ticălos îi va pierde, și via o va da altor vieri, care-i vor da roadele la vremea lor."

Luc 20.16; Luc 21.24; Evr 2.3; Fapt 13.46; Fapt 15.7; Fapt 18.6; Fapt 38.28; Rom 9.10-11;

⁴²Isus le-a zis: "N-ați citit niciodată în Scripturi că: "Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?"

Ps 118.22; Isa 28.16; Marc 12.10; Luc 20.17; Fapt 4.11; Efes 2.20; 1Pet 2.6-7;

⁴³De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.

Mat 8.12;

⁴⁴Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera."

Isa 8.14-15; Zah 12.3; Luc 20.18; Rom 9.33; 1Pet 2.8; Isa 60.12; Dan 2.44;

⁴⁵După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și Fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei,

⁴⁶și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentru că ele îl socoteau drept prooroc.

Mat 21.11; Luc 7.16; Ioan 7.40;

22

Pilda nunții fiului de împărat.

¹Isus a luat cuvântul, și le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis:

Luc 14.16; Apoc 19.7-9;

²Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă fiului său.

³A trimis pe robii săi să cheme pe cei poftiți la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.

⁴A trimis iarăși alți robi, și le-a zis: "Spuneți celor poftiți: "Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sunt gata, veniți la nuntă."

Prov 9.3-5;

⁵Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui.

⁶Ceialți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au omorât.

⁷Când a auzit împăratul s-a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea.

Dan 9.26;Luc 19.27;

⁸Atunci a zis robilor săi: "Nunta este gata; dar cei poftiți n-au fost vrednici de ea.

Mat 10.11-13;Fapt 13.46;

⁹Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor, și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi."

¹⁰Robii au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni și răi, și odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.

Mat 13.38-47;

¹¹Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

2Cor 5.3;Efes 4.24;Col 3.10-12;Apoc 3.4;Apoc 16.15;Apoc 19.8;

¹²"Prietene", i-a zis el, "cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?" Omul acela a amuțit.

¹³Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: "Legați-i mâinile și picioarele, și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Mat 8.12;

¹⁴Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși."

Mat 20.16;

Birul.

¹⁵Atunci Fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

Marc 12.13;Luc 20.20;

¹⁶Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, care l-au zis: "Învățătorule, știm că ești adevărat, și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor.

¹⁷Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?"

¹⁸Isus, care le cunoștea vicleșugul, a răspuns: "Pentru ce Mă ispitiți, fățarnicilor?"

¹⁹Arătați-Mi banul birului." Și ei l-au adus un ban (Grecește: dinar.).

²⁰El i-a întrebat: "Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt?"

²¹"Ale Cezarului", l-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: "Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!"

Mat 17.25;Rom 13.7;

²²Mirați de cuvintele acestea, ei l-au lăsat, și au plecat."

Despre înviere.

²³În aceeași zi, au venit la Isus Saducheii, care zic că nu este înviere. Ei l-au pus următoarea întrebare:

Marc 12.18;Luc 20.27;Fapt 23.8;

²⁴"Învățătorule, Moise a zis: "Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, și să-i ridice urmaș."

Deut 25.5;

²⁵Erau dar la noi șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit; și, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.

²⁶Tot așa și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

²⁷La urmă, după ei toți, a murit și femeia.

²⁸La înviere, nevasta căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă.

²⁹Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

Ioan 20.9;

³⁰ Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

1Ioan 3.2;

³¹ Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice:

³² "Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov?" Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți ci al celor vii."

Ex 3.6-16; Marc 12.26; Luc 20.37; Fapt 7.32; Evr 11.16;

³³ Noroadele, care ascultau, au rămas uimite de învățătura lui Isus.

Mat 7.28;

Porunca cea mai mare.

³⁴ Când au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s-au strâns la un loc.

Marc 12.28;

³⁵ Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-L ispitească, l-a pus întreabarea următoare:

Luc 10.25;

³⁶ "Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?"

³⁷ Isus i-a răspuns: "Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău."

Deut 6.5; Deut 10.12; Deut 30.6; Luc 10.27;

³⁸ "Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă.

³⁹ Iar a doua, asemenea ei, este: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși."

Lev 19.18; Mat 19.19; Marc 12.31; Luc 10.27; Rom 13.9; Gal 5.14; Iac 2.8;

⁴⁰ În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii."

Mat 7.12; 1Tim 1.5;

Al cui fiu este Hristosul?

⁴¹Pe când erau strânși la un loc Fariseii, Isus i-a întrebat:

Marc 12.35;Luc 20.41;

⁴²Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?" "Al lui David", I-au răspuns ei.

⁴³Și Isus le-a zis: "Cum atunci David, fiind insuflat de Duhul, Îl numește Domn, când zice:

⁴⁴"Domnul a zis Domnului Meu: "Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale?

Ps 110.1;Fapt 2.34;1Cor 15.25;Evr 1.13;Evr 10.12-13;

⁴⁵Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?"

⁴⁶Nimeni nu l-a putut răspunde un cuvânt. Și, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-l mai pună întrebări.

Luc 14.6;Marc 12.34;Luc 20.40;

23

Isus mustră pe cărturari și Farisei.

¹Atunci Isus, pe când cuvânta gloatelor și ucenicilor Săi,

²a zis: "Cărturarii și Fariseii șed pe scaunul lui Moise.

Neem 8.4-8;Mal 2.7;Marc 12.38;Luc 20.45;

³Deci toate lucrurile, pe care vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.

Rom 2.19;

⁴Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.

Luc 11.46;Fapt 15.10;Gal 6.13;

⁵Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi;

Mat 6.1-16;Num 15.38;Deut 6.8;Deut 22.12;Prov 3.3;

⁶umblă după locurile dintâi la ospete, și după scaunele dintâi în sinagogi;

Marc 12.38-39; Luc 11.43; Luc 20.46; 3Ioan 9;

⁷Le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe, și să le zică: "Rabi! Rabi!"

⁸Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați.

Iac 3.1; 2Cor 1.24; 1Pet 5.3; Mal 1.6;

⁹Și "Tată" să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.

¹⁰Să nu vă numiți "Dascăli"; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.

¹¹Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.

Mat 20.26-27;

¹²Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.

Iov 22.29; Prov 15.33; Prov 29.23; Luc 14.11; Luc 18.14; Iac 4.6; 1Pet 5.5;

Nelegiuirile cărturarilor și Fariseilor.

¹³Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați să intre.

Luc 11.52;

¹⁴Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare osândă.

¹⁵Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și pământul, ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă.

¹⁶Vai de voi, povățuitori orbi, care ziceți: "Dacă jură cineva pe Templu, nu este nimic; dar dacă jură pe aurul Templului, este legat de jurământul lui."

Mat 15.14; Mat 23.24; Mat 5.33-34;

¹⁷Nebuni și orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfințește aurul?

Ex 30.29;

18" Dacă jură cineva pe altar, nu este nimic", "dar dacă jură pe darul de pe altar, este legat de jurământul lui."

19 Nebuni și orbi! Care este mai mare: darul, sau altarul, care sfințește darul?

Ex 29.37;

20 Deci, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este deasupra lui;

21 cine jură pe Templu, jură pe el și pe Cel ce locuiește în el;

1Împ 8.13; 2Cron 6.2; Ps 26.8; Ps 132.14;

22 și cine jură pe cer, jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe Cel ce stă pe el."

Ps 11.4; Mat 5.34; Fapt 7.49;

23 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

Luc 11.42; 1Sam 15.22; Osea 6.6; Mic 6.8; Mat 9.13; Mat 12.7;

24 Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!

25 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de necumpătare.

Marc 7.4; Luc 11.39;

26 Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.

27 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurătenie.

Luc 11.44; Fapt 23.3;

28 Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

29 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți,

Luc 11.47;

³⁰Și ziceți: Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui proorocilor.

³¹Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe prooroci.

Fapt 7.51-52;1Tes 2.16;

³²Voi dar umpleți măsura părinților voștri!

Gen 15.16;1Tes 2.16;

³³Șerpi, pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?

Mat 3.7;Mat 12.34;

³⁴De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omori și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate;

Mat 21.34-35;Luc 11.49;Fapt 5.40;Fapt 7.58-59;Fapt 22.19;Mat 10.17;2Cor 11.24-25;

³⁵ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între Templu și altar.

Apoc 18.24;Gen 4.8;1Ioan 3.12;2Cron 24.20-21;

³⁶Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta.

Pedeapsa Ierusalimului.

³⁷Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

Luc 13.34;2Cron 24.21;Deut 32.11-12;Ps 17.8;Ps 91.4;

³⁸Iată că vi se lasă casa pustie;

³⁹căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: "Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!"

Ps 118.26;Mat 21.9;

Dărâmarea Ierusalimului.

¹La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-l arate clădirile Templului.

Marc 13.1; Luc 21.5;

²Dar Isus le-a zis: "Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată."

1Împ 9.7; Ier 26.18; Mic 3.12; Luc 19.44;

³El a șezut jos pe muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El la o parte, și i-au zis: "Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?"

Marc 13.3; 1Tes 5.1;

⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: "Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.

Efes 5.6; Col 2.8-18; 2Tes 2.3; 1Ioan 4.1;

⁵Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: "Eu sunt Hristosul!" Și vor înșela pe mulți.

Ier 14.14; Ier 23.21-25; Mat 24.24; Ioan 5.43; Mat 24.11;

⁶Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă spăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.

⁷Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumă.

2Cron 15.6; Isa 19.2; Hag 2.22; Zah 14.13;

⁸Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.

⁹Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.

Mat 10.17; Marc 13.9; Luc 21.12; Ioan 15.20; Ioan 16.2; Fapt 4.2-3; Fapt 7.59; Fapt 12.1; 1Pet 4.16; Apoc 2.10-13;

¹⁰Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții.

Mat 11.6; Mat 13.57; 2Tim 1.15; 2Tim 4.10-16;

¹¹Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți.

Mat 7.15; Fapt 20.29; 2Pet 2.1; 1Tim 4.1; Mat 24.5-24;

¹²Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.

¹³Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.

Mat 10.22; Marc 13.13; Evr 3.6-14; Apoc 2.10;

¹⁴Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.

Mat 4.23; Mat 9.35; Rom 10.18; Col 1.6-23;

Pustiirea Ierusalimului și venirea Fiului omului.

¹⁵De aceea, când veți vedea "urâciunea pustiirii", despre care a vorbit proorocul Daniel, "așezată în locul sfânt" - cine citește să înțeleagă! -

Marc 13.14; Luc 21.20; Dan 9.27; Dan 12.11; Dan 9.23-25;

¹⁶atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți;

¹⁷cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă;

¹⁸și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina.

¹⁹Vai de femeile, care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea!

Luc 23.29;

²⁰Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.

²¹Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi.

Dan 9.26; Dan 12.1; Ioel 2.2;

²²Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.

Isa 65.8-9; Zah 14.2-3;

²³Atunci dacă vă va spune cineva: "Iată, Hristosul este aici, sau acolo", să nu-l credeți.

Marc 13.21; Luc 17.23; Luc 21.8;

²⁴Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

Deut 13.1; Mat 24.5-11; 2Tes 2.9-11; Apoc 13.13; Iona 6.37; Iona 10.28-29; Rom 8.28-30; 2Tim 2.19;

²⁵ Iată, că v-am spus mai dinainte.

²⁶ Deci, dacă vă vor zice: "Iată-L în pustie", să nu vă duceți acolo! "Iată-L în odăițe ascunse", să nu credeți.

²⁷ Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

Luc 17.24;

²⁸ Oriunde va fi stârvul (Sau: hoit, mortăciune.), acolo se vor aduna vulturii.

Iov 39.30; Luc 17.37;

²⁹ Îndată după acele zile de necaz, "soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate."

Dan 7.11-12; Isa 13.10; Ezec 32.7; Ioel 2.10-31; Ioel 3.15; Amos 5.20; Amos 8.9; Marc 13.24; Luc 21.25; Fapt 2.20; Apoc 6.12;

³⁰ Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.

Dan 7.13; Zah 12.12; Mat 16.27; Marc 13.26; Apoc 1.7;

³¹ El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

Mat 13.41; 1Cor 15.52; 1Tes 4.16;

³² De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.

Luc 21.29; Iac 5.9;

³³ Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.

³⁴ Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.

Mat 16.28; Mat 23.36; Marc 13.30; Luc 21.32;

³⁵ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

Ps 102.26; Isa 51.6; Ier 31.35-36; Mat 5.18; Marc 13.31; Luc 21.23; Evr 1.11;

Îndemn la veghere.

³⁶Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

Marc 13.32;Fapt 1.7;1Tes 5.2;2Pet 3.10;Zah 14.7;

³⁷Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.

³⁸În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie,

Gen 6.3-5;Gen 7.5;Luc 17.26;1Pet 3.20;

³⁹și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.

⁴⁰Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.

Luc 17.34;

⁴¹Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată.

⁴²Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.

Mat 25.13;Marc 13.33;Luc 21.36;

⁴³Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.

Luc 12.39;1Tes 5.2;2Pet 3.10;Apoc 3.3;Apoc 16.15;

⁴⁴De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.

Mat 25.13;1Tes 5.6;

⁴⁵Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?

Luc 12.42;Fapt 20.28;1Cor 4.2;Evr 3.5;

⁴⁶Ferice de robul acela, pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

Apoc 16.15;

⁴⁷Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.

Mat 25.21-23;Luc 22.29;

⁴⁸Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: "Stăpânul meu zăbovește să vină!"

⁴⁹Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu bețivii,

⁵⁰stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe,

⁵¹îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Mat 8.12;Mat 25.30;

25

Pilda celor zece fecioare.

¹Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelilele, și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

Efes 5.29-30;Apoc 19.7;Apoc 21.2-9;

²Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.

³Cele nechibzuite, când și-au luat candelilele, n-au luat cu ele untdelemn;

⁴dar cele înțelepte, împreună cu candelilele, au luat cu ele și untdelemn în vase.

⁵Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit.

⁶La miezul nopții, s-a auzit o strigare: "Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!"

Mat 24.31;1Tes 4.16;

⁷Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelilele.

Luc 12.35;

⁸Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: "Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelilele."

⁹Cele înțelepte le-au răspuns: "Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă."

¹⁰Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa.

¹¹Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare, și au zis: "Doamne, Doamne, deschide-ne!"

¹²Dar el, drept răspuns, le-a zis: "Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!"

¹³Vegheați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.

Pilda talanților.

¹⁴Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om, care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi, și le-a încredințat averea sa.

¹⁵Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.

¹⁶Îndată, cel ce primise cei cinci talanți, s-a dus, i-a pus în negoț, și a câștigat cu ei alți cinci talanți.

¹⁷Tot așa, cel ce primise cei doi talanți, a câștigat și el alți doi cu ei.

¹⁸Cel ce nu primise decât un talant, s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.

¹⁹După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.

²⁰Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: "Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți."

²¹Stăpânul său i-a zis: "Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău."

Mat 24.47; Mat 25.34-46; Luc 12.44; Luc 22.29-30; 2Tim 2.12; Evr 12.2; 1Pet 1.8;

²²Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el, și a zis: "Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți."

²³ Stăpânul său i-a zis: "Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!"

Mat 25.21;

²⁴ Cel ce nu primise decât un talant, a venit și el, și a zis: "Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat, și strângi de unde n-ai vânturat:

²⁵ mi-a fost teamă, și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!"

²⁶ Stăpânul său i-a răspuns: "Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat, și că strâng de unde n-am vânturat;

²⁷ prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu!

²⁸ Luați-i dar talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.

²⁹ Pentru că celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are!

³⁰ Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Judecata viitoare.

³¹ "Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.

³² Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;

Rom 14.10; 2Cor 5.10; Apoc 20.12; Ezec 20.38; Ezec 34.17-20; Mat 13.49;

³³ și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.

³⁴ Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: "Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

³⁵ Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit;

Isa 58.7; Ezec 18.7; Iac 1.27; Evr 13.2; 3Ioan 5;

³⁶am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine."

³⁷Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: "Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?"

³⁸Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat?"

³⁹Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?"

⁴⁰Drept răspuns, Împăratul le va zice: "Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut."

Prov 14.31; Prov 19.17; Mat 10.42; Marc 9.41; Evr 6.10;

⁴¹Apoi va zice celor de la stânga Lui: "Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!"

Ps 6.8; Mat 7.23; Luc 13.27; Mat 13.40-42; 2Pet 2.4; Iuda 6;

⁴²Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau;

⁴³am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine."

⁴⁴Atunci Îi vor răspunde și ei: "Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau fiindu-Ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit?"

⁴⁵Și El, drept răspuns, le va zice: "Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut."

Prov 14.31; Prov 17.5; Zah 2.8; Fapt 9.5;

⁴⁶Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică."

Dan 12.2; Ioan 5.29; Rom 2.7;

¹După ce a isprăvit Isus toate cuvântările acestea, a zis ucenicilor Săi:

²"Știți că după două zile vor fi Paștele; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!"

Marc 14.1; Luc 22.1; Ioan 13.1;

³Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului s-au strâns în curtea marelui preot care se numea Caiafa;

Ps 2.2; Ioan 11.47; Fapt 4.25;

⁴și s-au sfătuit împreună, cum să prindă pe Isus cu vicleșug, și să-L omoare.

⁵Dar ziceau: "Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă tulburare în norod."

Mirul turnat pe capul lui Isus.

⁶Când era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul,

Marc 14.3; Ioan 11.1-2; Ioan 12.3; Mat 21.17;

⁷s-a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir foarte scump; și, pe când sta El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui.

⁸Ucenicilor le-a fost necaz, când au văzut lucrul acesta, și au zis: "Ce rost are risipa aceasta?"

Ioan 12.4;

⁹Mirul acesta s-ar fi putut vinde foarte scump, și banii să se dea săracilor."

¹⁰Când a auzit Isus, le-a zis: "De ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine.

¹¹Pentru că pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

Deut 15.11; Ioan 12.8; Mat 18.20; Mat 28.20; Ioan 13.33; Ioan 14.19; Ioan 16.5-28; Ioan 17.11;

¹²Dacă a turnat acest mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare.

¹³Adevărat vă spun că oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei."

Vânzarea lui Isus.

¹⁴Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă,

Marc 14.10; Luc 22.3; Ioan 13.2-30; Mat 10.4;

¹⁵Și le-a zis: "Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mâinile voastre?" Ei i-au cântărit treizeci de arginți.

Zah 11.12; Mat 27.3;

¹⁶Din clipa aceea, Iuda căuta un prilej nimerit, ca să dea pe Isus în mâinile lor.

Descoperirea vânzătorului.

¹⁷În ziua dintâi a praznicului Azimilor, ucenicii au venit la Isus, și i-au zis: "Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci Paștele?"

Ex 12.6-18; Marc 14.12; Luc 22.7;

¹⁸El le-a răspuns: "Duceți-vă în cetate la cutare om, și spuneți-i: "Învățătorul zice: "Vremea Mea este aproape; voi face Paștele cu ucenicii Mei în casa ta."

¹⁹Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus, și au pregătit Paștele.

²⁰Seara, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi.

Marc 14.17-21; Luc 22.14; Ioan 13.21;

²¹Pe când mâncau, El a zis: "Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde."

²²Ei s-au întristat foarte mult, și au început să-l zică unul după altul: "Nu cumva sunt eu, Doamne?"

²³Drept răspuns, El le-a zis: "Cel ce a întins cu Mine mâna în blid, acela Mă va vinde.

Ps 41.9; Luc 22.21; Ioan 13.18;

²⁴Negreșit, Fiul omului Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!"

Ps 22; Isa 53; Dan 9.26; Marc 9.12; Luc 24.25-46; Fapt 17.2-3; Fapt 26.22-23; 1Cor 15.3; Ioan 17.12;

²⁵Iuda, vânzătorul, a luat cuvântul, și i-a zis: "Nu cumva sunt eu, Învățătorule?" "Da", i-a răspuns Isus, "tu ești!"

Cina cea de taină.

²⁶Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat, a frânt-o, și a dat-o ucenicilor, zicând: "Luați, mâncați; acesta este trupul Meu."

Marc 14.22; Luc 22.19; 1Cor 11.23-25; 1Cor 10.16;

²⁷Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: "Beți toți din el;

Marc 14.23;

²⁸căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.

Ex 24.8; Lev 17.11; Ier 31.31; Mat 20.28; Rom 3.15; Evr 9.22;

²⁹Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu."

Marc 14.25; Luc 22.18; Fapt 10.41;

Isus înștiințează pe ucenicii Săi.

³⁰După ce au cântat cântarea, au ieșit în muntele Măslinilor.

Marc 14.26;

³¹Atunci Isus le-a zis: "În noaptea aceasta, toți veți găsi în Mine o pricină de poticnire; căci este scris: "Voi bate Păstorul, și oile turmei vor fi risipite."

Marc 14.27; Ioan 16.32; Mat 11.6; Zah 13.7;

³²Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea."

Mat 28.7-10; Mat 28.16; Marc 14.28; Marc 16.7;

³³Petru a luat cuvântul, și i-a zis: "Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire."

³⁴"Adevărat îți spun", i-a zis Isus, "că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori."

Marc 14.30; Luc 22.34; Ioan 13.38;

³⁵Petru l-a răspuns: "Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine." Și toți ucenicii au spus același lucru.

Ghetsimani.

³⁶Atunci Isus a venit cu ei într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani, și a zis ucenicilor: "Ședeți aici până Mă voi duce colo să Mă rog."

Marc 14.32-35; Luc 22.39; Ioan 18.1;

³⁷A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să Se întristeze și să se mâhnească foarte tare.

Mat 4.21;

³⁸Isus le-a zis atunci: "Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici, și vegheați împreună cu Mine."

Ioan 12.27;

³⁹Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, și S-a rugat, zicând: "Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu."

Marc 14.36; Luc 22.42; Evr 5.7; Ioan 12.27; Mat 20.22; Ioan 5.30; Ioan 6.38; Filip 2.8;

⁴⁰Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: "Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine!"

⁴¹Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă."

Marc 13.33; Marc 14.38; Luc 22.40-46; Efes 6.18;

⁴²S-a depărtat a doua oară, și S-a rugat, zicând: "Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta, fără să-l beau, făcă-se voia Ta!"

⁴³S-a întors iarăși la ucenici, și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

⁴⁴I-a lăsat din nou, S-a depărtat, și S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte.

⁴⁵Apoi a venit la ucenici, și le-a zis: "Dormiți de acum și odihniți-vă!... Iată că a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoșilor.

⁴⁶Sculați-vă, haidem să mergem; iată că se apropie vânzătorul."

Prinderea lui Isus.

⁴⁷Pe când vorbea El încă, iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii și cu ciomege, trimiși de preoții cei mai de seamă și de bătrânii norodului."

Marc 14.43;Luc 22.47;Ioan 18.3;Fapt 1.16;

48 Vândătorul le dăduse semnul acesta: "Pe care-l voi săruta eu, acela este; să puneți mâna pe el!"

49 Îndată, Iuda s-a apropiat de Isus, și l-a zis: "Plecăciune, Învățătorule!" Și l-a sărutat.

2Sam 20.9;

50 Isus i-a zis: "Prietene, ce ai venit să faci, fă!" Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și l-au prins.

Ps 41.9;Ps 55.13;

51 Și unul din cei ce erau cu Isus, a întins mâna, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea.

Ioan 18.10;

52 Atunci Isus i-a zis: "Pune-ți sabia la locul ei; căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.

Gen 9.6;Apoc 13.10;

53 Crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

2Împ 6.17;Dan 7.10;

54 Dar cum se vor împlini Scripturile, care zic că așa trebuie să se întâmple?"

Isa 53.7;Mat 26.24;Luc 24.25-46;

55 În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: "Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți. În toate zilele ședeam în mijlocul vostru, și învățam norodul în Templu, și n-ați pus mâna pe Mine.

56 Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească cele scrise prin proroci." Atunci toți ucenicii l-au părăsit și au fugit.

Plân 4.20;Mat 26.54;Ioan 18.15;

Isus înaintea Sinedriului.

57 Cei ce au prins pe Isus, l-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

Marc 14.53;Luc 22.54;Ioan 18.12-24;

⁵⁸Petru L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot; apoi a intrat înăuntru, și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfârșitul.

⁵⁹Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot Soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omori.

⁶⁰Dar n-au găsit nici una, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi,

Ps 27.12;Ps 35.11;Marc 14.15;Fapt 6.13;Deut 19.15;

⁶¹și au spus: Acesta a zis: "Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile."

Mat 27.40;Ioan 2.19;

⁶²Marele preot s-a sculat în picioare, și l-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?"

Marc 14.60;

⁶³Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și l-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu."

Isa 53.7;Mat 27.12-14;Lev 5.1;1Sam 14.24-26;

⁶⁴"Da", i-a răspuns Isus, "sunt! "Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului."

Dan 7.13;Mat 16.27;Mat 24.30;Mat 25.31;Luc 21.27;Ioan 1.51;Rom 14.10; 1Tes 4.16;Apoc 1.7;Ps 110.1;Fapt 7.55;

⁶⁵Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.

2Împ 18.37;2Împ 19.1;

⁶⁶Ce credeți?" Ei au răspuns: "Este vinovat să fie pedepsit cu moartea."

Lev 24.16;Ioan 19.7;

⁶⁷Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii, și L-au pălmuit,

Isa 50.6;Isa 53.3;Mat 27.30;Luc 22.63;Ioan 19.3;

⁶⁸zicând: "Hristoase, prorocește-ne - cine Te-a lovit?"

Marc 14.65;Luc 22.64;

Tăgăduirea lui Petru.

69 Petru însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el, și i-a zis: "Și tu erai cu Isus Galileanul!"

Marc 14.66;Luc 22.55;Ioan 18.16-17;Ioan 18.25;

70 Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, și i-a zis: "Nu știu ce vrei să zici."

71 Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică, și a zis celor de acolo: "Și acesta era cu Isus din Nazaret."

72 El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: "Nu cunosc pe omul acesta!"

73 Peste puțin, cei ce stăteau acolo, s-au apropiat, și au zis lui Petru: "Nu mai încapе îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol."

Luc 22.59;

74 Atunci el a început să se blestem și să se jure, zicând: "Nu cunosc pe omul acesta!" În clipa aceea a cântat cocoșul.

Marc 14.71;

75 Și Petru și-a adus aminte de vorba, pe care i-o spusese Isus: "Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori." Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

Mat 26.34;Marc 14.30;Luc 22.61-62;Ioan 13.38;

27

Isus este dus la Pilat.

1 Când s-a făcut ziuă, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

Ps 2.2;Marc 15.1;Luc 22.66;Luc 23.1;Ioan 18.28;

2 După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mâna dregătorului Pilat din Pont.

Mat 20.19;Fapt 3.13;

Căința și moartea lui Iuda.

³Atunci Iuda, vânzătorul, când a văzut că Isus a fost osândit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor,

Mat 26.14-15;

⁴și a zis: "Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat." "Ce ne pasă nouă?" i-au răspuns ei. "Treaba ta."

⁵Iuda a aruncat arginții în Templu, și s-a dus de s-a spânzurat.

2Sam 17.23;Fapt 1.18;

⁶Preoții cei mai de seamă au strâns arginții, și au zis: "Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sunt preț de sânge."

⁷Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia "Țarina olarului", ca loc pentru îngroparea străinilor.

⁸Iată de ce țarina aceea a fost numită până în ziua de azi: "Țarina sângelui."

Fapt 1.19;

⁹Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: "Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit unii din fiii lui Israel;

Zah 11.12-13;

¹⁰și i-au dat pe Țarina olarului, după cum îmi poruncise Domnul."

Isus înaintea lui Pilat.

¹¹Isus S-a înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: "Ești Tu Împăratul Iudeilor?" "Da", i-a răspuns Isus, "sunt."

Marc 15.2;Luc 23.3;Ioan 18.33;Ioan 18.37;1Tim 6.13;

¹²Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrânilor.

Mat 26.63;Ioan 19.9;

¹³Atunci Pilat l-a zis: "N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?"

Mat 26.62;Ioan 19.10;

¹⁴Isus nu i-a răspuns la nici un cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.

Întărirea hotărârii de moarte.

¹⁵La fiecare praznic al Paștelor, dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemnițat, pe care-l voiau ei.

Marc 15.6; Luc 23.17; Ioan 18.39;

¹⁶Pe atunci aveau un întemnițat vestit, numit Baraba.

¹⁷Când erau adunați la un loc, Pilat le-a zis: "Pe care voți să vi-l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?"

¹⁸Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în mâinile lui.

¹⁹Pe când sta Pilat pe scaun la judecată, nevasta sa a trimis să-i spună: "Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina lui."

²⁰Preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.

Marc 15.11; Luc 23.18; Ioan 18.40; Fapt 3.14;

²¹Dregătorul a luat cuvântul, și le-a zis: "Pe care din amândoi voți să vi-l slobozesc?" "Pe Baraba", au răspuns ei.

²²Pilat le-a zis: "Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?" "Să fie răstignit", i-au răspuns cu toții.

²³Dregătorul a zis: "Dar ce rău a făcut?" Ei au început să strige și mai tare: "Să fie răstignit!"

²⁴Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, și-a spălat mâinile înaintea norodului, și a zis: "Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia. Treaba voastră!"

Deut 21.6;

²⁵Și tot norodul a răspuns: "Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri."

Deut 19.10; Ios 2.19; 2Sam 1.16; 1Împ 2.32; Fapt 5.28;

Batjocurile ostașilor.

²⁶Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiiele, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.

Isa 53.5; Marc 15.15; Luc 23.16; Luc 23.24-25; Ioan 19.1-16;

²⁷Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu, și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor.

Marc 15.16; Ioan 19.2;

²⁸L-au dezbrăcat de hainele Lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.

Luc 23.11;

²⁹Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!"

Ps 69.19; Isa 53.3;

³⁰Și scuipau asupra Lui, și luau trestia și-L băteau în cap.

Isa 50.6; Mat 26.67;

³¹După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească.

Isa 53.7;

Răstignirea.

³²Pe când ieșeau afară din cetate, au întâlnit pe un om din Cirene numit Simon, și l-au silit să ducă crucea lui Isus.

Num 15.35; 1Împ 21.13; Fapt 7.58; Evr 13.12; Marc 15.21; Luc 23.26;

³³Când au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: "Locul căpățânii",

Marc 15.22; Luc 23.33; Ioan 19.17;

³⁴l-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea.

Ps 69.21; Mat 27.48;

³⁵După ce l-au răstignit, l-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, pentru ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul care zice: "Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți."

Marc 15.24; Luc 23.34; Ioan 19.24; Ps 22.18;

³⁶Apoi au șezut jos, și-L păzeau.

Mat 27.54;

³⁷Și I-au scris deasupra capului vina: "Acesta este Isus, Împăratul Iudeilor."

Marc 15.26;Luc 23.38;Ioan 19.19;

³⁸Împreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui.

Isa 53.12;Marc 15.27;Luc 23.32-33;Ioan 19.18;

Batjocurile trecătorilor.

³⁹Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap,

Ps 22.7;Ps 109.25;Marc 15.29;Luc 23.35;

⁴⁰și ziceau: "Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile, mântuiește-Te pe Tine însuși! Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce!"

Mat 26.61;Ioan 2.19;Mat 26.63;

⁴¹Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de El, și ziceau:

⁴²"Pe alții i-a mântuit iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, și vom crede în El!"

⁴³S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: "Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!"

Ps 22.8;

⁴⁴Tâlharii care erau răstigniți împreună cu El, îi aruncau aceleași cuvinte de batjocură.

Marc 15.32;Luc 23.39;

Întunericul.

⁴⁵De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara.

Amos 8.9;Marc 15.33;Luc 23.44;

46 Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: "Eli, Eli, Lama Sabactani?" adică: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?"

Evr 5.7;Ps 22.1;

47 Unii din cei ce stăteau acolo, când au auzit aceste vorbe, au zis: "Strigă pe Ilie!"

48 Și îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a pus într-o trestie, și i-a dat să bea.

Ps 69.21;Marc 15.36;Luc 23.36;Ioan 19.29;

49 Dar ceilalți ziceau: "Lasă, să vedem dacă va veni Ilie să-L mântuiască."

50 Isus a strigat iarăși cu glas tare, și Și-a dat duhul.

Marc 15.37;Luc 23.46;

Perdeaua dinlăuntru Templului se rupe.

51 Și îndată perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,

Ex 26.31;2Cron 3.14;Marc 15.38;Luc 23.45;

52 mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră, au înviat.

53 Ei au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfânta cetate, și s-au arătat multora.

54 Sutașul, și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, când au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplate, s-au înfricoșat foarte tare, și au zis: "Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!"

Mat 27.36;Marc 15.39;Luc 23.47;

55 Acolo erau și multe femei, care priveau de departe; ele urmaseră pe Isus din Galilea, ca să-l slujească.

Luc 8.2-3;

56 Între ele era Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iose, și mama fiilor lui Zebedei.

Marc 15.40;

Înmormântarea lui Isus.

⁵⁷Spre seară, a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus.

Marc 15.42; Luc 23.50; Ioan 19.38;

⁵⁸Ei s-a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea.

⁵⁹Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in,

⁶⁰și l-a pus într-un mormânt nou al lui însuși, pe care-l săpase în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormântului, și a plecat.

Isa 53.9;

⁶¹Maria Magdalena și cealaltă Marie erau acolo, și ședea în fața mormântului.

Pecetluirea mormântului.

⁶²A doua zi care vine după ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și Fariseii, s-au dus împreună la Pilat,

⁶³și i-au zis: "Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: "După trei zile voi învia."

Mat 16.21; Mat 17.23; Mat 20.19; Mat 26.61; Marc 8.31; Marc 10.34; Luc 9.22; Luc 18.33; Luc 24.6-7; Ioan 2.19;

⁶⁴Dă poruncă dar ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-l fure trupul, și să spună norodului: "A înviat din morți!" Atunci înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi."

⁶⁵Pilat le-a zis: "Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum puteți."

⁶⁶Ei au plecat, și au întărit mormântul, pecetluind piatra și punând strajă."

Dan 6.17;

28

Învierea lui Isus.

¹La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.

Marc 16.1; Luc 24.1; Ioan 20.1; Mat 27.56;

²Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; căci un înger al Domnului s-a pogorât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului, și a șezut pe ea.

Marc 16.5; Luc 24.4; Ioan 20.12;

³Înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

Dan 10.6;

⁴Străjerii au tremurat de frica lui, și au rămas ca niște morți.

⁵Dar îngerul a luat cuvântul, și a zis femeilor: "Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit.

⁶Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul;

Mat 12.40; Mat 16.21; Mat 17.23; Mat 20.19;

⁷și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galilea; acolo Îl veți vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta."

Mat 26.32; Marc 16.7;

Isus se arată femeilor.

⁸Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.

⁹Dar iată că le-a întâmpinat Isus, și le-a zis: "Bucurați-vă!" Ele s-au apropiat să-l cuprindă picioarele, și l s-au închinat.

Marc 16.9; Ioan 20.14;

¹⁰Atunci Isus le-a zis: "Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea."

Ioan 20.17; Rom 8.29; Evr 2.11;

Ademenirea străjerilor.

¹¹Pe când se duceau ele, au intrat în cetate unii din străjeri, și au dat de veste preoților celor mai de seamă despre toate cele întâmplate.

¹²Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani,

¹³și le-au zis: "Spuneți așa: "Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat."

¹⁴Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, și vă vom scăpa de grijă."

¹⁵Ostașii au luat banii, și au făcut cum i-au învățat. Și s-a răspândit zvonul acesta printre ludei până în ziua de astăzi.

Arătarea lui Isus în Galilea.

¹⁶Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus să meargă.

Mat 26.32; Mat 28.7;

¹⁷Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

¹⁸Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

Dan 7.13-14; Mat 11.27; Mat 16.28; Luc 1.32; Luc 10.22; Ioan 3.35; Ioan 5.22; Ioan 13.3; Ioan 17.2; Fapt 2.36; Rom 14.9; 1Cor 15.27; Efes 1.10-21; Filip 2.9-10; Evr 1.2; Evr 2.8; 1Pet 3.22; Apoc 17.14;

¹⁹Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Marc 16.15; Isa 52.10; Luc 24.47; Fapt 2.38-39; Rom 10.18; Col 1.23;

²⁰Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Fapt 2.42;

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16]**

Explicații Biblice :Marcu **Arheologie Biblică: Marcu**

1

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

¹Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Marc 14.33;Luc 1.35;Ioan 1.34;

²După cum este scris în proorocul Isaia: "Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care îți va pregăti calea..."

Mal 3.1;Mat 11.10;Luc 7.27;

³Glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările",

Isa 40.3;Mat 3.3;Luc 3.4;Ioan 1.15-23;

⁴a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.

Mat 3.1;Luc 3.3;Ioan 3.23;

⁵Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

Mat 3.5;

⁶Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, și împrejurul mijlocului era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

Mat 3.4;Lev 11.22;

⁷Ioan propovăduia, și zicea: "După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-l dezleg curelele încălțămintelor.

Mat 3.11;Ioan 1.27;Fapt 13.25;

⁸Eu, da, v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt."

Fapt 1.5;Fapt 11.16;Fapt 19.4;Isa 44.3;Ioel 2.28;Fapt 2.4;Fapt 10.45;Fapt 11.15-16;1Cor 12.13;

Botezul și ispitirea lui Isus.

⁹În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în Iordan.

Mat 3.13; Luc 3.21;

¹⁰Și îndată, când ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, și Duhul pogorându-Se peste El ca un porumbel.

Mat 3.16; Ioan 1.32;

¹¹Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: "Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea."

Ps 2.7; Mat 3.17; Mar 9.7;

¹²Îndată Duhul a mânat pe Isus în pustie,

Mat 4.1; Luc 4.1;

¹³unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice și-l slujeau îngerii.

Mat 4.11;

Începutul propovăduirii lui Isus.

¹⁴După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.

Mat 4.12; Mat 4.23;

¹⁵El zicea: "S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelia."

Dan 9.25; Gal 4.4; Efes 1.10; Mat 3.2; Mat 4.17;

Chemarea celor dintâi ucenici.

¹⁶Pe când trecea Isus pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o mreajă în mare, căci erau pescari.

Mat 4.18; Luc 5.4;

¹⁷Isus le-a zis: "Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni."

¹⁸Îndată, ei și-au lăsat mrejele, și au mers după El.

Mat 19.27; Luc 5.11;

¹⁹A mers puțin mai departe, și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care, și ei, erau într-o corabie, și își dregeau mrejele.

Mat 4.21;

²⁰Îndată i-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plată, și au mers după El.

Isus vindecă pe un îndrăcit în Capernaum.

²¹S-au dus la Capernaum. Și în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, și a început să învețe pe norod.

Mat 4.13; Luc 4.31;

²²Oamenii erau uimiți de învățătura Lui; căci îi învăța ca unul care are putere, nu cum îi învățau cărturarii.

Mat 7.28;

²³În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige:

Luc 4.33;

²⁴"Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Ești Sfântul lui Dumnezeu!"

Mat 8.29;

²⁵Isus l-a certat, și i-a zis: "Taci, și ieși afară din omul acesta!"

Mar 1.34;

²⁶Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere, și scoțând un strigăt mare.

Mar 9.20;

²⁷Toți au rămas înmărmuriți, așa că se întrebau unii pe alții: "Ce este aceasta? O învățătură nouă! El poruncește ca un stăpân chiar și duhurilor necurate, și ele îl ascultă!"

²⁸Și îndată l s-a dus vestea în toate împrejurimile Galileii.

Tămăduirea soacrei lui Petru.

²⁹După ce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și Ioan, în casa lui Simon și a lui Andrei.

Mat 8.14;Luc 4.38;

³⁰Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri: și îndată au vorbit lui Isus despre ea.

³¹El a venit, a apucat-o de mână, a ridicat-o în sus, și au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească.

Tămăduirea altor bolnavi.

³²Seara, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și îndrăciții.

Mat 8.16;Luc 4.40;

³³Și toată cetatea era adunată la ușă.

³⁴El a vindecat pe mulți care pătimeau de felurite boli; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentru că-L cunoșteau.

Mar 3.12;Luc 4.41;Fapt 16.17-18;

³⁵A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit, și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.

Luc 4.42;

³⁶Simon și ceilalți care erau cu El s-au dus să-L caute;

³⁷și când L-au găsit, l-au zis: "Toți Te caută."

³⁸El le-a răspuns: "Haidem să mergem în altă parte, prin târgurile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo; căci pentru aceasta am ieșit."

Luc 4.43;Isa 61.1;Ioan 16.28;Ioan 17.4;

³⁹Și s-a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; și scotea dracii.

Mat 4.23;Luc 4.44;

Tămăduirea unui lepros.

⁴⁰A venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga și-i zicea: "Dacă vrei, poți să mă curățești."

Mat 8.2;Luc 5.12;

⁴¹Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el, și i-a zis: "Da, voiesc, fii curățit!"

⁴²Îndată l-a lăsat lepra, și s-a curățit.

⁴³Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numaidecât,

⁴⁴și i-a zis: "Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei."

⁴⁵Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nici o cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile.

Luc 5.15; Mar 2.13;

2

Vindecarea slăbănogului.

¹După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă,

Mat 9.1; Luc 5.18;

²și s-au adunat îndată așa de mulți că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvântul.

³Au venit la el niște oameni, care l-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.

⁴Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus, și, după ce l-au spart, au pogorât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.

⁵Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: "Fiule, păcatele îți sunt iertate!"

⁶Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor:

⁷"Cum vorbește omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?"

Iov 14.4; Isa 43.25;

⁸Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei, și le-a zis: "Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?"

Mat 9.4;

⁹Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: "Păcatele îți sunt iertate", ori a zice: "Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă?"

Mat 9.5;

¹⁰Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,

¹¹"Ție îți poruncesc", a zis El slăbănogului, - "scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă."

¹²Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul, și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: "Niciodată n-am văzut așa ceva!"

Chemarea lui Levi.

¹³Isus a ieșit iarăși la mare. Toată mulțimea venea la El; și El învăța pe toți.

Mat 9.9;

¹⁴Când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine!" Levi s-a sculat, și a mers după El.

Mat 9.9;Luc 5.27;

Isus stă la masă cu vameșii și păcătoșii.

¹⁵Pe când ședea Isus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care mergeau de obicei după El.

Mat 9.10;

¹⁶Cărturarii și Fariseii, când L-au văzut mâncând cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: "De ce mănâncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?"

¹⁷Isus, când a auzit acest lucru, le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși."

Mat 9.12-13;Mat 18.11;Luc 5.31-32;Luc 19.10;1Tim 1.15;

Despre post.

¹⁸Ucenicii lui Ioan și Fariseii obișnuiau să postească. Ei au venit și au zis lui Isus: "Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?"

Mat 9.14;Luc 5.33;

¹⁹Isus le-a răspuns: "Oare pot posti nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti.

²⁰Vor veni zile, când va fi luat mirele de la ei, și atunci vor posti în ziua aceea.

²¹Nimeni nu coase un petic de postav nou la o haină veche; altfel, peticul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face.

²²Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi."

Spicele de grâu și Sabatul.

²³S-a întâmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început să smulgă spice de grâu.

Mat 12.1; Luc 6.1; Deut 23.25;

²⁴Fariseii l-au zis: "Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?"

²⁵Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit niciodată ce a făcut David, când a fost în nevoie, și când a flămâzît el și cei ce erau împreună cu el?"

1Sam 21.6;

²⁶Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu este îngăduit să le mănânce decât preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el?"

Ex 29.32-33; Lev 24.9;

²⁷Apoi le-a zis: "Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;

²⁸așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului."

Mat 12.8;

3

Omul cu mâna uscată.

¹Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mâna uscată.

Mat 12.9; Luc 6.6;

²Ei pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui.

³Și Isus a zis omului, care avea mâna uscată: "Scoală-te, și stai la mijloc!"

⁴Apoi le-a zis: "Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?" Dar ei tăceau.

⁵Atunci, rotindu-și privirile cu mânie peste ei, și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă.

⁶Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă.

Mat 12.14; Mat 22.16;

Isus vindecă pe bolnavi.

⁷Isus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galileia; și o mare mulțime de oameni din Iudea,

Luc 6.17;

⁸din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, și din împrejurul Tirului și Sidonului, când a auzit tot ce făcea, a venit la El.

⁹Isus a poruncit ucenicilor să-l țină la îndemână o corăbioară, ca să nu fie îmbulzit de norod.

¹⁰Căci El vindeca pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă de El.

¹¹Duhurile necurate, când Îl vedeau, cădeau la pământ înaintea Lui, și strigau: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu."

Mar 1.23-24; Luc 4.41; Mat 14.33; Mar 1.1;

¹²Dar El le poruncea îndată cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut.

Mat 12.16; Mar 1.25-34;

Alegerea celor doisprezece apostoli.

¹³În urmă, Isus S-a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El.

Mat 10.1; Luc 6.12; Luc 9.1;

¹⁴A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimită să propovăduiască.

¹⁵Le-a dat și putere să vindece bolile și să scoată dracii.

¹⁶Iată cei doisprezece, pe care i-a rânduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru;

Ioan 1.42;

¹⁷Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanerges, care, tălmăcit, înseamnă: "Fiii tunetului";

¹⁸Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Canaanitul,

¹⁹și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut.

Păcatul împotriva Duhului Sfânt.

²⁰Au venit în casă, și s-a adunat din nou norodul, așa că nu puteau nici măcar să prânzească.

Mar 6.31;

²¹Rudele lui Isus, când au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mâna pe El. Căci ziceau: "Și-a ieșit din minți."

Ioan 7.5; Ioan 10.20;

²²Și cărturarii, care se pogorâseră din Ierusalim, ziceau: "Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor."

Mat 9.34; Mat 10.25; Luc 11.15; Ioan 7.20; Ioan 8.48-52; Ioan 10.20;

²³Isus i-a chemat la El, și le-a zis, în pilde: "Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?"

Mat 12.25;

²⁴Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, împărăția aceea nu poate dăinui.

²⁵Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, casa aceea nu poate dăinui.

²⁶Tot astfel, dacă Satana se răzcoală împotriva lui însuși, este dezbinat, și nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.

²⁷Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și să-i jefuiască gospodăria, decât dacă a legat mai întâi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa.

Isa 49.24;Mat 12.29;

²⁸Adevărat vă spun că toate păcatele și toate hulele, pe care le vor rosti oamenii, li se vor ierta;

²⁹dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt, nu va căpăta iertare în veac: ci este vinovat de un păcat veșnic."

³⁰Aceasta, pentru că ei ziceau: "Are un duh necurat."

Mama și frații lui Isus.

³¹Atunci au venit mama și frații Lui, și, stând afară, au trimis să-L cheme.

Mat 12.46;Luc 8.19;

³²Mulțimea ședea în jurul Lui, când I-au spus: "Iată că mama Ta și frații Tăi sunt afară și Te caută."

³³El a răspuns: "Cine este mama Mea, și frații Mei?"

³⁴Apoi, aruncându-Și privirile peste cei ce ședea împrejurul Lui: "Iată", a zis El, "mama Mea și frații Mei!

³⁵Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela îmi este frate, soră și mamă."

4

Pilda semănătorului.

¹Isus a început iarăși să învețe pe norod lângă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S-a suit și a șezut într-o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe țărm lângă mare.

Mat 13.1;Luc 8.4;

²Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde; și, în învățătura pe care le-o dădea, le spunea:

Mar 12.38;

³Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să semene.

⁴Pe când semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum: au venit păsările și au mâncat-o.

⁵O altă parte a căzut pe un loc stâncos, unde n-avea mult pământ: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pământ adânc;

⁶dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat.

⁷O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, și n-a dat rod.

⁸O altă parte a căzut în pământ bun: a dat rod, care se înălța și creștea; și a adus: una treizeci, alta șizeci, și alta o sută."

Ioan 15.5;Col 1.6;

⁹Apoi a zis: cine are urechi de auzit, să audă."

¹⁰Când a fost singur, cei ce erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.

Mat 13.10;Luc 8.9;

¹¹"Vouă", le-a zis El, "v-a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei ce sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile sunt înfățișate în pilde;

1Cor 5.12;Col 4.5;1Tes 4.12;1Tim 3.7;

¹²pentru ca, "măcar că privesc, să privească și să nu vadă, și măcar că aud, să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întorcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele."

Isa 6.9;Mat 13.14;Luc 8.10;Ioan 12.40;Fapt 28.26;Rom 11.8;

¹³El le-a mai zis: "Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?"

¹⁴Semănătorul seamănă Cuvântul.

Mat 13.19;

¹⁵Cei înfățișați prin sămânța căzută lângă drum, sunt aceia în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvântul semănat în ei.

¹⁶Tot așa, cei înfățișați prin sămânța căzută în locurile stâncoase, sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie;

¹⁷dar n-au rădăcină în ei, ci țin până la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.

¹⁸Alții sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia sunt cei ce aud Cuvântul;

¹⁹dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care îneacă Cuvântul, și-l fac astfel neroditor.

1Tim 6.9-17;

²⁰Alții apoi sunt înfățișați prin sămânța căzută în pământ bun. Aceștia sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc, și fac rod: unul treizeci, altul șizeci și altul o sută."

Lumina.

²¹El le-a mai zis: "Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub baniță, sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic?"

Mat 5.15;Luc 8.16;Luc 11.33;

²²Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tănuit, care nu va ieși la lumină.

Mat 10.26;Luc 12.2;

²³Dacă are cineva urechi de auzit, să audă."

Mat 11.15;Mar 4.9;

²⁴El le-a mai zis: "Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura: și vi se va da și mai mult.

Mat 7.2;Luc 6.38;

²⁵Căci celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are."

Mat 13.12;Mat 25.29;Luc 8.18;Luc 19.26;

Pilda cu sămânța.

²⁶El a mai zis: "Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ;

Mat 13.24;

²⁷fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua: sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.

²⁸Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic;

²⁹și când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul."

Apoc 14.15;

Pilda grăuntelui de muștar.

³⁰El a mai zis: "Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?

Mat 13.31;Luc 13.18;Fapt 2.41;Fapt 4.4;Fapt 5.14;Fapt 19.20;

³¹Se aseamănă cu un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este cea mai mică dintre toate semințele de pe pământ;

³²dar, după ce a fost semănat, crește și se face mai mare decât toate zarzavaturile, și face ramuri mari, așa că păsările cerului își pot face cuiburi la umbra lui."

³³Isus le vestea Cuvântul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L priceapă.

Mat 13.34;Ioan 16.12;

³⁴Nu le vorbea deloc fără pildă; dar, când era singur la o parte, lămurea ucenicilor Săi toate lucrurile.

Potolirea furtunii.

³⁵În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: "Să trecem în partea cealaltă."

Mat 8.18-23;Luc 8.22;

³⁶După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla, și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.

³⁷S-a stârnit o mare furtună de vânt, care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.

³⁸Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat, și l-au zis: "Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?"

³⁹El S-a sculat, a certat vântul, și a zis mării: "Taci! Fără gură!" Vântul a stat, și s-a făcut o liniște mare.

⁴⁰Apoi le-a zis: "Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?"

⁴¹I-a apucat o mare frică, și ziceau unii către alții: "Cine este acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?"

5

Vindecarea unui îndrăcit.

¹Au ajuns pe celălalt țărm al mării, în ținutul Gadarenilor.

Mat 8.28; Luc 8.26;

²Când a ieșit Isus din corabie, L-a întâmpinat îndată un om care ieșea din morminte, stăpânit de un duh necurat.

³Omul acesta își avea locuința în morminte, și nimeni nu mai putea să-l țină legat, nici chiar cu un lanț.

⁴Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi și cu cătușe la mâini, dar rupsesse cătușele și sfărâmasse obezile, și nimeni nu-l putea domoli.

⁵Totdeauna, zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre.

⁶Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, l s-a închinat,

⁷și a strigat cu glas tare: "Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chiniești!"

⁸Căci Isus îi zicea: "Duh necurat, ieși afară din omul acesta!"

⁹"Care-ți este numele?" I-a întrebat Isus. "Numele meu este "Legiune", a răspuns el, "pentru că suntem mulți."

¹⁰Și Îl ruga stăruitor să nu-i trimită afară din ținutul acela.

¹¹Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci, care pășteau.

¹²Și dracii L-au rugat, și au zis: "Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei."

¹³Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a repezit de pe râpă în mare: erau aproape două mii, și s-au înecat în mare.

¹⁴Porcarii au fugit, și au dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.

¹⁵Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezând jos îmbrăcat și întreg la minte; și s-au înspăimântat.

¹⁶Cei ce văzuseră cele întâmplate, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și cu porcii.

¹⁷Atunci au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor.

Mat 8.34;Fapt 16.39;

¹⁸Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit Îl ruga să-l lase să rămână cu El.

Luc 8.38;

¹⁹Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: "Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine."

²⁰El a plecat, și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.

Învierea fiicei lui Iair și vindecarea unei femei bolnave de doisprezece ani.

²¹După ce a trecut Isus iarăși de cealaltă parte, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare.

Mat 9.1;Luc 8.40;

²²Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui,

Mat 9.18;Luc 8.41;

²³și l-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: "Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască."

²⁴Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.

²⁵Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

Lev 15.25;Mat 9.20;

²⁶Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău.

²⁷A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s-a atins de haina Lui.

²⁸Căci își zicea ea: "Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui."

²⁹Și îndată, a secat izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

³⁰Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: "Cine s-a atins de hainele Mele?"

Luc 6.19;Luc 8.46;

³¹Ucenicii l-au zis: "Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: "Cine s-a atins de Mine?"

³²El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

³³Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, și l-a spus tot adevărul.

³⁴Dar Isus i-a zis: "Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta."

Mat 9.22;Mar 10.52;Fapt 14.9;

³⁵Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la fruntașul sinagogii, care-i spun: "Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?"

Luc 8.49;

³⁶Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii: "Nu te teme, crede numai!"

³⁷Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

³⁸Au ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult.

³⁹A intrat înăuntru, și le-a zis: "Pentru ce faceți atâta zarvă, și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme."

Ioan 11.11;

⁴⁰Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, și pe cei ce-L însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea copila.

Fapt 9.40;

⁴¹A apucat-o de mână, și i-a zis: "Talita cumi", care, tălmăcit, înseamnă: "Fetișo, scoală-te, îți zic!"

⁴²Îndată fetița s-a sculat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți.

⁴³Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mâncare fetiței.

Mat 8.4;Mat 9.30;Mat 12.16-17.9;Mar 3.12;Luc 5.14;

6

Isus la Nazaret. - Necredința locuitorilor.

¹Isus a plecat de acolo, și S-a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El.

Mat 13.54;Luc 4.16;

²Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când Îl auzeau, se mirau și ziceau: "De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta, care l-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui?"

Ioan 6.42;

³Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici între noi?" Și găseau o pricină de poticnire în El.

Mat 12.46;Gal 1.19;Mat 11.6;

⁴Dar Isus le-a zis: "Un prooroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui."

Mat 13.57;Ioan 4.44;

⁵N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat.

Gen 19.22; Gen 32.25; Mat 13.58; Mar 9.23;

⁶Și se mira de necredința lor. Isus străbătea satele de primprejur și învăța pe norod.

Mat 9.35; Luc 13.22;

Trimiterea celor doisprezece.

⁷Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece, și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate.

Mat 10.1; Mar 3.13-14; Luc 9.1;

⁸Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decât un toiag; să n-aibă nici pâine, nici traistă, nici bani de aramă la brâu;

⁹să se încalțe cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.

Fapt 12.8;

¹⁰Apoi le-a zis: "În orice casă veți intra, să rămâneți acolo până veți pleca din locul acela.

Mat 10.11; Luc 9.4; Luc 10.7-8;

¹¹Și, dacă în vreun loc nu vă vor primi, și nu vă vor asculta, să plecați de acolo, și să scuturați îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea."

Mat 10.14; Luc 10.10; Fapt 13.51; Fapt 18.6;

¹²Ucenicii au plecat, și au propovăduit pocăința.

¹³Scoteau mulți draci, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau.

Iac 5.14;

Moartea lui Ioan Botezătorul.

¹⁴Împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit; și a zis: "Ioan Botezătorul a înviat din morți, și de aceea lucrează aceste puteri prin el."

Mat 14.1; Luc 9.7;

¹⁵Alții ziceau: "Este Ilie." Iar alții ziceau: "Este un prooroc ca unul din prooroci."

Mat 16.14; Mar 8.28;

¹⁶Dar Irod, când a auzit lucrul acesta, zicea: "Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morți."

Mat 14.2; Luc 3.19;

¹⁷Căci Irod însuși trimisese să prindă pe Ioan, și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că o luase de nevastă.

¹⁸Și Ioan zicea lui Irod: "Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău!"

Lev 18.16; Lev 20.21;

¹⁹Irodiada avea necaz pe Ioan, și voia să-l omoare. Dar nu putea,

²⁰căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și sfânt; îl ocrotea, și, când îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.

Mat 14.5; Mat 21.26;

²¹Totuși a venit o zi cu bun prilej, când Irod își prăznuia ziua nașterii, și a dat un ospăț boierilor săi, mai marilor oastei și fruntașilor Galileii.

Mat 14.6; Fac 40.20;

²²Fata Irodiadei a intrat la ospăț, a jucat, și a plăcut lui Irod și oaspeților lui. Împăratul a zis fetei: "Cere-mi orice vrei, și-ți voi da."

²³Apoi a adăugat cu jurământ: "Orice-mi vei cere, îți voi da, fie și jumătate din împărăția mea."

Est 5.3-6; Est 7.2;

²⁴Fata a ieșit afară, și a zis mamei sale: "Ce să cer? Și mama sa i-a răspuns: "Capul lui Ioan Botezătorul."

²⁵Ea s-a grăbit să vină îndată la Împărat, și i-a făcut următoarea cerere: "Vreau să-mi dai îndată, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul."

²⁶Împăratul s-a întristat foarte mult; dar, din pricina jurămintelor sale și din pricina oaspeților, n-a vrut să zică nu.

Mat 14.9;

²⁷A trimis îndată un ostaş de pază, cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostaşul de pază s-a dus și a tăiat capul lui Ioan în temniță,

²⁸I-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei, și fata l-a dat mamei sale.

²⁹Ucenicii lui Ioan, când au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, și l-au pus într-un mormânt.

Înmulțirea pâinilor.

³⁰Apostolii s-au adunat la Isus, și l-au spus tot ce făcuseră și tot ce învățaseră pe oameni.

Luc 9.10;

³¹Isus le-a zis: "Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin." Căci erau mulți care veneau și se duceau, și ei n-aveau vreme nici să mănânce.

Mat 14.13;Mar 3.20;

³²Au plecat dar cu corabia, ca să se ducă într-un loc pustiu, la o parte.

Mat 14.13;

³³Oamenii i-au văzut plecând, și i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cetățile, și au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei.

³⁴Când a ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod; și l s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-aveau păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.

Mat 9.36;Mat 14.14;Luc 9.11;

³⁵Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și l-au zis: "Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfârșite.

Mat 14.15;Luc 9.12;

³⁶Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur, ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca."

³⁷"Dați-le voi să mănânce", le-a răspuns Isus. Dar ei l-au zis: "Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei, și să le dăm să mănânce?"

Num 11.13-22;2Împ 4.43;

³⁸Și El i-a întrebat: "Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți." S-au dus de au văzut câte pâini au, și au răspuns: "Cinci, și doi pești."

Mat 14.17;Luc 9.13;Ioan 6.9;Mat 15.34;Mar 8.5;

³⁹Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde.

⁴⁰Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci.

⁴¹El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer, și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți.

1Sam 9.13;Mat 26.26;

⁴²Au mâncat toți și s-au săturat;

⁴³și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești.

⁴⁴Cei ce mâncaseră pâinile, erau cinci mii de bărbați.

Isus umblă pe mare.

⁴⁵Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului.

Mat 14.22;Ioan 6.17;

⁴⁶După ce Și-a luat rămas bun de la norod, S-a dus în munte, ca să Se roage.

⁴⁷Când s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe țărm.

Mat 14.23;Ioan 6.16-17;

⁴⁸A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vâslirea, căci vântul le era împotrivă. Și într-a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă ei.

Luc 24.28;

⁴⁹Când L-au văzut ei umblând pe mare, li s-a părut că este o nălucă, și au țipat;

⁵⁰pentru că toți L-au văzut, și s-au înspăimântat. Isus a vorbit îndată cu ei, și le-a zis: "Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!"

⁵¹ **Apoi S-a suit la ei în corabie, și a stat vântul. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți,**

⁵² **căci nu înțeleseseră minunea cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită.**

Mar 8.17-18; Mar 3.5; Mar 16.14;

Vindecări la Ghenezaret.

⁵³ **După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului, și au tras la mal.**

Mat 14.34;

⁵⁴ **Când au ieșit din corabie, oamenii au cunoscut îndată pe Isus,**

⁵⁵ **au alergat prin toate împrejurimile, și au început să aducă pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea că era El.**

⁵⁶ **Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți câți se atingeau de El, erau tămăduiți.**

Mat 9.20; Mar 5.27-28; Fapt 19.12;

7

Fariseii și datina bătrânilor.

¹ **Fariseii și câțiva cărturari, veniți din Ierusalim, s-au adunat la Isus.**

Mat 15.1;

² **Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prânzind cu mâinile necurate, adică nespălate. -**

³ **Fariseii, însă, și toți Iudeii nu mănâncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mâinile, după datina bătrânilor.**

⁴ **Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au scaldat. Sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor. -**

⁵ **Și Fariseii și cărturarii L-au întrebat: "Pentru ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrânilor, ci prânzesc cu mâinile nespălate?"**

Mat 15.2;

⁶Isus le-a răspuns: "Fățarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, după cum este scris: "Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.

Isa 29.13;Mat 15.8;

⁷Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești."

⁸Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea."

⁹El le-a mai zis: "Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.

¹⁰Căci Moise a zis: "Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta"; și: "Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea."

Ex 20.12;Deut 5.16;Mat 15.4;Ex 21.17;Lev 20.9;Prov 20.20;

¹¹Voi, dimpotrivă, ziceți: "Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: "Ori cu ce te-aș putea ajuta, este "Corban", adică dat lui Dumnezeu, face bine;

Mat 15.5;Mat 23.18;

¹²și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.

¹³Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!"

Ce spurcă pe om.

¹⁴În urmă, a chemat din nou noroadele la Sine, și le-a zis: "Ascultați-Mă toți și înțelegeți.

Mat 15.10;

¹⁵Afară din om nu este nimic care, intrând în el, să-l poată spurca; dar ce iese din om, aceea-l spurcă.

¹⁶Dacă are cineva urechi de auzit, să audă."

Mat 11.15;

¹⁷După ce a intrat în casă, pe când era departe de norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.

Mat 15.15;

¹⁸El le-a zis: "Și voi sunteți așa de nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om de afară, nu-l poate spurca?"

¹⁹Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pântece, și apoi este dat afară în hazna?" A zis astfel, făcând toate bucatele curate.

²⁰El le-a mai zis: "Ce iese din om, aceea spurcă pe om.

²¹Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,

Gen 6.5; Gen 8.21; Mat 15.19;

²²furțișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.

²³Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru, și spurcă pe om."

Femeia Cananeancă.

²⁴Isus a plecat de acolo, și S-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămână ascuns.

Mat 15.21;

²⁵Căci îndată, o femeie, a cărei fetiță era stăpânită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, și a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.

²⁶Femeia aceasta era o grecoaică, de obârșie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.

²⁷Isus i-a zis: "Lasă să se sature mai întâi copiii; căci nu este bine să iei pâinea copiilor, și s-o arunci la căței."

²⁸"Da, Doamne", I-a răspuns ea; "dar și căței de sub masă mănâncă din fărâmiturile copiilor."

²⁹Atunci Isus i-a zis: "Pentru vorba aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiica ta."

³⁰Și când a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; și ieșise dracul din ea.

Vindecarea unui surdo-mut.

³¹Isus a părăsit ținutul Tirului, și a venit iarăși prin Sidon la marea Galileii, trecând prin ținutul Decapole.

Mat 15.29;

³²I-au adus un surd, care vorbea cu anevoie, și L-au rugat să-Și pună mâinile peste el.

Mat 9.32; Luc 11.14;

³³Ei l-a luat la o parte din norod, i-a pus degetele în urechi, și i-a atins limba cu scuipatul Lui.

Mar 8.23; Ioan 9.6;

³⁴Apoi, Și-a ridicat ochii spre cer, a suspinat, și a zis: "Efata", adică: "Deschide-te!"

Mar 6.41; Ioan 11.41; Ioan 17.1; Ioan 11.33-38;

³⁵Îndată, i s-au deschis urechile, i s-a dezlegat limba, și a vorbit foarte deslușit.

Isa 35.5-6; Mat 11.5;

³⁶Isus le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le porunca mai mult, cu atât Îl vesteau mai mult.

Mar 5.43;

³⁷Ei erau uimiți peste măsură de mult, și ziceau: "Toate le face de minune; chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească."

8

A doua înmulțire a pâinilor.

¹În zilele acelea, fiindcă se strânsese din nou mult norod, și n-avea ce mânca, Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis:

Mat 15.32;

²"Mi-e milă de norodul acesta; căci iată că de trei zile stau lângă Mine, și n-au ce mânca.

³Dacă le voi da drumul acasă flămânzi, au să leșine de foame pe drum, fiindcă unii din ei au venit de departe."

⁴Ucenicii I-au răspuns: "Cum ar putea cineva să sature cu pâine pe oamenii aceștia, aici într-un loc pustiu?"

⁵"Câte pâini aveți?" i-a întrebat Isus. "Șapte", I-au răspuns ei.

Mat 15.34;Mar 6.38;

⁶Atunci a poruncit norodului să șadă pe pământ; a luat cele șapte pâini; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, le-a frânt și le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă; și ei le-au împărțit norodului.

⁷Mai aveau și câțiva peștișori: și Isus, după ce i-a binecuvântat, a poruncit să-i împartă și pe aceia.

Mat 14.19;Mar 6.41;

⁸Au mâncat și s-au săturat; și au ridicat șapte coșnițe, pline cu rămășițele de fărâmituri.

⁹Erau aproape patru mii de inși. În urmă Isus le-a dat drumul.

Aluatul Fariseilor.

¹⁰Isus a intrat îndată în corabie cu ucenicii Săi, și a venit în părțile Dalmanutei.

Mat 15.33;

¹¹Fariseii au venit deodată, și au început o ceartă de vorbe cu Isus; și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut un semn din cer.

Mat 12.38;Mat 16.1;Ioan 6.30;

¹²Isus a suspinat adânc în duhul Său, și a zis: "Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn."

¹³Apoi i-a lăsat, și a intrat iarăși în corabie, ca să treacă de cealaltă parte.

¹⁴Ucenicii uitaseră să ia pâini; cu ei în corabie n-aveau decât o pâine.

Mat 16.5;

¹⁵Isus le dădea în grijă, și le zicea: "Luați seama, să vă păziți bine de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod!"

Mat 16.6;Luc 12.11;

¹⁶Ucenicii se gândeau și ziceau între ei: "Fiindcă n-avem pâini."

Mat 16.7;

¹⁷Isus a înțeles lucrul acesta, și le-a zis: "Pentru ce vă gândiți că n-aveți pâini? Tot nu pricepeți și tot nu înțelegeți? Aveți inima împietrită?"

Mar 6.52;

¹⁸Aveți ochi, și nu vedeți? Aveți urechi, și nu auziți? Și nu vă aduceți aminte deloc?"

¹⁹Când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de bărbați, câte coșuri pline cu fărâmituri ați ridicat?" "Douăsprezece", l-au răspuns ei.

Mat 14.20;Mar 6.43;Luc 9.17;Ioan 6.13;

²⁰"Și când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii de bărbați, câte coșnițe pline cu fărâmituri ați ridicat?" "Șapte", l-au răspuns ei.

Mat 15.37;Mar 8.8;

²¹Și El le-a zis: "Tot nu înțelegeți?"

Mar 6.52;Mar 8.17;

Vindecarea unui orb la Betsaida.

²²Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb, și l-au rugat să se atingă de el.

²³Isus a luat pe orb de mână, și l-a scos afară din sat; apoi i-a pus scuipat pe ochi, și i-a pus mâinile peste el, și l-a întrebat: "Vezi ceva?"

Mar 7.33;

²⁴El s-a uitat, și a zis: "Văd niște oameni umblând, dar mi se par ca niște copaci."

²⁵Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi; i-a spus să se uite țintă; și când s-a uitat, a fost tămăduit, și a văzut toate lucrurile deslușit.

²⁶Atunci Isus l-a trimis acasă, și i-a zis: "Să nu intri în sat, și nici să nu spui cuiva în sat."

Mat 8.4;Mar 5.43;

Mărturisirea lui Petru.

²⁷Isus a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le-a pus următoarea întrebare: "Cine zic oamenii că sunt Eu?"

Mat 16.13;Luc 9.18;

²⁸Ei I-au răspuns: "Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Unul din prooroci."

Mat 14.2;

²⁹"Dar voi", i-a întrebat El, "cine ziceți că sunt Eu?" "Tu ești Hristosul!" I-a răspuns Petru.

Mat 16.16;Mat 6.69;Mat 11.27;

³⁰Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre El.

Mat 16.20;

Isus vestește patimile și moartea Sa.

³¹Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și după trei zile să învie.

Mat 16.21;Mat 17.22;Luc 9.22;

³²Le spunea lucrurile acestea pe față. Petru însă L-a luat de o parte, și a început să-L mustre.

³³Dar Isus S-a întors și S-a uitat la ucenicii Săi, a mustrat pe Petru, și i-a zis: "Înapoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor."

³⁴Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi, și le-a zis: "Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.

Mat 10.38;Mat 16.24;Luc 9.23;Luc 14.27;

³⁵Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va mântui.

Ioan 12.25;

³⁶Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?

³⁷Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

³⁸Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri."

Mat 10.33;Luc 9.26;Luc 12.9;Rom 1.16;2Tim 1.8;2Tim 2.12;

9

¹El le-a mai zis: "Adevărat vă spun, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor muri până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere."

Mat 16.28;Luc 9.27;Mat 24.30;Mat 25.31;Luc 22.18;

Schimbarea la față.

²După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și i-a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Acolo S-a schimbat la față înaintea lor.

Mat 17.1;Luc 9.28;

³Hainele Lui s-au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albeață pe care nici un înălbitor de pe pământ n-o poate da.

Dan 7.9;Mat 28.3;

⁴Ilie li s-a arătat împreună cu Moise, și sta de vorbă cu Isus.

⁵Petru a luat cuvântul, și a zis lui Isus: "Învățătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise, și una pentru Ilie."

⁶Căci nu știa ce să zică, atât de mare spaimă îi apucase.

⁷A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; și din nor s-a auzit un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați!"

⁸Îndată, ucenicii s-au uitat împrejur, și n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.

⁹Pe când se pogorau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, până va învia Fiul omului dintre cei morți.

Mat 17.9;

¹⁰Ei au păstrat în ei lucrul acesta, și se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morți,

¹¹Ucenicii l-au pus următoarea întrebare: "Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie?"

Mat 4.5;Mat 17.10;

12El le-a răspuns: "Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimească mult și să fie defăimat.

Ps 22.6;Isa 53.2;Dan 9.26;Luc 23.11;Filip 2.7;

13Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el."

Mat 11.14;Mat 17.12;Luc 1.17;

Vindecarea unui îndrăcit.

14Când au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejurul lor și pe cărturari întrebându-se cu ei.

Mat 17.14;Luc 9.37;

15De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s-a mirat, și a alergat la El să l se închine.

16El i-a întrebat: "Despre ce vă întrebați cu ei?"

17Și un om din norod l-a răspuns: "Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care este stăpânit de un duh mut.

Mat 17.14;Luc 9.38;

18Oriunde îl apucă, îl trântește la pământ. Copilul face spumă la gură, scrâșnește din dinți, și rămâne țeapăn. M-am rugat de ucenicii Tăi să scoată duhul, și n-au putut."

19"O neam necredincios!" le-a zis Isus. "Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l la Mine."

20L-au adus la El. Și, cum a văzut copilul pe Isus, duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pământ, și se zvârcolea făcând spumă la gură.

Mar 1.26;Luc 9.42;

21Isus a întrebat pe tatăl lui: "Câtă vreme este de când îi vine așa?" "Din copilărie", a răspuns el.

22"Și de multe ori duhul l-a aruncat când în foc, când în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, fie-ți milă de noi și ajută-ne."

²³Isus a răspuns: "Tu zici: "Dacă poți!"... Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede!"

Mat 17.20;Mar 11.23;Luc 17.6;Ioan 11.40;

²⁴Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: "Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!"

²⁵Când a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre El, a muștrănat duhul necurat, și i-a zis: "Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși afară din copilul acesta, și să nu mai intri în el."

²⁶Și duhul a ieșit, țipând și scuturându-l cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau: "A murit!"

²⁷Dar Isus l-a apucat de mână, și l-a ridicat. Și el s-a sculat în picioare.

²⁸Când a intrat Isus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat deoparte: "Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?"

Mat 17.19;

²⁹"Acest soi de draci", le-a zis El, "nu poate ieși decât prin rugăciune și post."

Isus vestește moartea și învierea Sa.

³⁰Au plecat de acolo, și au trecut prin Galilea. Isus nu voia să știe nimeni că trece.

³¹Căci învăța pe ucenicii Săi, și zicea: "Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei îl vor omorî, și a treia zi după ce-l vor omorî, va învia."

Mat 17.22;Luc 9.44;

³²Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, și se temeau să-L întrebe.

Cine este cel mai mare?

³³Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: "Despre ce vorbeți unul cu altul pe drum?"

Mat 18.1;Luc 9.46;Luc 22.24;

³⁴Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.

³⁵Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: "Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!"

Mat 20.26-27; Mar 10.43;

³⁶Și a luat un copilăș, și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe, și le-a zis:

Mat 18.2; Mar 10.16;

³⁷"Oricine primește pe unul din acești copilași, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

Mat 10.40; Luc 9.48;

Pricinile de păcătuire.

³⁸Ioan l-a zis: "Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi."

Num 11.28; Luc 9.49;

³⁹"Nu-l opriți", a răspuns Isus, "căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea."

1Cor 12.3;

⁴⁰Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.

Mat 12.30;

⁴¹Și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sunteți ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

Mat 10.42;

⁴²Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare.

Mat 18.6; Luc 17.1;

⁴³Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât să ai două mâini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

Deut 13.6; Mat 5.29; Mat 18.8;

⁴⁴unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

Isa 66.24;

⁴⁵Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

⁴⁶unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

⁴⁷Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei,

⁴⁸unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁹Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, și orice jertfă va fi sărată cu sare.

Lev 2.13;Ezec 43.24;

⁵⁰Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi înșivă, și să trăiți în pace unii cu alții."

Mat 5.13;Luc 14.34;Efes 4.29;Col 4.6;Rom 12.18;Rom 14.19;2Cor 13.11;Evr 12.14;

10

Desfacerea căsătoriei.

¹Isus a plecat de acolo, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la El; și, după obiceiul Său, a început iarăși să-i învețe.

Mat 19.1;Ioan 10.40;Ioan 11.7;

²Au venit la El Fariseii; și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta.

Mat 13.3;

³Drept răspuns, El le-a zis: "Ce v-a poruncit Moise?"

⁴"Moise", au zis ei, "a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărțire, și s-o lase."

Deut 24.1;Mat 5.31;Mat 19.7;

⁵Isus le-a zis: "Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta.

⁶Dar de la începutul lumii, "Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

Gen 1.27; Gen 5.2;

⁷De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa.

Gen 2.24; 1Cor 5.16; Efes 5.31;

⁸Și cei doi vor fi un singur trup." Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.

⁹Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

¹⁰În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși asupra celor de mai sus.

¹¹El le-a zis: "Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, preacurvește față de ea;

Mat 5.32; Mat 19.9; Luc 16.18; Rom 7.3; 1Cor 7.10-11;

¹²și dacă o nevastă își lasă bărbatul, și ia pe altul de bărbat, preacurvește."

Copilașii.

¹³I-au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau.

Mat 19.13; Luc 18.15;

¹⁴Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat, și le-a zis: "Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.

1Cor 14.20; 1Pet 2.2;

¹⁵Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!"

Mat 18.3;

¹⁶Apoi i-a luat în brațe, și i-a binecuvântat, punându-Și mâinile peste ei.

Tânărul bogat.

17Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui, și L-a întrebat: "Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?"

Mat 19.16;Luc 18.18;

18"Pentru ce Mă numești bun?" i-a zis Isus. "Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

19Cunoști poruncile: "Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta."

Ex 20;Rom 13.9;

20El i-a răspuns: "Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea."

21Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit, și i-a zis: "Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă."

Mat 6.19-20;Mat 19.21;Luc 12.33;Luc 16.9;

22Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuții.

23Isus S-a uitat împrejurul Lui, și a zis ucenicilor Săi: "Cât de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!"

Mat 19.23;Luc 18.24;

24Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: "Fiilor, cât de anevoie este pentru cei ce se încred în bogății, să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

Iov 31.24;Ps 52.7;Ps 62.10;1Tim 6.17;

25Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu!"

26Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către alții: "Cine poate atunci să fie mântuit?"

27Isus S-a uitat țintă la ei, și le-a zis: "Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu."

Ier 32.17;Mat 19.26;Luc 1.37;

Moștenirea vieții veșnice.

²⁸Petru a început să-l zică: "Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat."

Mat 19.27;Luc 18.28;

²⁹Isus a răspuns: "Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde, pentru Mine și pentru Evanghelie,

³⁰și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică.

2Cron 25.9;Luc 18.30;

³¹Mulți din cei dintâi vor fi cei de pe urmă, și mulți din cei de pe urmă vor fi cei dintâi."

Mat 19.30;Mat 20.16;Luc 13.30;

Isus vestește moartea și învierea Sa.

³²Ei erau pe drum și se suiau la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburați, și mergeau îngroziți după El. Isus a luat iarăși la El pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre lucrurile care aveau să I se întâmple.

Mat 20.17;Luc 18.31;Mar 8.31;Mar 9.31;Luc 9.22;Luc 18.31;

³³"Iată", a zis El, "ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte, și-L vor da în mâinile Neamurilor,

³⁴care își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiiele, Îl vor scuipa și-L vor omorî; dar, după trei zile, va învia."

Cererea fiilor lui Zebedei.

³⁵Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: "Învățătorule, am vrea să ne faci ce-Ți vom cere."

Mat 20.20;

³⁶El le-a zis: "Ce voiți să vă fac?"

37"Dă-ne", I-au zis ei, "să ședem unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta."

38Isus le-a răspuns: "Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul, pe care am să-l beau Eu, sau să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?"

39"Putem", au zis ei. Și Isus le-a răspuns: "Este adevărat că paharul pe care-l voi bea Eu, îl veți bea, și cu botezul cu care voi fi botezat Eu, veți fi botezați;

40dar cinstea de a șede la dreapta sau la stânga Mea, nu atârnă de Mine s-o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru care a fost pregătită."

41Cei zece, când au auzit lucrul acesta, au început să se mânie pe Iacov și pe Ioan.

Mat 20.24;

42Isus i-a chemat la El, și le-a zis: "Știți că cei priviți drept cărmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.

Luc 22.25;

43Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

Mat 20.26-28; Mar 9.35; Luc 9.48;

44și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor.

45Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!"

Ioan 13.14; Filip 2.7; Mat 20.28; 1Tim 2.6; Tit 2.14;

Orbul Bartimeu.

46Au ajuns la Ierihon. Și pe când ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, șede la jos lângă drum, și cerea de milă.

Mat 20.29; Luc 18.35;

47El a auzit că trece Isus din Nazaret, și a început să strige: "Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!"

48Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare striga: "Fiul lui David, ai milă de mine!"

⁴⁹Isus S-a oprit, și a zis: "Chemați-I!" Au chemat pe orb, și i-au zis: "Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă."

⁵⁰Orbul și-a aruncat haina; a sărit, și a venit la Isus.

⁵¹Isus a luat cuvântul, și i-a zis: "Ce vrei să-ți fac?" "Rabuni", l-a răspuns orbul, "să capăt vederea."

⁵²Și Isus i-a zis: "Du-te, credința ta te-a mântuit." Îndată orbul și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.

Mat 9.22;

11

Intrarea în Ierusalim.

¹Când s-au apropiat de Ierusalim, și au fost lângă Betfaghe și Betania, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,

Mat 21.1; Luc 19.29; Ioan 12.14;

²și le-a zis: "Duceți-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat încă nici un om; dezlegați-l și aduceți-Mi-l.

³Dacă vă va întreba cineva: "Pentru ce faceți lucrul acesta?" să răspundeți: "Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimite înapoi aici."

⁴Ucenicii s-au dus, au găsit măgărușul legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului, și l-au dezlegat.

⁵Unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: "Ce faceți? De ce dezlegați măgărușul acesta?"

⁶Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece.

⁷Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, și Isus a încălecat pe el.

⁸Mulți oameni își așterneau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri, pe care le tăiaseră de pe câmp.

Mat 21.8;

⁹Cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după Isus, strigau: "Osana! Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului!"

Ps 118.29;

¹⁰Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!"

Ps 148.1;

¹¹Isus a intrat în Ierusalim, și S-a dus în Templu. După ce S-a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania, cu cei doisprezece.

Mat 21.12;

Smochinul blestemat.

¹²A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămânzit.

Mat 21.18;

¹³A zărit de departe un smochin, care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor.

Mat 21.19;

¹⁴Atunci a luat cuvântul, și a zis smochinului: "În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!" Și ucenicii au auzit aceste vorbe.

¹⁵Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei.

Mat 21.12; Luc 19.45; Ioan 2.14;

¹⁶Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu.

¹⁷Și-i învăța și zicea: "Oare nu este scris: "Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile?" Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari."

Isa 56.7; Ier 7.11;

¹⁸Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui.

Mat 21.45-46; Luc 19.47; Mat 7.28; Mar 1.22; Luc 4.32;

¹⁹Ori de câte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate.

Puterea credinței.

²⁰Dimineața, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.

Mat 21.19;

²¹Petru și-a adus aminte de cele petrecute, și a zis lui Isus: "Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s-a uscat."

²²Isus a luat cuvântul, și le-a zis: "Aveți credință în Dumnezeu!

²³Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: "Ridică-te și aruncă-te în mare", și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.

Mat 17.20;Mat 21.21;Luc 17.6;

²⁴De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

Mat 7.7;Luc 11.9;Ioan 14.13;Ioan 15.7;Ioan 16.24;Iac 1.5-6;

²⁵Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.

Mat 6.14;Col 3.13;

²⁶Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.

Mat 18.35;

Puterea lui Isus.

²⁷S-au dus din nou în Ierusalim. Și, pe când Se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii,

Mat 21.23;Luc 20.1;

²⁸și l-au zis: "Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Și cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?"

²⁹Isus le-a răspuns: "Am să vă pun și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

³⁰Botezul lui Ioan venea din cer ori de la oameni? Răspundeți-Mi!"

³¹Ei însă vorbeau astfel între ei: "Dacă răspundem: "Din cer", va zice: "Dar de ce nu l-ați crezut?"

³²Și dacă vom răspunde: "De la oameni..." se temeau de norod, căci toți socoteau că Ioan a fost în adevăr un prooroc.

Mat 3.5; Mat 14.5; Mar 6.20;

³³Atunci au răspuns lui Isus: "Nu știm." Și Isus le-a zis: "Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri."

12

Pilda vierilor.

¹Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde. "Un om a sădit o vie. A împrejmuț-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat din țară.

Mat 21.33; Luc 29.9;

²La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia de la ei din roadele viei.

³Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

⁴A trimis iarăși la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit.

⁵A mai trimis un altul, pe care l-au omorât; apoi a trimis mulți alții, dintre care, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât.

⁶Mai avea un singur fiu preaiubit; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. "Vor primi cu cinste pe fiul meu!" zicea el.

⁷Dar vierii aceia au zis între ei: "Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră."

⁸Și au pus mâna pe el, l-au omorât, și i-au aruncat trupul afară din vie.

⁹Acum, ce va face stăpânul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și via o va da altora.

¹⁰Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: "Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului;

Ps 118.22;

¹¹Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?"

¹²Ei căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și L-au lăsat, și au plecat.

Mat 21.45-46; Mar 11.18; Ioan 7.25-44;

Birul Cezarului.

¹³Apoi au trimis la Isus pe unii din Farisei și din Irodiani, ca să-L prindă cu vorba.

Mat 22.15; Luc 20.20;

¹⁴Aceștia au venit, și l-au zis: "Învățătorule, știm că spui adevărul, și nu-ți pasă de nimeni; căci nu cauți la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?"

¹⁵Să plătim sau să nu plătim?" Isus le-a cunoscut fățărnicia, și le-a răspuns: "Pentru ce Mă ispițiți? Aduceți-Mi un ban (Grecește: dinar.) ca să-l văd."

¹⁶l-au adus un ban; și Isus i-a întrebat: "Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt?" "Ale Cezarului", l-au răspuns ei.

¹⁷Atunci Isus le-a zis: "Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu." Și se mirau foarte mult de El.

Despre înviere.

¹⁸Saducheii, care zic că nu este înviere, au venit la Isus și l-au pus următoarea întrebare:

Mat 22.23; Luc 20.27; Fapt 23.8;

¹⁹"Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: "Dacă moare fratele cuiva, și-i rămâne nevasta fără să aibă copii, fratele său să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său."

Deut 25.5;

²⁰Erau dar șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit fără să lase urmaș.

²¹Al doilea a luat de nevastă pe văduvă, și a murit fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea.

²²Și nici unul din cei șapte n-a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia.

²³La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de nevastă."

²⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: "Oare nu vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?"

²⁵Căci după ce vor învia din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri.

1Cor 15.42-52;

²⁶În ce privește învierea morților, oare n-ați citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre "Rug", ce i-a spus Dumnezeu, când a zis: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?"

Ex 3.6;

²⁷Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mai rătăciți!"

Cea mai mare poruncă.

²⁸Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine Saducheilor, a venit la El, și L-a întrebat: "Care este cea dintâi dintre toate poruncile?"

Mat 22.35;

²⁹Isus i-a răspuns: "Cea dintâi este aceasta: "Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn;"

Deut 6.4;Luc 10.27;

³⁰și: "Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta"; iată porunca dintâi.

³¹Iar a doua este următoarea: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși." Nu este altă poruncă mai mare decât acestea."

Lev 19.18;Mat 22.39;Rom 13.9;Gal 5.14;Iac 2.8;

³²Cărturarul l-a zis: "Bine, Învățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El,

Deut 4.39;Isa 45.6-14;Isa 46.9;

³³și că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul, și cu toată puterea, și a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decât toate arderile de tot și decât "toate jertfele."

1Sam 15.22; Osea 6.6; Mic 6.6-8;

³⁴Isus a văzut că a răspuns cu pricepere, și i-a zis: "Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu." Și nimeni nu îndrăznește să-l mai pună întrebări.

Mat 22.46;

Al cui fiu este Hristosul?

³⁵Pe când învăța pe norod în Templu, Isus a zis: "Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David?"

Mat 22.41; Luc 20.41;

³⁶Însuși David, fiind insuflat de Duhul Sfânt, a zis: "Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."

2Sam 23.2; Ps 110.1;

³⁷Deci chiar David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?" Și gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.

Mustrea cărturarilor.

³⁸În învățătura, pe care le-o dădea, Isus le zicea: "Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe.

Mar 4.2; Mat 23.1; Luc 20.46; Luc 11.43;

³⁹Ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi, și după locurile dintâi la ospete;

⁴⁰casele văduvelor le mănâncă, și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osândă va veni peste ei."

Mat 23.14;

Văduva săracă.

⁴¹Isus ședea jos în fața vistieriei Templului, și se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult.

Luc 21.1; 2Împ 12.9;

⁴²A venit și o văduvă săracă, și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan.

⁴³Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: "Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie;

2Cor 8.12;

⁴⁴căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască."

Deut 24.6;1Ioan 3.17;

13

Dărâmarea Ierusalimului și venirea Fiului omului.

¹Când a ieșit Isus din Templu, unul din ucenicii Lui i-a zis: "Învățătorule, uită-Te ce pietre și ce zidiri!"

Mat 24.1;Luc 21.2;

²Isus i-a răspuns: "Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată."

Luc 19.44;

³Apoi a șezut pe muntele Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei, L-au întrebat deoparte:

⁴"Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri, și care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri?"

Mat 24.3;Luc 21.7;

⁵Isus a început atunci să le spună: "Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.

Ier 29.8;Efes 5.6;1Tes 2.3;

⁶Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: "Eu sunt Hristosul!" Și vor înșela pe mulți.

⁷Când veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă spăimântați, căci lucrurile acestea trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul.

⁸Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete și tulburări. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor.

Mat 24.8;

⁹Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea pe mâna soboarelor judecătorești, și veți fi bătuți în sinagogi; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, pentru ca să le slujiți de mărturie.

Mat 10.17-18;Mat 24.9;Apoc 2.10;

¹⁰Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.

Mat 24.14;

¹¹Când vă vor duce să vă dea în mâinile lor, să nu vă îngrijați mai dinainte cu privire la cele ce veți vorbi, ci să vorbiți orice vi se va da să vorbiți în ceasul acela; căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfânt.

Mat 10.19;Luc 12.11;Luc 21.14;Fapt 2.4;Fapt 4.8-31;

¹²Fratele va da la moarte pe fratele său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî.

Mic 7.6;Mat 10.21;Mat 24.10;Luc 21.16;

¹³Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.

Mat 24.9;Luc 21.17;Dan 12.12;Mat 10.22;Mat 24.13;Apoc 2.10;

Îndemn la veghere.

¹⁴Când veți vedea "urâciunea pustirii" stând acolo unde nu se cade să fie, - cine citește să înțeleagă - atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți.

Mat 24.15;Dan 9.27;Luc 21.21;

¹⁵Cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare, și să nu intre în casă, ca să-și ia ceva din ea.

¹⁶Și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina.

¹⁷Vai de femeile care vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țâță în zilele acelea!

Luc 21.23;Luc 23.29;

¹⁸Rugați-vă ca lucrurile acestea să nu se întâmple iarna.

¹⁹Pentru că în zilele acelea va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost de la începutul lumii, pe care a făcut-o Dumnezeu, până azi, și cum nici nu va mai fi vreodată.

Dan 9.26;Dan 12.1;Ioel 2.2;Mat 24.21;

²⁰Și dacă n-ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n-ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleși.

²¹Dacă vă va zice cineva atunci: "Iată, Hristosul este aici" sau: "Iată-L, acolo", să nu-l credeți.

Mat 24.23;Luc 17.23;Luc 21.8;

²²Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele, dacă ar fi cu puțință, și pe cei aleși.

²³Păziți-vă; iată că vi le-am spus toate dinainte.

2Pet 3.17;

²⁴Dar, în zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei,

Dan 7.10;Țef 1.15;Mat 24.29;Luc 21.25;

²⁵stelele vor cădea din cer, și puterile care sunt în ceruri vor fi clătinate.

²⁶Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere și cu slavă.

Dan 7.13-14;Mat 16.27;Mat 24.30;Mar 14.62;Fapt 1.11;1Tes 4.16;2Tes 1.7-10;Apoc 1.7;

²⁷Atunci va trimite pe îngerii Săi, și va aduna pe cei aleși din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.

²⁸Luați învățătură de la smochin prin pilda lui. Când mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, știți că vara este aproape.

Mat 24.32;Luc 21.29,etc;

²⁹Tot așa, când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.

³⁰Adevărat vă spun, că nu va trece neamul acesta până nu se vor împlini toate aceste lucruri.

³¹Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

Isa 40.8;

³²Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

³³Luauți seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea.

Mat 24.42;Mat 25.13;Luc 12.40;Luc 21.34;Rom 13.11;1Tes 5.6;

³⁴Se va întâmpla ca și cu un om plecat într-altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui, și poruncește portarului să vegheze.

Mat 24.45;Mat 25.14;

³⁵Vegheați dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața.

Mat 24.42-44;

³⁶Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.

³⁷Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!"

14

Sfatul împotriva lui Isus.

¹După două zile era praznicul Paștelor și al Azimilor. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleșug, și să-L omoare.

Mat 26.2;Luc 22.1;Ioan 11.55;Ioan 13.1;

²Căci ziceau: "Nu în timpul praznicului, ca nu cumva să se facă tulburare în norod."

Mirul turnat pe capul lui Isus.

³Pe când ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.

Mat 26.6;Ioan 12.1-3;Luc 7.37;

⁴Unora dintre ei le-a fost necaz, și ziceau: "Ce rost are risipa aceasta de mir?"

⁵Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei (Grecește: dinari.), și să se dea săracilor." Și le era foarte necaz pe femeia aceea.

⁶Dar Isus le-a zis: "Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine;

⁷căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, și le puteți face bine oricând voiți: dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

Deut 15.11;

⁸Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.

⁹Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei."

¹⁰Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la preoții cei mai de seamă, ca să le vândă pe Isus.

Mat 26.14;Luc 22.3-4;

¹¹Când au auzit ei lucrul acesta, s-au bucurat, și i-au făgăduit bani. Și Iuda căuta un prilej nimerit, ca să-L dea în mâinile lor.

Prăznuirea Paștelor.

¹²În ziua dintâi a praznicului Azimilor, când jertfeau Paștele, ucenicii lui Isus l-au zis: "Unde voiești să ne ducem să-Ți pregătim ca să mănânci Paștele?"

Mat 26.17;Luc 22.7;

¹³El a trimis pe doi din ucenicii Săi, și le-a zis: "Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întâlniți un om ducând un ulcior cu apă: mergeți după el.

¹⁴Unde va intra el, spuneți stăpânului casei: "Învățătorul zice: "Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânc Paștele cu ucenicii Mei?"

¹⁵Și are să vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți pentru noi."

¹⁶Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate, și au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștele.

¹⁷Seara, Isus a venit cu cei doisprezece.

Mat 26.20;

¹⁸Pe când ședeau la masă și mâncau, Isus a zis: "Adevărat vă spun că unul din voi, care mănâncă cu Mine, Mă va vinde."

¹⁹Ei au început să se întristeze, și să-l zică unul după altul: "Nu cumva sunt eu?"

²⁰"Este unul din cei doisprezece", le-a răspuns El; "și anume, cel ce întinge mâna cu Mine în blid.

²¹Fiul omului, negreșit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el, să nu se fi născut."

Mat 26.24;Luc 22.22;

Cina cea de taină.

²²Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și le-a dat, zicând: "Luați, mâncați, acesta este trupul Meu."

Mat 26.26;Luc 22.19;1Cor 11.23;

²³Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el.

²⁴Și le-a zis: "Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți.

²⁵Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu."

Înștiințarea lui Petru.

²⁶După ce au cântat cântările de laudă, au ieșit în muntele Măslinilor.

Mat 26.30;

²⁷Isus le-a zis: "În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: "Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite."

Mat 26.31;Zah 13.7;

²⁸Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea."

Mar 16.7;

²⁹Petru i-a zis: "Chiar dacă toți ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea."

Mat 26.33-34; Luc 22.34; Ioan 13.37-38;

³⁰Și Isus i-a zis: "Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori."

³¹Dar Petru l-a zis cu și mai multă tărie: "Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine." Și toți ceilalți au spus același lucru.

Ghetsimani.

³²S-au dus apoi într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și Isus a zis ucenicilor Săi: "Ședeți aici până Mă voi ruga."

Mat 26.36; Luc 22.39; Ioan 18.1;

³³A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și a început să Se înspăimânte și să Se mârnească foarte tare.

³⁴El le-a zis: "Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici, și vegheați!"

Ioan 12.27;

³⁵Apoi a mers puțin mai înainte, S-a aruncat la pământ, și Se ruga ca, dacă este cu putință, să treacă de la El ceasul acela.

³⁶El zicea: "Ava, adică: Tată, - Ție toate lucrurile Îți sunt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, făcă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu."

Rom 8.15; Gal 4.6; Evr 5.7; Ioan 5.30; Ioan 6.38;

³⁷Și a venit la ucenici, pe care i-a găsit dormind. Și a zis lui Petru: "Simone, tu dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?"

³⁸Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios."

Rom 7.23; Gal 5.17;

³⁹S-a dus iarăși, și S-a rugat, zicând aceleași cuvinte.

⁴⁰Apoi S-a întors din nou și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiasera ochii de somn. Ei nu știau ce să-l răspundă.

⁴¹În sfârșit, a venit a treia oară, și le-a zis: "Dormiți de acum, și odihniți-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că Fiul omului este dat în mâinile păcătoșilor.

Ioan 13.1;

⁴²Sculați-vă; haidem să mergem; iată că se apropie vânzătorul!"

Mat 26.46;Ioan 18.1-2;

Prinderea lui Isus.

⁴³Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el a venit o mulțime de oameni cu săbii și cu ciomege, trimiși de preoții cei mai de seamă, de cărturari și de bătrâni.

Mat 26.47;Luc 22.47;Ioan 18.3;

⁴⁴Vânzătorul le dăduse semnul acesta: "Pe care-L voi săruta, acela este; să-L prindeți și să-L duceți sub pază."

⁴⁵Când a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus, și l-a zis: "Învățătorule!" Și l-a sărutat mult.

⁴⁶Atunci oamenii aceia au pus mâna pe Isus, și l-au prins.

⁴⁷Unul din cei ce stăteau lângă El, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea.

⁴⁸Isus a luat cuvântul, și le-a zis: "Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți.

Mat 26.55;Luc 22.52;

⁴⁹În toate zilele am fost la voi, și învățam pe oameni în Templu, și nu M-ați prins. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă Scripturile."

Ps 22.6;Isa 53.7;Luc 22.37;Luc 24.44;

⁵⁰Atunci toți ucenicii l-au părăsit și au fugit.

Ps 88.8;Mar 14.27;

⁵¹După El mergea un tânăr, care n-avea pe trup decât o învelitoare de pânză de in. Au pus mâna pe el;

⁵²dar el și-a lăsat învelitoarea, și a fugit în pielea goală.

Isus osândit de Sinedriu.

⁵³Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toți preoții cei mai de seamă, bătrânii și cărturarii.

Mat 26.57;Luc 22.54;Ioan 18.13;

⁵⁴Petru L-a urmat de departe până în curtea marelui preot; a șezut jos împreună cu apozii, și se încălzea la para focului.

⁵⁵Preoții cei mai de seamă și tot soborul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau nici una.

Mat 26.59;

⁵⁶Pentru că mulți făceau mărturisiri mincinoase împotriva Lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau.

⁵⁷Unii s-au sculat și au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva Lui, și au zis:

⁵⁸"Noi L-am auzit zicând: "Eu voi strica Templul acesta, făcut de mâini omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mâini omenești."

Mar 15.29;Ioan 2.19;

⁵⁹Nici chiar în privința aceasta nu se potrivea mărturisirea lor.

⁶⁰Atunci marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus, și l-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceștia împotriva Ta?"

Mat 26.62;

⁶¹Isus tăcea, și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși, și l-a zis: "Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?"

Isa 53.7;Mat 26.63;

⁶²"Da, sunt", i-a răspuns Isus. "Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului."

Mat 24.30;Mat 26.64;Luc 22.69;

⁶³Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: "Ce nevoie mai avem de martori?"

⁶⁴Ați auzit hula. Ce vi se pare?" Toți L-au osândit să fie pedepsit cu moartea.

⁶⁵Și unii au început să-L scuipe, să-l acopere fața, să-L bată cu pumnii, și să-l zică: "Prorocește!" Iar aprozii L-au primit în palme.

Tăgăduirea lui Petru.

⁶⁶Pe când stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.

Mat 26.58-69; Luc 22.55; Ioan 18.16;

⁶⁷Când a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat țintă la el, și i-a zis: "Și tu erai cu Isus din Nazaret!"

⁶⁸El s-a lepădat, și a zis: "Nu știu, nici nu înțeleg ce vrei să zici." Apoi a ieșit în pridvor. Și a cântat cocoșul.

⁶⁹Când l-a văzut slujnica, a început iarăși să spună celor ce stăteau acolo: "Acesta este unul dintre oamenii aceia."

Mat 26.71; Luc 22.58; Ioan 18.25;

⁷⁰Și el s-a lepădat din nou. După puțină vreme, cei ce stăteau acolo, au zis iarăși lui Petru: "Nu mai încape îndoială că ești unul din oamenii aceia; căci ești Galilean, și graiul tău seamănă cu al lor."

Mat 26.73; Luc 22.59; Ioan 18.26; Fapt 2.7;

⁷¹Atunci el a început să se blesteme și să se jure: "Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbiți!"

⁷²Îndată a cântat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a adus aminte de vorba, pe care i-o spusese Isus: "Înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori." Și gândindu-se la acest lucru, a început să plângă.

Mat 26.75;

15

Isus înaintea lui Pilat.

¹Dimineața, preoții cei mai de seamă au făcut îndată sfat cu bătrânii, cărturarii și tot Soborul. După ce au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat în mâinile lui Pilat.

Ps 2.2; Mat 27.1; Luc 22.66; Luc 23.1; Ioan 18.28; Fapt 3.13; Fapt 4.26;

²Pilat L-a întrebat: "Ești Tu Împăratul Iudeilor?" "Da, sunt", i-a răspuns Isus.

Mat 27.11;

³Preoții cei mai de seamă Îl învinuiau de multe lucruri.

⁴Pilat L-a întrebat din nou: "Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te învinuiesc ei!"

Mat 27.18;

⁵Isus n-a mai dat nici un răspuns, lucru care a mirat pe Pilat.

Isa 53.7;Ioan 19.9;

Hotărârea de moarte întărită.

⁶La fiecare praznic al Paștelor, Pilat le slobozea un întemnițat, pe care-l cereau ei.

Mat 27.15;Luc 23.17;Ioan 18.39;

⁷În temniță era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarășii lui, din pricina unui omor, pe care-l săvârșiseră într-o răscoală.

⁸Norodul s-a suit, și a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna.

⁹Pilat le-a răspuns: "Voiți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?"

¹⁰Căci pricepuse că preoții cei mai de seamă din pizmă Îl dăduseră în mâna lui.

¹¹Dar preoții cei mai de seamă au ațâțat norodul să ceară lui Pilat să le slobozească mai bine pe Baraba.

Mat 27.20;Fapt 3.14;

¹²Pilat a luat din nou cuvântul, și le-a zis: "Dar ce voiți să fac cu Acela, pe care-L numiți Împăratul Iudeilor?"

¹³Ei au strigat din nou: "Răstignește-L!"

¹⁴"Dar ce rău a făcut?" le-a zis Pilat. Însă ei au început să strige și mai tare: "Răstignește-L!"

¹⁵Pilat a vrut să facă pe placul norodului, și le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiiele, L-a dat să fie răstignit.

Mat 27.26;Ioan 19.1-16;

¹⁶Ostașii au adus pe Isus în curte, adică în palat, și au adunat toată ceata ostașilor.

Mat 27.27;

¹⁷L-au îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini, și l-au pus-o pe cap.

¹⁸Apoi au început să-l ureze, și să zică: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!"

¹⁹Și-l loveau în cap cu o trestie, îl scui-pau, îngenuncheau și l se închinau.

²⁰După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea.

²¹Au silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător, care se întorcea de la câmp, numit Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf.

Mat 27.32;Luc 23.26;

²²Și au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tălmăcit, însemnează: "Locul căpățânii."

Mat 27.33;Luc 23.33;Ioan 19.17;

²³L-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.

Mat 27.34;

²⁴După ce L-au răstignit, l-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, ca să știe ce să ia fiecare.

Ps 22.18;Luc 23.34;Ioan 19.23;

²⁵Când L-au răstignit, era ceasul al treilea.

Mat 27.45;Luc 23.34;Ioan 2.19;

²⁶Deasupra Lui era scrisă vina Lui: "Împăratul Iudeilor."

Mat 27.37;Ioan 19.19;

²⁷Împreună cu El au răstignit doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga Lui.

Mat 27.38;

²⁸Astfel s-a împlinit Scriptura, care zice: "A fost pus în numărul celor fărădelege."

Isa 53.12;Luc 22.37;

Batjocurile trecătorilor.

²⁹Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap, și ziceau: "Uă! Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile,

Ps 22.7;Mar 14.58;Ioan 2.19;

³⁰mântuiește-Te pe Tine însuși, și pogoară-Te de pe cruce!"

³¹Tot astfel și preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii își băteau joc de El între ei, și ziceau: "Pe alții i-a mântuit, și pe Sine însuși nu Se poate mântui!

³²Hristosul, Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!" Cei răstigniți împreună cu El, de asemenea își băteau joc de El.

Mat 27.44;Luc 23.39;

Moartea lui Isus.

³³La ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ceasul al nouălea.

Mat 27.45;Luc 23.44;

³⁴Și în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: "Eloi, Eloi, lama sabactani" care, tâlmăcit, înseamnă: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?"

Ps 22.1;Mat 27.46;

³⁵Unii din cei ce stăteau acolo, când L-au auzit, ziceau: "Iată, cheamă pe Ilie!"

³⁶Și unul din ei a alergat de a umplut un burete cu oțet, l-a pus într-o trestie, și l-a dat să bea, zicând: "Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L pogoare de pe cruce!"

Mat 27.48;Ioan 19.29;Ps 69.21;

³⁷Dar Isus a scos un strigăt tare, și Și-a dat duhul.

Mat 27.50;Luc 23.46;Ioan 19.30;

³⁸Perdeaua dinăuntru al Templului s-a rupt în două de sus până jos.

Mat 27.50;Ioan 19.30;Luc 23.41;

³⁹Sutașul, care sta în fața lui Isus, când a văzut că Și-a dat astfel duhul, a zis: "Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!"

Mat 27.55;Luc 23.46;

⁴⁰Acolo erau și niște femei, care priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iosef, și Salome,

Mat 27.55;Luc 23.49;Ps 38.11;

⁴¹care, pe când era El în Galilea, mergeau după El și-l slujeau; și multe alte femei, care se suiseră împreună cu El în Ierusalim.

Luc 8.2-3;

Îngroparea lui Isus.

⁴²Când s-a înserat - fiindcă era ziua Pregătirii, adică, ziua dinaintea Sabatului -

Mat 27.57;Luc 23.50;Ioan 19.38;

⁴³a venit Iosif din Arimatea, un sfetnic cu vază al soborului, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus.

Luc 2.25-38;

⁴⁴Pilat s-a mirat că murise așa de curând; a chemat pe sutaș, și l-a întrebat dacă a murit de mult.

⁴⁵După ce s-a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul.

⁴⁶Și Iosif a cumpărat o pânză subțire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pânza de in, și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

Mat 27.59-60;Luc 23.53;Ioan 19.40;

⁴⁷Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosef, se uitau unde-L puneau.

¹După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome, au cumpărat miroase, ca să se ducă să ungi trupul lui Isus.

Mat 28.1; Luc 24.1; Ioan 20.1; Luc 23.56;

²În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis-de-dimineată, pe când răsărea soarele.

Luc 24.1; Ioan 20.1;

³Femeile ziceau una către alta: "Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului?"

⁴Și când și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită.

⁵Au intrat în mormânt, au văzut pe un tinerel șezând la dreapta, îmbrăcat într-un veșmânt alb, și s-au înspăimântat.

Luc 24.3; Ioan 20.11-12;

⁶El le-a zis: "Nu vă spăimântați! Căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră.

Mat 28.5-7;

⁷Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galilea: acolo îl veți vedea, cum v-a spus."

Mat 26.32; Mar 14.28;

⁸Ele au ieșit afară din mormânt, și au luat-o la fugă, pentru că erau cuprinse de cutremur și de spaimă. Și n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

Mat 28.8; Luc 24.9;

Arătările lui Isus după înviere.

⁹(Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalenei, din care scosese șapte draci.

Ioan 20.14; Luc 8.2;

¹⁰Ea s-a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau.

Luc 24.10; Ioan 20.18;

¹¹Când au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.

Luc 24.11;

¹²După aceea, S-a arătat, într-alt chip, la doi dintre ei, pe drum, când se duceau la țară.

Luc 24.13;

¹³Aceștia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

¹⁴În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.

Luc 24.36;Ioan 20.19;1Cor 15.5;

Trimiterea celor unsprezece.

¹⁵Apoi le-a zis: "Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Mat 28.19;Ioan 15.16;Col 1.23;

¹⁶Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.

Ioan 3.18-36;Fapt 2.38;Fapt 16.30-32;Rom 10.9;1Pet 3.21;Ioan 12.48;

¹⁷Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

Luc 10.17;Fapt 5.16;Fapt 8.7;Fapt 16.18;Fapt 19.12;Fapt 2.4;Fapt 10.46;Fapt 19.6;1Cor 12.10-28;

¹⁸vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa."

Luc 10.19;Fapt 28.5;Fapt 5.15-16;Fapt 9.17;Fapt 28.8;Iac 5.14-15;

¹⁹Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

Fapt 1.2-3;Luc 24.51;Ps 110.1;Fapt 7.55;

²⁰Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau. Amin.

Fapt 5.12;Fapt 14.3;1Cor 2.4-5;Evr 2.4;

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22] [23]
[24]**

Explicații Biblice :Luca

1

Cuvânt înainte.

¹Fiindcă mulți s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au petrecut printre noi,

²după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început, și au ajuns slujitori ai cuvântului,

Evr 2.3;1Pet 5.1;2Pet 1.16;1Ioan 1.1;Marc 1.1;Ioan 15.27;

³am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele,

Fapt 15.19-28;1Cor 7.40;Fapt 11.4;Fapt 1.1;

⁴ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor, pe care le-ai primit prin viu grai.

Ioan 20.31;

Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul.

⁵În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron, și se chema Elisabeta.

Mat 2.1;1Cron 24.10-19;Neem 12.4-17;

⁶Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, și păzeau fără pată toate poruncile și toate rânduielile Domnului.

Fapt 7.1;Fapt 17.1;1Împ 9.4;2Împ 20.3;lov 1.1;Fapt 23.1;Fapt 24.16;Filip 3.6;

⁷N-aveau copii, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau înaintați în vârstă.

⁸Dar, pe când slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rândul cetei lui,

⁹după obiceiul preoției, a ieșit la sorți să intre să tămâieze în Templul Domnului.

1Cron 24.19;2Cron 8.14;2Cron 31.2;Ex 30.7-8;1Sam 2.28;1Cron 23.13;2Cron 29.11;

¹⁰În ceasul tămâierii, toată mulțimea norodului se ruga afară.

Lev 16.17;Apoc 8.3-4;

¹¹Atunci un înger al Domnului s-a arătat lui Zaharia, și a stat în picioare la dreapta altarului pentru tămâiere.

Ex 30.1;

¹²Zaharia s-a înspăimântat, când l-a văzut; și l-a apucat frica.

Jud 6.22;Jud 13.22;Dan 10.8;Luca 1.29;Luca 2.9;Fapt 10.4;Apoc 1.17;

¹³Dar îngerul i-a zis: "Nu te teme Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevasta ta Elisabeta îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan.

Luca 1.60-63;

¹⁴El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.

Luca 1.58;

¹⁵Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale.

Num 6.3;Jud 13.4;Luca 7.33;Ier 1.5;Gal 1.15;

¹⁶El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor.

Mal 4.5-6;

¹⁷Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El."

Mal 4.5;Mat 11.14;Marc 9.12;

¹⁸Zaharia a zis îngerului: "Din ce voi cunoaște lucrul acesta? Fiindcă eu sunt bătrân, și nevasta mea este înaintată în vârstă."

Gen 17.17;

¹⁹Drept răspuns, îngerul i-a zis: "Eu sunt Gabriel, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ți vorbesc, și să-ți aduc această veste bună.

Dan 8.16;Dan 9.21-23;Mat 18.10;Evr 1.14;

²⁰Iată că vei fi mut, și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vremea lor."

Ezec 3.26;Ezec 24.27;

²¹Norodul însă aștepta pe Zaharia, și se mira de zăbovirea lui în Templu.

²²Când a ieșit afară, nu putea să le vorbească; și au înțeles că avusese o vedenie în Templu. El le făcea semne într-una, și a rămas mut.

²³După ce i s-au împlinit zilele de slujbă, Zaharia s-a dus acasă.

2Împ 11.5;1Cron 9.25;

²⁴Peste câțva timp, Elisabeta, nevasta lui, a rămas însărcinată, și s-a ținut ascunsă de tot cinci luni. "Căci", zicea ea,

²⁵"Iată ce mi-a făcut Domnul, când Și-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi ia ocară dintre oameni."

Gen 30.23;Isa 4.1;Isa 54.1-4;

Vestirea nașterii lui Isus Hristos.

²⁶În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret,

²⁷la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

Mat 1.18;Luca 2.4-5;

²⁸Îngerul a intrat la ea, și a zis: "Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!"

Dan 9.23;Dan 10.19;Jud 6.12;

²⁹Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta.

Luca 1.12;

³⁰Îngerul i-a zis: "Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

³¹Și iată că vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.

Isa 7.14;Mat 1.21;Luca 2.21;

³²El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.

Marc 5.7;2Sam 7.11-12;Ps 132.11;Isa 9.6-7;Isa 16.5;Ier 23.5;Apoc 3.7;

³³Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit."

Dan 2.44;Dan 7.14-27;Obad 21;Mic 4.7;Ioan 12.34;Evr 1.8;

³⁴Maria a zis îngerului: "Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?"

³⁵Îngerul i-a răspuns: "Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

Mat 1.20;Mat 14.33;Mat 26.63-64;Marc 1.1;Ioan 1.34;Ioan 20.31;Fapt 8.37;Rom 1.4;

³⁶Iată că Elisabeta, rudenia ta, a zămislit, și ea, un fiu la bătrânețe; și ea, căreia i se zicea steapă, este acum în a șasea lună.

³⁷Căci nici un cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

Gen 18.14;Ier 32.17;Zah 8.6;Mat 19.26;Marc 10.27;Luca 18.27;Rom 4.21;

³⁸Maria a zis: "Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!" Și îngerul a plecat de la ea.

Cântarea Mariei.

³⁹Maria s-a sculat chiar în zilele acelea, și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda.

Ios 21.9-11;

⁴⁰A intrat în casa lui Zaharia, și a urat de bine Elisabetei.

⁴¹Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.

⁴²Ea a strigat cu glas tare: "Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pânteceleui tău.

Jud 5.24;Luca 1.28;

⁴³Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu?

⁴⁴Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.

⁴⁵Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini."

⁴⁶Și Maria a zis: "Sufletul meu mărește pe Domnul,

1Sam 2.1;Ps 34.2-3;Ps 35.9;Hab 3.18;

⁴⁷și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu,

⁴⁸pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită,

1Sam 1.11;Ps 138.6;Mal 3.12;Luca 11.27;

⁴⁹pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt,

Ps 71.19;Ps 126.2-3;Ps 111.9;

⁵⁰și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.

Gen 17.7;Ex 20.6;Ps 103.17-18;

⁵¹El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gândurile, pe care le aveau cei mândri în inima lor.

Ps 98.1;Ps 118.15;Isa 40.10;Isa 51.9;Isa 52.10;Ps 33.10;1Pet 5.5;

⁵²A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți.

1Sam 2.6;Iov 5.11;Ps 113.6;

⁵³Pe cei flămânzi i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

1Sam 2.5;Ps 34.10;

⁵⁴A venit în ajutorul robului său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa, -

Ps 98.3;Ier 31.3-20;

⁵⁵cum făgăduise părinților noștri, - față de Avraam și sămânța lui în veac."

Gen 17.19;Ps 132.11;Rom 11.28;Gal 3.16;

⁵⁶Maria a rămas împreună cu Elisabeta cam trei luni. Apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan Botezătorul.

⁵⁷Elisabetei i s-a împlinit vremea să nască; și a născut un fiu.

⁵⁸Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare îndurare față de ea, și se bucurau împreună cu ea.

Luca 1.14;

⁵⁹În ziua a opta, au venit să taie pruncul împrejur, și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său.

Gen 17.12;Lev 12.3;

⁶⁰Dar mama lui a luat cuvântul, și a zis: "Nu. Ci are să se cheme Ioan."

Luca 1.13;

⁶¹Ei i-au zis: "Nimeni din rudeniile tale nu poartă numele acesta."

⁶²Și au început să facă semne tatălui său, ca să știe cum ar vrea să-i pună numele.

⁶³Zaharia a cerut o tăbliță de scris, și a scris, zicând: "Numele lui este Ioan." Și toți s-au minunat.

Luca 1.13;

⁶⁴În clipa aceea, i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba, și el vorbea și binecuvânta pe Dumnezeu.

Luca 1.20;

⁶⁵Pe toți vecinii i-a apucat frica, și în tot ținutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre toate aceste lucruri.

Luca 1.39;

⁶⁶Toți cei ce le auzeau, le păstrau în inima lor, și ziceau: "Oare ce va fi pruncul acesta?" Și mâna Domnului era într-adevăr cu el.

Luca 2.19-51; Gen 39.2; Ps 80.17; Ps 89.21; Fapt 11.21;

Cântarea lui Zaharia.

⁶⁷Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit, și a zis:

Ioel 2.28;

⁶⁸"Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său.

Împ 1.48; Ps 41.13; Ps 72.18; Ps 106.48; Ex 3.16; Ex 4.31; Ps 111.9; Luca 7.16;

⁶⁹Și ne-a ridicat o mântuire puternică (Grecește: un corn de mântuire.) în casa robului Său David,

Ps 132.17;

⁷⁰cum vestise prin gura sfinților Săi prooroci, care au fost din vechime; -

Ier 23.5-6; Ier 30.10; Dan 9.24; Fapt 3.21; Rom 1.2;

⁷¹mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc!

⁷²Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri, și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt,

Lev 26.42; Ps 98.3; Ps 105.8-9; Ps 106.45; Ezec 16.60; Luca 1.54;

⁷³potrivit jurământului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam,

Gen 12.3; Gen 17.4; Gen 22.16-17; Evr 6.13-17;

⁷⁴că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-l slujim fără frică,

Rom 6.18-22; Evr 9.14;

⁷⁵trăind înaintea Lui în sfințenie și neprihănire, în toate zilele vieții noastre.

Ier 32.39-40; Efes 4.24; 2Tes 2.13; 2Tim 1.9; Tit 2.12; 1Pet 1.15; 2Pet 1.4;

⁷⁶Și tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui,

Isa 40.3; Mal 3.1; Mal 4.5; Mat 11.10; Luca 1.17;

77 și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui; -

Marc 1.4;Luca 3.3;

78 datorită mării îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime,

79 ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții, și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!"

Isa 9.2;Isa 42.7;Isa 49.9;Mat 4.16;Fapt 26.18;

80 Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

Luca 2.40;Mat 3.1;Mat 11.7;

2

Nașterea lui Isus Hristos.

1 În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.

2 Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius.

Fapt 5.37;

3 Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.

4 Iosif s-a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, - pentru că era din casa și din seminția lui David, -

1Sam 16.1-4;Ioan 7.42;Mat 1.16;Luca 1.27;

5 să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.

Mat 1.18;Luca 1.27;

6 Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria.

7 Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

Mat 1.25;

Păstorii din Betleem.

⁸În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

⁹Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare.

Luca 1.12;

¹⁰Dar îngerul le-a zis: "Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:

Gen 12.3;Mat 28.19;Marc 1.15;Luca 2.31-32;Luca 24.47;Col 1.23;

¹¹astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.

Isa 9.6;Mat 1.21;Mat 1.16;Mat 16.16;Luca 1.43;Fapt 2.36;Fapt 10.36;Filip 2.11;

¹²Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle."

¹³Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu, și zicând:

Gen 28.12;Gen 32.1-2;Ps 103.20-21;Ps 148.2;Dan 7.10;Evr 1.14;Apoc 5.11;

¹⁴"Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui."

Luca 19.38;Efes 1.6;Efes 3.10-21;Apoc 5.13;Isa 57.19;Luca 1.79;Rom 5.1;Efes 2.17; Col 1.20;Ioan 3.16;Efes 2.4-7;2Tes 2.18;1Ioan 4.9-10;

¹⁵După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: "Haidem să mergem până la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul."

¹⁶S-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pruncul culcat în iesle.

¹⁷După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.

¹⁸Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii.

¹⁹Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gândea la ele în inima ei.

Gen 37.11;Luca 1.66;Luca 2.51;

²⁰Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.

Isus adus în Templu.

²¹Când a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur pruncul, l-au pus numele ISUS, nume, care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pântece.

Gen 17.12;Lev 12.3;Luca 1.59;Mat 1.21-25;Luca 1.31;

²²Și, când s-au împlinit zilele pentru curățirea lor, după Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfățișeze înaintea Domnului, -

Lev 12.2-6;

²³după cum este scris în Legea Domnului: "Orice întâi născut de partea bărbătească va fi închinat Domnului",

Ex 13.2;Ex 22.29;Ex 34.19;Num 3.13;Num 8.17;Num 18.15;

²⁴și ca să aducă jertfă: o pereche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în Legea Domnului.

Lev 12.2-8;

Cântarea lui Simeon.

²⁵Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață sfântă, și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste el.

Isa 40.1;Marc 15.43;Luca 2.38;

²⁶Duhul Sfânt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului.

Ps 89.48;Evr 11.5;

²⁷El a venit în Templu, mânat de Duhul. Și, când au adus părinții înăuntru pe Pruncul Isus, ca să îplinească cu privire la El ce porunca Legea,

Mat 4.1;

²⁸Simeon l-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu, și a zis:

²⁹"Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău.

Gen 46.30; Filip 1.23;

³⁰Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta,

Isa 52.10; Luca 3.6;

³¹pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor,

³²lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel."

Isa 9.2; Isa 42.6; Isa 49.6; Isa 60.1-3; Mat 4.16; Fapt 13.47; Fapt 28.28;

³³Tatăl și mama Lui se mirau de lucrurile care se spuneau despre El.

³⁴Simeon i-a binecuvântat, și a zis Mariei, mama Lui: "Iată, Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și să fie un semn, care va stârni împotrivire.

Isa 8.14; Osea 14.9; Mat 21.44; Rom 9.32-33; 1Cor 1.23-24; 2Cor 2.16; 1Pet 2.7-8; Fapt 28.22;

³⁵Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi."

Ps 42.10; Ioan 19.25;

³⁶Mai era acolo și o proorociță, Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Ea era foarte înaintată în vârstă, și trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.

³⁷Rămasă văduvă, și fiind în vârstă de optzeci și patru ani, Ana nu se depărta de Templu, și zi și noapte slujea lui Dumnezeu cu post și cu rugăciuni.

Fapt 26.7; 1Tim 5.5;

³⁸A venit și ea în același ceas, și a început să laude pe Dumnezeu, și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mântuirea Ierusalimului.

Marc 15.43; Luca 2.25; Luca 24.21;

Întoarcerea la Nazaret.

³⁹După ce au împlinit tot ce porunca Legea Domnului, Iosif și Maria s-au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.

⁴⁰Iar Pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.

Luca 1.80; Luca 2.52;

Isus în Templu la vârsta de doisprezece ani.

⁴¹Părinții lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paștelor.

Ex 23.15-17; Ex 34.23; Deut 16.1; Deut 16.16;

⁴²Când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului.

⁴³Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe când se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinții Lui n-au băgat de seamă lucrul acesta.

⁴⁴Au crezut că este cu tovarășii lor de călătorie, și au mers cale de o zi, și L-au căutat printre rudele și cunoscuții lor.

⁴⁵Dar nu L-au găsit, și s-au întors la Ierusalim să-L caute.

⁴⁶După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări.

⁴⁷Toți care-L auzeau, rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.

Mat 7.28; Marc 1.22; Luca 4.22-32; Ioan 7.15-46;

⁴⁸Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui l-a zis: "Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare."

⁴⁹El le-a zis: "De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?"

Ioan 2.16;

⁵⁰Dar ei n-au înțeles spusele Lui.

Luca 9.45; Luca 18.34;

⁵¹Apoi S-a pogorât împreună cu ei, a venit la Nazaret, și le era supus. Mama Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei.

Dan 7.28; Luca 2.19;

⁵²Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

1Sam 2.26; Luca 2.40;

3

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

¹În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, - pe când Pilat din Pont era dregător în Iudea, Irod, cârmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cârmuitor al Ituriei și al Trahonitei, Lisania, cârmuitor al Abilenei,

²și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa, - Cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.

Ioan 11.49-51; Ioan 18.13; Fapt 4.6;

³Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului, și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor,

Mat 3.1; Marc 1.4; Luca 1.77;

⁴după cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia: "Iată glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările.

Isa 40.3; Mat 3.3; Marc 1.3; Ioan 1.23;

⁵Orice vale va fi astupată, orice munte și orice deal va fi prefăcut în loc neted; căile strâmbe vor fi îndreptate, și drumurile zgrunțuroase vor fi netezite.

⁶Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu."

Ps 98.2; Isa 52.10; Luca 2.10;

⁷Ioan zicea dar noroadelor, care veneau să fie botezate de el: "Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?"

Mat 3.7;

⁸Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră, și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: "Avem pe Avraam ca tată!" Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam.

⁹Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face rod bun, este tăiat și aruncat în foc."

Mat 7.19;

¹⁰Noroadele îl întrebau, și ziceau: "Atunci ce trebuie să facem?"

Fapt 2.37;

¹¹Drept răspuns, el le zicea: "Cine are două haine, să împartă cu cine n-are nici una; și cine are de mâncare, să facă la fel."

Luca 11.41;2Cor 8.14;Iac 2.15-16;1Ioan 3.17;1Ioan 4.20;

¹²Au venit și niște vameși să fie botezați, și i-au zis: "Învățătorule, noi ce trebuie să facem?"

Mat 21.32;Luca 7.29;

¹³El le-a răspuns: "Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați."

Luca 19.8;

¹⁴Niște ostași îl întrebau și ei, și ziceau: "Dar noi ce trebuie să facem?" El le-a răspuns: "Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre."

Ex 23.1;Lev 19.11;

¹⁵Fiindcă norodul era în așteptare, și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,

¹⁶Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: "Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine, și căruia eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

Mat 3.11;

¹⁷Acela are lopata în mână; Își va curăți aria cu desăvârșire, și Își va strânge grâul în grâнар, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge."

Mic 4.12;

Închinarea lui Ioan.

¹⁸Astfel propovăduia Ioan norodului Evanghelia, și-i dădea încă multe alte îndemnuri.

¹⁹Dar cârmuitorul Irod, care era muștrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse,

Mat 14.3;Marc 6.17;

²⁰a mai adăugat la toate celelalte rele și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.

Botezul lui Isus.

²¹După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul,

Mat 3.13;Ioan 1.32;

²²și Duhul Sfânt S-a pogorât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas, care zicea: "Tu ești Fiul Meu preaiubit: în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!"

Cartea neamului lui Isus Hristos.

²³Isus avea aproape treizeci de ani, când a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,

Num 4.3-47;Mat 13.55;Ioan 6.42;

²⁴fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,

²⁵fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,

²⁶fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,

²⁷fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,

²⁸fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,

²⁹fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,

³⁰fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

³¹fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,

Zah 12.12;2Sam 5.14;1Cron 3.5;

³²fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,

Rut 4.18;1Cron 2.10;

³³fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,

³⁴fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,

Gen 11.24-26;

³⁵fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,

³⁶fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,

Gen 11.12; Gen 5.6; Gen 11.10;

³⁷fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,

³⁸fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

Gen 5.1-2;

4

Ispitirea lui Isus Hristos.

¹Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan, și a fost dus de Duhul în pustie,

Mat 4.1; Marc 1.12; Luca 2.27; Luca 4.14;

²unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N-a mâncat nimic în zilele acelea; și, după ce au trecut acele zile, a flămânzit.

Ex 34.28; 1Împ 19.8;

³Diavolul I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine."

⁴Isus i-a răspuns: "Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."

Deut 8.3;

⁵Diavolul L-a suit pe un munte înalt, i-a arătat într-o clipă, toate împărățiile pământului,

⁶și I-a zis: "Ție Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc.

Ioan 12.31; Ioan 14.30; Apoc 13.2-7;

⁷Dacă dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta."

⁸Drept răspuns, Isus i-a zis: "Înapoia Mea, Satano! Este scris: Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești."

Deut 6.13; Deut 10.20;

⁹Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, L-a așezat pe streașina acoperișului Templului, și I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici";

Mat 4.5;

¹⁰căci este scris: "El va porunci îngerilor Lui să Te păzească";

Ps 91.11;

¹¹și: "Ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră."

¹²Isus i-a răspuns: "S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău."

Deut 6.16;

¹³După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la El, până la o vreme.

Ioan 14.30;Evr 4.15;

Isus în Galilea.

¹⁴Isus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galilea, și I s-a dus vestea în tot ținutul dimprejur.

Mat 4.12;Ioan 4.43;Luca 4.1;Fapt 10.37;

¹⁵El învăța pe oameni în sinagogile lor, și era slăvit de toți.

Isus propovăduiește la Nazaret.

¹⁶A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,

Mat 2.23;Mat 13.54;Marc 6.1;Fapt 13.14;Fapt 17.2;

¹⁷și I s-a dat cartea proorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris:

¹⁸"Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți,

Isa 61.1;

¹⁹și să vestesc anul de îndurare al Domnului."

²⁰În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului, și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă, aveau privirile pironite spre El.

²¹Atunci a început să le spună: "Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit."

²²Și toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, care ieșeau din gura Lui, și ziceau: "Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?"

Ps 45.2; Mat 13.54; Marc 6.2; Luca 2.47; Ioan 6.42;

²³Isus le-a zis: "Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: "Doctore, vindecă-te pe tine însuși"; și Îmi veți zice: "Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum."

Mat 4.13; Mat 11.23; Mat 13.54; Marc 6.1;

²⁴"Dar", a adăugat El "adevărat vă spun că, nici un prooroc nu este primit bine în patria lui.

Mat 13.57; Marc 6.4; Ioan 4.44;

²⁵Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel;

1Împ 17.9; 1Împ 18.1; Iac 5.17;

²⁶și totuși Ilie n-a fost trimis la nici una din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.

²⁷Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; și totuși nici unul din ei n-a fost curățit, afară de Naaman, Sirianul."

2Împ 5.14;

²⁸Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie.

²⁹Și s-au sculat, L-au scos afară din cetate, și L-au dus până în sprânceana muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie.

³⁰Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, și a plecat de acolo.

Ioan 8.59; Ioan 10.39;

Vindecarea unui îndrăcit în Capernaum.

³¹S-a pogorât în Capernaum, cetate din Galilea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului.

Mat 4.3; Marc 1.21;

³²Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere.

Mat 7.28-29; Tit 2.15;

³³În sinagogă se afla un om, care avea un duh de drac necurat, și care a strigat cu glas tare:

Marc 1.23;

³⁴"Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne prăpădești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu."

Luca 4.41; Ps 16.10; Dan 9.24; Luca 1.53;

³⁵Isus l-a certat, și i-a zis: "Taci, și ieși afară din omul acesta!" Și dracul, după ce l-a trântit jos, în mijlocul adunării, a ieșit afară din el, fără să-i facă vreun rău.

³⁶Toți au fost cuprinși de spaimă, și ziceau unii către alții: Ce înseamnă lucrul acesta? El poruncește cu stăpânire și cu putere duhurilor necurate, și ele ies afară!"

³⁷Și I s-a dus vestea în toate împrejurimile.

Vindecarea soacrei lui Simon.

³⁸După ce a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, și l-au rugat pentru ea.

Mat 8.14; Marc 1.29;

³⁹El s-a plecat spre ea, a certat frigurile, și au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată, și a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi.

⁴⁰La asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boli, îi aduceau la El. El își punea mâinile peste fiecare din ei, și-i vindeca.

Mat 8.16; Marc 1.32;

⁴¹Din mulți ieșeau și draci, care strigau și ziceau: "Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu." Dar El îi muștra, și nu-i lăsa să vorbească, pentru că știau că El este Hristosul.

Marc 1.34; Marc 3.11; Marc 1.25-34; Luca 4.34-35;

⁴²Când s-a crăpat de ziuă, Isus a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părțile, și au ajuns până la El: voiau să-L oprească să nu plece de la ei.

Marc 1.35;

⁴³Dar El le-a zis: "Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis."

⁴⁴Și propovăduia în sinagogile Galileii.

Marc 1.39;

5

Pescuirea minunată.

¹Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu,

Mat 4.18; Marc 1.16;

²Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele.

³S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon: și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țărm. Apoi a șezut jos, și învăța pe noroade din corabie.

⁴Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: "Depărtează-o la adânc, și aruncați-vă mrejele pentru pescuire."

Ioan 21.6;

⁵Drept răspuns, Simon l-a zis: "Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit, și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!"

⁶După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele.

⁷Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.

⁸Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus, și i-a zis: "Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos."

2Sam 6.9;1Împ 17.18;

⁹Fiindcă îl apucase spaima, pe el și pe toți cei ce erau cu el, din pricina pescuirii, pe care o făcuseră.

¹⁰Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon. Atunci Isus a zis lui Simon: "Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni."

Mat 4.19;Marc 1.17;

¹¹Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul, și au mers după El.

Mat 14.20;Mat 19.27;Marc 1.18;Luca 18.28;

Vindecarea unui lepros.

¹²Isus era într-una din cetăți. Și iată că un om plin de lepră, cum L-a văzut, s-a aruncat cu fața la pământ, L-a rugat, și i-a zis: "Doamne dacă vrei, poți să mă curățești."

Mat 8.2;Marc 1.40;

¹³Isus a întins mâna, S-a atins de el, și i-a zis: "Da, voiesc, fii curățit!" Îndată, l-a lăsat lepra.

¹⁴Apoi i-a poruncit să nu spună nimănui. "Ci du-te", i-a zis El, "de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei."

Mat 8.4;Lev 14.4-22;

¹⁵Se răspândea tot mai mult vestea despre El, și oamenii se strângeau cu grămadă, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.

Mat 4.25;Marc 3.7;Ioan 6.2;

¹⁶Iar El se ducea în locuri pustii, și Se ruga.

Mat 14.23;Marc 6.46;

Vindecarea unui slăbănog.

17Într-una din zile, Isus învăța pe noroade. Niște Farisei și învățători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.

18Și iată că niște oameni purtau într-un pat pe un slăbănog, și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.

Mat 9.2; Marc 2.3;

19Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperișul casei, și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.

20Când le-a văzut credința, Isus a zis: "Omule, păcatele îți sunt iertate!"

21Cărturarii și Fariseii au început să cărtească, și să zică în ei înșiși: "Cine este acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?"

Mat 9.3; Marc 2.6-7; Ps 32.5; Isa 43.25;

22Isus, care le-a cunoscut gândurile, a luat cuvântul și le-a zis: "Pentru ce cărtiți în inimile voastre?"

23Ce este mai lesne: a zice: "Păcatele îți sunt iertate", sau a zice: "Scoală-te, și umblă?"

24Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele: - "Ție îți poruncesc", a zis El slăbănogului, "scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă."

25Și numaidecât, slăbănogul s-a sculat, în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.

26Toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: "Azi am văzut lucruri nemaipomenite."

Chemarea lui Levi.

27După aceea Isus a ieșit afară, și a văzut pe un vameș, numit Levi, șezând la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine!"

Mat 9.9; Marc 2.13-14;

28Vameșul a lăsat totul, s-a sculat, și a mers după El.

²⁹Levi l-a făcut un ospăț mare la el în casă; și o mulțime de vameși și de alți oaspeți ședeau la masă cu ei.

Mat 9.10; Marc 2.15; Luca 15.1;

³⁰Fariseii și cărturarii cârteau și ziceau ucenicilor Lui: "Pentru ce mâncați și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii?"

³¹Isus a luat cuvântul și le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.

³²N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți ci pe cei păcătoși."

Mat 9.13; 1Tim 1.15;

Întrebarea despre post.

³³Ei l-au zis: "Ucenicii lui Ioan, ca și ai Fariseilor, postesc des, și fac rugăciuni, pe când ai Tăi mănâncă și beau."

Mat 9.14; Marc 2.18;

³⁴El le-a răspuns: "Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul când mirele este cu ei?"

³⁵Vor veni zile când va fi luat mirele de la ei; atunci vor posti în acele zile."

³⁶Le-a spus și o pildă: "Nimeni nu rupe dintr-o haină nouă un petic, ca să-l pună la o haină veche; altminteri, rupe și haina cea nouă, și nici peticul luat de la ea, nu se potrivește la cea veche.

Mat 9.16-17; Marc 2.21-22;

³⁷Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altminteri, vinul cel nou sparge burdufurile, se varsă, și burdufurile se prăpădesc;

³⁸ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, și amândouă se păstrează.

³⁹Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, căci zice: "Este mai bun cel vechi"

6

Spicele de grâu și Sabatul.

¹Într-o zi de Sabat, s-a întâmplat că Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grâu, le frecau cu mâinile, și le mâncau.

Mat 12.1; Marc 2.23;

²Unii dintre Farisei le-au zis: "Pentru ce faceți ce nu este îngăduit să faceți în ziua Sabatului?"

Ex 20.10;

³Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămânzit, el, și cei ce erau împreună cu el?"

1Sam 21.6;

⁴Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, a mâncat din ele, și a dat și celor ce erau cu el, măcar că nu era îngăduit să le mănânce decât preoții?"

Lev 24.9;

⁵Și le zicea: "Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului."

Omul cu mâna uscată.

⁶În altă zi de Sabat, s-a întâmplat că Isus a intrat în sinagogă, și învăța pe norod. Acolo era un om, care avea mâna dreaptă uscată.

Mat 12.9; Marc 3.1; Luca 13.14; Luca 14.3; Ioan 9.16;

⁷Cărturarii și Fariseii pândeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-l învinuiască.

⁸Dar El le știa gândurile; și a zis omului, care avea mâna uscată: "Scoală-te, și stai în mijloc." El s-a sculat, și a stătut în picioare.

⁹Și Isus le-a zis: "Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?"

¹⁰Atunci, și-a rotit privirile peste toți, și a zis omului: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

¹¹Ei turbau de mânie, și s-au sfătuit ce ar putea să facă lui Isus.

Alegerea celor doisprezece.

¹²În zilele acela, Isus s-a dus în munte să se roage, și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

Mat 14.23;

¹³Când s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi, și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli, și anume:

Mat 10.1;

¹⁴Pe Simon, pe care l-a numit și Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu;

Ioan 1.42;

¹⁵pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul;

¹⁶pe Iuda, fiul lui Iacov; și pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut vânzător.

Iuda 1;

Felurite vindecări.

¹⁷S-a pogorât împreună cu ei, și S-a oprit într-un podiș unde se aflau mulți ucenici de ai Lui, și o mare mulțime de oameni, care veniseră din toată Iudea, din Ierusalim, și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.

Mat 4.25; Marc 3.7;

¹⁸Cei chinuiți de duhuri necurate, erau vindecați.

¹⁹Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere, care-i vindeca pe toți.

Mat 14.36; Marc 5.30; Luca 8.46;

Fericirile.

²⁰Atunci Isus Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi, și a zis: "Ferice de voi, care sunteți săraci, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a voastră!

Mat 5.3; Mat 11.5; Iac 2.5;

**²¹Ferice de voi, care sunteți flămânzi acum, pentru că voi veți fi săturați!
Ferice de voi care plângeți acum, pentru că voi veți râde!**

Isa 55.1; Isa 65.13; Mat 5.6; Isa 61.3; Mat 5.4;

²²Ferice de voi, când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!

Mat 5.11; 1Pet 2.19; 1Pet 3.14; 1Pet 4.14; Ioan 16.2;

²³Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau părinții lor cu proorocii.

Mat 5.12;Fapt 5.41;Col 1.24;Iac 1.2;Fapt 7.51;

²⁴Dar, vai de voi, bogaților, pentru că voi v-ați primit aici mângâierea!

Amos 6.1;Iac 5.1;Luca 12.21;Mat 6.2-16;Luca 16.25;

²⁵Vai de voi, care sunteți sătui acum! Pentru că voi veți flămânzi! Vai de voi, care râdeți acum, pentru că voi veți plânge și vă veți tângui!

Isa 65.13;Prov 14.13;

²⁶Vai de voi, când toți oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși!

Ioan 15.19;1Ioan 4.5;

lubirea vrăjmașilor.

²⁷Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultați: lubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

Ex 23.4;Prov 25.21;Mat 5.44;Luca 6.35;Rom 12.20;

²⁸binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi.

Luca 23.34;Fapt 7.60;

²⁹Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa.

Mat 5.39;1Cor 6.7;

³⁰Oricui îți cere, dă-i; și celui ce-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.

Deut 15.7-10;Prov 21.26;Mat 5.42;

³¹Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.

Mat 7.12;

³²Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei.

Mat 5.46;

³³Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac așa.

³⁴Și dacă dați cu împrumut aceluia de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să ia înapoi întocmai.

Mat 5.42;

³⁵Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi.

Luca 6.27;Ps 37.26;Luca 6.30;Mat 5.45;

³⁶Fiți dar milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv.

Mat 5.48;

Paiul și bârna, pomul și roada.

³⁷Nu judecați, și nu veți fi judecați; nu osândiți, și nu veți fi osândiți; iertați, și vi se va ierta.

Mat 7.1;

³⁸Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura."

Prov 19.17;Ps 79.12;Mat 7.2;Marc 4.24;Iac 2.13;

³⁹Le-a spus și pilda următoare: "Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?"

Mat 15.14;

⁴⁰Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.

Mat 10.24;Ioan 13.16;Ioan 15.20;

⁴¹De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău?

Mat 7.3;

⁴²Sau cum poți să zici fratelui tău: "Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi" și, când colo, tu nu vezi bârna din ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi

bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

Prov 18.17;

⁴³Nu este nici un pom bun, care să facă rod rău, și nici un pom rău care să facă rod bun.

Mat 7.16-17;

⁴⁴Căci orice pom se cunoaște după roada lui. Nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din mărcini.

Mat 12.33;

⁴⁵Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.

Mat 12.35;Mat 12.34;

Casa zidită pe stâncă.

⁴⁶De ce-Mi ziceți: "Doamne, Doamne!" și nu faceți ce spun Eu?

Mal 1.6;Mat 7.21;Mat 25.11;Luca 13.25;

⁴⁷Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele, și le face.

Mat 7.24;

⁴⁸Se aseamănă cu un om care, când a zidit o casă, a săpat adânc înainte, și a așezat temelia pe stâncă. A venit o vărsare de ape, și s-a năpustit șuvoiul peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că era zidită pe stâncă.

⁴⁹Dar cine aude și nu face, se aseamănă cu un om, care a zidit o casă pe pământ, fără temelie. Și s-a năpustit șuvoiul asupra ei, ea s-a prăbușit îndată, și prăbușirea acestei case a fost mare."

7

Vindecarea robului unui sutaș.

¹După ce a sfârșit de rostit toate aceste cuvântări înaintea norodului, care-L asculta, Isus a intrat în Capernaum.

Mat 8.5;

²Un sutaș avea un rob la care ținea foarte mult, și care era bolnav pe moarte.

³Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutașul a trimis la El pe niște bătrâni ai ludeilor, ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.

⁴Aceștia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul, și au zis: "Face să-i faci acest bine;

⁵căci iubește neamul nostru, și el ne-a zidit sinagoga."

⁶Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de casă, când sutașul a trimis la El pe niște prieteni să-l spună: "Doamne, nu Te mai osteni atâta, pentru că nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu.

⁷De aceea nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci, zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit.

⁸Căci și eu, care sunt sub stăpânirea altuia, am sub mine ostași. Și zic unuia: "Du-te!" și se duce; altuia: "Vino!" și vine; și robului meu: "Fă cutare lucru!" și-l face."

⁹Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a minunat de sutaș, S-a întors spre norodul, care mergea după El, și a zis: "Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință atât de mare."

¹⁰Când s-au întors acasă, trimișii au găsit sănătos pe robul care fusese bolnav.

Învierea fiului văduvei din Nain.

¹¹În ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui și norod mult.

¹²Când S-a apropiat de poarta cetății, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era văduvă; și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate.

¹³Domnul, când a văzut-o, I s-a făcut milă de ea, și i-a zis: "Nu plânge!"

¹⁴Apoi S-a apropiat, și S-a atins de raclă. Cei ce o duceau, s-au oprit. El a zis: "Tinerelule, scoală-te, îți spun!"

Luca 8.54; Ioan 11.43; Fapt 9.40; Rom 4.17;

¹⁵Mortul a șezut în capul oaselor, și a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi maicii lui.

¹⁶Toți au fost cuprinși de frică, slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: "Un mare prooroc s-a ridicat între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său."

Luca 1.65;Luca 24.19;Ioan 4.19;Ioan 6.14;Ioan 9.17;Luca 1.68;

¹⁷Vestea aceasta despre Isus s-a răspândit în toată ludea și prin toate împrejurimile.

Trimeșii lui Ioan Botezătorul.

¹⁸Ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului lor despre toate aceste lucruri.

Mat 11.12;

¹⁹Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi, și i-a trimis la Isus să-L întrebe: "Tu ești Acela care are să vină, sau să așteptăm pe altul?"

²⁰Aceștia, când s-au înfățișat înaintea lui Isus, l-au zis: "Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: "Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?"

²¹Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulți de boli, de chinuri, de duhuri rele, și multor orbi le-a dăruit vederea.

²²Și, drept răspuns, le-a zis: "Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învie, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.

Mat 11.4;Isa 35.5;Luca 4.18;

²³Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire."

Mărturia lui Isus despre Ioan.

²⁴După ce au plecat trimișii lui Ioan, Isus a început să spună noroadelor despre Ioan: "Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?

Mat 11.7;

²⁵Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi și cei ce trăiesc în desfătări, sunt în casele împăraților.

²⁶Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un prooroc.

²⁷El este acela despre care este scris: "Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care îți va pregăti calea înaintea Ta."

Mal 3.1;

²⁸**Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.**

²⁹**Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan;**

Mat 3.5;Luca 3.12;

³⁰**dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.**

Fapt 20.27;

³¹**Cu cine voi asemena dar pe oamenii din neamul acesta? Și cu cine seamănă ei?**

Mat 11.16;

³²**Seamănă cu niște copii, care stau în piața, și strigă unii către alții: "V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și n-ați plâns."**

³³**În adevăr, a venit Ioan Botezătorul, nici mâncând pâine, nici bănd vin, și ziceți: "Are drac."**

Mat 3.4;Marc 1.6;Luca 1.15;

³⁴**A venit Fiul omului, mâncând și bănd, și ziceți: "Iată un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor."**

³⁵**Totuși Înțelepciunea a fost găsită dreaptă de toți copiii ei."**

Mat 11.19;

Femeia păcătoasă.

³⁶**Un Fariseu a rugat pe Isus să mănânce la el. Isus a intrat în casa Fariseului, și a șezut la masă.**

Mat 26.6;Marc 14.3;Ioan 11.2;

³⁷**Și iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor,**

³⁸**și stătea înapoi lângă picioarele lui Isus și plângea. Apoi a început să-l stropească picioarele cu lacrimile ei, și să le șteargă cu părul capului ei; le săruta mult, și le ungea cu mir.**

³⁹Când a văzut lucrul acesta, Fariseul, care-L poftise, și-a zis: "Omul acesta, dacă ar fi un prooroc, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care se atinge de el: că este o păcătoasă."

Luca 15.2;

⁴⁰Isus a luat cuvântul, și i-a zis: "Simone, am să-ți spun ceva." - "Spune, Învățătorule", I-a răspuns el. -

⁴¹"Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cinzeci.

⁴²Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?"

⁴³Simon I-a răspuns: "Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult." Isus i-a zis: "Drept ai judecat."

⁴⁴Apoi S-a întors spre femeie, și a zis lui Simon: "Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei, și Mi le-a șters cu părul capului ei.

⁴⁵Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.

⁴⁶Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir.

Ps 23.5;

⁴⁷De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin."

1Tim 1.14;

⁴⁸Apoi a zis femeii: "Iertate îți sunt păcatele!"

Mat 9.2;Marc 2.5;

⁴⁹Cei ce ședeau cu El la masă, au început să zică între ei: "Cine este acesta de iartă chiar și păcatele?"

Mat 9.3;Marc 2.7;

⁵⁰Dar Isus a zis femeii: "Credința ta te-a mântuit; du-te în pace."

Mat 9.22;Marc 5.34;Marc 10.52;Luca 8.48;Luca 18.42;

Isus propovăduiește Evanghelia.

¹Curând după aceea, Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El;

²și mai erau și niște femei, care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boli; Maria, zisă Magdalena, din care ieșiseră șapte draci,

Mat 27.55-56; Marc 16.9;

³Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, și multe altele, care-L ajutau cu ce aveau.

Pilda semănătorului.

⁴Când s-a strâns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta:

Mat 13.2; Marc 4.1;

⁵"Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare, și au mâncat-o păsările cerului.

⁶O altă parte a căzut pe stâncă; și, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală.

⁷O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o.

⁸O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod însutit." După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: "Cine are urechi de auzit, să audă."

⁹Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta.

Mat 13.10; Marc 4.10;

¹⁰El le-a răspuns: "Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, ca "măcar că văd, să nu vadă, și măcar că aud, să nu înțeleagă."

Isa 6.9; Marc 4.12;

¹¹Iată ce înțeles are pilda aceasta: "Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.

Mat 13.18; Marc 4.14;

¹²Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți.

¹³Cei închipuiți în sămânța căzută pe stâncă, sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad.

¹⁴Sămânța, care a căzut între spini, închipuiește pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum, și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia, și n-aduc rod care să ajungă la coacere.

¹⁵Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare.

¹⁶Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acoperă cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

¹⁷Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină.

Mat 10.26;Luca 12.2;

¹⁸Luați seama dar la felul cum ascultați; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua și ce i se pare că are."

Mat 13.12;Mat 25.29;Luca 19.26;

Mama și frații lui Isus.

¹⁹Mama și frații lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-l vorbească, din pricina norodului.

Mat 12.46;Marc 3.31;

²⁰Cineva l-a spus: "Mama Ta și frații Tăi stau afară, și vor să Te vadă."

²¹Dar El, drept răspuns, a zis: "Mama Mea și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-l împlinesc."

Potolirea furtunii.

²²Într-una din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: "Haidem să trecem dincolo de lac." Și au plecat.

Mat 8.23;Marc 4.35;

²³Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un așa vârtej de vânt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie.

²⁴Au venit la El, L-au deșteptat, și au zis: "Învățătorule, Învățătorule, pierim." Isus S-a sculat, a certat vântul și valurile înfuriate, care s-au potolit: și s-a făcut liniște.

Mat 8.28; Marc 5.1;

²⁵Apoi a zis ucenicilor Săi: "Unde vă este credința?" Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții: "Cine este acesta de poruncește chiar și vânturilor și apei și-L ascultă?"

Vindecarea unui îndrăcit.

²⁶Au venit cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii.

²⁷Când a ieșit Isus la țarm, L-a întâmpinat un om din cetate, stăpânit de mai mulți draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină, și nu-și avea locuința într-o casă, ci în morminte.

²⁸Când a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui, și a zis cu glas tare: "Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te rog nu mă chinui."

²⁹Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela, pe care pusese stăpânire de multă vreme; era păzit legat cu cătușe la mâini și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile, și era gonit de dracul prin pustii.

³⁰Isus l-a întrebat: "Cum îți este numele?" "Legiune", a răspuns el; pentru că intraseră mulți draci în el.

³¹Și dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în Adânc.

Apoc 20.3;

³²Acolo pe munte, era o turmă mare de porci, care pășteau. Și dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie.

³³Dracii au ieșit din omul acela, au intrat în porci, și turma s-a repezit de pe râpă în lac, și s-a înecat.

³⁴Porcarii, când au văzut ce se întâmplase, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate.

³⁵Oamenii au ieșit să vadă cele întâmplare. Au venit la Isus, și au găsit pe omul din care ieșiseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat, și în toate mințile; și i-a apucat frica.

³⁶Cei ce văzuseră cele petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpânit de draci.

³⁷Tot norodul din ținutul Gherghesenilor a rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi apucase o mare frică. Isus S-a suit într-o corabie, și S-a întors.

Mat 8.34;Fapt 16.39;

³⁸Omul din care ieșiseră dracii, Îl ruga să-i dea voie să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis acasă, și i-a zis:

Marc 5.18;

³⁹"Întoarce-te acasă, și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu." El a plecat, și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.

Învierea fiicei lui Iair. - Femeia cu scurgere de sânge.

⁴⁰La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți îl așteptau.

⁴¹Și iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaș al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus, și l-a rugat să vină până la el acasă;

Mat 9.18;Marc 5.22;

⁴²pentru că avea o singură copilă de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.

⁴³Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge; ea își cheltuisese toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul.

Mat 9.20;

⁴⁴Ea s-a apropiat pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit.

⁴⁵Și Isus a zis: "Cine s-a atins de Mine?" Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El, au zis: "Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: "Cine s-a atins de Mine?"

⁴⁶Dar Isus a răspuns: "S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere."

Marc 5.30;Luca 6.19;

⁴⁷Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numaidecât.

⁴⁸Isus i-a zis: "Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace."

⁴⁹Pe când vorbea El încă, vine unul din casa fruntașului sinagogii, și-i spune: "Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul."

Marc 5.35;

⁵⁰Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii: "Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită."

⁵¹Când a ajuns la casa fruntașului, n-a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei.

⁵²Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis: "Nu plângeți; fetița n-a murit, ci doarme."

Ioan 11.11-13;

⁵³Ei își băteau joc de El, căci știau că murise.

⁵⁴Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână, și a strigat cu glas tare: "Fetițo, scoală-te!"

Luca 7.14;Ioan 11.43;

⁵⁵Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.

⁵⁶Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.

Mat 8.4;Mat 9.30;Marc 5.43;

9

Trimiterea celor doisprezece.

¹Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii, și să vindece bolile.

Mat 10.1;Marc 3.13;Marc 6.7;

²Apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu, și să tămăduiască pe cei bolnavi.

Mat 10.7-8; Marc 6.12; Luca 10.1-9;

³"Să nu luați nimic cu voi pe drum", le-a zis El; "nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani, nici două haine.

Mat 10.9; Marc 6.8; Luca 10.4; Luca 22.35;

⁴În orice casă veți intra, să rămâneți acolo, până veți pleca din locul acela.

Mat 10.11; Marc 6.10;

⁵Și dacă nu vă vor primi oamenii, să ieșiți din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor."

Mat 10.14; Fapt 13.51;

⁶Ei au plecat, și au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, și săvârșind pretutindeni tămăduiri.

Marc 6.12;

Irod nu știe ce să creadă despre Isus.

⁷Cârmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvârșite de Isus, și sta în cumpănă, neștiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morți;

Mat 14.1; Marc 6.14;

⁸alții ziceau că s-a arătat Ilie; și alții ziceau că a înviat vreun prooroc din cei din vechime.

⁹Dar Irod zicea: "Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?" Și căuta să-L vadă.

Luca 23.8;

Înmulțirea pâinilor.

¹⁰Apostolii, când s-au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El i-a luat cu Sine, și S-a dus la o parte, lângă o cetate, numită Betsaida.

Marc 6.30; Mat 14.13;

¹¹Noroadele au priceput lucrul acesta, și au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu, și vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare.

¹²Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat, și I-au zis: "Dă drumul noroadelor, ca să se ducă în satele și cătunele de primprejur să găzduiască și să-și caute de ale mâncării; pentru că aici suntem într-un loc pustiu."

Mat 14.15; Marc 6.35; Ioan 6.1-5;

¹³Isus le-a zis: "Dați-le voi să mănânce!" Dar ei au răspuns: "N-avem decât cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta."

¹⁴Și erau aproape cinci mii de bărbați. Isus a zis ucenicilor Săi: "Puneți-i să șadă jos în cete de câte cincizeci."

¹⁵Așa au și făcut: i-au pus pe toți să șadă jos.

¹⁶Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer, și le-a binecuvântat. Apoi le-a frânt, și le-a dat ucenicilor să le împartă norodului.

¹⁷Au mâncat toți, și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmiturile rămase.

Mărturisirea lui Petru.

¹⁸Într-o zi, pe când Se ruga Isus singur deoparte, având cu El pe ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: "Cine zic oamenii că sunt Eu?"

Mat 16.13; Marc 8.27;

¹⁹Ei I-au răspuns: "Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții zic că ești Ilie; alții zic că a înviat un proroc din cei din vechime."

Mat 14.2; Luca 9.7-8;

²⁰"Dar voi", i-a întrebat El, "cine ziceți că sunt?" "Hristosul lui Dumnezeu!" I-a răspuns Petru.

Mat 16.16; Ioan 6.69;

²¹Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta.

Mat 16.20;

²²Apoi a adăugat că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și a treia zi să învie.

Mat 16.21;Mat 17.22;

Cum să urmăm pe Isus.

²³Apoi a zis tuturor: "Dacă voriește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.

Mat 10.38;Mat 16.24;Marc 8.34;Luca 14.27;

²⁴Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va mântui.

²⁵Și ce ar folosi un om să câștige toată lumea, dacă s-ar prăpădi sau s-ar pierde pe sine însuși?

Mat 16.20;Marc 8.36;

²⁶Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

Mat 20.33;Marc 8.38;2Tim 2.12;

²⁷Adevărat vă spun, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Mat 16.28;Marc 9.1;

Schimbarea la față.

²⁸Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, și S-a suit pe munte să Se roage.

Mat 17.1;Marc 9.2;

²⁹Pe când Se ruga, I s-a schimbat înfățișarea feței, și îmbrăcămintea I s-a făcut albă strălucitoare.

³⁰Și iată că stăteau de vorbă cu El doi bărbați: erau Moise și Ilie,

³¹care se arătaseră în slavă, și vorbeau despre sfârșitul Lui, pe care avea să-l aibă în Ierusalim.

³²Petru și tovarășii lui erau îngreuiți de somn; dar, când s-au deșteptat bine, au văzut slava lui Isus, și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu El.

Dan 8.18; Dan 10.9;

³³În clipa când se despărțeau bărbații aceștia de Isus, Petru a zis lui Isus: "Învățătorule, este bine să fim aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie." Nu știa ce spune.

³⁴Pe când vorbea el astfel, a venit un nor, și i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au înspăimântat, când i-au văzut intrând în nor.

³⁵Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați."

Mat 3.17; Fapt 3.22;

³⁶Când s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. Ucenicii au tăcut, și n-au spus, în zilele acelea, nimănui nimic din cele ce văzuseră.

Mat 17.9;

Vindecarea unui îndrăcit.

³⁷A doua zi, când s-au pogorât de pe munte, o gloată mare a întâmpinat pe Isus.

Mat 17.14; Marc 9.14-17;

³⁸Și un om din mijlocul mulțimii a strigat: "Învățătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el.

³⁹Îl apucă un duh, și deodată răcnește; și duhul îl scutură cu putere, așa că băiatul face spumă la gură, și cu anevoie se duce duhul de la el, după ce l-a stropșit de tot.

⁴⁰Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, și n-au putut.

⁴¹"O neam necredincios și pornit la rău", a răspuns Isus; "până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău."

⁴²Pe când venea băiatul, dracul l-a trântit la pământ, și l-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe băiat, și l-a dat înapoi tatălui său.

⁴³Și toți au rămas uimiți de mărirea lui Dumnezeu. Pe când toți se minunau de tot ce făcea Isus, El a zis ucenicilor Săi:

Isus vestește moartea și învierea Sa.

44"Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor!"

Mat 17.22;

45Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, căci erau acoperite pentru ei, ca să nu le priceapă; și se temeau să-L întrebe în privința aceasta.

Marc 9.32;Luca 2.50;Luca 18.34;

Cine este cel mai mare?

46Apoi le-a venit în gând să știe cine dintre ei ar fi cel mai mare.

Mat 18.1;Marc 9.34;

47Isus le-a cunoscut gândul inimii, a luat un copilaș, l-a pus lângă El,

48și le-a zis: "Oricine primește pe acest copilaș, în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și oricine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Fiindcă cine este cel mai mic între voi toți, acela este mare."

Mat 10.40;Mat 18.5;Marc 9.37;Ioan 12.44;Ioan 13.20;Mat 23.11-12;

49Ioan a luat cuvântul, și a zis: "Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele tău; și l-am oprit, pentru că nu merge după noi."

Marc 9.38;Num 11.82;

50"Nu-l opriți", i-a răspuns Isus, "fiindcă cine nu este împotriva voastră, este pentru voi."

Mat 12.30;Luca 11.23;

"Foc din cer".

51Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus Și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim.

Marc 16.19;Fapt 1.2;

52A trimis înainte niște soli, care s-au dus și au intrat într-un sat al Samaritenilor, ca să-l pregătească un loc de găzduit.

53Dar ei nu l-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim.

Ioan 4.4-9;

⁵⁴Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: "Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?"

2Împ 1.10-12;

⁵⁵Isus S-a întors spre ei, i-a certat, și le-a zis: "Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți!"

⁵⁶Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască." Și au plecat într-alt sat.

Ioan 3.17; Ioan 12.47;

Cum să urmăm pe Isus.

⁵⁷Pe când erau pe drum, un om i-a zis: "Doamne, Te voi urma oriunde vei merge."

Mat 8.10;

⁵⁸Isus i-a răspuns: "Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul."

⁵⁹Altuia i-a zis: "Vino după Mine!" "Doamne", i-a răspuns el, "Lasă-mă să mă duc întâi să îngrop pe tatăl meu."

Mat 8.21;

⁶⁰Dar Isus i-a zis: "Lasă morții să-și îngroape morții, și tu du-te de vestește Împărăția lui Dumnezeu."

⁶¹Un altul a zis: "Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei."

1Împ 19.20;

⁶²Isus i-a răspuns: "Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu."

10

Trimiterea celor șaptezeci de ucenici.

¹După aceea Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici, și i-a trimis doi câte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El.

Mat 10.1; Marc 6.7;

²Și le-a zis: "Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.

Mat 9.37-38; Ioan 4.35; 2Tes 3.1;

³Duceți-vă; iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

Mat 10.16;

⁴Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte, și să nu întrebați pe nimeni de sănătate pe drum.

Mat 10.9-10; Marc 6.8; Luca 9.3; 2Împ 4.29;

⁵În orice casă veți intra, să ziceți întâi: "Pacea să fie peste casa aceasta!"

Mat 10.12;

⁶Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri ea se va întoarce la voi.

⁷Să rămâneți în casa aceea, și să mâncați și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă.

Mat 10.11; 1Cor 10.27; Mat 10.10; 1Cor 9.4; 1Tim 5.18;

⁸În oricare cetate veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mâncați ce vi se va pune înainte;

⁹să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo, și să le ziceți: "Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."

Luca 9.2; Mat 3.2; Mat 4.17; Mat 10.7; Luca 10.11;

¹⁰Dar în oricare cetate veți intra, și nu vă vor primi, să vă duceți pe ulițele ei, și să ziceți:

¹¹"Scuturăm împotriva voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."

Mat 10.14; Luca 9.5; Fapt 13.51; Fapt 18.6;

¹²Eu vă spun că, în ziua judecății va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea.

Mat 10.15; Marc 6.11;

¹³Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă.

Mat 11.21;Ezec 3.6;

¹⁴De aceea, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.

¹⁵Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până în Locuința morților.

Mat 11.23;Gen 11.4;Deut 1.28;Isa 14.13;Ier 51.53;Ezec 26.20;Ezec 32.18;

¹⁶Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

Mat 10.40;Marc 9.37;Ioan 13.20;1Tes 4.8;Ioan 5.23;

Întoarcerea celor șaptezeci.

¹⁷Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie, și au zis: "Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău."

Luca 10.1;

¹⁸Isus le-a zis: "Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer."

Ioan 12.31;Ioan 16.11;Apoc 9.1;Apoc 12.8-9;

¹⁹Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.

Marc 16;Fapt 28.5;

²⁰Totuși, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri."

Ex 32.32;Ps 69.28;Isa 4.3;Dan 12.1;Filip 4.3;Evr 12.23;Apoc 13.8;Apoc 20.12;Apoc 21.27;

²¹În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt, și a zis: "Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu."

Mat 11.25;

²²Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere."

Mat 28.18;Ioan 3.35;Ioan 5.27;Ioan 17.2;Ioan 1.18;Ioan 6.44-46;

²³Apoi S-a întors spre ucenici, și le-a spus de o parte: "Ferice de ochii care văd lucrurile, pe care le vedeți voi!

Mat 13.16;

²⁴Căci vă spun că mulți prooroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit."

1Pet 1.10;

Pilda Samariteanului.

²⁵Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și l-a zis: "Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?"

Mat 19.16;Mat 22.35;

²⁶Isus i-a zis: "Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?"

²⁷El a răspuns: "Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși."

Deut 6.5;Lev 19.18;

²⁸"Bine ai răspuns", i-a zis Isus; "fă așa, și vei avea viața veșnică."

Lev 18.5;Neem 9.29;Ezec 20.11-21;Rom 10.5;

²⁹Dar el, care vroia să se îndreptățească, a zis lui Isus: "Și cine este aproapele meu?"

Luca 16.15;

³⁰Isus a luat din nou cuvântul, și a zis: "Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, și l-au lăsat aproape mort.

³¹Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături.

Ps 38.11;

³²Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături.

³³Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el.

Ioan 4.9;

³⁴S-a apropiat de i-a legat rănile, și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el.

³⁵A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: "Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere."

³⁶Care dintr-acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?"

³⁷"Cel ce și-a făcut milă cu el", a răspuns învățătorul Legii. "Du-te de fă și tu la fel", i-a zis Isus.

Marta și Maria.

³⁸Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Și o femeie, numită Marta, l-a primit în casa ei.

Ioan 11.1; Ioan 12.2-3;

³⁹Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui.

1Cor 7.32; Luca 3.35; Fapt 22.3;

⁴⁰Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El, și l-a zis: "Doamne, nu-Ți pasă că soru-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i dar să-mi ajute."

⁴¹Drept răspuns, Isus i-a zis: "Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu,

⁴²dar un singur lucru trebuiește. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua."

Ps 27.4;

¹Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui l-a zis: "Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui."

²El le-a zis: "Când vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vină Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ."

Mat 6.9;

³Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;

⁴și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău."

Stăruința în rugăciune.

⁵Apoi le-a mai zis: "Dacă unul dintre voi are un prieten, și se duce la el la miezul nopții, și-i zice: "Prietene, împrumută-mi trei pâini,

⁶căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, și n-am ce-i pune înainte;"

⁷și dacă dinăuntru casei lui, prietenul acesta îi răspunde: "Nu mă tulbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pâini", -

⁸vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuși, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie.

Luca 18.1;

⁹De aceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da: căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

Mat 7.7;Mat 21.22;Marc 11.24;Ioan 15.7;luc 1.6;1Ioan 3.22;

¹⁰Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.

¹¹Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește?

Mat 7.9;

¹²Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?

¹³Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!"

Vindecarea unui îndrăcit mut.

¹⁴Isus a scos dintr-un bolnav un drac, care era mut. După ce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s-au mirat.

Mat 9.32; Mat 12.22;

¹⁵Dar unii ziceau: "El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor."

Mat 9.34; Mat 12.24;

¹⁶Alții, ca să-L ispitească, îi cereau un semn, din cer.

Mat 12.38; Mat 16.1;

¹⁷Isus le-a cunoscut gândurile, și le-a zis: "Orice împărăție dezbinată împotriva ei, este pustie; și o casă dezbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta.

Mat 12.25; Marc 3.24; Ioan 2.25;

¹⁸Deci, dacă Satana este dezbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul?

¹⁹Și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei înșiși vor fi judecătorii voștri.

²⁰Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.

Ex 8.19;

²¹Când omul cel tare și bine înarmat își păzește casa, averile îi sunt la adăpost.

Mat 12.29; Marc 3.27;

²²Dar dacă vine peste el unul mai tare decât el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el.

Isa 53.12; Col 2.15;

²³Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine, risipește.

Mat 12.30;

Duhul necurat ieșit din om.

²⁴Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit."

Mat 12.43;

²⁵Și când vine, o găsește măturată și împodobită.

²⁶Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omului acelaia ajunge mai rea decât cea dintâi."

Ioan 5.14;Evr 6.4;Evr 10.26;2Pet 2.20;

Ferice de cei ce ascultă Cuvântul.

²⁷Pe când spunea Isus aceste vorbe, o femeie din nord și-a ridicat glasul și a zis: "Ferice de pântecele care Te-a purtat, și de țâțele pe care le-ai sub!"

²⁸Și El a răspuns: "Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-L păzesc!"

Mat 7.21;Luca 8.21;Iac 1.25;

Minunea cu Iona.

²⁹Pe când noroadele se strângeau cu grămada, El a început să spună: "Neamul acesta este un neam viclean; el cere un semn; dar nu i se va da alt semn decât semnul proorocului Iona.

Mat 12.38-39;

³⁰Căci după cum Iona a fost un semn pentru Niniviteni, tot așa și Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta.

Iona 1.17;Iona 2.10;

³¹Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i va osândi; pentru că ea a venit de la capătul pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.

1Împ 10.1;

³²Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecății, alături de neamul acesta, și-i vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

Iona 3.5;

Lumina.

³³Nimeni n-aprinde o lumină, ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub baniță; ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

Mat 5.15; Marc 4.21; Luca 8.16;

³⁴Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric.

Mat 6.22;

³⁵Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întuneric.

³⁶Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare."

Mustrea cărturarilor și Fariseilor.

³⁷Pe când vorbea Isus, un Fariseu L-a rugat să prânzească la el. El a intrat și a șezut la masă.

³⁸Fariseul a văzut cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prânz.

Marc 7.3;

³⁹Dar Domnul i-a zis: "Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru vostru este plin de jefuire și de răutate.

Mat 23.25; Tit 1.15;

⁴⁰Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut și pe cea dinăuntru?

⁴¹Dați mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vă vor fi curate.

Isa 58.7; Dan 4.27; Luca 12.33;

⁴²Dar vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute!

Mat 23.23;

43 **Vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi umblați după scaunele dintâi la sinagogi, și vă place să vă faceți lumea plecăciuni prin piețe!**

Mat 23.6; Marc 12.38-39;

44 **Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele, care nu se văd, și peste care oamenii umblă fără să știe."**

Mat 23.27; Ps 5.9;

45 **Unul din învățătorii Legii a luat cuvântul, și l-a zis: "Învățătorule, spunând aceste lucruri ne ocărăști și pe noi."**

46 **"Vai și de voi, învățători ai Legii", a răspuns Isus. "Pentru că voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele."**

Mat 23.4;

47 **Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor, pe care i-au ucis părinții voștri.**

Mat 23.29;

48 **Prin aceasta mărturișiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe prooroci, iar voi le zidiți mormintele.**

49 **De aceea Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: "Le voi trimite prooroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prizoni,**

Mat 23.34;

50 **ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor proorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii:**

51 **de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!**

Gen 4.8; 2Cron 24.20-21;

52 **Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-ați împiedicat să intre."**

Mat 23.13;

53 **După ce a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strâmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri;**

⁵⁴I-au întins astfel lațuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

Marc 12.13;

12

Despre fățarnicie, frica de oameni, hula împotriva Duhului Sfânt.

¹În vremea aceea, când se strânseseră noroadele cu miile, așa că se călcau unii pe alții, Isus a început să spună ucenicilor Săi: "Mai întâi de toate, păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este fățarnicia.

Mat 16.6; Marc 8.15; Mat 16.12;

²Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut.

Mat 10.26; Marc 4.22; Luca 8.17;

³De aceea, orice ați spus la întuneric, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăițe, va fi vestit de pe acoperișul caselor.

⁴Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ceucid trupul, și după aceea nu mai pot face nimic.

Isa 51.7-13; Ier 1.8; Mat 10.28; Ioan 15.14-15;

⁵Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți.

⁶Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuși, nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

⁷Și chiar perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

⁸Eu vă spun: pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

Mat 10.32; Marc 8.38; 2Tim 2.12; 1Ioan 2.23;

⁹dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

¹⁰Și oricui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.

Mat 12.31-32; Marc 3.28; Ioan 5.16;

¹¹Când vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor, și înaintea stăpânilor, să nu vă îngrijați, cum veți răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veți vorbi;

Mat 10.19; Marc 13.11; Luca 21.14;

¹²căci Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți."

Pilda bogatului care i-a rodit țarina.

¹³Unul din mulțime a zis lui Isus: "Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea noastră."

¹⁴"Omule", i-a răspuns Isus, "cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?"

Ioan 18.36;

¹⁵Apoi le-a zis: "Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui."

1Tim 6.7;

¹⁶Și le-a spus pilda aceasta: "Țarina unui om bogat rodise mult.

¹⁷Și el se gândea în sine, și zicea: "Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele."

¹⁸"Iată", a zis el, "ce voi face: îmi voi strica grânarele, și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunătățile mele;

¹⁹și voi zice sufletului meu: "Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și înveselește-te!"

Ecl 11.9; 1Cor 15.32; Iac 5.5;

²⁰Dar Dumnezeu i-a zis: "Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile, pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?"

Iov 20.22; Iov 27.8; Ps 52.7; Iac 4.14; Ps 39.6; Ier 17.11;

²¹Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu."

Mat 6.20; Luca 12.33; 1Tim 6.18-19; Iac 2.5;

Îngrijorările.

²²Isus a zis apoi ucenicilor săi: "De aceea vă spun: Nu vă îngrijați, cu privire la viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, nici cu privire la trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca.

Mat 6.25;

²³Viața este mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

²⁴Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grâнар: și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările!

Iov 38.41;Ps 147.9;

²⁵Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui?

²⁶Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijați de celelalte?

²⁷Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei.

²⁸Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?

²⁹Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frământați mintea.

³⁰Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele.

³¹Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Mat 6.33;

³²Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.

Mat 11.25-26;

³³Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi, care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul, și unde nu roade molia.

Mat 19.21;Fapt 2.45;Fapt 4.34;Mat 6.20;Luca 16.9;1Tim 6.19;

³⁴Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

Îndemn la veghere.

³⁵Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse.

Efes 6.14;1Pet 1.13;Mat 25.1;

³⁶Și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă.

³⁷Ferice de robii aceia, pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui!
Adevărat vă spun, că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă, și se va apropia să le slujească.

Mat 24.46;

³⁸Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!

³⁹Să știți bine că, dacă ar ști stăpânul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea, și n-ar lăsa să-i spargă casa.

Mat 24.43;1Tes 5.2;2Pet 3.10;Apoc 3.3;Apoc 16.15;

⁴⁰Și voi dar fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți."

Mat 24.44;Mat 25.13;Marc 13.33;Luca 21.34-36;1Tes 5.6;2Pet 3.12;

Ispravnicul credincios.

⁴¹"Doamne", l-a zis Petru, "pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?"

⁴²Și Domnul a zis: "Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită?"

Mat 24.25;Mat 25.21;1Cor 4.2;

⁴³Ferice de robul acela, pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

⁴⁴Adevărat vă spun, că îl va pune peste toată avuția sa.

Mat 24.47;

⁴⁵Dar dacă robul acela zice în inima lui: "Stăpânul meu zăbovește să vină"; dacă va începe să bată pe slugi și pe slujnice, să mănânce, să bea și să se îmbete,

Mat 24.48;

⁴⁶stăpânul robului acela va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și-l va tăia în bucăți; și soarta lui va fi soarta celor necredincioși în lucrul încredințat lor.

⁴⁷Robul acela, care a știut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.

Num 15.30;Deut 25.2;Ioan 9.41;Ioan 15.22;Fapt 17.30;Iac 4.17;

⁴⁸Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.

Lev 5.17;1Tim 1.13;

Foc pe pământ.

⁴⁹Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau decât să fie aprins chiar acum!

Luca 12.51;

⁵⁰Am un botez cu care trebuie să fiu botezat, și cât de mult doresc să se îndeplinească!

Mat 20.22;Marc 10.38;

⁵¹Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă dezbinare.

Mat 10.34;Luca 12.49;Mic 7.6;Ioan 7.43;Ioan 9.16;Ioan 10.19;

⁵²Căci, de acum înainte, din cinci, care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinați împotriva a doi, și doi împotriva a trei.

Mat 10.35;

⁵³Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii, și nora împotriva soacrei."

Semnele vremurilor.

⁵⁴El a mai zis noroadelor: "Când vedeți un nor ridicându-se la apus, îndată ziceți: "Vine ploaia." Și așa se întâmplă.

Mat 16.2;

⁵⁵Și când vedeți suflând vântul de la miazăzi, ziceți: "Are să fie zăduf." Și așa se întâmplă.

⁵⁶Fățarnicilor, fața pământului și a cerului știți s-o deosebiți: vremea aceasta cum de n-o deosebiți?

⁵⁷Și pentru ce nu judecați și voi singuri ce este drept?

⁵⁸Când te duci cu pârâșul tău înaintea judecătorului, pe drum caută să scapi de el; ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță.

Prov 25.8; Mat 5.25; Ps 32.6; Isa 55.6;

⁵⁹Îți spun că nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel mai de pe urmă bănuț."

13

Galileenii măcelăriți de Pilat.

¹În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.

²"Credeti voi", le-a răspuns Isus, "că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel?"

³Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁴Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, care locuiau în Ierusalim?

⁵Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel."

Pilda smochinului neroditor.

⁶El a spus și pilda aceasta: "Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit.

Isa 5.2; Mat 21.19;

⁷Atunci a zis vierului: "Iată că sunt trei ani, de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?"

⁸"Doamne", i-a răspuns vierul, "mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină."

⁹Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia."

Vindecarea unei femei gârbove.

¹⁰Isus învăța pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului.

¹¹Și acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință; era gârbovă, și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatele.

¹²Când a văzut-o Isus, a chemat-o, și i-a zis: "Femeie, ești dezlegată de neputința ta."

¹³Și-a întins mâinile peste ea: îndată s-a îndreptat, și slăvea pe Dumnezeu.

Marc 16.18; Fapt 9.17;

¹⁴Dar fruntașul sinagogii, mâniat că Isus săvârșise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvântul, și a zis norodului: "Sunt șase zile în care trebuie să lucreze omul; veniți dar în aceste zile să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului!"

Ex 20.9; Mat 12.10; Marc 3.2; Luca 6.7; Luca 14.3;

¹⁵"Fățarnicilor", i-a răspuns Domnul; "oare în ziua Sabatului nu-și dezleagă fiecare din voi boul sau măgarul de la iesle, și-l duce de-l adapă?"

Luca 14.5;

¹⁶Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?"

Luca 19.9;

¹⁷Pe când vorbea El astfel, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate, pe care le făcea El.

Pilda grăuntelui de muștar și a aluatului.

¹⁸El a mai zis: "Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voi asemăna?"

Mat 13.31; Marc 4.30;

¹⁹Se aseamăna cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om, și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile lui."

²⁰El a zis iarăși: "Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?"

²¹Se aseamăna cu aluatul, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată."

Ușa cea strâmtă.

²²Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățând pe norod, și călătorind spre Ierusalim.

Mat 9.35; Marc 6.6;

**²³Cineva l-a zis: "Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii?"
El le-a răspuns:**

²⁴"Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea.

Mat 7.13; Ioan 7.34; Ioan 8.21; Ioan 13.33; Rom 9.31;

**²⁵Odată ce Stăpânul casei se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: "Doamne, Doamne, deschide-ne!"
drept răspuns, El vă va zice: "Nu știu de unde sunteți."**

Ps 32.6; Isa 55.6; Mat 25.10; Luca 6.46; Mat 7.23; Mat 25.12;

²⁶Atunci veți începe să ziceți: "Noi am mâncat și am băut în fața Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod."

²⁷Și El va răspunde: "Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii."

Mat 7.23; Mat 25.41; Luca 13.25; Ps 6.8; Mat 25.41;

²⁸Va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.

Mat 8.12; Mat 13.42; Mat 24.51; Mat 8.11;

²⁹Vor veni de la răsărit și de la apus, de la mieznoapte și de la miez-ză, și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu.

³⁰Și iată că sunt unii din cei de pe urmă, care vor fi cei dintâi, și sunt unii din cei dintâi, care vor fi cei de pe urmă."

Mat 19.30;Mat 20.16;Marc 10.31;

Nelegiuirile și pedeapsa Ierusalimului.

³¹În aceeași zi, au venit câțiva Farisei, și I-au zis: "Pleacă, și du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare."

³²"Duceți-vă", le-a răspuns El, "și spuneți vulpii aceleia: "Iată că scot dracii, și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi.

Evr 2.10;

³³Dar trebuie să umblu astăzi, mâine și poimâine, fiindcă nu se poate ca un prooroc să piară afară din Ierusalim.

³⁴Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

Mat 23.37;

³⁵Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veți mai vedea, până veți zice: "Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!"

Lev 26.31-32;Ps 69.25;Isa 1.7;Dan 9.27;Mic 3.12;Ps 118.26;Mat 21.9;
Marc 11.10;Luca 19.38;Ioan 12.13;

14

Vindecarea unui bolnav de dropică.

¹Într-o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntașii Fariseilor, ca să prânzească. Fariseii Îl pândeau de aproape.

²Și înaintea Lui era un om bolnav de dropică.

³Isus a luat cuvântul, și a zis învățătorilor Legii și Fariseilor: "Oare este îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?"

Mat 12.10;

⁴Ei tăceau. Atunci Isus a luat de mână pe omul acela, I-a vindecat, și i-a dat drumul.

⁵Pe urmă, le-a zis: "Cine dintre voi, dacă-i cade copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?"

Ex 23.5;Deut 22.4;Luca 13.15;

⁶Și n-au putut să-l răspundă nimic la aceste vorbe.

Despre zmerenia la ospete.

⁷Apoi, când a văzut că cei poftiți la masă alegeau locurile dintâi, le-a spus o pildă. Și le-a zis:

⁸"Când ești poftit de cineva la nuntă, să nu te așezi la masă în locul dintâi; ca nu cumva, printre cei poftiți de el, să fie altul mai cu vază decât tine,

⁹și cel ce te-a poftit și pe tine și pe el, să vină să-ți zică: "Dă locul tău omului acestuia." Atunci, cu rușine, va trebui să iei locul de pe urmă.

¹⁰Ci, când ești poftit, du-te și așează-te în locul cel mai de pe urmă; pentru ca, atunci când va veni cel ce te-a poftit, să-ți zică: "Prietene, mută-te mai sus." Lucrul acesta îți va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine.

Prov 25.6-7;

¹¹Căci oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat."

Iov 22.29;Ps 18.27;Prov 29.23;Mat 23.12;Luca 18.14;Iac 4.6;1Pet 5.5;

Despre binefacere.

¹²A zis și celui ce-L poftise: "Când dai un prânz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei la rândul lor pe tine, și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut.

¹³Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi.

Neem 8.10-12;

¹⁴Și va fi fericite de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți."

Pilda celor poftiți la cină.

¹⁵Unul din cei ce ședeau la masă cu El, când a auzit aceste vorbe, l-a zis; "Ferice de acela care va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu!"

Apoc 19.9;

¹⁶Și Isus i-a răspuns: "Un om a dat o cină mare, și a poftit pe mulți.

Mat 22.2;

¹⁷La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiți: "Veniți, căci iată că toate sunt gata."

Prov 9.2-5;

¹⁸Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se dezvinovățească. Cel dintâi i-a zis: "Am cumpărat un ogor, și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți."

¹⁹Un altul a zis: "Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog."

²⁰Un altul a zis: "Tocmai acum m-am însurat, și de aceea nu pot veni."

²¹Când s-a întors robul, a spus stăpânului său aceste lucruri. Atunci stăpânul casei s-a mâniat, și a zis robului său: "Du-te degrabă în piețele și ulițele cetății, și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și schiopi."

²²La urmă, robul a zis: "Stăpâne, s-a făcut cum ai poruncit, și tot mai este loc."

²³Și stăpânul a zis robului: "Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.

²⁴Căci vă spun că nici unul din cei poftiți, nu va gusta din cina mea."

Mat 21.43;Mat 22.8;Fapt 13.46;

Cum să fie ucenicul lui Isus.

²⁵Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El S-a întors, și le-a zis:

²⁶"Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.

Deut 13.6;Deut 33.9;Mat 10.37;Rom 9.13;Apoc 12.11;

²⁷Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.

Mat 16.24;Marc 8.34;Luca 9.23;2Tim 3.12;

²⁸Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?

Prov 24.27;

²⁹Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfârși, și toți cei ce-l vor vedea, să înceapă să râdă de el,

³⁰și să zică: "Omul acesta a început să zidească, și n-a putut isprăvi."

³¹Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

³²Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.

³³Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.

³⁴Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta?

Mat 5.13; Marc 9.50;

³⁵Atunci nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit, să audă."

15

Pilda cu oaia rătăcită și leul.

¹Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte.

Mat 9.10;

²Și Fariseii și cărturarii cărteau și ziceau: "Omul acesta primește pe păcătoși, și mănâncă cu ei."

Fapt 11.3; Gal 2.12;

³Dar El le-a spus pilda aceasta:

⁴"Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce după cea pierdută, până când o găsește?"

Mat 18.12; 1Pet 2.10-25;

⁵După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri;

⁶și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: "Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută."

⁷Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouă zeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.

Luca 5.32;

⁸Sau care femeie, dacă are zece lei (Grecește: drahme.) de argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa, și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește?

⁹După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei, și zice: "Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l pierdusem."

¹⁰Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

Pilda fiului risipitor.

¹¹El a mai zis: "Un om avea doi fii.

¹²Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: "Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine." Și tatăl le-a împărțit averea.

¹³Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul, și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată.

Marc 12.44;

¹⁴După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

¹⁵Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

¹⁶Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe care le mâncau porcii, dar nu i le da nimeni.

¹⁷Și-a venit în fire, și a zis: "Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!

¹⁸Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta,

¹⁹Și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi."

²⁰Și s-a sculat, și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.

Fapt 2.39;Efes 2.13-17;

²¹Fiul i-a zis: "Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău."

Ps 51.4;

²²Dar tatăl a zis robilor săi: "Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțăminte în picioare.

²³Aduceți vițelul cel îngrășat, și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim;

²⁴căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit." Și au început să se înveselească.

Luca 15.32;Efes 2.1;Efes 5.14;Apoc 3.1;

²⁵Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.

²⁶A chemat pe unul din robi, și a început să-l întrebe ce este.

²⁷Robul acela i-a răspuns: "Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine."

²⁸El s-a întărâtat de mânie, și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară, și l-a rugat să intre.

²⁹Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: "Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei;

³⁰iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat."

³¹"Fiule", i-a zis tatăl, "tu întotdeauna ești cu mine, și tot ce am eu este al tău.

³²Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut și a fost găsit."

Luca 15.24;

16

Pilda ispravnicului necredincios.

¹Isus a mai spus ucenicilor Săi: "Un om bogat avea un ispravnic, care a fost pârât la el că-i risipește averea.

²El l-a chemat, și i-a zis: "Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ți socoteala de isprăvnicia ta, pentru că nu mai poți fi ispravnic."

³Ispravnicul și-a zis: "Ce am să fac, dacă îmi ia stăpânul isprăvnicia? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine.

⁴Știu ce am să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din isprăvnicie, ei să mă primească în casele lor."

⁵A chemat pe fiecare din datornicii stăpânului său, și a zis celui dintâi: "Cât ești dator stăpânului meu?"

⁶"O sută de măsuri de untdelemn", a răspuns el. Și i-a zis: "Ia-ți zapisul, și sezi degrabă de scrie cincizeci."

⁷Apoi a zis altuia: "Dar tu, cât ești dator?" "O sută de măsuri de grâu", a răspuns el. Și i-a zis: "Ia-ți zapisul, și scrie optzeci."

⁸Stăpânul lui a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentru că lucrase înțelepțește. Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii.

Ioan 12.36;Efes 5.8;1Tes 5.5;

⁹Și Eu vă zic: Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru ca atunci când veți muri, să vă primească în corturile veșnice.

Dan 4.27;Mat 6.19;Mat 19.21;Luca 11.41;1Tim 6.17-19;

¹⁰Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari.

Mat 25.21;Luca 19.17;

¹¹Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogățiile (Grecește: Mamona.) nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?

¹²Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?

¹³Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține numai la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona."

Mat 6.24;

Muștrări făcute Fariseilor.

¹⁴Fariseii, care erau iubitori de bani, ascultau și ei toate lucrurile acestea, și își băteau joc de El.

Mat 23.14;

¹⁵Isus le-a zis: "Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentru că ce este înălțat între oameni, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Luca 10.29;Ps 7.9;1Sam 16.7;

¹⁶Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.

Mat 4.17;Mat 11.12-13;Luca 7.29;

¹⁷Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege.

Ps 102.26-27;Isa 40.8;Isa 51.6;Mat 5.18;1Pet 1.25;

¹⁸Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei, preacurvește.

Mat 5.32;Mat 19.9;Marc 10.11;1Cor 7.10-11;

Pilda bogatului nemilostiv.

¹⁹"Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire.

²⁰La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube.

²¹Și dorea mult să se sature cu fărâmiturile, care cădeau de la masa bogatului; până și câinii veneau și-i lingeau bubele.

²²Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngerii în sânul lui Avraam. A murit și bogatul, și i-au îngropat.

²³Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sânul lui,

²⁴și a strigat: "Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta."

Zah 14.12;Isa 66.24;Marc 9.44;

²⁵"Fiule", i-a răspuns Avraam, "adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.

Iov 21.13;Luca 6.24;

²⁶Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată."

²⁷Bogatul a zis: "Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimiți pe Lazăr în casa tatălui meu;

²⁸căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin."

²⁹Avraam a răspuns: "Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei."

Isa 8.20;Isa 34.16;Ioan 5.39-45;Fapt 15.21;Fapt 17.11;

³⁰"Nu, părinte Avraame", a zis el; "ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi."

³¹Și Avraam i-a răspuns: "Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți."

Ioan 12.10-11;

17

Prilejurile de păcătuire.

¹Isus a zis ucenicilor Săi: "Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!"

Mat 18.6-7;Marc 9.42;1Cor 11.19;

²Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât, și să fie aruncat în mare, decât să facă pe unul din acești micuți să păcătuiască.

³Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, muștră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l!

Mat 18.15-21; Lev 19.17; Prov 17.10; Iac 5.19;

⁴Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: "Îmi pare rău!" - să-l ierți.

⁵Apostolii au zis Domnului: "Mărește-ne credința!"

⁶Și Domnul a zis: "Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: "Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare", și v-ar asculta.

Mat 17.20; Mat 21.21; Marc 9.23; Marc 11.23;

"Robi netrebnci".

⁷Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paște oile, îi va zice, când vine de la câmp: "Vino îndată, și șezi la masă?"

⁸Nu-i va zice mai degrabă: "Gătește-mi să mănânc, încinge-te, și slujește-mi până voi mânca și voi bea eu; după aceea, vei mânca și vei bea și tu?"

Luca 12.37;

⁹Va rămâne el îndatorat față de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.

¹⁰Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: "Suntem niște robi netrebnci; am făcut ce eram datori să facem."

Iov 22.3; Iov 35.7; Ps 16.2; Mat 25.30; Rom 3.12; Rom 11.35; 1Cor 9.16-17; Filim 11;

Cei zece leproși.

¹¹Isus mergea spre Ierusalim, și a trecut printre Samaria și Galilea.

Luc 9.51-52; Ioan 4.4;

¹²Pe când intra într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși. Ei au stătut departe,

Lev 13.46;

¹³și-au ridicat glasul, și au zis: "Isuse, Învățătorule, ai milă de noi!"

¹⁴Când i-a văzut Isus, le-a zis: "Duceți-vă și arătați-vă preoților!" Și pe când se duceau, au fost curățiți.

Lev 13.2; Lev 14.2; Mat 8.4; Luca 5.14;

¹⁵Unul din ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare.

¹⁶S-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus, și l-a mulțumit. Era Samaritean.

¹⁷Isus a luat cuvântul, și a zis: "Oare n-au fost curățiți toți cei zece? Dar ceilalți nouă, unde sunt?"

¹⁸Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?"

¹⁹Apoi i-a zis: "Scoală-te și pleacă; credința ta te-a mântuit."

Mat 9.22; Marc 5.34; Marc 10.52; Luca 7.50; Luca 8.48; Luca 18.42;

Venirea Împărăției lui Dumnezeu.

²⁰Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: "Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile.

²¹Nu se va zice: "Uite-o aici", sau: "Uite-o acolo!" Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru."

Luca 17.23; Rom 14.17;

Venirea Fiului omului.

²²Și a zis ucenicilor: "Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului, și n-o veți vedea.

Mat 9.15; Ioan 17.12;

²³Vi se va zice: "Iată-L aici, iată-L acolo!" Să nu vă duceți, nici să nu-i urmați.

Mat 24.23; Marc 13.21; Luca 21.8;

²⁴Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.

Mal 24.27;

²⁵Dar mai întâi trebuie să sufere multe, și să fie lepădat de neamul acesta.

Marc 8.31; Marc 9.31; Marc 10.33; Luca 9.22;

²⁶Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:

Gen 7; Mat 24.37;

²⁷mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.

²⁸Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;

Gen 19;

²⁹dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți.

Gen 19.16-24;

³⁰Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.

2Tes 1.7;

³¹În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei, și își va avea vasele în casă, să nu se pogoare să le ia; și cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă.

Mat 24.17; Marc 13.15;

³²Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.

Gen 19.26;

³³Oricine va căuta să-și scape viața, o va pierde; și oricine o va pierde, o va găsi.

Mat 10.39; Mat 16.25; Marc 8.35; Luca 9.24; Ioan 12.25;

³⁴Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;

Mat 24.40-41; 1Tes 4.17;

³⁵două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.

³⁶Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat."

³⁷Ucenicii L-au întrebat: "Unde, Doamne?" Iar El a răspuns: "Unde va fi trupul acolo se vor strânge vulturii."

Iov 39.30;Mat 24.28;

18

Pilda judecătorului nedrept.

¹Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase.

Luca 11.5;Luca 21.36;Rom 12.12;Efes 6.18;Col 4.2;1Tes 5.17;

²El le-a zis: "Într-o cetate era un judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.

³În cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el, și-i zicea: "Fă-mi dreptate în cearta cu pârâșul meu."

⁴Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis: "Măcar că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,

⁵totuși, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul."

Luca 11.8;

⁶Domnul a adăugat: "Auziți ce zice judecătorul nedrept?"

⁷Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei?

Apoc 6.10;

⁸Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?"

Evr 10.37;2Pet 3.8-9;

Pilda vameșului și a Fariseului.

⁹A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt neprihăniți, și disprețuiau pe ceilalți.

Luca 10.29;Luca 16.15;

10"Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era Fariseu, și altul vameș.

11Fariseul sta în picioare, și a început să se roage în sine astfel:
"Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta.

Ps 135.2;Isa 1.15;Isa 58.2;Apoc 3.17;

12Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele."

13Vameșul sta departe, și nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept, și zicea: "Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!"

14Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a pogorât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și oricine se smerește, va fi înălțat."

Iov 22.29;Mat 23.12;Luca 14.11;Iac 4.6;1Pet 5.5-6;

Copilașii.

15I-au adus și niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, când au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia care-i aduceau.

Mat 19.13;Marc 10.13;

16Isus a chemat la Sine pe copilași, și a zis: "Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.

1Cor 14.20;1Pet 2.2;

17Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea."

Marc 10.15;

Tânărul bogat.

18Un fruntaș a întrebat pe Isus: "Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?"

Mat 19.16;Marc 10.17;

19"Pentru ce Mă numești bun?" i-a răspuns Isus. "Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

²⁰Știi poruncile: "Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta."

Ex 20.12-16; Deut 5.16-20; Rom 13.9; Efes 6.2; Col 3.20;

²¹"Toate aceste lucruri", l-a zis el, "le-am păzit din tinerețea mea."

²²Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: "Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă."

Mat 6.19-20; Mat 19.21; 1Tim 6.19;

²³Când a auzit el aceste cuvinte, s-a întristat de tot; căci era foarte bogat.

²⁴Isus a văzut că s-a întristat de tot, și a zis: "Cât de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!"

Prov 11.28; Mat 19.23; Marc 10.23;

²⁵Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu."

²⁶Cei ce-L ascultau, au zis: "Atunci cine poate fi mântuit?"

²⁷Isus a răspuns: "Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu."

Ier 32.17;

²⁸Atunci Petru a zis: "Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat."

Mat 19.27; Zah 8.6; Mat 19.26; Luca 1.37;

²⁹Și Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să-și fi lăsat casa, sau nevasta, sau frații, sau părinții, sau copiii, pentru Împărăția lui Dumnezeu,

Deut 33.9;

³⁰și să nu primească mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viața veșnică."

Iov 42.10;

Isus vestește moartea și învierea Sa.

³¹Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece, și le-a zis: "Iată că ne suim la Ierusalim, și tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omului, se va împlini.

Mat 16.21; Mat 17.22; Mat 10.17; Marc 10.32; Ps 22; Isa 53;

³²Căci va fi dat în mâna Neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor ocări, Îl vor scuipa;

Mat 27.2; Luca 23.1; Ioan 18.28; Fapt 3.13;

³³și, după ce-L vor bate cu nuiele, Îl vor omori, dar a treia zi va învia."

³⁴Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pentru ei, și nu pricepeau ce le spunea Isus.

Marc 9.32; Luca 2.50; Luca 9.45; Ioan 10.6; Ioan 12.16;

Vindecarea unui orb la Ierihon.

³⁵Pe când Se apropia Isus de Ierihon, un orb ședea lângă drum și cerșea.

Mat 20.29; Marc 10.46;

³⁶Când a auzit norodul trecând, a întrebat ce este.

³⁷I-au spus: "Trece Isus din Nazaret."

³⁸Și el a strigat: "Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!"

³⁹Cei ce mergeau înainte, îl certau să tacă; dar el țipa și mai tare: "Fiul lui David, ai milă de mine!"

⁴⁰Isus S-a oprit, și a poruncit să-l aducă la El; și, după ce s-a apropiat, l-a întrebat:

⁴¹"Ce vrei să-ți fac?" "Doamne", a răspuns el, "să-mi capăt vederea."

⁴²Și Isus i-a zis: "Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit."

Luca 17.19;

⁴³Numaidecât, orbul și-a căpătat vederea, și a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot norodul, când a văzut cele întâmplate, a dat laudă lui Dumnezeu.

Luca 5.26; Fapt 4.21; Fapt 11.18;

19

Zacheu.

¹Isus a intrat în Ierihon, și trecea prin cetate.

²Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor,

³căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.

⁴A alergat înainte, și s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.

⁵Isus, când a ajuns la locul acela, Și-a ridicat ochii în sus, și i-a zis: "Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta."

⁶Zacheu s-a dat jos în grabă, și L-a primit cu bucurie.

⁷Când au văzut lucrul acesta, toți cârteau și ziceau: "A intrat să găzduiască la un om păcătos!"

Mat 9.11; Luca 5.30;

⁸Dar Zacheu a stat înaintea Domnului, și i-a zis: "Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit."

Luca 3.14; Ex 22.1; 1Sam 12.3; 2Sam 12.6;

⁹Isus i-a zis: "Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam.

Rom 4.11-16; Gal 3.7; Luca 13.16;

¹⁰Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut."

Mat 18.11; Mat 10.6; Mat 15.24;

Pilda polilor.

¹¹Pe când ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată.

Fapt 1.6;

¹²Deci a zis: "Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă.

Mat 25.14; Marc 13.34;

¹³A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: "Puneți-i în negoț până mă voi întoarce."

¹⁴Dar cetățenii lui îl urau; și au trimis după el o solie să-i spună: "Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi."

Ioan 1.11;

¹⁵Când s-a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare cu ei din negoț.

¹⁶Cel dintâi a venit, și i-a zis: "Doamne, polul tău a mai adus zece poli."

¹⁷El i-a zis: "Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cârmuirea a zece cetăți."

Mat 25.21; Luca 16.10;

¹⁸A venit al doilea, și i-a zis: "Doamne, polul tău a mai adus cinci poli."

¹⁹El i-a zis și lui: "Primește și tu cârmuirea a cinci cetăți."

²⁰A venit un altul, și i-a zis: "Doamne, iată-ți polul, pe care l-am păstrat învelit într-un ștergar;

²¹căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ce n-ai pus, și seceri ce n-ai semănat."

²²Stăpânul i-a zis: "Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Știai că sunt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat;

2Sam 1.16; Iov 15.6; Mat 12.37; Mat 25.26;

²³atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobândă?"

²⁴Apoi a zis celor ce erau de față: "Luați-i polul, și dați-l celui ce are zece poli."

²⁵"Doamne", i-au zis ei, "el are zece poli."

²⁶Iar el le-a zis: "Vă spun că celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.

Mat 13.12;Mat 25.29;Marc 4.25;Luca 8.18;

²⁷Cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărățesc eu peste ei, aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea mea."

²⁸După ce a vorbit astfel, Isus a pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim.

Marc 10.32;

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

²⁹Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,

Mat 21;Marc 11.1;

³⁰și le-a zis: "Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată: dezlegați-l, și aduceți-Mi-l.

³¹Dacă vă va întreba cineva: "Pentru ce-l dezlegați?" să-i spuneți așa: "Pentru că Domnul are trebuință de el."

³²Cei ce fuseseră trimiși, s-au dus și au găsit așa cum le spusese Isus.

³³Pe când dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au zis: "Pentru ce dezlegați măgărușul?"

³⁴Ei au răspuns: "Domnul are trebuință de el."

³⁵Și au adus măgărușul la Isus. Apoi și-au aruncat hainele pe el, și au așezat pe Isus, călare deasupra.

2Împ 9.13;Mat 21.7;Marc 11.7;Ioan 12.14;

³⁶Pe când mergea Isus, oamenii își așterneau hainele pe drum.

Mat 21.8;

³⁷Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre pogorâșul muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile, pe care le văzuseră.

³⁸Ei ziceau: "Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer, și slavă în locurile prea înalte!"

Ps 118.26;Luca 13.35;Luca 2.14;Efes 2.14;

³⁹Unii Farisei, din norod, au zis lui Isus: "Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!"

⁴⁰Și El a răspuns: "Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga."

Hab 2.11;

Isus plânge pentru cetate.

⁴¹Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea,

Ioan 11.35;

⁴²și a zis: "Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.

⁴³Vor veni peste tine zile, când vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor împresura, și te vor strânge din toate părțile:

Isa 29.3-4;Ier 6.3-6;Luca 21.20;

⁴⁴te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată."

Împ 9.7-8;Mic 3.12;Mat 24.2;Marc 13.2;Luca 21.6;Dan 9.24;Luca 1.68-78;1Pet 2.12;

Izgonirea vânzătorilor din Templu.

⁴⁵În urmă a intrat în Templu, și a început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în el.

Mat 21.12;Marc 11.11-15;Ioan 2.14-15;

⁴⁶Și le-a zis: "Este scris: "Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari."

Isa 56.7;Ier 7.11;

⁴⁷Isus învăța în toate zilele pe norod în Templu. Și preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului căutau să-L omoare;

Marc 11.18;Ioan 7.19;Ioan 8.37;

⁴⁸dar nu știau cum să facă, pentru că tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.

Puterea lui Isus.

¹Într-una din acele zile, când învăța Isus norodul în Templu și propovăduia Evanghelia, au venit deodată la El preoții cei mai de seamă și cărturarii, cu bătrânii,

Mat 21.23;

²și I-au zis: "Spune-ne, cu ce putere faci Tu aceste lucruri, sau cine Ți-a dat puterea aceasta?"

Fapt 4.7;Fapt 7.27;

³Drept răspuns, El le-a zis: "Am să vă pun și Eu o întrebare. Spuneți-Mi:

⁴Botezul lui Ioan venea din cer sau de la oameni?"

⁵Dar ei cugetau astfel între ei: "Dacă răspundem: "Din cer", va zice: "Atunci de ce nu l-ați crezut?"

⁶Și dacă răspundem: "De la oameni", tot norodul ne va ucide cu pietre; căci este încredințat că Ioan era un prooroc."

Mat 14.5;Mat 21.26;Luca 7.29;

⁷Atunci au răspuns că nu știu de unde venea botezul lui Ioan.

⁸Și Isus le-a zis: "Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri."

Pilda vierilor.

⁹Apoi a început să spună norodului pilda aceasta: "Un om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri și a plecat într-o altă țară, pentru o vreme îndelungată.

Mat 21.33;Marc 12.1;

¹⁰La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

¹¹A mai trimis un alt rob; ei l-au bătut și pe acela, l-au batjocorit, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

¹²A mai trimis un al treilea rob; ei l-au rănit și pe acela, și l-au scos afară.

¹³Stăpânul viei a zis: "Ce să fac? Am să trimit pe fiul meu preaiubit; poate că îl vor primi cu cinste."

¹⁴Dar vierii, când l-au văzut, s-au sfătuit între ei, și au zis: "Iată moștenitorul; veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră."

¹⁵Și l-au scos afară din vie, și l-au omorât. Acum, ce le va face stăpânul viei?

¹⁶Va veni, va pierde pe vierii aceia, și via o va da altora." Când au auzit ei cuvintele acestea, au zis: "Nicidecum!"

¹⁷Dar Isus i-a privit drept în față, și a zis: "Ce însemnează cuvintele acestea, care au fost scrise: "Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului?"

Ps 118.22; Mat 21.42;

¹⁸Oricine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: și pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?"

Dan 2.34-35; Mat 21.44;

¹⁹Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau să pună mâna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.

Birul Cezarului.

²⁰Au început să pândească pe Isus; și au trimis niște iscoditori, care se prefăceau că sunt neprihăniți, ca să-L prindă cu vorba și să-L dea pe mâna stăpânirii și pe mâna puterii dregătorului.

Mat 22.15;

²¹Iscoditorii aceștia l-au întrebat: "Învățătorule, știm că vorbești și înveți pe oameni drept, și că nu cauți la fața oamenilor, ci-i înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.

Mat 22.16; Marc 12.14;

²²Se cuvine să plătim bir Cezarului sau nu?"

²³Isus le-a priceput viclenia, și le-a răspuns: "Pentru ce Mă ispitiți?"

²⁴Arătați-Mi un ban (Grecește: dinar.). Al cui chip, și ale cui slove sunt scrise pe el?" "Ale Cezarului" au răspuns ei.

²⁵Atunci El le-a zis: "Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."

²⁶Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului; ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere.

²⁷Unii din Saduchei, care zic că nu este înviere, s-au apropiat și au întrebat pe Isus:

Mat 22.23; Marc 12.18; Fapt 23.6-8;

²⁸"Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: "Dacă moare fratele cuiva, având nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său."

Deut 25.5;

²⁹Au fost dar șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit fără copii.

³⁰Pe nevasta lui, a luat-o al doilea; și a murit și el fără copii.

³¹A luat-o și al treilea, și tot așa toți șapte; și au murit fără să lase copii.

³²La urma tuturor, a murit și femeia.

³³Deci, la înviere, nevasta căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au avut-o de nevastă."

³⁴Isus le-a răspuns: "Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;

³⁵dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita.

³⁶Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

1Cor 15.42-52; 1Ioan 3.2; Rom 8.23;

³⁷Dar că morții învie, a arătat însuși Moise, în locul unde este vorba despre "Rug", când numește pe Domnul: "Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov."

Ex 3.6;

³⁸Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii."

Rom 6.10-11;

³⁹Unii din cărturari au luat cuvântul, și au zis: "Învățătorule, bine ai zis."

⁴⁰Și nu mai îndrăzneau să-l mai pună nici o întrebare.

Al cui fiu este Hristosul?

⁴¹Isus le-a zis: "Cum se zice că Hristosul este fiul lui David?"

Mat 22.42; Marc 12.35;

⁴²Căci însuși David zice în Cartea Psalmilor: "Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea,

Ps 110.1; Fapt 2.34;

⁴³până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."

⁴⁴Deci David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?"

Cărturarii muștrați de Isus.

⁴⁵Atunci a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod:

Mat 23.1; Marc 12.38;

⁴⁶"Păziți-vă de cărturari, cărora le place să se plimbe în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi, și după locurile dintâi la ospețe;

Mat 23.5; Luca 11.43;

⁴⁷și casele văduvelor le mănâncă, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osândă."

Mat 23.14;

21

Văduva săracă.

¹Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut pe niște bogați care își aruncau darurile în vistierie.

Marc 12.41;

²A văzut și pe o văduvă săracă, aruncând acolo doi bănuți.

³Și a zis: "Adevărat vă spun, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți ceilalți;

2Cor 8.12;

⁴căci toți aceștia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea a aruncat din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască."

Nimicirea Ierusalimului și venirea Fiului omului.

⁵Pe când vorbeau unii despre Templu, că era împodobit cu pietre frumoase și daruri, Isus a zis:

Mat 24.1; Marc 13.1;

⁶"Vor veni zile când, nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată."

Luca 19.44;

⁷"Învățătorule", L-au întrebat ei, "când se vor întâmpla toate aceste lucruri? Și care va fi semnul când se vor întâmpla aceste lucruri?"

⁸Isus a răspuns: "Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: "Eu sunt Hristosul", și "Vremea se apropie." Să nu mergeți după ei.

Mat 24.4; Marc 13.5; Efes 5.6; 2Tes 2.3;

⁹Când veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă spăimântați; pentru că întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar sfârșitul nu va fi îndată.

¹⁰"Apoi", le-a zis El, "un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății.

Mat 24.7;

¹¹Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciumă; vor fi arătări înspăimântătoare, și semne mari în cer.

¹²Dar înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi, și vă vor prigoni: vă vor da pe mâna sinagogilor, vă vor arunca în temnițe, vă vor târî înaintea împăraților și înaintea dregătorilor, din pricina Numelui Meu.

Marc 13.9; Apoc 2.10; Fapt 4.3; Fapt 5.18; Fapt 12.4; Fapt 16.24; Fapt 25.23; 1Pet 2.13;

¹³Aceste lucruri vi se vor întâmpla ca să fiți mărturie.

Filip 1.28; 2Tes 1.5;

¹⁴Tineți bine minte, să nu vă gândiți mai dinainte ce veți răspunde;

Mat 10.19; Marc 13.11; Luca 12.11;

¹⁵căci vă voi da o gură și o înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri.

Fapt 6.10;

¹⁶Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți dintre voi.

Mic 7.6; Marc 13.12; Fapt 7.59; Fapt 12.2;

¹⁷Veți fi urâți de toți din pricina numelui Meu.

Mat 10.22;

¹⁸Dar nici un păr din cap nu vi se va pierde.

Mat 10.30;

¹⁹Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.

Îndemn la veghere.

²⁰Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.

Mat 24.15; Marc 13.14;

²¹Atunci, cei din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin împrejurimi să nu intre în el.

²²Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinescă tot ce este scris.

Dan 9.26-27; Zah 11.1;

²³Vai de femeile care vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țâță în acele zile! Pentru că va fi o strâmtorare mare în țară, și mânie împotriva norodului acestuia.

Mat 24.19;

²⁴Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.

Dan 9.27; Dan 12.7; Rom 11.25;

²⁵Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor;

Mat 24.29; Marc 13.24; 2Pet 3.10-12;

²⁶oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.

Mat 24.29;

²⁷Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare.

Mat 24.30; Apoc 1.7; Apoc 14.14;

²⁸Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie."

Rom 8.19-23;

²⁹Și le-a spus o pildă: "Vedeți smochinul și toți copacii.

Mat 24.32; Marc 13.28;

³⁰Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.

³¹Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

³²Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri.

³³Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

Mat 24.35;

³⁴Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră.

Rom 13.13; 1Tes 5.6; 1Pet 4.7;

³⁵Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului.

1Tes 5.2; 2Pet 3.10; Apoc 3.3; Apoc 16.15;

³⁶Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului."

Mat 24.42;Mat 25.13;Marc 13.33;Luca 18.1;Ps 1.5;Efes 6.13;

³⁷Ziua, Isus învăța pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se cheamă muntele Măslinilor.

Ioan 8.1-2;Luca 22.39;

³⁸Și tot norodul venea dis-de-dimineată la El în Templu, ca să-L asculte.

22

Sfat împotriva lui Isus.

¹Praznicul azimilor, numit Paștele, se apropia.

Mat 26.2;Marc 14.1;

²Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau un mijloc cum să omoare pe Isus; căci se temeau de norod.

Ps 2.2;Ioan 11.47;Fapt 4.27;

³Dar Satana a intrat în Iuda, zis și Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.

Mat 26.14;Marc 14.10;Ioan 13.2-27;

⁴Iuda s-a dus să se înțeleagă cu preoții cei mai de seamă și cu căpeteniile străjerilor Templului cum să-L dea în mâinile lor.

⁵Ei s-au bucurat, și au căzut la învoială să-i dea bani.

Zah 11.12;

⁶După ce le-a făgăduit că li-L va da în mâini, Iuda căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mâinile lor, fără știrea norodului.

Prăznuirea Paștelor.

⁷Ziua praznicului Azimilor, în care trebuiau jertfite Paștele, a venit.

Mat 26.17;Marc 14.12;

⁸Și Isus a trimis pe Petru și pe Ioan, și le-a zis: "Duceți-vă de pregătiți-ne Paștele, ca să mâncăm."

⁹"Unde voiești să pregătim?" L-au întrebat ei.

¹⁰El le-a răspuns: "Iată, când veți intra în cetate, vă va ieși înaintea un om, ducând un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra,

¹¹și spuneți stăpânului casei: "Învățătorul îți zice: Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mâncăm Paștele cu ucenicii Mei?"

¹²Și are să vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți Paștele."

¹³Ei au plecat, și au găsit așa cum le spusese El. Și au pregătit Paștele.

¹⁴Când a sosit ceasul, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli.

Mat 26.20; Marc 14.17;

¹⁵El le-a zis: "Am dorit mult să mâncăm Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea;

¹⁶căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mânca, până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu."

Luca 14.15; Fapt 10.41; Apoc 19.9;

¹⁷Și a luat un pahar, a mulțumit lui Dumnezeu, și a zis: "Luați paharul acesta, și împărțiți-l între voi;

¹⁸pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu."

Mat 26.29; Marc 14.25;

¹⁹Apoi a luat pâine; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și le-a dat-o zicând: "Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea."

Mat 26.26; Marc 14.22; 1Cor 11.24;

²⁰Tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul, și li l-a dat, zicând: "Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi."

1Cor 10.16;

Descoperirea vânzătorului.

²¹"Dar iată că mâna vânzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.

Ps 41.9; Mat 26.21-23; Marc 14.18; Ioan 13.21-26;

²²Negreșit, Fiul omului Se duce, după cum este rânduit. Dar vai de omul acela prin care este vândut El!"

Mat 26.24; Fapt 2.23; Fapt 4.28;

²³Și au început să se întrebe unii pe alții cine din ei să fie acela care va face lucrul acesta.

Mat 26.22; Ioan 13.22-35;

Care este cel mai mare?

²⁴Între apostoli s-a iscat și o ceartă, ca să știe care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare?

Marc 9.34; Luca 9.46;

²⁵Isus le-a zis: "Împărații Neamurilor domnesc peste ele; și celor ce le stăpânesc, li se dă numele de binefăcători.

Mat 20.25; Marc 10.42;

²⁶Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.

Mat 20.26; 1Pet 5.3; Luca 9.48;

²⁷Căci care este mai mare: cine stă la masă, sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu totuși, sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.

Luca 12.37; Mat 20.28; Ioan 13.13-14; Filip 2.7;

²⁸Voi sunteți aceia, care ați rămas neconținut cu Mine în încercările Mele.

Evr 4.15;

²⁹De aceea vă pregătesc Împărăția, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie,

Mat 24.47; Luca 12.32; 2Cor 1.7; 2Tim 2.12;

³⁰ca să mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel."

Mat 8.11;Luca 14.15;Apoc 19.9;Ps 49.14;Mat 19.28;1Cor 6.2;Apoc 3.21;

Înștiințarea lui Petru.

³¹Domnul a zis: "Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul.

1Pet 5.8;Amos 9.9;

³²Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi."

Ioan 17.9-15;Ps 51.13;Ioan 21.15-17;

³³"Doamne", I-a zis Petru, "cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte."

³⁴Și Isus i-a zis: "Petre, îți spun că nu va cânta astăzi cocoșul, până te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști."

Mat 26.34;Marc 14.30;Ioan 13.38;

³⁵Apoi le-a mai zis: "Când v-am trimis fără pungă, fără traistă, și fără încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva? "De nimic", I-au răspuns ei.

Mat 10.9;Luca 9.3;Luca 10.4;

³⁶Și El le-a zis: "Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s-o ia; cine are o traistă, de asemenea s-o ia; și cine n-are sabie, să-și vândă haina, și să-și cumpere o sabie.

³⁷Căci vă spun că trebuie să se împlinească cu Mine aceste cuvinte scrise: "El a fost pus în numărul celor fărădelege." Și lucrurile privitoare la Mine, sunt gata să se împlinească."

Isa 53.12;Marc 15.28;

³⁸"Doamne", I-au zis ei, "iată aici două săbii." Și El le-a zis: "Destul!"

Ghetsimani.

³⁹După ce a ieșit afară, S-a dus, ca de obicei, în muntele Măslinilor. Ucenicii Lui au mers după El.

Mat 26.36;Marc 14.32;Ioan 18.1;Luca 21.37;

⁴⁰Când a ajuns la locul acela, le-a zis: "Rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită."

Mat 6.13;Mat 26.41;Marc 14.38;Luca 22.46;

⁴¹Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat, și a început să Se roage,

Mat 26.39;Marc 14.35;

⁴²zicând: "Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta."

Ioan 5.30;Ioan 6.38;

⁴³Atunci I s-a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.

Mat 4.11;

⁴⁴A ajuns într-un chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ.

Ioan 12.27;Evr 5.7;

⁴⁵După ce S-a rugat, S-a sculat, și a venit la ucenici; i-a găsit adormiți de întristare,

⁴⁶și le-a zis: "Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită."

Luca 22.40;

Prinderea lui Isus.

⁴⁷Pe când grăia El încă, iată că a venit o gloată. Și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. El s-a apropiat de Isus, ca să-L sărute.

Mat 26.47;Marc 14.43;Ioan 18.3;

⁴⁸Și Isus i-a zis: "Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?"

⁴⁹Cei ce erau cu Isus, au văzut ce avea să se întâmple, și au zis: "Doamne, să lovim cu sabia?"

⁵⁰Și unul din ei a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă.

Mat 26.51;Marc 14.47;Ioan 18.10;

⁵¹Dar Isus a luat cuvântul, și a zis: "Lăsați-i! Până aici!" Și S-a atins de urechea omului același, și l-a vindecat.

⁵²Isus a zis apoi preoților celor mai de seamă, căpeteniilor străjerilor Templului și bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: "Ați ieșit după Mine ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege?"

Mat 26.55; Marc 14.48;

⁵³În toate zilele eram cu voi în Templu, și n-ați pus mâna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului."

Ioan 12.27;

Tăgăduirea lui Petru.

⁵⁴După ce au pus mâna pe Isus, L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru mergea după El de departe.

Mat 26.57; Mat 26.58; Ioan 18.15;

⁵⁵Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s-a așezat și el printre ei.

Mat 26.69; Marc 14.66; Ioan 18.17-18;

⁵⁶O slujnică l-a văzut cum ședea la para focului, s-a uitat țintă la el, și a zis: "Și omul acesta era cu El."

⁵⁷Dar Petru s-a lepădat, și a zis: "Femeie, nu-L cunosc."

⁵⁸Peste puțin, l-a văzut un altul și a zis: "Și tu ești unul din oamenii aceia." Iar Petru a zis: "Omule, nu sunt dintre ei."

Mat 26.71; Marc 14.69; Ioan 18.25;

⁵⁹Cam după un ceas, un altul întărea același lucru, și zicea: "Nu mai încapă îndoială că și omul acesta era cu El, căci este Galilean."

Mat 26.73; Marc 14.70; Ioan 18.26;

⁶⁰Petru a răspuns: "Omule, nu știu ce zici." Chiar în clipa aceea, pe când vorbea el încă, a cântat cocoșul.

⁶¹Domnul S-a întors, și S-a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: "Înainte ca să cânte cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori."

Mat 26.75; Marc 14.72; Mat 26.34-75; Ioan 13.38;

⁶²Și a ieșit afară, și a plâns cu amar.

Isus înaintea Sinedriului. Osândirea.

⁶³Oamenii, care păzeau pe Isus, Îl batjocureau și-L băteau.

Mat 26.67-68; Marc 14.65;

⁶⁴L-au legat la ochi, Îl loveau peste față, și-L întrebau, zicând: "Prorocește, cine Te-a lovit?"

⁶⁵Și rosteau împotriva Lui multe alte batjocori.

⁶⁶Când s-a făcut ziuă, bătrânii norodului, preoții cei mai de seamă și cărturarii s-au adunat împreună, și au adus pe Isus în Soborul lor. Ei l-au zis:

Mat 27.1; Fapt 4.26; Fapt 22.5;

⁶⁷"Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!" Isus le-a răspuns: "Dacă vă voi spune, nu veți crede;

Mat 26.63; Marc 14.61;

⁶⁸și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul.

⁶⁹De acum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu."

Mat 26.64; Marc 14.62; Evr 1.3; Evr 8.1;

⁷⁰Toți au zis: "Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?" Și El le-a răspuns: "Așa cum o spuneți; da, sunt."

Mat 26.64; Marc 14.62;

⁷¹Atunci ei au zis: "Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui."

Mat 26.65; Marc 14.63;

23

Isus înaintea lui Pilat.

¹S-au sculat toți, și au dus pe Isus înaintea lui Pilat.

Mat 27.2; Marc 15.1; Ioan 18.28;

²Și au început să-L pârască, și să zică: "Pe omul acesta l-am găsit ațâțând neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, și zicând că el este Hristosul, Împăratul."

Fapt 17.7; Mat 17.27; Mat 22.21; Marc 12.17; Ioan 19.12;

³Pilat L-a întrebat: "Ești Tu Împăratul Iudeilor?" "Da", i-a răspuns Isus, "sunt."

Mat 27.11; 1Tim 6.13;

⁴Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: "Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta."

1Pet 2.22;

⁵Dar ei stăruiau și mai mult, și ziceau: "Întărâtă norodul, și învață pe oameni prin toată Iudea, din Galilea, unde a început, până aici."

Isus înaintea lui Irod.

⁶Când a auzit Pilat de Galilea, a întrebat dacă omul acesta este Galilean.

⁷Și când a aflat că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.

Luca 3.1;

⁸Irod, când a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult; căci de mult dorea să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; și nădăjduia să-L vadă făcând vreo minune.

Luca 9.9; Mat 14.1; Marc 6.14;

⁹I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic.

¹⁰Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo, și-L pârau cu înfierbântare.

¹¹Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, după ce și-a bătut joc de El, și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat.

Isa 53.3;

¹²În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiți între ei mai înainte.

Fapt 4.27;

Hotărârea de moarte întărită.

¹³Pilat a strâns pe preoții cei mai de seamă, pe fruntași și pe norod,

Mat 27.23; Marc 15.14; Ioan 18.38; Ioan 19.4;

¹⁴și le-a zis: "Mi-ați adus înaintea pe omul acesta ca pe unul care ațâță norodul la răscoală. Și iată că, după ce l-am cercetat cu de-amănuntul, înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-l pârâți.

Luca 23.1-2; Luca 23.4;

¹⁵Nici Irod nu i-a găsit nici o vină, căci ni l-a trimis înapoi; și iată că omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte.

¹⁶Eu deci, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul."

Mat 27.26; Ioan 19.1;

¹⁷La fiecare praznic al Paștelor, Pilat trebuia să le slobozească un întemnițat.

Mat 27.15; Marc 15.6; Ioan 18.39;

¹⁸Ei au strigat cu toții într-un glas: "La moarte cu omul acesta, și slobozește-ne pe Baraba!"

Fapt 3.14;

¹⁹Baraba fusese aruncat în temniță pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, și pentru un omor.

²⁰Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să dea drumul lui Isus.

²¹Dar ei au strigat: "Răstignește-L, răstignește-L!"

²²Pilat le-a zis pentru a treia oară: "Dar ce rău a făcut? Eu n-am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul."

²³Dar ei strigau în gura mare, și cereau de zor să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit.

²⁴Pilat a hotărât să li se îplinească cererea.

Mat 27.26; Marc 15.15; Ioan 19.16;

²⁵Le-a slobozit pe cel ce fusese aruncat în temniță pentru răscoală și omor, și pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mâinile lor, ca să-și facă voia cu El.

Răstignirea.

²⁶Pe când Îl duceau să-L răstignească, au pus mâna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea de la câmp; și i-au pus crucea în spinare, ca să o ducă după Isus.

Mat 27.32; Marc 15.21; Ioan 19.17;

²⁷În urma lui Isus mergea o mare mulțime de norod și femei, care se boceau, își băteau pieptul, și se tânguiau după El.

²⁸Isus S-a întors spre ele, și a zis: "Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine; ci plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.

²⁹Căci iată vor veni zile, când se va zice: "Ferice de cele sterpe, ferice de pântecele care n-au născut, și de țâțele care n-au alăptat!"

Mat 24.19; Luca 21.23;

³⁰Atunci vor începe să zică munților: "Cădeți peste noi!" Și dealurilor: "Acoperiți-ne!"

Isa 2.19; Osea 10.8; Apoc 6.16; Apoc 9.6;

³¹Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?"

Prov 11.31; Ier 25.29; Ezech 20.47; Ezech 21.3-4; 1Pet 4.17;

³²Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele, care trebuiau omorâți împreună cu Isus.

Isa 53.12; Mat 27.38;

³³Când au ajuns la locul, numit "Căpățâna", L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga.

Mat 27.33; Marc 15.22; Ioan 19.17-18;

³⁴Isus zicea: "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!" Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.

Mat 5.44; Fapt 7.60; 1Cor 4.12; Fapt 3.17; Mat 27.35; Marc 15.24; Ioan 19.23;

Batjocurile.

³⁵Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de Isus, și ziceau: "Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască pe Sine însuși, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu."

Ps 22.17;Zah 12.10;Mat 27.39;Marc 15.29;

³⁶Ostașii de asemenea își băteau joc de El; se apropiau, îi dădeau oțet,

³⁷și-l ziceau: "Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mântuiește-Te pe Tine însuși!"

³⁸Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și evreiești: "Acesta este Împăratul Iudeilor."

Mat 27.37;Marc 15.26;Ioan 19.19;

³⁹Unul din tâlharii răstigniți îl batjocorea, și zicea: "Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși, și mântuiește-ne și pe noi!"

Mat 27.44;Marc 15.32;

⁴⁰Dar celălalt l-a înfruntat, și i-a zis: "Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă?"

⁴¹Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău."

⁴²Și a zis lui Isus: "Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!"

⁴³Isus a răspuns: "Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai."

Moartea lui Isus.

⁴⁴Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ceasul al nouălea.

Mat 27.45;Marc 15.33;

⁴⁵Soarele s-a întunecat, și perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt prin mijloc.

Mat 27.51;Marc 15.38;

⁴⁶Isus a strigat cu glas tare: "Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!" Și când a zis aceste vorbe și-a dat duhul.

Ps 31.5;1Pet 2.23;Mat 27.50;Marc 15.37;Ioan 19.30;

⁴⁷Sutașul, când a văzut ce se întâmplase, a slăvit pe Dumnezeu, și a zis: "Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!"

Mat 27.54; Marc 15.39;

⁴⁸Și tot norodul, care venise la priveriștea aceea, când a văzut cele întâmplate, s-a întors, bătându-se în piept.

⁴⁹Toți cunoscuții lui Isus și femeile, care-L însoțiseră din Galilea, stăteau departe, și se uitau la cele ce se petreceau.

Ps 38.11; Mat 27.55; Marc 15.40; Ioan 19.25;

Îngroparea lui Isus.

⁵⁰Era un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun și evlavios,

Mat 27.57; Marc 15.42; Ioan 19.38;

⁵¹care nu luase parte la sfatul și hotărârea celorlalți. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.

Marc 15.43; Luca 2.25-38;

⁵²Omul acesta s-a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus.

⁵³L-a dat jos de pe cruce, L-a înfășurat într-o pânză de in, și L-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni.

Mat 27.59; Marc 15.46;

⁵⁴Era ziua Pregătirii, și începea ziua Sabatului.

Mat 27.62;

⁵⁵Femeile, care veniseră cu Isus din Galilea, au însoțit pe Iosif; au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el,

Luca 8.2; Marc 15.47;

⁵⁶s-au întors, și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.

Marc 16.1; Ex 20.10;

1În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis-de-dimineasă, și au adus miresmele, pe care le pregătiseră.

Mat 28.1; Marc 16.1; Ioan 20.1; Luca 23.56;

2Au găsit piatra răsturnată de pe mormânt,

Mat 28.2; Marc 16.4;

3au intrat înăuntru, și n-au găsit trupul Domnului Isus.

Marc 16.5; Luca 24.23;

4Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s-au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare.

Ioan 20.12; Fapt 1.10;

5Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: "Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?"

6Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea,

Mat 16.21; Mat 17.23; Marc 8.31; Marc 9.31; Luca 9.22;

7când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învie."

8Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.

Ioan 2.22;

Petru se duce la mormânt.

9La întoarcerea lor de la mormânt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.

Mat 28.8; Marc 16.10;

10Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte, care erau împreună cu ele.

Luca 8.3;

11Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, și nu le credeau.

Marc 16.11; Luca 24.25;

¹²Dar Petru s-a sculat, și a dat fuga la mormânt. S-a plecat, și s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decât fâșiile de pânză, care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate.

Ioan 20.3-6;

Isus Se arată la doi ucenici.

¹³În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim;

Marc 16.12;

¹⁴și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

¹⁵Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei.

Mat 18.20;Luca 24.36;

¹⁶Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

Ioan 20.14;Ioan 21.4;

¹⁷El le-a zis: "Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?" Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

¹⁸Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, l-a zis: "Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?" -

Ioan 19.25;

¹⁹"Ce?" le-a zis El. - Și ei l-au răspuns: "Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Mat 21.11;Luca 7.16;Ioan 3.2;Ioan 4.19;Ioan 6.14;Fapt 2.22;Fapt 7.22;

²⁰Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte, și L-au răstignit?"

Luca 23.1;Fapt 13.27-28;

²¹Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

Luca 1.68;Luca 2.38;Fapt 1.6;

22 Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineață la mormânt,

Mat 28.8; Marc 16.10; Luca 24.9-10; Ioan 20.18;

23 nu l-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu.

24 Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt, și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut."

Luca 24.12;

25 Atunci Isus le-a zis: "O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!

26 Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?"

Luca 24.46; Fapt 17.3; 1Pet 1.11;

27 Și a început de la Moise, și de la toți proorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

Luca 24.45; Gen 3.15; Gen 22.18; Gen 26.4; Gen 49.10; Num 21.9; Deut 18.15; Ps 16.9-10; Ps 22; Ps 132.11; Isa 7.14; Isa 9.6; Isa 40.10-11; Isa 50.6; Isa 53; Ier 23.5; Ier 33.14-15; Ezech 34.23; Ezech 37.25; Dan 9.24; Mic 7.20; Mal 3.1; Mal 4.2;

28 Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El s-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Gen 32.26; Gen 42.7; Marc 6.48;

29 Dar ei au stăruiet de El, și au zis: "Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut." Și a intrat să rămână cu ei.

Gen 19.3; Fapt 16.15;

30 Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o, și le-a dat-o.

Mat 14.19;

31 Atunci li s-au deschis ochii, și l-au cunoscut; dar El s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

32 Și au zis unul către altul: "Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?"

³³S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim, și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc,

³⁴și zicând: "A înviat Domnul cu adevărat, și S-a arătat lui Simon."

1Cor 15.5;

³⁵Și au istorisit ce li se întâmplase pe drum, și cum L-au cunoscut la frângerea pâinii.

Isus Se arată celor unsprezece și celorlalți.

³⁶Pe când vorbeau ei astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor, și le-a zis: "Pace vouă!"

Marc 16.14;Ioan 20.19;1Cor 15.5;

³⁷Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh.

Marc 6.49;

³⁸Dar El le-a zis: "Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?"

³⁹Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu."

Ioan 20.20-27;

⁴⁰(Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.)

⁴¹Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, și se mirau, El le-a zis: "Aveți aici ceva de mâncare?"

Gen 45.26;Ioan 21.5;

⁴²I-au dat o bucată de pește fript și un fagur de miere.

⁴³El le-a luat, și a mâncat înaintea lor.

Fapt 10.41;

⁴⁴Apoi le-a zis: "Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinescă tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi."

Mat 16.21;Mat 17.22;Mat 20.18;Marc 8.31;Luca 9.22;Luca 18.31;Luca 24.6;

⁴⁵Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

Fapt 16.14;

⁴⁶Și le-a zis: "Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și să învie a treia zi dintre cei morți.

Luca 24.26;Ps 22;Isa 50.6;Isa 53.2;Fapt 17.3;

⁴⁷Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.

Dan 9.24;Gen 13.38-46;1Ioan 2.12;Fapt 12.3;Ps 22.27;Isa 48.6-22;Ier 31.34;Osea 2.23;Mic 4.2;Mal 1.11;

⁴⁸Voi sunteți martori ai acestor lucruri.

Ioan 15.27;Fapt 1.8-22;Fapt 2.32;Fapt 3.15;

⁴⁹Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus."

Isa 44.3;Ioel 2.28;Ioan 14.16-26;Ioan 15.26;Ioan 16.7;Fapt 1.4;Fapt 2.1;

Înălțarea.

⁵⁰El i-a dus afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile, și i-a binecuvântat.

Fapt 1.12;

⁵¹Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer.

⁵²După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.

2Împ 2.11;Marc 16.19;Ioan 20.17;Fapt 1.9;Efes 4.8;Mat 9.17;

⁵³Și tot timpul stăteau în Templu, și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu. Amin.

Fapt 2.46;Fapt 5.42;

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21]**

Explicații Biblice :Ioan

1

Întruparea Cuvântului.

¹La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Prov 8.22; Col 1.17; 1Ioan 1.1; Apoc 1.2; Apoc 19.13; Prov 8.30; Ioan 17.5; 1Ioan 1.2; Filip 2.6; 1Ioan 5.7; Gen 1.1;

²El era la început cu Dumnezeu.

Ps 33.6; Ioan 1.10; Efes 3.9; Col 1.16; Evr 1.2; Apoc 4.11;

³Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

⁴În El era viața, și viața era lumina oamenilor.

Ioan 5.26; 1Ioan 5.11; Ioan 8.12; Ioan 9.5; Ioan 12.35-46;

⁵Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.

Ioan 3.19;

⁶A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan.

Mal 3.1; Mat 3.1; Luc 3.2; Ioan 1.33;

⁷El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.

Fapt 19.4;

⁸Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.

⁹Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.

Ioan 1.4; Isa 49.6; 1Ioan 2.8; Ioan 1.3; Evr 1.2; Evr 11.3;

¹⁰El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

¹¹A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.

Luc 19.14; Fapt 3.26; Fapt 13.46;

¹²Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;

Isa 56.5;Rom 8.15;Gal 3.26;2Pet 1.4;1Ioan 3.1;

¹³născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

Ioan 3.5;Iac 1.18;1Pet 1.23;

¹⁴Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. -

Mat 1.16-20;Luc 1.31-35;Luc 2.7;1Tim 3.16;Evr 2.11-17;Rom 1.3;Gal 4.4; Isa 40.5;Mat 17.2;Ioan 2.11;Ioan 11.40;2Pet 1.17;Col 1.19;Col 2.3-9;

¹⁵Ioan a mărturisit despre El, când a strigat: "El este Acela despre care ziceam eu: "Cel ce vine după mine, este înaintea mea, pentru că era înainte de mine". -

Ioan 1.32;Ioan 3.32;Ioan 5.33;Mat 3.11;Marc 1.7;Luc 3.16;Ioan 1.27-30; Ioan 3.13;Ioan 8.58;Col 1.17;

¹⁶Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har;

Ioan 3.34;Efes 1.6-8;Col 1.19;Col 2.9-10;

¹⁷căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.

Ex 20.1;Deut 4.44;Deut 5.1;Deut 33.4;Rom 3.24;Rom 5.21;Rom 6.14;Ioan 8.32;Ioan 14.6;

¹⁸Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut."

Ex 33.20;Deut 4.12;Mat 11.27;Luc 10.22;Ioan 6.46;1Tim 1.17;1Tim 6.16; 1Ioan 4.12-20;Ioan 1.14;Ioan 3.16-18;1Ioan 4.9;

Mărturia lui Ioan Botezătorul.

¹⁹Iată mărturisirea făcută de Ioan, când Iudeii au trimis din Ierusalim pe niște preoți și Leviți să-l întrebe: "Tu cine ești?"

Ioan 5.33;

²⁰El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.

Luc 3.15;Ioan 3.28;Fapt 13.25;

²¹Și ei l-au întrebat: "Dar cine ești? Ești Ilie?" Și el a zis: "Nu sunt!" "Ești proorocul?" Și el a răspuns: "Nu!"

Mal 4.5;Mat 17.10;Deut 18.15-18;

²²Atunci i-au zis: "Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?"

²³"Eu", a zis el, "sunt glasul celui ce strigă în pustie: "Neteziți calea Domnului", cum a zis proorocul Isaia."

Mat 3.3;Marc 1.3;Luc 3.4;Ioan 3.28;Isa 40.3;

²⁴Trimișii erau din partea Fariseilor.

²⁵Ei i-au mai pus următoarea întrebare: "Atunci de ce botezi, dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?"

²⁶Drept răspuns, Ioan le-a zis: "Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți.

Mat 3.11;Mat 3.1;

²⁷El este Acela care vine după mine, - și care este înaintea mea; eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțămintelor Lui."

Ioan 1.15-30;Fapt 19.4;

²⁸Aceste lucruri s-au petrecut în Betabara (Sau: Betania.), dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Jud 7.24;Ioan 10.40;

Mielul lui Dumnezeu.

²⁹A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, și a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

Ex 12.3;Isa 53.7;Ioan 1.36;Fapt 8.32;1Pet 1.19;Apoc 5.6;Isa 53.11;1Cor 15.3;Gal 1.4;Evr 1.3;Evr 2.17;Evr 9.28;1Pet 2.24;1Pet 3.18;1Ioan 2.2;1Ioan 3.5;1Ioan 4.10;Apoc 1.5;

³⁰El este Acela despre care ziceam: "După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.

Ioan 1.15-27;

³¹Eu nu-L cunoașteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel."

Mal 3.1;Mat 3.6;Luc 1.17-77;Luc 3.3-4;

³²Ioan a făcut următoarea mărturisire: "Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.

Mat 3.16;Marc 1.10;Luc 3.22;Ioan 5.32;

³³Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: "Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt."

Mat 3.11;Fapt 1.5;Fapt 2.4;Fapt 10.44;Fapt 19.6;

³⁴Și eu am văzut lucrul acesta, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu."

Cei dintâi ucenici.

³⁵A doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui.

³⁶Și, pe când privea pe Isus umblând, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!"

Ioan 1.29;

³⁷Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, și au mers după Isus.

³⁸Isus s-a întors; și, când i-a văzut că merg după El, le-a zis: "Ce căutați?" Ei l-au răspuns: "Rabi (care, tălmăcit, înseamnă: "Învățătorule), unde locuiești?"

³⁹"Veniți de vedeți", le-a zis El. S-au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea.

⁴⁰Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

Mat 4.18;

⁴¹El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon, și i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (care, tălmăcit înseamnă Hristos).

⁴²Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și i-a zis: "Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa", (care, tălmăcit, înseamnă Petru).

Mat 16.18;

⁴³A doua zi Isus a vrut să Se ducă în Galilea, și a găsit pe Filip. Și i-a zis: "Vino după Mine."

Ioan 12.21;

⁴⁴Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.

⁴⁵Filip a găsit pe Natanael, și i-a zis: "Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.

Ioan 21.2; Gen 3.15; Gen 49.10; Deut 18.18; Luc 24.27; Isa 4.2; Isa 7.14; Isa 9.6; Isa 53.2; Mic 5.2; Zah 6.12; Zah 9.9; Luc 24.27; Mat 2.23; Luc 2.4;

⁴⁶Natanael i-a zis: "Poate ieși ceva bun din Nazaret?" "Vino și vezi!" i-a răspuns Filip.

Ioan 7.41-52;

⁴⁷Isus a văzut pe Natanael venind la El, și a zis despre el: "Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleșug."

Ps 32.2; Ps 73.1; Ioan 8.39; Rom 2.28-29; Rom 9.6;

⁴⁸"De unde mă cunoști?" I-a zis Natanael. Drept răspuns Isus i-a zis: "Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin."

⁴⁹Natanael I-a răspuns: "Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!"

Mat 14.33; Mat 21.5; Mat 27.11-42; Ioan 18.37; Ioan 19.3;

⁵⁰Drept răspuns, Isus i-a zis: "Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea."

⁵¹Apoi i-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul omului."

Gen 28.12; Mat 4.11; Luc 2.9-13; Luc 22.43; Luc 24.4; Fapt 1.10;

2

Nunta din Cana.

¹A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo.

Ios 19.28;

²Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui.

³Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: "Nu mai au vin."

⁴Isus i-a răspuns: "Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul."

Ioan 19.26;2Sam 16.10;2Sam 19.22;Ioan 7.6;

⁵Mama lui a zis slugilor: "Să faceți orice vă va zice".

⁶Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățire al Iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre.

Marc 7.3;

⁷Isus le-a zis: "Umpleți vasele acestea cu apă". Și le-au umplut până sus.

⁸"Scoateți acum", le-a zis El, și "aduceți nunului." Și i-au adus:

⁹Nunul, după ce a gustat apa făcută vin, - el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scosese apă, știau), - a chemat pe mire,

Ioan 4.46;

¹⁰și i-a zis: "Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum."

¹¹Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Și-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El.

Ioan 1.14;

¹²După aceea, S-a pogorât la Capernaum, împreună cu mama, frații și ucenicii Lui; și acolo n-au rămas multe zile.

Mat 12.46;

Izgonirea vânzătorilor din Templu.

¹³Paștele Iudeilor erau aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim.

Ex 12.14;Deut 16.1-16;Ioan 2.23;Ioan 5.1;Ioan 6.4;Ioan 11.55;

¹⁴În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând jos.

Mat 21.12;Marc 11.15;Luc 19.45;

¹⁵A făcut un bici de ștreanguri, și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor, și le-a răsturnat mesele.

¹⁶Și a zis celor ce vindeau porumbei: "Ridicați acestea de aici, și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie."

Luc 2.49;

¹⁷Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: "Râvna pentru casa Ta Mă mănâncă pe Mine."

Ps 69.9;

¹⁸Iudeii au luat cuvântul, și I-au zis: "Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri?"

Mat 12.38;Ioan 6.30;

¹⁹Drept răspuns, Isus le-a zis: "Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica."

Mat 26.61;Mat 27.40;Marc 14.58;Marc 15.29;

²⁰Iudeii au zis: "Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?"

²¹Dar El le vorbea despre Templul trupului Său.

Col 2.9;Evr 8.2;1Cor 3.16;1Cor 6.19;2Cor 6.16;

²²Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea; și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.

Luc 24.8;

Isus și cei ce cred în Numele Lui.

²³Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștelor, mulți au crezut în Numele Lui; căci vedeau semnele pe care le făcea.

²⁴Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți.

²⁵Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre nici un om, fiindcă El însuși știa ce este în om.

1Sam 16.7;1Cron 28.9;Mat 9.4;Marc 2.8;Ioan 6.54;Ioan 16.30;Fapt 1.24;Apoc 2.23;

3

Isus și Nicodim.

¹Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor.

²Acesta a venit la Isus, noaptea, și l-a zis: "Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el."

Ioan 7.50;Ioan 19.39;Ioan 9.16-33;Fapt 2.22;Fapt 10.38;

³Drept răspuns, Isus i-a zis: "Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu."

Ioan 1.13;Gal 6.15;Tit 3.5;Iac 1.18;1Pet 1.23;1Ioan 3.9;

⁴Nicodim l-a zis: "Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?"

⁵Isus i-a răspuns: "Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

Marc 16.16;Fapt 2.38;

⁶Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh.

⁷Nu te mira că ți-am zis: "Trebuie să vă nașteți din nou.

⁸Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul."

Ecl 11.5;1Cor 2.11;

⁹Nicodim l-a zis: "Cum se poate face așa ceva?"

Ioan 6.52-60;

¹⁰Isus l-a răspuns: "Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?"

¹¹Adevărat, adevărat îți spun, că noi vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră.

Mat 11.27;Ioan 1.18;Ioan 7.16;Ioan 8.28;Ioan 12.49;Ioan 14.24;Ioan 3.32;

¹²Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?

¹³Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.

Prov 30.4;Ioan 6.33-62;Ioan 16.28;Fapt 2.34;1Cor 15.47;Efes 4.9-10;

Șarpele de aramă.

¹⁴Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

Num 21.9; Ioan 8.28; Ioan 12.32;

¹⁵pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Ioan 3.36; Ioan 6.47;

¹⁶Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Rom 5.8; 1 Ioan 4.9;

¹⁷Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

Luc 9.56; Ioan 5.45; Ioan 8.15; Ioan 12.47; 1 Ioan 4.14;

¹⁸Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

Ioan 5.14; Ioan 6.40-47; Ioan 20.31;

¹⁹Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

Ioan 1.4-11; Ioan 8.12;

²⁰Căci oricine face răul, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu i se vadă faptele.

²¹Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu."

O nouă mărturie a lui Ioan Botezătorul.

²²După aceea Isus, și ucenicii Lui, a venit în ținutul Iudeii; și stătea acolo cu ei și boteza.

Ioan 4.2;

²³Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și oamenii veneau ca să fie botezați.

1 Sam 9.4; Mat 3.5-6;

²⁴Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță.

Mat 14.2;

²⁵Între ucenicii lui Ioan și între un Iudeu, s-a iscat o neînțelegere cu privire la curățire.

²⁶Au venit deci la Ioan și i-au zis: "Învățătorule, Cel ce era cu tine dincolo de Iordan, și despre care ai mărturisit tu, iată că botează, și toți oamenii se duc la El."

Ioan 1.7-34;

²⁷Drept răspuns, Ioan i-a zis: "Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer.

1Cor 4.7;Evr 5.4;Iac 1.17;

²⁸Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.

Ioan 1.20-27;Mal 3.1;Marc 1.2;Luc 1.17;

²⁹Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină.

Mat 22.2;2Cor 11.2;Efes 5.25-27;Apoc 21.9;Cânt 5.1;

³⁰Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.

³¹Cel ce vine din cer, este mai presus de toți; cel ce este de pe pământ, este pământesc, și vorbește ca de pe pământ. Cel ce vine din cer, este mai presus de toți.

Ioan 3.13;Ioan 8.23;Mat 28.18;Ioan 1.15-27;Rom 9.5;1Cor 15.27;Ioan 6.33;1Cor 15.47;Efes 1.21;Filip 2.9;

³²El mărturisește ce a văzut și a auzit, și totuși nimeni nu primește mărturia Lui.

Ioan 3.11;Ioan 8.26;Ioan 15.15;

³³Cine primește mărturia Lui, adeverește prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.

Rom 3.4;1Ioan 5.10;

³⁴Căci Acela, pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-l dă Duhul cu măsură.

Ioan 7.16; Ioan 1.16;

³⁵Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui.

Mat 11.27; Mat 28.18; Luc 10.22; Ioan 5.20-22; Ioan 13.3; Ioan 17.2; Evr 2.8;

³⁶Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el."

Hab 2.4; Ioan 1.12; Ioan 6.47; Ioan 3.15-16; Rom 1.17; 1 Ioan 5.10;

4

Samariteanca.

¹Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan.

Ioan 3.22-26;

²Însă Isus nu boteza El însuși, ci ucenicii Lui.

³Atunci a părăsit Iudea, și S-a întors în Galilea.

⁴Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,

⁵a ajuns lângă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif.

Gen 33.19; Gen 48.22; Ios 24.32;

⁶Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, ședea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.

⁷A venit o femeie din Samaria să scoată apă. "Dă-Mi să beau", i-a zis Isus.

⁸Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării.

⁹Femeia Samariteancă I-a zis: "Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?" - Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii.

2 Împ 17.24; Luc 9.52-53; Fapt 10.28;

10- Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: "Dă-Mi să beau!" tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie."

Isa 12.3;Isa 44.3;Ier 2.13;Zah 13.1;Zah 14.8;

11"Doamne", I-a zis femeia, "n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna aste adâncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?"

12Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta, și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?"

13Isus i-a răspuns: "Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete.

14Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică."

Ioan 6.35-58;Ioan 7.38;

15"Doamne", I-a zis femeia, "dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, și să nu mai vin până aici să scot."

Ioan 6.34;Ioan 17.2-3;Rom 6.23;1Ioan 5.20;

16"Du-te", i-a zis Isus, "de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici".

17Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat." Isus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat.

18Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul."

19"Doamne", I-a zis femeia, "văd că ești proroc.

Luc 7.16;Luc 24.19;Ioan 6.14;Ioan 7.40;

20Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."

Jud 9.7;Deut 12.5-11;1Împ 9.3;2Cron 7.12;

21"Femeie", i-a zis Isus, "crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

Mal 1.11;1Tim 2.8;

22Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci Mântuirea vine de la Iudei.

2Împ 17.29;Isa 2.3;Luc 24.47;Rom 9.4-5;

²³Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.

Filip 3.3;Ioan 1.17;

²⁴Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr."

2Cor 3.17;

²⁵"Știu", i-a zis femeia, "că are să vină Mesia, (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile."

Ioan 29.29;

²⁶Isus i-a zis: "Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela."

Mat 26.63-64;Marc 14.61-62;Ioan 9.37;

Trezirea din Samaria.

²⁷Atunci au venit ucenicii Lui, și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși nici unul nu l-a zis: "Ce cauți?" sau: "Despre ce vorbești cu ea?"

²⁸Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în cetate, și a zis oamenilor:

²⁹"Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?"

Ioan 4.25;

³⁰Ei au ieșit din cetate, și veneau spre El.

³¹În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce, și ziceau: "Învățătorule, mănâncă!"

³²Dar El le-a zis: "Eu am de mâncat o mâncare, pe care voi n-o cunoașteți."

³³Ucenicii au început să-și zică deci unii altora: "Nu cumva l-a adus cineva să mănânce?"

³⁴Isus le-a zis: "Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui.

Iov 23.12;Ioan 6.38;Ioan 17.4;Ioan 19.30;

³⁵Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș.

Mat 9.37; Luc 10.2;

³⁶Cine seceră, primește o plată, și strânge rod pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp.

Dan 12.3;

³⁷Căci în această privință, este adevărată zicerea: "Unul seamănă, iar altul seceră".

³⁸Eu v-am trimis să secerati acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor."

³⁹Mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: "Mi-a spus tot ce am făcut."

Ioan 4.29;

⁴⁰Când au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile.

⁴¹Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.

⁴²Și ziceau femeii: "Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine, și știm că acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii."

Ioan 17.8; Ioan 4.14;

Vindecarea fiului unui slujbaș împărătesc.

⁴³După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în Galilea.

⁴⁴Căci El însuși spusese că un prooroc nu este prețuit în patria sa.

Mat 13.57; Marc 6.1; Luc 4.24; Ioan 2.23; Ioan 3.2;

⁴⁵Când a ajuns în Galilea, a fost primit bine de Galileeni, care văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci fuseseră și ei la praznic.

Deut 16.16;

⁴⁶Isus S-a întors deci în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaș împărătesc, al cărui fiu era bolnav.

Ioan 2.1-11;

⁴⁷Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s-a dus la El, și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui, care era pe moarte.

⁴⁸Isus i-a zis: "Dacă nu vedeți semne și minuni, cu nici un chip nu credeți!"

1Cor 1.22;

⁴⁹Slujbașul împărătesc l-a zis: "Doamne, vino până nu moare micuțul meu."

⁵⁰"Du-te", i-a zis Isus, "fiul tău trăiește." Și omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus, și a pornit la drum.

⁵¹Pe când se pogora el, l-au întâmpinat robii lui, și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.

⁵²El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis: "Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile."

⁵³Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: "Fiul tău trăiește". Și a crezut el și toată casa lui.

⁵⁴Acesta este iarăși al doilea semn, făcut de Isus, după ce S-a întors din Iudea în Galilea.

5

Vindecarea slăbănogului de 38 de ani.

¹După aceea era un praznic al Iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim.

Lev 23.2; Deut 16.1; Ioan 2.13;

²În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scaldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.

Neem 3.1; Neem 12.39;

³În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.

⁴Căci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în scaldătoare, și tulbura apa. Și cel dintâi, care se pogora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.

⁵Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.

⁶Isus, când l-a văzut zăcând, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: "Vrei să te faci sănătos?"

⁷"Doamne", l-a răspuns bolnavul, "n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea.

⁸"Scoală-te", i-a zis Isus, "ridică-ți patul și umblă."

Mat 9.6; Marc 2.11; Luc 5.24;

⁹Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul, și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.

Ioan 9.14;

¹⁰Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: "Este ziua Sabatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul".

Ex 20.10; Neem 13.19; Ier 17.21; Mat 12.2; Marc 2.24; Marc 3.4; Luc 6.2; Luc 13.14;

¹¹El le-a răspuns: "Cel ce m-a făcut sănătos, mi-a zis: "Ridică-ți patul, și umblă."

¹²Ei l-au întrebat: "Cine este omul acela, care ți-a zis: "Ridică-ți patul, și umblă."

¹³Dar cel vindecat nu știa cine este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.

¹⁴După aceea, Isus l-a găsit în Templu, și i-a zis: "Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău."

Mat 12.45; Ioan 8.11;

¹⁵Omul acela s-a dus, și a spus iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.

¹⁶Din pricina aceasta, iudeii au început să urmărească pe Isus, și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.

Lucrarea Fiului.

¹⁷Dar Isus le-a răspuns: "Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu de asemenea lucrez."

Ioan 9.4; Ioan 14.10;

¹⁸Tocmai de aceea căutau și mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.

Ioan 7.19; Ioan 10.30-33; Filip 2.6;

¹⁹Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.

Ioan 5.30; Ioan 8.28; Ioan 9.4; Ioan 12.49; Ioan 14.10;

²⁰Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.

Mat 3.17; Ioan 3.35; 2Pet 1.17;

²¹În adevăr, după cum Tatăl învie morții, și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea.

Luc 7.14; Luc 8.54; Ioan 11.25-43;

²²Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,

Mat 11.27; Mat 28.18; Ioan 5.27; Ioan 3.35; Ioan 17.2; Fapt 17.31; 1Pet 4.5;

²³pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis.

1Ioan 2.23;

²⁴Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.

Ioan 3.16-18; Ioan 6.40-47; Ioan 8.51; Ioan 20.31; 1Ioan 3.14;

²⁵Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce-l vor asculta, vor învia.

Ioan 5.28; Efes 2.1-5; Efes 5.14; Col 2.13;

²⁶Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.

²⁷Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al omului.

Ioan 5.22; Fapt 10.42; Fapt 17.31; Dan 7.13-14;

²⁸Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,

²⁹și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.

Isa 26.19;1Cor 15.52;1Tes 4.16;Dan 12.2;Mat 25.32-46;

³⁰Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.

Ioan 5.19;Mat 26.39;Ioan 4.34;Ioan 6.38;

Mărturia Tatălui și a lui Ioan.

³¹Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.

Ioan 8.14;Apoc 3.14;

³²Este un Altul, care mărturisește despre mine; și știu că mărturisirea, pe care o face El despre Mine, este adevărată.

Mat 3.17;Mat 17.5;Ioan 8.18;1Ioan 5.6-9;

³³Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr.

Ioan 1.15-32;

³⁴Nu că mărturia, pe care o primesc Eu, vine de la un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiți mântuiți.

³⁵Ioan era lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă înveseliți câțeva vreme la lumina lui.

2Pet 1.19;Mat 13.20;Mat 21.26;Marc 6.20;

³⁶Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările, pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea, pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.

1Ioan 5.9;Ioan 3.2;Ioan 10.25;Ioan 15.24;

³⁷Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu l-ați auzit niciodată glasul, nu l-ați văzut deloc fața;

Mat 3.17;Mat 17.5;Ioan 6.27;Ioan 8.18;Deut 4.12;Ioan 1.18;1Tim 1.17;1Ioan 4.12;

³⁸Și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela, pe care L-a trimis El.

³⁹Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.

Isa 8.20;Isa 34.16;Luc 16.29;Ioan 5.46;Fapt 17.11;Deut 18.15-18;Luc 24.27;Ioan 1.45;

⁴⁰Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!

Ioan 1.11;Ioan 3.19;

⁴¹Eu nu umblu după slava care vine de la oameni.

Ioan 5.34;1Tes 2.6;

⁴²Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu.

⁴³Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.

⁴⁴Cum puteți crede voi, care umblați după slava, pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?

Ioan 12.43;Rom 2.29;

⁴⁵Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea.

Rom 2.12;

⁴⁶Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

Gen 3.15;Gen 12.3;Gen 18.18;Gen 22.18;Gen 49.10;Deut 18.15-18;Ioan 1.45;Fapt 26.22;

⁴⁷Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

6

Înmulțirea pâinilor.

¹După aceea, Isus S-a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei.

Mat 14.13;Marc 6.35;Luc 9.10-12;

²O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi.

³Isus S-a suit pe munte, și ședea acolo cu ucenicii Săi.

⁴Paștele, praznicul Iudeilor, erau aproape.

Lev 23.5-7;Deut 16.1;Ioan 2.13;Ioan 5.1;

⁵Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut că o mare gloată vine spre El. Și a zis lui Filip: "De unde avem să cumpărăm pâini ca să mănânce oamenii aceștia?"

Mat 14.14;Marc 6.35;Luc 9.12;

⁶Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gând să facă.

⁷Filip i-a răspuns: "Pâinile, pe care le-am putea cumpăra cu două sute de lei (Grecește: dinari.), n-ar ajunge ca fiecare să capete puținel din ele."

Num 11.21-22;

⁸Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, l-a zis:

⁹"Este aici un băiețel, care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce sunt acestea la atâția?"

2Împ 4.43;

¹⁰Isus a zis: "Spuneți oamenilor să șadă jos." În locul acela era multă iarbă. Oamenii au șezut jos, în număr de aproape cinci mii.

¹¹Isus a luat pâinile, a mulțumit lui Dumnezeu, le-a împărțit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celor ce ședea jos; de asemenea, le-a dat și din pești cât au voit.

¹²După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: "Strângeți fărâmiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic."

¹³Le-au adunat deci, și au umplut douăsprezece coșuri cu fărâmiturile care rămăseseră din cele cinci pâini de orz, după ce mâncaseră toți.

¹⁴Oamenii aceia, când au văzut minunea, pe care o făcuse Isus, ziceau: "Cu adevărat, acesta este prorocul cel așteptat în lume."

Gen 49.10;Deut 18.15-18;Mat 11.3;Ioan 1.21;Ioan 4.19-25;Ioan 7.40;

¹⁵Isus, fiindcă știa că au de gând să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăși la munte, numai El singur.

Isus umblă pe mare.

¹⁶Când s-a înserat, ucenicii Lui s-au coborât la marginea mării.

Mat 14.23; Marc 6.47;

¹⁷S-au suit într-o corabie, și treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, și Isus tot nu venise la ei.

¹⁸Sufla un vânt puternic și marea era întăritată.

¹⁹După ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de corabie. Și s-au înfricoșat.

²⁰Dar Isus le-a zis: "Eu sunt, nu vă temeți!"

²¹Voiau deci să-L ia în corabie. Și corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.

Pâinea vieții.

²²Norodul, care rămăsese de cealaltă parte a mării, băgase de seamă că acolo nu era decât o corabie, și că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea.

²³A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea, după ce Domnul mulțumise lui Dumnezeu.

²⁴Când au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit și ele în corăbiile acestea, și s-au dus la Capernaum să caute pe Isus.

²⁵Când L-au găsit, dincolo de mare, l-au zis: "Învățătorule, când ai venit aici?"

²⁶Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat, vă spun, că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea, și v-ați săturat.

²⁷Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea, care rămâne pentru viața veșnică, și pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică, însuși Dumnezeu, pe el L-a însemnat cu pecetea Lui."

Ioan 6.51; Ioan 4.14; Mat 3.17; Mat 17.5; Marc 1.11; Marc 9.7; Luc 3.22;
Luc 9.35; Ioan 1.33; Ioan 5.37; Ioan 8.18; Fapt 2.22; 2Pet 1.17;

²⁸Ei l-au zis: "Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?"

²⁹Isus le-a răspuns: "Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela, pe care L-a trimis El."

1Ioan 3.23;

³⁰"Ce semn faci Tu, deci", I-au zis ei, "ca să-l vedem, și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?"

Mat 12.38;Mat 16.1;Marc 8.11;1Cor 1.22;

³¹Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: "Le-a dat să mănânce pâine din cer."

Ex 16.15;Num 11.7;Neem 9.15;1Cor 10.3;Ps 78.24-25;

³²Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat, vă spun, că Moise nu v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer;

³³căci Pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer, și dă lumii viața".

³⁴"Doamne", I-au zis ei, "dă-ne totdeauna această pâine."

Ioan 4.5;

³⁵Isus le-a zis: "Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată.

Ioan 6.48-58;Ioan 4.14;Ioan 7.37;

³⁶Dar v-am spus că M-ați și văzut, și tot nu credeți.

Ioan 6.26;Ioan 6.64;

³⁷Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară:

Ioan 6.45;Mat 24.24;Ioan 10.28-29;2Tim 2.19;1Ioan 2.19;

³⁸căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

Mat 26.39;Ioan 5.30;Ioan 4.34;

³⁹Și voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l învii în ziua de apoi.

Ioan 10.28;Ioan 17.12;Ioan 18.9;

40Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi."

Ioan 6.27-47; Ioan 6.54; Ioan 3.15-16; Ioan 4.14;

41Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că zisese: "Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer."

42Și ziceau: "Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum dar zice El: "Eu M-am pogorât din cer?"

Mat 13.55; Marc 6.3; Luc 4.22;

43Isus le-a răspuns: "Nu cârțiți între voi.

44Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

Cânt 1.4; Ioan 6.65;

45În prooroci este scris: "Toți vor fi învățați de Dumnezeu." Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine.

Isa 54.18; Ier 31.34; Mic 4.2; Evr 8.10; Evr 10.16; Ioan 6.37;

46Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.

Ioan 1.18; Ioan 5.37; Mat 11.27; Luc 10.22; Ioan 1.18; Ioan 7.29; Ioan 8.19;

47Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața veșnică.

Ioan 3.16-36; Ioan 6.40;

48Eu sunt Pâinea vieții.

Ioan 6.33-35;

49Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.

Ioan 6.31;

50Pâinea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară.

Ioan 6.51-58;

⁵¹Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii."

Evr 10.5-10; Ioan 3.13;

⁵²La auzul acestor cuvinte, iudeii se certau între ei, și ziceau: "Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm?"

Ioan 7.43; Ioan 9.16; Ioan 10.19; Ioan 3.9;

⁵³Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.

Mat 26.26-28;

⁵⁴Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

Ioan 6.27; Ioan 6.40; Ioan 6.63; Ioan 4.14;

⁵⁵Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură.

⁵⁶Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el.

1Ioan 3.24; 1Ioan 4.15-16;

⁵⁷După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.

⁵⁸Astfel este pâinea, care s-a pogorât din cer, nu ca mana, pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit: cine mănâncă pâinea aceasta, va trăi în veac."

Ioan 6.49-51;

⁵⁹Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, când învăța pe oameni în Capernaum.

Unii ucenici Îl părăsesc. - Mărturisirea lui Petru.

⁶⁰Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: "Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?"

Mat 11.6; Ioan 6.66;

⁶¹Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: "Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?"

⁶²Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...

Marc 16.19;Ioan 3.13;Fapt 1.9;Efes 4.8;

⁶³Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.

2Cor 3.6;

⁶⁴Dar sunt unii din voi care nu cred." Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred, și cine era cel ce avea să-L vândă.

Ioan 6.36;Ioan 2.24-25;Ioan 13.11;

⁶⁵Și a adăugat: "Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu."

Ioan 6.44-45;

⁶⁶Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.

Ioan 6.60;

⁶⁷Atunci Isus a zis celor doisprezece: "Voi nu vreți să vă duceți?"

⁶⁸"Doamne", I-a răspuns Simon Petru, "la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Fapt 5.20;

⁶⁹Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu."

Mat 16.16;Marc 8.29;Luc 9.20;Ioan 1.49;Ioan 11.27;

⁷⁰Isus le-a răspuns: "Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac."

Luc 6.13;Ioan 13.27;

⁷¹Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vândă: el, unul din cei doisprezece.

Necredința fraților lui Isus.

¹După aceea, Isus străbătea Galilea; nu voia să stea în Iudea, pentru că Iudeii căutau să-L omoare.

Ioan 5.16-18;

²Și praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape.

Lev 23.34;

³Frații Lui I-au zis: "Pleacă de aici, și du-Te în Iudea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările, pe care le faci.

Mat 12.46; Marc 3.31; Fapt 1.14;

⁴Nimeni nu face ceva în ascuns, când caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii."

⁵Căci nici frații Lui nu credeau în El.

Marc 3.21;

⁶Isus le-a zis: "Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.

Ioan 2.4; Ioan 8.20; Ioan 7.8-30;

⁷Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.

Ioan 15.19; Ioan 3.19;

⁸Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea."

Ioan 8.20; Ioan 7.6;

⁹După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galilea.

Isus în Ierusalim la praznicul Corturilor.

¹⁰După ce s-au suit frații Lui la praznic, S-a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

¹¹Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, și ziceau: "Unde este?"

Ioan 11.56;

¹²Noroadele vorbeau mult în șoaptă despre El. Unii ziceau: "Este un om bun." Alții ziceau: "Nu, ci duce norodul în rătăcire."

Ioan 9.16; Ioan 10.19; Mat 21.46; Luc 7.16; Ioan 6.14; Ioan 7.40;

¹³Totuși, de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe față.

Ioan 9.22; Ioan 12.42; Ioan 19.38;

¹⁴Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Și învăța norodul.

¹⁵Iudeii se mirau, și ziceau: "Cum are omul acesta învățătură, căci n-a învățat niciodată?"

Mat 13.54; Marc 6.2; Luc 4.22; Fapt 2.7;

¹⁶Isus le-a răspuns: "Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.

Ioan 3.11; Ioan 8.28; Ioan 12.49; Ioan 14.10-24;

¹⁷Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine.

Ioan 8.43;

¹⁸Cine vorbește de la sine, caută slava lui însuși; dar cine caută slava Celui ce l-a trimis, acela este adevărat, și în el nu este strâmbătate.

Ioan 5.41; Ioan 8.50;

¹⁹Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuși nimeni din voi nu ține Legea. De ce căutați să Mă omorâți?"

Ex 24.3; Deut 33.4; Ioan 1.17; Fapt 7.38; Mat 12.14; Marc 3.6; Ioan 5.16-18; Ioan 10.31-39; Ioan 11.53;

²⁰Norodul l-a răspuns: "Ai drac. Cine caută să Te omoare?"

Ioan 8.48-52; Ioan 10.20;

²¹Drept răspuns, Isus le-a zis: "O lucrare am făcut, și toți vă mirați de ea.

²²Moise v-a dat porunca privitoare la tăierea împrejur - nu că ea vine de la Moise, ci de la patriarhi - și voi tăiați împrejur pe om în ziua Sabatului.

Lev 12.3; Gen 17.10;

²³Dacă un om primește tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce Legea lui Moise, de ce turbați de mânie împotriva Mea, pentru că am însănătoșat un om întreg în ziua Sabatului?

Ioan 5.8-16;

²⁴Nu judecați după înfățișare, ci judecați după dreptate."

Deut 1.16-17;Prov 24.23;Ioan 8.15;Iac 2.1;

²⁵Niște locuitori din Ierusalim ziceau: "Nu este El acela, pe care caută ei să-L omoare?"

²⁶Și totuși, iată că vorbește pe față, și ei nu-l zic nimic! Nu cumva, în adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut că El este Hristosul?

Ioan 7.48;

²⁷Dar noi știm de unde este omul acesta; însă, când va veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde este."

Mat 13.55;Marc 6.3;Luc 4.22;

²⁸Și Isus, pe când învăța pe norod în Templu, striga: "Mă cunoașteți și Mă știți de unde sunt! Eu n-am venit de la Mine însumi, ci Cel ce M-a trimis, este adevărat, și voi nu-L cunoașteți.

Ioan 8.14;Ioan 5.43;Ioan 8.42;Ioan 5.32;Ioan 8.26;Rom 3.4;Ioan 1.18;Ioan 8.55;

²⁹Eu Îl cunosc, căci vin de la El, și El M-a trimis."

Mat 11.27;Ioan 10.15;

³⁰Ei căutau deci să-L prindă; și nimeni n-a pus mâna pe El, căci încă nu-l sosise ceasul.

Marc 11.18;Luc 19.47;Luc 20.19;Ioan 7.19;Ioan 8.37;Ioan 7.41;Ioan 8.20;

³¹Mulți din norod au crezut în El, și ziceau: "Când va veni Hristosul, va face mai multe semne decât a făcut omul acesta?"

Mat 12.23;Ioan 3.2;Ioan 8.30;

³²Fariseii au auzit pe norod spunând în șoaptă aceste lucruri despre El. Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au trimis niște aprozi să-L prindă.

³³Isus a zis: "Mai sunt cu voi puțină vreme, și apoi Mă duc la Cel ce M-a trimis.

Ioan 13.33;Ioan 16.16;

³⁴Voi Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu puteți veni."

Osea 5.6;Ioan 8.21;Ioan 13.33;

³⁵Iudeii au zis între ei: "Unde are de gând să se ducă omul acesta, ca să nu-l putem găsi? Doar n-o avea de gând să se ducă la cei împrăștiați printre Greci, și să învețe pe Greci?"

Isa 11.12;lac 1.1;1Pet 1.1;

³⁶Ce însemnează cuvintele acestea, pe care le-a spus: "Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu puteți veni?"

Isus, apa vieții.

³⁷În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare, și a strigat: "Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea.

Lev 23.36;Isa 55.1;Ioan 6.35;

³⁸Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura."

Apoc 22.17;Deut 18.15;Prov 18.4;Isa 12.3;Isa 44.3;Ioan 4.14;

³⁹Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.

Isa 44.3;Ioel 2.28;Ioan 16.7;Fapt 2.17-38;Ioan 12.16;Ioan 16.7;

Încercări pentru prinderea lui Isus.

⁴⁰Unii din norod, când au auzit aceste cuvinte, ziceau: "Acesta este cu adevărat Proorocul."

Deut 18.15-18;Ioan 1.21;Ioan 6.14;

⁴¹Alții ziceau: "Acesta este Hristosul." Și alții ziceau: "Cum, din Galilea are să vină Hristosul?"

Ioan 4.42;Ioan 6.69;Ioan 1.46;Ioan 7.52;

⁴²Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămânța lui David, și din satul Betleem, unde era David?"

Ps 132.11;Ier 23.5;Mic 5.2;Mat 2.5;Luc 2.4;1Sam 16.1-4;

⁴³S-a făcut deci dezbinare în norod din pricina Lui.

Ioan 7.12; Ioan 9.16; Ioan 10.19;

⁴⁴Unii din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n-a pus mâna pe El.

Ioan 7.30;

⁴⁵Aprozii s-au întors deci la preoții cei mai de seamă și la Farisei. Și aceștia le-au zis: "De ce nu L-ați adus?"

⁴⁶Aprozii au răspuns: "Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta."

Mat 7.29;

⁴⁷Fariseii le-au răspuns: "Doar n-ați fi fost duși și voi în rătăcire?"

⁴⁸A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din Farisei?

Ioan 12.42; Fapt 6.7; 1Cor 1.20-26; 1Cor 2.8;

⁴⁹Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat!"

⁵⁰Nicodim, cel care venise la Isus noaptea, și care era unul din ei, le-a zis:

Ioan 3.2;

⁵¹"Legea noastră osândește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?"

Deut 1.17; Deut 17.8-etc; Deut 19.15;

⁵²Drept răspuns, ei i-au zis: "Și tu ești din Galilea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galilea nu s-a ridicat nici un prooroc."

Isa 9.1-2; Mat 4.15; Ioan 1.46; Ioan 7.41;

⁵³(Și s-a întors fiecare acasă.

8

Femeia prinsă în preacurvie.

¹Isus S-a dus la muntele Măslinilor.

²Dar dis-de-dimineată, a venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a șezut jos, și-i învăța.

³Atunci cărturarii și Fariseii l-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului,

⁴și au zis lui Isus: "Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia.

⁵Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?"

Lev 20.10;Deut 22.22;

⁶Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos, și scria cu degetul pe pământ.

⁷Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus, și le-a zis: "Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea."

Deut 17.7;Rom 2.1;

⁸Apoi S-a plecat iarăși, și scria cu degetul pe pământ.

⁹Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor, și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.

Rom 2.22;

¹⁰Atunci S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: "Femeie, unde sunt pârlășii tăi? Nimeni nu te-a osândit?"

¹¹"Nimeni, Doamne", l-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: "Nici Eu nu te osândesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești.")

Luc 9.56;Luc 12.14;Ioan 3.17;Ioan 5.14;

Isus, Lumina lumii.

¹²Isus le-a vorbit din nou, și a zis: "Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții."

Ioan 1.4-9;Ioan 3.19;Ioan 9.5;Ioan 12.35-46;

¹³La auzul acestor vorbe, Fariseii l-au zis: "Tu mărturisești despre Tine însuși: deci mărturia Ta nu este adevărată."

Ioan 5.31;

¹⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: "Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuși mărturia Mea este adevărată; căci Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin nici unde Mă duc.

Ioan 7.28;Ioan 9.29;

¹⁵Voi judecați după înfățișare; Eu nu judec pe nimeni.

Ioan 7.24;Ioan 3.17;Ioan 12.47;Ioan 18.36;

¹⁶Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine.

Ioan 8.29;Ioan 16.32;

¹⁷În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată:

Deut 17.6;Deut 19.15;Mat 18.16;2Cor 13.1;Evr 10.28;

¹⁸deci despre Mine însumi, mărturisesc Eu, și despre Mine mărturisește și Tatăl, care M-a trimis."

Ioan 5.37;

¹⁹Ei I-au zis deci: "Unde este Tatăl Tău?" Isus a răspuns: "Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu."

Ioan 8.55;Ioan 16.3;Ioan 14.7;

²⁰Isus a spus aceste cuvinte, pe când învăța pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; și nimeni n-a pus mâna pe el, pentru că încă nu-l sosise ceasul.

Marc 12.41;Ioan 7.30;Ioan 7.8;

²¹Isus le-a mai spus: "Eu Mă duc, și Mă veți căuta, și veți muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni."

Ioan 7.34;Ioan 13.33;Ioan 8.24;

²²Atunci Iudeii au zis: "Doar n-o avea de gând să se omoare, de zice: "Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni!"

²³"Voi sunteți de jos", le-a zis El; "Eu sunt de sus: voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.

Ioan 3.31;Ioan 15.19;Ioan 17.16;1Ioan 4.5;

²⁴De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre."

Ioan 8.21; Marc 16.16;

²⁵"Cine ești Tu?" I-au zis ei. Isus le-a răspuns: "Ceea ce de la început vă spun că sunt."

²⁶Am multe de zis despre voi și de osândit în voi; dar Cel ce M-a trimis, este adevărat; și Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii."

Ioan 7.28; Ioan 3.32; Ioan 15.15;

²⁷Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

²⁸Isus deci le-a zis: "Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt, și că nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.

Ioan 3.14; Ioan 12.32; Rom 1.4; Ioan 5.19-30; Ioan 3.11;

²⁹Cel ce M-a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-l este plăcut."

Ioan 14.10-11; Ioan 8.16; Ioan 4.34; Ioan 5.30; Ioan 6.38;

Adevărata slobozenie.

³⁰Pe când vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.

Ioan 7.31; Ioan 10.42; Ioan 11.45;

³¹Și a zis ludeilor, care crezuseră în El: "Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei;

³²veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi."

Rom 6.14-22; Rom 8.2; Iac 1.25; Iac 2.12;

³³Ei I-au răspuns: "Noi suntem sămânța lui Avraam, și n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: "Veți fi slobozi!"

Lev 25.42; Mat 3.9; Ioan 8.39;

³⁴"Adevărat, adevărat, vă spun", le-a răspuns Isus, "că, oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului.

Rom 6.16-20; 2Pet 2.19;

³⁵Și robul nu rămâne pururea în casă; fiul însă rămâne pururea.

Gal 4.30;

³⁶Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.

Rom 8.2;Gal 5.1;

³⁷Știu că sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să Mă omorâți, pentru că nu pătrunde în voi cuvântul Meu.

Ioan 7.19;Ioan 8.40;

³⁸Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru."

Ioan 3.32;Ioan 5.19-30;Ioan 14.10-24;

³⁹"Tatăl nostru", I-au răspuns ei, "este Avraam". Isus le-a zis: "Dacă ați fi copiii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.

Mat 3.9;Ioan 8.33;Rom 2.28;Rom 9.7;Gal 3.7-29;

⁴⁰Dar acum căutați să Mă omorâți, pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care I-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut.

Ioan 8.37;Ioan 8.26;

⁴¹Voi faceți faptele tatălui vostru." Ei I-au zis: "Noi nu suntem copiii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu."

Isa 63.16;Isa 64.8;Mal 1.6;

⁴²Isus le-a zis: "Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.

Ioan 5.1;Ioan 16.27;Ioan 17.8-25;Ioan 5.43;Ioan 7.28-29;

⁴³Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.

Ioan 7.17;

⁴⁴Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

Mat 13.38;Ioan 3.8;Iuda 6;

⁴⁵Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți.

⁴⁶Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?

⁴⁷Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu."

Ioan 10.26-27;1Ioan 4.6;

Isus este înainte de Avraam.

⁴⁸Iudeii I-au răspuns: "Nu zicem noi bine că ești Samaritean, și că ai drac?"

Ioan 7.20;Ioan 10.20;Ioan 8.52;

⁴⁹"N-am drac" le-a răspuns Isus; "ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiți.

⁵⁰Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută și care judecă.

Ioan 5.41;Ioan 7.18;

⁵¹Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea."

Ioan 5.24;Ioan 11.26;

⁵²"Acum", I-au zis Iudeii, "vedem bine că ai drac; Avraam a murit, proorocii de asemenea au murit, și tu zici: "Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va gusta moartea."

Zah 1.5;Evr 11.13;

⁵³Doar n-ai fi Tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și decât proorocii, care de asemenea au murit? Cine te crezi Tu că ești?"

⁵⁴Isus a răspuns: "Dacă Mă slăvesc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu Mă slăvește, El, despre care voi ziceți că este Dumnezeul vostru;

Ioan 5.31;Ioan 5.41;Ioan 16.14;Ioan 17.1;Fapt 3.13;

⁵⁵și totuși nu-L cunoașteți. Eu Îl cunosc bine; și dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi și Eu un mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui.

Ioan 7.28-29;

⁵⁶Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat."

Luc 10.24;Evr 11.13;

⁵⁷"N-ai nici cincizeci ce ani", I-au zis ludeii, "și ai văzut pe Avraam!"

⁵⁸Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat, vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu."

Ex 3.14;Isa 43.13;Ioan 17.5-24;Col 1.17;Apoc 1.8;

⁵⁹La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns, și a ieșit din Templu, trecând prin mijlocul lor. Și așa a plecat din Templu.

Ioan 10.31-39;Ioan 11.8;Luc 4.30;

9

Vindecarea unui orb din naștere.

¹Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.

²Ucenicii Lui L-au întrebat: "Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?"

Ioan 9.34;

³Isus a răspuns: "N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

Ioan 11.4;

⁴Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.

Ioan 4.34;Ioan 5.19-36;Ioan 11.9;Ioan 12.35;Ioan 17.4;

⁵Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii."

Ioan 1.5-9;Ioan 3.19;Ioan 8.12;Ioan 12.35-46;

⁶După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta,

Marc 7.33;Marc 8.23;

⁷și i-a zis: "Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului" (care, tâlmăcit, înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat, și s-a întors văzând bine.

Neem 3.15;2Împ 5.14;

⁸Vecinii și cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca cerșetor, ziceau: "Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?"

⁹Unii ziceau: "El este." Alții ziceau: "Nu; dar seamănă cu el." Și el însuși zicea: "Eu sunt."

¹⁰Deci i-au zis: "Cum ți s-au deschis ochii?"

¹¹El a răspuns: "Omul acela, căruia i se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, și mi-a zis: "Du-te la scaldătoarea Siloamului, și spală-te." M-am dus, m-am spălat, și mi-am căpătat vederea."

Ioan 9.6-7;

¹²"Unde este omul acela", l-au întrebat ei. El a răspuns: "Nu știu."

Cercetarea orbului de Farisei.

¹³Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.

¹⁴Și era o zi de Sabat când făcuse Isus tină, și-i deschisese ochii.

¹⁵Din nou, Fariseii l-au întrebat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: "Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, și văd."

¹⁶Atunci unii din Farisei au început să zică: "Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul." Alții ziceau: "Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?" Și era dezbinare între ei.

Ioan 9.33;Ioan 3.2;Ioan 7.12-43;Ioan 10.19;

¹⁷Iarși au întrebat pe orb: "Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii?" "Este un prooroc", le-a răspuns el.

Ioan 4.19;Ioan 6.14;

¹⁸Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții lui.

¹⁹Și când i-au venit părinții, i-au întrebat: "Acesta este fiul vostru, care spuneți că s-a născut orb? Cum dar vede acum?"

²⁰ Drept răspuns, părinții lui au zis: "Știm că acesta este fiul nostru, și că s-a născut orb.

²¹ Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește."

²² Părinții lui au zis aceste lucruri, pentru că se temeau de ludei; căci ludeii hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.

Ioan 7.13; Ioan 12.42; Ioan 19.38; Fapt 5.13; Ioan 9.34; Ioan 16.2;

²³ De aceea au zis părinții lui: "Este în vârstă, întrebați-l pe el."

²⁴ Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, și i-au zis: "Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este un păcătos."

Ios 7.19; 1Sam 6.5; Ioan 9.16;

²⁵ El a răspuns: "Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd."

²⁶ Iarăși l-au întrebat: "Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?"

²⁷ "Acum v-am spus", le-a răspuns el, "și n-ați ascultat. Pentru ce voiți să mai auziți încă o dată? Doar n-ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui!"

²⁸ Ei l-au ocărât, și i-au zis: "Tu ești ucenicul Lui, noi suntem ucenicii lui Moise.

²⁹ Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu știm de unde este."

Ioan 8.14;

³⁰ "Aici este mirarea", le-a răspuns omul acela, "că voi nu știți de unde este, și totuși, El mi-a deschis ochii.

Ioan 3.10;

³¹ Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.

Iov 27.9; Iov 35.12; Ps 18.41; Ps 34.15; Ps 66.18; Prov 1.28; Prov 15.29; Prov 29.9; Isa 1.15; Ier 11.11; Ier 14.12; Ezec 8.18; Mic 3.4; Zah 7.13;

³² De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

³³Dacă omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic."

Ioan 9.16;

³⁴"Tu ești născut cu totul în păcat", i-au răspuns ei, "și vrei să ne înveți pe noi?" Și l-au dat afară.

Ioan 9.2;

Isus întâlnește pe orb în Templu.

³⁵Isus a auzit că l-au dat afară; și, când l-a găsit, i-a zis: "Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?"

Mat 14.33; Mat 16.16; Marc 1.1; Ioan 10.36; 1 Ioan 5.13;

³⁶El a răspuns: "Și cine este, Doamne, ca să cred în El?"

³⁷"L-ai și văzut", i-a zis Isus, "și cel care vorbește cu tine, Acela este."

Ioan 4.26;

³⁸"Cred, Doamne", l-a zis el; și l-a închinat.

³⁹Apoi Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, și cei ce văd, să ajungă orbi."

Ioan 5.22-27; Ioan 3.17; Ioan 12.47; Mat 13.13;

⁴⁰Unii din Fariseii care erau lângă el, când au auzit aceste vorbe, l-au zis: "Doar n-om fi și noi orbi!"

Rom 2.19;

⁴¹"Dacă ați fi orbi", le-a răspuns Isus, "n-ați avea păcat; dar acum ziceți: "Vedem." Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne."

Ioan 15.22-24;

10

Păstorul cel bun.

¹"Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.

²Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor.

³Portarul îi deschide, și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul.

⁴După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul.

⁵Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor."

⁶Isus le-a spus această pildă, dar ei n-au înțeles despre ce le vorbea.

Isus, ușa oilor.

⁷Isus le-a mai zis: "Adevărat, adevărat, vă spun că Eu sunt ușa oilor.

⁸Toți cei ce au venit înainte de Mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei.

⁹Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși, și va găsi pășune.

Ioan 14.6;Efes 2.18;

¹⁰Hoțul nu vine decât să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.

¹¹Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

Ezec 40.11;Isa 34.12-23;Isa 37.24;Evr 13.20;1Pet 2.25;1Pet 5.4;

¹²Dar cel plătit, care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie.

Zah 11.16-17;

¹³Cel plătit fuge, pentru că este plătit, și nu-i pasă de oi.

¹⁴Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,

2Tim 2.19;

¹⁵așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele.

Mat 11.27;Ioan 15.13;

¹⁶Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.

Isa 56.8;Ezec 37.22;Efes 2.14;1Pet 2.25;

¹⁷Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.

Isa 53.7-12;Evr 2.9;

¹⁸Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau, și am putere s-o iau iarăși: aceasta este porunca, pe care am primit-o de la Tatăl Meu."

Ioan 2.19;Ioan 6.38;Ioan 15.10;Fapt 2.24-32;

¹⁹Din pricina acestor cuvinte, iarăși s-a făcut dezbinare între Iudei.

Ioan 7.43;Ioan 9.16;

²⁰Mulți dintre ei ziceau: "Are drac, este nebun; de ce-L ascultați?"

Ioan 7.20;Ioan 8.48-52;

²¹Alții ziceau; "Cuvintele acestea nu sunt cuvinte de îndrăcit; poate un drac să deschidă ochii orbilor."

Ex 4.11;Ps 94.9;Ps 146.8;Ioan 9.6-7;Ioan 9.32-33;

Isus la praznicul Înnoirii.

²²În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna.

²³Și Isus Se plimba prin Templu, pe sub pridvorul lui Solomon.

Fapt 3.11;Fapt 5.12;

²⁴Iudeii L-au înconjurat, și l-au zis: "Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit."

²⁵"V-am spus", le-a răspuns Isus, "și nu credeți. Lucrările, pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.

Ioan 3.2;Ioan 5.36;Ioan 10.38;

²⁶Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele.

Ioan 8.47;Ioan 4.6;

²⁷Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.

Ioan 10.4-14;

²⁸Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

Ioan 6.37; Ioan 17.11-12; Ioan 18.9;

²⁹Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.

Ioan 14.28; Ioan 17.2;

³⁰Eu și Tatăl una suntem."

Ioan 17.11-22;

³¹Atunci Iudeii iarăși au luat pietre ca să-L ucidă.

Ioan 8.59;

³²Isus le-a zis: "V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?"

³³Iudeii I-au răspuns: "Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu."

Ioan 5.18;

³⁴Isus le-a răspuns: "Nu este scris în Legea voastră: "Eu am zis: Sunteți dumnezei?"

Ps 82.6;

³⁵Dacă Legea a numit "dumnezei", pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, - și Scriptura nu poate fi desființată, -

Rom 13.1;

³⁶cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: "Sunt Fiul lui Dumnezeu!"

Ioan 6.27; Ioan 3.17; Ioan 5.36-37; Ioan 8.42; Ioan 5.17-18; Ioan 10.30; Luc 1.35; Ioan 9.35-37;

³⁷Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

Ioan 15.24;

³⁸Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și Eu sunt în Tatăl."

Ioan 5.36;Ioan 14.10-11;Ioan 14.10-11;Ioan 17.21;

³⁹La auzul acestor vorbe, căutau iarăși să-L prindă; dar El a scăpat din mâinile lor.

Ioan 7.30-44;Ioan 8.59;

Plecarea lui Isus în Perea.

⁴⁰Isus S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo.

Ioan 1.28;

⁴¹Mulți veneau la El, și ziceau: "Ioan n-a făcut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat."

Ioan 3.30;

⁴²Și mulți au crezut în El în locul acela.

Ioan 8.31;Ioan 11.45;

11

Învirea lui Lazăr.

¹Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav.
-

Luc 10.38-39;

²Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir, și l-a șters picioarele cu părul ei, și Lazăr cel bolnav era fratele ei. -

Mat 26.7;Marc 14.3;Ioan 12.3;

³Surorile au trimis la Isus să-i spună: "Doamne, iată că acela pe care-l iubești, este bolnav."

⁴Dar Isus, când a auzit vestea aceasta, a zis: "Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru că Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea."

Ioan 9.3;Ioan 11.40;

⁵Și Isus iubea pe Marta, și pe sora ei, și pe Lazăr.

⁶Deci, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era;

Ioan 10.40;

⁷și în urmă a zis ucenicilor: "Haidem să ne întoarcem în Iudea."

⁸"Învățătorule", I-au zis ucenicii, "acum de curând căutau Iudeii să Te ucidă cu pietre, și Te întorci în Iudea?"

Ioan 10.31;

⁹Isus a răspuns: "Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia;

Ioan 9.4;

¹⁰dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentru că n-are lumina în el."

Ioan 12.35;

¹¹După aceste vorbe, le-a zis: "Lazăr, prietenul nostru, doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn."

Deut 31.16; Dan 12.2; Mat 9.24; Fapt 7.60; 1Cor 15.18-51;

¹²Ucenicii I-au zis: "Doamne, dacă doarme, are să se facă bine."

¹³Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.

¹⁴Atunci Isus le-a spus pe față: "Lazăr a murit."

¹⁵"Și mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el."

¹⁶Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalți ucenici: "Haidem să mergem și noi să murim cu El!"

¹⁷Când a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormânt.

¹⁸Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,

¹⁹mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor.

²⁰Când a auzit Marta că vine Isus, l-a ieșit înainte; iar Maria ședea în casă.

²¹Marta a zis lui Isus: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!

²²Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Ți va da Dumnezeu."

Ioan 9.31;

²³Isus i-a zis: "Fratele tău va învia."

²⁴"Știu", l-a răspuns Marta, "că va învia la înviere, în ziua de apoi."

Luc 14.14;Ioan 5.29;

²⁵Isus i-a zis: "Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

Ioan 5.21;Ioan 6.39-44;Ioan 1.4;Ioan 6.35;Ioan 14.6;Col 3.4;1Ioan 1.1-2;
1Ioan 5.11;Ioan 3.36;1Ioan 5.10;

²⁶Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?"

²⁷"Da, Doamne", l-a zis ea, "cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume."

Mat 16.16;Ioan 4.42;Ioan 6.14-69;

²⁸După ce a spus aceste vorbe, s-a dus și a chemat în taină pe sora sa Maria, și i-a zis: "A venit Învățătorul și te cheamă."

²⁹Maria, cum a auzit, s-a sculat iute, și s-a dus la El.

³⁰Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde îl întâmpinase Marta.

³¹Iudeii, care erau cu Maria în casă și o mângâiau, când au văzut-o sculându-se iute și ieșind afară, au mers după ea, căci ziceau: "Se duce la mormânt, ca să plângă acolo."

Ioan 11.19;

³²Maria, când a ajuns unde era Isus, și l-a văzut, s-a aruncat la picioarele Lui, și i-a zis: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu."

Ioan 11.21;

³³Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe Iudeii care veniseră cu ea, s-a înfiorat în duhul Lui, și s-a tulburat.

³⁴Și a zis: "Unde l-ați pus?" "Doamne", l-au răspuns ei, "vino și vezi."

³⁵Isus plângea.

Luc 19.41;

³⁶Atunci Iudeii au zis: "Iată cât îl iubea de mult!"

³⁷Și unii din ei au zis: "El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?"

Ioan 9.6;

³⁸Isus S-a înfiorat din nou în Sine, și S-a dus la mormânt. Mormântul era o peșteră, la intrarea căreia era așezată o piatră.

³⁹"Dați piatra la o parte", a zis Isus. Marta, sora mortului, l-a zis: "Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile."

⁴⁰Isus i-a zis: "Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?"

Ioan 11.4-23;

⁴¹Au luat dar piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus, și a zis: "Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.

⁴²Știu că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis."

Ioan 12.30;

⁴³După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: "Lazăre, vino afară!"

⁴⁴Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză, și cu fața înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: "Dezlegați-l, și lăsați-l să meargă."

Ioan 20.7;

⁴⁵Mulți din Iudeii, care veniseră la Maria, când au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.

Ioan 2.23; Ioan 10.42; Ioan 12.11-18;

⁴⁶Dar unii din ei s-au dus la Farisei, și le-au spus ce făcuse Isus.

Sinedriul hotărăște să-l omoare.

47 Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au adunat Soborul, și au zis: "Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.

Ps 2.2; Mat 26.3; Marc 14.1; Luc 22.2; Ioan 12.19; Fapt 4.16;

48 Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El, și vor veni Romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul."

49 Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: "Voi nu știți nimic;

Luc 3.2; Ioan 18.14; Fapt 4.6;

50 oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?"

Ioan 18.14;

51 Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam.

52 Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

Isa 49.6; Ioan 2.2; Ioan 10.16; Efes 2.14-17;

53 Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare.

54 De aceea Isus nu mai umbla pe față printre Iudei; ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim; și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.

Ioan 4.1-3; Ioan 7.1; 2Cron 13.19;

Isus așteptat la Ierusalim.

55 Paștele Iudeilor erau aproape. Și mulți oameni din ținutul acela s-au suit la Ierusalim, înainte de Paște, ca să se curățească.

Ioan 2.13; Ioan 5.1; Ioan 6.4;

56 Ei căutau pe Isus, și vorbeau unii cu alții în Templu: "Ce credeți? N-are să vină la praznic?"

Ioan 7.11; Ioan 11.8;

57 Iar preoții cei mai de seamă și Fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde este, să le dea de știre ca să-L prindă.

12

Maria Îi toarnă mir pe picioare.

¹Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort, și pe care îl înviase din morți.

Ioan 11.1-43;

²Acolo l-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce ședeau la masă cu El.

Mat 26.6; Marc 14.3;

³Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus, și l-a șters picioarele cu părul ei; și s-a umplut casa de mirosul mirului.

Luc 10.38-39; Ioan 11.2;

⁴Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis:

⁵"De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei, și să se fi dat săracilor?"

⁶Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț, și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea.

Ioan 13.29;

⁷Dar Isus a zis: "Las-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.

⁸Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna."

Mat 26.11; Marc 14.7;

⁹O mare mulțime de Iudei au aflat că Isus era în Betania; și au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți.

Ioan 11.43-44;

¹⁰Preoții cei mai de seamă au hotărât să omoare și pe Lazăr,

Luc 16.31;

¹¹căci din pricina lui mulți Iudei plecau de la ei și credeau în Isus.

Ioan 11.45;Ioan 12.18;

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

¹²A doua zi, o gloată mare, care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,

Mat 21.8;Marc 11.8;Luc 19.35-36,etc;

¹³a luat ramuri de finic, și l-a ieșit în întâmpinare, strigând: "Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!"

Ps 118.25-26;

¹⁴Isus a găsit un măgăruș, și a încălecat pe el, după cum este scris:

Mat 21.7;

¹⁵"Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mânzul unei măgărițe."

Zah 9.9;

¹⁶Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri de la început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El, și că ei le împliniseră cu privire la El.

Luc 18.34;Ioan 7.39;Ioan 14.26;

¹⁷Toți cei ce fuseseră împreună cu Isus, când chemase pe Lazăr din mormânt și-l înviase din morți, mărturiseau despre El.

¹⁸Și norodul l-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.

Ioan 12.11;

¹⁹Fariseii au zis deci între ei: "Vedeți că nu câștigați nimic: iată că lumea se duce după El!"

Ioan 11.47-48;

Isus vorbește de moartea Sa.

²⁰Niște Greci dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,

Fapt 17.4;Împ 8.41-42;Fapt 8.27;

²¹s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, și au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."

Ioan 1.44;

²²Filip s-a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus.

²³Drept răspuns, Isus le-a zis: "A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.

Ioan 13.32;Ioan 17.1;

²⁴Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.

1Cor 15.36;

²⁵Cine își iubește viața, o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața veșnică.

Mat 10.39;Mat 16.25;Marc 8.35;Luc 9.24;Luc 17.33;

²⁶Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.

Ioan 14.3;Ioan 17.24;1Tes 4.17;

²⁷Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta!

Mat 26.38-39;Luc 12.50;Ioan 13.21;Luc 22.53;Ioan 18.37;

²⁸Tată, proslăvește Numele Tău!" Și din cer, s-a auzit un glas, care zicea: "L-am proslăvit, și-L voi mai proslăvi!"

Mat 3.17;

²⁹Norodul, care stătea acolo, și care auzise glasul, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: "Un înger a vorbit cu El!"

³⁰Isus a răspuns: "Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi.

Ioan 11.42;

³¹Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

Mat 12.29;Luc 10.18;Ioan 14.30;Ioan 16.11;Fapt 26.18;2Cor 4.4;Efes 2.2;Efes 6.12;

³²Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii." -

Ioan 3.14;Ioan 8.28;Rom 5.18;Evr 2.9;

³³Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară. -

Ioan 18.32;

³⁴Norodul l-a răspuns: "Noi am auzit din Lege că Hristosul rămâne în veac; cum dar zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al omului?"

Ps 89.36-37;Ps 110.4;Isa 9.7;Isa 35.8;Ezec 37.25;Dan 2.44;Dan 7.14-27;Mic 4.7;

³⁵Isus le-a zis: "Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu știe unde merge.

Ioan 1.9;Ioan 8.12;Ioan 9.5;Ioan 12.46;Ier 13.16;Efes 5.8;Ioan 11.10;1Ioan 2.11;

³⁶Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii." Isus le-a spus aceste lucruri: apoi a plecat și s-a ascuns de ei.

Luc 16.8;Efes 5.8;1Tes 5.5;1Ioan 2.9-11;Ioan 8.59;Ioan 11.54;

Necredința Iudeilor.

³⁷Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

³⁸ca să se împlinească vorba, pe care o spusese proorocul Isaia: "Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Și cui a fost descoperită puterea brațului Domnului?"

Isa 53.1;Rom 10.16;

³⁹De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

⁴⁰"Le-a orbit ochii, și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec."

Isa 6.9-10;Mat 13.14;

⁴¹Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui, și a vorbit despre El.

Isa 6.1;

⁴²Totuși, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar de frica Fariseilor nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă.

Ioan 7.13;Ioan 9.22;

⁴³Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.

Ioan 5.44;

⁴⁴Iar Isus a strigat: "Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.

Ioan 5.44;

⁴⁵Și cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

Ioan 14.9;

⁴⁶Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric.

Ioan 3.19;Ioan 8.12;Ioan 9.5-39;Ioan 12.35-36;

⁴⁷Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

Ioan 5.45;Ioan 8.15-26;Ioan 3.17;

⁴⁸Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.

Luc 10.16;Deut 18.19;Marc 16.16;

⁴⁹Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.

Ioan 8.38;Ioan 14.10;Deut 18.18;

⁵⁰Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea lucrurile, pe care le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl."

13

Isus spală picioarele ucenicilor Săi.

¹Înainte de praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că l-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

Mat 26.2;Ioan 12.23;Ioan 17.1-11;

²În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,

Luc 22.3;Ioan 13.27;

³Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,

Mat 11.27;Mat 28.18;Ioan 3.35;Ioan 17.2;Fapt 2.36;1Cor 15.27;Evr 2.8;Ioan 8.42;Ioan 16.28;

⁴S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S-a încins cu el.

Luc 22.27;Filip 2.7-8;

⁵Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

⁶A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis: "Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?"

Mat 3.14;

⁷Drept răspuns, Isus i-a zis: "Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea."

Ioan 13.12;

⁸Petru I-a zis: "Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!" Isus i-a răspuns: "Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine."

Ioan 3.5;1Cor 6.11;Efes 5.26;Tit 3.5;Evr 10.22;

⁹"Doamne", I-a zis Simon Petru, "nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!"

¹⁰Isus i-a zis: "Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sunteți curați, dar nu toți."

Ioan 15.3;

¹¹Căci știa pe cel ce avea să-l vândă; de aceea a zis: "Nu sunteți toți curați."

Ioan 6.64;

¹²După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: "Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?"

¹³Voi Mă numiți "Învățătorul și Domnul", și bine ziceți, căci sunt.

Mat 23.8-10;Luc 6.46;1Cor 8.6;1Cor 12.3;Filip 2.11;

¹⁴Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.

Luc 22.27; Rom 12.10; Gal 6.1-2; 1Pet 5.5;

¹⁵Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.

Mat 11.29; Filip 2.5; 1Pet 2.21; 1Ioan 2.6;

¹⁶Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.

Mat 10.24; Luc 6.40; Ioan 15.20;

¹⁷Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți.

Iac 1.25;

Descoperirea vânzătorului.

¹⁸Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: "Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea."

Ps 41.9; Mat 26.23; Ioan 13.21;

¹⁹Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.

Ioan 14.29; Ioan 16.4;

²⁰Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

Mat 10.40; Mat 25.40; Luc 10.16;

²¹După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat în duhul Lui, a mărturisit, și a zis: "Adevărat, adevărat, vă spun, că unul din voi Mă va vinde."

Mat 26.21; Marc 14.18; Luc 22.21; Ioan 12.27; Fapt 1.17; 1Ioan 2.19;

²²Ucenicii se uitau unii la alții, și nu înțelegeau despre cine vorbește.

²³Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sânul lui Isus.

Ioan 19.26; Ioan 20.2; Ioan 21.7-24;

²⁴Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.

²⁵Și ucenicul acela s-a rezemat pe pieptul lui Isus, și i-a zis: "Doamne, cine este?"

²⁶Isus a răspuns: "Acela, căruia îi voi întinge bucașica, și i-o voi da." Și a întins o bucașică, și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul.

²⁷Cum a fost dată bucașica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: "Ce-ai să faci, fă repede."

Luc 22.3;Ioan 6.70;

²⁸Dar nimeni din cei ce ședea la masă, n-a înțeles pentru ce îi zisesese aceste vorbe.

²⁹Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: "Cumpără ce ne trebuie pentru praznic"; sau îi poruncea să dea ceva săracilor.

Ioan 12.6;

³⁰Iuda, după ce a luat bucașica, a ieșit afară în grabă. Era noapte.

Iubirea frățească.

³¹După ce a ieșit Iuda, Isus a zis: "Acum, Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El.

Ioan 12.23;Ioan 14.13;1Pet 4.11;

³²Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, și Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuși, și-L va proslăvi îndată.

Ioan 17.1-6;Ioan 12.23;

³³Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și, cum am spus Iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.

Ioan 7.34;Ioan 8.21;

³⁴Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

Lev 19.18;Ioan 15.12-17;Efes 5.2;1Tes 4.9;Iac 2.8;1Pet 1.22;1Ioan 2.7-8;1Ioan 3.11-23;1Ioan 4.21;

³⁵Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții."

1Ioan 2.5;1Ioan 4.20;

Înștiințarea lui Petru.

³⁶"Doamne", I-a zis Simon Petru, "unde Te duci?" Isus i-a răspuns: "Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc Eu; dar mai târziu vei veni."

³⁷"Doamne", I-a zis Petru, "de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine."

Mat 26.33-35;Marc 14.29-31;Luc 22.33-34;

³⁸Isus i-a răspuns: "Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat, îți spun, că nu va cânta cocoșul, până te vei lepăda de Mine de trei ori."

14

Îmbărbătarea ucenicilor.

¹Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine.

Ioan 14.27;Ioan 16.22-23;

²În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

Ioan 13.33-36;

³Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Ioan 14.18-28;Fapt 1.11;Ioan 12.26;Ioan 17.24;1Tes 4.17;

⁴Știți unde Mă duc, și știți și calea într-acolo."

⁵"Doamne", I-a zis Toma, "nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea într-acolo?"

⁶Isus i-a zis: "Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

Evr 9.8;Ioan 1.11;Ioan 8.32;Ioan 1.4;Ioan 11.25;Ioan 10.9;

⁷Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut."

Ioan 8.19;

⁸"Doamne", i-a zis Filip, "arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns."

⁹Isus i-a zis: "De atâta vreme sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: "Arată-ne pe Tatăl?"

Ioan 12.45; Col 1.15; Evr 1.3;

¹⁰Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.

Ioan 10.38; Ioan 17.21-23; Ioan 14.20; Ioan 5.19; Ioan 7.16; Ioan 8.28; Ioan 12.49;

¹¹Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.

Ioan 4.36; Ioan 10.38;

¹²Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl:

Mat 21.21; Marc 16.17; Luc 10.17;

¹³și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

Mat 7.7; Mat 21.22; Marc 11.24; Luc 11.9; Ioan 15.7-16; Ioan 16.23-24; Iac 1.5; 1 Ioan 3.22; 1 Ioan 5.14;

¹⁴Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Păzirea poruncilor.

¹⁵Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.

Ioan 14.21-23; Ioan 15.10-14; 1 Ioan 5.3;

¹⁶Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor (Grecește: Paraclet, apărător, ajutor.), care să rămână cu voi în veac;

Ioan 15.26; Ioan 16.7; Rom 8.15-26;

¹⁷Și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.

Ioan 15.26; Ioan 16.13; 1Ioan 4.6; 1Cor 2.14; 1Ioan 2.27;

¹⁸Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.

Mat 28.20; Ioan 14.3-28;

¹⁹Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

Ioan 16.16; 1Cor 15.20;

²⁰În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi.

Ioan 10.38; Ioan 17.21-26; Ioan 14.10;

²¹Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui."

Ioan 14.15-23; 1Ioan 2.5; 1Ioan 5.3;

²²Iuda, nu Iscarioteanul, l-a zis: "Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?"

Luc 6.16;

²³Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.

Ioan 14.15; 1Ioan 2.24; Apoc 3.20;

²⁴Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.

Ioan 5.19-38; Ioan 7.16; Ioan 8.28; Ioan 12.49; Ioan 14.10;

²⁵V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi.

²⁶Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.

Luc 24.49; Ioan 14.16; Ioan 15.26; Ioan 16.7; Ioan 2.22; Ioan 12.16; Ioan 16.13; 1Ioan 2.20-27;

27 Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

Filip 4.7; Col 3.15; Ioan 14.1;

28 Ați auzit că v-am spus: "Mă duc, și Mă voi întoarce la voi." Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că v-am zis: "Mă duc la Tatăl;" căci Tatăl este mai mare decât Mine.

Ioan 14.3-18; Ioan 14.12; Ioan 16.13; Ioan 20.17; Ioan 5.18; Ioan 10.30; Filip 2.6;

29 Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți.

Ioan 13.19; Ioan 16.4;

30 Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;

Ioan 12.31; Ioan 16.11;

31 dar vine, pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculați-vă, haideți să plecăm de aici!

Ioan 10.18; Filip 2.8; Evr 5.18;

15

Isus, vița.

1 Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul.

2 Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-aduce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai multă rod.

Mat 15.3;

3 Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus.

Ioan 13.10; Ioan 17.17; Efes 5.26; 1Pet 1.22;

4 Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine.

Col 1.23; 1Ioan 2.6;

5 Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce mult rod; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.

Osea 14.8; Filip 1.11; Filip 4.13;

⁶Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard.

Mat 3.10; Mat 7.19;

⁷Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.

Ioan 14.13-14; Ioan 16.23; Ioan 15.16;

⁸Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.

Mat 5.16; Filip 1.11; Ioan 8.31; Ioan 13.35;

⁹Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.

¹⁰Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.

Ioan 14.15-23;

¹¹V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

Ioan 16.24; Ioan 17.13; 1 Ioan 1.4;

Dragostea frățescă.

¹²Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.

Ioan 13.34; 1 Tes 4.9; 1 Pet 4.8; 1 Ioan 3.11; 1 Ioan 4.21;

¹³Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.

Ioan 10.11-15; Rom 5.7-8; Efes 5.2; 1 Ioan 3.16; Ioan 14.15-23;

¹⁴Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.

Mat 20.50; Ioan 14.15-23;

¹⁵Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.

Gen 18.17; Ioan 17.26; Fapt 20.27;

¹⁶Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.

Ioan 6.70; Ioan 13.18; 1Ioan 4.10-19; Mat 28.19; Marc 16.15; Col 1.6; Ioan 4.13; Ioan 15.7;

¹⁷Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.

Ioan 15.12;

Ura din partea lumii.

¹⁸Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră.

1Ioan 3.1-13;

¹⁹Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.

1Ioan 4.5; Ioan 17.14;

²⁰Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: "Robul nu este mai mare decât stăpânul său." Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

Mat 10.24; Luc 6.40; Ioan 13.16; Ezech 3.7;

²¹Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.

Mat 10.22; Mat 24.9; Ioan 16.3;

²²Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum n-au nici o dezvinovățire pentru păcatul lor.

Ioan 9.41; Rom 1.20; Iac 4.17;

²³Cine Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu.

1Ioan 2.23;

²⁴Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări, pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum le-au și văzut, și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.

Ioan 3.2; Ioan 7.31; Ioan 9.32;

²⁵Dar lucrul acesta s-a întâmplat ca să se împlinescă vorba scrisă în Legea lor: "M-au urât fără temei."

Ps 35.19;Ps 69.4;

²⁶Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

Luc 24.49;Ioan 14.17-26;Ioan 16.7-13;Fapt 2.23;1Ioan 5.6;

²⁷Și voi de asemenea veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.

Luc 24.48;Fapt 1.8;Fapt 21.22;Fapt 2.32;Fapt 3.15;Fapt 4.20-33;Fapt 5.32;Fapt 10.39;Fapt 13.31;1Pet 5.1;2Pet 1.16;Luc 1.2;1Ioan 1.1-2;

16

Prigonirea ucenicilor.

¹V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere.

Mat 11.6;Mat 24.10;Mat 26.31;

²Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.

Ioan 9.22-34;12.42Fapt 8.1;12.42Fapt 9.1;12.42Fapt 26.9-11;

³Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

Ioan 15.21;Rom 10.2;1Cor 2.8;1Tim 1.13;

⁴V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinească, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

Ioan 13.19;Ioan 14.29;Mat 9.15;

Lucrarea Mângâietorului.

⁵Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă: "Unde Te duci?"

Ioan 7.33;Ioan 13.3;Ioan 14.28;Ioan 16.10-16;

⁶Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

Ioan 14.1;Ioan 16.22;

7Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

Ioan 7.39;Ioan 14.16;Ioan 14.26;Ioan 15.26;Fapt 2.33;Efes 4.8;

8Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.

9În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;

Fapt 2.22-37;

10În ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea;

Fapt 2.32;Ioan 3.14;Ioan 5.32;

11În ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.

Fapt 26.18;Luc 10.18;Ioan 12.31;Efes 2.2;Col 2.15;Evr 2.14;

12Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.

Marc 4.33;1Cor 3.2;Evr 5.12;

13Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.

Ioan 4.17;Ioan 15.26;Ioan 14.26;1Ioan 2.20-27;

14El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.

15Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.

Mat 11.27;Ioan 3.35;Ioan 13.3;Ioan 17.10;

Întristarea prefăcută în bucurie.

16Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl."

Ioan 7.33;Ioan 13.33;Ioan 14.19;Ioan 16.10;Ioan 13.3;Ioan 16.28;

17La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: "Ce înseamnă cuvintele acestea: "Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;" și: "Apoi iarăși peste puțină vreme Mă veți vedea?" Și: "Pentru că Mă duc la Tatăl?"

¹⁸Ei ziceau deci: "Ce înseamnă aceasta: "Peste puțină vreme?" Nu știm ce vrea să spună."

¹⁹Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe, și le-a zis: "Vă întrebați între voi ce înseamnă cuvintele: "Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;" și: "Apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea?"

²⁰Adevărat, adevărat vă spun că, voi veți plânge și, vă veți târgui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

²¹Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.

Isa 26.17;

²²Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.

Ioan 16.6;Luc 24.41-52;Ioan 14.1-27;Ioan 20.20;Fapt 2.46;Fapt 13.52;1Pet 1.8;

²³În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

Mat 7.7;Ioan 14.13;Ioan 15.16;

²⁴Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Ioan 15.11;

Cuvinte de rămas bun.

²⁵V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.

²⁶În ziua aceea, veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.

Ioan 16.23;

²⁷Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit, și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

Ioan 14.21-23;Ioan 3.13;Ioan 17.8;Ioan 16.30;

²⁸Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl."

Ioan 13.3;

²⁹Ucenicii Săi l-au zis: "Iată că acum vorbești deslușit, și nu spui nici o pildă."

³⁰Acum cunoaștem că știi toate lucrurile, și n-ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu."

Ioan 21.17; Ioan 16.27; Ioan 17.8;

³¹"Acum credeți?" le-a răspuns Isus.

³²"Iată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine."

Mat 26.31; Marc 14.27; Ioan 20.10; Ioan 8.29; Ioan 11.10-11;

³³V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea."

Isa 9.6; Ioan 14.27; Rom 5.1; Efes 2.14; Col 1.20; Ioan 15.19-21; 2Tim 3.12; Ioan 14.1; Rom 8.37; 1Ioan 4.4; 1Ioan 5.4;

17

Rugăciunea lui Isus.

¹După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: "Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,

Ioan 12.23; Ioan 13.32;

²după cum l-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor, pe care l-ai dat Tu.

Dan 7.14; Mat 11.27; Mat 28.18; Ioan 3.35; Ioan 5.27; 1Cor 15.25-27; Filip 2.10; Evr 2.8; Ioan 6.37; Ioan 17.6-9; Ioan 17.24;

³Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care l-ai trimis Tu.

Isa 53.11; Ier 9.24; 1Cor 8.4; 1Tes 1.9; Ioan 3.34; Ioan 5.36-37; Ioan 6.29-57; Ioan 7.29; Ioan 10.36; Ioan 11.42;

⁴Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

Ioan 13.31;Ioan 14.13;Ioan 4.34;Ioan 5.36;Ioan 9.3;19.30Ioan 14.31;19.30Ioan 15.10;

⁵Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.

Ioan 1.1-2;Ioan 10.30;Ioan 14.9;Filip 2.6;Col 1.15-17;Evr 1.3-10;

⁶Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.

Ps 22.22;Ioan 17.26;Ioan 17.2-9;Ioan 17.11;Ioan 6.37-39;Ioan 10.29;Ioan 15.19;

⁷Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine de la Tine.

⁸Căci le-am dat cuvintele, pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

Ioan 8.28;Ioan 12.49;Ioan 14.10;Ioan 16.27;Ioan 17.25-30;

⁹Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi: -

1Ioan 5.19;

¹⁰tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, - și Eu sunt proslăvit în ei.

Ioan 16.15;

¹¹Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi.

Ioan 13.1;Ioan 16.28;1Pet 1.5;Iud 1;Ioan 17.21;Ioan 10.30;

¹²Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se îplinească Scriptura.

Ioan 6.39;Ioan 10.28;Evr 2.13;Ioan 18.9;1Ioan 2.19;Ioan 6.70;Ioan 13.18;
Ps 109.8;Fapt 1.20;

¹³Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

¹⁴Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

Ioan 17.8;Ioan 15.18-19;1Ioan 3.13;Ioan 8.23;Ioan 17.16;

¹⁵Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.

Mat 6.13;Gal 1.4;2Tes 3.3;1Ioan 5.18;

¹⁶Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.

Ioan 17.14;

¹⁷Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

Ioan 15.3;Fapt 15.9;Efes 5.26;1Pet 1.22;2Sam 7.28;Ps 119.142-151;

¹⁸Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

Ioan 20.21;

¹⁹Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

1Cor 1.2-30;1Tes 4.7;Evr 10.10;

²⁰Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.

²¹Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

Ioan 10.16;Ioan 17.11;Ioan 17.22-23;Rom 12.5;Gal 3.28;Ioan 10.38;Ioan 14.11;

²²Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una, -

Ioan 14.20;1Ioan 1.3;1Ioan 3.24;

²³Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

Col 3.14;

²⁴Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia, pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

Ioan 12.26;Ioan 14.3;1Tes 4.17;Ioan 17.5;

²⁵Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

Ioan 15.21;Ioan 16.3;Ioan 7.29;Ioan 8.55;Ioan 10.15;Ioan 16.27;Ioan 17.8;

²⁶Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei."

Ioan 15.15;Ioan 17.6;Ioan 15.9;

18

Prinderea lui Isus.

¹După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pâraul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

Mat 26.36;Marc 14.32;Luc 22.39;2Sam 15.23;

²Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

Luc 21.37;Luc 22.39;

³Iuda, deci, a luat ceata ostașilor și pe aprozii trimiși de preoții cei mai de seamă și de Farisei, și a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu arme.

Mat 26.47;Marc 14.43;Luc 22.47;Fapt 1.16;

⁴Isus, care știa tot ce avea să I se întâmple, a mers spre ei, și le-a zis: "Pe cine căutați?"

⁵Ei I-au răspuns: "Pe Isus din Nazaret!". Isus le-a zis: "Eu sunt!". Iuda, vânzătorul, era și el cu ei.

⁶Când le-a zis Isus: "Eu sunt", ei s-au dat înapoi, și au căzut jos la pământ.

⁷El i-a întrebat din nou: "Pe cine căutați?" "Pe Isus din Nazaret", I-au zis ei.

⁸Isus a răspuns: "V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă."

⁹A zis lucrul acesta ca să se împlinească vorba, pe care o spusese: "N-am pierdut pe nici unul din aceia, pe care Mi i-ai dat."

Ioan 17.12;

¹⁰Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu.

Mat 26.51;Marc 14.47;Luc 22.49-50;

¹¹Isus a zis lui Petru: "Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul, pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?"

Isus înaintea lui Ana și Caiafa.

¹²Ceata ostașilor, căpitanul lor, și aprozii ludeilor, au prins deci pe Isus, și L-au legat.

¹³L-au dus întâi la Ana; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

Mat 26.57;Luc 3.2;

¹⁴Și Caiafa era cel ce dăduse ludeilor sfatul acesta: "Este de folos să moară un singur om pentru norod."

Ioan 11.50;

¹⁵Simon Petru mergea după Isus; tot așa a făcut și un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, și a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

Mat 26.58;Marc 14.54;Luc 22.54;

¹⁶Petru însă a rămas afară la ușă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portărița, și a băgat pe Petru înăuntru.

Mat 26.69;Marc 14.66;Luc 22.54;

¹⁷Atunci slujnica, portărița, a zis lui Petru: "Nu cumva și tu ești unul din ucenicii omului acestuia?" "Nu sunt", a răspuns el.

¹⁸Robii și aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig: și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei, și se încălzea.

¹⁹Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

²⁰Isus i-a răspuns: "Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți ludeii, și n-am spus nimic în ascuns.

Mat 26.55;Luc 4.15;Ioan 7.14;Ioan 7.26-28;Ioan 8.2;

²¹Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus."

²²La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, care stăteau acolo, a dat o palmă lui Isus, și a zis: "Așa răspunzi marelui preot?"

Ier 20.2;Fapt 23.2;

²³Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?"

²⁴Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.

Mat 26.57;

²⁵Simon Petru stătea acolo, și se încălzea. Ei i-au zis: "Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?" El s-a lepădat, și a zis: "Nu sunt."

Mat 26.69-71;Marc 14.69;Luc 22.58;

²⁶Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis: "Nu te-am văzut eu cu El în grădină?"

²⁷Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul.

Mat 26.74;Marc 14.72;Luc 22.60;Ioan 13.38;

Isus înaintea lui Pilat.

²⁸Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată: era dimineața. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce și să poată mânca Paștele.

Mat 27.2;Marc 15.1;Luc 23.1;Fapt 3.13;Fapt 10.28;Fapt 11.3;

²⁹Pilat deci a ieșit afară la ei, și le-a zis: "Ce pâră aduceți împotriva omului acestuia?"

³⁰Drept răspuns, ei i-au zis: "Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale."

³¹Atunci Pilat le-a zis: "Luați-L voi, și judecați-L după legea voastră." "Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorâm pe nimeni", l-au zis Iudeii.

³²Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească vorba, prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.

Mat 20.19;Ioan 12.32-33;

³³Pilat a intrat iarăși în odaia de judecată, a chemat pe Isus și l-a zis: "Ești Tu Împăratul Iudeilor?"

Mat 27.11;

³⁴Isus i-a răspuns: "De la tine însuși zici lucrul acesta, sau ți l-au spus alții despre Mine!"

³⁵Pilat a răspuns: "Eu sunt Iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?"

³⁶"Împărăția Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns Isus. "Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici."

1Tim 6.13; Dan 2.44; Dan 7.14; Luc 12.14; Ioan 6.15; Ioan 8.15; Ioan 8.47; 1Ioan 3.19; 1Ioan 4.6;

³⁷"Atunci un Împărat tot ești!" I-a zis Pilat. "Da", a răspuns Isus. "Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."

³⁸Pilat I-a zis: "Ce este adevărul?"

Isus și Baraba.

După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la Iudei, și le-a zis: "Eu nu găsesc nici o vină în El.

Mat 27.24; Luc 23.4; Ioan 19.4-6;

³⁹Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobozesc pe cineva de Paște, vreți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?"

Mat 27.15; Marc 15.6; Luc 23.17;

⁴⁰Atunci toți au strigat din nou: "Nu pe El, ci pe Baraba!" Și Baraba era un tâlhar.

Fapt 3.14; Luc 23.19;

19

Isus este dat în mâinile Iudeilor.

¹Atunci Pilat a luat pe Isus, și a pus să-L bată.

Mat 20.19; Mat 27.26; Marc 15.15; Luc 18.33;

²Ostașii au împletit o cunună de spini, l-au pus-o pe cap, și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.

³Apoi, s-au apropiat de El, și ziceau: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!" Și-I dădeau palme.

⁴Pilat a ieșit iarăși afară, și a zis Iudeilor: "Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc nici o vină în El."

Ioan 18.38; Ioan 19.6;

⁵Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. "Iată omul!" le-a zis Pilat.

⁶Când L-au zărit preoții cei mai de seamă și aprozii, au început să strige: "Răstignește-l! Răstignește-l!" "Luați-L voi și răstigniți-L", le-a zis Pilat, "căci eu nu găsesc nici o vină în El."

Fapt 3.13;

⁷Iudeii i-au răspuns: "Noi avem o Lege, și după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu."

Lev 24.16; Mat 26.65; Ioan 5.18; Ioan 10.33;

⁸Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică.

⁹A intrat iarăși în odaia de judecată, și a zis lui Isus: "De unde ești Tu?" Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.

Isa 53.7; Mat 27.12-14;

¹⁰Pilat l-a zis: "Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc, și am putere să-Ți dau drumul!"

¹¹"N-ai avea nici o putere asupra Mea", i-a răspuns Isus, "dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale, are un mai mare păcat."

Luc 22.53; Ioan 7.30;

¹²De atunci Pilat căuta să-l dea drumul. Dar Iudeii strigau: "Dacă dai drumul omului acestuia, nu ești prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului."

Luc 23.2; Fapt 17.7;

¹³Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară; și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit "Pardosit cu pietre", iar evreiește: "Gabata."

¹⁴Era ziua Pregătirii Paștelor, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat a zis ludeilor: "Iată Împăratul vostru!"

Mat 27.62;

¹⁵Dar ei au strigat: "Ia-L, ia-L, răstignește-L!" "Să răstignesc pe Împăratul vostru?" le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns: "Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul!"

Gen 49.10;

¹⁶Atunci L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus, și L-au dus să-L răstignească.

Mat 27.26-31; Marc 15.15; Luc 23.25;

Răstignirea.

¹⁷Isus, ducându-Și crucea, a ajuns la locul, zis al "Căpățânii", care în evreiește se cheamă "Golgota."

Mat 27.31-33; Marc 15.21-22; Luc 23.26-33; Num 15.36; Evr 13.12;

¹⁸Acolo a fost răstignit; și împreună cu El au fost răstigniți alți doi, unul deoparte și altul de alta, iar Isus la mijloc.

¹⁹Pilat a scris o însemnare, pe care a pus-o deasupra crucii, și era scris: "Isus din Nazaret, Împăratul ludeilor."

Mat 27.37; Marc 15.26; Luc 23.38;

²⁰Mulți din ludei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreiește, latinește și grecește.

²¹Preoții cei mai de seamă ai ludeilor au zis lui Pilat: "Nu scrie: "Împăratul ludeilor". Ci scrie că El a zis: "Eu sunt Împăratul ludeilor."

²²"Ce am scris, am scris", a răspuns Pilat.

²³Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, l-au luat hainele, și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș. I-au luat și cămașa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus până jos.

Mat 27.35; Marc 15.24; Luc 23.34;

²⁴Și au zis între ei: "Să n-o sfâșiem, ci să tragem la sorți a cui să fie." Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească Scriptura, care zice: "Și-au

împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți." Iată ce au făcut ostașii.

Ps 22.18;

²⁵Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalena.

Mat 27.55; Marc 15.40; Luc 23.49; Luc 24.18;

²⁶Când a văzut Isus pe mama Sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: "Femeie, iată fiul tău!"

Ioan 13.23; Ioan 20.2; Ioan 21.7-24; Ioan 2.4;

²⁷Apoi, a zis ucenicului: "Iată mama ta!" Și, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă.

Ioan 1.11; Ioan 16.32;

²⁸După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: "Mi-e sete."

Ps 69.21;

²⁹Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet, și l-au dus la gură.

Mat 27.48;

³⁰Când a luat Isus oțetul, a zis: "S-a isprăvit!" Apoi și-a plecat capul, și și-a dat duhul.

Ioan 17.4;

Moartea lui Isus dovedită.

³¹De frică să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului, - căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabat era o zi mare - Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, și să fie luați de pe cruce.

Marc 15.42; Deut 21.23; Ioan 19.42;

³²Ostașii au venit deci, și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, apoi pe ale celui alt, care fusese răstignit împreună cu El.

³³Când au venit la Isus, și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor;

³⁴ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă.

1Ioan 5.6-6;

³⁵Faptul acesta este adevărat de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.

³⁶Aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească Scriptura: "Nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat."

Ex 12.46; Num 9.12; Ps 34.20;

³⁷Și în altă parte, Scriptura mai zice: "Vor vedea pe cine au străpuns."

Ps 22.16-17; Zah 12.10; Apoc 1.7;

Îngroparea lui Isus.

³⁸După aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica ludeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, și a luat trupul lui Isus.

Mat 27.57; Marc 15.42; Luc 23.50; Ioan 9.22; Ioan 12.42;

³⁹Nicodim, care la început se dusesese la Isus, noaptea, a venit și el, și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe.

Ioan 3.1-2; Ioan 7.50;

⁴⁰Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, după cum au obicei ludeii să îngroape.

Fapt 5.6;

⁴¹În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

⁴²Din pricină că era ziua Pregătirii ludeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Isa 53.9; Ioan 19.31;

20

Învierea lui Isus Hristos.

¹În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-dimineată la mormânt, pe când era încă întuneric; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt.

Mat 28.1; Marc 16.1; Luc 24.1;

²A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: "Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus."

Ioan 13.23; Ioan 19.26; Ioan 21.7-24;

³Petru și celălalt ucenic au ieșit, și au plecat spre mormânt.

Luc 24.12;

⁴Au început să alerge amândoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru, și a ajuns cel dintâi la mormânt.

⁵S-a plecat și s-a uitat înăuntru, a văzut fâșiile de pânză jos, dar n-a intrat.

Ioan 19.40;

⁶Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el, a intrat în mormânt, și a văzut fâșiile de pânză jos.

⁷Iar ștergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fâșiile de pânză, ci făcut sul și pus într-un alt loc singur.

Ioan 11.44;

⁸Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, a intrat și el; și a văzut, și a crezut.

⁹Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învie din morți.

Ps 16.10; Fapt 2.25-31; Fapt 13.34-35;

¹⁰Apoi ucenicii s-au întors acasă.

Isus Se arată Mariei.

¹¹Dar Maria ședea afară lângă mormânt, și plângea. Pe când plângea s-a plecat să se uite în mormânt.

Marc 16.5;

¹²Și a văzut doi îngeri în alb, șezând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap și altul la picioare.

¹³"Femeie", i-au zis ei, "pentru ce plângi?" Ea le-a răspuns: "Pentru că au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus."

¹⁴După ce a zis aceste vorbe, s-a întors, și a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu știa că este Isus.

Mat 28.9; Marc 16.9;

¹⁵"Femeie", i-a zis Isus, "de ce plângi? Pe cine cauți?" Ea a crezut că este grădinarul, și l-a zis: "Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să-L iau."

¹⁶Isus i-a zis: "Marie!" Ea s-a întors, și l-a zis în evreiește: "Rabuni!" adică: "Învățătorule!"

¹⁷"Nu mă ține", i-a zis Isus; "căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru."

Luc 24.16-31; Ioan 21.4; Ps 22.22; Mat 28.10; Rom 8.29; Evr 2.11; Ioan 16.28;

¹⁸Maria Magdalena s-a dus, și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul, și că i-a spus aceste lucruri.

Efes 1.17;

Isus Se arată ucenicilor.

¹⁹În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica ludeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor, și le-a zis: "Pace vouă!"

Mat 28.10; Luc 24.10;

²⁰Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat, când au văzut pe Domnul.

Marc 16.14; Luc 24.36; 1Cor 15.5;

²¹Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi."

Ioan 16.22; Mat 28.18; Ioan 17.18-19; 2Tim 2.2; Evr 3.1;

²²După aceste vorbe, a suflat peste ei, și le-a zis: "Luați Duh Sfânt!"

²³Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute."

Mat 16.19;Mat 18.18;

Isus Se arată și lui Toma.

²⁴Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus.

Ioan 11.16;

²⁵Ceilalți ucenici i-au zis deci: "Am văzut pe Domnul!" Dar el le-a răspuns: "Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede."

²⁶După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă; și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc, și le-a zis: "Pace vouă!"

²⁷Apoi a zis lui Toma: "Adu-ți degetul încoace, și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna, și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios."

1Ioan 1.1;

²⁸Drept răspuns, Toma l-a zis: "Domnul meu și Dumnezeuul meu!"

²⁹"Tomo" i-a zis Isus, "pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut."

2Cor 5.7;1Pet 1.8;

Rostul celor scrise aici.

³⁰Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta.

Ioan 21.25;

³¹Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui.

Luc 1.4;Ioan 8.15-16;Ioan 5.24;1Pet 1.8-9;

21

Arătarea la marea Tiberiadei.

¹După aceea Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:

²Simon Petru, Toma zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, și alți doi din ucenicii lui Isus, erau împreună.

Ioan 1.45;Mat 4.21;

³Simon Petru le-a zis: "Mă duc să prind pește." "Mergem și noi cu tine", i-au zis ei. Au ieșit, și au intrat într-o corabie; și n-au prins nimic în noaptea aceea.

⁴Dimineața, Isus stătea pe țărm; dar ucenicii nu știau că este Isus.

Ioan 20.14;

⁵"Copii", le-a zis Isus, "aveți ceva de mâncare?" Ei i-au răspuns: "Nu".

Luc 24.41;

⁶El le-a zis: "Aruncați mreaja în partea dreaptă a corabiei, și veți găsi." Au aruncat-o deci, și n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor.

Luc 5.4-7;

⁷Atunci ucenicul, pe care-l iubea Isus, a zis lui Petru: "Este Domnul!" Când a auzit Simon Petru că este Domnul și-a pus haina pe el, și s-a încins, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare.

Ioan 13.23;Ioan 20.2;

⁸Ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm decât ca la două sute de coți.

⁹Când s-au pogorât pe țărm au văzut acolo jăratice de cărbuni, pește pus deasupra și pâine.

¹⁰Isus le-a zis: "Aduceți din peștii, pe care i-ați prins acum."

¹¹Simon Petru s-a suit în corăbioară, și a tras mreaja la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari: și, măcar că erau atâția, nu s-a rupt mreaja.

¹²"Veniți de prânziți", le-a zis Isus. Și nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: "Cine ești?" căci știau că este Domnul.

Fapt 10.41;

¹³Isus S-a apropiat, a luat pâinea, și le-a dat; tot așa a făcut și cu peștele.

¹⁴Aceasta era a treia oară când Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morți.

Ioan 20.19-26;

Isus vestește moartea lui Petru.

¹⁵După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?" "Da, Doamne", I-a răspuns Petru, "știi că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paște mieluseii Mei."

¹⁶I-a zis a doua oară: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?" "Da Doamne", I-a răspuns Petru, "știi că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paște oițele Mele".

Fapt 20.28;Evr 13.20;1Pet 2.25;1Pet 5.2-4;

¹⁷A treia oară i-a zis Isus: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?" Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: "Mă iubești?" Și I-a răspuns: "Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paște oile Mele!

Ioan 2.24-25;Ioan 16.30;

¹⁸Adevărat, adevărat, îți spun că, atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile, și altul te va încinge, și te va duce unde nu vei voi."

Ioan 13.36;Fapt 12.3-4;

¹⁹A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: "Vino după Mine."

2Pet 1.14;

²⁰Petru s-a întors, și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul lui Isus, și zisese: "Doamne, cine este cel ce Te vinde?"

Ioan 13.23-25;Ioan 20.2;

²¹Petru s-a uitat la el, și a zis lui Isus: "Doamne, dar cu acesta ce va fi?"

²²Isus i-a răspuns: "Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!"

Mat 16.27-28;Mat 25.31;1Cor 4.5;1Cor 11.26;Apoc 2.25;Apoc 3.11;Apoc 22.7-20;

²³Din pricina aceasta, a ieșit zvonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: "Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?"

²⁴Ucenicul acesta este cel ce adeverește aceste lucruri, și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată.

Ioan 19.35;3Ioan 12;

²⁵Mai sunt multe alte lucruri, pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin.

Ioan 20.30;Amos 7.10;

FAPTELE APOSTOLILOR

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22] [23]
[24] [25] [26] [27] [28]**

Explicații Biblice : Faptele Apostolilor.

1

Înălțarea lui Isus.

¹Teofile, în cea dintâi carte a mea, am vorbit despre tot ce a început Isus să facă și să învețe pe oameni,

Luc 1.3;

²de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese.

Marc 16.19;Luc 9.51;Luc 24.51;Fapt 1.9;1Tim 3.16;Mat 28.19;Marc 16.15;Ioan 20.21;Fapt 10.41-42;

³După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

Marc 16.14;Luc 24.36;Ioan 20.19-26;Ioan 21.1-14;1Cor 15.5;

⁴Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, "pe care", le-a zis El, "ați auzit-o de la Mine.

Luc 24.43-49;Luc 24.49;Ioan 14.16-27;Ioan 15.26;Ioan 16.7;Fapt 2.33;

⁵Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt."

Mat 3.11; Fapt 11.16; Fapt 19.4; Ioel 3.18; Fapt 2.4; Fapt 11.15;

⁶Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: "Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?"

Mat 24.3; Isa 1.26; Dan 7.27; Amos 9.11;

⁷El le-a răspuns: "Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.

Mat 24.36; Marc 13.32; 1 Tes 5.1;

⁸Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului."

Fapt 2.1-4; Luc 24.49; Luc 24.48; Ioan 15.27; Fapt 1.22; Fapt 2.32;

⁹După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

Luc 24.51; Ioan 6.62; Fapt 1.2;

¹⁰Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb,

Mat 28.3; Marc 16.5; Luc 24.4; Ioan 20.12; Fapt 10.3-30;

¹¹și au zis: "Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer."

Fapt 2.7; Fapt 13.31; Dan 7.13; Mat 24.30; Marc 13.26; Luc 21.27; Ioan 14.3; 1 Tes 1.10; 1 Tes 4.16; 2 Tes 1.10; Apoc 1.7;

Întoarcerea apostolilor.

¹²Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

Luc 24.52;

¹³Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zilotul, și Iuda, fiul lui Iacov.

Fapt 9.37-39; Fapt 20.8; Mat 10.2-4; Luc 6.15; Iuda 1;

¹⁴Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

Fapt 2.1-46; Luc 23.49-55; Luc 24.10; Mat 13.55;

Alegerea lui Matia.

¹⁵În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraților, - numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci, - și a zis:

Apoc 3.4;

¹⁶"Fraților, trebuia să se îplinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost călăuză celor ce au prins pe Isus.

Ps 41.9; Ioan 13.18; Luc 22.47; Ioan 18.3;

¹⁷El era din numărul nostru, și era părtaș al aceleiași slujbe.

Mat 10.4; Luc 6.16; Fapt 1.25; Fapt 12.25; Fapt 20.24; Fapt 21.19;

¹⁸Omul acesta a dobândit un ogor cu plata nelegiurii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc, și i s-au vărsat toate măruntaiele.

Mat 27.5-8; Mat 26.15; 2Pet 2.15;

¹⁹Lucrul acesta a ajuns așa de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încât ogorul acela a fost numit în limba lor: "Acheldama", adică: "Ogorul sângelui." -

²⁰În adevăr, în cartea Psalmilor este scris: "Locuința lui să rămână pustie, și nimeni să nu locuiască în ea!" Și: "Slujba lui s-o ia altul!"

Ps 69.25; Ps 109.8;

²¹Trebuie deci ca, dintre cei ce ne-au însoțit în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi,

²²cu începere de la botezul lui Ioan până în ziua când S-a înălțat El de la noi, să fie rânduit, unul care să ne însoțească drept martor al învierii Lui.

Marc 1.1; Fapt 1.9; Ioan 15.27; Fapt 1.8; Fapt 4.33;

²³Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iust, și pe Matia.

Fapt 15.22;

²⁴Apoi au făcut următoarea rugăciune: "Doamne, Tu, care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată-ne pe care din acești doi l-ai ales,

1Sam 16.7;1Cron 28.9;1Cron 29.17;Ier 11.20;Ier 17.10;Fapt 15.8;Apoc 2.23;

²⁵ca să ia loc în slujba și apostolia aceasta, din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul lui."

Fapt 1.17;

²⁶Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

2

Pogorârea Duhului Sfânt.

¹În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.

Lev 23.15;Deut 16.9;Fapt 20.16;Fapt 1.14;

²Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

Fapt 4.31;

³Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

⁴Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

Fapt 1.5;Marc 16.17;Fapt 10.46;Fapt 19.6;1Cor 12.10-30;1Cor 13.1;1Cor 14.2;

⁵Și se aflau atunci în Ierusalim Iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.

⁶Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.

⁷Toți se mirau, se minunau, și ziceau unii către alții: "Toți aceștia care vorbesc, nu sunt Galileeni?"

Fapt 1.11;

⁸Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?

⁹Parți, Mezi, Elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudea, Capadocia, Pont, Asia,

¹⁰Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, Iudei sau prozeliți,

¹¹Cretani și Arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!"

¹²Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă, și ziceau unii către alții: "Ce vrea să zică aceasta?"

¹³Dar alții își băteau joc, și ziceau: "Sunt plini de must!"

¹⁴Atunci Petru s-a sculat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, și le-a zis: "Bărbați Iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!

¹⁵Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

1Tes 5.7;

¹⁶Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel:

¹⁷"În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!

Isa 44.3;Ezec 11.19;Ezec 36.27;Ioel 2.28-29;Zah 12.10;Ioan 7.38;Fapt 10.45;Fapt 21.9;

¹⁸Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor prooroci.

Fapt 21.4-10;1Cor 12.10-28;1Cor 14.1;

¹⁹Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum;

Ioel 2.30-31;

²⁰soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.

Mat 24.29;Marc 13.24;Luc 21.25;

²¹Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit."

Rom 10.13;

Cuvântarea lui Petru.

²²Bărbați Israeliti, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adeverit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;

Ioan 3.2;Ioan 14.10-11;Fapt 10.38;Evr 2.4;

²³pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

Mat 26.24;Luc 22.22;Luc 24.44;Fapt 3.18;Fapt 4.28;Fapt 5.30;

²⁴Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-l legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.

Fapt 2.32;Fapt 3.15;Fapt 4.10;Fapt 10.40;Fapt 13.30-34;Fapt 17.31;Rom 4.24;Rom 8.11;1Cor 6.14;1Cor 15.15;2Cor 4.14;Gal 1.1;Efes 1.20;Col 2.12;1Tes 1.10;Evr 13.20;1Pet 1.24;

²⁵Căci David zice despre El: "Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.

Ps 16.8;

²⁶De aceea, mi se bucură inima, și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:

²⁷căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

²⁸Mi-ai făcut cunoscut căile vieții, și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față."

²⁹Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

1Împ 2.10;Fapt 13.36;

³⁰Fiindcă David era prooroc, și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,

2Sam 7.12-13;Ps 132.11;Luc 1.32-69;Rom 1.3;2Tim 2.8;

³¹despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților, și trupul lui nu va vedea putrezirea.

Ps 16.10;Fapt 13.35;

³²Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai lui.

Fapt 2.24;Fapt 1.8;

³³Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.

Fapt 5.31;Filip 2.9;Evr 10.12;loa 14.26;loa 15.26;loa 16.7-13;Fapt 1.4;Fapt 10.45;Efes 4.8;

³⁴Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: "Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea,

Ps 110.1;Mat 22.44;1Cor 15.25;Efes 1.20;Evr 1.13;

³⁵până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."

³⁶Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi."

Fapt 5.31;

Cei dintâi creștini.

³⁷După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: "Fraților, ce să facem?"

Zah 12.10;Luc 3.10;Fapt 9.6;Fapt 16.30;

³⁸"Pocăiți-vă", le-a zis Petru, "și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Luc 24.47;Fapt 3.19;

³⁹Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru."

Ioel 2.28;Fapt 3.25;Fapt 10.45;Fapt 11.15;Fapt 18;Fapt 14.27;Fapt 15.3-14;Efes 2.13-17;

⁴⁰Și, cu multe alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna, și zicea: "Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos."

⁴¹Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.

⁴²Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni.

Fapt 1.14;Fapt 2.46;Rom 12.12;Efes 6.18;Col 4.2;Evr 10.25;

⁴³Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne.

Marc 16.17;Fapt 4.33;Fapt 5.12;

⁴⁴Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște.

Fapt 4.32-34;

⁴⁵Și vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.

Isa 58.7;

⁴⁶Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă, și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă.

Fapt 1.14;Luc 24.53;Fapt 5.42;Fapt 20.7;

⁴⁷Ei laudau pe Dumnezeu, și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

Luc 2.52;Fapt 4.33;Rom 14.18;Fapt 5.14;Fapt 11.24;

3

Vindecarea ologului din naștere.

¹Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea.

Fapt 2.46;Ps 55.17;

²Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului, numită "Frumoasă", ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu.

Fapt 14.8;Ioan 9.8;

³Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie.

⁴Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el, și a zis: "Uită-te la noi!"

⁵Și el se uita la ei cu luare aminte, și aștepta să capete ceva de la ei.

⁶Atunci Petru i-a zis: "Argint și aur, n-am; dar ce am, îți dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!"

Fapt 4.10;

⁷L-a apucat de mâna dreaptă, și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele;

⁸dintr-o săritură a fost în picioare, și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind, și laudând pe Dumnezeu.

Isa 35.6;

⁹Tot norodul l-a văzut umblând și laudând pe Dumnezeu.

Fapt 4.16-21;

¹⁰Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta "Frumoasă" a Templului, ca să ceară de pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră.

Ioan 9.8;

¹¹Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon.

Ioan 10.23;Fapt 5.12;

Cuvântarea lui Petru către norod.

**¹²Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul, și a zis norodului:
"Bărbați Israeliti, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?"**

¹³Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi l-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-l dea drumul.

Fapt 5.30;Ioan 7.39;Ioan 12.16;Ioan 17.1;Mat 27.2;

¹⁴Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș.

Mat 27.20; Marc 15.11; Luc 23.18-21; Ioan 18.40; Ioan 19.15; Fapt 13.28; Ps 16.10; Marc 1.24; Luc 1.35; Fapt 2.27; Fapt 4.27; Fapt 7.52; Fapt 22.14;

¹⁵Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui.

Fapt 2.24; Fapt 2.32;

¹⁶Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.

Mat 9.22; Fapt 4.10; Fapt 14.9;

¹⁷Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri.

Luc 23.34; Ioan 16.3; Fapt 13.27; 1Cor 2.8; 1Tim 1.13;

¹⁸Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.

Luc 24.44; Fapt 26.22; Ps 22; Isa 50.6; Isa 53.5; Dan 9.26; 1Petr 1.10-11;

¹⁹Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviere,

Fapt 2.38;

²⁰și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,

²¹pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.

Fapt 1.11; Mat 17.11; Luc 1.70;

²²În adevăr, Moise a zis părinților noștri: "Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.

Deut 18.15-19; Fapt 7.37;

²³Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului."

²⁴De asemenea toți proorocii, de la Samuel și ceilalți, care au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea.

²⁵Voi sunteți fiii proorocilor și ai legământului, pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: "Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta."

Fapt 2.39;Rom 9.4-8;Rom 15.8;Gal 3.26;Gen 12.3;Gen 18.18;Gen 22.18;Gen 26.4;Gen 28.14;Gal 3.8;

²⁶Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărădelegile sale."

Mat 10.5;Mat 15.24;Luc 24.47;Fapt 13.32-46;Fapt 3.22;Mat 1.21;

4

Petru și Ioan la Sinedriu.

¹Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și Saducheii,

²foarte necăjiți că învățau pe norod, și vesteau în Isus învierea din morți.

Mat 22.23;Fapt 23.8;

³Au pus mâinile pe ei, și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase.

⁴Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea, au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.

⁵A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,

⁶cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți.

Luc 3.2;Ioan 11.49;Ioan 18.13;

⁷Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor, și i-au întrebat: "Cu ce putere, sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?"

Ex 2.14;Mat 21.23;Fapt 7.27;

⁸Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: "Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!

Luc 12.11-12;

⁹Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine, făcută unui om bolnav, și suntem întrebați cum a fost vindecat,

¹⁰s-o știți toți, și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.

Fapt 3.6-16;Fapt 2.4;

¹¹El este "piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului."

Ps 118.22;Isa 28.16;Mat 21.42;

¹²În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți."

Mat 1.21;Fapt 10.43;1Tim 2.5-6;

¹³Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.

Mat 11.25;1Cor 1.27;

¹⁴Dar fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.

Fapt 3.11;

¹⁵Le-au poruncit doar să iasă afară din Sobor, s-au sfătuit între ei,

¹⁶și au zis: "Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită, pe care n-o putem tăgădui.

Ioan 11.47;Fapt 3.9-10;

¹⁷Dar, ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm, și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta."

¹⁸Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus.

Fapt 5.40;

¹⁹Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: "Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu;

Fapt 5.29;

²⁰căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit."

Fapt 1.8;Fapt 2.32;Fapt 22.15;1Ioan 1.1-3;

²¹I-au amenințat din nou, și i-au lăsat să plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din pricina norodului; fiindcă toți slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.

Mat 21.26;Luc 20.6-19;Luc 22.2;Fapt 5.26;Fapt 3.7-8;

²²Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare, avea mai bine de patruzeci de ani.

Petru și Ioan la ai lor.

²³După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese preoții cei mai de seamă și bătrânii.

Fapt 12.12;

²⁴Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: "Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!

2Împ 19.15;

²⁵Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: "Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?

Ps 2.1;

²⁶Împărații pământului s-au răsculat, și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său."

²⁷În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel,

Mat 26.3;Luc 22.2;Luc 23.1-8;Luc 1.35;Luc 4.18;Ioan 10.36;

²⁸ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.

Fapt 2.23;Fapt 3.18;

²⁹Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala,

Fapt 4.13-31;Fapt 9.27;Fapt 13.46;Fapt 14.3;Fapt 19.8;Fapt 26.26;Fapt 28.31;Efes 6.19;

³⁰și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus."

Fapt 2.43;Fapt 5.12;Fapt 3.6-16;Fapt 4.27;

³¹După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Fapt 2.2-4;Fapt 16.26;Fapt 4.29;

Unirea și dragostea credincioșilor.

³²Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet. Nici unul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște.

Fapt 5.12;Rom 15.5-6;2Cor 13.11;Filip 1.27;Filip 2.2;1Pet 3.8;Fapt 2.44;

³³Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți.

Fapt 1.8;Fapt 1.22;Fapt 2.47;

³⁴Căci nu era nici unul printre ei, care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute,

Fapt 2.45;

³⁵și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.

Fapt 4.37;Fapt 5.2;Fapt 2.45;Fapt 6.1;

³⁶Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tălmăcire, fiul mângâierii, un Levit, de neam din Cipru,

³⁷a vândut un ogor, pe care-l avea, a adus banii, și i-a pus la picioarele apostolilor.

Fapt 4.34-35;Fapt 5.1-2;

5

Anania și Safira.

¹Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevasta sa Safira,

²și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui; apoi a adus partea cealaltă, și a pus-o la picioarele apostolilor.

Fapt 4.37;

³Petru i-a zis: "Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?"

Num 30.2; Deut 23.21; Ecl 5.4; Luc 22.3;

⁴Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu."

⁵Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos, și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri.

Fapt 5.10-11;

⁶Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară, și l-au îngropat.

Ioan 19.40;

⁷Cam după trei ceasuri, a intrat și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase.

⁸Petru i-a zis: "Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?" "Da", a răspuns ea, "cu atâta."

⁹Atunci Petru i-a zis: "Cum de v-ați înțeles între voi să ispițiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău, sunt la ușă, și te vor lua și pe tine."

Mat 4.7; Fapt 5.3;

¹⁰Ea a căzut îndată la picioarele lui, și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară, și au îngropat-o lângă bărbatul ei.

Fapt 5.5;

¹¹O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.

Fapt 5.5; Fapt 2.43; Fapt 19.17;

Izbânda apostolilor.

¹²Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon,

Fapt 2.43; Fapt 14.3; Fapt 19.11; Rom 15.19; 2Cor 12.12; Evr 2.4; Fapt 3.11; Fapt 4.32;

¹³și nici unul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare.

Ioan 9.22;Ioan 12.42;Ioan 19.38;Fapt 2.47;Fapt 4.21;

¹⁴Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult;

¹⁵până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe, și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.

Mat 9.21;Mat 14.36;Fapt 19.12;

¹⁶Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.

Marc 16.17-18;Ioan 14.12;

Apostolii închiși și izbăviți.

¹⁷Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida Saducheilor, s-au sculat plini de pizmă,

Fapt 4.1-6;

¹⁸au pus mâinile pe apostoli, și i-au aruncat în temnița de obște.

Luc 21.12;

¹⁹Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară, și le-a zis:

Fapt 12.7-26;

²⁰"Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia."

Ioan 6.68;Ioan 17.3;1Ioan 5.11;

²¹Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-dimineață în Templu, și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el, au venit pe neașteptate, au adunat Soborul și pe toată bătrânimea fiilor lui Israel, și au trimis la temniță să aducă pe apostoli.

Fapt 4.5-6;Luc 22.4;

²²Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel:

23"Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru."

24Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți, și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări.

Fapt 4.1;

25Cineva a venit și le-a spus: "Iată că oamenii, pe care i-ați băgat în temniță, stau în Templu, și învață pe norod."

26Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii, și i-au adus; dar nu cu sila, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod.

Mat 21.26;

27După ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel:

28"Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia om."

Fapt 4.18;Fapt 2.23-36;Fapt 3.15;Fapt 7.52;Mat 23.35;Mat 27.25;

29Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: "Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!"

Fapt 4.19;

30Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn.

Fapt 3.13-15;Fapt 22.14;Fapt 10.39;Fapt 13.29;Gal 3.13;1Pet 2.24;

31Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

Fapt 2.33-36;Filip 2.9;Evr 2.10;Evr 12.2;Fapt 3.15;Mat 1.21;Luc 24.47;
Fapt 3.26;Fapt 13.38;Efes 1.7;Col 1.14;

32Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El."

Ioan 15.26-27;Fapt 2.4;Fapt 10.44;

Apostolilor li de dă drumul.

³³Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să-i omoare.

Fapt 2.37;Fapt 7.54;

³⁴Dar un Fariseu numit Gamaliel, un învățător al Legii, prețuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în Sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli.

Fapt 22.3;

³⁵Apoi le-a zis: "Bărbați Israeliti, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora.

³⁶Căci nu de mult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce îl urmaseră, au fost risipiți și nimiciti.

³⁷După el s-a ivit Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a pierit și el, și toți cei ce-l urmaseră, au fost risipiți.

³⁸Și acum, eu vă spun: "Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici;

Prov 21.30;Isa 8.10;Mat 15.13;

³⁹dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu."

Luc 21.15;1Cor 1.25;Fapt 7.51;Fapt 9.5;Fapt 23.9;

⁴⁰Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus, și le-au dat drumul.

Fapt 4.18;Mat 10.17;Mat 23.34;Marc 13.9;

⁴¹Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui.

Mat 5.12;Rom 5.3;2Cor 12.10;Filip 1.29;Evr 10.34;Iac 1.2;1Pet 4.13-16;

⁴²Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.

Fapt 2.46;Fapt 4.20-29;

6

Cei șapte diaconi.

¹În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, Evreii care vorbeau grecește, cârteau împotriva Evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțea ajutoarelor de toate zilele.

Fapt 2.41;Fapt 4.4;Fapt 5.14;Fapt 6.7;Fapt 9.29;Fapt 11.20;Fapt 4.35;

²Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor, și au zis: "Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.

Ex 18.17;

³De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.

Deut 1.13;Fapt 1.21;Fapt 16.2;1Tim 3.7;

⁴Iar noi vom stăruii necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului."

Fapt 2.42;

⁵Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.

Fapt 11.24;Fapt 8.5-26;Fapt 21.8;Apoc 2.6-15;

⁶I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

Fapt 1.24;Fapt 8.17;Fapt 9.17;Fapt 13.3;1Tim 4.14;1Tim 5.22;2Tim 1.6;

Ștefan învinuit de hulă.

⁷Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.

Fapt 12.24;Fapt 19.20;Col 1.6;Ioan 12.42;

⁸Ștefan era plin de har și de putere, și făcea minuni și semne mari în norod.

⁹Unii din sinagoga, numită a Izbăviților, a Cirinenilor, și a Alexandrinilor, împreună cu niște Iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan;

¹⁰dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.

Luc 21.15;Fapt 5.39;Ex 4.12;Isa 54.17;

¹¹Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: "Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu."

1Împ 21.10-13;Mat 26.59-60;

¹²Au întăritat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el, și l-au dus în Sobor.

¹³Au scos niște martori mincinoși, care au zis: "Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui locaș sfânt și împotriva Legii."

¹⁴În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma locașul acesta, și va schimba obiceiurile, pe care ni le-a dat Moise."

Fapt 25.8;Dan 9.26;

¹⁵Toți cei ce ședea în Sobor, s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.

7

Cuvântarea de apărare a lui Ștefan.

¹Marele preot a zis: "Așa stau lucrurile?"

²Ștefan a răspuns: "Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.

Fapt 22.1;

³Și i-a zis: "Ieși din țara ta și din familia ta, și du-te în țara, pe care ți-o voi arăta."

Gen 12.1;

⁴El a ieșit atunci din țara Haldeilor, și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.

Gen 11.31;Gen 12.4-5;

⁵Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă deloc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui, și seminței lui după el, măcar că n-avea nici un copil.

Gen 12.7;Gen 13.15;Gen 15.3-8;Gen 17.8;Gen 26.3;

⁶Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită, și va fi chinuită patru sute de ani.

Gen 15.13-16; Ex 12.40; Gal 3.17;

⁷"Dar neamul, căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu", a zis Dumnezeu. "După aceea, vor ieși, și-Mi vor sluji în locul acesta."

Ex 3.12;

⁸Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

Gen 17.9-11; Gen 21.2-4; Gen 25.26; Gen 29.31; Gen 30.5; Gen 35.18-23;

⁹Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el,

Gen 37.4-28; Ps 105.17; Gen 39.2-23;

¹⁰și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.

Gen 41.37; Gen 42.6;

¹¹A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.

Gen 41.54;

¹²Iacov a auzit că în Egipt era grâu, și a trimis pe părinții noștri întâiași dată acolo.

Gen 42.1;

¹³Și când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și Faraon a aflat din ce neam era Iosif.

Gen 45.4-16;

¹⁴Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său Iacov și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.

Gen 45.9-27; Gen 46.27; Deut 10.22;

¹⁵Iacov s-a pogorât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.

Gen 46.5; Gen 49.33; Ex 1.6;

¹⁶Și au fost strămutați la Sihem, și puși în mormântul, pe care îl cumpărase Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor, în Sihem.

Ex 13.19; Ios 24.32; Gen 23.16; Gen 33.19;

¹⁷Se apropia vremea când trebuia să se împlinească făgăduința, pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,

Gen 15.13; Fapt 7.6; Ex 1.7-9; Ps 105.24-25;

¹⁸până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.

¹⁹Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru, și a chinuit pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.

Ex 1.22;

Vremea lui Moise.

²⁰Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.

Ex 2.2; Evr 11.23;

²¹Și când a fost lepădat, l-a luat fiica lui Faraon, și l-a crescut ca pe copilul ei.

Ex 2.3-10;

²²Moise a învățat toată înțelepciunea Egiptenilor, și era puternic în cuvinte și în fapte.

Luc 24.19;

²³El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.

Ex 2.11-12;

²⁴A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit, și a omorât pe Egiptean.

²⁵Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.

²⁶A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor, și i-a îndemnat la pace. "Oamenilor", a zis el, "voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?"

Ex 2.13;

²⁷Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îmbrâncit, și i-a zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?"

Luc 12.14;Fapt 4.7;

²⁸Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe Egiptean?"

²⁹La auzul acestor vorbe, Moise a fugit, și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.

Ex 2.15-22;Ex 4.20;Ex 18.3-4;

³⁰Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustia muntelui Sinai, în para focului unui rug.

Ex 3.2;

³¹Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,

³²care i-a zis: "Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov." Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite.

Mat 22.32;Evr 11.16;

³³Domnul i-a zis: "Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai, este un pământ sfânt.

Ex 3.5;Ios 5.15;

³⁴Am văzut suferința poporului Meu, care este în Egipt, le-am auzit gemetele, și M-am pogorât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt."

Ex 3.7;

³⁵Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?" Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care i se arătase în rug.

Ex 14.19;Num 20.16;

³⁶El i-a scos din Egipt, și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie, și în pustie, patruzeci de ani.

Ex 12.41;Ex 33.1;Ex 7.14;Ps 105.27;Ex 14.21;Ex 14.27-29;Ex 16.1-35;

³⁷Acest Moise a zis fiilor lui Israel: "Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine: de el să ascultați."

Deut 18.15-18;Fapt 3.22;Mat 17.5;

³⁸El este acela care, în adunarea Israelitilor din pustie, cu îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.

Ex 19.3-17;Isa 63.9;Gal 3.19;Evr 2.22;Ex 21.1;Deut 5.27;Deut 5.31;Deut 33.4;Ioan 1.17;Rom 3.2;

³⁹Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt,

⁴⁰și au zis lui Aaron: "Fă-ne niște dumnezei, care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut."

Ex 32.1;

⁴¹Și în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului, și s-au bucurat de lucrul mâinilor lor.

Deut 9.16;Ps 106.19;

⁴²Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei, și i-a dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea proorocilor: "Mi-ați adus voi vite junghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?..."

Ps 81.12;Ezec 20.25-39;Rom 1.24;2Tes 2.11;Deut 4.19;Deut 17.3;2Împ 17.16;2Împ 21.3;Ier 19.13;Amos 5.25-26;

⁴³Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea, pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon."

⁴⁴Părinții noștri aveau în pustie cortul întâlnirii, așa cum îl rânduisese Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul, pe care-l văzuse.

Ex 25.40;Ex 26.30;Evr 8.5;

⁴⁵Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de Neamurile, pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.

Ios 3.14;Neem 9.24;Ps 44.2;Ps 78.55;Fapt 13.19;

⁴⁶David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu, și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.

1Sam 16.1;2Sam 7.1;Ps 89.19;Fapt 13.22;1Împ 8.17;1Cron 22.7;Ps 132.4-5;

47 **Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.**

1Împ 6.1;1Împ 8.20;1Cron 17.12;2Cron 3.1;

48 **Dar Cel Prea Înalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice proorocul:**

1Împ 8.27;2Cron 2.6;2Cron 6.18;Fapt 17.24;

49 **"Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?"**

Isa 66.1-2;Mat 5.34-35;Mat 23.22;

50 **N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?..."**

Uciderea lui Ștefan cu pietre.

51 **"...Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.**

Ex 32.9;Ex 33.3;Isa 48.4;Lev 26.41;Deu 10.16;Ier 4.4;Ier 6.10;Ier 9.26;Ezec 44.9;

52 **Pe care din prooroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum, și L-ați omorât.**

2Cron 36.16;Mat 21.35;Mat 23.34-37;1Tes 2.15;Fapt 3.14;

53 **Voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o!..."**

Ex 20.1;Gal 3.19;Evr 2.2;

54 **Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă, și scrâșneau din dinți împotriva lui.**

Fapt 5.33;

55 **Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;**

Fapt 6.5;

56 **și a zis: "Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu."**

Ezec 1.1;Mat 3.16;Fapt 10.11;Dan 7.13;

⁵⁷Ei au început atunci să răcnească, și-au astupat urechile, și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.

⁵⁸L-au târât afară din cetate, și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.

1Împ 21.13;Luc 4.29;Evr 13.12;Lev 24.16;Deut 13.9-10;Deut 17.7;Fapt 8.1;Fapt 22.20;

⁵⁹Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: "Doamne Isuse, primește duhul meu!"

Fapt 9.14;Ps 31.5;Luc 23.46;

⁶⁰Apoi a îngenuncheat, și a strigat cu glas tare: "Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!" Și după aceste vorbe, a adormit.

Fapt 9.40;Fapt 20.36;Fapt 21.5;Mat 5.44;Luc 6.28;Luc 23.34;

8

Prigonirea creștinilor.

¹Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.

Fapt 7.58;Fapt 22.20;Fapt 11.19;

²Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan, și l-au jelit cu mare tânguire.

Gen 23.3;Gen 50.10;2Sam 3.31;

³Saul de partea lui, făcea prăpăd în Biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei, și-i arunca în temniță.

Fapt 7.58;Fapt 9.1-13.21;Fapt 22.4;Fapt 26.10-11;1Cor 15.9;Gal 1.13;Filip 3.6;1Tim 1.13;

⁴Cei ce se împrăștiaseră, mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul.

Mat 10.23;Fapt 11.19;

⁵Filip s-a coborât în cetatea Samariei, și le-a propovăduit pe Hristos.

Fapt 6.5;

⁶Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele, pe care le făcea.

⁷Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate, și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și șchiopi erau tămăduiți.

Marc 16.17;

⁸Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.

⁹În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și punea în uimire pe poporul Samariei.

Fapt 13.6;Fapt 5.36;

¹⁰Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte, și ziceau: "Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește "mare".

¹¹Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.

¹²Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.

Fapt 1.3;

¹³Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip, și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.

Petru și Ioan în Samaria.

¹⁴Apostolii, care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

¹⁵Aceștia au venit la Samariteni, și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.

Fapt 2.38;

¹⁶Căci nu Se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.

Fapt 19.2;Mat 28.19;Fapt 2.38;Fapt 10.48;Fapt 19.5;

¹⁷Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.

Fapt 6.6;Fapt 19.6;Evr 6.2;

¹⁸Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani,

¹⁹și a zis: "Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile, să primească Duhul Sfânt."

²⁰Dar Petru i-a zis: "Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!

Mat 10.8;2Împ 5.16;Fapt 2.38;Fapt 10.45;Fapt 11.17;

²¹Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.

²²Pocăiește-te dar de această răutate a ta, și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință;

Dan 4.27;2Tim 2.25;

²³căci văd că ești plin de fiere amară, și în lanțurile fărădelegii."

Evr 12.15;

²⁴Simon a răspuns: "Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis."

Gen 20.7-17;Ex 8.8;Num 21.7;1Împ 13.6;lov 42.8;Iac 5.16;

²⁵După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului, și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale Samaritenilor.

Filip și famenul Etiopian.

²⁶Un înger al Domnului a vorbit lui Filip, și i-a zis: "Scoală-te, și du-te spre miazăzi, pe drumul care pogoară spre Ierusalim la Gaza, și care este pustiu."

²⁷Filip s-a sculat și a plecat. Și iată că un Etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a Etiopienilor, și îngrijitorul tuturor vistieriiilor ei, venit la Ierusalim ca să se închine,

Ief 3.10;Ioan 12.20;

²⁸se întorcea de acolo, și ședea în carul lui, și citea pe proorocul Isaia.

²⁹Duhul a zis lui Filip: "Du-te, și ajunge carul acesta!"

³⁰Filip a alergat, și a auzit pe Etiopian citind pe proorocul Isaia. El i-a zis: "Înțelege tu ce citești?"

³¹Famenul a răspuns: "Cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?" Și a rugat pe Filip să se suie în car, și să șadă împreună cu el.

³²Locul din Scriptură, pe care-l citea, era acesta: "El a fost dus ca o oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu și-a deschis gura;

Isa 53.7-8;

³³În smerenia Lui, judecata l-a fost luată. Și cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viața l-a fost luată de pe pământ."

³⁴Famenul a zis lui Filip: "Rogu-te, despre cine vorbește proorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?"

³⁵Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta, și i-a propovăduit pe Isus.

Luc 24.27;Fapt 18.28;

³⁶Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: "Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?"

Fapt 10.47;

³⁷Filip a zis: "Dacă crezi din toată inima, se poate." Famenul a răspuns: "Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu."

Mat 28.19;Marc 16.16;Mat 16.16;Ioan 6.69;Ioan 9.35-38;Ioan 11.27;Fapt 9.20;1Ioan 4.15;1Ioan 5.5-13;

³⁸A poruncit să stea carul, s-au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.

³⁹Când au ieșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie,

1Împ 18.12;2Împ 2.16;Ezec 3.12-14;

⁴⁰Filip se afla la Azot, de unde s-a dus până la Cezarea. Și propovăduia Evanghelia în toate cetățile prin care trecea.

Întoarcerea lui Saul.

¹Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot,

Fapt 8.3;Gal 1.13;1Tim 1.13;

²și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.

³Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.

Fapt 22.6;Fapt 26.12;1Cor 15.8;

⁴El a căzut la pământ, și a auzit un glas, care-i zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"

Mat 25.40;

⁵"Cine ești Tu, Doamne?" a răspuns el. Și Domnul a zis: "Eu sunt Isus, pe care-L prigonești. "Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș."

Fapt 5.39;

⁶Tremurând și plin de frică, el a zis: "Doamne, ce vrei să fac?" "Scoală-te", i-a zis Domnul, "intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci."

Luc 3.10;Fapt 2.37;Fapt 16.30;

⁷Oamenii care-l însoțeau, au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.

Dan 10.7;Fapt 22.9;Fapt 26.13;

⁸Saul s-a sculat de la pământ; și măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini, și l-au dus în Damasc.

⁹Trei zile n-a văzut, și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

¹⁰În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: "Anania!" "Iată-mă Doamne", a răspuns el.

Fapt 22.12;

¹¹Și Domnul i-a zis: "Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă "Dreaptă", și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă;

Fapt 21.39;Fapt 22.3;

¹²și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el, și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea."

¹³"Doamne", a răspuns Anania, "am auzit de la mulți despre toate relele, pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim;

Fapt 9.1;

¹⁴ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.

Fapt 9.21;Fapt 7.59;Fapt 22.16;1Cor 1.2;2Tim 2.22;

¹⁵Dar Domnul i-a zis: "Du-te, căci el este un vas, pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui Israel;

Fapt 13.2;Fapt 22.21;Fapt 26.17;Rom 1.1;1Cor 15.10;Gal 1.15;Efes 3.7-8;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Rom 1.5;Rom 11.13;Gal 2.7-8;Fapt 25.22-23;Fapt 26.1-etc;

¹⁶și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu."

Fapt 20.23;Fapt 21.11;2Cor 11.23;

¹⁷Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul, și a zis: "Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea, și să te umpli de Duhul Sfânt."

Fapt 22.12-13;Fapt 8.17;Fapt 2.4;Fapt 4.31;Fapt 8.17;Fapt 13.52;

¹⁸Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi; și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat, și a fost botezat.

¹⁹După ce a mâncat, a prins iarăși putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii, care erau în Damasc.

Fapt 26.20;

²⁰Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.

Fapt 8.37;

²¹Toți cei ce-l ascultau, rămâneau uimiți, și ziceau: "Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim, printre cei ce chemau Numele acesta? Și n-a venit el aici ca să-i ducă legați înaintea preoților celor mai de seamă?"

Fapt 8.3;Fapt 9.1;Gal 1.13-23;

²²Totuși Saul se întărea din ce în ce mai mult, și făcea de rușine pe Iudeii, care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul.

Fapt 18.28;

Iudeii caută să omoare pe Saul.

²³După câțva timp, Iudeii s-au sfătuit să-l omoare;

Fapt 23.12;Fapt 25.3;2Cor 11.26;

²⁴și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare.

2Cor 11.32;

²⁵Dar într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-o coșniță.

Ios 2.15;1Sam 19.12;

²⁶Când a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic.

Fapt 22.17;Gal 1.17-18;

²⁷Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli, și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus.

Fapt 4.36;Fapt 13.2;Fapt 9.20-22;

²⁸De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim,

Gal 1.18;

²⁹și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea și se întreba și cu Evreii care vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare.

Fapt 6.1;Fapt 11.20;Fapt 9.23;2Cor 11.26;

³⁰Când au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezarea, și l-au pornit la Tars.

Vindecarea lui Enea.

³¹Biserica se bucura de pace în toată Iudea, Galilea și Samaria, se întărea sufletește, și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.

Fapt 8.1;

³²Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a pogorât și la cei ce locuiau în Lida.

Fapt 8.14;

³³Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.

³⁴"Enea", i-a zis Petru, "Isus Hristos te vindecă; scoală-te, și fă-ți patul." Și Enea s-a sculat îndată.

Fapt 3.6-16;Fapt 4.10;

³⁵Toți locuitorii din Lida și din Saron, l-au văzut, și s-au întors la Domnul.

1Cron 5.16;Fapt 11.21;

Învierea Tabitei.

³⁶În lope, era o ucenică numită Tabita, nume, care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.

1Tim 2.10;Tit 3.8;

³⁷În vremea aceea, s-a îmbolnăvit, și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.

Fapt 1.13;

³⁸Fiindcă Lida este aproape de lope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, să-l roage: Nu pregeta să vii până la noi.

³⁹Petru s-a sculat, și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând, și i-au arătat hainele și cămășile, pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.

⁴⁰Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat, și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup, și a zis: "Tabita, scoală-te!" Ea a deschis ochii, și, când a văzut pe Petru, a stătut în capul oaselor.

Mat 9.25;Fapt 7.60;Marc 5.41-42;Ioan 11.43;

⁴¹El i-a dat mâna, și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve, și le-a pus-o înaintea vie.

⁴²Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea lope, și mulți au crezut în Domnul.

Ioan 11.45;Ioan 12.11;

⁴³Petru a rămas multe zile în lope la un tăbăcar, numit Simon.

Fapt 10.6;

10

Sutașul Corneliu.

¹În Cezarea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită "Italiana".

²Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului, și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.

Fapt 10.22;Fapt 8.2;Fapt 22.12;Fapt 10.35;

³Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el, și i-a zis: "Cornelie!"

Fapt 10.30;Fapt 11.13;

⁴Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat, și a răspuns: "Ce este, Doamne?" Și îngerul i-a zis: "Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El și-a adus aminte de ele.

⁵Trimite acum niște oameni la lope, și cheamă pe Simon, zis și Petru.

⁶El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci."

Fapt 9.43;Fapt 11.14;

⁷Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale, și un ostaș cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul;

⁸și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la lope.

Corneliu întors la Dumnezeu.

⁹A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.

Fapt 11.5;

¹⁰L-a ajuns foamea, și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

¹¹A văzut cerul deschis, și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.

Fapt 7.56; Apoc 19.11;

¹²În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.

¹³Și un glas i-a zis: "Petre, scoală-te, taie și mănâncă."

¹⁴"Nicidecum, Doamne", a răspuns Petru. "Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat."

Lev 11.4; Lev 20.25; Deut 14.3-7; Ezec 4.14;

¹⁵Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: "Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat."

Mat 15.11; Fapt 10.28; Rom 14.14-20; 1Cor 10.25; 1Tim 4.4; Tit 1.15;

¹⁶Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.

¹⁷Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei, pe care o avusese, iată că, oamenii trimiși de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stătut la poartă,

¹⁸și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo.

¹⁹Și pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: "Iată că te caută trei oameni;

Fapt 11.12;

²⁰scoală-te, pogoară-te, și du-te cu ei, fără șovăire, căci Eu i-am trimis."

Fapt 15.7;

²¹Petru deci s-a pogorât, și a zis oamenilor acelora: "Eu sunt acela, pe care-l căutați; ce pricină vă aduce?"

²²Ei au răspuns: "Sutașul Corneliu, om drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul ludeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu, printr-un înger sfânt, să te cheme în casa lui, și să audă cuvintele, pe care i le vei spune."

Fapt 10.1-2; Fapt 22.12;

²³Petru deci i-a chemat înăuntru, și i-a găzduit.

²⁴A doua zi, s-a sculat, și a plecat cu ei. L-au însoțit și câțiva frați din lope. În cealaltă zi au ajuns la Cezarea. Corneliu îi aștepta cu rudele și prietenii de aproape, pe care-i chemase.

Fapt 10.45;Fapt 11.12;

²⁵Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s-a aruncat la picioarele lui, și i s-a închinat.

²⁶Dar Petru l-a ridicat, și a zis: "Scoală-te, și eu sunt om!"

Fapt 14.14-15;Apoc 19.10;Apoc 22.9;

²⁷Și vorbind cu el, a intrat în casă, și a găsit adunați pe mulți.

²⁸"Știți", le-a zis el, "că nu este îngăduit de Lege unui ludeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam, sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat.

Ioan 4.9;Ioan 18.28;Fapt 11.3;Gal 2.12-14;Fapt 15.8-9;Efes 3.6;

²⁹De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat; vă întreb dar, cu ce gând ați trimis după mine?"

³⁰Corneliu a răspuns: "Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; și iată că a stătut înaintea mea un om cu o haină strălucitoare,

Fapt 1.10;Mat 28.3;Marc 16.5;Luc 24.4;

³¹și a zis: "Cornelie, rugăciunea ta a fost ascultată, și Dumnezeu Și-a adus aminte de milosteniile tale.

Dan 10.12;Fapt 10.4;Evr 6.10;

³²Trimite dar la lope, și cheamă pe Simon, zis și Petru; el găzduiește în casa lui Simon tăbăcarul, lângă mare; când va veni el, îți va vorbi."

³³Am trimis îndată la tine, și bine ai făcut că ai venit. Acum dar, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne spui."

³⁴Atunci Petru a început să vorbească, și a zis: "În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,

Deut 10.17;2Cron 19.7;Iov 34.19;Rom 2.11;Gal 2.6;Efes 6.9;Col 3.25;1Pet 1.17;

³⁵ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El.

Fapt 15.9; Rom 2.13-27; Rom 3.22-29; Rom 10.12-13; 1Cor 12.13; Gal 3.28; Efes 2.13-18; Efes 3.6;

³⁶El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor.

Isa 57.19; Efes 2.14-17; Col 1.20; Mat 28.18; Rom 10.12; 1Cor 15.27; Efes 1.20-22; 1Pet 3.22; Apoc 17.14; Apoc 19.16;

³⁷Știți vorba făcută prin toată Iudea, începând din Galilea, în urma botezului propovăduit de Ioan;

Luc 4.14;

³⁸cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.

Luc 4.18; Fapt 2.22; Fapt 4.27; Evr 1.9; Ioan 3.2;

³⁹Noi suntem martori a tot ce a făcut El în țara Iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorât, atârându-L pe lemn.

Fapt 2.20; Fapt 5.30;

⁴⁰Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și a îngăduit să Se arate,

Fapt 2.24;

⁴¹nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El, după ce a înviat din morți.

Ioan 14.17-22; Fapt 13.31; Luc 24.30-43; Ioan 21.13;

⁴²Isus ne-a poruncit să propovăduim norodului, și să mărturisim că El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți.

Mat 28.19-20; Fapt 1.8; Ioan 5.22-27; Fapt 17.31; Rom 14.9-10; 2Tim 4.1; 1Pet 4.5;

⁴³Toți proorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor."

Isa 53.11; Ier 31.34; Dan 9.24; Mic 7.18; Zah 13.1; Mal 4.2; Fapt 26.22; Fapt 15.9; Fapt 26.18; Rom 10.11; Gal 3.22;

⁴⁴Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.

Fapt 4.31;Fapt 8.15-17;Fapt 11.15;

⁴⁵Toți credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri.

Fapt 10.23;Fapt 11.18;Gal 3.14;

⁴⁶Căci îi auzeau vorbind în limbi și mărand pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:

⁴⁷"Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?"

Fapt 11.17;Fapt 15.8-9;Rom 10.12;

⁴⁸Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.

1Cron 1.17;Fapt 2.38;Fapt 8.16;

11

Petru își îndreptățește purtarea.

¹Apostolii și frații, care erau în Iudea, au auzit că și Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.

²Și când s-a suit Petru la Ierusalim, îl muștrău cei tăiați împrejur,

Fapt 10.45;Gal 2.12;

³și ziceau: "Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur, și ai mâncat cu ei."

Fapt 10.28;Gal 2.12;

⁴Petru a început să le spună pe rând cele întâmplate. El a zis:

Luc 1.3;

⁵"Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească, și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer, și a venit până la mine.

Fapt 10.9-etc;

⁶Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târâtoarele și păsările cerului.

⁷Și am auzit un glas, care mi-a zis: "Petre, scoală-te, taie și mănâncă."

⁸Dar eu am răspuns: "Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea."

⁹Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: "Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat."

¹⁰Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer.

¹¹Și iată că îndată, trei oameni trimiși din Cezarea la mine, au stat la poarta casei, în care eram.

¹²Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m-au însoțit și ei, și am intrat în casa omului.

Ioan 16.13;Fapt 10.19;Fapt 15.7;Fapt 10.23;

¹³El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui, și zicându-i: "Trimite la lope, și cheamă pe Simon, zis și Petru,

Fapt 10.30;

¹⁴care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta."

¹⁵Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început.

Fapt 2.4;

¹⁶Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: "Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt."

Mat 3.11;Ioan 1.26-33;Fapt 1.5;Fapt 19.4;Isa 44.3;Ioel 2.28;Ioel 3.18;

¹⁷Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?"

Fapt 15.8-9;Fapt 10.47;

¹⁸După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: "Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața."

Rom 10.12-13;Rom 15.9-16;

Barnaba și Saul la Antiohia.

¹⁹Cei ce se împrăștiaseră, din pricina prigonirii întâmplăte cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și propovăduiau Cuvântul numai ludeilor.

Fapt 8.1;

²⁰Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena, care au venit în Antiohia, au vorbit și Grecilor, și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.

Fapt 6.1;Fapt 9.29;

²¹Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.

Luc 1.66;Fapt 2.47;Fapt 9.35;

²²Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.

Fapt 9.27;

²³Când a ajuns el, și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat, și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul.

Fapt 13.43;Fapt 14.22;

²⁴Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.

Fapt 6.5;Fapt 11.21;Fapt 5.14;

²⁵Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;

Fapt 9.30;

²⁶și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâiași dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

O foamete prorocită de Agab.

²⁷În vremea aceea, s-au pogorât niște prooroci din Ierusalim la Antiohia.

Fapt 2.17;Fapt 13.1;Fapt 15.32;Fapt 21.9;1Cor 12.28;Efes 4.11;

²⁸Unul din ei, numit Agab, s-a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Și a fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu.

Fapt 21.10;

²⁹Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților, care locuiau în Iudea,

Rom 15.26;1Cor 16.1;2Cor 9.1;

³⁰ceea ce au și făcut; și au trimis acest ajutor la prezbiteri (Sau: bătrâni.) prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

Fapt 12.25;

12

Petru izbăvit din temniță.

¹Cam pe aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserică, pentru ca să-i chinuiască;

²și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

³Când a văzut că lucrul acesta place Iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. - Erau zilele praznicului Azimilor. -

Ex 12.14-15;Ex 23.15;

⁴După ce l-a prins, și l-a băgat în temniță, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paște să-l scoată înaintea norodului.

Ioan 21.18;

⁵Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.

⁶În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri; și niște păzitori păzeau temnița la ușă.

⁷Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate, și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: "Scoală-te, iute!" Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini.

Fapt 5.19;

⁸Apoi îngerul i-a zis: "Încinge-te, și leagă-ți încălțămintele." Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: "Îmbracă-te în haină, și vino după mine."

⁹Petru a ieșit afară, și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie.

Ps 126.1;Fapt 10.3-17;Fapt 11.5;

¹⁰După ce au trecut de straja întâia și a doua, au ajuns la poarta de fier, care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit, și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.

Fapt 16.26;

¹¹Când și-a venit Petru în fire, a zis: "Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său, și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul Iudeu."

Ps 34.7;Dan 3.28;Dan 6.22;Evr 1.14;Iov 5.19;Ps 33.18-19;Ps 34.22;
Ps 41.2;Ps 97.10;2Cor 1.10;2Pet 2.9;

¹²După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă, și se rugau.

Fapt 4.23;Fapt 15.37;Fapt 12.5;

¹³A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e.

¹⁴A cunoscut glasul lui Petru: și de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții.

¹⁵"Ești nebună!" i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: "Este îngerul lui."

Gen 48.16;Mat 18.10;

¹⁶Petru însă bătea mereu. Au deschis, și au rămas încremeniți când l-au văzut.

¹⁷Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță, și a zis: "Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților." Apoi a ieșit, și s-a dus într-alt loc.

Fapt 13.16;Fapt 19.33;Fapt 21.40;

¹⁸Când s-a făcut ziuă, ostașii au fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru.

¹⁹Irod, după ce l-a căutat în toate părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori, și a poruncit să-i omoare. În urmă s-a pogorât din Iudea la Cezarea, ca să rămână acolo.

Moartea lui Irod.

²⁰Irod era foarte mâniat pe cei din Tir și din Sidon. Dar aceștia au venit toți într-un gând la el; și după ce au câștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din țara împăratului.

1Împ 5.9-11;Ezec 27.17;

²¹Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc, și le vorbea.

²²Norodul a strigat: "Glas de Dumnezeu, nu de om!"

²³Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi.

1Sam 25.38;2Sam 24.17;Ps 115.1;

²⁴Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.

Isa 55.11;Fapt 6.7;Fapt 19.20;Col 1.6;

²⁵Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors din Ierusalim, luând cu ei pe Ioan, zis și Marcu.

Fapt 13.5-13;Fapt 15.37;Fapt 12.12;

13

Barnaba și Saul. Elima.

¹În Biserica din Antiohia erau niște prooroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul.

Fapt 11.27;Fapt 14.26;Fapt 15.35;Fapt 11.22-26;Rom 16.21;

²Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: "Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat."

Num 8.14;Fapt 9.15;Fapt 22.21;Rom 1.1;Gal 1.15;Gal 2.9;Mat 9.38;Fapt 14.26;Rom 10.15;Efes 3.7-8;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Evr 5.4;

³Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece.

Fapt 6.6;

⁴Barnaba și Saul, trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborât la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.

Fapt 4.36;

⁵Ajunși la Salamina, au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.

Fapt 13.46;Fapt 12.25;Fapt 15.37;

⁶După ce au străbătut toată insula până la Pafos, au întâlnit pe un vrăjitor, prooroc mincinos, un Iudeu, cu numele Bar-Isus,

Fapt 8.9;

⁷care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înțelept. Acesta din urmă a chemat pe Barnaba și pe Saul, și și-a arătat dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

⁸Dar Elima, vrăjitorul, - căci așa se tâlcuiește numele lui - le stătea împotriva, și căuta să abată pe dregător de la credință.

Ex 7.11;2Tim 3.8;

⁹Atunci Saul, care se mai numește și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el,

Fapt 4.8;

¹⁰și a zis: "Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaș al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului?"

Mat 13.38;Ioan 8.44;1Ioan 3.8;

¹¹Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb, și nu vei vedea soarele până la o vreme." Îndată a căzut peste el ceață și întuneric, și căuta bâjbâind niște oameni, care să-l ducă de mână.

Ex 9.3;1Sam 5.6;

¹²Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut, și a rămas uimit de învățătura Domnului.

Pavel în Perga și Antiohia Pisidiei.

¹³Pavel și tovarășii lui au pornit cu corabia din Pafos, și s-au dus la Perga în Pamfalia. Ioan s-a despărțit de ei, și s-a întors la Ierusalim.

Fapt 15.38;

¹⁴Din Perga și-au urmat drumul înainte, și au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au șezut jos.

Fapt 16.13;Fapt 17.2;Fapt 18.4;

¹⁵După citirea Legii și a Proorocilor, fruntașii sinagogii au trimis să le zică: "Fraților, dacă aveți un cuvânt de îndemn pentru norod, vorbiți".

Luc 4.16;Fapt 13.27;Evr 13.22;

¹⁶Pavel s-a sculat, a făcut semn cu mâna, și a zis: "Bărbați Israeliti și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați!

Fapt 12.17;Fapt 13.26-43;Fapt 10.35;

¹⁷Dumnezeul acestui popor Israel a ales pe părinții noștri. A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul șederii lui în țara Egiptului, și l-a scos din Egipt cu brațul Său cel puternic.

Deut 7.6-7;Ex 1.1;Ps 105.23-24;Fapt 7.17;Ex 6.6;Ex 13.14-16;

¹⁸Timp de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea în pustie.

Ex 16.35;Num 14.33-34;Ps 95.9-10;Fapt 7.36;

¹⁹Și, după ce a nimicit șapte popoare în țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor, pentru aproape patru sute cincizeci de ani.

Deut 7.1;Ios 14.1-2;Ps 78.55;

²⁰După aceste lucruri le-a dat judecători, până la proorocul Samuel.

Iuda 16;1Sam 3.20;

²¹Ei au cerut atunci un împărat. Și, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Beniamin;

1Sam 8.5:10.1;

²²apoi l-a înlăturat, și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: "Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele."

1Sam 15.23-28;1Sam 16.1;Osea 13.11;1Sam 16.13;2Sam 2.4;2Sam 5.3;Ps 89.20;1Sam 13.14;Fapt 7.46;

23 Din sămânța lui David, Dumnezeu, după făgăduința Sa, a ridicat lui Israel un Mântuitor, care este Isus.

Isa 11.1;Luc 1.32-69;Fapt 2.30;Rom 1.3;2Sam 7.12;Ps 132.11;Mat 1.21;Rom 11.26;

24 Înainte de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinței la tot norodul lui Israel.

Mat 3.1;Luc 3.3;

25 Și Ioan, când era la sfârșitul însărcinării lui, zicea: "Cine credeți că sunt eu? Nu sunt Acela; ci iată că după mine vine Unul, căruia eu nu sunt vrednic să-i dezleg încălțămintea picioarelor."

Mat 3.11;Marc 1.7;Luc 3.16;Ioan 1.20-27;

26 Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuiri.

Mat 10.6;Luc 24.47;Fapt 3.26;Fapt 13.46;

27 Căci locuitorii din Ierusalim și mai marii lor n-au cunoscut pe Isus; și prin faptul că L-au osândit, au împlinit cuvintele proorocilor, care se citesc în fiecare Sabat.

Luc 23.34;Fapt 3.17;1Cor 2.8;Fapt 13.14-15;Fapt 15.21;Luc 24.20-44;Fapt 26.22;Fapt 28.23;

28 Măcar că n-au găsit în El nici o vină de moarte, totuși ei au cerut lui Pilat să-L omoare.

Mat 27.22;Marc 15.13-14;Luc 23.21-22;Ioan 19.6-15;Fapt 3.13-14;

29 Și, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn, și L-au pus într-un mormânt.

Luc 18.31;Luc 24.44;Ioan 19.28-37;Mat 27.59;Marc 15.46;Luc 23.53;Ioan 19.38;

30 Dar Dumnezeu L-a înviat din morți.

31 El S-a arătat, timp de mai multe zile celor ce se suiseră cu El din Galilea la Ierusalim, și care acum sunt martorii Lui înaintea norodului.

Mat 28.16;Fapt 1.3;1Cor 15.5-7;Fapt 1.11;Fapt 1.8;Fapt 2.32;Fapt 3.15;Fapt 5.32;

32 Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri,

Gen 3.15;Gen 12.3;Gen 22.18;Fapt 26.6;Rom 4.13;Gal 3.16;

³³Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: "Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut."

Ps 2.7;Evr 1.5;Evr 5.5;

³⁴Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: "Vă voi împlini cu toată credincioșia făgăduințele sfinte, pe care le-am făcut lui David."

Isa 55.3;

³⁵De aceea mai zice și în alt psalm: "Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea."

Ps 16.10;Fapt 2.31;

³⁶Și David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost îngropat lângă părinții săi, și a văzut putrezirea.

Împ 2.10;Fapt 2.29;

³⁷Dar Acela, pe care L-a înviat Dumnezeu, n-a văzut putrezirea.

³⁸Să știți dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor;

Ier 31.34;Dan 9.24;Luc 24.47;Ioan 2.12;

³⁹și oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise.

Isa 53.11;Rom 3.28;Rom 8.3;Evr 7.19;

⁴⁰Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în prooroci:

Isa 29.14;Hab 1.5;

⁴¹"Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare, pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva."

Prigonirile Iudeilor.

⁴²Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.

⁴³Și după ce s-a împrăștiat adunarea, mulți din Iudei și din prozeliții evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei, și-i îndemneau să stăruie în harul lui Dumnezeu.

Fapt 11.23;Fapt 14.22;Tit 2.11;Evr 12.15;1Pet 5.12;

⁴⁴În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

⁴⁵Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și-l batjocoreau.

Fapt 18.6; 1Pet 4.4; Iuda 10;

⁴⁶Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: "Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri.

Mat 10.6; Fapt 3.26; Fapt 13.26; Rom 1.16; Ex 32.10; Deut 32.21; Isa 55.5; Mat 21.43; Rom 10.19; Fapt 18.6; Fapt 28.28;

⁴⁷Căci așa ne-a poruncit Domnul: "Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului."

Isa 42.6; Isa 49.6; Luc 2.32;

⁴⁸Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.

Fapt 2.47;

⁴⁹Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.

⁵⁰Dar Iudeii au întărâtat pe femeile cucernice cu vază și pe fruntașii cetății, au stârnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba, și i-au izgonit din hotarele lor.

2Tim 3.11;

⁵¹Pavel și Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor, și s-au dus în Iconia,

Mat 10.14; Marc 6.11; Luc 9.5; Fapt 18.8;

⁵²În timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Mat 5.12; Ioan 16.22; Fapt 2.46;

14

Pavel în Iconia.

¹În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga Iudeilor, și au vorbit în așa fel că o mare mulțime de Iudei și de Greci au crezut.

²Dar ludeii care n-au crezut, au întărâtat și au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraților.

³Totuși au rămas destul de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adeverea Cuvântul privitor la harul Său, și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

⁴Mulțimea din cetate s-a dezbinat: unii erau cu ludeii, alții cu apostolii.

Fapt 13.3;

⁵Neamurile și ludeii, în învoire cu mai marii lor, s-au pus în mișcare, că să-i batjocorească și să-i ucidă cu pietre.

2Tim 3.11;

⁶Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta, și au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe, și în ținutul de primprejur.

Mat 10.23;

⁷Și au propovăduit Evanghelia acolo.

⁸În Listra era un om neputincios de picioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată.

Fapt 3.2;

⁹El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el, și fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit,

Mat 8.10;Mat 9.28-29;

¹⁰a zis cu glas tare: "Scoală-te drept în picioare." Și el s-a sculat dintr-o săritură, și a început să umble.

Isa 35.6;

¹¹La vederea celor făcute de Pavel, noroadele și-au ridicat glasul, și au zis în limba licaoneană: "Zei s-au pogorât la noi în chip omenesc."

Fapt 8.10;Fapt 28.6;

¹²Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel Mercur, pentru că mânua cuvântul.

¹³Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților, și voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele.

Dan 2.46;

¹⁴Apostolii Barnaba și Pavel, când au auzit lucrul acesta, și-au rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului, și au strigat:

Mat 26.65;

¹⁵"Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea, și tot ce este în ele.

Fapt 10.26;Iac 5.17;Apoc 19.10;1Sam 12.21;1Împ 16.13;Ier 14.22;Amos 2.4;1Cor 8.4;1Tes 1.9;Gen 1.1;Ps 33.6;Ps 146.6;Apoc 14.7;

¹⁶El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate Neamurile să umble pe căile lor,

Ps 81.12;Fapt 17.30;1Pet 4.3;

¹⁷măcar că, drept vorbind, nu s-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer, și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug, și v-a umplut inimile de bucurie."

Fapt 17.27;Rom 1.20;Lev 26.4;Deut 11.14;Deut 28.12;Iov 5.10;Ps 65.10;Ps 68.9;Ps 147.8;Ier 14.22;Mat 5.45;

¹⁸Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, pe noroade, să le aducă jertfă.

Pavel în Derbe și Antiohia.

¹⁹Atunci au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște ludei, care au ațâțat pe noroade. Aceștia, după ce au împrôscat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.

Fapt 13.45;2Cor 11.25;2Tim 3.11;

²⁰Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.

²¹După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta, și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia,

Mat 28.19;

²²întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.

Fapt 11.23;Fapt 13.43;Mat 10.38;Mat 16.24;Luc 22.28-29;Rom 8.17;2Tim 2.11-12;2Tim 3.12;

²³Au rânduit prezbiteri în fiecare Biserică, și după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră.

Tit 1.5;

²⁴Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia,

²⁵au vestit Cuvântul în Perga, și s-au pogorât la Atalia.

²⁶De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredințați în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea, pe care o săvârșiseră.

Fapt 13.1-3;Fapt 15.40;

²⁷După venirea lor, au adunat Biserica, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei, și cum deschisese Neamurilor ușa credinței.

Fapt 15.4-12;Fapt 21.19;1Cor 16.9;2Cor 2.12;Col 4.3;Apoc 3.8;

²⁸Și au rămas destul de multă vreme acolo cu ucenicii.

15

Adunarea Bisericii din Ierusalim.

¹Câțiva oameni, veniți din Iudea, învățau pe frați și ziceau: Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți."

Gal 2.12;Ioan 7.22;Fapt 15.5;Gal 5.2;Filip 3.2;Col 2.8-16;Gen 17.10;Lev 12.3;

²Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba, și câțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.

Gal 2.1;

³După ce au fost petrecuți de Biserică până afară din cetate, și-au urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.

Rom 15.24;1Cor 16.6-11;Fapt 14.27;

⁴Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Biserică, de apostoli și de prezbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.

Fapt 15.12;Fapt 14.27;Fapt 21.19;

⁵Atunci unii din partida Fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat, și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur, și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.

Fapt 15.1;

⁶Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut.

⁷După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: "Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei, și să creadă.

Fapt 10.20;Fapt 11.12;

⁸Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.

1Cron 28.9;Fapt 1.24;Fapt 10.44;

⁹N-a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință.

Rom 10.11;Fapt 10.15-43;1Cor 1.2;1Pet 1.22;

¹⁰Acum dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu, și puneți pe grumazul ucenicilor un jug, pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta?

Mat 23.4;Gal 5.1;

¹¹Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus."

Rom 3.24;Efes 2.8;Tit 2.11;Tit 3.4-5;

¹²Toată adunarea a tăcut, și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile, pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor.

Fapt 14.27;

Hotărârea Bisericii.

¹³Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul, și a zis: "Fraților, ascultați-mă!

Fapt 12.17;

¹⁴Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-l poarte Numele.

Fapt 15.7;

¹⁵Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris:

¹⁶"După aceea, Mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărâmăturile, și-l voi înălța din nou:

Amos 9.11-12;

¹⁷pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,

¹⁸zice Domnul, care face aceste lucruri, și căruia Îi sunt cunoscute din veșnicie."

¹⁹De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutatea acelorora dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu;

Fapt 15.28;1Tes 1.9;

²⁰ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.

Gen 35.2;Ex 20.3-23;Ezec 20.30;1Cor 8.1;1Cor 10.20-28;Apoc 2.14-20;1Cor 6.9-18; Gal 5.19;Efes 5.3;Col 3.5;1Tes 4.3;1Pet 4.3;Gen 9.4;Lev 3.17;Deut 12.16-23;

²¹Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, care-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat."

Fapt 13.15-27;

²²Atunci apostolii și prezbiterii și întreaga Biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câțiva dintre ei, și să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați.

Fapt 1.28;

²³Și au scris astfel prin ei: "Apostolii, prezbiterii (Sau: bătrâni.) și frații: către frații dintre Neamuri, care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecăciune!

²⁴Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi, fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor, și v-au zdruncinat sufletele, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea;

Fapt 15.1;Gal 2.4;Gal 5.12;Tit 1.10-11;

²⁵noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem niște oameni, și să-i trimitem la voi, împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,

²⁶oamenii aceștia, care și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.

Fapt 13.50;Fapt 14.19;1Cor 15.30;2Cor 11.23-26;

²⁷Am trimis dar pe Iuda și pe Sila, care vă vor spune prin viu grai aceleași lucruri.

²⁸Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem peste voi nici o altă greutate decât ceea ce trebuie,

²⁹adică: să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate, și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși."

Fapt 15.20;Fapt 21.25;Apoc 2.14-20;Lev 17.14;

Hotărârea adusă în Antiohia.

³⁰Ei deci, și-au luat rămas bun de la Biserică, și s-au dus la Antiohia, unde au dat epistola mulțimii adunate.

³¹După ce au citit-o, frații s-au bucurat de îmbărbătarea, pe care le-o aducea.

³²Iuda și Sila, care și ei erau prooroci, au îndemnat pe frați, și i-au întărit cu multe cuvinte.

Fapt 14.22;Fapt 18.23;

³³După câțeva vreme, frații i-au lăsat să se întoarcă în pace la aceia de care fuseseră trimiși.

1Cor 16.11;Evr 11.31;

³⁴Totuși Sila a găsit cu cale să rămână acolo.

³⁵Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, și învățau pe norod și propovăduiau, cu mulți alții, Cuvântul Domnului.

Fapt 13.1;

Pavel cercetează Bisericile.

³⁶După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: "Să ne întoarcem, și să mergem pe la frații din toate cetățile, în care am vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac."

Fapt 13.4-51;Fapt 14.1-25;

³⁷Barnaba voia să ia cu el și pe Ioan, numit Marcu;

Fapt 12.12-25;Fapt 13.5;Col 4.10;2Tim 4.11;Filim 24;

³⁸dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu ei pe acela, care îi părăsise din Pamfilia, și nu-i însoțise în lucrarea lor.

Fapt 13.13;

³⁹Neînțelegerea aceasta a fost destul de mare, ca să-i facă să se despartă unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu, și a plecat cu corabia la Cipru.

⁴⁰Pavel și-a ales pe Sila, și a plecat, după ce a fost încredințat de frați în grija harului Domnului.

Fapt 14.26;

⁴¹El a străbătut Siria și Cilicia, întărind Bisericile.

Fapt 16.5;

16

Timotei. - Vedenia lui Pavel.

¹În urmă, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată Grec.

Fapt 14.6;Fapt 19.22;Rom 16.21;1Cor 4.17;Filip 2.19;1Tes 3.2;1Tim 1.2;2Tim 1.2;2Tim 1.5;

²Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine.

Fapt 6.3;

³Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur, din pricina Iudeilor, care erau în acele locuri; căci toți știau că tatăl lui era Grec.

1Cor 9.20;Gal 2.3;Gal 5.2;

⁴Pe când trecea prin cetăți, învăța pe frați să păzească hotărârile apostolilor și prezbiterilor din Ierusalim.

Fapt 15.28-29;

⁵Bisericile se întăreau în credință, și sporeau la număr din zi în zi.

Fapt 15.41;

⁶Fiindcă au fost oprți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.

⁷Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.

⁸Au trecut atunci prin Misia, și s-au pogorât la Troa.

2Cor 2.12;2Tim 4.13;

⁹Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: "Treci în Macedonia, și ajută-ne!"

Fapt 10.30;2Cor 2.13;

¹⁰După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.

Pavel la Filipi. - Lidia.

¹¹După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.

¹²De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei, și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.

Filip 1.1;

¹³În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos, și am vorbit femeilor, care erau adunate laolaltă.

¹⁴Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.

Luc 24.45;

¹⁵După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: "Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea." Și ne-a silit să intrăm.

Gen 19.3;Gen 33.11;Jud 19.21;Luc 24.29;Luc 13.2;

O slujnică ghicitoare - Temnicerul din Filipi.

¹⁶Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă, care avea un duh de ghicire (Grecește: Un duh al lui Piton.). Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.

1Sam 28.7;Fapt 19.24;

¹⁷Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi, și striga: "Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului Celui Prea Înalt și ei vă vestesc calea mântuirii."

¹⁸Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors, și a zis duhului: "În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea." Și a ieșit chiar în ceasul acela.

Marc 1.25-34;Marc 16.17;

¹⁹Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea frunțașilor.

Fapt 19.25-26;2Cor 6.5;Mat 10.18;

²⁰I-au dat pe mâna dregătorilor, și au zis: "Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște Iudei,

1Împ 18.17;Fapt 17.6;

²¹care vestesc niște obiceiuri, pe care noi, Romanii nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm."

²²Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei, și au poruncit să-i bată cu nuiete.

2Cor 6.5;2Cor 11.23-25;1Tes 2.2;

²³După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.

²⁴Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru, și le-a băgat picioarele în butuci.

²⁵Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau, și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau.

²⁶Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliile temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile, și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.

Fapt 4.31;Fapt 5.19;Fapt 12.7-10;

²⁷Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia, și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit.

²⁸Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Să nu-ți faci nici un rău, căci toți suntem aici."

²⁹Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru, și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila;

³⁰i-a scos afară, și le-a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?"

Luc 3.10;Fapt 2.37;Fapt 9.6;

³¹Pavel și Sila i-au răspuns: "Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta."

Ioan 3.16-36;Ioan 6.47;1Ioan 5.10;

³²Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.

³³Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor, și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.

³⁴După ce i-a dus în casă, le-a pus masa, și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

Luc 5.29;Luc 19.6;

Pavel și Sila slobozi.

³⁵Când s-a făcut ziuă, dregătorii au trimis pe cei ce purtau nuiielele (Grecește: lictori.), să spună temnicerului: "Dă drumul oamenilor acelora."

³⁶Și temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: "Dregătorii au trimis să vi se dea drumul; acum dar, ieșiți afară, și duceți-vă în pace."

³⁷Dar Pavel le-a zis: "După ce ne-au bătut cu nuiiele în fața tuturor, fără să fim judecați, pe noi, care suntem romani, ne-au aruncat în temniță, și acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge așa! Să vină ei singuri să ne scoată afară!"

Fapt 22.25;

³⁸Cei ce purtau nuiielele, au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceștia s-au temut, când au auzit că sunt romani.

³⁹Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniță, și i-au rugat să părăsească cetatea.

Mat 8.34;

⁴⁰Ei au ieșit din temniță, și au intrat în casa Lidiei; și, după ce au văzut și mângâiat pe frați, au plecat.

Fapt 16.14;

17

Pavel la Tesalonic.

¹Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia, și au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a ludeilor.

²Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,

Luc 4.16;Fapt 9.20;Fapt 13.5-14;Fapt 14.1;Fapt 16.13;Fapt 19.8;

³dovedind și lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească și să învie din morți. "Și acest Isus, pe care vi-L vestesc eu", zicea el, "este Hristosul."

Luc 24.26-46;Fapt 18.28;Gal 3.1;

⁴Unii din ei, și o mare mulțime de Greci temători de Dumnezeu, și multe femei de frunte au crezut, și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila.

Fapt 28.24;Fapt 15.22-40;

⁵Dar ludeii care nu crezuseră, de pizmă, au luat cu ei niște oameni fără căpătâi din mulțime, au făcut gloată, și au întărâtat cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason, și căutau pe Pavel și pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.

⁶Fiindcă nu i-au găsit, au târât pe Iason și pe vreo câțiva frați înaintea dregătorilor cetății, și strigau: "Oamenii aceștia, care au răscolit lumea, au venit și aici,

Rom 16.21;Fapt 16.20;

⁷și Iason i-a găzduit. Ei toți lucrează împotriva poruncilor Cezarului, și spun că este un alt împărat: Isus."

Luc 23.2;Ioan 19.12;1Pet 2.13;

⁸Prin aceste vorbe, Iudeii au tulburat norodul și pe dregătorii cetății,

⁹care au dat drumul lui Iason și celorlalți, numai după ce au căpătat de la ei un zălog.

Pavel la Berea.

¹⁰Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Berea. Când au sosit, au intrat în sinagoga Iudeilor.

Fapt 9.25; Fapt 17.14;

¹¹Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.

Isa 34.16; Luc 16.29; Ioan 5.39;

¹²Mulți dintre ei și din femeile cu vază ale Grecilor, și mulți bărbați au crezut.

¹³Dar Iudeii din Tesalonic, când au aflat că Pavel vestea Cuvântul lui Dumnezeu și în Berea, au venit acolo, ca să tulbure și să ațâțe noroadele.

¹⁴Atunci frații au pornit îndată pe Pavel spre mare; Sila și Timotei au rămas în Berea.

Mat 10.23;

Pavel la Atena.- Cuvântarea

¹⁵Cei ce însoțeau pe Pavel, l-au dus până la Atena. Apoi s-au întors, cu însărcinarea să ducă lui Sila și lui Timotei porunca să vină cât mai curând la el.

Fapt 18.5;

¹⁶Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întărâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.

2Pet 2.8;

¹⁷În sinagogă stătea deci de vorbă cu Iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

¹⁸Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: "Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: "Pare că vestește niște dumnezei străini."

¹⁹Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag, și au zis: "Putem să știm care este această învățătură nouă, pe care o vestești tu?"

²⁰Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea dar să știm ce vrea să zică aceasta."

²¹Căci toți Atenienii și străinii, care stăteau în Atena, nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

²²Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului, și a zis: "Bărbați Atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.

²³Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar, pe care este scris: "Unui Dumnezeu necunoscut!" Ei bine, ceea ce voi cinștiți, fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.

²⁴Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini.

Fapt 14.15;Mat 11.25;Fapt 7.48;

²⁵El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

Ps 50.8;Gen 2.7;Num 16.22;Iov 12.10;Iov 27.3;Iov 33.4;Isa 42.5;Isa 57.16;Zah 12.1;

²⁶El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremi și a pus anumite hotare locuinței lor,

Deut 32.8;

²⁷ca ei să caute pe Dumnezeu, și să se silească să-L găsească bâjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

Rom 1.20;Fapt 14.47;

²⁸Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poeții voștri: "Suntem din neamul lui..."

Col 1.17;Evr 1.3;Tit 1.12;

²⁹ **Astfel dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.**

Isa 40.18;

³⁰ **Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;**

Fapt 14.16;Rom 3.25;Luc 24.47;Tit 2.11-12.1Pet;Tit 4.3;

³¹ **pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți..."**

Fapt 10.42;Rom 2.16;Rom 14.10;Fapt 2.24;

³² **Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: "Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată."**

³³ **Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.**

³⁴ **Totuși unii au trecut de partea lui, și au crezut; între aceștia era Dionisie Areopagitul, o femeie numită Damaris, și alții împreună cu ei.**

18

Pavel la Corint.

¹ **După aceea, Pavel a plecat din Atena, și s-a dus la Corint.**

² **Acolo a găsit pe un ludeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevasta sa Priscila, de oarece Claudiu poruncise ca toți ludeii să plece din Roma. A venit la ei.**

Rom 16.3;1Cor 16.19;2Tim 4.19;

³ **Și, fiindcă avea același meșteșug, a rămas la ei, și lucrau: meseria lor era facerea corturilor.**

Fapt 20.34;1Cor 4.12;1Tes 2.9;2Tes 3.8;

⁴ **Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat, și îndupleca pe ludei și pe Greci.**

Fapt 17.2;

⁵Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a dedat în totul propovăduirii, și dovedea Iudeilor că Isus este Hristosul.

Fapt 17.14-15;lov 32.18;Fapt 17.3;Fapt 18.28;

⁶Fiindcă Iudeii i se împotriveau și-l batjocoreau, Pavel și-a scuturat hainele, și le-a zis: "Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri."

Fapt 13.45;1Pet 4.4;Neem 5.13;Mat 10.14;Fapt 13.51;Lev 20.9-12;2Sam 1.16;Ezec 18.13;Ezec 33.4;Ezec 3.18-19;Ezec 33.9;Fapt 20.26;Fapt 13.46;Fapt 28.28;

⁷Și după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.

⁸Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre Corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut și ei, și au fost botezați.

1Cor 1.14;

⁹Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: "Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea,

Fapt 23.11;

¹⁰căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate."

Ier 1.18-19;Mat 28.20;

¹¹Aici a rămas un an și șase luni, și învăța printre Corinteni Cuvântul lui Dumnezeu.

Răscoala Iudeilor.

¹²Pe când era Galion cârmuitor al Ahaiei, Iudeii s-au ridicat cu un gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată,

¹³și au zis: "Omul acesta ațâță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii."

¹⁴Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis Iudeilor: "Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v-aș asculta după cuviință, Iudeilor!

Fapt 23.29;Fapt 25.11-19;

¹⁵Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri."

¹⁶Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

¹⁷Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.

1Cor 1.1;

Pavel la Ierusalim și Antiohia.

¹⁸Pavel a mai rămas destul de multă vreme în Corint. În urmă, și-a luat ziua bună de la frați, și a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila și Acvila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse o juruință.

Num 6.18;Fapt 21.24;Rom 16.1;

¹⁹Au ajuns în Efes; și Pavel a lăsat acolo pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă, și a stat de vorbă cu Iudeii,

²⁰care l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n-a voit,

²¹ci și-a luat rămas bun de la ei, și a zis: "Trebuie numaidecât ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăși la voi." Și a plecat din Efes.

Fapt 19.21;Fapt 20.16;1Cor 4.19;Evr 6.3;Iac 4.15;

²²S-a dat jos din corabie în Cezarea, s-a suit la Ierusalim, și, după ce a urât de bine Bisericii, s-a pogorât în Antiohia.

A treia călătorie - Apolo.

²³După ce a petrecut câțeva vreme în Antiohia, Pavel a plecat, și a străbătut din loc în loc ținutul Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii.

Gal 1.2;Gal 4.14;Fapt 14.22;Fapt 15.32-41;

²⁴La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi.

²⁵El era învățat în ce privește Calea Domnului, avea un duh înfocat, și vorbea și învăța amănunțit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoștea decât botezul lui Ioan.

Rom 12.11;Fapt 19.3;

²⁶A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila și Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei, și i-au arătat mai cu de-amănuntul Calea lui Dumnezeu.

²⁷Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă, și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră;

1Cor 3.6;

²⁸căci înfrunța cu putere pe ludei înaintea norodului, și le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul.

Fapt 9.22;Fapt 17.3;Fapt 18.5;

19

Ucenicii lui Ioan se fac creștini.

¹Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici,

1Cor 1.12;1Cor 3.5-6;

²și le-a zis: "Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?" Ei i-au răspuns: "Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt."

1Sam 3.7;Fapt 8.16;

³Dar cu ce botez ați fost botezați?" le-a zis el. Și ei au răspuns: "Cu botezul lui Ioan."

Fapt 18.25;

⁴Atunci Pavel a zis: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței, și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus."

Mat 3.11;Ioan 1.15-30;Fapt 1.5;Fapt 11.16;Fapt 13.24-25;

⁵Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

Fapt 8.16;

⁶Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei, și vorbeau în alte limbi, și proceau.

Fapt 6.6;Fapt 8.17;Fapt 2.4;Fapt 10.46;

⁷Erau cam doisprezece bărbați de toți.

Pavel învață pe norod la Efes.

⁸În urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu, și căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau.

Fapt 17.2;Fapt 18.4;Fapt 1.3;Fapt 28.23;

⁹Dar, fiindcă unii rămâneau împietriți și necredincioși, și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei, și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran.

2Tim 1.15;2Pet 2.2;luda 10;Fapt 9.2;Fapt 22.4;Fapt 24.14;Fapt 19.23;

¹⁰Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți cei ce locuiau în Asia, ludei și Greci, au auzit Cuvântul Domnului.

Fapt 20.31;

¹¹Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;

Marc 16.20;Fapt 14.3;

¹²până acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri, care fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăsau bolile, și ieșeau afară din ei duhurile rele.

2Împ 4.29;Fapt 5.15;

Exorciștii ludei.

¹³Niște exorciști ludei, care umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, zicând: "Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!"

Mat 12.27;Marc 9.38;Luc 9.49;

¹⁴Cei ce făceau lucrul acesta, erau șapte feciori ai lui Sceva, un preot ludeu din cei mai de seamă.

¹⁵Duhul cel rău le-a răspuns: "Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți?"

¹⁶Și omul, în care era duhul cel rău, a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi, și i-a schingiuit în așa fel, că au fugit goi și răniți din casa aceea.

¹⁷Lucrul acesta a fost cunoscut de toți ludeii, de toți Grecii care locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți: și Numele Domnului Isus era proslăvit.

Luc 1.65;Luc 7.16;Fapt 2.43;Fapt 5.5-11;

¹⁸Mulți din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să spună ce făcuseră.

Mat 3.6;

¹⁹Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adus cărțile, și le-au ars, înaintea tuturor: prețul lor s-a socotit la cincizeci mii de arginți.

²⁰Cu atâta putere se răspândea și se întărea Cuvântul Domnului.

Fapt 6.7;Fapt 12.24;

Răscoala argintarului Dimitrie.

²¹După ce s-au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus de gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia. "După ce voi merge acolo", își zicea el, "trebuie să văd și Roma."

Rom 15.25;Gal 2.1;Fapt 20.22;Fapt 18.21;Fapt 23.11;Rom 15.24-28;

²²A trimis în Macedonia pe doi din ajutoarele lui, pe Timotei și Erast, iar el a mai rămas câțeva vreme în Asia.

Fapt 13.5;Rom 16.23;2Tim 4.20;

²³Pe vremea aceea, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea Domnului.

2Cor 1.8;Fapt 9.2;

²⁴Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Dianei, și aducea lucrătorilor săi nu puțin câștig cu ele.

Fapt 16.16-19;

²⁵I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis: "Oamenilor, știți că bogăția noastră atârnă de meseria aceasta;

²⁶și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod, și zice că zeii făcuți de mâini nu sunt dumnezei.

Ps 115.4;Isa 44.10-20;Ier 10.3;

²⁷Primejdia, care vine din acest fapt, nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul mării zeițe Diana este socotit ca o nimica, și chiar măreția aceleia, care este cinstită în toată Asia și în toată lumea, este nimicită."

²⁸Cuvintele acestea i-au umplut de mânie, și au început să strige: "Mare este Diana Efesenilor!"

²⁹Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gând în teatru, și au luat cu ei pe Macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel.

Rom 16.23;1Cor 1.14;Fapt 20.4;Fapt 27.2;Col 4.10;Filim 24;

³⁰Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.

³¹Chiar și unii din mai marii Asiei, care-i erau prieteni, au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.

³²Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învălmășeală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.

³³Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care ludeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mâna, și voia să se apere înaintea norodului.

1Tim 1.20;2Tim 4.14;Fapt 12.17;

³⁴Dar când l-au cunoscut că este ludeu, au strigat toți într-un glas, timp de aproape două ceasuri: "Mare este Diana Efesenilor!"

³⁵Totuși logofătul a potolit norodul, și a zis: "Bărbați Efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea Efesenilor este păzitoarea templului mării Diane și a chipului ei căzut din cer?"

³⁶Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți, și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită.

³⁷Căci ați adus aici pe oamenii aceștia, care nu sunt vinovați nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre.

³⁸Deci, dacă în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plângă împotriva cuiva, sunt zile de judecată, și sunt dregători; să se pârască unii pe alții.

³⁹Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într-o adunare legiuită.

⁴⁰Noi, de fapt, suntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală pentru cele întâmplate astăzi, căci n-avem nici un temei, ca să putem îndreptăți zarva aceasta."

⁴¹După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

Pavel în Macedonia.

¹Când a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, și, după ce le-a dat sfaturi, și-a luat ziua bună de la ei, și a plecat în Macedonia.

1Cor 16.5;1Tim 1.3;

²A străbătut ținutul acesta, și a dat ucenicilor o mulțime de sfaturi. Apoi a venit în Grecia,

³unde a rămas trei luni. Era gata să plece cu corabia în Siria, dar ludeii i-au întins curse. Atunci s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.

Fapt 9.23;Fapt 23.12;Fapt 25.3;2Cor 11.26;

⁴Avea ca tovarăși până în Asia pe: Sopater din Berea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaiu din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim care erau din Asia.

Fapt 19.29;Fapt 27.2;Col 4.10;Fapt 19.29;Fapt 16.1;Efes 6.21;Col 4.7;
2Tim 4.12;Tit 3.12;Fapt 21.29;2Tim 4.20;

⁵Aceștia au luat-o înainte, și ne-au așteptat la Troa.

⁶Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat șapte zile.

Ex 12.14-15;Ex 23.15;Fapt 16.8;2Cor 2.12;2Tim 4.13;

Învierea lui Eutih.

⁷În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.

1Cor 16.2;Apoc 1.10;Fapt 2.42-46;1Cor 10.16;1Cor 11.20;

⁸În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.

Fapt 1.13;

⁹Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea, și a fost ridicat mort.

¹⁰Dar Pavel s-a pogorât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe, și a zis: "Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el."

1Împ 17.21;2Împ 4.34;Mat 9.24;

¹¹După ce s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a cinat, și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat.

¹²Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.

Pavel la Milet.

¹³Noi am venit înaintea lui Pavel la corabie, și am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm să ne întâlnim din nou; pentru că el trebuia să facă drumul pe jos.

¹⁴Când s-a întâlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie, și ne-am dus la Mitilene.

¹⁵De aici am mers pe mare, și a doua zi am ajuns în fața insulei Chios. În ziua următoare, de-abia am atins Samos, ne-am oprit în Troghilion, și a doua zi am venit la Milet.

¹⁶Pavel se hotărâse să treacă pe lângă Efes, fără să se oprească aici, ca să nu piardă vremea în Asia; căci se grăbea ca, dacă-i va fi cu putință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.

Fapt 18.21;Fapt 19.21;Fapt 21.4-12;Fapt 24.17;Fapt 2.1;1Cor 16.8;

Cuvântarea de rămas bun.

¹⁷Însă din Milet, Pavel a trimis la Efes, și a chemat pe prezbiterii Bisericii.

¹⁸Când au venit la el, le-a zis: "Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi, în care am pus piciorul pe pământul Asiei.

Fapt 18.19;Fapt 19.1-10;

¹⁹Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi, și în mijlocul încercărilor, pe care mi le ridicau uneltirile ludeilor.

Fapt 20.3;

²⁰Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos, și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case,

Fapt 20.27;

²¹Și să vestesc ludeilor și Grecilor: pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.

Fapt 18.5; Marc 1.15; Luc 24.47; Fapt 2.38;

²²Și acum, iată că, împins de duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo.

Fapt 19.21;

²³Numai, Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri.

Fapt 21.4-11; 1Tes 3.3;

²⁴Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.

Fapt 21.13; Rom 8.35; 2Cor 4.16; 2Tim 4.7; Fapt 1.17; 2Cor 4.1; Gal 1.1; Tit 1.3;

²⁵Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia, în mijlocul cărora am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu.

Fapt 20.38; Rom 15.23;

²⁶De aceea vă mărturisesc astăzi, că sunt curat de sângele tuturor.

Fapt 18.6; 2Cor 7.2;

²⁷Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.

Fapt 20.20; Luc 7.30; Ioan 15.15; Efes 1.11;

²⁸Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: priveghetori.), ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.

1Tim 4.16; 1Pet 5.2; 1Cor 12.28; Efes 1.7-14; Col 1.14; Evr 9.12; 1Pet 1.19; Apoc 5.9; Evr 9.14;

²⁹Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma;

Mat 7.15; 2Pet 2.1;

³⁰Și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.

1Tim 1.20; 1Ioan 2.19;

³¹De aceea vegheați, și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi.

Fapt 19.10;

³²Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său, care vă poate zidi sufletește, și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.

Evr 13.9;Fapt 9.31;Fapt 26.18;Efes 1.18;Col 1.12;Col 3.24;Evr 9.15;1Pet 1.4;

³³N-am râvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva.

1Sam 12.3;1Cor 9.12;2Cor 7.2;2Cor 11.9;2Cor 12.17;

³⁴Singuri știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine.

Fapt 18.3;1Cor 4.12;1Tes 2.9;2Tes 3.8;

³⁵În toate privințele v-am dat o pildă, și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuși a zis: "Este mai ferice să dai decât să primești."

Rom 15.1;1Cor 9.12;2Cor 11.9-12;2Cor 12.13;Efes 4.28;1Tes 4.11;1Tes 5.14;2Tes 3.8;

³⁶După ce a vorbit astfel, a îngenuncheat, și s-a rugat împreună cu ei toți.

Fapt 7.60;Fapt 21.5;

³⁷Și au izbucnit cu toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel, și l-au sărutat.

Gen 45.14;Gen 46.29;

³⁸Căci erau întristați mai ales de vorba, pe care le-o spusese el, că nu-i vor mai vedea fața. Și l-au petrecut până la corabie.

Fapt 20.25;

21

Pavel își ia rămas bun de la ucenicii din Tir.

¹După ce ne-am smuls din brațele lor, am plecat pe apă, și ne-am dus drept la Cos, a doua zi la Rodos, și de-acolo la Patara.

²Am găsit o corabie, care avea să treacă în Fenicia, ne-am suit în ea, și am plecat.

³Am trecut prin fața insulei Cipru, am lăsat-o la stânga, și ne-am urmat drumul spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea să se descarce corabia.

⁴Acolo am găsit pe ucenici, și am rămas șapte zile. Ucenicii, prin Duhul, ziceau lui Pavel să nu se suie la Ierusalim.

Fapt 20.23;Fapt 21.12;

⁵Dar când s-au împlinit zilele, am plecat, și ne-am văzut de drum; și ne-au petrecut toți, cu nevestele și copiii, până afară din cetate. Am îngenuncheat pe mal, și ne-am rugat.

Fapt 20.36;

⁶Apoi ne-am luat ziua bună unii de la alții, și noi ne-am suit în corabie iar ei s-au întors acasă.

Ioan 1.11;

Pavel la Ptolemaida și la Cezarea. - Prorocia lui Agab.

⁷După ce ne-am isprăvit călătoria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urat de bine fraților, și am stat la ei o zi.

⁸A doua zi, am plecat și am ajuns la Cezarea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei șapte, și am găzduit la el.

Efes 4.11;2Tim 4.5;Fapt 6.5;Fapt 8.26-40;

⁹El avea patru fete fecioare care proceau.

Ioel 2.28;Fapt 2.17;

¹⁰Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un prooroc, numit Agab, s-a pogrât din Iudea,

Fapt 11.28;

¹¹și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile, și a zis: "Iată ce zice Duhul Sfânt: "Așa vor lega Iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta, și-l vor da în mâinile Neamurilor."

¹²Când am auzit lucrul acesta, atât noi cât și cei de acolo am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.

¹³Atunci Pavel a răspuns: "Ce faceți de plângeți așa, și-mi rupeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus."

Fapt 20.24;

¹⁴Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n-am mai stăruit, și am zis: "Facă-se voia Domnului!"

Mat 6.10;Mat 26.42;Luc 11.2;Luc 22.42;

¹⁵După zilele acelea, ne-am pregătit de plecare, și ne-am suit la Ierusalim.

¹⁶Câțiva ucenici din Cezarea au venit și ei cu noi, și ne-au dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam să găzduim.

Pavel la Ierusalim în Templu.

¹⁷Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

Fapt 15.4;

¹⁸A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov, și toți prezbiterii s-au adunat acolo.

Fapt 15.13;Gal 1.19;Gal 2.9;

¹⁹După ce le-a dat ziua bună, le-a istorisit cu de-amănuntul ce făcuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin slujba lui.

Fapt 15.4-12;Rom 15.18-19;Fapt 1.17;Fapt 20.24;

²⁰Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: "Vezi, frate, câte mii de Iudei au crezut, și toți sunt plini de râvnă pentru Lege.

Fapt 22.3;Rom 10.2;Gal 1.14;

²¹Dar ei au auzit despre tine că înveți pe toți Iudeii, care trăiesc printre Neamuri, să se lepede de Moise, că le zici să nu-și taie copiii împrejur, și să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.

²²Ce este de făcut? Negreșit, mulțimea are să se adune, căci vor auzi că ai venit.

²³Deci, fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați, care au făcut o juruință.

²⁴Ia-i cu tine, curăță-te împreună cu ei, și cheltuiește tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială, și păzești Legea.

Num 6.2-18; Fapt 18.18;

²⁵Cu privire la Neamurile, care au crezut, noi am hotărât și le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie."

Fapt 15.20-29;

²⁶Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curățit, și a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să vestească sfârșitul zilelor curățirii când se va aduce jertfă pentru fiecare din ei.

Fapt 24.18; Num 6.13;

Prinderea lui Pavel.

²⁷Către sfârșitul celor șapte zile, Iudeii din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat tot norodul, au pus mâinile pe el,

Fapt 24.18; Fapt 26.21;

²⁸și au început să strige: "Bărbați Israeliti, dați ajutor! Iată omul, care propovăduiește pretutindeni și în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva locașului acestuia; ba, încă a vârat și pe niște Greci în Templu, și a spurcat acest locaș sfânt."

Fapt 24.5-6;

²⁹În adevăr, văzuseră mai înainte pe Trofim Efeseanul, împreună cu el în cetate, și credeau că Pavel îl băgase în Templu.

Fapt 20.4;

³⁰Toată cetatea s-a pus în mișcare, și s-a strâns norodul din toate părțile. Au pus mâna pe Pavel, și l-au scos afară din Templu, ale cărui uși au fost încuiate îndată.

Fapt 26.21;

³¹Pe când încercau să-l omoare, s-a dus vestea la căpitanul oastei că tot Ierusalimul s-a tulburat.

³²Acesta a luat îndată ostași și sutași, și a alergat la ei. Când au văzut pe căpitan și pe ostași, au încetat să mai bată pe Pavel.

Fapt 23.27;Fapt 24.7;

³³Atunci căpitanul s-a apropiat, a pus mâna pe el, și a poruncit să-l lege cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut.

Fapt 20.23;Fapt 21.11;

³⁴Dar unii strigau într-un fel, alții într-alt fel prin mulțime; fiindcă nu putea deci să înțeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit să-l ducă în cetățuie.

³⁵Când a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie dus de ostași, din pricina îmbulzelii norodului întărâtat;

³⁶căci mulțimea norodului se ținea după el, și striga: "La moarte cu el!"

Luc 23.18;Ioan 19.15;Fapt 22.22;

Pavel cere voie să vorbească.

³⁷Tocmai când era să fie băgat în cetățuie, Pavel a zis căpitanului: "Îmi este îngăduit să-ți spun ceva?" Căpitanul a răspuns: "Știi grecește?"

³⁸Nu cumva ești Egipteanul acela, care s-a răsculat acum în urmă, și a dus în pustie pe cei patru mii de tâlhari?"

Fapt 5.36;

³⁹"Eu sunt Iudeu", a spus Pavel, "din Tarsul din Cilicia, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc norodului."

Fapt 9.11;Fapt 22.3;

⁴⁰După ce i-a dat voie căpitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte, și a făcut semn norodului cu mâna. S-a făcut o mare tăcere, și Pavel le-a vorbit în limba evreiască astfel:

Fapt 12.17;

22

Cuvântarea lui Pavel.

¹"Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi!"

Fapt 7.2;

²Când au auzit ei că le vorbește în limba evreiască, au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis:

³"Eu sunt ludeu, născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu de-amănuntul Legea părinților noștri, și am fost tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum sunteți și voi toți azi.

Fapt 21.39;2Cor 11.22;Filip 3.5;Deut 33.3;2Împ 14.38;Luc 10.39;Fapt 5.34;Fapt 26.5;Fapt 21.20;Gal 1.14;Rom 10.2;

⁴Am prigonit până la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță bărbați și femei:

Fapt 8.3;Fapt 26.9-11;Filip 3.6;1Tim 1.13;

⁵marele preot și tot soborul bătrânilor îmi sunt martori. Am luat chiar și scrisori de la ei către frații din Damasc, unde m-am dus să aduc legați la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiți.

Luc 22.66;Fapt 4.5;Fapt 9.2;Fapt 26.10-12;

⁶Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.

Fapt 9.3;Fapt 26.12-13;

⁷Am căzut la pământ, și am auzit un glas, care-mi zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"

⁸"Cine ești, Doamne?" am răspuns eu. Și El mi-a zis: "Eu sunt Isus din Nazaret, pe care-L prigonești."

⁹Cei ce erau cu mine, au văzut bine lumina, și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.

Dan 10.7;Fapt 9.7;

¹⁰Atunci am zis: "Ce să fac, Doamne?" "Scoală-te", mi-a răspuns Domnul, "du-te în Damasc, și acolo îți se va spune ce trebuie să faci."

¹¹Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine, m-au luat de mână, și așa am ajuns în Damasc.

¹²Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu, după Lege, și pe care toți ludeii, care locuiesc în Damasc, îl vorbeau de bine.

Fapt 9.17;Fapt 10.22;1Tim 3.7;

¹³El mi-a zis: "Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!" Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea, și m-am uitat la el.

¹⁴El mi-a zis: "Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit, și să auzi cuvinte din gura Lui;

Fapt 3.13;Fapt 5.30;Fapt 9.15;Fapt 26.16;1Cor 9.1;1Cor 15.8;Fapt 3.14;
Fapt 7.52;1Cor 11.23;Gal 1.12;

¹⁵căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile, pe care le-ai văzut și auzit.

Fapt 23.11;Fapt 4.20;Fapt 26.16;

¹⁶Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul, și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului."

Fapt 2.38;Evr 10.22;Fapt 9.14;Rom 10.13;

¹⁷Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în templu, am căzut într-o răpire sufletească;

Fapt 9.26;2Cor 12.2;

¹⁸și am văzut pe Domnul care-mi zicea: "Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine."

Fapt 22.14;Mat 10.14;

¹⁹Și am zis: "Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine:

Fapt 8.3;Fapt 22.4;Mat 10.17;

²⁰și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți, și păzeam hainele celor ce-l omorau."

Fapt 7.58;Luc 11.48;Fapt 8.1;Rom 1.32;

²¹Atunci El mi-a zis: "Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri..."

Fapt 9.15;Fapt 13.2-47;Fapt 18.6;Fapt 26.17;Rom 1.5;Rom 11.13;Rom 15.16;
Gal 1.15-16;Gal 2.7-8;Efes 3.7-8;1Tim 2.7;2Tim 1.11;

Pavel: cetățean roman.

²²Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta. Dar atunci și-au ridicat glasul, și au zis: "Ia de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!"

Fapt 21.36;Fapt 25.24;

²³Și scoteau strigăte, își aruncau hainele, și azvârleau cu țărână în văzduh.

²⁴Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze, bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui.

²⁵Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului, care era de față: "Vă este îngăduit să bateți pe un Roman, care nu este osândit?"

Fapt 16.37;

²⁶La auzul acestor cuvinte, sutașul s-a dus să dea de știre căpitanului, și a zis: "Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetățean roman."

²⁷Și când a venit căpitanul, a zis lui Pavel: "Spune-mi, ești roman?" "Da", i-a răspuns el.

²⁸Căpitanul a zis: "Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta." "Și eu", a zis Pavel, "sunt chiar născut Roman."

²⁹Numaidecât, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie, au încetat să-l mai necăjească: ba căpitanul, când a aflat că Pavel este roman, s-a temut, pentru că-l legase.

Pavel înaintea Sinedriului.

³⁰A doua zi, fiindcă voia să știe bine pentru ce este pârât de Iudei, l-a dezlegat, și a poruncit să se adune laolaltă preoții cei mai de seamă și tot Soborul; apoi, a adus pe Pavel jos, și l-a pus înaintea lor.

23

¹Pavel s-a uitat țintă la Sobor, și a zis: "Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta..."

Fapt 24.16;1Cor 4.4;2Cor 1.12;2Cor 4.2;2Tim 1.3;Evr 13.18;

²Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.

1împ 22.24;Ier 20.2;Ioan 18.22;

³Atunci Pavel i-a zis: "Te va bate Dumnezeu, perete vărut! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!"

Lev 19.35;Deut 25.1-2;Ioan 7.51;

⁴Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: "Îți bați joc de marele preot al lui Dumnezeu?"

⁵Și Pavel a zis: "N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: "Pe mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău."

Fapt 24.17;Ex 22.28;Ecl 10.20;2Pet 2.10;luda 8;

⁶Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau Saduchei, iar alta Farisei, a strigat în plin Sobor: "Fraților, eu sunt Fariseu, fiu de Fariseu; din pricina nădejii în învierea morților sunt dat în judecată."

Fapt 26.5;Filip 3.5;Fapt 24.15-21;Fapt 26.6;Fapt 28.20;

⁷Când a zis vorbele acestea, s-a stârnit o neînțelegere între Farisei și Saduchei, și adunarea s-a dezbinat.

⁸Căci Saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când Fariseii le mărturisesc pe amândouă.

Mat 22.23;Marc 12.18;Luc 20.27;

⁹S-a făcut o mare zarvă; și câțiva cărturari din partida Fariseilor, s-au sculat în picioare, au început o ceartă aprinsă, și au zis: "Noi nu găsim nici o vină în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger?"...

Fapt 25.25;Fapt 26.31;Fapt 22.7-18;Fapt 5.39;

¹⁰Fiindcă gâlceava creștea, căpitanul, se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se pogoare să-l smulgă din mijlocul lor, și să-l ducă în cetățuie.

¹¹În noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel, și i-a zis: "Îndrăznește, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și în Roma."

Fapt 18.9;Fapt 27.23-24;

Pavel este dus la Cezarea.

¹²La ziuă, Iudeii au uneltit și s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel.

Fapt 23.21-30;Fapt 25.3;

¹³Cei ce făcuseră legământul acesta, erau mai mulți de patruzeci.

¹⁴Ei s-au dus la preoții cei mai de seamă și la bătrâni, și le-au zis: "Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel.

¹⁵Acum dar, voi, împreună cu Soborul, dați de știre căpitanului, și rugați-l să-l aducă mâine jos înaintea voastră, ca și cum ați vrea să-i cercetați pricina mai cu de-amănuntul; și până să ajungă el, noi suntem gata să-l omorâm."

¹⁶Fiul surorii lui Pavel a auzit de această cursă, s-a dus în cetățuie, și a spus lui Pavel.

¹⁷Pavel a chemat pe unul din sutași, și a zis: "Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva."

¹⁸Sutașul a luat pe tânăr cu el, l-a dus la căpitan, și a zis: "Pavel cel întemnițat m-a chemat și m-a rugat să aduc la tine pe acest tinerel, care are să-ți spună ceva."

¹⁹Căpitanul l-a apucat de mână, l-a luat deoparte, și l-a întrebat: "Ce ai să-mi spui?"

²⁰El a răspuns: "Iudeii s-au sfătuit să te roage să aduci mâine pe Pavel înaintea Soborului, ca și cum ai avea să-l cercetezi mai cu de-amănuntul.

Fapt 23.12;

²¹Tu să nu-i ascuți, pentru că mai mulți de patruzeci dintre ei îl pândesc, și s-au legat cu blestem să nu mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor omorî; acum stau gata, și n-așteaptă decât făgăduiala ta."

²²Căpitanul a lăsat pe tinerel să plece, și i-a poruncit să nu spună nimănui că i-a descoperit aceste lucruri.

²³În urmă, a chemat pe doi sutași, și le-a zis: "La ceasul al treilea din noapte, să aveți gata două sute de ostași, șaptezeci de călăreți și două sute de sulitari, ca să meargă până la Cezarea."

²⁴Le-a poruncit să aducă și dobitoace pentru Pavel, ca să-l pună călare, și să-l ducă sănătos și teafăr la dregătorul Felix.

²⁵Lui Felix i-a scris o scrisoare cu următorul cuprins:

²⁶"Claudius Lisias către prea alesul dregător Felix: plecăciune!

²⁷Acest om, pe care l-au prins iudeii, era să fie omorât de ei; și eu m-am dus repede cu ostași, și l-am scos din mâna lor, căci am aflat că este Roman.

Fapt 21.33;Fapt 24.7;

²⁸Am vrut să aflu pricina pentru care-l pârau, și l-am adus înaintea Soborului lor.

Fapt 22.30;

²⁹Am găsit că era pârât pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar că nu săvârșise nici o nelegiuire, care să fie vrednică de moarte sau de lanțuri.

Fapt 18.15;Fapt 25.19;Fapt 26.31;

³⁰Mi s-a dat însă de știre că ludeii îl pândesc ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine, și am făcut cunoscut și celor ce-l învinuiesc, să-ți spună ție ce au împotriva lui. Fii sănătos."

Fapt 23.20;Fapt 24.8;Fapt 25.6;

³¹Ostașii, după porunca, pe care o primiseră, au luat pe Pavel, și l-au dus noaptea până la Antipatrida.

³²A doua zi au lăsat pe călăreți să-și urmeze drumul înainte cu el, iar ei s-au întors în cetățuie.

³³Ajunși în Cezarea, călăreții au dat scrisoarea în mâna dregătorului, și au adus pe Pavel înaintea lui.

³⁴Dregătorul, după ce a citit scrisoarea, a întrebat din ce ținut este Pavel. Când a aflat că este din Cilicia,

Fapt 21.39;

³⁵"te voi asculta", a zis el, "când vor veni pârâșii tăi." Și a poruncit să fie păzit în palatul lui Irod.

Fapt 24.1-10;Fapt 25.16;Mat 27.27;

24

Pavel la Cezarea.

¹După cinci zile, a venit marele preot Anania cu unii din bătrâni și cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dregătorului plângere împotriva lui Pavel.

Fapt 21.27;Fapt 23.2-35;Fapt 25.2;

²Pavel a fost chemat, și Tertul a început să-l pârască astfel: "Prea alesule Felix, tu ne faci să ne bucurăm de o pace mare; și neamul acesta a căpătat îmbunătățiri sănătoase prin îngrijirile tale.

³Lucrul acesta îl mărturisim cu toată mulțumirea, în toată vremea și în tot locul.

⁴Dar, ca să nu te țin prea mult, te rog să ascuți, în bunătatea ta, câteva cuvinte.

⁵Am găsit pe omul acesta, care este o ciură: pune la cale răzvrătiri printre toți iudeii de pe tot pământul, este mai marele partidei Nazarinienilor,

Luc 23.2;Fapt 6.13;Fapt 16.20;Fapt 17.6;Fapt 21.28;1Pet 2.12-15;

⁶și a încercat să spurce chiar și Templul. Și am pus mână pe el. Am vrut să-l judecăm după Legea noastră:

Fapt 21.28;Ioan 18.31;

⁷dar a venit căpitanul Lisias, l-a smuls din mâinile noastre cu mare silă,

Fapt 21.33;

⁸și a poruncit pârâșilor lui să vină înaintea ta. Dacă-l vei cerceta, tu însuși vei putea afla de la el toate lucrurile de care îl pârâm noi."

Fapt 28.30;

⁹Iudeii s-au unit la învinuirea aceasta, și au spus că așa stau lucrurile.

Apărarea lui Pavel.

¹⁰După ce i-a făcut dregătorul semn să vorbească, Pavel a răspuns: "Fiindcă știu că de mulți ani ești judecătorul neamului acestuia, voi răspunde cu încredere pentru apărarea mea.

¹¹Nu sunt mai mult de douăsprezece zile, - te poți încredința de lucrul acesta - de când m-am suit să mă închin la Ierusalim.

Fapt 21.26;Fapt 24.17;

¹²Nu m-au găsit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stând de vorbă cu cineva, sau făcând răscoală de norod.

Fapt 25.8;Fapt 28.17;

¹³Așa că n-ar putea dovedi lucrurile de care mă pârăsc acum.

¹⁴Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea, pe care ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege și în Prooroci,

Fapt 8.14;Fapt 9.2;2Tim 1.3;Fapt 26.22;Fapt 28.23;

¹⁵și am în Dumnezeu nădejdea aceasta, pe care o au și ei înșiși, că va fi o înviere a celor dreți și a celor nedreți.

Fapt 23.6;Fapt 26.6-7;Fapt 28.20;Dan 12.2;Ioan 5.28-29;

¹⁶De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Fapt 23.1;

¹⁷După o lipsă de mai mulți ani, am venit să aduc milostenii neamului meu, și să aduc daruri la Templu.

Fapt 11.29-30;Fapt 20.16;Rom 15.25;2Cor 8.4;Gal 2.10;

¹⁸Tocmai atunci niște ludei din Asia m-au găsit curățit în Templu, nu cu gloată, nici cu zarvă.

Fapt 21.26-27;Fapt 26.21;

¹⁹Ei înșiși ar trebui să se înfățișeze înaintea ta, și să mă pârască, dacă au ceva împotriva mea.

Fapt 23.30;Fapt 25.16;

²⁰Sau să spună aceștia singuri de ce nelegiuire m-au găsit vinovat, când am stat înaintea Soborului,

²¹afară numai doar de strigătul acesta, pe care l-am scos în mijlocul lor: "Pentru învierea morților sunt dat eu în judecată astăzi înaintea voastră."

Fapt 23.6;Fapt 28.20;

²²Felix, care știa destul de bine despre "Calea" aceasta, i-a amânat zicând: "Am să cercetez pricina voastră când ca veni căpitanul Lisias."

Fapt 24.7;

²³Și a poruncit sutașului să păzească pe Pavel, dar să-l lase puțin mai slobod, și să nu oprească pe nimeni din ai lui să-i slujească sau să vină la el.

Fapt 27.3;Fapt 28.16;

Pavel stă de vorbă cu Felix.

²⁴După câteva zile, a venit Felix cu nevasta sa Drusila, care era ludeică; a chemat pe Pavel, și l-a ascultat despre credința în Hristos Isus.

²⁵Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: "De astă dată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema."

²⁶Totodată el trăgea nădejde că Pavel are să-i dea bani; de aceea trimitea și mai des să-l cheme, ca să stea de vorbă cu el.

Ex 23.8;

Pavel înaintea lui Festus.

²⁷Doi ani au trecut astfel; și în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Felix a vrut să facă pe placul ludeilor, și a lăsat pe Pavel în temniță.

Ex 23.2;Fapt 12.3;Fapt 25.9-14;

25

¹Festus, când a venit în ținutul său, după trei zile s-a suit de la Cezarea în Ierusalim.

²Preoții cei mai de seamă și fruntașii ludeilor i-au adus plângere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu stăruință,

Fapt 24.1;Fapt 25.15;

³și i-au cerut, ca un hatâr pentru ei, să trimită să-l aducă la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau o cursă, ca să-l omoare pe drum.

Fapt 23.12-15;

⁴Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezarea, și că el însuși are să plece în curând acolo.

⁵"Deci", a zis el, "cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu mine, și, dacă este ceva vinovat în omul acesta, să-l pârască."

Fapt 18.14;Fapt 25.18;

⁶Festus n-a zăbovit între ei decât opt sau zece zile; apoi s-a coborât la Cezarea. A doua zi, a șezut pe scaunul de judecător, și a poruncit să fie adus Pavel.

⁷Când a sosit Pavel, ludeii, care veniseră de la Ierusalim, l-au înconjurat, și au adus împotriva lui multe și grele învinuiri, pe care nu le puteau dovedi.

Marc 15.3; Luc 23.2-10; Fapt 24.5-13;

⁸Pavel a început să se apere, și a zis: "N-am păcătuit cu nimic, nici împotriva Legii ludeilor, nici împotriva Templului, nici împotriva Cezarului."

Fapt 6.13; Fapt 24.12; Fapt 28.17;

⁹Festus, care voia să capete bunăvoința ludeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: "Vrei să te sui la Ierusalim, și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?"

Fapt 24.27; Fapt 25.20;

¹⁰Pavel a zis: "Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezarului; acolo trebuie să fiu judecat. Pe ludei nu i-am nedreptățit cu nimic, după cum știi și tu foarte bine.

¹¹Dacă am făcut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau înlături de la moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă părăsc ei, nimeni n-are dreptul să mă dea în mâinile lor. Cer să fiu judecat de Cezar."

Fapt 25.25; Fapt 18.14; Fapt 23.29; Fapt 26.31; Fapt 26.32; Fapt 28.19;

¹²Atunci Festus, după ce s-a chibzuit cu sfetnicii lui, a răspuns: "De Cezar ai cerut să fii judecat, înaintea Cezarului te vei duce."

Împăratul Agripa la Cezarea.

¹³După câteva zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezarea, ca să ureze de bine lui Festus.

¹⁴Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis: "Felix a lăsat în temniță pe un om,

Fapt 24.27;

¹⁵împotriva căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s-au plâns preoții cei mai de seamă și bătrânii ludeilor, și i-au cerut osândirea.

Fapt 25.2-3;

¹⁶Le-am răspuns că la Romani nu este obiceiul să se dea nici un om, înainte ca cel pârât să fi fost pus față cu pârâșii lui, și să fi avut puțința să se apere de lucrurile de care este pârât.

Fapt 25.4-5;

17Ei au venit deci aici; și, fără întârziere, am șezut a doua zi pe scaunul meu de judecător, și am poruncit să aducă pe omul acesta.

Fapt 25.6;

18Pârâșii, când s-au înfățișat, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile rele, pe care mi le închipuiam eu.

19Aveau împotriva lui numai niște neînțelegeri, cu privire la religia lor și la un oarecare Isus, care a murit, și despre care Pavel spunea că este viu.

Fapt 18.15;Fapt 23.29;

20Fiindcă nu știam ce hotărâre să iau în neînțelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim, și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.

21Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie ținută ca să fie supusă hotărârii împăratului, și am poruncit să fie păzit până ce-l voi trimite la Cezar."

22Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea să aud și eu pe omul acela." "Mâine", a răspuns Festus, "îl vei auzi."

Fapt 9.15;

23A doua zi, deci, Agripa și Berenice au venit cu multă fală, și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitanii și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo.

24Atunci Festus a zis: "Împărate Agripa, și voi toți care sunteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea Iudeilor m-a rugat în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

Fapt 25.2-7;Fapt 22.22;

25Fiindcă am înțeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de Cezar, am hotărât să-l trimit.

Fapt 23.9-29;Fapt 26.31;Fapt 25.11-12;

26Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.

27Căci mi se pare fără noimă să trimit pe un întemnițat, fără să arăt de ce este pârât."

Pavel înaintea lui Agripa.

¹Agripa a zis lui Pavel: "Ai voie să te aperi!" Pavel a întins mâna, și a început să se apere astfel:

²"Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta, pentru toate lucrurile de care sunt pârât de Iudei;

³căci tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te rog să mă asculți cu îngăduință.

⁴Viața mea, din cele dintâi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți Iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.

⁵Dacă vor să mărturisească, ei știu de la început că am trăit, ca Fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiei noastre.

Fapt 22.3;Fapt 23.6;Fapt 24.15-21;Filip 3.5;

⁶Și acum, sunt dat în judecată, pentru nădejdea făgăduinței, pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri,

Fapt 23.6;Gen 3.15;Gen 22.18;Gen 26.4;Gen 49.10;Deut 18.15;2Sam 7.12;Ps 132.11;Isa 4.2;Isa 7.14;Isa 9.6;Isa 40.10;Ier 23.5;Ier 33.14-16;

⁷și a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece seminții ale noastre, care slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi și noapte. Pentru această nădejde împărate, sunt pârât eu de Iudei!

Iac 1.1;Luc 2.37;1Tes 3.10;1Tim 5.5;Filip 3.11;

⁸Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morții?

⁹Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,

Ioan 16.2;1Tim 1.13;

¹⁰și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.

Fapt 8.3;Gal 1.13;Fapt 9.14-21;Fapt 22.5;

¹¹I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea nebună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.

Fapt 22.19;

¹²În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă.

Fapt 9.3;Fapt 22.6;

¹³Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.

¹⁴Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci, cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș."

¹⁵"Cine ești, Doamne?" am răspuns eu. Și Domnul a zis: "Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.

¹⁶Dar scoală-te, și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor, pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor, pe care Mă vei vedea făcându-le.

Fapt 22.15;

¹⁷Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor, la care te trimit,

Fapt 22.21;

¹⁸ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți."

Isa 35.5;Isa 42.7;Luc 1.79;Ioan 8.12;2Cor 4.4;Efes 1.18;1Tes 5.5; 2Cor 6.14;Efes 4.18;Efes 5.8;Col 1.13;1Pet 2.9-25;Luc 1.77;Efes 1.11;Col 1.12;Fapt 20.32;

¹⁹De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.

²⁰Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudea, și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor.

Fapt 9.20-29;Fapt 11.26;Fapt 13.14-21;Mat 3.8;

21 Iată de ce au pus Iudeii mâna pe mine în Templu, și au căutat să mă omoare.

Fapt 21.30-31;

22 Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus proorocii și Moise că are să se întâmple;

Luc 24.27-44; Fapt 24.14; Fapt 28.23; Rom 3.21; Ioan 5.46;

23 și anume, că Hristosul trebuie să pătimească, și că, după ce va fi cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor."

Luc 24.26-46; 1Cor 15.20; Col 1.18; Apoc 1.5; Luc 2.32;

24 Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: "Pavele, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie."

2Împ 9.11; Ioan 10.20; 1Cor 1.23; 1Cor 2.13-14; 1Cor 4.10;

25 "Nu sunt nebun, prea alesule Festus", a răspuns Pavel; "dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.

26 Împăratul știe aceste lucruri, și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sunt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colț!

27 Crezi tu în Prooroci, împărate Agripa?... Știi că crezi."

28 Și Agripa a zis lui Pavel: "Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!"

29 "Fie curând, fie târziu", a răspuns Pavel, "să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi, să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea."

1Cor 7.7;

Nevinovăția lui Pavel recunoscută.

30 Împăratul, dregătorul, Berenice, și toți cei ce ședea împreună cu ei, s-au sculat.

31 Și când au plecat, ziceau unii către alții: "Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare."

Fapt 23.9-29; Fapt 25.25;

³²Și Agripa a zis lui Festus: "Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de Cezar."

Fapt 25.11;

27

Plecarea lui Pavel la Roma.

¹După ce s-a hotărât să plecăm cu corabia în Italia, pe Pavel și pe alți câțiva întemnițați i-au dat pe mâna unui sutaș al cetei de ostași Augusta, numit Iuliu.

Fapt 25.12-25;

²Ne-am suit într-o corabie de la Adramit, care avea să meargă pe coasta Asiei, și am pornit. Aveam cu noi pe Aristarh Macedoneanul din Tesalonic.

Fapt 19.29;

³A doua zi, am ajuns la Sidon; și Iuliu, care se purta omenos cu Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi, și să fie îngrijit de ei.

Fapt 24.23;Fapt 28.16;

⁴După ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau potrivnice.

⁵După ce am trecut marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia.

⁶Acolo sutașul a găsit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, și ne-a suit în ea.

⁷Timp de mai multe zile, am mers încet cu corabia, și nu fără greutate am atins înălțimea Cnid, unde nu ne-a lăsat vântul să ne oprim. Am trecut pe la capătul Cretei, alături de Salmona.

⁸De abia am mers cu corabia pe marginea insulei, și am ajuns la un loc numit "Limanuri bune", de care era aproape cetatea Lasea.

⁹Trecuse destul de multă vreme, și călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că trecuse chiar și vremea "postului". De aceea Pavel a înștiințat pe ceilalți,

Lev 23.27-29;

¹⁰Și le-a zis: "Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre.

¹¹Sutașul a ascultat mai mult de cârmaci și de stăpânul corabiei decât de vorbele lui Pavel.

¹²Și fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, așezat spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.

¹³Începuse să sufle un vânt ușor de miazăzi; și, ca unii care se credeau stăpâni pe țintă, au ridicat ancorele, și au pornit cu corabia pe marginea Cretei.

¹⁴Dar nu după multă vreme, s-a dezlănțuit asupra insulei un vânt furtunos, numit Eurachilon.

¹⁵Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta împotriva vântului, și ne-am lăsat duși în voia lui.

¹⁶Am trecut repede pe la partea de jos a unui ostrov, numit Clauda, și abia am putut să punem mâna pe luntre.

¹⁷După ce au ridicat-o în sus, au întrebuințat mijloace de ajutor, au încins corabia cu frânhii; și, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pânzele în jos. Astfel s-au lăsat mânați de vânt.

¹⁸Fiindcă eram bătuți foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce în mare încărcătura din corabie,

¹⁹și a treia zi, noi, cu mâinile noastre, am lepădat uneltele corabiei.

Iona 1.5;

²⁰Soarele și stelele nu s-au văzut mai multe zile, și furtuna era așa de puternică încât la urmă pierdusem orice nădejde de scăpare.

²¹Oamenii nu mâncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s-a sculat în mijlocul lor, și a zis: "Oamenilor, trebuia să mă ascultați, și să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această primejdie și de această pagubă.

²²Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună; pentru că nici unul din voi nu va pieri; și nu va fi altă pierdere decât a corabiei.

23 Un înger al Dumnezeului, al căruia sunt eu, și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte,

Fapt 23.11; Dan 6.16; Rom 1.9; 2Tim 1.3;

24 Și mi-a zis: "Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine."

25 De aceea, oamenilor, liniștiți-vă, căci am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus.

Luc 1.45; Rom 4.20-21; 2Tim 1.12;

26 Dar trebuie să dăm peste un ostrov."

Fapt 28.1;

27 În noaptea a patrusprezecea, pe când eram împinși încoace și încolo cu corabia pe marea Adriatică, pe la miezul nopții, marinarii au bănuțit că se apropie de pământ.

28 Au măsurat adâncimea apei, și au găsit douăzeci de stânjeni; au mers puțin mai departe, au măsurat-o din nou, și au găsit cincisprezece stânjeni.

29 De teamă să nu se lovească de stânci, au aruncat patru ancore înspre cârma corabiei, și doreau să se facă ziuă.

30 Dar deoarece corăbierii căutau să fugă din corabie, și slobozeau luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să arunce ancorele înspre partea dinainte a corabiei,

31 Pavel a zis sutașului și ostașilor: "Dacă oamenii aceștia nu vor rămânea în corabie, nu puteți fi scăpați."

32 Atunci ostașii au tăiat funiile luntrii, și au lăsat-o să cadă jos.

33 Înainte de ziuă, Pavel a rugat pe toți să mănânce, și a zis: "Astăzi sunt patrusprezece zile, de când stați mereu de veghe, și n-ați luat nimic de mâncare în gură.

34 De aceea vă rog să mâncați, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră; și nu vi se va pierde nici un păr din cap."

1Împ 1.52; Mat 10.30; Luc 12.7; Luc 21.18;

35 După ce a spus aceste vorbe, a luat pâine, a mulțumit lui Dumnezeu, înaintea tuturor, a frânt-o, și a început să mănânce.

1Sam 9.13;Mat 15.36;Marc 8.6;Ioan 6.11;1Tim 4.3-4;

³⁶Toți s-au îmbărbătat atunci, și au luat și ei de au mâncat.

³⁷În corabie eram de toți: două sute șaptezeci și șase de suflete.

Fapt 2.41;Fapt 7.14;Rom 13.1;1Pet 3.20;

³⁸După ce s-au săturat, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

³⁹Când s-a făcut ziuă, n-au cunoscut pământul; dar au văzut de departe un golf, care avea maluri nisipoase, și au hotărât să împingă corabia într-acolo, dacă va fi cu puțință.

⁴⁰Au tăiat ancorele, ca să le sloboadă în mare, și au slăbit în același timp funiile cârmelor; apoi au ridicat ventrila cea mică după suflarea vântului, și s-au îndreptat spre mal.

⁴¹Dar au dat peste o limbă de pământ, unde s-a înfipt corabia; și partea dinainte a corabiei s-a împlântat și stătea neclintită, pe când partea dinapoi a început să se rupă de izbitura valurilor.

2Cor 11.25;

⁴²Ostașii au fost de părere să omoare pe cei întemnițați, ca să nu scape vreunul prin înot.

⁴³Sutașul însă, care voia să scape pe Pavel, i-a oprit de la gândul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota, să se arunce de pe corabie în apă, și să iasă cei dintâi la pământ;

⁴⁴iar ceilalți să se așeze unii pe scânduri, iar alții pe frânturi de corabie, și așa s-a făcut că au ajuns toți teferi la uscat.

Fapt 27.22;

28

Trei luni în insula Malta.

¹După ce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul se chema Malta.

Fapt 27.26;

²Barbarii ne-au arătat o bunăvoință puțin obișnuită; ne-au primit pe toți la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricină că ploua, și se lăsase un frig mare.

Rom 1.14;1Cor 14.11;Col 3.11;

³Pavel strânsese o grămadă de mărcini, și-i pusese pe foc; o năpârcă a ieșit afară din pricina căldurii, și s-a lipit de mâna lui.

⁴Barbarii, când au văzut năpârca spânzurată de mâna lui, au zis unii către alții: "Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci "Dreptatea" nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare."

⁵Pavel a scuturat năpârca în foc, și n-a simțit nici un rău.

⁶Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort; dar, după ce au așteptat mult, și au văzut că nu i se întâmplă nici un rău, și-au schimbat părerea, și ziceau că este un zeu.

Marc 16.18;Luc 10.19;Fapt 14.11;

Vindecarea tatălui lui Publius.

⁷În împrejurimi erau moșiile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne-a primit și ne-a ospătat cu cea mai mare bunăvoință trei zile.

⁸Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mâinile peste el, și l-a vindecat.

Iac 5.14-15;Marc 6.5;Marc 7.32;Marc 16.18;Luc 4.40;Fapt 19.11-12;1Cor 12.9-28;

⁹Atunci au venit și ceilalți bolnavi din ostrovul acela, și au fost vindecați.

¹⁰Ni s-a dat mare cinste; și, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum."

Mat 15.6;1Tim 5.17;

Sosirea la Roma.

¹¹După o ședere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în ostrov și care purta semnul Dioscurilor.

¹²Am ajuns la Siracusa, și am rămas acolo trei zile.

¹³De acolo, am mers înainte pe lângă coastă, și am venit la Regio; iar a doua zi, fiindcă sufla vântul de miazăzi, după două zile, am venit la Puzole,

¹⁴unde am dat peste niște frați, care ne-au rugat să mai rămânem șapte zile cu ei. Și așa am ajuns la Roma.

¹⁵Din Roma ne-au ieșit înainte, până în "Forul lui Apiu", și până la "Cele trei Cârciumi", frații, care auziseră despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulțumit lui Dumnezeu, și s-a îmbărbătat.

¹⁶Când am ajuns la Roma, sutașul a dat pe cei întemnițați căpitanului străjerilor palatului, iar lui Pavel i s-a îngăduit să rămână într-un loc deosebit cu un ostaș care-l păzea.

Fapt 24.25;Fapt 27.3;

Pavel propovăduiește la Roma.

¹⁷După trei zile, Pavel a chemat pe mai marii ludeilor; și, când s-au adunat, le-a zis: "Fraților, fără să fi făcut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinților noștri, am fost băgat la închisoare în Ierusalim, și de acolo am fost dat în mâinile Romanilor.

Fapt 24.12-13;Fapt 25.8;Fapt 21.33;

¹⁸După ce m-au supus la cercetare, ei aveau de gând să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nici o vină vrednică de moarte.

Fapt 22.24;Fapt 24.10;Fapt 25.8;Fapt 26.31;

¹⁹Dar ludeii s-au împotrivit, și am fost silit să cer să fiu judecat de Cezar, fără să am de altfel nici un gând să părăsc neamul meu.

Fapt 25.11;

²⁰De aceea, v-am chemat să vă văd, și să vorbesc cu voi; căci din pricina nădejzii lui Israel port eu acest lanț."

Fapt 26.6-7;Fapt 26.29;Efes 3.1;Efes 4.1;Efes 6.20;2Tim 1.16;2Tim 2.9;Filim 10-13;

²¹Ei i-au răspuns: "Noi n-am primit din ludea nici o scrisoare cu privire la tine, și n-a venit aici nici un frate, care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.

²²Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că știm că partida aceasta pretutindeni stârnește împotrivire."

Luc 2.34;Fapt 24.5-14;1Pet 2.12;1Pet 4.14;

²³I-au hotărât o zi, și au venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, și a căutat să-i încredințeze, prin Legea lui Moise și prin Prooroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ținea de dimineață până seara.

Luc 24.27;Fapt 17.3;Fapt 19.8;Fapt 26.6-22;

²⁴Unii au crezut ce le spunea el, iar alții n-au crezut.

Fapt 14.4;Fapt 17.4;Fapt 19.9;

²⁵Fiindcă ei au plecat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: "Bine a spus Duhul Sfânt prin proorocul Isaia către părinții voștri,

²⁶când a zis: "Du-te la poporul acesta, și zi-i: "Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii voștri veți privi, și nu veți vedea.

Isa 6.9;Ier 5.21;Ezec 12.2;Mat 13.14-15;Marc 4.12;Luc 8.10;Ioan 12.40;Rom 11.8;

²⁷Căci inima acestui norod s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec."

²⁸Să știți dar că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă Neamurilor, și o vor asculta."

Mat 21.41-43;Fapt 13.46-47;Fapt 18.6;Fapt 22.21;Fapt 26.17-18;Rom 11.11;

²⁹Când a zis aceste vorbe, Iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.

Pavel stă și propovăduiește doi ani la Roma.

³⁰Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă, pe care o luase cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă,

³¹propovăduia Împărăția lui Dumnezeu, și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nici o piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos.

Fapt 4.31;Efes 6.19;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE ROMANI

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16]**

Explicații Biblice :Romani

1

Urarea.

¹Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu,

Fapt 22.21;1Cor 1.1;Gal 1.1;1Tim 1.11;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Fapt 9.15;Fapt 13.2;Gal 1.15;

²pe care o făgăduise mai înainte prin proorcii Săi în Sfintele Scripturi.

Fapt 26.6;Tit 1.2;Rom 3.21;Rom 16.26;Gal 8.8;

³Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul,

Mat 1.6-16;Luc 1.32;Fapt 2.30;2Tim 2.8;

⁴iar în ce privește duhul sfințeniei dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru,

Ioan 1.14;Gal 4.4;Fapt 13.33;Evr 9.14;

⁵prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile,

Rom 12.3;Rom 15.15;1Cor 15.10;Gal 1.15;Gal 2.9;Efes 3.8;Fapt 6.7;Rom 16.26;Fapt 9.15;

⁶între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos.

⁷Deci, vouă tuturor, care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

Rom 9.24;1Cor 1.2;1Tes 4.7;1Cor 1.3;2Cor 1.2;Gal 1.3;

Pavel și creștinii din Roma.

⁸Mai întâi mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră este vestită în toată lumea.

1Cor 1.4;Filip 1.3;Col 1.3-4;1Tes 1.2;Filim 4;Rom 16.19;1Tes 1.8;

⁹Dumnezeu, căruia îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este martor că vă pomenesc neîncetat în rugăciunile mele,

Rom 9.1;2Cor 1.23;Filip 1.8;1Tes 2.5;Fapt 27.23;2Tim 1.3;1Tes 3.10;

¹⁰și cer totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, să am în sfârșit fericirea să vin la voi.

Rom 15.23-32;1Tes 3.10;Iac 4.15;

¹¹Căci doresc să vă văd, ca să vă dau vreun dar duhovnicesc pentru întărirea voastră,

Rom 15.29;

¹²sau mai degrabă, ca să ne îmbărbătăm laolaltă în mijlocul vostru, prin credința, pe care o avem împreună, și voi și eu.

Tit 1.4;2Pet 1.1;

¹³Nu vreau să nu știți, fraților, că, de multe ori am avut de gând să vin la voi, ca să culeg vreun rod printre voi, ca printre celelalte neamuri, dar am fost împiedicat până acum.

Rom 15.23;Filip 4.17;Fapt 16.7;1Tes 2.18;

¹⁴Eu sunt dator și Grecilor și Barbarilor, și celor învățați și celor neînvățați.

1Cor 9.16;

¹⁵Astfel, în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia vouă celor din Roma.

Neprihănirea se capătă prin credință.

¹⁶Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului;

Ps 40.9-10;Marc 8.38;2Tim 1.8;1Cor 1.18;1Cor 15.2;Luc 2.30-32;Luc 24.47;
Fapt 3.26;Fapt 13.26-46;Rom 2.9;

¹⁷deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: "Cel neprihănit va trăi prin credință."

Rom 3.21;Hab 2.4;Ioan 3.36;Gal 3.11;Filip 3.9;Evr 10.38;

Starea de păcat a omenirii.

¹⁸Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușe adevărul în neleguirea lor.

Fapt 17.30;Efes 5.6;Col 3.6;

¹⁹Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu.

Fapt 14.17;Ioan 1.9;

²⁰În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;

Ps 19.1;Fapt 14.17;Fapt 17.27;

²¹fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu l-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.

2Împ 17.15;Ier 2.5;Efes 4.17-18;

²²S-au fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit;

Ier 10.14;

²³și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare.

Deut 4.16;Ps 106.20;Isa 40.18-25;Ier 2.11;Ezec 8.10;Fapt 17.29;

²⁴De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile;

Ps 81.12;Fapt 7.42;Efes 4.18-19;2Tes 2.11-12;
1Cor 6.18;1Tes 4.4;1Pet 4.3;Lev 18.22;

²⁵căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.

1Tes 1.9;1Ioan 5.20;Isa 44.20;Ier 10.14;Ier 13.25;Amos 2.4;

²⁶Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor într-una care este împotriva firii;

Lev 18.22-23;Efes 5.12;luda 10;

²⁷tot astfel și bărbații, au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase, și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor.

²⁸Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestamate, ca să facă lucruri neîngăduite.

Efes 5.4;

²⁹Astfel au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori,

³⁰bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

³¹fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă.

³²Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.

Rom 2.2;Rom 6.21;Ps 50.18;Osea 7.3;

2

Nepocăința Iudeilor.

¹Așadar, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu te poți dezvinovăți; căci prin faptul că judeci pe altul, te osândești singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleași lucruri.

Rom 1.20;2Sam 12.5-7;Mat 7.1-2;Ioan 8.9;

²Știm, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce săvârșesc astfel de lucruri, este potrivită cu adevărul.

³Și crezi tu, omule, care judeci pe cei ce săvârșesc astfel de lucruri, și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

⁴Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?

Rom 9.23;Efes 1.7;Efes 2.4-7;Rom 3.25;
Ex 34.6;Isa 30.18;2Pet 3.9-15;

⁵Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

Deut 32.34;Iac 5.3;

⁶care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

lov 34.11;Ps 62.12;Prov 24.12;Ier 17.10;
Ier 32.19;Mat 16.27;Rom 14.12;1Cor 3.8;2Cor 5.10;Apoc 2.23;Apoc 20.12;Apoc 22.12;

⁷Și anume, va da viața veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea;

⁸și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire.

lov 24.13;Rom 1.18;2Tes 1.8;

⁹Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: întâi peste Iudeu, apoi peste Grec.

Amos 3.2;Luc 12.47-48;1Pet 4.17;

¹⁰Slavă, cinste și pace va veni însă peste oricine face binele: întâi peste Iudeu, apoi peste Grec.

1Pet 1.7;

¹¹Căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.

Deut 10.17;2Cron 19.7;lov 34.19;Fapt 10.34;
Gal 2.6;Efes 6.9;Col 3.25;1Pet 1.17;

¹²Toți cei ce au păcătuit fără lege, vor pieri fără lege; și toți cei ce au păcătuit având lege, vor fi judecați după lege.

¹³Pentru că nu cei ce aud Legea, sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea aceasta, vor fi socotiți neprihăniți.

Mat 7.21;Iac 1.22-25;1Ioan 3.7;

¹⁴Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege;

¹⁵și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovătesc sau se dezvinovătesc între ele.

¹⁶Și faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.

Ecl 12.14;Mat 25.31;Ioan 12.48;Rom 3.6;
1Cor 4.5;Apoc 20.12;Ioan 5.22;Fapt 10.42;Fapt 17.31;2Tim 4.1-8;1Pet 4.5;Rom 16.25;1Tim 1.11;2Tim 2.8;

Iudeii nu se pot dezvinovăți.

17 Tu, care te numești Iudeu, care te reazemi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeuul tău,

Mat 3.9; Ioan 8.33; Rom 9.6-7; 2Cor 11.22;
Mic 3.11; Rom 9.4; Isa 45.25; Isa 48.2; Ioan 8.41;

18 care cunoști voia Lui, care știi să faci deosebire între lucruri, pentru că ești învățat de Lege;

Deut 4.8; Ps 147.19-20; Filip 1.10;

19 tu, care te măgulești că ești călăuza orbilor, lumina celor ce sunt în întuneric,

Mat 15.14; Mat 23.16-24; Ioan 9.34-41;

20 povățuitorul celor fără minte, învățătorul celor neștiutori, pentru că în Lege ai dreptarul cunoștinței depline și al adevărului; -

Rom 6.17; 2Tim 1.13; 2Tim 3.5;

21 tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuți nu te înveți? Tu, care propovăduiești: "Să nu furi", furi?

22 Tu care zici: "Să nu preacurvești", preacurvești? Tu, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele?

Ps 50.16; Mat 23.3; Mal 3.8;

23 Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?

Rom 2.17;

24 Căci "din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri", după cum este scris.

2Sam 12.14; Isa 52.5; Ezech 36.20-23;

Adevărata tăiere împrejur.

25 Tăierea împrejur, negreșit, este de folos, dacă împlinești Legea; dar dacă tu calci Legea, tăierea ta împrejur ajunge netăiere împrejur.

Gal 5.3;

26 Dacă deci, cel netăiat împrejur păzește poruncile Legii, netăierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o tăiere împrejur?

Fapt 10.34-35;

²⁷Cel netăiat împrejur din naștere, care împlinește Legea, nu te va osândi el pe tine, care o calci, măcar că ai slova Legii și tăierea împrejur?

Mat 12.41-42;

²⁸Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este Iudeu; și tăiere împrejur nu este aceea care este pe dinafară, în carne.

Mat 3.9;Ioan 8.39;Rom 9.6-7;Gal 6.15;Apoc 2.9;

²⁹Ci Iudeu este acela care este Iudeu înăuntru; și tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă; un astfel de Iudeu își scoate lauda nu de la oameni, ci de la Dumnezeu.

1Pet 3.4;Filip 3.3;Col 2.11;Rom 7.6;
2Cor 3.6;1Cor 4.5;2Cor 10.18;1Tes 2.4;

3

Întâietatea Iudeului.

¹Care este deci întâietatea Iudeului, sau care este folosul tăierii împrejur?

²Oricum, sunt mari. Și mai întâi de toate, prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.

Deut 4.7-8;Ps 147.19-20;Rom 2.18;Rom 9.4;

³Și ce are a face dacă unii n-au crezut? Necredința lor va nimici ea credințioșia lui Dumnezeu?

Rom 10.16;Evr 4.2;Num 23.19;Rom 9.6;
Rom 11.29;2Tim 2.13;

⁴Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: "Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale, și să ieși biruitor când vei fi judecat."

Iov 40.8;Ioan 3.33;Ps 62.9;Ps 116.11;Ps 51.4;

⁵Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept când își dezlănțuie mânia? (Vorbesc în felul oamenilor.)

Rom 6.19;Gal 3.15;

⁶Nicidecum! Pentru că, altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea?

Gen 18.25;Iov 8.3;Iov 34.17;

⁷Și dacă, prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu strălucește și mai mult spre slava Lui, de ce mai sunt eu însumi judecat ca păcătos?

⁸Și de ce să nu facem răul ca să vină bine din el, cum pretind unii, care ne vorbesc de rău, că spunem noi? Osânda acestor oameni este dreaptă.

Rom 5.20; Rom 6.1-15;

Iudeii și Neamurile sunt la fel.

⁹Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți, fie Iudei, fie Greci, sunt sub păcat,

Rom 3.23; Gal 3.22;

¹⁰după cum este scris: "Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar.

¹¹Nu este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.

Ps 14.1-3; Ps 53.1;

¹²Toți s-au abătut, și au ajuns niște netrebnici. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.

¹³Gâtlejul lor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înșele; sub buze au venin de aspidă;

Ps 5.9; Ier 5.16; Ps 140.3;

¹⁴gura le este plină de blestem și de amărăciune;

Ps 10.7;

¹⁵au picioarele grabnice să verse sânge;

Prov 1.16; Isa 59.7-8;

¹⁶prăpădul și pustiirea sunt pe drumul lor;

¹⁷nu cunosc calea păcii;

¹⁸frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor."

Ps 36.1;

¹⁹Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu.

Ioan 10.34;Ioan 15.25;Iov 5.16;Ps 107.42;
Ezec 16.63;Rom 1.20;Rom 2.1;Rom 2.2;Rom 3.9-23;

²⁰Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

Ps 143.2;Fapt 13.39;Gal 2.16;Gal 3.11;
Efes 2.8-9;Tit 3.5;Rom 7.7;

Iertarea prin credință.

²¹Dar acum s-a arătat o neprihănire (Grecește: dreptate), pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii -

Fapt 15.11;Rom 1.17;Filip 3.9;Evr 11.4;
Ioan 5.46;Fapt 26.22;Rom 1.2;1Pet 1.10;

²²și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire.

Rom Cap 4;Rom 10.12;Gal 3.28;Col 3.11;

²³Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

Rom 3.9;Rom 11.32;Gal 3.22;

²⁴Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.

Rom 4.16;Efes 2.8;Tit 3.5-7;Mat 20.28;
Efes 1.7;Col 1.11;1Tim 2.6;Evr 9.12;1Pet 1.18-19;

²⁵Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

Lev 16.15;1Ioan 2.2;1Ioan 4.10;Col 1.20;
Fapt 13.38-39;1Tim 1.15;Fapt 17.30;Evr 9.15;

²⁶pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

²⁷Unde este dar pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței.

Rom 2.17-23;Rom 4.2;1Cor 1.29-31;Efes 2.9;

²⁸Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.

Fapt 13.38-39;Rom 3.20-22;Rom 8.3;Gal 2.16;

²⁹Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul Iudeilor? Nu este și al Neamurilor? Da, este și al Neamurilor;

³⁰deoarece Dumnezeu este unul singur și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.

Rom 10.12-13;Gal 3.8-28;

Pilda lui Avraam.

³¹Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

4

¹Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam?

Isa 51.2;Mat 3.9;Ioan 8.33-39;2Cor 11.22;

²Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

Rom 3.20-28;

³Căci ce zice Scriptura? "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire."

Gen 15.6;Gal 3.6;Iac 2.23;

⁴Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat;

Rom 11.6;

⁵pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănire.

Ios 24.2;

⁶Tot astfel, și David numește fericit pe omul acela, pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socotește neprihănit.

⁷"Ferice", zice el, "de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate, și ale căror păcate sunt acoperite!

Ps 32.1-2;

⁸Ferice de omul, căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!"

⁹Fericirea aceasta este numai pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci zicem că lui Avraam credința "i-a fost socotită ca neprihănire."

¹⁰Dar cum i-a fost socotită? După, sau înainte de tăierea lui împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

¹¹Apoi a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri, pe care o căpătase prin credință, când era netăiat împrejur. Și aceasta, pentru ca să fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta;

Gen 17.10; Luc 19.9; Rom 4.12-16; Gal 3.7;

¹²și pentru ca să fie și tatăl celor tăiați împrejur, adică al aceluia care, nu numai că sunt tăiați împrejur, dar și calcă pe urmele credinței aceleia, pe care o avea tatăl nostru Avraam, când nu era tăiat împrejur.

Moștenirea vine prin credință.

¹³În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri, care se capătă prin credință.

Gen 17.4; Gal 3.29;

¹⁴Căci, dacă moștenitori sunt cei ce se țin de Lege, credința este zadarnică, și făgăduința este nimicită;

Gal 3.18;

¹⁵pentru că Legea aduce mânie; și unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.

Rom 3.20; Rom 5.13-20; Rom 7.8-11; 1Cor 15.56;
2Cor 3.7-9; Gal 3.10-19; 1Ioan 3.4;

¹⁶De aceea moștenitori sunt cei ce se fac prin credință, pentru ca să fie prin har, și pentru ca făgăduința să fie chezășuită pentru toată sămânța lui Avraam: nu numai pentru sămânța aceea care este sub Lege, ci și pentru sămânța aceea care are credința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor,

Rom 3.24; Gal 3.22; Isa 51.2; Rom 9.8;

¹⁷după cum este scris: "Te-am rânduit să fii tatăl multor neamuri." El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care învie morții, și care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.

Gen 17.5;Rom 8.11;Efes 2.1-5;Rom 9.26;
1Cor 1.28;1Pet 2.10;

¹⁸Nădăduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: "Așa va fi sămânța ta."

Gen 15.5;

¹⁹Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit, - avea aproape o sută de ani, - nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.

Gen 17.17;Gen 18.11;Evr 11.11-12;

²⁰El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

²¹deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și îplinească.

Ps 115.3;Luc 1.37-45;Evr 11.19;

²²De aceea credința aceasta "i-a fost socotită ca neprihănire."

²³Dar nu numai pentru el este scris că "i-a fost socotită ca neprihănire";

Rom 15.4;1Cor 10.6-11;

²⁴ci este scris și pentru noi, cărora de asemenea ne va fi socotită, nouă celor ce credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul nostru,

Fapt 2.24;Fapt 13.30;

²⁵care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.

Isa 53.5-6;Rom 3.25;Rom 5.6;Rom 8.32;
2Cor 5.21;Gal 1.4;Evr 9.28;1Pet 2.24;1Pet 3.18;1Cor 15.17;1Pet 1.21;

5

Roadele acestui fapt.

¹Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem (Sau: Să avem.) pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

Isa 32.17;Ioan 16.33;Rom 3.28-30;Efes 2.14;
Col 1.20;Ioan 10.9;Ioan 14.6;Efes 2.18;Efes 3.12;Evr 10.19;

²Lui îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har, în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.

1Cor 15.1;Evr 3.6;

³Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare,

Mat 5.11-12;Fapt 5.41;2Cor 12.10;Filp 2.17;
Iac 1.2-12;1Pet 3.14;Iac 1.3;

⁴răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.

Iac 1.12;

⁵Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.

Filip 1.20;2Cor 1.22;Gal 4.6;Efes 1.13-14;

⁶Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită a murit pentru cei nelegiuți.

Rom 4.25;Rom 5.8;

⁷Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară.

⁸Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

Ioan 15.13;1Pet 3.18;1Ioan 3.16;1Ioan 4.9-10;

⁹Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

Rom 3.25;Efes 2.13;Evr 9.14;1Ioan 1.7;
Rom 1.18;1Tes 1.10;

¹⁰Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

Rom 8.32;2Cor 5.18-19;Efes 2.16;Col 1.20-21;
Ioan 5.26;Ioan 14.19;2Cor 4.10-11;

¹¹Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.

Rom 2.17;Rom 3.29-30;Gal 4.9;

Păcatul și harul.

¹²De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

Gen 3.6;1Cor 15.21;Gen 2.17;Rom 6.23;1Cor 15.21;

¹³(Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege.

Rom 4.15;1Ioan 3.4;

¹⁴Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchiptoare a Celui ce avea să vină.

1Cor 15.21-45;

¹⁵Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți.

Isa 53.11;Mat 20.28;Mat 26.28;

¹⁶Și darul fără plată nu vine ca printr-acel unul care a păcătuit; căci judecata venită de la unul, a adus osândă; dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a adus o hotărâre de iertare.

¹⁷Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos!)

¹⁸...Astfel dar, după cum printr-o singură greșeală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.

Ioan 12.32;Evr 2.9;

¹⁹Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.

²⁰Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala; dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult;

Ioan 15.22; Rom 3.20; Rom 4.15; Rom 7.8;
Gal 3.19-23; Luc 7.47; 1Tim 1.14;

²¹ **pentru ca, după cum păcatul a stăpânit dând moartea, tot așa și harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea viața veșnică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.**

6

Harul ne izbăvește de stăpânirea păcatului.

¹ **Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul?**

Rom 3.8; Rom 6.15;

² **Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?**

Rom 6.11; Rom 7.4; Gal 2.19; Gal 6.14;
Col 3.3; 1Pet 2.24;

³ **Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?**

Gal 3.27; 1Cor 15.29;

⁴ **Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.**

Col 2.12; Rom 8.11; 1Cor 6.14; 2Cor 13.4;
Ioan 2.11; Ioan 11.40; Gal 6.15; Efes 4.22-24; Col 3.10;

⁵ **În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.**

Filip 3.10-11;

⁶ **Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;**

Gal 2.20; Gal 5.24; Gal 6.14; Efes 4.22; Col 3.5-9; Col 2.11;

⁷ **căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat.**

1Pet 4.1;

⁸ **Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El,**

2Tim 2.11;

⁹Întrucât știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui.

Apoc 1.18;

¹⁰Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.

Evr 9.27-28; Luc 20.38;

¹¹Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.

Rom 6.2; Gal 2.19;

¹²Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui.

Ps 19.13; Ps 119.133;

¹³Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiurii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.

Rom 7.5; Col 3.5; Iac 4.1; Rom 12.1; 1Pet 2.24; 1Pet 4.2;

¹⁴Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

Rom 7.4-6; Rom 8.2; Gal 5.18;

Harul nu îndreptățește păcatul.

¹⁵Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege ci sub har? Nicidecum.

1Cor 9.21;

¹⁶Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?

Mat 6.24; Ioan 8.34; 2Pet 2.19;

17 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățaturii, pe care ați primit-o.

2Tim 1.13;

18 Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihăririi. -

Ioan 8.32;1Cor 7.22;Gal 5.1;1Pet 2.16;

19 Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădularele voastre roabe ale neprihăririi, ca să ajungeți la sfințirea voastră!

20 Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.

Ioan 8.34;

21 Și ce roade aduceați atunci? Roade, de care acum vă este rușine: pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea.

Rom 7.5;Rom 1.32;

22 Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică.

Ioan 8.32;

23 Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

Gen 2.17;Rom 5.12;Iac 1.15;Rom 2.7;Rom 5.17-21;1Pet 1.4;

7

Creștinul izbăvit de Lege.

1 Nu știți, fraților, - căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea - că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el?

2 Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei.

1Cor 7.39;Mat 5.32;

³Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de Lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.

⁴Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

Rom 8.2; Gal 2.19; Gal 5.18; Efes 2.15; Col 2.14; Gal 5.22;

⁵Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau în mădularele noastre, și ne făceau să aducem roade pentru moarte.

Rom 6.13; Rom 6.21; Gal 5.19; Iac 1.15;

⁶Dar acum, am fost izbăviți de Lege, și suntem morți față de Legea aceasta, care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.

Rom 2.29; 2Cor 3.6;

Legea dă cunoștința păcatului.

⁷Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: "Să nu poftești!"

Rom 3.20; Ex 20.17; Deut 5.21; Fapt 20.33; Rom 13.9;

⁸Apoi păcatul a luat prilejul, și a făcut să se nască în mine prin porunca tot felul de pofta; căci fără Lege, păcatul este mort.

Rom 4.15; Rom 5.20;

⁹Odinioară, fiindcă eram fără Lege, trăiam; dar când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit.

1Cor 15.56;

¹⁰Și porunca, ea, care trebuia să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea.

Lev 18.5; Ezech 20.11-21; 2Cor 3.7;

¹¹Pentru că păcatul a luat prilejul prin ea m-a amăgit, și prin însăși, porunca aceasta m-a lovit cu moartea.

¹²Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.

Ps 19.8;Ps 119.38-137;1Tim 1.8;

¹³Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr-un lucru bun, pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul că se sluzea de aceeași poruncă.

Lupta firii pământești împotriva duhului.

¹⁴Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.

1Împ 21.20-25;2Împ 17.17;

¹⁵Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc.

Gal 5.17;

¹⁶Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.

¹⁷Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

¹⁸Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.

Gen 6.5;Gen 8.21;

¹⁹Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iacă ce fac!

²⁰Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

²¹Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.

²²Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu;

Ps 1.2;2Cor 4.16;Efes 3.16;Col 3.9-10;

²³dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele.

Gal 5.17;Rom 6.13-19;

²⁴O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...

²⁵ Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului.

1Cor 15.57;

8

Creștinul trăiește după Duh.

¹ Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firei pământești, ci după îndemnul Duhului.

Rom 8.4;Gal 5.16-25;

² În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții.

Ioan 8.36;Rom 6.18-22;Gal 2.19;Gal 5.1;
1Cor 15.45;2Cor 3.6;Rom 7.24-25;

³ Căci - lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească (Grecește: carnea, aici și peste tot unde e "firea pământească".) o făcea fără putere - Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,

Fapt 13.39;Rom 3.20;Evr 7.18-19;Evr 10.1-14;2Cor 5.21;Gal 3.13;

⁴ pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firei pământești, ci după îndemnul Duhului.

Rom 8.1;

⁵ În adevăr, cei ce trăiesc după îndemnul firei pământești, umblă după lucrurile firei pământești; pe când cei ce trăiesc după îndemnul Duhului, umblă după lucrurile Duhului.

Ioan 3.6;1Cor 2.14;Gal 5.22-25;

⁶ Și umblarea după lucrurile firei pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.

Rom 6.21;Rom 8.13;Gal 6.8;

⁷ Fiindcă umblarea după lucrurile firei pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.

Iac 4.4;1Cor 2.14;

⁸Deci, cei ce sunt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu.

⁹Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

1Cor 3.16;1Cor 6.19;Ioan 3.34;Gal 4.6;Filip 1.19;1Pet 1.11;

¹⁰Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihăririi.

¹¹Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

Fapt 2.24;Rom 6.4-5;1Cor 6.14;2Cor 4.14;Efes 2.5;

Creștinul trăiește în așteptarea mântuirii.

¹²Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.

Rom 6.7-14;

¹³Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.

Rom 8.6;Gal 6.8;Efes 4.22;Col 3.5;

¹⁴Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

Gal 5.18;

¹⁵Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: "Ava! adică: Tată!"

1Cor 2.12;Evr 2.15;2Tim 1.7;1Ioan 4.18;
Isa 56.6;Gal 4.5-6;Marc 14.36;

¹⁶Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

2Cor 1.22;2Cor 5.5;Efes 1.13;Efes 4.30;

¹⁷Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.

Fapt 26.18;Gal 4.7;Fapt 14.22;Filip 1.29;2Tim 2.11-12;

¹⁸Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

2Cor 4.17;1Pet 1.6-7;1Pet 4.13;

¹⁹De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

2Pet 3.13;1Ioan 3.2;Gen 3.19;

²⁰Căci firea a fost supusă deșertăciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă,

Rom 8.22;

²¹că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.

²²Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.

Ier 12.11;

²³Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.

2Cor 5.5;Efes 1.14;2Cor 5.2-4;Luc 20.36;
Luc 21.28;Efes 4.30;

²⁴Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede, nu mai este nădejde: pentru că ce se vede, se mai poate nădăjdui?

2Cor 5.7;Evr 11.1;

²⁵Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

²⁶Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.

Mat 20.22;Iac 4.3;Zah 12.10;Efes 6.18;

²⁷Și Cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

1Cron 28.9;Ps 7.9;Prov 17.3;Ier 11.20;
Ier 17.10;Ier 20.12;Fapt 1.24;1Tes 2.4;Apoc 2.23;1Ioan 5.14;

Pe creștin nimic nu-l poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.

²⁸De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

Rom 9.11-24; 2Tim 1.9;

²⁹Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați.

Ex 33.12-17; Ps 1.6; Ier 1.5; Mat 7.23;
Rom 11.2; 2Tim 2.19; 1Pet 1.2; Efes 1.5-11; Ioan 17.22; 2Cor 3.18; Filip 3.21;
1Ioan 3.2; Col 1.15-18; Evr 1.6; Apoc 1.5;

³⁰Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.

Rom 1.6; Rom 9.24; Efes 4.4; Evr 9.15;
1Pet 2.9; 1Cor 6.11; Ioan 17.22; Efes 2.6;

³¹Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

³²El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

Rom 5.6-10; Rom 4.25;

³³Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socotește neprihăniți!

Isa 50.8-9; Apoc 12.10-11;

³⁴Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!

Iov 34.29; Marc 16.19; Col 3.1; Evr 1.3;
Evr 8.1; Evr 12.2; 1Pet 3.22; Evr 7.25; Evr 9.24; 1Ioan 2.1;

³⁵Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia sau sabia?

³⁶După cum este scris: "Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat."

Ps 44.22; 1Cor 15.30-31; 2Cor 4.11;

³⁷Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

1Cor 15.57;2Cor 2.14;1Ioan 4.4;1Ioan 5.4-5;Apoc 12.11;

³⁸Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

Efes 1.21;Efes 6.12;Col 1.16;Col 2.25;1Pet 3.22;

³⁹nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură (Sau: zidire.), nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

9

Pavel și mântuirea Israelitelor.

¹Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor,

Rom 1.9;2Cor 1.23;2Cor 11.31;2Cor 12.19;
Gal 1.20;Filip 1.8;1Tim 2.7;

²că simt o mare întristare, și am o durere necurmată în inimă.

Rom 10.1;

³Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești.

Ex 32.32;

⁴Ei sunt Israeliti, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele,

Deut 7.6;Ex 4.22;Deut 14.1;Ier 31.9;
1Sam 4.21;1Imp 8.11;Ps 63.2;Ps 78.61;Fapt 3.25;Evr 8.8-10;Ps 147.19;Evr 9.1;Fapt 13.32;Rom 3.2;Efes 2.12;

⁵patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!

Deut 10.15;Rom 11.28;Luc 3.23;Rom 1.3;Ier 23.6;Ioan 1.1;Fapt 20.28;

Dumnezeu este stăpân să aleagă.

⁶Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei ce se coboară din Israel, sunt Israel;

Num 23.19;Rom 3.3;Ioan 8.39;Rom 2.28-29;Rom 4.12-16;Gal 6.16;

⁷și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: "În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele."

Gal 4.23;Gen 21.12;Evr 11.18;

⁸Aceasta însemnează că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță.

Gal 4.28;

⁹Căci cuvântul acesta este o făgăduință: "Pe vremea aceasta Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu."

Gen 18.10-14;

¹⁰Ba mai mult; tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac.

Gen 25.21;

¹¹Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, - ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă, -

Rom 4.17;Rom 8.28;

¹²s-a zis Rebecii: "Cel mai mare va fi rob celui mai mic",

Gen 25.23;

¹³după cum este scris: "Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât."

Deut 21.15;Prov 13.24;Mal 1.2-3;Mat 10.37;Luc 14.26;Ioan 12.25;

Dumnezeu se îndură de cine-l place.

¹⁴Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!

Deut 32.4;2Cron 19.7;Iov 8.3;Iov 34.10;Ps 92.15;

¹⁵Căci El a zis lui Moise: "Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur."

Ex 33.19;

¹⁶Așadar, nu atârănă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.

¹⁷Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: "Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul."

Gal 3.8-22; Ex 9.16;

¹⁸Astfel, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea.

¹⁹Dar îmi vei zice: "Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva voii Lui?"

2Cron 20.6; Iov 9.12; Iov 23.13; Dan 4.35;

²⁰Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: "Pentru ce m-ai făcut așa?"

Isa 29.16; Isa 45.6; Isa 64.8;

²¹Nu este olarul stăpân pe lutul lui, ca din aceeași frământătură de lut să facă un vas pentru o întrebuițare de cinste, și un alt vas pentru o întrebuițare de ocară?

Prov 16.4; Ier 18.6; 2Tim 2.20;

²²Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei, făcute pentru pieire;

1Tes 5.9; 1Pet 2.8; Iuda 4;

²³și să-Și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?

Rom 2.4; Efes 1.7; Col 1.27; Rom 8.28-30;

²⁴Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri,

Rom 3.29;

²⁵după cum zice în Osea: "Voi numi "popor al Meu", pe cel ce nu era poporul Meu, și "preaiubită", pe cea care nu era preaiubită.

Osea 2.23; 1Pet 2.10;

²⁶Și acolo unde li se zicea: "Voi nu sunteți poporul Meu", vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu."

Osea 1.10;

²⁷Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: "Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mântuită.

Isa 10.22-23; Rom 11.5;

²⁸Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui.

Isa 28.22;

²⁹Și, cum zisese Isaia mai înainte: "Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora."

Isa 1.9; Plân 3.22; Isa 13.19; Ier 50.40;

Neamurile au căpătat mântuirea.

³⁰Deci ce vom zice? Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea și anume neprihănirea care se capătă prin credință;

Rom 4.11; Rom 10.20; Rom 1.17;

³¹pe când Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta.

Rom 10.2; Rom 11.7; Gal 5.4;

³²Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire,

Luc 2.34; 1Cor 1.23;

³³după cum este scris: "Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire, și o stâncă de cădere: și cine crede în El, nu va fi dat de rușine."

Ps 118.22; Isa 8.14; Isa 28.16; Mat 21.42; 1Pet 2.6-8; Rom 10.11;

10

Mântuirea este aproape.

¹Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israeliiți, este să fie mântuiți.

²Le mărturisesc că ei au râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere:

Fapt 21.20; Fapt 22.3; Gal 1.14; Gal 4.17; Rom 9.31;

³pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșiși, și nu s-au supus astfel neprihănirii, pe care o dă Dumnezeu.

Rom 1.17;Rom 9.30;Filip 3.9;

⁴Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea.

Mat 5.17;Gal 3.24;

⁵În adevăr, Moise scrie că omul care împlinește neprihănirea, pe care o dă Legea, va trăi prin ea.

Lev 18.5;Neem 9.29;Ezec 20.11-21;Gal 3.12;

⁶Pe când iată cum vorbește neprihănirea, pe care o dă credința: "Să nu zici în inima ta: "Cine se va sui în cer?" (Să pogoare adică pe Hristos din cer).

Deut 30.12-13;

⁷Sau: "Cine se va pogori în Adânc?" (Să scoale adică pe Hristos din morți).

⁸Ce zice ea deci? "Cuvântul este aproape de tine: în gura ta și în inima ta." Și cuvântul acesta este cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi.

Deut 30.14;

⁹Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

Mat 10.32;Luc 12.8;Fapt 8.37;

¹⁰Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,

¹¹după cum zice Scriptura: "Oricine crede în el, nu va fi dat de rușine."

Isa 28.16;Isa 49.23;Ier 17.7;Rom 9.33;

¹²În adevăr, nu este nici o deosebire între ludeu și Grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă.

Fapt 15.9;Rom 3.22;Gal 3.28;Fapt 10.36;
Rom 3.29;1Tim 2.5;Efes 1.7;Efes 2.4-7;

¹³Fiindcă "oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit."

Lucrul acesta a fost vestit.

¹⁴Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?

¹⁵Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: "Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!"

Isa 52.7;Nah 1.15;

¹⁶Dar nu toți au ascultat de Evanghelia. Căci Isaia zice: "Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?"

Rom 3.3;Evr 4.2;Isa 53.1;Ioan 12.38;

¹⁷Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.

¹⁸Dar eu întreb: "N-au auzit ei?" Ba da; căci "glasul lor a răsunat prin tot pământul, și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii."

Ps 19.4;Mat 24.14;Mat 28.19;Marc 16.15;Col 1.6-23;1Împ 18.10;Mat 4.8;

¹⁹Dar întreb iarăși: "N-a știut Israel lucrul acesta?" Ba da; căci Moise, cel dintâi, zice: "Vă voi întărâta la pizmă prin ceea ce nu este neam, vă voi ațâța mânia printr-un neam fără pricepere."

Deut 32.21;Rom 11.11;Tit 3.3;

²⁰Și Isaia merge cu îndrăzneala până acolo că zice: "Am fost găsit de cei ce nu Mă căutau; M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine."

Isa 65.1;Rom 9.30;

²¹Pe când, despre Israel zice: "Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă."

Isa 65.2;

11

Orbirea lui Israel.

¹Întreb dar: "A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?" Nicidecum! Căci și eu sunt Israelit, din sămânța lui Avraam, din seminția lui Beniamin.

1Sam 12.22;Ier 31.37;2Cor 11.22;Filip 3.5;

²Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său, pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice:

Rom 8.29;

³"Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, și caută să-mi ia viața?"

1Împ 19.10-14;

⁴Dar ce-i răspunde Dumnezeu? "Mi-am păstrat șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal."

1Împ 19.18;

⁵Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har.

Rom 9.27;

⁶Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă.

Rom 4.4-5;Gal 5.4;Deut 9.4-5;

⁷Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți,

Rom 9.31;Rom 10.9;

⁸după cum este scris: "Dumnezeu le-a dat un duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să n-audă, până în ziua de astăzi."

Isa 29.10;Deut 29.4;Isa 6.9;Ier 5.21;
Ezec 12.2;Mat 13.14;Ioan 12.40;Fapt 28.26-27;

⁹Și David zice: "Masa lor să li se prefacă într-o cursă, într-un laț, într-un prilej de cădere și într-o dreaptă răsplătire.

Ps 69.22;

¹⁰Să li se întunece ochii ca să nu vadă, și spinarea să le-o ții mereu gârbovită."

Ps 69.23;

Înștiințarea Neamurilor.

¹¹Întreb dar: "S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos;

Fapt 13.46;Fapt 18.6;Fapt 22.18;Fapt 22.21;
Fapt 28.24;Fapt 28.28;Rom 10.19;

¹²dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor?

¹³V-o spun vouă, Neamurilor: "Întrucât sunt apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea,

Fapt 9.15;Fapt 13.2;Fapt 22.21;Rom 15.16;
Gal 1.16;Gal 2.2-9;Efes 3.8;1Tim 2.7;2Tim 1.11;

¹⁴și caut, ca, dacă este cu puțință, să stârnesc gelozia celor din neamul meu, și să mântuiesc pe unii din ei.

1Cor 7.16;1Cor 9.22;1Tim 4.16;Iac 5.20;

¹⁵Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?

¹⁶Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte.

Lev 23.10;Num 15.18-21;

¹⁷Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,

Ier 11.16;Fapt 2.39;Efes 2.12-13;

¹⁸nu te făli față de ramuri. Dacă te fălești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

1Cor 10.12;

¹⁹Dar vei zice: "Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu."

²⁰Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te!

Rom 12.16;Prov 28.14;Isa 66.2;Filip 2.12;

²¹Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.

²²Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu.

1Cor 15.2;Evr 3.6-14;Ioan 15.2;

²³Și chiar ei: dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.

2Cor 3.16;

²⁴Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?

Tot Israelul va fi mântuit.

²⁵Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor.

Rom 12.16;Rom 11.7;2Cor 3.14;Luc 21.24;Apoc 7.9;

²⁶Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: "Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov.

Isa 59.20;Ps 14.7;

²⁷Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele."

Isa 27.9;Ier 31.31;Evr 8.8;Evr 10.16;

²⁸În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților lor.

Deut 7.8;Deut 9.5;Deut 10.15;

²⁹Căci lui Dumnezeu nu-l pare rău de darurile și de chemarea făcută.

Num 23.19;

³⁰După cum voi odinioară n-ați ascultat de Dumnezeu, și după cum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum,

Efes 2.2;Col 3.7;

³¹tot așa, ei acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare.

³²Fiindcă Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți.

Rom 3.9;Gal 3.22;

³³O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui, și cât de neînțelese sunt căile Lui!

Ps 36.6;Iov 11.7;Ps 92.5;

³⁴Și în adevăr, "cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui?

Iov 15.8;Isa 40.13;Ier 23.18;1Cor 2.16;Iov 36.22;

³⁵Cine l-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?"

Iov 35.7;Iov 41.11;

³⁶Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

1Cor 8.6;Col 1.16;Gal 1.5;1Tim 1.17;
2Tim 4.18;Evr 13.21;1Pet 5.11;2Pet 3.18;luda 25;Apoc 1.6;

12

Predarea în slujba lui Dumnezeu.

¹Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.

2Cor 10.1;1Pet 2.5;Ps 50.13-14;Rom 6.13-19;1Cor 6.13-20;Evr 10.20;

²Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

1Pet 1.14;1Ioan 2.15;Efes 1.18;Efes 4.23;
Col 1.21-22;Col 3.10;Efes 5.10-17;1Tes 4.3;

³Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia.

Rom 1.5;Rom 15.15;1Cor 3.10;1Cor 15.10;
Gal 2.9;Efes 3.2-8;Prov 25.27;Ecl 7.16;Rom 11.20;1Cor 12.7-11;Efes 4.7;

⁴Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă,

1Cor 12.12;Efes 4.16;

⁵tot așa, și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora.

1Cor 10.17;1Cor 12.20-27;Efes 1.23;Efes 4.25;

⁶Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui.

1Cor 12.4;1Pet 4.10-11;Rom 12.3;Fapt 11.27;
1Cor 12.10-28;1Cor 13.2;1Cor 14.1-31;

⁷Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățatură.

Fapt 13.1;Gal 6.6;Efes 4.11;1Tim 5.17;

⁸Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește, să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie.

Fapt 15.32;1Cor 14.3;Mat 6.1-3;Fapt 20.28;
1Tim 5.17;Evr 13.7-24;1Pet 5.2;2Cor 9.7;

Dragostea să se arate în toate.

⁹Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine.

1Tim 1.5;1Pet 1.22;Ps 34.14;Ps 36.4;Ps 97.10;Amos 5.15;

¹⁰Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.

Evr 13.1;1Pet 1.22;1Pet 2.17;1Pet 3.8;
2Pet 1.7;Filip 2.3;1Pet 5.5;

¹¹În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului.

¹²Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruți în rugăciune.

Luc 10.20;Rom 5.2;Rom 15.13;Filip 3.1;
Filip 4.4;1Tes 5.16;Evr 3.6;1Pet 4.13;Luc 21.19;1Tim 6.11;Evr 10.36;Evr 12.1;Iac 1.4;
Iac 5.7;1Pet 2.19-20;Luc 18.1;Fapt 2.42;Fapt 12.5;Efes 6.18;Col 4.2;1Tes 5.17;

¹³Ajutați pe sfinți, când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.

1Cor 16.1;2Cor 9.1-12;Evr 6.10;Evr 13.16;
1Ioan 3.17;1Tim 3.2;Tit 1.8;Evr 13.2;1Pet 4.9;

¹⁴Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați și nu blestemați.

Mat 5.44;Luc 6.28;Luc 23.34;Fapt 7.60;
1Cor 4.12;1Pet 2.23;1Pet 3.9;

¹⁵Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.

1Cor 12.26;

¹⁶Aveți aceleași simțăminte unii față de alții. Nu umblați după lucrurile înalte, ci rămâneți la cele smerite. Să nu vă socotiți singuri înțelepți.

Rom 15.5;1Cor 1.10;Filip 2.2;Filip 3.16;
1Pet 3.8;Ps 131.1-2;Ier 45.5;Prov 3.7;Prov 26.12;Isa 5.21;Rom 11.25;

Răzbunarea este a Domnului.

¹⁷Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Urmăriți ce este bine, înaintea tuturor oamenilor.

Prov 20.22;Mat 5.39;1Tes 5.15;1Pet 3.9;Rom 14.16;2Cor 8.21;

¹⁸Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

Marc 9.50;Rom 14.19;Evr 12.14;

¹⁹Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: "Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti", zice Domnul.

Lev 19.18;Prov 24.29;Rom 12.17;Deut 32.35;Evr 10.30;

²⁰Dimpotrivă: dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui."

Ex 23.4-5;Prov 25.21-22;Mat 5.44;

²¹Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.

13

Supunerea față de stăpânire.

¹Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu.

Tit 3.1;1Pet 2.13;Prov 8.15-16;Dan 2.21;Dan 4.32;Ioan 19.11;

²De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda.

Tit 3.1;

³Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele, și vei avea laudă de la ea.

1Pet 2.14;1Pet 3.13;

⁴El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău.

⁵De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului.

Ecl 8.2;1Pet 2.19;

⁶Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta.

⁷Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea.

Mat 22.21;Marc 12.17;Luc 20.25;

Dragostea este împlinirea Legii.

⁸Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea.

Rom 13.10;Gal 5.14;Col 3.14;1Tim 1.5;Iac 2;

⁹De fapt: "Să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nici o mărturisire mincinoasă, să nu poftești", și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși."

Ex 20.13;Deut 5.17;Mat 19.18;Lev 19.18;
Mat 22.39;Marc 12.31;Gal 5.14;Iac 2.8;

¹⁰Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii.

Mat 22.40;Rom 13.8;

Veghere și curățenie.

¹¹Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.

1Cor 15.34;Efes 5.14;1Tes 5.5-6;

¹²Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericii, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

Efes 5.11;Col 3.8;Efes 6.13;1Tes 5.8;

¹³Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă;

Filip 4.8;1Tes 4.12;1Pet 2.12;Prov 23.20;
Luc 21.34;1Pet 4.3;1Cor 6.9;Efes 5.5;Iac 3.14;

¹⁴ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos, și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.

Gal 3.27;Efes 4.24;Col 3.10;Gal 5.16;1Pet 2.11;

14

Îngăduința creștinească.

¹Primiți bine pe cel slab în credință, și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

Rom 15.1-7;1Cor 8.9-11;1Cor 9.22;

²Unul crede că poate să mănânce de toate; pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

Rom 14.14;1Cor 10.25;1Tim 4.4;Tit 1.15;

³Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă; și cine nu mănâncă, să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

Col 2.16;

⁴Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

Iac 4.12;

⁵Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

Gal 4.10; Col 2.16;

⁶Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face. Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă; pentru că aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă; și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.

Gal 4.10; 1Cor 10.31; 1Tim 4.3;

⁷În adevăr, nici unul din noi nu trăiește pentru sine, și nici unul din noi nu moare pentru sine.

1Cor 6.19-20; Gal 2.20; 1Tes 5.10; 1Pet 4.2;

⁸Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

⁹Căci Hristos pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpânire și peste cei morți și peste cei vii.

2Cor 5.15; Fapt 10.36;

¹⁰Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Mat 25.31-32; Fapt 10.42; Fapt 17.31; 2Cor 5.10; Iuda 14-15;

¹¹Fiindcă este scris: "Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu."

Isa 45.23; Filip 2.10;

¹²Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.

Mat 12.36; Gal 6.5; 1Pet 4.5;

Să nu jignim pe fratele nostru.

¹³Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.

1Cor 8.9-13; 1Cor 10.32;

¹⁴Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus, că nimic nu este necurat în sine, și că un lucru nu este necurat decât pentru cel ce crede că este necurat.

Fapt 10.15;Rom 2.20;1Cor 10.25;1Tim 4.4;Tit 1.15;1Cor 8.7-10;

¹⁵Dar dacă faci ca fratele tău să se mârnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

1Cor 8.11;

¹⁶Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

Rom 12.17;

¹⁷Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

1Cor 8.8;

¹⁸Cine slujește lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

2Cor 8.21;

¹⁹Așadar, să urmărim lucrurile, care duc la pacea și zidirea noastră.

Ps 34.14;Rom 12.18;Rom 15.2;1Cor 14.12;1Tes 5.11;

²⁰Să nu nimicești, pentru o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși, a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.

Rom 14.15;Mat 15.11;Fapt 10.15;Rom 14.14;Tit 1.15;1Cor 8.9-12;

²¹Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru, care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.

1Cor 8.13;

²²Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.

1Ioan 3.21;

²³Dar cine se îndoiește și mănâncă, este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine din încredințare, e păcat.

Tit 1.15;

Cei tari să îngăduie pe cei slabi.

¹Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine.

Gal 6.1;Rom 14.1;

²Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora.

1Cor 9.19-22;1Cor 10.24-33;1Cor 13.5;Filip 2.4-5;Rom 14.19;

³Căci și Hristos nu Și-a plăcut Lui însuși; ci, după cum este scris: "Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine, au căzut peste Mine."

Mat 26.39;Ioan 5.30;Ioan 6.38;Ps 69.9;

⁴Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.

Rom 4.23-24;1Cor 9.9-10;1Cor 10.11;2Tim 3.16-17;

⁵Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus;

Rom 12.16;1Cor 1.10;Filip 3.16;

⁶pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.

Fapt 4.24-32;

⁷Așadar, primiți-vă unii pe alții, cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu.

Rom 14.1-3;Rom 5.2;

Hristos a întărit făgăduințele.

⁸Hristos a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credințioșia lui Dumnezeu, și să întărească făgăduințele date părinților;

Mat 15.24;Ioan 1.11;Fapt 3.25-26;Fapt 13.46;Rom 3.3;2Cor 1.20;

⁹și ca Neamurile să slăvească pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, după cum este scris: "De aceea Te voi lăuda printre Neamuri, și voi cânta Numelui Tău."

Ioan 10.16;Rom 9.23;Ps 18.49;

¹⁰Este zis iarăși: "Înveseliți-vă, Neamuri, împreună cu poporul Lui."

Deut 32.43;

¹¹Și iarăși: "Lăudați pe Domnul, toate Neamurile; slăviți-L, toate noroadele."

Ps 117.1;

¹²Tot astfel și Isaia zice: "Din lese va ieși o Rădăcină, care se va scula să domnească peste Neamuri; și Neamurile vor nădăjdui în El."

Isa 11.1-10;Apoc 5.5;Apoc 22.16;

¹³Dumnezeul nădejdiei să vă umple de toată bucuria și pacea, pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!

Rom 12.12;Rom 14.17;

Pavel despre slujba lui.

¹⁴În ce vă privește pe voi, fraților, eu însumi sunt încredințat că sunteți plini de bunătate, plini și de orice fel de cunoștință, și astfel sunteți în stare să vă sfătuiți unii pe alții.

2Pet 1.12;1Ioan 2.21;1Cor 8.1-10;

¹⁵Totuși, ici colea v-am scris mai cu îndrăzneală, ca să vă aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului, pe care mi l-a dat Dumnezeu,

Rom 1.5;Rom 12.3;Gal 1.15;Efes 3.7-8;

¹⁶ca să fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca Neamurile să-l fie o jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfânt.

Rom 11.13;Gal 2.7-9;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Isa 66.20;Filip 2.17;

¹⁷Eu dar mă pot lăuda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu.

Evr 5.1;

¹⁸Căci n-aș îndrăzni să pomenesc nici un lucru, pe care să nu-l fi făcut Hristos prin mine, ca să aducă Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvântul meu, fie prin faptele mele,

Fapt 21.19;Gal 2.8;Rom 1.5;Rom 16.26;

¹⁹ fie prin puterea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. Așa că, de la Ierusalim și țările de împrejur, până la Iliric, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Hristos.

Fapt 19.11;2Cor 12.12;

²⁰ Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelia pusă de altul,

2Cor 10.13-16;

²¹ după cum este scris: "Aceia, cărora nu li se propovăduise despre El, Îl vor vedea, și cei ce n-auziseră de El, Îl vor cunoaște."

Isa 52.15;

Planurile apostolului.

²² Iată ce m-a împiedicat de multe ori să vin la voi.

Rom 1.13;1Tes 2.17-18;

²³ Dar acum, fiindcă nu mai am nimic care să mă țină pe aceste meleaguri, și fiindcă de ani de zile doresc fierbinte să vin la voi,

Fapt 19.21;Rom 1.11;Rom 15.32;

²⁴ nădăjduiesc să vă văd în treacăt, când mă voi duce în Spania, și să fiu însoțit de voi până acolo, după ce îmi voi împlini, măcar în parte, dorința de a fi stat la voi.

Fapt 15.3;

²⁵ Acum mă duc la Ierusalim să duc niște ajutoare sfinților.

Fapt 19.21;Fapt 20.22;Fapt 24.17;

²⁶ Căci cei din Macedonia și Ahaia au avut bunățatea să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții, care sunt în Ierusalim.

1Cor 16.1-2;2Cor 8.1;

²⁷ Negreșit, au avut bunățatea; dar era și o datorie față de ei; pentru că, dacă Neamurile au avut parte de binecuvântările lor duhovnicești, este de datoria lor să-i ajute și ele cu bunurile lor pământești.

2Cor 9.2-12;Rom 11.17;1Cor 9.41;Gal 6.6;

²⁸După ce-mi voi împlini dar însărcinarea aceasta, și le voi încredința aceste daruri, voi pleca în Spania, și voi trece pe la voi.

Filip 4.17;

²⁹Știu că dacă vin la voi, voi veni cu o deplină binecuvântare de la Hristos.

Rom 1.11;

³⁰Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos, și pentru dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine, în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine,

Filip 2.1;2Cor 1.11;Col 4.12;

³¹ca să fiu izbăvit de răzvrățiții din ludea, și pentru ca slujba, pe care o am pentru Ierusalim, să fie bine primită de sfinți;

2Tes 3.2;2Cor 8.4;

³²și astfel să ajung la voi cu bucurie, cu voia lui Dumnezeu, și să mă răcoresc puțin în mijlocul vostru.

Rom 1.10;Fapt 18.21;1Cor 4.19;Iac 4.15;
1Cor 16.18;2Cor 7.13;2Tim 1.16;Filim 7-20;

³³Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16.20;1Cor 14.33;2Cor 13.11;Filip 4.9;
1Tes 5.23;2Tes 3.16;Evr 13.20;

16

Urări de sănătate.

¹Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconiță (Sau: slujitoare.) a Bisericii din Chencrea;

Fapt 18.18;

²s-o primiți în Domnul, într-un chip vrednic de sfinți, și s-o ajutați în orice ar avea trebuință de voi; căci și ea s-a arătat de ajutor multora și îndeosebi mie.

Filip 2.29;3Ioan 5-6;

³Spuneți sănătate Priscilei și lui Acuila, tovarășii mei de lucru în Hristos Isus,

Fapt 13.2-26;2Tim 4.19;

⁴care și-au pus capul în joc, ca să-mi scape viața. Le mulțumesc nu numai eu, dar și toate Bisericile ieșite dintre Neamuri. -

⁵Spuneți sănătate și Bisericii care se adună în casa lor. - Spuneți sănătate lui Epenet, preaiubitul meu, care a fost cel dintâi rod al Asiei pentru Hristos.

1Cor 16.19; Col 4.15; Filim 2; 1Cor 16.15;

⁶Spuneți sănătate Mariei, care s-a ostenit mult pentru voi. -

⁷Spuneți sănătate lui Andronic și lui Iunia, rudele mele și tovarășii mei de temniță, care sunt cu vază între apostoli. Ei au venit la Hristos mai înainte de mine chiar. -

Gal 1.22;

⁸Spuneți sănătate lui Ampliat, preaiubitul meu în Domnul. -

⁹Spuneți sănătate lui Urban, tovarășul nostru de lucru în Hristos, și lui Stache, preaiubitul meu. -

¹⁰Spuneți sănătate lui Apele, încercatul slujitor al lui Hristos. - Spuneți sănătate celor din casa lui Aristobul. -

¹¹Spuneți sănătate lui Ierodion, ruda mea. - Spuneți sănătate celor din casa lui Narcis, care sunt ai Domnului. -

¹²Spuneți sănătate Trifenei și Trifosei, care se ostenesc pentru Domnul. - Spuneți sănătate Persidei preaiubite, care s-a ostenit mult pentru Domnul. -

¹³Spuneți sănătate lui Ruf, cel ales în Domnul, și mamei lui, care s-a arătat și mama mea. -

2Ioan 1;

¹⁴Spuneți sănătate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Patroba, lui Herma, și fraților care sunt împreună cu ei. -

¹⁵Spuneți sănătate lui Filolog și Iuliei, lui Nereu și surorii lui, lui Olimpa, și tuturor sfinților care sunt împreună cu ei. -

¹⁶Spuneți-vă sănătate unii altora cu o sărutare sfântă. Toate Bisericile lui Hristos vă trimit Sănătate.

1Cor 16.20; 2Cor 13.12; 1Tes 5.26; 1Pet 5.14;

Ferirea de dezbinări.

17 Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii, pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei.

Fapt 15.1-24; 1Tim 6.3; 1Cor 5.9-11; 2Tes 3.6-14;
2Tim 3.5; Tit 3.10; 2Ioan 10;

18 Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor; și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșeală inimile celor lesne crezători.

Filip 3.19; 1Tim 6.5; Col 2.4; 2Tim 3.6; Tit 1.10; 2Pet 2.3;

19 Cât despre voi, ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur dar de voi, și doresc să fiți înțelepți în ce privește binele, și proști în ce privește răul.

Rom 1.8; Mat 10.16; 1Cor 14.20;

20 Dumnezeuul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi! Amin.

Rom 15.33; Gen 3.15; Rom 16.24; 1Cor 16.23;
2Cor 13.14; Filip 4.23; 1Tes 5.28; 2Tes 3.18; Apoc 22.21;

Încheiere.

21 Timotei, tovarășul meu de lucru, vă trimite sănătate; tot așa și Luciu, Iason și Sosipater, rudele mele. -

Fapt 16.1; Filip 2.19; Col 1.1; 1Tes 3.2;
1Tim 1.2; Evr 13.23; Fapt 13.1; Fapt 17.5; Fapt 20.2;

22 Vă trimit sănătate în Domnul eu, Terțiu, care am scris epistola aceasta. -

23 Gaiu, gazda mea și a întregii Biserici, vă trimite sănătate. - Erast, vistiernicul cetății, vă trimite sănătate; tot așa și fratele Cuart.

1Cor 1.14; Fapt 19.22; 2Tim 4.20;

24 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16.20; 1Tes 5.28;

25 Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos, - potrivit cu descoperirea tainei, care a fost ținută ascunsă timp de veacuri,

Efes 3.20; 1Tes 3.13; 2Tes 2.17; 2Tes 3.3;
Iuda 24; Rom 2.16; Efes 1.9; Efes 3.3-5; Col 1.27; 1Cor 2.7; Efes 3.5-9; Col 1.26;

²⁶ dar a fost arătată acum prin scrierile proorocilor, și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor, ca să asculte de credință, -

Efes 1.9;2Tim 1.10;Tit 1.2-3;1Pet 1.20;
Fapt 6.7;Rom 1.5;Rom 15.18;

²⁷ a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.

1Tim 1.17;1Tim 6.16;luda 25;

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16]

Explicații Biblice :1 Corinteni

1

Urare.

¹Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

Rom 1.1;2Cor 1.1;Efes 1.1;Col 1.1;Fapt 18.17;

²către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru:

luda 1;Ioan 17.19;Fapt 15.9;Rom 1.7;2Tim 1.9;Fapt 9.14-21;Fapt 22.16;2Tim 2.22;
1Cor 8.6;Rom 3.22;Rom 10.12;

³Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

Rom 1.7;2Cor 1.2;Efes 1.2;1Pet 1.2;

Mulțumiri și îndemn la unire.

⁴Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Isus Hristos.

Rom 1.8;

⁵Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.

1Cor 12.8;2Cor 8.7;

⁶În felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru;

1Cor 2.1;2Tim 1.8;Apoc 1.2;

⁷asa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.

Filip 3.20;Tit 2.13;2Pet 3.12;

⁸El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.

1Tes 3.13;Col 1.22;1Tes 5.23;

⁹Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.

Isa 49.7;1Cor 10.13;1Tes 5.24;2Tes 3.3;Evr 10.23;Ioan 15.4;Ioan 17.21;1Ioan 1.3;1Ioan 4.13;

¹⁰Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire.

Rom 12.16;Rom 15.5;2Cor 13.11;Filip 2.2;Filip 3.16;1Pet 3.8;

¹¹Căci, fraților, am aflat despre voi de la ai Cloei, că între voi sunt certuri.

¹²Vreau să spun că fiecare din voi zice: "Eu sunt al lui Pavel!" - "Și eu, al lui Apolo!" - "Și eu, al lui Chifa!" - "Și eu, al lui Hristos!"

1Cor 3.4;Fapt 18.24;Fapt 19.1;1Cor 16.12;Ioan 1.42;

¹³Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?

2Cor 11.4;Efes 4.5;

¹⁴Mulțumesc lui Dumnezeu că n-am botezat pe nici unul din voi, afară de Crisp și Gaiu,

Fapt 18.8;Rom 16.23;

¹⁵pentru ca nimeni să nu poată spune că ați fost botezați în numele meu.

¹⁶Da, am mai botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

1Cor 16.15-17;

Înțelepciunea lumii și înțelepciunea lui Dumnezeu.

¹⁷De fapt, Hristos m-a trimis nu să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia: nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică.

1Cor 2.1-13;2Pet 1.16;

¹⁸Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

2Cor 2.15;Fapt 17.18;1Cor 2.14;1Cor 15.26;Rom 1.16;1Cor 1.24;

¹⁹Căci este scris: "Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți."

Iov 5.12-13;Isa 29.14;Ier 8.9;

²⁰Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostiț Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

Isa 33.18;Iov 12.17-24;Isa 44.25;Rom 1.22;

²¹Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

Mat 11.25;Luc 10.21;Rom 1.20-28;

²²Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și Grecii caută înțelepciune;

Mat 12.38;Mat 16.1;Marc 8.11;Luc 11.16;Ioan 4.48;

²³dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru Iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri o nebunie;

Isa 8.14;Mat 11.6;Mat 13.57;Luc 2.34;Ioan 6.60-66;Rom 9.32;Gal 5.11;1Pet 2.8;1Cor 1.18;1Cor 2.14;

²⁴dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Rom 1.4-16;1Cor 1.18;Col 2.3;

²⁵Căci nebunia lui Dumnezeu, este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decât oamenii.

²⁶De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

Ioan 7.48;

²⁷Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

Mat 11.25;Iac 2.5;Ps 8.2;

²⁸Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt;

Rom 4.17;1Cor 2.6;

²⁹pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.

Rom 3.27;Efes 2.9;

³⁰Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare,

1Cor 1.24;Ier 23.5-6;Rom 4.25;2Cor 5.21;Fili 3.9;Ioan 17.19;Efes 1.7;

³¹pentru ca, după cum este scris: "Cine se laudă, să se laude în Domnul."

Ier 9.23-24;2Cor 10.17;

2

Propovăduirea lui Pavel.

¹Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.

1Cor 1.17;1Cor 2.4-13;2Cor 10.10;2Cor 11.6;1Cor 1.6;

²Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit.

Gal 6.14; Filip 3.8;

³Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.

Fapt 18.1-12; 2Cor 4.7; 2Cor 10.1-10; 2Cor 11.30; 2Cor 12.5-9; Gal 4.13;

⁴Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

1Cor 2.1; 1Cor 1.17; 2Pet 1.16; Rom 15.19; 1Tes 1.5;

⁵pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

2Cor 4.7; 2Cor 6.7;

Înțelepciunea creștină.

⁶Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimicțiți.

1Cor 14.20; Efes 4.13; Filip 3.15; Evr 5.14; 1Cor 1.20; 1Cor 3.19; 1Cor 2.1-13; 2Cor 1.12; Iac 3.15; 1Cor 1.28;

⁷Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci,

Rom 16.25-26; Efes 3.5-9; Col 1.26; 2Tim 1.9;

⁸și pe care n-a cunoscut-o nici unul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.

Mat 11.25; Ioan 7.48; Fapt 13.27; 2Cor 3.14; Luc 23.34; Fapt 3.17; Ioan 16.3;

⁹Dar, după cum este scris: "Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc."

Isa 64.4;

¹⁰Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.

Mat 13.11; Mat 16.17; Ioan 14.26; Ioan 16.13; 1Ioan 2.27;

¹¹În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.

Prov 20.27; Prov 27.19; Ier 17.9; Rom 11.33-34;

¹²Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile, pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

Rom 8.15;

¹³Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.

2Pet 1.16; 1Cor 1.17; 1Cor 2.4;

¹⁴Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.

Mat 16.23; 1Cor 1.18-23; Rom 8.5-7; Iuda 19;

¹⁵Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul, și el însuși nu poate fi judecat de nimeni.

Prov 28.5; 1Tes 5.21; 1Ioan 4.1;

¹⁶Căci "cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l poată da învățatură?" Noi însă avem gândul lui Hristos.

Iov 15.8; Isa 40.13; Ier 23.18; Rom 11.34; Ioa 15.15;

3

Dezbinările din Corint.

¹Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos.

1Cor 2.15; 1Cor 2.14; Evr 5.13;

²V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi,

Evr 5.12-13; 1Pet 2.2; Ioa 16.12;

³Pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?

1Cor 1.11;1Cor 11.18;Gal 5.20-21;Iac 3.16;

⁴Când unul zice: "Eu sunt al lui Pavel!" Și altul: "Eu sunt al lui Apolo": nu sunteți voi oameni de lume?

1Cor 1.12;

⁵Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște slujitori ai lui Dumnezeu, prin care ați crezut; și fiecare după puterea dată lui de Domnul.

1Cor 4.1;2Cor 3.3;Rom 12.3-6;1Pet 4.11;

⁶Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească:

Fapt 18.4-11;1Cor 4.15;1Cor 9.1;1Cor 15.1;2Cor 10.14-15;Fapt 18.24-27;Fapt 19.1;1Cor 1.30;1Cor 15.10;2Cor 3.5;

⁷așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.

2Cor 12.11;Gal 6.3;

⁸Cel ce sădește și cel ce udă, sunt tot una; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui.

Ps 62.12;Rom 2.6;1Cor 4.5;Gal 6.4-5;Apoc 2.23;Apoc 22.12;

⁹Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

Fapt 15.4;2Cor 6.1;Efes 2.20;Col 2.7;Evr 3.3-4;1Pet 2.5;

Încercarea focului.

¹⁰După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra.

Rom 1.5;Rom 12.3;Rom 15.20;1Cor 3.6;1Cor 4.15;Apoc 21.14;1Pet 4.11;

¹¹Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos.

Isa 28.16;Mat 16.18;2Cor 11.4;Gal 1.7;Efes 2.20;

¹²Iar dacă clădește cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie,

¹³Lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.

1Cor 4.5;1Pet 1.7;1Pet 4.12;Luc 2.35;

¹⁴Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplată.

1Cor 4.5;

¹⁵Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc.

Iuda 23;

Templul lui Dumnezeu.

¹⁶Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

1Cor 6.19;2Cor 6.16;Efes 2.21-22;Evr 3.6;1Pet 2.5;

¹⁷Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi.

¹⁸Nimeni să nu se înșele: Dacă cineva dintre voi se crede înțelept în felul veacului acestuia, să se facă nebun, ca să ajungă înțelept.

Prov 3.7;Isa 5.21;

¹⁹Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: "El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor."

1Cor 1.20;1Cor 2.6;Iov 5.13;

²⁰Și iarăși: "Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți. Știe că sunt deșarte."

Ps 94.11;

²¹Nimeni să nu se fălească dar cu oameni, căci toate lucrurile sunt ale voastre:

1Cor 1.12;1Cor 4.6;1Cor 3.4-6;

²²fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie lucrurile de acum, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre,

2Cor 4.5-15;

²³și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.

Rom 11.8;1Cor 11.3;2Cor 10.7;Gal 3.29;

4

Ce sunt apostolii.

¹Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos, și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

Mat 24.45;1Cor 3.17;2Col 6.4;2Cor 1.25;Luc 12.42;Tit 1.7;1Pet 4.10;

²Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.

³Cât despre mine, prea puțin îmi pasă dacă sunt judecat de voi sau de un scaun omenesc de judecată. Ba încă, nici eu însumi nu mă mai judec pe mine.

⁴Căci n-am nimic împotriva mea; totuși nu pentru aceasta sunt socotit neprihănit: Cel ce mă judecă, este Domnul.

Iov 9.2;Ps 130.3;Ps 143.2;Prov 21.2;Rom 3.20;Rom 4.2;

⁵De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.

Mat 7.1;Rom 2.1-16;Rom 14.4-13;Apoc 20.12;1Cor 3.13;Rom 2.29;

⁶Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoană de vorbire, cu privire la mine și la Apolo, ca prin noi înșine, să învățați să nu treceți peste "ce este scris": și nici unul din voi să nu se fălească deloc cu unul împotriva celuilalt.

Ioan 1.12;Ioan 3.4;Rom 12.3;1Cor 3.21;1Cor 5.2-6;

⁷Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?

Ioan 3.27;Iac 1.17;1Pet 4.10;

Priveliștea apostolilor.

⁸O, iată-vă sătui! Iată-vă ajunși bogați! Iată-vă împărățind fără noi! Și măcar de ați împărățit cu adevărat ca să putem împărăți și noi împreună cu voi!

Apoc 3.17;

⁹Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osândiți la moarte; fiindcă am ajuns o priveriște pentru lume, îngeri și oameni.

Ps 44.22;Rom 8.36;1Cor 15.30-31;2Cor 4.11;2Cor 6.6;Evr 10.33;

¹⁰Noi suntem nebuni pentru Hristos: voi, înțelepți în Hristos! Noi, slabi: voi, tari! Voi, puși în cinste: noi, disprețuiți!

1Cor 2.3;Fapt 17.18;Fapt 26.24;1Cor 1.18;1Cor 3.18;2Imp 9.11;2Cor 13.9;

¹¹Până în clipa aceasta suferim de foame și de sete, suntem goi, chinuiți, umblăm din loc în loc,

2Cor 4.8;2Cor 11.23-27;Filip 4.12;lov 22.6;Rom 8.35;Fapt 23.2;

¹²ne ostenim și lucrăm cu mâinile noastre; când suntem ocărăți, binecuvântăm; când suntem prigonți, răbdăm;

Fapt 18.3;Fapt 20.34;1Tes 2.9;2Tes 3.8;1Tim 4.10;Mat 5.44;Luc 6.28;Luc 23.34;
Fapt 7.60;Rom 12.14-20;1Pet 2.23;1Pet 3.9;

¹³când suntem vorbiți de rău, ne rugăm. Până în ziua de azi am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lepădătura tuturor.

Plân 3.45;

¹⁴Nu vă scriu aceste lucruri, ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuiesc ca pe niște copii preaiubiți ai mei.

1Tes 2.11;

¹⁵Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie.

Fapt 18.11;Rom 15.20;1Cor 3.6;Gal 4.19;Filim 10;Iac 1.18;

¹⁶De aceea vă rog să călcați pe urmele mele.

1Cor 11.1;Filip 3.17;1Tes 1.6;2Tes 3.9;

¹⁷Pentru aceasta v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu preaiubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos și de felul cum învăț eu pe oameni pretutindeni în toate Bisericile.

Fapt 19.22;1Cor 16.10;Filip 2.19;1Tes 3.2;1Tim 1.2;2Tim 1.2;1Cor 11.2;1Cor 7.17;1Cor 14.33;

Împărăția lui Dumnezeu.

¹⁸Unii s-au îngâmfat, și și-au închipuit că n-am să mai vin la voi.

1Cor 5.2;

¹⁹Dar dacă va voi Domnul, voi veni în curând la voi, și atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celor ce s-au îngâmfat.

Fapt 19.21;1Cor 16.5;2Cor 1.15-23;Fapt 18.21;Rom 15.32;Evr 6.3;Iac 4.15;

²⁰Căci Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.

1Cor 2.4;1Tes 1.5;

²¹Ce voiți? Să vin la voi cu nuiăua, sau cu dragoste și cu duhul blândeții?

2Cor 10.2;2Cor 13.10;

5

Curvarul din Corint.

¹Din toate părțile se spune că între voi este curvie; și încă o curvie de acelea, care nici chiar la păgâni nu se pomenesc; până acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său.

Efes 5.3;Lev 18.8;Deut 22.30;Deut 27.20;2Cor 7.12;

²Și voi v-ați fălit! Și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârșit fapta aceasta, să fi fost dat afară din mijlocul vostru!

1Cor 4.18;2Cor 7.7-10;

³Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și când aș fi fost de față, pe cel ce a făcut o astfel de faptă.

Col 2.5;

⁴În Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați laolaltă, prin puterea Domnului nostru Isus,

Mat 16.19;Mat 18.18;Ioan 20.23;2Cor 2.10;2Cor 13.3-10;

⁵am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus.

Iov 2.6;Ps 109.6;1Tim 1.20;Fapt 26.18;

Hristos - Mielul nostru de Paște.

⁶Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala?

1Cor 5.2;1Cor 3.21;1Cor 4.19;Iac 4.16;1Cor 15.33;Gal 5.9;2Tim 2.17;

⁷Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.

Isa 53.7;Ioan 1.29;1Cor 15.3;1Pet 1.19;Apoc 5.6-12;Ioan 19.14;

⁸Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimile curăției și adevărului.

Ex 12.15;Ex 13.6;Deut 16.3;Mat 16.6-12;Marc 8.15;Luc 12.1;

Creștinii și curvarii.

⁹V-am scris în epistola mea să n-aveți nici o legătură cu curvarii. -

1Cor 5.2-7;2Cor 6.14;Efes 5.11;2Tes 3.14;

¹⁰Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei hrăpăreți, sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.

1Cor 10.27;1Cor 1.20;Ioan 17.15;1Ioan 5.19;

¹¹Ci v-am scris să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice "frate", totuși este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.

Mat 18.17;Rom 16.17;2Tes 3.6-14;2Ioan 10;Gal 2.12;

¹²În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru?

Marc 4.11;Col 4.5;1Tes 4.12;1Tim 3.7;1Cor 6.1-4;

¹³Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.

Deut 13.5;Deut 17.7;Deut 21.21;Deut 22.21-24;

6

Judecățile în Biserica din Corint.

¹Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuți și nu la sfinți?

²Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?

Ps 49.14; Dan 7.22; Mat 19.28; Luc 22.30; Apoc 2.26; Apoc 3.21; Apoc 20.4;

³Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?

2Pet 2.4; Iuda 6;

⁴Deci, când aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe care Biserica nu-i bagă în seamă?

1Cor 5.12;

⁵Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate?

⁶Dar un frate se duce la judecată cu alt frate, și încă înaintea necredincioșilor!

⁷Chiar faptul că aveți judecăți între voi, este un cusur pe care-l aveți. Pentru ce nu suferiți mai bine să fiți nedreptățiți? De ce nu răbdați mai bine paguba?

Prov 20.22; Mat 5.39-40; Luc 6.29; Rom 12.17-19; 1Tes 5.15;

⁸Dar voi singuri sunteți aceia care nedreptățiți și păgubiți, și încă pe frați!

1Tes 4.6;

⁹Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții,

1Cor 15.50; Gal 5.21; Efes 5.5; 1Tim 1.9; Evr 12.14; Evr 13.4; Apoc 22.15;

¹⁰nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

¹¹Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru.

1Cor 12.2; Efes 2.2; Efes 4.22; Efes 5.8; Col 3.7; Tit 3.3; 1Cor 1.30; Evr 10.22;

Despre curvie.

¹²Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine.

1Cor 10.23;

¹³Mâncărurile sunt pentru pântece, și pântecele este pentru mâncăruri. Și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.

Mat 15.17;Rom 14.17;Col 2.22-23;1Cor 6.15-20;1Tes 4.3-7;Efes 5.23;

¹⁴Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa.

Rom 6.5-8;Rom 8.11;2Cor 4.14;Efes 1.19-20;

¹⁵Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos, și voi face din ele mădulare ale unei curve? Nicidecum!

Rom 12.5;1Cor 12.27;Efes 4.12-16;Efes 5.30;

¹⁶Nu știți că cine se lipește de o curvă, este un singur trup cu ea? Căci este zis: "Cei doi se vor face un singur trup".

Gen 2.24;Mat 19.5;Efes 5.31;

¹⁷Dar cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu El.

Ioan 17.21-23;Efes 4.4;Efes 5.30;

¹⁸Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său.

Rom 6.12-13;Evr 13.4;Rom 1.24;1Tes 4.4;

¹⁹Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?

1Cor 3.16;2Cor 6.16;Rom 14.7-8;

²⁰Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Fapt 20.28;1Cor 7.23;Gal 3.13;Evr 9.12;1Pet 1.19-19;2Pet 2.1;Apoc 5.9;

Despre căsătorie.

¹Cu privire la lucrurile despre care mi-ați scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie.

1Cor 7.8-26;

²Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei.

³Bărbatul să-și împlinească față de nevastă datoria de soț; și tot așa să facă și nevasta față de bărbat.

Ex 21.10;1Pet 3.7;

⁴Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta.

⁵Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpânirii voastre.

Ioel 2.16;Zah 7.3;Ex 19.15;1Sam 21.4-5;1Tes 3.5;

⁶Lucrul acesta îl spun ca o îngăduință; nu fac din el o poruncă.

1Cor 7.12-25;2Cor 8.8;2Cor 11.17;

⁷Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui: unul într-un fel, altul într-altul.

Fapt 26.29;1Cor 9.5;Mat 19.12;1Cor 12.11;

⁸Celor neînsurați și văduvelor, le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine.

1Cor 7.1-26;

⁹Dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

1Tim 5.14;

¹⁰Celor căsătoriți, le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat.

1Cor 7.12-40;Mal 2.14-16;Mat 5.32;Mat 19.6-9;Marc 10.11-12;Luc 16.18;

¹¹(Dacă este despărțită, să rămână nemăritată, sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta.

Despărțirea între soții credincioși și cei necredincioși.

¹²Celorlalți le zic eu, nu Domnul: Dacă un frate are o nevastă necredincioasă, și ea voiește să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea.

1Cor 7.6;

¹³Și dacă o femeie are un bărbat necredincios, și el voiește să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei.

¹⁴Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă și nevasta necredincioasă este sfințită prin fratele; altminteri, copiii voștri ar fi necurați, pe când acum sunt sfinți.

Mal 2.15;

¹⁵Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legați: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace.

Rom 12.18;Rom 14.19;1Cor 14.33;Evr 12.14;

¹⁶Căci ce știi tu, nevastă, dacă îți vei mântui bărbatul? Sau ce știi tu, bărbate, dacă îți vei mântui nevasta?

1Pet 3.1;

Fiecare la locul lui.

¹⁷Încolo, fiecare să rămână în starea în care l-a așezat Domnul, și în care l-a chemat Dumnezeu. Aceasta este rânduiala pe care am așezat-o în toate Bisericile.

1Cor 4.17;2Cor 11.28;

¹⁸Dacă cineva a fost chemat pe când era tăiat împrejur, să rămână tăiat împrejur. Dacă cineva a fost chemat pe când era netăiat împrejur, să nu se taie împrejur.

Fapt 15.1-28;Gal 5.2;

¹⁹Tăierea împrejur nu este nimic, și netăierea împrejur nu este nimic, ci păzirea poruncilor lui Dumnezeu.

Gal 5.6;Gal 6.15;Ioan 15.14;1Ioan 2.3;1Ioan 3.24;

²⁰Fiecare să rămână în chemarea pe care o avea când a fost chemat.

²¹Ai fost chemat când erai rob? Să nu te neliniștești de lucrul acesta; dar dacă poți să ajungi slobod, folosește-te.

²²Căci robul chemat în Domnul, este un slobozit al Domnului. Tot așa, cel slobod, care a fost chemat, este un rob al lui Hristos.

Ioan 8.36; Rom 6.18-22; Filim 16; 1Cor 9.21; Gal 5.13; Efes 6.6; 1Pet 2.16;

²³Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți dar robi oamenilor.

1Cor 6.20; 1Pet 1.18-19; Lev 25.42;

²⁴Fiecare, fraților, să rămână cu Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat.

1Cor 7.20;

Despre fetele fecioare.

²⁵Cât despre fecioare, n-am o poruncă din partea Domnului. Le dau însă un sfat, ca unul care am căpătat de la Domnul harul să fiu vrednic de crezare.

1Cor 7.6-40; 2Cor 8.8-10; 1Tim 1.16; 1Cor 4.2; 1Tim 1.12;

²⁶Iată dar ce cred eu că este bine, având în vedere strâmtorarea de acum: este bine pentru fiecare să rămână așa cum este.

1Cor 7.1-8;

²⁷Ești legat de o nevastă? Nu căuta să fii dezlegat. Nu ești legat de o nevastă? Nu căuta nevastă.

²⁸Însă, dacă te însori, nu păcătuiești. Dacă fecioara se mărită, nu păcătuiește. Dar ființele acestea vor avea necazuri pământești, și eu aș vrea să vi le cruț.

²⁹Iată ce vreau să spun, fraților: de acum vremea s-a scurtat. Spun lucrul acesta, pentru ca cei ce au neveste, să fie ca și cum n-ar avea;

Rom 13.11; 1Pet 4.7; 2Pet 3.8-9;

³⁰cei ce plâng, ca și cum n-ar plânge; cei ce se bucură ca și cum nu s-ar bucura; cei ce cumpără, ca și cum n-ar stăpâni;

³¹cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi de ea; căci chipul lumii acesteia trece.

1Cor 9.18;Ps 39.6;lac 1.10;lac 4.14;1Pet 1.24;1Pet 1.7;Ioan 2.17;

³²Dar eu aş vrea ca voi să fiţi fără griji. Cine nu este însurat, se îngrijeşte de lucrurile Domnului, cum ar putea să placă Domnului.

1Tim 5.5;

³³Dar cine este însurat, se îngrijeşte de lucrurile lumii, cum să placă nevestei.

³⁴Tot aşa, între femeia măritată şi fecioară este o deosebire: cea nemăritată se îngrijeşte de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu duhul; iar cea măritată se îngrijeşte de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei.

Luc 10.40;

³⁵Vă spun lucrul acesta pentru binele vostru, nu ca să vă prind într-un laţ, ci pentru ceea ce este frumos, şi ca să puteţi sluji Domnului fără piedici.

³⁶Dacă crede cineva că este ruşinos pentru fata lui să treacă de floarea vârstei, şi nevoia cere aşa, să facă ce vrea: nu păcătuieşte; să se mărite.

³⁷Dar cine a luat o hotărâre tare, şi nu este nevoit ci este slobod să lucreze cum vrea, şi a hotărât în inima lui să-şi păstreze pe fiica sa fecioară, face bine.

³⁸Astfel, cine îşi mărită fata, bine face, şi cine n-o mărită, mai bine face.

Evr 13.4;

³⁹O femeie măritată este legată de lege câtă vreme îi trăieşte bărbatul; dar dacă-i moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul.

Rom 7.2;2Cor 6.14;

⁴⁰Dar, după părerea mea, va fi mai fericită dacă rămâne aşa cum este. Şi cred că şi eu am Duhul lui Dumnezeu.

1Cor 7.25;1Tes 4.8;

8

Carnea rămasă de la jertfe.

¹În ce priveşte lucrurile jertfite idolilor, ştim că toţi avem cunoştinţă. Dar cunoştinţa îngâmfă pe când dragostea zideşte.

Fapt 15.20-29;1Cor 10.19;Rom 14.14-22;Rom 14.3-10;

²Dacă crede cineva că știe ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască.

1Cor 13.8-12;Gal 6.3;1Tim 6.4;

³Dar dacă iubește cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu.

Ex 33.12-17;Nah 1.7;Mat 7.23;Gal 4.9;2Tim 2.19;

⁴Deci, cât despre mâncarea lucrurilor jertfite idolilor, știm că în lume un idol este tot una cu nimic, și că nu este decât un singur Dumnezeu.

Isa 41.24;1Cor 10.19;Deut 4.39;Deut 6.4;Isa 44.8;Marc 12.29;1Cor 8.6;Efes 4.6;1Tim 2.5;

⁵Căci chiar dacă ar fi așa numiți "dumnezei", fie în cer, fie pe pământ (cum și sunt în adevăr mulți "dumnezei" și mulți "domni"),

Ioan 10.34;

⁶totuși pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi.

Mal 2.10;Efes 4.6;Fapt 17.28;Rom 11.36;Ioan 13.13;Fapt 2.36;1Cor 12.3;Efes 4.5; Filip 2.11;Ioan 1.3;Col 1.16;Evr 1.2;

⁷Dar nu toți au cunoștința aceasta. Ci unii, fiind obișnuiți până acum cu idolul, mănâncă un lucru ca fiind jertfit unui idol; și cugetul lor, care este slab, este întinat.

1Cor 10.28-29;Rom 14.14-23;

⁸Dar nu carnea ne face pe noi plăcuți lui Dumnezeu: nu câștigăm nimic dacă mâncăm din ea, și nu pierdem nimic dacă nu mâncăm.

Rom 14.17;

⁹Luați seama însă ca nu cumva această slobozenie a voastră să ajungă o piatră de poticnire pentru cei slabi.

Gal 5.13;Rom 14.13-20;

¹⁰Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într-un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănânce din lucrurile jertfite idolilor?

1Cor 10.28-32;

¹¹Și astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta: el, fratele, pentru care a murit Hristos!

Rom 14.15-20;

¹²Dacă păcătuiți astfel împotriva fraților, și le răniți cugetul lor slab, păcătuiți împotriva lui Hristos.

Mat 25.40-45;

¹³De aceea, dacă o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască.

Rom 14.21;2Cor 11.29;

9

Dreptul lucrătorului creștin.

¹Nu sunt eu slobod? Nu sunt eu apostol? N-am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrul meu în Domnul?

Fapt 9.11;Fapt 13.2;Fapt 26.7;2Cor 12.12;Gal 2.7-8;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Fapt 9.3-17;Fapt 18.9;Fapt 22.14-18;Fapt 23.11;1Cor 15.8;1Cor 3.6;1Cor 4.15;

²Dacă nu sunt apostol pentru alții, sunt măcar pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.

2Cor 3.2;2Cor 12.12;

³Iată răspunsul meu de apărare împotriva celor ce mă cercetează.

⁴N-avem dreptul să mâncăm și să bem?

1Cor 9.14;1Tes 2.6;2Tes 3.9;

⁵N-avem dreptul să ducem cu noi o soră, care să fie nevasta noastră, cum fac ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

Mat 13.55;Marc 6.3;Luc 6.15;Gal 1.19;Mat 8.14;

⁶Ori numai eu și Barnaba n-avem dreptul să nu lucrăm?

2Tes 3.8-9;

⁷Cine merge la război pe cheltuiala sa? Cine sădește o vie, și nu mănâncă din rodul ei? Cine paște o turmă, și nu mănâncă din laptele turmei?

2Cor 10.4;1Tim 1.18;1Tim 6.12;2Tim 2.3;2Tim 4.7;Deut 20.6;Prov 27.18;1Cor 3.6-8;Ioan 21.15;1Pet 5.2;

⁸Lucrurile acestea le spun după felul oamenilor? Nu le spune și Legea?

⁹În adevăr, în Legea lui Moise este scris: "Să nu legi gura boului care treieră grâul!" Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici?

Deut 25.4;1Tim 5.18;

¹⁰Sau vorbește El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel; căci cine ară, trebuie să are cu nădejde, și cine treieră grâul, trebuie să-l treiere cu nădejdea că va avea parte de el.

2Tim 2.6;

¹¹Dacă am semănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice?

Rom 15.27;Gal 6.6;

¹²Dacă se bucură alții de acest drept asupra voastră, nu ni se cade cu mult mai mult nouă? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos.

Fapt 20.33;1Cor 9.15-18;2Cor 11.7-9;2Cor 12.13;1Tes 2.6;2Cor 11.12;

¹³Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte, sunt hrăniți din lucrurile de la Templu, și că cei ce slujesc altarului, au parte de la altar?

Lev 6.16-26;Lev 7.6;Num 5.9-10;Num 18.8-20;Deut 10.9;Deut 18.1;

¹⁴Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelie.

Mat 10.10;Luc 10.7;Gal 6.6;1Tim 5.17;

Pavel nu s-a folosit de dreptul lui.

¹⁵Dar eu nu m-am folosit de nici unul din aceste drepturi. Și nu vă scriu aceste lucruri ca să cer să se facă așa cu mine; căci aș vrea mai bine să mor decât să-mi ia cineva pricina mea de laudă.

1Cor 9.12;Fapt 18.3;Fapt 20.34;1Cor 4.12;1Tes 2.9;2Tes 3.8;2Cor 11.10;

¹⁶Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!

Rom 1.14;

¹⁷Dacă fac lucrul acesta de bună voie, am o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o isprăvnicie care mi-a fost încredințată.

1Cor 3.8-14;1Cor 4.1;Gal 2.7;Filip 1.17;Col 1.25;

¹⁸Care este atunci răsplata mea? Este să vestesc fără plată Evanghelia, pe care o vestesc, și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie.

1Cor 10.33;2Cor 4.5;2Cor 11.7;1Cor 7.31;

¹⁹Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.

1Cor 9.1;Gal 5.13;Mat 18.15;1Pet 3.1;

²⁰Cu ludeii, m-am făcut ca un ludeu, ca să câștig pe ludei; cu cei ce sunt sub Lege, m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;

Fapt 16.3;Fapt 18.18;Fapt 21.23;

²¹cu cei ce sunt fără Lege, m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

Gal 3.2;Rom 2.12-14;1Cor 7.22;

²²Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mântuiesc pe unii din ei.

Rom 1.1;2Cor 11.29;1Cor 10.33;Rom 15.14;1Cor 7.16;

²³Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

Felul de luptă al lui Pavel.

²⁴Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa fel ca să căpătați premiul!

Gal 2.2;Gal 5.7;Filip 2.16;Filip 3.14;2Tim 4.7;Evr 12.1;

²⁵Toți cei ce se luptă la jocurile de obște, se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună, care se poate vesteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună, care nu se poate vesteji.

Efes 6.12;1Tim 6.12;2Tim 2.5;2Tim 4.7;2Tim 4.8;Iac 1.12;1Pet 1.4;1Pet 5.4;Apoc 2.10;Apoc 3.11;

²⁶Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt.

2Tim 2.5;

²⁷Ci mă port aspru cu trupul meu, și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

Rom 8.13; Col 3.5; Rom 6.18-19; Ier 6.30; 2Cor 13.5-6;

10

Pilde din Vechiul Testament.

¹Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,

Ex 13.21; Ex 40.34; Num 9.18; Num 14.14; Deut 1.33; Neem 9.12-19; Ps 78.14; Ps 105.39; Ex 14.22; Num 33.8; Ios 4.23; Ps 78.13;

²toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;

³toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,

Ex 16.15-35; Neem 9.15-20; Ps 78.24;

⁴și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos.

Ex 17.6; Num 20.11; Ps 78.15;

⁵Totuși cei mai mulți dintre ei, n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie.

Num 14.29-35; Num 26.64-65; Ps 106.26; Evr 3.17; Iuda 5;

⁶Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.

Num 11.4-34; Ps 106.14;

⁷Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: "Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace."

1Cor 10.14; Ex 32.6;

⁸Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.

1Cor 6.18; Apoc 2.14; Num 25.1-9; Ps 106.29;

⁹Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.

Ex 17.2-7; Num 21.5; Deut 6.16; Ps 78.18-56; Ps 95.9; Ps 106.14; Num 21.6;

¹⁰Să nu cârțiți, cum au cârțit unii din ei, care au fost nimicți de Nimicitorul.

Ex 16.2; Ex 17.2; Num 14.2-29; Num 16.41; Num 14.37; Num 16.49; Ex 12.23; 2Sam 24.16; 1Cron 21.15;

¹¹Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățatura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.

Rom 15.4; 1Cor 9.10; 1Cor 7.29; Filip 4.5; Evr 10.25-37; 1Ioan 2.18;

¹²Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.

Rom 11.20;

¹³Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

1Cor 1.9; Ps 125.3; 2Pet 2.9; Ier 29.11;

Despre cina Domnului.

¹⁴De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli.

1Cor 10.7; 2Cor 6.17; 1Ioan 5.21;

¹⁵Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun.

1Cor 8.1;

¹⁶Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?

Mat 26.26-28; Fapt 2.42-46; 1Cor 11.23-24;

¹⁷Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine.

Rom 12.5; 1Cor 12.27;

¹⁸Uitați-vă la Israelul după trup: cei ce mănâncă jertfele, nu sunt ei în împărtășire cu altarul?

Rom 4.12; Gal 6.16; Rom 4.1; Rom 9.3-5; 2Cor 11.18; Lev 3.3; Lev 7.15;

¹⁹Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor, este ceva? Sau că un idol este ceva?

1Cor 8.4;

²⁰Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărtășire cu dracii.

Lev 17.7;Deut 32.17;Ps 106.37;Apoc 9.20;

²¹Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.

2Cor 6.15-16;Deut 32.38;

²²Sau vrem să întărâtăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai tari decât El?

Deut 32.21;Ezec 22.14;

Cugetul nostru și al altuia.

²³Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.

1Cor 6.12;

²⁴Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia.

Rom 15.1-2;1Cor 10.33;1Cor 13.5;Filip 2.4-21;

²⁵Să mâncați din tot ce se vinde pe piață, fără să cercetați ceva din pricina cugetului.

1Tim 4.4;

²⁶Căci "al Domnului este pământul și tot ce cuprinde el."

Ex 19.5;Deut 10.14;Ps 24.1;Ps 50.12;1Cor 10.28;

²⁷Dacă vă pofteste un necredincios la o masă, și voiți să vă duceți, să mâncați din tot ce vă pune înainte, fără să cercetați ceva din pricina cugetului.

Luc 10.7;

²⁸Dar dacă vă spune cineva: "Lucrul acesta a fost jertfit idolilor", să nu mâncați, din pricina celui ce v-a înștiințat și din pricina cugetului; căci "al Domnului este pământul și tot ce cuprinde el."

1Cor 8.10-12;Deut 10.14;Ps 24.1;1Cor 10.26;

²⁹Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. Căci de ce să fie judecată slobozenia mea de cugetul altuia?

Rom 14.16;

³⁰Dacă mănânc, aducând mulțumiri, de ce să fiu vorbit de rău pentru un lucru, pentru care mulțumesc?

Rom 14.6;1Tim 4.3-4;

³¹Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.

Col 3.17;1Pet 4.11;1Pet 14.1;

³²Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru Iudei, nici pentru Greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu.

Rom 14.13;1Cor 8.13;2Cor 6.3;Fapt 20.28;1Cor 11.22;1Tim 3.5;

³³După cum mă silesc și eu în toate lucrurile să plac tuturor, căutând nu folosul meu, ci al celor mai mulți, ca să fie mântuiți.

Rom 15.2;1Cor 9.9-22;1Cor 10.24;

11

Ținuta femeii în adunări.

¹Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.

1Cor 4.16;Efes 5.1;Filip 3.17;1Tes 1.6;2Tes 3.9;

²Vă laud că în toate privințele vă aduceți aminte de mine, și că țineți învățăturile întocmai cum vi le-am dat.

1Cor 4.17;1Cor 7.17;

³Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că Dumnezeu este capul lui Hristos.

Efes 5.23;Gen 3.16;1Tim 2.11-12;1Pet 3.1-6;Ioan 14.28;Ioan 3.23;Ioan 15.27-28;Filip 2.7-9;

⁴Orice bărbat, care se roagă sau proorocește cu capul acoperit, își necinstește Capul său.

1Cor 12.10-28;1Cor 14.1;

⁵Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul dezvelit, își necinstește capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă.

Fapt 21.9;Deut 21.12;

⁶Dacă o femeie nu se învelește, să se și tundă! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învelească.

Num 5.18;Deut 22.5;

⁷Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului.

Gen 1.26-27;Gen 5.1;Gen 9.6;

⁸În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat;

Gen 2.21-22;

⁹și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

Gen 2.18-23;

¹⁰De aceea femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpânirii ei.

Gen 24.65;Ecl 5.6;

¹¹Totuși, în Domnul, femeia nu este fără bărbat, nici bărbatul fără femeie.

Gal 3.28;

¹²Căci dacă femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul prin femeie, și toate sunt de la Dumnezeu.

Rom 11.36;

¹³Judecați voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu dezvelită?

¹⁴Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung,

¹⁵pe când pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului.

¹⁶Dacă iubește cineva cearta de vorbe, noi n-avem un astfel de obicei și nici Bisericile lui Dumnezeu.

1Tim 6.4;1Cor 7.17;1Cor 14.33;

Despre cina Domnului.

¹⁷Vă dau aceste învățături, dar nu vă laud pentru că vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi.

¹⁸Mai întâi de toate, aud că atunci când veniți la adunare, între voi sunt dezbinări. Și în parte o cred,

1Cor 1.10-12;1Cor 3.3;

¹⁹căci trebuie să fie și partide între voi, ca să iasă la lumină cei găsiți buni.

Mat 18.7;Luc 17.1;Fapt 20.30;1Tim 4.1;2Pet 2.1-2;Luc 2.35;1Ioan 2.19;Deut 13.3;

²⁰Când vă adunați dar în același loc, nu este cu putință să mâncați cina Domnului.

²¹Fiindcă atunci când stați la masă, fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia; așa că unul este flămând, iar altul este beat.

2Pet 2.13;luda 12;

²²Ce? N-aveți case pentru ca să mâncați și să beți acolo? Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n-au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud.

1Cor 10.32;luc 2.6;

²³Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine.

1Cor 15.3;Gal 1.1-12;Mat 26.26;Marc 14.22;Luc 22.19;

²⁴Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: "Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea."

²⁵Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: "Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el."

²⁶Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.

Ioan 14.3;Ioan 21.22;Fapt 1.11;1Cor 4.5;1Cor 15.23;1Tes 4.16;2Tes 1.10;luda 14;Apoc 1.7;

²⁷De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

Num 9.10-13;Ioan 6.51-64;Ioan 13.27;1Cor 10.21;

²⁸Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.

2Cor 13.5;Plân 3.40;

²⁹Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.

³⁰Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm.

³¹Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.

Ps 32.5;1Ioan 1.9;

³²Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea.

Ps 94.12-13;Evr 12.5-11;

³³Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

³⁴Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă, pentru ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte lucruri le voi rândui când voi veni.

1Cor 11.21;1Cor 11.22;1Cor 7.17;Tit 1.5;1Cor 4.19;

12

Darurile duhovnicești.

¹În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință.

1Cor 14.1-37;

²Când erați păgâni, știți că vă duceați la idolii cei muți, după cum erați călăuziți.

1Cor 6.11;Efes 2.11-12;1Tes 1.9;Tit 3.3;1Pet 4.3;Ps 115.5;

³De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: "Isus să fie anatema!" Și nimeni nu poate zice: "Isus este Domnul", decât prin Duhul Sfânt.

Mat 9.39;1Ioan 4.2-3;Mat 16.17;Ioan 15.26;2Cor 3.5;

⁴Sunt felurite daruri, dar este același Duh;

Rom 12.4;Evr 2.4;1Pet 4.10;Efes 4.4;

⁵sunt felurite slujbe, dar este același Domn;

Rom 12.6-8;Efes 4.11;

⁶sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.

Efes 1.23;

⁷Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.

Rom 12.6-8;1Cor 14.26;Efes 4.7;1Pet 4.10-11;

⁸De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh;

1Cor 2.6-7;1Cor 1.5;1Cor 13.2;2Cor 8.7;

⁹altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh;

Mat 17.19-20;1Cor 13.2;2Cor 4.13;Marc 16.18;Iac 5.14;

¹⁰altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor.

1Cor 12.28-29;Marc 16.17;Gal 3.5;Rom 12.6;1Cor 13.2;1Cor 14.1;1Cor 14.29;1Ioan 4.1; Fapt 2.4;Fapt 10.46;1Cor 13.1;

¹¹Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.

Rom 12.6;1Cor 7.7;2Cor 10.13;Efes 4.7;Ioan 3.8;Evr 2.4;

Mădularele trupului.

¹²Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, - tot așa este și Hristos.

Rom 12.4-5;Efes 4.4-16;1Cor 12.27;Gal 3.16;

13Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.

Rom 6.5;Gal 3.28;Efes 2.13-16;Col 3.11;Ioan 6.63;Ioan 7.37-39;

14Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.

15Dacă piciorul ar zice: "Fiindcă nu sunt mână, nu sunt din trup", - nu este pentru aceasta din trup?

16Și dacă urechea ar zice: "Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup" - nu este pentru aceasta din trup?

17Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?

18Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.

1Cor 12.28;Rom 12.3;1Cor 3.5;1Cor 12.11;

19Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?

20Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup.

21Ochiul nu poate zice mâinii: "N-am trebuință de tine"; nici capul nu poate zice picioarelor: "N-am trebuință de voi."

22Ba mai mult, mădularele trupului, care par mai slabe, sunt de neapărată trebuință.

23Și părțile trupului, care par vrednice de mai puțină cinste, le îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Așa că părțile mai puțin frumoase ale trupului nostru capătă mai multă frumusețe,

24pe când cele frumoase n-au nevoie să fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste:

25pentru ca să nu fie nici o dezbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele.

26Și dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el.

27Voi sunteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui.

Rom 12.5;Efes 1.23;Efes 4.12;Efes 5.23-30;Col 1.24;Efes 5.30;

²⁸Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.

Efes 4.11;Efes 2.20;Efes 3.5;Fapt 13.1;Rom 12.6;1Cor 12.10;1Cor 12.9;Num 11.17;Rom 12.8;1Tim 5.17;Evr 13.17-24;

²⁹Oare toți sunt apostoli? Toți sunt prooroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de minuni?

³⁰Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc?

³¹Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună.

1Cor 14.1-39;

13

Dragostea.

¹Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.

²Și chiar dacă aș avea darul prorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.

1Cor 12.8-28;1Cor 14.1;Mat 7.22;Mat 17.20;Marc 11.23;Luc 17.6;

³Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.

Mat 6.1-2;

⁴Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie,

Prov 10.12;1Pet 4.8;

⁵nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău,

1Cor 10.24;Filip 2.4;

⁶nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,

Ps 10.3;Rom 1.32;2Ioan 4;

⁷acoperă totul, crede totul, nădăduiește totul, suferă totul.

Rom 15.1;Gal 6.2;2Tim 2.24;

⁸Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.

⁹Căci cunoaștem în parte, și prorocim în parte;

1Cor 8.2;

¹⁰dar când va veni ce este desăvârșit, acest "în parte" se va sfârși.

¹¹Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.

¹²Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.

2Cor 3.18;2Cor 5.7;Filip 3.12;Mat 18.10;1Ioan 3.2;

¹³Acum dar rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

14

Darul limbilor și al prorociei.

¹Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să prorociți.

1Cor 12.31;Num 11.25-29;

²În adevăr, cine vorbește în altă limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și, cu duhul, el spune taine.

Fapt 2.4;Fapt 10.46;

³Cine procește, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mângâiere.

⁴Cine vorbește în altă limbă, se zidește pe sine însuși; dar cine procește, zidește sufletește Biserica.

⁵Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți. Cine procește, este mai mare decât cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tălmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.

⁶În adevăr, fraților, de ce folos v-aș fi eu, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi, și dacă cuvântul meu nu v-ar aduce nici descoperire, nici cunoștință, nici prorocie, nici învățătură?

1Cor 14.26;

⁷Chiar și lucrurile neînsuflețite, care dau un sunet, fie un fluier sau o alăută: dacă nu dau sunete deslușite, cine va cunoaște ce se cântă cu fluierul sau cu alăuta?

⁸Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?

⁹Tot așa și voi, dacă nu roștiți cu limba o vorbă înțeleasă, cum se va pricepe ce spuneți? Atunci parcă ați vorbi în vânt.

¹⁰Sunt multe feluri de limbi în lume, totuși nici una din ele nu este fără sunete înțelese.

¹¹Dar dacă nu cunosc înțelesul sunetului, voi fi un străin pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește, va fi un străin pentru mine.

¹²Tot așa și voi, fiindcă râvniți după daruri duhovnicești, să căutați să le aveți din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii.

¹³De aceea, cine vorbește în altă limbă, să se roage să aibă și darul s-o tălmăcească.

¹⁴Fiindcă, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea este fără rod.

¹⁵Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.

Efes 5.19; Col 3.16; Ps 47.7;

¹⁶Altminteri, dacă aduci mulțumiri cu duhul, cum va răspunde "Amin" la mulțumirile, pe care le aduci tu, cel lipsit de daruri, când el nu știe ce spui?

1Cor 11.24;

¹⁷Negreșit, tu mulțumești lui Dumnezeu foarte frumos, dar celălalt nu rămâne zidit sufletește.

¹⁸Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți.

¹⁹Dar în Biserică, voiesc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese, ca să învăț și pe alții, decât să spun zece mii de cuvinte în altă limbă.

²⁰Fraților, nu fiți copii la minte; ci, la răutate, fiți prunci; iar la minte, fiți oameni mari.

Ps 131.2; Mat 11.25; Mat 18.3; Mat 19.14; Rom 61.19; 1Cor 3.1; Efes 4.14; Evr 5.12-13; Mat 18.3; 1Pet 2.2;

²¹În Lege este scris: "Voi vorbi norodului acestuia prin altă limbă și prin buze străine; și nici așa nu Mă vor asculta, zice Domnul."

Ioan 10.34; Isa 28.11-12;

²²Prin urmare, limbile sunt un semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși. Prorocia, dimpotrivă, este un semn nu pentru cei necredincioși, ci pentru cei credincioși.

²³Deci, dacă s-ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și de cei fără daruri, sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?

Fapt 2.13;

²⁴Dar dacă toți prorocesc, și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți.

²⁵Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu, și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.

Isa 45.14; Zah 8.23;

²⁶Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cântare, altul o învățătură, altul o descoperire, altul o vorbă în altă limbă, altul o tălmăcire, toate să se facă spre zidirea sufletească.

1Cor 14.6; 1Cor 12.8-10; 1Cor 12.7; 2Cor 12.19; Efes 4.12;

²⁷Dacă sunt unii, care vorbesc în altă limbă, să vorbească numai câte doi sau cel mult trei, fiecare la rând: și unul să tălmăcească.

²⁸Dacă nu este cine să tălmăcească, să tacă în Biserică, și să-și vorbească numai lui însuși și lui Dumnezeu.

²⁹Cât despre prooroci, să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.

1Cor 12.10;

³⁰Și dacă este făcută o descoperire unuia care stă jos, cel dintâi să tacă.

1Tes 5.19-20;

³¹Fiindcă puteți să prorociți toți, dar unul după altul, pentru ca toți să capete învățatură și toți să fie îmbărbătați.

³²Duhurile proorocilor sunt supuse proorocilor;

1Ioan 4.1;

³³căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților.

1Cor 11.16;

³⁴Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea.

1Tim 2.11-12;1Cor 11.3;Efes 5.22;Col 3.18;Tit 2.5;1Pet 3.1;Gen 3.16;

³⁵Dacă voiesc să capete învățatură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în Biserică.

³⁶Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns el?

³⁷Dacă crede cineva că este prooroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului.

2Cor 10.7;1Ioan 4.6;

³⁸Și dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă!

³⁹Astfel, deci, fraților, râvniți după prorocire, fără să împiedicați vorbirea în alte limbi.

1Cor 12.31;1Tes 5.20;

⁴⁰Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.

1Cor 14.33;

¹Vă fac cunoscut, fraților Evanghelia, pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas,

Gal 1.11;Rom 5.2;

²și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.

Rom 1.16;1Cor 1.21;Gal 3.4;

³V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi;

1Cor 11.2-23;Gal 1.12;Ps 22.15;Isa 53.5;Dan 9.26;Zah 13.7;Luc 24.26-46;Fapt 3.18;Fapt 26.23;1Pet 1.11;1Pet 2.24;

⁴că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Ps 2.7;Ps 16.10;Isa 53.10;Osea 6.2;Luc 24.26-46;Fapt 2.25-31;Fapt 13.33-35;Fapt 26.22-23;1Pet 1.11;

⁵și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.

Luc 24.34;Mat 28.17;Marc 16.14;Luc 24.36;Ioan 20.19-26;Fapt 10.41;

⁶După aceea S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți sunt încă în viață, iar unii au adormit.

⁷În urmă s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

Luc 24.50;Fapt 1.3-4;

⁸După ei toți, ca unei stârpituri, mi s-a arătat și mie.

Fapt 9.4-17;Fapt 22.14-18;1Cor 9.1;

⁹Căci eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sunt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am prigonit Biserica lui Dumnezeu.

Efes 3.8;Fapt 8.3;Fapt 9.1;Gal 1.13;Filip 3.6;1Tim 1.13;

¹⁰Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Și harul Lui față de mine n-a fost zadarnic; ba încă am lucrat mai mult decât toți: totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine.

Efes 3.7-8;2Cor 11.23;2Cor 12.11;Mat 10.20;Rom 15.18-19;2Cor 3.5;Gal 2.8;Efes 3.7;Filip 2.13;

¹¹Astfel dar, ori eu, ori ei, noi așa propovăduim, și voi așa ați crezut.

Însemnătatea învierii lui Hristos.

¹²Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților?

¹³Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

1Tes 4.14;

¹⁴Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră.

¹⁵Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă, am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.

Fapt 2.24-32;Fapt 4.10-33;Fapt 13.30;

¹⁶Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.

¹⁷Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,

Rom 4.25;

¹⁸și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți.

¹⁹Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!

2Tim 3.12;

²⁰Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.

1Pet 1.3;Fapt 26.23;1Cor 15.23;Col 1.18;Apoc 1.5;

²¹Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.

Rom 5.12-17;Ioan 11.25;Rom 6.23;

²²Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;

²³dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.

1Cor 15.20;1Tes 4.15-17;

²⁴În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere.

Dan 7.14-27;

²⁵Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.

Ps 110.1;Fapt 2.34-35;Efes 1.22;Evr 1.13;Evr 10.13;

²⁶Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea.

2Tim 1.10;Apoc 20.14;

²⁷Dumnezeu, în adevăr, "a pus totul sub picioarele Lui". Dar când zice că totul l-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce l-a supus totul.

Ps 8.6;Mat 28.18;Evr 2.8;1Pet 3.22;

²⁸Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

Filip 3.21;1Cor 3.23;1Cor 11.3;

²⁹Altfel, ce ar face cei ce se botează pentru cei morți? Dacă nu învie morții nicidecum, de ce se mai botează ei pentru cei morți?

³⁰Și de ce suntem noi în primejdie în orice clipă?

2Cor 11.26;Gal 5.11;

³¹În fiecare zi eu sunt în primejdie de moarte; atât este de adevărat lucrul acesta, fraților, cât este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.

1Tes 2.19;Rom 8.36;1Cor 4.9;2Cor 4.10-11;2Cor 11.23;

³²Dacă, vorbind în felul oamenilor, m-am luptat cu fiarele în Efes, care-mi este folosul? Dacă nu învie morții, atunci "să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri".

2Cor 1.8;Ecl 2.24;Isa 22.13;Isa 56.12;Luc 12.19;

³³Nu vă înșelați: "Tovărășiile rele strică obiceiurile bune".

1Cor 5.6;

³⁴Veniți-vă în fire, cum se cuvine, și nu păcătuiți! Căci sunt între voi unii, care nu cunosc pe Dumnezeu: spre rușinea voastră o spun.

Rom 13.11;Efes 5.14;1Tes 4.5;1Cor 6.5;

Cum vor învia morții.

³⁵Dar va zice cineva: "Cum învie morții? Și cu ce trup se vor întoarce?"

Ezec 37.3;

³⁶Nebun ce ești! Ce semeni tu, nu învie, dacă nu moare mai întâi.

Ioan 12.24;

³⁷Și când semeni, semeni nu trupul care va fi, ci doar un grăunte, cum se întâmplă: fie de grâu, fie de altă sămânță.

³⁸Apoi Dumnezeu îi dă un trup, după cum voiește; și fiecărei semințe îi dă un trup al ei.

³⁹Nu orice trup este la fel; ci altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul al peștilor.

⁴⁰Tot așa, sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este strălucirea trupurilor cerești, și alta a trupurilor pământești.

⁴¹Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii, și alta este strălucirea stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea.

⁴²Așa este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire, și învie în neputrezire;

Dan 12.3;Mat 13.43;

⁴³este semănat în ocară, și învie în slavă; este semănat în neputință, și învie în putere.

Filip 3.21;

⁴⁴Este semănat trup firesc, și învie trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc.

⁴⁵De aceea este scris: "Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu." Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.

Gen 2.7;Rom 5.14;Ioan 5.21;Ioan 6.33-57;Filip 3.21;Col 3.4;

⁴⁶Dar întâi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urmă.

⁴⁷Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer.

Ioan 3.31;Gen 2.7;Gen 3.19;Ioan 3.13-31;

48 Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești.

Filip 3.20-21;

49 Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.

Gen 5.3; Rom 8.29; 2Cor 3.18; 2Cor 4.11; Filip 3.21; 1Ioan 3.2;

50 Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.

Mat 16.11; Ioan 3.3-5;

51 Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

1Tes 4.15-17; Filip 3.21;

52 Într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

Zah 9.14; Mat 24.31; Ioan 5.25; 1Tes 4.16;

53 Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

2Cor 5.4;

54 Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

Isa 25.8; Evr 2.14-15; Apoc 20.14;

55 Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?"

Osea 13.14;

56 Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea.

Rom 4.15; Rom 5.13; Rom 7.5-13;

57 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!

Rom 7.25; 1Ioan 5.4-5;

58 De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.

2Pet 3.14;1Cor 3.8;

16

Strângerea de ajutoare.

¹Cât privește strângerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rânduit Bisericii Galatiei.

Fapt 11.29;Fapt 24.17;Rom 15.26;2Cor 8.4;2Cor 9.1-12;Gal 2.10;

²În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu.

Fapt 20.7;Apoc 1.10;

³Și când voi veni, voi trimite cu epistole pe cei ce îi veți socoti vrednici, ca să ducă darurile voastre la Ierusalim.

2Cor 8.19;

⁴Dacă va face să mă duc și eu, vor merge cu mine.

2Cor 8.4-19;

⁵La voi am să vin după ce voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia voi trece.

Fapt 19.21;2Cor 1.16;

⁶Poate mă voi opri pe la voi, sau poate chiar voi ierna la voi, ca apoi să mă însoțiți acolo unde voi avea să mă duc.

Fapt 15.3;Fapt 17.15;Fapt 21.5;Rom 15.24;2Cor 1.16;

⁷De data aceasta nu vreau să vă văd în treacăt, ci trag nădejde să mai rămân cu voi câțeva vreme, dacă va îngădui Domnul.

Fapt 18.21;1Cor 4.19;Iac 4.15;

⁸Voi mai rămâne totuși în Efes până la Cincizecime,

⁹căci mi s-a deschis aici o ușă mare și largă, și sunt mulți potrivnici.

Fapt 14.27;2Cor 2.12;Col 4.3;Apoc 3.8;Fapt 19.9;

¹⁰Dacă sosește Timotei, aveți grijă să fie fără frică la voi; căci el este prins ca și mine la lucrul Domnului.

Fapt 19.22;1Cor 4.17;Rom 16.21;Filip 2.20-22;1Tes 3.2;

¹¹Nimeni dar să nu-l disprețuiască. Să-l petreceți în pace, ca să vină la mine, pentru că îl aștept cu frații.

1Tim 4.12;Fapt 15.33;

¹²Cât pentru fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar n-a voit nicidecum să vină acum; va veni însă când va avea înlesnire.

1Cor 1.12;1Cor 3.5;

Îndemnuri.

¹³Vegheați, fiți tari în credință, fiți oameni, întăriți-vă!

Mat 24.42;Mat 25.13;1Tes 5.6;1Pet 5.8;1Cor 15.1;Filip 1.27;Filip 4.1;1Tes 3.8;
2Tes 2.15;Efes 6.10;Col 1.11;

¹⁴Tot ce faceți, să fie făcut cu dragoste!

1Cor 14.1;1Pet 4.8;

¹⁵Încă un îndemn, fraților. Cunoașteți casa lui Stefana; știți că ea este cel dintâi rod al Ahaiei, și că s-a pus cu totul în slujba sfinților.

1Cor 1.16;Rom 16.5;2Cor 8.4;2Cor 9.1;Evr 6.10;

¹⁶Fiți și voi supuși unor astfel de oameni și fiecăruia care ajută la lucru și se ostenește.

Evr 13.17;Evr 6.10;

¹⁷Mă bucur de venirea lui Stefana, lui Fortunat și lui Ahaic; ei au împlinit ce lipsea din partea voastră,

2Cor 11.9;Filip 2.30;Filim 13;

¹⁸căci mi-au răcorit duhul meu și al vostru. Să știți dar să prețuiți pe astfel de oameni.

Col 4.8;Filip 2.29;1Tes 5.12;

Urări de sănătate.

¹⁹Bisericile din Asia vă trimit sănătate. Acuila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor, vă trimit multă sănătate în Domnul.

Rom 16.5-15;Filim 2;

²⁰Toți frații vă trimit sănătate. Spuneți-vă sănătate unii altora cu o sărutare sfântă.

Rom 16.16;

²¹Urările de sănătate sunt scrise cu însăși mâna mea: Pavel.

Col 4.18;2Tes 3.17;

²²Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! "Maranata" (Domnul nostru vine!).

Efes 6.24;Gal 1.8-9;luda 14-15;

²³Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.

Rom 16.20;

²⁴Dragostea mea este cu voi cu toți în Hristos Isus. Amin.

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]

Explicații Biblice :2 Corinteni

1

Urare.

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, și către toți sfinții, care sunt în toată Ahaia:

1Cor 1.1;Efes 1.1;Col 1.1;1Tim 1.1;2Tim 1.1;Filip 1.1;Col 1.2;

²Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

Rom 1.7;1Cor 1.3;Gal 1.3;Filip 1.2;Col 1.2;1Tes 1.1;2Tes 1.2;Filim 3;

Mângâierile apostolului.

³Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri,

Efes 1.3;1Pet 1.3;

⁴care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!

⁵Căci, după cum avem parte din belșug de suferințele lui Hristos, tot așa, prin Hristos avem parte din belșug și de mângâiere.

Fapt 9.4;2Cor 4.10;Col 1.24;

⁶Așa că, dacă suntem în necaz, suntem pentru mângâierea și mântuirea voastră; dacă suntem mângâiați, suntem pentru mângâierea voastră, care se arată prin faptul că răbdați aceleași suferințe ca și noi.

2Cor 4.15;

⁷Și nădejdea noastră pentru voi, este neclintită, pentru că știm că, dacă aveți parte de suferințe, aveți parte și de mângâiere.

Rom 8.17;2Tim 2.12;

⁸În adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsați peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, așa că nici nu mai trăgeam nădejde de viață.

Fap 19.23;1Cor 15.32;1Cor 16.9;

⁹Ba încă ne spunea gândul că trebuie să murim; pentru ca să ne punem încrederea nu în noi înșine, ci în Dumnezeu care învie morții.

Ier 17.5-7;

¹⁰El ne-a izbăvit și ne izbăvește dintr-o astfel de moarte, și avem nădejde că ne va mai izbăvi încă.

2Pet 2.9;

¹¹Voi înșivă ne veți ajuta cu rugăciunile voastre, pentru ca binefacerea făcută nouă prin rugăciunile multora să fie pentru mulți un prilej de mulțumiri lui Dumnezeu pentru noi.

Rom 15.30;Filip 1.19;Filim 22;2Cor 4.15;

Mărturia cugetului apostolului.

¹²Lauda noastră este mărturia, pe care ne-o dă cugetul nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu o sfințenie și curăție de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o înțelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.

2Cor 2.17;2Cor 4.2;1Cor 2.4-13;

¹³Nu vă scriem altceva decât ce citiți și cunoașteți. Și trag nădejde că până la sfârșit veți cunoaște,

¹⁴cum ați și cunoscut în parte, că noi suntem lauda voastră, după cum și voi veți fi lauda noastră în ziua Domnului Isus.

2Cor 5.12;Filip 2.16;Filip 4.1;1Tes 2.19-20;

¹⁵În această încredințare, voiam să vin mai înainte la voi, ca să aveți un al doilea har.

1Cor 4.19;Rom 1.11;

¹⁶Voiam să trec pe la voi ca să mă duc în Macedonia; apoi din Macedonia să mă întorc la voi, și să fiu petrecut de voi în Iudea.

1Cor 16.5-6;

¹⁷În luarea hotărârii acesteia, am lucrat eu în chip ușuratic? Sau hotărârile mele sunt niște hotărâri, pe care le iau în felul lumii, ca să fie în mine "Da, da" și "Nu, nu"?

2Cor 10.2;

¹⁸Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și "Da", și "Nu".

¹⁹Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan, și prin Timotei, n-a fost "da" și "nu", ci în El nu este decât "da".

Marc 1.1;Luc 1.35;Fapt 9.20;Evr 13.8;

²⁰În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt "da"; de aceea și "Amin", pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.

Rom 15.8-9;

²¹Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu.

1Ioan 2.20-27;

²²El ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.

Efes 1.13;Efes 4.30;2Tim 2.19;Apoc 2.17;2Cor 5.5;Efes 1.14;

Pricina amânării venirii.

²³Iau pe Dumnezeu martor față de sufletul meu, că n-am mai venit până acum la Corint tocmai ca să vă cruț.

Rom 1.9;2Cor 11.31;Gal 1.20;Filip 1.8;1Cor 4.21;2Cor 2.3;2Cor 12.20;2Cor 13.2-10;

²⁴Nu doar că am avea stăpânire peste credința voastră; dar vrem să lucrăm și noi împreună la bucuria voastră; căci stați tari în credință.

1Cor 3.5;1Pet 5.3;Rom 11.20;1Cor 15.1;

2

¹Am hotărât dar în mine, să nu mă întorc la voi cu întristare.

2Cor 1.23;2Cor 12.20-21;2Cor 13.10;

²Căci, dacă vă întristez, de la cine să mă aștept la bucurie, dacă nu de la cel întristat de mine?

³Și v-am scris cum v-am scris, ca, la venirea mea, să n-am întristare din partea celor ce trebuiau să-mi facă bucurie; și sunt încredințat, cu privire la voi toți, că bucuria mea este bucuria voastră a tuturor.

2Cor 12.21;2Cor 7.16;2Cor 8.22;Gal 5.10;

⁴V-am scris cu multă mâhnire, și strângere de inimă, cu ochii scăldați în lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să vedeți dragostea nespus de mare, pe care o am față de voi.

2Cor 7.8-12;

Iertarea celui pedepsit.

⁵Dacă a fost cineva o pricină de întristare, nu m-a întristat numai pe mine, ci pe voi toți; cel puțin în parte, ca să nu spun prea mult.

1Cor 5.1;Gal 4.12;

⁶Este destul pentru omul acesta pedeapsa, care i-a fost dată de cei mai mulți;

1Cor 5.4-5;1Tim 5.20;

⁷așa că acum, este mai bine să-l iertați, și să-l mângâiați, ca să nu fie doborât de prea multă mâhnire.

Gal 1.6;

⁸De aceea, vă rog, să vă arătați iarăși dragostea față de ei;

⁹căci v-am scris și cu gândul ca să vă pun la încercare și să văd dacă sunteți ascultători în totul.

2Cor 7.15;2Cor 10.6;

¹⁰Dar pe cine iertați voi, îl iert și eu. În adevăr, ce am iertat eu, - dacă am iertat ceva - am iertat pentru voi, în fața lui Hristos,

¹¹ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig de la noi; căci nu suntem în neștiință despre planurile lui.

¹²Când am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o ușă în Domnul,

Fapt 16.8;Fapt 20.6;1Cor 16.9;

¹³n-am avut liniște în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună de la frați, și am plecat în Macedonia.

2Cor 7.5-6;

Slujba apostolului.

¹⁴Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos, și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui.

Cânt 1.3;

¹⁵În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării:

1Cor 1.18;2Cor 4.3;

¹⁶pentru aceștia, o mireasmă de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă de la viață spre viață. Și cine este de ajuns pentru aceste lucruri?

Luc 2.34;Ioan 9.39;1Pet 2.7-8;1Cor 15.10;2Cor 3.5-6;

¹⁷Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.

2Cor 4.2;2Cor 11.13;2Pet 2.3;

3

Destoinicia apostolului.

¹Începem noi iarăși să ne lăudăm singuri? Sau nu cumva avem trebuință, ca unii, de epistole de laudă, către voi sau de la voi?

2Cor 5.12;2Cor 10.8-12;2Cor 12.11;Fapt 18.27;

²Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

1Cor 9.2;

³Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.

1Cor 3.5;Ex 24.12;Ex 34.1;Ps 40.8;Ier 31.33;Ezec 11.19;Ezec 36.26;Evr 8.10;

⁴Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos.

⁵Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu,

Ioan 15.5;2Cor 2.16;1Cor 15.10;Filip 2.13;

⁶care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.

1Cor 3.5;1Cor 15.10;2Cor 5.18;Efes 3.7;Col 1.25-29;1Tim 1.11-12;2Tim 1.11;Ier 31.31;

Legământul cel nou și cel vechi.

⁷Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și pihonească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare,

Rom 7.10;Ex 34.1-28;Deut 10.1;Ex 34.29-85;

⁸cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului?

Gal 3.5;

⁹Dacă slujba aducătoare de osândă, a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire?

Rom 1.17;Rom 3.21;

¹⁰Și în privința aceasta, ce a fost slăvit nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult.

¹¹În adevăr, dacă ce era trecător, era cu slavă, cu cât mai mult va rămâne în slavă ce este netrecător!

¹²Fiindcă avem dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală;

2Cor 7.4;Efes 6.19;

¹³și nu facem ca Moise, care își punea o maramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și piaronească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător.

Ex 34.33-35;Rom 10.4;Gal 3.23;

¹⁴Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos.

Isa 6.10;Mat 13.11-14;Ioan 12.40;Fapt 28.26;Rom 11.7-25;2Cor 4.4;

¹⁵Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor.

¹⁶Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată.

Ex 34.34;Rom 11.23-26;Isa 25.7;

¹⁷Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

1Cor 15.45;2Cor 3.6;

¹⁸Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.

1Cor 13.12;2Cor 4.4-6;1Tim 1.11;Rom 8.29;1Cor 15.49;Col 3.10;

Propovăduirea Evangheliei.

¹De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

2Cor 3.6;1Cor 7.25;1Tim 1.18;

²Ca unii, care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

2Cor 2.17;1Tes 2.3-5;2Cor 6.4-7;2Cor 7.14;2Cor 5.11;

³Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării,

1Cor 1.18;2Cor 2.15;2Tes 2.10;

⁴a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

Ioan 12.31;Ioan 14.30;Ioan 16.11;Efes 6.12;Isa 6.10;Ioan 12.40;2Cor 3.14;2Cor 3.8-18;2Cor 4.6;Ioan 1.18;Ioan 12.45;Ioan 14.9;Filip 2.6;Col 1.15;Evr 1.3;

⁵Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus.

1Cor 1.13-23;1Cor 10.33;1Cor 9.19;2Cor 1.24;

⁶Căci Dumnezeu, care a zis: "Să lumineze lumina din întuneric", ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

Gen 1.3;2Pet 1.19;2Cor 4.4;1Pet 2.9;

Greutățile slujbei.

⁷Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi.

2Cor 5.1;1Cor 2.3;2Cor 12.9;

⁸Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;

2Cor 7.5;

⁹prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți.

Ps 37.24;

¹⁰Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.

1Cor 15.31;2Cor 1.5-9;Gal 6.17;Filip 3.10;Rom 8.17;2Tim 2.11-12;1Pet 4.13;

¹¹Căci noi cei vii, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

Ps 44.22;Rom 8.36;1Cor 15.31-49;

¹²Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

2Cor 13.9;

¹³Însă fiindcă avem același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: "Am crezut, de aceea am vorbit!" și noi credem, și de aceea vorbim.

Rom 1.12;2Pet 1.1;Ps 116.10;

¹⁴Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi împreună cu Isus, și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi.

Rom 8.11;1Cor 6.14;

¹⁵Căci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul mare, căpătat prin mulți, să facă să sporească mulțumirile spre slava lui Dumnezeu.

1Cor 3.21;2Cor 1.6;Col 1.24;2Tim 2.10;2Cor 1.11;2Cor 8.19;2Cor 9.11-12;

Pricinile de încredere.

¹⁶De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.

Rom 7.22;Efes 3.16;Col 3.10;1Pet 3.4;

¹⁷Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

Mat 5.12;Rom 8.18;1Pet 1.6;1Pet 5.10;

¹⁸Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt veșnice.

Rom 8.24;2Cor 5.7;Evr 11.1;

5

¹Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă, care nu este făcută de mână ci este veșnică.

Iov 4.19;2Cor 4.7;2Pet 1.13-14;

²Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc,

Rom 8.23;

³negreșit dacă atunci când vom fi îmbrăcați nu vom fi găsiți dezbrăcați de el.

Apoc 3.18;Apoc 16.15;

⁴Chiar în cortul acesta deci, gemem apăsăți; nu că dorim să fim dezbrăcați de trupul acesta, ci să fim îmbrăcați cu trupul celălalt peste acesta, pentru ca ce este muritor în noi, să fie înghițit de viață.

1Cor 15.53-54;

⁵Și Cel ce ne-a făcut pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat arvuna Duhului.

Isa 29.23;Efes 2.10;Rom 8.23;2Cor 1.22;Efes 1.14;Efes 4.30;

⁶Așadar, noi întotdeauna suntem plini de încredere; căci știm că, dacă suntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul, -

⁷pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere. -

Rom 8.24-25;1Cor 13.12;2Cor 4.18;Evr 11.1;

⁸Da, suntem plini de încredere, și ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul.

Filip 1.23;

⁹De aceea ne și silim să-l fim plăcuți, fie că rămânem acasă fie că suntem departe de casă.

¹⁰Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup.

Mat 25.31-32; Rom 14.10; Rom 2.6; Gal 6.7; Efes 6.8; Col 3.24-25; Apoc 22.12;

Făptura cea nouă.

¹¹Ca unii care cunoaștem deci frica de Domnul, pe oameni, căutăm să-i încredințăm; dar Dumnezeu ne cunoaște bine, și nădăjduiesc că și voi ne cunoașteți bine în cugetele voastre.

Iov 31.23; Evr 10.31; Iuda 23; 2Cor 4.2;

¹²Cu aceasta nu ne lăudăm singuri iarăși înaintea voastră, ci vă dăm un temel de laudă cu privire la noi, ca să aveți cu ce răspunde acelor care se laudă cu ce este în înfățișare și nu cu ce este în inimă.

2Cor 3.1; 2Cor 1.14;

¹³În adevăr, dacă ne-am ieșit din minți, pentru Dumnezeu ne-am ieșit; dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem.

2Cor 11.1-17; 2Cor 12.6-11;

¹⁴Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.

Rom 5.15;

¹⁵Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.

Rom 6.11-12; Rom 14.7-8; 1Cor 6.19; Gal 2.20; 1Tes 5.10; 1Pet 4.2;

¹⁶Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta.

Mat 12.50; Ioan 15.14; Gal 5.6; Filip 3.7-8; Col 3.11; Ioan 6.63;

¹⁷Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.

Rom 8.9; Rom 16.7; Gal 6.15; Gal 5.6; Gal 6.15; Isa 43.18-19; Isa 65.17; Efes 2.15; Apoc 21.5;

¹⁸Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a încredințat slujba împăcării;

Rom 5.10; Efes 2.16; Col 1.20; 1Ioan 2.2; 1Ioan 4.10;

¹⁹ că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.

Rom 3.24-25;

²⁰ Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!

Iov 33.23; Mal 2.7; 2Cor 3.6; Efes 6.20; 2Cor 6.1;

²¹ Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Isa 53.6-12; Gal 3.13; 1Pet 2.22-24; 1Ioan 3.5; Rom 1.17; Rom 5.19; Rom 10.3;

6

Râvna lui Pavel pentru slujba lui.

¹ Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim să faceți așa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu.

1Cor 3.9; 2Cor 5.20; Evr 12.15;

² Căci El zice: "La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii."

Isa 49.8;

³ Noi nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentru ca slujba noastră să nu fie defăimată.

Rom 14.13; 1Cor 9.12; 1Cor 10.32;

⁴ Ci, în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

1Cor 4.1;

⁵ în bătăi, în temnițe, în răscoale, în osteneli, în vegheri, în posturi;

2Cor 11.23;

⁶ prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută,

⁷prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare, pe care le dă neprihănirea;

2Cor 4.2;2Cor 7.14;1Cor 2.4;2Cor 10.4;Efes 6.11-13;2Tim 4.7;

⁸în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul;

2Cor 4.2;2Cor 5.11;2Cor 11.6;

⁹ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine cunoscuți; ca unii care murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți;

1Cor 4.9;2Cor 1.9;2Cor 4.10-11;Ps 118.18;

¹⁰ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile.

Dragostea apostolului pentru ei.

¹¹Am dat drumul gurii față de voi, Corintenilor! Ni s-a lărgit inima.

2Cor 7.3;

¹²Voi nu sunteți la strâmtoare în noi; dar inima voastră s-a strâns pentru noi.

2Cor 12.15;

¹³Faceți-ne și voi la fel: vă vorbesc ca unor copii ai mei - lărgiți-vă și voi!

1Cor 4.14;

Credincioșii și necredincioșii.

¹⁴Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?

Deut 7.2-3;1Cor 5.9;1Cor 7.39;1Sam 5.2-3;1Împ 18.21;1Cor 10.21;Efes 5.7-11;

¹⁵Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?

¹⁶Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: "Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu."

1Cor 3.16;1Cor 6.19;Efes 2.21-22;Evr 3.6;Ex 29.45;Lev 26.12;Ier 31.33;Ier 32.38;
Ezec 11.20;Ezec 36.28;Ezec 37.26;Zah 8.8;Zah 13.9;

¹⁷De aceea: "leșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.

Isa 52.11;2Cor 7.1;Apoc 18.4;

¹⁸Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic."

Ier 31.1-9;Apoc 21.7;

7

¹Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.

2Cor 6.17-18;1Ioan 3.3;

Bucuria lui Pavel.

²Înțelegeți-ne bine! N-am nedreptățit pe nimeni, n-am vătămat pe nimeni, n-am înșelat pe nimeni.

Fapt 20.33;2Cor 12.17;

³Nu spun aceste lucruri ca să vă osândesc, căci am spus mai înainte că sunteți în inimile noastre pe viață și pe moarte.

2Cor 6.11-12;

⁴Am o mare încredere în voi. Am tot dreptul să mă laud cu voi. Sunt plin de mângâiere, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre.

2Cor 3.12;1Cor 1.4;2Cor 1.14;2Cor 1.4;Filip 2.17;Col 1.24;

⁵Căci și după venirea noastră în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă. Am fost necăjiți în toate chipurile: de afară lupte, dinăuntru temeri.

2Cor 2.13;2Cor 4.8;Deut 32.25;

⁶Dar Dumnezeu, care mângâie pe cei smeriți, ne-a mângâiat prin venirea lui Tit.

2Cor 1.4;

⁷Și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat și el de voi. El ne-a istorisit despre dorința voastră arzătoare, despre

lacrimile voastre, despre râvna voastră pentru mine, așa că bucuria mea a fost și mai mare.

2Cor 2.13;

⁸Măcar că v-am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău; și chiar dacă mi-ar fi părut rău - căci văd că epistola aceea v-a întristat (măcar că pentru puțină vreme) -

2Cor 2.4;

⁹totuși, acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nici o pagubă din partea noastră.

2Sam 12.13;Mat 26.75;

¹⁰În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire, și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când întristarea lumii aduce moartea.

Prov 17.22;

¹¹Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră după voia lui Dumnezeu, ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de dezvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta.

¹²Așa că, dacă v-am scris nu v-am scris nici din pricina celui ce a făcut ocară, nici din pricina celui ce a suferit ocară, ci ca să se arate marea noastră purtare de grijă pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

2Cor 2.4;

¹³De aceea am fost mângâiați. Dar, pe lângă mângâierea aceasta a noastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, al cărui duh a fost răcorit de voi toți.

Rom 5.32;

¹⁴Și dacă m-am lăudat puțin cu voi înaintea lui, n-am fost dat de rușine. Ci, după cum în orice lucru v-am spus adevărul, tot așa și lauda noastră cu voi înaintea lui Tit, s-a adeverit.

¹⁵El are o și mai mare dragoste pentru voi, când își aduce aminte de ascultarea voastră a tuturor, și de primirea pe care i-ați făcut-o, cu frică și cu cutremur.

2Cor 2.9;Filip 2.12;

¹⁶Mă bucur că mă pot încrede în voi în toate privințele.

2Tes 3.4;Filim 8-21;

8

Dărnicia Macedonenilor.

¹Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei.

²În mijlocul multelor neazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie, au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.

Marc 12.44;

³Vă mărturisesc că au dat de bună voie, după puterea lor, și chiar peste puterile lor.

⁴Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtășia la această strângere de ajutoare pentru sfinți.

Fapt 11.29;Fapt 24.17;Rom 15.25-26;1Cor 16.1;1Cor 16.3-4;2Cor 9.1;

⁵Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

⁶Noi dar, am rugat pe Tit să isprăvească această strângere de ajutoare, pe care o începuse.

2Cor 8.17;2Cor 12.18;

⁷După cum sporiți în toate lucrurile: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice râvnă, și în dragostea voastră pentru noi, căutați să sporiți și în această binefacere.

1Cor 1.5;1Cor 12.13;2Cor 9.8;

⁸Nu spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă; ci pentru râvna altora, și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre.

1Cor 7.6;

⁹Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.

Mat 8.20;Luc 9.58;Filip 2.6-7;

¹⁰În această privință vă dau un sfat. Și sfatul acesta vă este de folos vouă, care, de acum un an, cei dintâi ați început nu numai să faceți, ci să și voiți.

1Cor 7.25;Prov 19.17;Mat 10.42;1Tim 6.18-19;Evr 13.16;2Cor 9.2;

¹¹Isprăviți dar acum de făcut; pentru ca, după graba voinței să fie și înfăptuirea, potrivit cu mijloacele voastre.

¹²Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are.

Marc 12.43-44;Luc 21.3;

¹³Aici nu este vorba ca alții să fie ușurați, iar voi strâmtorați;

¹⁴ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire;

¹⁵după cum este scris: "Cel ce strânsese mult, n-avea nimic de prisos, și cel ce strânsese puțin, nu ducea lipsă."

Ex 16.18;

A doua trimitere a lui Tit.

¹⁶Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit aceeași râvnă pentru voi.

¹⁷Căci el a primit îndemnul nostru; ba încă, stăpânit de o râvnă arzătoare, a pornit de bună voie spre voi.

2Cor 8.6;

¹⁸Am trimis cu el și pe fratele a cărui laudă în Evanghelie este răspândită prin toate Bisericile.

2Cor 12.18;

¹⁹Mai mult, el a fost ales de Biserici să meargă împreună cu noi în această lucrare de binefacere, pe care o săvârșim spre slava Domnului și ca o dovadă de bunăvoința noastră.

1Cor 16.3-4;2Cor 4.15;

²⁰În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belșug de ajutoare, de care îngrijim.

²¹Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

Rom 12.17; Filip 4.8; 1Pet 2.12;

²²Am trimis cu ei pe fratele nostru, a cărui râvnă am încercat-o de atâtea ori în multe împrejurări, și care, de data aceasta, arată mult mai multă râvnă, din pricina mării lui încrederi în voi.

²³Astfel, fie având în vedere pe Tit, care este părtașul și tovarășul meu de lucru în mijlocul vostru; fie având în vedere pe frații noștri, care sunt trimișii Bisericilor și fala lui Hristos:

Filip 2.25;

²⁴dați-le înaintea Bisericilor dovadă de dragostea voastră, și arătați-le că avem dreptul să ne lăudăm cu voi.

2Cor 7.14; 2Cor 9.2;

9

Răsplata dărnicii creștine.

¹Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strângerea de ajutoare pentru sfinți.

Fapt 11.29; Rom 15.26; 1Cor 16.1; 2Cor 8.4; Gal 2.10;

²Cunosc, în adevăr, bunăvoința voastră, cu care mă laud cu privire la voi către Macedoneni, și le spun că Ahaia este gata de acum un an. Și râvna voastră a îmbărbătat pe foarte mulți din ei.

2Cor 8.19; 2Cor 8.24; 2Cor 8.10;

³Am trimis totuși pe frați, pentru ca lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul acesta, ci să fiți gata, cum am spus.

2Cor 8.6-22;

⁴Dacă vor veni vreunii din Macedonia cu mine, și nu vă vor găsi gata, n-aș vrea ca noi (ca să nu zicem voi) să fim dați de rușine în încrederea aceasta.

⁵De aceea, am socotit de trebuință, să rog pe frați să vină mai înainte la voi, și să pregătească strângerea darurilor făgăduite de voi, ca ele să fie gata, făcute cu dărnicie nu cu zgârcenie.

⁶Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera.

Prov 11.24;Prov 19.17;Prov 22.9;Gal 6.7-9;

⁷Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău, sau de silă, căci "pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu."

Deut 15.7;Ex 25.2;Ex 35.5;Prov 11.25;Rom 12.8;2Cor 8.12;

⁸Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisiți în orice faptă bună,

Prov 11.24-25;Prov 28.27;Filip 4.19;

⁹după cum este scris: "A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac."

Ps 112.9;

¹⁰"Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană", vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre.

Isa 55.10;Osea 10.12;Mat 6.1;

¹¹În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu.

2Cor 1.11;2Cor 4.15;

¹²Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă nevoile sfinților, dar este și o pricină de multe mulțumiri către Dumnezeu.

2Cor 8.14;

¹³Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos, și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți;

Mat 5.16;Evr 13.16;

¹⁴și-i face să se roage pentru voi, și să vă iubească din inimă, pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu față de voi.

2Cor 8.1;

¹⁵Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!

Iac 17.1;

10

Pavel își apără slujba lui.

¹Eu, Pavel, vă rog, prin blândețea și bunătatea lui Hristos, - eu, cel "smerit când sunt de față în mijlocul vostru, și plin de îndrăzneală împotriva voastră, când sunt departe",

Rom 12.1;2Cor 10.10;2Cor 12.5-9;

²- vă rog, dar, să nu mă faceți ca, atunci când voi fi de față, să alerg cu hotărâre la îndrăzneala aceea, pe care am de gând s-o întrebuițez împotriva unora, care își închipuie că noi suntem mânați de firea pământească.

1Cor 4.21;2Cor 13.2-10;

³Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească.

⁴Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.

Efes 6.13;1Tes 5.8;1Tim 1.18;2Tim 2.3;Fapt 7.22;1Cor 2.5;2Cor 6.7;2Cor 13.3-4;Ier 1.10;

⁵Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

1Cor 1.19;1Cor 3.19;

⁶Îndată ce se va săvârși ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.

2Cor 13.2-10;2Cor 2.9;2Cor 7.15;

⁷La înfățișare vă uitați? Dacă cineva crede că "este al lui Hristos", să aibă în vedere că, după cum el este al lui Hristos, tot așa suntem și noi.

Ioan 7.24;2Cor 5.12;2Cor 11.18;1Cor 14.37;Ioan 4.6;1Cor 3.23;1Cor 9.1;2Cor 11.23;

⁸Și chiar dacă m-aș lăuda ceva mai mult cu stăpânirea, pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidirea voastră, iar nu pentru dărâmarea voastră, tot nu mi-ar fi rușine.

2Cor 13.10;2Cor 7.14;2Cor 12.6;

⁹Zic așa, ca să nu se pară că vreau să vă înfricoșez prin epistolele mele.

10"De fapt", zic ei, "epistolele lui sunt cu greutate și pline de putere; dar când este de față el însuși, este moale, și cuvântul lui n-are nici o greutate."

1Cor 2.3-4;2Cor 10.1;2Cor 12.5-9;Gal 4.13;1Cor 1.17;1Cor 2.1-4;2Cor 11.6;

11Cine judecă așa, să fie încredințat că, așa cum suntem în vorbă, în epistolele noastre, când nu suntem de față, tot așa vom fi și în faptă, când vom fi de față!

Pavel și protivnicii lui.

12Negreșit, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sunt fără pricepere.

2Cor 3.1;2Cor 5.12;

13Noi, însă, nu ne laudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor, pe care le-a însemnat Dumnezeu câmpului nostru ca să ajungem până la voi.

2Cor 10.15;

14Nu ne întindem prea mult, ca și când n-am fi ajuns până la voi, căci, în adevăr, până la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos.

1Cor 3.5-10;1Cor 4.15;1Cor 9.1;

15Nu ne laudăm peste măsura noastră, adică, nu ne laudăm cu ostenelele altuia; ci avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și câmpul nostru de lucru între voi, nespun de mult, după măsura noastră.

Rom 15.20;

16Așa că vom putea propovădui Evanghelia și în ținuturile care sunt dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altuia, ca să ne laudăm cu lucrări făcute de-a gata.

17Ci, "oricine se laudă, să se laude în Domnul."

Isa 65.16;Ier 9.24;1Cor 1.31;

18Pentru că nu cine se laudă singur, va fi primit, ci acela pe care Domnul îl laudă.

Prov 27.2;Rom 2.29;1Cor 4.5;

Apostolii mincinoși.

¹O, de ați putea suferi puținică nebunie din partea mea! Ei, haide, suferiți-mă!

2Cor 11.16;2Cor 5.13;

²Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.

Gal 4.17-18;Osea 2.19-20;1Cor 4.15;Col 1.28;Lev 21.13;

³Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlucul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos.

Gen 3.4;Ioan 8.44;Efes 6.24;Col 2.4-18;1Tim 1.3;1Tim 4.1;Evr 13.9;2Pet 3.17;

⁴În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!

Gal 1.7-8;

⁵Dar socotesc că nici eu nu sunt cu nimic mai prejos de apostolii aceștia "nespus de aleși!"

1Cor 15.10;2Cor 12.11;Gal 2.6;

⁶Chiar dacă sunt un necioplit în vorbire, nu sunt însă și în cunoștință; și am arătat lucrul acesta printre voi, în tot felul și în toate privințele.

1Cor 1.17;1Cor 2.1-13;2Cor 10.10;Efes 3.4;2Cor 4.2;2Cor 5.11;2Cor 12.12;

⁷Sau, am făcut un păcat, când m-am smerit pe mine însumi, ca să fiți înălțați voi, și v-am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu?

Fapt 18.3;1Cor 9.6-12;2Cor 10.1;

⁸Am despuiat alte Biserici, primind de la ele o plată, ca să vă pot sluji vouă.

⁹Și când eram la voi, și m-am găsit în nevoie, n-am fost sarcină nimănui; căci de nevoile mele au îngrijit frații, când veniseră din Macedonia. În toate m-am ferit, și mă voi feri să vă îngreuiez cu ceva.

Fapt 20.33;2Cor 12.13;1Tes 2.9;2Tes 3.8-9;Filip 4.10-16;2Cor 12.14-16;

¹⁰Pe adevărul lui Hristos care este în mine, nimeni nu-mi va răpi această pricină de laudă în ținuturile Ahaiei!

Rom 9.1;1Cor 9.15;

¹¹Pentru ce?... Pentru că nu vă iubesc?... Știe Dumnezeu!

2Cor 6.11;2Cor 7.3;2Cor 12.15;

¹²Dar lucrez și voi lucra astfel, pentru ca să tai orice prilej celor ce caută un prilej, ca să poată fi găsiți deopotrivă cu mine în lucrurile cu care se laudă.

1Cor 9.12;

¹³Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos.

Fapt 15.24;Rom 16.18;Gal 1.7;Gal 6.12;Filip 1.15;2Pet 2.1;1Ioan 4.1;Apoc 2.2;2Cor 2.17;Filip 3.2;Tit 1.10-11;

¹⁴Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefac într-un înger de lumină.

Gal 1.8;

¹⁵Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.

2Cor 3.9;Filip 3.19;

Necazurile apostolului.

¹⁶Iarăși spun: să nu mă creadă nimeni nebun. Sau altminteri, suferiți-mă măcar ca nebun, ca să mă laud și eu puțin.

2Cor 11.1;2Cor 12.6-11;

¹⁷Ce spun în această îndrăzneală, ca să mă laud, nu spun după Domnul, ci ca și cum aș spune din nebunie.

1Cor 7.6-12;2Cor 9.4;

¹⁸De vreme ce mulți se laudă după firea pământească, mă voi lăuda și eu.

Filip 3.3-4;

¹⁹Doar voi suferiți cu plăcere pe nebuni, voi, care sunteți înțelepți!

1Cor 4.10;

²⁰Dacă vă robește cineva, dacă vă mănâncă cineva, dacă pune cineva mâna pe voi, dacă vă privește cineva de sus, dacă vă bate cineva peste obraz, suferiți!

Gal 2.4;Gal 4.9;

²¹Spre rușinea mea o spun, că am fost slabi! Totuși, orice poate să pună înaintea cineva - vorbesc în nebunie - pot pune și eu înaintea.

2Cor 10.10;Filip 3.4;

²²Sunt ei Evrei? Și eu sunt! - Sunt ei Israeliti? Și eu sunt! - Sunt ei sămânță a lui Avraam? Și eu sunt! -

Fapt 22.3;Rom 1.11;Filip 3.5;

²³Sunt ei slujitori ai lui Hristos? - vorbesc ca un ieșit din minți - eu sunt și mai mult. În osteneli și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte!

1Cor 15.10;Fapt 9.16;Fapt 20.23;Fapt 21.11;2Cor 6.4-5;1Cor 15.30-32;
2Cor 1.9-10;2Cor 4.11;2Cor 6.9;

²⁴De cinci ori am căpătat de la Iudei patruzeci de lovituri fără una;

Deut 25.3;

²⁵de trei ori am fost bătut cu nuiele; odată am fost împrôșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

Fapt 16.22;Fapt 14.19;Fapt 27.41;

²⁶Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși.

Fapt 9.23;Fapt 13.50;Fapt 14.5;Fapt 17.5;Fapt 20.3;Fapt 21.31;
Fapt 23.10-11;Fapt 25.3;Fapt 14.5;Fapt 19.23;

²⁷În osteneli și necazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!

Fapt 20.31;2Cor 6.5;1Cor 4.11;

²⁸Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile.

Fapt 20.18;Rom 1.14;

²⁹Cine este slab, și să nu fiu și eu slab? Cine cade în păcat, și eu să nu ard?

1Cor 8.13;1Cor 9.22;

³⁰Dacă e vorba să mă laud, mă voi lăuda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea.

2Cor 12.5-10;

³¹Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint!...

Rom 1.9;Rom 9.1;2Cor 1.23;Gal 1.20;1Tes 2.5;Rom 9.5;

³²În Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea Damascenilor, ca să mă prindă.

Fapt 9.24-25;

³³Dar am fost dat jos pe o fereastră, într-o coșniță, prin zid, și am scăpat din mâinile lor.

12

Descoperirile lui Pavel.

¹E nevoie să mă laud, măcar că nu este de folos. Voi veni totuși la vedeniile și descoperirile Domnului.

²Cunosc un om în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe).

Rom 16.7;2Cor 5.17;Gal 1.22;Fapt 22.17;

³Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu: Dumnezeu știe),

⁴a fost răpit în rai, și a auzit cuvinte, care nu se pot spune, și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească.

Luc 23.43;

⁵Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar întrucât mă privește pe mine însumi, nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele.

2Cor 11.30;

⁶Chiar dacă aş vrea să mă laud, n-aş fi nebun, căci aş spune adevărul; dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine, sau ce aude de la mine.

2Cor 10.8;2Cor 11.16;

⁷Şi ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un ţepuş în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască, şi să mă împiedice să mă îngâmf.

Ezec 28.24;Gal 4.13-14;Iov 2.7;Luc 13.16;

⁸De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia.

Deut 3.23-27;Mat 26.44;

⁹Şi El mi-a zis: "Harul Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită." Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.

2Cor 11.30;1Pet 4.14;

¹⁰De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.

Rom 5.3;2Cor 7.4;2Cor 13.4;

Slujba lui Pavel.

¹¹Am ajuns nebun: voi m-aţi silit. Dar voi trebuia să mă lăudaţi; căci, măcar că nu sunt nimic, totuşi cu nimic n-am fost mai prejos de aceşti apostoli aşa de minunaţi.

2Cor 11.1-17;2Cor 11.5;Gal 2.6-8;1Cor 3.7;1Cor 15.8-9;Efes 3.8;

¹²Semnele unui apostol le-aţi avut printre voi în toată răbdarea, prin semne, puteri şi minuni care au fost făcute între voi.

Rom 15.18-19;1Cor 9.2;2Cor 4.2;2Cor 6.4;2Cor 11.6;

¹³În adevăr, în ce aţi fost voi puşi mai prejos decât celelalte Biserici, afară doar că numai eu singur nu v-am fost o sarcină? O, iertaţi-mi nedreptatea aceasta!...

1Cor 1.7;1Cor 9.12;2Cor 11.9;2Cor 11.7;

¹⁴Iată că sunt gata să vin a treia oară la voi; şi tot nu vă voi fi o sarcină; căci nu caut bunurile voastre, ci pe voi înşivă. Ce-i drept, nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinţii lor, ci părinţii pentru copiii lor.

2Cor 13.1;Fapt 20.33;1Cor 4.14-15;1Cor 4.14;

¹⁵Și eu, voi cheltui prea bucuros din ale mele, și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult, sunt iubit cu atât mai puțin?

Filip 2.17;1Tes 2.8;Ioan 10.11;2Cor 1.6;Col 1.24;2Tim 2.10;2Cor 6.12-13;

¹⁶Fie și-așa! Nu v-am fost sarcină deloc. "Dar", zic ei, "ca un om isteț ce sunt, v-am prins prin șiretlic." -

2Cor 11.9;

¹⁷Dar, am tras eu oare vreun folos de la voi prin vreunul din aceia, pe care i-am trimis la voi?

2Cor 7.2;

¹⁸Am rugat pe Tit să vină să vă vadă; și împreună cu el am trimis și pe fratele: a cerut Tit ceva de la voi? N-am fost noi călăuziți de același Duh, și n-am călcat noi pe aceleași urme?

2Cor 8.6-22;2Cor 8.18;

¹⁹De multă vreme voi vă închipuiți că, vrem să ne apărăm înaintea voastră! Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu în Hristos; și toate aceste lucruri, le spunem, preaiubiților, pentru zidirea voastră.

2Cor 5.12;Rom 9.1;2Cor 11.31;1Cor 10.33;

²⁰Fiindcă mă tem ca nu cumva, la venirea mea, să vă găesc așa cum n-aș vrea să vă găesc, și eu însumi să fiu găsit de voi așa cum n-ați vrea. Mă tem să nu găesc gâlceavă, pizmă, mâinii, dezbinări, vorbiri de rău, bârfeli, îngâmfări, tulburări.

1Cor 4.21;2Cor 10.2;2Cor 13.2-10;

²¹Mă tem ca, la venirea mea la voi, să nu mă smerească din nou Dumnezeul meu cu privire la voi, și să trebuiască să plâng pe mulți din cei ce au păcătuit mai înainte, și nu s-au pocăit de necurăția, curvia și spurcăciunile, pe care le-au făcut.

2Cor 2.1-4;2Cor 13.2;1Cor 5.1;

¹Vin la voi pentru a treia oară. "Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori."

2Cor 12.14; Num 35.30; Deut 17.6; Deut 19.15; Mat 18.16; Ioan 8.17; Evr 10.28;

²Cum am spus, când am fost de față a doua oară, tot așa și azi, când nu sunt de față, spun iarăși mai dinainte celor ce au păcătuit mai înainte, și tuturor celorlalți, că, dacă mă voi întoarce la voi, n-am să cruț deloc;

2Cor 10.2; 2Cor 12.21; 2Cor 1.23;

³căci căutați o dovadă că Hristos vorbește în mine: El care nu este slab față de voi, ci este plin de putere între voi.

Mat 10.20; 1Cor 5.4; 2Cor 2.10; 1Cor 9.2;

⁴În adevăr El a fost răstignit prin slăbiciune; dar trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Tot astfel și noi suntem slabi în El, dar, prin puterea lui Dumnezeu, vom fi plini de viață cu El față de voi.

Filip 2.7-8; 1Pet 3.8; Rom 6.4; 2Cor 10.3-4;

⁵Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.

1Cor 11.28; Rom 8.10; Gal 4.19; 1Cor 9.27;

⁶Dar trag nădejde că veți recunoaște că noi nu suntem lepădați.

⁷Totuși ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu pentru ca să ne putem arăta noi înșine primiți, ci ca să faceți ce este bine, chiar dacă noi am trece drept lepădați.

2Cor 6.9;

⁸Căci n-avem nici o putere împotriva adevărului ci pentru adevăr.

⁹În adevăr, ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; și ne rugăm pentru desăvârșirea voastră.

1Cor 4.10; 2Cor 11.30; 2Cor 12.5-10; 1Tes 3.10;

¹⁰Tocmai de aceea vă scriu aceste lucruri, când nu sunt de față, pentru ca, atunci când voi fi de față, să nu mă port cu asprime, potrivit cu puterea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, iar nu pentru dărâmare.

1Cor 4.21; 2Cor 2.3; 2Cor 10.2; 2Cor 12.20-21; Tit 1.13; 2Cor 10.8;

Urări de sănătate.

¹¹Încolo, fraților, fiți sănătoși, desăvârșiți-vă, îmbărbătați-vă, fiți cu un cuget, trăiți în pace, și Dumnezeuul dragostei și al păcii va fi cu voi.

Rom 12.16-18;Rom 15.5;1Cor 1.10;Filip 2.2;Filip 3.16;1Pet 3.8;Rom 15.33;

¹²Spuneți-vă unii altora sănătate, cu o sărutare sfântă.

Rom 16.16;1Cor 16.20;1Tes 5.26;1Pet 5.14;

¹³Toți sfinții vă trimit sănătate.

¹⁴Harul Domnului Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16.24;Filip 2.1;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI

[1] [2] [3] [4] [5] [6] **Explicații Biblice :Galteni**

1

Urare.

¹Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți,

Gal 1.11-12;Fapt 9.6;Fapt 22.10-21;Fapt 26.16;Tit 1.3;Fapt 2.24;

²și toți frații care sunt împreună cu mine, către Bisericile Galatiei:

Filip 2.22;Filip 4.21;1Cor 16.1;

³Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul nostru Isus Hristos!

Rom 1.7;1Cor 1.3;2Cor 1.2;Efes 1.2;Filip 1.2;Col 1.2;1Tes 1.1;2Tes 1.2;2Ioan 3;

⁴El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeuului nostru și Tatăl.

Mat 20.28;Rom 4.25;Gal 2.20;Tit 2.14;Isa 65.17;Ioan 15.19;Ioan 17.14;Evr 2.5;Evr 6.5;1Ioan 5.19;

⁵A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

Nestatornicia Galatenilor.

⁶Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie.

Gal 5.8;

⁷Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.

2Co 11.4;Fapt 15.1-24;2Cor 2.17;2Cor 11.13;Gal 5.10-12;

⁸Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!

1Cor 16.22;

⁹Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie, deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!

Deut 4.2;Deut 12.32;Prov 30.6;Apoc 22.18;

¹⁰Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos.

1Tes 2.4;1Sam 24.7;Mat 28.14;1Ioan 3.19;1Tes 2.4;Iac 4.4;

Evanghelia lui Pavel.

¹¹Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârșie omenească;

1Cor 15.1;

¹²pentru că, n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.

1Cor 15.1-3;Gal 1.1;Efes 3.3;Fapt 9.1;Fapt 22.4;Fapt 26.11;

¹³Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religia Iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu, și făceam prăpăd în ea;

1Tim 1.13;Fapt 8.3;

¹⁴și cum eram mai înaintat în religia ludeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești.

Fapt 22.3;Fapt 26.9;Filip 3.6;Ier 9.14;Mat 15.2;Marc 7.5;

¹⁵Dar când Dumnezeu - care m-a pus deoparte din pântecele maicii mele, și m-a chemat prin harul Său, - a găsit cu cale

¹⁶să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n-am întrebat pe nici un om,

2Cor 4.6;Fapt 9.15;Fapt 22.21;Fapt 26.17-18;Rom 11.13;Efes 3.8;Mat 16.17;1Cor 15.50;Efes 6.12;

¹⁷nici nu m-am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc.

¹⁸După trei ani, m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la el cincisprezece zile.

Fapt 9.26;

¹⁹Dar n-am văzut pe nici unul altul dintre apostoli, decât pe Iacov, fratele Domnului.

1Cor 9.5;Mat 13.55;Marc 6.3;

²⁰În cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.

Rom 9.1;

²¹După aceea m-am dus în ținuturile Siriei și Ciliciei.

Fapt 9.30;

²²Și eram încă necunoscut la față Bisericii lui Hristos, care sunt în Iudea.

²³Ele auzeau doar spunându-se: "Cel ce ne prigonea odinioară, acum propovăduiește credința, pe care căuta s-o nimicească odinioară."

²⁴Și slăveau pe Dumnezeu din pricina mea.

2

Încuviințarea apostolilor.

¹După patrusprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim împreună cu Barnaba; și am luat cu mine și pe Tit.

Fapt 15.2;

²M-am suit, în urma unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia, pe care o propovăduiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

Fapt 15.12; Filip 2.16; 1Tes 3.5;

³Nici chiar Tit, care era cu mine, măcar că era Grec, n-a fost silit să se taie împrejur,

⁴din pricina fraților mincinoși, furișai și strecurați printre noi, ca să pândească slobozenia, pe care o avem în Hristos Isus, cu gând să ne aducă la robie;

Fapt 15.1-24; 2Cor 11.26; Gal 3.25; Gal 5.1-13; 2Cor 11.20; Gal 4.3-9;

⁵noi nu ne-am supus și nu ne-am potrivit lor nici o clipă măcar, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi.

Gal 2.14; Gal 3.1; Gal 4.16;

⁶Cei ce sunt socotiți ca fiind ceva - orice ar fi fost ei, nu-mi pasă: Dumnezeu nu caută la fața oamenilor - aceștia, zic, ei cei cu vază nu mi-au adăugat nimic.

Gal 6.3; Fapt 10.34; Rom 2.11; 2Cor 12.11;

⁷Ba dimpotrivă, când au văzut că mie îmi fusese încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru îi fusese încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur, -

Fapt 13.46; Rom 1.5; Rom 11.13; 1Tim 2.7; 2Tim 1.11; 1Tes 2.4;

⁸căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, făcuse și din mine apostolul Neamurilor -

Fapt 9.15; Fapt 13.2; Fapt 22.21; Fapt 26.17-18; 1Cor 15.10; Gal 1.16; Col 1.29; Gal 3.5;

⁹și când au cunoscut harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, care sunt priviți ca stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba, mâna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur.

Mat 16.18; Efes 2.20; Apoc 21.14; Rom 1.5; Rom 12.3-6; Rom 15.15; 1Cor 15.10; Efes 3.8;

¹⁰Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, și chiar așa am și căutat să fac.

Fapt 11.30;Fapt 24.17;Rom 15.25;1Cor 16.1;2Cor 8.1-9.15;

Pavel înfruntă pe Petru.

¹¹Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotrivă în față, căci era de osândit.

Fapt 15.35;

¹²În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu Neamurile; dar când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

Fapt 10.28;Fapt 11.3;

¹³Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți Iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățarniciei lor.

¹⁴Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am spus lui Chifa în fața tuturor: "Dacă tu, care ești Iudeu, trăiești ca Neamurile, și nu ca Iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul Iudeilor?"

Gal 2.5;1Tim 5.20;Fapt 10.28;Fapt 11.3;

¹⁵Noi suntem Iudei din fire, iar nu păcătoși dintre Neamuri.

Fapt 15.10-11;Mat 9.11;Efes 2.3-12;

¹⁶Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit, prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii.

Fapt 13.38-39;Rom 1.17;Rom 3.22-28;Rom 8.3;Gal 3.24;Evr 7.18-19;Ps 143.2;Rom 3.20;Gal 3.11;

¹⁷Dar dacă, în timp ce căutăm să fim socotiți neprihăniți în Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicidecum!

1Ioan 3.8-9;

¹⁸Căci, dacă zidesc iarăși lucrurile, pe care le-am stricat, mă arăt ca un călcător de lege.

¹⁹Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

Rom 8.2;Rom 6.14;Rom 7.4-6;Rom 6.11;2Cor 5.15;1Tes 5.10;Evr 9.14;1Pet 4.2;

²⁰Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Rom 6.6;Gal 5.24;Gal 6.14;2Cor 5.15;1Tes 5.10;1Pet 4.2;Gal 1.4;Efes 5.2;Tit 2.14;

²¹Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.

Gal 3.21;Evr 7.11;Rom 11.6;Gal 5.4;

3

Legea și credința.

¹O, Galateni nechibzuiți! Cine v-a fermecat, pe voi, înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?

Gal 5.7;Gal 2.14;Gal 5.7;

²Iată numai ce voiesc să știu de la voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?

Fapt 2.38;Fapt 8.15;Fapt 10.47;Fapt 15.8;Gal 3.14;Efes 1.13;Evr 6.4;Rom 10.16-17;

³Sunteți așa de nechibzuiți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfârșiți prin firea pământească?

Gal 4.9;Evr 7.16;Evr 9.10;

⁴În zadar ați suferit voi atât de mult? Dacă, în adevăr, e în zadar!

Evr 10.35-36;2Ioan 8;

⁵Cel ce vă dă Duhul și face minuni printre voi, le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?

1Cor 3.8;

⁶Tot așa și "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire."

Gen 15.6;Rom 4.3-22;Iac 2.23;

⁷Înțelegeți și voi dar, că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.

Ioan 8.39;Rom 4.11-16;

⁸Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: "Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine."

Rom 9.17;Gal 3.22;Gen 12.3;Gen 18.18;Gen 22.18;Fapt 3.25;

⁹Așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.

¹⁰Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sunt sub blestem; pentru că este scris: "Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă."

Deut 27.26;Ier 11.3;

¹¹Și că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci "cel neprihănit prin credință va trăi."

Gal 2.16;Hab 2.4;Rom 1.17;Evr 10.38;

¹²Însă Legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: "Cine va face aceste lucruri, va trăi prin ele".

Rom 4.4-5;Rom 10.5-6;Rom 11.6;Lev 18.5;Neem 9.29;Ezec 20.11;Rom 10.5;

¹³Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, - fiindcă este scris: "Blestemat e oricine este atârnat pe lemn" -

Rom 8.3;2Cor 5.21;Gal 4.5;Deut 21.23;

¹⁴pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.

Rom 4.9-16;Isa 32.15;Isa 44.3;Ier 31.33;Ier 32.40;Ezec 11.19;Ezec 36.27;Ioel 2.28-29;Zah 12.10;Ioan 7.39;Fapt 2.33;

Făgăduința și Legea.

¹⁵Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.

Evr 9.17;

¹⁶Acum, făgăduințele au fost făcute "lui Avraam și seminței lui". Nu zice: "Și semințelor" (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: "Și seminței tale", adică Hristos.

Gen 12.3-7;Gen 17.7;Gal 3.8;1Cor 12.12;

¹⁷ Iată ce vreau să zic: un testament, pe care I-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venită după patru sute trei zeci de ani.

Ex 12.40-41; Rom 4.13-14; Gal 3.21;

¹⁸ Căci dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam.

Rom 8.17; Rom 4.14;

¹⁹ Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină "Sămânța", căreia îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.

Ioan 15.22; Rom 4.15; Rom 5.20; Rom 7.8-13; 1Tim 1.9; Gal 3.16; Fapt 7.53; Evr 2.2; Ex 20.19-22; Leut 5.5-31; Ioan 1.17; Fapt 7.38; 1Tim 2.5;

²⁰ Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu, este unul singur.

Rom 3.29-30;

²¹ Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege.

Gal 2.21;

²² Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos.

Gal 3.8; Rom 3.9-23; Rom 11.32; Rom 4.11-16;

²³ Înainte de venirea credinței, noi eram sub paza Legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită.

²⁴ Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător (Grecește: pedagog.) spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.

Mat 5.17; Rom 10.4; Col 2.17; Evr 9.9-10; Fapt 13.39; Gal 2.16; Mat 5.17;

²⁵ După ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta.

²⁶ Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus.

Ioan 1.12; Rom 8.14-16; Gal 4.5; 1Ioan 3.1-2;

²⁷ Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.

Rom 6.3;Rom 13.14;

²⁸Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.

Rom 10.12;1Cor 12.13;Gal 5.6;Col 3.11;Ioan 10.16;Ioan 17.20-21;Efes 2.14-16;Efes 4.4-15;

²⁹Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți "sămânța" lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Gen 21.10-12;Rom 9.7;Evr 11.18;Rom 8.17;Gal 4.7-28;Efes 3.6;

4

Moștenitorul și credința.

¹Dar câtă vreme moștenitorul este nevârstnic, eu spun că nu se deosebește cu nimic de un rob, măcar că este stăpân pe tot.

²Ci este sub epitropi și îngrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său.

³Tot așa și noi, când eram nevârstnici, eram sub robia învățăturilor începătoare ale lumii.

Gal 4.9;Gal 2.4;Gal 5.1;Col 2.8-20;Evr 9.10;

⁴Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,

Gen 49.10;Dan 9.24;Marc 1.15;Efes 1.10;Ioan 1.14;Rom 1.3;Filip 2.7;Evr 2.14;Gen 3.15;Isa 7.14;Mic 5.3;Mat 1.23;Luc 1.31;Luc 2.7;Mat 5.17;Luc 2.27;

⁵ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea.

Mat 20.28;Gal 3.13;Efes 1.7;Tit 2.14;Evr 9.12;1Pet 1.18-19;Ioan 1.12;Gal 3.26;Efes 1.5;

⁶Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: "Ava", adică: "Tată!"

Rom 5.5;Rom 8.15;

⁷Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu.

Rom 8.16-17;Gal 3.29;

Galatenii și învățătorii mincinoși.

⁸Odinioară, când nu cunoșteți pe Dumnezeu, erați robiți celor ce din firea lor, nu sunt dumnezei.

Efes 2.12;1Tes 4.5;Rom 1.25;1Cor 12.2;Efes 2.11-12;1Tes 1.9;

⁹Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăși la acele învățături începătoare, slabe și sărăcicioase, cărora vreți să vă supuneți din nou?

1Cor 8.3;1Cor 13.12;2Tim 2.19;Gal 3.3;Col 2.20;Rom 8.3;

¹⁰Voi păziți zile, luni, vremuri și ani.

Rom 14.5;Col 2.16;

¹¹Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi.

Gal 2.2;Gal 5.2-4;1Tes 3.5;

¹²Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nici o nedreptate.

2Cor 2.5;

¹³Dimpotrivă, știți că, în neputința trupului v-am propovăduit Evanghelia pentru întâia dată.

1Cor 2.3;2Cor 11.30;2Cor 12.7-9;Gal 1.6;

¹⁴Și, n-ați arătat nici dispreț, nici dezgust față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu; dimpotrivă, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe însuși Hristos Isus.

2Sam 19.27;Zah 12.8;Mal 2.7;Mat 10.40;Luc 10.16;Ioan 13.20;1Tes 2.13;

¹⁵Unde este dar fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu putință, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat.

¹⁶M-am făcut oare vrăjmașul vostru, pentru că v-am spus adevărul?

Gal 2.5-14;

¹⁷Nu cu gând bun sunt plini de râvnă ei pentru voi, ci vor să vă dezlipească de noi, ca să fiți plini de râvnă față de ei.

Rom 10.2;2Cor 11.2;

¹⁸Este bine să fii plin de râvnă totdeauna pentru bine, nu numai când sunt de față la voi.

¹⁹Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!

1Cor 4.15;Filim 10;lac 1.18;

²⁰O, cum aș vrea să fiu acum de față la voi, și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai cred!

Pilda Agarei și a Sarei.

²¹Spuneți-mi voi, care voiți să fiți sub Lege, n-ascultați voi Legea?

²²Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă, și unul din femeia slobodă.

Gen 16.15;Gen 21.2;

²³Dar cel din roabă s-a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s-a născut prin făgăduință.

Rom 9.7-8;Gen 18.10-14;Gen 21.1-2;Evr 11.11;

²⁴Lucrurile acestea trebuie luate într-alt înțeles: acestea sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, -

Deut 23.2;

²⁵căci Agar este muntele Sinai din Arabia; - și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi.

²⁶Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră.

Isa 2.2;Evr 12.22;Apoc 3.12;Apoc 21.2-10;

²⁷Fiindcă este scris: "Bucură-te, steapo, care nu naști deloc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat."

Isa 54.1;

²⁸Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.

Fapt 3.25;Rom 9.8;Gal 3.29;

²⁹Și cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa se întâmplă și acum.

Gen 21.9;Gal 5.11;Gal 6.12;

³⁰Dar ce zice Scriptura? "Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode."

Gal 3.8-22;Gen 21.10-12;Ioan 8.35;

³¹De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

Ioan 8.36;Gal 5.1-13;

5

¹Rămâneți dar tari, și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei.

Ioan 8.32;Rom 6.18;1Pet 2.16;Fapt 15.10;Gal 2.4;Gal 4.9;

Slobozenia creștină.

²Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.

Fapt 15.1;Fapt 16.3;

³Și mărturisesc iarăși încă odată oricărui om care primește tăierea împrejur, că este dator să împlinească toată Legea.

Gal 3.10;

⁴Voi, care voiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v-ați despărțit de Hristos; ați căzut din har.

Rom 9.31-32;Gal 2.21;Evr 12.15;

⁵Căci noi, prin Duhul, așteptăm prin credință nădejdea neprihănirii.

Rom 8.24-25;2Tim 4.8;

⁶Căci în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.

1Cor 7.19;Gal 3.28;Gal 6.15;Col 3.11;1Tes 1.3;Iac 2.18-22;

⁷Voi alergați bine: cine v-a tăiat calea ca să n-ascultați de adevăr?

1Cor 9.24;Gal 3.1;

⁸Înduplecarea aceasta nu vine de la Cel ce v-a chemat.

Gal 1.6;

⁹Puțin aluat face să se dospească toată plămădeala.

1Cor 5.6;1Cor 15.33;

¹⁰Eu, cu privire la voi, am, în Domnul, încrederea că nu gândiți altfel. Dar cel ce vă tulbură, va purta osânda, oricine ar fi el.

2Cor 2.3;2Cor 8.22;Gal 1.7;2Cor 10.6;

¹¹Cât despre mine, fraților, dacă mai propovăduiesc tăierea împrejur, de ce mai sunt prigonit? Atunci pricina de poticnire a crucii s-a dus.

Gal 6.12;1Cor 15.30;Gal 4.29;Gal 6.17;1Cor 1.23;

¹²Și, schilodească-se odată cei ce vă tulbură!

Ios 7.25;1Cor 5.13;Gal 1.8-9;Fapt 15.1-24;

Îndemn să trăiască în dragoste.

¹³Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai, nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste.

1Cor 8.9;1Pet 2.16;2Pet 2.19;Iuda 4;1Cor 9.19;Gal 6.2;

¹⁴Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși."

Mat 7.12;Mat 22.40;Iac 2.8;Lev 19.18;Mat 22.39;Rom 13.8-9;

¹⁵Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.

Faptele firii pământești și Duhul.

¹⁶Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești.

Rom 6.12;Rom 8.1-12;Rom 13.14;Gal 5.25;1Pet 2.11;

¹⁷Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.

Rom 7.23;Rom 8.6-7;Rom 7.15-19;

¹⁸Dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege.

Rom 6.14;Rom 8.2;

¹⁹Și faptele firii pământești sunt cunoscute, și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea,

1Cor 3.3;Efes 5.3;Col 3.5;Iac 3.14-15;

²⁰Închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide,

²¹pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

1Cor 6.9;Efes 5.5;Col 3.6;Apoc 22.15;

²²Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia,

Ioan 15.2;Efes 5.9;Col 3.12;Iac 3.17;Rom 15.14;1Cor 13.7;

²³blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.

1Tim 1.9;

²⁴Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei.

Rom 6.6;Rom 13.14;Gal 2.20;1Pet 2.11;

²⁵Dacă trăim Duhul, să și umblăm prin Duhul.

Rom 8.4-5;Gal 5.16;

²⁶Să nu umblăm după o slavă deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, și pizmuindu-ne unii pe alții.

Filip 2.3;

6

¹Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.

Rom 14.1;Rom 15.1;Evr 12.13;Iac 5.19;1Cor 2.15;1Cor 3.1;1Cor 4.21;
2Tes 3.15;2Tim 2.25;1Cor 7.5-10;1Cor 12;

²Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel Legea lui Hristos.

Rom 15.1;Gal 5.13;1Tes 5.14;Ioan 13.14-34;Ioan 15.12;Iac 2.8;1Ioan 4.21;

³Dacă vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic, se înșeală singur.

Rom 12.3;1Cor 8.2;Gal 2.6;2Cor 3.5;2Cor 22.11;

⁴Fiecare să-și cerceteze fapta lui, și atunci va avea cu ce să se laude numai în ce-l privește pe el, și nu cu privire la alții;

1Cor 11.28;2Cor 13.5;Luc 18.11;

⁵căci fiecare își va purta sarcina lui însuși.

Rom 2.6;1Cor 3.8;

⁶Cine primește învățătura în Cuvânt, să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață.

Rom 15.27;1Cor 9.11-14;

⁷Nu vă înșelați: "Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit." Ce seamănă omul, aceea va și secera.

1Cor 6.9;1Cor 15.33;Iov 13.9;Luca 16.25;Rom 2.6;2Cor 9.6;

⁸Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața veșnică.

Iov 4.8;Prov 11.18;Prov 22.8;Osea 8.7;Osea 10.12;Rom 8.13;Iac 3.18;

⁹Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

1Cor 15.58;2Tes 3.13;Mat 24.13;Evr 3.6-14;Evr 10.36;Evr 12.3-5;Apoc 2.10;

¹⁰Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.

Ioan 9.4;Ioan 12.35;1Tes 5.15;1Tim 6.18;Tit 3.8;Efes 2.19;Evr 10.36;

¹¹Uitați-vă cu ce slove mari v-am scris, cu însăși mâna mea!

¹²Toți cei ce umblă după plăcerea oamenilor, vă silesc să primiți tăierea împrejmur, numai ca să nu sufere ei prigonire pentru Crucea lui Hristos.

Gal 2.3-14;Filip 3.18;Gal 5.11;

¹³Căci nici ei, care au primit tăierea împrejur, nu păzesc Legea; ci voiesc doar ca voi să primiți tăierea împrejur, pentru ca să se laude ei cu trupul vostru.

¹⁴În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!

Filip 3.3-8;Rom 6.6;Gal 2.20;

¹⁵Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă.

1Cor 7.19;Gal 5.6;Col 3.11;2Cor 5.17;

¹⁶Și peste toți cei ce vor umbla după dreptarul acesta și peste Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare!

Ps 125.5;Filip 3.16;Rom 2.29;Rom 4.12;Rom 9.6-8;Gal 3.7-29;Filip 3.3;

¹⁷De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească, pentru că port semnele Domnului Isus pe trupul meu.

2Cor 1.5;2Cor 4.10;2Cor 11.23;Gal 5.11;Col 1.24;

¹⁸Fraților, harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

2Tim 4.22;Filim 25;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EFESENI

[1] [2] [3] [4] [5] [6]

Explicații Biblice :Efeseni

1

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus:

²Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

Gal 1.3;Tit 1.4;

³Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

2Cor 1.3;1Pet 1.3;

⁴În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

Rom 8.28;2Tes 2.13;2Tim 1.9;Iac 2.5;1Pet 1.2;1Pet 2.9;1Pet 1.2-20;Luc 1.75;Efes 2.10;Efes 5.27;Col 1.22;1Tes 4.7;Tit 2.12;

⁵ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,

Rom 8.29-30;Efes 1.11;Ioan 1.12;Rom 8.15;2Cor 6.18;Gal 4.5;1Ioan 3.1;Mat 11.26;Luc 12.32;1Cor 1.21;Efes 1.9;

⁶spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui.

Rom 3.24;Rom 5.15;Mat 3.17;Mat 17.5;Ioan 3.35;Ioan 10.17;

⁷În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său,

Fapt 20.28;Rom 3.24;Col 1.14;Evr 9.12;1Pet 1.18-19;Apoc 5.9;Rom 2.4;Rom 3.24;Rom 9.23;Efes 2.7;Efes 3.8-16;Filip 4.19;

⁸pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;

⁹căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuisese în Sine însuși,

Rom 16.25;Efes 3.4-9;Col 1.26;Efes 3.11;2Tim 1.9;

¹⁰ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, și cele de pe pământ.

Gal 4.4;Evr 1.2;Evr 9.10;1Pet 1.20;1Cor 3.22-23;1Cor 11.3;Efes 2.15;Efes 3.15;Filip 2.9-10;Col 1.20;

¹¹În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale,

Fapt 20.32;Fapt 26.18;Rom 8.17;Col 1.12;Col 3.24;Tit 3.7;Iac 2.5;1Pet 1.4;Efes 1.5;Isa 46.10-11;

¹²ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăduit în Hristos.

Efes 1.6-14;2Tes 2.13;Iac 1.18;

13 Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit,

Ioan 1.17;2Cor 6.7;2Cor 1.22;Efes 4.30;

14 și care este o arună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.

2Cor 1.22;2Cor 5.5;Luc 21.28;Rom 8.32;Efes 4.30;Fapt 20.28;Efes 1.6-12;1Pet 2.9;

15 De aceea și eu, de când am auzit despre credința în Domnul Isus care este în voi, și despre dragostea voastră pentru toți sfinții,

Col 1.4;Filim 5;

16 nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele.

Rom 1.9;Filip 1.3-4;Col 1.3;1Tes 1.2;2Tes 1.3;

17 Și mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui,

Ioan 20.17;Col 1.9;

18 și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți,

Fapt 26.18;Efes 2.12;Efes 4.4;Efes 1.11;

19 și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,

Efes 3.7;Col 1.29;Col 2.12;

20 pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,

Fapt 2.24-33;Ps 110.1;Fapt 7.55-56;Col 3.1;Evr 1.3;Evr 10.12;

21 mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

Filip 2.9-10;Col 2.10;Evr 1.4;Rom 8.38;Col 1.16;Col 2.15;

22 El l-a pus totul sub picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii,

Ps 8.6;Mat 28.18;1Cor 15.27;Evr 2.8;Efes 4.15-16;Col 1.18;Evr 2.7;

²³care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.

Rom 12.5;1Cor 12.12-27;Efes 4.12;Efes 5.23-30;Col 1.18-24;

2

¹Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre,

Ioan 5.24;Col 2.13;Efes 2.5;Efes 4.18;

²în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

1Cor 6.11;Efes 4.22;Col 1.21;Col 3.7;1Ioan 5.19;Efes 6.12;Efes 5.6;Col 3.6;

³Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.

Tit 3.3;1Pet 4.3;Gal 5.16;Ps 51.5;Rom 5.12-14;

⁴Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

Rom 10.12;Efes 1.7;Efes 2.7;

⁵măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

Rom 5.6-10;Efes 2.1;Rom 6.4-5;Col 2.12-13;Col 3.1;

⁶El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,

Efes 1.20;

⁷ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.

Tit 3.4;Rom 3.24;

⁸Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.

Efes 2.5;Rom 4.16;2Tim 1.9;Mat 16.17;Ioan 6.44-65;Rom 10.14-17;Efes 1.19;Filip 1.29;

⁹Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Rom 3.20-28;Rom 4.2;Rom 9.11;Rom 11.6;1Cor 1.29-31;2Tim 1.9;Tit 3.5;

¹⁰Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Deut 32.6;Ps 100.3;Isa 19.25;Isa 29.23;Isa 44.21;Ioan 3.3-5;1Cor 3.9;2Cor 5.5-17;Efes 4.24;Tit 2.14;Efes 1.4;

¹¹De aceea voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:

1Cor 12.2;Efes 5.8;Col 2.21;Col 2.13;

¹²aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.

Rom 2.28-29;Col 2.11;Efes 4.18;Col 1.21;Ezec 13.9;Ioan 10.16;Rom 9.4-8;1Tes 4.13;Gal 4.8;1Tes 4.5;

¹³Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiati prin sângele lui Hristos.

Gal 3.28;Fapt 2.39;Efes 2.17;

¹⁴Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,

Mic 5.5;Ioan 16.33;Fapt 10.36;Rom 5.1;Col 1.20;Ioan 10.16;Gal 3.28;

¹⁵și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;

Col 2.14-20;Col 1.22;2Cor 5.17;Gal 6.15;Efes 4.24;

¹⁶și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.

Col 1.20-22;Rom 6.6;Rom 8.3;Col 2.14;

¹⁷El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.

Isa 57.19;Zah 9.10;Fapt 2.39;Fapt 10.36;Rom 5.1;Efes 2.13-14;Ps 148.14;

¹⁸Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.

Ioan 10.9;Ioan 14.6;Rom 5.2;Efes 3.12;Evr 4.16;Evr 10.19-20;1Pet 3.18;1Cor 12.13;Efes 4.4;

¹⁹Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,

Filip 3.20;Evr 12.22-23;Gal 6.10;Efes 3.15;

²⁰fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.

1Cor 3.9-10;Efes 4.12;1Pet 2.4-5;Mat 16.18;Gal 2.9;Apoc 21.14;1Cor 12.28;Efes 4.11;Ps 118.22;Isa 28.16;Mat 21.42;

²¹În El toată clădirea, bine încheagată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.

Efes 4.15-16;1Cor 3.17;1Cor 6.19;2Cor 6.16;

²²Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

1Pet 2.5;

3

¹Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Hristos pentru voi, Neamurilor...

Fapt 21.33;Fapt 28.17-20;Efes 4.1;Efes 6.20;Filip 1.7-16;Col 4.3-18;2Tim 1.8;2Tim 2.9;Filim 1-11;Gal 5.9;Col 1.24;2Tim 2.10;

²(Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată față de voi.

Rom 1.5;Rom 11.13;1Cor 4.1;Efes 4.7;Col 1.25;Fapt 9.15;Fapt 13.2;Rom 12.3;Gal 1.16;Efes 3.8;

³Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care vă scrisesei în puține cuvinte.

Fapt 22.17-21;Fapt 26.17-18;Gal 1.12;Rom 16.25;Col 1.26-27;Efes 1.9-10;

⁴Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos,

1Cor 4.1;Efes 6.19;

⁵care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și prooroci ai lui Hristos, prin Duhul.

Fapt 10.28;Rom 16.25;Efes 3.9;Efes 2.20;

⁶Că adică Neamurile sunt împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea,

Gal 3.28-29;Efes 2.14;Efes 2.15-16;Gal 3.14;

⁷al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui.

Rom 15.16;Col 1.23-25;Rom 1.5;Rom 15.18;Efes 1.19;Col 1.29;

⁸Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos,

1Cor 15.9;1Tim 1.13-15;Gal 1.16;Gal 2.8;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Efes 1.7;Col 1.27;

⁹și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile;

Efes 3.3;Efes 1.9;Rom 16.25;Efes 3.5;1Cor 2.7;Col 1.26;Ps 33.6;Ioan 1.3;Col 1.16;Evr 1.2;

¹⁰pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

1Pet 1.12;Rom 8.38;Efes 1.21;Col 1.6;1Pet 3.22;1Cor 2.7;1Tim 3.16;

¹¹după planul veșnic, pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.

Efes 1.9;

¹²În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere.

Efes 2.18;Evr 4.16;

¹³Vă rog iarăși să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră).

Fapt 14.22;Filip 1.14;1Tes 3.3;Efes 3.1;2Cor 1.6;

¹⁴...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,

¹⁵din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ,

Efes 1.10;Filip 2.9-11;

¹⁶și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru,

Rom 9.23;Efes 1.7;Filip 4.19;Col 1.27;Efes 6.10;Col 1.11;Rom 7.22;2Cor 4.16;

¹⁷asa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste,

Ioan 14.23;Efes 2.22;Col 1.23;Col 2.7;

¹⁸să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea;

Efes 1.18;Rom 10.3-12;

¹⁹și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.

Ioan 1.16;Efes 1.23;Col 2.9-10;

²⁰Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi,

Rom 16.25;Iuda 24;1Cor 2.9;Efes 3.7;Col 1.29;

²¹a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Rom 11.36;Rom 16.27;Evr 13.21;

4

¹Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea, pe care ați primit-o,

Efes 3.1;Filim 1-9;Filip 1.27;Col 1.10;1Tes 1.12;

²cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste,

Fapt 20.19;Gal 5.22-23;Col 3.12-13;

³și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.

Col 3.14;

⁴Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.

Rom 12.5;1Cor 12.12-13;Efes 2.16;1Cor 12.4-11;Efes 1.18;

⁵Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.

1Cor 1.13;1Cor 8.6;1Cor 12.5;2Cor 11.4;Efes 4.13;Jud 3;Gal 3.27-28;Evr 6.6;

⁶Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

Mal 2.10;1Cor 8.6;1Cor 12.6;Rom 11.36;

⁷Dar fiecăruia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Hristos.

Rom 12.3-6;1Cor 12.11;

⁸De aceea este zis: "S-a suit sus, a luat robia roabă, și a dat daruri oamenilor."

Ps 68.18;luda 5-12;Col 2.15;

⁹Și acest: "S-a suit", ce însemnează decât că înainte Se pogorâse în părțile mai de jos ale pământului?

Ioan 3.13;Ioan 6.33-62;

¹⁰Cel ce S-a pogorât, este același cu cel ce s-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile.

Fapt 1.9-11;1Tim 3.16;Evr 4.14;Evr 7.26;Evr 8.1;Evr 9.24;Fapt 2.33;

¹¹Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,

1Cor 12.28;Efes 2.20;Fapt 21.8;2Tim 4.5;Fapt 20.28;Rom 12.7;

¹²pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,

1Cor 12.7;1Cor 14.26;Efes 1.23;Col 1.24;

¹³până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;

Col 2.2;1Cor 14.20;Col 1.28;

¹⁴ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire;

Isa 28.9;1Cor 14.20;Evr 13.9;Mat 11.7;Rom 16.18;2Cor 2.17;

¹⁵ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.

Zah 8.16;2Cor 4.2;Efes 4.25;1Ioan 3.18;Efes 1.22;Efes 2.21;Col 1.18;

¹⁶Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.

Col 2.19;

¹⁷Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor,

Efes 2.1-3;Efes 4.22;Col 3.7;1Pet 4.3;Rom 1.21;

¹⁸având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.

Fapt 26.18;Efes 2.12;Gal 4.8;1Tes 4.5;Rom 1.21;

¹⁹Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au datat la desfrânare, și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.

1Tim 4.2;Rom 1.24-26;1Pet 4.3;

²⁰Dar voi n-ați învățat așa pe Hristos;

²¹dacă, cel puțin, L-ați ascultat, și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați,

Efes 1.13;

²²cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;

Col 2.11;Col 3.8-9;Evr 12.1;1Pet 2.1;Rom 6.6;Efes 2.2-3;Efes 4.17;Col 3.7;1Pet 4.3;

²³și să vă înnoiți în duhul minții voastre,

Rom 12.2;Col 3.10;

²⁴și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Rom 6.4;2Cor 5.17;Gal 6.15;Efes 6.11;Col 3.10;Efes 2.10;

²⁵De aceea, lăsați-vă de minciună: "Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul", pentru că suntem mădulare unii altora.

Zah 8.16;Efes 4.15;Col 3.9;Rom 12.5;

²⁶"Mâniați-vă și nu păcătuiți". Să n-apună soarele peste mânia voastră,

Ps 4.4;Ps 37.8;

²⁷și să nu dați prilej diavolului.

2Cor 2.10-11;lac 4.7;1Pet 5.9;

²⁸Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.

Fapt 20.35;1Tes 4.11;2Tes 3.8-12;Luc 3.11;

²⁹Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.

Mat 12.36;Efes 5.4;Col 3.8;Col 4.6;1Tes 5.11;Col 3.16;

³⁰Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

Isa 7.13;Isa 63.10;Ezec 18.43;1Tes 5.19;Efes 1.13;Luc 21.28;Rom 8.23;Efes 1.14;

³¹Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.

Col 3.8-19;Tit 3.2;lac 4.11;1Pet 2.1;Tit 3.3;

³²Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

2Cor 2.10;Col 3.12-13;Mat 6.14;Marc 11.25;

5

¹Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.

Mat 5.45-48;Luc 6.36;Efes 4.32;

²Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi "ca un prinos și ca o jertfă de bun miros", lui Dumnezeu.

Ioan 13.34;Ioan 15.12;1Tes 4.9;1Ioan 3.11-23;1Ioan 4.21;Gal 1.4;Gal 2.20;Evr 7.27;Evr 9.14-26;Evr 10.10-12;1Ioan 3.16;Gen 8.21;Lev 1.9;2Cor 2.15;

³Curvia, sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți.

Rom 6.13;1Cor 6.18;2Cor 12.21;Efes 4.19-20;Col 3.5;1Tes 4.3;1Cor 5.1;

⁴Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire.

Mat 12.35;Efes 4.29;Rom 1.28;1Cor 6.9;Gal 5.19-21;

⁵Căci știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

Col 3.5;1Tim 6.17;Gal 5.21;Apoc 22.15;

⁶Nimeni să nu vă înșele cu vorbe deșarte; căci din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste oamenii neascultători.

Ier 29.8;Mat 24.4;Col 2.4-18;2Tes 2.3;Rom 1.18;Efes 2.2;

⁷Să nu vă întovărășiți dar deloc cu ei.

⁸Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.

Isa 9.2;Mat 4.16;Fapt 26.18;Rom 1.21;Efes 2.11-12;Efes 4.18;Tit 3.3;1Pet 2.9;Ioan 8.12;Ioan 12.46;2Cor 3.18;2Cor 4.6;1Tes 5.5;1Ioan 2.9;Luc 16.8;Ioan 12.36;

⁹Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr.

Gal 5.22;

¹⁰Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului,

Rom 12.2;Filip 1.10;1Tes 5.21;1Tim 2.3;

¹¹și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le.

1Cor 5.9-11;1Cor 10.20;2Cor 6.14;2Tes 3.6-14;Rom 6.21;Rom 13.12;Gal 6.8;Lev 19.17;1Tim 5.20;

¹²Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns.

Rom 1.24-26;Efes 5.3;

¹³Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină, sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală, este lumina.

Ioan 3.20-21;Evr 4.13;

¹⁴De aceea zice: "Deșteaptă-te tu, care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina."

Isa 60.1;Rom 13.11-12;1Cor 15.34;1Tes 5.6;Ioan 5.25;Rom 6.4-5;Efes 2.5;Col 3.1;

¹⁵Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.

Col 4.5;

¹⁶Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele.

Gal 6.10; Col 4.5; Ecl 11.2; Ecl 12.1; Ioan 12.35; Efes 6.13;

¹⁷De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului.

Col 4.5; Rom 12.2; 1Tes 4.3; 1Tes 5.18;

¹⁸Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh.

Prov 20.1; Prov 23.20-30; Isa 5.11-22; Luc 21.34;

¹⁹Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.

Fapt 16.25; 1Cor 14.26; Col 3.16; Iac 5.13;

²⁰Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.

Ps 34.1; Isa 63.7; Col 3.17; 1Tes 5.18; 2Tes 1.3; Evr 13.15; 1Pet 2.5; 1Pet 4.11;

²¹Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.

Filip 2.3; 1Pet 5.5;

²²Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului;

Gen 3.16; 1Cor 14.34; Col 3.18; Tit 2.5; 1Pet 3.1; Efes 6.5;

²³căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.

1Cor 11.3; Efes 1.22; Efes 4.15; Col 1.18;

²⁴Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.

Col 3.20-22; Tit 2.9;

²⁵Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,

Col 3.19; 1Pet 3.7; Fapt 20.28; Gal 1.4; Gal 2.20; Efes 5.2;

²⁶ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt,

Ioan 3.5; Tit 3.5; Evr 10.22; 1Ioan 5.6; Ioan 15.3; Ioan 17.17;

²⁷ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.

2Cor 11.2; Col 1.22; Cânt 4.7; Efes 1.4;

²⁸Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta, se iubește pe sine însuși.

²⁹Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica;

³⁰pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui.

Gen 2.23; Rom 12.5; 1Cor 6.15; 1Cor 12.27;

³¹De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup".

Gen 2.24; Mat 19.5; Marc 10.7-8; 1Cor 6.16;

³²Taina aceasta este mare - (vorbesc despre Hristos și despre Biserică). -

³³Încolo fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat.

Efes 5.25; Col 3.19; 1Pet 3.6;

6

¹Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.

Prov 23.22; Col 3.20;

²"Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta" - este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință -

Ex 20.12; Deut 5.16; Deut 27.16; Ier 35.18; Ezec 22.7; Mal 1.6; Mat 15.4; Marc 7.10;

³ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ."

⁴Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățătura Domnului.

Col 3.21; Gen 18.19; Deut 4.9; Deut 6.7-20; Deut 11.19; Ps 78.4; Prov 19.18; Prov 22.6; Prov 29.17;

⁵Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești, cu frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Hristos.

Col 3.22; 1Tim 6.1; Tit 2.9; 1Pet 2.18; 2Cor 7.15; Filip 2.12; 1Cron 29.17; Col 3.22;

⁶Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu.

Col 3.22-23;

⁷Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor,

⁸căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut.

Rom 2.6; 2Cor 5.10; Col 3.24; Gal 3.28; Col 3.11;

⁹Și voi, stăpânilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări, ca unii care știți că Stăpânul lor și al vostru este în cer, și că înaintea Lui nu se are în vedere fața omului.

Col 4.1; Lev 25.43; Ioan 13.13; 1Cor 7.22; Rom 2.11; Col 3.25;

¹⁰Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.

Efes 1.19; Efes 3.16; Col 1.11;

¹¹Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.

Rom 13.12; 2Cor 6.7; Efes 6.13; 1Tes 5.8;

¹²Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

Mat 16.17; 1Cor 15.50; Rom 8.38; Efes 1.21; Col 2.15; Luc 22.53; Ioan 12.31; Ioan 14.30; Efes 2.2; Col 1.13;

¹³De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.

2Cor 10.4; Efes 6.11; Efes 5.16;

¹⁴Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,

Isa 11.5; Luc 12.35; 1Pet 1.13; Isa 59.17; 2Cor 6.7; 1Tes 5.8;

¹⁵având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.

Isa 52.7;Rom 10.15;

¹⁶Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.

1Ioan 5.4;

¹⁷Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Isa 59.17;1Tes 5.8;Evr 4.12;Apoc 1.16;Apoc 2.16;Apoc 19.15;

¹⁸Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții,

Luc 18.1;Rom 12.12;Col 4.2;1Tes 5.17;Mat 26.41;Marc 13.33;Efes 1.16;Filip 1.4;1Tim 2.1;

¹⁹și pentru mine, ca, ori de câte ori îmi deschid gura, să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei,

Fapt 4.29;Col 4.3;2Tes 3.1;2Cor 3.12;

²⁰al cărei sol în lanțuri sunt; pentru ca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.

2Cor 5.20;Fapt 26.29;Fapt 28.20;Efes 3.1;Filip 1.7-14;
2Tim 1.16;2Tim 2.9;Filim 10;Fapt 28.31;Filip 1.20;1Tes 2.2;

²¹Acum, ca să știți și voi despre mine, Tihic, preaiubitul frate și slujitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut totul.

Col 4.7;Fapt 20.4;2Tim 4.12;Tit 3.12;

²²Vi l-am trimis înadins, ca să luați cunoștință despre starea noastră, și să vă îmbărbăteze inimile.

Col 4.8;

²³Pace fraților, și dragoste împreună cu credința, din partea lui Dumnezeu Tatăl, și din partea Domnului Isus Hristos!

1Pet 5.14;

²⁴Harul să fie cu toți cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos în curăție. Amin.

Tit 2.7;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIPENI

[1] [2] [3] [4]

Explicații Biblice : Filipeni

1

¹Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Hristos, către toți sfinții în Hristos Isus, care sunt în Filipi, împreună cu episcopii (Sau: priveghetori.) și diaconii:

1Cor 1.2;

²Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

³Mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte, pe care o păstrez despre voi.

Rom 1.8-9;1Cor 1.4;Efes 1.15-16;Col 1.3;1Tes 1.2;2Tes 1.3;

⁴În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți, cu bucurie

⁵pentru partea, pe care o luați la Evanghelie, din cea dintâi zi până acum.

Rom 12.13;Rom 15.26;2Cor 8.1;Filip 4.14-15;

⁶Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.

Ioan 6.29;1Tes 1.3;Filip 1.10;

⁷Este drept să gândesc astfel despre voi toți, fiindcă vă port în inima mea, întrucât, atât în lanțurile mele cât și în apărarea și întărirea Evangheliei, voi sunteți toți părtași aceluiași har.

Filip 1.17;2Cor 3.2;2Cor 7.3;Efes 3.1;Efes 6.20;Col 4.3-18;2Tim 1.8;Filip 4.14;

⁸Căci martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe toți cu o dragoste nespusă în Isus Hristos.

Rom 1.9;Rom 9.1;Gal 1.20;1Tes 2.5;Filip 2.26;Filip 4.1;

⁹Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere,

1Tes 3.12;Filim 6;

¹⁰ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos,

Rom 2.18;Rom 12.2;Efes 5.10;Fapt 24.16;1Tes 3.13;1Tes 5.23;1Cor 1.8;

¹¹plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

Ioan 15.4-5;Efes 2.10;Col 1.6;Ioan 15.8;Efes 1.12-14;

¹²Vreau să știți, fraților, că împrejurările în care mă găsesc, mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei.

¹³În adevăr, în toată curtea împărătească, și pretutindeni aiurea, toți știu că sunt pus în lanțuri din pricina lui Isus Hristos.

Filip 4.22;

¹⁴Și cei mai mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁵Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă; dar alții din bunăvoință.

Filip 2.3;

¹⁶Aceștia din urmă lucrează din dragoste, ca unii care știu că eu sunt însărcinat cu apărarea Evangheliei;

Filip 1.7;

¹⁷cei dintâi, din duh de ceartă vestesc pe Hristos nu cu gând curat, ci ca să mai adauge un necaz la lanțurile mele.

¹⁸Ce ne pasă? Oricum: fie de ochii lumii, fie din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de lucrul acesta și mă voi bucura.

¹⁹Căci știu că lucrul acesta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre și prin ajutorul Duhului lui Isus Hristos.

2Cor 1.11;Rom 8.9;

²⁰Mă aștept și nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de rușine cu nimic; ci că acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea.

Rom 8.19;Rom 5.5;Efes 6.19-20;

²¹Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig.

²²Dar dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg.

²³Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine;

2Cor 5.8;2Tim 4.6;

²⁴dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup.

²⁵Și sunt încredințat și știu că voi rămâne și voi trăi cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria credinței voastre;

Filip 2.24;

²⁶pentru ca, prin întoarcerea mea la voi, să aveți în mine o mare pricină de laudă în Isus Hristos.

2Cor 1.14;2Cor 5.12;

²⁷Numai, purtați-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămâne departe de voi, să aud despre voi că rămâneți tari în același duh, și că luptați cu un suflet pentru credința Evangheliei,

Efes 4.1;Col 1.10;1Tes 2.12;1Tes 4.1;Filip 4.1;1Cor 1.10;luda 3;

²⁸fără să vă lăsați înspăimântați de potrivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovadă de pierzare, și de mântuirea voastră, și aceasta de la Dumnezeu.

2Tes 1.5;Rom 8.17;2Tim 2.11;

²⁹Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El,

Fapt 5.41;Rom 5.3;Efes 2.8;

³⁰și să și duceți, cum și faceți, aceeași luptă, pe care ați văzut-o la mine, și pe care auziți că o duc și acum.

Col 2.1;Fapt 16.19;1Tes 2.2;

2

¹Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare,

2Cor 13.14; Col 3.12;

²faceți-mi bucuria deplină, și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.

Ioan 3.29; Rom 12.16; Rom 15.5; 1Cor 1.10; 2Cor 13.11; Filip 1.27; Filip 3.16; Filip 4.2; 1Pet 3.8;

³Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.

Gal 5.26; Filip 1.15-16; Iac 3.14; Rom 12.10; Efes 5.21; 1Pet 5.5;

⁴Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.

1Cor 10.24-33; 1Cor 13.5;

⁵Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus:

Mat 11.29; Ioan 13.15; 1Pet 2.21; 1Ioan 2.6;

⁶El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,

Ioan 1.1-2; Ioan 17.5; 2Cor 4.4; Col 1.15; Evr 1.3; Ioan 5.18; Ioan 10.33;

⁷ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.

Ps 22.6; Isa 53.3; Dan 9.26; Marc 9.12; Rom 15.3; Isa 42.1; Isa 49.3-6; Isa 52.13; Isa 53.11; Ezec 34.23-24; Zah 3.8; Mat 20.28; Luc 22.27; Ioan 1.14; Rom 1.3; Rom 8.3; Gal 4.4; Evr 2.14-17;

⁸La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.

Mat 26.29-42; Ioan 10.18; Evr 5.8; Evr 12.2;

⁹De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume;

Ioan 17.1-5; Fapt 2.33; Evr 2.9; Efes 1.20-21; Evr 1.4;

¹⁰pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ,

Isa 45.23;Mat 28.18;Rom 14.11;Apoc 5.13;

¹¹și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.

Ioan 13.13;Fapt 2.36;Rom 14.9;1Cor 8.6;1Cor 12.8;

¹²Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea.

Filip 1.5;Efes 6.5;

¹³Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.

2Cor 3.5;Evr 13.21;

¹⁴Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli,

1Cor 10.10;1Pet 4.9;Rom 14.1;

¹⁵ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume,

Mat 5.45;Efes 5.1;1Pet 2.12;Deut 32.5;Mat 5.14-16;Efes 5.8;

¹⁶ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar.

2Cor 1.14;1Tes 2.19;Gal 2.2;1Tes 3.5;

¹⁷Și chiar dacă va trebui să fiu turnat ca o jertfă de băătură peste jertfa și slujba credinței voastre, eu mă bucur și mă bucur cu voi toți.

2Tim 4.6;Rom 15.16;2Cor 7.14;Col 1.24;

¹⁸Tot așa și voi, bucurați-vă, și bucurați-vă împreună cu mine.

¹⁹Nădăjduiesc, în Domnul Isus, să vă trimit în curând pe Timotei, ca să fiu și eu cu inimă bună când o să am știri despre voi.

Rom 16.21;1Tes 3.2;

²⁰Căci n-am pe nimeni, care să-mi împărtășească simțirile ca el, și să se îngrijească într-adevăr de starea voastră.

Ps 55.13;

²¹Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor, și nu după ale lui Isus Hristos.

1Cor 10.24-33;1Cor 13.5;2Tim 4.10-16;

22Știți râvna lui încercată; cum, ca un copil cu tatăl lui, a lucrat ca un rob împreună cu mine pentru înaintarea Evangheliei.

1Cor 4.17;1Tim 1.2;2Tim 1.2;

23Pe el dar, nădăjduiesc să vi-l trimit, de îndată ce voi vedea ce întorsătură vor lua lucrurile cu privire la mine.

24Și am încredere în Domnul că în curând voi veni și eu.

Filip 1.25;Filim 22;

25Am socotit de trebuință să vă trimit pe Epafrodit, fratele și tovarășul meu de lucru și de luptă, trimisul și slujitorul vostru pentru nevoile mele.

Filip 4.18;Filim 2;2Cor 8.23;2Cor 11.9;Filip 4.18;

26Căci dorea fierbinte să vă vadă pe toți; și era foarte mâhnit, pentru că aflaserăți că a fost bolnav.

Filip 1.8;

27Ce-i drept, a fost bolnav, și foarte aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el. Și nu numai de el, ci și de mine, ca să n-am întristare peste întristare.

28L-am trimis dar cu atât mai în grabă, ca să-l vedeți și să vă bucurați iarăși, și să fiu și eu mai puțin mâhnit.

29Primiți-l deci în Domnul, cu toată bucuria; și prețuiți pe astfel de oameni.

1Cor 16.18;1Tes 5.12;1Tim 5.17;

30Căci pentru lucrul lui Hristos a fost el aproape de moarte, și și-a pus viața în joc, ca să îplinească ce lipsea slujbei voastre pentru mine.

1Cor 16.17;Filip 4.10;

3

1Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Mie nu-mi este greu să vă scriu mereu aceleași lucruri, iar vouă vă este de folos.

2Cor 13.11;

2Păziți-vă de câinii aceia; păziți-vă de lucrătorii aceia răi; păziți-vă de scrijelații aceia!

Isa 56.10;Gal 5.15;2Cor 11.13;Rom 2.28;Gal 5.2;

³Căci cei tăiați împrejur suntem noi, care slujim lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, care ne lăudăm în Hristos Isus, și care nu ne punem încrederea în lucrurile pământești.

Deut 10.16;Deut 30.6;Ier 4.4;Rom 2.29;Rom 4.11-12;Col 2.11;Ioan 4.23-24;Rom 7.6;Gal 6.14;

⁴Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult;

2Cor 11.18-21;

⁵eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, Evreu din Evrei; în ce privește Legea, Fariseu;

Gen 17.12;2Cor 11.22;Rom 11.1;2Cor 11.22;Fapt 23.6;Fapt 26.4-5;

⁶în ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea, pe care o dă Legea, fără prihană.

Fapt 22.3;Gal 1.13-14;Fapt 8.3;Fapt 9.1;Rom 10.5;Luc 1.6;

⁷Dar lucrurile, care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos.

Mat 13.44;

⁸Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos,

Isa 53.11;Ier 9.23-24;Ioan 17.3;1Cor 2.2;Col 2.2;

⁹și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu, prin credință.

Rom 10.3-5;Rom 1.17;Rom 3.21-22;Rom 9.30;Rom 10.3-6;Gal 2.16;

¹⁰Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui;

Rom 6.3-5;Rom 8.17;2Cor 4.10-11;2Tim 2.11-12;1Pet 4.13;

¹¹ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.

Fapt 26.7;

¹²Nu că am și câștigat premiul, sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus.

1Tim 6.12;Evr 12.23;

¹³Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte,

Ps 45.10;Luc 9.62;2Cor 5.16;1Cor 9.24-26;Evr 6.1;

¹⁴alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.

2Tim 4.7-8;Evr 12.1;Evr 3.1;

¹⁵Gândul acesta dar să ne însuflețească pe toți, care suntem desăvârșiți; și dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință.

1Cor 2.6;1Cor 14.20;Gal 5.10;

¹⁶Dar în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel.

Rom 12.16;Rom 15.5;Gal 6.16;Filip 2.2;

¹⁷Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda, pe care o aveți în noi.

1Cor 4.16;1Cor 11.1;Filip 4.9;1Tes 1.6;1Pet 5.3;

¹⁸Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos.

Gal 1.7;Gal 2.21;Gal 6.12;Filip 1.15-16;

¹⁹Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ.

2Cor 11.15;2Pet 2.1;Rom 16.18;1Tim 6.5;Tit 1.11;Osea 4.7;2Cor 11.12;Gal 6.13;Rom 8.5;

²⁰Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos.

Efes 2.6-19;Col 3.1-3;Fapt 1.11;1Cor 3.7;1Tes 1.10;Tit 2.13;

²¹El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.

1Cor 15.43-49;Col 3.4;1Ioan 3.2;Efes 1.19;1Cor 15.26-27;

4

¹De aceea, preaiubiții și mult doriții mei frați, bucuria și cununa mea, rămâneți astfel tari în Domnul, preaiubiților!

Filip 1.8;2Cor 1.14;Filip 2.16;1Tes 2.19-20;Filip 1.27;

²Îndemn pe Evodia și îndemn pe Sintichia să fie cu un gând în Domnul.

Filip 2.2;Filip 3.16;

³Și pe tine, adevărat tovarăș de jug, te rog să vii în ajutorul femeilor acestora, care au lucrat împreună cu mine pentru Evanghelie, cu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

Rom 16.3;Filip 1.27;Ex 32.32;Ps 69.28;Dan 12.1;Luc 10.20;Apoc 3.5;Apoc 13.8;Apoc 20.12;Apoc 21.27;

⁴Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!

Rom 12.12;Filip 3.1;1Tes 5.16;1Pet 4.13;

⁵Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.

Evr 10.25;Iac 5.8-9;1Pet 4.7;2Pet 3.8-9;2Tes 2.2;

⁶Nu vă îngrijați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.

Ps 55.22;Prov 16.2;Mat 6.25;Luc 12.22;1Pet 5.7;

⁷Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

Ioan 14.27;Rom 5.1;Col 3.15;

⁸Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească.

1Tes 5.22;

⁹Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine, și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Filip 3.17;Rom 15.33;Rom 16.20;1Cor 14.33;2Cor 13.11;1Tes 5.23;Evr 13.20;

¹⁰Am avut o mare bucurie în Domnul, că, în sfârșit, ați putut să vă înnoiți iarăși simțămintele voastre față de mine. Vă gândeați voi la așa ceva, dar vă lipsea prilejul.

2Cor 12.9;

¹¹Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.

1Tim 6.6-9;

¹²Știu să trăiesc smerit, și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.

1Cor 4.11;2Cor 6.10;2Cor 11.27;

¹³Pot totul în Hristos, care mă întărește.

Ioan 15.5;2Cor 12.9;

¹⁴Dar bine ați făcut că ați luat parte la strâmtorarea mea.

Filip 1.7;

¹⁵Știți voi înșivă, Filipenilor, că, la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nici o Biserică n-a avut legătură cu mine în ce privește "darea" și "primirea" afară de voi.

2Cor 11.8-9;

¹⁶Căci mi-ați trimis în Tesalonic, odată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele.

¹⁷Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru.

Rom 15.28;Tit 3.14;

¹⁸Am de toate, și sunt în belșug. Sunt bogat, de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimis, - un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu.

Filip 2.25;Evr 13.16;2Cor 9.12;

¹⁹Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.

Ps 23.1;2Cor 9.8;Efes 1.7;Efes 3.16;

²⁰A lui Dumnezeu și Tatăl nostru să fie slava în vecii vecilor! Amin.

Rom 16.27;Gal 1.5;

²¹Spuneți sănătate fiecărui sfânt în Hristos Isus. Frații, care sunt cu mine, vă trimit sănătate.

Gal 1.2;

²²Toți sfinții vă trimit sănătate, mai ales cei din casa Cezarului.

Filip 1.13;

²³Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16.24;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE COLOSENI

[1] [2] [3] [4]

Explicații Biblice :Coloseni

1

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,

Efes 1.1;

²către sfinții și frații credincioși în Hristos, care sunt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

1Cor 4.17;Efes 6.21;Gal 1.3;

³Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi,

1Cor 1.4;Efes 1.16;Filip 1.3;Filip 4.6;

⁴și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus, și despre dragostea, pe care o aveți față de toți sfinții,

Efes 1.15;Col 1.9;Filim 5;Evr 6.10;

⁵din pricina nădejdiei care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei,

2Tim 4.8;1Pet 1.4;

⁶care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr,

Mat 24.14;Marc 16.15;Rom 10.18;Col 1.23;Marc 4.8;Ioan 15.16;Filip 1.11;
2Cor 6.1;Efes 3.2;Tit 2.11;1Pet 5.12;

⁷cum ați învățat de la Epafras, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,

Col 4.12;Filim 23;2Cor 11.23;1Tim 4.6;

⁸și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul.

Rom 15.30;

⁹De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească;

Efes 1.15-16;Col 1.3-4;1Cor 1.5;Rom 12.2;Efes 10.17;Efes 1.8;

¹⁰pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu:

Efes 4.1;Filip 1.27;1Tes 2.12;1Tes 4.1;Ioan 15.16;2Cor 9.8;Filip 1.11;Tit 3.1;Evr 13.21;

¹¹întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie,

Efes 3.16;Efes 6.10;Efes 4.2;Fapt 5.41;Rom 5.3;

¹²mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină.

Efes 5.20;Col 3.15;Fapt 26.18;Efes 1.11;

¹³El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui,

Efes 6.12;Evr 2.14;1Pet 2.9;1Tes 2.12;2Pet 1.11;

¹⁴în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.

Efes 1.7;

¹⁵El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea.

2Cor 4.4;Evr 1.3;Apoc 3.14;

¹⁶Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.

Ioan 1.3;1Cor 8.6;Efes 3.6;Evr 1.2;Rom 8.38;Efes 1.21;Col 2.10-15;1Pet 3.22;Rom 11.36;Evr 2.10;

¹⁷El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.

Ioan 1.1-3;Ioan 17.5;1Cor 8.6;

¹⁸El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.

1Cor 11.3;Efes 1.10-22;Efes 4.15;Efes 5.23;Fapt 26.23;1Cor 15.20-23;Apoc 1.5;

¹⁹Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El,

Ioan 1.16;Ioan 3.34;Col 2.9;Col 3.11;

²⁰și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui.

Efes 2.14-16;2Cor 5.18;Efes 1.10;

²¹Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum

Efes 2.1-19;Efes 4.18;Tit 1.15-16;

²²prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină;

Efes 2.15-16;Luc 1.75;Efes 1.41;Efes 5.27;1Tes 4.7;Tit 2.14;Iuda 24;

²³negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei, pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer, și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel.

Efes 3.17;Col 2.7;Ioan 15.6;Rom 10.18;Col 1.6;Fapt 1.17;2Cor 3.6;2Cor 4.1;2Cor 5.18;Efes 3.7;Col 1.25;1Tim 2.7;

²⁴Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu, împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica.

Rom 5.3;2Cor 7.4;Efes 3.1-13;2Cor 1.5-6;Filip 3.10;2Tim 1.8;2Tim 2.10;Efes 1.23;

²⁵Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia, pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.

1Cor 9.17;Gal 2.7;Efes 3.2;Col 1.23;

²⁶Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

Rom 16.25;1Cor 2.7;Efes 3.9;Mat 13.11;2Tim 1.10;

²⁷cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.

2Cor 2.14;Rom 9.23;Efes 1.7;Efes 3.8;1Tim 1.1;

²⁸Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit în Hristos Isus.

Fapt 20.20-31;2Cor 11.2;Efes 5.27;Col 1.22;

²⁹Iată la ce lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.

1Cor 15.10;Col 2.1;Efes 1.19;Efes 3.7-20;

2

¹Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup;

Filip 1.30;Col 1.29;1Tes 2.2;

²pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste, și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos,

2Cor 1.6;Col 3.14;Filip 3.8;Col 1.9;

³în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.

1Cor 1.24;1Cor 2.6-7;Efes 1.8;Col 1.9;

⁴Spun lucrul acesta, pentru ca nimeni să nu vă înșele prin vorbiri amăgitoare.

Rom 16.18;2Cor 11.13;Efes 4.14;Efes 5.6;Col 2.8-18;

⁵Căci măcar că sunt departe cu trupul, totuși cu duhul sunt cu voi, și privesc cu bucurie la buna rânduială care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos.

1Cor 5.3;1Tes 2.17;1Cor 14.40;1Pet 5.9;

⁶Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El,

1Tes 4.1;luda 3;

⁷fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.

⁸Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.

Ier 29.8;Rom 16.17;Efes 5.6;Col 2.18;Evr 13.9;Mat 15.2;Gal 1.14;Col 2.22;Gal 4.3-9;Col 2.20;

⁹Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.

Ioan 1.14;Col 1.19;

¹⁰Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.

Ioan 1.16;Efes 1.20-21;1Pet 3.22;Col 1.16;

¹¹În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur, făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești,

Deut 10.16;Deut 30.6;Ier 4.4;Rom 2.29;Filip 3.3;Rom 6.6;Efes 4.22;Col 3.8-9;

¹²fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți.

Rom 6.4;Col 3.1;Efes 1.19;Efes 3.7;Fapt 2.24;

¹³Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.

Efes 2.1-11;

¹⁴A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.

Efes 2.15-16;

¹⁵A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.

Gen 3.15;Ps 68.18;Isa 53.12;Mat 12.29;Luc 10.18;Luc 11.22;Ioan 12.31;Ioan 16.11;Efes 4.8;Evr 2.14;Efes 6.12;

¹⁶Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă, sau cu privire la o zi de Sabat,

Rom 14.3-10;Rom 14.13;Rom 14.2-17;1Cor 8.8;Rom 14.5;Gal 4.10;

¹⁷care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos.

Evr 8.5;Evr 9.9;Evr 10.1;

¹⁸Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-și voia lui însuși printr-o smerenie și închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut, umflat de o mândrie deșartă, prin gândurile firii lui pământești,

Col 2.4;Ezec 13.3;1Tim 1.7;

¹⁹și nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.

Efes 4.15-16;

²⁰Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi încă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea:

Rom 6.3-5;Rom 7.4-6;Gal 2.19;Efes 2.15;Col 2.8;

²¹"Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru!"

Gal 4.3-9;1Tim 4.3;

²²Toate aceste lucruri, care pier odată cu întrebuințarea lor, și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenești,

Isa 29.13;Mat 15.9;Tit 1.14;

²³au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune, într-o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de nici un preț împotriva gândirii firii pământești.

1Tim 4.8;Col 2.18;

3

¹Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu.

Rom 6.5;Efes 2.6;Col 2.12;Rom 8.34;Efes 1.20;

²Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.

³Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

Rom 6.2;Gal 2.20;Col 2.20;2Cor 5.7;Col 1.5;

⁴Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.

1Ioan 3.2;Ioan 11.25;Ioan 14.6;1Cor 15.43;Filip 3.21;

⁵De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli.

Rom 8.13;Gal 5.24;Rom 6.13;Efes 5.3;1Tes 4.5;Efes 5.5;

⁶Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.

Rom 1.18;Efes 5.6;Apoc 22.15;Efes 2.2;

⁷Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate.

Rom 6.19-20;Rom 7.5;1Cor 6.11;Efes 2.2;Tit 3.3;

⁸Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase, care v-ar putea ieși din gură.

Efes 4.22;Evr 12.1;Iac 1.21;1Pet 2.1;Efes 4.29;Efes 5.4;

⁹Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui,

Lev 19.11;Efes 4.25;Efes 4.22-24;

¹⁰și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.

Rom 12.2;Efes 4.23-24;Efes 2.10;

¹¹Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici Schit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.

Rom 10.12;1Cor 12.13;Gal 3.28;Gal 5.6;Efes 6.8;Efes 1.23;

¹²Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.

Efes 4.24;1Tes 1.4;1Pet 1.2;2Pet 4.10;Gal 5.22;Efes 4.2-32;Filip 2.1;

¹³Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

Marc 11.25;Efes 4.2-32;

¹⁴Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.

1Pet 4.8;Ioan 13.34;Rom 13.8;1Cor 13;Efes 5.2;Col 2.2;1Tes 4.9;1Tim 1.5;1Ioan 3.23;1Ioan 4.21;Efes 4.3;

¹⁵Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători.

Rom 14.17;Filip 4.7;1Cor 7.15;Efes 2.16-17;Efes 4.4;Col 2.7;Col 3.17;

¹⁶Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.

1Cor 14.26;Efes 5.19;Col 4.6;

¹⁷Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

1Cor 10.31;Rom 1.8;Efes 5.20;Col 1.12;Col 2.7;1Tes 5.18;Evr 13.15;

¹⁸Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.

Efes 5.22;Tit 2.5;1Pet 3.1;Efes 5.3;

¹⁹Bărbaților, iubiți-vă nevestele, și nu țineți necaz pe ele.

Efes 5.25-33;1Pet 3.7;Efes 4.31;

²⁰Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.

Efes 6.1;Efes 5.24;Tit 2.9;

²¹Părinților, nu întărâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea.

Efes 6.4;

²²Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul.

Efes 6.5;1Tim 6.1;Tit 2.9;1Pet 2.18;Col 3.20;Filim 16;

²³Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni,

Efes 6.6-7;

²⁴ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.

Efes 6.8;1Cor 7.22;

²⁵Căci cine umblă cu strâmbătate, își va primi plata după strâmbătatea, pe care a făcut-o; și nu se are în vedere fața omului.

Rom 2.11;Efes 6.9;1Pet 1.17;Deut 10.17;

4

¹Stăpânilor, dați robilor voștri ce le datorați, și ce li se cuvine, căci știți că și voi aveți un Stăpân în cer.

Efes 6.9;

²Stăruieți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri.

Luc 18.1;Rom 12.12;Efes 6.18;1Tes 5.17-18;Col 2.7;Col 3.15;

³Rugați-vă tot odată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvânt, ca să putem vesti taina lui Hristos, pentru care iată, mă găsesc în lanțuri:

Efes 6.19;2Tes 3.1;1Cor 16.9;2Cor 2.12;Mat 13.11;1Cor 4.1;Efes 6.19;
Col 1.26;Col 2.2;Efes 6.20;Filip 1.7;

⁴ca s-o fac cunoscut așa cum trebuie să vorbesc despre ea.

⁵Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răscumpărați vremea.

Efes 5.15;1Tes 4.12;Efes 5.16;

⁶Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.

Col 3.16;Marc 9.50;1Pet 3.15;

⁷Tot ce este cu privire la mine, vă va spune Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios, tovarășul meu de slujbă în Domnul.

Efes 6.21;

⁸Vi l-am trimis înadins, ca să luați cunoștință despre starea noastră, și să vă mângâie inimile.

Efes 6.22;

⁹L-am trimis împreună cu Onisim, fratele credincios și preaiubit, care este dintr-ai voștri. Ei vă vor spune tot ce se petrece pe aici.

Filim 10;

¹⁰Aristarh, tovarășul meu de temniță, vă trimite sănătate; tot așa și Marcu, vărul lui Barnaba (cu privire la care ați primit porunci... dacă vine la voi, să-l primiți bine),

Fapt 19.29;Fapt 20.4;Fapt 27.2;Filim 24;Fapt 15.37;2Tim 4.11;

¹¹și Isus, zis Iust: ei sunt din numărul celor tăiați împrejur, și singurii care au lucrat împreună cu mine pentru Împărăția lui Dumnezeu, oameni care mi-au fost de mângâiere.

¹²Epaфра, care este dintr-ai voștri, vă trimite sănătate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se luptă pentru voi în rugăciunile sale, pentru ca, desăvârșiți și deplin încredințați, să stăruți în voia lui Dumnezeu.

Col 1.7;Filim 23;Rom 15.30;Mat 5.48;1Cor 2.6;1Cor 14.20;Filip 3.15;Evr 5.14;

¹³Căci vă mărturisesc că are o mare râvnă pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru cei din Ierapole.

¹⁴Luca, doctorul preaiubit, și Dima, vă trimit sănătate.

2Tim 4.11;2Tim 4.10;Filim 24;

¹⁵Spuneți sănătate fraților din Laodicea, și lui Nimfa, și Bisericii din casa lui.

Rom 16.5;1Cor 16.19;

¹⁶După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica Laodicenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodicea.

1Tes 5.27;

¹⁷Și spuneți lui Arhip: "Ia seama să împlinești bine slujba pe care ai primit-o în Domnul."

Filim 2;1Tim 4.6;

¹⁸Urarea de sănătate este cu mâna mea: Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul să fie cu voi! Amin.

1Cor 16.21;2Tes 3.17;Evr 13.3;Evr 13.25;

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

[1] [2] [3] [4] [5]

Explicații Biblice :1Tesaloniceni

1

¹Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

2Cor 1.19;2Tes 1.1;1Pet 5.12;Efes 1.2;

²Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre;

Rom 1.8;Efes 1.16;Filim 4;

³căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos!

1Tes 2.13;Ioan 6.29;Gal 5.6;1Tes 3.6;2Tes 1.3-11;Iac 2.17;Rom 16.6;Evr 6.10;

⁴Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu alegerea voastră.

Col 3.12;2Tes 2.13;

⁵În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi am fost așa printre voi.

Marc 16.20;1Cor 2.4;1Cor 4.20;2Cor 6.6;Col 2.2;Evr 2.3;1Tes 2.1-11;2Tes 3.7;

⁶Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt;

1Cor 4.16;1Cor 11.1;Filip 3.17;1Tes 2.14;2Tes 3.9;Fapt 5.41;Evr 10.34;

⁷așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.

⁸În adevăr, nu numai că de la voi Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea.

Rom 10.18;Rom 1.8;2Tes 1.4;

⁹Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut, și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat,

1Tes 2.1;1Cor 12.2;Gal 4.8;

¹⁰și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare.

Rom 2.7;Filip 3.20;Tit 2.13;2Pet 3.12;Apoc 1.7;Fapt 1.11;1Tes 4.16;2Tes 1.7;Fapt 2.24;Mat 3.7;Rom 5.9;1Tes 5.9;

2

¹Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.

1Tes 1.5-9;

²După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte.

Fapt 16.22;1Tes 1.5;Fapt 17.2;Filip 1.30;Col 2.1;

³Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.

2Cor 7.2;1Tes 2.5;2Pet 1.16;

⁴Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.

1Cor 7.25;1Tim 1.11-12;1Cor 9.17;Gal 2.7;Tit 1.3;Gal 1.10;Prov 17.3;Rom 8.27;

⁵În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuințat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu.

Fapt 20.33;2Cor 2.17;2Cor 4.2;2Cor 7.2;2Cor 12.17;Rom 1.9;

⁶N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.

Ioan 5.41-44;Ioan 12.43;1Tim 5.17;1Cor 9.4-18;2Cor 10.1-11;2Cor 13.10;2Tes 3.9; Filip 8-9;2Cor 11.9;2Cor 12.13-14;2Tes 3.8;

⁷Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii.

1Cor 9.1-5;1Cor 2.3;1Cor 9.22;2Cor 13.4;2Tim 2.24;

⁸Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți.

Rom 1.11;Rom 15.29;2Cor 12.15;

⁹Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte, ca să nu fim sarcină nici unuia din voi, și vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu.

Fapt 20.34;1Cor 4.12;2Cor 11.9;2Tes 3.8;2Cor 12.13-14;

¹⁰Voi sunteți martori, și Dumnezeu de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care credeți.

1Tes 1.5;2Cor 7.2;2Tes 3.7;

¹¹Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream,

¹²să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.

Efes 4.1;Filip 1.27;Col 1.10;1Tes 4.1;1Cor 1.9;1Tes 5.24;2Tes 2.14;2Tim 1.9;

¹³De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.

1Tes 1.3;Mat 10.40;Gal 4.14;2Pet 3.2;

¹⁴Căci, fraților, voi ați călcat pe urmele Bisericilor lui Dumnezeu, care sunt în Hristos Isus, în Iudea; pentru că și voi ați suferit din partea celor de un neam cu voi aceleași rele, pe care le-au suferit ele din partea Iudeilor.

Gal 1.22;Fapt 17.5-13;Evr 10.33-34;

¹⁵Iudeii aceștia au omorât pe Domnul Isus și pe prooroci, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu, și sunt vrăjmași tuturor oamenilor,

Fapt 2.23;Fapt 3.15;Fapt 5.30;Fapt 7.52;Mat 5.12;Mat 23.34-37;Luc 13.33-34;Fapt 7.52;Est 3.8;

¹⁶căci ne opresc să vorbim Neamurilor, ca să fie mântuite. Astfel, ei totdeauna pun vârf păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu!

Luc 11.52;Fapt 13.50;Fapt 14.5-19;Fapt 17.5-13;Fapt 18.12;Fapt 19.9;Fapt 22.21-22;Gen 15.16;Mat 23.32;Mat 24.6-14;

¹⁷Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câțeva vreme de voi, cu fața dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem.

1Cor 5.3;Col 2.5;1Tes 3.10;

¹⁸Astfel, odată, și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana.

Rom 1.13;Rom 15.22;

¹⁹Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?

2Cor 1.14;Filip 2.16;Filip 4.1;Prov 16.31;1Cor 15.23;1Tes 3.13;Apoc 1.7;Apoc 22.12;

²⁰Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.

3

¹De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena,

1Tes 3.5;Fapt 17.5;

²și v-am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră,

Rom 16.21;1Cor 16.10;2Cor 1.19;

³pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri; căci știți singuri că la aceasta suntem rânduți.

Efes 3.13;Fapt 9.16;Fapt 14.22;Fapt 20.23;Fapt 21.11;1Cor 4.9;2Tim 3.12;1Pet 2.21;

⁴Și când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a și întâmplat, cum bine știți.

Fapt 20.24;

⁵Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă știri despre credința voastră, de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispititorul, și osteneala noastră să fi fost degeaba.

1Tes 3.1;1Cor 7.5;2Cor 11.3;Gal 2.2;Gal 4.11;Filip 2.16;

⁶Dar chiar acum a venit Timotei de la voi la noi, și ne-a adus vești bune despre credința și dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere aminte despre noi, și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi să vă vedem pe voi.

Fapt 18.1-5;Filip 1.8;

⁷De aceea, fraților, în toate strâmtorările și necazurile noastre, am fost mângâiați cu privire la voi, prin credința voastră.

2Cor 1.4;2Cor 7.6-13;

⁸Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în Domnul.

Filip 4.1;

⁹Cum putem noi oare să mulțumim în de ajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria, pe care o avem din pricina voastră, înaintea Dumnezeului nostru?

1Tes 1.2;

¹⁰Zi și noapte Îl rugăm nespus să vă putem vedea fața, și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre.

Fapt 26.7;2Tim 1.3;Rom 1.10-11;Rom 15.32;1Tes 2.17;2Cor 13.9-11;

¹¹Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul nostru Isus Hristos să ne netezească drumul la voi!

Marc 1.3;

¹²Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi,

1Tes 4.10;1Tes 4.9;1Tes 5.15;2Pet 1.7;

¹³ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi.

1Cor 1.8;Filip 1.10;1Tes 5.23;2Tes 2.17;1Ioan 3.20-21;Zah 14.5;Iuda 14;

4

¹Încolo, fraților, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm, și vă îndemnăm în Numele Domnului Isus, să sporiți tot mai mult în privința aceasta.

Filip 1.27;Col 2.6;1Tes 2.12;Col 1.10;

²Știți, în adevăr, ce învățături v-am dat prin Domnul Isus.

³Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie;

Rom 12.2;Efes 5.17;Efes 5.27;1Cor 6.15-18;Efes 5.3;Col 3.5;

⁴fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste,

Rom 6.19;1Cor 6.15-18;

⁵nu în aprinderea poftei, ca Neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu.

Rom 1.24-26;Col 3.5;Efes 4.17-18;1Cor 15.34;Gal 4.8;Efes 2.12;Efes 4.18;2Tes 1.8;

⁶Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărit.

Lev 19.11-13;1Cor 6.8;2Tes 1.8;

⁷Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.

Lev 11.44;Lev 19.2;1Cor 1.2;Evr 12.14;1Pet 1.14-15;

⁸De aceea, cine nesocotește aceste învățături, nesocotește nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel sfânt.

Luc 10.16;1Cor 2.10;1Cor 7.40;1Ioan 3.24;

⁹Cât despre dragostea frățească, n-aveți nevoie să vă scriem; căci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții,

1Tes 5.1;Ier 31.34;Ioan 6.45;Ioan 14.26;Evr 8.11;1Ioan 2.20-27;Mat 22.39;Ioan 13.34;Ioan 15.12;Efes 5.2;1Pet 4.8;1Ioan 3.11-23;1Ioan 4.21;

¹⁰și iubiți în adevăr pe toți frații, care sunt în toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să sporiți tot mai mult în ea.

1Tes 1.7;1Tes 3.12;

¹¹Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi, și să lucrați cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit.

2Tes 3.11;1Pet 4.15;Fapt 20.35;Efes 4.28;2Tes 3.7-12;

¹²Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară, și să n-aveți trebuință de nimeni.

Rom 13.13;2Cor 8.21;Col 4.5;1Pet 2.12;

¹³Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

Lev 19.28;Deut 14.1-2;2Sam 12.20;Efes 2.12;

¹⁴Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.

1Cor 15.13;1Cor 15.18-23;1Tes 3.13;

¹⁵Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

1Împ 13.17-18;1Împ 20.35;1Cor 15.51;

¹⁶Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Mat 24.30-31;Fapt 1.11;2Tes 1.7;1Cor 15.52;1Cor 15.23-52;

¹⁷Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

1Cor 15.51;Fapt 1.9;Apoc 11.12;Ioan 12.26;Ioan 14.3;Ioan 17.24;

¹⁸Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.

1Tes 5.11;

5

¹Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.

Mat 24.3-36;Fapt 1.7;1Tes 4.9;

²Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.

Mat 24.43-44;Mat 25.13;Luc 13.39-40;2Pet 3.10;Apoc 3.3;Apoc 16.15;

³Când vor zice: "Pace și liniște!" atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.

Isa 13.6-9;Luc 17.27-29;Luc 21.34-35;2Tes 1.9;Ier 13.21;Osea 13.13;

⁴Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.

Rom 13.12-13;1Ioan 2.8;

⁵Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai noapții, nici ai întunericului.

Efes 5.8;

⁶De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.

Mat 25.5;Mat 24.42;Mat 25.13;Rom 13.11-13;1Pet 5.8;

⁷Căci cei ce dorm, dorm noaptea; și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea.

Luc 21.34-36;Rom 13.13;1Cor 15.34;Efes 5.14;Fapt 2.15;

⁸Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei, și să avem drept coif nădejdea mântuirii.

Isa 59.17;Efes 6.14-17;

⁹Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos,

Rom 9.22;1Tes 1.10;1Pet 2.8;luda 4;2Tes 2.13-14;

¹⁰care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.

Rom 14.8-9;2Cor 5.15;

¹¹De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.

1Tes 4.18;

¹²Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul, și care vă sfătuiesc.

1Cor 16.18;Filip 2.29;1Tim 5.17;Evr 13.7-17;

¹³Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi.

Marc 9.50;

¹⁴Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți.

2Tes 3.11-12;Evr 12.12;Rom 14.1;Rom 15.1;Gal 6.1-2;Gal 5.22;Efes 4.2;Col 3.12;2Tim 4.2;

¹⁵Luăți seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți.

Lev 19.18;Prov 20.22;Prov 24.29;Mat 5.39-44;Rom 12.17;1Cor 6.7;1Pet 3.9;Gal 6.10;1Tes 3.12;

¹⁶Bucurați-vă întotdeauna.

2Cor 6.10;Filip 4.4;

¹⁷Rugați-vă neîncetat.

Luc 18.1;Luc 21.36;Rom 12.12;Efes 6.18;Col 4.2;1Pet 4.7;

¹⁸Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.

Efes 5.20;Col 3.17;

¹⁹Nu stingeți Duhul.

Efes 4.30;1Tim 4.14;2Tim 1.6;1Cor 14.30;

²⁰Nu disprețuiți prorociile.

1Cor 14.1-39;

²¹Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.

1Cor 2.11-15;1Ioan 4.1;Filip 4.8;

²²Feriți-vă de orice se pare rău.

1Tes 4.12;

²³Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și: duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.

Filip 4.9;1Tes 3.13;1Cor 1.8;

²⁴Cel ce v-a chemat este credincios, și va face lucrul acesta.

1Cor 1.9;1Cor 10.13;2Tes 3.3;

²⁵Fraților, rugați-vă pentru noi.

Col 4.3;2Tes 3.1;

²⁶Spuneți sănătate tuturor fraților cu o sărutare sfântă.

Rom 16.16;

²⁷În Domnul vă rog fierbinte ca epistola aceasta să fie citită tuturor fraților.

Col 4.16;2Tes 3.4;

²⁸Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16.20-24;2Tes 3.18;

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

[1] [2] [3]

Explicații Biblice :2Tesaloniceni

¹Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos:

2Cor 1.19;1Tes 1.1;

²Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

1Cor 1.3;

³Trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând, și dragostea fiecăruia din voi toți față de ceilalți se mărește tot mai mult.

1Tes 1.2-3;1Tes 3.6-9;2Tes 2.13;

⁴De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile, pe care le suferiți.

2Cor 7.14;2Cor 9.2;1Tes 2.19-20;1Tes 1.3;1Tes 2.14;

⁵Aceasta este o dovadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veți fi găsiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți.

Filip 1.28;1Tes 2.14;

⁶Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea întristare celor ce vă întristează,

Apoc 6.10;

⁷și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui,

Apoc 14.13;1Tes 4.16;luda 14;

⁸într-o flacăra de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.

Evr 10.27;Evr 12.29;2Pet 3.7;Apoc 21.8;Ps 79.6;1Tes 4.5;Rom 2.8;

⁹Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică, de la fața Domnului și de la slava puterii Lui,

Filip 3.19;2Pet 3.7;Deut 33.2;Isa 2.19;2Tes 2.8;

¹⁰când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi, și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut; căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră.

Ps 89.7;Ps 68.35;

¹¹De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate, și orice lucrare izvorâtă din credință,

2Tes 1.5;1Tes 1.3;

¹²pentru ca Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi, și voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.

1Pet 1.7;1Pet 4.14;

2

¹Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților,

1Tes 4.16;Mat 24.31;Marc 13.27;1Tes 4.17;

²să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar.

Mat 24.4;Efes 5.6;1Ioan 4.1;

³Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii (Sau: omul păcatului), fiul pierzării,

Mat 24.4;Efes 5.6;1Tim 4.1;Dan 7.25;1Ioan 2.18;Apoc 13.11;Ioan 17.12;

⁴potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește "Dumnezeu", sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

Isa 14.13;Ezec 28.2-9;Dan 7.25;Dan 11.36;Apoc 13.6;1Cor 8.5;

⁵Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când eram încă la voi?

⁶Și acum știți bine ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui.

⁷Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum, să fie luat din drumul ei.

1Ioan 2.18;1Ioan 4.3;

⁸Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.

Dan 7.10-11; Iov 4.9; Isa 11.4; Osea 6.5; Apoc 2.16; Apoc 19.15-21; 2Tes 1.8-9; Evr 10.27;

⁹Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase,

Ioan 8.41; Efes 2.2; Apoc 18.23; Deut 13.1; Mat 24.24; Apoc 13.13; Apoc 19.20;

¹⁰și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

2Cor 2.15; 2Cor 4.3;

¹¹Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună:

Rom 1.24; 1Împ 22.22; Ezec 14.9; Mat 24.5-11; 1Tim 4.1;

¹²pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.

Rom 3.2;

¹³Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.

2Tes 1.3; 1Tes 1.4; Efes 1.4; Luc 1.75; 1Pet 1.2;

¹⁴Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos.

Ioan 17.22; 1Tes 2.12; 1Pet 5.10;

¹⁵Așadar, fraților, rămâneți tari, și țineți învățăturile, pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.

1Cor 16.13; Filip 4.1; 1Cor 11.2; 2Tes 3.6;

¹⁶Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat, prin harul Său, o mângâiere veșnică și o bună nădejde,

2Tes 1.1-2; 1Ioan 4.10; Apoc 1.5; 1Pet 1.3;

¹⁷să vă mângâie inimile, și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!

1Cor 1.8; 1Tes 3.13; 1Pet 5.10;

3

¹Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi ca, Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit cum este la voi,

Efes 6.19; Col 4.3; 1Tes 5.25;

²și să fim izbăviți de oamenii nechibzuiți și răi; căci nu toți au credința.

Rom 15.31; Fapt 28.24; Rom 10.16;

³Credincios este Domnul: El vă va întări și vă va păzi de cel rău.

1Cor 1.9; 1Tes 5.24; Ioan 17.15; 2Pet 2.9;

⁴Cu privire la voi, avem încredere în Domnul că faceți și veți face ce vă poruncim.

2Cor 7.16; Gal 5.10;

⁵Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!

1Cron 29.18;

⁶În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate, care trăiește în neorânduială, și nu după învățăturile, pe care le-ați primit de la noi.

Rom 16.17; 2Tes 3.14; 1Tim 6.5; 2Ioan 10; 1Cor 5.11-13; 1Tes 4.11; 1Tes 5.14; 2Tes 3.11-14; 2Tes 2.15;

⁷Voi înșivă știți ce trebuie să faceți ca să ne urmați; căci noi n-am trăit în neorânduială, între voi.

1Cor 4.16; 1Cor 11.1; 1Tes 1.6-7; 1Tes 2.10;

⁸N-am mâncat de pomană pâinea nimănu; ci, lucrând și ostenindu-ne, am muncit zi și noapte, ca să nu fim povară nimănu dintre voi.

Fapt 18.3; Fapt 20.34; 2Cor 11.9; 1Tes 2.9;

⁹Nu că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă vrednică de urmat.

1Cor 9.6; 1Tes 2.6; 2Tes 3.7;

¹⁰Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: "Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce."

Gen 3.19;1Tes 4.11;

¹¹Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de nimicuri.

2Tes 3.6;1Tes 4.11;1Tim 5.13;1Pet 4.15;

¹²Îndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, în Domnul nostru Isus Hristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște.

1Tes 4.11;Efes 4.28;

¹³Voi, fraților, să nu osteniți în facerea binelui.

Gal 6.9;

¹⁴Și dacă n-ascultă cineva ce spunem noi în această epistolă, însemnați-vi-l, și să n-aveți nici un fel de legături cu el, ca să-i fie rușine.

Mat 18.17;1Cor 5.9;2Tes 3.6;

¹⁵Să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l muștrați ca pe un frate.

Lev 19.17;1Tes 5.14;Tit 3.10;

¹⁶Însuși Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. Domnul să fie cu voi cu toți!

Rom 15.33;Rom 16.20;1Cor 14.33;2Cor 13.11;1Tes 5.23;

¹⁷Urarea de sănătate este scrisă cu mâna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare epistolă; așa scriu eu.

1Cor 16.21;Col 4.18;

¹⁸Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16.24;

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

[1] [2] [3] [4] [5] [6]

Explicații Biblice :1 Timotei

1

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră,

Fapt 9.15;Gal 1.1-11;1Tim 2.3;1Tim 4.10;Tit 1.3;Tit 2.10;Tit 13.4;luda 25;Col 1.27;

²către Timotei, adevăratul meu copil în credință: Har, îndurare și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Hristos Isus, Domnul nostru!

Fapt 16.1;1Cor 4.17;Filip 2.19;1Tes 3.2;Tit 1.4;Gal 1.3;2Tim 1.2;1Pet 1.2;

³După cum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură,

Fapt 20.1-3;Filip 2.24;Gal 1.6-7;1Tim 6.3-10;

⁴și să nu se țină de basme și de înșirări de neamuri fără sfârșit, care dau naștere mai mult la certuri de vorbe, decât fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credință, așa fac și acum.

1Tim 4.7;1Tim 6.4-20;2Tim 2.14;2Tim 16.23;Tit 1.14;Tit 3.9;1Tim 6.4;

⁵Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută.

Rom 13.8-10;Gal 5.14;2Tim 2.22;

⁶Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit și s-au apucat de flecării.

1Tim 6.4-20;

⁷Ei vor să fie învățători ai Legii, și nu știu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc.

1Tim 6.4;

⁸Noi știm că Legea este bună dacă cineva o întrebuințează bine,

Rom 7.12;

⁹căci știm că Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fărădelege și nesupuși, pentru cei nelegiuți și păcătoși, pentru cei fără evlavie, necurați, pentru ucigătorii de tată și ucigătorii de mamă, pentru ucigătorii de oameni,

Gal 3.19;Gal 5.23;

¹⁰pentru curvari, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru cei mincinoși, pentru cei ce jură strâmb, și pentru orice este împotriva învățaturii sănătoase: -

1Tim 6.3;2Tim 4.3;Tit 4.9;Tit 2.1;

¹¹potrivit cu Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu care mi-a fost încredințată mie.

1Tim 6.15;1Cor 9.17;Gal 2.7;Col 1.25;1Tes 2.4;1Tim 2.7;2Tim 1.11;Tit 1.3;

¹²Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere, și m-a pus în slujba Lui,

2Cor 12.9;1Cor 7.25;2Cor 3.5-6;2Cor 4.1;Col 1.25;

¹³măcar că mai înainte eram un hulitor, un prigonitor și batjocoritor. Dar am căpătat îndurare, pentru că lucram din neștiință, în necredință!

Fapt 8.3;Fapt 9.1;1Cor 9.19;Filip 3.6;Luc 23.34;Ioan 9.39-41;Fapt 3.17;Fapt 26.9;

¹⁴Și harul Domnului nostru s-a înmulțit peste măsură de mult împreună cu credința și cu dragostea care este în Hristos Isus.

Rom 5.20;1Cor 15.10;2Tim 1.13;Luc 7.47;

¹⁵O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: "Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși", dintre care cel dintâi sunt eu.

1Tim 3.1;1Tim 4.9;2Tim 2.11;Tit 3.8;Mat 9.13;Marc 2.17;Luc 5.32;Luc 19.10;Rom 5.8;1Ioan 3.5;

¹⁶Dar am căpătat îndurare, pentru ca Isus Hristos să-Și arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare, ca o pildă celor ce ar crede în El, în urmă, ca să capete viața veșnică.

2Cor 4.1;Fapt 13.39;

¹⁷A Împăratului veșniciilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.

Ps 10.16;Ps 145.13;Dan 7.14;1Tim 6.15-16;Rom 1.23;Ioan 1.18;Evr 11.27;1Ioan 14.12;Rom 16.27;Iuda 25;1Cron 29.11;

¹⁸Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după prorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele să te lupți lupta cea bună,

1Tim 6.13-20;2Tim 2.2;1Tim 4.14;1Tim 6.12;2Tim 2.3;2Tim 4.7;

¹⁹și să păstrezi credința și un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, și au căzut din credință.

1Tim 3.9;1Tim 6.9;

²⁰Din numărul lor sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am dat pe mâna Satanei, ca să se învețe să nu hulească.

2Tim 2.17;2Tim 4.14;1Cor 5.5;Fapt 13.45;

2

¹Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii,

²pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea.

Ezra 6.10;Ier 29.7;Rom 13.1;

³Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

Rom 12.2;1Tim 5.4;1Tim 1.1;2Tim 1.9;

⁴care voințe ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

Ezec 18.23;Ioan 3.16-17;Tit 2.11;2Pet 3.9;Ioan 17.3;2Tim 2.25;

⁵Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos,

Rom 3.29-30;Rom 10.12;Gal 3.20;Evr 8.6;Evr 9.15;

⁶care S-a dat pe Sine însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită,

Mat 20.28;Marc 10.45;Efes 1.7;Tit 2.14;1Cor 1.6;2Tim 1.10;2Tim 1.8;Rom 5.5;Gal 4.4;Efes 1.9;Efes 3.5;Tit 1.3;

⁷și propovăduitorul și apostolul lui am fost pus eu - spun adevărul în Hristos, nu mint - ca să învăț pe Neamuri credința și adevărul.

Efes 3.7-8;2Tim 1.11;Rom 9.1;Rom 11.13;Rom 15.16;Gal 1.16;

⁸Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc, și să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli.

Mal 1.11;Ioan 4.21;Ps 134.2;Isa 1.15;

⁹Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe,

1Pet 3.3;

¹⁰ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.

1Pet 3.4;

¹¹Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.

¹²Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.

1Cor 14.34;Efes 5.24;

¹³Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.

Gen 1.27;Gen 2.18-22;1Cor 11.8-9;

¹⁴Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.

Gen 3.6;2Cor 11.3;

¹⁵Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.

3

¹Adevărat este cuvântul acesta: "Dacă râvnește cineva să fie episcop (Sau: privighetor.), dorește un lucru bun."

1Tim 1.15;Fapt 20.28;Filip 1.1;Efes 4.12;

²Dar trebuie ca episcopul (Sau: priveghetor.) să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să învețe pe alții.

Tit 1.6;1Tim 5.9;2Tim 2.24;

³Să nu fie nici bețiv, nici bătauș, nici doritor de câștig mârșav, ci să fie blând, nu gâlcevitor, nu iubitor de bani;

1Tim 3.8;Tit 1.7;2Tim 2.24;1Pet 5.2;2Tim 2.24;

⁴să-și chivernisească bine casa, și să-și țină copiii în supunere cu toată cuviința.

Tit 1.6;

⁵Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?

⁶Să nu fie întors la Dumnezeu de curând, ca nu cumva să se îngâmfe și să cadă în osânda diavolului.

Isa 14.12;

⁷Trebuie să aibă și o bună mărturie din partea celor de afară, pentru ca să nu ajungă de ocară, și să cadă în cursa diavolului.

Fapt 22.12;1Cor 5.12;1Tes 4.12;1Tim 6.9;2Tim 2.26;

⁸Diaconii, de asemenea, trebuie să fie cinstiți, nu cu două fețe, nu băutori de mult vin, nu doritori de câștig mârșav:

Fapt 6.3;Lev 10.9;Ezec 44.21;1Tim 3.3;

⁹ci să păstreze taina credinței într-un cuget curat.

1Tim 1.19;

¹⁰Trebuie cercetați întâi, și numai dacă sunt fără prihană, să fie diaconi.

¹¹Femeile, de asemenea, trebuie să fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile.

Tit 2.3;

¹²Diaconii să fie bărbați ai unei singure neveste, și să știe să-și cârmuiască bine copiii și casele lor.

¹³Pentru că cei ce slujesc bine ca diaconi, dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.

Mat 25.21;

¹⁴Îți scriu aceste lucruri cu nădejdea că voi veni în curând la tine.

¹⁵Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului.

Efes 2.21-22;2Tim 2.20;

¹⁶Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... "Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă."

Ioan 1.14;1Ioan 1.2;Mat 3.16;Ioan 1.32-33;Ioan 15.26;Ioan 16.8-9;Rom 1.4;1Pet 3.18;1Ioan 5.6-etc;
Mat 28.2;Marc 16.5;Luc 2.13;Luc 24.4;Ioan 20.12;Efes 3.10;1Pet 1.12;Fapt 10.34;Fapt 13.46-48;
Rom 10.18;Gal 2.8;Efes 3.5-8;Col 1.27-28;1Tim 2.7;Col 1.6-23;Luc 24.51;Fapt 1.9;1Pet 3.22;

4

¹Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor,

Ioan 16.13;2Tes 2.3;2Tim 3.1;2Pet 3.3;1Ioan 2.18;luda 4-18;1Pet 1.20;2Tim 3.13;
2Pet 2.1;Apoc 16.14;Dan 11.35-38;Apoc 9.20;

²abătuți de fățarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.

Mat 7.15;Rom 16.18;

³Ei opresc căsătoria și întrebuințarea bucatelor, pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțumiri de către cei ce cred și cunosc adevărul.

1Cor 7.28-38;Col 2.20-21;Evr 13.4;Rom 14.3-17;1Cor 8.8;Gen 1.29;Gen 9.3;Rom 14.6;1Cor 10.30;

⁴Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumiri;

⁵pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

⁶Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale buneii învățături, pe care ai urmat-o până acum.

2Tim 3.14-15;

⁷Ferește-te de basmele lumești și băbești. Caută să fii evlavios.

1Tim 1.4;1Tim 6.20;2Tim 2.16-23;2Tim 4.4;Tit 1.14;Evr 5.14;

⁸Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

1Cor 8.8;Col 2.23;1Tim 6.6;Ps 37.4;Ps 84.11;Ps 112.2-3;Ps 145.19;Mat 6.33;
Mat 19.29;Marc 10.30;Rom 8.28;

⁹Iată un cuvânt adevărat și cu totul vrednic de primit!

1Tim 1.15;

¹⁰Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm, pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor, și mai ales al celor credincioși.

1Cor 4.11-12;1Tim 6.17;Ps 36.6;Ps 107.2-etc;

¹¹Poruncește, și învață aceste lucruri.

1Tim 6.2;

¹²Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.

1Cor 16.11;Tit 2.15;Tit 2.7;1Pet 5.3;

¹³Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare, și la învățătura pe care o dai altora.

¹⁴Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor (Sau: bătrâni.).

2Tim 1.6;1Tim 1.18;Fapt 6.6;Fapt 8.17;Fapt 13.3;Fapt 9.6;1Tim 5.22;2Tim 1.6;

¹⁵Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.

¹⁶Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora: stăruie în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.

Fapt 20.28;Ezec 33.9;Rom 11.14;1Cor 9.22;Iac 5.20;

5

¹Nu muștra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; pe tineri sfătuiește-i ca pe niște frați;

Lev 19.32;

²pe femeile bătrâne, ca pe niște mame; pe cele tinere, ca pe niște surori, cu toată curăția.

³Cinstește pe văduvele care sunt cu adevărat văduve.

1Tim 5.5;1Tim 5.16;

⁴Dacă o văduvă are copii sau nepoți de la copii, aceștia să se deprindă să fie evlavioși întâi față de cei din casa lor, și să răsplătească ostenele părinților, căci lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.

Gen 45.10-11; Mat 15.4; Efes 6.1-2; 1Tim 2.3;

⁵Cea cu adevărat văduvă, care a rămas singură, și-a pus nădejdea în Dumnezeu, și stăruie, zi și noapte, în cereri și rugăciuni.

1Cor 7.32; Luc 2.39; Luc 18.1; Fapt 26.7;

⁶Dar cea de dată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.

Iac 5.5;

⁷Poruncește și aceste lucruri, ca să fie fără vină.

1Tim 1.3; 1Tim 4.11; 1Tim 6.17;

⁸Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios.

Isa 58.7; Gal 6.10; 2Tim 3.5; Tit 1.16; Mat 18.17;

⁹O văduvă, ca să fie înscrisă în lista văduvelor, trebuie să n-aibă mai puțin de șaiszeci de ani, să nu fi avut decât un singur bărbat;

Luc 2.36; 1Tim 3.2;

¹⁰să fie cunoscută pentru faptele ei bune; să fi crescut copii, să fi fost primitoare de oaspeți, să fi spălat picioarele sfinților, să fi ajutat pe cei nenorociți, să fi dat ajutor la orice faptă bună.

Fapt 16.15; Evr 13.2; 1Pet 4.9; Gen 18.4; Gen 19.2; Luc 7.38-43; Ioan 13.5-14;

¹¹Dar pe văduvele tinere să nu le primești: pentru că atunci când le desparte pofta de Hristos, vor să se mărite din nou,

¹²și se fac vinovate de faptul că își calcă credința dintâi.

¹³Totodată, se deprind să umble fără nici o treabă din casă în casă; și nu numai că sunt leneșe, dar sunt și limbute și iscoditoare, și vorbesc ce nu trebuie vorbit.

2Tes 3.11;

¹⁴Vreau dar ca văduvele tinere să se mărite și să aibă copii, să fie gospodine la casa lor, ca să nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară,

1Cor 7.9;1Tim 6.1;Tit 2.8;

¹⁵căci unele s-au și întors să urmeze pe Satana.

¹⁶Dacă vreun credincios, fie bărbat, fie femeie, are văduve în familie, să le ajute, și să nu fie împovărată cu ele Biserica, pentru ca să poată veni în ajutor celor cu adevărat văduve.

1Tim 5.3-5;

¹⁷Prezbiterii (Sau: bătrâni.) care cârmuiesc bine, să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și cu învățătura, pe care o dau altora.

Rom 12.8;1Cor 9.10-14;Gal 6.6;Filip 2.29;1Tes 5.12-13;Evr 13.7-17;Fapt 28.10;

¹⁸Căci Scriptura zice: "Să nu legi gura bouului când treieră bucate"; și: "Vrednic este lucrătorul de plata lui."

Deut 25.4;1Cor 9.9;Lev 19.13;Deut 24.14-15;Mat 10.10;Luc 10.7;

¹⁹Împotriva unui prezbiter (Sau: bătrâni.) să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori.

Deut 19.15;

²⁰Pe cei ce păcătuiesc, muștră-i înaintea tuturor, ca și ceilalți să aibă frică.

Gal 2.11-14;Tit 1.13;Deut 13.11;

²¹Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Hristos Isus și înaintea îngerilor aleși, să păzești aceste lucruri, fără vreun gând mai dinainte, și să nu faci nimic cu părtinire.

1Tim 6.13;2Tim 2.14;2Tim 4.1;

²²Să nu-ți pui mâinile peste nimeni cu grabă: și să nu te faci părtaș păcatelor altora: pe tine însuși păzește-te curat.

Fapt 6.6;Fapt 13.3;1Tim 4.14;2Tim 1.6;2Ioan 11;

²³Să nu mai bei numai apă, ci să iei și câte puțin vin, din pricina stomacului tău, și din pricina deselor tale îmbolnăviri.

Ps 104.15;

²⁴Păcatele unor oameni sunt cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă.

Gal 5.19;

²⁵Tot așa și faptele bune sunt cunoscute: și cele ce nu sunt cunoscute, nu pot să rămână ascunse.

6

¹Toți cei ce sunt sub jugul robiei, să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie vorbite de rău.

Efes 6.5; Col 3.22; Tit 2.9; 1Pet 2.18; Isa 52.5; 1Pet 2.24; Tit 2.5-8;

²Iar cei ce au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască, sub cuvânt că sunt "frați", ci să le slujească și mai bine, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor, sunt credincioși și preaiubiți. Învață pe oameni aceste lucruri, și spune-le apăsător.

Col 4.1; 1Tim 4.11;

³Dacă învață cineva pe oameni învățatură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de învățătura care duce la evlavie,

1Tim 1.3; 1Tim 1.10; 2Tim 1.13; 2Tim 4.3; Tit 1.9; Tit 1.1;

⁴este plin de mândrie, și nu știe nimic: ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din care se naște pizma, certurile, clevetirile, bănuielile rele,

1Cor 8.2; 1Tim 1.7; 1Tim 1.4; 2Tim 2.23; Tit 3.9;

⁵zadarnicele ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și care cred că evlavia este un izvor de câștig. Ferește-te de astfel de oameni.

1Cor 11.16; 1Tim 1.6; 2Tim 3.8; Tit 1.11; 2Pet 2.3;

⁶Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig.

Rom 16.17; 2Tim 3.5;

⁷Căci noi n-am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.

Ps 37.16; Prov 15.16; Prov 16.8; Evr 13.5;

⁸Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.

Iov 1.21; Ps 49.17; Prov 27.24; Ecl 5.15;

⁹Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd, și pierzare.

Gen 28.20;Evr 13.5;Prov 15.27;Prov 20.12;Prov 28.20;Mat 13.22;Iac 5.1;1Tim 3.7;

¹⁰Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.

1Tim 1.19;

¹¹Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea.

Ex 23.8;Deut 16.19;2Tim 2.22;

¹²Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut aceea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.

Deut 33.1;2Tim 3.17;1Cor 9.25-26;1Tim 1.18;2Tim 4.7;Filip 3.12-14;1Tim 6.19;

¹³Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont,

Evr 10.23;1Tim 5.21;Deut 32.39;1Sam 2.6;Ioan 5.21;

¹⁴să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos,

Mat 27.11;Ioan 18.37;Apoc 1.5;Apoc 3.14;

¹⁵care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,

Filip 1.6-10;1Tes 3.13;1Tes 5.23;1Tim 1.11-17;

¹⁶singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea veșnică! Amin.

Apoc 17.14;Apoc 19.16;1Tim 1.17;Ex 33.20;Ioan 6.46;

¹⁷Îndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngâmfe, și să nu-și pună nădejdea în niște bogații nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele.

Efes 3.21; Filip 4.20; Iuda 25; Apoc 1.6; Apoc 4.11; Apoc 7.12; Iov 31.24; Ps 52.7; Ps 62.10; Marc 10.24; Luc 12.21; Prov 23.5; 1Tes 1.9; 1Tim 3.15; 1Tim 4.10;

¹⁸Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții,

Fapt 14.17; Fapt 17.25; Luc 12.21; 1Tim 5.10; Tit 3.8; Iac 2.5; Rom 12.13;

¹⁹așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie pentru ca să apuce adevărata viață.

Gal 6.6; Evr 13.16; Mat 6.20; Mat 19.21; Luc 12.33; Luc 16.9;

²⁰Timotee, păzește ce ți s-a încredințat; ferește-te de flecăriile lumești și de împotrivirile științei, pe nedrept numite astfel,

1Tim 6.12; 2Tim 1.14; Tit 1.9; Apoc 3.3;

²¹pe care au mărturisit-o unii și au rătăcit cu privire la credință. Harul să fie cu voi! Amin.

1Tim 1.4-6; 1Tim 4.7; 2Tim 2.14-16; Tit 1.14; Tit 3.9; 1Tim 1.6-19; 2Tim 2.18;

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

[1] [2] [3] [4]

Explicații Biblice :2 Timotei

1

¹Pavel, apostol al lui Hristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este în Hristos Isus,

2Cor 1.1; Efes 3.6; Tit 1.2; Evr 9.15;

²către Timotei, copilul meu preaiubit: Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Hristos Isus, Domnul nostru!

1Tim 1.2;

³Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc cu un cuget curat, din moși strămoși, că neîntrerupt te pomenesc în rugăciunile mele, zi și noapte.

Rom 1.8;Efes 1.16;Fapt 22.3;Fapt 23.1;Fapt 24.14;Fapt 27.23;Rom 1.9;Gal 1.14;1Tes 1.2;1Tes 3.10;

⁴Căci mi-aduc aminte de lacrimile tale, și doresc să te văd, ca să mă umplu de bucurie.

2Tim 4.9-21;

⁵Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine.

1Tim 1.5;1Tim 4.6;Fapt 16.1;

⁶De aceea îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele.

1Tes 5.19;1Tim 4.14;

⁷Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

Rom 8.15;Luc 24.49;Fapt 1.8;

⁸Să nu-ți fie rușine dar de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu.

Rom 1.16;1Tim 2.6;Apoc 1.2;Efes 3.1;Filip 1.7;Col 1.24;2Tim 4.5;

⁹El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii,

1Tim 1.1;Tit 3.4;1Tes 4.7;Evr 3.1;Rom 3.20;Rom 9.11;Tit 3.5;Rom 8.28;Rom 16.25;Efes 1.4;Efes 3.11;Tit 1.2;1Pet 1.20;

¹⁰dar care a fost descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Isus, care a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin Evanghelia.

Rom 16.26;Efes 1.9;Col 1.26;Tit 1.3;1Pet 1.20;1Cor 15.54-55;Evr 2.14;

¹¹Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al Neamurilor.

Fapt 9.15;Efes 3.7-8;1Tim 2.7;2Tim 4.17;

¹²Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea.

Efes 3.1;2Tim 2.9;1Pet 4.19;1Tim 6.20;2Tim 1.18;2Tim 4.8;

¹³Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, ține-l cu credința și dragostea care este în Hristos Isus.

2Tim 3.14; Tit 1.9; Evr 10.23; Apoc 2.25; Rom 2.20; Rom 6.17; 2Tim 2.2; 1Tim 1.14;

¹⁴Lucrul acela bun care ți s-a încredințat, păzește-l prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi.

1Tim 6.20; Rom 8.11;

¹⁵Știi că cei ce sunt în Asia toți m-au părăsit; între alții și Figel și Ermogen.

Fapt 19.10; 2Tim 4.10-16;

¹⁶Domnul să-și verse îndurarea peste casa lui Onisifor; căci de multe ori m-a mângâiat, și nu i-a fost rușine de lanțul meu.

Mat 5.7; 2Tim 4.19; Filim 7; 2Tim 1.8; Fapt 28.20; Efes 6.20;

¹⁷Nu numai atât, dar, când a fost în Roma, m-a căutat cu multă grijă și m-a găsit.

¹⁸Dea Domnul să capete îndurare de la Domnul "în ziua aceea". Tu știi foarte bine cât ajutor mi-a dat el în Efes.

Mat 25.34-40; 2Tes 1.10; 2Tim 1.12; Evr 6.10;

2

¹Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus.

1Tim 1.2; 2Tim 1.2; Efes 6.10;

²Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții.

2Tim 1.13; 2Tim 3.10-14; 1Tim 1.18; 1Tim 3.2; Tit 1.9;

³Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos.

2Tim 1.8; 2Tim 4.5; 1Tim 1.18;

⁴Nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste.

1Cor 9.25;

⁵Și cine luptă la jocuri, nu este încununat, dacă nu s-a luptat după rânduieli.

1Cor 9.25-26;

⁶Plugarul trebuie să muncească înainte ca să strângă roadele.

1Cor 9.10;

⁷Înțelege ce-ți spun; Domnul îți va da pricepere în toate lucrurile.

⁸Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sămânța lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea,

Fapt 2.30;Fapt 13.23;Rom 1.3-4;1Cor 15.1-20;Rom 2.16;

⁹pentru care sufăr până acolo că sunt legat ca un făcător de rele. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat.

Fapt 9.16;2Tim 1.12;Efes 3.1;Filip 1.7;Col 4.3-18;Fapt 28.31;Efes 6.19-20;Filip 1.13-14;

¹⁰De aceea rabd totul pentru cei aleși, pentru ca și ei să capete mântuirea care este în Hristos Isus, împreună cu slava veșnică.

Efes 3.13;Col 1.24;2Cor 1.6;

¹¹Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El.

1Tim 1.15;Rom 6.5-8;2Cor 4.10;

¹²Dacă răbdăm, vom și împărți împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El Se va lepăda de noi.

Rom 8.17;1Pet 4.13;Mat 10.33;Marc 8.38;Luc 12.9;

¹³Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur.

Rom 3.3;Rom 9.6;Num 23.19;

¹⁴Adu-le aminte de aceste lucruri, și roagă-i fierbinte înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, care nu duc la alt folos decât la pieirea celor ce le ascultă.

1Tim 5.21;1Tim 6.13;2Tim 4.1;1Tim 1.4;1Tim 6.4;Tit 3.9-11;

¹⁵Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului.

¹⁶Ferește-te de vorbăriile goale și lumești; căci cei ce le țin, vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu.

1Tim 4.7;1Tim 6.20;Tit 1.14;

¹⁷Și cuvântul lor va roade ca cangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet,

1Tim 1.20;

¹⁸care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea, și răstoarnă credința unora.

1Tim 6.21;1Cor 15.12;

¹⁹Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: "Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui"; și: "Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de fărădelege!"

Mat 24.24;Rom 8.35;1Ioan 2.19;Naum 1.7;Ioan 10.14-27;Num 16.5;

²⁰Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ. Unele sunt pentru o întrebuințare de cinste, iar altele pentru o întrebuințare de ocară.

1Tim 3.15;Rom 9.21;

²¹Deci dacă cineva se curăță de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit, folositor stăpânului său, destoinic pentru orice lucrare bună.

Isa 52.11;2Tim 3.17;Tit 3.1;

²²Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.

1Tim 6.11;Fapt 9.14;1Cor 1.2;1Tim 1.5;1Tim 4.12;

²³Ferește-te de întrebările nebune și nefolositoare, căci știi că dau naștere la certuri.

1Tim 1.4;1Tim 4.7;1Tim 6.4;2Tim 2.16;Tit 3.9;

²⁴Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare,

Tit 3.2;1Tim 3.2-3;Tit 1.9;

²⁵să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului;

Gal 6.1;1Tim 6.11;1Pet 3.15;Fapt 8.22;1Tim 2.4;2Tim 3.7;Tit 1.1;

²⁶și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.

1Tim 3.7;

3

¹Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.

1Tim 4.1;2Tim 4.3;2Pet 3.3;1Ioan 2.18;luda 18;

²Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

Filip 2.21;2Pet 2.3;luda 16;1Tim 6.4;1Tim 1.20;2Pet 2.12;luda 10;Rom 1.30;

³fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine,

Rom 1.31;Rom 1.31;2Pet 3.3;

⁴vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

2Pet 2.10;Filip 3.19;2Pet 2.13;luda 4-19;

⁵având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.

1Tim 5.8;Tit 1.16;2Tes 3.6;1Tim 6.5;

⁶Sunt printre ei unii, care se vâra prin case, și momesc pe femeile ușuratec îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte,

Mat 23.14;Tit 1.11;

⁷care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.

1Tim 2.4;

⁸După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.

Ex 7.11;1Tim 6.5;Rom 1.28;2Cor 13.5;Tit 1.16;

⁹Dar nu vor mai înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.

Ex 7.12;Ex 8.18;Ex 9.11;

¹⁰Tu, însă, ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea,

Filip 2.22;1Tim 4.6;

¹¹prigonirile și suferințele care au venit peste mine în Antiohia, în Iconia și în Listra. Știi ce prigoniri am răbdat; și totuși Domnul m-a izbăvit din toate.

Fapt 13.45-50;Fapt 14.2-5;Fapt 14.19;Ps 34.19;2Cor 1.10;2Tim 4.17;

¹²De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.

Ps 34.19;Mat 16.24;Ioan 17.14;Fapt 14.22;1Cor 15.19;1Tes 3.3;

¹³Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții, și se vor amăgi și pe ei înșiși.

2Tes 2.11;1Tim 4.1;2Tim 2.16;

¹⁴Tu să rămâi în lucrurile, pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat:

2Tim 1.13;2Tim 2.2;

¹⁵din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.

Ioan 5.39;

¹⁶Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustră, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,

2Pet 1.20-21;Rom 15.4;

¹⁷pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

1Tim 6.11;2Tim 2.21;

4

¹Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa:

1Tim 5.21;1Tim 6.13;2Tim 2.14;Fapt 10.42;

²propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.

1Tim 5.20;Tit 1.13;Tit 2.15;1Tim 4.13;

³Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor.

2Tim 3.1;1Tim 1.10;2Tim 3.6;

⁴Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.

1Tim 1.4;1Tim 4.7;Tit 1.14;

⁵Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slujba.

2Tim 1.8;2Tim 2.3;Fapt 21.8;Efes 4.11;

⁶Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape.

Filip 2.17;Filip 1.23;2Pet 1.14;

⁷M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

1Cor 9.24-25;Filip 3.14;1Tim 6.12;Evr 12.1;

⁸De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în "ziua aceea", Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.

1Cor 9.25;Iac 1.12;1Pet 5.4;Apoc 2.10;2Tim 1.12;

⁹Caută de vino curând la mine.

¹⁰Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum m-a părăsit, și a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, Tit în Dalmatia.

Col 4.14;Filim 24;1Ioan 2.15;

¹¹Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu, și adu-l cu tine; căci el îmi este de folos pentru slujbă.

2Tim 1.15;Col 4.14;Filim 24;Fapt 12.25;Fapt 15.37;Col 4.10;

¹²Pe Tihic l-am trimis la Efes.

Fapt 20.4;Efes 6.21;Col 4.7;Tit 3.12;

¹³Când vei veni, adu-mi mantaua, pe care am lăsat-o în Troa la Carp, și cărțile, mai ales pe cele de piele.

¹⁴Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va răsplăti după faptele lui.

Fapt 19.33;1Tim 1.20;2Sam 3.39;Ps 28.4;Apoc 18.6;

¹⁵Păzește-te și tu de el, pentru că este cu totul împotriva cuvintelor noastre.

¹⁶La întâiul meu răspuns de apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală lucrul acesta!

2Tim 1.15;Fapt 7.60;

¹⁷Însă Domnul a stat lângă mine, și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine, și s-o audă toate Neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului.

Mat 10.19;Fapt 23.11;Fapt 27.23;Fapt 9.15;Fapt 26.17-18;Efes 3.8;Ps 22.21;2Pet 2.9;

¹⁸Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău, și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

Ps 121.7;Rom 11.36;Gal 1.5;Evr 13.21;

¹⁹Spune sănătate Priscilei și lui Acuila, și casei lui Onisifor.

Fapt 18.2;Rom 16.3;2Tim 1.16;

²⁰Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.

Fapt 19.22;Rom 16.23;Fapt 20.4;Fapt 21.29;

²¹Caută de vino înainte de iarnă. Eubul și Pudens, Linus, Claudia și toți frații îți trimit sănătate.

2Tim 4.9;

²²Domnul Isus Hristos să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! Amin.

Gal 6.18;Filim 25;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE TIT

[1] [2] [3]

Explicații Biblice : Titus

1

¹Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia,

2Tim 2.25;1Tim 3.16;1Tim 6.3;

²În nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșnicii de Dumnezeu, care nu poate să mintă,

2Tim 1.1;Tit 3.7;Num 23.19;2Tim 2.13;Rom 16.25;2Tim 1.9;1Pet 1.20;

³ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru; -

2Tim 1.10;1Tes 2.4;1Tim 1.11;1Tim 1.1;1Tim 2.3;1Tim 4.10;

⁴către Tit, adevăratul meu copil în credința noastră a amândouă: Har și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Isus Hristos, Mântuitorul nostru!

2Cor 2.13;2Cor 7.13;2Cor 8.6-23;2Cor 12.18;Gal 2.3;1Tim 1.2;Rom 1.12;2Cor 4.13;2Pet 1.1;Efes 1.2;Col 1.2;1Tim 1.2;2Tim 1.2;

⁵Te-am lăsat în Creta, ca să pui în rânduială ce mai rămâne de rânduit, și să așezi prezbiteri (Sau: bătrâni) în fiecare cetate, după cum ți-am poruncit:

1Cor 11.34;Fapt 14.23;2Tim 2.2;

⁶Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure neveste, având copii credincioși, care să nu fie învinuiți de destrăbălare sau neascultare.

1Tim 3.2;1Tim 3.12;1Tim 3.4-12;

⁷Căci episcopul (Sau: priverghetor.), ca econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpățânat, nici mânios, nici dedat la vin, nici bătauș, nici lacom de câștig mârșav;

Mat 24.45;1Cor 4.1-2;Lev 10.9;Efes 5.18;1Tim 3.3-8;1Tim 3.3-8;1Pet 5.2;

⁸ci să fie primitor de oaspeți, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfânt, înfrânat;

1Tim 3.2;

⁹să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învățătura sănătoasă, și să înfrunte pe potrivnici.

2Tes 2.15;2Tim 1.13;1Tim 1.15;1Tim 4.9;1Tim 6.3;2Tim 2.2;1Tim 1.10;1Tim 6.3;2Tim 4.3;Tit 2.1;

¹⁰În adevăr, mai ales printre cei tăiați împrejur, sunt mulți nesupuși, flecari și amăgitori,

1Tim 1.6;Rom 16.18;

¹¹căroră trebuie să li se astupe gura. Ei buimăcesc familii întregi, învățând pe oameni, pentru un câștig urât, lucruri, pe care nu trebuie să le învețe.

Fapt 15.1;Mat 23.14;2Tim 3.6;1Tim 6.5;

¹²Unul dintre ei, chiar prooroc al lor, a zis: "Cretanii sunt totdeauna niște mincinoși, niște fiare rele, niște pânțecăleneșe."

Fapt 17.28;

¹³Mărturia aceasta este adevărată. De aceea muștră-i aspru, ca să fie sănătoși în credință,

2Cor 13.10;2Tim 4.2;Tit 2.2;

¹⁴și să nu se țină de basme evreiești, și de porunci date de oameni, care se întorc de la adevăr.

1Tim 1.4;1Tim 4.7;2Tim 4.4;Isa 29.13;Mat 15.9;Col 2.22;

¹⁵Totul este curat pentru cei curați; dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat: până și mintea și cugetul le sunt spurcate.

Luc 11.39-41;Rom 14.14-20;1Cor 6.12;1Cor 10.23-25;1Tim 4.3-4;Rom 14.33;

¹⁶Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuși, și netrebnici pentru orice faptă bună.

2Tim 3.5;luda 4;Rom 1.28;2Tim 3.8;

2

¹Tu însă, vorbește lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă.

1Tim 1.10;1Tim 6.3;2Tim 1.13;Tit 1.9;

²Spune că cei bătrâni trebuie să fie treji, vrednici de cinste, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

Tit 1.13;

³Spune că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin; să învețe pe alții ce este bine,

1Tim 2.9-10;1Tim 3.11;1Pet 3.3-4;

⁴ca să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbați și copiii;

1Tim 5.14;

⁵să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.

1Cor 14.34;Efes 5.22;Col 3.18;1Tim 2.11;1Pet 3.1-5;Rom 2.24;1Tim 6.1;

⁶Sfătuiește de asemenea pe tineri să fie cumpătați,

⁷și dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățătură, dă dovadă de curăție, de vrednicie,

1Tim 4.12;1Pet 5.3;Efes 6.24;

⁸de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivit să rămână de rușine, și să nu poată să spună nimic rău de noi.

1Tim 6.3;Neem 5.9;1Tim 5.14;1Pet 2.12-15;1Pet 3.16;2Tes 3.14;

⁹Sfătuiește pe robi să fie supuși stăpânilor lor, să le fie pe plac în toate lucrurile, să nu le întoarcă vorba,

Efes 6.5;Col 3.22;1Tim 6.1-2;1Pet 2.18;Efes 5.24;

¹⁰să nu fure nimic, ci totdeauna să dea dovadă de o desăvârșită credincioșie, ca să facă în totul cinste învățăturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Mat 5.16;Filip 2.15;

¹¹Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat,

Rom 5.15;Tit 3.4-5;1Pet 5.12;Luc 3.6;Ioan 1.9;1Tim 2.4;

¹²și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești, și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie,

Luc 1.75; Rom 6.19; Efes 1.4; Col 1.22; 1Tes 4.7; 1Pet 4.2; 1Ioan 2.16;

¹³așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.

1Cor 1.7; Filip 3.20; 2Pet 3.12; Fapt 24.15; Col 1.5-23; Tit 1.2; Tit 3.7; Col 3.4; 2Tim 4.1-8; Evr 9.28; 1Pet 1.7; 1Ioan 3.2;

¹⁴El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

Gal 1.4; Gal 2.20; Efes 5.2; 1Tim 2.6; Evr 9.14; Ex 15.16; Ex 19.5; Deut 7.6; Deut 14.2; Deut 26.18; 1Pet 2.9; Efes 2.10; Tit 3.8;

¹⁵Spune lucrurile acestea, sfătuiește și muștră cu deplină putere. Nimeni să nu te disprețuiască.

2Tim 4.2; 1Tim 4.12;

3

¹Adu-le aminte să fie supuși stăpânilor și dregătorilor, să-i asculte, să fie gata să facă orice lucru bun,

Rom 13.1; 1Pet 2.13; Col 1.10; 2Tim 2.21; Evr 13.21;

²să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.

Efes 4.31; 2Tim 2.24-25; Filip 4.5; Efes 4.2; Col 3.12;

³Căci și noi eram altă dată fără minte, neascultători, rătăciți, robiți de tot felul de poftă și de plăceri, trăind în răutate și în pizmă, vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții.

1Cor 6.11; Efes 2.1; Col 1.21; Col 3.7; 1Pet 4.3;

⁴Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni,

Tit 2.11; 1Tim 2.3;

⁵El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt,

Rom 3.20;Rom 9.11;Rom 11.6;Gal 2.16;Efes 2.4-9;2Tim 1.9;Ioan 3.3-5;Efes 5.26;1Pet 3.21;

⁶pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru;

Ezec 36.25;Ioel 2.18;Ioan 1.16;Fapt 2.23;Fapt 10.45;Rom 5.5;

⁷pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.

Rom 3.24;Gal 2.16;Tit 2.11;Rom 8.23-24;Tit 1.2;

⁸Adevărat este cuvântul acesta, și vreau să spui apăsate aceste lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să fie cei dintâi în fapte bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni!

1Tim 1.15;Tit 1.9;Tit 3.1;Tit 3.14;Tit 2.14;

⁹Dar de întrebările nebune, de înșirările de neamuri, de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și zadarnice.

1Tim 1.4;2Tim 2.23;Tit 1.14;2Tim 2.14;

¹⁰După întâia și a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce dezbinări,

2Cor 13.2;Mat 18.17;Rom 16.17;2Tes 3.6-14;2Tim 3.5;2Ioan 10;

¹¹căci știm că un astfel de om este un stricat și păcătuiește, de la sine fiind osândit.

Fapt 13.46;

¹²Când voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic, grăbește-te să vii la mine în Nicopoli, căci acolo m-am hotărât să iernez.

Fapt 20.4;2Tim 4.12;

¹³Ai grijă de legiuitorul Zena și Apolo să nu ducă lipsă de nimic din ce le trebuie pentru călătoria lor.

Fapt 8.24;

¹⁴Trebuie ca și ai noștri să se deprindă să fie cei dintâi în fapte bune, pentru nevoile grabnice, și să nu stea neroditori.

Tit 3.8;Rom 15.28;Filip 1.11;Filip 4.17;Col 1.10;2Pet 1.8;

¹⁵Toți cei ce sunt cu mine îți trimit sănătate. Spune sănătate celor ce ne iubesc în credință. Harul să fie cu voi cu toți! Amin.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIMON

[1]

Explicații Biblice :- Filimon

1

¹Pavel, înțemnițat al lui Isus Hristos, și fratele Timotei, către preaiubitul Filimon, tovarășul nostru de lucru,

Efes 3.1;Efes 4.1;2Tim 1.8;Filim 1.9;Filip 2.25;

²către sora Apfia și către Arhip, tovarășul nostru de luptă, și către Biserica din casa ta:

Col 4.17;Filip 2.25;Rom 16.5;1Cor 16.19;

³Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

Efes 1.2;

⁴Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu, ori de câte ori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele,

Efes 1.16;1Tes 1.2;2Tes 1.3;

⁵pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și dragostea față de toți sfinții.

Efes 1.15;Col 1.4;

⁶Îl rog ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Hristos.

Filip 1.9-11;

⁷În adevăr, am avut o mare bucurie și mângâiere, pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinților au fost înviorate prin tine.

2Cor 7.13;2Tim 1.16;Filim 1.20;

⁸De aceea, măcar că am toată slobozenia în Hristos să-ți poruncesc ce trebuie să faci,

1Tes 2.6;

⁹vreau mai degrabă să-ți fac o rugămintă în numele dragostei, eu, așa cum sunt, bătrânul Pavel; iar acum întemnițat pentru Hristos Isus.

Filim 1.1;

¹⁰Te rog pentru copilul meu, pe care l-am născut în lanțurile mele: pentru Onisim (Adică: Folositor.),

Col 4.9;1Cor 4.15;Gal 4.19;

¹¹care altă dată ți-a fost nefolositor, dar care acum îți va fi folositor și ție și mie.

¹²Ți-l trimit înapoi, pe el, inima mea.

¹³Aș fi dorit să-l țin la mine, ca să-mi slujească în locul tău cât sunt în lanțuri pentru Evanghelie.

1Cor 16.17;Filip 2.30;

¹⁴Dar n-am vrut să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca binele, pe care mi-l faci, să nu fie silit, ci de bună voie.

2Cor 9.7;

¹⁵Poate că el a fost despărțit de tine, pentru o vreme, tocmai ca să-l ai pentru veșnicie,

Gen 45.5-8;

¹⁶dar nu ca pe un rob, ci mult mai presus decât pe un rob: ca pe un frate preaiubit, mai ales de mine, și cu atât mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul!

Mat 23.8;1Tim 6.2;Col 3.22;

¹⁷Dacă mă socotești dar ca prieten al tău, primește-l ca pe mine însumi.

2Cor 8.23;

¹⁸Și dacă ți-a adus vreo vătămare sau îți este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea.

¹⁹Eu, Pavel, "voi plăti" - scriu cu mâna mea-ca să nu-ți zic că tu însuși te datorezi mie.

²⁰Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul, și înviorează-mi inima în Hristos!

Filim 1.7;

²¹Ți-am scris bizuit pe ascultarea ta, și știu că vei face chiar mai mult decât îți zic.

2Cor 7.16;

²²Tot odată, pregătește-mi un loc de găzduire, căci trag nădejde să vă fiu dăruit, datorită rugăciunilor voastre.

Filip 1.25; Filip 2.24; 2Cor 1.11;

²³Epafra, tovarășul meu de temniță în Hristos Isus, îți trimite sănătate;

Col 1.7; Col 4.12;

²⁴tot așa și Marcu, Aristarh, Dima, Luca, tovarășii mei de lucru.

Fapt 12.12-25; Fapt 19.29; Fapt 27.2; Col 4.10; 2Tim 4.11; 2Tim 4.11;

²⁵Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

2Tim 4.22;

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EVREI

[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]

Explicații biblice:-EVREI

1

¹După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

Num 12.6-8;

²la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile.

³El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte,

Ioan 1.14; Ioan 14.9; 2Cor 4.4; Col 1.15; Ioan 1.4; Col 1.17; Apoc 4.11; Evr 7.27; Evr 9.12-26; Ps 110.1; Efes 1.20; Evr 8.1; Evr 10.12; Evr 12.2; 1Pet 3.22;

⁴ajungând cu atât mai presus de îngerii, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor.

Efes 1.21; Filip 2.9-10;

⁵Căci, căruia dintre îngerii a zis El vreodată: "Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?" Și iarăși: "Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?"

Ps 2.7; Fapt 13.33; Evr 5.5; 2Sam 7.14; 1Cron 22.10; 1Cron 28.6; Ps 89.26-27;

⁶Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: "Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!"

Rom 8.29; Col 1.18; Apoc 1.5; Deut 32.43; Ps 97.7; 1Pet 3.22;

⁷Și despre îngerii zice: "Din vânturi face îngerii ai Lui; și dintr-o flacără de foc, slujitorii ai Lui";

⁸pe când Fiului I-a zis: "Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:

Ps 45.6-7;

⁹Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi."

Isa 61.1; Fapt 4.27; Fapt 10.38;

¹⁰Și iarăși: "La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.

Ps 102.25;

¹¹Ele vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină;

Isa 34.4; Isa 51.6; Mat 24.35; 2Pet 3.7-10; Apoc 21.1;

¹²le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfârși."

¹³Și căruia din îngerii i-a zis El vreodată: "Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?"

Ps 110.1; Mat 22.44; Marc 12.36; Luc 20.42; Evr 1.3; Evr 10.12;

¹⁴Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?

Gen 19.16; Gen 32.1-24; Ps 34.7; Ps 91.11; Ps 103.20-21; Dan 3.8-28; Dan 7.10; Dan 10.11; Mat 18.10; Luc 1.19; Luc 2.9-13; Fapt 12.7; Fapt 27.23; Rom 8.17; Tit 3.7; Iac 2.5; 1Pet 3.7;

2

¹De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile, pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele.

²Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit, și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire,

Deut 33.2; Ps 68.17; Fapt 7.53; Gal 3.19; Num 15.30-31; Deut 4.3; Deut 17.2-12; Deut 27.26;

³cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o,

Evr 10.28-29; Evr 12.25; Mat 4.17; Marc 1.14; Evr 1.2; Luc 1.2;

⁴în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa!

Marc 16.20; Fapt 14.3; Fapt 19.11; Rom 15.18-19; 1Cor 2.4; Fapt 2.22-43; 1Cor 12.4-11; Efes 1.5-9;

⁵În adevăr, nu unor îngeri a supus El lumea viitoare, despre care vorbim.

Evr 6.5; 2Pet 3.13;

⁶Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: "Ce este omul, ca să-Ți aduci aminte de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi?"

Iov 7.17; Ps 8.4-etc; Ps 144.3;

⁷L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale:

⁸toate le-ai supus sub picioarele lui." În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.

Mat 28.18; 1Cor 15.27; Efes 1.22; Evr 1.13; 1Cor 15.25;

⁹Dar pe Acela, care a fost făcut "pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii", adică pe Isus, Îl vedem "încununat cu slavă și cu cinste", din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.

Filip 2.7-9; Fapt 2.33; Ioan 3.16; Ioan 12.32; Rom 5.18; Rom 8.32; 2Cor 5.15; 1Tim 2.6; Ioan 2.2; Apoc 5.9;

¹⁰Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor.

Luc 24.46;Rom 11.36;Fapt 3.15;Fapt 5.31;Evr 12.2;Luc 13.32;Evr 5.9;

¹¹Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-l este rușine să-i numească "frați",

Evr 10.10-14;Fapt 17.26;Mat 28.10;Ioan 20.17;Rom 8.29;

¹²când zice: "Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării."

Ps 22.22-25;Ps 18.2;Isa 12.2;

¹³Și iarăși: "Îmi voi pune încrederea în El." Și în alt loc: "Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!"

Isa 8.18;Ioan 10.29;Ioan 17.6-12;

¹⁴Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul,

Ioan 1.14;Rom 8.3;Filip 2.7;1Cor 15.54-55;Col 2.15;2Tim 1.10;

¹⁵și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.

Luc 1.74;Rom 8.15;2Tim 1.7;

¹⁶Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam.

¹⁷Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.

Filip 2.7;Evr 4.15;Evr 5.1-2;

¹⁸Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.

Evr 4.15-16;Evr 5.2;Evr 7.25;

¹De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus,

Rom 1.7;1Cor 1.2;Efes 4.1;Filip 3.14;2Tes 1.11;2Tim 1.9;2Pet 1.10;Rom 15.8;Evr 2.17;Evr 4.14;Evr 5.5;Evr 6.20;Evr 8.1;Evr 9.11;Evr 10.21;

²care a fost credincios Celui ce L-a rânduit, cum și Moise a fost "credincios în toată casa lui Dumnezeu."

Num 12.7;Evr 3.5;

³Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă cu atât mai mare decât a lui Moise, cu cât cel ce a zidit o casă are mai multă cinste decât casa însăși. -

Zah 6.12;Mat 16.18;

⁴Orice casă este zidită de cineva, dar Cel ce a zidit toate lucrurile, este Dumnezeu. -

Efes 2.10;Efes 3.9;Evr 1.2;

⁵Cât despre Moise, el a fost "credincios în toată casa lui Dumnezeu", ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile, care aveau să fie vestite mai târziu.

Evr 3.2;Ex 14.31;Num 12.7;Deut 3.24;Ios 1.2;Ios 8.31;Deut 18.15-18.19;

⁶Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.

Evr 1.2;1Cor 3.16;1Cor 6.19;2Cor 6.16;Efes 2.21-22;1Tim 3.15;1Pet 2.5;Mat 10.22;Mat 24.13;Rom 5.2;Col 1.23;Evr 3.14;Evr 6.11;Evr 10.35;

⁷De aceea, cum zice Duhul Sfânt: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui,

2Sam 23.2;Fapt 1.16;Ps 95.7;Evr 3.15;

⁸nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie,

⁹unde părinții voștri M-au ispitit, și M-au pus la încercare, și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani!

¹⁰De aceea M-am dezgustat de neamul acesta, și am zis: "Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele!

¹¹Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!"

¹²Luați seama dar, fraților, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeuul cel viu.

¹³Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: "Astăzi", pentru ca nici unul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.

¹⁴Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început,

Evr 3.6;

¹⁵câtă vreme se zice: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii."

Evr 3.7;

¹⁶Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce auziseră? N-au fost oare toți aceia, care ieșiseră din Egipt prin Moise?

Num 14.2-30;Deut 1.34-38;

¹⁷Și cine au fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au fost oare cei ce păcătuiseră, și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

Num 14.22;Num 26.65;Ps 106.26;1Cor 10.5;luda 5;

¹⁸Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?

Num 14.30;Deut 1.34-35;

¹⁹Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.

Evr 4.6;

4

¹Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.

Evr 12.15;

²Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.

³Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în "odihna", despre care a vorbit El, când a zis: "Am jurat în mânia Mea, că nu vor intra în odihna Mea!" Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii.

Evr 3.14;Ps 95.11;Evr 3.11;

⁴Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: "Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui."

Gen 2.2;Ex 20.1;Ex 31.17;

⁵Și aici este zis iarăși: "Nu vor intra în odihna Mea!"

⁶Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta, și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea buna n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor,

Evr 3.19;

⁷El hotărăște din nou o zi: "Astăzi", - zicând, în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!"

Ps 95.7;Evr 3.7;

⁸Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.

⁹Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

¹⁰Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.

¹¹Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.

Evr 3.12-19;

¹²Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.

Isa 49.2;Ier 23.29;2Cor 10.4-5;1Pet 1.23;Prov 5.4;Efes 6.17;Apoc 1.16;Apoc 2.16;1Cor 14.24-25;

¹³Nici o faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face.

Ps 33.13-14;Ps 90.8;Ps 139.11-12;Iov 26.6;Iov 34.21;Prov 15.11;

¹⁴Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile - pe Isus, Fiul lui Dumnezeu - să rămânem tari în mărturisirea noastră.

Evr 3.1;Evr 7.26;Evr 9.12-24;Evr 10.23;

¹⁵Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

Isa 53.3;Evr 2.18;Luc 22.28;2Cor 5.21;Evr 7.26;1Pet 2.22;1Ioan 3.5;

¹⁶Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Efes 2.18;Efes 3.12;Evr 10.19-22;

5

¹În adevăr, orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate.

Evr 8.3;Evr 2.17;Evr 8.3-4;Evr 9.9;Evr 10.11;Evr 11.4;

²El poate fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, fiindcă și el este cuprins de slăbiciune.

Evr 2.18;Evr 4.15;Evr 7.28;

³Și, din pricina acestei slăbiciuni, trebuie să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale norodului.

Lev 4.3;Lev 9.7;Lev 16.6;Lev 15.17;Evr 7.27;Evr 9.7;

⁴Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron.

2Cron 26.18;Ioan 3.27;Ex 28.1;Num 16.5-40;1Cron 23.13;

⁵Tot așa și Hristos, nu Și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce l-a zis: "Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut."

Ioan 8.54;Ps 2.7;Evr 1.5;

⁶Și, cum zice iarăși într-alt loc: "Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec."

Ps 110.4;Evr 7.17-21;

⁷El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui,

Mat 26.39-44; Marc 14.36-39; Ioan 17.1; Ps 22.1; Mat 27.46-50; Marc 15.34-37; Mat 26.53; Marc 14.36; Mat 26.37; Marc 14.33; Luc 22.43; Ioan 12.27;

⁸măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.

Evr 3.6; Filip 2.8;

⁹Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuirii veșnice,

Evr 2.10; Evr 11.40;

¹⁰căci a fost numit de Dumnezeu: Mare Preot "după rânduiala lui Melhisedec."

Evr 5.6; Evr 6.20;

¹¹Asupra celor de mai sus avem multe de zis, și lucruri grele de tâlcuit; fiindcă v-ați făcut greoi la pricepere.

Ioan 16.12; 2Pet 3.16; Mat 13.15;

¹²În adevăr, voi care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu, și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.

Evr 6.1; 1Cor 3.1-3;

¹³Și oricine nu se hrănește decât cu lapte, nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc.

1Cor 13.11; 1Cor 14.20; Efes 4.14; 1Pet 2.2;

¹⁴Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuire, să deosebească binele și răul.

Isa 7.15; 1Cor 2.14-15;

6

¹De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu,

Filip 3.12-14; Evr 5.12; Evr 9.14;

²Învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică.

Fapt 19.4-5;Fapt 8.14-17;Fapt 19.6;Fapt 17.31-32;Fapt 24.25;Rom 2.16;

³Și vom face lucrul acesta, dacă va voi Dumnezeu.

Fapt 18.21;1Cor 4.19;

⁴Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

Mat 12.31-32;Evr 10.26;2Pet 2.20-21;1Ioan 5.16;Evr 10.32;Ioan 4.10;Ioan 6.32;Efes 2.8;

⁵și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor -

Gal 3.2-5;Evr 2.4;

⁶și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.

Evr 2.5;Evr 10.29;

⁷Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Ps 65.10;

⁸Dar dacă aduce spini și măracini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.

Isa 5.6;

⁹Măcar că vorbim astfel, preaiubiților, totuși de la voi așteptăm lucruri mai bune și care însoțesc mântuirea.

¹⁰Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea, pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutați pe sfinți.

Prov 14.31;Mat 10.42;Mat 25.40;Ioan 13.20;Rom 3.4;2Tes 1.6-7;1Tes 1.3;Rom 15.25;2Cor 8.4;2Cor 9.1-12;2Tim 1.18;

¹¹Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde,

Evr 3.6-14;Col 2.2;

¹²așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.

Evr 10.36;

¹³Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine însuși,

Gen 22.16-17;Ps 105.9;Luc 1.73;

¹⁴și a zis: "Cu adevărat te voi binecuvânta, și îți voi înmulți foarte mult sămânța."

¹⁵Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința.

¹⁶Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o chezășie, care pune capăt orișicărei neînțelegeri dintre ei.

Ex 22.11;

¹⁷De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ;

Evr 11.9;Rom 11.29;

¹⁸pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba, și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte,

Evr 12.1;

¹⁹pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntru Templului,

Lev 16.15;Evr 9.7;

²⁰unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător, când a fost făcut "Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec".

Evr 4.14;Evr 8.1;Evr 9.24;Evr 3.1;Evr 5.6-10;Evr 7.17;

7

¹În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Prea Înalt, - care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, care l-a binecuvântat,

Gen 14.18;

²care a primit de la Avraam zeciuală din tot, - care, după însemnarea numelui său, este întâi, "Împărat al neprihăririi", apoi și "Împărat al Salemului", adică "Împărat al păcii";

³fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, - dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, - rămâne preot în veac.

⁴Vedeți bine dar cât de mare a fost el, dacă până și patriarhul Avraam i-a dat zeciuală din prada de război!

Gen 14.20;

⁵Aceia dintre fiii lui Levi, care îndeplinesc slujba de preoți, după Lege, au poruncă să ia zeciuală de la norod, adică de la frații lor, cu toate că și ei se coboară din Avraam.

Num 18.21-26;

⁶Iar el, care nu se cobora din familia lor, a luat zeciuală de la Avraam, și a binecuvântat pe cel ce avea făgăduințele.

Gen 14.19;Rom 4.13;Gal 3.16;

⁷Dar fără îndoială că cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare.

⁸Și apoi aici, cei ce iau zeciuală, sunt niște oameni muritori; pe când acolo, o ia cineva, despre care se mărturisește că este viu.

Evr 5.6;Evr 6.20;

⁹Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuală, a plătit zeciuală, ca să zicem așa, prin Avraam;

¹⁰căci era încă în coapsele strămoșului său, când a întâmpinat Melhisedec pe Avraam.

¹¹Dacă, dar, desăvârșirea ar fi fost cu puțință prin preoția Leviților, - căci sub preoția aceasta a primit poporul Legea - ce nevoie mai era să se ridice un alt preot "după rânduiala lui Melhisedec", și nu după rânduiala lui Aaron?

Gal 2.21;Evr 7.18-19;Evr 8.7;

¹²Pentru că, odată schimbată preoția, trebuia numaidecât să aibă loc și o schimbare a Legii.

¹³În adevăr, Acela despre care sunt zise aceste lucruri, face parte dintr-o altă seminție, din care nimeni n-a slujit altarului.

¹⁴Căci este vădit că Domnul nostru a ieșit din Iuda, seminție, despre care Moise n-a zis nimic cu privire la preoție.

Isa 11.1; Mat 1.3; Luc 3.33; Rom 1.3; Apoc 5.5;

¹⁵Lucrul acesta se face și mai luminos când vedem ridicându-se, după asemănarea lui Melhisedec, un alt preot,

¹⁶pus nu prin legea unei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare.

¹⁷Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: "Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec".

Ps 110.4; Evr 5.6-10; Evr 6.20;

¹⁸Astfel, pe deoparte, se desființează aici o poruncă de mai înainte, din pricina neputinței și zădărnicii ei -

Rom 8.3; Gal 4.9;

¹⁹căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit - și pe de alta, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

Fapt 13.39; Rom 3.20-28; Rom 8.3; Gal 2.16; Evr 9.9; Evr 6.18; Evr 8.6;

²⁰Și fiindcă lucrul acesta nu s-a făcut fără jurământ, -

²¹căci, pe când Leviții se făceau preoți fără jurământ, Isus S-a făcut preot prin jurământul Celui ce l-a zis: "Domnul a jurat, și nu Se va căi: "Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec", -

Ps 110.4;

²²prin chiar faptul acesta, El s-a făcut chezașul unui legământ mai bun.

Evr 8.6; Evr 9.15; Evr 12.24;

²³Mai mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentru că moartea îi împiedica să rămână pururea.

²⁴Dar El, fiindcă rămâne "în veac", are o preoție, care nu poate trece de la unul la altul.

²⁵De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.

Rom 8.34;1Tim 2.5;Evr 9.24;1Ioan 2.1;

²⁶Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși, și înălțat mai presus de ceruri,

Evr 4.15;Efes 1.20;Efes 4.10;Evr 8.1;

²⁷care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut odată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.

Lev 9.7;Lev 16.6-11;Evr 5.3;Evr 9.7;Lev 16.15;Rom 6.10;Evr 9.12-28;Evr 10.12;

²⁸În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie.

Evr 5.1-2;Evr 2.10;Evr 5.9;

8

¹Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot, care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri,

Efes 1.20;Col 3.1;Evr 1.3;Evr 10.12;Evr 12.2;

²ca slujitor al Locului prea sfânt și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.

Evr 9.8-24;Evr 9.11;

³Orice mare preot este pus să aducă lui Dumnezeu daruri și jertfe. De aceea era de trebuință ca și celălalt Mare Preot să aibă ceva de adus.

Evr 5.1;Efes 5.2;Evr 9.14;

⁴Dacă ar fi pe pământ, nici n-ar mai fi preot, fiindcă sunt cei ce aduc darurile după Lege.

⁵Ei fac o slujbă, care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă cortul: "la seama", i s-a zis, "să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte".

Col 2.17;Evr 9.23;Evr 10.1;Ex 25.40;Ex 26.30;Ex 27.8;Num 8.4;Fapt 7.44;

⁶Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.

2Cor 3.6-9;Evr 7.22;

⁷În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea.

Evr 7.11-18;

⁸Căci ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: "Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou;

Ier 31.31-34;

⁹nu ca legământul, pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul.

¹⁰Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.

Evr 10.16;Zah 8.8;

¹¹Și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său, zicând: "Cunoaște pe Domnul!" Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei.

Isa 54.13;Ioan 6.45;1Ioan 2.27;

¹²Pentru că le voi ierta nelegiuirile, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor".

Rom 11.27;Evr 10.17;

¹³Prin faptul că zice: "Un nou legământ", a mărturisit că cel dintâi este vechi; iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de pieire.

2Cor 5.17;

9

¹Legământul dintâi avea și el porunci privitoare la slujba dumnezeiască și la un locaș pământesc de închinare.

Ex 25.8;

²În adevăr, s-a făcut un cort. În partea dinainte, numită "Locul Sfânt", era sfeșnicul, masa și pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

Ex 26.1;Ex 26.35;Ex 40.4;Ex 25.31;Ex 25.23-30;Lev 24.5-6;

³după perdeaua a doua se afla partea cortului care se chema "Locul prea sfânt" (Sau Sfânta Sfintelor.).

Ex 26.31-33;Ex 40.3-21;Evr 6.19;

⁴El avea un altar de aur pentru tămâie, și chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron, care înfrunzise, și tablele legământului.

Ex 25.10;Ex 26.36;Ex 40.3-21;Ex 16.33-34;Num 17.10;Ex 25.16;Ex 25.21;Ex 3.4-29;
Ex 40.20;Deut 10.2-5;1Împ 8.9-21;2Cron 5.10;

⁵Deasupra erau heruvimii slavei, care acopereau capacul ispășirii (Sau scaunul îndurării.) cu umbra lor. Nu este vremea să vorbim acum cu de-amănuntul despre aceste lucruri.

Ex 25.18-22;Lev 16.2;1Împ 8.6-7;

⁶Și după ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoții care fac slujbele, intră totdeauna în partea dintâi a cortului.

Num 28.3;Dan 8.11;

⁷Dar în partea a doua intră numai marele preot, odată pe an, și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului.

Ex 30.10;Lev 16.2-34;Evr 9.25;Evr 5.3;Evr 7.27;

⁸Prin aceasta, Duhul Sfânt arăta că drumul în Locul prea sfânt, nu era încă deschis câtă vreme sta în picioare cortul dintâi.

Evr 10.19-20;Ioan 14.6;

⁹Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc daruri și jertfe, care nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta, la desăvârșirea cerută de cugetul lui.

Gal 3.21;Evr 7.18-19;Evr 10.1-11;

¹⁰Ele sunt doar niște porunci pământești, date, ca toate cele privitoare la mâncăruri, băuturi și felurite spălături, până la o vreme de îndreptare.

Lev 11.2;Col 2.16;Num 19.7;Efes 2.15;Col 2.20;Evr 7.16;

¹¹Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta;

Evr 3.1;Evr 10.1;Evr 8.2;

¹²și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea sfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.

Evr 10.4;Fapt 20.28;Efes 1.7;Col 1.14;1Pet 1.19;Apoc 1.5;Apoc 5.9;Zah 3.9;Evr 9.26-28;Evr 10.10;Dan 9.24;

¹³Căci dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului,

Lev 16.14-16;Num 19.2;

¹⁴cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!

1Pet 1.19;1Ioan 1.7;Apoc 1.5;Rom 1.4;1Pet 3.18;Efes 5.2;Tit 2.14;Evr 7.27;Evr 1.3;Evr 10.22;Evr 6.1;Luc 1.74;Rom 6.13-22;1Pet 4.2;

¹⁵Și tocmai de aceea este El mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați, să capete veșnica moștenire, care le-a fost făgăduită.

1Tim 2.5;Evr 7.22;Evr 8.6;Evr 12.24;Rom 3.25;Rom 5.6;1Pet 3.18;Evr 3.1;

¹⁶În adevăr, acolo unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea celui ce l-a făcut.

¹⁷Pentru că un testament nu capătă putere decât după moarte. N-are nici o putere câtă vreme trăiește cel ce l-a făcut.

Gal 3.15;

¹⁸De aceea și întâiul legământ n-a fost sfințit fără sânge.

Ex 24.6;

¹⁹Și într-adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, a luat sânge de viței și de țapi, cu apă, lână stacojie și isop, a stropit cartea și tot norodul,

Ex 24.5-8;Lev 16.14-18;Lev 14.4-52;

²⁰Și a zis: "Acesta este sângele legământului, care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi."

Ex 24.8;Mat 26.28;

²¹De asemenea, a stropit cu sânge cortul și toate vasele pentru slujbă.

Ex 29.12-36;Lev 8.15-19;Lev 16.14-19;

²²Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.

Lev 17.11;

²³Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri, au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca însăși lucrurile cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decât acestea.

Evr 8.5;

²⁴Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

Evr 6.20;Evr 8.2;Rom 8.34;Evr 7.25;1Ioan 2.1;

²⁵Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul prea sfânt cu un sânge, care nu este al lui;

Evr 9.7;

²⁶fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.

Evr 9.12;Evr 7.27;Evr 10.10;1Pet 3.18;1Cor 10.11;Gal 4.4;Efes 1.10;

²⁷Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,

Gen 3.19;Ecl 3.20;2Cor 5.10;Apoc 20.12-13;

²⁸tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Rom 6.10;1Pet 3.18;1Pet 2.24;1Ioan 3.5;Mat 26.28;Rom 5.15;Tit 2.13;2Pet 3.12;

10

¹În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.

Col 2.17;Evr 8.5;Evr 9.23;Evr 9.11;Evr 9.9;Evr 10.14;

²Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate?

³Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe;

Lev 16.21;Evr 9.7;

⁴căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele.

Mic 6.6-7;Evr 9.13;Evr 10.11;

⁵De aceea, când intră în lume, El zice: "Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup;

⁶n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat.

Ps 40.6;Ps 50.8;Isa 1.11;Ier 6.20;Amos 5.21-22;

⁷Atunci am zis: "Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!"

⁸După ce a zis întâi: "Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat", (lucruri aduse toate după Lege),

⁹apoi zice: "Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule." El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua.

¹⁰Prin această "voie" am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna.

Ioan 17.19;Evr 13.12;Evr 9.12;

¹¹Și, pe când orice preot face slujba în fiecare zi, și aduce de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot șterge păcatele,

Num 28.3;Evr 7.27;Evr 10.4;

¹²El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu,

Col 3.1;Evr 1.3;

¹³și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-l fie făcuți așternut al picioarelor Lui.

Ps 110.1;Fapt 2.35;1Cor 15.25;Evr 1.13;

¹⁴Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

Evr 10.1;

¹⁵Lucrul acesta ni-l adeverește și Duhul sfânt. Căci, după ce a zis:

¹⁶"Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor",

Ier 31.33-34;Evr 8.10-12;

¹⁷adaugă: "Și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor."

¹⁸Dar acolo unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat.

¹⁹Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul prea sfânt,

Rom 5.2;Efes 2.18;Efes 3.12;Evr 9.8-12;

²⁰pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său: -

Ioan 10.9;Ioan 14.6;Evr 9.8;Evr 9.3;

²¹și fiindcă avem un Mare preot pus peste casa lui Dumnezeu,

Evr 4.14;1Tim 3.15;

²²să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată.

Evr 4.16;Efes 3.12;Iac 1.6;1Ioan 3.21;Evr 9.14;Ezec 36.25;2Cor 7.1;

²³Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința.

Evr 4.14;1Cor 1.9;1Cor 10.13;1Tes 5.24;2Tes 3.3;Evr 11.11;

²⁴Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune.

²⁵Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.

Fapt 2.42; Iuda 19; Rom 13.11; Filip 4.5; 2Pet 3.9-14;

²⁶Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

Num 15.30; Evr 6.4; 2Pet 2.20-21;

²⁷ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.

Ezec 36.5; Țef 1.18; Țef 3.8; 2Tes 1.8; Evr 12.29;

²⁸Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Evr 2.2; Deut 17.2-6; Deut 19.15; Mat 18.16; Ioan 8.17; 2Cor 13.1;

²⁹Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?

Evr 2.3; Evr 12.25; 1Cor 11.29; Evr 13.20; Mat 12.31-32; Efes 4.30;

³⁰Căci știm cine este Cel ce a zis: "A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!" Și în altă parte: "Domnul va judeca pe poporul Său."

Deut 32.35; Rom 12.19; Deut 32.36; Ps 50.4; Ps 135.14;

³¹Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!

Luc 12.5;

³²Aduceți-vă aminte de zilele de la început, când, după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe:

Gal 3.4; 2Ioan 8; Evr 6.4; Filip 1.29-30; Col 2.1;

³³pe de o parte, erați puși ca priveliște în mijlocul ocărilor și necazurilor, și pe de alta, v-ați făcut părtași cu aceia care aveau aceeași soartă ca voi.

1Cor 4.9; Filip 1.7; Filip 4.14; 1Tes 2.14;

³⁴În adevăr, ați avut milă de cei din temniță și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre, ca unii care știți că aveți în ceruri o avuție mai bună, care dăinuiește.

Filip 1.7;2Tim 1.16;Mat 5.12;Fapt 5.41;Iac 1.2;Mat 6.20;Mat 19.21;Luc 12.33;1Tim 6.19;Mat 5.12;Mat 10.32;

³⁵Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire!

³⁶Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.

Luc 21.19;Gal 6.9;Evr 12.1;Col 3.24;Evr 9.15;1Pet 1.9;

³⁷"Încă puțină, foarte puțină vreme", și "Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi.

Luc 18.8;2Pet 3.9;Hab 2.3-4;

³⁸Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el."

Rom 1.17;Gal 3.11;

³⁹Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului.

2Pet 2.20-21;Fapt 16.30-31;1Tes 5.9;2Tes 2.14;

11

¹Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

Rom 8.24-25;2Cor 4.18;2Cor 5.7;

²Pentru că prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

Evr 11.39;

³Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

Gen 1.1;Ps 33.6;Ioan 1.3;Evr 1.2;2Pet 3.5;

⁴Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

Gen 4.4;1Ioan 3.12;Gen 4.10;

⁵Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

Mat 23.35;Evr 12.24;Gen 5.22-24;

⁶Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.

⁷Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.

Gen 6.13-22;1Pet 3.20;Rom 3.22;Rom 4.13;Filip 3.9;

⁸Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.

Gen 12.1-4;Fapt 7.2-4;

⁹Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

Gen 12.8;Gen 13.3-18;Gen 18.1-9;Evr 6.17;

¹⁰Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

Evr 12.22;Evr 13.14;Evr 3.4;Apoc 21.2-10;

¹¹Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

Gen 17.19;Gen 18.11-14;Gen 21.2;Luc 1.36;Rom 4.21;Evr 10.23;

¹²De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

Rom 4.19;Gen 22.17;Rom 4.18;

¹³În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

Evr 11.39;Evr 11.27;Ioan 8.56;Gen 23.4;Gen 47.9;1Cron 29.15;Ps 39.12;Ps 119.19;1Pet 1.17;1Pet 2.11;

¹⁴Cei ce vorbesc în felul acesta, arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

Evr 13.14;

¹⁵Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.

¹⁶Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-l este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

Ex 3.6-15;Mat 22.32;Fapt 7.32;Filip 3.20;Evr 13.14;

¹⁷Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

Gen 22.1-9;Iac 2.21;

¹⁸El căruia i se spusese: "În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!"

Gen 21.12;Rom 9.7;

¹⁹Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

Rom 4.17-21;

²⁰Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare, care avea în vedere lucrurile viitoare.

Gen 27.27-39;

²¹Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif, și "s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său."

Gen 48.5-20;Gen 47.31;

²²Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, și a dat porunci cu privire la oasele sale.

Gen 50.24-25;Ex 13.19;

²³Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui, când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul, și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

Ex 2.2;Fapt 7.20;Ex 1.16-22;

²⁴Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

Ex 2.10-11;

²⁵ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

Ps 84.10;

²⁶El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.

Evr 13.13;Evr 10.35;

²⁷Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.

Ex 10.28-29;Ex 12.37;Ex 13.17-18;Evr 11.13;

²⁸Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.

Ex 12.21;

²⁹Prin credință au trecut ei marea Roșie ca pe uscat, pe când Egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.

Ex 14.22-29;

³⁰Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.

Ios 6.20;

³¹Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.

Ios 6.23;Iac 2.25;Ios 2.1;

³²Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iftaie, de David, de Samuel și de prooroci!

Jud 6.11;Jud 4.6;Jud 13.24;Jud 11.1;Jud 12.7;1Sam 16.1-13;1Sam 17.45;1Sam 1.20;1Sam 12.20;

³³Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,

2Sam 7.11;Jud 14.5-6;1Sam 17.34-35;Dan 6.22;

³⁴au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

Dan 3.25;1Sam 20.1;1Împ 19.3;2Împ 6.16;2Împ 20.7;Iov 42.10;Ps 6.8;Jud 15.8-15;1Sam 14.13;1Sam 17.51-52;2Sam 8.1;

³⁵Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea, care li se dădea, și au fost chinuiți.

1Împ 17.22;2Împ 4.35;Fapt 22.25;

³⁶Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare;

Gen 39.20;Ier 20.2;Ier 37.15;

³⁷au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fereștrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniiți, munciți, -

1Împ 21.13;2Cron 24.21;Fapt 7.58;Fapt 14.19;2Împ 1.8;Mat 3.4;Zah 13.4;

³⁸ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

1Împ 18.4;1Împ 19.9;

³⁹Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;

Evr 11.2-13;

⁴⁰pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.

Evr 7.22;Evr 8.6;Evr 5.9;Evr 12.23;Apoc 6.11;

12

¹Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

Col 3.8;1Pet 2.1;1Cor 9.24;Filip 3.13-14;Rom 12.12;Evr 10.36;

²Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și stă la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Luc 24.26; Filip 2.8; 1Pet 1.11; Ps 110.1; Evr 1.3-13; Evr 8.1; 1Pet 3.22;

³Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.

Mat 10.24-25; Ioan 15.20; Gal 6.9;

⁴Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului.

1Cor 10.13; Evr 10.32-34;

⁵Și ați uitat sfatul, pe care vi-l dă ca unor fii: "Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului, și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El.

Ioan 5.17; Prov 3.11;

⁶Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește."

Ps 94.12; Ps 119.75; Prov 3.12; Iac 1.12; Apoc 3.19;

⁷Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?

Deut 8.5; 2Sam 7.14; Prov 13.24; Prov 19.18; Prov 23.13;

⁸Dar dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.

Ps 73.14; 1Pet 5.9;

⁹Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?

Num 16.22; Num 27.16; Ioan 12.10; Ecl 12.7; Isa 42.5; Isa 57.16; Zah 12.1;

¹⁰Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.

Lev 11.44; Lev 19.2; 1Pet 1.15-16;

¹¹Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei, roada dătătoare de pace a neprihăririi.

Iac 3.18;

¹²Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți;

Iov 4.3-4; Isa 35.3;

¹³croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat.

Prov 4.26-27; Gal 6.1;

¹⁴Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Ps 34.14; Rom 12.18; Rom 14.19; 2Tim 2.22; Mat 5.8; 2Cor 7.1; Efes 5.5;

¹⁵Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea.

2Cor 6.1; Gal 5.4; Deut 29.18; Evr 3.12;

¹⁶Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut.

Efes 5.3; Col 3.5; 1Tes 4.3; Gen 35.33;

¹⁷Știți că mai pe urmă, când a vrut să capete binecuvântarea n-a fost primit; pentru că, măcar că o cerea cu lacrimi, n-a putut s-o schimbe.

Gen 27.34-38; Evr 6.6;

¹⁸Voi nu v-ați apropiat de un munte care se putea atinge și care era cuprins de foc, nici de negură, nici de întuneric, nici de furtună,

Ex 19.12-18.19; Ex 20.18; Deut 4.11; Deut 5.22; Rom 6.14; Rom 8.15; 2Tim 1.7;

¹⁹nici de sunetul de trâmbiță, nici de glasul, care vorbea în așa fel că cei ce l-au auzit, au cerut să nu li se mai vorbească,

Ex 20.19; Deut 5.5-25; Deut 18.16;

²⁰(pentru că nu puteau suferi porunca aceasta: "Chiar un dobitoc dacă se va atinge de munte, să fie ucis cu pietre, sau străpuns cu săgeata".

Ex 19.13;

²¹Și priveliștea aceea era așa de înfricoșătoare încât Moise a zis: "Sunt îngrozit și tremur!").

Ex 19.16;

²²Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor,

Gal 4.26; Apoc 3.12; Apoc 21.2-10; Filip 3.20; Deut 3.32; Ps 68.17; Iuda 14;

²³de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți,

Ex 4.22; Iac 1.18; Apoc 14.4; Luc 10.20; Filip 4.3; Apoc 13.8; Gen 8.25; Ps 94.2; Filip 3.12; Evr 11.40;

²⁴de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.

Evr 8.6; Evr 9.15; Ex 24.8; Evr 10.22; 1Pet 1.2; Gen 4.10; Evr 11.4;

²⁵Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri,

Evr 2.2-3; Evr 3.17; Evr 10.28-29;

²⁶al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: "Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul".

Ex 19.18; Hag 2.6;

²⁷Cuvintele acestea "încă odată" arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.

Ps 102.26; Mat 24.35; 2Pet 3.10; Apoc 21.1;

²⁸Fiindcă am primit dar o împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori, și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică;

²⁹fiindcă Dumnezeul nostru este "un foc mistuitor".

Ex 24.17; Deut 4.24; Deut 9.3; Ps 50.3; Ps 97.3; Isa 66.15; 2Tes 1.8; Evr 10.27;

13

¹Stăruți în dragostea frățescă.

Rom 12.10;1Tes 4.9;1Pet 1.22;1Pet 2.17;1Pet 3.8;1Pet 4.8;2Pet 1.7;1Ioan 3.11;1Ioan 4.7-21;

²Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea au găzduit, fără să știe, pe îngeri.

Mat 25.35;Rom 12.13;1Tim 3.2;1Pet 4.9;Gen 18.3;Gen 19.2;

³Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup.

Mat 25.36;Rom 12.15;1Cor 12.26;Col 4.18;1Pet 3.8;

⁴Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.

1Cor 6.9;Gal 5.19-21;Efes 5.5;Col 3.5-6;Apoc 22.15;

⁵Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: "Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi."

Mat 6.25-34;Filip 4.11-12;1Tim 6.6-8;Gen 28.15;Deut 31.6-8;Ios 1.5;1Cron 28.20;Ps 37.25;

⁶Așa că putem zice plini de încredere: "Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?"

Ps 27.1;Ps 56.4-12;Ps 118.6;

⁷Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viețuire, și urmați-le credința!

Evr 13.17;Evr 6.12;

⁸Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!

Ioan 8.58;Evr 1.12;Apoc 1.4;

⁹Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine; căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mâncăruri, care n-au slujit la nimic celor ce le-au păzit. -

Efes 4.14;Efes 5.6;Col 2.4-8;1Ioan 4.1;Rom 14.17;Col 2.16;1Tim 4.3;

¹⁰Noi avem un altar, din care n-au drept să mănânce cei ce fac slujbă în cort.

1Cor 9.13;1Cor 10.18;

¹¹În adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sânge este adus de marele preot în Locul prea sfânt, pentru păcat, "sunt arse de tot afară din tabără."

Ex 29.14;Lev 4.11-21;Lev 6.30;Lev 9.11;Lev 16.27;Num 19.3;

¹²De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.

Ioan 19.17-18;Fapt 7.58;

¹³Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui.

Evr 11.26;1Pet 4.14;

¹⁴Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.

Mic 2.10;Filip 3.20;Evr 11.10-16;Evr 12.22;

¹⁵Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.

Efes 5.20;1Pet 2.5;Lev 7.12;Ps 50.14-23;Ps 69.30-31;Ps 107.22;Ps 116.17;Osea 14.2;

¹⁶Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea îi plac.

Rom 12.13;2Cor 9.12;Filip 4.18;Evr 6.10;

¹⁷Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.

Filip 2.29;1Tes 5.12;1Tim 5.17;Evr 13.7;Ezec 3.17;Ezec 33.2-7;Fapt 20.26-28;

¹⁸Rugați-vă pentru noi; căci suntem încredințați că avem un cuget bun, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile.

Rom 15.30;Efes 6.19;Col 4.3;1Tes 5.25;2Tes 3.1;Fapt 23.1;Fapt 24.16;2Cor 1.12;

¹⁹Mai ales vă rog cu stăruință să faceți lucrul acesta, ca să vă fiu înapoiat mai curând.

Filim 22;

²⁰Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor,

Rom 15.33;1Tes 5.23;Fapt 2.24-32;Rom 4.24;Rom 8.11;1Cor 6.14;1Cor 15.15;2Cor 4.14;Gal 1.1;Col 2.12;1Tes 1.10;1Pet 1.21;Isa 40.11;Ezec 34.23;Ezec 37.24;Ioan 10.11-14;1Pet 2.25;1Pet 5.4;Zah 9.11;Evr 10.29;

²¹Să vă faceți desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-L este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

2Tes 2.17;1Pet 5.10;Filip 2.13;Gal 1.5;2Tim 4.18;Apoc 1.6;

²²Vă rog, fraților, să primiți bine acest cuvânt de sfătuire, căci v-am scris pe scurt.

1Pet 5.12;

²³Să știți că fratelui Timotei i s-a dat drumul. Dacă vine curând, voi veni împreună cu el să vă văd.

1Tes 3.2;1Tim 6.12;

²⁴Spuneți sănătate tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Cei din Italia vă trimit sănătate.

Evr 13.7-17;

²⁵Harul să fie cu voi cu toți! Amin.

Tit 3.15;

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IACOV

[1] [2] [3] [4] [5]

Explicații Biblice :- Iacov

1

¹Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, către cele douăsprezece seminții care sunt împrăștiate: sănătate!

Fapt 12.17;Fapt 15.13;Gal 1.19;Gal 2.9;luda 1;Tit 1.1;Fapt 26.7;Deut 32.26;Ioan 7.35;Fapt 2.5;Fapt 8.1;1Pet 1.1;

²Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări,

Mat 5.12;Fapt 5.41;Evr 10.34;1Pet 4.13-16;1Pet 1.6;

³ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.

Rom 5.3;

⁴Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic.

⁵Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.

Împ 3.9-12; Prov 2.3; Mat 7.7; Mat 21.22; Marc 11.24; Luc 11.9; Ioan 14.13; Ioan 15.7; Ioan 16.23; Ier 29.12; 1Ioan 5.14-15;

⁶Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo.

Marc 11.24; 1Tim 2.8;

⁷Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul,

⁸căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.

Iac 4.8;

⁹Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălțarea lui.

¹⁰Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii.

Iov 14.2; Ps 37.2; Ps 90.5-6; Ps 102.11; Ps 103.15; Isa 40.6; 1Cor 7.31; Iac 4.14; 1Pet 1.24; 1Ioan 2.17;

¹¹Răsare soarele cu căldura lui arzătoare, și usucă iarba: floarea ei cade jos, și frumusețea înfățișării ei pierde: așa se va vesteji bogatul în umbletele lui.

¹²Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.

Iov 5.17; Prov 3.11-12; Evr 12.5; Apoc 3.19; 1Cor 9.25; 2Tim 4.8; Iac 2.5; 1Pet 5.4; Apoc 2.10; Mat 10.22; Mat 19.28-29; Iac 2.5;

¹³Nimeni, când este ispitit, să nu zică: "Sunt ispitit de Dumnezeu". Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuși nu ispitește pe nimeni.

¹⁴Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit.

¹⁵Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făptuit, aduce moartea.

Iov 15.35;Ps 7.44;Rom 6.21-23;

¹⁶Nu vă înșelați preaiubiții mei frați:

¹⁷orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

Ioan 3.27;1Cor 4.7;Num 23.19;1Sam 15.29;Mal 3.6;Rom 11.29;

¹⁸El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui.

Ioan 1.13;Ioan 3.3;1Cor 4.15;1Pet 1.23;Efes 1.12;Ier 2.3;Apoc 14.4;

¹⁹Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie;

Ecl 5.1;Prov 10.19;Prov 17.27;Ecl 5.2;Prov 14.17;Prov 16.32;Ecl 7.9;

²⁰căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.

²¹De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele.

Col 3.8;1Pet 2.1;Fapt 13.26;Rom 1.16;1Cor 15.2;Efes 1.13;Tit 2.11;Evr 2.3;1Pet 1.9;

²²Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.

Mat 7.21;Luc 6.46;Luc 11.28;Rom 2.13;1Ioan 3.7;

²³Căci dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într-o oglindă;

Luc 6.47;Iac 2.14;

²⁴și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era.

²⁵Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruie în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinator cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.

2Cor 3.18;Iac 2.12;Ioan 13.17;

²⁶Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșeală inima, religia unui astfel de om este zadarnică.

Ps 34.13;Ps 39.1;1Pet 3.10;

²⁷Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de lume.

Isa 1.16-17;Isa 58.6-7;Mat 25.36;Rom 12.2;Iac 4.4;1Ioan 5.18;

2

¹Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului.

1Cor 2.8;Lev 19.15;Deut 1.17;Deut 16.19;Prov 24.23;Prov 28.21;Mat 22.16;Iac 2.9;luda 16;

²Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost;

³și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți: "Tu șezi în locul acesta bun!" Și apoi ziceți săracului: "Tu stai colo în picioare!" Sau: "Șezi jos la picioarele mele!"

⁴Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă, și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele?

⁵Ascultați, preaiubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției, pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc?

Ioan 7.48;1Cor 1.26-28;Luc 12.21;1Tim 6.18;Apoc 2.9;Ex 20.6;1Sam 2.30;Prov 8.17;Mat 5.3;Luc 6.20;Luc 12.32;1Cor 2.9;2Tim 4.8;Iac 1.12;

⁶Și voi înjosiți pe cel sărac! Oare nu bogații vă asupresc și vă târăsc înaintea judecătorilor?

1Cor 11.22;Fapt 13.50;Fapt 17.6;Fapt 18.12;Iac 5.6;

⁷Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați?

⁸Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși", bine faceți.

Lev 19.18;Mat 22.39;Rom 13.8-9;Gal 5.14;Gal 6.2;

⁹Dar dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat, și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de lege.

Iac 2.1;

¹⁰Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.

Deut 27.26;Mat 5.19;Gal 3.10;

¹¹Căci, Cel ce a zis: "Să nu preacurvești", a zis și: "Să nu ucizi". Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii.

Ex 20.13-14;

¹²Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei:

Iac 1.25;

¹³căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a avut milă; dar mila biruiește judecata.

Iov 22.6;Prov 21.13;Mat 6.15;Mat 18.35;Mat 25.41-42;Ioan 4.17-18;

¹⁴Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască?

Mat 7.26;Iac 1.23;

¹⁵Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele,

Iov 31.19-20;Luc 3.11;

¹⁶și unul dintre voi le zice: "Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!" fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?

1Ioan 3.18;

¹⁷Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.

¹⁸Dar va zice cineva: "Tu ai credința, și eu am faptele." "Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele."

Iac 3.13;

¹⁹Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!

Mat 8.29;Marc 1.24;Marc 5.7;Luc 4.34;Fapt 16.17-19.15;

²⁰Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?

²¹Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar?

Gen 22.9-12;

²²Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.

Evr 11.12;

²³Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănit"; și el a fost numit "prietenu lui Dumnezeu."

Gen 15.6;Rom 4.3;Gal 3.6;2Cron 20.7;Isa 41.8;

²⁴Vedeți dar că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință.

²⁵Tot așa, curva Rahav: n-a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale?

Ios 2.1;Evr 11.31;

²⁶După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.

3

¹Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi o judecată mai aspră.

Mat 23.8-10;Rom 2.20-21;1Pet 5.3;Luc 6.37;

²Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit, și poate să-și țină în frâu tot trupul.

1Împ 8.46;2Cron 6.36;Prov 20.9;Ecl 7.20;1Ioan 1.8;Ps 34.13;Iac 1.26;1Pet 3.10;Mat 12.37;

³De pildă, dacă punem cailor frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul.

Ps 32.9;

⁴Iată, și corăbiile, cât de mari sunt, și, măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului.

⁵Tot așa și limba, este un mic mădular, și se fălește cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde!

Prov 12.18;Prov 15.2;Ps 12.3;Ps 73.8-9;

⁶Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre, care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei.

Prov 16.27;Mat 15.11-18.19-20;Marc 7.15-23;

⁷Toate soiurile de fiare, de păsări, de târătoare, de viețuitoare de mare se îmblânzesc, și au fost îmblânzite de neamul omenesc,

⁸dar limba nici un om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău, care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte.

Ps 140.3;

⁹Cu ea binecuvântăm pe Domnul, și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

Gen 1.26;Gen 5.1;Gen 9.6;

¹⁰Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei!

¹¹Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară?

¹²Frații mei, poate oare un smochin să facă măslina, sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.

¹³Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii!

Gal 6.4;Iac 2.18;Iac 1.21;

¹⁴Dar dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului.

Rom 13.13;Rom 2.17-23;

¹⁵Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească (Grecește: sufletească.), drăcească.

Filip 3.19;Iac 1.17;

¹⁶Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele.

1Cor 3.3;Gal 5.20;

¹⁷Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.

1Cor 2.6-7; Rom 12.9; 1Pet 1.22; 1Pet 2.1; 1Ioan 3.18;

¹⁸Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.

Prov 11.18; Osea 10.12; Mat 5.9; Filip 1.11; Evr 12.11;

4

¹De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădulele voastre?

Rom 7.23; Gal 5.17; 1Pet 2.11;

²Voi poftiți, și nu aveți; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să căpătați; vă certati, și vă luptați; și nu aveți, pentru că nu cereți.

³Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.

Iov 27.9; Iov 35.12; Ps 18.41; Prov 1.28; Isa 1.15; Ier 11.11; Mic 3.4; Zah 7.13; Ps 66.18; 1Ioan 3.22; 1Ioan 5.14;

⁴Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.

Ps 73.27; 1Ioan 2.15; Ioan 15.19; Ioan 17.14; Gal 1.10;

⁵Credeți că degeaba vorbește Scriptura? Duhul, pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi, ne vrea cu gelozie pentru Sine.

Gen 6.5; Gen 8.21; Num 11.29; Prov 21.10;

⁶Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: "Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți."

Iov 22.29; Ps 138.6; Prov 3.34; Prov 29.23; Mat 23.12; Luc 1.52; Luc 14.11; Luc 18.14; 1Pet 5.5;

⁷Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.

Efes 4.27; Efes 6.11; 1Pet 5.9;

⁸Apropiati-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită!

2Cron 15.2;Isa 1.16;1Pet 1.22;1Ioan 3.3;Iac 1.8;

⁹Simțiți-vă ticăloșia; tânguiți-vă și plângeți! Râsul vostru să se prefacă în tânguire, și bucuria voastră în întristare:

Mat 5.4;

¹⁰Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.

Iov 22.29;Mat 13.12;Luc 14.11;Luc 18.14;1Pet 5.6;

¹¹Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine vorbește de rău pe un frate, sau judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea sau judecă Legea. Și dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător.

Efes 4.31;1Pet 2.1;Mat 7.1;Luc 6.37;Rom 2.1;1Cor 4.5;

¹²Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mântuiască și să piardă. Dar tu cine ești de judeci pe aproapele tău?

Mat 10.28;Rom 14.4-13;

¹³Ascultați, acum, voi care ziceți: "Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, și vom câștiga!"

Prov 27.1;Luc 12.18;

¹⁴Și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel, și apoi pierе. -

Iov 7.7;Ps 102.3;Iac 1.10;1Pet 1.24;1Ioan 2.17;

¹⁵Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: "Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru."

Fapt 18.21;1Cor 4.19;1Cor 16.7;Evr 6.3;

¹⁶Pe când acum vă făliți cu lăudăroșiile voastre! Orice laudă de felul acesta este rea.

1Cor 5.6;

¹⁷Deci, cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat!

Luc 12.47;Ioan 9.41;Ioan 15.22;Rom 1.20-32;Rom 2.17-23;

¹Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă, din pricina nenorocirilor, care au să vină peste voi.

Prov 11.28; Luc 6.24; 1Tim 6.9;

²Bogățiile voastre au putrezit, și hainele voastre sunt roase de molii.

Iov 13.28; Mat 6.20; Iac 2.2;

³Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănânce carnea! V-ați strâns comori în zilele din urmă!

Rom 2.5;

⁴Iată că plata lucrătorilor, care v-au secerat câmpiile, și pe care le-ați oprit-o, prin înșelăciune, strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor.

Luc 19.13; Iov 24.10-11; Ier 22.13; Mal 3.5; Deut 24.15;

⁵Ați trăit pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați săturat inimile chiar într-o zi de măcel.

Iov 21.13; Amos 6.1-4; Luc 16.19-25; 1Tim 5.6;

⁶Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit, care nu vi se împotriva!

Iac 2.6;

⁷Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.

Deut 11.14; Ier 5.24; Osea 6.3; Ioel 2.23; Zah 10.1;

⁸Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.

Filip 4.5; Evr 10.25-37; 1Pet 4.7;

⁹Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă.

Iac 4.11; Mat 24.33; 1Cor 4.5;

¹⁰Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe proorocii, care au vorbit în Numele Domnului.

Mat 5.12; Evr 11.35;

¹¹Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul, și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.

Ps 94.12; Mat 5.10-11; Mat 10.22; Iov 1.21-22; Iov 2.10; Iov 42.10; Num 14.18; Ps 103.8;

¹²Mai presus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Ci "da" al vostru să fie "da"; și "nu" să fie "nu", ca să nu cădeți sub judecată.

Mat 5.34;

¹³Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă!

Efes 5.19; Col 3.16;

¹⁴Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii (sau: bătrânii) bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

Marc 6.13; Marc 16.18;

¹⁵Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

Isa 33.24; Mat 9.2;

¹⁶Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

Gen 20.17; Num 11.2; Deut 9.18-20; Ios 10.12; 1Sam 12.18; 1Împ 13.6; 2Împ 4.33; 2Împ 19.15-20; 2Împ 20.2; Ps 10.17; Ps 34.15; Ps 145.18; Prov 15.29; Prov 28.9; Ioan 9.31; 1Ioan 3.22;

¹⁷Ilie era un om supus aceluiași slăbiciuni ca și noi; și s-a rugat cu stăruință să nu ploaie, și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.

Fapt 14.15; 1Împ 17.1; Luc 4.25;

¹⁸Apoi s-a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pământul și-a dat rodul.

1Împ 18.42-45;

¹⁹Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul,

Mat 18.15;

²⁰să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

[1] [2] [3] [4] [5]

Explicații Biblice :- 1Petru

1

¹Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii care trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia,

Ioan 7.35;Fapt 2.5-10;lac 1.1;

²după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!

Efes 1.4;1Pet 2.9;Rom 8.29;Rom 11.2;2Tes 2.13;Evr 10.22;Evr 12.24;Rom 1.7;2Pet 1.2;luda 2;

³Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie,

2Cor 1.3;Efes 1.3;Tit 3.5;Ioan 3.3-5;lac 1.18;1Cor 15.20;1Tes 4.14;1Pet 3.21;

⁴și la o moștenire nestrăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.

1Pet 5.4;Col 1.5;2Tim 4.8;

⁵Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!

Ioan 10.28-29;Ioan 17.11-15;luda 1;

⁶În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări,

Mat 5.12;Rom 12.12;2Cor 6.10;1Pet 4.13;2Cor 4.17;1Pet 5.10;

⁷pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos,

Iac 1.2;Iac 1.3-12;1Pet 4.12;Iov 23.10;Ps 66.10;Prov 17.3;Isa 48.10;Zah 13.9;
1Cor 3.13;Rom 2.7-10;1Cor 4.5;2Tes 1.7-12;

⁸pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită,

1Ioan 4.20;Ioan 20.29;2Cor 5.7;Evr 11.1-27;

⁹pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.

Rom 6.22;

¹⁰Proorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare.

Gen 49.10;Dan 2.44;Hag 2.7;Zah 6.12;Mat 13.17;Luc 10.24;2Pet 1.19-21;

¹¹Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.

1Pet 3.19;2Pet 1.21;Ps 22.6;Isa 53.3;Dan 9.26;Luc 24.25-46;Ioan 12.41;Fapt 26.22-23;

¹²Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.

Dan 9.24;Dan 12.9-13;Evr 11.13-40;Fapt 2.4;Ex 25.20;Dan 8.13;Dan 15.5-6;Efes 3.10;

¹³De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos.

Luc 12.35;Efes 6.14;Luc 21.34;Rom 13.13;1Tes 5.6-8;1Pet 4.7;1Pet 5.8;Luc 17.30;1Cor 1.7;2Tes 1.7;

¹⁴Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftete, pe care le aveți altădată, când erați în neștiință.

Rom 12.2;1Pet 4.2;Fapt 17.30;1Tes 4.5;

¹⁵Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.

Luc 1.74;2Cor 7.1;1Tes 4.3-7;Evr 12.14;2Pet 3.11;

¹⁶Căci este scris: "Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt".

Lev 11.44;Lev 19.2;Lev 20.7;

17 Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre;

Deut 10.17; Fapt 10.34; Rom 2.11; 2Cor 7.1; Filip 2.12; Evr 12.28; 2Cor 5.6; Evr 11.13; 1Pet 2.11;

18 căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri,

1Cor 6.20; 1Cor 7.23; Ex 20.18; 1Pet 4.3;

19 ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.

Fapt 20.28; Efes 1.7; Evr 9.12-14; Apoc 5.9; Ezec 12.5; Isa 53.7; Ioan 1.29-36; 1Cor 5.7;

20 El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi,

Rom 3.25; Rom 16.25-26; Efes 3.9-11; Col 1.26; 2Tim 1.9-10; Tit 1.2-3; Apoc 13.8; Gal 4.4; Efes 1.10; Evr 1.2; Evr 9.26;

21 care, prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și l-a dat slavă, pentru ca, credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.

Fapt 2.24; Mat 28.18; Fapt 2.33; Fapt 3.13; Efes 1.20; Filip 2.9; Evr 2.9; 1Pet 3.22;

22 Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;

Fapt 15.9; Rom 12.9-10; 1Tes 4.9; 1Tim 1.5; Evr 13.1; 1Pet 2.17; 1Pet 3.8; 1Pet 4.8; 2Pet 1.7; 1Ioan 3.18; 1Ioan 4.7-21;

23 fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.

Ioan 1.13; Ioan 3.5; Iac 1.18; 1Ioan 3.9;

24 Căci orice faptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos,

Ps 103.15; Isa 40.6; Isa 51.12; Iac 1.10;

25 dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.

Ps 102.12-26; Isa 40.8; Luc 16.17; Ioan 1.1-14; 1Ioan 1.1-3;

¹Lepădați dar orice răutate, orice vicleșug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire;

Efes 4.22-31; Col 3.8; Evr 12.1; Iac 1.21; Iac 5.9; 1Pet 4.2;

²și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire,

Mat 18.3; Marc 10.15; Rom 6.4; 1Cor 14.20; 1Pet 1.23; 1Cor 3.2; Evr 5.12-13;

³dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul.

Ps 34.8; Evr 6.5;

⁴Apropiați-vă de El, piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu.

Ps 108.22; Mat 21.42; Fapt 4.11;

⁵Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.

Efes 2.21-22; Evr 3.6; Isa 61.6; Isa 66.21; 1Pet 2.9; Osea 14.2; Mal 1.11; Rom 12.11; Evr 13.15-16; Filip 4.18; 1Pet 4.11;

⁶Căci este scris în Scriptură: "Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine."

Isa 28.16; Rom 9.32;

⁷Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, "piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului";

Ps 118.22; Mat 21.42; Fapt 4.11;

⁸și "o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere". Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți.

Isa 8.14; Luc 2.34; Rom 9.33; 1Cor 1.23; Ex 9.16; Rom 9.22; 1Tes 5.9; Iuda 4;

⁹Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;

Deut 10.15; 1Pet 1.2; Ex 19.5-6; Apoc 1.6; Apoc 5.10; Ioan 17.19; 1Cor 3.17; 2Tim 1.9; Deut 4.20; Deut 7.6; Deut 14.2; Deut 26.18-19; Fapt 20.28; Efes 1.14; Tit 2.14; Fapt 26.18; Efes 5.8; Col 1.13; 1Tes 5.4-5;

¹⁰pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.

Osea 1.9-10; Osea 2.23; Rom 9.25;

¹¹Preaiubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.

1Cron 29.15; Ps 39.12; Ps 119.19; Evr 11.13; 1Pet 1.17; Rom 13.14; Gal 5.16; Iac 4.1;

¹²Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.

Rom 12.17; 2Cor 8.21; Filip 2.15; Tit 2.8; 1Pet 3.16; Mat 5.16; Luc 19.44;

¹³Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor,

Mat 22.21; Rom 13.1; Tit 3.1;

¹⁴cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine.

Rom 13.4; Rom 13.3;

¹⁵Căci voia lui Dumnezeu este, ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști.

Tit 2.8; 1Pet 2.12;

¹⁶Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.

Gal 5.1-13; 1Cor 7.22;

¹⁷Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului!

Rom 12.10; Filip 2.23; Evr 13.1; 1Pet 1.22; Prov 24.21; Mat 22.21; Rom 13.7;

¹⁸Slugilor, fiți supuse stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor ce sunt buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit.

Efes 6.5; Col 3.22; 1Tim 6.1; Tit 2.9;

¹⁹Căci este un lucru plăcut, dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare, și suferă pe nedrept.

Mat 5.10;Rom 13.5;

²⁰În adevăr, ce fală este să suferiți cu răbdare să fiți palmuiți, când ați făcut rău? Dar dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu.

1Pet 3.14;1Pet 3.14;1Pet 4.14-15;

²¹Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.

Mat 16.24;Fapt 14.22;1Tes 3.3;2Tim 3.12;1Pet 3.18;Ioan 13.15;Filip 2.5;1Ioan 2.6;

²²"El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug".

Isa 53.9;Luc 23.41;Ioan 8.46;2Cor 5.21;Evr 4.15;

²³Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.

Isa 53.7;Mat 27.39;Ioan 8.48-49;Evr 12.3;Luc 23.46;

²⁴El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănila Lui ați fost vindecați.

Isa 53.4-11;Mat 8.17;Evr 9.28;Rom 6.2-11;Rom 7.6;Isa 53.5;

²⁵Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul (Sau: priveghetorul.) sufletelor voastre.

Isa 53.6;Ezec 34.6;Ezec 34.23;Ezec 37.24;Ioan 10.11-16;Evr 13.20;1Pet 5.4;

3

¹Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor,

1Cor 14.34;Efes 5.22;Col 3.18;Tit 2.5;1Cor 7.16;Mat 18.15;1Cor 9.19-22;

²când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere.

1Pet 2.12;

³Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor,

1Tim 2.9;Tit 2.3;

⁴ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

Ps 45.13; Rom 2.29; Rom 7.22; 2Cor 4.16;

⁵Astfel se împodobeau odinioară sfințele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, și erau supuse bărbaților lor;

⁶ca Sara, care asculta pe Avraam, și-l numea "domnul ei". Fiicele ei v-ați făcut voi, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva.

Gen 18.12;

⁷Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.

1Cor 7.3; Efes 5.25; Col 3.19; 1Cor 12.23; 1Tes 4.4; Iov 42.8; Mat 5.23-24; Mat 18.19;

⁸Încolo, toți să fiți cu aceleași gânduri, simțind cu alții, iubind ca frații, miloși, smeriți.

Rom 12.16; Rom 15.5; Filip 3.16; Rom 12.10; Evr 13.1; 1Pet 2.17; Efes 4.32; Col 3.12;

⁹Nu întoarceți rău pentru rău, nici ocară pentru ocară; dimpotrivă, binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea.

Prov 17.13; Prov 20.22; Mat 5.39; Rom 12.14-17; 1Cor 4.12; 1Tes 5.15; Mat 25.34;

¹⁰"Căci cine iubește viața, și vrea să vadă zile bune, să-și înfrâneze limba de la rău, și buzele de la cuvinte înșelătoare.

Ps 34.12; Iac 1.26; 1Pet 2.1-22; Apoc 14.5;

¹¹Să se depărteze de rău și să facă binele, să caute pacea, și s-o urmărească.

Ps 37.27; Isa 1.16-17; 3Ioan 11; Rom 12.18; Rom 14.19; Evr 12.14;

¹²Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți, și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor. Dar Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul."

Ioan 9.31; Iac 5.16;

¹³Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine?

Prov 16.7; Rom 8.28;

¹⁴ Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! "N-aveți nici o teamă de ei, și nu vă tulburați!

Mat 5.10-12; Iac 1.12; 1Pet 2.19; 1Pet 4.14; Isa 8.12-13; Ier 1.8; Ioan 14.1-27;

¹⁵ Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn." Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă,

Ps 119.46; Fapt 4.8; Col 4.6; 2Tim 2.25;

¹⁶ având un cuget curat; pentru ca cei ce bârfesc purtarea voastră bună în Hristos, să rămână de rușine tocmai în lucrurile în care vă vorbesc de rău.

Evr 13.18; Tit 2.8; 1Pet 2.12;

¹⁷ Căci este mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele decât pentru că faceți răul!

¹⁸ Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh,

Rom 5.6; Evr 9.26-28; 1Pet 2.21; 1Pet 4.1; 2Cor 13.4; Col 1.21-22; Rom 1.4; Rom 8.11;

¹⁹ în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare,

1Pet 1.12; 1Pet 4.6; Isa 42.7; Isa 49.9; Isa 61.1;

²⁰ care fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.

Gen 6.3-13; Evr 11.7; Gen 7.7; Gen 8.18; 2Pet 2.5;

²¹ Icoana aceasta închipuitoare vă mântuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos,

Efes 5.26; Tit 3.5; Rom 10.10; 1Pet 1.3;

²² care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce s-a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.

Ps 110.1; Rom 8.34; Efes 1.20; Col 3.1; Evr 1.3; Rom 8.38; 1Cor 15.24; Efes 1.21;

¹Astfel dar, fiindcă Hristos a pățimit în trup, înarmați-vă și voi cu același fel de gândire. Căci Cel ce a pățimit în trup, a sfârșit-o cu păcatul;

1Petr 3.18;Rom 6.2-7;Gal 5.24;Col 3.3-5;

²pentru ca, în vremea care-i mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

Rom 14.7;1Pet 2.1;Gal 2.20;1Pet 1.14;Ioan 1.13;Rom 6.11;2Cor 5.15;Iac 1.18;

³Ajunge, în adevăr, că în trecut ați făcut voia Neamurilor, și ați trăit în desfrânări, în pofte, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite.

Ezec 44.6;Ezec 45.9;Fapt 17.30;Efes 2.2;Efes 4.17;1Tes 4.5;Tit 3.3;1Pet 1.14;

⁴De aceea se miră ei că nu alergați împreună cu ei la același potop de desfrâu, și vă batjocoresc.

Fapt 13.45;Fapt 18.6;1Pet 3.16;

⁵Dar au să dea socoteală înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții.

Fapt 10.42;Fapt 17.31;Rom 14.10-12;1Cor 15.51-52;2Tim 4.1;Iac 5.9;

⁶Căci tocmai în vederea aceasta a fost vestită Evanghelia și celor morți, pentru ca să fie judecați ca oameni în trup, dar să trăiască după Dumnezeu, în duh.

1Pet 3.19;

⁷Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii.

Mat 24.13-14;Rom 13.12;Filip 4.5;Evr 10.25;Iac 5.8;2Pet 3.9-11;1Ioan 2.18;Mat 26.41;Luc 21.34;Col 4.2;1Pet 1.13;1Pet 5.8;

⁸Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.

Col 3.14;Evr 13.1;Prov 10.12;1Cor 13.6;Iac 5.20;

⁹Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire.

Rom 12.13;Evr 13.2;2Cor 9.7;Filip 2.14;Filim 14;

¹⁰Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit.

Rom 12.6;1Cor 4.7;Mat 24.45;Mat 25.14-21;Luc 12.42;1Cor 4.1-2;Tit 1.7;1Cor 12.4;Efes 4.11;

¹¹Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea, pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

Ier 23.22; Rom 12.6-8; 1Cor 3.10; Efes 5.20; 1Pet 2.5; 1Tim 6.16; 1Pet 5.11; Apoc 1.6;

¹²Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi:

1Cor 3.13; 1Pet 1.7;

¹³dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă înveseliți și la arătarea slavei Lui.

Fapt 5.41; Iac 1.2; Rom 8.17; 2Cor 1.7; 2Cor 4.10; Filip 3.10; Col 1.24; 2Tim 2.12; 1Pet 5.1-10; Apoc 1.9; 1Pet 1.5-6;

¹⁴Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi.

Mat 5.11; 2Cor 12.10; Iac 1.12; 1Pet 2.19-20; 1Pet 3.14; 1Pet 2.12; 1Pet 3.16;

¹⁵Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia.

1Pet 2.20; 1Tes 4.11; 1Tim 5.13;

¹⁶Dimpotrivă, dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta.

Fapt 5.41;

¹⁷Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?

Isa 10.12; Ier 25.29; Ier 49.12; Ezech 9.6; Mal 3.5; Luc 23.31; Luc 10.12-14;

¹⁸Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos?

Prov 11.13; Luc 23.31;

¹⁹Așa că cei ce suferă după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor, și să facă ce este bine.

Ps 31.5; Luc 23.46; 2Tim 1.12;

5

¹Sfătuiesc pe prezbiterii (Sau: bătrân.) dintre voi, eu, care sunt un prezbiter (Sau: bătrân.) ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos, și părtaș al slavei care va fi descoperită:

Filim 9;Luc 24.48;Fapt 1.8-22;Fapt 5.32;Fapt 10.39;Rom 8.17-18;Apoc 1.9;

²Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine.

Ioan 21.15-17;Fapt 20.28;1Cor 9.17;1Tim 3.3-8;Tit 1.7;

³Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei.

Ezec 34.4;Mat 20.25-26;1Cor 3.9;2Cor 1.24;Ps 33.12;Ps 74.2;Filip 3.17;2Tes 3.9;1Tim 4.12;Tit 2.7;

⁴Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa, care nu se poate vesteji, a slavei.

Evr 13.20;1Cor 9.25;2Tim 4.8;Iac 1.12;1Pet 1.4;

⁵Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci, "Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har."

Rom 12.10;Efes 5.21;Filip 2.3;Iac 4.6;Isa 57.15;Isa 66.2;

⁶Smeriți-vă dar sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.

Iac 4.10;

⁷Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.

Ps 37.5;Ps 55.22;Mat 6.25;Luc 12.11-22;Filip 4.6;Evr 13.5;

⁸Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită.

Luc 21.34-36;1Tes 5.6;1Pet 4.7;Iov 1.7;Iov 2.2;Luc 22.31;Apoc 12.12;

⁹Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi.

Efes 6.11-13;Iac 4.7;Fapt 14.22;1Tes 3.3;2Tim 3.12;1Pet 2.21;

¹⁰Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.

1Cor 1.9;1Tim 6.12;2Cor 4.17;1Pet 1.6;Evr 13.21;luda 24;2Tes 2.17;2Tes 3.3;

¹¹A Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

1Pet 4.11;Apoc 1.6;

¹²V-am scris aceste puține rânduri prin Silvan, care cred că este un frate credincios, ca să vă sfătuiesc și să vă adevăresc că adevăratul har al lui Dumnezeu este harul acesta, de care v-ați alipit.

2Cor 1.19;Evr 13.22;Fapt 20.24;1Cor 15.1;2Pet 1.12;

¹³Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimite sănătate. Tot așa și Marcu, fiul meu.

Fapt 12.12-25;

¹⁴Spuneți-vă sănătate unii altora cu o sărutare de dragoste. Pacea să fie cu voi cu toți care sunteți în Hristos Isus! Amin.

Efes 6.23;

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

[1] [2] [3]

Explicații Biblice :- 2Petru

1

¹Simon (Sau: Simeon.) Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos:

Rom 1.12;2Cor 4.13;Efes 4.5;Tit 1.4;

²Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!

Dan 4.1;Dan 6.25;1Pet 1.2;luda 2;

³Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui,

Ioan 17.3;1Tes 2.12;1Tes 4.7;2Tes 2.14;2Tim 1.9;1Pet 2.9;1Pet 3.9;

⁴prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă.

2Cor 7.1;2Cor 3.18;Efes 4.24;Ev 12.10;1Ioan 3.2;2Pet 2.18-20;

⁵De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința;

2Pet 3.18;1Pet 3.7;

⁶cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia;

⁷cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.

Gal 6.10;1Tes 3.12;1Tes 5.15;1Ioan 4.21;

⁸Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.

Ioan 15.2;Tit 3.14;

⁹Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate.

1Ioan 2.9-11;Efes 5.26;Evr 9.14;1Ioan 1.7;

¹⁰De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.

1Ioan 3.19;2Pet 3.17;

¹¹În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

¹²De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți, și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți.

Rom 15.14-15;Filip 3.1;2Pet 3.1;1Ioan 2.21;Iuda 5;1Pet 5.12;2Pet 3.17;

¹³Dar socotesc că este drept, cât voi mai fi în cortul acesta, să vă țin treji aducându-vă aminte;

2Cor 5.1-4;2Pet 3.1;

¹⁴Căci știi că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos.

Deut 4.21-22;Deut 31.14;2Tim 4.6;Ioan 21.18-19;

¹⁵Îmi voi da osteneala dar, ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.

¹⁶În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.

1Cor 1.17;1Cor 2.1-5;2Cor 2.17;2Cor 4.2;Mat 17.1-2;Marc 9.2;Ioan 1.14;1Ioan 1.1;1Ioan 4.14;

¹⁷Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea."

Mat 3.17;Mat 17.5;Marc 1.11;Marc 9.7;Luc 3.22;Luc 9.35;

¹⁸Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.

Ex 3.5;Ios 5.15;Mat 17.6;

¹⁹Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.

Ps 119.105;Ioan 5.35;2Cor 4.4-6;Apoc 2.28;Apoc 22.16;

²⁰Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură.

Rom 12.6;

²¹Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.

2Tim 3.16;1Pet 1.11;2Sam 23.2;Luc 1.70;Fapt 1.16;Fapt 3.18;

2

¹În norod s-au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică.

Deut 13.1;Mat 24.41;Fapt 20.30;1Cor 11.19;1Tim 4.1;2Tim 3.1-5;1Ioan 4.1;luda 18;luda 4;1Cor 6.20;Col 3.13;Efes 1.7;Evr 10.29;1Pet 1.18;Apoc 5.9;Filip 3.19;

²Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.

³În lăcomia lor vor căuta ca, prin cuvântări înșelătoare, să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.

Rom 16.18;2Cor 12.17-18;1Tim 6.5;Tit 1.11;2Cor 2.17;2Pet 1.16;Deut 32.35;luda 4-15;

⁴Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată;

lov 4.18;luda 6;Ioan 8.44;1Ioan 3.8;Luc 8.31;Apoc 20.2-3;

⁵dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuți;

Gen 7.1-23;Evr 11.7;1Pet 3.20;1Pet 3.19;2Pet 3.6;

⁶dacă a osândit El la piere și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire,

Gen 19.24;Deut 29.23;luda 7;Num 26.10;

⁷și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați;

Gen 19.16;

⁸(căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite;) -

Ps 119.139-158;Ezec 9.4;

⁹însemnează că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici, și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecării:

Ps 34.17-19;1Cor 10.13;

¹⁰mai ales pe cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia, și disprețuiesc stăpânirea.

luda 4;luda 7-8;luda 10;luda 16;

Ca niște îndrăzneți și încăpățânați ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătorii,

Iuda 8;

¹¹pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor.

Iuda 9;

¹²Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor,

Ier 12.3;Iuda 10;

¹³și își vor lua astfel plata cuvenită pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri ziua în amiaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, când ospătează împreună cu voi.

Filip 3.19;Rom 13.13;Iuda 12;1Cor 11.20-21;

¹⁴Le scapără ochii de preacurvie, și nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sunt niște blestemați!

Iuda 11;

¹⁵După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit, și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.

Num 22.5-28;lud 11;

¹⁶Dar a fost muștrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei proorocului.

¹⁷Oamenii aceștia sunt niște fântâni fără apă, niște nori, alungați de furtună: lor le este păstrată negura întunericului.

Iuda 12-13;

¹⁸Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.

Iuda 16;Fapt 2.40;2Pet 1.4;2Pet 2.20;

¹⁹Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.

Gal 5.13;1Pet 2.16;Ioan 8.34;Rom 6.16;

²⁰În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.

Mat 12.45; Luc 7.1.26; Evr 6.4; Evr 10.26-27; 2Pet 1.4; 2Pet 2.18; 2Pet 1.2;

²¹Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă, care le fusese dată.

Luc 12.47-48; Ioan 9.41; Ioan 15.22;

²²Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: "Câinele s-a întors la ce vărsase", și "scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă."

Prov 26.11;

3

¹Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă, pe care v-o scriu. În amândouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,

2Pet 1.13;

²ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții prooroci, și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.

Iuda 17;

³Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor,

1Tim 4.1; 2Tim 3.1; Iuda 18; 2Pet 2.10;

⁴și vor zice: "Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!"

Isa 5.19; Ier 17.15; Ezec 12.22-27; Mat 24.48; Luc 12.45;

⁵Căci înapoi se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei,

Gen 1.6-9; Ps 33.6; Evr 11.3; Ps 24.2; Ps 136.6; Col 1.17;

⁶și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.

Gen 7.11; Gen 7.21-23; 2Pet 2.5;

⁷Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți.

2Pet 3.10; Mat 25.41; 2Tes 1.8;

⁸Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.

Ps 90.4;

⁹Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

Hab 2.3; Evr 10.37; Isa 30.18; 1Pet 3.20; 2Pet 3.15; Ezec 18.23-32; Ezec 33.11; Rom 2.4; 1Tim 2.4;

¹⁰Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.

Mat 24.43; Luc 12.39; 1Tes 5.2; Apoc 3.3; 16.15 Ps 102.26; Isa 51.6; Mat 24.35; Marc 13.31; Rom 8.12; Evr 1.11; Apoc 20.11; Apoc 21.1;

¹¹Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,

1Pet 1.15;

¹²așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?

1Cor 1.7; Tit 2.13; Ps 50.3; Isa 34.4; Mic 1.4; 2Pet 3.10;

¹³Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

Isa 65.17; Isa 66.22; Apoc 21.1-27;

¹⁴De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace.

1Cor 1.8; 1Cor 15.58; Filip 1.10; 1Tes 3.13; 1Tes 5.23;

¹⁵Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,

Rom 2.4; 1Pet 3.20; 2Pet 3.9;

¹⁶ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.

Rom 8.19;1Cor 15.24;1Tes 4.15;

¹⁷Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți, și să vă pierdeți tăria;

Marc 13.23;2Pet 1.12;Efes 4.14;2Pet 1.10-11;2Pet 2.18;

¹⁸ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.

Efes 4.15;1Pet 2.2;2Tim 4.18;Apoc 1.6;

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

[1] [2] [3] [4] [5]

Explicații Biblice :- 1Ioan

1

¹Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, -

Ioan 1.1;1Ioan 2.13;Ioan 1.14;2Pet 1.16;1Ioan 4.14;Luc 24.39;Ioan 20.27;

²pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată; -

Ioan 1.4;Ioan 11.25;Ioan 14.6;Rom 16.26;1Tim 3.16;1Ioan 3.5;Ioan 21.24;Fapt 2.32;1Ioan 5.20;Ioan 1.1-2;

³deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos.

Fapt 4.20;Ioan 17.21;1Cor 1.9;1Ioan 2.24;

⁴Și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Ioan 15.11;Ioan 16.24;2Ioan 12;

⁵Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric.

1Ioan 3.11;Ioan 1.9;Ioan 8.12;Ioan 9.5;Ioan 12.35-36;

⁶Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul.

2Cor 6.14;1Ioan 2.4;

⁷Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.

1Cor 6.11;Efes 1.7;Evr 9.14;1Pet 1.19;1Ioan 2.2;Apoc 1.5;

⁸Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi.

1Împ 8.46;2Cron 6.36;Iov 9.2;Iov 15.14;Iov 25.4;Prov 20.9;Ecl 7.20;Iac 3.2;1Ioan 2.4;

⁹Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.

Ps 32.5;Prov 28.13;Ps 5.2;1Ioan 1.7;

¹⁰Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.

2

¹Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (Sau Avocat. Grecește: Paraclet, adică apărător, ajutor.), pe Isus Hristos, Cel neprihănit.

Rom 8.31;1Tim 2.5;Evr 7.25;Evr 9.24;

²El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.

Rom 3.25;2Cor 5.18;1Ioan 1.7;1Ioan 4.10;Ioan 1.29;Ioan 4.42;Ioan 11.51-52;1Ioan 4.14;

³Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui.

⁴Cine zice: "Îl cunosc", și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el.

1Ioan 1.6;1Ioan 4.20;1Ioan 1.8;

⁵Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El.

Ioan 14.21-23;1Ioan 4.12;1Ioan 4.13;

⁶Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.

Ioan 15.4-5;Mat 11.29;Ioan 13.15;1Pet 2.21;

⁷Preaiubiților nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început. Porunca aceasta veche este Cuvântul, pe care l-ați auzit.

2Ioan 5;1Ioan 3.11;2Ioan 5;

⁸Totuși vă scriu o poruncă nouă, lucru care este adevărat atât cu privire la El, cât și cu privire la voi; căci întunericul se împrăștie, și lumina adevărată și răsare chiar.

Ioan 13.34;Ioan 15.12;Rom 13.12;Efes 5.8;1Tes 5.5-8;Ioan 1.9;Ioan 8.12;Ioan 12.35;

⁹Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă în întuneric până acum.

1Cor 13.2;2Pet 1.9;1Ioan 3.14-15;

¹⁰Cine iubește pe fratele său, rămâne în lumină, și în el nu este nici un prilej de poticnire.

1Ioan 3.14;2Pet 1.10;

¹¹Dar cine urăște pe fratele său, este în întuneric, umblă în întuneric, și nu știe încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii.

Ioan 12.35;

¹²Vă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sunt iertate pentru Numele Lui.

Luc 24.47;Fapt 4.12;Fapt 10.43;Fapt 13.38;1Ioan 1.7;

¹³Vă scriu, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel rău. V-am scris, copilașilor, fiindcă ați cunoscut pe Tatăl.

1Ioan 1.1;

¹⁴V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău.

Efes 6.10;

¹⁵Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.

Rom 12.2;Mat 6.24;Gal 1.10;Iac 4.4;

¹⁶Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.

Ecl 5.11;

¹⁷Și lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac.

1Cor 7.31;Iac 1.10;Iac 4.14;1Pet 1.24;

¹⁸Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s-au ridicat mulți anticriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă.

Ioan 21.5;Evr 1.2;2Tes 2.3;2Pet 2.1;1Ioan 4.3;Mat 24.5-24;2Ioan 7;1Tim 4.1;2Tim 3.1;

¹⁹Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.

Deut 13.13;Ps 41.9;Fapt 20.30;Mat 24.21;Ioan 6.37;Ioan 10.28-29;2Tim 2.19;1Cor 11.19;

²⁰Dar voi ați primit ungerea din partea Celui sfânt, și știți orice lucru.

2Cor 1.21;Evr 1.9;1Ioan 2.27;Marc 1.24;Fapt 3.14;Ioan 10.4-5;Ioan 14.26;Ioan 16.13;1Ioan 2.27;

²¹V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți, și știți că nici o minciună nu vine din adevăr.

²²Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Anticristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.

1Ioan 4.3;2Ioan 7;

²³Oricine tăgăduiește pe Fiul, n-are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul, are și pe Tatăl.

Ioan 15.23;2Ioan 9;Ioan 14.7-10;1Ioan 4.15;

²⁴Ce ați auzit de la început, aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl.

2Ioan 6;Ioan 14.23;1Ioan 1.3;

²⁵Și făgăduința, pe care ne-a făcut-o El, este aceasta: viața veșnică.

Ioan 17.3;1Ioan 1.2;1Ioan 5.11;

²⁶V-am scris aceste lucruri în vederea celor ce caută să vă rățăcească.

1Ioan 3.7;2Ioan 7;

²⁷Cât despre voi, ungerea, pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi, și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea.

1Ioan 2.20;Ier 31.33-34;Evr 8.10-11;Ioan 14.26;Ioan 16.13;1Ioan 2.20;

²⁸Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El.

1Ioan 3.2;1Ioan 4.17;

²⁹Dacă știți că El este neprihănit, să știți și că oricine trăiește în neprihănire este născut din El.

Fapt 14.22;1Ioan 3.7-10;

3

¹Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.

Ioan 1.12;Ioan 15.18-19;Ioan 16.3;Ioan 17.25;

²Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.

Isa 56.5;Rom 8.15;Gal 3.26;Gal 4.6;1Ioan 5.1;Rom 8.18;2Cor 4.17;Rom 8.29;1Cor 15.49; Filip 3.21;Col 3.4;2Pet 1.4;Iov 19.26;Ps 16.11;Mat 5.8;1Cor 13.12;2Cor 5.7;

³Oricine are nădejdea aceasta în El, se curăță, după cum El este curat.

1Ioan 4.17;

⁴Oricine face păcat, face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.

Rom 4.15;1Ioan 5.17;

⁵Și știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat.

1Ioan 1.2;Isa 53.5-11;1Tim 1.15;Evr 1.3;Evr 9.26;1Pet 2.24;2Cor 5.21;Evr 4.15;Evr 9.18;1Pet 2.24;

⁶Oricine rămâne în El, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut.

1Ioan 2.4;1Ioan 4.8;3Ioan 11;

⁷Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuși este neprihănit.

1Ioan 2.26;Ezec 18.5;Rom 2.13;1Ioan 2.29;

⁸Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.

Mat 13.38;Ioan 8.44;Gen 3.15;Luc 10.18;Ioan 16.11;Evr 2.14;

⁹Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.

1Ioan 5.18;1Pet 1.28;

¹⁰Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său.

1Ioan 2.29;1Ioan 4.8;

¹¹Căci vestirea, pe care ați auzit-o de la început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții;

1Ioan 1.5;1Ioan 2.4;Ioan 13.34;Ioan 15.12;1Ioan 3.23;1Ioan 4.7-21;2Ioan 5;

¹²nu cum a fost Cain, care era de la cel rău, și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite.

Gen 4.4-8;Evr 11.4;luda 11;

¹³Nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea.

Ioan 15.18-19;Ioan 17.14;2Tim 3.12;

¹⁴Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte.

1Ioan 2.10;1Ioan 2.9-11;

¹⁵Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.

Mat 5.21-22;1Ioan 4.20;Gal 5.21;Apoc 21.8;

¹⁶Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați.

Ioan 3.16;Ioan 5.1-13;Rom 5.8;Efes 5.2-25;1Ioan 4.9-11;

¹⁷Dar cine are bogățiile lumii acesteia, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum rămâne în el dragostea de Dumnezeu?

Deut 15.7;Luc 3.11;1Ioan 4.20;

¹⁸Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

Ezec 33.31;Rom 12.9;Efes 14.5;Iac 2.15-16;1Pet 3.22;

¹⁹Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr, și ne vom liniști inimile înaintea Lui,

Ioan 18.37;1Ioan 1.8;

²⁰ori în ce ne osândește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră, și cunoaște toate lucrurile.

1Cor 4.4;

²¹Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.

Iov 22.26;Evr 10.22;1Ioan 2.28;1Ioan 4.17;

²²Și orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui, și facem ce este plăcut înaintea Lui.

Ps 34.15;Ps 145.18-19;Prov 15.29;Ier 29.12;Mat 7.8;Mat 21.22;Marc 11.24;Ioan 14.13;Ioan 15.7;Ioan 16.23-24;Iac 5.16;1Ioan 5.14;Ioan 8.29;Ioan 9.31;

²³Și porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său Isus Hristos, și să ne iubim unii pe alții, cum ne-a poruncit El.

Ioan 6.29;Ioan 17.3;Mat 22.39;Ioan 31.34;Ioan 5.12;Efes 5.2;1Tes 4.9;1Pet 4.8;1Ioan 3.11;1Ioan 4.21;1Ioan 2.8-10;

²⁴Cine păzește poruncile Lui, rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul, pe care ni l-a dat.

Ioan 14.23;Ioan 75.10;1Ioan 4.12;Ioan 17.21;Rom 8.9;1Ioan 4.13;

¹Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși.

Ier 29.8; Mat 24.4; 1Cor 14.29; 1Tes 5.21; Apoc 2.2; Mat 24.5-24; Fapt 20.30; 1Tim 4.1; 2Pet 2.1; 1Ioan 2.18; 2Ioan 7;

²Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu;

1Cor 12.3; 1Ioan 5.1;

³și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Anticrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.

1Ioan 2.22; 2Ioan 7; 2Tes 2.7; 1Ioan 2.18-22;

⁴Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.

1Ioan 5.4; Ioan 12.31; Ioan 14.30; Ioan 16.11; 1Cor 2.12; Efes 2.2; Efes 6.12;

⁵Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, și lumea îi ascultă.

Ioan 3.31; Ioan 15.19; Ioan 17.14;

⁶Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

Ioan 8.47; Ioan 10.27; 1Cor 14.37; 2Cor 10.7; Isa 8.20; Ioan 14.17;

⁷Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește, este născut din Dumnezeu, și cunoaște pe Dumnezeu.

1Ioan 3.10-23;

⁸Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.

1Ioan 2.4; 1Ioan 3.6; 1Ioan 4.16;

⁹Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

Ioan 3.16; Rom 5.8; Rom 8.32; 1Ioan 3.16; 1Ioan 5.11;

¹⁰Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

Ioan 15.16; Rom 5.8-10; Tit 3.4; 1Ioan 2.2;

¹¹Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.

Mat 18.33;Ioan 15.12-13;1Ioan 3.16;

¹²Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.

Ioan 1.18;1Tim 6.16;1Ioan 4.20;1Ioan 2.5;1Ioan 4.18;

¹³Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.

Ioan 14.20;1Ioan 3.24;

¹⁴Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.

Ioan 1.14;1Ioan 1.1-2;Ioan 3.17;

¹⁵Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el în Dumnezeu.

Rom 10.9;1Ioan 5.1-5;

¹⁶Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

1Ioan 4.8;1Ioan 3.24;1Ioan 4.12;

¹⁷Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta: astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca să avem deplină încredere în ziua judecării.

Iac 2.13;1Ioan 2.26;1Ioan 19.21;

¹⁸În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste.

1Ioan 3.3;1Ioan 4.12;

¹⁹Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.

²⁰Dacă zice cineva: "Eu iubesc pe Dumnezeu", și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede?

1Ioan 2.4;1Ioan 3.17;1Ioan 4.12;

²¹Și aceasta este porunca, pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său.

Mat 22.37-39;Ioan 13.31;Ioan 15.12;1Ioan 3.23;

5

¹Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu; și oricine iubește pe Cel ce L-a născut, iubește și pe cel născut din El.

Ioan 1.12;1Ioan 2.22-23;1Ioan 4.2-15;Ioan 1.13;Ioan 15.23;

²Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui.

³Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele;

Ioan 14.15-23;Ioan 15.10;2Ioan 6;Mic 6.8;Mat 11.30;

⁴pentru că oricine este născut din Dumnezeu, biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii, este credința noastră.

Ioan 16.33;1Ioan 3.9;1Ioan 4.4;

⁵Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

1Cor 15.57;1Ioan 4.15;

⁶El, Isus Hristos, este Cel ce a venit cu apă și cu sânge; nu numai cu apă, ci cu apă și cu sânge; și Duhul este Cel ce mărturisește despre lucrul acesta, fiindcă Duhul este adevărul.

Ioan 19.34;Ioan 14.17;Ioan 15.26;Ioan 16.13;1Tim 3.16;

⁷(Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și acești trei una sunt.)

Ioan 1.1;Apoc 19.13;Ioan 10.13;

⁸Și trei sunt care mărturisesc (pe pământ): Duhul, apa și sângele, și acești trei sunt una în mărturisirea lor.

⁹Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare; și mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea, pe care a făcut-o El despre Fiul Său.

Ioan 8.17-18; Mat 3.16-17; Mat 17.5;

¹⁰Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său.

Rom 8.16; Gal 4.6; Ioan 3.33; Ioan 5.38;

¹¹Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său.

1 Ioan 2.25; Ioan 1.4; 1 Ioan 4.9;

¹²Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.

Ioan 3.36; Ioan 5.24;

¹³V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică.

Ioan 20.31; 1 Ioan 1.1-2;

¹⁴Îndrăzneala, pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.

1 Ioan 3.22;

¹⁵Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.

¹⁶Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața, pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela.

Iov 42.8; Iac 5.14-15; Mat 12.31-32; Marc 3.29; Luc 12.10; Evr 6.4-6; Evr 10.26; Ier 7.16; Ier 14.11; Ioan 17.9;

¹⁷Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat, care nu duce la moarte.

1 Ioan 3.4;

¹⁸Știm că oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.

1 Pet 1.23; 1 Ioan 3.9; Iac 1.27;

¹⁹Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.

Gal 1.4;

²⁰Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.

Luc 24.45; Ioan 17.3; Isa 9.6; Isa 44.6; Isa 54.5; Ioan 20.28; Fapt 20.28; Rom 9.5; 1Tim 3.16; Tit 2.13; Evr 1.8; 1Ioan 5.11-13;

²¹Copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin.

1Cor 10.14;

A DOUA EPISTOLĂ A LUI IOAN

[1]

Explicații Biblice :- 2Ioan

1

¹Prezbiterul (Sau: bătrânul.) către aleasa Doamnă și către copiii ei, pe care-i iubesc în adevăr - și nu numai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul, -

2Ioan 3; 1Ioan 3.18; 3Ioan 1; Ioan 8.32; Gal 2.5-14; Gal 3.1; Gal 5.7; Col 1.5; 2Tes 2.13; 1Tim 2.4; Evr 10.26;

²pentru adevărul acesta care rămâne în noi, și care va fi cu noi în veac:

³Harul, îndurarea și pacea să fie cu voi din partea lui Dumnezeu Tatăl, și din partea Domnului Isus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste!

1Tim 1.2; 2Ioan 1;

⁴M-am bucurat foarte mult când am aflat pe unii din copiii tăi umblând în adevăr, după porunca pe care am primit-o de la Tatăl.

3Ioan 3;

⁵Și acum, te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci cea, pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții!

1Ioan 2.7-8; 1Ioan 3.11; Ioan 13.34; Ioan 1.15; Efes 5.2; 1Pet 4.8; 1Ioan 3.23;

⁶Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început.

Ioan 14.15-21; Ioan 15.10; Ioan 2.5; Ioan 5.3; 1Ioan 2.24;

⁷Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Anticristul!

1Ioan 4.1;1Ioan 4.2-3;1Ioan 2.22;1Ioan 4.3;

⁸Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină.

Marc 13.9;Gal 3.4;Evr 10.32-35;

⁹Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul.

1Ioan 2.23;

¹⁰Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: "Bun venit!"

Rom 16.17;1Cor 5.11;1Cor 16.22;Gal 1.8-9;2Tim 3.5;Tit 3.10;

¹¹Căci cine-i zice: "Bun venit!" se face părtaș faptelor lui rele.

¹²Aș vrea să vă spun multe lucruri; dar nu voiesc să vi le scriu pe hârtie și cu cerneală; ci nădăduiesc să vin la voi, și să vă vorbesc gură către gură, pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

3Ioan 13;Ioan 17.13;1Ioan 1.4;

¹³Copiii surorii tale alese îți trimit sănătate. Amin.

1Pet 5.13;

A TREIA EPISTOLĂ A LUI IOAN

[1]

Explicații Biblice :- 3Ioan

1

¹Prezbiterul (Sau: bătrânul.) către preaiubitul Gaiu, pe care-l iubesc în adevăr.

2Ioan 1;

²Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.

³A fost o mare bucurie pentru mine, când au venit frații și au mărturisit că ești credincios adevărului și că umbli în adevăr.

2Ioan 4;

⁴Eu n-am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.

1Cor 4.15;Filim 10;

⁵Preaiubitule, tu lucrezi cu credincioșie în tot ce faci pentru frați; și pentru străini totodată.

⁶Ei au mărturisit despre dragostea ta înaintea Bisericii. Vei face bine să îngrijești de călătoria lor, într-un chip vrednic de Dumnezeu;

⁷căci au plecat pentru dragostea Numelui Lui, fără să primească ceva de la Neamuri.

1Cor 9.12-15;

⁸Este datoria noastră dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul.

⁹Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi.

¹⁰De aceea, când voi veni, îi voi aduce aminte de faptele pe care le face, căci ne clevețește cu vorbe rele. Nu se mulțumește cu atât; dar nici el nu primește pe frați, și împiedică și pe cei ce voiesc să-i primească, și-i dă afară din Biserică.

¹¹Preaiubitule, nu urma răul, ci binele. Cine face binele, este din Dumnezeu: cine face răul, n-a văzut pe Dumnezeu.

Ps 37.27;Isa 1.16-17;1Pet 3.11;1Ioan 2.29;1Ioan 3.6-9;

¹²Toți, chiar și Adevărul, mărturisesc bine despre Dimitrie; și noi mărturisim despre el: și știi că mărturisirea noastră este adevărată.

1Tim 3.7;Ioan 21.24;

¹³Aș avea să-ți spun multe lucruri, dar nu voiesc să ți le scriu cu cerneală și condei.

2Ioan 12;

¹⁴Nădăjduiesc să te văd în curând, și atunci vom vorbi gură către gură. Pacea să fie cu tine. Prietenii îți trimit sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecăruia pe nume. Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IUDA

[1]

Explicații Biblice :- Iuda

1

¹Iuda, rob al lui Isus Hristos, și fratele lui Iacov, către cei chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl, și păstrați pentru Isus Hristos:

Luc 6.6;Fapt 1.13;Rom 1.7;Ioan 17.11-15;1Pet 1.5;

²Îndurarea, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.

1Pet 1.2;2Pet 1.2;

³Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Tit 1.4;Filip 1.27;1Tim 1.18;1Tim 6.12;2Tim 1.13;2Tim 4.7;

⁴Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru, și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn Isus Hristos.

Gal 2.4;2Pet 2.1;Rom 9.21-22;1Pet 2.8;2Pet 2.10;Tit 2.11;Evr 12.15;Tit 1.16;2Pet 2.1;1Ioan 2.22;

⁵Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.

1Cor 10.9;Num 14.29-37;Num 26.64;Ps 106.26;Evr 3.17-19;Ioan 8.44;

⁶El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.

2Pet 2.4;Apoc 20.10;

⁷Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care se dăduseră ca și ele la curvie și au pofțit după trupul altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic.

Gen 19.24;Deut 29.23;2Pet 2.6;

⁸Totuși oamenii aceștia, târâți de visările lor, își pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile.

2Pet 2.10;Ex 22.28;

⁹Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: "Domnul să te mustre!"

Dan 10.13;Dan 12.1;Apoc 12.7;2Pet 2.11;Zah 3.2;

¹⁰Aceștia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc, și se pierd singuri în ceea ce știu din fire, ca dobitoacele fără minte.

2Pet 2.12;

¹¹Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!

Gen 4.5;1Ioan 3.12;Num 22.7-20;2Pet 2.15;Num 16.1;

¹²Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi, și se îndoapă de-a binele; niște nori fără apă, mânați înapoi și încolo de vânturi, niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, deședăcinați;

2Pet 2.13;1Cor 11.21;Prov 25.14;2Pet 2.17;Efes 4.14;Mat 15.13;

¹³niște valuri înfuriate ale mării, care își spumegă rușinile lor, niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunericului pentru vecie.

Isa 57.20;Filip 3.19;2Pet 2.17;

¹⁴Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: "Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi,

Gen 5.18;Deut 33.2;Dan 7.10;Zah 14.5;Mat 25.31;2Tes 1.7;Apoc 1.7;

15 ca să facă o judecată împotriva tuturor, și să încredințeze pe toți cei nelegiuți, de toate faptele nelegiuite, pe care le-au făcut în chip nelegiuit, și de toate cuvintele de ocară, pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți."

1Sam 2.3;Ps 31.18;Ps 94.4;Mal 3.13;

16 Ei sunt niște cârtitori, nemulțumiți cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufașe, și slăvesc pe oameni pentru câștig.

2Pet 2.18;Prov 28.21;Iac 2.1-9;

17 Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos.

2Pet 3.2;

18 Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.

1Tim 4.1;2Tim 3.1;2Tim 4.3;2Pet 2.1;2Pet 3.3;

19 Ei sunt aceia care dau naștere la dezbinări, oameni supuși poftelor firii, care n-au Duhul.

Prov 18.1;Ezec 14.7;Osea 4.14;Osea 9.10;Evr 10.25;1Cor 2.14;Iac 3.15;

20 Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră prea sfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt,

Col 2.7;1Tim 1.4;Rom 8.26;Efes 6.18;

21 țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu, și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.

Tit 2.13;2Pet 3.12;

22 Mustrați pe cei ce se despart de voi;

23 căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.

Rom 11.14;1Tim 4.16;Amos 4.11;Zah 3.2;1Cor 3.15;Zah 3.4-5;Apoc 3.4;

24 Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale,

Rom 16.25;Efes 3.20;Col 1.22;

²⁵singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin.

Rom 16.27;1Tim 1.17;1Tim 2.3;

APOCALIPSA LUI IOAN

Dumitru Cornilescu 1936

**[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13]
[14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22]**

Explicații Biblice :Apocalipsa

1

¹Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, -

Ioan 3.32;Ioan 8.26;Ioan 12.49;Apoc 1.3;Apoc 4.1;Apoc 22.16;

²care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut.

1Cor 1.6;Apoc 1.9;Apoc 6.9;Apoc 12.17;1Ioan 1.1;

³Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!

Luc 11.28;Apoc 22.7;Rom 13.11;Iac 5.8;1Pet 4.7;Apoc 22.10;

⁴Ioan, către cele șapte Biserici, care sunt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie,

Ex 3.14;Apoc 1.8;Ioan 1.1;Zah 3.9;Zah 4.10;Apoc 3.1;Apoc 4.5;Apoc 5.6;

⁵și din partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului! A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său,

Ioan 8.14;1Tim 6.13;Apoc 3.14;1Cor 15.20;Col 1.18;Efes 1.20;Apoc 17.14;Apoc 19.16;
Ioan 13.34;Ioan 15.9;Gal 2.20;Evr 9.14;1Ioan 1.7;

⁶și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

1Pet 2.5-9;Apoc 5.10;Apoc 20.6;1Tim 6.16;Evr 13.21;1Pet 4.11;1Pet 5.11;

⁷Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

Dan 7.13;Mat 24.30;Mat 26.64;Fapt 1.11;Zah 12.10;Ioan 19.37;

⁸"Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul", zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.

Isa 41.4;Isa 44.6;Isa 48.12;Apoc 1.11-17;Apoc 2.8;
Apoc 21.6;Apoc 22.13;Apoc 1.4;Apoc 4.8;Apoc 11.17;Apoc 6.5;

⁹Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.

Filip 1.7;Filip 4.14;2Tim 1.18;Rom 8.17;2Tim 2.12;Apoc 1.2;

¹⁰În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe,

Fapt 10.10;2Cor 12.2;Apoc 4.2;Apoc 17.3;Apoc 21.10;
Ioan 20.26;Fapt 20.7;1Cor 16.2;Apoc 4.1;Apoc 10.8;

¹¹care zicea: "Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ce vezi, scrie într-o carte, și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea."

Apoc 1.8;Apoc 1.17;

¹²M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.

Ex 25.37;Zah 4.2;Apoc 1.20;

¹³Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la piept cu un brâu de aur.

Apoc 2.1;Ezec 1.26;Dan 7.13;Dan 10.16;Apoc 14.14;Dan 10.5;Apoc 15.6;

¹⁴Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;

Dan 7.9;Dan 10.6;Apoc 2.18;Apoc 19.12;

¹⁵picioarele Lui erau ca arama aprinsă, și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.

Ezec 1.7;Dan 10.6;Apoc 2.18;Exec 43.2;Dan 10.6;Apoc 14.2;Apoc 19.6;

¹⁶În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era ca soarele, când strălucește în toată puterea lui.

Apoc 1.20;Apoc 2.1;Apoc 3.1;Isa 49.2;Efes 6.17;
Evr 4.12;Apoc 2.12-16;Apoc 19.15-21;Fapt 26.13;Apoc 10.1;

¹⁷Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine, și a zis: "Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă,

Ezec 1.28;Dan 8.18;Dan 10.10;Isa 41.4;Isa 44.6;Isa 48.12;Apoc 2.8;Apoc 22.13;Apoc 1.11;

¹⁸Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

Rom 6.9;Apoc 4.9;Apoc 5.14;Ps 68.20;Apoc 20.1;

¹⁹Scrie dar lucrurile, pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele.

Apoc 1.12;Apoc 2.1;Apoc 4.1;

²⁰Taina celor șapte stele, pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice, sunt șapte Biserici.

Apoc 1.16;Apoc 1.12;Mal 2.7;Apoc 2.1;Zah 4.2;Mat 5.15;Filip 2.15;

2

¹Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: "Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

Apoc 1.16-20;Apoc 1.13;

²"Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.

Ps 1.6;Apoc 2.9-19;Apoc 3.1-15;1Ioan 4.1;2Cor 7.1.13;2Pet 2.1;

³Știi că ai răbdare, că ai suferit din pricina numelui meu, și că n-ai obosit.

Gal 6.9;Evr 12.3-5;

⁴Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.

⁵Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.

Mat 21.41-43;

⁶Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele Nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.

Apoc 2.15;

⁷Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: "Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu."

Mat 11.15;Mat 13.9-43;Apoc 2.11-17;Apoc 2.29;Apoc 3.6-22;Apoc 13.9;Apoc 22.2-14;Gen 2.9;

⁸Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: "Iată ce zice Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat:

Apoc 1.8-17.18;

⁹Știi necazul tău și sărăcia ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce zic că sunt Iudei și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.

Apoc 2.2;Luc 12.21;1Tim 6.18;Iac 2.5;Rom 2.17-29;Rom 9.6;Apoc 3.9;

¹⁰Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții."

Mat 10.22;Mat 24.13;Iac 1.12;Apoc 3.11;

¹¹Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: "Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte."

¹²Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: "Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri:

Apoc 1.16;

¹³Știi unde locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții Numele Meu, și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când

Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana.

Apoc 2.2; Apoc 2.9;

¹⁴Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niște oameni care țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănânce din lucrurile jertfite idolilor, și să se dedea la curvie.

Num 24.14; Num 25.1; Num 31.16; 2Pet 2.15; Iuda 11; Fapt 15.29; 1Cor 8.9-10; 1Cor 10.19-20; Apoc 2.20; 1Cor 6.13-etc;

¹⁵Tot așa, și tu ai câțiva care, de asemenea, țin învățătura Nicolaiților, pe care Eu o urăsc.

Apoc 2.6;

¹⁶Pocăiește-te dar. Altfel, voi veni la tine curând, și Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele."

Isa 11.4; 2Tes 2.8; Apoc 1.16; Apoc 19.15-21;

¹⁷Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: "Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește."

Apoc 2.7-11; Apoc 3.12; Apoc 19.12;

¹⁸Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: "Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă:

Apoc 1.14-15;

¹⁹"Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi.

Apoc 2.2;

²⁰Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea, care se zice proorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.

1Împ 16.31; 1Împ 21.25; 2Împ 9.7; Ex 34.15; Fapt 15.20-29; 1Cor 10.19-20; Apoc 2.14;

²¹I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

Rom 2.4; Apoc 9.20;

22 Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.

23 Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că "Eu sunt Cel ce cercetez răunchii și inima": și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.

1Sam 16.7;1Cron 28.9;1Cron 29.17;2Cron 6.30;Ps 7.9;Ier 11.20;Ier 17.10;Ier 20.12;Ioan 2.24-25;Fapt 1.24;Rom 8.27;Ps 63.12;Mat 16.27;Rom 2.6;Rom 14.12;2Cor 5.10;Gal 6.5;Apoc 20.12;

24 Vouă, însă, tuturor celorlalți din Tiatira, care nu aveți învățătura aceasta, și n-ați cunoscut "adâncimile Satanei", cum le numesc ei, vă zic: "Nu pun peste voi altă greutate.

Fapt 15.28;

25 Numai țineți cu tărie ce aveți, până voi veni!

Apoc 3.11;

26 Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste Neamuri.

Ioan 6.29;1Ioan 3.23;Mat 19.28;Luc 22.29-30;1Cor 6.3;Apoc 3.21;Apoc 20.4;

27 Le va cârmui cu un toiag de fier, și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere de la Tatăl Meu.

Ps 2.8-9;Ps 49.14;Dan 7.22;Apoc 12.5;Apoc 19.15;

28 Și-i voi da luceafărul de dimineață."

2Pet 1.19;Apoc 22.16;

29 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.

Apoc 2.7;

3

1 Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: "Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: "Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.

Apoc 1.4-16;Apoc 4.5;Apoc 5.6;Apoc 2.2;Efes 2.1-5;1Tim 5.6;

²Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.

³Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.

1Tim 6.20; 2Tim 1.13; Apoc 3.11; Apoc 3.19; Mat 24.42-43; Mat 25.13; Marc 13.33; Luc 12.39-40; 1Tes 5.2-6; 2Pet 3.10; Apoc 16.15;

⁴Totuși ai în Sardes câteva nume, care nu și-au mânjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sunt vrednici.

Fapt 1.15; Iuda 23; Apoc 4.4; Apoc 6.1; Apoc 7.9-13;

⁵Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui."

Apoc 19.8; Ex 32.32; Ps 36.28; Filip 4.3; Apoc 13.8; Apoc 17.8; Apoc 20.12; Apoc 21.27; Mat 10.32; Luc 12.8;

⁶Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul."

Apoc 2.7;

⁷Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: "Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide, și nimeni nu va închide, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide:

Fapt 3.14; 1Ioan 5.20; Apoc 3.14; Apoc 1.5; Apoc 1.10; Apoc 19.61; Isa 22.22; Luc 1.32; Apoc 1.18; Mat 16.19; Iov 12.14;

⁸"Știu faptele tale: iată ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvântul Meu, și n-ai tăgăduit Numele Meu.

Apoc 3.1; 1Cor 16.9; 2Cor 2.13;

⁹Iată că îți dau din cei ce sunt în sinagoga Satanei, care zic că sunt Iudei și nu sunt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe că te-am iubit.

Apoc 2.9; Isa 49.23; Isa 60.14;

¹⁰Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pământului.

2Pet 2.9; Luc 2.1; Isa 24.17;

¹¹Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.

Filip 4.5; Apoc 1.3; Apoc 22.7-20; Apoc 3.3; Apoc 2.25; Apoc 2.10;

¹²Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.

1Împ 7.21; Gal 2.9; Apoc 2.17; Apoc 14.1; Apoc 22.4; Gal 1.26; Evr 12.22; Apoc 21.2-10; Apoc 22.4;

¹³Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul."

Apoc 2.7;

¹⁴Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: "Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu:

Isa 65.16; Apoc 1.5; Apoc 19.11; Apoc 22.6; Apoc 3.7; Col 1.15;

¹⁵"Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

Apoc 3.1;

¹⁶Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.

¹⁷Pentru că zici: "Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic", și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,

Osea 12.8; 1Cor 4.8;

¹⁸te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu îți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și să vezi.

Isa 55.1; Mat 13.44; Mat 25.9; 2Cor 5.3; Apoc 7.13; Apoc 16.15; Apoc 19.8;

¹⁹Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!

Iov 5.17; Prov 3.11-12; Evr 12.5-6; Iac 1.12;

²⁰Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.

Cânt 5.2; Luc 12.37; Ioan 14.23;

²¹Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.

Mat 19.28;Luc 22.30;1Cor 6.2;2Tim 2.12;Apoc 2.26-27;

²²Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.

Apoc 2.7;

4

[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13] [14]
[15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22]

¹După aceste lucruri, m-am uitat, și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe, și care vorbea cu mine, mi-a zis: "Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!"

Apoc 1.10;Apoc 11.12;Apoc 1.19;Apoc 22.6;

²Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.

Apoc 1.10;Apoc 17.3;Apoc 21.10;Isa 6.1;Ier 17.12;Ezec 1.26;Ezec 10.1;Dan 7.9;

³Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere.

Ezec 1.28;

⁴Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur.

Apoc 11.16;Apoc 3.4-5;Apoc 6.11;Apoc 7.9-14;Apoc 19.14;Apoc 4.10;

⁵Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

Apoc 8.5;Apoc 16.18;Ex 37.23;2Cron 4.20;Ezec 1.31;Zah 4.2;Apoc 1.4;Apoc 3.1;Apoc 5.6;

⁶În fața scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi.

Ex 38.8;Apoc 15.2;Ezec 1.5;Apoc 4.8;

⁷Cea dintâi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară.

Num 2.2;Ezec 1.10;Ezec 10.14;

⁸Fiecare din aceste patru făpturi vii avea câte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte, ziceau fără încetare: "Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!"

Isa 6.2;Apoc 4.6;Isa 6.3;Apoc 1.8;Apoc 1.4;

⁹Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțumiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care este viu în vecii vecilor,

Apoc 1.18;Apoc 5.14;Apoc 15.7;

¹⁰cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, și ziceau:

Apoc 5.8-14;Apoc 4.9;Apoc 4.4;

¹¹"Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!"

Apoc 5.12;Gen 1.1;Fapt 17.24;Efes 3.9;Col 1.11;Apoc 10.6;

5

¹Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

Ezec 2.9-10;Isa 29.11;1Dan 2.4;

²Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: "Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetile?"

³Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea.

Apoc 5.13;

⁴Și am plâns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea.

⁵Și unul din bătrâni mi-a zis: "Nu plânge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceteți ale ei.

Gen 49.9-10;Evr 7.14;Isa 11.1-10;Rom 15.12;Apoc 22.16;Apoc 5.1;Apoc 6.1;

⁶Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea înjunghiat, și avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

Isa 53.7;Ioan 1.29-36;1Pet 1.19;Apoc 13.8;Apoc 5.9-12;Zah 3.9;Zah 4.10;Apoc 4.5;

⁷El a venit, și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie.

Apoc 4.2;

⁸Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.

Apoc 4.8-10;Apoc 14.2;Apoc 15.2;Ps 141.2;Apoc 8.3-4;

⁹Și cântau o cântare nouă, și ziceau: "Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetețile: căci ai fost înjunghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Ps 40.3;Apoc 14.3;Apoc 4.11;Apoc 5.6;Fapt 20.28;Rom 3.24;1Cor 6.20;1Cor 7.23;Efes 1.7;Col 1.14;Evr 9.12;1Pet 1.18-19;2Pet 2.1;1Ioan 1.7;Apoc 14.4;Dan 4.1;Dan 6.25;Apoc 7.9;Apoc 11.9;Apoc 14.6;

¹⁰Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!"

Ex 19.6;1Pet 2.5-9;Apoc 1.6;Apoc 20.6;Apoc 22.5;

¹¹M-am uitat, și împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii.

Apoc 4.4-6;Ps 68.17;Dan 7.10;Evr 12.22;

¹²Ei ziceau cu glas tare: "Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!"

Apoc 4.11;

¹³Și pe toate făpturile, care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: "A Celui ce stă pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!"

Filip 2.10;Apoc 5.3;2Cron 29.11;Rom 9.5;Rom 16.27;1Pet 4.11;1Pet 5.11;Apoc 1.6;Apoc 6.16;Apoc 7.10;

¹⁴Și cele patru făpturi vii ziceau: "Amin!" Și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ, și s-au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!

Apoc 19.4;Apoc 4.9-10;

6

¹Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceteți, m-am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: "Vino și vezi!"

Apoc 5.5-7;Apoc 4.7;

²M-am uitat, și iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s-a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască.

Zah 6.3;Apoc 9.11;Ps 45.4-5;Zah 6.11;Apoc 14.14;

³Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând: "Vino și vezi."

Apoc 4.7;

⁴Și s-a arătat un alt cal, un cal roșu. Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alții, și i s-a dat o sabie mare.

Zah 6.2;

⁵Când a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie zicând: "Vino și vezi!" M-am uitat, și iată că s-a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mână o cumpănă.

Apoc 4.7;Zah 6.2;

⁶Și în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: "O măsură de grâu pentru un leu (Grecește: dinar.). Trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul și vinul!"

Apoc 9.4;

⁷Când a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicând: "Vino și vezi!"

Apoc 4.7;

⁸M-am uitat, și iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea, și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.

Zah 6.3;Ezec 14.21;Lev 26.22;

⁹Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și din pricina mărturisirii, pe care o ținuseră.

Apoc 8.3;Apoc 9.13;Apoc 14.18;Apoc 20.4;Apoc 1.9;2Tim 1.8;Apoc 12.17;Apoc 19.10;

¹⁰Ei strigau cu glas tare, și ziceau: "Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?"

Zah 1.12;Apoc 3.7;Apoc 11.18;Apoc 9.2;

¹¹Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă, și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei.

Apoc 3.4-5;Apoc 7.9-14;Evr 11.40;Apoc 14.13;

¹²Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat, și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de pâr, luna s-a făcut toată ca sângele,

Apoc 16.18;Ioel 2.10-31;Ioel 3.15;Mat 24.29;Fapt 2.20;

¹³și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic.

Apoc 8.10;Apoc 9.1;

¹⁴Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor.

Ps 102.26;Isa 34.4;Evr 1.12-13;Ier 3.23;Ier 4.24;Apoc 16.20;

¹⁵Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.

Isa 2.19;

¹⁶Și ziceau munților și stâncilor: "Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului;

Osea 10.8;Luc 23.30;Apoc 9.6;

¹⁷căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?"

Isa 13.6;Tef 1.14;Apoc 16.14;Ps 76.7;

7

¹După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

Dan 7.2;Apoc 9.4;

²Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea,

³zicând: "Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!"

Apoc 6.6;Apoc 9.4;Ezec 9.4;Apoc 14.1;Apoc 22.4;

⁴Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patru zeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.

Apoc 9.16;Apoc 14.1;

⁵Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii;

⁶din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii;

⁷din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii;

⁸din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii, au fost pecetluiți.

⁹După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini;

Rom 11.25; Apoc 5.9; Apoc 3.5-18; Apoc 4.4; Apoc 6.11; Apoc 7.14;

¹⁰și strigau cu glas tare, și ziceau: "Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care stă pe scaunul de domnie, și a Mielului!"

Ps 3.8; Isa 43.21; Ier 3.23; Osea 13.14; Apoc 19.1; Apoc 5.13;

¹¹Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie, și s-au închinat lui Dumnezeu,

Apoc 4.6;

¹²și au zis: "Amin." "A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin."

Apoc 5.13-14;

¹³Și unul din bătrâni a luat cuvântul, și mi-a zis: "Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?"

Apoc 7.9;

¹⁴"Doamne", i-am răspuns eu, "Tu știi". Și el mi-a zis: "Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului.

Apoc 6.9; Apoc 17.6; Isa 1.18; Evr 9.14; 1Ioan 1.7; Apoc 1.5; Zah 3.3-5;

¹⁵Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-l slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce stă pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui.

Isa 4.5-6; Apoc 21.3;

¹⁶Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță.

Isa 49.10; Ps 121.6; Apoc 21.4;

¹⁷Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor."

Ps 23.1; Ps 36.8; Ioan 10.11-14; Isa 25.8; Apoc 21.4;

8

¹Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas.

Apoc 6.1;

²Și am văzut pe cei șapte îngerii, care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe.

Mat 18.10; Luc 1.19; 2Cron 29.25-28;

³Apoi a venit un alt înger, care s-a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s-a dat tămâie multă, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie.

Apoc 5.8; Ex 30.1; Apoc 6.9;

⁴Fumul de tămâie s-a ridicat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților.

Ps 148.2; Luc 1.10;

⁵Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pământ. Și s-au stârnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pământ.

Apoc 16.18; 2Sam 22.8; 1Împ 19.11; Fapt 4.31;

⁶Și cei șapte îngerii, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din ele.

⁷Îngerul dintâi a sunat din trâmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, care au fost aruncate pe pământ: și a treia parte a pământului a fost ars, și a treia parte din copaci au fost arși, și toată iarba verde a fost arsă.

Ezec 38.22; Apoc 6.2; Ezec 2.13; Apoc 9.4;

⁸Al doilea înger a sunat din trâmbiță. Și ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare; și a treia parte din mare s-a făcut sânge;

Ier 51.25; Amos 7.4; Apoc 16.3; Ezec 14.19;

⁹și a treia parte din făpturile, care erau în mare și aveau viață, au murit; și a treia parte din corăbii au pierit.

Apoc 16.3;

¹⁰Al treilea înger a sunat din trâmbiță. Și a căzut din cer o stea mare, care ardea ca o făclie; a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

Isa 14.12; Apoc 9.1; Apoc 16.4;

¹¹Steaua se chema "Pelin"; și a treia parte din ape s-au prefăcut în pelin. Și mulți oameni au murit din pricina apelor, pentru că fuseseră făcute amare.

Rut 1.20; Ex 15.23; Ier 9.15; Ier 23.15;

¹²Al patrulea înger a sunat din trâmbiță. Și a fost lovită a treia parte din soare, și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, pentru ca a treia parte din ele să fie întunecată, ziua să-și piardă a treia parte din lumina ei, și noaptea de asemenea.

Isa 13.10; Amos 8.9;

¹³M-am uitat, și am auzit un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, și zicea cu glas tare: "Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete de trâmbiță ale celor trei îngeri, care au să mai sune."

Apoc 14.6; Apoc 19.17; Apoc 9.12; Apoc 11.14;

9

¹Îngerul al cincilea a sunat din trâmbiță. Și am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ. I s-a dat cheia fântânii Adâncului,

Luc 10.18; Apoc 8.10; Luc 8.31; Apoc 9.2-11; Apoc 17.8; Apoc 20.1;

²Și a deschis fântâna Adâncului. Din fântână s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. Și soarele și văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii.

Ioel 2.2-10;

³Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ. Și li s-a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile pământului.

Ex 10.4; Jud 7.12; Apoc 9.10;

⁴Li s-a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii, care n-aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu.

Apoc 6.6; Apoc 7.3; Apoc 8.7; Ex 12.23; Ezech 9.4; Apoc 7.3;

⁵Li s-a dat putere nu să-i omoare, ci să-i chinuiască cinci luni; și chinul lor era cum e chinul scorpiei, când înțepă pe un om.

Apoc 9.10; Apoc 11.7;

⁶În acele zile, oamenii vor căuta moartea, și n-o vor găsi; vor dori să moară, și moartea va fugi de ei.

Iov 3.21; Isa 12.9; Ier 8.3; Apoc 6.16;

⁷Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi, care păreau de aur. Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni.

Ioel 2.4; Naum 3.17; Dan 7.8;

⁸Aveau părul ca părul de femeie, și dinții lor erau ca dinții de lei.

Ioel 1.6;

⁹Aveau niște platoșe ca niște platoșe de fier; și vuietul, pe care-l făceau aripile lor, era ca vuietul unor care trase de mulți cai, care se aruncă la luptă.

Ioel 2.5-7;

¹⁰Aveau niște cozi ca de scorpii, cu bolduri. Și în cozile lor stătea puterea, pe care o aveau ca să vatăme pe oameni cinci luni.

Apoc 9.5;

¹¹Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, care pe evreiește se cheamă Abaddon iar pe grecește Apolion.

Efes 2.2; Apoc 9.1;

¹²Cea dintâi nenorocire a trecut. Iată că mai vin încă două nenorociri după ea.

Apoc 8.13;

¹³Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

¹⁴și zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: "Dezleagă pe cei patru îngeri, care sunt legați la râul cel mare Eufrat!"

Apoc 16.12;

¹⁵Și cei patru îngeri, care stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost dezlegați, ca să omoare a treia parte din oameni.

¹⁶Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți; le-am auzit numărul.

Ps 68.17; Dan 7.10; Ezec 38.4; Apoc 7.4;

¹⁷Și iată cum mi s-au arătat în vedenie caii și călăreții: aveau platoșe ca focul, iacintul și pucioasa. Capetele cailor erau ca niște capete de lei, și din gurile lor ieșea foc, fum și pucioasă.

1Cron 12.8; Isa 5.28-29;

¹⁸A treia parte din oameni au fost uciși de aceste trei urgii: de focul, de fumul și de pucioasa, care ieșeau din gurile lor.

¹⁹Căci puterea cailor stătea în gurile și în cozile lor. Cozile lor erau ca niște șerpi cu capete, și cu ele vătămau.

Isa 9.15;

²⁰Ceilalți oameni, care n-au fost uciși de aceste urgii, nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

Deut 31.29; Lev 17.7; Deut 32.17; Ps 106.37; 1Cor 10.20; Ps 115.4; Ps 135.15; Dan 5.23;

²¹Și nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor.

Apoc 22.15;

10

¹Apoi am văzut un alt înger puternic, care se pogora din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc.

Ezec 1.28;Mat 17.2;Apoc 1.16;Apoc 1.15;

²În mână ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ,

Mat 28.18;

³și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.

Apoc 8.5;

⁴Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: "Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!"

Dan 8.26;Dan 12.4-9;

⁵Și îngerul, pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer,

Ex 6.8;Dan 12.7;

⁶și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă,

Neem 9.6;Apoc 4.11;Apoc 14.7;Dan 12.7;Apoc 16.17;

⁷ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor.

Apoc 11.15;

⁸Și glasul, pe care-l auzisem din cer, mi-a vorbit din nou, și mi-a zis: "Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului, care stă în picioare pe mare și pe pământ!"

Apoc 10.4;

⁹M-am dus la înger, și i-am cerut să-mi dea cărticica. "Ia-o", mi-a zis el, "și mănânc-o; ea îți va amărî pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea."

Ier 15.16;Ezec 2.8;Ezec 3.1-3;

¹⁰Am luat cărticica din mâna îngerului, și am mâncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea; dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune.

Ezec 3.3;Ezec 2.10;

¹¹Apoi mi-au zis: "Trebuie să procești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați."

11

¹Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini, și mi s-a zis: "Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el.

Ezec 40.3;Zah 2.1;Apoc 21.15;Num 23.18;

²Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, care vor călca în picioare sfânta cetate patruzeci și două de luni.

Ezec 40.20;Ps 79.1;Luc 21.24;Dan 8.10;Apoc 13.5;

³Voi da celor doi martori ai mei să procească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șazeci de zile.

Apoc 20.4;Apoc 19.10;Apoc 12.6;

⁴Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului.

Ps 52.8;Ier 11.16;Zah 4.3-14;

⁵Dacă umblă cineva să le facă rău, le iese din gură un foc, care mistuie pe vrăjmașii lor; și dacă vrea cineva să le facă rău, trebuie să piară în felul acesta.

2Împ 1.10-12;Ier 1.10;Ier 5.14;Ezec 43.3;Osea 6.5;Num 16.29;

⁶Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele prorociei lor; și au putere să prefacă apele în sânge, și să lovească pământul cu orice fel de urgie, ori de câte ori vor voi.

1Împ 17.1;Iac 5.16-17;Ex 7.19;

⁷Când își vor isprăvi mărturisirea lor, fiara, care se ridică din Adânc, va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî.

Luc 13.32;Apoc 13.1-11;Apoc 17.8;Apoc 9.2;Dan 7.21;Zah 14.2;

⁸Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă "Sodoma" și "Egipt", unde a fost răstignit și Domnul lor.

Apoc 14.8;Apoc 17.1-5;Apoc 18.10;Evr 13.12;Apoc 18.24;

⁹Și oameni din orice norod, din orice seminție, de orice limbă și de orice neam, vor sta trei zile și jumătate, și vor privi trupurile lor moarte, și nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt.

Apoc 17.15;Ps 79.2-3;

¹⁰Și locuitorii de pe pământ se vor bucura și se vor înveseli de ei; și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi prooroci chinuiseră pe locuitorii pământului.

Apoc 12.12;Apoc 13.8;Est 9.19-22;Apoc 16.10;

¹¹Dar după cele trei zile și jumătate, duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ridicat în picioare, și o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut.

Apoc 11.9;Ezec 37.5;Ezec 37.9-10;Ezec 37.14;

¹²Și au auzit din cer un glas tare, care le zicea: "Suiți-vă aici!" Și s-au suit într-un nor spre cer; iar vrăjmașii lor i-au văzut.

Isa 14.13;Apoc 12.5;Isa 60.8;Fapt 1.9;2Împ 2.1-7;

¹³În clipa aceea s-a făcut un mare cutremur de pământ, și s-a prăbușit a zecea parte din cetate. Șapte mii de oameni au fost uciși în cutremurul acesta de pământ. Și cei rămași, s-au îngrozit și au dat slavă Dumnezeului cerului.

Apoc 6.12;Apoc 16.19;Ios 7.19;Apoc 14.7;Apoc 15.4;

¹⁴A doua nenorocire a trecut. Iată că a treia nenorocire vine curând.

Apoc 8.13;Apoc 9.12;Apoc 15.1;

¹⁵Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: "Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor."

Apoc 10.7;Isa 27.13;Apoc 16.17;Apoc 19.6;Apoc 12.10;Dan 2.44;Dan 7.14-27;

¹⁶Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s-au aruncat cu fețele la pământ, și s-au închinat lui Dumnezeu,

Apoc 4.4;Apoc 5.8;Apoc 19.4;

¹⁷și au zis: "Îți mulțumim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești.

Apoc 1.4-8;Apoc 4.8;Apoc 16.5;Apoc 19.6;

¹⁸Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!"

Apoc 11.2-9;Dan 7.9-10;Apoc 6.10;Apoc 19.5;Apoc 13.10;Apoc 18.6;

¹⁹Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis: și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ, și o grindină mare.

Apoc 15.5-8;Apoc 8.5;Apoc 16.18;Apoc 16.21;

12

¹În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare, și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.

²Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii, și avea un mare chin ca să nască.

Isa 66.7;Gal 4.19;

³În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu, cu șapte capete, zece coarne, și șapte cununi împărătești pe capete.

Apoc 17.3;Apoc 17.9-10;Apoc 13.1;

⁴Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului, și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii, care sta să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.

Apoc 9.10-19; Apoc 17.18; Dan 8.10; Apoc 12.2; Ex 1.16;

⁵Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.

Ps 2.9; Apoc 2.27; Apoc 19.15;

⁶Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șaiszeci de zile.

Apoc 12.4; Apoc 11.3;

⁷Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,

Dan 10.13-21; Dan 12.1; Apoc 12.3; Apoc 20.2;

⁸dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

⁹Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

Luc 10.18; Ioan 12.31; Gen 3.1-4; Apoc 20.2; Apoc 20.3; Apoc 9.1;

¹⁰Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: "Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

Apoc 11.15; Apoc 19.1; Iov 1.9; Iov 2.5; Zah 3.1;

¹¹Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.

Rom 8.33-37; Rom 16.20; Luc 14.26;

¹²De aceea bucurați-vă, ceruri, și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.

Ps 96.11; Isa 49.13; Apoc 18.20; Apoc 8.13; Apoc 11.10; Apoc 10.6;

¹³Când s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească.

Apoc 12.5;

¹⁴Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremuri, și jumătatea unei vremuri, departe de fața șarpelui.

Ex 19.4;Apoc 12.6;Apoc 17.3;Dan 7.25;Dan 12.7;

¹⁵Atunci șarpele a aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s-o ia râul.

Isa 59.19;

¹⁶Dar pământul a dat ajutor femeii. Pământul și-a deschis gura, și a înghițit râul, pe care-l aruncase balaurul din gură.

¹⁷Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.

Gen 3.15;Apoc 11.7;Apoc 13.7;Apoc 14.12;1Cor 2.1;1Ioan 5.10;Apoc 1.2-9;Apoc 6.9;Apoc 20.4;

13

¹Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.

Dan 7.2-7;Apoc 12.3;Apoc 7.3-12;

²Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.

Dan 7.6;Dan 7.5;Dan 7.4;Apoc 12.9;Apoc 16.10;Apoc 12.14;

³Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.

Apoc 13.12-14;Apoc 17.8;

⁴Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: "Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?"

Apoc 18.18;

⁵I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.

Dan 7.8; Dan 11.25; Dan 11.36; Apoc 11.2; Apoc 12.6;

⁶Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-l hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer.

Ioan 1.14; Col 2.9;

⁷I s-a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.

Dan 7.21; Apoc 11.7; Apoc 12.17; Apoc 11.18; Apoc 17.15;

⁸Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat.

Ex 32.32; Dan 12.1; Filip 4.2; Apoc 3.5; Apoc 20.12-15; Apoc 21.27; Apoc 17.8;

⁹Cine are urechi, să audă!

Apoc 2.7;

¹⁰Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.

Isa 33.1; Gen 9.6; Mat 26.52; Apoc 14.12;

¹¹Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur.

Apoc 11.7;

¹²Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei; și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

Apoc 13.3;

¹³Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.

Deut 13.1-3; Mat 24.24; 2Tes 2.9; Apoc 16.14; 1Împ 18.38; 2Împ 1.10-12;

¹⁴Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele, pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.

Apoc 12.9;Apoc 19.20;2Tes 2.9-10;2Împ 20.7;

¹⁵I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

Apoc 16.2;Apoc 19.20;Apoc 20.4;

¹⁶Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

Apoc 14.9;Apoc 19.20;Apoc 20.4;

¹⁷și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

Apoc 14.12;Apoc 15.2;

¹⁸Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șizeci și șase.

Apoc 17.9;Apoc 15.2;Apoc 21.17;

14

¹Apoi m-am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.

Apoc 5.6;Apoc 7.4;Apoc 7.3;Apoc 13.16;

²Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul, pe care l-am auzit, era ca al celor ce cântă cu alăuta, și cântau din alăutele lor.

Apoc 1.15;Apoc 19.6;Apoc 5.8;Apoc 5.9;Apoc 15.3;

³Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ.

Apoc 14.1;

⁴Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.

2Cor 11.2; Apoc 3.4; Apoc 7.15-17; Apoc 17.14; Apoc 5.9; Iac 1.18;

⁵Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Ps 32.2; Tef 3.13; Efes 5.26; Iuda 24;

⁶Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și ori cărui norod.

Apoc 8.13; Efes 3.3-11; Tit 1.2; Apoc 13.7;

⁷El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

Apoc 1.18; Apoc 15.4; Neem 9.6; Ps 33.6; Ps 124.8; Ps 146.5-6; Fapt 14.15; Fapt 17.24;

⁸Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!"

Isa 21.9; Ier 51.8; Apoc 18.2; Ier 51.7; Apoc 11.8; Apoc 16.19; Apoc 17.2-5; Apoc 18.3-12; Apoc 19.2;

⁹Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

Apoc 13.14-16;

¹⁰va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

Ps 75.8; Isa 51.17; Ier 25.15; Apoc 18.6; Apoc 16.19; Apoc 20.10; Apoc 19.20;

¹¹Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!

Isa 34.10; Apoc 19.3;

¹²Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

Apoc 13.10;Apoc 12.17;

¹³Și am auzit un glas din cer, care zicea: "Scrie: Ferice de acum încolo de morții, care mor în Domnul!" - "Da", zice Duhul; "ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!"

Ecl 4.1-2;Apoc 20.6;1Cor 15.18;1Tes 4.16;2Tes 1.7;Evr 4.9-10;Apoc 6.11;

¹⁴Apoi m-am uitat, și iată un nor alb; și pe nor ședea cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur; iar în mână, o seceră ascuțită.

Ezec 1.26;Dan 7.13;Apoc 1.13;Apoc 6.2;

¹⁵Și un alt înger a ieșit din Templu, și striga cu glas tare Celui ce ședea pe nor: "Pune secera Ta și seceră: pentru că a venit ceasul să seceri, și secerișul pământului este copt."

Apoc 16.17;Ioel 3.13;Mat 13.39;Ier 51.33;Apoc 13.12;

¹⁶Atunci Cel ce ședea pe nor, Și-a aruncat secera pe pământ. Și pământul a fost secerat.

¹⁷Și din Templul, care este în cer, a ieșit un alt înger, care avea și el un cosor ascuțit.

¹⁸Și un alt înger, care avea stăpânire asupra focului, a ieșit din altar, și a strigat cu glas tare către cel ce avea cosorul cel ascuțit: "Pune cosorul tău cel ascuțit, și culege strugurii viei pământului, căci strugurii ei sunt copti."

Apoc 16.8;Ioel 3.13;

¹⁹Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pământ, a cules via pământului, și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

Apoc 19.15;

²⁰Și teascul a fost călcat în picioare afară din cetate; și din teasc a ieșit sânge, până la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

Isa 63.3;Plân 1.15;Evr 13.12;Apoc 11.8;Apoc 19.14;

¹Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri, care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu.

Apoc 12.1-3;Apoc 16.1;Apoc 21.9;Apoc 14.10;

²Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai iconei ei, și ai numărului numelui ei.

Apoc 4.6;Apoc 21.18;Mat 3.11;Apoc 13.15-17;Apoc 5.8;Apoc 14.2;

³Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: "Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!

Ex 15.1;Deut 31.30;Apoc 14.3;Deut 32.4;Ps 111.2;Ps 139.14;Ps 145.17;Osea 14.9;Apoc 16.7;

⁴Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfânt, și toate Neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!"

Ex 15.14-16;Ier 10.7;Isa 66.23;

⁵După aceea, am văzut deschizându-se în cer Templul cortului mărturiei.

Num 1.50;Apoc 11.19;

⁶Și din Templu au ieșit cei șapte îngeri, care țineau cele șapte urgii. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor, și erau încinși împrejurul pieptului cu brâuri de aur.

Apoc 15.1;Ex 28.6-8;Ezec 44.17-18;Apoc 1.13;

⁷Și una din cele patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur, pline de mânia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor.

Apoc 4.6;1Tes 1.9;Apoc 4.9;Apoc 10.6;

⁸Și Templul s-a umplut de fum, din slava lui Dumnezeu și a puterii Lui. Și nimeni nu putea să intre în Templu, până se vor sfârși cele șapte urgii ale celor șapte îngeri.

Ex 40.34;1Împ 8.10;2Cron 5.14;Isa 6.4;2Tes 1.9;

¹Și am auzit un glas tare, care venea din Templu, și care zicea celor șapte îngerii: "Duceți-vă, și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu!"

Apoc 15.1;Apoc 14.10;Apoc 15.7;

²Cel dintâi s-a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii, care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei.

Apoc 8.7;Ex 9.9-11;Apoc 13.16-17;Apoc 13.14;

³Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Și marea s-a făcut sânge, ca sângele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și tot ce era în mare.

Apoc 8.8;Ex 7.17-20;Apoc 8.9;

⁴Al treilea a vărsat potirul lui în râuri și în izvoarele apelor. Și apele s-au făcut sânge.

Apoc 8.10;Ex 7.20;

⁵Și am auzit pe îngerul apelor zicând: "Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești Sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta.

Apoc 15.3;Apoc 1.4-8;Apoc 4.8;Apoc 11.17;

⁶Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinților și al proorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici."

Mat 23.34-35;Apoc 13.15;Apoc 11.18;Apoc 18.20;Isa 49.26;

⁷Și am auzit altarul zicând: "Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adevărate și drepte sunt judecățile Tale!"

Apoc 15.3;Apoc 13.10;Apoc 14.10;Apoc 19.2;

⁸Al patrulea a vărsat potirul lui peste soare. Și soarelui i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui.

Apoc 8.12;Apoc 9.17-18;Apoc 14.18;

⁹Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare, și au hulit Numele Dumnezeului care are stăpânire peste aceste urgii, și nu s-au pocăit ca să-l dea slavă.

Apoc 16.11;Apoc 16.21;Dan 5.22-23;Apoc 9.20;Apoc 11.13;Apoc 14.7;

¹⁰Al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. Și împărăția fiarei a fost acoperită de întuneric. Oamenii își mușcau limbile de durere.

Apoc 13.2;Apoc 9.2;Apoc 11.10;

¹¹Și au hulit pe Dumnezeuul cerului, din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele, și nu s-au pocăit de faptele lor.

Apoc 9.21;Apoc 16.2;Apoc 16.9;

¹²Al șaselea a vărsat potirul lui peste râul cel mare, Eufrat. Și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților, care au să vină din Răsărit.

Apoc 9.14;Ier 50.38;Ier 51.36;Isa 41.2-25;

¹³Apoi am văzut ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.

1Ioan 4.1-3;Apoc 12.3-9;Apoc 19.20;Apoc 20.10;

¹⁴Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, și care se duc la împărății pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeuului Celui Atotputernic. -

1Tim 4.1;Iac 3.15;2Tes 2.9;Apoc 13.13-14;Apoc 19.20;Luc 2.1;Apoc 17.14;Apoc 19.19;Apoc 20.8;

¹⁵"Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!" -

Mat 24.43;1Tes 5.2;2Pet 3.10;Apoc 3.3;2Cor 5.3;Apoc 3.4-18;

¹⁶Duhurile cele rele i-au strâns în locul care pe evreiește se cheamă Armaghedon.

Apoc 19.19;

¹⁷Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: "S-a isprăvit!"

Apoc 21.6;

¹⁸Și au urmat fulgere, glasuri, tunete, și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare, cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare.

Apoc 4.5;Apoc 8.5;Apoc 11.19;Apoc 11.13;Dan 12.1;

¹⁹Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile Neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.

Apoc 14.8; Apoc 17.18; Apoc 18.5; Isa 51.17-22; Ier 25.15-16; Apoc 14.10;

²⁰Toate ostroavele au fugit, și munții nu s-au mai găsit.

Apoc 6.14;

²¹O grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Și oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentru că această urgie era foarte mare.

Apoc 11.19; Apoc 16.9-11; Ex 9.23-25;

17

¹Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: "Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care stă pe ape mari.

Apoc 21.9; Apoc 16.19; Apoc 18.16-19; Naum 3.4; Apoc 19.2; Ier 51.13; Apoc 17.15;

²Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!"

Apoc 18.3; Ier 51.7; Apoc 14.8; Apoc 18.3;

³Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.

Apoc 12.6-14; Apoc 12.3; Apoc 13.1; Apoc 17.9; Apoc 17.12;

⁴Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.

Apoc 18.12-16; Dan 11.38; Ier 51.7; Apoc 18.6; Apoc 14.8;

⁵Pe frunte purta scris un nume, o taină: "Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului."

2Tes 2.7; Apoc 11.8; Apoc 14.8; Apoc 16.10; Apoc 18.2-21; Apoc 18.9; Apoc 19.2;

⁶Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.

Apoc 18.24;Apoc 13.15;Apoc 16.6;Apoc 6.9-10;Apoc 12.11;

⁷Și îngerul mi-a zis: "De ce te miri?" Îți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne.

⁸Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adânc, și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. -

Apoc 11.7;Apoc 13.1;Apoc 13.10;Apoc 17.11;Apoc 13.3;Apoc 13.8;

⁹Aici este mintea plină de înțelepciune. - Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care stă femeia.

Apoc 13.18;Apoc 13.1;

¹⁰Sunt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celălalt n-a venit încă, și când va veni, el va rămâne puțină vreme.

¹¹Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăși este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la pierzare.

Apoc 17.8;

¹²Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, sunt zece împărați, care n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.

Dan 7.20;Zah 1.18-21;Apoc 13.1;

¹³Toți au același gând, și dau fiarei puterea și stăpânirea lor.

¹⁴Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.

Apoc 16.14;Apoc 19.19;Deut 10.17;1Tim 6.15;Apoc 19.16;Ier 50.44-45;Apoc 14.4;

¹⁵Apoi mi-a zis: "Apele, pe care le-ai văzut, pe care stă curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.

Isa 8.7;Apoc 17.1;Apoc 13.7;

¹⁶Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc.

Ier 50.41-42;Apoc 16.12;Ezec 16.37-44;Apoc 18.16;Apoc 18.8;

¹⁷Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-l aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.

2Tes 2.11;Apoc 10.7;

¹⁸Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărății pământului."

Apoc 16.19;Apoc 12.4;

18

¹După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

Apoc 17.1;Ezec 43.2;

²El a strigat cu glas tare, și a zis: "A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

Isa 13.19;Isa 21.9;Ier 51.8;Apoc 14.8;Isa 13.21;Isa 21.8;Isa 34.14;Ier 50.39;Ier 51.37;Isa 14.23;Isa 34.11;Marc 5.2-3;

³pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărății pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei."

Apoc 14.8;Apoc 17.2;Apoc 18.11-15;Isa 47.15;

⁴Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: "leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Isa 48.20;Isa 52.11;Ier 50.8;Ier 51.6-45;2Cor 6.17;

⁵Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit, și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.

Gen 18.20-21;Ier 51.9;Iona 1.2;Apoc 16.19;

⁶Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea, și întoarceți-i de două oricât faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a amestecat ea!"

Ps 137.8;Ier 50.15-19;Ier 51.24-49;2Tim 4.14;Apoc 13.10;Apoc 14.10;Apoc 16.19;

⁷Pe cât s-a slăvit pe sine însăși, și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: "Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă, și nu voi ști ce este tânguirea!"

Ezec 28.2;Isa 47.7-8;Țef 2.15;

⁸Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.

Isa 47.9;Apoc 18.10;Apoc 17.16;Ier 50.34;Apoc 11.17;

⁹Și împărații pământului, care au curvit și s-au dezmiertat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci.

Ezec 26.16-17;Apoc 17.2;Apoc 18.3;Ier 50.46;Apoc 18.18;Apoc 19.3;

¹⁰Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: "Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!" -

Isa 21.9;Apoc 14.8;Apoc 18.17-19;

¹¹Negustorii pământului o plâng și o jelesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:

Ezec 27.27-36;Apoc 18.3;

¹²marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de in subțire, de purpură, de mătase și de stacojiu; nici felurile lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildeș, tot felul de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fier și de marmură;

Apoc 17.4;

¹³nici scorțișoara, nici mirodeniile, nici miroznela, nici mirul, nici tămâia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de tot, nici grâul, nici boii, nici oile, nici caii, nici căruțele, nici robii, nici sufletele oamenilor.

Ezec 27.13;

¹⁴Și roadele atât de dorite sufletului tău s-au dus de la tine. Toate lucrurile alese, strălucite, sunt pierdute pentru tine, și nu le vei mai găsi.

¹⁵Cei ce fac negoț cu aceste lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plânge, se vor tângui,

Apoc 18.3;Apoc 18.11;

¹⁶și vor zice: "Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte subțire, cu purpură și cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare!

Apoc 17.4;

¹⁷Atâtea bogății într-un ceas s-au prăpădit!" - Și toți cârmacii, toți cei ce merg cu corabia pe mare, marinarii, și toți cei ce câștigă din mare, stăteau departe;

Apoc 18.10;Isa 23.14;Ezec 27.29;

¹⁸și, când au văzut fumul arderii ei, strigau: "Care cetate era ca cetatea cea mare?"

Ezec 27.30-31;Apoc 18.9;Apoc 13.4;

¹⁹Și își aruncau țărână în cap, plângeau, se tânguiau, țipau și ziceau: "Vai! Vai! Cetatea cea mare, al cărei belșug de scumpeturi a îmbogățit pe toți cei ce aveau corăbii pe mare, într-o clipă a fost prefăcută într-un pustiu!"

Ios 7.6;1Sam 4.12;Iov 2.12;Ezec 27.30;Apoc 18.8;

²⁰"Bucură-te de ea, cerule! Bucurați-vă și voi, sfinților, apostolilor și proorocilor! Pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate, și a judecat-o."

Isa 44.23;Isa 49.13;Ier 51.48;Luc 11.49-50;Apoc 19.2;

²¹Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare, și a zis: "Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit!

Ier 51.64;Apoc 12.8;Apoc 16.20;

²²Și nu se va mai auzi în tine nici sunet de alăute, nici cântece din instrumente, nici cântători din fluiere, nici cântători din trâmbițe; nu se va mai găsi la tine nici un meșter în vreun meșteșug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii.

Isa 24.8;Ier 7.34-16.9;Ier 25.10;Ezec 26.13;

²³Lumina lămpii nu va mai lumina în tine, și nu se va mai auzi în tine glasul mirelui și al miresei, - pentru că negustorii tăi erau mai marii pământului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta,

Ier 25.10;Ier 7.34;Ier 16.9;Ier 25.10;Ier 33.11;Isa 23.8;2Împ 9.22;Naum 3.4;Apoc 17.2-5;

²⁴și pentru că acolo a fost găsit sângele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor ce au fost înjunghiați pe pământ."

Apoc 17.6; Ier 51.49;

19

¹După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: "Aleluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea!"

Apoc 11.15; Apoc 4.11; Apoc 7.10-12; Apoc 12.10;

²Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, și a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei."

Apoc 15.3; Apoc 16.7; Deut 32.43; Apoc 6.10; Apoc 18.20;

³Și au zis a doua oară: "Aleluia!... Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!"

Isa 34.10; Apoc 14.11; Apoc 8.9-18;

⁴Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: "Amin! Aleluia!"

Apoc 4.4-10; Apoc 5.14; 1Cron 16.36; Neem 5.13; Neem 8.6; Apoc 5.14;

⁵Și din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: "Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!"

Ps 134.1; Ps 135.1; Apoc 11.18; Apoc 20.12;

⁶Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: "Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească.

Ezec 1.24; Ezec 43.2; Apoc 14.2; Apoc 11.15-17; Apoc 12.10; Apoc 21.22;

⁷Să ne bucurăm, să ne înveselim, și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit,

Mat 22.2; Mat 25.10; 2Cor 11.2; Efes 5.32; Apoc 21.2-9;

⁸și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat." - (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)

Ps 45.13-14;Ezec 16.10;Apoc 3.18;Ps 132.9;

⁹Apoi mi-a zis: "Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!"
Apoi mi-a zis: "Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!"

Mat 22.2-3;Luc 14.15-16;Apoc 21.5;Apoc 22.6;

¹⁰Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: "Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)"

Apoc 22.8;Fapt 10.26;Fapt 14.14-15;Apoc 22.9;1Ioan 5.10;Apoc 12.17;

¹¹Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă "Cel credincios" și "Cel adevărat", și El judecă și Se luptă cu dreptate.

Apoc 15.5;Apoc 6.2;Apoc 3.14;Isa 11.4;

¹²Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.

Apocalips 1.14;Apocalips 2.18;Apoc 6.2;Apoc 2.17;Apoc 19.16;

¹³Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: "Cuvântul lui Dumnezeu."

Isa 63.2-3;Ioan 1.1;1Ioan 5.7;

¹⁴Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

Apoc 14.20;Mat 28.3;Apoc 4.4;Apoc 7.9;

¹⁵Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

Isa 11.4;2Tes 2.8;Apoc 1.16;Apoc 19.21;Ps 2.9;Apoc 2.27;Apoc 12.5;Isa 63.3;Apoc 14.19-20;

¹⁶Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: "Împăratul împăraților și Domnul domnilor."

Apoc 19.12;Dan 2.47;1Tim 6.15;Apoc 17.14;

¹⁷Apoi am văzut un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, și a zis tuturor păsărilor, care zburau prin mijlocul cerului: "Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu,

Apoc 19.21;Ezec 39.17;

¹⁸ca să mâncați carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților, și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!"

Ezec 39.18-20;

¹⁹Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui.

Apoc 16.16;Apoc 17.13-14;

²⁰Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă.

Apoc 16.13-14;Apoc 13.12-15;Dan 7.11;Apoc 20.10;Apoc 14.10;Apoc 21.8;

²¹Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

Apoc 19.15;Apoc 19.17-18;Apoc 17.16;

20

¹Apoi am văzut pogorându-se din cer un înger, care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare.

Apoc 1.18;Apoc 9.1;

²El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.

2Pet 2.2-4;Iuda 6;Apoc 12.9;

³L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.

Dan 6.17;Apoc 16.14-16;Apoc 20.8;

⁴Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din

pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat, și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

Dan 7.9-27; Mat 19.28; Luc 22.30; 1Cor 6.2-3; Apoc 6.9; Apoc 13.12; Apoc 13.15-16; Rom 8.17; 2Tim 2.12; Apoc 5.10;

⁵Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

⁶Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.

Apoc 2.11; Apoc 21.8; Isa 61.6; 1Pet 2.9; Apoc 1.6; Apoc 5.10; Apoc 20.4;

⁷Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat;

Apoc 20.2;

⁸și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

Apoc 20.3-10; Ezec 38.2; Ezec 39.1; Apoc 16.14;

⁹Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogrât un foc care i-a mistuit.

Isa 8.8; Ezec 38.9-16;

¹⁰Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.

Apoc 20.8; Apoc 19.20; Apoc 14.10-11;

¹¹Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

2Pet 3.7-11; Apoc 21.1; Dan 2.35;

¹²Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

Apoc 19.5; Dan 7.10; Ps 69.28; Dan 12.1; Filip 4.3; Apoc 3.5; Apoc 13.8; Apoc 21.27; Ier 17.10; Ier 32.19; Mat 16.27; Rom 2.6; Apoc 2.23; Apoc 22.12; Apoc 20.13;

¹³Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.

Apoc 6.9; Apoc 20.12;

¹⁴Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.

1Cor 15.26-55; Apoc 20.6; Apoc 21.8;

¹⁵Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.

Apoc 19.20;

21

¹Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

Isa 65.17; Isa 66.22; 2Pet 3.13; Apoc 20.11;

²Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Isa 52.1; Gal 4.26; Evr 11.10; Evr 12.22; Evr 13.14; Apoc 3.12; Apoc 21.10; Isa 54.5; Isa 61.10; 2Cor 11.2;

³Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

Lev 26.11-12; Ezech 43.7; 2Cor 6.16; Apoc 7.15;

⁴El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut."

Isa 25.8; Apoc 7.17; 1Cor 15.26-54; Apoc 20.14; Isa 35.10; Isa 61.3; Isa 65.19;

⁵Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi." Și a adăugat: "Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate."

Apoc 4.2-9; Apoc 5.1; Apoc 20.11; Isa 43.19; 2Cor 5.17; Apoc 19.9;

⁶Apoi mi-a zis: "S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.

Apoc 16.17; Apoc 1.8; Apoc 22.13; Isa 12.3; Isa 55.1; Ioan 4.10-14; Ioan 7.37; Apoc 22.17;

⁷Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, și el va fi fiul Meu.

Zah 8.8; Evr 8.10;

⁸Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua."

1Cor 6.9-10; Gal 5.19-21; Efes 5.5; 1Tim 1.9; Evr 12.14; Apoc 22.15; Apoc 20.14-15;

⁹Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: "Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!"

Apoc 15.1-7; Apoc 19.7; Apoc 21.2;

¹⁰Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se pogora din cer de la Dumnezeu,

Apoc 1.10; Apoc 17.3; Eze 48; Apoc 21.2;

¹¹având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul.

Apoc 21.23; Apoc 22.5;

¹²Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

Eze 48.31-34;

¹³Spre răsărit erau trei porți; spre mieznoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți; și spre apus trei porți.

Eze 48.31-34;

¹⁴Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

Mat 16.18; Gal 2.9; Efes 2.20;

¹⁵Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei.

Ezec 40.3;Zah 2.1;Apoc 11.1;

¹⁶Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă.

¹⁷I-a măsurat și zidul, și-a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul.

¹⁸Zidul era zidit de iaspis, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.

¹⁹Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smarald;

Isa 54.11;

²⁰a cincea de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.

²¹Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.

Apoc 22.2;

²²În cetate n-am văzut nici un Templu; pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul, sunt Templul ei.

Ioan 4.23;

²³Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.

Isa 24.23;Isa 60.19-20;Apoc 21.11;Apoc 22.5;

²⁴Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.

Isa 60.3;Isa 60.5;Isa 60.11;Isa 66.12;

²⁵Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte.

Isa 60.11;Isa 60.20;Zah 14.7;Apoc 22.5;

²⁶În ea vor aduce slava și cinstea Neamurilor.

[Apoc 21.24](#);

²⁷Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

[Isa 35.8](#);[Isa 52.1](#);[Isa 60.21](#);[Ioel 3.17](#);[Apoc 22.14-15](#);[Filip 4.3](#);[Apoc 3.5](#);[Apoc 13.8](#);[Apoc 20.12](#);

22

¹Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.

[Ezec 47.1](#);[Zah 14.8](#);

²În mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.

[Ezec 47.12](#);[Apoc 21.21](#);[Gen 2.9](#);[Apoc 2.7](#);[Apoc 21.24](#);

³Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

[Zah 14.11](#);[Ezec 48.35](#);

⁴Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.

[Mat 5.8](#);[1Cor 13.12](#);[1Ioan 3.2](#);[Apoc 3.12](#);[Apoc 14.1](#);

⁵Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.

[Apoc 21.23-25](#);[Ps 36.9](#);[Ps 84.11](#);[Dan 7.27](#);[Rom 5.17](#);[2Tim 2.12](#);[Apoc 3.21](#);

⁶Și îngerul mi-a zis: "Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând. -

[Apoc 19.9](#);[Apoc 21.5](#);[Apoc 1.1](#);

⁷Și iată, Eu vin curând! (Sau: repede.) - Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!"

[Apoc 3.11](#);[Apoc 22.10-20](#);[Apoc 1.3](#);

⁸Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui.

Apoc 19.10; Apoc 19.10;

⁹Dar el mi-a zis: "Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu."

Dan 8.26;

¹⁰Apoi mi-a zis: "Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.

Dan 12.4-9; Apoc 10.4; Apoc 1.3;

¹¹Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!

Ezec 3.27; Dan 12.10; 2Tim 3.13;

¹²Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

Apoc 22.7; Isa 4.10; Isa 62.11; Rom 2.6; Rom 14.12; Apoc 20.12;

¹³Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.

Isa 41.4; Isa 44.6; Isa 48.12; Apoc 1.8-11; Apoc 21.6;

¹⁴Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!

Dan 12.12; Ioan 3.24; Apoc 2.7; Apoc 22.2; Apoc 21.27;

¹⁵Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!

1Cor 6.9-10; Gal 5.19-21; Col 3.6; Apoc 9.20-21; Apoc 21.8; Filip 3.2;

¹⁶Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.

Apoc 1.1; Apoc 5.5; Num 24.17; Zah 6.12; 2Pet 1.19; Apoc 2.28;

¹⁷Și Duhul și Mireasa zic: "Vino!" Și cine aude, să zică: "Vino!" Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!

Apoc 21.2-9;Isa 55.1;Ioan 7.37;Cânt 8.14;

¹⁸Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.

Deut 4.2;Deut 12.32;Prov 30.6;Ex 32.33;Ps 69.28;Apoc 3.5;Apoc 13.8;Apoc 21.2;

¹⁹Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta."

²⁰Cel ce adeverește aceste lucruri, zice: "Da, Eu vin curând." Amin!
Vino, Doamne Isuse!

Apoc 22.12;Ioan 21.25;2Tim 4.8;

²¹Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom. 16.20;Rom. 16.24;2Tes 3.18;

SFÂRȘIT